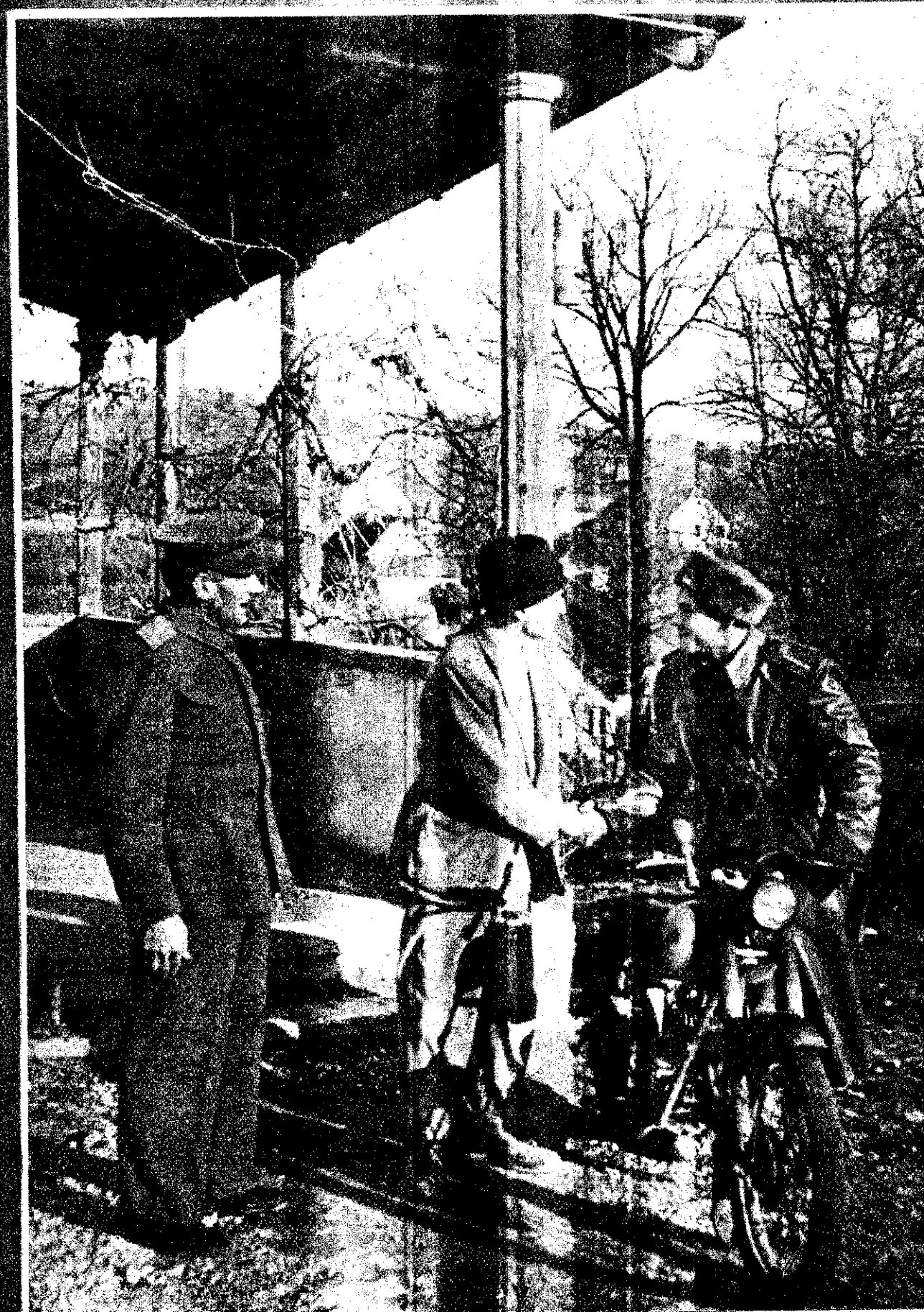

MAGYAR TŰZOLTÓ

MAGYAR TŰZOLTÓSÁG FOLYÓIRATA

Új honalapítás Debrecenben

Körülzárt fővárosunkban még gyilkoltak, pusztítottak a nyilasok, a Dunántúlt még típörták az SS-csizmák, amikor Debrecenben 1944 december 21-én — a Kommunista Párt kezdeményezésére — már összeült az Ideiglenes Nemzetgyűlés, az újjászül-
 lető magyarság első törvényhozó szerve.

A felszabadító Szovjetunió nagylelkűen hozzájárult ahhoz, hogy a nemzeti szuverenitásunkat kifejező nemzetgyűlést összehívassuk.

Az Ideiglenes Nemzetgyűlés és a belőle kinövő Ideiglenes Nemzeti Kormány létrejöhetett, hogy megoldja döntő feladatát és feladatait,

mert a Szovjetunió nemcsak hozzájárult létrejöttéhez, — de minden segítséget megadott, hogy valóban össze is gyűlhes- sen, megkezdhesse tanácskozásait és intéz- kedni tudjon határozatait végrehajtásáról.

Az Ideiglenes Nemzetgyűlés és az Ide- iglenes Kormány meg tudta oldani fel- adatait sajátos osztályjellege ellenére, mert ott volt a Kommunista Párt — világosan mutatta az utat a felszabadító Szovjetunió oldalán indítandó függetlenségi harc kér- désében, amely nemzeti létünk s új éle- lünk megteremtésének döntő láncszeme volt, s amely a nemzeti egység-alapján válhatott lehetségessé. Ott volt

a Kommunista Párt, a demokratikus nemzeti egység szervezője, amelynek irányítádó javaslatára épült a Magyar Nemzeti Függetlenségi Front programja.

mely az ország demokratizálódását tűzte ki célul, mely jogokon keresztül érezhetővé tette a nép számára, hogy a hatalom döntő részesevé vált; amely gazdasági célki- tüzései élére a nagybirtokrendszer szét- zuzását és a földnek a dolgozó parasztság- nak való átadását tűzte ki — s amely- ben, ha nem is voltak kifejezetten antika- pitalista célkitűzések, de már megvalósít- andónak tartotta, hogy a bányákat és a föld mélyének kincseit az állam tulajdo- nába kell venni. Ott volt a Kommunista Párt, melynek volt világos programja és volt ereje ahhoz, hogy biztosítsa: az ösz- szeülő Ideiglenes Nemzetgyűlés és az Ide- iglenes Kormány intézkedései helyes irányban történjenek.

Az Ideiglenes Nemzetgyűlés és az Ide- iglenes Kormány meg tudta oldani felada- tát sajátos összetétele ellenére, mert a felszabadult területen egy jelentős (ö- megeket átfogó, s a tömegekben gyöker- ret verő demokratikus tömegmozgalom bontakozott ki

— s ez felszabadulásunkat követő fejlődé- sünk első szakaszának igen figyelemre méltó jellegzetessége volt.

A nemzetgyűlés összeülése sürgős volt, mert a magyar népet, amelynek többsége a történelem során mindig ellene volt a német-osztrák elnyomóknak az a veszély fenyegette, hogy a Szálasi-kormány vég- sőkig való kitartása miatt Németországgal egyidőben kötnék fegyverszünetet Magyar- országgal is.

Az Ideiglenes Nemzetgyűlés debreceni ülészakánának keretében két ülést tartott: december 21. és 22-én. Első ülésén a nem- zetgyűlés szövegét terjesztették elő — s ehhez szóltak hozzá a pártok képviselői, az első ülés szónokai.

A Nemzetgyűlés szövege a té- nyeket és a tendenciákat, s azt a nemzet akaratának kifejezésére magat hivatott- nak tekintő Nemzetgyűlés egyhangúlag fogadta el.

— de az egyes pártok szónokainak beszé- dei is tükrözték az osztályok, rétegek, pár- tok és személyek állásfoglalását a magyar

nép előtt álló sorsdöntő kérdésekkel kap- csolatban. Második ülésén kormányt alak- ított az Ideiglenes Nemzetgyűlés. Ezen az ülésen már elhangzott az Ideiglenes Nem- zeti Kormány nyilatkozata is, s ezzel kap- csolatban ismét megnyilatkoztak az egyes pártok. Az Ideiglenes Nemzetgyűlés meg- adta a felhatalmazást a kormánynak az ország ügyeinek vezetésére, az elfogadott program megvalósítására. Felhatalmazta továbbá az Ideiglenes Kormányt a fegy- verszüneti szerződés megkötésére.

Az Ideiglenes Nemzetgyűlés debreceni ülészakánának két ülésén a magyar nép további életére nézve döntő jelentőségű határozatok születtek

és elvi jelentőségű megállapítások jelöl- ték ki népünk számára az utat.

Az Ideiglenes Nemzetgyűlés 1944 de- cember 21-én tartott első ülésén elhangzott a Nemzetgyűlés szövege.

Az Ideiglenes Nemzetgyűlés a riadó hangjával fordult a magyar néphez:

„Ezer sebből vérző, végveszélybe került hazánk megmentésére rendkívüli erőfeszít-ésre van szükség... Nem akarjuk, hogy a német hódítók oldalán a nemzet érdeket ellenére három és fél évig folyta- tott bűnös háború miatt elpusztuljon nem- zedékek munkája és összedőljön a magyar állam ezereves épülete! Nem lehet, hogy a német zsoldban álló Szálasi bűnszöveg- kezlet hazárdulása miatt egyedül Magyar- ország pusztuljon tovább Németország csatlósaként, egyedül Magyarország ne vessen véget a háborúnak, egyedül a ma- gyarság ne vegye ki részét a hazáját le- igázó... rablók megsemmisítésében!”

A szöveg rámutatott a nemzet előtt álló legdöntőbb feladatokra:

- „Szakítani kell a hitlerista Német- országgal!”
- „Fegyverszünetet kell kötni a győztes szövetséges hatalmakkal!”
- „Nem szabad ölbetett kézzel néz- nünk, hogy a magyar hazát egyedül a szovjet hadsereg szabadítsa fel... A sza- badságot, a függetlenséget csak akkor ér- demeljük meg igazán, ha magunk is cse- lekvően, minden erőnkkel kivesszük rész- nünket a saját felszabadításunkból. Álljon talpára a nemzet szent szabadságharcra!”
- „Újja kell építeni a romokban heverő Magyarországot... Az Ideiglenes Nemzet- gyűlés azért ült össze, hogy legyen, aki a magyar nép, a magyar nemzet, a magyar állam nevében cselekszik. Az Ideiglenes Nemzetgyűlés küldöttéi a nép választott- jai... A szabadon, demokratikusan meg- választott Ideiglenes Nemzetgyűlésnek te- hát joga és kötelessége a magyar nép összességének nevében szólni! Az Ideiglenes Nemzetgyűlés megalakulásával a magyar nép végre maga dönt sorsa felett. Az Ide- iglenes Nemzetgyűlés... a nemzeti aka- rat kifejezője, a magyar állami szuvereni- tás birtokosa... azért ült össze, hogy megjelölje a kivezető utat a hazájára sza- kadt szerencsétlenségéből. Ideiglenes Nem- zeti Kormányt teremtünk, hogy legyen újra felelős központi végrehajtó hatalom,

mely a nép bizalmából, erős kézzel hozzá a nemzet előtt álló feladatok oldásához. Sorsunk nehéz, de hittel szűk, lesz magyar újjászületés!”

S ez a szöveg meghirdette az új é- vívott elszánt harcot. Azt, hogy füg- getlen, demokratikus Magyarországot, ne- gyiséget akarunk. Olyan országot, a nép országa, amely szabadságot és leszkörü politikai jogokat biztosít a né- ző tömegeknek, hogy megvédhessék keiket és hallathassák szavukat az or- szág ügyeinek eldöntésénél. Azt, hogy: „reformot akarunk! Földhöz juttatun százezer földnélküli és szegénypar- hogy gyarapítsuk a magyar nemzet és évszázadokra megszilárdítsuk a d- ratikus magyar államrendet!”

Tíz éve, hogy a Nemzetgyűlés szö- vege elhangzott, s az Ideiglenes Nemzetgy- lés megkezdte az új honalapítás magas munkáját.

Itt született meg az a hatalmas je- sőtű határozat is, amely az új állam s rendjének védelméért új alapokra h- te. 10 éve, hogy eltűnt a Horthy szerben oly hirhedtté vált csendőri rendőrség, amely évtizedeken át h- kiszolgálója volt a népnéző, bűnös szer elnyomó és kizsákmányoló polit- nak; az a csendőrség és rend amelynek fékevesztett tobdódsza le- jaink ezreinek, az újjászületés rett tetlen harcosainak életét követelte. kiméletlen elnyomó szerv, amely r- becületlen millióiból a megvetés és gyűlölet érzését váltotta ki, s amelyet- lölet és megvetés uraival együtt el- a felszabadulás nyomán.

A Nemzeti újjászületés elsöpörte csendőrséget és rendőrséget, s olyan lambbiztonsági szervezet létesített, amely évek folyamán a nép rendőrségévé, s letárdiktáltánk kemény öklévé v-

Olyan állam- és közbiztonsági sze- tet, amely megbizonyította, hogy m- dolgozók megbecsülésére; olyant, kivívta népként szeretetét, amely n- erejével és tudásával biztosítja n- államának belső rendjét, s amelytől az osztályellenség.

Tíz év telt el a debreceni Nemzet óta. 1944. őszéig nagyon mélyre sí- hazánk, népünk. Talán legmélt- egész történelme folyamán. A del- fordulat — pártunk vezetésével — a zeti erők összefogásának útján új nyitott történelmünkben... És az a- telt évtizedtől megbizonyította: dolgozó r — pártunk, a munkásosztály vezetés hazafias erők összefogásával — útját úrrá tudott lenni a legnagyobb ne- geken is. Felépítette hazáját, virágzó teremtet a romok helyén s a szocia építésének útjára lépett. Népünk szí- helytáll a béke védelmének ránk e- kaszán.

A debreceni program, a Magyar N- zeti Függetlenségi Front program megvalósult: népünk szembefordult; fasizta barbársággal, ki tudott en- kedni a mélypontról.

Tíz év egyszerű eredményeinek szilárdításáért és továbbfejlesztésé- koznak, tömörülnek ismét a hazafi zájukért, népükért munkálkodni magyarok. Ez a politika az elmúlt alatt — pártunk vezetésével — gy- ről-győzelemre vitte népünket.

A győzelmes politika útján — a nemzeti összefogás erejével — új győzelm indul tíz évvel Debrecen után a Hazafias Népfront zászlaja alatt a magyar nép

A népért

tűzön-vízen át!

MAGYAR TŰZOLTÓ

A MAGYAR TŰZOLTÓSÁG FOLYÓIRATA

Új esztendő — új feladatok

Az elmúlt 1954-es esztendő mind a világpolitikai helyzetet, mind hazánk politikai, gazdasági és társadalmi életét illetően jelentős események esztendeje volt. A genfi megegyezés, a mi háború megszüntetése, a Nyugat-Németország fellegyverzést irányuló háborús törekvések megakadályozását célzó — a kollektív biztonságának megteremtésében oly nagy jelentőségű — moszkvai értekezlet, az ezt követő óriási békemegmozdulás, a belpolitikai viszonylatban a Magyar Dolgozók Pártja III. kongresszusa, a Központi Vezetőség októberi ülése, a tanácsvadások — mind-mind olyan események voltak, melyeknek következtetésük van a tartós béke megszilárdításáért harcoló, s a magyar dolgozó nép életében is.

Pártunk megvizsgálta az ország és az egész dolgozó népet és feltárva az új szakasz politikája következtetés végénél, a pártmunkában lévő hibákat, hiányosságokat, mutatott ezek kijavításához, a dolgozók életszínvonalának következtetésesebb emeléséhez, utat mutatott a legutóbbi világpolitikai események következtetésben különösen fellendült világmozgalom eredményes viteléhez.

Pártunk III. kongresszusának, a Központi Vezetőség októberi határozatának, nemkülönbön a Hazafias Népfront Országos Asztalának és az Országos Béketanácsnak napokban megjelent városa olyan előremutató dokumentumok, melyek a most kezdődő új esztendőben minden területen éreztetik majd hatásukat egyre jobban és jobban áthatják egész országunk, népünk életét.

Mit kell tenni ahhoz, hogy pártunk e nagy jelentőségű határozataival, s az említett felhívás az új esztendőben hatékonyan érvényesüljenek, hogy jelentős lépéssel előbbre juthassunk a dolgozó nép életszínvonalának emeléséért, a szocialista építkezés a béke megszilárdításáért folytatott harc útján? Országunk minden dolgozója felteszi most ezt a kérdést. Felteszik ezt a kérdést az üzemek munkásai, a falvak, szántóföldek dolgozó pajzai, az értelmiségiek, de egyben válaszolnak is: a tervek megvalósításáért, a termelés, a termelékenység emeléséért, az önköltség csökkentéséért, a legszigorúbb takarékoság érvényesítéséért kell most harcba indulnunk jövő évi munkánk sikere, eredményessége érdekében.

Tűzoltóságunk tagjai is felteszik most a kérdést: mit kell tennünk? A felelet nem egyszerű, de talán röviden így fogalmazhatnánk meg: dolgozzon népünknek a tervek teljesítéséért, a termelés, a termelékenység emeléséért, az önköltség csökkentéséért folytatott harcát kell eredményesen elősegítenünk felelősséget vállalóan alapuló tűzoltói munkával. Nagy feladat ez, annál megnevezetlenebb.

Első és legfontosabb feladatunk az 1955-ös esztendőt illetően, hogy az eddigiekhez még alaposabban és behatósabban almányozzuk s ennek következtetésben még jobban megismerjük megértjük a bonyolult nemzetközi kérdéseket, pártunk politikáját, a pártunk politikájából adódó fontos elvi és gyakorlati kérdéseket, feladatokat. Csakis a nemzetközi politikának, a párt politikájának tökéletes ismerete teheti és teszi képessé bennünket arra, hogy saját munkaterületünkön helyt álljunk s ez szolgálja az önkéntes erőit ahhoz, hogy a nemzetközi helyzetből, az új szakasz politikájából eredő egyszerű — de nehéz — feladatok megvalósításához lelkesen, önfeláldozóan vegyünk ki részünket. Ezen ezért az előttünk álló esztendőben félre kell tenni a nemzetközi politikát, a párt politikája tanulmányozásában eddig sok időt megnyilvánult felületességet, s politikai továbbképzésünket, de nem utolsósorban önképzésünkön keresztül kell biztosítani a mindenirányú politikai tisztánlátásunkat.

Az új szakasz politikájából — a III. kongresszus és a Központi Vezetőség októberi határozataiból — adódóan elsőrendű feladatként áll előttünk mezőgazdaságunk tűzvédelmének biztosítása. Kétségtelen, hogy az utóbbi időben komoly eredményeket értünk el ezen a területen, azonban nekünk még többet kell tennünk. Sokkal többet! Fontos szervezési feladatunk e téren a községi önkéntes tűzoltóságok sorainak megerősítése, — első sorban a toborzáson, az úttörő- és önkéntes női tűzoltóságok szerve-

vezésén, a községi területfelelősi hálózat kiszélesítésén s ezen önkéntes tűzoltóságok működésének új alapokra helyezésén keresztül. Nemkülönbön fontos tennivalónk mindennek érdekében a járási tűzrendészeti kirendelték munkájának megjavítása s végül, — de nem utolsósorban — a mezőgazdasági tűzvédelmi munkálatok mindenkor időbeni, alapos előkészítése.

Fontos szervezési feladatok állnak előttünk az ipar fejlesztésével, az ipar tűzvédelmének biztosításával kapcsolatban. Mint tudjuk, pártunk határozataival az életszínvonal emelése érdekében a közszükségleti cikkek termelésének fokozását jelölik meg, különös tekintettel a könnyűipar és az élelmiszeripar gyorsabb termelésének, a lakosság jobb ellátásának biztosítására. Ennek érdekében elengedhetetlen követelményként áll előttünk az üzemi, nem állami tűzoltóságok további erősítése, az üzemi társadalmi tűzoltóságok, nemkülönbön az üzemek megelőző tűzrendészeti minőségi megjavítását célzó instruktori szolgáltat helyes szervezése, menetközbeni segítése.

Mind a mezőgazdasági, mind az ipar tűzvédelme érdekében magasabb színvonalon kell megszervezni a tűzrendészeti feladatok végrehajtását. Ennek érdekében szervezünk — első sorban vezető szervezeteinknek — egy sor feladatot — mint pl.: a mezőgazdasági és az ipar tűzrendészeti szabályzatának új alapokra való helyezése, a hatósági jogkör új irányelvek szerint történő gyakorlásának biztosítása stb. — kell megoldani. Nem kisebb feladatot jelent ugyanakkor a tűzvédelmi bizottságok működésének szélesebb szervezése, működésük színvonalasabb biztosítása, valamint a tűzvédelmi propagandamunka kiszélesítésén keresztül a tűzrendészeti munka társadalmisítása.

Nagy gondot kell fordítanunk testületünkön belül az önköltségesek csökkentésére és a takarékoság támasztására követelmények maradéktalan érvényesítésére. Nem kisebb feladatok állnak előttünk e téren, mint a szerek és felszerelések — különösképpen a kismotorfeckendők — időelőtti meghibásodása ellen folytatott kemény harc, a takarékosági és újtómunkák kiszélesítése.

A fentebb felsorolt feladatok megvalósítása — ami hazafias és hivatásbeli kötelességünk — komoly erőfeszítést követel mindannyunktól. Erős, fegyelmezett, nehézségektől vissza nem riadó tűzoltóságra van szükség, mely a vezetők, parancsnokok irányításával mindenkor kész a legnehezebb feladatok megvalósítására is. Ezért különösen nagy gondot kell fordítanunk oktató és — erkölcsi fegyelmel helyzetünk javítását célzó — nevelő munkánk színvonalának emelésére, szakoktatásunk, szakiskolázásunk tervszerűségére, színvonalbeli emelésére s a vezetők, parancsnokok kádernévelésében még fellelhető bürokratizmus, rideg magatartás gyökeres felszámolására.

Mind ezek a feladatok első sorban parancsnokainkra hárulnak, de nem kisebb tennivalók várnak e téren pártvezeteteinkre, politikai munkásainkra sem. Pártvezeteteink, politikai munkásaink eddigigél sokkal következtetésesebb felvilágosító és nevelő munkáján múlik nagymértékben, hogy tűzoltóink, tisztihelyetteseink, tisztjeink és parancsnokaink mennyire értik meg és mennyire teszik magukévá a feladatok végrehajtását, s milyen mértékben veszik ki részüket az új szakasz politikájából eredő egyszerű — mindenirányú, de konkrétan a mi esztendőnkben tűzrendészeti — feladatok sikeres, fegyelmezett végrehajtásából. Eppen ezért pártvezeteteink, politikai munkásaink vessenek számot eddigi munkájukkal, még alaposabban tanulmányozzák és alkalmazzák a pártpolitikai munka helyes módszereit, a mind-csak ismeretében fáradszóró munkásságot fejtsenek ki tűzoltóságunk tagjainak nevelésében, mozgósításában.

Eltársnak! Feladatokban gazdag új esztendő kapujában állunk, s pártunk, kormányunk célkitűzéseinek további következtetés megvalósítására indulunk harcba. Munkánk, szolgálataink, mely országunk tűzrendészeti helyzetének biztosítását célozza, szerves része a szocialista építésnek, de szerves része annak a nagy békemegmozdulásnak is, amely a moszkvai értekezlet határozata alapján, oly nagy lendületet vett napjainkban. Ehhez a nemes és magaslatos munkához kívánunk valamennyi tűzoltó elvtársnak erőt és egészséget az új esztendőben!

Tartalmasabb népnevelő- és aktívaértekezleteket!

Most, amikor a párt az egész dolgozó népet mozgósítva, hatalmas feladatokat old meg az új szakasz pol-jának megvalósításáért, különösen fontos népnevelő és agitációs munkánk megjavítása.

A népnevelő és agitátor lényegében élő anyaggal, emberekkel dolgozik. Akár a termelékenység emeléséről, akár a technika jobb kihasználásáról, vagy a tűzrendészeti munka megjavításáról van szó — a pártmunkásnak mindig mint szervezőnek és nevelőnek kell mozgósítani a dolgozókat. A párt népnevelőinek, aktíváinak úgy kell végezniük ezt a megbízást, hogy a párttagokat harcképessé tegyék a feladatok sikeres megoldására. A kommunisták öntudatát olyan fokra kell emelniük, hogy megértsék: ők a párt harcosai, akiknek fáradhatatlanul fejleszteni kell aktivitásukat és öntevékenységüket, s a rájuk bízott munkáért való felelősség érzését. Ehhez kell segítséget adni a népnevelő- és aktívaértekezleteknek, ennek a nagyon fontos munkának az elvégzésében kell rendszeresen segíteni a népnevelők, s agitátorok felkészülését.

A népnevelő- és aktívaértekezletek néhány fogyatékosága

Az aktívaértekezletek egyik legfőbb fogyatékosága, hogy nem rendszeresek. Pártvezetőségeink nem hívják össze rendszeresen a népnevelőket és agitátorokat, s mintegy kampányfeladatnak, nem pedig a pártmunka szerves részének tekintik az aktívaértekezleteket. Pártalapszervezeteink egy részénél csak akkor hívják össze az aktívaértekezletet, ha valami „baj” van, ha nagyobb fejelemértés történt az alosztályon, vagy egy fontos feladatra kell mozgósítani az elvtársakat. Helyes, ha ilyen alkalomra összehívják az aktívákat, az viszont helytelen, ha csak ilyenkor hívják össze.

A pártszervezeteknek nemcsak a „nagy” feladatokra kell mozgósítani, nemcsak a „nagy” hibákra kell felfigyelni, hanem a nagy hibákat meg kell előzni. Ez az aktívák — a népnevelők és az agitátorok — feladata!

Az aktívaértekezletek másik fő hiányossága alapszervezeteinknél, hogy a felsőbb pártszervek által kiadott általános párt-politikai útmutatásokat, irányelveket csak elmondják, de nem mutatnak rá a helyi problémákra, s a tűzrendészettel kapcsolatos szakmai feladatokra. Nem eléggé készítik fel az aktívákat a tűzoltóéletből vett helyi érvekkel, s a tűzoltó elvtársak mozgósításának módszereivel. A népnevelők sokszor már előre tudják, mi lesz a beszámolóban: néhány szó a nemzetközi eseményekről, a belső helyzetről, a fejelemről, vagy továbbképzésről stb. De gyakran ezekhez is csak „szempontokat” adnak az értekezletek, ahelyett, hogy konkrét

példákon mutatnák meg a feladatokat, s a népnevelő és agitációs munka aktuális tennivalóit és módszereit. Ennek követelménye, hogy sokszor a népnevelők is csak úgy mondják el ezeket a kapott „szempontokat”, hogy közben meg sem hallgatják az elvtársak véleményét.

Tegyük rendszeressé és tartalmassá az aktívaértekezleteket!

A marxizmus-leninizmus azt tanítja, hogy a párt elveszti a tömegek bizalmát és bukásra van ítélve akkor, ha a tömegek nem értenek egyet politikájával, s ha nincsenek meggyőződve e politika helyességéről. Az agitáció feladata éppen az, hogy a dolgozókkal megértesse a párt politikáját, meggyőzze őket annak helyességéről és egyben mozgósítson is a végrehajtásra.

A tűzoltó-népnevelő és agitátor feladata ezen túlmenően az, hogy a párt célkitűzéseiből fakadó helyi feladatokat megmagyarázza és minden esetben választ adjon a tűzoltó elvtársak mindennapi kérdéseire. Nevelőink és pártaktíváink ezt a feladatot csak úgy tudják eredményesen megoldani, ha az alapszervezetek vezetősége rendszeresen, gondosan előkészíti őket erre a munkára. Az előkészítés első sorban az aktívaértekezletek feladata. Az aktívaértekezletek mutatnak rá az agitáció politikai tartalmára és a helyes módszerekre.

Az aktívaértekezleteket rendszeresen — legalább kéthetenként — össze kell hívni. Helyesebb, ha az értekezleteken az általános beszámoló helyett mélyreható megbeszélést tartanak. A jelenlevők közösen vitassák meg a felsőbb párt- és politikai szerv vagy a helyi pártalapszerv által kiadott feladatokat, irányelveket, határozzák meg a tennivalókat és a megoldásra való mozgósítás módját. Az aktívaértekezleteket közvetlen hangulatban, valóban elbeszélgetés formájában kell megtartani. Fontos, hogy a pártvezetőségek tagjai közelebb kerüljenek az aktívákhoz, az aktívák pedig a többi elvtárs-hoz. Ezt úgy érhetik el a leghamarabb, ha meghallgatják a népnevelők, agitátorok javaslatait, tehát tanulnak is tőlük.

Az alapszervi titkárok fontos feladata

Az aktívaértekezleteknek választ kell adniok a népnevelők és agitátorok kérdéseire. A titkár elvtársaknak éppen ezért jól fe kell készülniök a megbeszélésekre. Alaposan tanulmányozniok kell a napi sajtót és pártunk kiadványait,

hogy az aktívaértekezleteken fel kérdésekre válaszolni tudjanak, s akkor a helyi feladatok ismertetésben rámutathassanak arra, hogyan nek össze ezek a feladatok a nemzeti és országos kérdésekkel.

Az aktívaértekezlet csak akkor menyes, ha az a szakfeladatok jó oldására, s a szolgálat jobb ellátására, s a tűzoltó munka. Ehhez természetesen sorban az szükséges, hogy a titkárság az értekezlet levezetéséhez segítséget kérjenek a szakmai vezetőktől, alaposan tájékozódjanak az óra, alosztály szakfeladatairól és eredményeiről.

Csak az a pártszervezet számíthat s a gazdasági életben és a tömegek köztudatának nevelésében, amelyben pezsgő élet van a pártélet, és amelyben a figyelem középpontjában a dolgozó ember áll a pártmunkásoktól, aktivistáktól ezért meg kell követelni, hogy több figyelemmel legyenek az emberek iránt, ne dolgozzanak leegyszerűsített munkával ott, ahol éppen türelmes munkára, emberekkel való lelkiismeretes munkára van szükség.

Tanuljunk meg a dolgozók vezetői helyes módját!

Egyre inkább megvalósulóban van a jelszó: „Kommunisták az élre — közzé a tömegek közé!” Ahhoz az, hogy ez a jelszó mindenben és mindenütt élté váljon, két dolog szükséges: először is az, hogy minden kommunista minden pártszervezet haladéktalanul megtegye a tömegekkel szembeni kötelességnek és bizalmatlanságnak, s a kái tömegmunkától való kényelmelhúzódnak. A másik az, hogy annyian tanuljunk meg a dolgozók vezetői helyes módját, mert — sajnos — egyesek még nem tanulták meg, és pedig — úgylátszik — már elfelejték. Fontos, hogy a népnevelő- és agitációs munkánkat minél jobban kiterjesszük pártunkon kívüli tűzoltó elvtársakra is. Néacskozunk és dolgozzunk együtt. Ha kell, vitatkozunk is, — de ilyen — ne higyjük azt, hogy feltétlenül mindig és mindent mi tudunk jobban, valaki jó tanácsot ad, ne szégyeljük megadni, inkább örüljünk neki, ha jóhiszeműen tévedővel kerülünk szembe, ne dorongoljuk le az illetőt. Egyszóval kintsünk magunkkal egyenrangúknak, minden olyan dolgozó, aki hazáját személt felelősséget érez hazája sorsáért.

Munkánk során soha ne feledkezzünk meg arról, hogy a párthoz való tartozás, a pártfunkció nem ad senkinek semmilyen előjogot, hanem még több, még önzetlenebb, lelkesebb munkára kötelez!

KOMMUNISTÁK TANÁCSKOZÁSA

A BM Budapesti Főosztály kommunista aktíváinak értekezlete

cember 9-én tartotta tanácskozását a BM Budapesti Főosztály dolgozóinak, kommunista aktíváinak értekezése. Délután 3 óra már összegyűjtött a budapesti Központi Vezetőség kulturális osztály kultúrtervezési feladatát. A feldiszipított helyiségben a jelenlévők állományába tartozók, alakulatok kommunista sokasága — élő jelképe belügyi szerveink meggyőző erejű és szoros egységének. Államvédelmi, rendőr és elvtársak legjobbjai — munkásnői gyűlteket össze, részesei legyenek a tanácskozásnak, s értékeljék a múlt év munkáját a Központi Vezetőség októberi határozatának tükrében. Az értekezleten megjelent Kovács István elvtárs, az MDP nagypártbizottságának titkára.

Kovács József r. örgy. elvtárs elnöki szavaiban méltatta a tanácskozás jelentőségét. Hangsúlyozta: az értekezletnek az a feladata, hogy a főosztály munkáját megvizsgálja a Központi Vezetőség 1954 októberi határozatának tükrében.

MEGNYITÓ UTÁN KOVÁCS SÁNDOR R. EZREDES ELV. A BM BUDAPESTI FŐOSZTÁLYÁNAK VEZETŐKÖZSÉGÉNEK BEOZDOTT BESZÁMOLÓI. A nemzetközi helyzet-foglalkozott a rámutatott a béke-szerető népeink egyetemes ellenállására. A béke-szerető milliók békeharcára nem látott méretűvé nőni, s a Szovjetunió béke-teremtési nyomán napról-napra a népek erélyes cselekedete a béke érdekében.

A moszkvai értekezlet kérdésközpontú volt, kiemelte, ez az értekezlet a béke-teremtési szakaszának történelmi és legnagyobb jelentőségű eseménye. A továbbiakban a hatalmas erejű meggyőző erejű felállításról beszélt, amelyet a nemzetközi militarizmus feltámasztása irányuló imperialista erők általános váltottak ki a nemzetközi népekből. Hangsúlyozta a béke-szerető népek nem engednek meg, hogy az események váratlanul éri őket. Azok az elvtársak erejű tiltakozásokról beszélt, amelyek napjaink jellemzője, s amelyek népünk egységes akaratát tükrözik. Ezután a béke-szerető népek akaratát és meggyőződését tükröztető iránuló erők bizonyítja.

A beszámolója további részében a Központi Vezetőség októberi határozatának jelentőségéről beszélt, s azokkal a kérdésekkel, amelyek az állami politikájának alkalmasok a jelenlegi helyzetben. Ezután a Központi Vezetőség októberi határozatának jelentőségéről beszélt és hangsúlyozta, hogy még csak két hónap telt el a határozat megjelenése óta,

amelyek munkájával foglalkozott.

A fegyelmi helyzetet értékelve, megállapította, hogy az az elmúlt évhöz viszonyítva, valamennyi alakulatnál lényegesen megjavult. Hiányosságként említette, hogy a párt-szervezetek nem minden esetben indítanak eljárást a fegyelemsértő párttagok ellen. Hangsúlyozta a kommunista példamutatás és szívszív nevelőmunka fontosságát, s azt, hogy csak ott laza a fegyelem, ahol a kommunista példamutatás gyenge lábbon áll.

A munka szakmai részével foglalkozva, megállapította, hogy mind a közbiztonság, mind pedig a tűzrendészet területén lényeges javulás és ko-

Kádár Sándor r. ezredes elvtárs beszámolója során

moly eredmények tapasztalhatók. Fontos feladatként jelölte meg — többek között — a soron lévő feladatok maradéktalan végrehajtását, a belügyi szervek, alakulatok munkájának teljes mértékű összehangolását, s a helyenként még fennálló testületi sovinizmus megszüntetését.

Beszédének befejező részében utalt a párt-szervezetek állandó segítségének, mozgósító erejének, bírálatának szükségességére, s a parancsnoki példamutatás és a kommunista élénjáró munkájának fontosságára.

A beszámoló következő vitéz során számos hozzászólás hangzott el az elvtársak részéről.

A hozzászólások közül kiemelkedik Kovács István elvtársnak, a Budapesti Pártbizottság első titkárnak hozzászólása.

Kovács elvtárs — előjában — a Központi Vezetőség októberi határozatának jelentőségéről beszélt és hangsúlyozta, hogy még csak két hónap telt el a határozat megjelenése óta,

amelyek a végrehajtás során máris komoly eredmények mutatkoznak.

A továbbiakban — a politikai munkásokra háruló feladatokról beszélt, és felhívta a figyelmet fejlődésünk kézzelfogható tényeire, amelyek mellett minden kommunistának széleskörű agitációs munkát kell kefejtennie. Hangsúlyozta, hogy a politikai tömegmunka is javult.

— Ezt a javulást tovább kell fejlesztenünk, hogy teljesíthessük dolgozóinknak azt a kérését, hogy ne csak a választás előtt, hanem utána is foglalkozzunk velük — mondta többek között Kovács István elvtárs.

Kovács István elvtárs felszólalása az értekezleten

Felszabadulásunk 10. évfordulójának nagy eseményeiről szólva, aláhúzta, hogy ezt nemcsak pusztán ünneplésre és a szovjet-magyar barátság elmélyítésére kell felhasználnunk, hanem politikai munkánk tudatosítanunk kell, mit jelent ez a tíz év életünkben, s mit értünk el eddig a munkásokszta- és a munkás-paraszt szövetség vezetésével.

A moszkvai értekezlet jelentőségét méltatva, hangsúlyozta:

— Meg kell értetnünk, hogy a moszkvai dekrétum erőnk jele, 900 millió ember intő figyelmeztetése a nyugati imperialistákhoz és dolgozókhöz, hogy óvatosan kezeljék a kérdést és hogy ennek milyen súlyos következményei vannak. Mi nem akarunk háborút, de ostoba politika lenne, ha szemünk előtt hagynánk elfegyverezni a német imperializmust. Eppen ezért egész országunkban hatalmas, széleskörű mozgalmat kell indítani a német újrafelfegyverzés ellen!

Beszélt azokról a megnyilvánulásokról is, amelyekkel az ellenség igyekszik éket verni pártunk és a dolgozó tömegek közé. Figyelmeztetett arra a kispolgári álláspontra, amely itt is, ott is felüti a fejét és — bírálat címén — pocskondiázza a vezetőket, s csak a hibákról beszél, miközben az eredményeket elhallgatja.

— Nem hagyhatjuk, hogy hibát és szennyet szórjanak a pártra, s hogy pocskondiázzák a vezetőket — mondta. Majd rámutatott arra, hogy — egyesek ugyancsak rengeteget beszélnek a demokratikus centralizmusról. A demokratizmust lelkesen üdvözlők, a centralizmust azonban fel akarják váltani fecsegésre. — A mi pártunk nem vita-klub, nem fecségők klubja — állapította meg — hanem ha a felsőbb szervek egyszer elfogadják a határozatot, minden pártagnak kötelessége azt végrehajtani!

Felszólalása további részében értékelte a belügyi szervek fejlődését, majd azokról a feladatokról beszélt, amelyek a köztulajdon védelme, a liberalizmus felszámolása és az ellenség elleni harc terén a belügyi szervekre hárulnak. A dolgozókkal való szoros kapcsolat jelentőségéről szólva hangsúlyozta: — El kell érni, hogy a nép szeresse és támogassa a belügyi szerveket, s a belügyi szervek ügy megerősödjenek és olyan intézkedéseket tegyenek, hogy a nép ellensége valóban féljen. Hozzászólása befejező részében hangsúlyozta:

— Meg kell értetni az elvtársakkal, hogy a népi demokráciát védelmezni igen nagy kitüntetés és megtiszteltetés, s igen fontos feladata a belügyi szervek dolgozóinak.

— Igérem a Budapesti Pártbizottság nevében — mondotta befejezésül — hogy a jövőben sokkal rendszeresebben és következetesebben foglalkozunk a belügyi szervek munkájával, s minden támogatást megadunk, hogy feladatukat eredményesen tudják megoldani.

A BM Budapesti Főosztály kommunistáinak tanácskozása nagy eredményt jelent a további munkában, azoknak a feladatoknak a végrehajtásában, amelyek a belügyi szervekre — köztük a budapesti töltöttség egységeire — hárulnak. Kommunista tanácskozás volt, kommunista jó munkát végzett: kommunista alaposan és határozottsággal értékelt, bírálta és egyben irányt mutatott.

A moszkvai értekezlet külföldi visszhangjából

A moszkvai értekezlet hatalmas visszhangot keltett szerte a világon. Az alábbiakban néhány jellemző megállapítást közlünk a különböző lapokban megjelent cikkek és nyilatkozatok alapján. Már az értekezlet előtti megnyilatkozások is hatalmas érdeklődésről és várakozásról tettek tanúságot.

A L'Humanité, a Francia Kommunista Párt lapja így írt: „Most gyümölcsözők lehetnek a tárgyalások, de Nyugat-Németország újrafelfegyverzése után nem lesz semmi értelmük. Ennek ellenére — hangsúlyozza a lap — a nyugati hatalmak Molotov nyilatkozata után is elutasítanak minden tárgyalást a Szovjetunióval, amíg fel nem fegyverzik Bonnt. Ha ezt a bűnös tervet valóra váltják, ki válthatja meg Kelet országait, ha megteszik a szükséges védelmi rendszabályokat? Ezek az országok többé nem akarnak német fegyveres erőket látni Prágában, Varsóban, Kievben vagy Sztálingrádban... Mendes-France úr, akárcsak Dulles úr, mindenekelőtt a német fegyveres erők feltámasztását követeli. Ezzel igen komoly felelősséget vállalnak magukra”.
Otto Nuschke, az NDK miniszterelnökhelyettese, a Keresztény-Demokrata Unió elnöke, aki többi között útonállóhoz hasonlította a nyugati hatalmak zsaroló módszereit, igen találóan jellemezte a nyugati hatalmak álláspontját: „Ez az útonálló így szólítja meg a járókelőt: üljön le tárgyalni, de engedje meg, hogy előbb megtöltsem a pisztolyomat”.

Az Orientering c. norvég lap megjegyezte: „A Szovjetunió ismételt javaslatokkal áll elő, de a nyugati hatalmak állandóan „nem”-mel válaszolnak anélkül, hogy válaszukat meggyőzően megindokolnák. Ez a helyzet tarthatatlan. Mind több nyugati ember előtt egyre világosabbá válik, hogy a fegyverkezési hajszája nem oldhatja meg az előttük álló kérdéseket”.

Másutt pedig ezeket írja: Nyugat-Németország felfegyverzése Nyugat-Európa számára egyet jelent az öngyilkossággal. „A menekvés egyetlen lehetőségét a Kelet és Nyugat közötti tárgyalások jelentik”.

A moszkvai értekezlet deklarációját örömmel és bizakodással üdvözölték a világ haladó erői s az megerősítette a népeknek a békéért, a kollektív biztonságot folytatott harcát.

Otto Grotewohl, az NDK miniszterelnöke, a Moszkvában járt német küldöttség vezetője az értekezletről tartott beszámolójában többi között ezt mondotta: „A német militarizmus a német nép legnagyobb ellensége, amely nemcsak a német népet, hanem a szomszédos országok biztonságát és nyugalma is állandóan veszélyezteti. A békeszerető népek ezért eltökélték, hogy nem engedik meg a német militarizmus feltámasztását, Nyugat-Németország újrafelfegyverzését. A moszkvai értekezlet ezért határozta el, hogy az értekezleten képviselt országok és azok az államok, amelyek esetleg később csatlakoznak hozzájuk, a párizsi békeellenes szerződések ratifikálása esetén új rend-

szabályok foganatosítását mérlegelik majd biztonságuk és területi épségük védelme érdekében”. A továbbiakban Grotewohl aláhúzta: „A Német Demokratikus Köztársaság nemzeti haderejének — ha létre kell jönnie — egyetlen célja a béke megmentése lesz... A Demokratikus Németország Nemzeti Frontja üdvözölte a moszkvai deklarációt, s megállapította, hogy az teljes összhangban van a német nép érdekeivel. Most az egész német népnek az a legfőbb feladata, hogy megakadályozza a párizsi agresszív szerződések ratifikálását és ezzel együtt Nyugat-Németország újrafegyverzését, s kikényszerítse szabad ösztönmet választások végrehajtását. Népünk elsőszámú követelése továbbra is ez marad: németek üljenek le tárgyalni egymással!”

A nyugat-németországi Német Szociáldemokrata Párt országos vezetősége nyilatkozatában leszö-

Hegedűs András elvtárs, a magyar kormányküldöttség vezetője aláírja a dekrétumot

gezte: „A Szociáldemokrata Párt a tárgyalások és a megegyezés politikája alapján áll, mert csak ez a politika szavatolhatja Németország békés újraegyesítését és Európa biztonságát. A Német Szociáldemokrata Párt ismételten elítéli a bonni kormány politikáját, amelynek fő célja a veszedelmes újrafegyverzés minél előbbi végrehajtása”.

Paul de Groot, a Holland Kommunista Párt központi bizottságának főtitkára a De Warheid c. lapban a moszkvai értekezletről írott cikkében megállapítja: „...a moszkvai értekezleten résztvevő nyolc ország által megjelölt intézkedések nem csupán a jelzett országok érdekeinek megvédésére irányulnak, hanem hatalmas eszközt nyújtanak az európai népek, többek között a holland nép megvédelmezésére, a fasiszta agresszió megismétlődése ellen”. Paul de Groot felhívta a holland parlamentet, hogy ne ratifikálja a párizsi egyezményt, majd befejezőül hangsúlyozta: „A népi ellenállás erőt együtt küzdenek a moszkvai értekezleten résztvevő országokkal. Együttesen meghiúsítják a náci újrafegyverkezésé-

nek terveit és biztosítják Európa szerte a békét és biztonságot, amelyhez tíz évvel ezelőtti második világháború után mindegyüknek joga van”.

Az orosz pravoszláv egyház a moszkvai értekezlet utáni hívtást adott ki, melyben többi között ezeket mondja: „Az orosz pravoszláv egyház, amely több mint egy évszázad tapasztalattal rendelkezik a béke hódoltságában és védelmében, áldását adja a moszkvai értekezleten résztvevő európai ország lelkes békeszeretői, az az elhatározás tölti el, hogy támogassa a népet abban a törekvésében, hogy védje magát az agressziótól... Az orosz pravoszláv egyház az emberiség irántos hivatásába vetett hittől áthatott, a világháború forduló Európa és a világ egész minden országának kegyelmeihez, szálljanak sikra a népek közötti biztonsgági rendszerért, ítélték a keresztényi szellemmel ellenkező „politikát” és kövessenek el mindent, tárgyalásokra bírják kormányuk annyira kiéleződött német kérdés megoldásáról”.

Antonin Zápotocký, csehszlovák köztársasági elnök a londoni Front küldöttei előtt tartott beszámolójában hangsúlyozta: „A második világháború súlyos tanúságaiból okulva, hogy védelmi intézkedéseket készítsenek akkor, amikor a háborús üszítők erőt már meg vannak alakítva és a titkos rablótámadások megvalósításából már akcióban léptek; ezért azt meg kell tenni minden intézkedést id hogy kiépítésüket és kifejlesztésüket mindjárt csúfájában elfojtsuk és árnyalanná tegyük.”

A Bányaiipari Dolgozók Nemzetközi Szakmai Szövetsége értekezletének a világ bányászaihoz fordított felhívásában többi között ezeket mondja: „Ezekben az európai népek békéért, biztonságáért nézve olyan felelősséget vállalnak napokban a II. bányászkonferencián résztvevői a bányaiipari dolgozókkal, akiket a bányaiipari dolgozók képviselnek, hogy a londoni évi egyezmények óriási veszélyt jelentenek magukban. Ezeket az egyezményeket a nyugati országok kormányfőiről a népek háta mögött hozták létre... A bányászok és a kereskedőknek nincsen joguk, hogy a dolgozók vére árán mesés összegeket harcoljanak össze, miközben a bányászok munkájának ellenében csei egy új háború tűzveszélyébe semmisüljenek. Ezért kell minden bányászot harcolnunk a párizsi és londoni béke egyezmények ratifikálása ellen.”

Az európai kollektív biztonsg reményének útját, a béke fenntartásának útját megmutatja az európai országok moszkvai értekezletén elfogadott deklaráció. Ez a deklaráció kifejezésre jut a dolgozók életbevágó érdekeit és támogatásra talál minden békeszerető népnél. Mi nem kételkedünk abban, hogy a bányászok ezennél kettőzött erővel colnak majd a béke fenntartásáért a népi igaz kollektív biztonsgáért, a társadalmi haladásnak és a népi jóléte fokozásának záloga.”

TILTAKOZUNK!

Egyemberként állunk a moszkvai határozatok mellett!

hangzott el a moszkvai et hatalmas jelentőségű előja — a tiltakozás végigsöpört az egész n a német újrafelfegy-fenyegető veszélye ellen. okkal és joggal emelte rát a legerélyesebb tiltahangján. Még élénken zetében él a második ború fasiszta rombolá minden szörnyüisége, s ilében cseng a náci csizdübörgése és a vandallizyomán ártatlanul meg-tak halálhörgésének so nem felejthető borzalmas elmeztető hangja. Tíz év ből sem felejtett népünk, elejtett, s ezért nem enged a világégés újra meg-ödjék!

moszkvai békehatározatok n becsületes hazafi szívé-gegalálták az utat. Ezek a zatok újabb felhívást je-ek a vitás kérdések tár-ok útján való megoldásá- egyúttal komoly figyel-tésül is szolgálnak az új úra spekuláló halálgyáro-kardcsörtető politikájával en. Népünk számára elfo-ítatlan az egyes imperia-körök olyanféle „érvelése”, a tárgyalást Nyugat-Né-szág felfegyverzése után zeli”... A mi népünk nem olyan tárgyalásokat, ame-ek kísérezenejét állig fel-vezett náci hadosztályok rercsörtetése és csizmáinak rgése szolgáltatója. Minden-ött világos, hogy a tárgya-nak csak úgy lehet ered-ve, s a megegyezést csak r lehet és kell keresni s alálni, amikor a gyilkos ver nem kerül bűnös ke-e.

ipünk az elmúlt 10 esztendő amán megtanult élni a sza-ággal és bebizonyította, r alkotó ereje hatalmas, r nem tapasztalt eredmé- s elérésére képes és szá-mn esetben tanújelét adta an- az elhatározásának, hogy zeti egységét, elért eredmé- it, új országát nem hagyja, em — ha kell — kemény illel lesújt népünk ellensé- e. Ország-világ előtt bizony- ot tett arról, hogy egyetértünk és államvezetésünk po- kájával, s töretlen hittel,

akarattal küzd a békéért har- coló népek nagy családjában, abban a táborban, amelynek élén felszabadítónk, a nagy Szovjetunió — a világ békéjé- nek legkövetkezetesebb harcosa áll. Ezért állunk egyemberként a moszkvai határozatok mel- lett és emeljük fel egyember- ként szavunkat az új világ- égésről álmódó mániákusok, a békeszerető népek ellenségei- nek újabb merénylete ellen.

Röpgyűlések, megbeszélések ezreln válaszol népünk, s nincs olyan becsületes, békeszerető ember, aki ne tiltakozna, aki- ben ne találna visszhangra a moszkvai értekezlet deklaráció- ja. Becsületes dolgozók száze- rei, fiatalok és öregek, anyák emelik fel szavukat és követel- lik a párizsi szerződés ratifi- kálásának, Nyugat-Németország újrafelfegyverzésének megaka- dályozását. A szenvedélyes han- gú felszólalások, táviratok ez- rei és az egymásután születő új munkaeredmények arról tanús- kodnak, hogy népünk egyem- berként fog össze a veszély el- len, s keményen, határozottan lép fel mindenféle imperialista háborús mesterkedéssel szem- ben. Arról, hogy népünk aka- rata, biztonságérzete és nyugal- ma töretlen, az a nyugalom és biztonságérzet tanúskodik, ame- lyet a 900 milliós béketábor erejének tudata táplál.

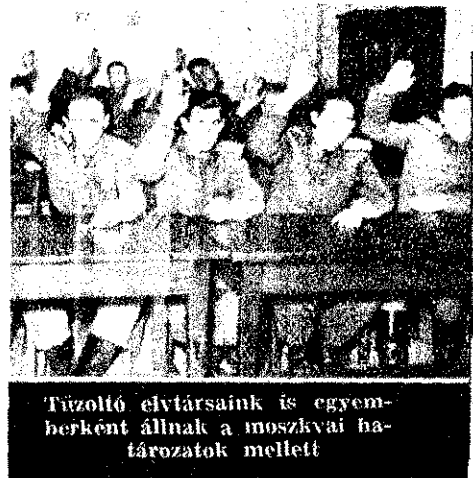
Népünk nem ijed meg a fe- nyegetésektől, hanem szilárdan sorakozik fel pártunk és kor- mányunk politikája mellett: lankadatlanul folytatja a békés alkotó munka lendületét. Ezzel válaszol a fenyegetésekre, a mesterkedésekre, mert tudja, hogy ezzel erősíti legjobban hazánkat, s így védi leghaté- konyabban a békét.

Hegedűs András elvtárs rá- dióbeszédében szintén hangsú- lyozta, hogy „a gazdaságilag erős Magyarország könnyebben tud szembeszállni az imperia- lista törekvésekkel és ha szük- ség lesz rá, keményebb választ tud adni a hazánk ellen irá- nyuló támadó kísérletekre. A jól végzett munka hazánkban ma nemcsak egyéni érdek, ha- nem közérdek is. Nemcsak sa-

játmagának — és családjának használ, hanem a közjón is munkálkodik az, aki tehetségé- hez mértén a legjobb munkát végzi, bárhol is dolgozzék: gyár- ban vagy szántóföldön, hivatai- ban vagy iskolában. Ezért ma sokkalta inkább, mint bármi- kor eddig, szükség van arra, hogy népünk helytállása meg- mutatkozzék a jobb minőségű, kultúráltabb termelésben, ta- karékosabb munkában s az ál- lampolgári fegyelem megszilár- dításában”. Minden becsületes dolgozó, népet szerető hazafi egyetért ezzel a megállapítás- sal és ugyanakkor tetteikkel vá- laszol.

A tiltakozás hulláma, amely végigsöpört az országon, min- denkit megmozgatott. Tűzoltó elvtársaink, népünk élet- és vagyónvédelmének őrei is egy- emberként vallják magukénak a moszkvai határozatokban fog- laltakat, s ahogyan az üzemek- ben, hivatalokban, az ország minden részében, úgy egysé- geinken is felcsapott a tiltako- zás hulláma. Az egységeken mindenütt egymásután tartják a röpgyűléseket, ahol tiltakoz- nak a német militarizmus fel- támasztása ellen és hitet tesz- nek a béke megvédése mellett. Tűzoltóink válasza egyértelmű az egész ország területén: 10 éves eredményeink fokozott védelmével, a politikai és szak- mai ismeretek tökéletesítésével és a szolgálati fegyelem to- vábbi megszilárdításával har- colunk a tűz és az ellenség pusztítása ellen!

Minden elvtárs tudja, hogy üzemeink tűzrendészetének, a termelés zavartalanságának

Tűzoltó elvtársaink is egyem- berként állnak a moszkvai ha- tározatok mellett

biztosítása a legfontosabb tűzoltó feladat. S ez a feladat egy- értelmű azzal a kemény és el- szánt küzdelemmel, amelyet a béke megvédése jelent. Az egy- séges akaratot hiven tükrözik az egységeinken tartott gyűlé- sek felszólalásai és azok az eredmények, amelyek az or- szág tűzvédelmének biztosítása terén elértünk. Minden elvtárs érzi azt a döntő változást, amely tűzoltóságunk életében bekövetkezett. Érzi, hogy a párt, a kormány, dolgozó né- pünk gondoskodik róla és olyan megbecsülésben részesül, ame- lyet csak egy felszabadult or- szág tűzoltósága vallhat magáé- nak.

Tűzoltóságunk minden egyes tagja érzi a felelősséget, a fel- adatok nagyságát és szépségét, és azt, hogy talán soha nem volt olyan szükség a becsületes, elszánt és önfeláldozó helyt- állásra, mint éppen napjaink- ban, amikor új veszély fenye- geti teremtő békénket, népi ál- lamunk 10 éves alkotó munká- jának minden szépségét, min- den eredményét, népünk jövő- jét. S ahogyan dolgozónk az országépítő munka fokozásával, a nemzeti egység sziklaszilárd- ságával harcolnak, testületünk minden tűzoltója harcos helyt- állással, minden erejével és tudásával küzd — félreérthet- len választ adva — a teremtő béke megvédéséért.

Dolgozók milliói tiltakoznak Nyugat-Németország felfegyverzése ellen

TÖBORZÁSSAL ERŐSÍTSÜK *Közéleti* *szolgálatunkat*

A Központi Vezetőség múlt év októberi határozatában minden becsületese dolgozó feladatlá vá tette a népi vagyon fokozott védelmét. Ebből eredően különösen nagy feladat hárul ránk tűzoltókra iparunk és mezőgazdaságunk hathatós tűzvédelmében. Ezért a BM Tűzrendészeti Parancsnokság a téli hónapokra, 1954 december 1-től 1955 március 31-ig — mezőgazdaságunk és falvaink tűzvédelmének fokozottabb biztosítása érdekében — elrendelte a községi tűzoltóságok megerősítését.

Az osztályparancsnokságok — az utasítás értelmében — általában mindent előkészítettek a toborzás sikeres végrehajtására. A szervezés munkájába bevonták a tanácsokat, a párt- és tömegszervezeteket, valamint a társhatóságokat, s nem feledkeztek meg a jól előkészített helyi propagandáról sem.

Fehérgyarmati alosztály

Ezt tapasztaltuk a Szabolcs megyei osztályparancsnokságon és a fehérgyarmati alosztályon is, ahol az elvtársak december 10-ig már nyolc községben megkezdték a területi agitációt.

— A toborzás kezdetétől eltelte egy-két hét alatt még nem beszélhetünk a községi tűzoltóságok megerősítésének számszerűségéről. — mondja Mórincz alhadnagy, alosztályparancsnok

elvtárs — de a jó előkészítés és az elvtársak lelkes területi agitációja már most utal a várható eredményre. A mátészalkai elvtársak ugyanis versenyre hívták ki a megye valamennyi egységét, s ennek nyomán alosztályunkon minden elvtárs vállalta a községek patronálását. Pedig nem könnyű feladat útján-utakon — sokszor 30 km-t — kerékpározni egy-egy községbe. Az elvtársak azonban tisztában vannak azzal, hogy a községi tűzoltóságok megerősítésével a járás tűzvédelmének fokozottabb biztosítását segítik elő.

A legaktívabb patronálók közé tartozik — többek között — Tűzes Pál őrv. elvtárs, aki csak másfél év óta állami tűzoltó, de ezt megelőzően hét évig községi tűzoltó volt. Így gyakorlatból tudja, mit jelent ilyenkor az állami tűzoltóság segítségével.

— Szívesen járok a községekbe patronálni — mondja Tűzes elvtárs — csak az a baj, hogy többhelyütt, mint pl. Cégenyárányád és Gyűgye községben, a tanács nem sokat törődik a községi tűzoltókkal, sőt még segítséget sem nyújt a toborzáshoz. A gyakorlat pedig azt mutatja, hogy ahol a tanács szívének tekinti a község és a határ tűzvédelmét, abban a faluban törődnek a községi tűzoltók helyzetével. Éppen ezért első és legfontosabb feladatunk, hogy az ilyen tanácselnökökkel többet foglalkozzunk, megnyerjük őket ügyünknek, s az ő segítségével biztosítsuk a községi tűzoltóságok létszámát.

Ónod

— Jó estét kívánunk — köszönünk be Ónodon Szabó János tűzoltó parancsnok házába.

— Adj' isten, jó estét — fogadja köszönésünket magyaros

szívélyességgel egy 60 év körüli fejkendős néni, s rögtön beljebb tessékkel bennünket.

Amikor elmondjuk, hogy miért jöttünk, mosolyogva válaszol.

— Jaj, lelkeim, csak hogy akkor nem jó helyen járnak, mert a tűzoltók parancsnoktól tanácselnököstől minden este a kultúrban vannak. Színdarabot próbálnak, itthon nem találunk ilyenkor egyet sem.

Elbúcsúzunk és indulunk a kultúrházba. S valóban ott találjuk a tűzoltókat, amint a színpadon éppen egy drámai jelenetet próbálnak. A próbának egy nézője is van, Szalai Gyula tanácselnök elvtárs.

Jöttünkre félbeszakítják a próbát, körülvesznek bennünket és percek alatt mint régi ismerősök beszélgetünk mindannyian. Sok szó esik erről is, arról is, de a legtöbb a toborzásról, meg saját tűzoltóságuk fejlesztéséről.

— Úgy gondoltuk — mondja Szabó János parancsnok elvtárs, — hogy a toborzási kampány ideje alatt két különböző, egész estét betöltő műsorral járjuk be járásunk községeit. Természetesen a kultúrsoport szállításáról a miskolci alosztályparancsnokság gondoskodik. Mi, ónodi tűzoltók kegyelettel őrizzük II. Rákóczi fejedelem és a kurucok emlékét, ezért műsorunkban mindig szerepel egy Rákóczi-ról szóló mű, ezenkívül természetesen egy-egy, a tűzoltóság munkáját vagy életét jellemző darab is.

— A szereplőket a tanítónő, Freivolt Józsefné tanítja be — jegyzi meg a kultúrsoport legöregebb tagja, a 62 éves Verebely Józsi bácsi. Szereti a tűzoltókat, de mi is szeretjük őt fáradhatatlan, lelkiismeretes munkájáért. Még vidékre is el-

jön velünk, hogy az előadást jobban sikerüljön.

— Sokat kaptunk a badulás 10 éve alatt az tűzoltóktól — veszi át Somogyi Bertalan elvtárs je, hogy valamit mi is vi-
jünk. Erőnköbül nem talál-
ra csak arra, hogy péld-
tassunk a többi községi t-
ságnak.

— Példát aztán vehet-
latok — kap a szón a ta-
nók elvtárs — mert nu-
jó tűzoltók vagytok, am-
nyitanak a megyei gyo-
verseny díjai is, hanem
letes munkátokért szer-
község benneteket. Tudtál-
miért választottak a ki-
tanácsstag közül 8 tűzol-
nácstagnak.

Nehezen búcsúzunk, de
a jóleső érzéssel válunk
ónodi elvtársaktól, hogy
tanács, a lakosság, a tan-
a tűzoltóság ilyen köz-
forrott össze ott nem ku-
nie senkinek sem, hogy
ég a ház.

Tápiógyörgye

A tápiógyörgyei község-
oltók úgy tartják, hogy
oltani akkor a legkönnye-
még nem ég. Aranyigaz-
a mondás, és a község t-
vigyáznak is rá, nehogy
amolyan szólás-mondás
hanem valóság legyen.

A györgyei tűzoltóságnak
csen sokévtizedes, „nagy-
ja“. Alig negyedszázada a
s híre máris túlnőtt a
határán. A felszabadulás
adott ennek a kis község-
a nemrég még ismeretlen
pasztalatlan csapat nev-
már ismeri egész Pest-
Éveken át nőtt, erősödött
tűzoltóság, s vált a megye
legjobb egységévé.

Lelkes kis közösség a g-

Varga szék elvtárs az ónodi elvtársakkal le-
merteti a kultúr-propa-
ganda fontosságát...

...és a kultúrsoport-
tagjai már is próbálnak,
hogy a községekben jól
sikerüljenek az előad-
sok

k csapata. Olyan, amely-
izoltószív dobog, amelyet
isség, a hivatás szeretete
olt eggyé, erőssé. *M. Tóth*
t, a parancsnokot, *Horo-*
ánost, a helyettesét, *Nagy*
ost és a többieket a falu
-nagya ismeri, szereti és
Mindenki tudja róluk,
jól végzik munkájukat,
éberren vigyázzák a község
elmét s ezzel a dolgozók
lmát.

györgyei tűzoltók meg is
lik a szeretetet, a tiszte-
Közel két esztendeje, hogy
volt tűz a községben és
en ház, egyetlen szem ga-
sem vált a tűz martalé-
Nagy dicsőség ez, s an-
gyobb, mert nem a vélet-
űve. Az egység fegyelme,
szobán látható rend, tisz-

tűzvédelméről, a tűzbiztonsági
tenivalókról. *Kultúrscsoportju-*
kat is mindenki ismeri és sze-
reti, s ha előadást hirdetnek
annyi a nép, hogy szinte nem
fér a terembe.

Olyan ember sem igen akad
Tápiógyörgyén, aki nem tudná,
merre van a tűzoltószertár. Ha
gyakorlat van az udvaron, az
sem folyik le érdeklődők nél-
kül, esténként pedig zsúfolásig
megtelik az apró órszoba. Öre-
gek és fiatalok, tűzoltók, hozzá-
tartozók, barátok és ismerősök
— beszélgetnek, tanulnak és szó-
rakoznak. *Siska János* elvtárs, a
községi tanács elnöke is min-
den este ott van. Ő is szereti
és becsüli a község tűzoltóit, sé-
gíti és támogatja őket, mert ér-
zi a tűzvédelem jelentőségét,
látja a lelkesedéssel párosult jó
munkát, a hivatás szeretetét.

Csabdi község női tűzoltói közül többen férjhezmennek,
de már most gondoskodnak tűzoltó-„utánpótlásról“

Csabdi

A Vértes hegység lankáin
fekszik Csabdi. Kis község,
nincs sok tűzoltója sem, de ez
a kis egység éberren őrködik a
falu tűzvédelme felett. A csa-
pat 20 férfi tagján kívül 7 női
tűzoltó is részt vesz a tűzoltó-
ság munkájában. Valamennyien
komolyan veszik hivatásukat.
megjelennek a továbbképzése-
ken, s nincs olyan tűzoltóver-
seny a megyében, ahol a csabdi
csapat női és férfi tagjaival ne
találkoznánk. A csapat jó szel-
lemét bizonyítja az a tény is,
hogy nincs lemorzsolódás, mert
aki bevonul katonának vagy
férjhez megy, baráti köréből ma-
ga gondoskodik „utánpótlásról.“

Ez a szellem és a jó szervezés
Lódy Zsigmond parancsnok és
Király József tőrn., járási ki-
rendeit elvtárs jó munkájáról,
az új szertár és órszoba pedig
a tanács gondoskodásáról tanús-
kodik.

Mány

A bicskei országúton járó-
kelőkrek Mány község közepén,
egy szép új, pirostéglás épület
ötlik a szemükbe. Nincs tábla
kitéve, mely megmondaná, hogy
miféle épület, de nagy kapuja
rögtön elárulja, hogy tűzoltó-
szertár.

Ahogy megállunk az épület
előtt — hogy közelebről is
megszemléljük — percek alatt
fel nőttek és úttörők vesznek
körüli bennünket, s a beszélge-
tésből megtudjuk, hogy vala-
mennyien tűzoltók. Még hozzá
a legjobbak közül valók, mert
a férfi és az úttörő csapat is
első lett az ideai megyei gyors-
sasági versenyben. A toborzás-
ra nincs gondjuk, mert jelen-
leg is jóval többen vannak,
mint ahogy az előirt létszám
szerint lenniük kellene.

Amikor kinyitják a szertárka-
put, meglepődünk az eienk tá-
ruló képtől. Ugyanis, amilyen
rendesen sorakoznak az állvá-
nyon a tőrnők a betonpadozatu,
villanyvilágítással ellátott szép,

tiszta helyiségben, olyan sáros,
rozsdás, elhanyagolt állapotban
van a kocsi- és a mozdony-
fecskendő. Csodálkozó tekinte-
tűnkre *Nagy Zsigmond* parancs-
nok elvtárs válaszol.

— Azért mentek a fecskendők
igy tönkre, mert csak pár hete
tartjuk itt a szertárban. Eddig
az udvaromon álltak, mert a ta-
nács már négy év óta „építeti“
ezt a szertárt, s csak most si-
került elérnünk, hogy ha kívül-
ről nem is, de legalább belül-
ről bevakolták, s egyúttal a
villanyt is bevezették.

Ebben bizony hibás a tanács,
de hibás a tűzoltóság is, mert
az eltelt idő óta már gondos-
kodhattak volna a szerek kifogá-
stalan állapotáról.

Országszerte folyik a tobor-
zás, községi tűzoltóságunk me-
gerősítése. Az elmúlt hetek ta-
pasztalatai azt bizonyították,
hogy állami és községi tűzoltóink
megértették a toborzás jelen-
tőségét és fontosságát, s egy-
emberként, válllvetve küzdenek
mezőgazdaságunk és falvaink
tűzvédelmének fokozottabb biz-
tosításáért.

**Erosodik Mány község
csapata — a tűzoltó elv-
társak szeretettel fogad-
ják az új jelentkezőt**

Tápiógyörgyén a tűzoltóórszobára a dolgozók is belátogatnak,
és együtt szórakoznak a tűzoltó elvtársakkal

, az elismerő oklevelek és
nydíjak arról tanúskodnak,
a község tűzoltóinak egy
carata, egy a szíve.
tán a területfelelősi szol-
sem az utolsó között kul-
Egy-egy területfelelős tűz-
50 ház gazdája és szorgal-
n látogatja mindegyiket.
s, ott is van egy-két szava
györgyeiek értenek a fel-
osító szóból — rend és tisz-
; van a portájukon.

is tudják, hogy a megelő-
a legjobb tűzoltás, mert az
jár kárral, de tudják azt
hogy amit a tűzoltók mon-
k, az a saját érdeküket, a
községének érdekét szol-
a.

györgyei tűzoltók munde-
ott vannak, ahol éppen kell.
sen olyan *gyűlés, megmoz-*
s vagy „Szabad Föld téli
”, ahol meg ne jelennének
e esne egy pár szó a község

A györgyei tűzoltók közössé-
ge olyan, mint egy család. Olyan
család, amely állandóan gyar-
apszik, növekedik, s amelyik-
ben a hivatás a közösség szere-
tete az összekötő kapocs. Olyan
család, amely úgy hozzánt a
község életéhez, mint becsüle-
tes emberhez a lelkiismeret.

Tápiógyörgyén is toboroznak.
A györgyei tűzoltók kilenc har-
cost adtak a Néphadseregnek,
de alig múlt el néhány nap,
máris új tűzoltók állnak a régi-
ek helyén. *Bene Antal, Dömök*
Sándor, Tóth János, Vágány
László és Varró I. József meg-
éreztek, hogy szükség van rá-
juk. Nem kellett rábeszélés, ma-
guktól jelentkeztek tűzoltónak.
Ők is ismerik, szerelik ezt a
kis közösséget és ma már büsz-
kén vallják magukat a községi
tűzvédelem éber őreinek — a
tápiógyörgyei községi tűzoltó-
ság új tagjainak.

FOKOZOTT NEVELŐMUNKA - fegyelmezett egység

Szolgálati életünkben rendkívül fontos, hogy fegyelmezett, felelősségteljes, öntudatos magatartásunkkal mennyire tudjuk biztosítani testületünk összeforrottságát s ugyanakkor egységeink és az egységeken szolgálatot teljesítő tűzoltó elvtársak kritikai helyzetekben való helytállását.

Egységeinket, csapatainkat a tűzoltó elvtársak fegyelme és fegyelmezettsége teszi erős, jól működő, bármilyen nehéz helyzetben is helytálló csapatná. Fegyelem és felelősségérzet hiányában a csapat elveszti erejét, széteső alakulattá válik, s ahelyett, hogy az élet és vagyon biztosításáért folytatott harcban eredményeket érne el, még a legminimálisabb követelményeknek sem tud eleget tenni. Éppen ezért

szigorú és ellentmondást nem tűró vasfegyelmet kell megkövetelnünk, olyan fegyelmet, amely a parancsok, utasítások és egyéb — a szolgálat ellátásával kapcsolatos — különböző szabályzatok maradéktalan végrehajtásán épül fel.

Ez érthető is, hiszen az egység csak addig egység, amíg fegyelmezett, s amíg sorai zártak. A fegyelmezettség követelményét éppen ezért erőteljesen hangsúlyoznunk kell, annál is inkább, mert testületünkben is számos egységnél elburjánzott a fegyelmezetlenség, a nemtörődöm és a hanyag munka.

Jóllehet alegységeinknél többé-kevésbé azonosak a feltételek, a lehetőségek és adottságok, azonban ennek ellenére mégis azt tapasztalhatjuk, hogy egy-egy alegség fegyelmi helyzetét értékelve, nagy különbséget láthatunk. Vannak alegségeink, amelyek kiválóak és nagyszerű teljesítményeket mutatnak fel, ugyanakkor viszont vannak olyanok is, amelyeknél éppen az ellenkezőjéről győződhetünk meg.

Vajon mi a magyarázata annak, hogy egyik alegségünk jobb, a másik pedig gyengébb, s hogy egyiket a fegyelmezettség, a másikat ugyanakkor a fegyelmezetlenség jellemzi?

Elsősorban az, hogy a jobb egységnek jobb parancsnoka van. Számos parancsnokunk jó szaktudással rendelkezik, de mivel rideg, sokszor bántó modorával vagy fölülnyes magatartásával szerez érvényt utasításainak, ezért beosztottjai nem szeretik, sőt viselkedéséből kifolyólag tudását sem ismerik el. Vannak azonban — többségükben — olyan parancsnokaink is, akik lelkesedéssel végzik munkájukat, s mindent megtesznek, hogy egységük az elsők közé kerüljön és így megnyerik beosztottjaik bizalmát, megbecsülését. Az ilyen parancsnokokat amellett, hogy tisztelik, szeretik is a beosztottak és szinte egyszemélyként igyekeznek, hogy parancsnokukat munkájában segítsék, s egységük összeforrottságát — egymás között végzett nevelőmunkán keresztül — megteremtésük. Következésképpen megállapíthatjuk tehát, hogy egységeink erénye, munkája jórészt attól függ, hogy parancsnokaink mennyiben tesznek eleget nevelői hivatá-

suknak, milyen magatartást tanúsítanak és példamutatásukon keresztül milyen aktivitást fejtenek ki beosztottjaik körében.

Ha egy parancsnoknak igazán szívügye a nevelés s a beosztottjaival való rendszeres foglalkozás, az eredmény nem kétséges és nem is marad el.

Természetesen a nevelés, a beosztottakkal való bánás módszerére nem lehet egyöntetű szabályzatot kidolgozni, olyat, amelyet minden parancsnok egyaránt alkalmazhat. Minden parancsnoknak sajátmagának kell megtalálnia azt a helyes utat, mely azután munkája nyomán mindjobban járhatóvá válik és végül is sikerhez vezet. A nevelőmunka nem tűri meg a sablont — ezt ne tévesszük szem elől. Mások tapasztalatait felhasználhatjuk ugyan, de soha nem alkalmazhatjuk azokat sablonosan a beosztottak egyéniségének sajátosságai figyelembevétel nélkül.

Parancsnokaink egy része sokszor arra hivatkozik, hogy a beosztottak közül egyes elvtársakkal nem tud mit kezdeni, mert bármilyen körültekintő módszert alkalmaz is a nevelőmunkában, nem ér el semmi eredményt. Nem gondolnak arra, hogy nem lehet valamennyi elvtársat egyenlő elbírálás alá venni, hiszen testületünkben különböző egyéniségű emberek vannak, s emellett a régi rend nyomai, sőt csökevényei még nem tűntek el egészen. Éppen ezért az ilyen elvtársakkal szívós, türelmes munkával újra és újra foglalkozniuk kell a parancsnokoknak, s nagyon fontos, hogy befolyásuk alól ne engedjék ki őket egy pillanatra sem.

Nevelőmunkánk eredményességét nagymértékben gátolja az a körülmény, hogy parancsnokaink jórésze nem fordít kellő gondot a hozzá beosztott elvtársak egyéniségének tanulmányozására.

Igy azután több esetben helytelen módszerekkel igyekeznek egy-egy elvtársnál eredményt elérni, ami végül is éppen ellenkező hatást vált ki. Ha parancsnokaink ilyen tekintetben is körültekintőbben dolgoznának, sokkal eredményesebben tudnák felhasználni az adott lehetőségeket, az általuk is ismert és tapasztalt módszereket. A tanulmányozás vagy megfigyelés nyomán ugyanis mindig kiderülnek a hibák, megnyilvánulnak a fogyatékoságok, s mindez utat mutat arra, hogy nevelőmunkájukban mit kell szem előtt tartaniok.

Tapasztaltuk, hogy felvilágosító és meggyőző munkájukon keresztül parancsnokaink még mindig nem tudták elérni azt, hogy elvtársaink egy-egy feladat vagy kö-

vetelmény teljesítését úgy tekintsék, mi szocializmust építő országunk iránti kötelezettségüket, s ezért azt a lehető legjobban hajtsák végre.

Parancsnokaink feladata, hogy elvtársaink kellő felelősséget érezzenek munkájuk iránt és belássák azt, hogy rossz, hanyag vagy éppen nemtörődöm munkájuk árt az egész közönségnek,

s ezzel ők lényegében személy szerint felelősségteljesek. A kötelezettség és szellemet be kell vésni elvtársaink tudatába és el kell érni, hogy az ott valóban gyökeret verjen.

A tudatos fegyelem nevelésének alapvető módszere a felvilágosítás és a meggyőzés — ezt kell tehát elsősorban alkalmazni! Nem szabad azonban megfelekezni arról sem, hogy a felelősségrevonás fontos eszköz a nevelésben, éppen ez — szükség esetén — feltétlenül alkalmazni kell. Ettől azonban csak úgy váhatunk eredményt, ha minden esetben kellő körültekintéssel járunk el. Sok esetben ugyanis éppen a helytelenül alkalmazott felelősségrevonások hozza magával további fegyelemsértéseket vagy az idéző okokat fegyelmezetlenség elkövetésére.

Parancsnokainknál ilyen tekintetben jelentkeznek hiányosságok, melyek azután nem kívánatos eredményeket szülnének. Több helyen tapasztalható például, hogy az alkalmazott felelősségrevonások nem kellő időben történnek. Előfordul, hogy cselekmények elkövetéséről rövidesen tudomást szereznek a parancsnokok, azonban mégis csak napok, sőt hetek múltával szabnak ki fenytést. Ez a gyakorlat helytelen, mert ha a fenytések nem történnek meg a kellő időben, elvesz az elvárható erkölcsi és nevelő hatás. Szán talanszor előfordul az is, hogy az alkalmazott felelősségrevonásokat nem tudatásítják kellően. Ez viszont azzal járhat, hogy az elvtársak nem szereznek tudomást a felelősségrevonásról, s így nem érvényesülhet annak figyelmeztető hatása.

A felelősségrevonásoknál mindig nagy gondot kell fordítani arra is, hogy megfenyítettekkel foglalkozzunk. Sok esetben a további fegyelmezetlenség indíka oka éppen az, hogy a megfenyítéssel nem foglalkoznak, ezért az illető elkecsereedik az elkecsereedésében újabb fegyelmezetlenséget követ el.

A fegyelmezetlenség és rendbontók felelősségrevonása mellett azonban nem szabad elfeledkeznünk a fegyelmezett munkát végző elvtársak népszerűsítéséről s kimagasló eredmények elérésére esetén megjutalmazásról sem. Ez is fontos eszköz a nevelés érdekében, ha időben, körültekintően és eredményesen használjuk.

Az elmondottakban csak utaltunk a nevelőmunka terén rendelkezésünkre álló eszközök és módszerek néhány legkézenfekvőbb alkalmazására, amelyek nevelőmunkánkat és ezen keresztül egységeink fegyelmi színvonalának emelését eredményessé tehetik. Természetesen számtalan lehetőség van ezek mellett, amelyeket az élet, a beosztottak egyénisége s a mindennapi gyakorlat hoz magával. Parancsnokainknak mindenesetre fokozottabb nevelőmunkával, elvtársainknak pedig fegyelmezett magatartással kell hozzájárulniok ahhoz, hogy testületünk egységét, ütőképességét fokozzuk, s ezzel dolgozó népünk előlegezett bizalmát érdemlegesen — jó munkákkal — kiérdemeljük.

Kovács Mihály t. hgy.

A MAGYAR TŰZOLTÓ I. ORSZÁGOS LEVELEZŐ-KONFERENCIÁJÁRÓL

A konferencián résztvevő elvtársak egy csoportja

december 22-én tartotta a „Magyar Tűzoltó” Szerkesztő- a lap levelezőinek első országos konferenciáját. Az országban részéről eljöttek a leg- levelezők, hogy elvtársi cskozás keretében megbe- jék a levelezés eddigi ered- yeit, hiányosságait és alko- javaslatokkal segítsék a gyar Tűzoltó” szerkesztősé- k és a lapnak a munkáját j alapokon, tapasztalatokban agodva végezzék további jelentőségű feladataikat.

konferencián résztvett kó István t. szds. elvtárs, IM Tűzrendészeti Parancs- ság politikai osztályának tője és Balázs József t. elvtárs.

alás szds. elvtárs megnyitó aiban méltatta a konferen- jelentőségét és röviden vá-

A továbbiak során rámutatott azokra a hiányosságokra, amelyek az elért eredmények mellett fennállanak, s amelyek gátolják a levelező-mozgalom egészséges fejlődését. Rámutatott arra a helytelen álláspont- ra, amelyet az egyes alegység- parancsnokok tanúsítanak a lap levelezőivel szemben, s amely nem egy esetben odáig fajult, hogy valóságban „cenzúrázták” a levelezőktől a szerkesztőséghez érkező leveleket. Ezzel foglal- kozva hangsúlyozta: — a szer- kesztőség és a levelezők kap- csolata nem szolgálati viszony, hanem közvetlen, elvtársi, olyan, amelyen keresztül a szer- kesztőség állandóan és ügy- szólván naponta érintkezik a lap- pot olvasó tűzoltó elvtársak tá- borával. Felhívta a figyelmet, hogy: — a jövőben ne forduljon

hálózatra van szükségünk, amely állandó és élő kapcsola- tot tart szerkesztőségünk és va- lamennyi tűzoltó elvtárs között.

Beszámolója befejező részé- ben hangsúlyozta, hogy a szer- kesztőség a jövőben is mindent megtesz legszélesebb tömegkap- csolatának kiépítése érdekében és azt, hogy sokkal nagyobb te- ret kíván biztosítani a levele- zők munkájának, mint az eddi- giek folyamán.

— Ehhez kérjük az elvtársak segítségét. Ahhoz, hogy a „Ma- gyar Tűzoltó” valóban az elvt-ársak, tűzoltóink lapjává vál- jon, hogy anyagát, cikkeit min- denki elolvassa az utolsó be- tűig, hogy neveljünk vele. Ah- hoz, hogy megmutassuk a fej- lődő újat, eredményeinket, s a munkánk során mutatkozó hi-ányosságokat — a bírálat és ön- bírálat fegyverének állandó és kommunista módon történő al- kalmazásával. Szeretnénk méltó- vá válni a bolsevik sajtóhoz, amely vezető és irányító erő, s amely az új társadalom figyel- mét az adott pillanatra, legfon- tosabb eredményeire és jelen- ségeire összpontosítja, amely ál- landó kapcsolatot tart fenn ol- vasóinak hatalmas tömegével — a dolgozókkal, gondosan tanul- mányozza a leveleket és he- lyesen használja fel azokat — fejezte be beszámolóját Beszteri elvtárs.

a levelező elvtársakat, mind pedig a szerkesztőséget. Rámu- tatott azokra a nagyszerű fel- adatokra, amelyek a lap levele- zőire és a szerkesztőségre vár- nak, a tűzoltóság előtt álló kö- telezettségek maradéktalan tel- jesítése terén. Igéretet tett arra, hogy a Parancsnokság poli- tikai osztálya minden erejével támogatja és segíti a levelező- mozgalom kiszélesítését s — ahogyan a szerkesztőség is — minden erejével keményen és határozottan fellép azokkal szem- ben, akik a levelező elvtársak munkája elé akadályokat gördí- tenek, vagy bántják őket az igazság megírásáért.

A lelkeshangú konferencia Nagy László t. hdgy. elvtárs ja- vaslatára az alábbi táviratot küldte tiltakozásának kifejezé- séül az Országos Béketanácsnak:

„Mi, a magyar tűzoltóság folyó- irata, a „Magyar Tűzoltó” I. Or- szágos Levelező-konferenciájának résztvevői — képviselve az egész ország állami, üzemi és községi tűzoltóinak, a folyóirat olvasóinak követelményét — felháborodottan tiltakozunk azok ellen a háború céljait szolgáló tervek ellen, amelyek Nyugat-Németország újrafel- fegyverzését készítik elő.

Hazánk valamennyi békeszerető fiával együtt mélyszélesen elítéljük a világot ismét pusztulásba sodró aljas törekvéseket, amelyek újabb milliók halálát jelentik s a békes épitőmunka eddigi eredményeit, a világ biztonságát veszélyeztetik. Egyemberként felelelünk az- vunkat e törekvések ellen, s kijel- lentjük: feladataink maradéktalan megoldásával, szolgálatunk még jobb ellátásával mindenkor készek vagyunk tettekkel is harcolni a békétábor népeivel együtt a világ békéjének megőrzéséért!

A „Magyar Tűzoltó I. Or- szágos Levelező-konferen- ciájának résztvevői.”

Lapunk levelezőinek első or- szágos tanácskozása végetért. Ez a tanácskozás rendkívüli jelentő- ségű a „Magyar Tűzoltó” törté- netében. Határkövet jelent és minden bizonnyal olyan ered- ményeket gyümölcöszik, amelyek alapját képezik további mun- káknak és képessé teszik la- punkat felelősségteljes felada- táinak megoldására.

A konferencia elnöksége — szerkesztőségi beszámoló

azokat a feladatokat, amec- t a tanácskozásnak meg- oldania.

megnyitó után Beszteri os t. hdgy. elvtárs, a gyar Tűzoltó” felelős szer- tője mondott beszámolót. zámolója bevezető részében tról a történelmi jelentősé- eseményekről beszélt, amec- a békeharc és a magyar történelmének szempontjá- rendkívül nagy hordere- k.

sajtó munkájának jelentő- ről szólvá, hangsúlyozta, y a bolsevik sajtó egyik jel- ző vonása, hogy állandóan üttmüködik az olvasókkal, os kapcsolatot tart fenn a zozó tömegekkel. Majd a ibbiakban arról a lenini állapításról beszélt, amely rint: „... a sajtó akkor lesz ven és életképes, ha majd őt érszerepet betöltő és állan- n irással foglalkozó iro- márra ötszáz, meg ötezer nem ialmár munkásiró jut”.

„Magyar Tűzoltó” levelező- galmának jelentőségét érte- ve, beszélt azokról az ered- nyekről, amelyeket a szer- ztőség a levelezés terén eddig t és ismertette azt a szer- s munkát, amelyet a szer- ztőség munkatársai az elvt- ársak között végeztek.

elő olyan eset, hogy a levelező az osztályra terjeszti fel a szer- kesztőség részére írott levelét és hogy onnan „megjegyzéssel” to- vábbítsák a szerkesztőséghez.

Ismertette azt a nagyjelentő- ségű feladatot, amely a lap levelezőire vár, majd részleteiben meghatározta, hogy a szerkesz- tőség milyen leveleket vár az elvtársaktól.

— Mi építünk ezekre a levele- kre — mondotta többek között — és minden olyan levelet, amely az elvtársak életével, mindennapi munkájával, problémájával foglalkozik, örömmel veszünk. Egyszóval mindenről értesítsenek bennünket, ami elősegíti szerkesztőségünk munkáját, hogy lapunk mara- déktalanul betölthesse felada- tát. Azt szeretnénk, ha ál- landó és élő lenne kapcsolatunk az elvtársakkal. Olyan levelező-

A beszámolót követő vita so- rán számos hozzászólás hang- zott el. A felszólaló elvtársak aláhúzták a konferencia és a levelező-mozgalom jelentőségét és értékes észrevételekkel, ja- vaslatokkal segítették a tanács- kozás eredményességét; a lapot olvasó elvtársak hangját, észre- vételeit, őszinte bírálatait és segíteni akarását tolmácsolták. A hozzászólások azt bizonyították, hogy az elvtársak megértették a levelezés fontosságát és a lap feladatának jelentőségét.

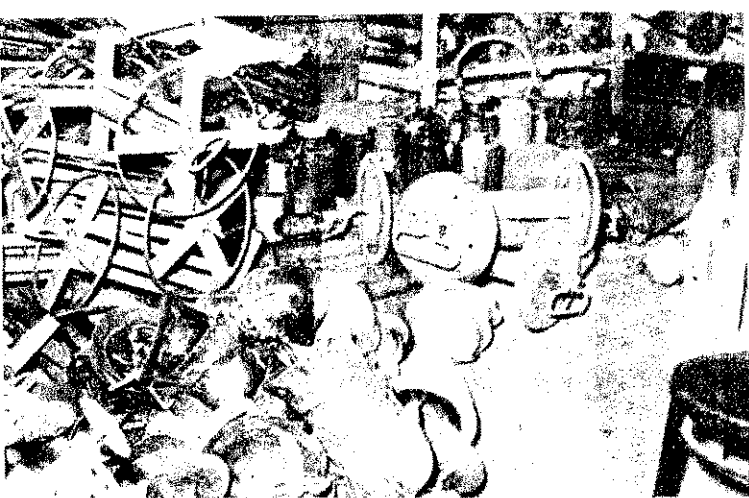
A hozzászólások közül ki- emelkedett Dankó István t. szds. elvtárs felszólalása, aki örömmel üdvözölte az érté- kes tanácskozást és annak a megállapításának adott kifeje- zést, hogy a konferencia betöl- tette azt a fontos szerepét, amelyre hivatott. A továbbiak során a levelezőkre és a lap munkájára vonatkozó feladatok- ról beszélt és értékes tanácsok- kal, javaslatokkal látta el mind

Értekes hozzászólásokkal, javaslatokkal segítették a tanácskozást többek között:

- Dankó István t. szds. elvtárs
- Soltész Pálné t. szkv. elvtárs
- Helvédi János községi parancsnok elvtárs
- Tóth Elek üz. t. hdgy. elvtárs

Tűrhetetlen és káros az ilyen „ömlesztett” tárolás, mert megrövidíti a felszerelések élettartamát

Ahol ilyen gondossággal kezelik az anyagokat, ott nem sok a selejteznivaló

Gondosabb selejtezést, lelkiismeretesebb anyagkezelést!

Pártunk közelmúltban hozott határozatai és kormányunk számos rendelete — a népgazdaság minden területén — a legmészszebbmenő takarékosagat írják elő. A takarékos és lelkiismeretes anyaggazdálkodás rendkívül nagyjelentőségű és szerves része az új szakasz gazdaságpolitikájának és — az önköltség lényeges csökkentésének lehetősége révén — egyik eszköze az életszínvonal emelésének. Ezek az intézkedések az egész népgazdaságot, annak minden részét átfogják, tekintet nélkül arra, hogy üzemi, mezőgazdasági termelésről vagy bármely más területről van szó. Sőt, nem csupán a termelésben előállított anyagok gyártásánál történő takarékosagáról kell beszélnünk, hanem az elkészített és használatba vett eszközökkel, anyagokkal való körültekintő és takarékos gazdálkodásról is. Mert hiába takarékoskodnak üzemünk dolgozói az előállítás során, ha a felhasználás folyamán — a gondatlan, hanyag és lelkiismeretlen anyagkezelés, a pazarlás következtében — az anyagok, eszközök élettartama megrövidül, vagy azok megsemmisülnek.

A fokozott takarékosag, a lelkiismeretes és célszerű anyaggazdálkodás testületünk-

re is éppen úgy vonatkozik, mint bármely más szervre.

Minden eszközzel biztosítanunk kell a kiadott felszerelésekkel történő helyes gazdálkodást, a tervezés, a selejtezés, a szerek és felszerelések karbantartását célzó rendelkezések maradéktalan végrehajtását!

A takarékosag elvének a speciális tűzoltó műszaki felszerelések selejtezésénél is érvényesülnie kell. Tudjuk, hogy a használatban lévő felszerelések — a leggondosabb kezelés és karbantartás ellenére is — egy idő után hasznavehetetlenné válnak. Ez a folyamat a természetes elhasználódás következménye, s ezért az említett anyagokat évenként selejteznünk kell.

A Tűzrendészeti Parancsnokság a múlt évi selejtezési rendeletében részletesen megjelölte a végrehajtásnál szem előtt tartandó feladatokat. Ennek a rendelkezésnek az alapján végeztük és fejeztük be a selejtezést. Munkánk során igen sok tapasztalatot szereztünk, ezért szükségesnek tartjuk, hogy — a felmerült hibák megszüntetése érdekében — néhány előfordult esetről beszéljünk.

Mindenekelőtt megállapíthatjuk, hogy az elmúlt évi selejtezés eredményt is jelentett, mert

az 1953. évihez viszonyítva, jelentős mértékben csökkent a selejtezésre kerülő felszerelések száma.

Azonban még most is előfordult — úgy szólván valamennyi osztályparancsnoknál —, hogy olyan felszereléseket is begyűjtöttek és selejtezésre javasoltak, amelyek megfelelő javítással vagy egymásbaváló kiegészítéssel még használatra alkalmassá tehetők. Így pl. a sugárcsővek vagy osztók — a kiselejteztettek egyes részeinek felhasználásával — jórészen javíthatóan bizonyultak. Ezekből a hibákból arra ki vezethetjük, hogy a feladat végrehajtásánál alegységparancsnokaink nem érték kellően a takarékosag jelentőségét.

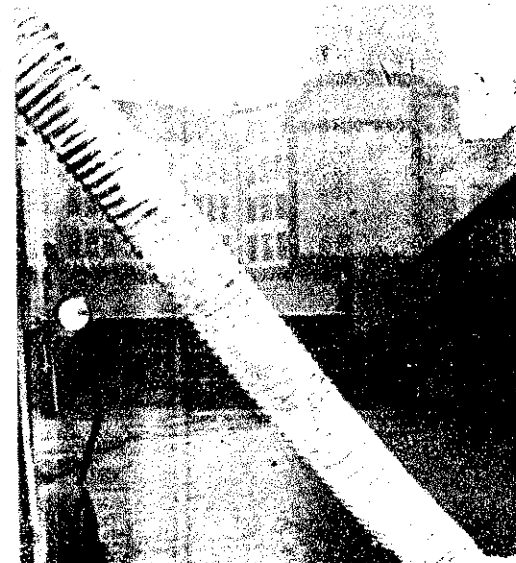
Az egyes kiselejteztett felszereléseket vizsgálva, azt is — csaknem valamennyi megyére vonatkoztatva — megállapítottuk, hogy azok egy része nem a természetes elhasználódás következtében, hanem lelkiismeretlen és helytelen anyagkezelés, a gondatlan használat és nem megfelelő karbantartás miatt vált hasznavehetetlenné és került kiselejtezésre.

A vizsgálatok alkalmával azt tapasztaltuk, hogy még mindig igen sok a törött kapocs pár és sugárcső.

Ezeknek a töréseknek egy része gyakran a leggyakrabban — legelőbbnyire a közvetlen választásoknál — egyes elvtársak gondatlansága és nemtörődömsége miatt, más része pedig az anyagkezelés felelőtlenség következtében történt. Ilyen esetet láttunk nemrég a budapesti osztályparancsnokság udvarán, ahol az elvtársak lapát szórták a kapocspárokat a kövezetre. A ilyen „anyagkezelés” a legnagyobb fokú lelkiismeretlenségre vall!

Ugyancsak a budapesti osztályparancsnokságon tapasztaltuk azt is, hogy némelykor milyen kárt okoz, ha szállító gépkocsira „sürgősen szükség van”. A „sürgőség” ugyanis azt eredményezte, hogy az anyagot sebtében egymásra dobálták.

Vajon milyen lehet az az egység, ahol ilyen lelkiismeretlenül tárolják és gondozzák a szívótömlőket?!

rakták), és az anyagi alosztály be-
teltjei még jóformán hozzá sem foghat-
nak elrendezéséhez, máris ott volt az
szállítmány.

XV. alosztály raktárában is szomorú
ny fogadott bennünket, ahol — a pe-
szívótömlőtől a „TÜKER“-alágúj-
— összekeverve „tárolták“ az anya-

anyag anyagkezelés azonban nem-
állami egységeinknél tapasztal-
hanem egyes üzemeknél és
szocialista szektoroknál is találkozunk

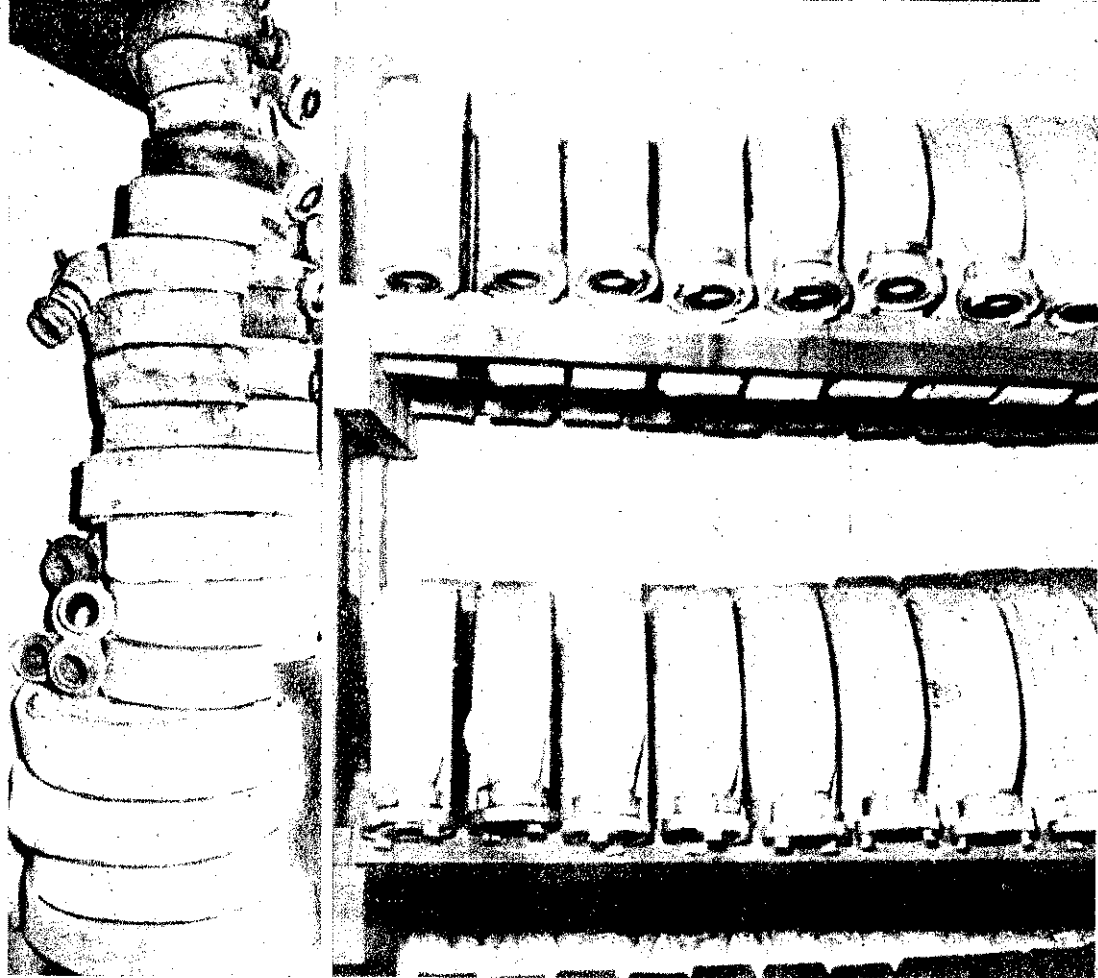
pestlőrinci — Petőfi Sándor utca 88.
alatti — állami gazdaságban pl. egy
nyfecskenő és nyolc tekercs tömlő
tönkre, mert hónapokon át a szabad
tárolt — az időjárás minden viszontag-
nak kitéve — „raktározta“.

onló módon okoztak több ezer forin-
árt a XV. kerületi Újmajori állami
ságban is, a kismotorfecskenő és
készlet tönkretételével. Azonban nem
ké káros a nagytétényi Vörös Csillag
raktározási módszere“ sem, ahol a
en tárolták a tömlőket.

g jó néhány esetet felsorolhatnánk,
ek mind azt bizonyítják, hogy az
kezelés terén bőven van javítani való.
őben éppen ezért minden elvtárs tart-
szetelességének a használatban lévő sze-
felszerelések lelkiismeretes gondozá-
észerű és előírás szerinti igénybevé-
hogy ez évben a kiselejteztet any-
zámát a múlt évinél jóval kisebb
re csökkenthessük.

kiselejteztet felszerelések további, ren-
észerű igénybevételre alkalmatlanok,
an, a népgazdaság szempontjából ko-
értéket jelentenek, s így nem lehet
bős számunkra, hogy a továbbiak
a kiselejteztet felszerelések hová ke-
k és milyen célra használják fel azo-

kiselejteztetbizottságok meghatározta-
kiselejteztet felszerelések felhaszná-
nak módját, s ennek végrehajtá-
t minden parancsnok elvtárs sze-
yesen felelős.

**Ahogy nem szabad és ahogy kell tárolni a nyomótömlő-készletet —
minden anyagkezelő tanulhat belőle...**

A nem állami tűzoltóságok használatában
jelentős számban találunk kapcsolóelemet-
ket, sugárcsőveket, osztókat és egyéb fel-
szereléseket, amelyek színesfémből készül-
tek. Ezek nagyrésze — a kapocspárral el-
látott tömlők kiadásával — feleslegessé
vált és korszerűtlen is. Kiselejteztésük foly-
tán kb. 15 mázsa bronzot és rézet adunk
át népgazdaságunk más területének.

A kiselejteztet kéziműködtetésű szerek
anyagát a meglévők javítására hasz-
nálják fel osztályparancsnokságaink, ami
nagy segítséget jelent a kéziműködtetésű
fecskenőkönél adódó hibák megszüntetésé-
nél. A kiselejteztet szívótömlők és nyomó-
tömlők egy részét pedig — az állami és
nem állami tűzoltóságok számára — gya-
korlás céljára kell átadni. Ezzel az intéz-

kedéssel a készleteti tömlőket megkímél-
jük az idő előtti elhasználódástól, s élet-
tartamukat nagymértékben megnöveljük.

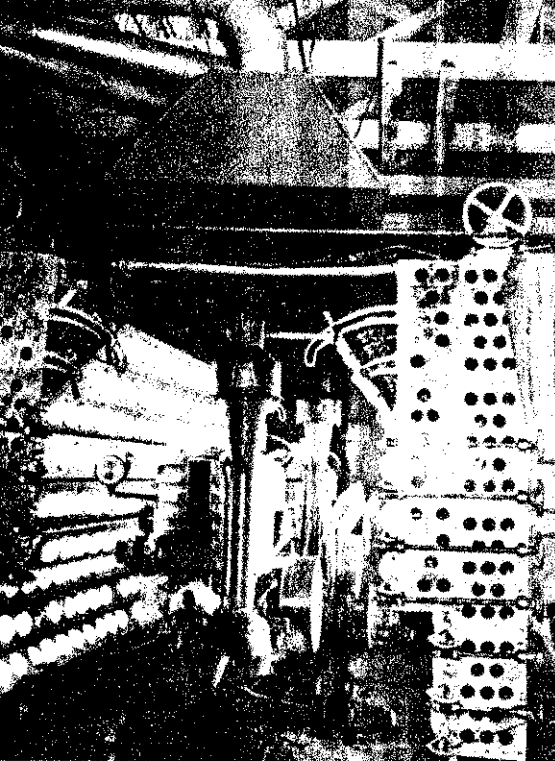
**A kiselejteztet felszerelések célszerű
használata — egyértelmű a fokozott
takarékossgal.**

Testületünknel csak abban az esetben
érvényesül kellően a takarékossgal elve, ha
— a lelkiismeretes és gondos anyagkezelés
eredményeként — teljes mértékben meg-
javul a szerek, felszerelések, anyagok ke-
zelésének, gondozásának a módja és min-
den évben kevesebb felszerelés kerül se-
lejteztésre; akkor, ha a jövőben nem csu-
pán új anyagok kiadásával, hanem a meg-
levők helyes, észszerű kihasználásával tud-
juk biztosítani egységeink felszerelését.

Egy hely, ahol ilyen a „tűzoltó-szertár“... és így „becsülik“ a tűzvédelmet biztosító népvagyont...

Az infravörös szárítás alkalmazása és tűzrendészele

Az infravörös-szárítókemencében újszólván percek alatti szárad a lakkozott felület

Fejlődő szocialista iparunk mind gyakrabban alkalmazza az infravörös szárítást. Mivel az infravörös lakkasztítás tűzveszélyt, sőt robbanásveszélyt is jelent, a kérdést csak akkor tudjuk érdemileg elbírálni, ha az infraszárítás kérdésével tisztában vagyunk. Ennek a tanulmánynak a célja, hogy az infravörös szárítással és annak tűzvédelmi kérdéseivel megismerkedjünk.

Az iparban a szárítás rendkívül meggyorsítható hőközléssel. A hőközlésnek három módját ismerjük:

- a hővezetést; a nyugalomban levő, egyik végén melegített vasrúd az ellenkező végén is meleg lesz;
- a hőáramlást; ennél a hőt melegített közeg, levegő gőz vagy víz keringése közvetíti;
- a hőszugárzást; amelynél a hő elektromágneses sugárzás alakjában terjed a felhasználási helyre; ígyképpen jut el a nap hőenergiája is földünkre.

A hőközlés a leggazdaságosabban a hőszugárzással oldható meg. Ezt a hőközlési módot alkalmazza az infravörös szárítás is.

Az infravörös hőközlés főbb alkalmazási területei a következők: géprészek festett és lakkozott felületeinek, porcellán- és cserépedények égetés előtti, gyapjú pamut, textilárak, nyomtatványok, enyvezett bo-

ritékok, friss vakolás, filmek, homokformák, gyümölcsök, dohány stb. szárítása; gyógyászatban, csirkeketetésnél, kávépörkölésnél, kétszersült-sütésnél stb.

Látjuk, hogy az infravörös szárítást igen sok munkaterületen felhasználhatjuk.

Az infravörös szárítás módozatai

Az infravörös szárítás céljára villamos hőszugárzó lámpákat, kerámiai sötétsugárzókat és gázzal fűtött infrakemencéket használnak. Az infravörös sugárzó lámpák szerkezeti felépítésükben hasonlítanak a világítási célra szolgáló izzólámpához. A foglalat felőli oldalon tükörbevonattal vannak ellátva, ezzel a sugárzás irányított lesz. A lámpa 110 és 220 voltos feszültségre készült, teljesítménye 250 watt. A sugárzó lámpa izzószála kb. 1900 °C-on izzik, azonban az üvegbúra csak 150—170 °C-ra melegszik.

A másik villamos üzemű sugárzó az ún. sötét sugárzó. Ennél a fűtőszál kerámiába ágyazva izzik. A sugárzó test mély-sugárzó reflektorral van egybeépítve. A fűtőszál hőmérséklete változtatható. Az izzószál sugárzása 500 °C hőfok fölött szemmel is érzékelhető.

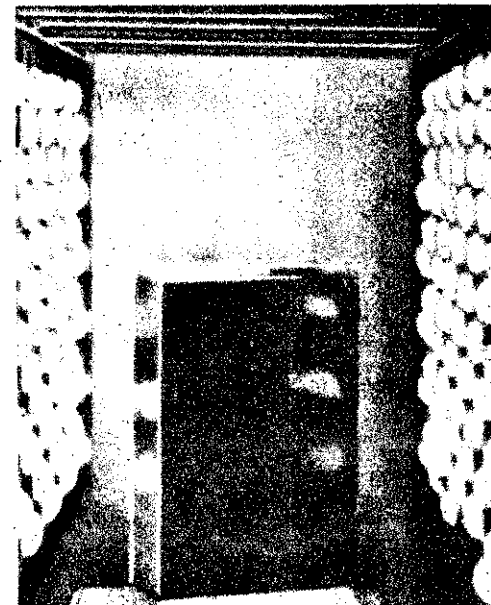
A szárításra gázzal fűtött infravörös sugárzókat is alkalmaznak. Ezeknél a sugárzó hőforrás olyan sugárzó, melyet gázegők hevítenek. A gázüzemű berendezésekben feketére oxidált vaslapok a sugárzó testek, amelyeket lepkeégők hevítenek. A láng nem érintkezik a sugárzó vaslappal, hanem azt a füstgáz melegíti. A gázlángot egyik oldalon a sugárzó lap, a másik oldalon szigetelő réteg határolja. A füstgázok elvezetése kéményen át történik. A kemence alakja igazodik a szárítandó tárgy alakjához és méretéhez. A sugárzó felület hőmérséklete 350 °C, de vannak 7—800 °C sugárzó felületek is. Hazánkban jelenleg a gázüzemű kemencéket még csak kísérleti célra használják.

Az anyagok festése és szárítása

A továbbiakban csak a lámpaszerű sugárzókkal felszerelt szárítók kérdésével foglalkozunk. Az infravörös sugárzás lényege az, hogy a sugárzó testből kilépő elektromágneses rezgések a levegőt nem melegítik fel, hanem a hő magában a besugárzott anyagban keletkezik — ebben rejlik az infravörös szárítás nagy előnye.

Ezen előnyből az következik, hogy a szárítandó tárgyat nem kell sugárzókkal felszerelt kemencében elhelyezni, hanem azokból olyan állványokat kell alakítani, amelyek a szárítandó tárgy formáját követik.

Az infraszárítás tűzrendészeti kérdésével csak ott kell foglalkoznunk, ahol a festésre használt lakk oldószere tűz- és robbanásveszélyes folyadék, pl. benzol, toluol, xilol stb. A lakk felvitele mártással vagy szóróeljárással történik. Ez a művelet az úgynevezett festőfülkében történik. A festőfülke legyen elválasztva a szárító tértől.

Jégszekrény szárítása az infravörös-kemencében

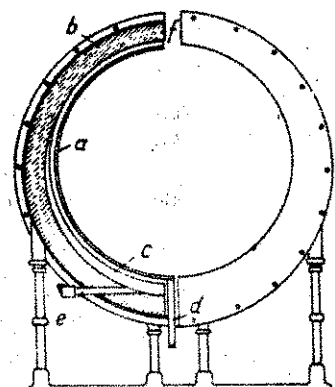
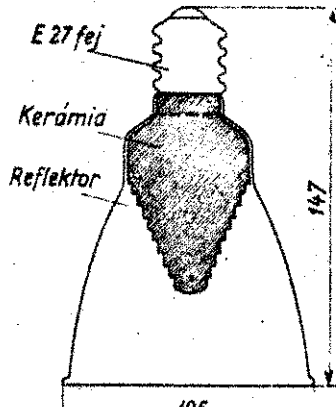
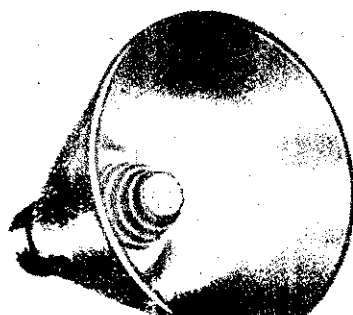
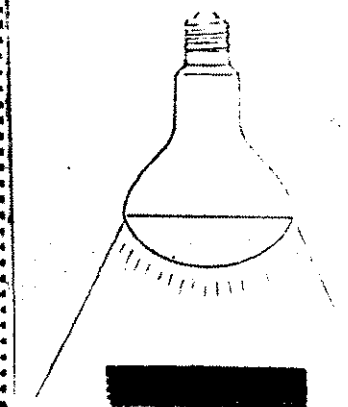
A festőfülke alapos szellőztetésével biztosítani kell, hogy a levegő összetétele mindig alatta maradjon az oldószere alsó robbanási határának. Ha az oldószere-gőzök a levegőnél nehezebb fajsúlyúak, akkor az elszívást a padlószint magasságában kell elvégezni. Mivel az erőteljes légáramlás festékrészecskéket ragad magával, az elszívó aknában cseppfogót kell alkalmazni, mert így csak kevés festék juthat a kürtőbe. A szórófülkét célszerű beépített oltóberendezéssel is felszerelni.

A festőfülkéből a festett tárgy a szárító-kemencébe kerül. A szárítandó tárgy vagy futószalagon halad át az infralámpák-

Infravörös sugárzó lámpa

Kerámia-testű 150 W-os sötétsugárzó

Gázüzemű alagút-kemence vázlatos rajza

alakított alagúton, vagy nagyobb rak esetén a kereken mozgó kezelteteket tolják a szárítandó tárgyat. A szárítás alkalmával a lakkfesték szere elpárolog és a festék belülről kiszárad meg. Ezzel síma, egyenletes et keletkezik.

A szárítótér szellőzése

lakkszáritásnál ügyelni kell a szárító g megfelelő szellőzésére, mivel az ol- r felszabaduló gőze a levegővel ro- kony elegyet képez. A szárító ke- zét biztonsági okokból a szellőző be- ezéssel kényszerkapcsolatba kell hozni, is a sugárzó lámpákat csak akkor sen bekapcsolni, ha a szellőzés már ódik. Amennyiben a szellőzés valami- okból kimaradna, a sugárzó lámpák ellátásának önműködően meg kell nie.

helyiségben a kemence felett is kell vást alkalmazni. Az elszívással kap- tosan azonban nem léphetünk fel túl- követelményekkel, mivel az erőteljes őztetés rontja a kemence határfokát.

meghatározott összetételű, színű, fé- ségű lakkréteg szárításánál a szellő- k előre meghatározott mértéke ki- tő, akkor más összetételű lakkréteges tásánál a szellőzés mérve újabb meg- rozásra szorul. Ebből az következik, a szárító berendezés engedélyezése

mindig meghatározott festékanyagra és festési módra vonatkozzon. Eltérése ese- tén a szellőzés mértékét felül kell vizs- gáltatni.

A légcserre olyan legyen, hogy a gőzök összetétele a helyiségben mindig az alsó robbanási határ alatt maradjon. A lég- cserre számításánál legalább tízszeres biz- tonsággal kell számolni.

Az elektromos berendezések csak ro- banásbiztos kivitelűek lehetnek, éppen ezért a gépek feleljenek meg az MNOSZ 4814 sz., a szerelés pedig az MNOSZ 1600 sz. szabvány robbanásveszélyes helyisé- gekre vonatkozó előírásainak. Az elektro- mos kapcsolóhelyiség feltétlenül a szárító helyiségeken kívül legyen, s a helyiségben csak a kapcsolók legyenek elhelyezve. Az egyes berendezések üzembenlétét színes jelző lámpákkal kell jelezni. Vész esetén — a világítás kivételével — a villamos berendezés a munkahelyekről áramtalanít- ható legyen. Az áramtalanítás tényét dudu vagy csengő jelezze. Beépített tűzjelző ese- tén ez a kapcsoló egyben a tűzjelzésre is szolgáljon.

A szárítóberendezés tűzveszélye

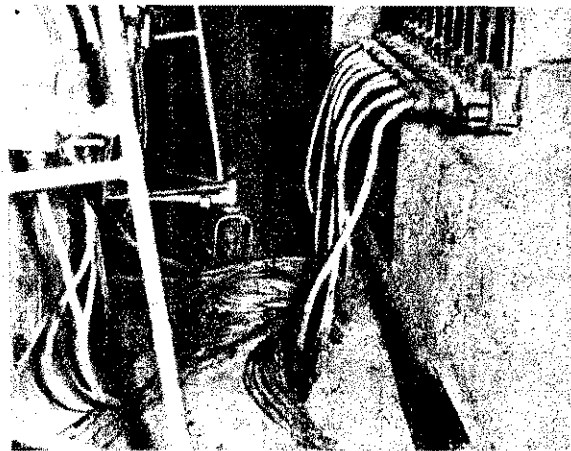
Vizsgáljuk meg, mi az, ami a berende- zésben tüzet vagy robbanást okozhat. Elő- zőleg azonban ismerjük meg néhány oldó- szer tűz- és robbanásveszélyre jellemző adatát.

Oldószer	Lobbanási pont C°-ban	Relatív illékonyosság (éter = 1)	Robbanási határ		Gyulladás hőfok C°
			térfogat %-ban	g/m ³	
Aceton	-17	2,1	2,5-9	60-218	550
Benzol	-8	3,0	1,5-9,5	48-308	438
Benzin	-15	3,5	2,5-4,9	138-281	550
Toluol	-7	6,1	1,3-7	50-268	450

sugárzó lámpák a szárítandó tárgyat 290 C°-ig is felmelegíthetik. Ezen a érsékleten sem a festékanyag, sem az szer nem gyulladhat meg. A sugárzó a törése azonban már tüzet okozhat, az izzószál kb. 1900 C°-on izzik. Az zsal a törés után még néhány másod- ig izzásban marad, tehát gyújthat.

s kettőle módon következhet be: lampahiba vagy erőszakos ütés foly- A lampahibából bekövetkező törést ökkenthetjük, ha a szárítóban csak n lámpákat helyezünk el, amelyeket őleg a szárítón kívül égettünk. A hibás kák ugyanis az égetésnél elpattannak. erőszakos törést a szárító alagút helye- lítésével kerülhetjük el.

elektromos berendezés is szolgálta- tűzkeletkezési okot. Egyik berendezés- pl. olyan módon keletkezett tűz, hogy stékszóró ventilátor motorja légsator- a volt beépítve. A motor és a ventilá- zárnny cseppfogó hiánya miatt vastagon óndott festékekkel, ezáltal a motor mun- megnövekedett, de ugyanakkor hűlése kent. A motor begyulladt s így a szel- csatornában levő oldószer-gőzök a fes- nyaggal együtt meggyulladtak.

A szárító elektromos vezetőinek szerelése különös gondosságot kíván

ben, amikor a szárítás művelete nagy csar- nokban történik, amely csarnok térfogata két-háromszorosa a kemence térfogatának, minden további nélkül elhelyezhető a szá- rító. Ha azonban zártan, más tértől elkü- löntetetten kell elhelyezni a szárítót, úgy minden esetre azt az épület határfala mentén, nagy ablakfelületek közelében helyezzük el.

Az egyik nagyüzemünk infraszárító be- rendezését éppen telepítési okból nem engedélyezte a tűzoltóság. Itt a szárító be- rendezést a gyárrészleg középpontjában helyezték el. A szárító helyiség a környe- zettől fokozottan tűzállóan volt elválaszt- va, ablakai drótbetétes üveggel voltak be- üvegezve. A festés, mártó eljárással tör- tént volna, s a mártókádakban kb. 300 l festék volt egyszerre. Az elektromos kap- csoló helyiséget is a szárító térben helyez- ték el. Az itt bekövetkező robbanás a szárító helyiséget feltétlenül szétdobta volna s ebben az esetben a szárítótér kö- rül dolgozók testi épségét veszély fenye- gette. A nagy mennyiségű festék ugyan- akkor komoly tüzet okozhatott volna.

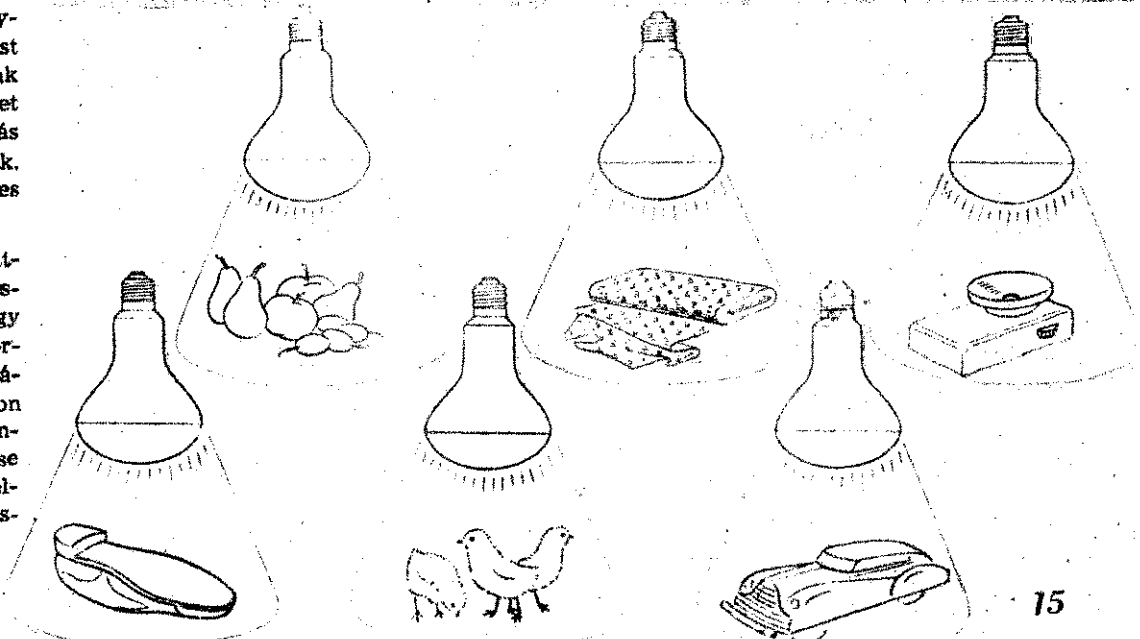
Az elmondottakkal megkíséreltük meg- világítani az infravörös szárítás kérdését. A jövőben az ipar mind gyakrabban fogja alkalmazni ezt a módszert, éppen ezért szükséges, hogy a tűzoltók is ismerjék a szárítás műveletét, hogy a művelet isme- retében helyesen adhassák meg a szüksé- ges tűzrendészeti előírásokat.

Tarján Rezső
tű. alezredes.

A telepítés tűzrendészeti követelményei

Nagyon fontos kérdés a szárító telepi- tése. Felvetődik, hogy külön helyiségben kell-e elhelyezni, vagy pedig a technoló- giai folyamatban beiktatható-e. Olyan eset-

Rendkívül széleskörű az infravörös szárítás alkalmazási területe — a gazdasági élet — úgyszólván — valamennyi ágában hasznosítható

A szakminisztériumok tűzrendészeti előadóinak versenyéről

Az elmúlt év tapasztalatai alapján a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság ez év elején ismét versenyt indított a szakminisztériumok tűzrendészeti előadói között. A verseny befejeződött s megállapíthatjuk, hogy eredményekben gazdag tapasztalatokkal zárult.

A verseny fő célkitűzése az volt, hogy a szakminisztériumok között neves versengés alakuljon ki a megelőző tűzrendészeti biztosítása, a tűzkárak megelőzése érdekében. E célkitűzést a legtöbb minisztériumban sikerült elérni, mert a Földművelésügyi, a Vegyi- és Energiaügyi, az Oktatásügyi, az Élelmiszeripari, a Város- és Községgazdálkodási, a Közlekedés- és Postaügyi Minisztériumhoz tartozó üzemeknél, létesítményeknél a tüzesetek száma és kárértéke az elmúlt évhez viszonyítva lényegesen csökkent.

Ez az eredmény azt bizonyítja, hogy az említett minisztériumok évi munkája nem volt hiábavaló, mert a termelés tűzrendészeti kérdéseit sikerrel oldották meg.

Ez a megállapítás azonban nem mondható el minden minisztérium munkájáról, mert a Bányai, a Begyűjtési stb. Minisztériumhoz tartozó üzemeknél, létesítményeknél a tűzkár emelkedést mutat, ami azt tükrözi vissza, hogy ezek a minisztériumok nem követték el mindent a tüzesetek megelőzéséért.

Ha a verseny egyes pontjainak végrehajtását és azok eredményét vizsgáljuk, megállapíthatjuk, hogy azok a minisztériumok érték el a legjobb eredményt, amelyek a verseny lényegének, főbb célkitűzésének, a tűzrendészeti feladatok társadalmi hatásának érdekében megragadták a döntő láncszemet és ennek segítségével oldották meg a többi feladatot is. Ez főleg a Földművelésügyi, Oktatásügyi, Közlekedés- és Postaügyi, Élelmiszeripari Minisztérium munkájában mutatkozik meg.

Az első és legfontosabb feladat a tűzrendészeti határozatok végrehajtása volt. Ehhez a kérdéshez egész sor egyéb feladat csatlakozott, mint pl. az igények, a hiányosságok felmérése, a költségvetési összegek biztosítása, azok helyes szétosztása, a felhasználás ellenőrzése, a terület ismerete, az igazgatók, műszaki vezetők mozgósítása és az ellenőrzés kérdése stb. Sajnos ezekben a kérdésekben nem tudunk kielégítő eredményt elérni. Annak ellenére — hogy az elmúlt évhez viszonyítva — ezen a téren is fejlődés mutatkozik, mégis minden minisztériumban, különösen a Könnyűipari, Földművelésügyi, Vegyi- és Energiaügyi, Kohó- és Gépipari Minisztériumban nagy lemaradás mutatkozik a határozatok végrehajtása terén.

Még mindig nem tudtuk elérni azt, hogy a vállalatok a tűzrendészeti határozatok előírásait elsősorban ne a felsőbb szervek támogatása révén, hanem saját erejükkel oldják meg.

Ez a hiányosság abból ered, hogy a tűzrendészeti előadók sokat vállalnak magukra és nem arra törekednek, hogy az üzemek vezetői a kérdéseket és problémákat saját hatáskörükön belül oldják meg.

Minden minisztérium megértette a tűzrendészeti bizottságok jelentőségét. Intézkedéseik során minden üzemben megszervezték a tűzrendészeti bizottságot és egyre több azoknak az üzemeknek a száma, ahol a tűzrendészeti bizottságok példásan végzik munkájukat. Így pl. a Borsodi Malomipari Egyesülésnél, a Szombathelyi Pamutiparban, a Borsodvidéki Gépgyárban, a Nagylengyeli Maszolaznál és az Athenaeum Nyomdában, rendszeresen megtartják az értekezletet, megjelölik a soronlévő feladatokat, naponta ellenőrzik a megelőző tűzrendészet végrehajtását és sorra számolják fel a tűzrendészeti hiányosságokat. Munkánk azonban még egyáltalán nem fejeződött be azzal, hogy az utasítást kiadtuk és elrendeltük a tűzrendészeti bizottságok felállítását, s ennek nyomán papíron mindenütt megalakultak a bizottságok. Fő feladatunk ezután, hogy állandóan kísérjük figyelemmel, irányítsuk, értékeljük a tűzrendészeti bizottságok munkáját és munkájukhoz nyújtunk segítséget. Csak ezzel a módszerrel tudjuk megjavítani az olyan gyengén működő tűzrendészeti bizottságok munkáját, mint például a Miskolci Egyetem, a Mezőkeresztesi Maszola, a 31-es Autóközlekedési Vállalat, a Ládi Fűrészüzem stb., ahol a

tűzrendészeti bizottságok semmit sem tesznek a tűzrendészeti helyzet megjavítása érdekében.

A legnagyobb eredményeket — a versenyek segítségével — a propaganda terén érték el. Elég, ha csak a legfontosabbakat említjük meg. Például a Földművelésügyi Minisztérium oktató filmet készített. Ezenkívül a Földművelésügyi, a Város- és Községgazdálkodási, Kohó- és Gépipari Minisztérium különböző témakörrel foglalkozó tűzrendészeti kiskönyveket adott ki és a az Oktatásügyi Minisztérium az iskolai tankönyvekben, valamint az egyetemi oktatásban a tűzrendészettel is foglalkozott. A Kohó- és Gépipari Minisztérium 24-napos kiállítást szervezett, amely több mint ötezen tekintettek meg. A Begyűjtési Minisztérium kitűnően sikerült plakátot készített a gabonataralók és malmo tűzrendészeti tennivalóiról. A Könnyűipari Minisztérium üzemének sajtója számos tűzrendészeti cikket közölt, s így tovább sorolhatnánk a propaganda terén elért egyéb eredményeket is. E a verseny is bebizonyította, hogy a tűzrendészet széleskörű tudatosításának ez a helyes útja, s e cél érdekében a többi minisztériumnak is ezen az úton kell haladnia.

Annak ellenére, hogy a verseny eredményekkel zárult, mégsem mondhatjuk el, hogy minden szempontból fejlődést jelentett,

mert pl.:

- A speciális tűzrendészeti utasítások kidolgozásában csak a Közlekedés- és Postaügyi, az Élelmiszeripari, a Belkereskedelmi, a Kohó- és Gépipari, valamint a Vegyi- és Energiaügyi Minisztérium munkájában tapasztalható eredmény.
- A miniszteri tűzrendészeti utasítások kiadása terén csak a Földművelésügyi Minisztériumnál tapasztaltunk kezdeti lépéseket.
- A társadalmi tűzoltóság megszervezésében, létszámának biztosításában és a kiképzésben egyedül csak a Közlekedés- és Postaügyi Minisztériumnál — ott is csak a MÁV vonalán — észlelhető lényeges fejlődés.
- A tűzrendészet kérdését csak az Élelmiszeripari és Oktatásügyi Minisztérium vitte Kollégium elé, a többi minisztérium — ügylátszik — lebecsüli ennek a kérdésnek a jelentőségét, legalább is ezt tapasztaltuk a Közlekedés- és Postaügyi, Vegyi- és Energiaügyi, Könnyűipari, Építési és Begyűjtési Minisztériumoknál.

Amint látjuk — a verseny végrehajtása során — az egyes versenypontokban megszabott feladatokat nem minden minisztériumnál valósították meg, hanem az egyes versenypontokat csak részben hajtották végre.

A tűzrendészeti munka megjavításában igen nagy segítséget jelentettek a szakminisztériumok által indított tűzrendészeti versenyek is.

Ezek a versenyek az eredményes munka egyik legnagyobb mozgató erejét képezték. Ezen a téren különösen kitűnt az Élelmiszeripari, a Közlekedés- és Postaügyi, a Földművelésügyi, a Város- és Községgazdálkodási, Oktatásügyi, a Könnyűipari, a Kohó- és Gépipari, a Vegyi- és Energiaügyi és a Népművelésügyi Minisztérium. Az említett minisztériumok pénzjutalomban részesítették a versenyben legjobb eredményt elért tűzrendészeti felelősöket. Az Országos Tűzrendészeti Parancsnokság is jutalmat és kitüntetést adományozott az élenjáró tűzrendészeti felelősöknek és amíg a múltévi versenyrendezés során csak 2-3 minisztérium ért el eredményt, addig ez év folyamán a minisztériumok többsége felismerte a versenyek jelentőségét.

Az értékelés alapján megállapíthatjuk, hogy ez a verseny nem volt hiábavaló, s azok a minisztériumok érték el a legjobb eredményt, amelyek a verseny pontjai alapján végezték tűzrendészeti munkájukat. Reméljük, hogy az ez évben induló versenyben az egyes szakminisztériumok még nagyobb odaadással vesznek részt és a múltévi verseny tanulságait leszűrve mindent elkövetnek a tűzrendészet megjavítása érdekében.

Tűzveszélyes folyadékok tárolása

„Tárolótelep tűzveszélyes folyadékok részére” tárgyú MNOSZ 15 833. számú szabvány rterését kezdjük meg híradóinkban. Ez a tárolás céljára szolgáló berendezése (földalatti tároló, benzinkút, benzinkanna) ismertettük. A fenti szabvány a tűzveszélyes folyadékok tárolására, elosztására használt tárolótelepek telepítési, tűzvédelmi és üzemeltetési követelményeit tartalmazza. A szabvány hatálya kiterjed minden tűzveszélyes folyadékot tároló és elosztó telepre. A tárolótelep fogalmán olyan telepet értünk, amelyben, pl. földalatti tárolóban (DSZ 9908.), vagy föld feletti tárolóban (DSZ 9910.), vagy edényekben, pl. benzinesekben (MNOSZ 8819.) tűzveszélyes folyadékok tárolnak. A tárolótelepeket a szabvány szerint a következőképpen osztják:

(üzemanyagbázis) 100 001 m³ tároló ürtartalom felett.
(elosztótelep) 30 001–100 000 m³-ig.
(nagytelep) 2501–30 000 m³-ig.
(középtelep) 501–2500 m³-ig.
(kistelep) 101–500 m³-ig.
(hordós telep) 100 m³ alatt.

kinttel arra, hogy I–IV. veszélyességi osztályba (veszélyességi fokozatokat lásd a gyár Tűzoltó 1953. XI. havi számában, valamint az MNOSZ 9790-ben) tartozó tűzveszélyes folyadékot tárolni és szállítani csak az arra szolgáló szabványosított edényzetben, az üzemanyagbázisban, ismertettük az erre vonatkozó szabványokat, szabványosított tartályokra és edényze-

tekre jelenleg a következő szabványok vonatkoznak:

- MNOSZ 9910. Föld feletti tároló tűzveszélyes folyadékok részére.
- MNOSZ 9908. Föld alatti tároló tűzveszélyes folyadékok tárolására.
- MNOSZ 9943. Benzinkút.
- MNOSZ 9906. Sűrített nitrogénnel működő tűzveszélyes folyadékot tároló.
- MNOSZ 9907. Hordozható vagy gördíthető, tűzbiztos folyadékot tároló.
- MNOSZ 9902. Szétvetés ellen biztosított föld feletti tároló tűzveszélyes folyadékok részére.
- MNOSZ 9904. Tűzveszélyes folyadék tárolása edényekben.
- MNOSZ 9905. Robbanásálló szerkezy tűzveszélyes folyadékok tárolására.
- MNOSZ 1007. Gépkocsifelszerelési olajoskanna, négyzögletes.
- MNOSZ 10780. Petróleumoskanna, henger alakú.
- MNOSZ 10789. Gépkocsifelszerelés; benzineskanna.
- MNOSZ 8819. Üzemanyag-edények; acélhordó gördítőbronceccsal.

A tűzveszélyes folyadékok és anyagok szállítására jelenleg a következő szabványok vonatkoznak.

- MNOSZ 9940. Tűzveszélyes folyadékot szállító közúti tartályos jármű.
- MNOSZ 9941. Tűzveszélyes folyadékot szállító vasúti tartálykocsi.
- MNOSZ 15601. Tűzveszélyes folyadékot szállító vízi jármű.
- MNOSZ 1607. Gépkocsifelszerelés; olajoskanna, négyzögletes.

- MNOSZ 10780. Petróleumoskanna, henger alakú.
- MNOSZ 10789. Gépkocsifelszerelés; benzineskanna.
- MNOSZ 8819. Üzemanyag-edények; acélhordó gördítőbronceccsal.
- MNOSZ 9904. Tűzveszélyes folyadék tárolása edényekben.

Az V. veszélyességi fokozatba tartozó anyag bármilyen más alkalmas módon szállítható vagy tárolható, pl. zabordó, láda, bádogdoboz stb. A szabvány föld feletti tárolót csak az A) B) C) és kivételesen a D) nagyságrendű telepeken engedélyez. A telepítési távolságok azonban mindegyiknél az A) B) C) szerintiiek legyenek. (A telepítési távolságokat a következő híradóinkban közöljük.) Föld alatti tároló bármely nagyságrendű telepen alkalmazható. Szállító edényzetben való tárolás csak a D) és E) telepeken az I. és II. veszélyességi fokozatba tartozó folyadékok közül az úgynevezett különleges benzinek (pl. gyógyászati, lakk-, benzín stb.) tárolása van megengedve. E telepen bármely tűzveszélyes folyadék tárolható acélban.

A tárolótelep helyének megválasztásánál figyelemmel kell lenni a telep lejtésére, mert az erős lejtés veszélyes. Ezért a szabvány az A) B) C) telepeknél 2%-nál, a D)-nél 1%-nál, az E)- és F)-nél 0,5%-nál nagyobb lejtést nem engedélyez. (1%-os lejtésen azt kell érteni, hogy 100 méter hosszánál a telep két vége között 1 m a szintkülönbség.) Figyelemmel kell lenni arra is, hogy az esetleges bővítésnél a következő híradóinkban ismertettésre kerülő tüztávok betarthatók legyenek. (Folytatása következik.)

Újítási híradó

Szelepemelő a vízsugar-szivattyús mélyszívókhoz

ÚJ SZAKASZ GAZDASÁGTIKAJA a tüdőoltó ágóttól is óvetteli, hogy fokozottabb ákban biztosítsa a mezőgazdasági tűzvédelmet. Ennek megféle-már az elmúlt évben és az év folyamán is vízsugar-szivattyús mélyszívók (1. sz. ábra) tek szétosztásra, hogy — közmezőgazdasági tüzek oltásá-a 8 méternél mélyebb viz-sok is hasznosíthatók legye-

VÍZSUGÁR-SZIVATTYÚS SZÍVÓ működési elve meg-ik a 800-as kismotor-fecskent-ll jólismert gázsugar-légtele-szivattyúval. A vízsugar-szivattyús mélyszívónál (2. sz. ábra) óka függőleges helyzetű. Mű-közben a tartályos gépjár-ecskendő szivattyúja az M-ötömlőn át üzemi vizet nyom-sugar-szivattyús beömlőcsonk-ára beömlőnyílásból a mély-fej fűvókájába vezetjük az i vizet. A fűvókából nagy se-ggel kilépő vízsugar a fűv-örülvevő szívófehérben légrit-idez elő és a szívótérből a felszivja. A fűvoka felett levő-ő csőben az üzemi vizet és a vott hasznos viz keveredik. villó cső 110 mm-es csönkka-an végződik, amit a vízsugar-szivattyúval együtt kiadott 110 s nyomötömlővel kell össze-rtartályos gépjárómű-fecsk-szívócsonkjával.

IGY ÖSSZESZERELT MÉLY-OT két mentőkötéllel kell len-ni a mély vízforrásba. Ez-az egész mélyszívó-rendszer-t-ökkel együtt vizet kell fel-l a gépjárómű-fecskendő tar-ól úgy, hogy a tartály és a tyú szívórése közötti szele-cell könnyű. A rendszer tö-s feltöltése érdekében azt a szelepet, amelyhez az üze-ezetéket kapcsoljuk nyitva, isk nyomó szelepet pedig — a sugárcsőhöz vezet. — tartjuk. A rendszerből a

levegő elvezetését a szivattyú nyitott feltöltő nyílásán át biztosítjuk.

A FELTÖLTÉS BEFEJEZÉSE UTÁN a feltöltő nyílást lezárjuk és a gépjárómű-fecskendő szivattyúját megindítjuk. Ha már nyomás mutatkozik, akkor a sugárcsőhöz vezető szelepet lassan kinyitjuk. A mélyszívó üzemeltetése alatt a gépjárómű-fecskendő tartályát továbbra is összeköttetésben kell hagyni a szivattyú szívó részével. (MÁVAG 1000-es szivattyúknál a beljebb levő szelep.) A nyomötömlőn keresztül csak anynyi vizet szabad elvezetni, amennyi a mélyszívó hasznos vízszállítása. A hasznos vízszállítás a vízmélységtől függően átlagosan 400

liter, ezért a mélyszívóhoz 15 mm-es lövőkéjú sugárcsövet kell használni.

A MÉLYSZÍVÓ LEGJOBB MŰKÖDÉSÉHEZ a gépjárómű-fecskendő szivattyújánál a atm. nyomást kell tartani. Üzem közben rendszeresen figyelni kell a gépjárómű-fecskendő tartályában a vízszállást. Ha azt tapasztalánk, hogy a vízállás csökken, akkor a sugárcsőhöz vezető nyomó-nyílást szűkíteni kell. Ezzel elejét vesszük annak, hogy a tartály kiürüljön. Ez csak akkor fordulhat elő, ha a mélyszívót helytelenül iszapba fúródva helyezték el, és emiatt nem kap megfelelő mennyiségű vizutánpótlást, vagy a megengedettnél nagyobb lövőkéj

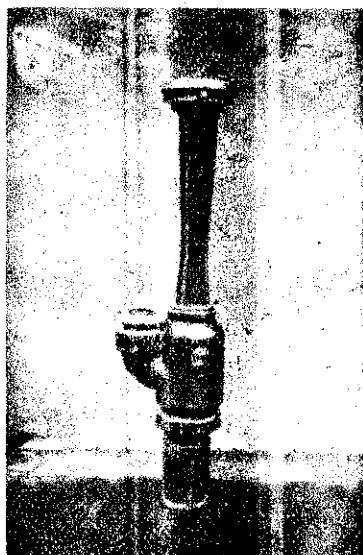
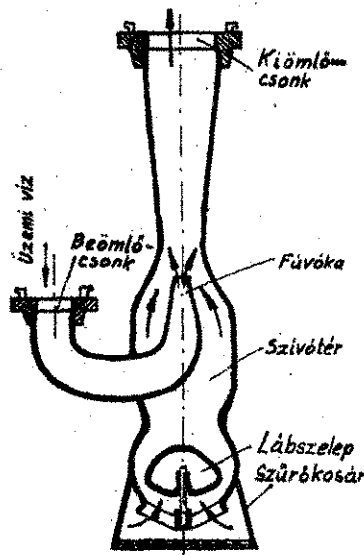
használnak, vagy hibás nyomótömlővel folyik el a víz.

A vízsugar-szivattyús mélyszívó mély vízforrásokon kívül előnyösen felhasználható azoknál a sekély vízforrásoknál is, ahol a fecskendővel a vízforrás nem közelíthető meg.

A VÍZSUGÁR-SZIVATTYÚK A GYAKORLATBAN jól beváltak és hatásosan segítik elő főleg a mezőgazdasági, falusi tüzek oltását s ezeknél a tűzkarok csökkentését. A mélyszívókkal kapcsolatban csupán a visszaszerelésnél mutatkozik nehézség, mert ekkor nemcsak a mélyszívót, hanem a vízzel tele két tömlőt is ki kell emelni a vízforrásból. Nagyobb mélység-nél a tömlőben lévő víz súlya igen nagy, és emiatt a rendszer kiemelése igen megerőltető munkát igényel. Ezt az okozza, hogy a mélyszívóban nincs szelepemelő, amellyel a víz a tömlőkből leengedhető lenne.

SZEKSZARDON ES BEKESCSABAN ÚJÍTÁSSAL OLDOTTÁK MEG EZT A KÉRDÉST. Szekszárdon Czernák Ferenc tű. törm. és Berecz István tű. őrv. Bekescsabán pedig Csengeri Pál tű. hdy. és Szentesi István tű. törm. épített be szelepemelőt a mélyszívóba. A Belügyminisztérium Tűzrendészeti Parancsnoksága mindkét újítással kapcsolatban megkezdte a szükséges vizsgálatokat, hogy a legmegfelelőbb szelepemelő legyen kialakítható. A mélyszívónál ugyanis a szelepemelő kényes szerkezete, mert a mélyszívó leengedésekor a szelepemelő esetleges fennakadása a feltöltést és ezzel a mélyszívó üzembehelyezését lehetetlenné teszi.

REMELJÜK, HOGY A KÉT ÚJÍTÁS ALAPJÁN sikerül olyan szelepemelőt kialakítani, amely üzemaavari lehetőségek kiküszöbölésével tudja majd biztosítani a mélyszívó viztelenítését és könnyű visszaszerelését.

A. vízsugar-szivattyús mélyszívó metszete és képe

A HÁBORÚ CÉLJA

Részlet Illés Béla Fegyvert s vitézi énekek c. regényéből

A házak hófedte teteje álmosan égett: kevés lánggal, sok füsttel. A budai hegyek felől áramló hideg szél a füstöt szemünkbe fújta. Mikor a szél elült, a füst ráterjeszkedett a Pest felé vezető útra. Olyan sűrű volt és olyan fekete, hogy valósággal elnyelte harcba induló csapatainkat. A fiúkat már rég eltakarta a füst, de még hallottuk őket. Énekeltek. Az ének szövege nem nagyon illett a helyzethez. Káspestről törtek Budapest felé és közben ezt énekeltek:

Es a Csendes Óceánál,
Érték véget a csaták...

— A Csendes-Oceán jó tizenötezer kilométernyire van innét — légvonalban.

Ezt Mihajlov százados állapította meg.

Mihajlov százados azonos azzal a Mihajlov tizedessel, akit két esztendő előtt (1943 januárjában), mikor a Halálkanyarban a magyar állások közvetlen közelségében sebesült volt meg, — hátamon vittem a bunkerbe. Azóta nem láttam. Most Ignatyov vezérőrnagy adjutánsa.

Ignatyovot, mióta tábornok, a katonák Árbóc őrmesternek nevezik. A harmincegy esztendő tábornokot súlyos csapás érte: hősi halált halt az édesanyja. Mikor a Leningrádot védő katonák Leningrád népével együtt mentek rohamra a várost fojtogató német ostromgyűrű ellen, az ötvenkétesztendő asszony is szuronyos puskát fogott. Szívébe kapta a golyót.

— Hogyan viseli Árboc a csapást? — kérdeztem.

— Még többet dolgozik, mint azelőtt és még nagyobbakat hallgat — felelte Mihajlov. — Debrecen alatt ő fogta fel a németek tankrohamát. Ő maga irányította az egyik ágyút. Csak akkor szólalt meg, mikor az ötödik német tankot lőtte ki. Akkor is csak annyit mondott: *nna*.

Ejfel után két óraker a főhadiszállásról egy fiatal főhadnagy jött és jelentette, hogyan ölték meg a németek a szövett parlamentereket, akik a bekerített Budapest átadására szólították fel őket. Árboc a jelentést előírászerűen megköszönte és az izgalomtól reszkető főhadnagyot elengedte. Néhány percig szótlanul ült, csukott szemmel. Aztán a telefonhoz ment és jó félórán át telefonált. Rövid, határozott parancsokat adott.

— Eddig azt hittem, — mondotta Rosztovszki, mikor Árboc befejezte a telefonálást — azt hittem, hogy a voronyezsi pergőtűznél sohasem hallok nagyobbat. De — úgy látszik — ez nagyobb lesz.

— Nagyobb és sokkal pusztítóbb hatású! — felelte Ignatyov. Nemcsak azért, mert ide több ágyút összpontosítottunk és nagyobb kaliberű ágyúkat, mint amilyenek a Halálkanyarban dolgoztak, de azért is, mert a házak természetes ellentárlása fokozza a lövedékek ütőerejét. És emeltesz házak között a légnyomás: hatása is egészen más, mint ott, a szabad mezőn volt. Kár Budapestért!... De hát — szavamra — nem mi akaruk...

Még sokáig ültünk együtt, majdnem teljesen némán.

Mikor végre mégis elszántuk magunkat arra, hogy lefekszünk, váratlan vendéget kaptunk. Egy amerikai haditudósító, — miszter David P. Harriman — Kiezből Kispestre repült, hogy újságja számára lefényképezze a legyilkolt parlamenterek holtestét. Nagyon elszomorodott, mikor megtudta, hogy a holtesteket még nem lehetett kihozni a közvetlen harci területről.

— Utazásom második célja, — mondotta miszter Harriman, meglepően jó, folyékony orosz nyelven — interfút csinálni a Vörös Hadsereg egy kövitézével. Mi demokraták vagyunk! Nem egy tábornokot, hanem egy kövitézt szólaltatok meg. Egy parasztot. Egy analfabétát.

— Paraszti származású kövitézzel szolgálhatok, — felelte

Árboc. — De analfabétát. — legőszintébb sajnálatomra — nem! Tizenöt-húsz esztendővel elkészett, miszter Harriman. — Hát ha nincs analfabéta, akkor írástudó paraszt is jó lesz. De paraszt legyen, igazi paraszt, és minél egyszerűbb paraszt.

— Válasszon, miszter Harriman!

Az amerikai (Mihajlov kíséretében) végigjárta a házakat ahol Árboc tízérei aludtak. Sokáig válogatott. Huszonöt-harminc embert is felköltött, míg végre olyanra bukkant, amilyennek ő az „együgyű parasztot” képzelte. Harriman választása Achmedre esett, a telefonistára, az ördögös tatárra.

A beszélgetés Harriman amerikai újságíró és Achmed tatár kolhozparaszt között Árboc hadiszállásán folyt le. — Ignatyov, Maruszja, Rosztovszki és az én jelenlétemben. Természetesen, mi négyen — néma hallgatók voltunk. Achmed a tábornok jelenlétében nem akart leülni, de mikor Árboc ráparancsolt, hogy üljön le, arra is engedélyt kért, hogy beszélgetés közben tökmagot rághasson.

— Attól jobban fog az eszem — mondotta.

A tökmag héját baltenyerébe köpte és mikor már elég gyűlt össze — zsebreavágta.

— Mondja meg, kedves miszter Achmed, — tette fel Harriman az első kérdést, — miért harcol a Vörös Hadsereg?

— A békéért! — felel minden habozás nélkül Achmed.

— Talán a győzelemért? — javította ki Harriman.

— A békéért! — ismételte meg a választ Achmed. — Ha én mondom — mérget vehet rá.

Helyes. Azt írom, amit ön mond, miszter Achmed. Most legyen olyan jó és erre a kérdésre válaszoljon: milyen erős a Vörös Hadsereg?

— Ma erősebb, mint tegnap volt, — mondotta büszkén Achmed. — De azért még ma is gyengébb, — mint holnap lesz.

— Érdekes! — vélte Harriman. — Szóval önnek, miszter Achmed az a véleménye, hogy a Vörös Hadsereg nagy, félelmetes katonai erő. Ezt feljegyzem, — úgy, ahogy ön mondotta. Félelmetes... És talán lenne szíves megmondani azt is, miszter Achmed, hogy az ön véleménye szerint ez a félelmetes hadigépezet meddig, milyen távolságra tud előretörni, — Bécsig, Berlintig, Párizsig, New-Yorkig?

— Messzebbre! — felelte Achmed és a tenyerébe összegyűjtött tökmaghéjat zsebreavágta.

— Még New-Yorknál is messzebbre? Nagyon köszönöm önnek az őszinte felvilágosítást, miszter Achmed! Az ön nyilatkozatát — biztosíthatom önt — minden rövidítés nélkül fogja olvashatni Amerika népe. Szóval a Vörös Hadsereg New-Yorkig akar eljutni, — sőt azon is túl? De tudja, kedves miszter Achmed, hogy hol van New-York?

— Hogy tudom, vagy nem tudom — az nem számít. Mert mi nem úgy mérjük a távolságokat, mint maguk. Mi nem New-Yorkba akarunk eljutni és nem is a holdba. Mi máshová indulunk. De ahová elindultunk, oda el is érünk.

— Hová, hová, kedves miszter Achmed?

— A mi célunk sokkal messzebb van, mint New-York. A mi célunk, — a kommunizmus. Oda indultunk, oda menetelünk, ott fogunk megpihenni. Bocssáson meg kedves miszter, hogy elfelejtettem megkérdezni: nem parancsol egy kis tökmagot?

Tízvonalba induló csapatainkat elnyelte a füst. A füst nemcsak elnyelt embereket, de ontotta is őket. A füstből jövő, az égő városból menekülő emberek nem olyanok voltak, mint a mi harcba induló katonáink. Nem énekeltek, hanem — sirtak.

Pest felszabadított kerületeiből valóságos népvándorlás indult meg Kispest felé és Kispesten át Ceglédnek, Szolnoknak, Debrecennek. Lerongyolódott, kiéhezett, piszkos emberek százai, ezrei, tízezrei vánszorogtak az országúton.

Ahol egy vörös katona megáll — a menekülők rögtön körülfogják:

— Hleba! Hleba!

— Az első orosz szó, amit megtanultak: kenyér. Jó jeli — vélte Mihajlov. Azt hallottam, hogy a magyar paraszti nyelvben — úgy mint a mienkben, a kenyér szó és az élet ugyanazt jelenti...

Árboc hadiszállásának egyik falára Budapest és környékének hatalmas térképe volt kiszegve. A térképen 900 négyszögletiméter volt az, ami a valóságban egy négyszögkilométer. Erre a térképre (melyen nemcsak minden egyes utca, de minden egyes budapesti ház is látható volt), Árboc vezérkari főnöke két ceruzával jelölte meg azt a széles, Kerepestemetőtől a Dunáig vezető utat, amelyet tűzérési tüzérel kell szabadá tenni. Egy asztalon Budapest domborművű térképe állott. Ezen

kony, ruganyos rézdrótok mutatták a pályát, melyet a nehéz legnehezebb ágyúk lövedékei fognak befutni.

— Valamivel több mint hét négyszögkilométernyi területük pusztasággá, — jelentette a vezérkari főnök.

A tábornok megköszönte a jelentést. A domborművű térpen egy-két kisebb változtatást végzett. A vezérkari főnök a változtatásokat körzővel lemérte, aztán telefonon közölte a mészárszékek között dolgozó műszaki csapatok parancsnokával.

Mikor a vezérkari főnök elment, a tábornok telefonált Jászátiba. Ott állomásozott a hadseregszázados parancsnoksága. A szélgetés négy percig tartott.

— Reggel öt óra harminckor! — mondotta Arboc Mihajlovk, mikor a beszélgetést befejezte.

— Reggel öt óra harminckor! — ismételte meg a parancsot Mihajlov. Úgy lesz, tábornok elvtárs.

Ejjél után egy órakor Oldner Vlagyimir főhadnagy érkezett meg — politikai információkkal. Debrecenből jött, ideiglenes magyar kormány székhelyéről. Vologyja összekötőzt — a magyar kormány mellett.

Folyamatosan, részletesen számolt be a politikai helyzetről, Debrecen életéről — a volt ellenségek baráti együttműködéséről. Nagyon derűlátó volt.

— Tábornok elvtárs, mennyi erő és mennyi tisztaság van a felszabadult népben! — mondta lelkesedve. Beszéltem magyar partizánokkal...

Itt Arboc félbeszakította:

— Tud a magyar kormány arról, hogy Budapest jórészt a napfényes előtti porrá lőjük?

Vologyja felugrott. Arcá egy másodperc alatti halottsápadt.

— Csak nem? Csak nem?

— Új le és folytatás a jelentést!

Vologyja eladagolta mondanivalóját.

— A bombázás előkészítéséről és tervezett méreteiről jelentés ment Moszkvába — mondotta neki Arboc, aki a kapott politikai információra egy szó megjegyzést sem tett.

Mintha Budapesten éltek volna a harcok, csak itt-ott halasztott egy-egy tompa dörrenés.

Reggel háromkor kimentünk az ágyúk és tüzekek közé.

Arboc minden egyes ütegparancsnokkal személyesen beszélt, nehéz és legnehezebb lövegeket jelenlétében még egyszer beállították — az előírt célpontra.

Négyórátáj lassú keleti szél kerekedett.

Elfújta a ködöt. Most már csak az éjszaka (lassan ritkuló) félsége burkolta be minket.

Pontosan félőtkor Pest felől géppuskatűz hallatszott.

— A mieink másodpernyi pontossággal teljesítik a parancsot, mondotta Mihajlov. — Elhúzódnak a halálraítelt területek széléből.

Arboc karórájára nézett és igent bólintott.

Öt óra öt perckor négyen — a tábornok, vezérkari főnök, Mihajlov és én — felkapaszkodtunk egy rommálított ház épenszáradt, emeletnyi magasságú falára. Arboc három rakétát adott Mihajlovnak.

— Egy vörös, egy zöld, és ismét egy vörös. Öt óra harminckor gyors egymásutánban — ebben a sorrendben — adták ki a jel. Igazítsd az órát az enyémmel! — intézkedett a tábornok.

— Öt óra tizenkettő! — mondotta Mihajlov.

Arboc igent bólintott.

Öt óra tizenkilenckor Ignatyov tábornokot telefonhoz hívták.

A hadseregszázados parancsnoka akart beszélni vele.

A tábornok futólépésben ment a telefonhoz. Nyolc perc múlva futólépésben jött vissza.

— Hívj össze az ütegparancsnokokat, Mihajlov!

— Tábornok elvtárs, — engedje meg, hogy figyelmeztessem az óram öt óra huszonhét percet mutat.

— Pontos órát van, Mihajlov. Hívj össze az ütegparancsnokokat.

Öt óra harmincegy perckor az ütegparancsnokok együtt voltak — az árva házjal tővében.

— Jó reggelt, elvtársak! — köszöntötte őket Ignatyov tábornok. — Megparancsolom, hogy aki nincs órészen, azonnal menjen aludni!

Csend.

— Azonnal aludni! — ismételte meg a parancsot Arboc.

— Azonnal aludni. Úgy lesz, tábornok elvtárs! — válaszolt valamennyi jelenlévő nevében a vezérkari főnök.

— Még egy pillanatra, elvtársak — így Ignatyov. Az ütegparancsnokok délelőtt tíz óra harminc perckor az én hadiszállásomon gyülekeznek. Délután a nehéz tüzérség és a legnehezebb tüzérség elindul — Berlin felé. A pontos, részletes utasítást délelőtt tíz óra harminc perckor kapják meg az elvtársak — a hadiszállásomon.

— Délelőtt tíz óra harminc perckor, a tábornok elvtárs hadiszállásán. Úgy lesz!

— Nem tartóztatom tovább az elvtársakat. Jó pihenést.

Futólépések döngése.

Halk parancsszavak.

Nehéz csizmák tapossák a havat.

Öt perc múlva — csend.

Pesten erősödik a gépfegyvertűz. Időnként egy-egy robbanás hallatszik.

A rombadőlt ház épenmaradt falának tővében sokáig állottunk négyen: a tábornok és vezérkari főnök, Mihajlov és én. Arboc a ritkuló sötétségben át a vergődő várost kémelte.

— Megengeded, tábornok elvtárs, hogy megkérdezzem, mi történt?

Arboc sokáig késett a válasszal.

— Nemcsak szabad tudnotok, — szólalt meg végre — de tudnotok kell, hogy miért nem semmisítjük meg a várost. Sztálin megmentette Budapestet...

Arboc itt szünetet tartott.

— A főparancsnok azt táviratozta Jászapátiba a hadseregszázados parancsnokságának, — folytatta Ignatyov, — hogy a Budapest körül harcoló szovjet csapatok feladata nem a magyar főváros megsemmisítése, hanem a magyar főváros felszabadítása. Nehéz tüzérségünk Berlin alá megy...

— Na, de a németek ellentámadása — kezdtem dadogva.

Arboc szavamba vágott.

— Megállítottuk! Most már az egész vonalon mi támadunk... Sikerrrel!

Hosszú, hosszú csend.

Nem tudtam volna megmondani, hogy mit érzek.

— Tudjátok, fiúk, mire gondolok — szólalt meg Arboc. — Te, Voroncov százados bizonyára emlékszel arra, hogy engem a háború elején lefokoztak — gyávaaságért. Kilenc perccel előbb vonultam vissza, mint a parancs előírta. Gyávaaságból? Nem, szavamra nem! Visszavonultam, mert már nem tudtam elvtársait, hogyan pusztulnak a mieink a túlerőben lévő ellenség tüzeiől. Ezért lefokoztak. Azóta százszor — nem! ezerszer tettem fel magamnak a kérdést, hogy megérdemeltem-e a súlyos, megbélyegző büntetést. Már régen tudom, — megérdemeltem! Akkor ugyanis — 1941 őszén — olyanok voltak az erőviszonyok, hogy még saját fiainkat se kímélhettük. Helyt kellett állani, — akármibe került. És ma? Három és félesztendő háborúskodás folyamán úgy megerősödöttünk, hogy ma már ahhoz is van erőnk, hogy az ellenséget, a volt ellenség fővárosát is kíméljük... Nos, fiúk?

Egyikünk se válaszolt.

— En nem tudom nektek megmagyarázni, fiúk, hogy mit érzek, — kezdett ismét szóba a tábornok. — Nem találom a kellő szavakat. De abban bizonyos vagyok, hogy ti épp oly boldogok és büszkékek vagytok, mint én.

Mélyet sóhajtott. Aztán haragosan, egészségesen, boldogan, hosszan nevetett.

— Gyerünk teádni! Hideg van.

— Petyka, — szól, mikor már elindultunk — reggel az ördögös tatárt tisztiiskolába vezényeled. Jó politikai tiszt lesz belőle.

Reggel három friss hadosztály indult Budapest felé. Az országúton (de a mellékúton és az ösvényeken is) ezrek, tízezrek siettek harcba — Budapest felszabadításáért, a békéért. Fiatal, erős, kemény legények ezrei, tízezei...

A fiúk énekeltek:

És a Csendes Óceánnál

Érték véget a csaták...

A halaványkék égen vadászgépek úsztak Buda felé.

— Kilenc, tízenyolc, huszonhét, harminchat, negyvenöt, ötvennégy... számolt hangosan Mihajlov.

A repülőgépek motorjainak ütemes zúgását is túlharsogta harcra induló lövészeink vidám énekszava.

A „Gyárvar” c. csehszlovák film egyik jelenete

Csehszlovák Filmhét

Előzetesben a felszabadulás óta készült csehszlovák filmeket mutatták be, melyek megismerelt sikert arattak. A csehszlovák filmgyártás különösen a művészetben nagy ért el jelentős eredményeket, ami bizonyít az is, hogy közönségünk csehszlovák vígjátékait mindenkor lelkesen fogadta.

Deztőltekben a csehszlovák filmhétben nagy új filmet mutattak be. A „Gyárvar” és a „Nívóvár” csehszlovák kapcsolatos gazdasági problémákat vet fel, míg a „Szülőföld muzsikája” és a „Zürnavar a Törökországban” a zenés, vidám műfaj képviselői.

GYÁRVAR

A csehszlovák filmművészet ebben a hónapban nagyon ezennel igényesre törekedett. A munkásszervezők törődésével foglalkozik a sokas elnyomás egyik „legnagyobb áldozata”, a hírhedt Bata „paradicsom” üzeméről rántja le a leplet és mutatja be a maga igaz valójában a kegyetlen üzemcsémbert. A hatalmas „főnök” miniatűrű társak felett dőnt és ha érdeke egy kiváncsi kis emberkéből jelentős „valókat” csinál, de ha nincs már rájuk szükség, könnyűtől romlásba dönti őket. A filmnek történelmi mellett egyik jelentős feladata, hogy a harcra munkások, a munkásszervezők munkán, jelentéktelenül vannak megelégedve és nincs megfelelően kihasználva a kommuniszták szervező munkája sem.

SZÜLŐFÖLD MUZSIKÁJA

Kedves szülőföld történet, mulatságos fabrikatársak és humoros ötletek adták a tartalmát annak a stílusát keresték a csehszlovák népi táncokból átalakítottak be úgy, hogy a közönség miképpen keresztül kifizetően szórakozik. Nehéz eldönteni, hogy a fergősegyes történet vagy az édes-bús régi dalok és a patyogó új muzsika tetszik-e jobban. Nagy érdeme a filmnek, hogy egy pillanatra nem válik unalmassá, mert a nagyvár muzsika, az ének- és táncszámok olyan egyes csoportosításban szerepelnek, ami eddig csak kevés rendezőnek sikerült hasonló témájú filmnél. A szép hangulatú képek tájképek csak fokozták a hatást.

Készül a „Szülőföld muzsikája” c. filmnél

ŐSI ELLENSEÉGÜNK ÉS BARÁTUNK A-TÜZ

Csikágó égése

A világ legnagyobb tűzvészének történetében is szinte példátlanul áll roppant mérete miatt az a pusztulás, amelynek az Egyesült Államok egyik igen népes gyárváros, Csikágó esett áldozatul. A tűz 1871 október 7-én este 10 órakor támadt Csikágó városának egyik nyugati utcájában, teljesen ismeretlen okból. Gyors terjedését erős dényugati szél táplálta, ezért a tűzoltóság megfeszített munkája ellenére egész sor épület vált a pusztító lángok martalékává. A tűzoltóság végül is úrrá lett a pusztító lángtengeren és az éjszaka folyamán sikerült gátat vetnie a továbbterjedésnek. Reggelre a tüzet eloltották.

Még 24 óra sem telt el a tűz eloltása után, amikor — október 8-án, este 1/2 10 órakor — a tűzoltóharang ismét riadóztatott és a jelzés pillanatában dényugati irányból pirosló fényt lehetett észlelni. Mielőtt a tűzoltóság, a helyszínre érkezhetett volna, a lángok már két utcát elborítottak. Az időközben keletkezett óriási szélvész, amely rövidesen orkánná dagadt, fokozta a tűz terjedésének iramát. A tűz katasztrófális méreteket öltött; az egyik ház a másik után — szinte percek alatt — borult lángba, s az óriási méretű orkán a tüzet minden irányban egyforma sebességgel és ellenállhatatlan erővel terjesztette.

A katasztrófa kiterjedését gyorsította az a körülmény, hogy az egyik negyedben fából épültek a házak, s amikor a pusztító lángok ezekhez a faépületekhez értek, a hatalmas mennyiségű gyúlékony anyag szörnyűséges roppanással valóságos lángoszlopként tört a magasba. A faépületek lángja szinte a felhőkig tört. Felrobbantak a gázművek, melynek környékén a szén-pincék is tüzet fogtak. A lángalobban szén vörös lángja kísérteties fénnel világította meg az egész várost.

Borzalmas látvány volt ez a tűzvész. Férfiak, asszonyok és gyermekek ezreivel menekültek az utcákon — anélkül, hogy bármit is megmenethettek volna vagyonkájukból, lakásuk berendezéséből, élelmiszereikből vagy ruhanemlék-ből. A lángok válogatás nélkül pusztítottak el mindent: fát, téglát, követ és vasat. Borzalmas volt ennek a tűznek minden kísérő jelensége is, főként a kibírhatatlan hőség, amely a tűzoltóságot is megakadályozta teljes erejének és képességének kifejtésében. Míg a kétségbeesett emberek irtóztató félelemtől úgy menekültek a lángzónából, addig a tűzoltóság a megsemmisítő erejű forrószögben életveszélyes munkát végzett. Nem bírták sokáig — kénytelenek voltak visszavonulni a pokoli forrószögbe, s miután a gyorsan terjedő tüzet nem tudták megfékezni, az csakhamar a tömlőket is elhamvasztotta. A tömlők nélkül maradt tűzoltók tehetetlenül álltak a tűzvészsel szemben, de pár perc múlva már a tömlők sem segíthettek volna, mert közben a vízművek is elpusztultak és így semmiféle mentésszköz nem állott már rendelkezésre.

Nemcsak anyagi értékekben esett feibecsülhetetlen kár, hanem sok emberélet is elpusztult. Amikor a tűzvész

kitombolta magát és másnap végre már nem égett a város — az égis törő füst lassan leszállt, s az egész környéket elborította. A halottak száma több mint 5000 volt — különösen sok gyermek pusztult el, kb. 2000. Tízezernél több volt a sebesült, 30 000 ház égett rommá, 100 000 ember maradt fedél és ellátás nélkül. Majdnem minden háziállat a lángok martaléka lett.

Az egymásutáni két napon keletkezett tűz okát később sem sikerült kideríteni. Valószínű, hogy a második napon keletkezett tűz az előző napi tűzvész hamujából lángolt fel újra a szörnyű szélvész következtében.

Csikágóban egyenként 1903 december 30-án is borzalmas tűz dühöngött. Legegett az Iroquois-színház. E színházi tűzben 581 ember halt meg, 240 pedig súlyosan megebesült.

tak, még a járdákat is gyapotbálák borították. Az emelt járókelő elhajította cigarettáját, mire a járdán fekvő gyapotcsomó lángolni kezdett! A láng pillanatok alatt átcsapa pott az egyébként „tűzbiztos” násk minősített raktárra, amely — minősítése ellenére — lángba borult. Féltóra múlva már az egész raktár leégett, benne fekvő 30 000 bála gyapottal együtt. A tűz gyorsan terjedt tovább. Hamarosan elérte a legközelebbi raktárt ahol 50 000 bála gyapotot hamvasztott el nem egészen egy óra leforgása alatt. Az égi gyapot kibírhatatlan hősege árasztott, s mivel a tűzoltók nem tudták megközelíteni a tűzfészkeket, az oltás eredménytelen volt. Összesen 30 000 bála gyapot pusztult el.

Amíg a kikötőben ez a nagymennyiségű és nagyértékű gyapot a lángok martalékává vált, a város másik részében — egyszerre négy kerületben — újabb tüzek keletkeztek amelyek a lakóházak egész sorát hamvasztották el. Ezek

Az óriási tűzvész következtében csaknem az egész város elpusztult

Valamivel kisebb méretű, de ugyanakkor hatalmas tűzvész pusztította el a csikágói Masonic Templo elnevezésű hatalmas áruház húszemeletes felhőkarcolóját. A tüzet robbanás idézte elő. Az áruházban dolgozó 2000 tisztviselő és egyéb alkalmazott között óriási pánik tört ki, és sokan éppen a pánik által okozott tolongásban pusztultak el. A robbanás által okozott tüznek 100 halálos és 30 súlyosan sebesült áldozata volt.

A NEW-ORLEANSI „MILLIOMOS TŰZ”

Az Egyesült Államok Louisiana államának legnagyobb kikötője New-Orleans. Ebben a kikötőben raktározzák Louisiana gyapottermését. Az óriási raktárakat valóságos elborították a gépi erővel beszerelt gyapotbálák tízezei. Nem egyszer 150 000 bála várta a raktárakban a hajókra való berakást. A louisianai milliomosok hatalmas értékei fektették ezekben a bálákban.

1902 áprilisában az egyik nagy raktár előtt egy járókelő sétált el. A raktár előtti járda az amerikai városokban nem községi tulajdon, hanem a kereskedő vagy vállalkozó magántulajdona. Mivel a raktárak annyira zsúfoltak vol-

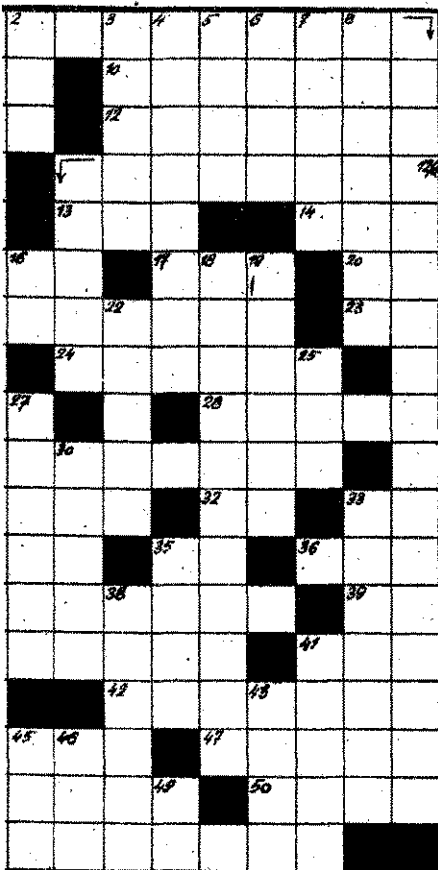
a negyedik legnagyobb részt faházakból állottak, amelyek gyúlékony anyaguknál fogva igen könnyen lángra kaptak. Így azután 2-3 óra alatt New-Orleansnak mind a négy szegény-negyede leégett.

A tűz keletkezésének oka a megelőző tűzrendészeti szabályok elhanyagolása volt. A tűzrendészeti szervek ugyanis hibába kötelezték a fából épített lakónegyedek milliomos tulajdonosait megfelelő övintézkedésekre, a tűzvédelmi szabályok megtartására és a tűzoltás céljait szolgáló berendezések beszerzésére, a városi tanács tehetetlen volt a milliomosokkal szemben. Őket persze semmiféle kár nem érte, mert a biztosító intézetek kifizették a hatalmas biztosítási összegeket. A nagy tűz minden következménye csak a fából épült szegénynegyedek lakosaira hárult, hiszen ruhájuk, bútoruk, minden holmijuk elhamvadt. Ennek ellenére a tűz „milliomos tűz” néven maradt meg az emberek emlékezetében. A hivatalos közlemények csak a milliomosok káráról beszéltek, amely őket a kikötőben raktározott gyapot elégséggel érte. A tönkrement szegénynegyedek lakóinak kárával senki sem törődött.

FEJTÖRŐ

VÍZZINTES SOROK:

EZT KÜLÖNÖSEN MOST NEM SZABAD ELVTÁRSNAK SEM SZEM ELJEL TÉZTENTIE. (Folyt. fűg. 1. sor.) 9. Már meg-elte (vissza). 10. Régi fegyver. 11. Meg-ladt. 12. Vadász teszi, ha szerencséje is 12/a. EZT KIVÁN A „MAGYAR TŰZ-Ő” MINDEN OLVASÓJÁNAK. (De hogy kicait nehezebb legyen megfejteni, fél-tal) 13. Nem egész félgomb. 14. Közép-s. 15. Keverve van. 17. OSF. 20. Rag. 21. et határ (kis sajtóhibával). 23. Németh inc. 24. Kialudt bazaltvulkán a Bakonyban. Irág is! 26. Védelméz. 28. Kevert kelet. 29. zűttődik a csónak! 31. Keresztülhatol (má-k kockába két azonos betű). 32. Idegen szó. 33. Mutatás. 34. Két N között egy 35. Botond Sándor. 36. Vég nélkül eizéz.

Övárosi filmszínház. 39. Visszaír. 40. Össe-ri van, de ital is! 41. „Hogyan” oroszul átöszerebe. 44. Nincs benne szemmi. 47. egat. 48. Törje. 50. Svájci szabadsághős.

FÜGGŐLEGES SOROK:

A VÍZZINTES 1-es SOR FOLYTATÁSA. libörög, süvit, 3. Már nem olyan rossz-ti öregedést. 5. Kevert adós (ék. felesleg). 7. Száját nyitva tartja (vissza) 8. 2. r. Bécsben. 16. Számok előtti rövidítés. AKI EKKOR LESZ SZOLGÁLATBAN, ELŐSZÖR ANNAK KIVÁNJUK A VÍZZIN-12/a.T. 19. Fektet. 22. „Eg” metazéspont, t. arab szó (ék. felesleg). 25. Kötésző és t. szó. 27. Vásároltad-e? (Harmadik koc-két azonos betű) 30. Olvasnivaló. 33. Erő-sen elvisz. 35. Ragadozó kisemlé. 38. Nem . 41. Ellenséges ügynököt. 43. Férfinév. aplopó, világí, ismert idegen szóval. 46. rten edz. 49. Rangjelző szócska.

KÜLDENDŐ SOROK: vízszintes 1. és 12/a; leges 1. és 13.

CÜLDÉSI HATÁRIDŐ: 1955. január 20. helyes megfejtők között negyedévenként vjtulmatj sorsolunk ki.

★

rmadik negyedévi (október, november, de-er havi) keresztrejtvényeink megfejtői kö-következő elvtársak részestültek könyvjü-ban: Dányádi László törm., Budapest, Tihanyi Péter törm., Tatabánya.

Miért nem alkalmazza a korszerű tűzoltótaktika a vegyi haboltást?

A TŰZVESZÉLYES FOLYADÉKOK OLTÁSA IGEN KOMOLY, SOK ESETBEN MEGOLDHATATLAN FELADAT VOLT A SZÁZADFORDULÓ IDEJÉN. Az 1902-ben megjelent „Tűzrendézet” című könyv a tűzveszélyes folyadékok oltását a következőképpen jellemzi:

„A kátrány, szurok, lakk, benzín, kence. stb. félék meggyulladása fölöttébb megnehezíti a tűzoltóság munkáját, mert tudvaleg a vízzel való oltásuk nem vihető keresztül egykönnyen. Általában azt szokták mondani, hogy ilyen anyagok égését homoknak, földnek, zöld takarmánynak, hamunak rádobása által fojtsuk el. Ezen eljárás azonban kisebb esetekben talán alkalmazható lesz, de nagyobb terjedelmű tűz ily módon való elfojtásához ritkán áll rendelkezésre elég sok elfojtó anyag.”

Ez a meglehetősen bizonytalan taktikai utasítás beismerése annak, hogy ebben az időben még nem állt rendelkezésre megfelelő oltóanyag és eszköz a folyadéktűzek oltásához. Egy akkori — épületen belül elhelyezett — tartály oltását a következőképpen írja le a könyv: „Az épület összes nyílásainak vasait belettek téve, a hézagok anyaggal bekelve, mire a tűz egy fél óra lefolyása alatt teljesen elaludt.”

Ebben az időben már ismerték a vegyi vízszintes oltó készüléket. Ennek bizonyos alakításával igen rövid időn belül létrehozták a mai vegyihaboltó kézi tűzoltókészülék ösét. A lúgos kémhatású hidrokarbonát-oidathoz szaponint adagoltak, és ezután a kémiai reakció következtében keletkezett CO₂ gáz már habot lövellt ki a készülékből.

EZEN AZ ALAPON FEJLŐDÖTT KI A VEGYI HABOLTÁS RENDSZERE. Azonban a vegyihabképzés csak kis — kézioltóméretben ilyen egyszerű. Nagyobb méretekben való alkalmazása már igen komplikált felszereléseket vagy beépített berendezést igényel.

A vonuló tűzoltóságnál pl nem képzelhető el, hogy egy tartálytűz oltásához szükséges savas és lúgos oldatot a vonuló szeren helyezzenek el. A vegyszereket ezt a problémát úgy oldották meg, hogy a két oldathoz szükséges vegyszereket „A” és „B” por formájában állították elő. Ezt a poranyagot helyezték el a vo-

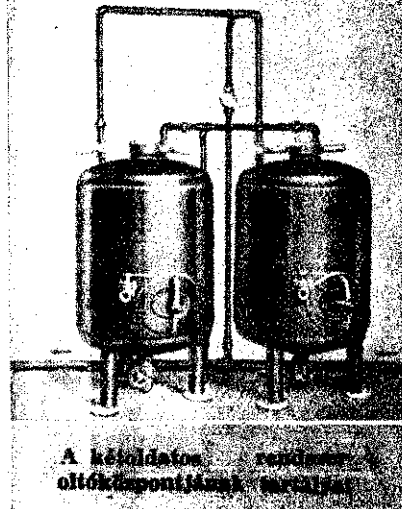
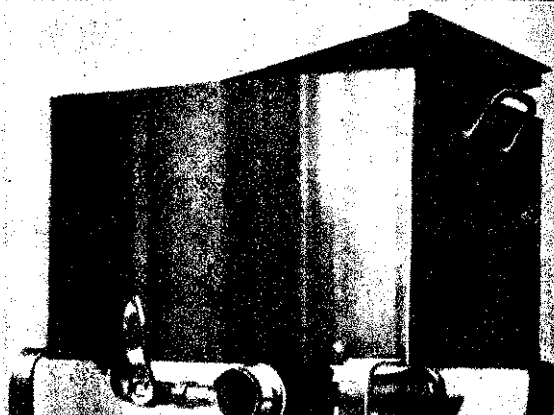
nuló szeren, és a tűz színhelyén állították elő — a vegyszerek oldásával — a habképző folyadékot. Azonban ez az eljárás is igen hosszadalmas és komplikált. Ugyanis a kivonuló tűzoltóságnak a tűz színhelyén két alapvezetékkel kell szerelnie, és ezekbe az alapvezetékbe kell iktatnia az „A” és „B” por bekeverésére szolgáló injektorokat. Biztosítani kell az injektorok megfelelő adagolását és állandó utántöltését. Az injektorok után a két oldalt tömítővezetékét meg kell szerelni a tűz színhelyéig és ott csatlakoztatni a vegyihabképző sugárcsőhöz.

Ez a szerelési módszer igen komplikált, a szerelvények igen nehezek és nagyon sok a hibaforrás. Ezért ezt a módszert olyan formában próbálták egyszerűsíteni, hogy a kétporos rendszerről áttértek egy úgynevezett egységporos rendszerre. Ennél a rendszerenél már csak egy alapvezeték szerelésre van szükség. Azonban itt is csak ugyanolyan nehéz és lassan kezelhető felszereléseket lehetett alkalmazni, mint az előbbinél.

A VEGYI HABOLTÁS MÁSIK FORMÁJA BEÉPÍTETT OLTÓBERENDEZÉS LÉTESÍTÉSE A TARTÁLYOK VÉDELME. Ennél a rendszerenél nincs szükség hosszadalmas kezelésre és megfelelő kialakítás esetén lényegesen biztonságosabban működik. Ez a berendezés kétporos vagy kétoldatos rendszerben készült.

A kétporos rendszerenél az oltóközpontban elhelyezett injektorokkal keverik be az „A” és „B” port, a kétoldatosnál pedig az oltóközpontnál helyezik el megfelelő nagyságú tartályokban az „A” és „B” oldatot. Mindkét rendszerenél az oltóközpont szivattyút a kettős oldatvezeték-rendszeren át nyomják az oltóanyagot a tartályok habképző csöveibe, illetve a habtűzcsapokhoz.

A kétporos-rendszer bekeverő tartály

A kétoldatos rendszer oltóközpontjának szerelése

Azonban ez a rendszer túlkomplikált és a hibaforrások miatt nem elég megbízható. A kétporos rendszernél a poranyag egyenletes bekeverése és oldása bizonytalan. A kétoldatos rendszerenél pedig az előre bekevert vegyszer leülepedhet. A lúgos és savas kémhatású oldat — mindkét rendszerenél — igen erősen rongálja az oldatvezeték csőanyagát és armatúráit. A savas csőrendszer és szerelvényeit a korrózió elleni védelem céljából ólombevonattal látják el. A korrózió és a bevonat megsérülésének veszélye miatt időszakos próbákat nem igen lehet tartani.

A vegyihaboltás történő oltás technikája főleg Angliában angol érdekeltségű vállalatoknál fejlődött ki. Hazánkban a csepeli Shell és az almásfüzitői Vacuum Oil — volt angol érdekeltségűeknél — alkalmazták a vegyi haboltás rendszerét.

Az ismertetett nehézségek miatt alkalmasabb oltóanyagot és szerelvényeket kerestek. Így fejlődött ki a mai léghaboltás.

A LEGHABOLTÁS ÜTTÖRŐJE A NEMET TŰZOLTÓTECHNIKA. A Total-, Comet-és Magirus cég — ebben a tulajdonképpen üzleti versenyben, mely német és angol érdekeltségek között állt fenn, kifejlesztette a léghaboltás technikáját és a két habanyag és rendszer versenyében az egyszerűbben kezelhető és megbízhatóbban működő léghaboltás győzött.

T. Fodor József t. őrnagy.

HIREK

Vizsgáztak az új instruktorok

December 13-án fejeződött be az I. számú Instruktoroképző Iskolán az első, textíliiparra szakosított tanfolyam. Az iskola hallgatói eredményesen vizsgáztak, bizonyítva, hogy a rendelkezésükre álló tíz hét teljében alaposan felhasználták. A tanfolyam befejezése alkalmából a Belügyminisztérium Tűzrendészeti Parancsnoksága részéről Kálmán István tű. alezredes elvtárs, a Parancsnokság helyettes vezetője tartott az újonnan végzett instruktorok számára eligazítást. Az eligazításban hangsúlyozta az instruktor-szolgálat jelentőségét s azt, hogy ez az új szolgálati rendszer nagymértékben megjavítja üzemünk megelőző tűzrendészeti helyzetét, s növeli a természetes tűzbiztonságát.

A tanfolyamot elvégzett instruktor elvtársak a tanulak alapján — éber megelőző munkájukkal — nagy segítséget nyújtanak majd textíliipari üzemünk tűzvédelmében.

A lakóházak tűzrendészete

A kecskeméti elvtársak elhatározták, hogy jelentős mértékben csökkentik a lakóházi tüzesetek számát. Az elhatározást tett követte és a járás területén levő, közel 30 ezer lakóházat egyenlő arányban felosztották az alosztály beosztottai között. Egy-egy terület-felelős meghatározott időn belül felülvizsgálja a körzetébe tartozó lakóházakat s jelentést tesz az észlelt hiányosságokról. Természetesen a felülvizsgálással egyidejűleg széles propagandát fejtenek ki a lakóházak tűzvédelmi szabályainak betartásáról, sőt emellett a községi tűzoltóságokat is patronálják. Ez a munkamódszer máris érezhető hatást, mert a lakóházak tűzkár-statisztikája — az előző hónapokhoz viszonyítva — mintegy tíz százalékos csökkenést mutat.

Tűzrendészeti propaganda-kiállítás

A Kohó- és Gépipari Minisztérium által rendezett kiállításához hasonlóan a *Beloiannisz-gyárban* a dolgozók részére december 18-én tűzrendészeti propaganda-kiállítást rendeztek. A kiállításon bemutatott rajzok és szemléltető eszközök hí tükörképet adtak a gyárban keletkezett tüzesetek okairól, valamint azok megelőzési módszereiről. A rendezőség — Muhari Mihály tűzrendészeti előadó és az üzemi tűz-

oltó elvtársak — a kiállítás anyagából vándorkiállítást szerveznek, mely szemléltetően mutatja be az egyes üzemrészek tűzrendészeti helyzetét.

Örömmel üdvözljük a Beloiannisz-gyár kezdeményezését, melyvel hathatósan hozzájárultak az üzemi tűzvédelmi propaganda kiszélesítéséhez és reméljük, hogy hozzájuk hasonlóan számos gyár jó munkájáról számolhatunk majd be.

A Beloiannisz-gyár tűzrendészeti propaganda-kiállításának egyik részlete

Tűzrendészeti előadók továbbképzése

A Heves megyei tűzrendészeti osztályparancsnokság beosztottai a „Magyar Tűzoltó” novemberi számában megjelent „Dolgozónk az üzemek tűzvédelméért” c. cikk nyomán elhatározták, hogy a jövőben behatóbban foglalkoznak a tűzrendészeti előadók és felelősök oktatásával.

Az elmúlt év tapasztalatai azt bizonyították, hogy az üzemek vezetői nem foglalkoztak kellő mértékben üzemük tűzrendészeti helyzetével, de sok hiányosságra adott okot számos tűzrendészeti előadó

szakmai képzetlensége és tájékozatlansága is. Az ezévi továbbképzéssel ezt a hiányosságot úgy szánják fel, hogy a behatóbb elméleti oktatás mellett gyakorlati munkán a gyakorlatban mutatják meg a tűzrendészeti előadóknak egy-egy üzemrész tűzrendészeti követelményeit s az előadók, illetve felelősök ezzel kapcsolatos tennivalóit. A továbbképzés alapos előkészítésének s a tűzrendészeti előadók lelkiismeretes tanulmányának eredménye a tűzkár-csökkenésben fog megmutatkozni.

A nagykanizsai elvtársak kultúrnapjának egyik jelenete

Kultúrhírek

ZALA MEGYE

Különös, nem mindennapi élményben volt része december 18-én Kiskomárom községben a nagykanizsai alosztály kultúrnapjának.

Eppen az előadásra készültek, amikor egyikük az öltözőhelyiség ablakából észrevette, hogy tűz van a faluban. Egy pillanatil sem késlekedtek, hanem azonnal — ki ahogyan öltözve volt — gépkocsira ültek és a szertárhoz hajtottak, ahol a 400 l/p-es kismotoros cserkenődöt és felszerelését felrakták s máris a színhelyre siettek. A községi tűzoltóparancsnok udvarán, a pajta mellett égett egy kazal. Azonnal munkához láttak és a községi tűzoltókkal, valamint a kultúrházból időközben odaérkező lakosság segítségével percek alatt megfékeztek a tüzet.

A tűz eloltása után mindenki visszatért a kultúrházba, ahol elvtársaink hatalmas sikerrel mutatták be a szűfolt nézőtér előtt a „Tűzoltó becsület” és a „Kamatkozó lángok” c. tűzoltó színdarabokat.

Az azóta lefolytatott nyomozás megállapította, hogy bűnös kezektől eredő gyújtogatás történt. A további vizsgálat folyamathoz van, s reméljük, hogy a bűnös elnyeri méltó büntetését.

VAS MEGYE

A szombathelyi alosztály- és osztályparancsnokság dolgozóinak összehívott kultúrnapja az elmúlt két hónap alatt több mint tíz községben szerepelt nagy sikerrel.

A jól összehívott műsorban operett-részletek, tűzoltó versek és színművek bemutatásával szórakoztatják a községek dolgozóit. Ezek az előadások nemcsak szorosabb kapcsolatot teremtenek a dolgozók és a tűzoltóság között, hanem a helyi községi tűzoltóságok anyagi megerősítését is elősegítik. Emellett a bevételek egy részéből a szombathelyi elvtársak a laktanya kultúrtermében korszerű színpadot készítettek.

A szombathelyi elvtársak példája nyomán a községi és a sárvári alosztály beosztottai is alakítottak egy-egy kultúrnapot, mellyel a községi tűzoltók toborzását kívánják elősegíteni.

TOLNA MEGYE

A dombóvári és a bonyhádi alosztályon az utóbbi időben bizony „szunnyadozott” a kultúrélet. Bonyhádon még ma sem látják a kultúr-munka szükségességét, azonban a dombóvári elvtársak *Lakos György* alldgy. elvtárs kezdeményezésére, a toborzás kezdetére ismét munká-

ittak s most már nemcsak jó csoporttal járják a közsé-
gésen saját zenekart is akar-
szervezni.
sajátjuk, hogy a gondolat nem-
„szalmaláng”, hanem az elhat-
lás rövidesen tett követi és a
ladi elvtársak is tanulnak a
ból.

BARANYA MEGYE

mohácsi alosztály kultúrso-
fáradságot nem ismerve, he-
nt két-három alkalommal
községekben előadást. A ta-
kkal és a pártszervezetekkel
jó kapcsolat bizonyítja, hogy
községben tett ház fogadja
ltúrsportot, ahol főként —
orzs sikerét elősegítő — a
óság munkáját jellemző szin-
okot adnak elő. Az eredmény
is marad el. Pl. Majs közsé-
a műsor befejezése után a
gi tanító így nyilatkozott:
: után amit itt láttam és hal-
a, még inkább megértem a
gi tűzoltóság fontosságát és
ségét, s ezennel jelentkezem
ónak.”

tanító példáját még számos
követte és már ezen az
feltöltődött, megerősödött a
tűzoltóság létszáma.

„Magyar Tűzoltó” cikke nyomán...

szekszárdi alosztályon Bereki
tiz. elvtárs elhatározta, hogy
adapesti osztályparancsnokság
ai kabinetjéhez hasonlóan
nyitott modellek metszeteiből
asztalt készit.

elhatározás lelkes visszhangra
az elvtársak között és vala-
yien felajánlották segítségü-
hogy Szekszárdon minél előbb
nai kabinetet létesíthessenek.
szakmai kabinet nagy segítsé-
nyújt majd az alosztály beosz-
nak, a járási kirendelt és az
ályparancsnok elvtársaknak
ránt, a továbbképzési anyagok
otobb elsajátításához.

LDOG ÚJÉVET

és erőt egészséget kíván
a „Magyar Tűzoltó”
szerkesztősege minden
tűzoltó elvtársnak!

MAGYAR TŰZOLTÓ

magyar tűzoltóság folyóirata.
rkesztői a szerkesztőbizottság.

Felolós szerkesztő:

Beszteri Lajos

tűzoltó főhadnagy.

olós kiadó: Jogi és Államigazga-
Könyv- és Folyóiratkiadó igaz-
gatója.

Szerkesztőség:

7., Bajcsy Zsilinszky-út 7.

Telefon: 427-341.

Kiadóhivatal:

V. Szemeru-ú. 10.

Telefon: 120-243.

OTE. bev. számla: 100.908.

olós Csillag Nyomda, Budapest.

Felolós: Poroszkai L.

SPORTHÍREINK

A Szentkirály-utcai Dózsa sport-
csarnok kis tornatermében — az
ügynevezett vívőteremben — meg-
lepő csend fogadja a látogatót. A
csend azért meglepő, mert mint-
egy 20 főnyi gyermekhad — 6-
13 évesek — tornáznak a teremben,
gyermektorna keretében. A gyar-
korlatokat — a kicsik körében oly
népszerű „Simi bácsi” — a Dózsa
mesterfokú tornásza, dr. Simonfalvy
László tű. fhdgy. elvtárs
vezeti.

Simonfalvy elvtárs elmondja,
hogy bizony nem mindig voltak
ilyen csendesek a „csarnokok”. Az
első órákon bezzeg hangoskodtak,
azonban a sport kitűnő nevelő voi-
tát az bizonyítja a legjobban, hogy
ma már fegyelmezett rendben
végzik az egyes gyakorlatokat.

Az óra menetelással kezdődik. A
kicsik megtanultak szépen, egy-
szerre lépni. Utána gimnasztika
következik, és tréfas gyakorlatok
teznik szórakoztatóvá a bemelegít-
ést. A talicskázás, kigyóhámlás,
pingvinjárás és a többi mulatságos
gyakorlat közben néha kirobban a
harsány gyermekkacaj. A talaj-
tornára is sor kerül. Sáviderítő
látvány a kis, 8 éves Kovács Zsiga
ügyes bukence előre és hátra, fej-
állása, bátor ugrása. Ez a határo-
zottan tehetséges kisfiú a csoport
kedvence. Úgyes gyerek a 12 éves
Osvári Csaba is, aki éppen nagyon
szép hidat mutat be. Később ugró-
szekrény-gyakorlatok kerülnek mű-
sorra.

„Simi bácsi” úgy állította össze
a gyakorlatokat, hogy azok első-
sorban a gyermekek ügyességét
fejlessék, de egyúttal az izomzat-
uk is erősödjön. A főcél az, hogy
az iskolában görnyedő gyermekek
a helyes testtartást megszokják. A
kicsinyek mozgáságyát a szakértő
kéz úgy vezeti le és úgy irányítja,
hogy mozgásuk esztétikussá váljék.

A mesterfokú tornász azonban
nem tagadja meg önmagát és „be-
ismeri” a távolabbi célt is: a ma-
gyar tornasport számára megterem-
teni az utánpótlást, a tömegbázist.
Szakértő szemel már most kutat-
ják, hogy kikből lesznek az új
Fellék és új Patakik, a magyar
tornasport jövő, olimpiai remény-
segei.

Alig három hónapja kezdődött
meg a nevelő munka és a gyerme-
kek máris meglepő fejlődésről
tesznek tanúságot. Nemcsak fizikai
képességekben erősödtek, nemcsak
ügyesebbekké váltak, hanem a
sport nevelő hatása megmutatkozik
szellemük jó irányban történő
fejlődésében is. Megismerték a
kollektív érzést, fegyelmezettékké
váltak és sok kis apró hibáról le-
szoktak a pöttömnyi fiúcskák.

Egymásután perengnek a gyar-
korlatok és végül „Simi bácsi” szór-
akoztató versenyekkel fejezi be a
kétórás mozgást. Itt aztán felsza-
badulnak a hangszilpek és a
gyermekeszegebből alkotott két csap-
tatagjal óriási zivajggal biz-
tatják saját sporttársaikat. Ezeket
a versenyszerű játékokon szerepet
kap a gyögylabda is és használata
szinte észrevétlenül, a szórakoztató
munka közben fejleszti a zsenge
izomzatot. A sportszerűsége való
nevelés itt is folytatódik, mert bi-
zony egyes gyermekek hajlamosak
eleinte csalással is elősegíteni csap-
tatuk győzelmét.

Büszközünk és közben megtudjuk,
hogy Simonfalvy fhdgy. elvtárs a
Dózsa — az idén oly sok egyéni
és csapatbajnoki sikert elért —
ifjúsági tornászainak is az edzője.
Biztosak vagyunk benne, hogy a
most látott fiúcskák közül néhány-
nyal még találkoznak később, a
Dózsa ifjúsági tornászainak sorá-
ban.

Szorgalmasan gyakorolnak
a jövő tornászai

RÖPLABDA

Tűzoltó egyeségeink röplabda tor-
nájának döntőjében, melyben há-
rom csapat — az RM, az Osztyál
és az V. alosztály — vesz részt,
eddig mindössze két mérkőzést
játaszottak le. RM-V. alosztály 3:1,
Osztyál-RM 3:1.

Az osztály sportirodájának mun-
kájára jellemző ez a végnélküli hü-
zódó röplabda-bajnokság. A dön-
tőknek legkésőbb novemberben be-
 kellett volna fejeződniek, de a
sportiroda „jó” szervezése folytán
erre mindaddig nem került sor. A
hátralevő V. alosztály-Osztyál
mérkőzés ügyében kérdést intéz-
tünk az V. alosztályhoz és a sport-
irodához is. Az V. alosztályon azt
válaszolták, hogy a mérkőzést ki-
írták, de az osztály lemondta. A
sportiroda szerint az osztály leg-
jobb játékosai különböző okok
miatt már nem állnak rendelkezé-
re, ezért nem valószínű, hogy ki-
állnak az V. alosztály ellen. Nem
tudjuk, ki a felelős ezért a sport-
szerdten álláspontért, mindenesetre
az illetékesek jegyzék meg
maguknak, hogy becsületes küzde-
lemben alulmaradhat egy csapat,
azonban mérkőzésre nem kiállni —
nem megenyhedhető és nem ment-
hető eljárás.

Szeged

A szegedi alosztályon élénk
sportélet folyik s különösen a lö-
vézetben és a tekeben működnek
eredményesen az elvtársak. A vá-
rosi lövészbajnokságon az alosztály
csapata a második helyen végzett.
Ugyancsak második helyen végzett
az egyéni bajnokságban Csete
György tű. fhdgy. is.

Az alosztály tagjai a Dózsa sport-
kör teke szakosztályában végeznek
eredményes munkát. A csapat az
I. osztályban a hatodik helyen
végzett, a városi bajnokságban
pedig az első helyen áll. A csapat
legeredményesebb tagja Kocsis I.
János tű. fhdgy. elvtárs.

Az alosztály labdarúgó-csapata
is szép eredménnyel működött.

Műtészalka

A műtészalkai alosztály a BM já-
rási osztállyal karöltve eredmé-
nyesen vesz részt a Dózsa sport-
kör munkájában. Különösen a röp-
labda-sportot kedvelik az elvtársak
és a Dózsa I. és Dózsa II. röp-
labda csapatában nagy lelkesedés-
sel vesznek részt a mérkőzéseken.
Az alosztály tagjai a rendelkezé-
sükre álló asztalitenisz felszerelést
és sakl-készleteket is előszeretettel
használgat.

A budapesti Dózsa tekecsapata

Budapest

TEKE

A Bp. Dózsa teke-szakosztálya
szép sikerrel zárta az 1964-es esz-
tendő. Működése során ebben az
évben érte el a legeszebb eredmé-
nyeket. Harmadszor is — és ezzel
végérvényesen megnyerte a
Spartacus által kiírt Béke Kupát.
A budapesti csapatbajnokságon ső
I. osztályú csapat között az első he-
lyen végzett. A budapesti I. osztá-
lyú kétfordulós csapatverseny
két csoportjában a Dózsa csapatai
végeztek az első helyen. A négyes
döntőben a Dózsa A) csapata a Bp.
Kinizsi és Bp. Gyárépitők ellen
sikerrel szerepelt és ha utolsó ellen-
felét, a Bp. Előrért is megveri,
akkor ebben a csapatversenyben
is bajnokságot nyer.

A szakosztály eredményes mun-
káját nagymértékben elősegíti a jó
kollektív szellem, a rendszeres
edzés, melyen a sporttársak szor-
galmassan részt vettek, valamint a
csapat minden egyes tagjának fe-
gyelmezettése. Az egész bajnoki
idény alatt egyetlen játékos ellen
sem volt fegyelmi eljárás.

Az általános fejlődés a szakosz-
tály minősített sportolójának száma-
ban is megmutatkozik. Az 1964-es
idényt négy I. osztályú sportoló-
val kezdték és jelenleg egy érde-
mes és tíz I. osztályú sportolójuk
van. Míg 1963-ban mindössze hár-
man értek el 400-as átlageredményt,
addig 1964-ben 13 játékos múlta
felül a 400-as átlagot.

Az 1964-es év eredményes munká-
jának Kovács István tű. fhdgy.,
Póór József r. műszaki segédtiszt,
Kiss Pál, Varga Mihály, Baksa
Antal r. nyomozó alhdgy., Varga
József r. fhdgy., Fogarasi János tű.
fhdgy., Gábris Ferenc tű. fhdgy.,
Horváth István, Zimonyi János
és Pócs István játékosok tevékeny
részesei.

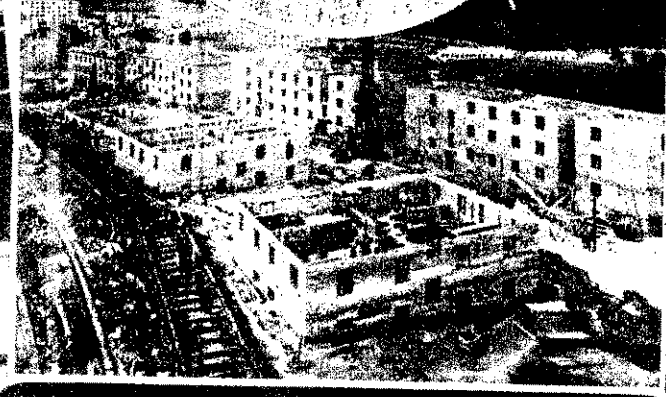
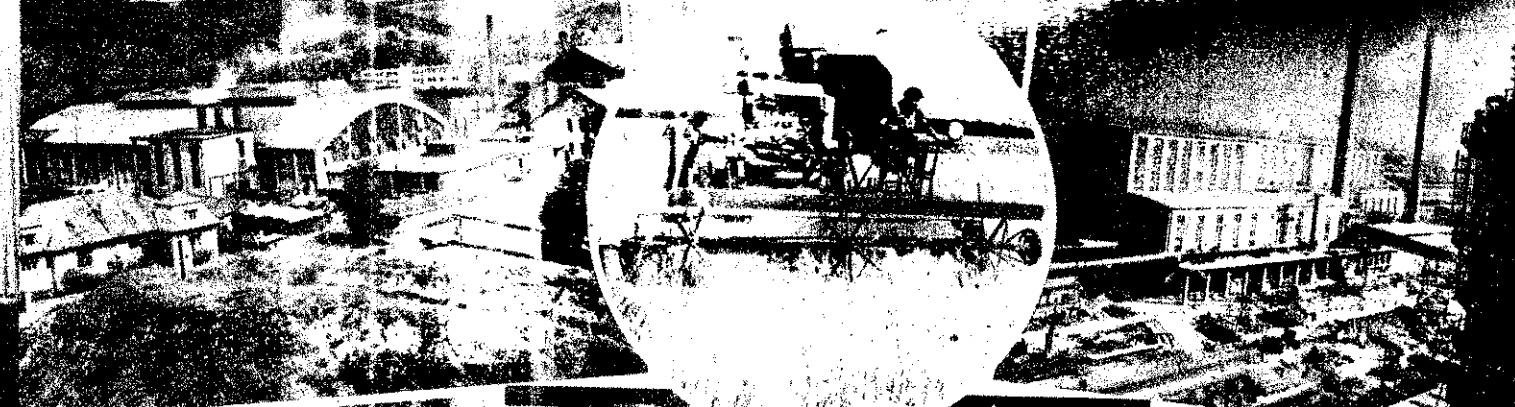
Minden szakosztály életére nagy
hatással van a vezetés. A teke-
szakosztály vezetősége nemcsak az
elért eredményekre lehet büszke, ha-
nem a szakosztályban uralkodó jó
szellemre is, mely nyilvánvalóan a

jó nevelés eredménye. A szakosz-
tály elnöke, Bálint József r. fhdgy.,
helyettese, Miklós József műszaki
segédtiszt, Dömény János r. fhdgy.,
szakosztályvezető és helyettese, Kiss
Pál, aki egyúttal a csapat edzé-
seit is vezeti és a jó felkészítés
mellett egyik erőssége a csapat-
nak, Fábrián Lajos, a szakosztály
intézője jó munkát végzett.

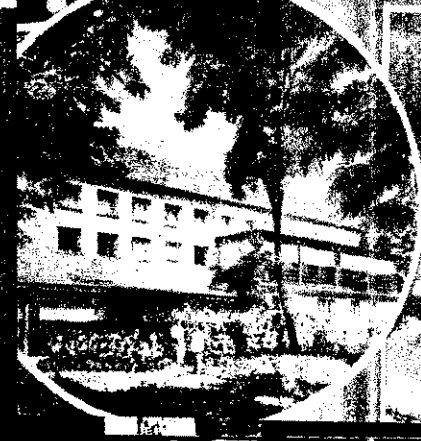
Ha a szakosztály ezen az úton
halad tovább, biztosak vagyunk
benne, hogy a következő évben
megeredményesre kerülő országos baj-
nokságban is megállja helyét a
Dózsa tekecsapata.

AKROBATIKUS TORNA

Budapest akrobatikus gúlabajnok-
ságán a Bp. Dózsa csapata szere-
pelt a legjobban. Megnyerte a
férfi ötös, a férfi hármas, a férfi
páros és az egyéni összetett baj-
nokságot. Az egy héttel később le-
bonyolított országos akrobatikus
tornászajnokságon már nem tud-
ták megismételni a Dózsa torná-
szai a Budapest bajnokságon elért
sikereiket. Az összetett csapatver-
senyben és férfi egyéni verseny-
ben is a második helyre szorultak.

**Ezért harcolunk
— ezt védjük
az új esztendőben is!**

MAGYAR TŰZOLTÓ

MAGYAR TŰZOLTÓ SÁG FOLYÓÍRATA

Folyóiratunk célja
a tűzoltóság
szolgálatának
fejlesztésére
és a közvédelmi
tevékenység
széles körű
terjesztésére
szolgálnak.
A folyóirat
tartalmát
a Magyar Tűzoltó
Ság elnöksége
bírsági hatáskörrel
ellenőrzi.

KÜLPOLITIKA

Marian Podkowinski:

Füstfelhők Essen felett

Amikor legutóbb Németországban voltam, a sajtó akkor azokról a hitleri tábornokokról írogált, akiket a bonni Wehrmacht vezető posztjaira tippeltek. Ismét szentségként emlegették Heusinger, Speidel, Manteuffel stb. neveit. A berlini Német Gazdasági Intézet egyik tudományos munkatársa, amikor a Ruhr-vidék hadiipari termelésének növekedéséről beszéltem vele, nem alap nélkül jegyezte meg:

— Túl sokat beszélnek a tábornokokról és túl keveset azokról, akiknek a kezében ők csak bábok. A Rajna- és a Ruhr-vidék fegyvergyárosaira gondolok.

Valóban az acél- és szénbányák, a nagy hadiipari konszernek tulajdonosainak, ugyanazoknak, akik a hitleri háborút finanszírozták és az utóbbi katasztrófa áldozatainak harmvainak milliókat harácsolnak össze, ezideig sikerült elkerülni a „szükségtelen” hírverést bűnös tevékenységükkel kapcsolatban. Az ilyen reklámot mindenesetre nem szeretik azok az emberek, akik a legkevésbé sem fukarkodnak abban, hogy minden eszközzel reklámozzák halálthozó gyártmányukat.

Alapjában véve nemcsak a tábornokok és a diplomaták, Göbbels neveltjei és a „Lebensraum” (élettér) apostolai felelősek Nyugat-Németország újrafelfegyverzéséért. Még fokozottabb felelősség terheli Hitler egykori bankárait és fegyvergyárosait, akiknek a barna diktátor a „harmadik birodalom” „megtisztelő” és egyben igen jól védendő „Wehrwirtschaftsführer” címet, azaz a hadigazdálkodás vezetői tisztségét adományozta.

Ezt a címet, amellyel nagy kiváltságok jártak, a hitleri államapparátusban csupán az ipari és bankvezérek, vagy a hadiipari konszernek fejei kapták meg, akikkel szemben Hitler a legteljesebb bizalommal volt.

Hitler már 1936-ban bevezette a „hadigazdálkodás főnöke” címet, amikor Schacht amerikai és angol kölcsönrel kijépitette a Ruhr-vidéki hadiipart. Ezt a címet megfelelő ceremónia kíséretében adományozták — a hivatalos formula szerint — „a német hadigazdálkodás megszilárdításának elismerésül.” Az adományozást Hitler személyesen végezte. A kinevezéssel együtt járt a haditanács ülésén való részvétel is.

Az első kinevezéseket 1937 decemberében hajtották végre és azokat a „Luftwaffe” (a hitleri légihaderő) olyan úttörői kapták meg, mint Dornier, Heinkel, Kappenberg és Messerschmidt, vagyis azok az emberek, akik ma a bonni légihaderő szervezésével foglalkoznak. A következő évek folyamán a „harmadik birodalomban” ezt a „megtiszteltetést” négyszázan kapták

meg — azok, akik szorosan kapcsolódtak a hitleri hadigazdálkodáshoz a hadianyaggyártás különböző területein.

Mint ismeretes, a háború idején a hadiipari szervezet a Fegyvergyártási és Lőszerügyi Minisztérium hatáskörébe tartozott, amelyet Albert Speer vezetett, akit mint a háborús bűnösök egyikét a nürnbergi per során börtönbüntetésre ítélték. Erdemes megismerkedni Speer 1943 június 5-én elhangzott beszédének tartalmával, amelyben először került napvilágra Hitler néhány fegyvergyárosának és hadiszakértőjének a neve. Speer többi között ezeket mondotta:

„Iparunk vezető emberei — mint Pleiger, aki a széntermelést irányítja, Krauch, aki a vegyipari szektort építette ki, Roehling, aki kísérleteinek és tapasztalatainak eredményeképpen rekordot ért el a vastermelésben, Rohiana, aki a tankgyártásban tűnik ki, Werner a repülőgépmotor-gyártásban tünteti ki magát, Frydag és Heyne, akik a repülőgépek fegyverellátásában szereznek érdemeket, Geilenberg, aki diktatóri módon irányítja a lőszergyártást, Tix, a puskakirály, ugyanúgy Porsche, aki az új tankok megtervezésében szerzett érdemeket, Müller (az ismert Müller-ágyúk) — nagy szolgáltatásokat tettek a tüzérség és más fegyvernemek fejlesztése ügyének, mindannyian a szakemberek hadainak élén állnak, akik legjobb tudásukat és erejüket adták...” — mi hozzátehetjük: a hitleri háború kirobbantásához.

Mi történt ezekkel az emberekkel a háború után? Hiszen nemcsak a kruppok és a thyssenek voltak felelősök a „harmadik birodalom” bűneiért, hiszen nemcsak Schacht vagy Abs bankár felelt a fegyvergyártás finanszírozásáért.

A berlini Német Gazdasági Intézet adatai szerint (9/10/1954. számú jelentés) csak kevesen haltak meg közülük a háború után, vagy menekültek el ép bőrrel külföldre. A többiek mind tevékenyen részt vesznek a bonni köztársaság hadigazdálkodásában, igen exponált és kulcspozíciókat töltenek be a Ruhr-vidéki iparban.

Az amerikai ipari körök támogatásának eredményeképpen Hitler egykori fegyvergyárosai közül sokan — mint pl. Heinrich Dinkelbach, az „acélkirály” (a „Vereinigte Stahlwerke” konszern az acélgyártásban, vagy Heinrich Kost a széntermelésben) közvetlenül a háború befejezése után befolyásos pozíciókat kaptak. Mások vezető beosztáshoz jutottak, vagy az amerikai katonai igazgatás gazdasági szerveiben,

vagy pedig mint „nélkülözhetetlen szakembereket” állították a dekartellizálásba, ami az amerikai megszállók nyelvén különböző termelési ágazatoknak az USA monopolistáinak uralma alá vonását jelentette. Elsősorban ezt, hogy azután jelenleg még fokozottabban dolgozzanak a hadiipar kiépítésén. A legjobb példa erre az IG Farben esete, amely a „dekartellizálás” éveitől megkészeztette a vegyi anyagok háború előtti termelését, köztük a mérgezőket és a baktériumfegyvereket.

S ma, alig tíz évvel a potsdami szerződés életbelépése után, amely nemcsak a nemzeti szocializmus és a militarizmus felszámolását irányozta elő, hanem az összes erőforrását is, amelyek a „harmadik birodalom” katonai erejének keletkezéséhez vezettek, Hitler hadigazdálkodásának régi vezetői újból irányítják a Rajna- és Ruhr-vidék hadiiparát.

A gyakorlatban persze háttérben maradnak. Nem kívánnak mutatkozni az előtt a társadalom előtt, amelyet századunkban két ízben a szakadékbá sodortak. Nyugat-Németországban még vannak azonban emberek — köztük dolgozók is —, akik máig sem tudják, hogy kinek az irányítása alatt dolgoznak a gyárakban, acélművekben és bányákban. Nem tudják, hogy azok, akik irányítják és kizsákmányolják őket, ugyanazok az emberek, akik a német nemzetnek a gyalázat és szenvedés napjait hozták el.

Vajon tudják-e az AEG-konzern dolgozói, hogy „főnökük”, Ludger Westrick milyen szerepet játszott Himmler terveiben és hány milliót adott ki a fegyveres SS-re? A „Himmler-kör”-nek ugyanez az embere jelenleg Erhardnak, a bonni kormány gazdasági miniszterének jobbkézbe. Vajon a ludwigshafeni Anilin-gyár (IG Farben-konzern) dolgozói tudnak-e igazgatójuk, „professzor” (Göring kegyéből) Karl Wurster multjáról? Vajon mit tudnak a dolgozók Arthur Tix igazgató karrierjéről, akit Speer annyira magasztalt, s aki ma a Bochumer Verein-kohó tulajdonosa? Vajon tájékozva vannak-e az esseni Hochtief AG építőanyaggyár dolgozói, hogy Güntler Schulze-Fieltz a Fegyvergyártási és Lőszerügyi Minisztérium államtitkára volt, Speer és Funk kiszolgálója?

A bonni ipar minden ágazatában Hitler volt „Wehrwirtschaftsführer”-jel vannak hatalmon. A hitleri „Arbeitskreis für Rüstungsfragen” (fegyverkezéstudási bizottság) helyébe Adenauer és bankárai támogatásával megszervezték a „Bundesverband der deutschen Industrie”-t (német ipari szövetség). Ez az intézmény a bonni klikk háborús tervei megvalósításának fedőszerve.

A népért
tűzön-vízen át!

MAGYAR TŰZOLTÓ

A MAGYAR TŰZOLTÓSÁG FOLYOIRATA

Fővárosunk tíz éve szabad

Egy évtizeddel ezelőtt — amikor Debrecenben népünk új élete kovácsolódott — a Vörös Hadsereg döntő lépéseket tett a magyar főváros felszabadítására. Tíz éve, hogy a magyar fővárosért, Budapest népének megmentéséért indultak harcba a hős ovjet harcosok — a fasiszta hadakra a kilencedik nagy csapat erős Vörös Hadsereg.

Példátlanok voltak a Vörös Hadsereg sikerei! Január első felében kezdődött meg a szovjet csapatok téli támadása, amelynek során diadalról diadalra nyomultak előre, s újabb dicsőséget szereztek a szovjet fegyvereknek. A magyarországi előretörés, Budapest körülzárása, ostroma, majd felszabadítása mintegy megindította volt a Vörös Hadsereg téli offenzívájának, amely — 1945. januárjában és februárjában — fővárosunk ostromának, felszabadításának idején bontakozott ki, s melynek során a szovjet hadi történelmi győzelmek közepette kiheverhetetlen csapások sóit mérte az utolsó óráit élő fasiszta hadsereg.

A magyar főváros körülzárása, ostroma és felszabadítása nemcsak népünk jövőjének s hazánk felszabadításának szempontjából volt hatalmas és döntő jelentőségű. Egyben a Vörös Hadsereg dicső fegyverényeinek gazdag sorozatában is ragyogó fejezetet jelent, mert országunk felszabadításán túl a felszabadító harcok további szakaszában a fasiszta hadsereg teljes megsemmítésének gyors lehetőségét biztosította a Bécs—Berlin felé vezető kapujának megnyitása révén.

Budapest az ország szíve volt! A háború csak még jobban kiemelte igen nagy politikai és stratégiai jelentőségét. Aláírta, hogy földrajzilag központja Délkelet-Európának, s a rajta keresztülvezető 26 vasút és országút révén mintegy kapuja Ausztriának, Dél-Csehszlovákiának és Dél-Németországnak. Mindemellett az is döntő tény volt, hogy — mint az egyik legnagyobb európai várossal — komoly gazdasági jelentőségként számolt vele német háborús gépezet is. Ezek a szempontok készítették a tisztákat arra, hogy a magyar főváros „védelmét”, ha kell a gyvendalabb pusztítás árán is, de biztosítsák. El voltak szánva, hogy Budapestet földig lerombolják, hidjait felrobbantják, s utcárait felgyújtva, csak üszkös romokat hagynak visszavonulásuk után. Céljuk: lassítani, bénítani a szovjet előnyomulást, s magyar vér- és anyagi áldozat árán is megszervezni — Bécs védelmét.

Fővárosunk „védelme” a hitleri fasiszták részéről azt is jelentette, hogy a háború elhúzódása biztosítja Magyarországot és a magyar főváros iparának, élelmiszerkészleteinek, értékeinek elrablását, s egyben emberanyagának mozgósítását, áttelepítését. Budapest a Dunántállal szabad prédája lett a fasiszta rablóknak, akik kiűrés ürgyével dúltak, fosztogattak, s hurcolták Ausztria elé népünk kincseit. Egyidejűleg tüzzel-vassal igyekeztek letörni, sírjában elfojtani minden ellenállást, amely galád terveik megvalósítását célozta. Ilyen szempontok vezették a német-fasisztákat négy akkor is, amikor Budapestet már megmásíthatatlanul körülzárták és a fasiszta seregeket elvágták a külvilágtól.

Merőben más célok vezették a szovjet hadvezetést és a szovjet harcosokat: előtűnt a német-fasiszta ellenállás felszámolás volt a cél. Ez egyben a fasiszmus mielőbbi, teljes vereségének előmozdítását, az általa leigázott népek felszabadítását, a népek számára a béke megteremtését, de ugyanakkor ebben az esetben Budapest lakosságának felszabadítását s a főváros sokat szenvedett népe számára a hős óhajtott békét is jelentette. Budapest felszabadításával teljes egészében meg lehetett fosztani Németországot utolsó szövetségésétől és teljesen tenni Magyarországot szembefordulását a német fasisztákkal. A főváros felszabadításával tehát újabb lendületet nyerhetett a demokratikus erők kibontakozása.

A felszabadító szovjet célok és a becsületes magyar hazafiak törekvései teljesen egybeestek fővárosunkkal kapcsolatban. Nemes célok és nagy törekvések voltak ezek: a magyar vér felesleges poecskolásának elkerülése, a lakosság megkímélése a felesleges élet- és anyagi áldozatoktól, s ezzel Budapest értékeinek megkímélése és a magyar főváros megmentése a pusztulástól. Ez a nemes és magasztos cél vezette Sztálin elvtársat, Budapest megmentőjét, aki a szovjet parlamenterek aljas és a haditörténelemben példátlan elvetemültséggel párosult meggyilkolására nem a főváros elpusztításával válszolt, hanem parancsa így szólt: „A Budapest körül harcoló szovjet csapatok feladata nem a magyar főváros megsemmisítése, hanem a magyar főváros felszabadítása.”

Sztálin elvtárs hadparancsa alapvetően megváltoztatta a budapesti csata jellegét. A Vörös Hadsereg egységei, harcosai nagy ánfeláldozással, vérük hullásával végrehajtották a parancsot. Néhéz küzdelemben utcai harcokban, házról házra előrenyomulva küzdöttek, s szoritották egyre szűkebb területre a fasiszta csapatok maradványait. Hős harcuk előfeltétele lett annak, hogy fővárosunkban olyan értékek maradtak meg, amelyek felszabadulásunk után az egész ország talpraállását, a Párt és az egész dolgozó nép új életet teremtő munkáját segíthették.

Február 13-án lesz 10 éve, hogy fővárosunk felszabadult. Ez a nap egy új szakasz kiindulópontja lett a felszabadult Budapest fejlődésének. Hatalmas feladatot jelentett a romok eltüntetése és az új élet megindítása. S mint minden esetben, a Párt most is az élre állt és harcba hívó szava nyomán új élet kelt a romokon. A főváros sokat szenvedett népe a Párt vezetésével és a felszabadító Vörös Hadsereg s a szovjet nép segítségével harcba indult a háború okozta romok eltakarítására.

Azóta 10 esztendő telt el, s fővárosunk szebb, mint valaha. Népünk teremtő ereje, a felszabadult élet nehézségeket nem ismerő, határhámas lendülete virágzó életet teremtett a romok helyén, s gyönyörű fővárosunk új, szabad, teremtő életünk, népi államunk egyik szubabotumává vált.

Tíz év távlatából emlékezünk új életünk hajnalára. Egy évtized teremtő munkásságának és örömeinek érzésével tekintünk vissza. Soha nem látott eredményekben gazdagodtunk, erősödöttünk. Emlékeztünk a kegyelet legszentebb érzésével száll Budapest megmentője, Sztálin elvtárs felé, és ezzel az érzéssel emlékezünk azokra a szovjet hőökre, akik vérük hullásával, életük áldozásával szabadították fel hazánk fővárosát — azokra a szovjet hőökre, akiknek hőmlött vére nyomán ma a szabad élet virágai nyílnak. Így emlékezünk azokra a hazafiakra is, akik a Párt vezette fegyveres ellenállási mozgalomban harcolva küzdöttek fővárosunk felszabadításáért.

Olyan időben emlékezünk meg fővárosunk felszabadításáról, amikor a béke ellenségei a német militarizmus újjáélesztésén mesterkednek — annak a német militarizmusnak az újjáélesztésén, amelynek mindent leigázni akaró, büns áradatától nemzetünk s Budapest népe is annyit szenvedett. Népünk — s így fővárosunk lakossága — nem felejtett! Soha el nem múlt kegyelettel emlékezik a felszabadító hőökre, de ugyanakkor a legteljesebb gyűlölettel gondol azokra, akiknek vandalizmusa nyomán a szenvedés és nyomor szakadt ránk — azokra, akik az országot annak idején végigrabolták és hazánk fővárosát, lakosságát pusztították. A magyar nép nem engedi, hogy a fasiszta hordák újra békés, szabad, virágzó életre törjenek, s pusztulásra ítéljék tíz éves munkája eredményeit. A tízéves évforduló tehát nemcsak kegyeletos emlékezés, hanem egyben szent fogadalom is: minden erünkkel harcolunk a békéért és napról napra szépülő életünkért!

Pártszervezeteink feladata tömegszervezeteink munkájának irányításában

Az új szakasz politikájának sikeres megvalósításáért folytatott harc szükségessé teszi, hogy erős, komoly tekintéllyel bíró tömegszervezetekkel rendelkezünk. „A tömegszervezetek erősítése, tekintélyük növelése nemcsak megkönnyíti a Párt tömegbefolyását — mondotta Farkas elvtárs a Pártfőiskolán 1953. december 21-én tartott előadásában —, de egyben a proletárdiktatúra tömegbázisának kiszélesítését és megszilárdítását is jelenti. Pártunk minden egyes tagjának meg kell értenie, hogy

a tömegszervezetek szerepe, jelentősége a proletárdiktatúra rendszerében nem esőkent, hanem megnőtt.“

A tömegszervezetek legfontosabb feladata: nevelni, összefogni és mozgósítani a dolgozó nép széles rétegeit a szocializmus építésére, a termelékenység fokozására, az önköltség csökkentésére. Keményen kell harcolniuk a párt- és kormányhatározatok pontos és időben való teljesítéséért s a fegyelem megszilárdításáért. Igen fontos feladatuk: a dolgozó tömegek felsorakoztatása a béke tevékeny védelmére.

Tűzoltó-pártszervezeteinknek is igen komolyan kell foglalkozniuk a tűzoltóságnál működő tömegszervezetekkel — annál inkább, mert alig van alosztály vagy őrs, ahol önálló alapszervezetként vagy pedig összekötővel ne működne a DISZ és MSZHSZ. Munkájukban eredmények is vannak.

Ilyen eredményeiről beszélhetünk pl. a díósgyőri alosztályon, ahol a DISZ-alapszervezet munkáját segíti a pártszervezet. A DISZ-titkárt rendszeresen (időközönként) beszámoltatják munkájáról, meghívják az alapszervezet vezetőségi ülésére, és a DISZ taggyűléseken is képviselteti magát a pártszervezet vezetősége.

De a DISZ is segíti a munkát. Ennek eredménye, hogy az alosztály elnyerte a nagyüzemi PB Közbeeső Pártszervezetének vándorzászlaját.

A budapesti osztályparancsnokságon működő DISZ-szervezet munkáját is ugyanígy segíti a pártszervezet, sőt feladatokkal is megbízza. Így pl. legutóbb azt a feladatot kapták, hogy nyújtsanak segítséget a pártszervezetnek Budapest felszabadulásának 10. évfordulója megünnepléséhez. Ennek nyomán kultúrnműsorral készülnek az ünnepségre.

A nagykőrösi alosztályon csak nemrégiben alakult meg az MSZHSZ-szervezet, de a pártszervezet segítségével máris igen szép eredményt ért el. Lövészkörük eddig 2 versenyben vett részt, s mindkét esetben jó eredményt értek el az elvtársak.

A hajdúböszörményi alosztályon azonban — az említett jó példákkal ellentétben — a pártszervezet nem segíti a tömegszervezetek munkáját. Így a meglévő MSZHSZ-szervezet nem végez semmiféle munkát.

Hasonló a helyzet a budapesti osztályparancsnokság XX. alosztályán is, ahol — mivel a pártszervezet nem segítette a tömegszervezeteket — az MSZHSZ feloszlott.

Pártszervezeteinknek sürgősen fel kell számolniuk az egyes helyeken tapasztalható hiányosságokat és el kell érniük, hogy

tömegszervezeteink ne csupán papíron legyenek nyilvántartva, hanem aktív munkát is végezzenek.

Helytelen, hogy egy-egy alosztályon vagy őrsön — papíron — 3—4 féle tömegszervezet van, ugyanakkor — ha a gyakorlati munkát nézzük — megállapíthatjuk, hogy tulajdonképpen egyik sem dolgozik. Eppen ezért az a helyes, ha egy-egy alegységen csak 1—2 tömegszervezet (DISZ vagy MSZHSZ) van, ez azonban dolgozik, pezsgő szervezet életet él, s ugyanakkor nevelj és mozgósítja a tagságot a feladatok végrehajtására.

A jó munkához tehát elsősorban az szükséges, hogy pártszervezeteink állandóan foglalkozzanak a tömegszervezetekkel és rendszeresen segítséget is adjanak munkájukhoz. A pártvezetőségi ülésekre időnként hívják meg a tömegszervezetek titkárait is, s esetenként értékeljék a szervezetek munkáját. Emellett azonban a pártszervezetek taggyűléseken is rendszeresen foglalkozzanak a tömegszervezetek ügyével. Igen helyes, ha a pártszervezet titkára vagy valamelyik vezetőségi tagja részt vesz a tömegszervezetek taggyűlésein és hozzászólásával is segíti a munka megjavítását.

A jó munkához azonban elsősorban az szükséges, hogy a tömegszervezetek vezetői valóban szívügyüknek tekintsék a szervezetek előtt álló fontos feladatok megoldását. Számolják fel éppen ezért a tömegszervezeti munkával szemben megnyilvánuló nagyfokú közömbösséget, mert ez kihatással van a tagságra is. Állandóan képezzék magukat és harcoljanak a tömegszervezeti munka ellopódása ellen. Minden igyekezetükkel segítsék elő, hogy a tagság ne csupán csak a tagdíjat fizesse, hanem aktívan részt is vegyen a munkában.

Tűzoltó-pártszervezeteink soha ne feledkezzenek meg arról, hogy

a tömegszervezetek irányítása, rendszeres ellenőrzése és segítése elsőrendű feladat.

Eppen ezért pártmegbízatásként bízzák meg őket önálló feladatokkal. Ez a megbízatás azonban ne csak esetenként történjen, hanem állandó legyen és biztosítsa az öntevékenységet, mert csak így tudjuk megszüntetni azt a helytelen álláspontot, hogy tömegszervezeteink csupán egyes nagyobb (ú. n. kampány) feladatok végrehajtásakor végezzenek munkát.

Pártszervezeteinknek azt is elő kell gítenniük, hogy a tömegszervezetek szerzetileg is erősek legyenek. A pártszervezetek vezetőségének igen fontos feladata ezért, hogy egyes párttagokat tömegszervezeti munkával bízzanak meg, hogy így elősegítsék a tömegszervezetek szervezeti megerősödését, megszilárdítását. A komunistákkal történő megerősítés eredményeként így erősítik a tömegszervezetek és elősegítik azokban az élet felélének, s ugyanakkor alkalmassá teszik őket arra, hogy a pártönkívtől tömegekkel meértsék a Párt politikáját s ezáltal fárkóztassák őket a Párt köré. Ennek fogva

igen fontos tehát, hogy a tömegszervezetekben dolgozó kommunisták példamutató munkájukkal valóban utat mutassanak a pártönkívtől elvtársaknak.

Pártszervezeteink minden erejükkel segítsék elő a Párt politikájának megvalósítását! Mozgósítsák és sorakoztassák az elvtársakat — a tömegszervezetek segítségével is — a tűzoltó feladatok végrehajtására. Tegyék világossá a tűzoltó elvtársak előtt a szolgálat jó ellátása, a tűzrendészet jó megszervezése, a tűzkár csökkentése és az életszínvonal emelkedése közötti összefüggést. Párt- és tömegszervezeteink álljanak mindenkor a takarékos és újítási mozgalom élére is, és neveljék az elvtársakat a nép vagyonával való szigorú takarékosra, s a szerek és felszerelések lelkiismeretes karbantartására.

Pártszervezeteink bízzák meg olyan feladatokkal a tömegszervezeteket, melyek lelkesítik az elvtársakat a tűzoltóság előtt álló feladatok végrehajtására.

(Pl. a községi tűzoltóság toborzására való mozgósítás vagy hazánk felszabadulásának 10. évfordulója méltó megünneplésével kapcsolatban megindult felszabadulási feladati mozgalom felkarolása, stb.) Elyen feladatokat adnak részükre, ez nemcsak a tömegszervezeti munka megjavításához járulnak hozzá, hanem ez keresztül megjavítják a pártszervezeti munkáját és az általános tűzrendészet munkát is. E cél érdekében igen fontos feladat, hogy a pártszervezetek és a tömegszervezetek munkájában egyaránt felhasználjuk a csak papíron kimutatható bürokratikus munkát, s azt közvetlenül a gyakorlati élettel kössük össze.

Amennyiben a pártszervezetek irányított munkája megfelelő lesz, észrevehető megjavul a tömegszervezetek munkája, ez mind a pártszervezetek, mind pedig parancsnokság munkáját megkönnyíti testület előtt álló feladatok végrehajtás során.

LEVELEZŐ-KONFERENCIÁNK hozzászólásai

Lapunk múlt havi számában tudósítást közöltünk a „Magyar Tűzoltó” I. Országos Levelező-konferenciájáról. Lapunk fejlődésének és a levelező-mozgalom további fejlesztésének érdekében szükségesnek tartjuk, hogy a konferencia jelentőségét, a tapasztalás színvonalát nagymértékben emelje hozzászólásokkal foglalkozzunk. Az alábbiakban néhány elvtárs felszólalásából idézünk — olyan elvtársakéból, akik jelentős ítséget adtak a tanácskozás eredményességéhez.

György Győző örm. elvtárs a megállapításának kifejezését, hogy a lap minden megye munkáival foglalkozik egyformán, s mint mondta, érzi, hogy Csongrád és is azok közé tartozik, amelyekről ritkán emlízik meg a lap. A továbbiakban javaslatot tett:

— Szívesen látnánk, — mondta — ha a mi lapunk is foglalkozna nyílt tanácsadással és szeretnénk, ha a „Magyar Tűzoltó” havonta kétszer jelenne meg.

Kiss József tőrm. elvtárs, Pécsi levelezőnk a levelező-mozgalom terén mutatkozó hiányosságok és a levelezők hallgatóságáról beszélt, hangsúlyozta:

— Sok esetben a pacsnok elvtársak gátolják a levelezők munkáját. Amikor egyszerűen azt kívánják, hogy a szerkesztőségnek írt levelet mutassák be nekik, helyüknek bizony nem számíthatnak, ha a levelező nem az eredményekről, hanem a hiányosságokról is beszélni szeretné.

Válfai Adorján hldgy. elvtárs hozzászólásában első sorban a levelezőmozgalom jelentőségét hangsúlyozta:

— Arra kell törekednünk, hogy a lap élő és eleven legyen. Rendkívül fontos, hogy a legnagyobb gondot a legnagyobbat gondot a levelezőmozgalom fejlesztésével, a politikai osztály és a szerkesztőség részéről is a legfontosabb feladatnak kell tenni az ennek érdekében történő tudatos munkafolytatásra — mondta többek között fű elvtárs.

A továbbiakban a levelezők és a szerkesztőség állandó kapcsolatáról beszélt:

— Azoknak az elvtársaknak, akik elmaradnak vagy elhallgatnak írni kell, és minden esetben meg kell vizsgálni elhallgatásuk okát. Biztatni és segíteni kell őket, és akkor majd érzik, hogy tényleg törődnek velük és bizony számíthatnak a szerkesztőség támogatására, sőt védelmére is.

Befejezésül hangsúlyozta, hogy egy-két új rovattal kellene színesíteni a lapot és azokon keresztül is állandóan foglalkozni kell mind szakmai, mind pedig egyéb kérdésekkel; első sorban olyanokkal, amelyek tűzoltói vonatkozásban országos érdekűek és fejlődésünket segítik.

Keszthelyi Ferenc hldgy. elvtárs, veszprémi levelezőnk méltatta a konferencia munkáját, és elismerte, hogy sokat tanult a tanácskozás során:

— Sok esetben magamra ismertem az elhangzott beszámolóiból, és útmutatást kaptam további levelezőmunkám megjavításához.

A továbbiakban arról a kívánságról beszélt, amely a lapot olvasó elvtársak részéről általános:

— Szeretnénk — mondta —, ha a szerkesztőség nemzetközi vonalon tűzoltó vonatkozású cikkekben foglalkozna első sorban a Szovjetunió és a baráti országok tűzoltóságainak életével, fejlődésének eredményeivel s ezzel is hozzájárulna a testületek közötti barátság kifejlődéséhez.

Soltész Pálné szkv. elvtárs, miskolci levelezőnk

hozzászólása során megállapította, hogy a lap igen sokoldalú, színes és tartalmas, ezért lényegesen segíti az elvtársak fejlődését.

— Helyesnek tartanám — ajánlotta —, ha a lap rendszeresen beszámolna egy-egy egység vagy elvtárs munkájáról, és az ilyen példamutató cikkekkel is segítené az egységek és a tűzoltó elvtársak munkáját, fejlődését.

Kiss György József tőrm. elvtárs jónak találta, ha a lap egyes technikai kérdésekkel — mint pl. az elektromosság vagy hasonló problémák — népszerű, alapszerű formában foglalkozna. Elismeréssel szólt arról, hogy a lap rendszeresen foglalkozik a régi tüzesetekkel, mert mint mondta — amikor az elvtársak a régi tüzek keletkezését elolvassák, gyakran komoly, szakszerű vita kerekedik, hogy mi lett volna a helyes és szakszerű megoldás.

Danauf József tőrm. elvtárs, pécsi levelezőnk hozzászólása során felhívta a résztvevők figyelmét a levelező-mozgalom feladataira:

— Az a nézetem, hogy valamennyien egyet akarunk mondani felszólalásaink során, azt, hogy komoly feladat vár ránk. Nevelőmunkánk megjavításán túl el kell érniünk, hogy a „Magyar Tűzoltó”-t minden elvtárs elolvassa és gondosan tanulmányozza. Lapunk munkássága nyomán csak így várhatunk olyan eredményt, amely szakmai és politikai fejlődésünket valóban megfelelő mértékben segíti elő.

Eltvársi üdvözet

Januári számunk megjelenése után az alábbi kedves, melegehangú elvtársi levelet kaptuk a baráti Lengyelország Tűzoltófőparancsnokságának Sajtószervétől, a Tűzoltószemle Szerkesztőségétől:

Publikacja
POŻARNICZY
ORGAN KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNICZEH

REDAKCYJA
WARSZAWA - 24
UL. SZKOLNA 40
TEL. 31-02-21-22-23

Warszawa, dnia 1954. 12. 23.

Redakcja „Magyar Tűzoltó”

Budapest VI.
Bajcsy Zsilinszky-út 7.
Magyarország

Brodaty Tomaszowiec

Redakcja publikacji czasopiśmie pożarniczym w Warszawie
Wszystkie listy adresować do redakcji i przekazywać pocztą
adresatów do redakcji: Warszawa, ul. Szkolna 40.
Czasopiśmie „Magyar Tűzoltó” w Warszawie.
Wszystkie listy adresować do redakcji: Warszawa, ul. Szkolna 40.
adresatów do redakcji

Redakcja Publikacji

Redakcja Redakcji

Varsó, 1954 december 23.

„Magyar Tűzoltó” Szerkesztőségének,

Budapest, VI.,
Bajcsy-Zsilinszky-út 7.
(Magyarország)

Kedves Elvtársak!

A lengyel tűzoltólap szerkesztősége baráti újévi jókívánságait küldi Önöknek, és kéri, hogy adják át üdvözlését szép országuk valamennyi hivatásos és nem hivatásos tűzoltójának.

Az újesztendő alkalmából szívőből kívánunk Önöknek további sikereket hazájuk szocialista építésének és felvirágzásának tűz elleni védelmében.

Éljen a béke, a szabadság és a szocializmus tábora tűzoltóinak szétépe-tetlen barátsága!

Z. Radwanski s.k.
főszerkesztő

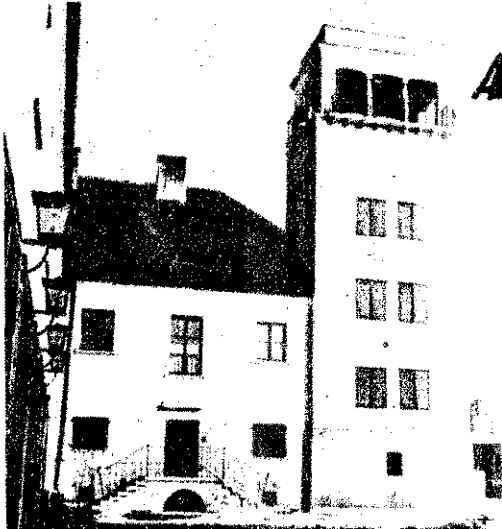
E. Burzynski s.k.
szerkesztőségi titkár

★

SZERKESZTŐSÉGÜNK ezúton is köszönetet mond az elvtársi levélért és hasonló jókívánságát küldi a lengyel Tűzoltószemle szerkesztőségének s a baráti Lengyelország valamennyi tűzoltójának, és további sikereket kíván a szocializmust építő lengyel nép élet- és vagyonvédelmének szolgálatában.

A KOMÁROMI ALOSZTÁLY tíz éve

Látogatás a komáromi elvtársaknál

— Bizony, csak az üres szertárunk maradt és benne egy rossz támasztólétra; így ért bennünket a felszabadulás — mondja Fülöp József törm. elvtárs az emlékezés nyomán.

Fülöp elvtárs egyike azoknak a lúzló elvtársaknak, akiket itt, Komáromban ért a felszabadulás.

— Már csak öten vagyunk a régiek közül:

Baráth István, Bedecs József, Oprusztan Rudolf, Sinka István törzsőrmester elvtársak és én — kezdi újra a szót.

— Hát a többiek? —

— A többiek? Nagyobb részük Komáromban maradt, mert hogy annakidején is ott szolgált a zöme, és azt hiszem ketten még valahol idehaza vannak valamelyik megyében. Így volt aztán, hogy ideát csak mi maradtunk.

Csaknem valamennyi elvtárs itt ül az ebédlőben, s csendesen figyelik a beszélőt, az „öregot”, aki az elejétől kezdve itt van, aki megyedmagával az annakidején újjászülötö komáromi tűzoltóság magvát alkotta.

— Mondják el nekünk — kérjük — hogyan kezdték annakidején az új életet és hogyan fejlődtek ideig?

— Hát elég hosszú sora van annak — válaszolja elgondolkozva Fülöp elvtárs. — Mint már mondtam is az előbb,

csak öten maradtunk — üres szertárral és egy rossz létrával.

Ez aztán nem sok volt... Összejöttünk és elhatároztuk, hogy nem hagyjuk magunkat. Tudtuk, hogy szükség van ránk. Az első dolgunk az volt, hogy felkutassuk, maradt-e valami a szereinkből a város-

ban. Az eredmény nem volt valami nagy, de jobb volt a semminél, ugyanis az egyik kocsisfecskendőnk medencéjét megtaláltuk. Szereztünk egy rossz kerekcsorsót is, a saját szerszámainkkal kijavítottuk, rászereztük a kocsisfecskendő medencéjét, és ez lett az első szerünk. Aztán apránként tömlőket is szereztünk, s így lassan gyarapodtunk.

1947-ben vettünk egy kismotorfecskendőroncsot és hozzáfogtunk, hogy motort csináljunk belőle saját erőnkből.

Szívvvel lélekkel nekifogtunk és motor lett a roncsból.

Sok éjszakánk ráment, de megérte, és legalább megmutattuk, hogy nem olyan fából faragtak bennünket!... Nem pénzért csináltuk. Szerettük a hivatást, az meg megkövetelte tőlünk, hogy becsülettel dolgozzunk. Aztán mindig könnyebb lett, mert 1948-ban már egy másik kismotorunk is volt targoncával, és ugyanebben az évben egy gépkocsit is kaptunk. Most meg már Csepel-Dieselmű is van. Egyszóval annyira más lett az életünk, hogy ha az ember úgy visszagondol tíz év előttré, alig akarja elhinni. Sok nehézségen mentünk keresztül, de megérte!

— A tyűkülőről még nem is beszéltünk — mondja Borvendég elvtárs a bajusza alatt mosolyogva, majd amikor meglepődve nézünk rá és a többiek is elmosolyodnak, magyarázólag folytatja: — Így hívtuk a régi laktányánkat, mert tényleg olyan volt, mint egy tyűkülő, létrán kellett felmászunk. Minden össze volt zsúfolva benne. Egészségtelen, sötét odú volt, még a múltból maradt ránk. Már mindig előre féltünk a riasztástól, mert ilyenkor valamelyikünk mindig a nadrágján csúszott végig a létrafokokon. Aztán meg se mosdó, semmi — csak állandó por és piszkok mindenütt.

— És most? — kérdezzük az elvtársaktól.

— Most? — kap a szón Födemes törm. elvtárs. — Tessék szétnézni!

Ilyen laktányáról álmodtunk már annakidején is, mint ez a mostani.

Amióta itt vagyunk, egészen megváltozott az életünk. Mindenünk megvan ebben az épületben, ami kell. Szertár, irodák, hálók, fürdő, ebédlő még kultúrtermünk is van. Persze nem ment olyan könnyen,

mint ahogy most elmondtam, mert akkor ilyen lett ez az új laktánya, mint akkor ilyen most, sokat dolgoztunk vele. Amikor idejöttünk, mindent úgy találtunk, ahogy az építkezést befejezték. Első dolgunk mindjárt a takarítás volt. Ugyiszólván minden szabadnapunk ráment, de szíve csináltuk, mert örültünk az új otthonunknak és a magunkénak éreztük. Szépségtűk, csinosítottuk: parkiroztuk a környékét, rendbehoztuk az udvart és röplap pályát is építettünk. Orgonabokrokot tettünk a kerítés mellé, most meg rósfákat hoztunk és tavaszra majd azokat is elültetjük.

Az ember alig győzi, annyi mindent kellene írni.

A kultúrcsoportról sem feledkezhetünk meg,

mert már azt is alakítottak az elvtársak és most azzal is segítik a toborzást a városban. Leikes kis csoport, olyan, amilyen tagjai, s még egy, ami érdekessége, hogy zöme mind az idős elvtársakból adó. Büszkéek arra, hogy kultúr munkások, s zony a fiatalok példát vehetnek róluk kesedésben és a munkában egyaránt.

Sajnos, azt is meg kell írni, hogy minden tűzoltó végzett becsületos, jó munkát az évek során, mert ahogyan akkor is akadtak fegyelembontó egyékek Szerencsére már alig akad belőlük, hanem olyanok ezek, akiket a fejlődés, a közérteje már jórészt kisöpört soraiból, hanem az egészséges szervezet a kórokozó baktériákat sokat.

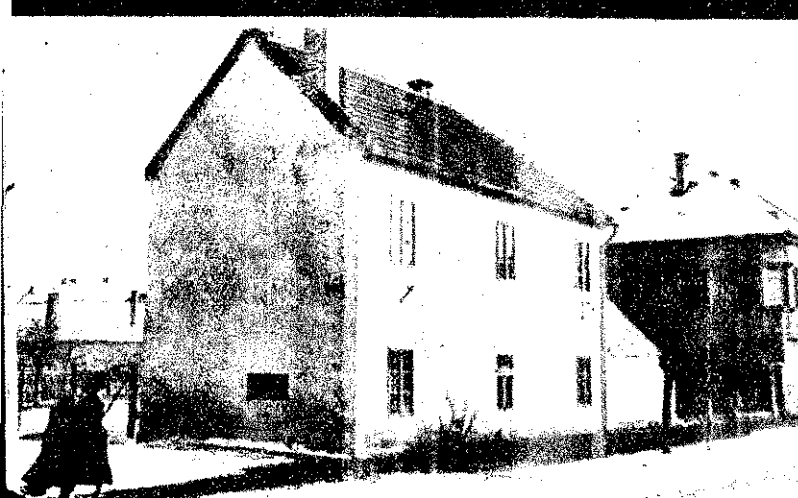
Az alosztályon eltöltött pár óra alatt az emlékezés és a látottak nyomán — esztendő emléke vonult el előttünk.

Egy egység tíz esztendeje mindegyikével, nehézségeivel, hibáival és eredményeivel.

Üres szertár, s a háború világa megtépett öt ember — mérhetetlen hűvös szeretettel, bizalommal és a felszabadulás új érzésével — ez volt a kezdet. S egy tízed múltán a szemünk láttára új fa az öt magból — terebélyes, erős gyökereket. Az új, korszerű laktánya is már a szírói hirdeti a komáromi elvtársak, a máromi tűzoltóalosztály megváltozott tét, és hirdeti egyúttal népünk terjedésének sikereiben oly gazdag tíz esztendejét is.

Eltizedeken át ez volt a komáromi „tűzoltólaktánya”...

... a nép állama pedig ilyen otthont biztosított

SZOLGÁLATUNK napjai kérdései

Alaki fegyelem és laktanyarend

valamint egymás közötti szolgálati érintkezési módja.

A laktanyarend és a szolgálati érintkezési módja hűen tükrözi az egység harc-készségét és helytállásának mérvét. Az olyan egységen, ahol a laktanyarendre és a szolgálati érintkezésre az egységparancsnok nem fordít megfelelő gondot az egész tűzoltószolgálat ellátásában súlyos hibák vannak: megtalálható a parancs nem teljesítése, laza a fegyelem, s a bratyi-szellem érvényesül. A laktanyarend és az érintkezési mód az egység kollektív szellemének is tükröje. Bátran elmondhatjuk tehát, hogy ez is egyik fokmérője az egység életének és a szolgálat jó vagy rossz ellátásának.

Ha egységeinken megvizsgáljuk a laktanyarend és az alaki fegyelem (szolgálati érintkezés) állását, megállapíthatjuk, hogy ezen a téren még igen sok helyen súlyos hiba van. A beosztott elvtársak nem fordítanak kellő gondot a fekvőhelyek előírás szerinti rendbentartására és gyakran a szekrények belsejében is a legnagyobb rendetlenség tapasztalható. Az egyéni felszerelések piszkosak, rozsdásak és penészesek. Ilyen a „rend” például a Győri Gyapjútonó és Szövőgyári őrsön, vagy a Soproni Pamutipari őrsön, de nem különbözik a laktanyarend a budapesti osztályparancsnokság III. alosztályán sem, ahol a szabadnapos hálószobában az ágyakon a pokrócok össze voltak gyűrve, és a beosztott elvtársak ruházatukat nem a szekrényben, hanem az ágyra dobálva tartották. De találkozhatunk ilyen állapottal Szabolcs-Szatmár megye területén is, ahol a tiszavasvári Alcaoida-őrsön az őrsparancsnok elvtárs egyáltalán nem fordított gondot a laktanyarendre.

Az állami tűzoltóság szolgálati szabályzata I. részének 8. fejezete kimondja, hogy

a fegyelem legelemibb megnyilvánulása a feljebbvalói tekintély elismeré-

se, aminek a tiszteletadáson keresztül is kifejezésre kell jutnia.

Ezért a tűzoltóság tagjai kötelesek lálkozaskor egymásnak tisztelegni, alárendeltek és alattosok előre tisztelnek. A szolgálati szabályzat ezt a részét a tűzoltó elvtársaink közül sokan nem élik súlyának megfelelően, és előszóval igyekeznek különböző fondorlatokkal kibújni a kötelező tiszteletadás alól. Igen sok esetben előfordul, hogy az utólagos elöljárójával, vagy feljebbvalójával szembejövő tűzoltó elvtársnak — általában pillanatban, amikor megpillantotta a feljebbvalóját — hirtelen „fontos nézniva akad” valamelyik kirakatban... Megtették pl., hogy a budapesti osztály alosztályának egy beosztottja többszöri felszólítás ellenére sem reagált feljebbvalójára és makacsul állította a kötelező tiszteletadást, amiért alosztályparancsnok 3 nap egyszerű fogsággal nyitotta. Az ilyen magatartás nem engedhető össze a népi demokratikus laktanyunkban szolgálatot teljesítő állami öntudatával.

Nagymértékben rombolja az alaki fegyelem egészséges kialakulását az olyan állapot is, amilyen a hódmezővásárhelyi alosztályparancsnokságon uralkodik. Alosztályparancsnok elvtárs ugyanis osztoztainak nagy részével tegezőviszban van és a baráti szellem kialakulása a beosztottak nem függenek tőle. Irodába belépő elvtársak pl. nem jelképeznek előjáróiknál, s engedélykérés nélkül intézik el ügyeiket. Hasonlóan rombolja az alaki fegyelem a maki alosztályparancsnokságon is, ahol még a felsőbbrendű rancsnokság ellenőrző tisztjeit sem végezték meg.

Az ilyen és ehhez hasonló lazaság továbbfejlesztésének megakadályozása

a meglévő hibák teljes felszámolása érdekében minden vezető elvtársnak kötelessége a rábízott területen vizsgálat tárgyává tenni a laktanyarendet és az alaki fegyelem betartását.

Hiányosságok esetén nevelőmunkát kell végezni, vagy, ha ez nem használ felelősségvisszatartóként kell odahatni hogy ezen a területen legrovidebb időn belül gyökeres javulás álljon be. De minden beosztott elvtársnak kötelessége, hogy egységparancsnok elvtárs munkájához a legmesszebb támogatást megadja és éberben őrködjön a rendetlen és feleltetlen munkát végző, lamint az alaki fegyelem ellen vezető társak felett.

Ha együttes erővel és teljes akaratossággal harcolunk a laktanyarendnél tapasztalható hibák ellen, s az alaki fegyelmet megteremtéséért, úgy harcunk eredményes lesz. Ezen keresztül szolgálatellátásunknál is nagymértékű javulás mutatkozik majd, s akkor bátran vállalhatjuk, teljesítettük hivatásunkat és valóban demesek vagyunk népünk bizalmára.

Férfi K.
tű. fhd

Szocializmust építő államunkban ránk, tűzoltókra hárul erőteljesen fejlődő iparunk és mezőgazdaságunk tűzvédelmének biztosítása, illetve dolgozó népünk által termelt közvagyonnak az ellenség gyűjtögetéséről vagy gondatlanságból eredő tűzveszélytől történő megvédése. Ezeknek a feladatoknak elvégzéséhez alapvető és elengedhetetlen követelmény a fokozottabb helytállás.

Népi államunk célkitűzése csak a dolgozók teljes akarategységével érhetőek el. Így a tűzoltóság is csak úgy oldhatja meg feladatát, ha a törvényekben, rendeletekben, a testületre vonatkozó szabályzatokban előírt kötelezettségeit minden tűzoltó elvtárs maradéktalanul teljesíti, s a rendeleteket és parancsokat ellentmondás nélkül, pontosan és kellő időben végrehajtja.

Az állami tűzoltóság tagjainál — mint a többi egyenruhás testületnél — a harcias, katonás fegyelemnek kell érvényesülnie. A harcias, katonás fegyelem megteremtéséhez elengedhetetlenül szükséges, hogy egységparancsnokaink gyökeresen megváltoztassák liberális állásfoglalásaikat a fegyelmélettel szemben, és minden előjáró keményen és határozottan követelje meg a tűzoltói fegyelem megtartását.

Az állami tűzoltóság szolgálati fegyelmének alapja a laktanyarend és a beosztottak előjáróikkal szembeni,

A „MAGYAR TŰZOLTÓ” TÍZPERCE A II. ALOSZTÁLYON

AZ ALOSZTÁLY FOLD-SZINTES ÉPÜLETE ELŐTT tisztára söpörték a gyalogjárót. A kapuüveket, aki egyúttal a híradás szolgálatot is ellátja, szabályszerűen jár el, amikor igazolványunkat kéri. Figyelmesen megnézi, hogy érvényes-e a bélyeg, s udvariasan mutatja, merre találjuk az alosztályparancsnok elvtársát. Néhány másodperc és az alosztályparancsnok irodában vagyunk. Tengeri fhdgy. elvtárs szívólyosan fogad bennünket, és amikor látogatásunk célját közöljük vele, készséggel vezet végig bennünket a körletben.

AZ ÜGYELETES SZOBA RENDEJE kellemes benyomást kelt bennünk — a tisztaság mintaszere, még a kályha körül sem találunk elszórt szemet vagy hamut.

Közben az egyik beosztott elvtárs jelentést tesz az alosztályparancsnok elvtársnak. A jelentés meghallgatása után tovább megyünk a tanterembe, amely egyúttal ebédlő, előadóterem és társalgó céljára is

szolgál. Az elvtársak éppen szünetet tartanak.

A jelentés és az elvtársakkal való találkozás csupán néhány perc alatt történt, azonban a rövid idő tapasztalata is meggyőzően bizonyítja, hogy az alosztály alaki fegyelmének a gyakorlatban is tapasztalható valóság; az elvtárs jelentésénél tanúsított fegyelméleti magatartás és az elvtársak tiszteletadása erről tanúskodik.

A FALAK KÖRÜL SORAKOZÓ SZEKRÉNYEK LATÁBAN kíváncsiak leszünk, vajjon a szekrények belsejében olyan-e a rend, amilyent a laktanyarend előír. Megkérünk néhány elvtársat, hogy nyissa ki a szekrényét. Sági őrn. elvtárs szekrényében példás rendet találunk, Juhász szkv. elvtársban azonban a felső polc szinte lomtaszerűen rendezetlen.

Az alosztályparancsnok elvtárs tovább kalauzol bennünket: a konyhán át az autogézipirel felszerelt fűrdőszobába jutunk. Mindkét helyiséget sokan használik, mégis ápolat és tiszta.

INNEN A HALÓSZOBÁBA VEZET AZ ÚTUNK, ahol példás tisztaságot és katonás rendet találunk: az ágyakon a takarókat egyformán hajtották össze, sehol sincs rajta gyűrődés.

A raktár előterében selejtezésre váró tömlőket találunk, míg bent a polcokon nyomtóműlőtekerek sorakoznak.

TÖLTSÖ ALLOMASUNK A SZERTÁR, ahol bizony elég hűvös van: csaknem a kinti, utcai hőmérséklet uralkodik. Az utcára vezető ajtókat rosszak és ezért télen — ha a hőmérséklet fagypontra alát van — a fűtendő motorját állandóan melegíteni kell. Egyébként mindent rend és tisztaság tapasztalható.

KÖRÜTUNK VEZET ÉRT. Megállapíthatjuk, hogy bár akad még javítandó, — itt különösen a szekrények rendjére gondolunk — az alosztályon az alaki fegyelem, a laktanyarend és tisztaság megfelelő annak a követelménynek, amelyet egységeinkkel szemben támasztunk.

A PARANCSNOKI TEKINTÉLYRŐL

Írta: Tanai József t. fhdgy., alosztályparancsnok

Minden parancsnoknak, vezetőnek — bármilyen területen tevékenykednek is — szüksége van bizonyos tekintélyre, hogy parancsnoki, irányító munkája eredményes legyen. A napi szolgálat élése, a kiképzés és a tüzesetek tapasztalatai számtalan példán mutatták, hogy a parancsnok csorbítatlan tekintélye döntő tényező.

Tűzoltóságunknál

Minden parancsnok a legteljesebb mértékben felelős egységének ütőképességéért, harckészségéért, beosztottjai elméleti és politikai képzéséért, a neveléséért és nem utolsósorban egysége fegyelméért.

Ezért államunk törvényei és a szabályzatok különleges tisztelettel és hatalommal ruházták fel a parancsnokot. Intézkedési parancsai törvényt jelentenek az alárendeltek számára. A tekintélyt sajátosságaihoz tartozik, hogy a parancsnok és az alárendelt közötti viszonynak külső formában is kifejezésre kelljen találnia, ahogyan ezt a Szolgálati és Alaki Szabályzat előírja. A parancsnok jogosult valamennyi kérdésben egyszemélyben dönteni, a parancsaiért és intézkedéseiért csak előljáróinak tartozik felelősséggel. A tüzesetek oltásánál, s a szolgálat egyéb ellátásánál egyaránt a parancsnok akarata irányítja egysége cselekvését. Ezért kell a tűzoltóság életében döntő szerepet tulajdonítani a parancsnoki tekintélynek.

Tudni kell azonban, hogy

parancsnoki tekintély nem olyan dolog, amely önmagától — pusztán a beosztásból és a rendfokozatból — adódik.

Jobb képzett parancsnok sem szilárdíthatja meg tekintélyét, ha viselkedése, magatartása nem példamutató az elvtársak előtt.

Tekintélyt szerezni annyit jelent, hogy egy fejjel mindig felelősnek kell állni a beosztottaknak — tudásban, tűzoltói és emberi magatartásban egyaránt. A parancsnoknak a mindennapi életben meg kell mutatnia beosztottai szeretetét, bizalmát és elismerését. Hogyan lehet ezt a tekintélyt állandóan szilárdítani? Mindenekelőtt a parancsnok állandóan fejleszti tűzoltói tudását. Erre azért is inkább szüksége van, hiszen az ő utasításai szerint alakulnak a napi foglalkozások. Ő tanítja meg beosztottait mind a megelőző, mentő és felderítő tűzrendészet ellátásában, amire a megelőző, mentő és felderítő tűzrendészet ellátásában szükségük van. Ő ismerteti meg velük a tűzoltói szolgálat elvtársait, az alárendelt parancsnokok az ő módszerei szerint tevékenykednek, és hajtják végre a szabályzatokban foglaltakat és parancsokat.

Parancsnok tűzoltói tudását tehát elsősorban azon mértékben beosztottai, hogy milyen mértékben ismeri a tűzoltói szabályzatokat,

ilyen módon tudja azokat alkalmazni egységének szolgálatában.

De az egyszemélyi parancsnok nemcsak a szolgálat napi ellátását irányítja a tűzoltóság életében, hanem beosztottai politikai neveléséért is felelős. Csakis a politikailag képzett parancsnok tudja elmélyíteni beosztottait a nép és a párt iránti hűségbe, Szovjetunió szeretetbe. Csakis az tudja hősiesre, elvtársiasra és becsületességre nevelni őket, aki fáradhatatlanul növeli a beosztottai képzettségét, és személyesen irányítja beosztottjai politikai kiképzését.

Ahhoz, hogy a parancsnok sokoldalú nevelőmunkáját jól végezhesse, megfelelő műveltséggel is rendelkeznie kell.

Tanai elvtárs cikkének közlésével az a célunk, hogy nyilvános vitát indítsunk a lapban, s a vita során megállapítsuk: helyes-e a Tanai elvtárs által leírt módszer alkalmazása, és teljes mértékben megfelelő-e a cél elérése. A szerkesztőség címére beküldött legjobb hozzászólásokat — a vita lezárásáig — folyamatosan közöljük. Reméljük, hogy a hozzászólások megfelelő segítséget nyújtanak a végleges és egyben helyes álláspont kialakításához.

Az olvasottság, az irodalom, a tudomány, a művészet és a technika terén szerzett tudás megtermékenyítőleg hat a parancsnok oktatói és nevelői munkájára.

Növeli a parancsnok igényességét, fejleszti jellemét, s elmélyíti pedagógiai tudását és emberismeretét. Mindez komoly mértékben emeli a parancsnok tekintélyét beosztottai előtt és egyben növeli munkájának eredményességét is.

A parancsnoknak meg kell követelnie beosztottaitól mindazt, amit felsőbb parancsok és a Szolgálati Szabályzat előír. De elsősorban neki önmagának kell mintaszerűen teljesítenie ezeket a parancsokat, utasításokat és előírásokat, és szavának mindig egyeznie kell tetteivel. Ha katonás magatartást követel beosztottaitól, ő legyen a legkatonásabb, ha példás felkészültséget kíván a foglalkozásokon, ő maga mutasson példát a jó felkészülésben, s ha a parancsnok lelkiismeretes végrehajtást követel, ő is példásan hajtsa végre előljárói parancsait.

A példamutatás már önmagában is nevel — szokták mondani, s bátran hozzátehetjük: a parancsnok példamutatása nélkül nem lehet szó nevelésről.

Ez olyan törvény, melyet maga az élet igazol. S ha egy parancsnok ennek jelentőségét felismerve dolgozik, munkájának sikere már félig biztosítva van.

A parancsnoknak soha nincs joga hatalmával visszaélni. Beosztottaitban tisztelnie kell a dolgozó embert, ezért nemcsak a beosztottak kötelességeit kell ismernie, hanem jogait is. A beosztottak megérik, ha parancsnokuk igaz szívről neveli őket, és szüntelenül gondoskodik szükségleteik kielégítéséről. Aki lelkiismeretesen foglalkozik beosztottai ügyes-bajos dolgaikkal, elintézésével, segítséget nyújt nekik a tűzoltói szolgálat jó ellátásához, az ilyen parancsnokért a szó szoros értelmében „tűzbe mennek” beosztottai. És

az a valódi, megingathatatlan tekintély, amely az alárendeltek őszinte bizalmára, szeretetére támaszkodik.

Természetesen a tűzoltói és politikai tudást, a műveltséget, a példamutató fegyelmet és az emberek neveléséhez szükséges pedagógiai érzéket nem lehet máról holnapra megszerezni. A fiatal tiszt vagy tiszthelyettes, aki csak nemrég fejezte be az iskolát, még nem gyűjthetett elég tűzoltói és élettapasztalatot. Magasabb parancsnokainknak, de különösen pártszervezeteinknek fontos feladatuk, hogy ezen a téren is segítsék, támogassák fiatal parancsnokainkat.

Igen helyes irányban halad ez a munka pártszervezetünkben, ahol vezetőségi üléseken, taggyűléseken, pártnapokon rendszeresen megvitatják a kommuniszták s pártonkívüliek fegyelmi helyzetét. Intézkedéseket tesznek a fegyelem megszilárdítása, a parancsnoki tekintély emelése érdekében. Szüntelenül a kiadott parancsok végrehajtására, s a parancsnok által megszabott feladatok sikeres végrehajtására mozgósítják az egész személyi állományt.

A tűzoltóságnál folyó nevelőmunkának elő kell segítenie az egyszemélyi parancsnoki rendszer megszilárdítását.

E sokrétű feladat egyik legfontosabb része — állami, üzemi és községi egységeken egyaránt — segíteni fiatal parancsnokainkat munkájuk megszervezésében, tűzoltói tudásuk, politikai képzettségük és általános műveltségük növelésében. Csiszolni, formálni kell jellemüket, ki kell fejleszteni bennük a parancsnoki tulajdonságokat, hogy határozott, keménykezű, feköszült és tekintélyes parancsnokai legyenek egységüknek.

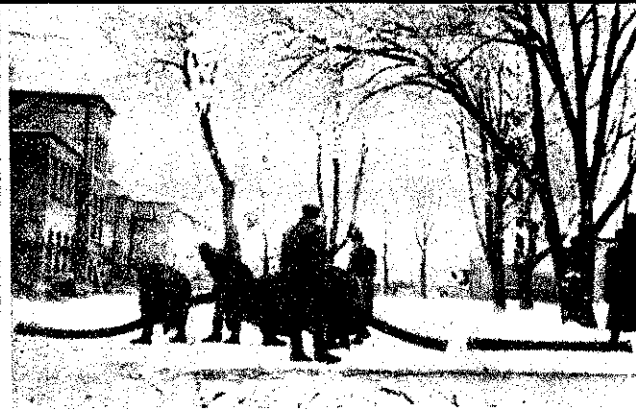
Amennyiben minden vezető, minden parancsnok magáévá teszi a fentieket s azokat a gyakorlati életben alkotó módon alkalmazza, ezzel nagyban elősegíti egységeink munkáját, ezen keresztül tűzoltóságunk összmunkáját és a tűzoltói feladatok maradéktalan végrehajtását.

Szorgalmasan jegyzeteltek az előadás anyagát a karcagi elvtársak az elméleti foglalkozáson

★

A törökszentmiklósi elvtársak gyorsan és pontosan hajtják végre a támadási gyakorlatot

A továbbképzés tapasztalatai Szolnok megyében

AZ 1954—55. ÉVI TOVÁBBKÉPZÉS — az eddigi tapasztalatok alapján — valamennyi tűzoltó elvtárs szakmai fejlődéséhez előnyös változást biztosít a múlt évihez viszonyítva. Igaz, hogy a továbbképzésre való felkészülés és a levezetés bizonyos mértékig több munkát jelent alegységparancsnokainknak. Azonban a Tűzrendészeti Parancsnokság által meghatározott általános tematika s a kiadott különböző tansegédletek, valamint a megyei oktatási előadók rendszeres ellenőrzése nagy segítséget nyújt parancsnokainknak a továbbképzési anyag módszeres elkészítéséhez és levezetéséhez.

Parancsnokaink az oktatási forma újszerűségével járó kezdeti nehézségeken már túl vannak, s a gyakorlat azt bizonyítja, hogy ez az új szervezési forma a helyi viszonyoknak megfelelően mindentűnt biztosítja a napi munka eredményesebb ellátását, a gyakorlati feladatok megoldását.

Ezt tapasztaltuk Szolnok megyében is, ahol első utunk Kucsera alhdgy., megyei oktatási előadó elvtárral együtt

a törökszentmiklósi alosztályra

vezetett.

Purkalt Sándor alhdgy., alosztályparancsnok-helyettes elvtárs éppen támogatási gyakorlatot vezetett le, amit az elvtársak gyorsan és pontosan hajtottak végre. A gyakorlat után az eddig tanult szakkérdésekről beszélgettünk az elvtársakkal és a pontos, gyakorlatias válaszok azt igazolták, hogy az elvtársak nemcsak foglalkoztak az anyagokkal, hanem azokat valóban meg is értették.

A terményraktári vízesgyakorlat győzelmesen sikerült, mert a kisdíjazási elvtársak „csak gyakorlatnak” tekintették

Az alosztályparancsnok, Győrfi István alhdgy. elvtárs helyesen készíti el a tematikát és minden esetben jól felkészült az előadások, illetve szemináriumok megtartására.

— Eleinte bizony én sem értettem meg az oktatás módszerét — mondja — és ezért annak összeállítása sok nehézségbe ütközött. Ma már azonban az alosztály oktatási munkájában javulás mutatkozik, s ezt elsősorban Kucsera alhadnagy elvtárs segítségének köszönhetjük.

Kisújszálláson

Éppen egy vízesgyakorlatnak lettünk csendes szemlélői. Megérkezésünk után pár perccel a terményraktárhoz riasztották az egységet, ahová mi is elmentünk.

Darvas alhdgy., alosztályparancsnok-helyettes elvtárs jól dolgozta ki a feltevést és a megoldást, azonban az egység nagyon gyengén hajtotta végre a gyakorlatot. Többek között olyan hibát követtek el, hogy a közeli vízforráshoz — feleslegesen — négy szívótömlőt szereltek, azt is huzamosabb ideig, s ezzel értékes percek mentek veszendőbe a víz felvevéséig. Nem volt összhang az egység munkájában, ennek folytán az egyik sugár tovább szórta a vizet, mint ahogyan azt a parancsnok elrendelte.

Megállapításunk szerint ezek a hibák onnan eredtek, hogy az elvtársak a gyakorlatot „csak gyakorlatnak” vették, s nem úgy dolgoztak, ahogy azt egy valószínű tüzésnél tették volna. A gyakorlat sikerének pedig — a jó előkészítés mellett — éppen az a biztosítéka, hogy minden beosztott elvtárs olyan pontosan és gyorsan hajtsa végre feladatát, mint a tüzés színhelyén.

— A karcagi alosztály

azzal, hogy beosztott tiszt nincs rendszersítve, bizonyos mértékig minden vonalon hátrányosabb helyzetben van a többi alosztállyal szemben — mondja Kubola alhdgy. elvtárs, az alosztály parancsnoka. Így pl. az oktatás egy hónapban közel kétheti időmet vesz el, mert az alaki kiképzés és a műszaki ismeretek oktatásán kívül minden előadást, szemináriumot és taktikai gyakorlatot nekem kell levezetnem. Ez pedig a gyakorlatban azt jelenti, hogy

a tűzrendészeti és egyéb munkákat csak megfeszített erővel tudom elvégezni.

Felettből furcsállottuk ezt a kijelentést és a további beszélgetés során kiderült, hogy nem is olyan sötét a helyzet, mint ahogy azt Kubola alhdgy. elvtárs vázolta, mert az alosztályon Fejes elvtárral szembe ott van Farkas tőrm. elvtárs, aki már több ízben tartott előadást, és még több jólképzett tiszt-helyettes elvtárs is akad, akiket ilyenirányú feladattal megbízhatna az alosztályparancsnok elvtárs.

A hiba inkább ott mutatkozik, hogy Kubola elvtárs elaprózza munkáját, megpróbál megmagyarázni, s nem bírálni meg a beosztott elvtársakat képességeiknek megfelelő feladatokkal; nem gondolkodik káderutánpótlásról, ami pedig nagy segítséget nyújtana az alosztály előtt álló feladatok megoldásához.

A jászberényi alosztályon

Nagy Lajos alhdgy. elvtárs alig két hónapja működik alosztályparancsnoki beosztásban. Ez idő alatt — kezdeti nehézségek után — már komoly javulás tapasztalható az oktatási munkában.

— A jelenlegi oktatási forma — mondja Nagy elvtárs — széles lehetőséget biztosít minden parancsnoknak az új káder nevelésére és minden elvtársra arra, hogy a terület tűzrendészeti helyzetét mélyrehatóan tanulmányozza. Ennél is ezzel a lehetőséggel és feladatokkal bíztuk meg az elvtársakat, hogy ne csak a meglévő tűzrendészetben, hanem a megelőző tűzrendészet nagy munkájában is járta legyenek.

A TAPASZTALATOK ALAPJÁN A VÉLEMÉNYÜNK, hogy Szolnok megyében jó irányban halad az állami tűzoltók továbbképzése. Az eredmény elsősorban a megyei oktatási előadó jó munkájának köszönhető. Kucsera alhdgy. elvtárs tervszerűen végzi munkáját, munkatervében megjelölt feladatok pontosan végrehajtja, s ellenőrzésével minden esetben segítséget nyújt a parancsnokoknak a továbbképzés eredményesebb viteléhez. S ha továbbra is ilyen lelkiismeretesen végzi munkáját, biztosan vagyunk abban, hogy a Szolnok megyei elvtársak a továbbképzési év végén jó eredményt fognak felmutatni.

Közsegi elvtársaink között - SZIGETKÖZBEN

Alig múlt fél éve, hogy a Duna olyannyira megdt, amire emberemlékezet nem volt példa. Az áradás ör megyében, a Szigetközben zta a legnagyobb kárt. Ezt st látjuk a legjobban, ami- újra végigjárjuk Szigetköz- vait. Az ország építésében fél nem nagy idő, s mégis e rö- idő alatt a nép összefogása akarata csodát művelt. Min- iütt — egész utcáson, helyenként több mint a fél uban — gombamódra új, pi- téglás, proscserepes házak ei épültek.

A víz okozta pusztítás hely- állításából s az élet újra meg- lításának hősi harcából dere- san kivették részüket Sziget- z községi tűzoltói is.

— Már a víz betörése előtt ndoskodtunk felszerelésink szállításáról — mondja

Ásványróró

zoltóparancsnoka. Horváth renc elvtárs. — A fecskendőt tartozékait Horvátkimlére itük, és az ottani tűzoltó elv- rsak gondjaira bíztuk. Vigyáz- k is rá, jobban mint a magu- ra, mert éppen olyan hibát- nul és tisztán kaptuk vissza, int ahogy elvittük.

A víz elvonulása után mind 35 tűzoltó azonnal jelentke- tt szolgálattételre. Nem várta eg egyik sem, hogy összehív- k a csapatot, jöttek maguktól, ert tudták, hogy nagy munka r ránk: a falu vízellátásának le- löbbi biztosítása. Eddig az út a baj, hogy sok volt a víz, ost meg az, hogy nem volt, ert a kutak hasznavehetetlen- i váltak a szennyeződéstől. bb mint félezer kútból szí- tnyúztuk ki a vizet és fertőt- nítettük. Emellett természe- sen több más munkában is sztt vettünk hogy a község mi- őbb felépüljön.

A vész elmúlt és csapatunk - ha lehet — még jobban ös- zekovácsolódott. Minden elv- rs rendszeresen megjelenik a várbkképzésen, hogy a tűzolt- ó ismereteket még jobban el- jánítsa. S nem feledkezünk meg az utánpótlásról sem, mert idjük, hogy ha mégegyszer nyian leszünk, adott esetben kkor is szükség van valameny- i tűzoltó bátorságára és keze- munkájára.

Darnózsell

özségben sem morzsolódott le tűzoltólétszám, sőt erősödött tűzoltóság. 25 tűzoltó közül 10 náncstag és parancsnok He-

gyi Ferenc elvtárs tanácselnök- helyettes.

— Ez talán a legnagyobb elis- merése annak, hogy a lakosság mennyire bízik bennünk, tűzolt- ókban — mondja Hegyi elv- társ. — A falu népe értékeli munkánkat, és hallgat a tűzolt- ók szavára. Nem is múlik el gyűlés anélkül, hogy ott tűzren- dészeti előadást ne tartanánk. Legutóbb pl. az ezüstkalászos gazdatanfolyamon két ízben is-

— Nem okozott gondot a tobor- zás, mert csak a női csapatot kellett kiegészíteni. A férfi csa- pat 24 és az úttörő csapat 6 tag- ja változatlanul megmaradt. Ná- lunk számos olyan család van — mint pl. Szitásék, Gasparovi- csék, Pintérék, Ambrusék és még sokan mások — ahol a tűzoltóhivatás apáról, fiúra száll. Az árvíz után sokat dol- goztunk, hogy ismét erőre kap- junk. Január 1-én ünnepeltük

most 12 főt toboroztunk. Ter- vünk az, hogy nem állunk meg eddigi eredményeinknél. A te- rületfelelősi szolgálat ellátásá- val tovább fokozzuk a falu tűz- védelmének biztosítását és a versenyekre való lelkiismeretes felkészülésünkkel szeretnénk — mint 1952-ben — még egyszer országos gyorsasági versenyt nyerni.

Halásziiban

az ezüstkalászos gazdatanfolyam egyik szünetében kerestük fel Sifter István parancsnok elvtár- sat. Beszélgetés közben megtud- tuk, hogy nemcsak jó tűzoltó, hanem jó gazda is, amiről min- tagazda-jelvénye tanúskodik és ugyanakkor járási tanácsstag is.

— Bizony nagy szükség volt már nálunk a toborzásra, mert sokan kiváltak testületünkől — mondja hamiskásan mosolyogva Sifter elvtárs. — Igaz, hogy akik elmentek tőlünk, továbbra is tűzoltók maradtak, csak nem községiek, hanem állami vagy üzemi tűzoltók lettek Mosormag- yaróváron. Sokan jelentkez- tek már, hogy vegyük be őket magunk közé, s ha olyan az il- lető mint Méri Vincze tanító, akkor fel is vesszük sorainkba. Mert közénk egész emberek kellene, akik minden helyzet- ben megállják helyüket és min- den áldozatra képesek a közös- ség ügyéért.

Azt is megtudtuk, hogy bi- zony a tanácselnök nem igen látogatja a továbbképzést, nem érdeklődik a tűzoltóság sorsa, ügye iránt, s így a kapcsolat is csak amolyan se hideg se me- leg — a tanáccsal. Jóllehet ha valamilyen kéréssel, problémá- val fordulnak a tanácshoz, hát megteszik, de ez azért mégsem olyan, mintha teljes volna az egymás iránti bizalom, és meg- értés. Ez azonban nem veszi kedvét a kollektívának, mert becülettel dolgoznak, amit az is bizonyít, hogy a járási ver- senyen elsősk lettek a kocsifecsk- endő-szerelésben. Helytállnak továbbra is ugyanúgy, mint a vész idején tették.

Szigetköz községi tűzoltói- tól valamennyi más köz- ség tűzoltókollektívája példát vehet! A szigetközi elvtársak megértették a toborzás jelentő- ségét, s az otthon, a közösség tulajdona megvédésének fontos- ságát és a felhívásra olyan vá- laszt adtak, amelynek nyomán új szertárak épültek, s új dol- gozókkal gyarapodott a közsé- gek tűzoltóközössége.

Ilyen magasan volt a víz — mutatja Horváth elvtárs, az ásványrórói községi tűzoltóparancsnok

A sérfenyőszigeti elvtársak örülnek az új ruhának, amely jó munkájuk eredménye

mertettük a gazdáknak a tűz- rendészeti szabályok betartásá- nak fontosságát.

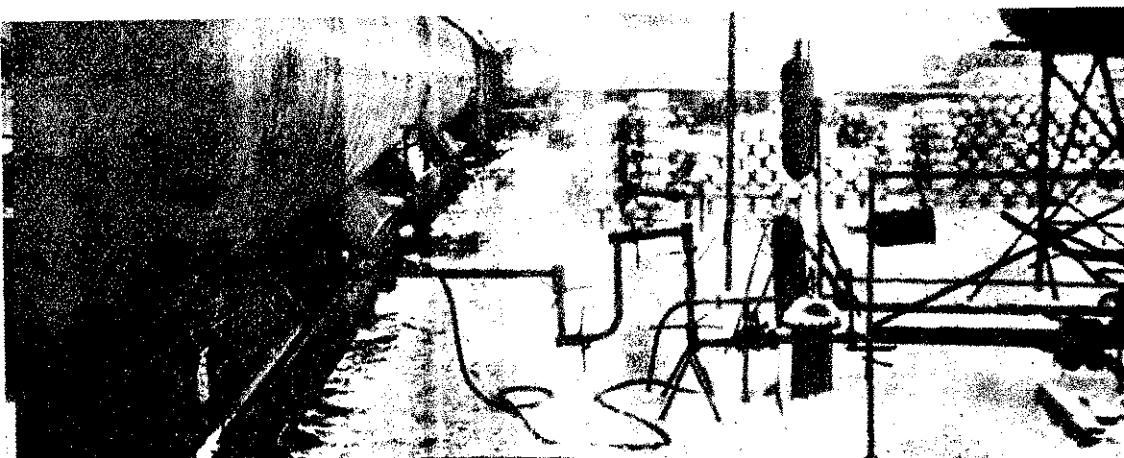
Sérfenyőszigeten

első útunk a szertárhoz veze- tett. Legnagyobb csodálkozá- sunkra a régi szertár helyén újonnan épült szertárt és őrszo- bát találtunk. A tűzoltó elvtár- sak éppen gondosan tisztogát- tak a fecskendőket és a kapu előtt takarították a havat.

— A toborzást már befejez- tük — válaszolja kérdésünkre Szűts Lajos parancsnok elvtárs.

új szertárunk átvételét, mely- nek építéséhez a tanács biztosí- totta az anyagot, mi pedig — a lakosság segítségével — társa- dalmi munkában felépítettük. Ezenkívül kultúrcsoportunk és zenekarunk szereplésével több műsoros estet és mulatságot rendeztünk, melyeknek bevéte- léből 24 öltöny zsávojuryhát és ugyanannyi sapkát csináltat- tunk. Emellett most fejeztük be az innen három kilométerre fekvő és hozzánk tartozó Dobor- gazon a tűzoltóság szervezését. Eddig nem volt tűzoltóságuk,

A propán-butánt a lelőhelyről vasúti tartálykocsikban szállítják az elosztótelepre.

A cseppfolyós (propán-bután) gázzal és tűzrendszetéről

Az iparban és a háztartásban ma már széles körben használják a propán-bután gázt. A tüzelő hatósági jogkör gyakorlásakor vagy tüzesetnél gyakran találkozunk vele. Fontos tehát, hogy tulajdonságait ismerje és azok ismeretében tegye meg kikötéseit és foganatosítsa intézkedéseit.

A propán-bután tulajdonságai

A propán-bután a kőolaj-kutakból az olajjal együtt tör fel, azonban a szabad levegőre kerülve, gázállapotba megy át. Ezért tartályokba fogják fel, és sűrítve, cseppfolyós állapotban hozzák forgalomba. Színtelen, szagtalan gáz. Veszélyességét ez a tulajdonsága nagyban növeli, éppen ezért a szabvány előírja, hogy a gázt szagosítani kell. Ez azonban még egyelőre megoldatlan probléma, holott a szagosítással sok tűz és robbanás volna kiküszöbölhető. A gáznak egyébként az emberi szervezetre nincsen mérgező hatása.

A propán-bután gáz százalékos összetételét a szabvány (MNOSZ 1601) szabályozza. Robbanási határa 1,9-től 9,5 százalékig terjed, tehát robbanási veszélye a benzinénél nagyobb. Fajsúly

gázállapotban $2,3 \text{ kg/m}^3$, tehát a levegőnél 1,5-szer nehezebb, éppen ezért mindig a mélyebb szinteken helyezkedik el, s úgy folyik, mint a kiöntött víz. Mivel a helyiségből csak alsó szelőlőztetéssel távolítható el, az alsó szelőlőző szintjének azonosnak kell lennie a padlószinttel. A folyékony propán-bután fajsúlyja $0,552 \text{ kg/l}$, tehát a benzinnél könnyebb. A propán-bután forráspontja -30°C körül van, ami azt jelenti, hogy ezen hőmérséklet alatt az anyag nyomás nélkül is cseppfolyós, fölötte azonban az anyag gázhalmazállapotot vesz föl. Fagypontra -165°C . Gyulladás (öngyulladás) hőfoka kb. 510°C , tehát közel azonos a benzinnel.

A cseppfolyós gáz tárolása és tűzrendszete

Mivel a propán-butángáz normális gázhalmazállapotú, ezért nyomás alatt, acélpalackban tárolják. A propán-butángáz ugyanis normál hőfokon, nem magas nyomás mellett cseppfolyós halmazállapotú, emiatt tehát töltésnél a palackokat nem töltik meg teljesen, hanem a folyadék felett gázteret hagynak.

A töltéstérfogatot a palackcímken feltüntetik. A töltéstérfogatot mindig pontosan be kell tartani, mert ez biztosítja, hogy hő hatására az anyag terjeszkedni tudjon. 60°C -nál a palackot teljesen kitölti a folyadék, s kb. 100°C fölmelegedésnél bekövetkezik a palack felszakadása. A palackok azért vannak ezüstsínűre festve, hogy a nap ne tudja azokat túlságosan felmelegíteni. Hazai mérések szerint a legnagyobb nyári melegben sem mértek 50°C feletti hőmérsékletet, ami megnyugtató, mert ezen a hőmérsékleten a palackban még mindig van gáz a folyadék felett.

A propán-bután folyadékállapotban a gumit ugyanúgy oldja, mint a benzin. Gáz halmazállapotban azonban nem támadja a gumit. Olyan helyen tehát,

ahol a propán-bután folyadék állapotban áramlik a vezetékben, tilos a gázcső alkalmazása.

A propán-butánt a lelőhelyről vasúti tartálykocsikban szállítják az elosztótelepre. A tartálykocsi tűzbiztonsági irásait az MNOSZ 15607 sz. szabvány írja elő. Az elosztó telepen a vasúti tartálykocsiban szállított cseppfolyós gázt tároló tartályokba fejtik. A tároló tartályok lehetnek földalattiak is, legtöbbször földfelettiakat alkalmaznak.

A tároló tartályok biztonsági előírásai még ezideig nincsenek szabályozva. A tartályokat mindig az előforduló üzemszerű nyomásra kell méretezni. Minden tartályt el kell látni 2 db lyadácszeleppel, 1 gőzszeleppel, ezüstsínű feszmérővel és biztosító szeleppel. Biztosító szelep lefűtató csövét 3 m távolságban kell a talaj fölé vezetni. Lefűtató cső 30 méteres körzetben nyílt láng használata tilos. A bizto-

A palackok töltése — gondos mérés mellett — az elosztó telepre szállítandó megfűtött gázzal.

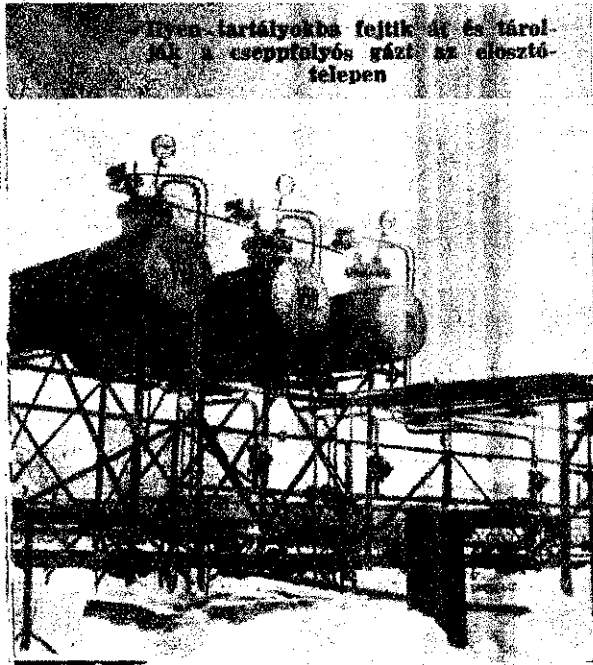
szelep helyett használnak pukkanómezt is, ez azonban azt eredményezheti, hogy a lemez felhasadásakor a tartály tartalma a szabadba áramlik föld feletti tartályokat ezüstsínűre festeni.

A folyadék mérésére csak olyan rendezés használható, amely gáztöréren zár. Ilyen tartályokat azonban életemben belül elhelyezni tilos.

A palackok töltése és vizsgálata

A tároló tartályokból történik a cseppfolyós gáz átfejtése acélpalackba. Az átfejtés történhet fejtő tartályból, kompresszorról, az ürítő tartály gőzzel való fűtésével, de leggyakrabban szivattyúval. A lefejtő szivattyút szabadban helyezik el, s épületben el-

Ilyen tartályokba fejtik át és tárolják a cseppfolyós gázt az elosztótelepen.

elektromotorral hajtják meg, de ajtó tengelyt tömbszelencén át

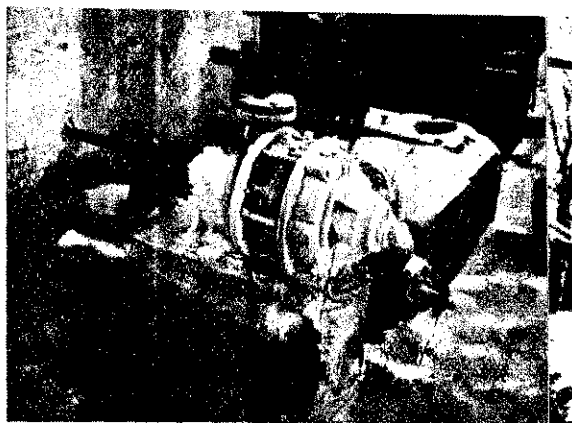
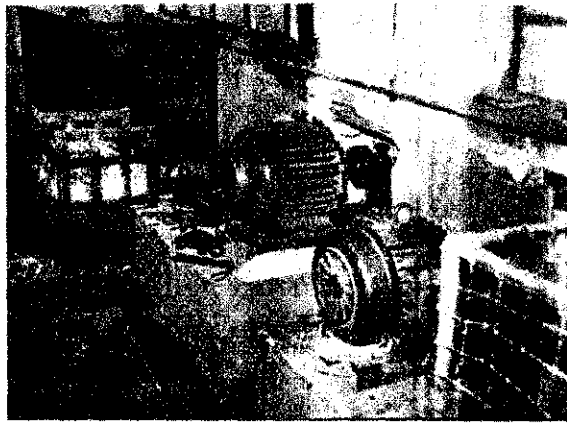
ackok töltése félszerben vagy jól áthetető épületben történik. Mind-alacktöltő helyen tízedes mérleg a tömörségére előzetesen felül- és kiszáritott palackot a mérlelyezik, összekötik a töltő csőal és gondosan lemérlegelik. A t ezután az előírt töltéstérfogategfelelően megtöltik cseppfolyós Töltőtöltés nincs megengedve, ez- esetleg túltöltött palackból a et mindig kiengedik.

ltés előtti tömörségvizsgálat úgy k, hogy a palackot víztelenített töltik fel és vízbe süllyeszti, legkisebb folyás is megmutatko- hibás palack javítás előtti kiüri- szabadban történik.

asználásra a cseppfolyós gáz he- t acélpalackokban kerül forga- Háztartási célra a 11 kg töltetű, elhasználásra pedig a 22—33 kg palack szolgál. A palackok sát, vizsgálatát és ellenőrzését az Z 6590 sz. szabvány szabályozza. n palack oldalára címkét forrasz- amin többek között megtalál- a megengedett legnagyobb töltet isége kg-ban és a próbanyomás A palackokat öt évenként újabb nyomásnak és vizsgálatnak kell ni.

cseppfolyós gáz felhasználása és tüzelnek oltása

cseppfolyós gázt háztartási szük- re (főzés, fűtés) fémek vágására, ztésre, fémek hőmegmunkálására pkocsik meghajtására használják. sználják ezen kívül az alacsony ájú városi gáz dúsítására, a vegyi an oldószerként, sőt külföldön a erendezéseknél hűtőanyagként is. gáz kivezetése a palackból a szele- t történik. Ha a palackot szeleppel állítva vagy fektetve kötjük ösz- csővezetékekkel, akkor a csővezeték-

Az előtöltés levő elektromotorral tömbszelencén át vezetett meghajtótengely a szelencze a kívülről elhelyezett lefejtő szivattyúval

ben folyadék áramlik. Ellenben, ha a palackot talpra állítva használjuk, akkor a vezetékbe gáz áramlik. A fogyasztó és a palack közé feltétlenül nyomáscsökkentő berendezést kell közbeiktatni.

Háztartási fogyasztás céljára csak egy palack vihető be a lakásba, ennél több azonban nem. Többpalackos ipari fogyasztóhelyen célszerű a palackokat az épületen kívül, szekrényben elhelyezni, de ilyenkor a szekrényen a szellőzés céljára rácsot kell alkalmazni. Ilyen esetben a gáz bevezetésére mindig lágy rézcsövet kell alkalmazni.

Cseppfolyós gázzal működő berendezések csővezetékeinek tömítettségére állandóan nagy gondot kell fordítani. Ha az a gyanú merül fel, hogy a vezeték vagy a palack tömítetlen, a tömítetlenséget szappanos oldattal állapíthatjuk meg. De sohasem szabad ilyenkor nyílt lángot használni. A gyanús helyen a rákent szappanos oldat buborékképződéssel jelzi a gázkiszüremlést. A tömítetlenség néha arról is megállapítható, hogy a szüremkedés helyén de- resedést észlelünk. Amennyiben a palacknál hibásodást tapasztalunk, azt azonnal szereljük le. Ilyenkor a szelep lassú kinyitásával és mindig a szabadban ürítsük ki a palackot.

Propán-bután gáz tüzeseténél leg- célravezetőbb a szénsavas hűlő vagy poroltó használata. Az említett oltóesz-

közök ugyanis a nagy sebességgel ki- áramló oltóanyag hatásával a lángot megszakítják és a tüzet eloltják. Vi- gyázzunk, hogy az oltást sohasem a lánggal szemben végezzük, hanem min- dig oldalról igyekezzünk a lángot el- fűjni. Az eloltás után a szelepet zárjuk el és a palackot azonnal vigyük a sza- badba. Ha a palack nincsen túlságosan felmelegedve, szükségtelen a gáznak kieresztése. Amennyiben a tűz színhe- lyén tele palackok is vannak, azok ha- tásos hűtéséről feltétlenül gondoskod- junk.

A fogyasztóhelyekre palackraktárak- ból kerül szétosztásra a cseppfolyós gáz. A palackraktár emeletes épület alatt és lakóházban nem kerülhet elhelyezésre. Erre legcélszerűbb olyan kerítéssel kör- rülzárt földszintes félszer, amelyik kellő tűztávolságra van a környezettől. Ha- zai vonatkozásban egyelőre még nem tisztázott az ilyen telepen tárolható mennyiség. Külföldön 145 db 22 kg-os palack a megengedett mennyiség, ami 7,5 m³ cseppfolyós gáznak felel meg.

Az elmondottak ismerete elégséges ahhoz, hogy ha gyakorlatunkban propán-bután gázzal találkozunk, megte- hessük azokat a szükséges óvintézkedé- seket, amelyekkel megakadályozhatjuk a tűz, illetve robbanás bekövetkezését.

Tarján Rezső
tű. alezredes

cseppfolyós gáz robbanás veszélye a benzinnél is nagyobb és a palack gondatlan kezelése folytán bekövetkező robbanás ereje nagyjából rombolást okoz

Az I. körzet instruktorai átadják, illetve átveszik a szolgálatot

Mogyorós őrm. elvtárs azonnal észreveszi és feljegyzi a szabálytalanságot...

...és a helyettes művezetőnél máris intézkedik a közlekedési út azonnali szabaddátételéről...

...majd pedig az ellenőrzés során észlelt hiányosságokról írásbeli jelentést készít

INSTRUKTORAINK szolgálatban

Nemrég fejeződött be az első instruktor-képző iskola tanfolyama. Elvtársaink általában megállták helyüket az iskolán. Igyekeztek minél jobban eisajátítani az instruktori szolgálattal járó tudnivalókat, hogy a gyakorlatban éberem és szakszerűen láthassák el a reájuk váró új és felelősségteljes feladatokat: az üzemek megelőző tűzrendészetének biztosítását.

A tanfolyam befejeztével a budapesti osztályparancsnokság elosztása szerint

a Kistexti-ben is több elvtárs látja el az instruktori tennivalókat.

A helyszínen az elvtársak között felosztották az üzemet, — akik 24 órás szolgálat után váltják egymást — s így számos kisebb, nagyobb üzemrész került egy-egy instruktor elvtárs felügyelete alá.

Az I. körzet instruktorával, Mogyorós Pál őrm. elvtárral az automata orszóiban találkoztunk, amint éppen a kézikocsik által eltorlaszolt közlekedési utak szabadonhagyásáról intézkedett. Igen helyesen először az ott dolgozó elvtársak figyelmét hívta fel a szabálytalanság megszüntetésére, majd a gépterem helyettes művezetőjével közölte észrevételét.

Elkísértük Mogyorós elvtársat ellenőrző körútján, s közben a szolgálatról beszélgettünk.

— Első feladatunk — mondja Mogyorós elvtárs — a határozat áttanulmányozása és az üzemrészek ellenőrzési ütemtervének elkészítése volt.

Bizony, sok esetben erélyes eszközökhöz kell nyúlnunk az ellenőrzéseink alatt észlelt szabálytalanságok megszüntetése érdekében.

Pl. az elmúlt napokban az üzem vezetősége bejelentés és az elsőfokú tűzrendészeti hatóság jóváhagyása nélkül elrendelte az acetilgáz-fejlesztő üzembehelyezését. Ennek üzemeltetése eddig azért szünetelt, mert — helytelenül — a lakatos és a hegesztő-üzemrész közé építették. Aznap éppen váltótársam, Parola Károly szkv. elvtárs volt szolgálatban, aki jelentette az esetet az őrsparancsnok elvtársnak. Ujvári tőrm. elvtárs pedig azonnal beszüntette a munkafolyamatot, és a másodfokú tűzrendészeti hatóság további intézkedéséig meg sem kezdhetik a munkát.

Már az őrs körlete felé tartunk. Közben Mogyorós elvtárs alapos, mindenre kiterjedő ellenőrzést tartott. Észrevételeit fel-

jegyezte s pihenő idejében az őrsön késő el írásos jelentését.

Amikor beérünk, ott találjuk Parolát szkv. és Zachár tiz. instruktor elvtársakkal is. Örömmel kapcsolódtak a beszélgetéshez, hiszen pár hete csak, hogy területi szolgálatot teljesítenek és

új munkakörükről sok mondanivalójuk van.

— Az iskolán tanultakkal szemben mondja Parola elvtárs — helytelenül üzem jelenlegi járóút-vonal-rendszere. A járóút és az instruktor ugyanis teljesen az út-vonalon haladnak ahelyett, hogy a járóút-őrök csak a fontosabb, tűzveszélyes üzemrészeket ellenőriznék. Az osztályparancsnokságnak mi ezt javasoltuk is, azt a választ kaptuk Dévényi főhadnagy elvtárstól, hogy nem az számít, amit az iskolán tanultunk, mert a gyakorlatban a kérdést így kell megoldani.

— Az elhelyezésünk körülményei megfelelők — veszi át a szót Zachár elvtárs. — A körzet egyszeri lejárása 2 órát vesz igénybe. Eddig — az iskolai tanultak szerint — nappal és éjjel 2 órában kellett a körzetet lejárni. Ez a gyakorlatban azt jelentette, hogy a 24 órás szolgálatból 8—9 óra telt el ellenőrzéssel és kb. 2 óra a jelentések írásával, illetve az előadásokra való felkészüléssel egyéb munkával. Egy újabb utasítás szerint azonban most

nappal és éjjel több időt kell járőrözni a körzettel és más hivatali munkával eltölteniük,

s így bizony 2—3 óránál többet nem lehet járőrözni. Ennek az az oka, hogy a lakatosnyarend értelmében csak takarodó utakon lehet felelősséget vállalni. Külön szobánk nincsen, ahol lepihenhetünk, a lakatosnyarendet pedig nem bonthatjuk meg. Sok esetben még az adminisztratív munkát sem tudjuk aznap elvégezni, mert csak egy szűk szobában a parancsnoki iroda van, ahol Ujvári tőrm. elvtárs dolgozik.

Elbúcsúzunk az elvtársaktól és azzal a jóleső érzéssel távozzunk, hogy — a nehézségek ellenére is — jó kezekben van az üzem megelőző tűzrendészetének biztosítása, mert az instruktor elvtársak új szolgálati helyükön megállják a helyüket. Lelkiismeretes, fáradtságos munkájukkal biztosítják a zavartalan termelést, és ezzel nagyban hozzájárulnak dolgozóink életminőségének emeléséhez.

A MAGYAR TŰZOLTÓ LEVELESLÁDÁJÁBÓL

Örömmel állapítjuk meg, hogy levelezőink nagy része megtartotta a levelező-konferencián tett ígéretét és imolókkal, hírekkel, tudósításokkal segíti elő lapunk szerkesztését. Emellett azonban — sajnos — számos levél továbbra is hallgatásba merül és még most sem tájékoztatja szerkesztőségünket a megye, illetve az egységtóinak életéről, tevékenységéről és problémáiról.

A beérkezett levelek közül helyszűke miatt csak néhány levéllel foglalkozhatunk, melyeket az alábbiak közlünk:

Bonyhádi alosztály elfogadta a „Magyar Tűzoltó“ januári számában az alosztály kultúr munkájáról közölt bírálatot, nek nyomán, valamint a Tűzrendészeti Parancsnokság által ellenőrzés eredményeként teljes erőnkkel hozzáfogtunk a községek felszámolásához — írja levelezőnk, Haág János alügy, alosztályparancsnok elvtárs.

Zóta alosztályunk a járási alosztály dolgozóival közösen csoportot létesített, ezenkívül a győrei községi tűzoltó elvtársnál zenekart, a kétyi elvtársaknál pedig kultúr csoportot szerveztünk. A községi kultúr csoport és zenekar nagy segítséget a járás területén a toborzási munka sikeres lebonyolítására.

A toborzási munkánk eddigi számszerű eredménye — a tűzoltóerkölcsi sikere mellett — a járás területén 112 fő. Ebben a munkában külön meg kell említenem a BM Járási Osztály 5jének, Sütő József r. fhdgy. elvtársnak ügyünk iránt tanácsadó munkáját. Sütő elvtárs Murga községben 12, n pedig 8 fővel erősítette a községi tűzoltóság sorait. De csak a községi tűzoltóság toborzásában nyújt közvetlen segítséget, hanem a járás tűzvédelmének fokozottabb biztosítására. A 6 közbiztonságának köszönhető, hogy Bonyhádon hamar megkezdik két elzárószilip építését, amelyek hathatós védelmet biztosítanak számunkra, valamint azt, hogy alosztályunk rövidesen jobb elhelyezést kap a járási osztály épületében.

Sarud községben a tanácsház udvarára vezet első útunk, ugyanis itt van a tűzoltószertár — írja Szalai József elvtárs, egri levelezőnk, aki két levélben számol be a járási tűzoltóságok munkájáról. — Illetve, még szertárról nem beszélhetünk, mert az udvar jelenleg téglával és különnyaggal van tele. Az építkezésnél lázas munka folyik. A járási tűzoltóság és a lakosság vállvetve dolgozik az új szertár építésén. A segítség nemcsak a lakosság, hanem a járás részéről is megnyilvánul, mert — ahogy a tanácsbíró elvtárs mondja — a tűzoltóság a legjobb, legaktívabb támogatást a faluban. Legutóbb a tanács komoly pénzügyi támogatást a tűzoltóság részére hangszerek vásárlására, s ezzel a járás elvtársak régi vágya teljesül: zenekart alakíthatnak.

Az egri járásban levő Novaj községben is új szertár épül. A járás biztosítja az építkezéshez szükséges anyagot, a tűzoltók társadalmi munkában építik szertárukat. A téli hónapok a tanács már két ízben rendezett műsoros estet, s a rennyek bevételeként felét a tűzoltóság ruházatának beszerzésére fordítja.

A győri községben eddig rosszul állt a tűzoltóság ügye, a tűzoltók szétszéledtek, és a parancsnok úgyszólván egyedül maradt. Az osztály- és alosztályparancsnokság közös kultúr programja jól sikerült előadást tartott a községben, melynek eredményeként — főleg fiatalokból — 36 tűzoltó elvtársat toboroztak.

Garabuczi tórn. elvtárs 1952-ben lett Váncsod község területfelelőse — írja többek között berettyóújfalui levél, Bondár tórn. elvtárs. — Ekkor a helyi tűzoltóság 6 főből állt, és a „szertár“ egy régi, dűledező építményben szegénykezett. Két év kemény, fáradságos munkájának eredményeként a tanács és a pártszervezet segítségével Garabuczi elvtárs elérte, hogy Váncsodon ma 41 férfi és 10 nő tűzoltó elvtárs örökölje a község tűzvédelme felett. Új szertárban őrzik felszereléseiket és a mellette levő tanteremben sajátítják el a tűzoltói tudnivalókat. A fáradságos munka eredményt hozott: a váncsodi tűzoltók a járási gyorsasági versenyen elsők, a megyei versenyen pedig másodikok lettek.

Örömmel közlöm a szerkesztőséggel, hogy az elmúlt napokban eredményesen jártam el a Honvédelmi Minisztériumban abban az ügyben, hogy a kiskunfélegyházi Honvéd Tiszti Klub részére leküldött hangos-keskenyfilmeket a belügyi szervek részére is megkaphassuk lejátszásra — számol be többek között levelemben Ladányi Pálné elvtársnő, kiskunfélegyházi levelezőnk. — Eddig is jó kapcsolatunk volt a honvédséggel, de most egy lépéssel ismét közelebb kerültünk egymáshoz. A hetenkénti filmvetítéssel a belügyi dolgozók és családtagjaik is jobban megismerkednek egymással, s így egyre szorosabb kapcsolatot teremtenek a társhatóságokkal.

A tűzoltóasszonyok kulturális fejlődéséről sem feledkezünk meg, és az idén — a múlt évihez hasonlóan — minden hónapban egy asszonydelutánt rendezünk, melyen az elvtársnők — kívánságuk szerint — egy-egy természettudományi vagy orvosi előadást hallgatnak. Az előadásokat megfelelő szakelőadó, illetve orvos tartja.

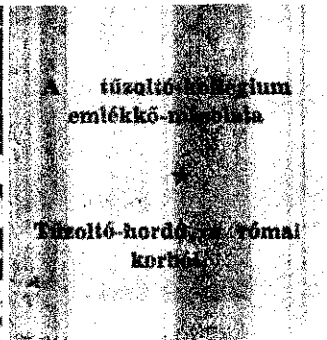
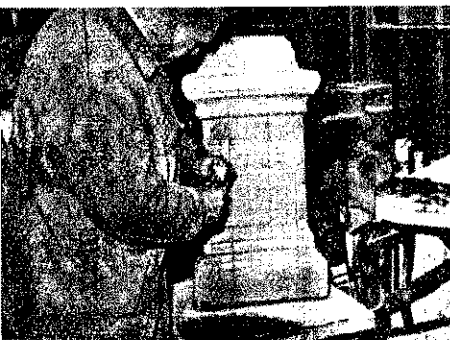
A karcagi alosztályhoz — mint szocialista mezőgazdasági városához — nem tartoznak községek. Ezért kultúr csoportunk a tiszafüredi járásnak nyújt segítséget a toborzásban — közli levelemben Bereczki Gyula őrn. elvtárs, karcagi levelezőnk. — Legutóbb Nagyiván községben szerepelt nagy sikerrel a kultúr csoport, ahol tűzoltójellegű színdarabok előadásával népszerűsítettük a tűzoltóság munkájának és a tűzrendészet betartásának fontosságát.

Hatalmas lendülettel indult meg a községi tűzoltók toborzása — írja Tóth István alhdgy., alosztályparancsnok elvtárs, marcali levelezőnk. — Naponta három-négy elvtárs járja szabadnapján a területet, hogy március végére a legjobb eredményt érhessek el a megyében. Az elvtársak nemcsak azért végzik lelkiismeretesen a fáradságos munkát, mert versenyben állnak a kaposvári és nagyatádi alosztályal, hanem elsősorban azért, mert tudják, hogy a községi tűzoltóságok megerősítésével fokozottabb mértékben biztosítják járásunk tűzvédelmét. Az elvtársak lelkes munkája nyomán eddig 32 községben biztosítottuk, sőt ezek közül sok községben túlhaladtuk az előírt létszámmot.

A toborzási munka mellett nem feledkezünk meg a szocialista szektorok tűzrendészetének felülvizsgálásáról és ellenőrzéséről sem. Alosztályunk minden tagja vállalta egy-egy állami gazdaság vagy termelőszövetkezet patronálását, melyeket havonta ellenőriznek. Ezzel elérjük, hogy szocialista szektorainkban is állandóan foglalkoznak a megelőző tűzrendészet szabályainak betartásával.

Garabuczi tórn. elvtárs 1952-ben lett Váncsod község területfelelőse — írja többek között berettyóújfalui levél, Bondár tórn. elvtárs. — Ekkor a helyi tűzoltóság 6 főből állt, és a „szertár“ egy régi, dűledező építményben szegénykezett. Két év kemény, fáradságos munkájának eredményeként a tanács és a pártszervezet segítségével Garabuczi elvtárs elérte, hogy Váncsodon ma 41 férfi és 10 nő tűzoltó elvtárs örökölje a község tűzvédelme felett. Új szertárban őrzik felszereléseiket és a mellette levő tanteremben sajátítják el a tűzoltói tudnivalókat. A fáradságos munka eredményt hozott: a váncsodi tűzoltók a járási gyorsasági versenyen elsők, a megyei versenyen pedig másodikok lettek.

A „MAGYAR TŰZOLTÓ”

... január 16-án este az Operaház Erl színházában a „Cigánybáró” előadásán - színház zsúfolásig megtelt, egyetlen ízék sem maradt. Sőt, az első felvonás végére több mint 30 székkal meg is szarodott a közepéreklyé nézőtéri befogadó pessége; mindhárom lejárati lépcsőrés 10-10 pótshéken lelkesen tapsolt vagy dolgozó. Hogyne tapsolt volna, hiszen volt jegyük, mégis ülőhelyhez jutottak.

A földszinti folyosón találkozottunk szolgálatos tűzoltó törzsrörmester elvtársakkal, akiknek figyelmét felhívtuk a szabálytalanságra.

— Igen, tudunk róla — válaszolta éppen ezért keresem az alhadnagy elvtársat, majd ő intézkedik.

No — gondoltuk — a második felvonás kezdete majd elhúzódik, mert akik ilkönyven jutottak „helyhez”, bizonyosan hezen egyeznek bele, hogy az első felvonás után hazamenjenek. Csalódtunk! előadás folytatódott anélkül, hogy a 30 ket eltávolították volna. Sőt, most már földszinti keresztközlekedési út jobboldalán is 2-2 pótshéket helyeztek. S hogy a „rend” még példásabb legyen, azok a nézők, akik eddig 5-8 éves gyermekeiket öbön (!) tartották, előre küldték gyermekeiket a zenekarhoz.

Nem tudjuk, hogy Bánovits András elvtárs miért nem intézkedett elegendően, rendelkezést sértő, kirívó szabálytalanság láttán. Nekünk az a véleményünk, hogy fontosabb — a színházvezetésnek nemelmén okulva — a színház tűzrendszereinek biztosítása, mint a jegyszédők „létkjövendelmének” hallgatólagos jóváhagyása...

... és igen furesának találta, hogy a máromban szolgálatot teljesítő elvtársak közül csak kb. 4 fő rendelkezik szőrmeakkal. Sőt — ami ennél is „érdekesebb” az is kiderült, hogy az egyik elvtárs, vidékről kerékpárral jár be szolgálatba, héttel előtte orvosi igazolványt adott hogy szőrmesapkát kapjon... Egyéb „örömmel újságolták”, hogy az orvosi igazolvány beadása a legjobb módszer, ezzel a módszerrel „már” az egyik kocsivezetőnek „sikerült” szőrmesapkát kapnia. Az esetek „érdekességét” még is növeli, hogy az alosztályparancsnok elvtárs, aki motorkerékpáron járja a járást — csak úgy tudott szőrmesapkához jutni, hogy előzőleg homloküreggyulladás „szerezett”... Szerencséje volt, mert erélyes lépésére egy használt bv-s sapkát kapott, ami ugyan kielégítő, csupán egy „szépséghibája”, hogy kopott, és talán is az, hogy ezt a formájú sapkát a tűzoltóknál még nem rendszeresítették és valószínű, hogy nem is fogják.

Talán nem érdektelen, ha az illetékesek megvizsgálják, hogy a komáromi mennyiben egyeztethető össze az emberrel való gondoskodással, és mi az összefüggés az orvosi igazolvány és a szőrmesapka utalása között... Valószínű, hogy aki elnyire „szívén viseli” a komáromi elvtárs ügyét — még nem járt vidékről kerékpárral, és szőrmesapkáját nem orvosi rendeltetésre kapta, s talán még azt sem tudta, hogy a szőrmesapkát már lassan közel esztendője személyi felszerelésként rendszeresítették a tűzoltóság tagjai részére.

A 4000 éves tűzvédelem fejlődése

A tűzvédelem és a tűzoltás is a békefeladatok egyik fontos tényezője. Már ezért is fel kell figyelünk arra a mozgalomra, amely a tűzoltás technikájának és a tűzoltás fejlődésének történetét műzeumszerű kiállításban akarja bemutatni Budapesten, és máris nagy buzgalommal végzi a tárgyi tanúságok és a dokumentációs adatok gyűjtését. Régi kulturális adósságát is törlesztünk ezáltal, mert más országok fővárosaiban, sőt vidéki központjaiban is már évtizedek élte a közönség elé tárták — mindenekelőtt okulásul — a megelőző tűzvédelem és tűzoltási tudás fejlődését, a súlyos károkat okozó tűzveszteségek okainak a tanulságait, s annak az önfeláldozásnak, bátorságnak és folytonos tanulni, fejlődni akarásnak megnyilvánulásait, amelyeket a többé-kevésbé tudatos és szervezett tűzoltóság közel négyezer éves története tükröz.

Az óskori Egyiptomban már 4000 évvel ezelőtt előírták a tűzoltóvödrök készletben tartását. A tűzoltóság múzeumában láthatjuk majd azt a képet is, amely kb. 2800 esztendő előtti időkből a tűzoltásnak nyilván a legrégebbi, ismert hiteles dokumentációja: egy ninivei kőtábla ábrázolja, miként oltották a gyújtó nyilak és fáklyák okozta tüzeket hosszúnyelű, nagy kanalakból öntött vízzel. A rabszolgatartáson alapuló régi római birodalomban előbb

rabszolgákból alakítottak — gazdag magánosok — osztagokat az életveszélyekkel járó tűzoltási feladatok elvégzésére, amelyeket természetesen csak a gazdagabb háztulajdonosok „bérelhettek ki” drága palotáik megmentésére.

Octavianus (Augustus) császár szervezte meg — előbb szintén rabszolgáiból, majd szabad emberekből — az első hivatásos tűzoltószázadokat, amelyek közérdekű feladatként oltották a tüzeket, de egyben rendőri szolgálatot is teljesítettek. Hatáskörük azonban csak Rómára és környékére terjedt ki. A római birodalom vidéki városaiban — miként Aquincumban is — önkéntes tűzoltóságként az ácsok, kő- és fémművesek, posztosok társulatai látták el a tűz- és éjjelőrőség feladatát. Székházukat, amelynek rekonstruált képét már elkészítették a kiállításra, az ásatások során feltárták. Az aquincumi tűzoltóság székháza a város déli kapuja mellett létesült, a kapubástyánál, ami szintén arra vall, hogy az önkéntes tűzoltótestület tartalékkal szolgált a kapu és a városfal katonai őrzésére, mint afféle „második hadsereg”. Fővárosunk területén ez az első szervezett, egyébként önkéntes tűzoltóság kb. 150 főt számlált. I. u. 250 körül — ellenséges ostrom során — elpusztult a székház. Beomlott pincéjében találtak meg a világhírű (aquincumi) orgonahangszer töredékeit. A tűzoltótársulatnak eszerint kiemelkedő szerepe volt Aquincum zenei kultúréletemben is.

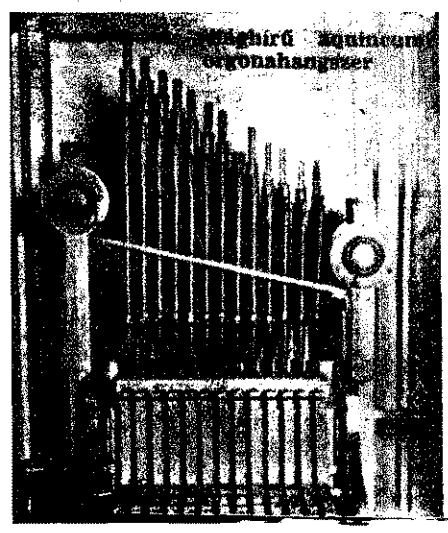
Már az aquincumi tűzoltóság székháza (i. u. 150 körül) rendelkezett figyelőtoronnyal. Hazánk középkori városában ugyan csak emeltek tűzfigyelő tornyokat. Ezekből és a templomtornyokból nappal vörös zászló, éjjel égő lámpa kidugásával, továbbá ágyúk vagy puskák elstítésével jelezték a tűzvé-

szek irányát, amerre a tűzoltásra kötelezett cehatagoknak, kézműveseknek, „kapásoknak” — büntetéspénz terhe alatt — sietniük kellett bőrvödrökkel, lajtorjakkal, kézi fecskendőkkel és egyéb tűzoltóeszközökkel.

A magyar közép- és újkorban tehát valójában általános tűzoltási kötelezettség volt városainkban az „épkézláb” lakosság számára, de a begyakorlás, céltudatosabb beosztottság, hivatottság és szervezetség hiánya feltétlenül akadályozhatta a tűzoltás eredményességét. Néhány alföldi városban ezen a hiányosságban diáktűzoltóságok szervezésével igyekeztek segíteni (pl. Debrecenben és Hódmezővásárhelyen). Az önkéntes diáktűzoltóságot begyakoroltatták a medencés fecskendők, „nagy vízipuskák” és más tűzoltóeszközök kezelésére. Teljes eredményességét ezek a szervezetek azért nem érthették el, mert a diákok a szünidők folyamán távol voltak. De ismételt előfordult az is, hogy a diákok összekülönböztek a város vezetőségével, s sztrájkba léptek és megtagadták a tűzoltást.

Az ilyen zavarok elkerülése végett, s mivel az 1800-as évek vége felé immár a technika általános és ugrásszerű fejlődése kapcsán komplikáltabb tűzoltási gépezeteket is készítettek, szükségessé vált, hogy felelős, szakképzett begyakorolt tűzoltószervezetekre bizzák a tűz pusztító hatásának megfékezését. Ezért egymásután alakultak meg a magyar városokban előbb az önkéntes szaktűzoltó-testületek, majd 1876-tól kezdve hazánkban is működésbe léptek az első hivatásos tűzoltóalakulatok.

Szilágyi János

Telepítési távolságok, tűztávolságok és a telep megozstása

léteves a „Szabványhíradó“: két esztendővel ezelőtt indimeg szerkesztőségünk ezt a rovatot. Rovatunk — az olva-
/eleménye szerint — komoly segítséget nyújtott az időszerű
ányanyagok közlésével és ezzel hozzájárult a megelőzés
tájának megjavításához. Célunk továbbra is az, hogy a kö-
szabványanyagokkal segítséget adjunk a megelőző tűzrendé-
területén dolgozó elvtársaknak.

Legkisebb telepítési távolság

A létesítmény neve

föld feletti alatti
tartálytól
tűzveszélyes
szivattyú-
házatól
lefejtő
aknától
horab-
csoport,
szélétől

méter

	10*	25*	50*	25*	25*
feletti tartály	10*	25*	50*	25*	25*
alatti tartály	25	1	5	0	10
ház, szivattyúház	50	5	0	5	10
tő akna	25	0	5	0	10
ó csoport szélétől	25	10	10	10	0
zlekedési közút	100	35	40	35	35
skedési közút	80	30	35	30	30
b közút	60	25	30	25	25
ti forgalmi vágány	150	35	35	5	35
ti iparvágány-síntől	25	10	35	1	10
asfeszültségű vezeték	15**	15**	15**	15**	15**
szintes lakóépület	100	25	50	25	50
letes lakóépület	150	50	75	50	75
gek befogadására szolgáló					
lyiségek ki- és bejárata	300	100	100	100	150
és robbanásveszélyes					
ület vagy raktár	100	25	25	25	75
és robbanásveszélyes üzem	300	100	100	100	150
veszélyes telep, pl. fátelep	100	25	25	25	75
rtalan épület, raktár, állat-					
odó	50	5	25	5	25
ti tűztisztítóhely	150	50	50	50	50
szintes, nem lakóépület,					
annak kéményén szabály-					
arú szikrafogó van	50	5	10	10	10
tő akna	50	30	50	30	—
inház	150	50	50	50	50

8.2 szakasz tartályúrtartalom szerinti tűztávolság előírásait
s be kell tartani.
e legalább az oszlopmagasság kétszerese.

A föld feletti tartályok tűztávolságai úrtartalom szerint:

- 50—500 m³ úrtartalomig — 25 m
- 501—2000 m³ úrtartalomig — 30 m
- 2001—5000 m³ úrtartalomig — 60 m
- 5001 m³ úrtartalom felett — 80 m.

A föld feletti tartályok tűztávolságán belül semmiféle léte-
ny nem lehet.

A telepeket két, egymástól elkerített, különálló részre kell
ani: tűzveszélyes és nem tűzveszélyes részre.

A tűzveszélyes részen történik az áruk tárolása és kezelése.
kell elhelyezni a tartályokat és az ezek üzemeltetésére szol-
/berendezéseket. Benzinkút a telep tűzveszélyes részén nem
píthető!

A tűzveszélyes rész a telep bekerített területén belül is úgy
ven elhelyezve, hogy oda idegenek ne juthassanak be.

A nem tűzveszélyes területen kell elhelyezni a felek fogadá-
a szolgáló és az üzem fenntartásához szükséges helyiségeket
benzinkút, karbantartó-műhely, iroda, kazánház stb.). Idege-
csak ezen területen közlekedhetnek.

Légtelenítő-szivattyúk javítása

A kismotorfecskendők és a gép-
jároműfecskendők körforgó-dugaty-
tyús (lamellás) légtelenítő szivattyú-
jánál aránylag gyakran bekövetke-
ző meghibásodás: a légtelenítő-szi-
vattyúház belső hengeres falának
bemaródása, berágódása. A bema-
ródást a szivattyúház falán sűrűlő
lamellák idézik elő. Az időbeli
gyors berágódás különösen akkor
következik be, ha a légtelenítőt
megfelelő olajozás nélkül járatták,
vagy pedig a légtelenítőbe iszappal,
homokkal, szennyezett vízzel kerül.

A BM Szolnok megyei Főosztály
műhelyében dolgozó Kiss Ist-
ván t. főrm. és Cséplő Ti-
bor t. főrm. elvtárs a légtel-
enítő-szivattyúk javítását az alábbi
újtással oldotta meg:

A MÁVAG 1000-es szivattyúk ki-
kopott, bemaródott légtelenítőhá-
zából mintegy 3 mm-t kiesztergá-
lyoznak. Bronz vagy sárgaréz cső-
ből perselyt készítenek a légtel-
enítőházba. A persely külső átmérője
0,1—0,2 mm-rel nagyobb a kieszt-
tergályozott légtelenítőház mérete-
nél, a persely belső mérete pedig
valamivel kisebb átmérőjű a lég-
telenítőház eredeti átmérőjénél.
Ilyen előmunkálatok után a légtel-
enítőházat faszéntűzőn felmele-
gítik, majd a perselyt bepréselik.
Lehűlés után a légtelenítő-szivattyú
házán a szükséges furatokat, nyi-
lásokat elkészítik, majd a behelye-
zett perselyt a légtelenítőház ered-
eti méretére kiesztergályozzák.
Szükség esetén, ha a régi lamellák
már kopottak, bronz vagy sárgaréz
lemezből új lapátokat (lamellákat)
készítenek.

A fenti javítási eljárás jól bevált
a MÁVAG 1000-es szivattyúknál,
de a 400-as kismotorfecskendőknel
csak nehezképpen alkalmazható, mert
ezeknél a légtelenítő-szivattyú háza
egytestet képez a centrifugál-
szivattyú házával. Ezért a 400-as
kismotorfecskendők légtelenítőhá-
záinak javítását — amit a gyakor-
latban ugyancsak eredménnyel al-
kalmaznak — az újítók az alábbi
módon végzik:

A légtelenítő házát a kopás, be-
ragódás mértékének megfelelően
kiesztergályozzák. A légtelenítő for-
górészét az előmunkálatok (felpe-
remezés) után csapágyfémekkel ki-
öntik, majd a kiesztergályozott
légtelenítőház megnagyobbodott mé-
retének megfelelően a körforgó-
részt megmunkálják, és a csapágy-
fémekben elkészítik a lamellák meg-
hosszabodott hornyait. Mivel a lég-
telenítőház nagyobb átmérőjű lett,
ezért mindenkor új, megfelelő mé-
retű lamellákat készítenek a lég-
telenítőházba.

A leírt javítási módokkal egy év
alatt több gépjároműfecskendő és
kismotorfecskendő légtelenítő-szi-
vattyúját eredményesen megjaví-
tották. A javítási módot a Belügy-
minisztérium Tűzrendészeti Pa-
rancsnokság újításként elfogadta,
és a javítások elvégzésével elért
megtakarítás alapján az újítók ré-
szére fejenként 530 forint újítási
díjat fizetett ki.

Kivágódási veszély csökkentése a fogaslécés emelőnél

Fogaslécés emelővel történő vil-
lamos emelésnél gyakori az emelő,

illetve az emelő és a villamos köz-
helyezett fatuskó kivágódása. A ki-
vágódási veszély csökkentésére a
szegedi tűzrendészeti alosztálypa-
rancsnokságon szolgálatot teljesítő
Fenyvesi János t. főrm. a
fogaslécés emelőre vaspántot sze-
relt, úgyhogy az ebbe helyezett fa-
tuskó fejső vége nem távolodhat
el az emelőtől. A fatuskó alsó ré-
szére vasalást erősített, melynek
aljából 18 mm vastag és 50 mm
hosszú acélsap áll ki. Ezt a csa-
pot az emelő alsó körmébe fűrt
lyukba kell beilleszteni (lásd a ké-
pen). A fatuskón lévő vasalást, il-
letve annak tartócsavarjait úgy helye-
zte el az újító, hogy azok a fa-
tuskónak az emelőre erősített vas-
pánton való átdugását ne akadály-
ozzák.

Fenyvesi elvtárs javaslatát a Bel-
ügyminisztérium Tűzrendészeti Pa-
rancsnokság helyi újításként elfo-
gadta és 50 forint újítási díjjal ju-
talmazta. Az elfogadás azért tört-
ént csak helyileg, mivel a kivágó-
dási veszély csökkentésének elő-
nyén kívül az egyéb hátrányok to-
vábbra is fennállnak, illetve az ed-
digi kötelező szabályokat továbbra
is be kell tartani. Az emelő kivá-
gódási veszélye — bár csökkentett
mértékben — továbbra is fennáll,
ezért a villamos kerekét vagy al-
vázát emelés közben folyamatosan
keményfa tuskókkal vagy réteges
(enyvezett) lemezzel, esetleg hasa-
dásmentes fenőfa deszkával alá
kell építeni. Egyéb emelésnél pe-
dig, ha az alsó köröm használata
válik szükségessé, előfordulhat, hogy
az emelőre erősített vaspánt az
emelő használatát megnehezíti, mert
útban van, vagy esetleg le is kell
szerezni, ami viszont késlelteti a
beavatkozást.

Kivágódási veszély csök-
kentes a fogaslécés emelő-
nél

BUDA ELESTE

Részlet Szmirnov „Harcban Budapestért” című művéből

A bekerített ellenség utolsó menedékhelye Buda központja volt. A németek még mindig reménykedtek a kívülről jövő segítségben, ezért különös csökönységgel védték a városnak ezt a részét.

Pesten is nagyon nehéz utcai harcok voltak, de a Duna jobbpartján még sokszorosan nehezebbnek bizonyultak.

Budát nagyszerűen berendezték a védelemre. Buda maga — valóságos erődítmény. Lépten-nyomon magas felüljáró erős kőívére bukkanunk — hol hosszú, homályos alagutat találunk, hol meg kanyargós lépcsőt, amely a köves hegyoldalon vezet felfelé. Csaknem minden házat kőfal vesz körül, de a házak is régi építések, még a nehéz ágyúlövedékek sem fogják őket. Sok régi bástya és várfal van itt, tartósság tekintetében nem maradnak el semmiféle kísérlet mögött. Falaik védelme alatt biztosan rejtőzhetik az ember bármiféle tűz elől.

Órákig lehetett járjálni a föld alatti járatok homályos útvesztőjében. Le lehetett ereszkedni a föld alá a város egyik szélén és feljönni a föld színére a túlsó végén. A föld alatti folyosók, szobák és termek kilométereken át húzódnak. Ezekben a katakombákban voltak a német raktárak és a hadianyagtároló helyek; fel voltak szerelve liftekkel és villamos szállítással; itt helyezkedtek el a kaszárnyák, katonai étkezdék, tisztai vendéglők; még nyilvános ház is volt itt. Buda földalatti helyiségeiben rejtőztek azok a gyárak, amelyek még a bekerített németek kezén maradtak.

Egy fagyos januári reggel a gárdezred katonái, miközben egy nagy háztömböt megtisztítottak az ellenségtől, a hegyoldalon kétszárnyú, acéllal burkolt duralumínium kaput találtak.

— A pokol bejárata! — tréfálkoztak a gárdisták és igyekeztek kinyitni a titokzatos kaput.

Végre sikerült. A kapu kitért és a katonák előtt mélyen a hegy belsejébe vezet, lejtős alagút nyílt meg. Olyan széles volt, hogy egy nagy teherautó bátran behajthatott rajta.

Kiderült, hogy ennek a „pokolnak” a tulajdonosa a német „Messerschmitt”-cég. A hegy belsejében nagy repülőgépgyár volt. A műhelyek a sok száz, igen bonyolult szerszám, a raktárak és a kész duralumínium készítmény, a fémdaruk, — több emeletet foglaltak el. Még keskeny vágányú villamosvasút is volt ott. Az úton villanyvonatok álltak és a sínek valahová az alagút mélyébe futottak. Később kiderült, hogy a villanyvasút egy kiegészítő műhellyel kötötte össze a gyárat; a műhely két-három kilométernyire volt innen.

Buda katakombái sok meglepő titkot őriztek. Előfordult, hogy olyan háztömbben, amelyet éppen most vettek el a németektől, már hadtáp-alegységeink rendezkedtek, az utcán békes lakosság volt látható és a front valahol messze morajlott. S egyszerűen csak ezen a hátunkban lévő utcán — nem lehet tudni, honnan — német katonák jelennek meg. Ismét kezdődik a harc, s csak azután, a szétovert ellenséges csapatok nyomán fedezik fel katonáink az újabb, ravaszul álcázott föld alatti lejáratot, mely a németek kezén volt.

De az ellenkezője is megtörtént. A szovjet gyalogosok olyan utat fedeztek fel Buda labirintusaiban, amelyet az ellenség nem ismert. Néhány rohamcsoport a föld alatt az ellenség hátába került, s olyan verekedést rendezett ott, hogy a zavarba ejtett ellenség pánikszerűen egész háztömböket hagyott sorsukra.

Gárdistáink a királyi vár felé nyomulva, kijutottak a bécsi országút közelébe. Ez egyike a legfontosabb országutaknak: a németek minden erővel védték. Gárdistáinknak az erődítmények egész rendszerét kellett elfoglalniuk, hogy megszállhassák az utat.

Ezeket az erődítményeket csak kitartó és leleményes harcokkal lehetett bevenni.

Ugyanígyen elkezeredten folyt a harc Buda utcáin, a föld alatt és a házakban. A harc a házakban órákig is eltartott. A rohamcsoportok gyakran elfoglalták valamely nagy ház egyik emeletét és egyidejűleg szortították az ellenséget felfelé és lefelé. Katonáink „bélésnek” hívták ezt, amikor a mieink elfoglalták a középső emeletét, fent és lent pedig még németek voltak.

Az ellenség még akkor sem adta meg magát, ha lekertgette a pincébe, vagy fölzavartuk a tetőre. Az általuk elbarrikádolt pince felhomályában gránátharc folyt. Kézitusát vívtak a hirtetón, míg az utolsó ellenséges géppisztolyos is le nem rejt az úttestre. A németek más alkalommal, amikor látták, hogy katonáink győzni fognak, tüzérségi tüzet összpontosítottak a házakba, amelyben még folyt a harc. Így rombolták le csaknem teljes egészben azt az épületet, melyben Csalenko hadnagy alegysége harcolt. A németek lövedékei rommá lőtték a földszíntet és az első emeletet. De a második emeleten, a félig rommá lőtt szobában, ahol egykor már csak a mennyezetgerendák tartották, négy szovjet gyalogos maradt: Kovalenko géppisztolyos szakaszparancsnok, Szaburmerster és két lövész, Harazija és Lukasin.

A német tüzérség szétlőtte a lépcsőházat, de nem lett volna nehéz leereszkedni a falon. A gyalogosok azonban nem akarták elhagyni az elfoglalt szobát. Hat órán át verekedtek, a mennyezetet keresztül lőtték az ellenséget és a falon át dobták a gránátokat. A szoba, amelyben a katonáink voltak, már égett; eközben megrohmozták az ellenséget, először behatoltak a szomszédos helyiségbe, azután kitértek a házból. Az épületben csak Harazija és egy sebesült maradt. Harazija estig tüzeléssel védekezett. Amikor elfogytak a töltényei, magához kötözte sebesült elvtársát, együtt gurultak le a köveken a szovjet csapatokhoz.

Buda dombos felszíne, föld alatti része, zürzavaros épületei — jai — mindez nagyszerű tevékenységi lehetőséget adott nekik, csak a kis rohamcsoportoknak, hanem az egyes harcsoportoknak. Mesterlövészeink késedelem nélkül kihasználták ezt a lehetőséget. A „vadász” kiválasztott valamilyen magas épületet a dobtetón, éjjel odalopózkodott és elhelyezkedett a padláson vagy a föld emelet valamely ablakában.

Martinov, sztálingrádi gárdaörmester naponta ment „vadászatra”. A város egyik kerületében két napig nyomozott az ellenséges mesterlövész. A német ravasz és tapasztalt volt. Ő szerette volna puskacsőre kapni Martinovot. De a gárdista óvatossága miatt nem sikerült. Kétszer kényszerítette a németet állása változtatására, maga is többször változtatott tüzelőállást. Csak a második estején a szemközti ház ablakában egy bútordarabnak alig észrevehető megmozdulása árulta el az ellenséget Martinovnak. A német lassan, szinte milliméterenként toltá arrább az ablakban álló fiókosszekrényt, hogy védelme alatt löhessen. Martinov nem mert le nem véve figyelni és a bútor mozgásáról igyekezett megállapítani a német helyzetét. Egymás után három lövést adott Tompa nyögés hangzott az ablakból. A szovjet mesterlövész célmérése pontos volt.

Ugyanazon a napon a Ráth György utcában Filatov gyalogos megfigyelte a „vadászatra” készült Filatov célja nagyobb jelentőségű volt: egy német harcokosi. A negyedik és a harmadik rohamcsoport megszállva; valahonnan a mélyből ez a harcokosi minden irányba szaka kiment a Hieronimj út és Ráth György utca sarkán. Tucatnyj lövést adott le lövegéből tüzelőállásainkra, utána a dobtetón visszavonult, hogy két-három óra múlva ismét megjelenjen. Így tartott ez néhány éjjelen át, és Filatov elhatározta, hogy megleszi ezt az éjszakai banditát.

Szürkülletkor észrevétlenül bejutott a sarokházba, tartott gyújtópalackokat és pánccelgránátokat vitt magával.

Amikor a távolból felhangzott a harcokosi zaja, Filatov úgy éreztette, hogy már közel a hajnal. Az éjszakai vendég kiderült.

Athathatatlan sötétség volt. A katona feszülten mered a sötétségbe. Végre lenn, éppen a ház ablaka alatt megjelent a harcokosi bizonytalan körvonala s lövegének hosszú ormá. A gép megállt.

Filatov nem akarta találmra ledobni a gyújtópalackot, és igyekezett jobban szemügyre venni az ellenséges gépet, hogy az első palack a motort találja.

Ezalatt a harcokosi tornya lassan oldalra fordult és elkezdte a tüzelést. A lobbanás fényénél a katona világosan látta a gépet és célós szörnyeteket. A motorrészre célzva, két gyújtópalackot dobott le. A láng megvilágította az utcát. A harcokosi felbőszült menekülni akart, de egy pánccelgránát röpült a hernyótalpa felé. A gép recsegve forgott egy helyben. Filatov még egy palackot dobta meg. Alegységeink felől hangos „hurrá” hangzott. A harcokosi máglyaként égett.

A szovjet gyalogosok minden irányból közeledtek Buda központja felé. Február 7-én elesett az ellenségnek legnagyobb erődítménye Buda nyugati részén, a széles terület fölött uralkodó Sashegy. A gárdisták három oldalról indított egyidejű rohamot, néhány óra alatt megtörték a hegyet megszálló ellenség erődítményét. Február 9-én ugyanaz a gárdista alegység megtisztította az ellenségtől a Ferkasréti-temetőt. A front a budapesti „katona” utolsó erődítmény-vonalához közeledett. Ez a vonal a Déliu-

n volt építve. A töltés túldalán terültek el Buda leg-
abb negyedei; a Gellérthegyi Citadellában volt a német
csnokság. Ez a hegy volt Buda kulcsa. Innen az egész vá-
r láttuk, mint a tenyerünket.

Artinov gárdaörnagy, Beljak örnagy, Bisztrov százados
eljárnak gárdistái és Holosztjakov ellentengernagy tengeré-
szabruár 11-én éjszaka elérték a Gellérthegy környékén há-
szasútvonalat. Ágyúink hajnalban löni kezdték a töltést. Az
üzérségi támadás lerombolta, feldarabolta az ellenséges tor-
megpakította és megsüketítette az ellenséget. A gyalogság
engerészek rohamra befejezte a támadást. A rohamozók át-
a töltésen és makacs harccal körülvették a Gellértheget
n oldalról.

tére Szmírnov ezredes és gárdistái elérték a Műgyetem
as épülethez. Rövid, heves csapással kiverték az ellen-
a Műgyetem megerősített épületéből. A németek a Duna
n északra vetették magukat, visszavonultak a királyi vár
ébe.

Beljak örnagy gárdistái azonban északról megkerülték a
theget és elvágta a németek útját. A Műgyetem felől
vonuló németeket teljesen megsemmisítették. Ezalatt oda-
tt Bisztrov százados zászlóalja is. A százados a Duna men-
nonnal délnek indította alegységét, hogy találkozzék a Mű-
met elfoglaló katonákkal.

Gellérthegy így gyűrűbe került. A hegy lábánál, az erő-
ny feljártánál már befészkelte magát az első alegység
n százados parancsnoksága alatt. Megérkezett a tüzérség.
közlebbi órákban el kellett dölnie Buda sorsának.

szovjet csapatok növekvő csapásaitól végleg kimerült az
ég ereje. Ehhez járult, hogy a németeknek elfogyott a lő-
és a benzínjük. Egyik ágyú a másik után hallgatott el:
a szovjet tüzérség lötte szét, vagy elfogyott a löszere. Et-
t az élelem is. Egyetlen száraz kenyéret 16 katonára között
tak meg. Ötven grammra szállították le a napi kenyér-
got. A katonák ki voltak merülve és harci szellemük meg-
gyén-hátán feküdtek a sebesültek ezrei. A halottakat nem
ék el. A katonák naponta tucatjával haltak meg végkime-
en. Nem volt többé miben reménykedniök.

ancsnokságunk számolt vele, hogy a végletekig elkeseredett
németek bármiféle kalandba belebocsátkoznak. A Budapest
kén levő csapatokat előre harcászaltságba helyezték. Az
k Buda utcáin újabb barikádokat építettek. A tűzfegyve-
méllyen lépcsőzött védelemre osztották be. Mindez az elő-
at szükségesnek bizonyult. Pfeffer-Wildenbruch tudomást
ve az utolsó megerősített vonal áttöréséről és a Gellérthegy
ítéséről, elhatározta, hogy „va-banque”-ot játszik. Parancsot
a „katlan” csapatainak, hogy készüljenek a kitérésre.
ogy javítsák a katonák hangulatát, értesítették őket, hogy
t északnyugaton húsz kilométernyire van Budapeستől. Min-
émet, aki csak mozdulni tudott, karabélyt vagy géppisztolyt,
tot és hatvan töltényt kapott. A sebesülteket sorsukra hagy-

szabruár 11-én a bekerítettek hozzáfogtak, hogy tönkretegyék
jukat és gépkocsikat. Mindez csöndben történt. Hogy fel ne
k a szovjet csapatok figyelmét, tilos volt a robbantás.

ste nyolc óraker minden német osztag a sötét Mária-téren
kezett. A tiszték kiadták az utolsó utasításokat. A katonák-
kihirdették: „Aki lemarad, csatlakozzék más osztagokhoz.
esetben mindenki meneküljön úgy, ahogy tud.”

ste 9,30-kor a német oszlopok mélyeséges csöndben meg-
ak az északnyugat felé viód utcákon.

ötét, nyirkos éj volt. Sűrűn hullott a hó, a lövöldözés csak-
teljesen szünetelt. De a barikádokon a figyelők nem hűny-
e a szemüket. A csapatok már tudták, hogy a németek
lnek valamire.

mint az ellenség első láncja megjelent az utcán, ágyú- és
űz csapott rájuk. A lövegek és az aknák az embertömeg
ébe találtak, a géppuska egyik rendet vágta a másik után.
abb német tömegek jöttek.

az a barikád, amelyet Grigorjev gárdaszázados zászlóalja
t, száz és száz ellenség nyomásának állt ellen. Nosztalj gép-
s egyetlen sorozattal húsz németet terített le. Mojszejenko
sta ágyúja közvetlen irányzással lötte a támadó hitleristá-
és a tüzérek állása körül reggel több mint félszáz német
este feküdt.

de egyes németeknek mégis sikerült a barikádokig jutniök.
r a szuronyokra és késekre került a sor. Négy katonából
egyetlen kis csoport — Zanugin lövésszel az élén —, ezen
jelen harminchét ellenséget ölt meg közelharcban. Grigor-
zászlóalja visszavert minden rohamot.

Még nehezebb helyzete volt Kucserenko százados szomszédos
szólójának. Ide irányították a válogatott SS-osztagok csapá-

A barikádon őrségben lévő Kozin gárdaörnmester vette észre
elsőnek, hogy valami nincs rendben. A hulló havon keresztül
figyelve a sötét utcába, a gárdista egyszerre csak csodálkozva
törölte meg a szemét. Úgy rémlett neki, mintha megmozdult volna
az áttést.

A következő pillanatban megértette, hogy miről van szó, és
géppisztolyának hosszú sorozattüzével értesítette elvtársait, a ve-
szélyről. Száz és száz német mint borzalmas, óriási féreg kúszott
a kocsúton a barikád felé.

Látva, hogy felfedezték őket, a németek tüzet nyitottak,
s teljes nagyságukban fölegyenesedtek. A barikádok fellángoló tűz
övezte. Kozin az egész tár töltényét a rárohanó tömegre lötte,
Magszóla Alekszej Oparin géppuskája. Szartakov gárdaörnmester
ágyúja is gyakran felugatott. A lövések a kézigránatokhoz folya-
modtak. De az utca sötét mélyéből lavina lavina után gördült a
barikád felé.

A németek nyomását néhány óra múlva tüzzel és kézitűsában
visszaverték. Az ellenség reggel 5 óraker visszavonult. Kucse-
renko zászlóaljának barikádjá előtt hulláhegyek maradtak.

Csaknem mindenütt ilyen volt az eredmény. Csak a bekerített-
tek egy kis csoportjának sikerült elérnie az északnyugati kör-
nyéket. Kitérve a városból, a németek lázasan igyekeztek előre.
Siettek megtenni azt a húsz kilométert, amelyről tisztjeik beszél-
tek. A szovjet repülők hamarosan felfedezték és alacsony repü-
lésben megtámadták a német oszlopot. Ekkor váratlanul szem-
ben és szárnyról tüzérségünk csapott rájuk — elől pedig a szov-
jet gyalogság lövészárkai tűntek fel. Csapataink, amelyeket előre
az esetleges áttörés útjában állítottak, hozzáfogtak feladatuk tel-
jesítéséhez.

A szörnű éjszakától tébolyult németek a környező erdőbe
futottak szét. De onnan is rendszeresen kifésülték őket lövészeink
láncai.

A Budán bekerített utolsó csoport végső óráit élte.

Még el sem hallgatott északnyugatról az elkeseredett lövöl-
dőzés, amikor délről, a Gellérthegy felől nehéz ágyúzás moraja
hangzott. Tüzérségünk a hajnal első sugaránál az erdő falára zúdít-
totta lövedékeit. Buda három hősenek — Martinovnak, Belja-
kovnak és Bisztrovnak — zászlóalja rohamra indult — fel a grá-
nit oldalán, az aknamezőkön át, a barikádokon keresztül.

Az erdő falán a szüntelen ágyúzás néhány rést nyitott. Ezen
keresztül tört be a gárdagyalogság. A harc az erődítményen belül,
az épületben tombolt. Egy óra múlva elesett a Citadella.

Újabb egy óra elteltével Bisztrov zászlóalja kijutott a Gellér-
térre. Előtte Szmírnov gyalogosai haladtak. Az erődítmény és a
hegy után elesett a királyi vár, amelyet a soknapos harc rommá
tett. A gárdisták gyorsan haladtak a Duna mentén és a központi
negyedek mélyében. Nyoma sem volt már itt egységes frontnak.
A harc az ellenállás egyes fészkei körül folyt.

Ezen a reggelen a bekerített csapatok parancsnoka, Pfeffer-
Wildenbruch is megpróbált elmenekülni a „katlanból”. A tábor-
nok egyszerű katonának öltözve, vezérkarával együtt a föld alatti
alagúton át igyekezett eljutni a város északnyugati szélére. De
alighogy a föld színén mutatkoztak tisztjei, az alagút kijáratánál
megszólahtak a szovjet ágyúk és Pfeffer-Wildenbruch sietre visz-
szavezette vezérkarát. Buda egyik utcáján, a katonai nevelő-
intézet közelében jöttek ki a föld alól és a házak romjai között
rejtőztek el. A vezérezredes a legbiztosabbnak látszó óvhelyet
választotta magának... a vízlevezető csatornát. Onnan húzták ki
gyalogosaink még azon a napon.

Február 12-én egész éjjel folyt a harc. Buda negyedeiben egyik
házerődítmény védői a másik után adták meg magukat.
A kitért német oszlop utolsó maradéka az utcákon és az erdő-
ségekben tette le a fegyvert. Az utcákon hosszú fogoly-oszlopokat
kísértek.

Február 13-án az utolsó lövések dördültek Budán. S egy-
szerre csak csönd lett, a távoli hátszág csöndje.

Budapestet elfoglaltuk.

A Budapesti Concordia-malom pusztulása

A legnagyobb külföldi tűzkatasztrófák ismertetése után megkezdjük azoknak a hazai tűzeseteknek sorozatos és részletes ismertetését, amelyek nagyobb méretűek voltak, s keletkezésük okait és kiséró jelenségeit tekintve — már csak a szakmai ismeretek bővítése és a következtetések levonása miatt is — nagyobb érdeklődésre tarthatnak számot.

Az első ilyen nagy tűz, amelyvel ismertető sorozatunkat megkezdjük, egy hatalmas budapesti ipartelep pusztított el. A Concordia-malom katasztrófája volt ez, amely a maga idejében a hazai és külföldi szak-

embereket egyaránt behatóan foglalkoztatta.

A malomégés mindig a legveszélyesebb tűzek közé tartozik. Ez természetes is, hiszen a malomokban a legtöbb gép anyaga, s magának az épületnek a szerkezete is — jórészt fa. A tűzveszély nagyságát még fokozza, hogy a szállító szerkezetek, felvonók, csigák, futócsövek, szélcsövek stb. útján minden gép és emelet többszörösen is összefügg egymással, aminek következtében a keletkező tűz valóban „futótűzként” rohan és terjed tovább. Növeli a veszede-

ŐSI ELLENSÉGÜNK és barátunk a Tűz

met a lisztpor-robbanás veszélye, s emellett a különböző helyeken lappangva keletkező tüzet hatékonyan élesíti a rendszerint gyorsan járó gépek által támasztott légáramlat. Ilyen feltételek mellett az oltási művelet rendkívül nehéz feladat.

A Soroksári úton működő Concordia-malomban 1902 január 24-én éjjel fél 1 órakor keletkezett a tűz, melynek okát a tűzvizsgálat is csak „találgatás” alapján állapította meg. Mint utólag kiderült, a tűz az óriási területen fekvő malom óriáshelyiségének középső szárnyáról indult ki, éspedig a padláson levő korparaktárból. A felhalmozott gyűlékony anyagok nagy tömege és maga a száraz tetőzet, amely a legkevésbé sem volt tűzbiztos, elősegítette a tűz terjedését. A száraz faanyagok különösen hatalmas mértékben táplálták a tüzet, melynek ijeszítően gyors terjedését az első percekben meg sem kísérelhették feltartóztatni, mert a malomnak nem volt állandó tűzoltósága, sőt még az oltáshoz szükséges vízmennyiség sem állt könnyen hozzáférhető módon rendelkezésre. A malomban dolgozó munkások is veszélybe kerültek, hiszen a tűz olyan erővel tört ki és olyan példátlanul gyors iramban terjedt, hogy a malom dolgozó — a veszély pillanatában minden holmijukat hátrahagyva — alig menekülhettek munkahelyükről a szabadba.

A tűzoltóság gyorsan megérkezett, s két gőzfecskendővel és számos másfajta fecskendővel kezdte meg az oltást. Az oltási munkálatok sikeres előrehaladását azonban nagymértékben megnehezítette a szörnyű hőség. A borzalmas forróság csaknem lehetetlenné tette az égő épületek megközelítését. A raktárakból, amelyekben óriási liszt-, korpa- és gabona mennyiség volt felhalmozva, magasra csapó lángok törtek ki, amelyeket még a raktárak anyaga is táplált. Az új malomban keletkezett tűz már a régi malomépületeket is veszélyeztette. Ezeket a régi építményeket, valamint a szomszédos Gizella-malom épületét állandóan locsolták, hogy a tűz tovaterjedését megakadályozzák.

Az oltás rendkívül nagy erőfeszítést követelt a tűzoltóktól. A tűzoltás során két tűzoltó — Herczeg Jenő és Szimlik József — a tűzbe zuhant. Elszenesedett holttestüket

csak napok múlva találták meg a romok között.

A tüzet végül is hajnali 4-re sikerült eloltani. A tűzoltóság ekkor bevonult a lakónyába, és csak a szükségügyeletet hagyta a tűz színlényén. Alig húsz perc múlva azonban a régi malom tetőzet kezdett füstölni, és most ebből az épületből csaptak fel a lángok. A tűzoltóság újra megkezdte az oltási munkálatokat. A hatalmas erővel indították meg a támadást az újonnan keletkezett tűz ellen. A helyzet azonban szinte reménytelennek látszott, már-már bizonyosra vették, hogy a régi malmot sem sikerül megmenteni a pusztulástól. A tetőzetten négy tűzoltó folytatott hősiességű küzdelmet a tűz ellen.

Izgalmas percek következtek. A falak dűledezni kezdtek, a tetőn életük veszélyeztetésével dolgozó tűzoltók helyzete egyre kétségbeejtőbbé vált. A vezénylő tiszt sietve ugróponyvát zártott. Amikor azonban az ugróponyva kifeszítését megkezdtek, észrevették, hogy az emelet egyik erkélye akadályozza a tetőn dolgozó tűzoltó leugrását. Szinte az utolsó pillanatban jelentkezett a malom egyik munkása és elmondta, hogy a Dandár utcai oldalán ismer egy feljáratot. Kijelentette, hogy hajlandó ezen keresztül megkísérelni a veszélybe került tűzoltók megmentését. A hősiességű kísérlet eredménnyel járt: a tűzoltók megmenekültek.

Háromórás megfeszített munka után végre sikerült eloltani a tüzet is, s a felgyújtott romokat világossá tette az este még szorgos munkások dolgozta. Az új malom tetőzetén leégett, s csak pusztán maradtak meg, a régi malom azonban nagyrészt sikerült megmenteni, úgyhogy 4—5 év múlva ebben az épületben újra megindulhatott a munka.

A tűzvizsgálat megállapította, hogy a tűz az V. emeleten szélkamrában keletkezett, pedig „valószínűleg” úgy, hogy két szélkorong fa alkatrésze egymáshoz dörzsölődtek. Az erős dörzsölés tüzet okozott a kipattanó szikra és széldűl hullott, ahol igen nagy mennyiségű léghuzat, amely azután ó sebességgel hajtotta tovább a tüzet. A tűzvésznek 3 haláláldozata volt, és többen megsebesültek.

LILIOMFI

Ujmagyar film

„MAGYAROK ÉS BAJOS, ZENESZINDARAJJA” — A század után is megújuló irrasztást és vonzást. A „Liliumfi” alkereknek útka az, hogy az 1914. évi szerződés erejét mutassa be a pénz és a hatalma felett. A filmalkotás — Mészöly Dező forgatókönyve alapján — nemcsak a színi művészet humorát örökölte meg, hanem a színi művészet minden előjárt felhatalmazva; vidámabbnál vidámabb jelenetekkel mulattatta a közönséget.

A „LILIOMFI” RENDKÍVÜL MULATSÁGOS. Liliumfi — gazdag ügyvédnek, Szilvay professzornak akarata ellenére — beáll a színészek közé és egy halatofüredi szereplés alkalmánál szerelmére gyuland a bájos Mariška iránt. A szerelmi viszonyára talál de nehézségek akadnak, mert nevelőapja Mariška unokaöccsének akarja kényszeríteni. A nevelőapja nem más, mint Szilvay professzor, az unokaöccs pedig Liliumfi — emiatt azonban a két fiatal nem tud. A szerelmesek rájönnek, hogy megszöknek a kényszeresektől. A szökés — azaz kényszerű felé — Budácsban akarják végrehajtani. Itt egy új szerelmesszerep bukkanunk Kényai fogadósné leánya és Gyuri — azaz kényszerű felé — Budácsban akarják végrehajtani. Itt egy új szerelmesszerep bukkanunk Kényai fogadósné leánya és Gyuri — azaz kényszerű felé — Budácsban akarják végrehajtani. Itt egy új szerelmesszerep bukkanunk Kényai fogadósné leánya és Gyuri — azaz kényszerű felé — Budácsban akarják végrehajtani.

A „LILIOMFI” RENDKÍVÜL MULATSÁGOS. Liliumfi — gazdag ügyvédnek, Szilvay professzornak akarata ellenére — beáll a színészek közé és egy halatofüredi szereplés alkalmánál szerelmére gyuland a bájos Mariška iránt. A szerelmi viszonyára talál de nehézségek akadnak, mert nevelőapja Mariška unokaöccsének akarja kényszeríteni. A nevelőapja nem más, mint Szilvay professzor, az unokaöccs pedig Liliumfi — emiatt azonban a két fiatal nem tud. A szerelmesek rájönnek, hogy megszöknek a kényszeresektől. A szökés — azaz kényszerű felé — Budácsban akarják végrehajtani. Itt egy új szerelmesszerep bukkanunk Kényai fogadósné leánya és Gyuri — azaz kényszerű felé — Budácsban akarják végrehajtani.

A „LILIOMFI” RENDKÍVÜL MULATSÁGOS. Liliumfi — gazdag ügyvédnek, Szilvay professzornak akarata ellenére — beáll a színészek közé és egy halatofüredi szereplés alkalmánál szerelmére gyuland a bájos Mariška iránt. A szerelmi viszonyára talál de nehézségek akadnak, mert nevelőapja Mariška unokaöccsének akarja kényszeríteni. A nevelőapja nem más, mint Szilvay professzor, az unokaöccs pedig Liliumfi — emiatt azonban a két fiatal nem tud. A szerelmesek rájönnek, hogy megszöknek a kényszeresektől. A szökés — azaz kényszerű felé — Budácsban akarják végrehajtani. Itt egy új szerelmesszerep bukkanunk Kényai fogadósné leánya és Gyuri — azaz kényszerű felé — Budácsban akarják végrehajtani.

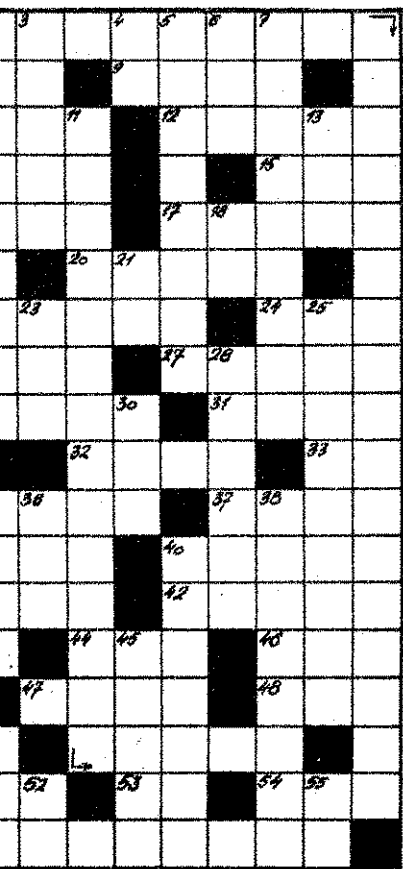

A szerelmesszerep bukkanunk Kényai fogadósné leánya és Gyuri — azaz kényszerű felé — Budácsban akarják végrehajtani. Itt egy új szerelmesszerep bukkanunk Kényai fogadósné leánya és Gyuri — azaz kényszerű felé — Budácsban akarják végrehajtani. Itt egy új szerelmesszerep bukkanunk Kényai fogadósné leánya és Gyuri — azaz kényszerű felé — Budácsban akarják végrehajtani.

FEJTÖRŐ

VÍZSZINTES SOROK:

1. A legfontosabb feladatunk 1954. decem-
ber 31. 1955. március 31-ig (folytatás a fűg-
gő. 8. Bóka László. 9. Van ilyen tánc
Bérgazdaság, ismert angol szóval (viz-
sz. Ez alatt fészkel a fecske. 14. Ismert
szó. 15. A függ. 13. sor, de vissza! 16.
Andor és Kiss László névjele. 17. Be-
franciául (fonetikusan). 18. Végtelen epe.
19. A anyag (ék, felesleg). 22. Egy marok-
osba való. 24. Keverten sir. 28. Egy bi-
évszaki. 29. A másikat! 29. Általában
nek van. 31. SKIÜ. 32. Egyetlen alkant-
am hiányzik. 33. Magánhangzótlan viz-
ekedte. 37. Mi — oroszul (de előtte egy
n). 39. ERRÜ. 40. Kalausz veszl. 41. Ke-
m. 42. Közé szorított. 43. Kötőszó. 44.

Férfinév. 47. A méheknek van, de mi
etünk. 48. El-en-es. 49. Kicsinyítőtag
51. Méhalkás. 53. Legnagyobb gyárunk
kezdőbetűi. 54. Ebből lesz a növény.

FÜGGŐLEGES SOROK:

bes érzékszervünkre kerül! 3. Ismert
német „hivatal”. 4. Az értékekre vi-
sissa) 5. Szín és szag nélküli envv, töb-
b- zött robbanóanyagok gyártására is hasz-
6. Kevert sár. 7. Ezek — sajnos — sok
ben még eléggé elhanyagolt állapotban
8. 10. A vízszintes 1. sor folytatása. 11.
érdekében kell a vízszintes 1-gyel kap-
pan jó munkát végeznünk. 13. Az esős
nyik kellemetlen következménye. 18. Nép-
nagl Tanács. 21. Nem egészen atmoszféri-
BZI. 25. Rosszindulatú. 28. Ehbédtek
európai nép is. 30. Három egerforma ma-
gzó — a középsőn ékezet. 35. Végtelen
36. Trombitahang. 38. Ertelme, tudása és
tulajdonságai. 40. Kérésze (ék, felesleg).
41. mássalhangzó! 50. Végtag. 52. Sándor
55. Van, de nincs eleje.

OLDALI HATÁRIDŐ: 1955. február 20.
FEJTÖRŐS A KÖVETKEZŐ SOROKAT
BEKÜLDENI: Vízszintes 1., függőleges
és 11. sor.
Egyes megfejtők között negyedévenként
kaptak sorsolunk ki.

Miért égett le a Tide Watter Olajtársaság telepe?

1954 június 26-án a hajnali
órákban tartályrobbanásból
kiseb- méretű tűz keletke-
zett az olajtelepen. A tűz a
megelőző tűzrendészeti hiá-
nyosságok, a telep dolgozóinak
fejlesztettsége és a kivonult
tűzoltóegységek taktikai bak-
lövésel miatt hatalmas arányú-
ra fejlődött ki.

A cégnek ez a telepe 1922-
ben épült és központilag szol-
gálta a Los Angeles-i hajózás
pipelín-rendszerét. A telepen
levő tartályok befogadó ké-
pesége 3 000-151 55 000 barre-
l-ig (795-151 8735 m³-ig) válto-
zott. A tartályok túlnyomó
többségének kivételése az
amerikai petróleumtársaság
típusának feleit meg (házánk-
ban is ezeket a típusokat
hasznáik legáltalánosabban).
Egy tartályt az utóbbi időben
szereltek fel dupla üszötetével,
s a telepen még négy tartá-
lynak volt üszöteteje.

A telepet 14 láb (4,27 m)

A Los Angeles-i tűzoltórör-
zet San Pedro-i állomását 6
óra 25 perckor egy magán-
személy riasztotta. A tűzet
egy cirkáló rendőrkocsiból is
észrevették és a nyugati ta-
vaknál levő tűzoltóállomást
riasztották. A háromszori ri-
asztással igen nagy erőt, 37
tűzoltóegységet vonultatnak ki.

A kivonult tűzoltóegységek
már meglehetősen kifejlesztett
tűzhöz érkeztek, mert a rob-
banás ereje felszakította a
tartály csatlakozócsöveit is,
s a szétfolyó anyag kiterjesz-
tette a tűzet a tartályudvarra.
Az elsőnek érkezett egységek
a szomszédos tartályokat és
vagonböltőt hűtötték (védtek).
A tűzoltóság munkáját nagyon
megnehezítette a magas és
széles fal, mert csak kívülről,
vaktában dolgozhattak. En-
nek az lett az eredménye,
hogy a nagy mennyiségű hű-
tővízzel elárasztották az egész
tartályudvart, melynek felü-

A magas fal megnehezítette a tűzoltást

magas betonfal vette körül
és osztotta két részre. Ez a
betonfalazat alkotta a tartá-
lyok közös védőgödörét is. A
védőgödörök befogadó képe-
sége a tartályok befogadó
képességénél 10%-kal volt
nagyobb. A telep A és B ol-
dat-rendszerű haboltóberende-
zéssel rendelkezett.

A tűzeset megelőző éj-
jel csak két tartálynál vé-
geztek átfejtési munkát. Egy
üzem alkalmazott az egyik
gazolin-tartály fenekén levő
anyagot szivattyúzta át a
szomszédos finomítóba, a mel-
lette levő tartály fenekén
kondenzálódott vizet pedig
egy másik tartályba sziv-
vattyúzta át. Az átfejtési mű-
velet közben a két tartály
csaknem egy időben felrob-
bant, begyulladt és a robba-
nás ideje leszakította a tete-
jüket.

A szivattyúkezelő holttestét
4 nappal a tűz eloltása után
találták meg a tartály belse-
jében. Valószínűleg a tartály
tetején volt a robbanás pillá-
natában és ő maga idézhet-
te elő a robbanást. A kivonult
tűzoltóság nem tudta megállá-
pítani a tűz konkrét keletke-
zési okát.

A robbanás és tűzeset olyan
nagy ijedséget és fejetlensé-
get okozott a telepen tartó-
zkodó dolgozók között, hogy
nem tudták üzembelieyzni
a haboltóberendezést és a
tűzoltóságot is csak elkésve
értésítették.

lélén szétterjedt az égő olaj.
A lángtengerben viszont még
a magas lobbanszpontú olaj-
ok is annyira felhevültek,
hogy egymásután szakadt fel
a tartályok tetőhéjazatának
szegecsonora, és a tartályok
kezdték kifújni.

Az oltási munkákat vezető
6. csapat parancsnokának je-
lentése szerint 12 kéziszer, 4
vasútszer, 3 tűzoltóháló és 3
habgenerátor működött. A
tűzoltócsapatok legénységének
és 100 olajtelepi szakmunkás
összevont, szervezett munká-
lával sikerült csak a tűzet el-
oltani, Hatásosan csak habbal
tudták oltani. Valamennyi
habfajtaát használták — ösz-
mennyiségben 400 000 font
(200 000 kg) habanyag fogyott
el.

Az óriási méretű kalasz-
tótánál a telepen levő 12
üzemanyagtartály közül 11
megsemmisült, illetve erősen
megrongálódott, és a tárolt
anyag ¼ része elégett.

A tűzoltóság közleménye a
tűzeset tanulságát a következő
9 pontban öszegente:

1. Az üszötetős tartályok
lényegesen jobbak a laposan
és domborítottan lefedett vagy
nyitott tankoknál.
2. Minden tartályt habvéde-
lemmel kell ellátni.
3. A tartályok között meg-
felelő távolságú elválasztás
szükséges.
4. Tűzjelzőberendezést kell
felszerelni.

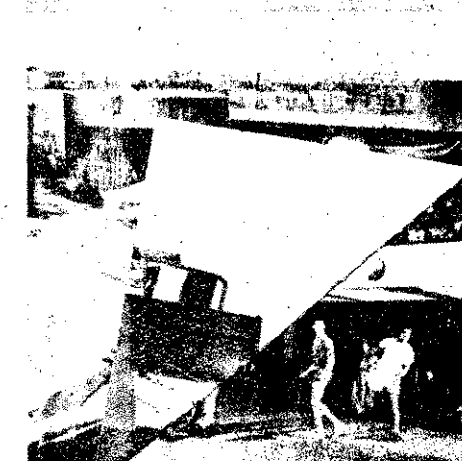
Az olajtelep
a tűz tetőpontján

5. Állandóan betanított oltó-
személyzet legyen a telepen,
s ez állandóan ellenőrizze a
jelző és oltó berendezést.
6. A tűzcsapokat könnyen
elérhető helyen, a veszélyez-
tetett területtől megfelelő tá-
volságra kell elhelyezni.
7. Az oltási kapacitásnak
egyenlőnek kell lennie az 1.
udvarban elhelyezett tartá-
lyok oltásához szükséges hab-
mennyiséggel.
8. Egy-egy tartályudvarban
meg kell határozni és jelölni
a tartályok számának felső
határértékét.
9. A széles fal külső oldalán
is kell macskalepcsőket elhe-
lyezni, és nem szabad meg-
máshatatlan szerkezeteket
alkalmazni.

Ezek a tanulságok egyrészt
magyarázatot adnak arra,
hogy miért terjedt ki olyan
nagy mértékben a tűz, más-
részt azonban azt bizonyítják,
hogy a tűz ilyen arányú kifej-
lődését a tűzoltóság hibás tak-
tikája okozta. Az ő jelenle-
tükben, sőt hibájukból követ-
kezett be ugyanis a nagy
arányú pusztulás.

A tűzoltást irányító tisztnek
meg kellett volna találnia a tűz
elhatárolásának módját, s job-
ban kellett volna megszerve-
nie a védelmet. A hűtősuga-
rak között alkalmaznia kellett
volna a Fog Nozie-rendszerű
vizporlasztású sugárcsővet is,
és ezek védelme alatt a hű-
tővízzel egy időben rögtönzött
földszáncnál körül kellett vol-
na határolnia a tűzfelületet.
Ezután — hogy a rögtönzött
száncot tehermentesítsék — a
betonfal alján a leválasztott
rézsen öszegyűlt hűtővíz el-
vezetéséről kellett volna gon-
doskodni. A védelem alapos
megszervezése után az elszó-
cort tankudvar, majd a bent
levő tartályok habelárasztása-
val lényegesen kevesebb vesz-
teséggel lehetett volna elol-
tani a tüzet.

A telep a tűz eloltása
után

Kitüntetések

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a demokratikus rendőrség megalakulásának 10. évfordulója alkalmából a Belügyminisztérium beosztottjainak — tisztihelyetteseknek, úszteknek, főtisztjeinek kiváló és eredményes munkájuk elismeréséül különböző kormányki-tüntetések adományozott. A ki-tüntetések Dobi István, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának El-nöke az Országház épületében nyúj-totta át ünnepélyes külsőségek kö-zött.

Az évforduló alkalmából rendezett ünnepségek keretében ugyan-csak számos belügyi dolgozó része-sült a Belügyminiszter elvtárs ál-tal adományozott kitüntetésben,

Országos tűzrendészeti értekezlet az Oktatásügyi Minisztériumban

Az Oktatásügyi Minisztérium Január 12-én tartotta második orszá-gos tűzrendészeti értekezletét. Az értekezleten megjelent Erdey-Grúz Tibor oktatásügyi miniszter, Micskó Rudolf tű. ezredes, a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnok-ság vezetője, valamint a Miniszter-tanács Titkárságától Szép Jánosné elvtársnő.

Hargitai Antalné, a minisztérium tűzrendészeti előadója beszámoló-jában igen alaposan és mélyreha-tóan ismertette a tűzrendészet ter-én elért eredményeket és a jelen-leg még megévő hiányosságokat, és megszabta az 1955. év tűzrendé-szeti feladatait.

Az értekezleten felszólt Erdey-Grúz Tibor oktatásügyi miniszter elvtárs is és hozzászólásában nyomatékosan aláhúzta a beszámoló-ban elhangzottakat. Különösképpen kiemelte a tűzrendészeti határozato-k maradéktalan végrehajtásának s a tűzrendészeti bizottságok munkájának fontosságát.

Az értekezleten felszólt Micskó Rudolf tű. ezredes elvtárs is, és rámutatott azokra a feladatokra, amelyek az Oktatásügyi Miniszté-rium felügyelete alá tartozó intéz-mények tűzrendészeti helyzetének megjavítása érdekében szükségesek.

Az értekezlet végén a miniszter

PROPAGANDAMUNKA

A szegedi alosztály minden egyes beosztottja lelkes és aktív munkát végez a tűzrendészeti propaganda-munkában. Minden alkalmat és le-hetőséget felhasznál, hogy mind a város, mind a község lakossága között ismertessék a megelőző tűz-rendészet betartásának fontosságát.

Állandó és rendszeres előadásokat tartanak, különösen a termelő-szövetkezetekben, az állami gazda-ságokban és a gépállomásokon. Nem feledkeznek meg az ifjúság okta-tásáról sem, s az iskolákban folya-matosan tűzrendészeti propaganda

rendkívüli előléptetésben, illetve dícséretben.

A kitüntetettek között az talál-juk az állami tűzoltóság személyi állományának tagjait is, akik az elmúlt tíz esztendő becsületes munkásságának elismeréseképpen érdemelték ki ezt a megillette-tést.

Az elismerés további jó munká-ra kötelezi tűzoltóságunk minden egyes tagját. Az ország lakossága joggal elvárja tőlünk, hogy a tíz esztendő eredményeivel hiven még fokozottabb erővel és tudással véd-jük gyarmainkat, üzemeinket, állami gazdaságainkat, termelőszövetkeze-teinket és dolgozóink személyi tu-lajdonát a tűz pusztításától.

elvtárs jutalomban részesítette a verseny során legjobb eredményt elért tűzrendészeti előadót.

A verseny első helyezettje, a Pécsi Pedagógiai Főiskola elnyerte a minisztérium vándorzászlóját, va-lamint 500 forint pénzzutalmat.

A II. helyezett, a Szegedi Tudományszegelyem 500 forint pénzzuta-lomban részesült.

A III. helyezett, a Debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem 400 forint pénzzutalmat kapott.

A IV. helyezett, a Budapesti Ped-agógiai Főiskola 300 forint pénz-zutalmat kapott és miniszteri dí-cséretben részesült.

A Budapesti Közgazdaságtudomá-nyí Egyetem tűzrendészeti előadó-ját a BM Tűzrendészeti Parancsnok-ság 300 forint pénzzutalomban részesítette.

Az értekezleten számos értékes javaslat hangzott el. A megjelölt feladatok és javaslatok biztosíté-kát nyújtják az intézmények tűz-rendészeti helyzete további nagy-mértékű javulásának. Az értekez-let sikerében igen komoly része van Hargitai Antalnénak és Varga Sándorné elvtársnőnek is. Az ér-tekezlet azt bizonyította, hogy a minisztérium helyesen foglalkozik a tűzrendészeti kérdésekkel. Fontos, hogy a többi szakminisztérium is kövesse ezt a példát.

ELVTÁRSI SEGÍTSÉG

Visznek község tűzoltósága a múlt év őszén egy 200 l/p-es kis-motorfeckendőt kapott ajándékkul, amelyet azonban — mint később kiderült — nem lehetett beindí-tani. A meghibásodott kismotor-feckendő kijavításához sehonnán sem kaptak segítséget, így az to-vábbra is használhatatlan maradt.

Az eset a szomszédos járáro-k-szállási tűzoltó-gépkocsivezető elvtársak tudomására jutott, akik parancsnokuk engedélyével átszállí-tották a kismotorfeckendőt Jász-

árokszállásra, néhány nap alatt javították s vissza is szállították Visznekbe. Azóta a kismotorfeckendő üzemképes és egyetlen lántra indult.

Horváth Béla főrm., Gebha László és Vigh János szkv. lán-ségi tűzoltó elvtársak — a kis-motorfeckendő kijavító — az társai segítség szeptember 12-én a tűzoltó elvtársak az is vállalt hogy a kismotorfeckendő kez-sére is megtanítsák a viszneki társakat.

Gyermek-táncscsoport

A nyíregyházi alosztály kultúr-csoportjának egyik leglelkesebb tagja Takács Erzsébet gépiró elvtársnő. Takács elvtársnő elhatározta, hogy kibővíti a kultúr-csoportot és a tűz-oltó elvtársak gyermekeiből tánc-csoportot szervez. Az elhatározást tett követte és Takács elvtársnő a

9 tagú csoportot szebbnél-szebb cokra fanította be. Kultúr-csoport és zenekaruk már számos jóls-rult előadáson szerepelt, de talá-legnagyobb sikert akkor ar-anakor a gyermek-táncscsoport szerepelt.

A nyíregyházi alosztály tűzoltó-gyermekeiből alakított táncscsoportja

A „Szabad Nép“ cikke nyomán

Községi tűzoltóságaink körében nagy visszhangja támadt a „Szabad Nép“ 1954. évi december 29-i szá-mában megjelent „Tűz van“ című cikknek. Számos községi tűzoltóeg-ység levélben mondott köszönetet a „Szabad Nép“ szerkesztőségének a cikkért. A hozzánk érkezett levél-másolatok közül közöljük a sérfe-nyősziget elvtársak levélét.

A „Szabad Nép“ szerkesztőségének!

Tűzoltótestületünk a szokásos ös-z-szejevetelünkön foglalkozott a „Szabad Nép“ december 29-én meg-jelent számának „Tűz van“ című cikkével. Szeretettel és elismeréssel gondoltunk Sarud község önkéntes tűzoltócsapatára és lakosságára azért az önteláldozó és hőstes mun-kájukért, amit a pusztító éjszakai tűznél tanúsítottak.

Négy jelentőségű számunkra ez a cikk, mert Pártunk lapja foglalko-zott ezzel a tűzrel és a tűzoltóság hőstes munkájával. Ezzel ismét meg-erősítette bennünk azt az érzést, hogy nem vagyunk egyedül, veünk van a Párt, a kormány és melle-tünk áll a dolgozó nép.

Mi — Sérfenyősziget árvízűjította község tűzoltótestülete — fogadal-mat tettünk, hogy Sarud község

tűzoltóságának példáját köv-eberen öröködjünk a dolgozó nép-gyona felett, és itt a nyugati ha-szálán a külső és belső ellen-kártevő munkája ellen is.

Ahhoz azonban, hogy tűzser-mindenkor tűzkész állapotban legyenek, szükséges volt, hogy árvíz által megrongált tűzoltó-tárunk helyett egy új szer-építsünk. Ezt társadalmi munk-vel is építettük. Hogy ez siker-t a társadalmi munkából mind-kívette a részét, nagymérték-ben „Szabad Nép“ cikkének köszö-njük, amely lelkesítette és bátorí-ta tűzoltóságunkat. Így sikerült ja-e első napjában felavatni az új-tett szertartást, amely a tűzoltósá-nemcsak új, korszerű szertara-nem egyben otthona is.

Ameltek köszönjük a „Sz-Nép“ nek, hogy foglalkozott a kéntes tűzoltóság munkájával kérjük a jövőben is szolgál-t példát a község lakosságán-tűzoltótestületének együttes h-ról.

Sérfenyősziget, 1955. Jan. 20.

Elvtársi üdvözlétei
Bertalan János sk. Szűts Lajk
VB. elnök tűzoltópa

Jelenet a komáromi alosztály kultúr-csoportjának műsorából

FEJTÖRŐ

VIZSZINTES SOROK:

1. Egyik legfontosabb feladatunk 1954. december 1-től 1955. március 31-ig (folytatás a fűg. 10. sorban). 8. Róka László. 9. Van Ilyen tánc is. 10. Bérghazdaság, ismert angol szóval (vissza). 12. Ez alatt fészkel a fecske. 14. Ismert tűzhányó. 15. A fűg. 13. sor, de vissza! 16. Gábor Andor és Kiss László névjelle. 17. Belépni — franciául (fonetikusán). 18. Végtelen epe. 20. Püha anyag (ék. felesleg). 22. Egy marokkói városba való. 24. Keverten sir. 28. Egy bizonyos évszaki. 27. A másikat! 29. Általában mindennek van. 31. SKIU. 32. Egyetlen alkatrese sem hiányzik. 33. Magánhangzólan viz. 34. Cselekedte. 37. Mi — oroszul (de előtte egy T is van). 39. ERKÚ. 40. Kalauz teszi. 41. Kerek szám. 42. Közé szorított. 43. Kötésző. 44.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
41	42	43	44	45	46	47	48	49	50
51	52	53	54	55	56	57	58	59	60

Ut. 46. Férfinév. 47. A méheknek van, de mi is vehetünk. 48. El-en-es. 49. Kicsinytörög (vissza). 51. Méhlikás. 52. Legnagyobb gyárunk ismert kezdőbetű. 54. Ebből lesz a növény.

FÜGGŐLEGES SOROK:

2. Sebes érzékszervünkre kerül! 3. Ismert nyugatnémet „hivatal”. 4. Az értékekre vigyáz (vissza) 5. Szin és szag nélküli envy. többek között robbanóanyagok gyártására is használik. 6. Kevert sár. 7. Ezek — sajnos — sok közegben még eléggé elhanyagolt állapotban vannak. 10. A vízszintes 1. sor folytatása. 11. Ennek érdekében kell a vízszintes 1-gyel kapcsolatban jó munkát végeznünk. 13. Az esős idő egyik kellemetlen következménye. 18. Népgazdasági Tanács. 21. Nem egészen atmoszférikus. 23. BZI. 25. Rosszindulatú. 28. Ebédelték — de európai nép is. 30. Három egyforma magánhangzó — a középsőn ékezet. 35. Végtelen Erzs! 36. Trombitahang. 38. Ertelme, tudása és egyéb tulajdonságai. 40. Kérésze (ék. felesleg). 45. Sok mássalhangzó! 50. Végtag. 52. Sándor Dénes. 55. Van, de nincs eleje.

BEKÜLDÉSI HATÁRIDŐ: 1955. február 20.

MEGFJTÉSÜL A KÖVETKEZŐ SOROKAT KELL BEKÜLDENI: Vízszintes 1. függőleges 7. 10. és 11. sor.

A helyes megfejtők között negyedévenként jutalmakat sorsolunk ki.

Miért égett le a Tide Watter Olajtársaság telepe?

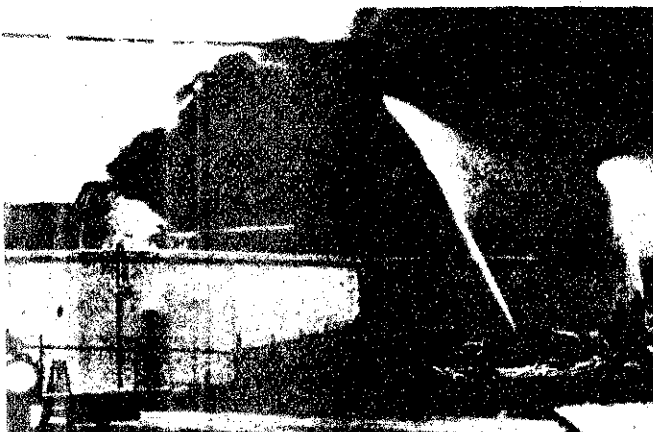
1954 június 26-án a hajnali órákban tartályrobbanásból kisebb méretű tűz keletkezett az olajtelepen. A tűz a megelőző tűzrendészeti hiányosságok, a telep dolgozóinak felkészültsége és a kivonult tűzoltóegységek taktikai baklövését miatt hatalmas arányúra fejlődött ki.

A cégnek ez a telepe 1922-ben épült és központilag szolgáltatta a Los Angeles-i hajózási pipella-rendszerét. A telepen levő tartályok befogadó képessége 5 000-től 55 000 barre-ig (795-től 8735 m³-ig) változott. A tartályok túlnyomó többségének kivételése az amerikai petróleumtársaság típusának felelt meg (bazánkban is ezeket a típusokat használják legáltalánosabban). Egy tartályt az utóbbi időben szereltek fel dupla üszötéttel, s a telepen még négy tartálynak volt üszöteteje.

A telepet 14 láb (4,27 m)

A Los Angeles-i tűzoltókörszet San Pedro-i állomását 8 óra 25 perckor egy magán-személy riasztotta. A tűzet egy cirkáló rendőrkocsiból is észrevették és a nyugati tavaknál levő tűzoltóállomást riasztották. A háromszori riasztással igen nagy erőt, 27 tűzoltóegységet vonultattak ki.

A kivonult tűzoltóegységek már meglehetősen kifejlesztett tűzhöz érkeztek, mert a robbanás ereje felszakította a tartály csatlakozócsövét is, s a szétfolyó anyag kiterjesztette a tüzet a tartályudvarra. Az elsőnek érkezett egységek a szomszédos tartályokat és vagonbűtőt hűtötték (védték). A tűzoltóság munkáját nagyon megnehezítette a magas és széles fal, mert csak kívülről, vaktában dolgozhattak. Ennek az lett az eredménye, hogy a nagy mennyiségű hűtővízzel elárasztották az egész tartályudvart, melynek felü-

A magas fal megnehezítette a tűzoltást

magas betonfal vette körül és osztotta két részre. Ez a betonfalazat alkotta a tartályok közös védőödrét is. A védőödrök befogadó képessége a tartályok befogadó képességénél 10%-kal volt nagyobb. A telep A és B oldal-rendszerű haboítóberendezéssel rendelkezett.

A tüzesetet megelőző éjjel csak két tartálynál végeztek átféjtési munkát. Egy üzem alkalmazott az egyik gázolaj-tartály felekén levő anyagot szivattyúzta át a szomszédos finomítóba, a mellette levő tartály felekén kondenzálódott vizet pedig egy másik tartályba szivattyúzta át. Az átféjtési művelet közben a két tartály csaknem egy időben felrobbant, begyulladt és a robbanás idejére leszakította a tetőjüket.

A szivattyúkezelő holttestét 4 nappal a tűz eloltása után találták meg a tartály beisejében. Valószínűleg a tartály tetőjén volt a robbanás pillanatában és ő maga idézhette elő a robbanást. A kivonult tűzoltóság nem tudta megállapítani a tűz konkrét keletkezésének okát.

A robbanás és tüzeset olyan nagy ijedséget és fejetlenséget okozott a telepen tartózkodó dolgozók között, hogy nem tudták üzembehelyezni a haboítóberendezést és a tűzoltóságot is csak elkésve értesítették.

letén szétterjedt az égő olaj. A lángtengerben viszont még a magas lobbanszpontú olajok is annyira felhevültek, hogy egymásután szakadt fel a tartályok tetőhéjazatának szegecssora, és a tartályok kezdtek kifújni.

Az oltási munkákat vezető 6. csapat parancsnokának jelentése szerint 12 készíster, 4 vasútszer, 3 tűzoltóhálo és 3 habgenerátor működött. A tűzoltócsapatok legénységének és 100 olajtelepi szakmunkás beszegefott, szervezett munkájával sikerült csak a tüzet eloltani. Hatásosan csak habbal tudták oltani. Valamennyi habfajtát használták — összmennyiségben 400 000 font (200 900 kg) habanyag fogyott el.

Az óriási méretű katasztrófánál a telepen levő 12 üzemanyagtartály közül 11 megsemmisült, illetve erősen megrongálódott, és a tárolt anyag ¼ része elégett.

A tűzoltóság közleménye a tüzeset tanulságát a következő 9 pontban összegezte:

1. Az üszötétes tartályok lényegesen jobbak a laposan és domborítottan lefedett vagy nyitott tankoknál,
2. Minden tartályt habvédelemmel kell ellátni,
3. A tartályok között megfelelő távolságú elválasztás szükséges,
4. Tűzjelzőberendezést kell felszerelni,

Az olajtelep a tűz tetőpontján

5. Állandóan betanított oltó-személyzet legyen a telepen, s ez állandóan ellenőrizze a jelző és oltó berendezést,

6. A tűzcsapatok könnyen elérhető helyen, a veszélyeztetett területtől megfelelő távolságra kell elhelyezni,

7. Az oltási kapacitásnak egyenlőnek kell lennie az i. udvarban elhelyezett tartályok oltásához szükséges habmennyiséggel,

8. Egy-egy tartályudvarban meg kell határozni és jelölni a tartályok számának felső határértékét,

9. A széles fal külső oldalán is kell macskalépcsőket elhelyezni, és nem szabad megmászhatóan szerkezeteket alkalmazni.

Ezek a tanulságok egyrészt magyarázatot adnak arra, hogy miért terjedt ki olyan nagymértékben a tűz, másrészt azonban azt bizonyítják, hogy a tűz ilyen arányú kifejlesztését a tűzoltóság hibás taktikája okozta! Az ő jelenlétükben, sőt hibájukból következett be ugyanis a nagy arányú pusztulás.

A tűzoltást irányító tisztnek meg kellett volna találnia a tűz elhatárolásának módját, s jobban kellett volna megszerveznie a védelmet. A hűtőugarak között alkalmazni kellett volna a Fog Nozle-rendszerű vízporlasztású sugárcsövet is, és ezek védelme alatt a hűtőcső egyidőben rögtönzött földáncokkal körüli kellett volna határolnia a tűzfelületet. Ezután — hogy a rögtönzött sáncot tehermentesítsék — a betonfal alján a leválasztott részen öszegyűlt hűtővíz elvezetéséről kellett volna gondoskodni. A védelem alapos megszervezése után az első oltó tankudvar, majd a bent levő tartályok habelárasztásával lényegesen kevesebb veszteséggel lehetett volna eloltani a tüzet.

A telep a tűz eloltása után

Toborzási hírek

A MEZŐSZEMEREI KÖZSEGI TÜZOLTÓSÁG LÉTSZÁMA a toborzás során 7 fővel gyarapodott, de az egység megerősítése még tovább folyik. A toborzás munkáját nagymértékben segíti az a tény, hogy a tanács gondoskodik a községi tüzoltóiról. Ezt bizonyítja az új szerződés, amelyet január 15-én adtak át rendeltetésének. Az új szerződés a költségvetésben biztosított összegből és a tüzoltói elvtársak társadalmi munkája révén épült fel.

BÜKKSZENTMARTONBAN eddig csak papíron szerepelt a községi tüzoltóság. A toborzás eredményeként ma már 14 főből áll az új egység, s a még hiányzó létszám pótlására a községi tanács gondoskodik.

MÁND KÖZSEGEBEN a községi tanács elnöke lépett be eszék a tüzoltóság soraiba. Lelkesítő és szép példája követésre talált, amit a jelenlegi 22 fő létszám is bizonyít. Ahol jó a szervezés munkája, és a községi tanács szívének tekintni a község tüzvédelmét, ott eredményes a toborzás is.

AZ ALMÁS-FÜZITŐI ÖRS BEOSZTOTTAJAI a vállalt patronálás jegyében minden erejükkel segítik a hozzájuk tartozó községi tüzoltóságok szervezeti megerősítését. Legutóbb Dunaalmás községben tartottak propagandafilmmel és ismeretterjesztő előadást. Az előadás a községi tüzoltók mellett számos dolgozó is részt vett.

A KOMÁROMI ELVTÁRSÁK eddig négy alkalommal végeztek toborzási munkát a járás területén: 26 községben voltak, és jó munkájuk eredményeként 27 új községi tüzoltó erősítette sorokat. Többek között 16 női tüzoltó is szerveztek, s így járásuk területén jelenleg több mint 50 fő községi tüzoltó működik.

Kultúracsoporthoz is segíti a szervezeti megerősítés munkáját. Legutóbb két községben tartottak előadást, s a bevétel a községek tüzoltósági felszerelésének és ruházatának kiegészítésére ajánlotta fel.

A MOHÁCSI ALOSZTÁLY KULTURCSOPORTJA a toborzás során legutóbb Himesházaán tartott előadást. Az előadás sikere nyomán megerősítették a községi tüzoltóság létszámát. Súlyom Zoltán fő. tiz. elvtárs jó munkája révén úttörő lány- és fiúcsapatot is szervezett.

HELYREIGAZÍTÁS

Lapunk januári számában közölt „Az infravörös szárítás alkalmazása és tüzendészet” című szakmai cikk — 15. oldal — 2. hasábj utolsó sorában kezdődő mondat így hangzik helyesen: „Olyan esetben, amikor a szárítás művelete nagy csarnokban történik, amely csarnok beforgata két-háromszázszorosa a ke-mence térfogatának, minden további nélkül elhelyezhető a szárító.”

MAGYAR TÜZOLTÓ

A magyar tüzoltóság folyóirata. Szerkesztő a szerkesztőbizottság. Felelős szerkesztő: Beszteri Lajos tüzoltó főhadnagy. Elöljáró kiadó: Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó Igazgatósága. Szerkesztőség: VI., Bajcsy Zsilinszky-út 7. Telefon: 427-341. ÖTE. bev. száma: 100.905. Vörös Csillag Nyomda, Budapest. Felelős: Poroszká L.

SPORTHIREINK

SI

A Bp. Dózsa síelői a Mátrában táboroznak. Galyatetőn a futók és ugrók Darabos Sándor mesteredző vezetésével naponta szorgalmas munkával készülnek a soron következő versenyre. A futók edzésadagja eléri a napi 15 km-t. Az ugrók a nemrég rendezett 36-38 méteres ugrásokra alkalmas sáncot edzenek. A mátraházi 60 méteres ugrósáncot 80 méterre építették át, azonban nekifutó lejtésszőge kicsi, az ugrók nem kapnak kellő sebességet, ezért 40-46 méternél egyelőre nem lehet többet ugrani róla.

Lesiklóink munkáját Kékesen csőrőlvontatás könnyíti meg. Ennek segítségével nem fecsérelik energiájukat a felfelé kapaszkodásra s így több lesiklóra van módjuk.

Az egyesületi bajnokságokon a hóviszonyok nem nagyon kedveztek a versenynek. A szinte tükörfényes, jeges hó nehéz próbára tette különösen a lesiklókat. Oriásműlesiklásban és műlesiklásban a háromszoros magyar bajnok, Máthé nyerte meg a Dózsa-bajnokságot. Sajnos, Máthé a Budapest-bajnokságon egy szerencsétlen bukás következtében lábat törte, és kiesett a további küzdelmekből. A Dózsa futóbajnokságát Sajgó távollétében nagy fölényvel Beták nyerte meg.

A Budapest-bajnokságokra már javuló hóviszonyok mellett került sor. A felnőtt férfiak futóbajnokságát Sajgó nyerte meg Beták előtt. Csapatbajnokságban a Bp. Dózsa csapata végzett az első helyen (Sajgó, Beták, Nabel, Faludi, Vincze). Műlesikló-bajnokságban a Dózsa versenyzői közül az ifjúsági Némethi győzött klubtárs, Kovács előtt. Az észak-i összetett bajnokságban Benedek a második, Beták a harmadik helyet szerezte meg. Benedek harmadik lett az ugró-bajnokságban.

A Dózsa síelői a Budapest-bajnokság után a február elején megrendezésre kerülő országos bajnokságra készülnek. A bajnokság színhelye — a hóviszonyoktól függően — a Bükkben vagy a Mátrában lesz. A versenyzők és vezetők bizalommal tekintenek a küzdelmek elé, és három-négy bajnokságra számítanak.

ASZTALITENISZ

A budapesti egységek részére kiírt asztalitenisz hármass csapatbajnokság küzdelmei január hó 13-án megkezdődtek. Reméljük, hogy az osztályparancsnokság sportirodája ezt a versenyt nagyobb gondossággal és több lelkiismeretességgel rendezte meg, mint az őszi röplabda-bajnokságot.

Eddig a mérkőzések lebonyolítása zavartalanul folyt. Lapzártáig az alábbi játszmákat bonyolították le: Osztálytörzs—3-6-os önálló óra 5:0; XI. alosztály—II-es önálló óra 5:3; XXII. alosztály—VIII. alosztály „A” csapata 8:1; XV alosztály—2-es önálló óra 3:3.

BÍRKÓZÁS

Válogatott kötöttfogású birkózó-csapatunk több mérkőzést vívott Törökországban. A kitűnően képzett török birkózók ellen jó eredményeket értek el versenyzőink. A Bp. Dózsa négy válogatottat adott a csapatnak Baranya, Tarr, Polyák II. és az olimpiai bajnok Szilvási személyében. Reméljük, hogy birkózóink a tapasztalatokat helyesen használják fel a közeljövőben lebonyolításra kerülő világbajnokságon.

RÖPLABDA

Az 1954. évi budapesti egységek részére kiírt röplabdabajnokság helyezésének kérdését végre eldöntötték. Első helyen a tavalyi bajnok, az V. alosztály csapata végzett, második a XXI. alosztály.

harmadik a Törzsalosztály csapata lett. A győztes csapatban Major József főrm., Zelena János őrm., Miklós György fő. Kovács Pál őrm., Gyenes János tiz. és Martus József tiz. vívták ki a sikert az V. alosztály számára. A bajnokságot megnyerték, azonban a díjakat még mindig nem kapták meg az elvtársak. Kíváncsiak vagyunk, hogy a díjazás is úgy elhúzódik-e, mint a bajnokság befejezése.

OSZÁS

A Bp. Dózsa úszószakosztálya kiváló munkáját dicséri, hogy a sportkörök nevelőmunkája mennyiségi és minőségi színvonalának javítására 1954-re kiírt OTSB-versenyáslót elnyerte a Bp. Lokomotív és a Bp. Előre előtt. Az eredmény elérésében nagy része van az úszóedzőnek, Gróf Ödön fő. szds. elvtársnak.

KEZILABDA

A csepeli sportcsarnok téli vasárnapokon reggeltől estig a kézilabda-szurkolók lelkes biztatásából zajlik. Hangorkán és tapaszihar zúg fel egy-egy szép akció, kapura lövés vagy bravuros védés láttára.

A terem-kézilabda Tanács Kupa mérkőzések végük felé közelednek. Hét héten keresztül küzdöttek a csapatok a csoportelsőséget és a helyezéseket. Január második felében került sor a döntőre. Az egyes csoportok első három helyezettjei kerültek a hatos döntőbe, hogy körmérkőzés formájában eldöntsék, ki lesz a kupagyőztes. Az „A” csoportból férfivonalon a Bp. Kinizsi, a Bp. Dózsa és Elektromos, a „B” csoportból a Bp. V. Meteor, a Csepeli Vasas és a Bp. Vasas kerültek a döntőbe. Nőknél az „A” csoportból a Bp. Postás, a Csepeli Vasas és a Bp. V. Meteor, a „B” csoportból a Keltex, a Bp. Kinizsi és a Gázművek szereztek meg a jogot a döntőben való részvételre.

A lapzártáig lejátszott döntő mérkőzések 3. fordulója után férfialnál a Bp. Dózsa, nőknél a Gázművek áll az élen. Még két forduló van hátra és a Dózsa játékosainak két kemény mérkőzésen kell helytállni, ha kupagyőztesként akarják elhagyni a termet.

VIDÉKI HÍREK

Szolnok

A szolnoki alosztályon a télen sem szünetel a sportélet. Az alosztály röplabda-csapatja a városi terem-röplabdabajnokságon vesz részt, ahol nyolc csapat körmérkőzéses formájában dönti el a helyezéseket. Az eddig lejátszott négy mérkőzést az alosztály csapata megnyerte, és reménye van a jó helyzetre.

Abasár

Abasár község tüzoltói a toborzás munkájában igen ügyesen használták fel a sport vonzó erejét. Fiatal

tüzoltói elvtársakból labdarúgó-csapatot szerveztek, s a szakosztály jó munkáját dicséri, hogy rövidesen tartalékcsoport is alakult, melynek minden tagja tüzoltó. Az elmúlt évben a járási bajnokságban vettek részt, és a második helyen végeztek.

A labdarúgó-szakosztály mellett megalakították a röplabda-csapatot, és ebben a sportágban is eredményesen kívánnak szerepelni. Eperjesi parancsok elvtárs, további jó munkát kívánunk!

Székesfehérvár

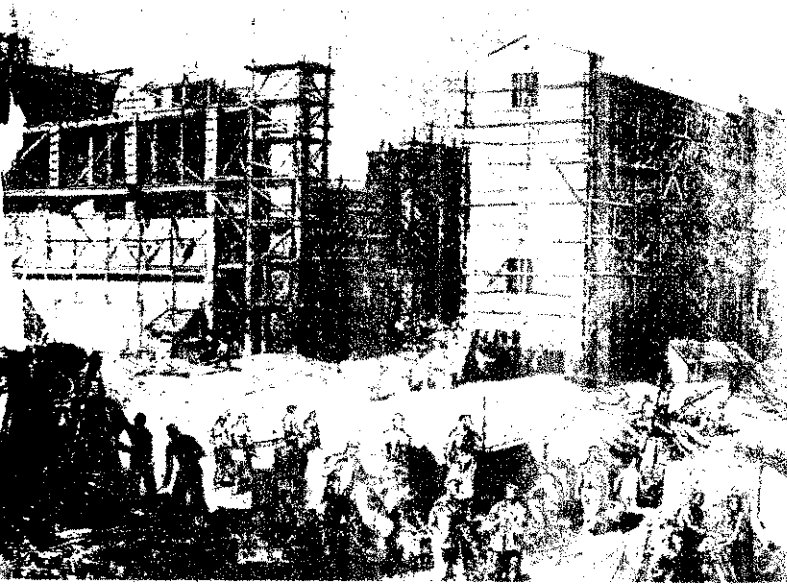
A székesfehérvári osztályparancsnokság OTE tagozata az alegységek kapcsolatának szorosabbá tétele érdekében asztalitenisz-versenyt rendezett. Az egyes alegységek a megyei versenyt megelőzően házi-versenyeken döntötték el, hogy kik képviseljék az egységet a megyei versenyen.

A megyei versenyt január 22-én rendezték meg és azon a hat egység közül csak három egység csapata vett részt: a székesfehérvári alosztály, a sárbogárdi alosztály és az osztálytörzs csapata. A hármass csapatversenyben végeredményben a székesfehérvári alosztály csapata végzett az első helyen, Mojzes, Rácz, Pataki összetételben. A második helyezett az osztály csapata érte el — Kalmár, Szajkó és Takács összeállításban. A harmadik helyet a sárbogárdi alosztály csapata szerezte meg.

Az ugyanakkor megtartott egyéni versenyben Mojzes hdgy. győzött, második Takács hdgy., harmadik Rácz szkv.

Reméljük, ha a megyei tagozat legközelebb bármely sportágban csapat vagy egyéni versenyt ír ki, akkor azon a most hiányzó alegységek is részt vesznek.

A REP. ANTIKORZSOK
ALAPJAI

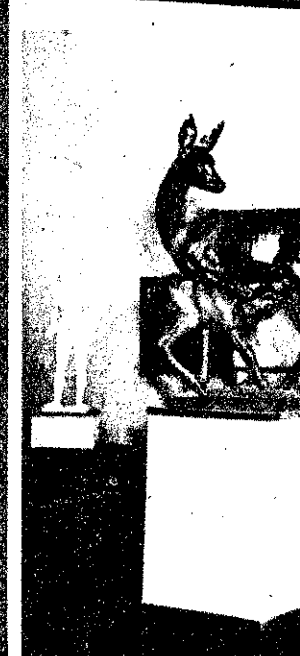
As a result of the...
 is...
 mény...
 képe...

El...

...

M...

...

MAGYAR TŰZOLTÓ

A MAGYAR TŰZOLTÓSÁG FOLYÓIRATA

VII. évfolyam 3. szám

1955. március

A TARTALOMBÓL:

Március

A kollektív vezetés alkalmazása pártszervezetünk munkájában

A IV. magyar békekongresszus felhívása a magyar néphez

Az emlékezés ünnepe

Barátságunk tiszteletére

Tíz év távlatából

A szentesi alosztály tiszteletére

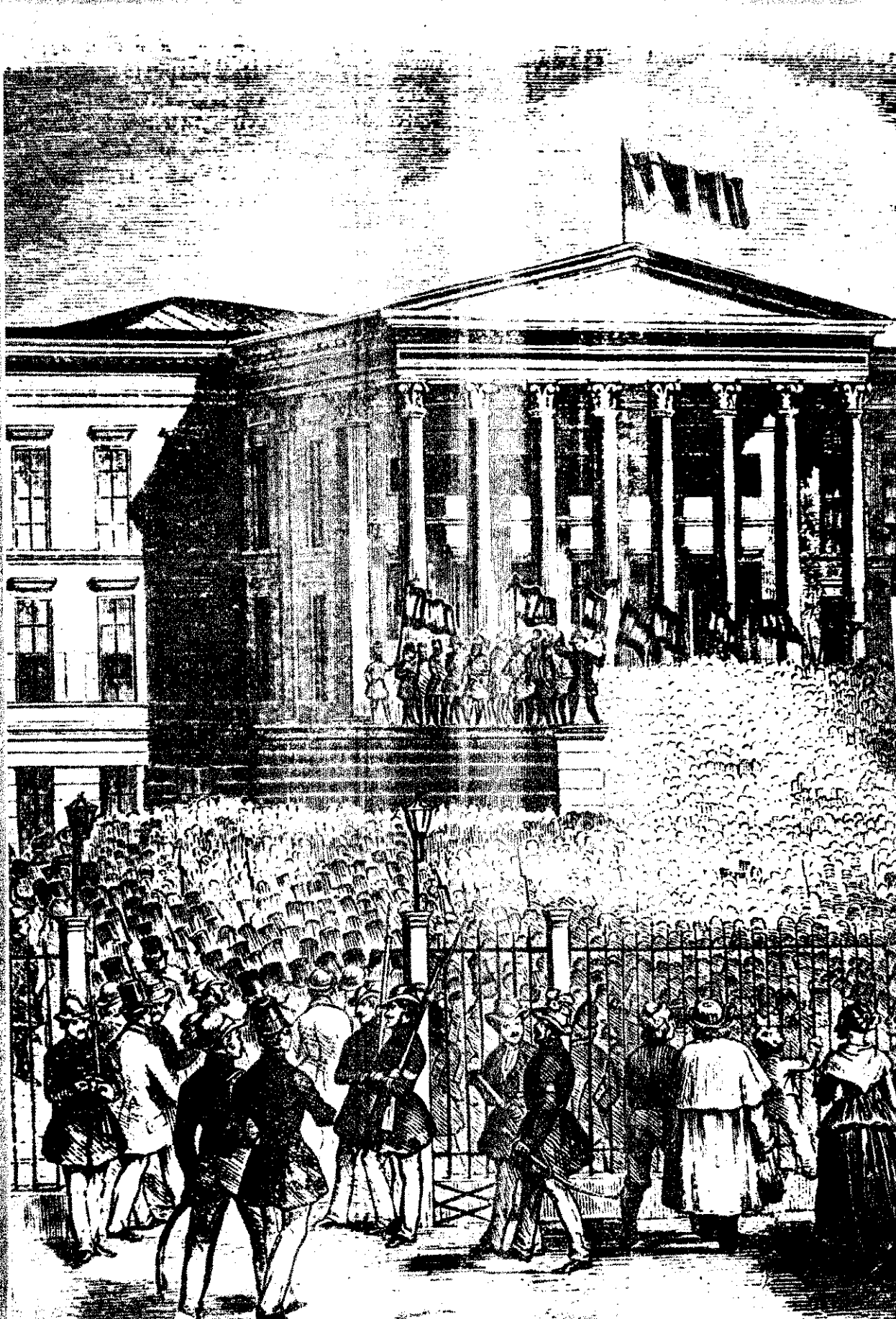
Az önkéntes tűzbiztonsági kérdéseiről

A tűzoltó hivatás szerepéről

CIMLAPUNK:

1945. Március 15.
Meggyűlés a Nemzeti Múzeum előtt
(Egykori fametszet)

KÜLPOLITIKA

Egy kijelentés, s ami mögötte van

Lodge, az Egyesült Államok ENSZ-beli állandó képviselője nemrégiben a Biztonsági Tanács ülésén beszélve, kijelentette: „Az Egyesült Államok sohasem avatkozott be Kína belügyeibe.“ Tételezzük fel, hogy ezeknek a szavaknak van alapja, s ebből kiindulva, megkíséréljük feleleveníteni az amerikai-kínai kapcsolatok azon tényeit, amelyek kitérően illusztrálják ezt a megállapítást.

Vegyük tehát úgy, hogy az Egyesült Államokat mindig barátság és együttműködés fűzte Kínához. A barátság fokozatosan erősödött a „fair play“ tiszteletreméltó elve alapján. Az amerikaiak először miszcionáriusokat, majd kereskedőket s ezt követően ágyúszázadokat küldtek Kínába...

Az ópium feledést nyújt

A barátság erősödése alapján az együttműködés „mindkét fél“ számára hasznosan fejlődött. A történelem erre sok kiemelkedő példát hoz fel. Így pl. az 1921-es washingtoni konferencián John Foster Dulles Lansing nevű nagybátyja (az Egyesült Államok akkori külügyminisztere) volt a kínai küldöttség hivatalos tanácsadója. Úgy ahogy írjuk: a kínaié. A barátság és segítség eme megnyilvánulásának láttán sok kínainak joggal támadt hátsó gondolata, de az Egyesült Államok kormánya hathatósan „meggyőzte“ őket arról, hogy az amerikaiak jobban tudják, hogy mi jó a kínaiak számára és mi nem. A kínaiak jobb életének „biztosítása“ céljából Washington mindenesetre jelentősen megnövelte befolyási területét Kínában.

Hogy ezt önző vagy kizsákmányolási érdekből tették volna? Ugyan kérem! Hiszen egészen világos, hogy az amerikai „segítség“ nagyon kézzelfogható volt, lévén koncesszióik és komoly befolyásuk. A segítség érzékelhetőségéről különben nem egyszer meggyőződhetek azok az „önfejű“ kínaiak, akik hangoztatni merészték, hogy ők maguk talán mégis csak jobban tudják, hogy mi a jó a kínaiak számára és mi nem, mert az amerikaiak nemcsak tanácsokkal segítettek, hanem fegyverrel, hadihajókkal és hadsereggel is. Vajon nem az amerikai „boy“-ok egységeli nyomtatói el többibben is véres kegyetlenséggel azokat a felkeléseket, amelyek a népnézű kormányok ellen törtek ki? S mindent az amerikaiak — mint mondták — „teljesen önzetlenül“ tették. Az igazán nem számít, hogy évente átlagban 800 millió dollár hasznót sajtoltak ki Kínából. De ki ad az ilyen „apróságokra?“...

Washingtonban tehát csupán azon gondolkoztak, hogyan lehetne „könnyíteni“ a szegény kínaiak szenvedésén és nehézségein. Ime az eredmény: az 1839-60-as években Anglia, az Egyesült Államok és Franciaország — hogy az „elmaradott“ kínaiakat „meggyőzze“ az ópium vásárlásának és importálásának fontosságáról — három, ú. n. ópiumháborút vezetett a kínaiak ellen. Mindezt természetesen „emberi“ szempontoktól vezéreltetve tették. Köztudomású ugyanis, hogy az ópiumszívó ember, ha éhes, ópiumfogyasztás közben még az éhségről is megfeledkezik.

A Csang-dinasztiából származó Csang

beszédés példa arra, milyen módon „érdemelték ki“ az akkori kínai vezetők az amerikaiak kegyeit. Négy nagy „dinasztia“ — a Kung, Sung, Csen és Csang — volt az amerikai bankok állandó kliense.

Csang Kai-sek „zenialitását“ az amerikaiak 1931-ben, a Kína elleni japán támadás megindulásakor fedezték fel, Csang Kai-sek és Kuomintang-beli legközelebbi cinkosai gyorsan feltalálták magukat, s megállapították, hogy nekik nem a japán szamurájok, hanem a kínai kommunisták a legnagyobb ellenségeik.

Éppen ezért, amikor a japánok behatoltak az ország mélyébe, Csang Kai-sek következetesen, fáradhatatlanul és hosszú időn át csak „vörös szövetségei“ ellen harcolt, azt állítva, hogy „a nemzetellenes kommunisták“ nehezítik a harcot a Japán hadsereg ellen.

De az amerikaiak sem maradtak tétlenül ezekben a — számukra lélekemelő — pillanatokban: egyaránt szállították a fegyvert Csang Kai-seknek és a japánoknak is. Nincs ebben semmi különös — mondták —, hiszen mindkét fél a kommunizmus ellen akar harcolni.

De a kínaiak többsége sehogy sem értette meg Csang Kai-sek és óceánontúli barátainak politikáját. Nem értették meg, mert „elmaradottak“ (90 százaléka analfabéta volt) és „önfejűek“ voltak. Nagyon önfejűek! — s Csang Kai-sek kormánya éppen ezért az 1927-29-es években kb. 300 000 kommunistát vagy állítólagos kommunistát végeztetett ki. Azonban mindez hiábavaló volt.

A második világháború vége felé, amikor a kommunisták már olyan sokan voltak, hogy nem lehetett őket kivégezni, az amerikaiak kijelentették, hogy — a Kína iránt érzett „tisztá barátságukból“ kifolyólag — „jogrendet“ teremtenek az országban. Ebből a célból mint barát a barátnak, Csang Kai-sek számára 166 hadosztályt szereltek fel, s majdnem 1800 repülőgépet és kb. 750 hadihajót szállítottak részére. Emellett amerikai tanácsadók százai képezték ki a kuomintangista hadsereget. Mindez „potom“ 6 milliárd dollárjába került az Egyesült Államoknak. Tehát hat milliárd dollárt húztak ki az amerikai adófizetők zsebéből, hogy az Egyesült Államok kormánya „áldozni“ tudjon az amerikai-kínai barátság oltárán...

Egy napon azonban kiderült, hogy a kínaiak bizony nagyon „hálátlanok“ a nagylelkű amerikaiakkal szemben. S bekevertezt az Egyesült Államok részére olyannyira fájdalom pillanat, amikor Kínát elvesztették. A veszteségszámla 6 milliárd dollárral és 600 millió kínaival növekedett meg.

„Bajban“ mutatkozik meg az igazi barát

Csang Kai-sek a „bajban“ Tajvan szigetén húzódott meg a „hálátlan“ nemzet elől, s az Egyesült Államok rögtön segítségére sietett. Kb. 1,4 milliárd dollár értékű fegyvert szállított számára. 1950-ben az amerikai kormány Tajvan semlegesítését, 1953-ban pedig viszont a sem-

legesítés megszüntetését nyilvánította ki, ahogy éppen céljai kívánták.

Gyakorlatilag mindkét esemény ugyanazt jelentette. A különbség csupán az amerikai VII. flotta tartózkodási helyében mutatkozott meg, s abban, hogy az amerikaiak a semlegesítés ideje alatt nem hivatalosan, a semlegesítés megszüntetéstől kezdve pedig már hivatalosan nyújtottak szabadkezet Csang Kai-seknek a kínai szárazföld ellen.

Az amerikaiak, hogy Csang Kai-sek szabad tevékenységét biztosítsák Tajvanon és a szárazföld irányában, szemrebbenés nélkül vetették fel a „fegyverszünet“ jelszavát, és ugyanakkor nyíltan erős légi és tengeri erőkkel támogatják Csang Kai-seket.

A kommunisták és hazafiak véleménye az, hogy ez nyílt beavatkozás Kína belügyeibe. Néhány tekintélyes amerikai lap is — bár burkoltan, de — kénytelen volt elismerni ezt a ténnyt. A „Washington Star“ pl. egy írt január 29-i számában: „Tajvan és a Halász Szigetek nem amerikai szigetek. Nem tartoznak Csang Kai-sekhez sem... aki a megszálló jogán uralja ezeket a szigeteket.“

Ebből a cikkből annak is ki kellett volna tűnnie, hogy az Egyesült Államok is megszálló Tajvanon, s hogy beavatkozik Kína belügyeibe. De erről nem írtak. A „Washington Star“-beli cikk szerzője úgy látszik nem értette meg, hogy a Föld térfekelt meg lehet változtatni. Truman ugyanis elnöksége idején kijelentette: „Tajvan politikai, földrajzi és stratégiai szempontból Kína része.“ Truman akkor úgy gondolta, hogy Csang Kai-sek még uralkodni fog Kínában, s akkor „természetesen“ Tajvan Kína része, s egész Kína a „szabad világ“ része lett volna. Minthogy azonban nem így történt, az amerikaiaknak meg kellett változtatniuk a térképet. Miben áll ez a változtatás?

Út tényező

Az amerikaiak ma a kérdést így állítják be: 1. Kína egyenlő Csang Kai-sekkel. A kínai Népköztársaság nem létezik, mert Washington nem ismeri el. Ezenkívül ez az elnevezés nem szerepel a John Foster Dulles által vezetett hivatal (Külügyminisztérium) semmiféle hivatalos dokumentumában. — 2. Tajvan ú. n. felszabadítása 600 millió ember „felháborító agressziója“ Kína és kipróbált szövetségese — az Egyesült Államok ellen. — 3. Az Egyesült Államoknak azt kell tennie, amit Tajvanon tesznek. Ezt követeli az Egyesült Államok „biztonsága“, amelyet a kínai kommunisták „veszélyeztetnek“. (Tajvan egyébként 11 000 kilométerre fekszik az Egyesült Államoktól, de úgy látszik ez a távolság az amerikaiaknál nem számít.) — 4. Az Egyesült Államoknak Csang Kai-sek Tajvannal együtt és nem anélkül kell. Mindezt persze a „béke nevében teszik“, hiszen az Egyesült Államok továbbra is arról álmodozik, hogy Kínában megteremtse a „pax americana“-t.

A négy tényezőből adódó utolsó ötödik tény, vagyis az, hogy az Egyesült Államok sohasem avatkozott be Kína belügyeibe — legalább annyira „igaz“, mint az előző négy...

A népért
tűzön-vízen át!

MAGYAR TŰZOLTÓ
A MAGYAR TŰZOLTÓSÁG FOLYOIRATA

Március

Minden nép, minden nemzet életében vannak olyan időszakok, események, melyekre az utókor megvetéssel és gyűlölettel tekint vissza, de vannak olyan időszakok, események és személyek is, melyekre az utókor, a nemzet hű fia büszkén emlékszik s mélyen szívükbe zárnak. Ez utóbbiak hosszú évszázadok múltján sem merülnek a feledés homályába, sőt az elhunyt évek, évtizedek még ragyogóbbra esiszojlik szép emléküket.

Szocializmust építő dolgozó népünk szívében — mind nagyobb eredményeinkkel párhuzamosan — egyre erősebben él haladó múltunk megannyi szép emléke, s büszkén tekintünk vissza népünk nagyszerű függetlenségi küzdelmeire, melyeket évszázadokon át folytatott a haza szabadságáért az idegen elnyomók ellen. A ma nagyszerű történelmét formáló magyar nép joggal büszke az egy évezred történetét kialakító magyar népre, mely „Annyi balszerencse közt, oly sok vizsály”... közepette is fenntartotta magyarságát.

A hazánk felszabadulását megelőző történelmünknek oly sok nehéz és hősi harcából is kiemelkedik az 1848—49. évi forradalom és szabadságharc és annak kezdete, 1848 március 15-e, melyről Petőfi zengő szavakkal és pontos történelmi ítélettel így ír:

„Ezernyolcszáznegyvennyolc, te csillag,
Te a népek hajnalcillaga!...”

Esztendőről esztendőre ünnepeljük 1848 március 15-ét. Nemcsak a felszabadulás óta ülünk meg ezt a napot — a reakciós Horthy-Magyarország is ilyen ünnep volt. A hazát áruló, a nemzeti függetlenséget ábball típró urak azonban meg hamisították, hamis tartalommal töltötték meg a márciusi ünnepségeket. A márciusi ünnepségek a felszabadulás után változtak meg alapjaikban: 1945 óta egy szabad, független nép ünnepi szabadságharcos elődeit, és a hősöknek járó tisztelettel adózik 1848—49 emlékének.

Most is március 15-ére — 1848—49 forradalmának, szabadságharcának kezdetére — emlékezünk. Felelevenednek előttünk a márciusi fiatalok, akik mindig elsők voltak, amikor cselekedni kellett a hazáért — Kossuth, Táncsics, Petőfi a nemzeti egység, a függetlenség megteremtéséért folytatott harc bátor, lelkes szervezői, irányítói és aktív részvevői. Emlékezetünkbe idéződnek a két világhatalom túleréjével szemben vívott, dicső függetlenségi harc mozzanatait, a dicsőséges honvédhadsereg ragyogó harci tetteit, s az a hatalmas győzelem, mely 1849 tavaszán egy pillanatra Magyarországot tette az európai szabadságmozgalom reménységévé.

Bátor, hőslélekű forradalmárokról, nagy és dicső tettekről beszélnek a márciusi napok, az akkori események. Méltán írja róla Petőfi:

„Magyar történet műzsája,
Vésőd soká nyugodott,
Vedd fel azt s örök tábládra
Vésd fel ezt a nagy napot!
Nagyapáink és apáink
Míg egy század elhaladt,
Nem tevének annyit, mint mink
Huszonnégy óra alatt!”

Valóban, az 1848 március 15-én kibontakozott forradalom addigi történelmünk legnagyobb küzdelme volt a haza szabadságáért, függetlenségéért. És e dicső szabadságharc történetének könyvében külön, fényes oldalak illetik meg a szabadság, függet-

lenség harcosait, akik tudtak élni, dolgozni, s — ha kellett — meghalni azért, hogy emberséges, emberhez méltó legyen a haza, a társadalom, az egész világ élete. 1848—49 nem fejezhette be, amit elkezdett: elbukott — el kellett buknia — belső gyengeségei, a nemesi vezetés következtetlensége, a vezetésre valóban képes forradalmi osztály hiánya miatt, de döntően és elsősorban a hazánkra támadó nemzetközi reakció túleréje, a császár és a cár Anglia által támogatott összefogása következtében. A szabadságharc elbukott, de nagyszerű példája örökké él emlékezetünkben.

Mire tanít és figyelmeztet bennünket a március 15-ére való emlékezés? Mindenekelőtt a haza határtalan szeretetére, a megbonthatatlan nemzeti egység fontosságára, kivívott szabadságunk megvédésére, tovább szilárdítására s nem utolsósorban vívmányaink, hatalmas alkotásaink éber őrzésére.

Tettekkel szeretni a hazát! — lényegében erre tanítanak a márciusi események, a márciusi hősök. Nem olyan hazafiságra van most szükség, amely eltűri, hogy „a nyelv forog, a 'kéz pihen”, hanem olyan hazafiságra, amely a mindennapi munka hőstetteiben jut kifejezésre. A márciusi hősök példája kell, hogy lelkesítse tűzoltóságunk valamennyi fagját is szolgálatuk ellátásában. Jegyezzük meg: mi tűzoltók is csak akkor vagyunk hűek 1848-hoz, ha a forradalom hőseinek példáját követve, tettekre váltjuk hazaszeretetünket s — a tűzvédelem biztosításán keresztül — szüntelenül erősítjük Népköztársaságunkat.

A forradalom, a szabadságharc elbukott, nem fejezhette be, amit elkezdett — nekünk, a mi korunknak jutott osztályrészül, hogy az 1848-ban megkezdett művet befejezzük. Mi nemcsak a ránkmaradt történelmi feladatokat oldottuk meg, hanem továbbfejlesztettük 1848 örökségét és azt egybeforrasztottuk szabad és független hazánkban a szocializmus felépítésének nagy ügyével. S itt kell ugyancsak megemlékeznünk arról, hogy a 48-as jobbfelfelzárkózás után csaknem egy évszázaddal a munkásosztály pártjának kezdeményezésére hajtottuk végre nemzeti történelmünk egyik legnagyobb tetteit: felosztottuk a nagybirtokot, s a földet a nincstelenek és szegényparaszatok százaihoz adtuk. Tíz éve annak, hogy eldőlt az évszázados per: a föld azé lett, aki megművelte.

De 1848 forradalmi tavaszára emlékezve, lehetetlen nem gondolni 1945 csodálatos tavaszára, a felszabadulásra, amelynek éppen a közeli napokban ünnepeljük 10 éves évfordulóját. Az 1945-ös felszabadulás, a dicsőséges Szovjet Hadsereg ragyogó győzelme hozta meg a levett szabadságharcok és elbukott forradalmak évszázadai után történelmünk legnagyobb fordulatát. Szabadok lettünk. Az évszázados elnyomás sötétjét eloszlatta a szabadság éltető, ragyogó napja. Azé a szabadság, amelyet egy nagy nép hozott számunkra, s amelyért annyi hős harcos hullatta drága vérért, áldozta fiatal életét. S mi éltünk a felszabadulás adta lehetőséggel és a nagy Szovjetunió önzetlen támogatásával, a párt és a munkásosztály vezette dolgozó nép odaadó, lelkes munkájával hazánk életében új történelmet formáltunk. Soha nem volt olyan gazdag az élet és olyan eseménydús a mindennap, mint az utolsó 8—10 esztendőben. Soha ilyen gyorsan s ilyen sokat nem tett és nem is tehetett a magyar nép a haladásért, mint ezekben az években. Megsokszorozódott a nép alkotó ereje és hőmpölyögve árad belőle az új élet, hogy továbbvigye és még szebbé, még gazdagabbá tegye mindazt, amit eddig megvalósítottunk.

A kollektív vezetés alkalmazása pártalapszervezetünk munkájában

Elmondja ÉZSIÁS SANDOR t. szkv., a 7. sz. önálló ősrs pártalapszervezetének titkára

Pártunk Szervezeti Szabályzata kimondja: „A párt valamennyi vezető szervének munkájában érvényesülnie kell a pártvezetés legfőbb lenini elvének: a kollektív vezetésnek. Küzdeni kell a marxista párttól idegen személyi kultusz ellen.”

Pártunk III. kongresszusa által jóváhagyott Szervezeti Szabályzat tovább szélesíti a pártönkivüli demokráciát, fokozottabban előtérbe helyezi a párttagok jogainak védelmét — mindezek a kollektív vezetés érvényesítése mellett hathatósan tovább fokozzák a párttagok aktivitását és felelősségérzetét, s egyben erősítik a kapcsolatot a párttagok és pártönkivüli tömegek között. A III. kongresszus a kollektív vezetés gyakorlati alkalmazásának jelentőségénél kiemeli, hogy az alapszervezetekben a legfontosabb helyi kérdések döntése előtt tanácskozzák meg azt a párt-szervezet kommunistaival, egyszóval kérések ki véleményüket, hogy

a határozatok tükrözzék a párttagság többségének akaratát és így végrehajtásukban is érvényesüljön a magasabbfokú felelősségérzet.

A kollektív vezetés elvének betartása rendkívül fontos a káderek kommunista nevelése szempontjából is. A káderek vezetőkké való kinevelése kollektív munka nélkül lehetetlen, a káderek csak a feladatokat végrehajtása, a munka végzése során fejlődnek.

Pártvezetőségünk ennek az elvnek, ennek a szellemnek megfelelően igyekszik irányítani a pártalapszervezet munkáját, s megoldani a párttagság előtt álló feladatokat. Pártalapszervezetünk közel egy esztendeje alakult meg. A pártvezetőség legfőbb feladatának a munka helyes megszervezését tekintette, s ennek megfelelően hozzájárított annak megszervezéséhez. A munkát elsősorban a vezetőségi tagok között osztottuk meg. Ezzel egyrészt biztosítani kívántuk a feladatok végrehajtásának szorgalmazását, másrészt a pártmunka iránt a személyi felelősségérzet elmélyítését a pártvezetőségi tagok részéről. A munka tervszerűsége érdekében a vezetőség munkatervet készített.

Következő és igen fontos feladatnak tekintettük az aktívahálózat megszervezését, kiépítését. A népnevelő elvtársakat mindenkor egyéni beszélgetés s a párttagság, az elvtársak javaslata alapján állítottuk be. Figyelembe vettük az elvtársak véleményét, rátermettségét, a munkához való viszonyát. Pártmunkával nemcsak párttagokat, hanem jól dolgozó, példamutató magatartású pártönkivüli elvtársakat is megbízunk. A vezetőség minden népnevelő elvtársat konkrét feladattal bíz meg, s a feladatok végrehajtásához menetközben is ad segítséget. A területet felosztottuk a népnevelő elvtársak között, mindegyiknek adtunk elvtársakat, akiket rendszeresen nevel, tanít s ezért személyesen is felelős.

Munkánk helyes irányítása és a feladatok tervszerű megoldása végett alapszervezetünk vezetősége rendszeresen, meghatározott időben ülésezik, s a vezetőségi ülésre meghívjuk a szakmai vezetőt is.

A szakmai vezető bevonása azt eredményezi, hogy az alapszervezet mindig tájé-

kozódva van az ősrs előtt álló legfontosabb feladatokról. A vezetőségi ülést úgy szervezzük meg, hogy minden vezetőségi tagot és az ülésen részt vevő elvtársat időben értesítsünk és tájékoztassunk az ülés időpontjáról, s annak anyagáról.

Ezenkívül egy-egy alkalommal meghívjuk a propagandista, valamint a tömegszervezeti vezető elvtársat is, s időnként beszámolnak végzett munkájukról. Az ilyen beszámoltatás igen hasznosnak és eredményesnek bizonyult, egyrészt azért, mert az elvtársak elmondják, hogy milyen módszerekkel oldották meg az egyes feladatokat, hogyan sikerült mozgósítan az elvtársakat stb., másrészt pedig az elvtársak helyes és értékes javaslatokat tehetnek. Mindez hozzájárul alapszervezetünk munkájának eredményesebb viteléhez.

Alapszervezetünkönél gyakori a határozathozatal, amit a pártvezetőség dolgoz ki, majd a tagság elé terjeszt jóváhagyás végett. A párttagság legtöbb esetben kiegészíti a vezetőség által összeállított és előterjesztett határozati javaslatot és csak alapos vita után kerül sor annak elfogadására. Ez helyes is, mert így a határozatot több oldalról megvitáztatják, s így tartalmasabb, értékeesebb.

A vezetőség tervbevette, hogy időnként s főleg akkor, amikor a vezetőségi beszámoló döntően valamely vezetőségi tag munkájával foglalkozik, maga az illető elvtárs számol be a taggyűlés előtt. A beszámolót természetesen ilyen esetben is a vezetőség állítja össze. Ez önállóságra, bátorságra neveli és készíti a kommunis-tákat.

A népnevelő elvtársak részére kéthetenként tartunk értekezletet, ahol részletesen tájékoztatjuk az elvtársakat a legközelebbi feladatokról, s rövidesen értékeljük az elért eredményeket, és a fennálló hiányosságokat. Esetenként egy-egy népnevelő beszámol végzett munkájáról, tevékenységéről. Népnevelő elvtársaink ilyen esetben különböző kérdéseket, problémákat vetnek fel. Ezeket azután közösen megbeszéljük, s egyben értékeljük az illető elvtárs munkáját is.

A pártmunka megjavítása érdekében újjaválasztottuk a tömegszervezeti vezető elvtársakat, s így az aktívahálózat teljes kiépítésével az egész területet teljesen át tudjuk fogni.

A pártalapszervezet igen nagy gondot fordít a kultúrmuta és a sport fejlesztésére is. A pártvezetőség gondol arra is, nehogy valamelyik elvtárs túl legyen terhelve pártmunkával, s ugyanakkor egyes elvtársak semmi ilyen megbízatást ne kapjanak. Ennek megelőzése érdekében minden

Pártalapszervezetünk vezetősége feladatul tűzte ki, hogy pártunk Szervezeti Szabályzatának szellemében, a kollektív vezetés elve alapján, a munkájában még meg hiányosságokat felszámolja. Bizik abban, hogy e törekvésében nem áll egyedül, s bi számíthat a felsőbb pártszervek és a politikai osztály segítségére.

párttag, s minden jól dolgozó, szorgalm és becsületes pártönkivüli pártmegbízott kapott. A munka ilyen megosztásával biztosítottuk egyrészt a feladatok megoldás, másrészt pedig a kommunis-ták, a pártönkivüli elvtársak önállóságra való nevelését. Csakis így tudjuk igazán megismerni egyes elvtársak képességét, rátermettségét, s végül fokon ez az egyik legjellegző módszere a kádernevelésnek, a káderkészítésnek. De a pártönkivüli elvtársak pártmunkával való megbízása egyik biztosítéka a párt és a tömegek közti kapcsolat kiépítésének is.

Pártalapszervezetünk vezetősége igen nagy gondot fordít a taggyűlésnek, alapszervezetünk legfőbb szervének, a taggyűlésének előkészítésére, megszervezésére. E feladatot úgy oldjuk meg hogy miután a pártvezetőség döntött a taggyűlés napirendjéről, összehívjuk a népnevelő elvtársakat, s eligazítjuk őket, hogy mikor lesz szó a legközelebbi taggyűlés majd feladatul szabjuk az itt kapott szempontoknak a párttagsággal való tudatosítását. Ha a párttagságot időben megfelelő alapossággal értesítjük és előkészítjük a taggyűlésre, úgy a vezetőség számolhat a tagság aktivitásával. A párttagság jó előkészítése a legtöbb esetben jó eredménnyel jár, s hogy ezt biztosítsuk a vezetőség menetközben ellenőrzés népnevelő elvtársak munkáját, s ahol hiányosság tapasztalható, ott időben intézkedünk.

Pártalapszervezetünk esetenként számtalan taggyűlést is szervez, amikor pl. látni kell, hogy az ősrs olyan feladat előtt áll, amelynek végrehajtásához minden tüzoltárs megmozdítása szükséges, vagy például fontos bel- vagy külpolitikai kérdés napirenden. Általában az a megállapításunk, hogy egy-egy ilyen gyűlés szervezése szükséges és hasznos, mert a legtöbb esetben olyan kérdések kerülnek megbeszélésre, amelyek feltétlenül kihatással vannak az ősrs életére, munkájára.

Az ősrs munkájának megjavítása érdekében a pártalapszervezet igen sokat foglalkozik a továbbképzéssel, a fegyelmi helyzettel, az agitációs propagandamunkával.

E kérdésekkel különböző formában foglalkozunk: taggyűléseken, vezetőségi üléseken, egyéni és csoportos beszélgetések, továbbá faliújságcikkekben. Megállapítottuk, hogy e munkánk nem volt elegendően mély, s a vezetőség úgy érzi, hogy igen sok segítséget adott a parancsnokok mind szolgálati, mind pedig egyéb feladatok végrehajtásához.

Mindez nem jelenti azonban, hogy a pártalapszervezetünk munkájában már nincs vita, s hogy minden a legnagyobb rendben van. Még vannak hibák a pártalapszervezet munkájában is: elvtárs munkájára még nem eléggé harmonikus nem eléggé áttűt, s ezen nekünk megjavítanunk kell.

Igaz ügyünk, a béke ügye győzni fog!

A IV. magyar békekongresszus felhívása a magyar néphez

Negyedizben ültek össze a magyar békeharcosok képviselői, hogy számot adjanak az eddig végzett munkáról, az eredményekről, tanácskozás keretében jelölik meg azt az utat, amelyen a békeszerető és a békéért tevélegesen harcoló magyar millióknak járniuk kell.

Kétezer ember — közöttük tizenkét ország békeharcosainak küldöttei — a magyar békeharcosok legjobbjai gyűltek egybe, hogy kifejezzék népünk egységes akaratát.

A kétnapos tanácskozás — a beszámoló s a beszámoló nyomán elhangzott felszólalások — mindennél ékezebb bizonyítékát adik annak a harcos elszántságnak, amellyel népünk a béke elszánt védelmére felsorakozott. Az igaz ügy és a Szovjetunió vezetete 900 millió békétábor hatalmas erejébe vetett töretlen hit és bizalom érzése árad a kongresszus felhívásának minden sorából is, amely innen hirdeti: Erősek vagyunk, igaz ügyünk, a béke ügye győzni fog.

Még nincs egy évtizede, hogy a világ népei ünnepelték a német fasizmus feletti győzelmet. S ma az amerikai háborús gyújtogatók újra feltámasztják Nyugat-Németországban a német militarizmust. A háborús bűnös hitlerista tábornokok ma újra fasiszta hadseregeket szerveznek. A német fasizmus a világrténem eddig legnagyobb katasztrófáját zúdította az emberiségre. De az amerikai háborús gyújtogatók még szörnyűbb pusztítást szánnak Európa és a világ népeinek: új világháborút készítenek elő, törvényesíteni akarják az atompusztítást, eltökélték magukat, hogy a náci gyilkosok kezébe adják az atomfegyvert.

Tiltakozunk! Nem felejtettük el a második világháború 50 millió halottját, nem felejtettük el annak a félmillió magyarnak a emlékét, akik a fasiszták érdekeinek estek áldozatul. Nem felejtettük el a Japánra ledobott bombák iszonyú pusztítását, em felejtettük el azt a mérhetetlen szenvedést, amit a német nyomók évszázadokon át népeinkre zúdítottak. Nem felejtettük el és nem felejtünk el semmit! Mindenre emlékszünk, s azt látjuk: nem engedjük! Minden rónk megfeszítésével azon leülünk, hogy meghússuk az nperialisták elvetemült tervét. Hatalmas tömegmozgalom bontozik ki, Nyugat-Európa népei oltilkal tömegsztrájkjal adják időtára a háborús gyújtogatóknak: rosszul számítanak, ha azt iszik, hogy a hátuk mögött, elmenik kirobbanthatják a háborút. Ebben az egész Európára kiterjedő harci mozgalomban ott an a mi elszántságunk, a mi kilásunk is. Közös ügy, közös él forraszt össze mindnyájunkat, z, hogy meghússuk az agesszív német katonai gépezet eltámadását, megakadályozzuk z atomháború előkészítését.

gyünk győzelmét biztosítja, hogy békelrcunk a Szovjetunió vezette 900 millió békétábor egyesített kat ai erejére, erkölcsi öblényére és megingathatatlan egységére tá aszkodik. A Szovjetunió bölcs külpolitikája megmutatta a béke biztos útját. Szerete a világon ugyanezt vallják a néptömegek: Németországot békés áton egyesíteni kell, az atomfegyvert törvényen kívül kell helyezni.

Sokszíni, sokszívű, de egy célért küzdő mozgalmunk e követelésekben összeforrva válik minden eddigginél szélesebbé, hatalmasabbá. E nagy háborúellenes áramlat sodrában nő, árad, erősödik a mi hazai békemozgalomunk is. Kongresszusunk az atomháború és a német militarizmus ellen egységesen fellépő magyar nép harci seregszemléjévé vált. Bebizonyosodott: egyre löbben ismerik fel hazánkbán is, hogy minden nemzetközi vitás kérdés minket is érint — akár Nyugat-Németországról, akár az atomháborúról, akár Tajvanról van szó. Megmutatkozott: milyen fészinte, igaz vagy él az emberek többségében, hogy mindennapi munkájuk jó elvégzésével, helytállással pecsételjék meg aláírásukat, béke- és hazaszeretetüket.

A kongresszus új szakaszt nyitott népünk harcos békemozgalomban, s a felhívás új, nagyszerű feladatok megvalósítására mozgósít minden hazáját és népét szerető becsületes magyar dolgozót, köztük tüzoltóságunk minden tagját is.

Elvtársak! A felhívás hozzánk is szól. Tiltakozzunk mi is egyemberként hazánk és a világ békéjét veszélyeztető sötét tervek ellen! Aláírásunkkal és fokozott helytállásunkkal kiáltunk „Nem!”-et az atomháború örültjeinek, s minden erőnkkel harcoljunk szeretett hazánkért és a béke ügyének győzelméért!

Békebizottságok, a béke ügyéért tenni kész magyar békeharcosok, békeküldöttek! Menjetez szét az országba, s vigyéték el kongresszusunk békeüzenetét. Váltatok szót az emberekkel. Mondjátok el, hogy nagy küzdelmünkben minden egyes emberre szükség van. Értessétek meg, hogy a milliók összefogása az a soha nem ismert hatalmas erő, amelytől megriad és visszahúzódik a háború fenevadja. Magyarazzátok meg azt is, hogy a háborús veszély eleven valóság. De magyarazzátok meg azt is, hogy a veszély elhárítása tőlünk függ, a mi munkánktól, helytállásunktól, erőnktől. Egyedül a békeszerető emberek egyesített ereje tudja meghátrálására kényszeríteni a gonosztevőt!

Minden igaz hazafi tudja, hogy hazánk, függetlenségünk, szabadságunk védelme és békénk védelme egymástól el nem választható.

Békeharcosok, békeküldöttek, nagy ünnepünkre, hazánk felszabadításának, szabad életünk születésének tizedik évfordulójára készülve fogadjuk meg, hogy megálljuk helyünket munkában, fegyelemben, józanságban, becsületben. Erősítjük hazánkat, növeljük hazánk gazdasági és honvédelmi erejét, hogy biztosabbá tegyük a békét. Egységesek leszünk a béke védelmében, készek vagyunk megvédeni hazánk határait, függetlenségét, szabadságát, népünk békés alkotómunkáját. Igyekszünk minél több embert megnyerni; felvilágosító szóval minden ajtón bekopogtatunk, s megtaláljuk az utat a békéért már aggódó, de tette még nem dobbanó szívekhez is. Pártunk és kormányunk békepólitikájának erősítésére felsorakoztatunk minden becsületes embert. Támogatjuk a Szovjetunió nagy történelmi harcát, amelyet az emberiség békés életének, jövőjének megvédéséért folytat.

Adjon lendületet tanácskozásunk az aláírásgyűjtésnek. Amikor nevünket leírjuk, tegyünk mindnyájan fogadalmat önnön lelkiismeretünknek, hogy jó munkával, helytállással járulunk hozzá a béke seregének győzelméhez.

Ha népünk küldöttei május 22-én megjelennek majd Helsinkiben, a nagy béke-világtalálkozón, vigyék el ezeket az aláírássokat. A magyar nevek milliói adják tudtára az egész világnak:

nem nyugszunk bele soha-soha, hogy hazánk békéjét, Európa békéjét még egyszer feldúlja a német hódító;

követeljük, hogy semmisítsék meg az atomfegyver-készleteket és haladéktalanul szüntessék be a tömegpusztító fegyverek előállítását.

A népek összefogásával, népünk minden hű fiának összefogásával, megvédjük a békét!

Erősek vagyunk, igaz ügyünk, a béke ügye győzni fog.

IV. MAGYAR BÉKEKONGRESSZUS.

A IV. magyar békekongresszus elnöksége

Az ünnepi ülés elnöksége — Farkas örgy. elvtárs beszédet mond

Az emlékezés ünnepe

Budapest felszabadulásának 10. évfordulóját ünnepelték a fővárosi elvtársak

Február 13-én este ünneplésre gyűlt össze Budapest tűzoltósága az osztályparancsnokság kultúrtermében. Tűzoltók tiszthelyettesek, tisztek, hozzátartozók hatalmas ünnepelő tömege jött el, hogy méltóképpen emlékezzen meg fővárosunk felszabadulásának 10. évfordulójáról.

Az ünnepi ülés elnökségében jelen voltak: Horváth Sándor tű. ales., a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság helyettes vezetője, Dankó István tű. szds., a Tűzrendészeti Parancsnokság politikai osztályának vezetője, Heró Balázs, az MDP Budapesti Pártbizottságának munkatársa, Kopácsi Sándor r. ezredes, a BM Budapesti Főosztályának vezetője, Juhász János r. örgy., a Főosztály Pártbizottságának titkára, Farkas György tű. örgy., tűzrendészeti osztályparancsnok, Rázsol János tű. szds., az osztályparancsnok politikai helyettese, Ficsor Sándor tű. fhdgy, valamint az osztálytörzset és alegységeket képviselő elvtársak.

A magyar és szovjet himnusz elhangzása után Lantos Sándor tű. fhdgy. Ladányi László „Teremtő béke“ című versét szavalta el, majd Rázsol János tű. szds. elvtárs megnyitó szavai után Farkas György tű. örgy. elvtárs mondott ünnepi beszédet.

Kopácsi r. ezredes elvtárs átadja a kiténtetéseket

Farkas elvtárs kegyeletos emlékezéssel kezdte beszédét, és

a hallgatóság egyperces néma felállással adózott a szovjet hősök emlékének,

akik 10 évvel ezelőtt életüket áldozták fővárosunk felszabadításáért.

Farkas elvtárs történelmi visszaillesztést adott a 10 év előtti állapotokról, s azokról a körülményekről, amelyek a főváros jelentőségét rendkívüllivé tették a második világháború befejezésének szakaszában. Beszélt azokról a „védelmi“ intézkedésekről, amelyeket annakidején a bekerített fasiszták tettek Budapest „megvédésére“, s amelyek nyomorral, szenvedéssel és a fasiszták garázdálkodása nyomán bekövetkezett hatalmas ember-és anyagi áldozattal s a főváros értékeinek nagymérvű pusztulásával jártak.

Megemlékezett arról a nagyszerű gesztusról, amelyet annakidején a szovjet hadvezetés a budapesti csata előestéjén tanúsított, amikor a szovjet parlamenterek galád meggyilkolására nem a magyar főváros elpusztításával, hanem annak felszabadításával válaszolt és — a legnemesebb céloktól vezetve — inkább a véres és ádáz, emberéleteket követelő utcai harcot választotta, mintsem hazánk fővárosának rombadöntését.

Emlékezéssel adózott Budapest dolgozóinak hősies helytállásáról

és azokról, akik a párt vezetete fegyveres ellenállási mozgalomban komoly károkat okoztak a fasiszta megszállóknak, s ezzel jelentős mértékben hozzájárultak fővárosunk felszabadításának meggyorsításához.

Beszéde további részében megemlékezett arról a hatalmas küzdelemről, amely — a párt hívó szava és a hős szovjet nép segítsége nyomán — eltüntette a romokat, és szabad, virágzó életet hozott az elmúlt 10 esztendő során, s rámutatott azokra a hatalmas változásokra, amelyeket ez a felszabadult évtized hozott a főváros életében.

— A régi Budapest a nemzetközi reakció, a nép- és a nemzetellenes intrikák, a háborús uszítás és háborús cselszökök központja volt — mondotta. — A mi Budapestünk a béke városa, amelyre szíveskedéssel és szeretettel tekint a világ minden békeszerető népe. Budapest nemzetek békéjéért harcoló szabad magyar nép fővárosa, ahol a nemzetközi reakciónak és a háborús uszításnak nincs többé talaja.

A mai Budapest erősebb, mint valaha

mert népe egységes: a munkásosztály vezető ereje s a közös célok egybekötésével minden hazafias erőt, mindent, aki szereti fővárosunkat — mondta többek között Farkas elvtárs, majd hány számadat tükrében érzékeltette ország fővárosának 10 éves fejlődését.

Ezután rátért a budapesti tűzoltóság 10 év előtti helyzetének és életének ismertetésére. Rámutatott arra a nagymérvű pusztulásra, amely a főváros tűzoltóságának a felszabadulás pillanatában jellemző volt, s amely pusztulást, rombolást a fasiszta hadvezetés és cinkosainak bűnös, a politikájára eredményezett.

Beszélt arról a hősies és önfeláldozó helytállásról, amelyet a fővárosi tűzoltóság itthon maradt tagjai tanúsítottak amikor a laktanyák újjáépítésével és nyugatra hurcolt szerek, felszerelések pótlásával — minden nehézséget leküzdve — aránylag rövid idő alatt biztosította Budapest tűzvédelmét.

A továbbiakban

a főváros tűzoltóságának 10 éves fejlődéséről

emlékezett meg, és méltatta azt a nagyfokú segítséget, támogatást, amelyet fővárosunk és kormányunk részéről — a szovjet állam kielégítő biztosítása érdekében megnyilvánult, s megemlékezett arról a hatalmas változásról, amely nem csak a szerek, felszerelések mennyiségében, minőségében, hanem a személyi állományban, s a testület vezetésében bekövetkezett.

Beszéde befejező részében elismervén adózott azoknak az elvtársaknak, akik elmúlt 10 év folyamán hőstetteikkel, doztos munkájukkal, teljes szívükkel erejükkel fáradoztak a főváros tűzvédelmének biztosításáért.

Az ünnepi beszéd után Kopácsi Sándor r. ezredes, Farkas tű. örgy. és Rázsol János tű. fhdgy. elvtársak

kiténtetéseket, előléptetéseket, dícsőleveleket és pénzjutalmakat

adtak át azoknak az elvtársaknak, az elmúlt tíz esztendő során végzett munkájukkal, helytállásukkal érdemelték ki a pártunk és népünk megbecsülését, elismerését.

Az ünnepséget színes műsor követte, majd reggelig tartó hangulatos táncmulatsággal zárult az ünnepi megemlékezés.

Barátságunk tíz esztendeje

Díszünnepség a magyar-szovjet barátsági hónap megnyitása alkalmából

Árcius 4-én este az Operaházban rendezett díszünnepséggel kezdődött meg a népünk életében immár hagyományossá a magyar-szovjet barátság hónapja.

Az ünnepi díszelőadáson megjelentek pártunk és kormányunk elnökei, a Szovjetunió magyarországi nagykövete, a magyar-szovjet barátság hónapjára hazánkba érkezett szovjet kulturális küldöttség tagjai, a politikat, gazdasági és kulturális élet sok vezető szakszemélyisége, tudósok, írók, művészek, termelésben élenjáró dolgozók, a néphadsereg képviselői. Részt vett az ünnepségen a buda-
diplomáciai testület számos vezetője és tagja.

A magyar és a szovjet himnusz elhangzása után Erdel Ferenc külügyi miniszter, a Magyar Szovjet Társaság elnöke mondta meg az ünnepséget, majd János Ferenc, a Hazafias Népmozgalmi Tanácsának főtitkára mondotta el az ünnepi beszédet, amelyből az alábbiakban részleteket közlünk:

A magyar-szovjet barátság hónapja, amely évről-évre kiemelkedő ünnepi eseménye hazánk életének, ebben az esztendőben még nagyobb jelentőséget nyer azért, hogy egybe esik egész dolgozó népünknek a felszabadulásunk tizedik évfordulójára való készülődésével.....

A tizedik évforduló fényesebb, világosabban látja meg a népünk, hogy a magyar-szovjet barátság születése történelmi volt. A dicsőséges szovjet néphadseregnek a népünkre nedvítő évszázados elnyomást, a szörnyű és horthysta fasizmust ellenálló történelmi küzdelmének felszabadító harcokban született ez a barátság. Dúló harcok, a rabló törökök, fosztogató csapatok után történelmünkben először lépett hazánk földjére a szovjet néphadsereg, amely — ép azért, mert a szocializmus útjának, a Szovjetuniónak a védelmére volt — nem hódítani hanem börtönünket kioltani, bilincseinket leverni. Ezért és így született népeink között a megpecsételt barátság. Ez a dicsőség a szovjet néphadseregnek, szabadságunk és barátságunk teremtő hőseinek!....

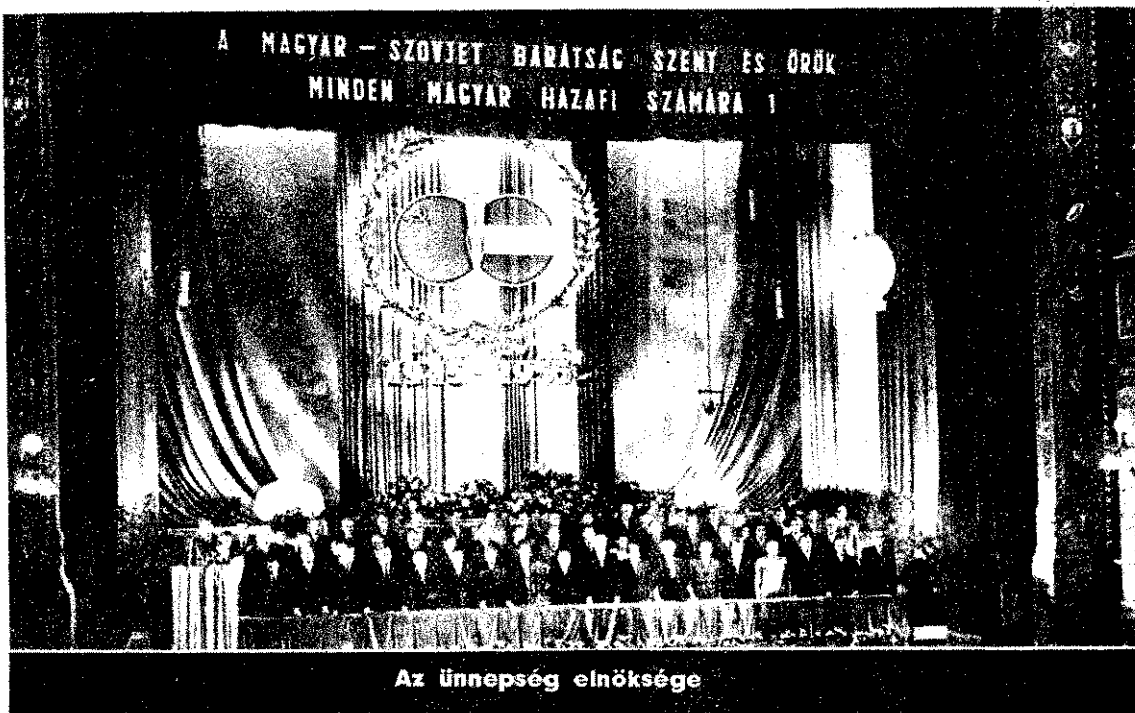
Abban, hogy hazánk szocialista tervgazdálkodását folytató ország lett, hogy a szocialista gazdaság terén kimagasló eredményeket értünk el, hogy egész gazdaságunk fejlődése barátainkban megbecsülést és lelkesedést, ellenségeinkben csodálkozással vegyes dühödt irigységet váltott ki, hogy termelésünk messze maga mögött hagyott minden addig elért eredményt — mindezt elsősorban pártunk minden nedvítő és megdöbbentő bölcs vezetésének, hős munkásosztályunk, parasztságunk, tehetséges értelmiségünk, egész népünk szíves, hálás, áldozatos munkájának, alkotó hazaszeretetének köszönhetjük. És köszönhetjük ugyanakkor a magyar-szovjet barátság állandó segítségének is.....

A népgazdaságunknak nyújtott segítség mellett felbecsülhetetlen az a támogatás is, amelyet a magyar-szovjet barátság írói, művészi, tudományi, gazdasági, kulturális tevékenységéhez adott és ad, felbecsülhetetlen az a nevelő hatás, amely a szovjet kultúrából egész népünkre árad. Mi ennek a hazafias títka? Az, hogy népünk a szovjet kultúrában az élet bölcsességének és szépségének hirdetőjét, az emberben való mélyen tisztán hit szószólóját, a harcokban és munkában mindig nagyra növő, szüntelenül szebbre, jobbra, igazabbra törő új emelkedést ismerte meg; annak az életnek a hirdetőjét ismerte meg benne, amely egyre inkább a miénk is lesz, annak az új embernek a kovácsát ismerte meg benne, aki immár seregestül átalakítja a mi társadalmunkban is.....

Az eddigi barátsági hónapok gazdagon, meggyőzően feltárták társadalmunk széles rétegei előtt a baráti Szovjetunió hatalmas gazdasági és kulturális erejét, s ennek az erőnek nélkülözhetet-

len segítő szerepét, népi demokráciánk építésében. Sokkal inkább, mint eddig, kell megmutatnunk a Szovjetunió világméretű politikai vezetőszeretét, bölcs rendíthetlenségének sugárzó békepolitikáját, a békétábor élén a háborús gyújtogatók megfékezésére vívott történelmi jelentőségű küzdelmét, a népek tisztelését, háláját, és eszelekvő helyeslését kivívó, útmutató kezdeményezéseit a nemzetközi fórumokon — s mind ezzel együtt azt a meghálálhatatlan segítséget, amelyet szabadságunk és függetlenségünk biztosításához, békénk megőrzéséhez, népi demokráciánk politikai megszilárdulásához és fejlődéséhez adott és ad a baráti Szovjetunió.....

Népünk látja, érzi ennek a barátságának és szövetségének hatalmas segítő, oltalmazó erejét, ezért fonódik össze szívében a legdrágábbnak, szabad hazáknak a szeretete a Szovjetunió szeretetével. Ahogy a felszabadító szovjet hősök vére, a Szovjetunió támogató és védelmező segítsége beleépült új életünkbe — úgy lett örökre az igaz magyar hazaszeretet elválaszthatatlan része a magyar-szovjet barátság.....

Az ünnepség elnöksége

A magyar-szovjet barátság ünnepe legyen egyszerre mind hősök kiállása a béke ügye mellett, legyen millió és millió magyar ember egyöntetű megnyilatkozása a nyugatnémet imperializmus újraélesztése ellen. A magyar-szovjet barátság történelmi hatóerevé vált népünk életében az elmúlt tíz esztendő során és egyre erősebb ösztönzője lesz további fejlődésünknek. Létünk, jövőnk alapja a magyar-szovjet barátság. Nemzeti ügyünkkel tette tíz esztendő harca, munkája, felfelé ívelő útja, a legnemzetibb politika ennek a barátságának állandó erősítése. Bizonyosak vagyunk benne, hogy a most meginduló barátsági hónap tovább fogja erősíteni, mélyíteni ezt a barátságot népünk millióinak szívében. Társadalmunk erővel, a Hazafias Népfront-mozgalmal segítségével tegyük minden magyar hazafi ügyévé a barátság kiteljesedését, segítségük elől, hogy — párttagságra, világnézetre való tekintet nélkül — minden magyar hazafi szívében ott éljen az igaz hazaszeretet édestestvéreiként az elmulthatatlan magyar-szovjet barátság.....

Éljen népünk felemelkedésének vezetőereje, a magyar-szovjet barátság megszilárdításában nagy tanítómestere: a Magyar Dolgozók Pártja!

Éljen a béke, a szabadság, a haladás tábora győzelmeinek íhletője és szervezője: a Szovjetunió Kommunista Pártja!

Éljen hős felszabadítónk, rendíthetetlen barátunk, nagy szövetségünk: a leggyőzhetőbb Szovjetunió!

Éljen a dicső szovjet népek és magyar népünk megbonthatatlan, nagy és örök barátsága!

ELVTÁRSAINK EMLÉKEZNEK

Hazánk felszabadulásának tízéves évfordulója alkalmából nem mulasztatom el, hogy rövid visszapillantást tegyek a múlt rendszerben eltöltött éveimre.

1928. évben kerültem a kiskunhalasi városi tűzoltósághoz. Abban az időben — a nagy munkanélküliség következtében még egy ilyen kiszíjazási állásba is igen nehezen lehetett bekerülni. Egy-egy munkahelyre igen sokan jelentkeztek, s én is csak a véletlennek köszönhettem, hogy bekerültem a városi tűzoltósághoz.

Szolgálatunk igen nehéz volt, és nem nagy megbecsülésnek örvendett. Az akkori tűzoltókat nem vették semmibe, a városnál mindenki parancsolt nekik. Ha valamelyik tisztviselőnek nem köszönt a tűzoltó, felelősségre vonatta és megbüntette.

A munkák özönét kellett elvégeznünk, emellett a szolgálat pontos ellátását is szigorúan megkövetelték, 48 óra szolgálatunk volt, ez alatt az idő alatt pihenésre nem igen volt idő. Éjjeli pihenésünket két-három esetben riasztással zavarták meg a mulatságból hazatérő részeg önkéntes tűzoltótisztek. Sok esetben inézőket is hoztak, hogy élvezzék az úmukból felriasztott tűzoltók kapkodását.

A köztisztasági munkát is mi végeztük, locsolóautóval mi portalanítottuk az utcákat. Megtörtént velem egyszer, hogy locsolás közben lelocsoltam a járásbíró felesége cipőjét néhány csepp tiszta vízzel. Persze feljelentett, s nekem bocsánatot kellett kérnem, sőt még a rakott szoknyáját is ki kellett vasaltatnom, ami 5 pengőbe került. De nemcsak én, hanem a többi tűzoltó is, került hasonló helyzetbe. Akármilyen igazunk volt, mindig mi húztuk a rövidebbet.

Évi szabadságot egyáltalán nem ismerünk, hiszen szabadság csak a tisztviselőknek járt, s a szolgák — mert mi azok voltunk — csak igen megokolt esetben kaptunk egy félnapot, ami egy évben nem igen tett ki többet két napnál.

Há összehasonlítjuk a múlt rendszer tűzoltóságait tűzoltóságunk mai életével, azt látjuk és tapasztaljuk, hogy népi demokráciánkban a dolgozóink éppen úgy megbecsülik és szeretik a tűzoltó elvtársakat, mint akármelyik állami alkalmazottat. Pártunk és államunk gondoskodása hatalmas változást hozott tűzoltóságunk életében is. Felszerelésünk napról-napra szaporodnak és tökéletesednek. A jó felszerelések mellett tűzoltóink ruházata is bőséges és minden igényt kielégítő. Jogaink, amelyek biztosítják a tűzoltóknak az évi szabadságot, üdülést, pihenést, tanulási lehetőséget, — alapjai szabad, boldog életünknek.

Lehetőségünk van arra, hogy szolgálatban mind szakmailag, mind politikailag állandóan képezzük magunkat s hogy jó

munkánkkal kiérdemeljük dolgozó népünk, pártunk és államunk bizalmát és szeretetét.

Szabó Béla
tű. tőrn.

★

Közel 10 éve, hogy a Szovjetunió dicsőséges hadserege felszabadította hazánkat a hitleristák és nyilasok rémuralma alól. Nekik köszönhetjük, hogy 10 év előtt hozzáfoghatott az ország és tűzoltóságunk szebb és gazdagabb életünk felépítéséhez.

Kerületünket sem kerülte el a háború zivatarra. 10 évvel ezelőtt kirabolt szertárral, éhesen, lerongyolódva — kevés felszereléssel, kevés kenyérrel, de annál több hittel és élniakarással láttak munkához a kispesti tűzoltóság tagjai.

1944 végén a börtöket mentő németek — Kispestet is harcra váltották. Elrendelték a város kiürítését. Ezt a műveletet a város polgármestere és főjegyzője teljes mértékben támogatta, sőt szigorú parancssal végre is hajtatta. A tűzoltóság tagjait azonban hiába szólította fel a vezetőség arra, hogy el kell hagynia a várost és hiába rémítgette mindenféle valótlan mesével. A felszerelést sikerült ugyan nagyrészt elhurcolniok, de a tűzoltóság tagjai — Zámbo János tőrn., akkori szolgálatvezetővel az élen — ezt a parancsot megtagadták és itt maradtak, s végezték hivatásukat. Igaz ugyan, hogy — a magára hagyott tűzoltóságnak — a laktanyából a harcok miatt kétszer is el kellett költöznie, de abban a pillanatban az iparostanone-iskolában folytatta működését.

Kispestet 1945 január 9-én szabadította fel véglegesen a hős szovjet hadsereg. A pincékből sápadtarcú emberek jöttek elő. Romok, leszakadt vezetékek fogadták őket, s a vízvezeték-hálózat is sok helyen használhatatlan állapotban volt. A város urai azt akarták, hogy a tűzoltóság ilyen állapotban hagyja magára Kispestet, de a tűzoltók másképpen gondolkodtak, mint az akkori parancsnok és a város urai.

A háború elmúlt és a tűzoltóság egyetlen egy 400 l/p-es kismotor-fecskendővel maradt itt, amelyet sikerült a pincében elrejtteni. A 75 000 lakosú város itt állt kevésbé ütőképes, de mindenre elszánt, bátor kiállású tűzoltó elvtársakkal. Ennek a hős, helytálló csapatnak voltak tagjai Somogyi Ferenc, Zámbo János, Molnár Péter és Kürtösi József elvtársak, akik jelenleg is munkájukkal bizonyítják, hogy amiért harcoltak — nem volt hiábavaló.

A szolgálat igen nehéz volt, mivel nem volt szállítóeszköz, s így a 400 l/p-es kismotorfecskendőt négykerekű kiskocsira tették és ezt húzták több esetben kilométereken át a rossz kispesti földutakon,

és bizony amikor a káreset színbe értek, lihegve, fáradtan kellett a munkához fogniok. Érthető, hogy Kispestet tőlmelet — ilyen körülmények között nem tudták kellőképpen biztosítani, vel a távolabb eső tüzészetekhez csak késedelmesen értek ki.

A tanonciskolában volt egy Opel mélygépkocsi-roncs, amit a tűzoltók nehéz körülmények között, de összehoztak. A gépkocsi 1945 május végére kész. Készítették hozzá egy fatargoncra helyezték a 400-as kismotorfecskendőt — így már könnyebb és gyorsabb a vonulás. A tűzoltók élete azonban is nehéz és áldozatos volt, mivel 1945 júniusában kaptak először fizetést. Ugyanis a főjegyző úrék a város pénztárát is elvitték Nyugatra, így aztán a tűzoltók — más híján — általában kukorikására és sárgarépára szorultak.

Az akkori szovjet városparancsnok részére — a szolgálaton kívül — egy minden nap 2 fő tűzoltó felváltva tett a vízvezeték-szerelőknak a vízvezeték javításában. Közben 1945 februárjában, mivel nem volt parancsnokuk, választottuk maguknak parancsnokot.

Azonban a laktanyában lévő tűzoltók sem télenkedtek, hanem saját erejükkel hozzáfogtak egy szintén roncs tehervozatjármű összeállításához, amely nagy ráfordítások árán sikerült és ez a tény is a tűzoltóság tagjainak fáradhatatlan szorgalmát bizonyította.

Részt vettek a tűzoltók a kispesti építési kiállításon is, ahol a bizottsági dalképűl állította őket és oklevéllel talmazta fáradhatatlan szorgalmukat.

Közben megszervezték a tűzoltóság körében belül a tűzoltó szakszervezet szervezetét. Üzemi bizottságot választottak majd 1946 februárjában többen beiratkoztak a Magyar Kommunista Pártba.

Minden igyekezetükkel azon voltunk, hogy a megmaradt és újonnan megvásárolt felszerelésnek hű gazdái legyenek ezen keresztül lehetővé tegyék, hogy a város ne maradjon tűzvédelem nélkül. Kispest város demokratikus vezetője a tűzoltóság nagy küzdelmét és sejtését gere sietett. Megrendelte és megvevte az első Rába-gyártmányú gépjárműfecskendőt, ami a legelső mintapéldány volt Magyarországon. Majd később amint a város anyagi helyzete engedte, a többi felszerelést is beszereztek.

Most 10 év után korszerű gépjárműfecskendővel, 800-as és 400-as kismotorfecskendőkkel rendelkezünk. Felszabadulásunk tizedik évfordulóján nem ledőltünk meg azokról a hősökről, felszabadításunk közben életüket és életüket áldozták. Ezek a hősök vérrel írták nevüket a magyar történelem aranylapjára.

Molnár Péter
tű. tőrn.

A SZENTESI ALOSZTÁLY TIZ ÉVE

i adósságot törlesztettünk, amikor otthagattuk a szentesi tűzoltó elvtársakat, hogy róluk is beszéljünk, s tíz vagy több esztendő tükrében mutassuk azt a fejlődést, amelyet elérték. Egy bizony igen kevés erre. Sokat leírni, különösen olyankor, amikor egy új munkásságáról, küzdelmeiről kekszámot adni. S főként olyan esetben: határt szabni a torló gondolatok, amikor a beszélgetések nyomán megcs az emlékezés zsilipje és percek alatt edek emléke tör elő, s az egyszerűk gyöngyszemeiből egy emberélet, ri sorsok története bontakozik ki. Ez részünk támadt, amikor Rozgonyi rj főrm. elvtárral beszélgettünk, akit értünk, hogy mondjon valamit a szentesi tűzoltó elvtársak 10 esztendejéről, is harmadmagával ő a legrégebb tűz- az egységen. Olyan, akit itt ért a fel- adulás, s aki ettől a perctől kezdve os tagja az egységnek, egyik úttörője antesi tűzoltóság új életéért folytatott lelemnek.

1944 október 7-én szabadult fel váro- s — kezdi a szót Rozgonyi elvtárs — így gondolom, nem mondom vele sok, amikor azt mondom, hogy ugyanott itük el, ahol annakidején 1928-ban, or megalakult a szentesi tűzoltóság. einket ugyanis nyugatra hurcolták, és csak az első rossz kocsifecskendők adt meg. Ha jól emlékszem, hatan s heten voltunk mindössze — parancs- nélküli. Megbízottat választottunk ma- k közül és a saját erőnkől rendbe- uk szerállományunk maradványát — ccsifecskendőt.

locsolókocsit, amelyet nyugatra hur- ak, 1945-ben kaptuk vissza, s miután vítottuk, ez lett az első „ütőképes“ ünk. Aztán egy 800-ast vett a város isznóért, később pedig egy gépkö- is biztosított. A tömlőket meg — gy mondom — az utcán szedtük ösz- mert néhány „élelmes“ fuvaros „rá-“, hogy lószerszámnak is jó... A kézi számokat is hasonlóképpen gyűjtöttük e innen-onnan. Szóval így gyarapod- k — lassan, apránként, aztán mind- ban magunkhoz tértünk, egyre több se- éget kaptunk, s aki nem ismeri egy- link tízéves történetét, alosztályunk stani életének láttán talán el sem né, mi mindenben mentünk keresztül, íg idáig jutottunk.

alóban így van. Aki pár évvel ezelőtt a szentesi alosztályon, és most újra a visz az útja — hiába keresi a tűz-

oltókat a volt városháza alagsorában, már nincsenek ott. A régi „laktanyának“ már csak a rossz emléke él az elvtársakban, s ez a rossz emlék is csak néha — beszélgetés közben — elevenedik fel bennünk. Tíz év múltán az új otthonnak örül- nek, arra büszkéek, hogy új laktanyájuk a város egyik legszebb épülete.

— Amit a múltban 20 éven keresztül csak ígérték az urak, azt a mi államunk váltotta valóra, s alig fél évtized múltán olyan elhelyezést kaptunk, amelyre tényleg büszkéek vagyunk — mondja Rozgonyi elvtárs — és ahogy a régi helyre vissza- emlékszünk, magunk előtt látjuk a lak-

Rozgonyi főrm. elvtárs lelkiismeretesen végzi munkáját

tanyának nevezett alagsort. Azt a helyet, ahol a múlt urainak jóvoltából — az emberszámba sem igen vett szentesi tűzoltók éltek, s tizenketten, sőt harminchatan mosakodtak egy mosdótálból, és akik közül nem egy, — mint pl. Rozgonyi elvtárs is — 20 esztendeig csővezetői beosztásban volt.

Már csak hárman vannak az „öregek“ közül, akik életük legszebb korának nyomorúságára emlékeztetik a fiatal tűzoltó elvtársakat, s akik megtanulták, mi a különbség a múlt és jelen tűzoltósága között. S amint tapasztaltuk, meg is tanulták, mert soha olyan megbecsülésben nem részesültek, mint a felszabadulás óta.

Rozgonyi és Mészáros elvtársak ma már törzsrörmesterek és Kérdő elvtárs alhadnagy. Rendfokozatuk is mindennél beszédesebben bizonyítja, hogy munkájuk meg-

becsülése nem üres szó, hanem élő, tartalommal teli valóság. Az elvtársak érzik ezt, és becsületes jó munkával viszonz- zák az elismerést. Egyikük sem fiatal már, de mindannyian fáradhatatlanok, s méltó versenyársai a fiataloknak.

Pedig a szentesi alosztályon nem olyan könnyű feladat lépést tartani a fiatalok- kal, mert nem igen akad köztük lema- radó. Nem a véletlen műve, hogy 1952 óta nálunk van az oktatásban elért kiváló eredményért járó vándorzászló, s hogy egy évi távollét után ismét visszaszerették, hanem annak a jó közösségi szellemben végzett kiváló munkának az eredménye, amelyet a szentesi elvtársak végeznek.

A patronálásban sem maradtak el, és fáradhatatlan munkájuk nyomán a járás területén minden községben eredményesen fejeződött be a toborzás.

A kultúr munka területén egy évvel ez- lőtt még az élenjárók között voltak, azon- ban most nagyon visszaestek, sőt csak- nem teljesen abbahagyták a munkát. Fáj- lalják is az elvtársak, hogy támogatás hiányában így elmaradtak, pedig lelkesé- désben nem volt hiány, mert — jármű hiányában — a közeli községekbe még ke- rékpáron is kiment a kultúr csoport, csak- hogy eredményes munkát végezhesen. S ha segítséget kapnának, talán újra ele- venné válna náluk a kultúrellet.

Sporteredményeik is arról tanúskodnak, hogy a sportolás sem csupán jelszó, ha- nem számszerű eredményekben lemérhető valóság. Az elvtársak itt sem sajnálják a szabadidőt és fáradságot — a nyáron röplabdapályát építettek a saját erejük- ből.

Ahol olyan tűzoltókat tekinthetnek pél- daképnek, mint Palásti, Kérdő, Horváth, Márkus, Dancsó és Szin elvtársak, nem kell sokat beszélni — ott a példamutatás mindennél többet mond.

Nem sok időt töltöttünk az egységen, de a látottak és hallottak meggyőztek bennünket arról, hogy a szentesi elvtár- sak megérdemlik az elismerést; szívvel, lélekkel dolgoznak — mindig találnak tennivalót és fáradhatatlanok a munká- ban.

A párt és az állam gondoskodására jó munkával felelnek a szentesi tűzoltók, s eddigi munkásságuk bizonyítja — érzik, tudják, hogy mivel tartoznak az elmúlt tíz esztendőért, a megbecsülésért, s a bé- kés, emberi életért.

Igy nézett ki Szent- esen a tűzoltó-szertár...

...s a nép állama ilyen laktanyát építtetett

14

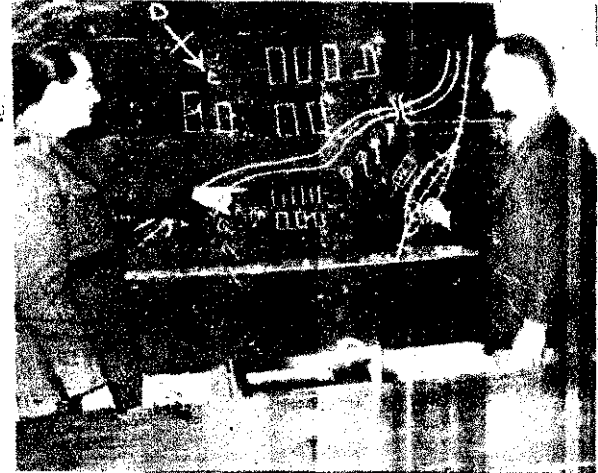
Végül új tisztviselőket, akik felváltották a régieket. A szentesi tűzoltóság munkájának megkezdését az alábbiakban ismertetjük.

Községi parancsnoki tanfolyamon — Kaposváron

A tanfolyam résztvevői figyelmesen jegyzetelnek az előadást...

...majd a hallottakat tanulókörben vitatják meg

Szakoszerűen oldják meg a feltételezett tűzoltást

A parancsnok elvtársak az alapképzéstől...

Az elmúlt évek során különböző okok miatt számos községi tűzoltóparancsnok került leváltásra. A községi tűzoltóságok azonban természetesen nem maradtak parancsnok nélkül, hanem mindenütt olyan parancsnokok kerültek a csapatok élére, akik már korábban is tűzoltók voltak, élvezték a tagság bizalmát, s akiket a tanács az illetékes tűzrendészeti hatósággal együtt alkalmasnak talált a fontos feladat ellátására. Az új parancsnokok szakmai ismeretelnek fejlesztése céljából a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság az osztályparancsnokságokon 10 napos, bentlakásos tanfolyam elvégzését rendelte el.

Kaposvárott Várszegi Gyula tű. őrgy., osztályparancsnok elvtársal beszélgettünk a tanfolyam előmeneteléről.

— A jelenlegi 10 napos tanfolyam már igen időszerű volt — mondotta Várszegi őrgy. elvtárs — mert sok olyan községi parancsnokunk van, aki még nem végzett tanfolyamot. A gyakorlat pedig azt bizonyítja, hogy a tanfolyam elvégzése után a parancsnokok sokkal nagyobb szakértelemmel és aktivitással végzik munkájukat. S ez a szakértelem és lendület elsősorban a tűzkárstatisztika csökkenésében mutatkozik meg. Sajnos, kötött foglalkozása miatt több parancsnok nem jelenhetett meg a tanfolyamon, s így ezek az elvtársak csak a rendszeresen megtartott három napos továbbképzésen vesznek részt.

— Milyen elméleti és gyakorlati oktatásban részesülnek az elvtársak? — kérdeztük.

— A tanfolyamon

legnagyobb óraszámúval a mezőgazdaság megelőző tűzrendészetével foglalkozunk.

Ez szükséges is, hiszen községi parancsnokaink előtt igen nagy feladatok állanak a területfelelősi hálózat kiépítésétől, a szocialista szektorok tűzoltóságainak szervezéséig minden területen, a községek és a határ tűzvédelmének fokozottabb biztosításában. Természetesen emellett megfelelő arányban foglalkozunk a taktikai, a műszaki anyagok és a parancsnoki feladatkör ismertetésével, valamint a gyakorlati kiképzéssel is.

A tanfolyamot éppen óra közötti szünetekben látogattuk meg. Az elvtársak csoportokban vitatkoztak a leadott anyagról. Bekapcsolódtunk a beszélgetésbe, s alig győztünk felelgetni az elvtársak komoly, szakszerű kérdéseire. A beszélgetés során lassan mind több szó esett a tanfolyamról.

— Bizony össze se lehet hasonlítani azt a tanfolyamot, melyet 1927-ben végeztem, a mostanival — mondja Mohács Imre elvtárs Somogytárnóc község parancsnoka. — Akkor is 10 napos tanfolyamon voltunk, de nem tanultunk mást, mint a kézi

fecskendők szerelését. Akkor arra tanak bennünket, hogy az a jó tűzoltó a tüzet el tudja oltani. Igaz, hogy ez is így van, csak azzal a nagy különbséggel hogy

a tűz oltásán kívül elsősorban a tüzelés megelőzését tanuljuk meg.

S ez igen lényeges feladat, mely köviszonylatban elsősorban ránk, parancsnokokra hárul. Ezt pedig csak jó szakképzéssel, a hatóságokkal való szoros összefüggyéssel és a lakosság állandó nevelésével érhetjük el.

— A tanács és a párt segítsége nélkül mi sem értünk volna el komoly eredményt — veszi át a szót Nagy Lajos elvtárs horváthkúti parancsnok. — A tanács elvtársai tudják és érzik, hogy tűzrendészeti felelősek a területért, ezért nem köztöszámukra, hogy a község tűzoltóság ilyen körülmények között és milyen irreléssel örködik a község tűzvédelméért. Úgy érzem hogy a tanfolyam elvégzése után az itt szerzett tudásom csárával még erősebbé válik csapatunk.

— Nekem az a véleményem, hogy különösen nagy segítséget jelen taktikai ismeretek tanulmányozása elsajátítása

— mondja Magyaratádról Czár János parancsnok elvtárs. — Nem vagyok tűzoltó, de az elmúlt évek alatt még hallottam ilyen összefüggő, mindenre terjedő előadást, mint most pl. a fentől. Erre pedig igen nagy szükség van, mert a tüzeseteknél így nagyobb rültekinetéssel vezethetjük a tűzoltást jobban tudunk következtetni a keletkező megállapítására is.

— Még nem vettem részt ilyen tanfolyamon — kapcsolódik a beszédbe a gálaskéri tűzoltóparancsnok, ifj. József elvtárs — de mondhatom, örülök, hogy munkám mellett időt tudtam szakítani arra, hogy a tanfolyam elvégezhessem. Még csak három kezdődött a tanfolyam, de eddig is hasznos tudnivalóval bővítettem sz tudásomat. Szabadidőmben már mo veztetem, hogy beosztottjaimnak és szocialista szektorok tűzoltóinak hadd adom majd át a tanfolyam során sz tapasztalataimat és tudásomat.

Kezdődik a következő óra, búcsú az elvtársaktól, hogy tanulási feladatok ne rövidítsük meg. Azzal a jó elvtársunk, hogy ha mindenütt ilyen ismeretesen készülnek fel az előadók Kaposvárott, és a hallgatók mindegyike ilyen komolyan, elmélyülten tanulmányozza az anyagokat, mint a Somogyi elvtársak, akkor az állami és községi tűzoltóságok összefogásával ismét je lépést tettünk mezőgazdaságunk tüzelésének biztosításában.

... a kocsifecskendő szereléséig — minden szerelési módot elsajátítanak

TOBORZÁSSAL ERŐSÍTÜNK — KÖZSÉGI TŰZOLTÓSÁGAINKAT!

HMADIK HÓNAPJA TARTÓZSÉGI TŰZOLTÓK TOZÁSA. December 1-én innagy lendülettel községi óságaink szervezeti megésének munkája, hogy us 31-ig, a toborzás befeig minden községben kiön biztosítsuk a szerve-ri létszámot.

li tapasztalataink azt itják, hogy a felhívás, aervezeteink, tanácsaink, i tüzoltó elvtársaink tá-ása, patronáló munkája községi tüzoltóságok be-olódása — már eddig is énnel járt, s egy hónap- toborzás befejezése előtt an olyan község, ahol nem itették ki a testület lét-át.

cs-Kiskun megyé- — amely legnagyobb me-ásági területtel rendelke-egyénk — szintén eredm-ét hozott a háromhónap-á. A jó előkészítés és az es szervek támogatása, ége új községi tüzoltók- inak belépését eredményez- rendelkezésre álló adatok t eddig már közel 900 fő 27 úttörő és 18 fő társa- tüzoltót toboroztak a me-erületén.

KECSKEMÉTI JÁRÁSBAN t elvtárs állandóan járja-ületet, és fáradságtalan- ező munkával biztosítja az-ényt.

KISKUNHALASI JÁRÁS maradt el, amit mi sem- ylt beszédesebben, mint- pl. Kunfehértón, Rémben, -án, Kelebián és Kélesha- n átlagosan 15—20 fővel- ja meg a toborzott lét- a szervezetszerűt.

BAJAI JÁRÁS területén- orban a tanács támogatá- értékek el jó eredményeket- ács ugyanis csaknem min- községben földjuttatási és- ermelési kedvezményben- sítí a testületeket, hogy így- gítse szervezeti, illetve gaz- i megerősödésüket.

ÁSZÁRTÓLTÉSEN is ar- anuskodik az új tüzoltó- ár és a létszám, hogy az- kes szervek szívügyüknek- ittik a község tűzvédelmét.

A testület 80 százalékban- sokból, a KTSZ dolgozóit- evődik össze — mondja- az József parancsnok elv- aki maga is szíjgyártó és- SZ dolgozója. — Arrá- tőtünk, hogy a községi tüz- ág olyan dolgozókból áll- akik állandóan a községben- zknak, s így szükség- n percek alatt riaszthatók- nek. Ment is a dolog, mert- a pártszervezet, mind a- es komoly erkölcsi segíté- dött munkánkhoz, és a jú- kirendelt, Maglódi elvtárs- került el bennünket soha,

hanem hetenként, kéthetenként eljön hozzánk és segíti a testületet. — A munkának meg is mutatkozik az eredménye, mert — a létszám biztosításán túl — a múlt évben új szertárat is építettünk társadalmi munkával, szerállományunk biztosított, s már azt is elértük, hogy 48 öltöny posztóruhát szereztünk be, úgyhogy a testület minden tüzoltója egyenruhával rendelkezik.

Aztán az is kiderül, hogy már zenekarért sem mennek a szomszédba, mert kulturális tevékenységük során 9 tagú zenekart is szerveztek a testület tagjai sorából.

Nem sok időt töltöttünk a községben, de a látottak és a tapasztaltak meggyőztek bennünket arról, hogy ahol olyan a tüzoltótestület munkája és az illetékes szervek megértő támogatása, mint Császártóltesen, s ahol többek között olyan községi tüzoltóktól vehetnek példát mint Héinrich József, Lakatos Ferenc, Lei Kálmán, Rapcsák József, Rausz János és Váradi Mátyás elvtársak, ott valóban biztosított a község tűzvédelme, mert olyan dolgozók vigyázzák azt, akikre mindenkor számítani lehet.

SOLTVADKERT KÖZSÉG tüzoltóságának parancsnokát Kucsenda Antal elvtársat munkahelyén, a Sűrítő-üzemben keressük fel. Elvtársi kedvességgel fogad bennünket. Amikor a toborzásról és a községi tüzoltóság helyzetéről érdeklődünk, szemmel láthatóan elkomorodik.

— Elvtársak, őszintén megmondom — kezdi a szót —, hogy a toborzás nem olyan eredményt hozott, amilyent szerettem volna. 25 fő hiányunk volt. A toborzás során 66 főre emelkedett a létszámunk, de — sajnos — meg kell mondanom, és ez az, ami igen bánt, hogy ez az eredmény csak olyan papíreredmény. Hiába van ugyanis ilyen szép számú kollektívánk papíron, amikor a kiképzésekre alig negyvenen járnak el, a többi meg rá se hederít, azt hiszi így is jól van. Higyjék el, igen bánt a dolog, hiszen alig fél éve, hogy újra átvettem a parancsnokságot, és igen sok volna a tennivaló.

— Miért nem kérnek támo-

A társadalmi munkával épült szertár

gatást a tanácstól? — kérdezzük.

— Nehéz a feladatunk, mert a tanács előző elnöke és vezetői egyáltalán nem adtak segítséget a munkánkhoz, s ez aztán rányomta minden ténykedésünkre a bélyegét. De talán erről már ne is beszéljünk, hiszen a múlté. Mindenesetre most már biztom abban, hogy talán jobban megy majd a dolog, mert az új tanácselnök és a titkár elvtárs megígérte a támogatást.

Elmegyünk a szertárhoz is. Közben szóba kerül egy és más. Kucsenda elvtárs zavarban van, amikor kinyitja az őrszoba ajtaját.

— Elnézést a rendtelenségért — mondja —, a próbák miatt van. Hamarosan kultúrelőadást tartunk, és arra készülnek esténként az elvtársak. Olyan műsort adunk, amelyik nemcsak szórakoztat, hanem talán majd egy kicsit fel is rázza a község lakosságát. Fontos, hogy megbecsüljenek bennünket, hiszen nem dísznek vagyunk — ránk bízták a község tűzvédelmét.

Jóleső érzés, hogy a hibák ellenére is töretlenek a soltvadkerti elvtársak, s minden erejükkel harcolnak községük tűzvédelméért. A közösségért dolgoznak. S akikben így él a közösség szeretete, hogy minden áldozatra készek — azokat meg kell becsülni, segíteni kell őket, mert megérdemlik!

PALMONOSTORÁN is akadozott eleinte a toborzás munkája, mert az előző tanácselnök nem adott segítséget. Az elvtársak azonban férfiasan állták a sarat, s a február 10-i vezetőségválasztó gyűlés meg is hozta az eredményt: feltöltötték a

létszám, megerősödött a község tüzoltósága. Hogy nem ment egykönnyen az is bizonyos: De ahol megértik az ügy fontosságát, a tűzvédelem jelentőségét és olyan elvtársi segítő készségre találnak, mint többek között Bibók István r. tórm. elvtárs részéről — ott nincs leküzdhetetlen akadály.

Bibók őrsparancsnok elvtárs szívén viseli a község tüzoltóságának minden problémáját. Az egyik legszorgalmasabb szervező, s a községben élenjárt a toborzás munkájában. Nem sajnálta az időt és fáradságot, s ha Kiskunfélegyházán járt, soha nem kerülte el az alosztályt. Felkereste Szírovcza alhdy., alosztályparancsnok elvtársat, érdeklődött, szempontokat kért és a feladatokat mindig megbecsülte vele. A február 10-i gyűlés megszervezése és annak eredménye — az állami elvtársak munkája mellett — jórészt az ő elvtársi segítségének köszönhető.

Bibók elvtárs, a pálmonostorai őrsparancsnok nem tüzoltó, hanem testvérszervünk egyik harcosa. Példájából azonban, amelynek eredményét a sikerült községi toborzás, s ezen keresztül a község tűzvédelmének biztosítása tanúsítja, mindenki tanulhat.

MÁRCIUS 31-ÉN BEFEJEZŐDIK A TOBORZÁS. A Bács-Kiskun megyei elvtársak következetes jó munkája, fáradságtalan ténykedése, amellyel a szervezést és patronálást végezték, máris olyan eredményt hozott, amely a megye községi tüzoltóságainak szervezeti megerősödését, s ugyanakkor az egész megye mezőgazdasági tűzvédelmének biztosítását is jelenti.

Szorgalmasan dolgoznak az elvtársak a KTSZ-ben...

...de riasztás esetén is pillanatok alatt helyükön vannak

Több segítséget instruktorainknak!

ELLENŐRZÉSEINK SORÁN több osztályparancsnokság területén megállapítást nyert, hogy a szovjet tapasztalat alapján bevezetett szolgálati újításunkat, az instruktor-szolgálatot több osztály- és alosztályparancsnok elvtárs nem kellő gondossággal indította be. Ettől függetlenül van több olyan szolgálati hely, ahol a találgatás, rátermett elvtársak megtalálták a helyes utat új feladatkörükben, és máris eredmény volt észlelhető — többek között az üzembeszakadás és a dolgozókkal való kapcsolat, a társadalmi tűzoltóság megszervezése, az üzembeszakadás fennálló rend stb. területén, s mindez az üzemi tűzvédelmi tevékenység erősíti. De több üzembeszakadás — főleg ott, ahonnan az őrsöket kivonták — hogy a hiányos eligazítás, valamint a későbbi segítség elmulasztásának következtében a beállított instruktor elvtársak nem tudták megfelelően ellátni feladatukat, aminek nyilvánvaló következménye lett, hogy az üzemi tűzvédelmi szolgálat elvégzése szempontjából gyengébb lett, mint amilyen volt.

ABBAN MA MÁR MINDEN PARANCSNOK ELVTÁRS EGYETERT, hogy az üzemekben eddig végzett járőrszolgálat formáltsága, feleslegessé vált az állandóan visszatérő sablonosság következtében. Az elvtársak csak ritkán észrevételezték még a kirívóbb hiányosságokat is, sőt észrevételezés esetén sem tettek hathatós intézkedést azok megszüntetésére. Nagy szükség volt tehát egy új szolgálati formára, mely elsősorban komolyabb szaktudásra és helyismeretre alapozva, lehetőséget ad arra, hogy nagyobb hatáskörrel és felelősséggel egy állandó személy lássa el ezt a rendkívül fontos szolgálatot. De céltalan lenne, s a járőrszolgálatához hasonló egyhangúságra vezetne az új instruktor szolgálat is, ha a kinevezett elvtárs kinevezése előtt csak általános „szempontokat” kapna munkájához, s utána hetekig nem ellenőriznék munkáját.

TÖBB ALOSZTÁLYON át sem tanulmányozták az osztályparancsnokságtól eléggé késve kapott ideiglenes működési szabályzatot, nem hogy azt átdolgozva, azonnal kiadták volna az instruktor elvtársaknak útmutatóként. Így azután sem az őrsparancsnok elvtársaknak, sem az instruktoroknak nem volt alapos, szolgálati helyüket átfogó, de főleg munkájuk továbbfolytatásához megfelelő eligazításuk. Az ilyen osztályok területén az instruktor elvtársak lényegében tehát csak a megszüntetett járőrök tevékenységét vették át. De akadt olyan alosztály is, ahol a tömlőmosást az instruktorra bízta azaz az eligazítással, hogy ráér — mivel a rendezet tanulmányozása híján nem ismerték az instruktor feladatát és munkakörét.

A FENTI HIBÁK ELLENÉRE MEGÁLLAPÍTHATJUK, hogy az instruktor-szolgálat bevezetésével mutatkoznak már az eredmények is. A további fejlődéshez azonban feltétlenül szükséges, hogy az osztály- és alosztályparancsnok elvtársak figyelembe vegyék a BM vonatkozó utasításában foglaltakat, s ezen túlmenően gyűjtsék azokat a gyakorlatban felvetődött szempontokat, melyek még tökéletesebbé teszik ezt a szolgálati formát. Az így összegyűjtött szempontok figyelembevételével minél előbb el kell készíteni egy olyan végleges működési szabályzatot, mely az instruktorok részére minden tekintetben átfogja az üzemi tűzvédelmi tevékenység érdekében szükséges teendőket.

AZ INSTRUKTOR ELVTÁRSOK üzemi munkájuk megelőző tűzrendszertének állandó figyelemmel kísérése mellett tekintsék fő tevékenységüknek a társadalmi tűzoltóság megszervezését, kiképzését, azok riaszthatóságát, a tűzvédelmi bizottságok munkájának elősegítését. Ezzel saját munkájukat is megkönnyítik és egyben elősegítik üzemi tűzvédelmi tevékenységüket.

AZ OLAJTÜZELÉS Tűzbiztonsági kérdései

Fejlődő szocialista iparunk fokozott mértékben alkalmazza az olajtűzelést. Fontos tehát, hogy az olajtűzelés néhány tűzbiztonsági kérdésével megismerkedjünk. Az olajtűzelést — mint önálló tűzelést — elsősorban gyengébb minőségű szénttűzelésnél póttűzelésként használják, azonban felhasználják edző, szárító és olvasztó kemencék fűtésére is. A fűtés céljára gázolajat, fűtőolajat, pakurát vagy nyersolajat használnak.

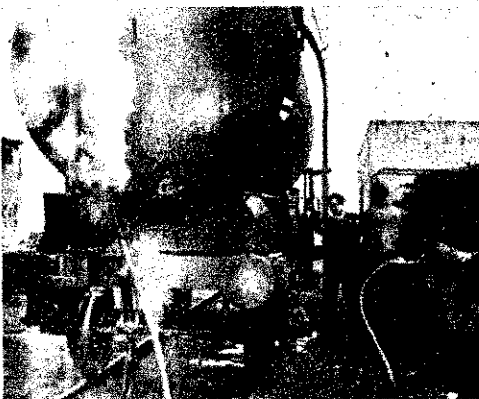
A pakura tűzveszélye

Tapasztalataink alapján megállapítottuk, hogy a legtöbb félreértés és zűrzavar a pakurával kapcsolatban van. Ugyanis a pakurát általában ki akarják vonni a tűzveszélyes folyadékok fogalma alól, jelleget tűzveszélyes folyadék, csak a lobbanáspontja magasabb a meghatározás alá eső főbbi folyadéknál. A lobbanáspont alapján azonban a pakura lehet III. és IV. veszélyességi fokozatú is. A pakura közönséges hőmérsékleten megdermed, tudvalevő, hogy a megdermedt olajat nem lehet közvetlenül szállítani, ezért azt 70—120 °C-ra melegítik fel, mely hőmérséklet a pakura lobbanáspontja körül van. A felmelegedett olajból gőzök távoznak el, és így azok melegen már könnyen meggyújthatók.

A tűzveszélyes folyadékok osztályozását az MNOSZ 9790 sz. szabványtervezet szabályozza. E szabványtervezet a tűzveszélyes folyadékokra fokozatokat állapít meg, és a különböző fokozatú anyagok között csak a tárolási mennyiségben tesz megkülönböztetést. Minél magasabb az anyag lobbanáspontja, annál nagyobb a tárolható mennyiség. A IV. veszélyességi fokozatú anyagoknál általában korlátlan a tárolható tűzveszélyes folyadékok mennyisége, azonban azok tárolása is csak szabványos vagy a tűzrendészeti hatóság által engedélyezett módon történhet.

A pakura tárolásának kérdésében nagyon sok vita merül fel. Az MNOSZ 9790 sz. szabványtervezet 3. pontjának 1. bekezdése kimondja: „A tűzveszélyes folyadékok és anyagok tárolása, kezelése csak szabványos tároló eszközben vagy más engedélyezett módon történhetik.” Ebből az következik, hogy — az MNOSZ 9790 sz. szabványtervezet figyelembevételével — a tűzrendészeti hatóságoknak jogában áll nem szabványosított tartály engedélyezése is. A tűzrendészeti hatóság pakura tárolására már több esetben adott engedélyt nem szabványosított tartályban. Személyesen a pakura tárolásának kérdésében

Pakura lefejtés gőzzel felfűtött tartálykocsiból

rintünk az lenne a megnyugtató, ha ilyen tárolókra a BM Tűzrendészeti rancsnokság adna ki elvi engedélyt.

A szállítás módja

Az olajtűzelés helyére a folyékony lóanyag közúti tartálykocsin vagy v. tartálykocsin érkezik. A pakurát csak töcső-kigyóval felszerelt vasúti tartálykocsiban szabad szállítani, hogy az a lehelyen gőzzel felfűthető legyen a ki hőfokra. A lefejtés hideg időben eldől, hogy a tartálykocsit nyílt tűzzel melegítették fel, hogy ezzel a lefejtés megkönnyüljön. Az ilyen könnyelmű eljárás több helyen tüzet okozott. A lefejtés gyorsítására egyik üzembeszakadásunkban a le

Szivattyúház — a meghajtásra szolgáló elektromotorokkal

tömlőn keresztül gőzt fuvatnak be tartálykocsiba. Ez a művelet lényegesen rövidíti a lefejtési időt és tűzrendészeti szempontból sem kifogásolható. Igaz, hogy ilyen a gőz lecsapódása révén víz kerül pakurába, ami azért nem megengedhető, mert a pakurába került víz a felhőtésekor annak habzását idézi elő.

A fűtőolaj tárolása

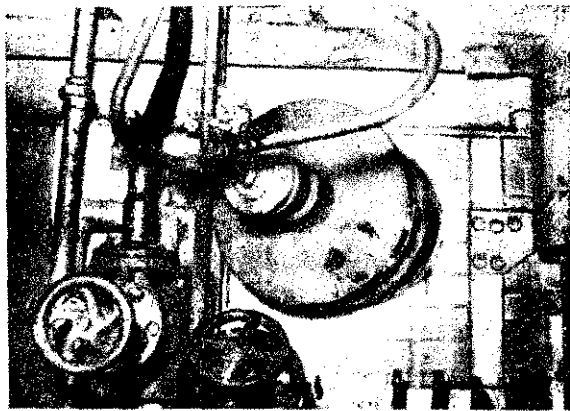
A folyékony tüzelőanyagot a tartálykocsiból a tároló tartályba fejtik le. A tartály általában olyan nagyságú, amennyiben legalább kétheti időtartamra elegendő olajat lehet tárolni. A tároló tartályban, vagy más, a tűzrendészeti hatóság által engedélyezett módon történő tárolásnál a pakurának víznedvence-szerű, tartályban való tárolása is előfordul, azonban szerintünk ipartelegen belül megengedhető tárolási mód még sem, ha a tároló fölül védő tetőt építenek.

Pakura tárolásánál az anyag szagtartalma érdekében szükséges a tartály fűtése. A fűtött tartályoknál a szagtartalom csökkentésére szigetelést alkalmaznak. A szigetelőanyagot kátrány szigetelést a nedvesség ellen védeni, ez a kátránypapír-burkolás tüzren leg helyesebb, nagyon vitatható, ugyanakkor tartálykocsinál gyakorlatunk

már egy-két esetben az ilyen kátpír-burkolat égése. akura tárolásánál — sajnos — nem 1 esetben tartják be a szabványt. Egyik üzemünkben pl. olyan lelti tárolót építettek, amely körül időre helyett vasbetonból készült 6-as körítő falat létesítettek. A tartófal bejutást a vasbeton falon alatti vasajtóval tették lehetővé. A "Tűzoltó" legutóbbi számában egy ilyen olajtelep tüzéről olvashattunk. Ott rázatos kaptunk a magas fal hátráta: a tűzoltóság a magas fal miatt nehezen tudta eloitani az égő olajat. A tároló tartályokból a folyékony tügyot szivattyúval szállítják a tügyre.

A napitartály elhelyezése

üzemelőhely előtt napitartályt szoktak azzal, amelyben egynapi folyékony anyagot tárolnak a tüzelőberendezés mellett. Ez a tartály sok vitára ad okot, ezért és a tüzrendés között. A tüzelés nem szívesen látja a napitartályt, azó viszont — nem tudni miért — ködik hozzá. Ugyanis több olajtüzelés készült már napitartály nélkül a tüzelés mégis zavartalanul folyik ellenére, hogy a fűtőolaj szállítása több száz méterről történik. A napitartályként ejtőtartály alkalmazása kivételesen engedhető meg. Ennek az az oka, hogy csőtörés esetén az ejtőtartály teljes tartalma kifolyik. Ejtőtartályként az MNOSZ 9908 sz. szabvány szerint a napitartály engedélyezhető, s ez — a tüzelés miatt — elhelyezhető a tüzelőberendezés közelében, azzal közös légtérben. Teljesen helytelen azonban

A kazán oldalán beépített égő

Gőzvezetékben elhelyezett olajvezeték megszakítása

veszélyes folyadékok tárolására szolgáló tartályok hengeres kivitelben, hogy a nyomásnak ellent tudjanak állani.

Nem ejtőrendszerű napitartály csak a kazánháztól, tüzelőhelytől tűzállóan elválasztott külön helyiségben helyezhető el. Nem kívánatos azonban, hogy az ilyen tartály úrtartalma 2 m³-nél nagyobb legyen. A tartály kivitele és szerelvényei mindenkor feleljenek meg a föld alatti tároló (MNOSZ 9909) követelményeinek. Ezenfelül visszafolyócső és fűtőcső-kigyó is alkalmazható.

Nagy berendezéseknél a napi szükséglet meghaladhatja a 20 m³-t is. Ilyen mennyiségű tüzelőveszélyes folyadéknak a tüzelőberendezés közelében szabadon való tárolása könnyelműség lenne. Ha tehát az olajtüzelő-berendezés napi szükséglete meghaladja a 2 m³-t, úgy az — véleményünk szerint — csak szabványos földalatti tartályban tárolható.

A tartályoknál nívómutatóként nem alkalmazható közlekedő edényként működő üvegcső, de nem szabad olyan villamos folyadékszintmutató készüléket sem alkalmazni, amelynél a tartály gőzterében fennáll a szikraképződés lehetősége. Folyadékmérést csak szikrát nem adó anyagból készült mérőműszerrel szabad végezni.

Az olajvezeték

A fűtőolaj csővezetékait az ellenőrzés miatt vastartókon elhelyezve, szabadon szereltn vezetik. Ha fűtésük szükséges lenne, akkor mellettük gőzvezeték alkalmaznak, és a két vezeték között szigetelőburkolattal látják el. Helyes, ha a szigetelőburkolatot helyenként megszakítják, hogy az olajfolyás időben észlelhető legyen. Előfordul, hogy az olajvezeték a gőzvezeték belsejében helyezik el. Mivel a cső meghibásodása a valószínűség szerint elsősorban a hegesztési helyeken következik be, célszerű a gőzvezeték megszakítva szerelni és a megszakított gőzvezeték átívelő csővel összekötni. A gőzvezeték szigetelése természetesen ilyenkor is szükséges. Az effajta szerelésnél az olajcső hegesztési helyei szabadon maradnak, így azok meghibásodása könnyen észlelhető. Fontos, hogy a csővezeték teljes egészében hegesztett kivitelű legyen, és csak a szerelvények beépítési helyein legyenek oldható csökötések. A csökötések mindig peremes kötésűek legyenek. A nagyobb biztonság érdekében a csővezetékben alkalmazott tolatyú acélöntésűek legyenek.

A tüzelőveszélyes folyadékok tárolásánál a szabvány előírja a tárolók jó földelését. Hasonló földelést kell alkalmazni a csővezetékknél. A karimás kötéseknel alkalmazott tömítőanyag szigetelőanyag, azért a

csökötéseknél vezetőátkötiést kell alkalmazni. A földelést az MNOSZ 172 sz. szabvány előírásai szerint kell elvégezni.

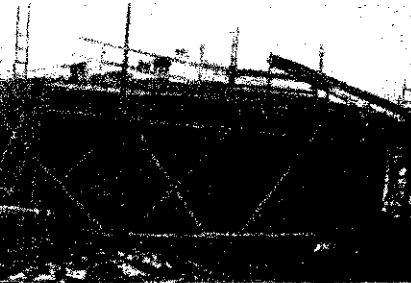
A szivattyú tüzrendészeti követelményei

A fűtőolaj szállítására szolgáló szivattyút legalább közepesen tűzálló (MNOSZ 595) falazattal, tetőhéjazattal és nyílászáró szerkezettel ellátott épületben kell elhelyezni. Az ajtók, ablakok a szabadba, kifelé nyílnak. A szivattyúház padozata lehetőleg a talajszint felett legyen. Ha ez műszaki okokból nem lehetséges, akkor gondoskodni kell a talajszint alatti padozattal épült szivattyúház állandó és hatásos szellőzéséről.

A szivattyúk meghajtására szolgáló motorok robbanásbiztos kivitelűek legyenek. Ha a villanymotor nem robbanásbiztos kivitelű, úgy azt a szivattyútól tűzállóan elválasztott külön helyiségben kell elhelyezni.

A szivattyúház világítását az MNOSZ 1600 sz. szabvány robbanásveszélyes helyiségekre vonatkozó előírásai betartásával szabad szerelni. Az égőt tápláló vezetékben — az I—III. veszélyességű anyagokkal való tüzelés esetén — célszerű hőhatásra önműködően záródó szelep (MNOSZ 15662 T) alkalmazása. Az égő lezárására szelep van beépítve. Több égő esetén célszerű olyan elosztóhely alkalmazása, ahonnan minden égő elzárható. Cikkünkben vázlatosan ismertettük az olajtüzelés főbb tüzrendészeti kérdéseit. Rendkívül fontos lenne, hogy a kérdéshez minél többen hozzájáruljanak, mert a gyakorlati tapasztalatok alapján a tüzrendészeti előírások tekintetében csak így alakulhat ki igazán iránytmutató vélemény.

Tarján Rezső
tű. ales.

Vasbeton pakura-tartály építése

Ilyen 6—8 m³-es ejtőtartály alkalmazása, amelynek vasszerkezeti állványa a földszintes üzemi épület közelében van elhelyezve. Gondoljunk csak arra, mi történik egy tetőtörés esetén. A következőknek ismertetésük nélkül cikkünkben nem térhetünk ki, de hisszük, nem is szükséges bővebben részletezni ezeket. Az ejtőtartályoknál még más kifogásolni valót is találhatunk a gyakorlatban. A tartályok hengeres alak helyett — kocka alakú alakúra készítik. Az ilyen tartályok azonban nem nyomásállóak, s már kisebb nyomásemelkedés esetében is megnagyobbodnak. Éppen ezért készülnek a tüzelő-

Pakura-tűz

SZAKMAI KÉRDÉSEKRŐL

Hozzászólás az infravörös szárítás alkalmazásának és tűzrendészetének kérdéséhez

Örömmel olvastam a „Magyar Tűzoltó” január havi számában az infravörös szárítás alkalmazásának és tűzrendészetének kérdésével foglalkozó cikket. A tanulmány bizonyos fókuszpontokat a kérdéssel, annak „érdemi elbírálása” azonban ennél lényegesen nagyobb mélyedést kíván. Egy folyóirat cikk terjedelme — sajnos — nem nyújt módot a kérdés részletes tárgyalására, habár népgazdaságunknak feltétlenül hasznára válhat, ha a kérdést tudományos pontossággal tárgyalnák, mert éppen az infravörös eljárással kapcsolatos tűzrendészeti problémák a legkevésbé tisztázottak.

A kérdés lényegéhez szövege röviden összefoglalom a Gép c. folyóirat múlt évi 8-9. számában „Infravörös lakkiszáritás tűzbiztonsági kérdései” címmel megjelent közleményben foglaltakat, amelyeket egyébként „Infravörös hőközlés és hőkezelés” c. könyvemben és a Tunggram-kiadást Gyakorlati tájékoztató füzetemben is kifejtettem.

Az infravörös lakkiszáritással kapcsolatos tűzbiztonsági kérdések tárgyalásánál előtérbe került a berendezés telepítésének kérdése. Ez már nem a megelőzés célját szolgálja, hanem övintézkedés arra az esetre, hogy ha minden megelőzés mellett is tűz ütne ki, az ne végezhesen rombolást egyéb üzemszerkezetben. Szerintem célszerűtlennek látszik, hogy az infravörös berendezés telepítésének a kérdésében túlzott követelményeket támasszunk. Ezt a követelmények indokolják:

Az infravörös szárítás, különösen a lakkiszáritás egyik legfőbb előnye abban rejlik, hogy gyors. Sebességével követni tudja a gyártás technológiai menetének többi fázisát, s ennél fogva könnyűszerrel beépíthető a szalagrendszerekbe, amivel megővelhetjük az üzemi termelékenységét. Az infravörös szárító berendezés tehát ott helyezendő el, ahol azt a folyamatos gyártás technológiai menete éppen megkívánja. Ha a telepítés kérdését túlzottan megkötjük, könnyen megtörténhetik, hogy a megkövetelt folyamat az eljárás nem felel meg teljesen a gyártás legelőnyösebb menetének. Ezért célszerűbb, ha inkább a megelőzést végezzük szigorúbban, nagyobb körültekintéssel és gondossággal, hogy a tűzveszély lehetőségét már eleve kizárjuk.

Az egyik nagyobb hazai berendezés tűzrendészeti szemlélet felmerült a konkrét kérdés: Mi történik, ha a tűzveszély megelőzése céljából — mint legmagasabb hőmérsékletet — 300 C°-ot veszünk számításba de a normális

üzemi viszonyoktól eltérő magasabb hőfok lép fel, pl. egy szubinfravörös sugárzó bűrájának törése esetén? Ez esetben ugyanis az 1927 C°-on izzó wolfram-szál 1-2 másodpercig még izzásban marad, és ezen idő alatt közvetlenül érintkezik az eleggyel, amíg teljesen elég. Mi történik ekkor? A kérdésre senki sem tudott szabatos feleletet adni. Ha a legrosszabb esetet alapul véve, 1927 C°-ot veszünk számításba, oly élénk légszerere van szükség, amely esetleg feleslegesen rontja az eljárás termikus hatásfokát. Ha pedig ezt a lehetőséget teljesen figyelmen kívül hagyjuk, akkor nem tudjuk, hogy milyen mulasztást követünk el. Eppen ezért kísérletek lefolytatására van szükség, amelyek során kritériumvizsgálatot kell végezni, amelyből olyan szabványos eseteket kell meatevősen megteremteni, amilyenek a gyakorlatban csak elvétve fordulnak elő.

E kísérletek nélkül nem állanak rendelkezésünkre olyan pontos és megbízható adatok, amelyek alapján megnyugtató módon összehasonlítható lenne a tűzbiztonsági szabályzat. Erőlködés a tűzbiztonsági szabályzat, óvatosságok olyan tűzállókba eshetünk, melyek károsok az eljárásra nézve, vagy — ellenkezőleg — olyan engedelményeket tehetünk, amelyek tűzveszélyt okozhatnak.

Valószínű, hogy a kemence terében az elegy nem egyenletesen oszlik el. A lefolytatandó kísérletek során meg kell állapítani ennek térvényességét. Számításba kell venni a szellőzésnek az elegy elszívására gyakorolt hatását is. Az elegy örvénylése fokozza a tűzveszélyt és a térfogatkoncentráció robbanásveszélyes alsó és felső határát kiterjeszteni igyekszik. Megállapításra szorul, hogy az elszívás okozta áramlás előidéz-e ilyen értelemben vett örvénylést.

Egyetérték a cikkíró megállapításával: „A helyiségben a kemence felett is kell elszívást alkalmazni. Az elszívással kapcsolatosan azonban nem léphetünk fel túlzott követelményekkel, mivel az erőteljes szellőzés rontja a kemence hatásfokát.” Tíz sorral később azonban önmagával ellentétbe kerül, amikor azt mondja: „A légszere olyan legyen, hogy a gőzök összetétele a helyiségben mindig az alsó robbanási határ alatt maradjon” — majd így folytatja: „A légszere számításánál legalább tízszeres biztonsággal kell számolni.” Mire a cikkíró a cikkben a „legalább tízszeres” elszívás mértékét? Hiszen éppen ez az a terület, amely feltételül és amelynek tisztázására fentebb

említett kísérleteket le kell folytatni. képest legyen tízszeres az elszívás? Milyen mérsékleti érték alapulvétele állja meg az egyszerű elszívás, amelyet „leg természetesen kell venni? A kérdéssel szemlénézni, fel kell térni Nem szabad a fel elhárítása miatt, esetleg feleslegesen tűz veszélyekkel lerontani az eljárás te hatásfokát. Nem tudjuk, hogy a sugárzó elhelyezésének rendszere mennyiben b solja és befolyásolja-e egyáltalában — csak törés esetére gondolok — hőmérs vel a robbanásveszélyes térfogatkoncce alsó és felső határát közötti intervallum ságát. Az általam javasolt kísérletnek is ki kell terjednie.

Az energiával való takarékos gazdálk a társadalmi vagyon megővése, valam személyi biztonság egyaránt azt a követé irják elő, hogy pontosan megállapítsuk szélyes kűszöböt még rendkívüli viszon sugárzó bűrájának törése) esetére is. A kűszöb túllépése, ha az pontos megáll nyert, felesleges, és egyben energiap lenne, a felső kűszöb túllépése viszont nyelmség. Az alsó kűszöb pontos me tása után nincs szükség „legalább tíz elszívásra, amelyet a kűszöb pontos me tása nélkül meg sem tudnánk határozni tos meghatározásra van szükség!

Kísérletek elvégzése elől nem tér ki. Már 1953 elején szorgalmaztam az E llyon kerestűl a tűzbiztonsági szabályz szeállítását, és egy ízben személyesen gyaltam ebben az ügyben. A kérdés — azóta sem ment előbbre. Tűzbiztonsá bályzat hiányában viszont az ipar tartó; tanult, mert nem vizsgálhatja a hiábav ruházás kockázatát, amire van példa. infravörös eljárást a termelékenysé n érdekében fokozottabban kívánjuk — és — alkalmazni, akkor nem késlekedhetü vább a biztonsági szabályzat összeállít Ennek azonban előfeltétele egyes kísérle folytatása és a kérdésnek e tekintetb lunk feltehető országban való helyszíni mányozása.

Remélem, azzal hogy az infravörös kérdése a „Magyar Tűzoltó” hasábjain pürendre kerül, most már napirenden is a probléma végleges és megnyugtató n séig.

TAKÁCS PÉTER I
infravörös-technikai sz

VITA A PARANCSNOKI TEKINTÉLYRŐL

Múlt havi számunkban vitát indítottunk Tanai fhdgy. elvtárs „A parancsnoki tekintélyről” című cikkével kapcsolatosan. Érkezett számos hozzászólás közül az alábbiakat közöljük:

Levelemben a „Parancsnoki tekintélyről” c. cikkhez kívánok néhány megjegyzést hozzáfűzni:

A cikk bevezető mondatával nem értek egyet, mert a parancsnoknak nem „bizonyos” tekintélyre van szüksége — ez tag fogalom —, hanem a parancsnoknak tekintélyének kell lenni, s a parancsnoki tekintély nem döntő „lehet”, hanem döntőnek kell lennie.

Tanai fhdgy. elvtárs cikke éppen idősező volt, és nagy segítséget ad parancsnokainknak, de minden tűzoltó elvtársnak is a szolgálat jó ellátásához. Helyes lett volna azonban a cikkben azt is megírni, hogy Tanai fhdgy. elvtárs milyen módszerekkel érte el parancsnoki tekintélyt és ezt példákkal is meg kellett volna világítania.

Az is igaz, hogy a parancsnoknak minden tekintetben nagyobb tudásának kell lennie, mint beosztottainak, de vigyáznunk kell, nehogy ez a „magasabbrendű lény” fogalmához vezessen. Ugyanis sok parancsnok szerzett már tekintélyt magának ilyen módon, de nem vette figyelembe, hogy beosztottainak közvetlen élete milyen, és elszakadt beosztottaitól. Tartózkodjunk a parancsnok szolgálatban és szolgálaton kívüli sokat beosztottal között. Érezek az elvtársak, hogy a parancsnok szolgálaton kívüli is foglalkozik életükkel és nemcsak a hivatalos irodahelyiségben. Kísérje figyelemmel beosztottai életét szolgálaton kívüli is, vejeen részt veldik sport- és kulturális megmozdulásokban, azonban ez ne vezessen a „bratyi szellem” kialakítására.

A fejelemzetlenségek oka sok esetben egészen mélyreható és ezt a parancsnoknak fel kell kutatnia. Nem elégséges az, ha a fejelemzetlenségekkel csak a hivatalos helyiségben beszélget el, hanem meg kell vizsgálnia a fejelemzetlenségek szolgálati és magánéletének körülményeit is és sok esetben ezt csak a közvetlenség által éri el.

Tanai fhdgy. elvtárs cikke előszörban azt mutatja meg, hogyan lehet valaki jó parancsnok. Felmerül azonban az a kérdés, hogy a parancsnok nem követhet el hibát? Úgy gondolom, hogy minden ember, aki munkát végez, hibát is követ el, és sajnos sok esetben ezek a hibák — ha arra nem mutatnak rá — csak felfókóznak.

A parancsnok — mint minden beosztottja — legyen nyit és őszinte. Tagyűléseken vagy egyéb értekezleteken kérje ki a többi elvtárs véleményét is, hogy milyen a vezetési módszere, milyen hibát vetek észre munkájában. Lehet, hogy nem minden parancsnok elvtárs barátokzik meg ezzel a gondolattal, de — szerintem — ez a parancsnoki tekintély előéréséhez nagyon fontos, mert ha az elvtársak a hibákat fejtetik, azzal

nem csorbul a parancsnoki tekintély, hanem ez segítséget ad a kijavításához.

Tanai fhdgy. elvtárs cikke már nagyon idősező volt, és helyes, hogy nyit vitát indítottunk a cikk körül, mert ebből nagyon sok tanulságot szűrhetünk le, melyek végső fokon a tűzoltói szolgálat ellátásához elengedhetetlenül szükségesek.

SZALAY JÓZSEF tá. törm.

★

Tanai elvtárs írja, hogy a „parancsnoki tekintély nem olyan dolog, amely önmagától — pusztán a beosztásból és a rendfokozatból — adódik”. Ez valóban így van. A parancsnoknak csak akkor van tekintélye, ha politikai és tűzrendészeti ismeretel fejlesztése mellett más vonalon is képezi magát; pl. az állami oktatásban is rendszeresen részt vesz és a beosztottait is mozgósítja az azon való megfelelésre, s nem várja meg azt, hogy felettesei vagy a pártszervezet hívja fel a figyelmét erre. A parancsnok tekintélyét nagyban elősegíti, ha nem elzárkózik, hanem egyes előadásokon beosztottai-val együtt jelenik meg, azok társaságában foglal helyet, és a szünetekben sem vonul külön társaságba, hanem a beosztottai-val marad, s elvtársiasan elszéleget velük, vagyis tisztelt bennük az embert.

A tekintély igen fontos feltétele, hogy a parancsnok megfelelő körültekintéssel és hozzáértéssel intézze beosztottai egyéni kérelmét és az ilyen irányú kérelmeket támogassa. Az egyik beosztottnak hosz-

szab idő óta beteg a gyermeke és kéri, hogy segítségben részesítsék. Erre parancsnoknak nem úgy kell szólnia, hogy: „En tudom, elvtárs jó szolgálatiért és körülményei miatt jogosult re, de nem érek rá megcsinálni, az is lehet, hogy a szervem nem is folytatná”, hagyjuk az egészet.” Ilyen szerintem az lenne a hely parancsnok tekintélyét is növeli, ha azt mondánám: „magát és megilleti, felsőbb hatóságomhoz feltér: az a majd intézkedik a toban”, nem pedig olyan kijelentést használja, hogy: „Ez indokolt volna, de nem megcsinálnám.” Ilyen esetben beosztottai elvesztik iránta bizalmukat és a feladataikat letessen hajlíják végre, s a parancsnok tekintélyén eba. (Az említett eset a szolgálaton a volt alosztályonknál fordult elő.)

KISS JÓZSEF
tű. törm., beo. tis

A tűzoltói hivatásszeretetről

Pártunk Központi Vezetőségének 1953 június 27—28-i határozata és az ezt határozatok új szakaszi nyitották meg pártunk és népi demokráciánk törté-
1. Az új szakaszban államunk az eddiginél sokkal nagyobb gondot fordít a dol-
egyre növekvő anyagi és kulturális szükségleteinek maximális kielégítésére.
k és kormányunk programjának megvalósítása komoly feladatok elé állítja
szociálisunkat, dolgozó parasztságunkat, az egész dolgozó népet, s így tűzoltó-
minden egyes tagját is. Ahhoz, hogy a szocializmus építését győzelemre
meg kell acéloznunk akaratainkat és jellemünket a mindennapi munkánkban,
in meg kell határozni helyünket a szocializmus építésében, tökéletesen kell
ik ahhoz, amit élethivatásunknak választottunk.

Hivatástudata csak annak az embernek lehet, aki tökéletesen tudatában van
ja jelentőségének. Aki nem érti, mit miért tesz, s aki nincs tisztában azzal,
niért fontos és szükséges tevékenysége, az olyan ember önmagát is haszon-
ik érzi, saját magát sem becsüli sokra. És fordítva: aki látja munkája hasznát,
nnak társadalmi értékét, aki előtt hivatása szükségessége a közösség és maga
a egyaránt tisztázott, az az ember önmagát is értékeli. Az előbbi embernek
1, az utóbbinak ugyanakkor van életcélja. Hivatását az az ember szereti, akinek
a betölti egész életét, akinek életcélja éppen a munkája. Ezek után nyilván-
a tűzoltó-hivatástudata és hivatásszerete csak akkor igazi, akkor értékes,
ivatása, munkája egybeesik élete céljával.

Az emberek életcéljukként rendszerint valami nagyszerű, kiemelkedő, egy
sület valóban betöltő célt igyekeznek választani. Különösen így van ez a mi
l munkában. A tűzoltóhivatásra nevelés alapvető feladata abban áll, hogy min-
közkel meg kell mutatnunk már újonc tűzoltóinknak e pályának mindazt a
erű és felemelő oldalát, mely egy ember életének értékes céljává szolgálhat.
a rövid cikkben nem térhetünk ki mindenre, hanem az értékek közül csupán
talán a legalapvetőbbre fordítjuk figyelmünket. Ez pedig nem más, mint annak
adó tudatosítása, hogy tűzoltóink „a dolgozó nép életét, vagyonát védik”. El-
rnünk, hogy tűzoltóságunk minden tagja messzemenőleg felelősnek érezze
mindazért, ami ebben az országban történik. Hogyan tehetjük ezt meg? Sok
van ennek, de ezek közül a legalapvetőbb az, hogy megismertetjük és meg-
etjük velük azokat, akik eredményeinket létrehozták, s szenvedélyesen éljük
azt az utat, ahogyan a „romok és urak országából a dolgozó nép hazájáig”
tunk.

Ezt azonban nem hangzatos szavakkal, semmitmondó frázisokkal kell meg-
ik, hanem a valóság, saját életünk vagy ahhoz közel álló tények feltárással.
a munkának módszerét illetően jegyezzük meg, hogy a száraz okfejtés, a
s érvelés, a szenttelen magyarázat nem helyes módszer. Szavainkat fűtse át
dély, a lelkes meggyőződés és mindenekelőtt dolgozó népünk határtalan sze-
gy tárjuk eléjük eredményeink megszületését, melyek megvalósításáért a
ség rájuk hárul. Ha mindezt tűzoltóink elé tárjuk, s megértetjük velük, hogy
letünkért és hazánkért felelősnek lenni, s személy szerint zálogává válni mind
/szerű hősiesség és mély emberség maradandóságának, mily nagyszerű hivatás,
ogják érteni, hogy a dolgozó népet szolgálni valóban felemelő életcél. Ha pedig
lító életcélja a tűzoltói szolgálat, és munkája egyúttal élethivatás is, bizonyos
mint tűzoltó fegyelmezett, bátor és igazmondó, éber és őszinte lesz, s megbe-
a közös tulajdont, szereti népét és hazáját.

A hivatás helyes megválasztása a helytállás megszilárdításának útja, hiszen
ber azon keresztül, hogy minden akadályon és nehézségen át utat tör hivatá-
betöltése felé, fejleszti akaraterejét. Nevelőinknek és pártvezeteteinknek
nas segítséget kell nyújtaniuk tűzoltóink részére ahhoz, hogy a tűzoltói szol-
megszeressék, hivatásuknak tekintsek. Segíteni kell elvtársainkat abban,
negtálják a legmegfelelőbb beosztást. Nálunk minden becsületes, hivatását
s tűzoltóból lehet tiszthelyettes, tiszt, parancsnok. Sok fiatal tűzoltó elvtárs
ne munkájában nagyobb eredményeket elérni, az ilyen elvtársakat segíteni kell
hogy céljaikat mielőbb megvalósíthassák, s meg kell nekik mutatni, hogy
lehetőségek vannak a továbbhaladásra. Ha ezekben az elvtársakban ébren
tartani a hivatásszeretet lángját, akkor olyan aktív gárdát kovácsolunk ki
einken, amely forró hivatásszeretéből fakadó helytállásával magával ragadja
aktíva minden egyes tagját.

Az elmúlt 10 év alatt tűzoltóságunk számos tagja bebizonyította hivatásszere-
PI. Mátyás József, Veres Pál (Budapest, I. ao.), Váli György (Budapest, V. ao.),
III. János („Szabad Nép”-székház) főtörzsrőmester elvtársak, akik a felszaba-
orta — az infláció idején is lelkiismeretesen teljesítették és teljesítik szolgálatu-
ert hivatásukat életcéljuknak tekintik; vagy pl. 1948-ban Diógyőrben szolgál-
eljesítő Gyebnár szds., Vörös fhdy., Székely fhdy., Németh fhdy. elvtársak,
az alacsony fizetés ellenére is öntudatosan teljesítették a járőrszolgálatot. Papp
elvtárs az életét áldozta azért, hogy két dolgozót kimentsen a gázajz teit
ból. Így sorolhatnánk még tovább azoknak az elvtársaknak a nevét, akik hő-
kel bebizonyították hivatásszeretetüket. Ezek az elvtársak legyenek tűzoltó-
saink példaképei, valamint azok az önkéntes (községi) tűzoltó elvtársak is, akik
n ellenszolgálatás nélkül becsülettel megállják a helyüket és szívügyüknek
k a tűzoltói hivatást.

Bakos Sándor
tű. fhdy.

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

Borsod megyei tűzoltó elvtársak kítüntetése

Szerény, a bensőséges ünnepség keretében talál-
kozott február 5-én a Borsod megyei tűzoltó elvtársak egy csoportjával. Tűzoltó, tiszthelyettes
és tiszt elvtársak — az egyik káreset mentési
munkálatának hőstes és példamutató magatartást
tanúsító, bátor harcosai gyűltek össze a megye-
székhelyen, hogy a jó munka megérdemelt jutal-
mát átvegyék. Az ünnepségen részt vett Micskó
Rudolf tű. ezredes elvtárs, az Országos Tűzrend-
szeti Parancsnokság vezetője, valamint az MDP
Borsod megyei Pártbizottságának és a BM megyei
főosztályának képviselői.

Reszler tű. szds., osztályparancsnok elvtárs üd-
vözlő szavai után a BM Borsod megyei Főosztá-
lyának helyettes vezetője, Angyal ÁV. Örgy. elvtárs
mondott rövid ünnepi beszédet. Beszéde elején
méltatta azt a hőstes és önfeláldozó munkát, amelyt
az elvtársak az egyik káresetnél tanúsítottak,
és leszögezte, hogy ilyen eredmény elérésére azért
lehettek képesek az elvtársak, mert a párt nevelte
öket harcosná, s mert érezték, hogy népünk va-
gyonát — a sajátjukat védik.

— Munkájuk értékét az is növeli — mondotta
többek között —, hogy bár ismeretlen területen
dolgoztak, szakértelmük és bátorságuk áthidalta a
kezdeti nehézségeket, s olyan teljesítményt nyújt-
ottak, amely például szolgál az egész ország tűz-
oltóságának, s amelyet a párt is elismert.

Beszéde befejező részében felhívta az elvtársak
figyelmét arra, hogy továbbra is legyenek elhar-
cosai a becsületes munkának. Ne elégedjenek meg
az elért eredménnyel, s erősiték tovább a testü-
let tekintélyét.

— Népünk szereti és támogatja a tűzoltókat, s
az elvtársak ápolják ezt a szeretetet — mondotta
befejezőül Angyal Örgy. elvtárs.

Ezután Micskó ezredes elvtárs — a belügymi-
nisterhelyettes elvtárs nevében — átnyújtotta az
elvtársaknak a belügyminiszter elvtárs, illetve a
Parancsnokság által adományozott kítüntetéseket,
előléptetéseket és pénzjutalmakat.

Angyal Örgy. elvtárs, a megyei főosztály veze-
tője által adományozott pénzjutalmakat és dícsé-
reket adta át, majd Székely fhdy. elvtárs olvasta
fel azoknak a tűzoltó és tiszthelyettes, elvtársak-
nak a névsorát, akiket a főosztályvezető elvtárs
soronkívül előléptetésben részesített.

Az ünnepség befejező részében Micskó elvtárs
szólt a kítüntetettekhez.

— Örömmel adtam át a jó munkáért és hősie-
ségért adományozott kítüntetéseket, és örömet je-
lent számomra, hogy testületünkben egyre több
azoknak a száma, akik méltókká válnak arra a
megtiszteltetésre, amely egyidejűleg fejlődésünket
is jelenti — mondotta többek között, majd a to-
vábbiakban azokra a soronlévő tűzoltói feladatokra
hívta fel a figyelmet, amelyeknek megvalósítása
nagy mértékben emeli tűzrendészeti munkánk szín-
vonalát.

— Adjon ez a kítüntetés további erőt és lendü-
letet munkájukhoz, amelyhez jó egészséget, sok
sikert és jó eredményeket kívánok — fejezte be
beszédét Micskó elvtárs.

A rövid ünnepséget elvtársi hangulatú összejö-
vétel, majd kultúrmműsor követte. A Borsod me-
gyei elvtársak szerény, de bensőséges ünnepén új
hősökkel ismerkedtünk meg — tűzoltókkal, tiszt-
helyettesekkel és tisztekkel —, elvtársakkal, akik
a hivatásszeretet legszebb példáját mutatták, s
akikre valamennyien büszkék vagyunk.

SZABVÁNYHÍRADÓ

Tűzveszélyes folyadékok hordós telepen történő tárolása

LEGUTÓBBI HIRADÓNKBAN folytatuk az MNOSZ 15633 számú „Tárolótelep tűzveszélyes folyadékok részére” című szabvány telepítési távolságokra vonatkozó előírásainak ismertetését. Mostani híradónkban a szabvány ismertetését befejezzük. A megelőző tűzrendszeltet foglalkozó elvtársak figyelmét felhívjuk arra, hogy ebben a szabványban találhatóak szempontokat a tárolótartály, a lefejtő akna, a töltőhid, a szivattyú, a szivattyúház, a töltőház, a csővezeték, a villamos és közlekedési berendezés, a zárt raktár, az olajtöltő-ház, a kerítés, a szennyvízhálózat követelményeire vonatkozóan. Ugyanezen szabvány 10. pontja foglalkozik az úgynevezett hordós tárolótelep követelményeivel is. Tekintettel arra, hogy vidéki viszonylatban leginkább ezek fordulnak elő, a szabvány idevonatkozó részét részletesebben ismertetjük.

HORDÓS TÁROLÓTELEP az, amelynek területén szállító edényzetben tűzveszélyes folyadékot tárolnak. A szabvány a tárolt anyag veszélyességi fokaként szabályozza a hordók mennyiségét.

A tárolótereen az I. veszélyességi fokozatba tartozó folyadékból legfeljebb 30 hordó, a II. veszélyességi fokozatba tartozó folyadékból legfeljebb 75 hordó, a III. veszélyességi fokozatba tartozó folyadékból legfeljebb 150 hordó, a IV. veszélyességi fokozatba tartozó folyadékból legfeljebb 300 hordó és az V. veszélyességi fokozatba tartozó folyadékból legfeljebb 350 hordó tárolható egy csoportban.

Az I., II., III. veszélyességi fokozatba sorolt folyadékok tartalmazó hordókat nyergelni, a hordókat egymásra rakni nem szabad. A IV. veszélyességi fokozatba sorolt folyadékok egymás felett 2-2 sor-

ban tárolhatók. Az V. veszélyességi fokozatba tartozó anyagokat egymás felett 3 sorban szabad tárolni. Az adatok 200 literes hordókra vonatkoznak.

A SZABVÁNY MEGSZABJA, hogy a veszélyességi foknak megfelelően egy-egy hordócsoport mekkora területet foglalhat el.

A hordókban tárolt folyadék veszélyességi fokozata	A hordócsoport	
	hossza max. m	szélessége max. m
I.	10	4
II.	15	10
III.	18	10
IV és V.	20	10

Ha tehát pl. II. veszélyességi fokba tartozó anyagot tartalmazó hordókat akarunk egy telephelyen tárolni, akkor azokból legfeljebb 75 db-ot tárolhatunk, de a hordókat úgy kell csoportosítani, hogy egy-egy csoport 15x10 méternél nagyobb területet ne foglaljon el. A hordócsoportok között 3 méteres térköz, a kerítésnél pedig 1 méteres térközöt kell kihagyni.

A HORDÓKAT nemcsak veszélyességi fokozat szerint, hanem anyagfajtánként is külön csoportba kell tárolni. Az egyes hordócsoportokban tárolt anyagok szokásos megnevezését a csoportoknál időtállóan jelezni kell. A hordócsoportokban csak előírás szerinti megtöltött tele hordókat szabad tárolni. (A hordókat csak befogadó képességük 95%-áig szabad megtölteni). Anyagfajtánként csak egy meg-

kezdett hordót szabad a telepen tartani. A fémhordó csak palástjára fektetve dugóval felfelé tárolható. Fahordó a felfelé állítva is tartható.

Üres hordókat csak az előzőleg bent tárolt anyagra vonatkozó előírások szerint szabad a tele hordókra vonatkozó csoportosításban elkülönítve tárolni.

A SZABVÁNY SZERINT a hordótelepen töltőhelynek is kell lennie, amely legalább 4 négyzetméter terjedelmű és a középpont felé lejtéssel bíró hértelmentes betonpadozat legyen. A töltőhely szolgáló helynek a legközelebbi hordócsoporttól legalább 10 méter távolságra kell lennie.

Az I., II., III. fokozatú anyagot tartalmazó hordók csak a töltésre szolgáló helyen üríthetők. Ugyanezen fokozatba tartozó anyagot tartalmazó hordókból az MNOSZ 1049 előírásainak megfelelő szivattyú alkalmazásával, a IV. fokozatú anyagokat azonban az ún. bádagszivattyú (petróleumszivattyú) segítségével is szabad más edénybe tölni.

Nyitott edénnyel (vödörrel, tölcsestb.) az I—IV. veszélyességi fokozatú veszélyes folyadékot áttölteni nem szabad. A kiürített hordók légmentesen elzárva mindig biztosítani kell.

A TÖLTŐ- ÉS URÍTÓHELY TŰZDELMI FELSZERELÉSEKÉNT a szabvány legalább 1 db MNOSZ 1046 szerinti kézi tűzoltókészülék, 1/2 m³ szaraz, lesztható állapotban tartott homokot, 1 db hosszúnyelű szórólápatot ír elő. Ezen kívül az MNOSZ 15631 szerinti figyelemztető táblát is ki kell függeszteni.

Újítási híradó

Tömlőjavításhoz szükséges bőrök gépi kivágása és lyukasztása

A hibás, kilyukadt nyomótömlők javításának jelenleg legjobban bevált módja a szegecseles történő tömlőjavítás. Ennél a javítási módszerénél a tömlőjavító szegecs szárára bőrből készített alátétet helyeznek. Az így előkészített szegecsket az „inas”-nak nevezett tömlőjavító szerkezettel juttatják el a tömlőbe a megbíósodás helyéig. A tömlőjavításhoz szükséges bőröket eddig kézzel készítették. A Budapesti Tűzrendészeti Osztályparancsnokságon pl. havonként átlag 3000 db bőralátétet használnak fel.

A tömlőműhely egyik dolgozója, Szabó Lukács t. t. r. m. elvtársa újítással, jelentősen megrövidítette a tömlőjavításhoz szükséges bőrök előkészítésének idejét. A bőrök készítéséhez egy használaton kívüli, kilyukasztott présgépet alakított át. A gép asztalára erősített állványon a lyukasztógép tengelyének egyik végén lendítőkerék van. A keréken lévő fogantyúval a lyukasztógép kézi erővel forgatható. A tengely másik vége forgatvány hajtómű, amely a függőleges síkban vezetett fűkét, lyukasztó szerkezet mozgatja. Ezt a szerkezetet selejtessé vált szelepszárakból készítette az újító. A gépasztal lapján süllyesztetten helyezte el Szabó Lukács t. t. r. m. elvtársa a sablont, amelyet két csavar rögzít az asztalhoz.

Az újítás szerinti géppel is két művelettel történik a bőrök előkészítése, ezért a géphez két külön-

böző méretű sablon, illetve lyukasztó tartozik. Az egyik készlettel történik első műveletként a bőrök kivágása. Ennek során a lendítőkerék forgatásakor a gépasztal lapján a sablonra helyezett hulladék-talpbőrök vágja ki a bőröket. Az így kivágott bőrök a gépasztal lapja alatt csúszó síneken lévő fiókba esnek.

A bőrök kivágása után a sablont és a lyukasztót ki kell cserélni. A második műveletnél a már kivágott, a fiókban összegyűlt bőröket kell vezetni szerkezettel az ehhez a művelethez behelyezett sablonra tolni és ekkor a sablonhoz tartozó lyu-

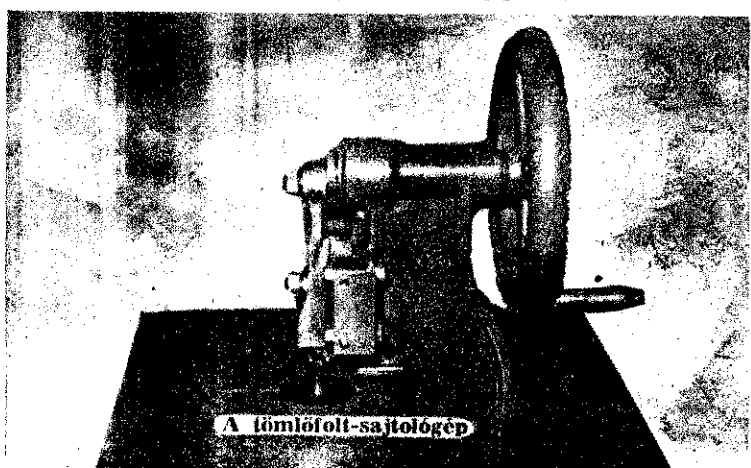
kasztó a bőr közepét kilyukasztja. Természetesen ennél a műveletnél is forgatni kell a lyukasztógép kerékét.

A lyukasztógép használata, forgatása nemcsak kézi erővel történhet a keréken lévő fogantyúval, hanem a gép keréke egy közbeiktatott csőtengely segítségével összeköthető a Jancsó Ferenc t. t. r. m. elvtárs találmányát képező tömlőbékítő géppel is. Szabó Lukács t. t. r. m. újításának ez a része, tehát kiszélesíti a tömlőbékítő gép felhasználását és megkönnyíti a bőrök kivágását. A lyukasztógép és a tömlőbékítő gép együttes használata

mentesíti a tömlőműhely dolgozóit a fizikai erőfeszéstől, mert csak gépeket kell kezelni és a bőrök lyukasztó alá helyezni.

Az újítás eredménye, előnye, a tömlőjavításhoz szükséges bőröknek eddig kézi erővel történő hűszkes és hosszantartó elkészítése. Szabó Lukács t. t. r. m. elvtársa újítása szerinti géppel egy esetben, gyorsabban és kisebb erőfeszítéssel lehet elkészíteni a havi szükségletet kielégítő 3000 bőr kézi erővel történő elkészítését eddig 3 fő 3 napon át végrehajtva. Ezzel szemben az újítással a fenti bőrmennyiséget egy-két nap alatt elkészíti. A munkában mutatkozó megtakarítás megalapozta az újítás elvégzését, az újítás az elkészített bőrdarabok minőségét is megjavította. További megtakarítást jelent az újítás azáltal is, hogy eddig a kézi lyukasztó használata lyukasztók által negyedévenként annyira elkopogott, hogy selejtessé váltak.

A Belfügymintstérlet Tűzrendészeti Parancsnokság Szabó Lukács t. t. r. m. elvtársat a fentiekért megtakarítások után járó forint újítási díjban részesít. Reméljük, hogy a tömlőműhely dolgozóinak eddigi újítások számát tovább fogják szaporítani, és azt is megoldják, hogy a Szabó Lukács t. t. r. m. elvtárs által készített lyukasztógép továbbfejlesztve, tökéletesítésével a tömlőjavításhoz szükséges bőröket egy művelettel is elő lehet készíteni.

A tömlőfolt-sajtógép

I MAGYAR TŰZOLTÓ LEVELESLÁDÁJÁBÓL

MEZŐHEGYESI CUKORGYÁRI TŰZOLTÓÓRSRÓL érkezett levélben Libor Géza t. törm. elvtárs a következőket írja: Tűzoltói munkánk megjavításával az új szakaszának megvalósítása érdekében hazánk felszabadulási zteletére az alábbi kollektív vállalásokat tesszük:

Vállaljuk szertárunk központi fűtőberendezésének felszerelését — 2. Vállaljuk, hogy a laktanya külső falát — kb. 400 m — lemeszeljük. — 3. Vállaljuk, hogy a laktanya két parkírozunkat, és ott virágoskertet létesítünk. — Mi vezetőink vállaljuk, hogy szocialista megőrzésre vesszük az 5000 állományában lévő szerszámokat és a kisebb javításokat a végezés el.

kollektív felajánlás mellett az elvtársak egyéni vállalásokat tettek. Vállalták pl., hogy az üzemanyagnál egyszázalékos arányt érnek el, az üzem kézi tűzoltókészülékait az előzőekben kívül is ápolják, és állandó ütközésszerűségről gondoskodnak. Egyesek a tüzelőanyag-megtakarítást és rossz megjavítását ajánlották fel. Libor elvtárs az általános tanulmányok elvégzését tűzte ki célul, és ígéretet tett, hogy a megye tűzoltóságának tízezer fejlődéséről beszámoló szerkesztőségünknek. Az 5000 vállalatában csatlakozásra el megyék összes egységeit.

nk felszabadulásának 10. évfordulója tiszteletére és a szovjetunió iránti megbecsülés jeléül tett felajánlásaikról be a IX/3 ORS parancsnoka, Bajnok Imre t. törm.

Az 5000 kollektív vállalta az 5000 mellett Sztálin-vednökséget, valamint a körülötte levő fal rendbehozás karbantartását — április 4-re. Az üzem udvarán levő szekrényeket az idők folyamán áthelyezték, ezért a táblafeltüntetést vízszintes távolságok helytelenek — vállalatunk elnökje, hogy ezeken a táblákon a helyes távolságokat tüntetik fel. Március 31-ig az üzem minden dolgozó megismertetik a kézi tűzoltókészülékek kezelését, hogy erősítsék a megelőző tűzrendészetet.

ANDRÓD KÖZSÉG TŰZOLTÓSÁGA is példamutató felajánlást tett felszabadulásunk 10. évfordulójára, végrehajtásában az illetékes pénzügyi szervek hozzájárulásától — tájékoztatja szerkesztőségünket Horváth Mihály t. tájékoztató tűzrendészeti kirendelt elvtárs. Az elmúlt évben a község tűzoltósága a Békés megyei tűzrendészeti parancsnokságtól egy csaknem rongos háromtonnás gépkocsit. Javítása, illetve vonulás szerré történő átalakítás 58 000 forintba kerülne. Tudják, hogy ezt az összeget az költségvetésbe nem lehet beállítani, de tisztában van az is, hogy tűzvédelmük korszerűsítése megköveteli egy nagyobb mennyiségű vízszállításra képes vonulószer beállítását. Eppen ezért minden egyes tűzoltó elvtárs — csaknem nélkül szakember az autószerelésben — egyenként tűzoltói munkát vállalt minden ellenszolgáltatás nélkül.

SIKLÓSI ALOSZTÁLY BEOSZTOTTAI is méltó módon kívánják megünnepelni felszabadulásunk 10. évfordulóját. Kiss József t. törm. elvtárs, levelezőnk,

mindenki szívvel-lélekkel végzi munkáját, és ebben jelentős szerepet játszik a pártszervezet vezetőségének, mert az alosztályokkal együtt minden támogatást megad a sikeres munkához. Elvtársaink számos felajánlást tettek április 4-e tiszteletére, melynek jórésztét már teljesítették is. Hengl József gépész t. pl. a községi és üzemi tűzoltóságok szereinek megjavítását vállalta. Január hónap folyamán 12 alkalommal járt a területen és a talált hibákat mindenütt kijavította. Szabó József és Kántor János t. törm. elvtársak 5000 méter nyomótömítésre tettek ígéretet és máris szépen haladnak felajánlásuk teljesítésében. Nagy elvtárs ezenkívül szabadidejében a helyes tárolásának biztosítására tömlőállványt is készített.

községi tűzoltóság ne csak papíron legyen meg, hanem a valóságban is! — írja levelében Kondor Bertalan t. elvtárs. A fenti jelszót szem előtt tartva, **FEHÉRGYÁRTŰZOLTÓI** eredményes munkát végeznek a toborzás

terén. Sikereiket dicsérik a következő adatok: Tunyogmatolcs községben 65, Szatmárcseke községben pedig 102 fő készül fel a nyári mezőgazdasági tűzvédelemre. Penyige községben 13 főből álló fűtőrcsapatot sajátítja el a községi tűzoltóhivatáshoz szükséges tudnivalókat. Milota községben női csapatok állnak versenyben férfi csapatokkal. A járás községeiben a községi tűzoltóság fejlődésével egyidejűleg megalakulnak a kultúr-csoportok is, és ezzel szépen megindul a kultúr-munka.

BORSOD MEGYÉBŐL érdekes, kimerítő beszámolót kaptunk levelezőnk Soltész Pálné t. szko. elvtársától. Az állami tűzoltó elvtársak a toborzás eredményessége érdekében szoros kapcsolatot teremtettek a járási tanáccsal, a társszervezetekkel, és minden eszközt — kultúr-műsort, filmvetítést, háziagitációt — felhasználnak a siker elérésére. A községi tűzoltóság toborzása terén követendő példaként Bíró Kálmán t. hdgy. elvtárs csoportja Alsószolcán végzett jó munkát. Három állami és három községi tűzoltó páronként háziagitációval hívta meg a falu dolgozóit az elbárára, amelyen ismertették az önkéntes tűzoltóság nemes hivatását. Hasonlóan jól dolgozott Varga Sándor t. hdgy. elvtárs csoportja is Gesztely községben. A miskolci alosztály egy hónap alatt a községi tűzoltók számát 146-ról 381 főre emelte. A putnoki járásban a helyi párt- és DISZ-szervek segítségével kimagasló eredményt értek el, mert január hónapban a putnoki járás önkéntes tűzoltóinak száma 82 főről 326 főre emelkedett.

Vannak természetesen hibák is. Nem minden községi tanács viseli szívén a toborzás célkitűzéseit, pl. Sajópüspökön a községi tanács nem sokat törődik az önkéntes tűzoltósággal és a toborzásban sem nyújt segítséget.

Pusztafalu község tűzoltóságának jó munkájáról szóló hírről fejeződik be levelezőnk tájékoztatása. A megyei tűzrendészeti osztályparancsnok dicséretben részesítette Pusztafalu tűzoltóságát, mert legutóbb gyors és határozott közbeavatásával sok ezer forint kártól óvták meg népgazdaságunkat.

A CEGLEDI TŰZRENDESZETI ALOSZTÁLY beosztottjai a sikeres toborzás érdekében első feladatuként a kultúrbrigád megszervezését jelölték meg — írja levelében Nagy Kálmán t. törm. A kultúrbrigád megszervezésére Jakab Zoltán t. törm. vállalkozott, és a lelkes tagság segítségével olyan sikert ért el, hogy a járás területéről egymásután kapták a meghívásokat. Dánszentmiklós községben két jelenettel szórakoztatták a közönséget. A műsort saját zenekaruk egészítette ki. Jászkarajenőn 400 főnyi közönség előtt bizonyította be rátermettségét a ceglédi alosztály kultúrbrigádja.

A DOMBOVÁRI TŰZRENDESZETI ALOSZTÁLYRÓL levelezőnk, Gelencsér Sándor t. szko. azt írja, hogy eddig elhanyagolták a kultúrélet fejlesztését, és csak most, a toborzás kapcsán ismerték fel, milyen eredményesen lehet felhasználni agitációs, felvilágosító munkát. Ma már ott tartanak, hogy több községben szerepelt szép sikerrel kultúrgárdaik. Különösen Szakcs községben érték el jelentős sikert — a község önkéntes tűzoltósága oly nagy létszámú, hogy saját 12 tagú zenekara van. Az utánpótlás biztosítására, majdnem minden községben megszervezték az úttörő csapatot, sőt már női csapat is van.

A IX. ALOSZTÁLYRÓL levelezőnk, Harangozó István t. törm. elvtárs arról értesít bennünket, hogy a Felcsúton lakó állami és üzemi tűzoltók — számszerűen négyen — elhatározták a község tűzoltóságának patronálását. A tanács vezetésével egyetértésben minden vasárnap délelőtt 8-tól 10-ig elméleti és gyakorlati oktatást tartanak, s megismertetik minden felcsúti tűzoltó elvtárral a motorfecskendő szerkezetét, kezelését és karbantartását. Március hónapban színdarabot rendeznek, melynek bevételét a község tűzoltóinak egyenruhabetételezésére fordítják. Az önkéntes tűzoltóság tartalékainak biztosítására megkezdtek a fiatalok toborzását is.

KOSSUTH TŰZOLTÓSÁGA

A tűzoltói hivatás egész embert követel, sőt sok esetben a szolgálatkészségen, ponosságán, gyorsaságon, kiváló szakmai ismereteken kívül hősiességet, áldozatkészséget, s népünk, szocializmust építő rendszerünk iránti törhetetlen szeretetet kíván. Sokszor olvasok különböző folyóiratokat, örömmel tapasztalom — különösen az egyes társszervek folyóirataiban —, hogy igen gyakran elevenítik fel azokat a haadó hagyományokat, amelyekből az életképes szerv — a honvédség, a rendőrség stb. — erőt, lendületet meríthet az országos, sőt sok esetben nemzetközi magyar egységek zseniális, halhatatlan tevékenységéből. Indokolt, hogy mi tűzoltók is felvilágosítsuk a magyar tűzoltóság történelmi eseményeinek azokat a mozzanatait, melyek a fejlődés szempontjából haladók voltak, ezért ma is elősegítik a hazafias, nívótámasztó tűzoltószellem kialakítását.

Hazánkban már a múlt században is országos probléma volt a tűzoltóság kérdése. A német elnyomó politika miatti ipari fejlettségünk csak lassan haladt és a nemzeti jövedelem túlnyomó része a mezőgazdasági termelésből adódott. Ugyanakkor igen gyakoriak voltak a mezőgazdasági tüzek, s a tűzkárok országos viszonylatban érzékeny veszteséget jelentettek. A súlyos és gyakori tűzkárok eredményeként született ez a szólás-mondás: jó tűzoltóság nélkül minden község rossz helység.

Kossuth Lajos mint fiatal ember Sátoraljaújhelyen ügyvédeskedett. Abban az időben a krónikások leírása szerint Újhely mezőváros a tűzoltás szerveztlensége következtében 4-6 évenként úgyszólván porig égett. A városi arisztokrácia és a gazdagodó polgárság úgy gondolta, hogy elegendő tevékenységet fejt ki a tűzvédelem érdekében azzal, ha Szent Flóriánt segítségül hívja... Ennek érdekében a hitbuzgó polgárok a tűz ellen megvödöt szent tiszteletére egy kő lovasszobrot faragtattak, s azt felállították a templom főbejárata elé ezzel a felírással: „Szent Flórián, kérünk téged, távoztasd el tőlünk a tűzvédelem szekerét!” A tűzvédek persze minden íohász és könyörgés ellenére sem távoztak el.

A fiatal Kossuth Lajos látta, hogy a fohász és könyörgés helyett a tettek mezejére kell lépnie, mert a súlyos tűzkárok következtében a tűzoltóság megszervezése országos érdek. Kossuth Lajos rendkívüli szervezőkészségét domborítja ki az a tény, hogy rövid időn belül számos tűzvédelmi szabályrendeletet fogadtatott el a várossal, s egyben — ami egyedül álló volt országos viszonylatban — 600-700 főnyi fegyvermezt tűzoltóságot szervezett. A szervezés alaposágát bizonyítja az a tény, hogy Kossuth tűzoltósága 1827-től 1863-ig működött.

Akkoriban, hogyha — akár éjjel, akár nappal — rászállt a vöröskakas valamelyik házra, a vigyázó-várta kötelessége volt jelzést adni, ami úgy történt, hogy puskával a levegőbe lött. Ebből született az a szólás-mondás, hogy „a vigyázó-várta tüzet lött”.

Kossuth Lajos az akkor még nehezen kialakuló, de már létező kispolgárságra, a

céhbéli iparosságra alapozta a tűzoltóságot. Az egykori krónikás megemlékezik arról, hogy Kossuthnak 27 fajta tűzoltója volt, többek között pl. 192 csizmadia, 58 szabó, 62 kalapos, 62 varga, 38 gubás s még egy egész sereg mester és mesterlegény. Kossuth tehát nagy gondot fordított arra, hogy elsősorban olyan személyek lássák el a tűzoltói szolgálatot, akik a település belsejében — ahol legnagyobb a tűzveszély — végzik napi teendőiket.

Az esetleges tűz alkalmával egy-egy önálló szakasz élén maga a céhmester vonult ki a tűz színhelyére. Közelítőleg híján szabályrendeletileg kötelező volt, hogy a háztalajdonosok tűz alkalmával lámpással kiálljanak a ház elé és úgy biztosítsák a vonuláshoz szükséges világítást. A kivonuló céhlegények, továbbá egyéb boltosok és iparosok megszállták az égő házat vagy épületrészt, de ugyanakkor a közelben levő házakat is védték. Az akkori gyakorlat az volt, hogy az égő háztól számítva az alvág és a felvág felé a hatodik házig biztosították a tűzvédelmet.

Kossuth tűzoltósága rendelkezett már vízágyúnak nevezett fecskendővel, mely kerekre volt szerelve, azonban, hogy tömlőt használtak-e hozzá, az nem derül ki a forrásmunkából. Valószínűleg a fecskendő kiömlőnyílása sugárcsőszzerűen volt kiképezve, s így igyekeztek a vizet a tűz színhelyére eljuttatni. Komoly gondot fordítottak a létrák — melyeket Kossuth „lábtónak” nevezett — készletben tartására. De készletben kellett tartani vizesponyvát, továbbá olyan szerszámokat is, amelyekkel az égő részt le lehetett verni.

A tűzvédelmi rendelkezések betartását igen szigorúan vették. Az egykori krónikás szavai szerint „nem jujj, hanem jaj volt annak a gazdának, akinek az udvarán nem volt meg a lábtó, a kapitányvíz, vagy akinek a házában tűzfészek keletkezett.”

Hogy Kossuth mennyire komolyan vette a tűzvédelem jelentőségét azt bizonyítják azok a szabályrendeletek, melyeket ő dolgozott ki — 123 évvel ezelőtt — Sátoraljaújhely számára. Nézzünk csak néhány fontosabb pontot:

1. Minden lakos lábtót és kapitányvizet tartson büntetés terhe alatt a házában.
2. Minden lakos gyulladás alkalmával, ha a tűz éjszaka történt, a kapujába égő lámpással álljon ki, éppen a tűz megszűnéséig.
3. A bográrok, csizmadiak, vargák, tímárok és a kereskedők, kiknek boltjaik nincsenek, vízzel tele kupával tartoznak a tűz helyén megjelenni.
4. A boltos kereskedők, ha marhátnak volna, ponnyákkal jelenjenek meg olyvégből, hogy a ponnyák megvizesttve, az épületek tetejére felhúzatathassanak.
5. Az olyan kereskedők, akiknek lovaik vannak, vízzel teli hordókkal tartoznak a tűznél megjelenni.
6. A kovácsok, lakatosok és kerékgyártók vashordókkal, ácsok és molnárok fejszékkel jelenjenek meg a tűznél. A kőművesek, szűcsök és mészárosok a tűz oltásához az előbbiekhez rendeltetnek.
7. A szabók és gombkötők az égő házból a házi bútorkat, fogják kihordani, azoknak a gondját viselni és minden káról felelni.
8. A gubások, kalaposok, festők és kötélverők a ponnyák terítésére és alul-felül a

hatodik ház megmentésére, védelmezés-rendeltetnek.

5. Minden lakos, akinek igavonó marháján, vízesszekérrel köteles a tűz megjelenni.
10. A kéményseprő minden legényével tartozik a tűznél lábtókkal együtt jelen lenni.
11. Az asztalosok, üvegesek, bádógó, könyvkötők, szappanosok, gyertyamár, puskaművesek, esztergályosok, mézeskoszosok, órácsok, ötvösök, rézművesek személyesülők a tűzhöz vízpuskával tartoznak megjelenni, melyeket maguk segítségén tartoznak maguknak szerezni.
12. A kapások — kivéve azt a tüzet, a tűz kitűné magát — minden tizedbeli ember a vízhorod szekerekhez rendelésen és hajtatson azáltal, kiknek ezen az a kötelességük is lesz, hogy a tűznél illető felvigyázók alatt vártán foglenni a tizedesekkel együtt mindaddig amíg onnan a felvigyázó tanácsbéli tártal haza nem hocsájtatnak.

(Meg kell jegyezni, hogy abban az időben önkormányzatszerűen a városok tány biztosította a közrend védelmet, egy-egy utcáért rendjéért a tizedesek voltak felelősek. Kossuth a szabályrendeletben említett tizedesek esetében az ut tizedesekre gondolt.)

13. A csizmadia, szabó, tímár, varga, asztács és molnár, kőműves, gubás, bográ szűcsök céhek egy-egy nagymestertől tartoznak 2-2 mesterember által a helyre vitelni, a lábtó annál tartatik annak vitelére a cég kirendelti.
14. A suszterek a vízpuskák mellé rendelkeznek húzására, Kafka József pedig csak csőgazdítására.

(Láthatjuk, hogy ez a rendelkezés különösen kiemeli a sugárvezető munkájának fontosságát. Sajnos, a rendelet nem arra, hogy a sugárcső és a szivattyú között levő összekötő rész milyen anyagra készült, vagy egyáltalán volt-e.)

15. A csizmadiak, asztalosok, kereskedők, vargák, tímárok kisebb, két ember által vihető vízpuskákat tartani szerezni, és tartani a cég költségénél előbb.
16. Minden céhmester vagy aki annak helyébe fog rendelni, a tűznél az mesteremberekkel tartozik megjelenni büntetés terhe alatt.
17. A céhbéli mesteremberek, ha a tűz előadott mód szerint meg nem jelenn 5-5 réhusi forintokra büntetessenek, melyeket a városi pénztárba kell lefektetni.

A szabályrendelet néhány pontjában megállapíthatjuk, hogy Kossuth a tűzvédelem biztosítása érdekében milyen ki szervező készségről, meggyőző és munkáról tett tanúságot akkor, amikor különböző foglalkozású mesterember mesterlegényeket, kereskedőket fogta a tűzvédelem érdekében.

Kossuth szervező és alkotó szellemünk is utat mutat, mert a mai viszony között is — annak ellenére, hogy a tűzvédelem lényegesen modernebb tűzvédelem felszerelésekkel van ellátva — szívesen van még jobb szervezésre, s meggyőző nevelő munkára. Hogy mennyire igaz ez bizonyítja a közösi tűzoltóságaink mindig nem kielégítő munkája. Belső fordulni napjainkban is olyan kétségbeesett tűzvédelem tüzeset, amik szerveztlensége következtében nincs beavatkozás, s ezért sok értékes szerszám és társadalmi tulajdon válik a tűz talékává.

Mi, állami tűzoltók vonjuk le Kossuth tűzvédelmi szabályrendeletéből tanulságot, s végezzünk közösi munkát, minél alaposabb szervező munkát, valóban ütőképes, öntudatos, politikailag képzett tűzoltóság védje a dolgozó vagyont.

Lyeszkovszki F. tü. szds.

FEJTÖRŐ

VÍZSZINTES SOROK:

Régi kulturális adósságunkat törlesszük le (folyt.: fűg. 9.). 7. Az egyik háziállat 1. 6. Alá. 10. Két azonos mássalhangzó. 12. Ilyen géter is, főleg ablakon. 14. Friss de kezet hiányzik róla. 18. Lopnám. 18. Rej-k. 19. YMO. 20. Ez sohasem semmisülhet (legfeljebb átalakul). 21. Vége a sakknak! Ez a játszma viszont döntetlenül ért véget! Nigériai város (vissza). 24. Vonatkozó név. 26. Cigány. 27. Munkateljesítményeket. Kizár, de az eleje és vége hiányzik. 29. Kisz-e? (Nem mindenkinek!) 30. Es — latinul franciául. 33. Félig nubiai. 35. Érzékszerv. Kérdő névmás. 38. Sérültet, sebesültet. 41. Fügőleges 41. sor folytatása. 42. Visszanéz!! A vízszintes 41. sor folytatása. 49. Az egyik tűzoltóautó rendszámabláján látható ez a betű. 50. Van szárazföldi és vízi is, de elő is van ilyen! 51. Pénz, kitüntetés. 52. Állat.

FÜGGŐLEGES SOROK:

Ver. 3. László Tibor. 4. Hazánk legna-bb szárazföldi madara. 5. Fél ország (ék-nég). 6. Víz és szél kell hozzá, hogy létre-jon (az első betűt eltűnta a szél!?). 9. A szintes 1. sor folytatása. 10. Van ilyen fo-lat is! 11. A vízszintes 44. sor folytatása.

2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52
---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

A függőleges 11. sor folytatása. 18. Legna-bb folyónk. 17. Szótartozék. 21. Igám — de za! 25. Ezekből áll egy verseskönyv. 31. Termék. 32. Parancsolója-e? 34. Innal. 36. 37. Kicsinyítő képző. 39. Mint az előtte sori 40. Kerek szám. 41. Minden elvtárs-feladata a vízszintes 1. sorban foglaltak-kapcsolatban (folyt.: vízsz. 41.). 43. Táplál-ashoz szükséges. 45. Ukás. 46. OAF. 47. Zak. 48. Időmérő.

EGFEJTÉSÜL a következő sorokat kell be-ieni: Vízszintes 1. 41. 44. — Függőleges 9. 12. 41.

EGFEJTÉSI HATÁRIDŐ: március 20.

HELYESEN MEGFEJTŐK KÖZÜTT negyed-éknét jutalmakat sorsolunk ki.

A budapesti Párisi Nagy Aruház égése

Méreteinél és szörnyű kisértő jelenségénél fogva egyaránt borzalmas volt az a tűzvész amely a Párisi Nagy Aruházat elhamvasztotta, s példa nélkül áll a budapesti, sőt a magyarországi tűzkatasztrófák történetében is.

A Párisi Nagy Aruházal egy kiváltságos palota hamvadt el. Kapujának, udvarának, tűzfalainak, egész külső és belső berendezésének különleges joga voltak. Ebben az aruház-palotában lakott, uralkodott, dolgoztatott és kiszákmányolt a hatalmas Tőke... Egyáltalán nem törődtek a tűzbiztonsági követelményekkel, s az áruaktár fölé elarusított emeleteket, majd ezek fölé még lakásokat is építettek. Mindez egészen kis alapterületű fundamentumra épült, s nem lehet csodálni, hogy a tűz olyan katasztrófát idézett elő, amelyet a szemtanúk sohasem felejtettek el.

1903. augusztus 24-én este 7 órakor a Kerepesi út (jelenleg Rákóczi út) és Klauzál utca sarkán lévő Párisi Nagy Aruház Kerepesi úti főkapuja melletti kirakatból lángnyelvek csaptak ki. Egy alkalmazott, aki éppen a pincéből jött föl, hogy bemenjen az árusító helyre, a kicsapó lángok látán szinte észrevétlenül rohant fel az emeletre és elkialtította magát:

— Meneküljünk! Eg az áruházi!

De könnyebb volt ezt kimondani, mint teljesíteni. A tűz keletkezése után ugyanis pillanatok alatt lángborult az egész kapualj, égtek az összes Kerepesi úti kirakatok, s e lángtengerből lehetetlen volt az árusítóknak, vásárlóknak vagy a ház lakóinak a szabadba menekülniök.

Az aruházban felhalmozott rengeteg áru, melynek nagy része könnyen gyulladt, egészen rövid idő alatt lángba borult, s a tűz a száraz faállványok, árusítószelepek, bútorok és ruhaneműk között rendkívül gyorsasággal terjedt. A legkisebb veszélyei a földszinten dolgozó alkalmazottak tudtak kimenekülni. Ezeknek az volt a szerencséjük, hogy a pincéből felszaladó alkalmazott figyelmeztetésére még volt idejük kirohanni; sokan közülük így is súlyos égési sebeket szenvedtek.

Rövidesen az egész négyemeletes ház egybefonódó hatalmas lángoszlopként égett és füstölgött. Az aruház felső emeleteinek lakói a legfelső emeletre menekültek. A tűz azonban itt is utólrte őket és a negyedik emeleten válaszfalra érkeztek: vagy a tűzfalal martalékaivá lesznek, vagy pedig kiugranak az utca közepére...

A tűzoltóság a tűzvész keletkezése után 10 perccel érkezett a helyszínre. De nemcsak ez a tízperces várakozás volt a baj, hanem a tűzoltóság kellő felszerelésének hiánya is. A 10 perc múlva megérkezett részlegnek ugyanis nem állottak rendelkezésére még a legszükségesebb eszközök sem, s csak jóval később érkezett a gőzfecskendő és a tolólétra. A rendkívüli gyorsasággal terjedő tűz pusztításával az így felszerelt tűzoltóság nem tudott megbirkózni.

A szerencsétlen lakók a IV. emeleten — az ablakoknál szorongva — várták a segítséget. Még feljebb menekülhettek volna a padlásra, ahonnan egy vasajtón át a szomszédos házba juthattak volna át; a padlás azonban be volt zárva, s a kulcsot sehol nem találták. Nyilván a házmeztérnél volt a földszinten.

Nem volt más választás, mint ugróponyvát kifeszíteni s ingetni a IV. emeleti ablakokból szívszorongva kitekintő lakóknak, hogy ugorjanak ki az ablakon. Leírhatóanul izgalmas jelenetek következtek. Jédt, halálfelelemben szorongó, ugrásban gyakorlatlan férfiak, nők és gyermekek megkísérelték a lehetetlent: úgy ugrani ki az ablakon, hogy a ponyvára essenek — ne a ponyva mellé, az utca közepére. Megpróbálták, mert nem volt más választásuk életük megmentésére. A leugró lakók egy része — sajnos — a kifeszített ponyva mellé esett, és a követeken halálra zúta magát. Akadtak olyanok is, akiknek sikerült a ponyvába esni, de azt olyan hozzá nem értő kezek fogták, hogy a ponyva összecukodott, s a szerencsétlen negyedikemeleti lakó a „sikeres” ugrás ellenére is agyonütötte magát.

Közben a tűz a szomszédos épületbe is belekapott. Ez előrelátható volt ezért a tűzoltóság a szomszédos házakat igen rövid idő alatt kiirtette. Már 3 órája tartott a tűz, amely éjjel 10 és 11 óra között érte el tetőpontját. Behatolni csak 11 óra után lehetett. Az oltási munkálatok ellenére éjfélok újabb lángoszlopok törtek ki a tetőn, sőt két nap múlva az egyik emeleti lakás ismét lángragyulladt. A szomszédos házakat sikerült megmenteni, a Párisi Aruház épületének azonban csak csupasz falai maradtak meg.

A tűzvésznek adóhalottja és 16 súlyosan sebesült áldozata volt. A halottakat, akik benn égtek az épületben, vagy az emeletről való leugrás következtében pusztultak el, csak napok múltán ismerték fel. Jellemző, hogy pl. egy III. emeleti lakás fürdőkádjában is találtak egy elszennedett holttestet.

A tűzvizsgálat megállapította, hogy a katasztrófa közvetlen oka a kapu alatt elhelyezett egyik kirakat villanylámpájából kicsapódó szikra volt. Ha a tűzet nem is lehetett volna elkerülni, megfelelő intézkedésekkel azonban megakadályozhatták volna a súlyos katasztrófát. A vizsgálat megállapítása szerint az üzleteliségeket a lépcsőháztól mindössze egy vékony gipszfal választotta el, így történhetett, hogy a Párisi Nagy Aruház bejárata és lépcsőháza pillanatok alatt lángborulhatott.

A tűzkatasztrófa méreteit fokozta az a kicsinyes helykihasználás, amelyel a tőkés építkezési költségeinek csökkentésére és jövedelmének növelésére törekedett. Az épületnek eredetileg széles volt a kapuja, mégsem lehetett behatolni, mert a jobbról, balról elhelyezett kirakatok szűk sítákorra szorították össze. Hozzájárult a katasztrófához, hogy a kapu feletti raktárban vol-

tak elhelyezve a robbanóanyagok, a rakéták, a lópor és a tűziátok. Erreható, hogy a kirakatból felcsapó láng ezeket az anyagokat pillanatok alatt felrobbantotta, s a robbanás szédítően gyorsá fejlesztette a tűz terjedését. Az aruházban négy lift működött. Ezek is lángrobbantak és az aknából kiáramló léghuzat csak szította és terjesztette a tüzet. További felelőtlenségre mutatott, hogy a tűzfalakat a tőkés parancsára önhatalmúlag áttörték, és azok helyén engedély nélkül átjárókat létesítettek. Ezek az átjárók könnyű lehetőséget nyújtottak arra, hogy a tűz rajtuk keresztül továbbterjedjen.

E súlyos szabálytalanságokért elsősorban az aruház tulajdonosai voltak felelősek, ők azonban nem károsultak. Az aruház biztosítva volt, s a tűz által okozott kárt a biztosító intézetek teljes összegben kifizették. Nem fizette meg azonban senki a szegény lakók elégetett bútorait és ruhaneműit. Nem kártalanította senki azokat a családokat, akik fenntartójukat vesztették el a tűzvészben. De nem voltak felelősségre senkit az ártatlanul halálba kergetett szerencsétlen emberek miatt sem. Nem kétséges ugyanis, hogy a tűzvész áldozatait a profitéhes, lelkiismeretlenül építkező, az árukat felelőtlenül felhalmozó tőkésék kergették a halálba. A tőkésék üzleti éhsége okozta ezt a súlyos katasztrófát. Erről azonban senki sem beszélt és nem írt, sehol egy sort sem.

Felelős volt a katasztrófa szörnyű méreteit a tűzoltóság is, melynek gyenge felszerelése az illetékes kormányzati szervek mulasztásaira mutat. A szerek későn érkeztek a tűzhöz, s a későn érkező tűzoltóságunk nem volt teljes a felszerelése. Ezt utólag azzal magyarázták, hogy kirakati tüzet jeleztek. A gőzfecskendő és a tolólétra csak egy órával a tűz keletkezése után érkezett meg, s a gőzfecskendő csak hosszabb idő után kezdett működni. Külföldi szakértők utólag megállapították, hogy abban az esetben, ha azonnal tolólétrát alkalmaztak volna, mentőbőmlő segítségével megmenthették volna a ház lakóit.

A tűzoltók egyenlőleg hőskölként viselkedtek. Nem kímélték sem a fáradságot, sem az életüket. Minden veszélyes munkára vállalkoztak, de a hiányzó felszerelést pusztá kézzel és bátorsággal nem lehetett pótolni. A vezetők azonban nem állottak hivataluk magaslatán. Perceként át tanácsalmonk voltak, kapkodtak és fejetlenül viselkedtek. Nem tudták miként kezdjenek hozzá a mentéshez, ha már a tűz terjedésének nem tudtak gátat vetni.

Idősebb emberek ma is emlegetik Budapest a Párisi Nagy Aruház szörnyű tűzkatasztrófáját. Annakidején meghányták-vetették a tűzvész minden kisértő jelenségét. A kapitalista állam — a magántulajdon szentségét védelmezve — nem vetette fel soha a felelősség kérdését. Ha felvette volna, meg kellett volna állapítania, hogy ezt a szörnyű tűzkatasztrófát a tőkés tulajdonosok profitéhsége okozta.

Részletek az elbeszélésből

A tél eltelt, sok bajjal, de kevés változással. Etettek, itattak, ganéztak, vakartak, mint ősidők óta, mindig. És várták az idő fordulását, hogyan alakul majd az az új sor, amelyről már halottak még a Bacsók cselédjei is, akik pedig megszokták, hogy nincsen rájuk bízva semmi és hát hol is kezdenének?

De, ahogy közeledett a tavasz, és a hó elolvadt a földeken, a hajlásokban összeszaladtak a vizek, de a partosán már pirulni, szikkadni kezdett, mind-mind nyugtalanabbak lettek a cselédek. Mi lesz? A takarmány fogyik, szántani-vetni kéne, de hogyan és kinek?

Nem kellett sokáig töprengeni. Egy világos és szeles napon megjelentek a tanyában Balogh István, a Kommunista Párt titkára, Rácz András, a Parasztpárt elnöke, és Kis Gábor, a Földmunkás Szakszervezet küldötte, akik ekkor még mindenhova együtt jártak, úgy is, mint a Nemzeti Bizottság vezetői és összehívták a cselédeket.

Elmagyarázták nekik, hogy mi a helyzet. Vége az úri világának, elosztjuk a földet, itt a rendelet róla s aztán felépítjük az egész országot újra, de magunknak. A Bacsó-tanya cselédjei is küldjenek egy tagot a Földosztó Bizottságba. Azt, akit akarnak, akikben megbíznak és ezután majd az lesz felelős mindenért, addig is, míg elosztják a földet és beleül kiki a magáéba és beveri a végéhez a maga cövekjét. A jószágot is őrizték és gondozták addig, amíg elosztják és az a legjobb, ha már szántanak, mert a szántott földet is el lehet osztani és avval is előrébb lesznek.

A cselédek is fellelgették: na végre, van, aki rendelkezzen és irányt adjon, mert ők maguktól soha sehova egy lépést sem mernek tenni.

Amikor arra került a sor, hogy ki legyen a megbízottjuk, nem sokat töprengtek. Itt nincs se bérsgazda, se kulcsár, se ispán, se intéző, a kerülő kinn lakik a határban, különben is rongy ember, igazi kutyaütő, nem is lehet másra gondolni, mint Barna Gáborra...

És most aztán olyan sok gond és felelősség szakadt a Barna Gábor nyakába, mint még soha. Most nem kellett ugyan rettegnie az úr rossz kedvétől, mint azelőtt, de annál inkább kellett arra gondolnia, minden szavánál, minden lépésénél, hogy mit szól ehhez a párt, a szakszervezet, a Nemzeti Bizottság, mit szól hozzá a nép és az ország. A szeme és a lelke kinyílt és beáramlott rajta a szabadság, a gondolkodás és a cselekvés szabadsága, de annak a felelőssége is.

Ha valamit hát nem értett, bement a faluba, hozta az újságokat füzeteket, könyveket, és mert petróleum nem volt, olajmészes mellett olvasgatott, nehézkés betűismeretével, féléjszakákon át. Amit még így sem értett, azt megkérdezte a bent vezetőktől, elsősorban Kis Gábortól, akivel különösen megértették egymást.

Mert ahogy haladtak az időben, felébredtek ám a többi cselédek is, de egyelőre nem annyira segítségül, mint inkább akadályul. Mert a sokáig-szolgák módján szabadság alatt némelyek azt értették, hogy most már minden szabad, ami eddig tilos volt, tehát szabad lopni és nemdolgozni is. És szocializmus alatt nem azt értették, hogy minden a miénk, hanem azt, hogy minden az enyém, amit meg tudok fogni és el tudok vinni.

Ezen a tanyán még nehezebb volt a helyzet, mint a többin. mert már az öreg Bacsótól kezdve mindig olyan cselédeket válogatnak össze, akiknek nincsen semmijük és akiknek még a szemük sem nyílnak a falu felé, más élet avagy éppen a szabadság felé. Mert nem igaz az, hogy minden tanya és minden uraság egyforma. A feudálismust még a maradványaiban is az jellemzi, hogy minden uradalom külön birodalom, amelyet az ura magához alakít, amennyire csak bírja.

Most aztán Barna Gábornak kellett helytállnia a falu felé s azon keresztül az ország felé is de a cselédek felé is. Hiába hívta össze őket és hiába magyarázta el nekik, hogy most erről vagy arról kell határozni, hiába akart demokratikusan értekezni, vagy nem szóltak semmit vagy azt mondták: — te tudod, te csináld! De ugyanakkor maguk között mindig susmorogtak, hogy ez a Gábor milyen nagy fiú lett, ő akar parancsolni mindenbe; nagyobb úr lesz már, mint Endre úr volt. És lázongtak egymás között, hogy nekik pedig nem parancsol, azért van szabadság, hogy mindenki azt csinálhat, amit akar. Elég volt a parancsolásból...

Barna Gábort nagyon bántották ezek a suttogások... bement a faluba Kis Gáborhoz, akinek legjobban kiönthette a lelkét, elpanaszolta a bajokat és tanácsot kért tőle: mit tegyen? Mert ő ezt nem bírja, neki ne hányjorgassanak semmit, ő még a gazdájától sem lopott soha, se időt, se más egyébét, megél ő a maga munkájából, neki nem kell hivatal és piszkos kenyér...

De Kis Gábor elmagyarázta neki, hogy az nem úgy van: helyt kell állni! Amit az emberek mondanak, el kell viselni, és még több és még jobb munkával és még erősebb becsülettel kell bebizonyítani, az ellenkezőjét...

— Nem ér a semmit, éretlenek még az emberek az eszmére — próbált védekezni Barna Gábor.

— Ezt az urak mondják, komám, akik már tudják, hogy jön, de csak addig ne jöjjön, míg ők élnek, hogy holtig urak lehessenek...

— De a szegények is ezt mondják — érvelt Barna Gábor.
— A szegények szájából is az urak szólnak, mert elvették a gondolataikat és a magukét adták a helyébe. Nem, Gábor, nem úgy van ez! Csak a vízben tanulunk meg úszni. Nem más építi fel az új világot, hanem mi magunk.

Barna Gábor csak nézett, nem tudott mit szólni.

— Így van ez, druzsám — fejezte be Kis Gábor. — Helyt kell állni. Kinek-kinek, ahol van. Nézz oda — s a falon lévő Sztálin-képre mutatott —, mennyit próbált, szenvedett, mennyit harcolt kinn is, benn is, és mindig helytállt. Te is neki köszönheted, meg a hadseregének, hogy most nem a Bacsó Kelemenék, hanem a magatok gondjaival bajlódsz. Micsoda apró dolog a miénk az övéhez képest! Hát legalább ezt végezzük el.

És Barna Gábor kiment a tanyára és folytatta a munkát. Harcolt, tanított és örködött még jobban, mint eddig. És jobban, mint Bacsó Kelemenéknek bármikor...

Közben persze a bajok sem szűntek meg, csak másfélék lettek. A földet elosztották, jutott is mindenkinek rendesen, nyílászáróval osztották, hogy mindenkit a maga keze verjen, de mégis, akinek szikesebb vagy vizesebb, vagy akinek túlkövér vagy túlsóvány jutott, az mindig zúgolódott. És Barna Gábot szidta, hogy nem nyílászáróval kellett volna osztani ezt a vegyes földet, hanem kor és érdemek szerint...

A jószággal ugyanígy elégedetlenkedtek. Aki öreg ökröt kapott, fiatal szeretett volna, aki herélt lovat kapott, kancát szeretett volna, aki hasas úszót kapott, fejőstehenet szeretett volna, és akinek angolkoca jutott, az mangalicát szeretett volna, és így tovább, oda, vissza és fordítva...

A családjaival is nem kevés baja volt Barna Gábornak. A gyerekeket ugyan vidáman jártak az ifjúsági szövetségbe, de még az iskolában, az ügyes és népszerű kis tanító elé is, de a felesége, aki közel húsz évig hallgatott az uraságnak és az urának, úgy értelmezte az új világot, hogy na, most egy kicsit összeszedik magukat, tanyát építenek, új bútort szereznek, a gyerekek s maguk is szép ruhában járnak, szép szekérbe szép lovakat fognak. És amikor rá látta, hogy az ura nem erre törekszik, hanem mindene csak a bizottság, meg a párt, meg az iskola és a többi közös baj: zúgolódni kezdett, hogy minek töri magát, úgyse lesz abból semmi, nem érdemlik meg az emberek, mert nem javulnak meg, most is mi mindent beszélnek. És elmondta az összes irigy pletykákat...

Barna Gábor olyan mélyen elmerült az új rend dolgaiba és eszméibe, hogy nagyon ritkán jutott eszébe Endre úr, s akkor is csak mint múltó látomás... Olyan jó és olyan nagy dolog a szabadság, hogy el se tudja képzelni, hogy miként állhatna még egyszer igába bárki emberfiának.

Az országban és a faluban már ekkor zúgott, hogy „földet vissza nem adunk”, és ha rá gondolt Barna Gábor, csak helyeselni tudta: nem adjuk vissza! Se a földet, se a tanyát, se az iskolát, se a kultúrházat, nem adjuk a szabadságot!

Egyszer aztán, már jól 1945 őszében, éppen akkor amikor mindenki a határban volt, szántott-vetett, csutkát hordott, megjelent a csendes tanyában egy kopottas úrféle ember és egyenesen

az udvarháznak tartott... Az úrféle, mint aki járatos itt, egyenesen a bejárathoz tartott, lecsöszkölte a csizmatalpát az egyébként elég sáros feljárón és óvatosan, szorongva bement a nyitva-álló bejárati ajtón. Ott jobbra-balra nézegetett és elindult a balra nyíló ajtó felé. Megnyomta a kilincset, nyitva volt és belépett. A szoba, amely az ő irodája volt, kitárgult és a szembelevő falon Sztálin messzenéző tekintetében kapcsolódott a szeme. Oldalt meg Lenin és a többi vezetők arcképe és különböző jelmondatok, többek között azt is, hogy: „Földet vissza nem adunk!”

Megrettenve húzódtott vissza, mint a tolvaj és a másik oldalra indult, ahonnan, mintha halk zsenyegést hallana ki. Benyitotta a nagy ebédlőterem ajtaját, s látja, hogy mindenféle padokon, székeken, lócákon egy sereg gyerek ül és kis fejekkel az irkára hajolva, nyelvüket a ceruza és a szó után picikét kinyújtva, diktálás után írnak. Az ajtónyílásra felemelik a fejüket, rámelednek a kopott idegenre, s a tanító is hátrafordul.

— Mit tetszik, kérem? — kérdi a tanító, aki maga is idegen lévén, nem ismerhette, de Kelemen Endre hirtelen berántotta az ajtót és elindult azonnal vissza a faluba. Azt már tudta a látottakból, hogy ide irás és rendelet vagy hatósági segédlet nélkül hiába jön, hiszen hallotta, hogy mi van az országban...

Kelemen Endre visszament egyenesen a Megyei Földbirtokrendező Tanácshoz és addig vissza se jött, amíg nem hozta a végzést, amely szerint neki a tanyából az udvarház, néhány istálló, göré, magtár és 200 hold föld jár, mert ő parasztbirtokos.

Ezzel az írással fölszerelve ment be a községi földigénylő bizottsághoz, de ott éppen Kis Gábor volt jelen és az visszaadta az írást, hogy menjen először a tanyára és nézzen széjjel ott. Az a föld széjjel van osztva, mert az úr nem jelentkezett a tavaszon, amikor a földosztás volt és felhívták a birtosokat, hogy az igényeit mindenki jelentse be. Az udvarházban meg iskola van, azt onnan nem lehet kirakni.

Kelemen Endre úr nem vallotta be, hogy járt már a tanyán és mindent tud, hanem élmént nehéz szívvel, amelyről kiderült a menekülés során, hogy nem is olyan beteg, mint hitte és többet bír mint képzelte — ki a tanyájára.

Ott legelőször is Barna Gábort kereste. Egyrészt, mert tudta, hogy ő a cselédek vezetője, másrészt, mert benne volt minden reménye. Olyan rendes, megbízható ember volt az a Barna, lehetetlen, hogy az is megbolondult volna.

Barna Gábor éppen otthon volt — téldő lévén —, s akkor is olvasott. Az úr félig bátortalanul, félig magabizó s hozzá kicsit szíveskedő mosollyal lépett be abba a cselédházba, amelybe a nagypapja sokszor benézett, de ő eddig még soha...

Barna Gábor felállt, komoly volt nagyon, de belső lelki tusáját jól elrejtette és figyelmesen várta, hogy mit szól vagy mihez kezd az úr. Az pedig nem csinált egyebet, csak szívesen köszönt — soha ilyen szívesen:

— Jó napot, Gábor, na, hogy vannak, hogy vannak?

— Megvagyunk — azt akarta mondani, hogy nagyságos úr, de elharapta. Nincsenek már nagyságos urak. Egy igaz kommunista nem uraz senkit.

Az úr látta a kínos helyzetet... érezte, hogy csak úgy vehet ennek véget, ha rátér a tárgyra.

— Amint látják (nem tegezte már a volt bérését), én is hazakerültem. Hazasegített a Jóisten. Bizony, sokat szenvedtünk, de mindegy már, csakhogy itthon vagyunk. Most aztán kezdhetjük újra az életet és szeretném, ha megkaphatnám, amit meghagyott nekem a törvény. — És már kereste is elő a hivatalos írást...

— Erről itt nem beszélhetünk és én magam nem szólhatok egy szót sem, hanem menjünk be a Pártba, és hadd jöjjenek oda a többi emberek is.

Mindjárt szól is fülelő gyermekeinek:

— Szóljatok be mindenkinek, jöjjenek fel az irodába. Az asszonyok is! — és elindult, maga elé eresztvén Endre urat az udvarház felé.

A cselédház pitvarja már tele volt cselédekkel, akik megilletődve, de vegyes hangulattal néztek a lesütött fejű Endre úrra. Az egyik köszönt, a másik nem, de Endre úr megbillentette a fejét: Jó napot, emberek, jó napot, asszonyok!...

— Emberek — kezdte Barna Gábor —, azért jöttünk össze, mert nagy kérdés van itt: visszajött az úr, Kelemen Endre úr és írást hozott magával, hogy neki kétszáz hold föld és a tanyából az udvarház és még más épület is visszajár. Itt van, felolvassom.

— És felolvasta jó hangosan, buggadozva, de értelmesen.

— Szóljanak hozzá, mit csináljunk?

Az emberek hallgattak. A szolgál, a cseléd számítgatta bennük, hogy vajon érdemes-e szólani. Mi jön ebből ki?

— Itt most ne hallgasson senki — emelte meg Barna Gábor a hangját, — Arról van szó, hogy visszaadjuk-e a földet, az ökröket, szerszámokat, bezárjuk-e az iskolát és itthagyjuk-e ezt a kultúrházat?

Ime, Barna Gábor már politikussá lesz: jól tette fel a kérdést.

De az úr is politikus lett és más oldalról kezdte. Ahogy látta, hogy szépen hivatalosan kezdik, mindjárt megjött a bátorsága. Ha szóval győz, megnyerte a csatát.

— Nem arról van szó, emberek, hogy mindent visszaadjanak. Ismerem én és tisztetem a törvényt, s csak azt kérem, maguk is tiszteljék. Nem kell nekem, csak ami ide van írva, s mindenhől aránylagosan, ami jár. — Az iskoláról nem szólt.

De Barna Gábor, aki egyedül talán gyenge lett volna az úrral szemben és győzött volna benne a szolgálzámérem, most, amikor mindnyájukéről és az egész új rend becsületéről volt szó, nem hagyta magát.

— Ez azt jelenti, hogy újra kell osztani az egész földet, mert mindenkinek kevesebb jut, újra kell osztani a jószágot, melyből mindenkinek már nem is jut, bezárhatjuk az iskolát és kultúrház helyett mehetünk megint az ólba durákozni...

— Dehát lássák be, emberek, hogy nekem is csak meg kell élni. Ez a föld és ez a tanya az enyém, a nagypám még juhász volt, véres verejtékével kereste...

— Meg a mienkkel — szólt közbe az öreg Zsigai, akinek a Gábor háta megett már megjött a bátorsága.

— Hát mondja maga, Barna Gábor — fordult az úr egyenesen hozzá — (már nem tudta, hogy ne Barna úrnak szólítsa-e, mert hiszen hivatala van, s olyan furcsa ez a demokrácia, nem ismeri ki magát benne, mi a helyes: úr-e vagy elvtárs?) Maga itt nőtt fel nálunk már az apja is velünk élt (nem merete mondani, hogy nálunk szolgált), maga ismer itt minden dűlőt, minden barázdát, hát lehet az, hogy én a saját földemből ne kapjak?

— Kaphat az úr, de nem innen, amit már szétoztottunk, hanem ott van a kistanya, száz hold földdel, azt tartalékba hagytuk... Az meg, hogy minden barázdát ismerek, csakugyan igaz, de éppen ezért ragaszkodunk hozzá, mert közünk van hozzá. Azé a föld, aki megműveli... Háza meg van az úrnak a faluban is: minek egy embernek annyi ház?

— De nekem kétszáz hold jár, a törvény megmondja, parasztbirtokos vagyok...

— De tavaly még nem vette volna fel tőlünk a nagyságos úr, hogy paraszt — szólt közbe megint az öreg Zsigai. — Ha már eddig jó volt a nagyságos cím, legyen jó most is, amikor száz hold földet ér egy szó.

— Jobb, ha nem vitatkozunk — mondta Barna Gábor. — Hanem arra kérném az urat, menjen ki addig, amíg döntünk s majd behívjuk azután.

A mikor magukra maradtak — ez is jó politikus lépés volt — nem kellett sokat vitatkozni: mind egy szálra amellet voltak, hogy se a földet, se az iskolát nem adják...

Pár perc múlva visszahívták Kelemen urat.

— Hát oda határoztunk, hogy se ezt a tanyát, se ezt a földet nem adjuk. Ott van a kistanya, száz holddal, még avval se bír majd cselédek nélkül. Mindenkinek elég annyi föld, amennyit meg bír munkálni...

— Úgy van, úgy van — helyeselték a bátrabb emberek és bólogattak hozzá a gyávábbak.

— De hát a törvény? — hebegte Kelemen Endre.

— A törvény a miénk — válaszolta Barna Gábor. — Hívjuk ki ide a megyei tanácsot, majd meglátjuk, bezárják-e az iskolát és visszaveszik-e a földet?

Kelemen Endre nem tudott mit szólni. Kalapját kereste, amelyet pedig a kezében gyűrögetett egész idő alatt.

Barna Gáborban oldódott a feszültség: győzedelmeskedett a benne rejtőzködő szegénység, és ez olyan jó érzés volt. De azért nem gögöcsen, hanem megenyhülten mondta:

— Így van ez, uram. Az én gazdám most nem Kelemen Endre úr, hanem a nép. Az összesség.

A feje fölött levő Sztálin-kép éles és finom, de bölcös mosolya mintha viilágított volna a füstös szobában.

H I R E K

TOBORZÁSI HIREK

AZ EGRI OSZTÁLYPARANCNSOKSÁGHOZ azzal az indítvánnyal fordult Sűveges Benedek elvtárs, a MESZÖV központú tűzrendészeti felelős, hogy a községi tűzoltóságok soisát a szövetkezeti dolgozókkal erősítsék.

Sűveges elvtárs 100 szövetkezeti dolgozó toborzását vállalta s egyúttal versenyre hívta ki valamennyi megye MESZÖV tűzrendészeti felelősét a szövetkezeti dolgozóknak a községi tűzoltóságok soraiba való számszerű bevonására.

Az osztályparancsnokság szívesen nyújt segítséget ehhez a kezdeményezéshez, mert a földművelőszövetkezetek dolgozóit minden időben a községekben dolgoznak, és igen nagy segítséget nyújthatnak a községi tűzvédelem biztosításához.

VERPELET KÖZSÉGI TŰZOLTÓSÁGA mindig az első közé tartozott a megyében. A jó tűzoltói szolgálat ellátása mellett élénk kulturális tevékenység folytatnak a községben. A kultúrscsoport tagjai között egyformán szerepelnek a fiatalok és az „öregkek” is. A kultúrscsoport munkáját Tóth Tibor igazgató-tanító segíti elő.

Jó a kapcsolat a tűzoltóság és a tanács között is, mert a tanács titkára és elnöke nemcsak szívesen viseli a tűzoltóság ügyét, hanem mindketten lelkes tagjai a csapatnak is.

A DOMBOVARI ALOSZTÁLY már befejezte a toborzást. Az újonnan beszervezett 216 fővel a járás területén mindenütt biztosították az előírt létszámot. A toborzás eredményeként a kötelező létszámon felül 6 fiú-úttörő, egy leány-úttörő és 3 női csapatot is szerveztek. Az alosztály kultúrscsoportja az előadások bevételeiből több mint 2000 forintot ajándékozott a községi tűzoltóságoknak.

A KALOCSAI ELVTÁRSÁK a toborzás mellett nagy gondot fordítanak a községi területfelelősi hálózat szervezésére is. A patronáló elvtársak jó munkájának eredménye, hogy amióta minden községben működik a területfelelősi szolgálat, azóta — három hónapja — a járás területén nem volt tüzeset. Ehhez az eredményhez nagymértékben hozzájárult az is.

Kitüntetések

SZABÓ JÁNOS KÖZSÉGI TŰZOLTÓSÁG ELVTÁRSÁNAK 50 éves szolgálati jubileumát ünnepelték február 3-án a kéthelyi elvtársak. A rövid, de bensőséges ünnepen — amelyen a tűzoltókon kívül számos dolgozó is megjelent — Várhegyi Gyula t. örgy. osztályparancsnok elvtárs adta át Szabó elvtársnak felkészződés munkája jutalmaként a „Tűzrendészeti Erem” II. fokozatát, s egyúttal tőrszörmesterré léptette elő. Szabó elvtárs kitüntetésével egyidejűleg az osztályparancsnok elvtárs Miksa Lajos parancsnok elvtársat alhadnaggyá, Szunyog Jenő elvtársat pedig főtőrszörmesterré léptette elő.

A kéthelyi tűzoltók és az ünnepség résztvevői meleg, baráti ünnepségben részesítették Szabó t. örm. elvtársat.

HORVÁTH BÉLA TÖRM. ELVTÁRSNAK február 18-án Jászárokszálláson a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság megbízásából Fekete hdgy. elvtárs adta át a „Tűzrendészeti Erem” II. fokozatát. Horváth elvtárs mint szertáros, két gépjármű generáljavításával és a szerek állandó üzernkész állapotban való tartásával érdemelte ki a kitüntetést.

hogy az iskolákban, „Szabad Föld” téli esték”-en, tanács- és egyéb gyűléseken 115 esetben tartottak filmvetítéssel egybekötött propaganda-előadást.

A NYIREGyhÁZI OSZTÁLYPARANCNSOKSÁG BEOSZTOTTAI egyöntetűen vállalták a vásáros-naményi járási kirendelt elvtárs toborzási munkájának elősegítését. A járás területén már számos községet meglátogattak s útjuk mindenütt eredményes volt: biztosították a községi tűzoltók szervezet, szerző létszámát, sőt Tivadar községben — ahol még parancsnok sem volt — gondoskodtak a parancsnok beállításáról is.

A KOMÁROMI ELVTÁRSÁK a toborzással egyidejűleg a járás valamennyi községében megselelítették a községi területfelelősi hálózatot is. Az alosztály beosztottai — Sinka István t. örm., Farkas Bálint t. ö. és Varga Béla t. ö. elvtársak kivételével — munkájukat fáradságot nem kímélve, szabadnapjukon végzik.

A HAJDÚ MEGYEI TOBORZÁSI VERSENYBEN eddig a berettyóújfalu alosztály vezet 150 fővel jó munkát végeznek a hajdúdorogi elvtársak is, akik zenekart és kultúrscsoportot szerveztek. Ezzel elérték, hogy a község kultúréletének vezetői lettek, és majd minden

fiatal tűzoltó akar lenni. Zene-szervezetek a kismarjai elvtársak, akik a helyi gépállomás dolgozóival közösen tartják kultúrelőadásait.

A MEZŐKÖVESDI ALOSZTÁLY KULTÚRCSOPORTJA legutóbb Tard község új kultúrterméber-tott jól sikerült előadást. Az adás előtt az elvtársak maguk szívték a tűzrendészeti híradót, tartották ki a dolgozók között a előző tűzrendészet tudatosításá-jából.

A TÜRKEVEI TŰZOLTÓTE-LET műsoros táncestet rendez kultúrterthonban, ahol Kar Frigyes „A bűvös szék”-t „Visszakérem az iskolapénzt”-két ismert jelenetét mutatták. Tűzoltóink lelkiismeretes farsait a közönség nagy tapsal j-mazta — írja az „Új Kunság”-ruár 17-i számában.

EMBER GYÖRGY FRŐ FEBR 20-I VASÁRNAPI LEVELETET mért a községi tűzoltókról beaz rádióban. Felolvasásában többel zött megemlékezett az abasári oltók segítő készségéről, am tűzoltóórszobárukat a most al zenekar rendezésére bocs ták. A zenekar tagjai között oltók is szerepelnek, akik a ség kultúrális életében is aktív reptet töltenek be.

A jászárokszállási elvtársak átadják az ajándékot

Eltvársi ajándék

Február 13-án a jászárokszállási községi tűzoltóság küldöttsége látogatást tett Ásványráró és Győrzámoly községben. A küldöttség rádiót és más ajándékokat adott át a két község tűzoltóságának. A küldöttség tagjai között volt a jászáberényi járási pártbizottság titkára, a jászárokszállási pártbizottság tit-

kára, a tanács VB elnökének lyantese, a községi tűzoltóság rancsnoka s az állami tűzol rászéről a jászáberényi alosztály rancsnoka. Az ajándékok átad az üdvözlőbeszéd elhangzása a küldöttség tagjai és a megít tott községek tűzoltói rövid társi megbeszélést tartottak.

Egy üzem tíz éve

A Ruggyantaárugyár Budapest felszabadulásának 10 éves évfordulója kiállítását rendezett. A kiállítás — fényképekkel, rajzokkal és grafikonokkal — szemléltetően mutatja be az üzem tíz éves fejlődését. Szemlélteti az üzem korszerűsítését, óvoda, napközi otthon létesítését és a sok más szociális jut-tatás között a dolgozók életszinvo-nalának állandó emelkedését.

Az üzem tűzoltósága is — igen helyesen — felhasználta a kiállítás nyújtotta lehetőséget, s az üzemhez hasonlóan bemutatta az üzem tűzoltóságának munkásságát, fejlődését. Fényképek dokumentálják a laktanya tűzjelző berendezésének és a felszereléseknek korszerűsítését. A grafikonok pedig azt igazolják, hogy az üzemben szolgálatot teljesítő elvtársak eredményes munkát végeztek: az elmúlt öt esztendő alatt 1985-ig — évről évre több mint 80 százalékkal csökkent az üzem tűzkárstatistikája.

Példamutató szolgáltatellejesítés

A Miskolci Üveggyárban szolt tot teljesítő Várad József t. ö. elvtárs január 29-én éjjel 2 ó járőrútvonalán egy falhoz l gyanús egyénre lett figyelmes. tett, mintha nem vette volna az élejt, s azonnal az Orszá sletett segítségért Kasarocki roly t. örm. elvtárral együtt a helyre mentek, ahol az illető nyugalommal rakott át a kerit az udvaron elhelyezett új deszából 4 m-t. Igazolásra szólít fel, s kiderült, hogy a tettes Miklós meő-ellenő, aki közve a gyár szomszédságában lak oda akarta a faanyagot átlopi

Dicséret illeti Váradt és J rocki elvtársakat, akik a társi mi tulajdon elutalajdonításának akadályozásával is segítséget tanak az üzem tervének teljes hez.

Balogh elvtárs — a minisztérium tűzrendészeti fő-előadója — beszámolóját tartja

Tűzrendészeti értekezlet

A Kohó- és Gépipari Minisztérium február 2-án országos tűzrendészeti értekezletet tartott, amelynek keretében a Minisztériumhoz tartozó üzemek, vállalatok múlt évi tűzrendészeti helyzetét értékelték. Az értekezleten — a minisztérium illetékes szervének vezetőin kívül — megjelent Kálmán István t. ö. alezredes elvtárs, a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokságának helyettes vezetője és Horváth Károly t. ö. szds. elvtárs, a Parancsnokság felügyeleti osztályának vezetője.

Nagy Árpád osztályvezető megnyitó szavai után Balogh József elvtárs, a KGM tűzrendészeti fő-előadója tartott beszámolót. Beszámolójában értékelték a minisztérium igazgatóságainak múlt évi tűzrendészeti helyzetét, és megállapította, hogy az 1953. évihez képest komoly fejlődés tapasztalható, s ennek eredménye, hogy a minisztérium nyerte el a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság vándorzászlaját. Értékelték továbbá az ipari igazgatóságok tűzrendészeti munkáját, amelynek eredményeként az első helyezést az Üzemgazdasági Igazgatóság érte el, második a Gépipari Igazgatóság, harmadik pedig az Erőssáramú Berendezési Igazgatóság lett.

Az elhangzott beszámolóhoz számosan hozzászóltak. Felszólalt többek között Sugár Lajos elvtárs, az Ipar szervezési Főosztály vezetője. Hozzászólásában hangsúlyozta a minisztérium tűzrendészeti szervei előtt álló komoly feladatok nagyságát s a termelésen belüli tűzkárcsökkentés fontosságát.

A BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság részéről Kálmán István t. ö. alezredes elvtárs szolt hozzá a beszámolóhoz. Felszólalásában elismerően nyilatkozott a KGM múlt évi tűzrendészeti munkásságáról, amelynek eredményeként a minisztérium elnyerte a Parancsnokság vándorzászlaját. Beszélte a továbblatban az ipari üzemek tűzvédelmének jelentőségéről s az állami tűzoltóság és az üzemek jó kapcsolatának fontosságáról. Kiemelte az üzemi tűzrendészeti előadók és tűzrendészeti fel-előadó munkájának jelentőségét és a szakmai továbbképzés állandó szükségességét. Hangsúlyozta hogy a munkának a tűzvédelem társadalmisítására kell irányulnia, arra a munkára, amelynek a tűzrendészeti fel-előadók az előharcosai.

A hozzászólások után a legjobb tűzrendészeti előadókat, illetve fel-előadókat dícsérően zászló- és plakettalomban részesítették.

Városi őrnagy elvtárs átadja a kitüntetést

A „Magyar Tüzoltó”...

LÁTA, hogy a 9-es önálló őrsön 23 db szekrény, 22 db ágy és más egyéb felszerelési tárgy a laktanya mögött az udvaron hevert. A laktanyaberendezési tárgyak úgy kerültek az udvarra, hogy a 1953 szeptemberében új bútorokat kapott, s miután a régi típusú bútorokat nem tudták az épületben elhelyezni, ezért hátra rakták az arra azzal, hogy az anyagi osztály rövidesen intézkedik azok eltávolításáról.

Az őrs akkori parancsnoka 1953 október 30-án jeleltette az anyagi osztálynak az anyaghibát, de azok elszállítására nem történt intézkedés. Ezt követően az osztályparancsnok figyelmébe küldött, havi tésiben több ízben kérte az idő vizontagságának kitett bútorok elszállítását, de intézkedés még mindig nem történt. Elfelejtették, múltak a hónapok, és a még használható bútorokon már csak nyomot hagytott az idő vasfoga. Az állandó nedvesség következtében a szekrények korhadni kezdtek, az ágyakat pedig kikezdte az esze. Az őrs beosztottai deszkából „tetőt” építettek a szekrények fölé, hogy mentse őket, amint menthető, mert látták, hogy az eddig használt állapotban lévő bútorok lassan már selejtek sem lesznek jók. 1954 november 18-án az anyagi osztály helyettes vezetője utasítást adott a selejtanyagok összehúzására. Az utasítás káraként így hangzott: „Elszálalt anyagok összehúzásáról, illetve bevonásáról intézkedjen.”

Az őrs új parancsnoka nyomban jelentette a selejtanyagok mennyiségét a „későbbi intézkedés” még 1953 februárjában sem történt. Azóta az anyagi osztálytól az egyik elvtárs a múlt hónapban elkészített az őrs felszereléséről és ő is megígérte, hogy intézkedik a selejtanyagok összehúzásáról, illetve bevonásáról. Elfelejtették, mert látták, hogy az eddig használt állapotban lévő bútorok lassan már selejtek sem lesznek jók. 1954 november 18-án az anyagi osztály helyettes vezetője utasítást adott a selejtanyagok összehúzására. Az utasítás káraként így hangzott: „Elszálalt anyagok összehúzásáról, illetve bevonásáról intézkedjen.”

HALLOTTA, hogy a februári számban megjelent, Erkel Szinai foglalkozó cikk nyomán a Budapesti Osztályparancsnokság vizsgálatot indított. A vizsgálat során kiderült, hogy a jelzett előadón nem volt Andrást tű. hídgy. elvtárs volt az ügyeletes tiszt. hanem Keszthelyi Béla tű. hídgy. elvtárs. A két elvtárs ugyanis elcserélte a szolgáló, de a színházi kirendeléseket végző Somodi tű. hídgy. elvtárs nem vette át a névszeret. Így történt, hogy többszöri kérdésünkre az osztályparancsnok Bányovits tű. hídgy. elvtárs nevét közölte, mint ügyeletes volt, Somodi tű. hídgy. és Kerekes tű. hídgy. elvtárs az osztályparancsnok elvtárs felelősségre vonta.

TAPASZTALTA, hogy a veszprémi alosztályon szolgálatot teljesítő Ferenc tű. elvtárs nem sok gondot fordít a tiszteltetésére az éberségre.

Február 19-én délelőtt 10 óra körül az osztályparancsnokság épületébe értünk. A kapuügyeletes kint állt a kapu előtt, és már megszűrte az érkezőket. Amikor a bejáratához értünk, az ügyeletes elvtárs bement. Gondoltuk, nem akar bennünket az utcán igazgatni, majd bent az előcsarnokban. Csaldóztunk, Vencsi elvtárs ott „cselegett” ugyan az előcsarnokban, jobb kezében cigarettát, bal kezében pedig egy lapot. Amint a lépcső feljártánál majdnem összefutottunk vele, s ekkor úgy látszik azt gondolta, hogy mégis csak kellene kérdezni, hogy mit keresünk a laktanyában, és hanyagul válaszolt: „Mit tudszemek keresni, ha szabályosan érdezem?” Megmondtuk neki elvtárs tudomásul vette, s mint aki jól végezte dolgát, anélkül, hogy igazoltatott volna bennünket, vagy tiszteltetett volna, tovább ment.

Reméljük, Vencsi elvtárs okul a leíratakból és legközelebb tűzoltóhoz ósan fogja szolgálatát ellátni. De reméljük, hogy az alosztályparancsnok elvtárs is okul az esetből, és ezért majd gondosabban oktatja a tiszteltetett a szolgálati kötelemeit szabályszerű ellátására.

Az ejtőernyő hajtogatása az előképzés egyik fontos tananyaga

Bátrak sportja

Február utolsó vasárnapján ragyogó téli napsütésben bonyolították le a Dózsa Repülő alapszerviskola- és gyakorló ejtőernyős ugrásait. A repülőteret borító jeges hótakarón fegyvermezt sorokban állnak az ugrók, s rendben lerakják az ejtőernyőjüket, Beosztásukat már felszerelésük megkapták, és most csak a sorakerülő csoport készült a felszállásra. Csupa derűs arcot látunk s elszánt akaratot sugárzó szemek figyelnek a magasba az első ugrók felé.

Megszólítjuk az egyik nyitarcú, jókötésű leányt, akiről kiderül, hogy a XII. tűzoltóalosztályon teljesít szolgálatot. Laskai Róza tű. tiz. kérdésünkre elmondja, hogy Radács Mária tű. őrv.-től kapott kedvet a bátrak sportjához. Január óta vesz részt a kiképzésen és ma ugrik először, de nem látszik rajta félelem, legfeljebb érthető izgalom.

A 22 éves élénk, mozgékony Dóczi Erzsébet r. őrm. a forgalmirányító alosztályról szintén újonc. Ailg várja már, hogy gépbe ülhesse.

De látunk olyan gyakorlott ugrókat is, mint pl. Müller Ernő r. őrm. elvtárs, aki már 167-szer ugrott. Ezek között persze nemcsak egyszerű ugrások, hanem éjszakai, vízi, magassági, zuhanó és kisgépből történő ugrások is voltak. Müller elvtárs 4500 méter magassból is ugrott már, s 70 másodperces zuhanás után nyitott csak ernyőt, így tehát 3500-3700 métert zuhan szabadeséssel és mindössze 3 perc alatt ért földet. 100-on felüli ugrásra van még Szerző István tiz.-nek is Mindketten a Magyar Népköztársaság Érdemes sportolói.

Engedélyt kaptunk a felszállásra, így az ugrók között mi is helyet foglalunk a gépben. Az első ugrásra készülők között ugrott hajtának

FELHÍVÁS!

A BM Sportközpont kebelében működő „Dózsa” repülő-alapszerv vezetői- és repülő-gépezet, rádió-távírási- és ejtőernyős-tanfolyamokat indított a belügyi dolgozók részére, akik kedvet éreznek a bátrak sportjához. A szükséges előképzés, mely heti két óra elméleti oktatást jelent, a tél folyamán zajlik le.

A repülőelméleti anyagból márciusban vizsgáznak a hallgatók, utána kezdődik a gyakorlati repülő-kiképzés.

A rádiótávírási-tanfolyam az elektrotechnika, rádiókezelés, rádió-építés és a morze adás-vétel sajátítható el. Ennek a tanfolyamnak a vizsgaideje július közepére esik.

Az ejtőernyős-előkészítés — mely elméleti anyagból és tornagyakorlatokból áll — márciusban fejeződik be, utána kezdődnek gyakorlatban az ugrások.

Tűzoltó elvtársak! Akinek kedve van bármely szakkörben való működéshez, jelentkezzen a Dózsa Székházban (Bp., VI., Sztállin-út 93., fsz. 8.) Takács r. hídgy. elvtársnál. Minden tűzoltó elvtársat és 15 éven felüli gyermekét is szeretettel várja a repülő-alapszerv vezetősége.

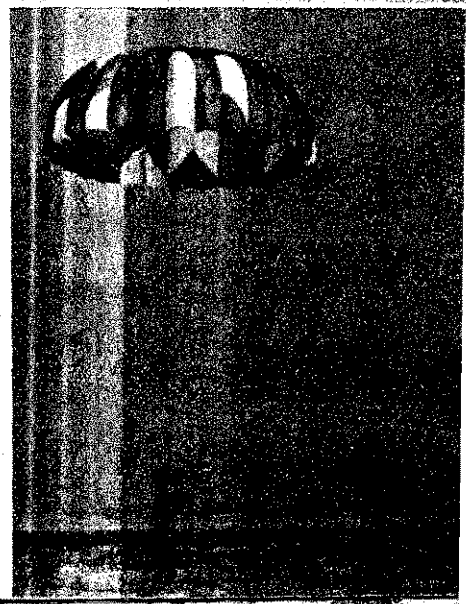
vége (a géphez erősített ejtőernyő kiugrás után automatikusan nyílik), a gyakorlottak azonban már hosszabb-rövidebb zuhanás után kézi-nyitással bontják ernyőiket. Míg a gép eléri a kívánt magasságot, a parancsnok gondosan átnézi a szerelvényeket és közben tréfas megfigyeléssel oldja fel a feszültséget. Elérkezett az idő! Egymás után lépnek az ajtóhoz az ugrók: egy villanás és máris elnyeli őket a mélység. Alattunk lassan imbolyognak a fehér gömböfélék és az utolsó ugró után gépünk leszálláshoz készül, hogy újabb csoportot vigyen a magasba.

Ezután a földreérés pillanatát figyeljük. Míg az ernyők magasan lebegnek, addig lassúnak tűnik az ereszkedés. Földközéltben látjuk csak, hogy ez a sebesség nem megvetendő és az ugró meglehetősen erővel csapódik a földhöz. Itt mutatkozik meg a tornatermi előképzés hatása, mert ügyes bukfenccel (kigurulással) csökkentik a földhöz ütközés erejét. Van olyan ugró is — mint pl. Takács r. hídgy. elvtárs, a Dózsa Repülő alapszerv titkára — aki a földreérés pillanatában állva marad. Nem messze tőlünk ért földet Laskai elvtárs, aki kérdéseinkre csillagos szemmel válaszolja: „De jó volna újra felszállni és még egyszer ugrani!” A földreérés után minden ugró ideiglenesen összehajítja ernyőjét, és megindul a gyűlekezőhely felé.

Egyre fogynak a csoportok, és az utolsó felszállás után Aczél r. alezredek elvtárs — a Dózsa Repülő alapszerv elnöke — megelégedetten állapítja meg, hogy a legközelebbi rendben zajlott le a gyakorlat.

Miközben hazafelé tartunk levonjuk a látottakat és tapasztaltak tanulságait: a bátrak sportja a legjobb iskola az életre. Biztosra vesszük, hogy tűzoltó-tisztáink mind nagyobb számban vesznek részt a Dózsa Repülő alapszerv sportéletében.

A földreérés pillanata, teljesen szabályos testtartással

SPORTHÍREINK

RÖPLABDA

budapesti egységek részére ki-1954. évi röplabda-bajnokságban eredményeket a Rákosi Mátyás téi tűzoltóalosztályának sporttelepe megővte. Az óvat hátagú bizottság — Farkas György, Gyrgy, Garzól Sándor tű. hídgy., Cz Imre tű. hídgy. — vizsgálta, és mint alaptalant elutasított az Osztálytörzs röplabda-szakosztályának vezetőjét és a szakosztályt vezető sportvezetőtől a tiszteltetését szigorú megrovásban esítette. A röplabda-bajnoksághoz a V. kerületi alosztály a nyerte, második helyen az

RM alosztály végzett és nem a XXI. alosztály, mint ahogy azt előző számunkban téves információ alapján jelentettük, a harmadik pedig a Törzsalosztály csapata lett.

Reméljük, hogy a Sporttörzs egyre javuló működése a jövőben kizárja hasonló esetek megismétlődését, az RM alosztály sportolói pedig az idei bajnokságban bebizonyítják tudásukat.

BÍRKÓZÁS

A Dózsa SE országos ifjúsági és felnőtt kötöttfogású egyéni bajnokságát a Kun utcában rendezték meg. A versenyt, amelyen 105 induló volt, Berecz áv. vezérőrnagy elvtárs ünnepélyes keretek között nyitotta meg. A bajnokság színvonalas küzdelmeire jellemző, hogy mindössze öt pontozásos győzelem született, a többi mind tiszgyőzelem volt. Az ifjúságiak pontversenyét Pécs, a felnőttéket Budapest nyerte meg. Kimagasló teljesítményt nyújtott Polyák II., Bencze, Klein, Kiss Barnabás Debrecenből, Takács és Kiss András Miskolcra. Az ifjúságiak közül a pécsi Kemény, Turós, a székesfehérvári Vigh és a debreceni Gyarmati emelkedett ki.

Klein tű. őrm. ezen a versenyen sportpályafutásának egyik jelentős eredményét érte el: nehézsúlyban a Dózsa SE országos bajnok címét nyerte el. Reméljük, hogy fejlődése töretlen ívben emelkedik, és a jövőben nemcsak a Dózsa SE bajnokságát nyeri meg.

MAGYAR TŰZOLTÓ

magyar tűzoltóság folyóirata. szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő:

Bezerteri Lajos

tűzoltó főhadnagy.

első kiadó: Közgazdasági és Jogi

Könyvkiadó igazgatója.

Szerkesztőség:

VI., Bajcsy Zsilinszky-út 7.

Telefon: 427-341.

OTE. bev. számla: 100.905.

1954. Caillag Nyomda, Budapest.

Felelős: Poroszka L.

Bátorság iskolája

A tör

Modern kalózkok

A SZOVJET FILM ÜNNEPE

A NAGY OKTÓBER SZOCIALISTA FORRA DALOMBAN

A szovjet filmművészetet ünnepezzük immár nyolcadszor a Magyar-Szovjet barátsági hónap keretében.

Minden év egy-egy nagy szovjet film emlékéét idézzük — a Szibériai rapadó, Berlin esete, Baledmet len 1919. A visszatér szerelem egyben a szovjet művészet fejlődésének állomásait is jelenti.

A szovjet film az évszázadok szépségeit felháró optimista művészet, mely a dolgozó, alkotó ember harca mutatja be.

A magyar filmművészet újjászületése nem választható el a szovjet filmek magyarországi alkarsorozatótól. Új kultúrák kialakításában is döntő jelentőségű a szovjet filmművészet.

A SZOVJET FILM ÜNNEPÉN számos szórakoztató, nagyrészt kalandozó témájú film kerül bemutatásra.

A „Bátorság iskolája” című magyar szinkronizált kétszemélyes film az orosz polgárháborúban egy lebbentő kony, de kiforratlan úrnak férfivá érését mutatja be.

„A tör” c. filmben keménykedés, üldözés, lövöldözés bonyolult nyomozás vezetnek gyors egymásutánban. Csak a legnagyobb állami erővel beszélhetünk a filmgyermek- és felnőtt szereplőiről.

A szovjet kerokecsotró flotta bátor tengerészeinek az embertelen nyugati lételemek elleni küzdelmét láthatjuk a „Modern kalózkok” c. filmben.

„Az őserdő foglyai” c. izgalmas, szórakoztató film a festőien szép Birodoruszsiába viszi el a nézőt, ahol két gyermek hősi harca mutatja be egy ellenséges ügynök leleplezését során.

Szergej Bondarcuk vezényel sok kitűnő szovjet film főszereplőjét a „13-as számú ügynök” mozi szerepében egy harcosoként az ellenséget kirokáló, a nézők gyűlöli iróniákkal látják viszont.

A „Sztakötő” szibériai kolhozokba bábos, embertelen lények, ugyanabban a kolhozban dolgozó névrokonai a Szocialista Munka Hősnéi vidám és tanulságos történetét vetíti elénk.

Az őserdő foglyai

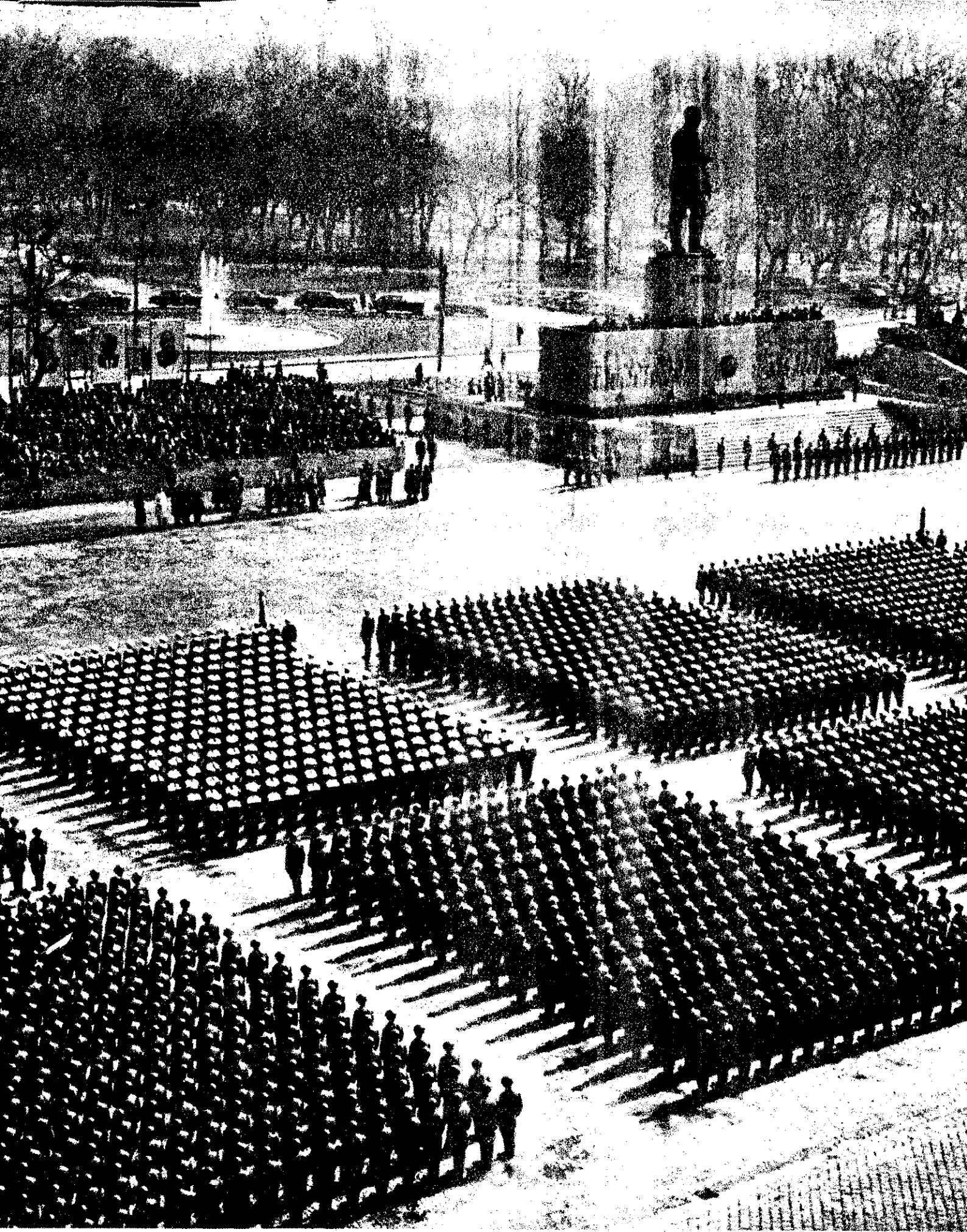

13-as számú ügynök

Sztakötő

Hatalmas lelkesedéssel a nép
— hazánk felszabadulásáért vívő
nőpü...
viorc... óját

Pártéletünk

Példamutatással a párthatározat végrehajtásáért!

A Központi Vezetőség március 2—4-i ülése s az ülésen hozott határozat — mely értékelte országunk gazdasági helyzetét, feltárta a szocialista építés hibáit és fogyatékosságait, s meghatározta a párt feladatait — történelmi jelentőségű.

A Központi Vezetőség márciusi határozata tehát — melyet szerte az országban egységesen és lelkesen fogadtak a párttagok, pártönkivüliek egyaránt — világos utat mutatott és mutat a szocialista építésben és a szocializmus alapjainak lerakásában előttünk álló harci feladatok sikeres végrehajtásához, megvalósításához.

A Központi Vezetőség határozatának végrehajtása azonban nemcsak a határozat megértését, hanem teljes odaadást, szilárd helytállást is követel a kommunistáktól. Az elmúlt 10 esztendő tapasztalata megmutatta, hogy eredményeinket csak úgy érthetjük el, hogy a kommunisták a harc élére álltak, s napról napra lelkesítették a dolgozó tömegeket.

A kommunisták helytállása, lelkes, példamutató munkája előrelendíti a pártönkivüliek munkáját is. Tudvalevő, hogy a kommunisták munkáját, magatartását a pártönkivüliek állandóan figyelemmel kísérik, s ahol ezen a téren hibát látnak, bizony elfordulnak tőlük.

Eppen ezért minden kommunistának a legfőbb feladata, hogy a Szervezeti Szabályzatban foglalt köteleességeket maradéktalanul teljesítse, és azoktól egy jótányira sem térjen el. A Szervezeti Szabályzat pedig többek között azt teszi a kommunisták legfontosabb köteleességévé, hogy munkahelyükön helytálljanak, s példamutatóan teljesítsék köteleességeiket.

Pártunk III. kongresszusa megmutatta a szocializmus építésének követendő és egyetlen járható útját. A kongresszus határozata felhívta a párttagság figyelmét, hogy a egyszerű feladatokat a kommunisták nagyobb, lelkesebb, aktívabb és személyes meggyőző példamutatása nélkül nem lehet megvalósítani. A III. kongressz-

szus határozata dolgozó népünk érzéseit rögzíti. Ez egyúttal azt is jelenti, hogy dolgozóink többet várnak a kommunistáktól. Joggal elvárják tőlük, hogy helyén legyen az eszük és szívük, s hogy ne csak beszéljenek arról, hogy mit és hogyan kell csinálni, hanem tettekkel mutassák meg azt.

A Központi Vezetőség 1955 március 2—4-i ülésén hozott határozat leszögezi:

„Minden kommunista végezze példásan és éberén a munkáját azon a helyen, amelyet a párt, a munkásosztály, a dolgozó nép, a népi demokratikus államunk kijelölt számára.”

A határozat e részének vizsgálatánál meg kell állapítanunk, hogy az utóbbi időben nálunk is tapasztalhatók voltak olyan hiányosságok, hogy egyes elvtársak — akikre azelőtt mindenben és mindenkor számíthattunk — nemtörődöm, kényelmeskedő, passzív módon viselkedtek mind a párt, mind pedig a hivatali munkával szemben, sőt sok esetben maguk is jogosulatlan követelésekkel léptek fel. De az is tapasztalható, hogy egyes kommunisták a harcok kiállás helyett megtorpannak, és ahelyett, hogy ezen hibáikon változtatnának, inkább meghátrálnak és leszerelésüket kérik. Vajon a „példamutatásnak” ez a formája milyen hatással van a többi kommunistákra és főként a pártönkivüli elvtársakra? A napnál is világosabb, hogy káros és rossz hatással! Csodálkozhatunk-e aztán, ha a hanyag, fegyelmezetlen, kötelességét nem teljesítő párttag láttán környezete így nyilatkozik: „Ha neki szabad, nekünk is szabad!” A kötelességét nem teljesítő kommunista tehát többszörösen kárt okoz a pártnak, államunknak, dolgozó népünknek egyaránt. Eppen ezért

mindannyiunknak éreznünk hogy nemcsak saját magunkért és kánkért, hanem — mint ahogy elvtárs madotta:

„Mindenért ami ebben az ország történelmi mi kommunisták vagy felelősek.”

Ezt kell éreznünk és munkánkat nek szellemében kell végeznünk. E ges és igen fontos feladatunk a hely a példamutatás legyen mind a szolgáltságában, mind pedig magánéleti egyaránt. Kommunistáink az olcsó rúség-hajhász helyett álljanak a s ra, és bátran emeljék fel szavát hibák ellen. A demagóg és jogtalan telésekkel szemben védjék meg a ságot. Teremtsek az elvtársak kö hangulatot, mert ezáltal jobban, e nyesebben megy a munka.

A kommunisták személyes példatásukon keresztül neveljék a kívüli elvtársakat a fegyelmelárdítására, a szolgálat lelki és jó ellátására, szigorú éberségre ellenség elleni kiméretlen gy Ugyanakkor azonban mélyítsék elvtársakban a párt, a haza és a nép és felszabadítónk, a nagy nép iránti szeretetet.

Fel kell számolni az egyes elvtárszéről tapasztalható közömbösség, vitás nemtörődömség szellemét és kell a kommunisták felelősségerze

Pártszervezeteinknek tehát ilyen lemre — a kommunista példaszellemére kell nevelniök a párt Olyan párttagokat kell nevelniök, lágosan látják az előttünk álló f kat, s akik érzik, hogy munkájukatartásukért, egyszóval minden dcsükért felelősséggel tartoznak a

A feladat, amely előttünk áll, nem könnyű, de szép és megtisztelő, mert pártunk határozata szabta meg munkra. Felelősségteljes, mert maradéktalan végrehajtásától függ pártunk szervezeti és ideológiai, szilárd s ezen túl minden, ami ebben az országban a szocializmus építését, virágzó, boldog és békés életünket jelenti. A kommunisták ereje óriási erő. S ha ez az erő teljes lendülettel, szívvel és odaadással működik — magával ragadja dolgozó népünk becsületes millióit, és nincs az az erő, amely megállíthatná útjában.

A népért

tűzön-vízen át!

MAGYAR TŰZOLTÓ

A MAGYAR TŰZOLTÓSÁG FOLYÓIRATA

VII. évfolyam I. szám

1955. április

Felszabadulásunk 10. évfordulójára

Tíz esztendeje, hogy szabad hazában élünk. 1954. április 4-én a hős szovjet katonák az utolsó magyar faluból is verték a német fasiztákat és magyar cinkosikat. Ez a napekre emlékeztet a magyar történelemben. A magyar nép nem felejtí el, hogy a szovjet katonák vérükkel, életük oltozásával hozták meg számára a szabadságot. Népünk yöntetű akaratát fejezte ki tehát kormányunk intézkedése, mely ezt a napot nemzeti ünnepünkkel avatta.

Nagy nemzeti ünnepünk április 4. azért is, mert ezzel a századok hősi küzdelmei és szabadságharcok zárultak népünk történetében. A szovjet fegyverek történelmi győme tette lehetővé, hogy a magyar parasztság, amely egy éveden át harcolt a földesúri elnyomás ellen, most végérvényesen lerázta /magáról a nagyhirtokosok és idegen elnyomómát. Azt a szabadságot, amelyért Bocskay és Bethlen hajl, Rákóczi kurucok és az 1848-49-es honvédek harcoltak, a szovjet hadsereg katonái hozták meg számunkra. De a szovjet yverek történelmi győzelmé tette lehetővé azt is, hogy az a gyar proletariátus, amely 1919-ben szocialista köztársaságot emtett, de hatalmát az imperialisták túlerőjével szemben n tudta megvédeni, most huszonöt esztendői kegyetlen elnyotás után ismét szabadabbá lett.

A Szovjetunió új történelmi példát teremtett: évszázadok óta elrabolt függetlenségét adta vissza annak a népnek, ely bűnös, kegyetlen háborút viselt ellene. Erre még nem t példa a történelemben, hiszen ilyen tetterre csak a szociala hatalom képes, melynek zászlaját a népek testvériségének gasztos jelszava ékesíti.

A legnagyobb és legszentebb ajándék, melyet egy nép egy sik néptől kaphat — a szabadság. S a magyar nép ezt kapta tagy szovjet néptől. A szabadság éltető napsugara állította pra a nép millióit, és tette képessé olyan csodákra, amiket a gozó — szabad — ember teremthet.

A Szovjetunió felszabadító tevékenységének hatalmas szerepe t a tömegek tisztánlátásának, politikai öntudatának fejlődében, alkotóerőinek kibontakozásában is. Nemcsak az ország életét szabadította fel a német ellenyomás és magyar cinko- t igája alól, nemcsak a magyar ellenforradalmi rendszer ha- nát zárta szét, hanem egyben szétörtö a szellemi rabság neseit is, amelyeket a 25 éves Horthy-uralom kovácsolt a nép lgaságban tartására.

Ezért történelmi jelentőségű nemzeti ünnep április 4.: poli- ti szabadságot, nemzeti függetlenséget s ugyanakkor szellemi szabadulást is hozott népünknek.

A Budapesti Nemzeti Bizottság az ország területének fel- szabadulás alkalmával táviratban mondott köszönetet a szovjetunió kormányának és népének. Ebben a táviratban a bi között ez állt: „...Az évszázadok sötét elnyomása alól szabadult magyar nép, amikor hálattelt szívvel mond köszö- net országára felszabadításáért, megfogadja, hogy ezt a szabad- ot megőrzi és megszilárdítja...”

Felszabadulásunk tízéves évfordulóján büszkén mondat- : népünk a Magyar Dolgozók Pártja vezetésével eleget tett adalmának. A hidegben és fagyban éhező munkás, a kicsiny ljen, igazor nélkül, puszta két kezével a paraszt, az emberi etettől íftött, sápadt orvos, a nélkülözö mérnök és tisztvi- i s mindmegannyi, a hazáját szerető ember összefogott. És vött a nép, mert követte a munkásosztályt és annak nagy tját. Azóta olyan táviratok nyíltak meg a dolgozók előtt, re nincs példa a magyar történelemben. Hazánk az elmara- t emberek nyomorúságos világából a fejlett iparral rendel- ő, művelt, művelődő emberek hazája lett.

A tíz esztendő fényes bizonyítéka annak, hogy dolgozó né- pünk pártunk vezetésével egységesen milyen hőstettekre es a maga mindennapi munkájában. Új gyárak, kultúrött- ok és bölcsődék, új lakóházak emelkednek a romok helyén, azérgazdaságunk megindult a nagyüzemi termelés útján. dezekhez az eredményekhez felmérhetetlen segítséget nyúj-

tott a Szovjetunió tapasztalata: tanácsai és közvetlen, gyakor- lati támogatása, az értékes nyersanyagok, a fejlett technikai be- rendezések, gépek, és műszerek.

A tíz esztendő bebizonyította, hogy munkásosztályunk — egész népünk — a párt vezetésével élni tudott a szabadság- gal, s téglából és vasból felépítette a nép országát. Népünk meggyőződéssel és mélyeséges bizalommal dolgozik a szocialista építés minden területén. Tudja, hogy az anyagi és kulturális jólét emelését nem biztosíthatja más, mint az eddiginél is jobb, gazdaságosabb munka. Egész országunkban ezért fogadta nagy érdeklődéssel minden dolgozó — köztük a tűzoltó elvtársak is — az MDP Központi Vezetőségének március 4-i határozatát: e határozat segítségével ugyanis újra nagy, jelentős lépést te- szünk népünk boldogulásának, jólétének megvalósulása útján.

Pártunk iránymutatása alapján a felszabadulás utáni tíz év a tűzoltóság életében is gyökeres fordulatot és alapvető változást hozott. Megváltozott az egész személyi állomány össze- tétele, parancsnoki kara: túlnyomóan országunk vezető osztá- lyának, a munkásosztálynak és a vele szövetséges dolgozó pa- rasztságunk fláiból tevődik össze. A párt iránymutatásának, a Szovjetunió segítségének, a marxizmus-leninizmus tanításának óriási szerepe volt a tűzoltóság személyi állományának tisztán- látásában, politikai öntudatának fejlődésében, és alkotóerőinek kibontakozásában.

A tíz év alatt nagyot fejlődöttünk a tűzrendészeti munka szervezése, a hatósági jogkör gyakorlása területén is. A legki- emelkedőbb ebben az időben, hogy kormányunk a hatósági jog- kör gyakorlását a tűzoltóságra bizta. Ugyanakkor állandóan fejl- ödik a tűzoltás módszertana, mert ezen a téren is eredménye- sen alkalmazzuk a Szovjetunió tűzoltóságától átvett tapasztala- tokat.

A tízéves fejlődés igen kiemelkedő eredménye a műszaki színvonal emelkedése. A műszaki fejlődés eredményeként jelen- leg gépjárműfecskendő-parkunk háromszorosa, a kismotorfec- kendő-állományunk pedig több mint háromszorosa az 1948-as felszerelésnek. Állami egységeink ma már kivétel nélkül moto- rizált szerkekkel dolgoznak, s emellett gyors ütemben folyik a szerállomány, az oltóeszköz és az oltóanyagtechnika nagyará- nyú fejlesztése. Az egészségtelen, nedves laktanyák helyett na- gyon sok megyei és járási székhelyen új, modern laktanyát épí- tettünk.

Tűzoltóságunk fejlődése is visszatükrözi a felszabadulás utáni tíz év nagyszerű eredményeit. De egyben azt is mutatja, hogy pártunk és kormányunk segít és támogatja a tűzoltóság fejlődését.

A tízéves évforduló alkalmával megállapíthatjuk, hogy utunkat jól választottuk meg. Néhány esztendő küzdelem eredményeként eldőlő nemzetünk történetének nagy csatája. Ma az eredményekben gazdag tíz év után újra meg újra megfo- gadjuk, hogy még nagyobb energiával, eredményeink fokozásá- val harcolunk országépítő terveink megvalósításáért, s még szorosabbra zárjuk sorainkat a szocialista tábor, a világ béke- szerető népeivel együtt a béke ügyéért, s a német militarizmust feltámasztó amerikai imperializmus törekvései ellen. Népünk szilárdan áll a kilencszázmillió béketábor tagjai sorában. S nem jöhet olyan vihar, amely ezt a szabadságot eltépethetné tőlünk!

A felszabadulással új történelmi korszak kezdődött Magyar- országon is. Egy évszázaddal ezelőtt dalolta Petőfi Sándor, a nagy magyar költő a kunyhók népének:

„Ne féljetek, szegény jó emberek,
Jön rátok is még boldogabb idő;
Ha a múlt és jelen nem a tiétek is,
Tiétek lesz a végtelen jövő.”

A költő jóslata valóra vált. Petőfi népe — a többi felsza- badult néppel szövetségben — saját kezébe vette sorsa irányít-ását: övé a hatalom. De már tovább is mentünk Petőfi jósla- tánál: népünké már a jelen is és méginkább övé a végtelen jövő!

ÁPRILIS 4. TISZTELETÉRE VÁLLALTUK

Szerint az országban tűzoltó elvtársaink számos, értékes munkafelajánlást tettek hazánk felszabadulása 10. évfordulójának méltó megünneplésére. A beérkezett felajánlások közül néhányat az alábbiakban közlünk:

A komáromi tűzrendészeti alosztályon dolgozó elvtársaink — írja Borvendég István tű. őrm. — hazánk felszabadulásának tízéves évfordulójára a következő felajánlásokat tették:

1. Az alosztály kollektívája vállalta 1000 méter tömlő bekötését.

2. Sümegi Sándor tű. őrm. az alosztály összes rossz székeinek megjavítására vállalkozott.

Levelezőnk beszámol arról is, hogy Veres-kéthy közseg tűzoltósága a vízgyűjtő-medence kitakarítását vállalta és azt végre is hajtotta.

Hajdúnánás tűzrendészeti alosztályának felajánlásáról Nagy Imre tű. őrm., alosztályparancsnok elvtárs számol be:

Az évforduló méltó megünneplése érdekében három előadást tartanak: 1. Hazánk felszabadulásának jelentőségéről és a Szovjetunióhoz való hűségéről. 2. Az új szakasz politikájának jelentőségéről és ezzel kapcsolatban a tűzoltóságra háruló feladatok végrehajtásáról. 3. Országunk gazdasági és társadalmi kialakulása, tűzoltóságunk 10 éves fejlődése.

A szolgálati fegyelem megszilárdítása érdekében az alosztály minden egyes tagja vállalta, hogy a legkisebb lazaságot sem fogják megtűrni és az ezen a téren mutatkozó hiányosságokat kiküszöbölik.

Egyes elvtársak személy szerint is vállalkoztak az üzemi tűzvédelmi bizottságok munkájának megjavítására.

A felszerelések kijavítására tett felajánlások végrehajtása több mint 1500 forint megtakarítást jelent.

Egyöntetűen vállalták a laktanya területén lévő épületek tatarozását, az utca-rész parkosítását, a szertár kímészelését és végül a röplabdapálya rendbehozatalát.

A törökszentmiklósi alosztály — írja Vass István tű. őrv. elvtárs —, egy Csepel tehérgépkocsit kapott, melynek befogadására a meglévő garázs kicsinek bizonyult. Megnagyobbításához a tanács a szükséges anyagot rendelkezésünkre bocsátotta, s a munkát az elvtársak felajánlásban végzik el.

A szekszárdi tűzoltóalosztály dolgozói komoly felajánlást tettek — írja Gombor István tű. szds. — és vállalásuk végrehajtása tervszerűen folyik. Az elvtársak vállalták, hogy kétemeletes laktanyájukat, mely kívülről kifogástalan állapotban van, belülről is rendbehozzák. Az alosztály tagjainak munkája nyomán a földszinttől a második emeletig napról napra folyamatosan szépülnek a helyiségek.

Az udvar salakozását, melyet szintén hazánk felszabadulásának 10 éves évfordulójára vállaltak, már végre is hajtották.

Fentiekben kívül felajánlották és teljesítették is 100 db rózsafa ültetését a laktanya előtt.

Elvtársaink emlékeznek

26 éve vagyok tűzoltó — mondja elgondolkozva Varga László tű. őrm. La Pálné kiskunfélegyházi levelezőnek, aki családlatogatáson van a törzsőrmester társ barátságos otthonában. — Szívesen beszéllek a múltról — teszi hozzá —, szeretném, ha a fiatalok megértenék, hogy mit jelentett tűzoltónak lenni a múlt és mit jelent ma.

1929-ben lettem városi tűzoltó. Abban az időben 48 óra szolgálat után volt szabadidőm. A szolgálat azonban nemcsak szakmai vonatkozású volt, hanem egyéb munkára is felhasználták a tűzoltót a parancsnokok. A tisztak lakását, vágni, vizet hordani mindennapos feladat volt.

16 éven keresztül rang nélküli tűzoltó voltam — emlékszik keserűen vissza valószínűleg azért, mert 1936-ban Kiskunfélegyházán részt vettem egy munkásszabványban. El is akartak ezért bocsátani. Az első két évben saját ruhámban és cipőjártam. A felszabadulás előtt 17 évig nem kaptam annyi ruhát, mint most az első két év alatt. Minden vonalon nagy a különbség a régi és a mai tűzoltó élete között és ezt csak mi öregek — akik mindkettőben éltünk — tudjuk igazán értékelni.

1942-ben saját szorgalmamból magánúton végeztem el a gépkocsivezetői vizsgát. Azóta vagyok gépkocsivezető. Sokat foglalkozom a fiatalokkal, s igyekszem átadni nekik tapasztalataimat. Legnagyobb örömet abban találok, ha múltmal meg vannak elégedve.

Sok tüzesethez vonultam ki 26 éves szolgálatom alatt, de az egyik legszomorú emlékem ahhoz a félegyházi lakástűzhez fűződik, melynél négy gyermek halt füstmérgezésben. Régen volt ez, abban az időben nem foglalkozott a tűzoltóság a megelőző tűzrendészet propagálásával.

A felszabadulás után bizony nehéz volt a kezdet. Üres volt a laktanya, semmink nem maradt. Ugy szedegettem össze az egyes alkatrészeket egy motorkészítéssel, amivel két évig vonultunk. Ma már nincsenek ilyen gondjaink, denünk megvan. Vigyázunk is szereinkre, hazánk tízéves felszabadulásának évfordulójára pl. vállaltuk egy rossz motor kijavítását. En magam 70 órát vállaltam szabadidőmből. De ha szükséges, szívesen áldozok többet is!

A felszabadulás után többször kaptam jutalmat. Nincs egy hónapja, hogy 500 forint pénzjutalomban részesítettek. Büszke vagyok arra, hogy 26 év alatt len egyszerű sem voltam büntetve. Nem bántam meg soha, hogy tűzoltó lettem, még sokáig szeretnék tűzoltó lenni mindaddig, míg hasznomat tudják venni. Hívatas ez, mindig jóleső érzés fogott el, ha segíteni tudtam bajba jutott embernek. Két pedagógus lányom van, és egyetlen vágyam, hogy a szocialista Magyarországon egészséges és boldog építői legyenek.

Lénárd László tű. őrm. élete megerősíti Varga elvtárs szavait. Ő is elmondja, hogy mint annyi sok más, munkáscsaládból származó gyermeknek is korán kenyérkereset után kellett néznie. Inaséiból arra emlékszik, hogy főleg a főnökét és annak nejét kellett kiszolgálnia — szakmatanulást is Mikor segéd lett, rá is a munkanélküliek keserű sorsa várt. A katonaidő kiléte korszaka is csak rossz emléket ébreszt benne. Leszerelése után városi hajdú lett, 2 pengő fizetésért, míg végül a tűzoltósághoz került.

Mint újonctűzoltónak, nemcsak a szakmai feladatokat kellett elvégeznie, a tisztak lakásának a parkettkeféltés, a csomagok hazaszállítása a piacról és más hasonló „munkakör” is be kellett töltenie. A parancsnok által kiszabott legkeményebb büntetés a szabadnap-elvonás volt. Egyszóval, a múlt tűzoltónak az élet volt emberi, s bizony az önértékről teljesen el kellett feledkezniük.

Lénárd elvtárs arra kéri a tűzoltóság minden egyes tagját, hogy emlékezzen és gondolkozzanak, s vonják le a tanulságokat a múlt rendszer életformájáról és a gyarapításával harcoljanak a békéért.

Szalai t. őrm. elvtárs — egri levelezőnk —, **Németh Sándor tű. őrm.** elvtárs folytatott beszélgetéséről így számol be:

— Szegény, földműves-napszámos családban születtem — kezdi élettörténetét elbeszélését Németh elvtárs. — A kenyérgond miatt csak négy elemi iskolát végeztem, s hamarosan Pesten próbálkoztam munkát keresni. Saját bőrmőn tapasztaltam, hogy az üzemi munkás nehéz, keserves életet és megtanultam, hogy a kétkézű ember legyen az munkás vagy paraszt — mindenütt elnyomják. Gyári munkás vagyok azonban sokat tanultam. Megismertem a munkásság erősségét: a vezettséget. A forradalom idején már mint ifjúmunkás jelentkeztem a Vöröskeresztbe, s fegyverrel a kezemben harcoltam a proletariátus győzelméért.

1920-ban visszatértem szülővárosomba, Egerbe, majd 1923-ban tűzoltó lettem. Koriban keményen, embertelentül bántak a tűzoltókkal is. Tanulásra nem volt lehetőség, és csak minden ötödik nap volt szabadnapom. Akinek pedig nem volt szabadnapja, az csak minden kedve szerint cselekedjék, az bizony nem sok kenyeret kapott a tűzoltóságnál.

A felszabadulás után éreztem először, hogy megbecsülik a munkások nehézségeit küzdöttünk le, amíg a roncokból egy használható fecskendő készült. De nem kíméltünk sem időt, sem pedig fáradságot, mert éreztük, hogy a munkásoknak dolgozunk, s a nép számított a mi helytállásunkra is. Ezután már csak a fejlődött tűzoltóságunk. Felszerelés, ruhaellátás, tanulási lehetőség, sokáig sorolhatnánk mindent, ami könnyebbé, szebbé teszi szolgálatunkat.

Most végzem — amit fiatal koromban nem érhettem el — a VIII. évfolyam iskolát. Jó munkám jutalmaként a közelmúltban a „Tűzrendészeti érem” kitüntetéssel tüntettek ki. Ez is arra kötelez, hogy szolgálatomat továbbra is olykor mutatóan végezzem, hogy azzal testületünk javát szolgáljam.

szabadságunk születésének 10. évfordulóján

Április 4-ét — szabadságunk, igetlenségünk születésnapját ünnepeltük. Az egész ország napi díszet öltött. Dolgozó népek a szeretet és soha el nem ló hála érzésével emlékeztek a felszabadulás 10. évfordulójáról. A szeretet és hála érzésével ünnepelte a felszabadító nagy Szovjetuniót s pártját, amelynek vezetésével — esztendő alatt olyan hatalmas eredményeket ért el az ország szocialista építésében, mely évszázadokkal felér.

Április 4. népünk hatalmas egyszemléje volt, s egyben élő onyítéka dolgozóink harcos állásának, eredményeinek és életünk védelméért, Néphadseregünk imponáns díszszem-

gő, vérpezsdítő indulókkal a zenés elvtársak.

Az ünnep tiszteletére — gondos kezek — ünnepi díszbe öltöztették a laktanyákat, s a reggeli nap sugarai megcsillantak a tisztaságtól ragyogó szereken.

A X. alosztály új épülete is ünnepi díszet öltött. Az elvtársakat a szertárban találjuk. A szerekek ragyognak a tisztaságtól, azonban a beosztottak nem nyugszanak, és hol itt, hol ott még egy-egy vélt porszemet is letörölnek, hogy minden a legnagyobb rendben és ünnephez méltó legyen. Amerre csak nézünk, mindenütt tisztaság, s ünnepi hangulat fogad bennünket. Az új laktanya, amely már szabad életünk tűz eszten-

A zenekar ajándékműsört ad a IX. alosztály dolgozóinak

S amíg a többiek szórakoznak — a telefonos elvtárs éberrel vigyáz a készülék mellett: most ő az alosztály idegközpontja. Nagyobb a felelőssége, mert a kerület dolgozói ünnepeinek.

A XXI. alosztályon is talpon van mindenki. Néhányan a rádió mellett ülnek, és Bata István elvtárs ünnepi beszédét hallgatják. Furcsának találjuk, hogy csak ilyen kevesen vannak a helyiségben. A válasza az udvaron látottak adják: a fecskendő körül állnak a többi elvtársak és a szerelőbrigád munkáját figyelik. Még néhány perc aztán felbőg a fecskendő motorja. Az arcok felderülnek — vonulóképes a szer. Csak pár

perc volt ezen a napon. A zenés ébresztő óta már megjárta a X. és IX. alosztályt, majd a felvonulásra váró VI. kerületi dolgozókat szórakoztatta. Később az egyik úttörőcsapat élén látjuk őket vonulás közben. Délután térzenét adott a Hunyadi téren, este pedig a Petőfi Tűzoltó Tisztisképző Iskolán találkoztunk újra, amint vidám hangversennyel szórakoztatta az iskola hallgatóit.

A XI. alosztály híradó-helyiségébe este 9 órakor lépünk be. Szita és Bárányos elvtársakat találjuk szolgálatban. Bárányos elvtárs a készülék mellett ülve jelentést vesz fel. Még néhány perc és megkezdődik a tűzijá-

Térzene — a Hunyadi-téren

és a budapesti gyárak, üzemek, hivatalok, intézmények dolgozóinak felvonulása is azt bizonyította, hogy békerék vémezője és fővárcsunk dolgozó népe — töretlen hittel halad megkezdett úton, készen arra, hogy történelmi évtizedünk aló munkásságának eredményeit megvédje.

A feledhetetlen napon, amikor Néphadseregünk alakulatai Budapest dolgozó népe hatalmas lelkesedéstől fűtött felvonuláson fejezte ki háláját és szeretetét — tűzoltóegységeink sereg örködték népünk élet- vagyonszolgálatának biztonságáért, hogy semmi se zavarja a gy ünnepet. Tűzoltó elvtársunk a szolgálat éber ellátásá-
ünnepeltek, s a nagy nap reggelén — a rádiókészülék mellett ülve — lélekben együtt voltak dolgozóink végeleáthalan tömegeivel a Sztálin téren velük köszöntötték szabadságunk születésnapját.

A VIII. alosztályon reggel 6 órakor az állami tűzoltószek-
kar ébresztőjének hangjai mellett kezdődött az ünnepi szolgálat, majd az élenjáró segeket köszöntötték patto-

deje során kaptak a nép államtól — kívül-belül a nagy ünnep hangulatát kelti, s tűzoltóságunk megbecsülésének, a dolgozók gondoskodásának egyik élő jelképe.

A IX. alosztály beosztottait is indulókkal köszönti az állami tűzoltózenekar. A kis udvar megtelik, és az elvtársak jóleső érzéssel hallgatják az ajándékműsört, amely jó munkájuk egyik jutalma, és annál inkább megtisztelő számukra, mert április negyedikének reggelén kapták. Vidám hangulatban hallgatják a rádióközvetítést is, majd pedig filmvetítésen szórakoznak. Így ünnepeinek a IX. alosztály beosztottai, de közben egy pillanatra sem feledkeznek meg a rájuk bízott feladatról.

Hangverseny a tűzoltó iskolán

perces kiesés volt, mégis aggódtak az elvtársak. A nyomott hangulat feloldódik. A Sztálin tér felől 24 löveg tompa dörögésének ünnepi hangját hozza a szél, és a látóhatár alján repülő lökötelékek húznak el. S az ágyúk tompa dörögése és a gépek levegőbetöltő zúgásába beleolvad a fecskendő motorjának jólismert hangja.

A tűzoltózenekar is fáradha-

ték. Lassan megtelnek az ablakok, s az itthon maradtak várakozással figyelnek a Citadella irányába. S aztán egyszerre, mint mesebeli szökőkútból — rakéták színes fényzőne röp-
pen az ég felé, s csodálatos fényével beragyogja az ünneplő fővárost, s égő, színes fénykószorúval övezi a gellérthegyi Szabadság-szobrot — a hála és az új, szabad élet szimbólumát.

A Hírközpont dolgozói munka közben

Az ünnep alatt tisztán még fokozottabb figyelmet fordítottak az üzemek tüzeire

Egy minisztérium tevékenységének kulisszái mögött

Távol a Koblenzerstrasse zajos forgalmától, s a túl népes átjárók kíváncsi forgatagától, a Bottlerplatz egyik szerény palotájában székel Bonnban

a hírhedt össznémet ügyek minisztériuma,

minden diverzáns akció központja, a kémtevékenység és revizionizmus otthona, amelyet Jakob Kaiser, ennek a rezortnak a vezetője irányít.

„Ez egy bizonyos fokig furcsa minisztérium — írja a stuttgarti „Deutsche Zeitung und Wirtschaftszeitung“ (1955. II. 26-án) — kevesen igazgatják, még kevesebben dolgoznak benne, s kívülről nem sokan adnak tanácsot számára.“

A lap ugyanakkor közli, hogy Kaisernek évente 21 millió márka (nyugat-német) áll rendelkezésére „speciális alap címén.“ Ez a kicsiny minisztérium — írja tovább a lap — ahol Kaiser mellett egy államtitkár, négy főosztályvezető és húsz előadó dolgozik, komoly pénzüsszegek felett rendelkezik. Számos politikai lehetőségben ők maguk döntenek.

Mi történik ezzel az évi 21 millió márkával,

amely az össznémet ügyek minisztériumának rendelkezésére áll? — teszi fel a kérdést a „Deutsche Zeitung“. S mindjárt hozzá is fűzi: „Nem mindenről lehet beszélni.“ Most ismerkedjünk meg azzal, amiről a stuttgarti lap véleménye szerint lehet beszélni. Azután pedig beszéljünk Kaiser úr és társai más ügyeiről és ügyeikéről.

Kaiser minisztériumának négy főosztálya van, amelyből három (I., II. és a IV.) a Német Demokratikus Köztársaság, a lengyel visszaszerzett nyugati területek ügyeivel és a Saar-problémával foglalkozik. A III-as főosztály a Nyugat-Németországban levő dán s a dániai (Észak-Schleswig) német nemzetiség ügyeit intézi.

Miben merül ki a főosztályok tevékenysége? A „Deutsche Zeitung“ megírja, hogy Kaiser kasszájából hatalmas összegeket fordítanak az úgynevezett „tudományos intézetek“ támogatására, amelyek valójában jól konspirált kém szervezetek. A lap ezt ilyen módon fejtí ki: „A minisztérium a maga nemében tájékoztató iroda, felderítő központ (Abwehrzentrale), verbuváló iroda s a határon túli lakosság megsegítése szervének keveréke.“ Tehát még ez a burzsoá lap is elismeri, hogy

Kaiser minisztériuma mindenekelőtt kémtevékenységgel foglalkozik.

A minisztérium egyik főosztálya, a főosztályok legfontosabbika Nyugat-Berlin-

ben székel. A stuttgarti lap nem fedi fel ennek a főosztálynak működési területét, de az 1953 június 17-i események hű képet adnak erről. Ez a főosztály a bonni felderítőszolgálat központja Kelet-Németország és a népi demokráciák ellen. Itt, Nyugat-Berlinben verbuválják a kémeket és ügynököket, itt szervezik a Kelet elleni felderítő hálózatot, itt készítik elő a Német Demokratikus Köztársaság ellen irányuló összes propagandaakciót. A június 17-i puccs Kaisernek és helyettesének, Theidicknek műve volt, aki akkor személyesen irányította a diverzáns akciót Kelet-Berlinben.

„Egyes politikai körök Kaiser minisztériumától pénzbeli támogatásban részesülnek“ — adja hírel a továbbiakban a „Deutsche Zeitung“. Milyen politikai körök ezek? Mint hírlík, a különböző koalíciós szárnyak irodáiból, valamint az olyan „tudományos“ intézetekről van szó, amelyek

a revizionizmus felélesztésével foglalkoznak.

Utóbbiak közül meg kell említeni a jelenlegi lengyel visszaszerzett nyugati területeken egykor működött német egyetem tanárainak „Arbeitskreise“-it (Munkaközösség), amelyek Münchenben, Hannoverben, Hamburgban stb. működnek. Speciális kiadványok készítése, amelyek nemcsak lengyel, cseh területek, hanem pl. Észak-Szász-Lotharingia földjének német jellegét bizonyítják, hamis anyagokra támaszkodó speciális dokumentáció készítése, pl. a lengyel visszaszerzett nyugati területek jelenlegi helyzetéről, emigráltakról információk beszerzése, revizionista szennyíratok és rölapok kiadása — íme ez a Kaiser-minisztérium működési területe.

Érdekes a minisztérium III. főosztályának tevékenysége is. Ez a főosztály — mint ahogy a „Deutsche Zeitung“ megjegyzi — elég kényes kérdéssel foglalkozik. Mégpedig Dél-Schleswig dán lakosságának germanizálásával és Dániában (Észak-Schleswig) az irredentizmus ébresztésével. Erre a célra Kaiser évi 4,5 millió márkát juttat Schleswig kormányának. Ettől függetlenül a dán Schleswigben élő német kisebbség komoly pénzügyi támogatást kap. (Hogy mennyit, arról a „Deutsche Zeitung“ nagy bölcsen hallgat!) Nem különös tehát ezek után, hogy

a dániai német kisebbség napról-napra provokatívabb magatartást tanusít

olyan mértékben, amilyen mértékben Adenauer erőszakosabbá válik, és ahogy te-

rületi étvágya növekszik. Ezzel szemben a német Schleswigben élő dán kisebbség a választási törvény 5. cikkelye miatt fosztotta attól a lehetőségtől is, hogy Bundestagban (szövetségi gyűlés a nyugat-német parlamentben) képviseltesse magát. Az 5. cikkely előírja, hogy az a párt, amely a választásokon a szavazatoknak kevesebb, mint 5%-át kapja, egy mandátumot sem kap a parlamentben. (A cikkely megjegyzése.)

A stuttgarti „Deutsche Zeitung“ szonnyal legkevesebbet beszél az össznémet ügyek minisztériuma egyik legfontosabb rezortjáról, mégpedig „a Német Demokratikus Köztársaság egyesítésével kapcsolatos ügyek“ foglalkozó tudományos tanácsról, amely a minisztérium részéről Franz Theodor államtitkár irányít. A tanács élén S. H. Rath, berlini ipari magnás áll, aki a „madik Birodalom“ idejében Himmlerrel állt közeli kapcsolatban.

Mivel foglalkozik ez a tanács? A cikk azt azert hívták életre, hogy „Kelet-Németország felszabadulásának“ esetében dolgozza a megteendő politikai és gazdasági intézkedéseket. Mégpedig elsősorban azt, hogy

miképpen juttassák vissza a gyámság és kohókat a régi tulajdonosaihoz

továbbá mit kell tenni a felparcellázott junker-nagybirtokokkal, mit tanítani az egyetemeken, mi legyen a tanácsokkal, kit kell felvenni a megbízhatatlanok listájára stb. Ezek csupán szemelvények a sok feladat közül, amelyek a rezort zsoldjában álló professzorok, költők, írók és politikusok hada előtt állnak.

A sok más ügyről, amelyekkel az ország litéteken kívül Kaiser minisztériuma foglalkozik, főként akkor szerzünk tudomást, amikor az NDK biztossági szolgálata lefűleli a bonni felderítőszolgálat egy-egy ügynökét, vagy amikor illetők önként jelentkeznek az NDK szolgálatánál, mivel átláttak a bonni divízió szervezet főnökének aljas játékain. A rezortról az ügyekről nemrégiben sokat beszélt dr. Ottó John, a bonni alkotmányvédelmi hivatal volt elnöke, aki jól tudta, mire fordítják a nyugat-német adófizetők pénzét. Azoknak az adófizetőknek a pénzét, akik egyáltalán nem tudják, hogy az a millió és millió márkát, amely a rezortban állandóan hiányzik új iskolák, kórházak építésére vagy az ifjúság foglalkoztatására, szakadatlanul piszkos tevékenységre fordítják, amely mindazok ellen irányul, akik a békét kívánják.

A NAGYKANIZSAI ALOSZTÁLY TIZ ÉVE

Krénsusz elvtárs — rózsafái között

Kár csak négyen maradtak k közül a tűzoltó elvtársak ül, akiket 10 esztendővel eztt, 1945 április 1-én Nagykanizsán ért a felszabadulás bold pillanata. A szertár üresen radt, a németek elhurcolták szereket, de a szív az telve t a kimondhatatlan érzéstől: badok lettek. Tűzoltók vol: A hivatás szeretete és az addig ismeretlen élet megszorozta erejüket s egy évvel ezelőtt megkezdték a

építettek, hogy a vidéki betegeket Kanizsára tudják szállítani.

Ruhájuk nem volt, de ott volt már 2 pár ló, hét segítettek magukon. Az egyik pár lóval vonultak, a másikkal pedig a várostól kapott trágyát fuvarozták a MAORT-kertésznek — petróleumért. A petróleumot aztán eladták a környékbeli malomoknak, a kapott lisztet pedig elcserélték az egyik budapesti posztógyárral 24 öltönyre való posztóért. A többi már könnyebb volt, mert a város elkészítette az öltönyöket. A csizmákat meg 46-ban szerezték sóért. A várostól kapott söt átadták a nyersbőrkereskedésnek, az nyersbőrre cserélte ki a falvakban, s az így szerzett nyersbőrt pedig már a tűzoltók szállították Simontornyára, ahol csizmának való bőrt és talpat kaptak érte cserébe.

— A múlt urai 30 esztendeig ígérték az új laktanyát, de csak ígéret maradt! — legyint Krénsusz elvtárs. — Egy 100 éves épületben voltunk összezsúfolva: az iroda, telefon, hálószoba minden egy szobában. Toldozták-foldozták, de csak egyre rosszabb lett. Kívül szépítettük, rózsakertet csináltunk előtte, belül meg alá kellett támasztani, mert dülledzett.

Az új laktanyának nagyon örülünk. Szép, egészséges, kényelmes, öröm benne a szolgálatteljesítés. Meg is becsülik az elvtársak az új laktanyát. Állandóan szépítik, csinosítják. Az utcai része valóságos virágoskert, az udvari részen pedig most ültettek 30 fenyőfát, de belül is mindenütt virágot látnunk, és minden ragvog a tisztaságtól.

A tíz szabad esztendő eredménye azonban nemcsak a szerálmányon és az új laktanyán keresztül mérhető le. Más változás is történt. Krénsusz, Csuka, Keszthelyi és Varga elvtársak melletti új tűzoltók nevelődtek, s az esztendők során olyan közösség alakult ki a nagykanizsai alosztályon, amelyet példaként állíthatunk egységeink elé.

Talán nem is kell felsorolnunk minden eredményt, annyi is elég, hogy az elmúlt továbbképzési évben másodikok lettek a megye területén, és a toborzós terén is olyan munkát végeztek, amelyért megbecsülést érdemelnek.

Kultúrszociálisportjukról csak annyit, hogy ebben az évben már 14 községben tartott előadást; és munkássága — amelyről személyesen is meggyőződünk — szintén példaként szolgálhat valamennyi egységnek. Rajszki, Krénsusz, Czene, Bencsik, Valach és Kasznár elvtársnak nevét a járás csaknem minden községében ismerik. Az elvtársak időt

és fáradságot nem kímélve dolgoznak, végzik a kultúr munkát.

Miért ilyen jó a kollektív szellem és — a szakmai feladatok elvégzése mellett — a társadalmi munka? — vetődhet fel a kérdés. A felelet igen egyszerű: ahol az egység parancsnoka a feladatok elvégzése előtt úgy teszi fel a kérdést, hogy — „Elvtársak, szombaton X helyre kell menni, ki jön velem?” —, vajon lehet-e rossz eredmény? Márpedig Egged tűzoltó elvtárs ilyen parancsnok. Élénjár a párttitkár elvtárral együtt. Billegé és Zsoldos elvtársakról még nem is beszélünk, pedig a toborzási munkában ők is az élénjárók között voltak.

Tíz esztendővel ezelőtt még a kapualj volt a laktanya, üres volt a szertár, és most egy évtized múltán — a párt és a nép államának gondoskodása, s a hivatásukat szerető elvtársak példás, fáradhatatlan munkája nyomán — olyan eredmény áll a nagykanizsai elvtársak mögött, amely megérte a nélkülözést, a küzdelmet és fáradságot, mert a szabad élet talaján született.

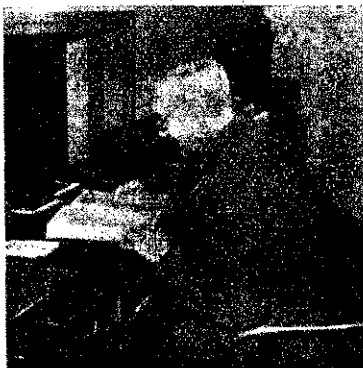

Munka elvtárs a szertárban

gy munkát — a testület romba új tűzoltóság született. — A szemben lévő kapualjban teljesítettünk szolgálatot, mert egy ideig az volt a „laktanyánk” — emlékezik Krénsusz tencs. őtorm. elvtárs, az egység legidősebb tűzoltója. — A kismotorunk volt, más sem. Így hát vonulni sem tudtunk.

— De nem nyugodtunk bele veszi át a szót Csuka Gyula őtorm. elvtárs —, hanem hárosan szereztünk egy lovascsit. Erre raktuk aztán a felnevelést, és miután lovunk sem l, magunk húztuk, a szovjet rosparancsnok látta nehézségeinket, és két lovat adott. Azt aztán lovunk már volt, akik „éppen” a takarmány hiányzott. Takarmány ugyan nem volt, de rossz székér akad: g. Összeszedtünk jónéhányat, javítottuk és a környékbeli vakban elcseréltük szénáért. y kellett tennünk, mert a két tak enni kellett valamit.

gy bontakozik ki előttünk az egység 10 év előtti élete, ahon a lépésről lépésre gyarapodás, fejlődtek. Az első pár lo t követte a második, aztán y gépkocsit kaptak a szovjet rosparancsnokságtól — újra ak könnyebb lett a soruk. A ási kocsit már ők maguk érezték, sőt mentőkocsit is

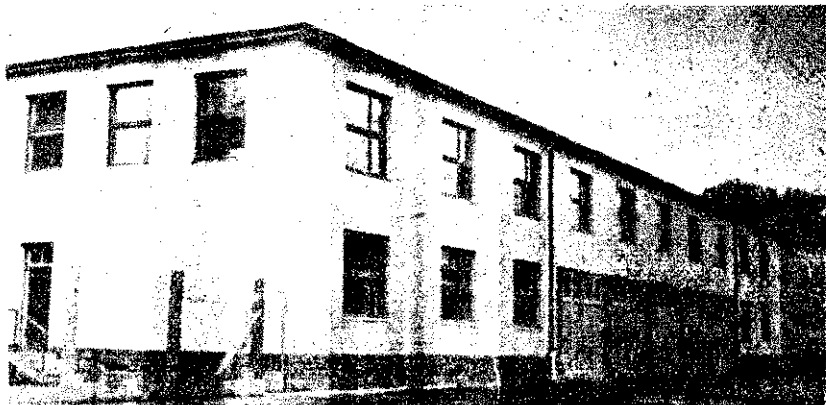
Keszthelyi elvtárs munkaközben

— Bizony, ilyen nehéz volt akkor a helyzetünk — mondja Csuka elvtárs —, de hát mi mást csináltunk volna! A szolgálatot el kellett látnunk és mi módját találtuk, hogy minél jobban helytálljunk. Azt mindenesetre meg kell mondanunk, hogy nem feketéztünk, hanem mindent engedély alapján cseréltünk.

A párt, a kormány támogatásának és a kanizsai elvtársak lelkes munkájának eredményeként — 4 évvel a felszabadulás után már komoly gépesített szerálmánnyal rendelkeztek, és még arra is futotta az erejükből, hogy a dombóvári egységnek egy általuk rendbehozott tehergépjárművet ajándékoztak.

Az ötéves terv második évében aztán újabb ajándékot kaptak a nép államtól: korszerű, szép laktanya épült számukra.

Az ötéves terv keretében épült új laktanya

Hogyan foglalkozunk a káderekkel?

Az emberek kiválasztása, elosztása és a velük való foglalkozás a szocializmus építésének alapvető kérdése, mert a gyakorlati életben a káderek valósítják meg és hajtják végre pártunk politikáját.

A kádermunka az osztályharcnak is igen fontos területe, hiszen — mint tudjuk a burzsoázia igyekszik becsmepészni ügy-
nökeiket az államapparátusba, így a tüzoltóság soraiba is. Ennél-
fogva a kádermunkának fontos szerepe van a tüzoltóság életé-
ben. A különböző beosztásban dolgozó káderek hajtják végre,
valósítják meg a kiadott parancsokat, utasításokat, a rajtuk mű-
lik, hogy a tüzesetek száma és a kárérték emelkedik-e vagy
csökken. Munkánkban csak akkor érhetünk el eredményeket, ha
rendszeresen foglalkozunk a káderekkel, rámutatunk eredmé-
nyeikre, hibáikra és ezáltal siettetjük fejlődésüket. Ebből vi-
szont az következik, hogy a vezetési elválaszthatatlan része — a
káderek munkaközben történő nevelése.

Mi is felismertük ennek fontosságát, ezért igyekeztünk olyan
helyes módszereket alkalmazni, melyekkel eredményesebbé tud-
tuk tenni kádereink munkáját.

**Már a felvételeknél gondosan ügyeltünk arra,
hogy olyan elvtársakat válasszunk ki, akik ráter-
mettek és megfelelnek a tüzoltószolgálat köve-
telményeinek.**

Eppen ezért főként a községi és üzemi tüzoltóság soraiból tölt-
jük fel létszámunkat.

A felvétel után tanítjuk és hivatáссерetetre neveljük az elvt-
társakat. Később kisebb, majd nagyobb feladatokkal bízuk
meg őket, s így megismerjük képességeiket. Az igyekvő elvtár-
sokat a parancsnokok magukkal viszik területi munkára is, s a
helyszínen tanítják meg őket a helyes munkamódszerekre, majd
önálló feladatokat is kapnak. Ez nagy segítséget jelent az alsóbb
parancsnokoknak, mert ezek az elvtársak már képesek ellen-
őrizni a kiadott tűzrendészeti határozatokat és kisebb helyisé-
gekre határozatokat is tudnak hozni. Ugyanakkor a feladatok
s a nehezebb munka meggyorsítja az elvtársak további fejlő-
dését.

Ezzel a munkamódszerrel elértük, hogy alacsonyabb beoszt-
ásra számos elvtársat választottunk ki, akik jól megállják a
helyüket. Nem volt probléma közülük iskolára küldeni olyan elvt-
társakat, akik majd magasabb beosztásra is alkalmassá válnak.

Mindebből az következik, hogy nem jár el helyesen az olyan
vezető, aki mindent maga akar megoldani. Ezt a hibát követte
el pl. a püspökladányi alosztály parancsnoka is, aki a beosztot-
taival szemben bizalmatlan volt. Nem bízta meg őket feladatok-
kal s ennek következtében egyedül képtelen volt megoldani az
alosztály területén felmerülő problémákat. A helytelen mód-
szer oda vezetett, hogy többen elkedvetlenedtek, és egyesek le-
akartak szerelni. Amikor ebbe a beosztásba szakmailag ugyan
alacsonyabb képzettségű elvtársat állítottunk, aki helyesen fog-
lalkozott a beosztottaival, s bizalommal adott részükre komo-
lyabb feladatokat is, egyszeriben megjavult az alosztály mun-
kája. De megváltozott az elvtársak hangulata is, úgyhogy azok,
akik le akartak szerelni, ma a legjobb kedvvel végzik munká-
jukat.

**A káderek nevelésének egyik fontos módszere
a kiadott utasítások végrehajtásának rendszeres
és tervszerű ellenőrzése.**

Korábban mi is követtünk el ezen a téren hibákat, mert futó-
lagos ellenőrzéseket végeztünk s kevés segítséget adtunk a ve-
zetőknek. Ezt a fogyatékoságunkat azonban felszámoltuk. Ellen-
őrzéseinket alapossá tettük, brigádvizsgálatokat szerveztünk, s
mélyrehatóbban elemeztük egy-egy terület munkáját. Elismer-
jük az eredményeket és rámutatunk a fogyatékoságokra, s
egyidejűleg útmutatásokkal, tanácsokkal látjuk el a vezetőket.

Az egyik alosztályparancsnok elvtárs durván, gorombán bánt
beosztottaival, s többször indokolatlanul magas fenytéseket szab-
ott ki. Ellenőrzésünk során ezt a hibáját észrevettük, ezért ala-
posan megbíráltuk és felelősségre is vontuk. A bírálat hatására
azóta megváltozott beosztottaival való viszonya, s ennek ered-
ményeképpen ma az alosztály a megye legjobb alegységévé vált.

Az ellenőrzésnek azt a módszerét is alkalmazzuk, hogy ká-
dereinket időközönként beszámoltatjuk végzett munkájukról. Kül-
önösen jónak bizonyult ez a módszer, amikor alosztályparancs-
nokai értekezleten előre megadott szempontok szerint számol be
egy-egy vezető a végzett munkáról. Ezt megvitatjuk, amiből a
többi parancsnok is sokat tanul. Ezenkívül rendszeresen egy-egy
elvégzett nagyobb feladatról is beszámolnak az elvtársak, s ilyen-

kor az egy-egy konkrét feladat elvégzésénél tapasztaltakat
széjjük meg az elvtársakkal.

**Különös gondot fordítunk arra, hogy kádereink
őszinték legyenek vezetőikkel szemben, mert
csak így adhatunk nekik segítséget hibáik kija-
vításához.**

Azokat az elvtársakat, akik nem voltak őszinték, minde-
lgen szigorúan felelősségre vontuk és megbíráltuk. Azoknál,
őszintén feltárták hibáikat, a felelősségvovonás enyhébb volt
igyekeztünk segítséget adni hibájuk kijavításához. Ezzel a r-
szerral elértük azt, hogy kádereink ma már nem takargá-
fogyatékoságaikat a vezetők előtt.

A káderek nevelésében rendkívül fontos a vezetők pé-
mutatása, mert a vezető munkájának tükrében nézik a beos-
tak saját munkájukat is. A vezető jó vagy rossz mun-
nyagban befolyásolja beosztottai munkáját is, akik példakép-
látják vezetőjükben.

Területünkön a nem példamutató vezetőkkel szemben
erélyesen jártunk el, s előfordult az is, hogy valakit alacsony-
beosztásba helyeztünk, ha az szükséges volt. Az egyik őrspara-
nok elvtársat pl., aki beosztottaival nem törődött, s munkájá-
hanyagolta és erkölcsileg is kifogások merültek fel vele s-
ben, leváltottuk, és azután igen sokat foglalkoztunk vele. E-
eredményeképpen hibáját kijavította, és most új beosztás-
jól megállja a helyét.

Beosztottaink munkalendületére, munkakedvük emelt
nagy hatással van, ha családi és egyéb problémáikkal is törőd-
Parancsnokaink felismerték ezt, és lelkiismeretesen foglal-
nak az elvtársak családi, egyéni problémáival. Meghallgatják
nászait, és amennyiben lehetséges, elintézik azokat. Több
társnak elintéztük a lakásproblémáját, s a rászorulókat ren-
vüli segélyben részesítettük. Ezek az elvtársak közelebb ker-
parancsnokaikhoz, és fokozódott munkakedvük.

**A káderekkel nemcsak munka közben, hanem
szükség szerint, de legalább évente egyszer
egyénilag is kell foglalkozni.**

A céltudatos egyéni foglalkozás meggyorsítja elvtársaink
lődését. Az egyéni foglalkozást gondos ellenőrzés előzi meg.
posan megismerjük az illetőt, minden esetben elemezzük ec-
tevékenységét, eredményeit és hibáit; értékeljük szakmai és
tikai tudását, valamint általános műveltségét, s mérlegeljük
lembeli tulajdonságait. Felmérjük azokat a lehetőségeket
módszereket, amelyekkel céltudatosan siettetni tudjuk a k-
fejlődését. A foglalkozásokat elvtársi légkörben folytatjuk
nemcsak a hibákat, hanem az eredményeket is felsoroljuk.
mutatásokkal, tanácsokkal látjuk el, s bírálatot mondunk ec-
tevékenysége felett. Módot adunk arra is, hogy a káder szab-
nyilváníthassa véleményét, s bírálhassa a vezető tevékenys-
is. Végül a foglalkozás befejezése előtt meghatározzuk azok
feladatokat, amelyeket az elvtársnak végre kell hajtania, s
hibáit ki tudja javítani és eredményeit tovább tudja fok-

**Az egyéni foglalkozáshoz nagy segítséget nyújt
a kádernapló, amibe munka közben feljegyez-
zük konkrét észrevételeinket.**

Igy az egyéni foglalkozás közben meg tudjuk mondani, hogy
kor, milyen körülmények között volt tapasztalható nála a
nyosság. Ezzel határozottan meg tudjuk győzni az elvtárs-
magunk igazáról. Természetesen az egyéni foglalkozás tapai-
latait is rögzítjük, hogy bizonyos idő eltelte után mérlegelni
juk a káder fejlődését.

A kádermunka terén elért eredményeink annak is köszö-
tők, hogy szoros kapcsolatot tartunk a káderosztállyal, s dő-
előtt minden káderproblémát megbeszélünk. Sok módszerbeli
gítséget is kaptunk a káderosztálytól. Hozzásegít bennü-
ahhoz, hogy a kimagasló eredményt elérő elvtársak idej-
megkapják a kiérdemelt jutalmat, ami további eredmények
érésére serkenti őket.

A káderekkel való rendszeres foglalkozás eredményeké-
értük el azt, hogy megfelelő kádertartalékokkal rendel-
zünk. A funkcióba állított elvtársak eredményesen dolgoz-
újabb sikerek elérésére töreksznek. Eddigi eredményein
természetesen nem elégszünk meg, hanem igyekeztünk az
pártunk útmutatása nyomán továbbfejlesztetni.

Hunyadi László
tű. szds.

Az előadók területi tapasztalataikat gyűjtik...

...majd alaposan felkészülnek az előadásokra

LÁTOGATÁS A TISZTI ISKOLÁN

árcius 9-én ismét megnyitotta kapuját "etófi" Tűzoltó Tisztképző Iskola, hogy b káderekkel erősítse tűzoltóságunkat. új hallgatók alapos felkészültségével k az iskolára, hogy itt — egy év alatt a tanulmányi anyagok elsajátításával a tűzoltótisztekké váljanak, akik fennükkel és szaktudásukkal tovább vi-erősítik legfőbb feladatunk végrehaj-olgozó néptünk vagyonának tűztől megvédését. ... iskola elvégzésére alkalmas elvtársak szülését a BM Országos Tűzrendészeti acsnokság azzal segítette elő, hogy az lyparancsnokság részére jóval előre üldte a felvételi vizsga kérdéseit, előtte a hozzávaló irodalmat is. Ennek an

osztályparancsnokságok külön vizs- tartottak a kijelölt elvtársak ré- szére.

osztályparancsnokságok általában jói koztak az iskolára kerülő elvtársak- le egy-két megyében még mindig ke- ondot fordítottak az elvtársak előké- re, mert a felvételi vizsgán többen feleltek meg a követelményeknek. rdult elő pl., hogy Komárom megyé- gyetlen elvtárs sem, Zala megyéből csak egy elvtárs felelt meg tiszti- -hallgatónak. Pedig nem valószínű, ezekben a megyékben nincs szükség iletet jól ismerő, szakképzett tisztek- izonyosan kellene, csak ennek elő- le, hogy lelkiismeretesebben törő- a káderek kiválasztásával és neve- l!

Áz eddigi iskolákhoz mérten maga- színvonalon folyik az oktatás. ... Katrics... szds. iskolaparancsnok s. — Ennek meg is van az alapja, a hallgatók valamennyien több éves iszolgálattal és alapfokú vagy tiszte- si iskolával rendelkeznek. Minden snak van már tehát bizonyos meg- zott területi gyakorlata, ami nagy- sben elősegíti egyik célkitűzésünk lösfátát, a gyakorlatias oktatást. A ai, műszaki kabinet, valamint az, gy-egy témakör feldolgozásával pár- osan a valóságban, tehát gyárláto- kon is részt vesznek az elvtársak, adményezi majd, hogy

ktatás nem lesz elvonó, hanem az let szorosan kapcsolódik a gyakor- lathoz.

eddig iskolák tapasztalatait le- az előadók már úgy készülnek fel adásokra, hogy egy-egy témakör fel- ásához a területen tapasztalatokat, at gyűjtenek az anyaghoz, s azokat

ismertetik előadásaikban. Ezzel elérjük, hogy állandóan lépést tartunk a terület munkájában mutatkozó eredményekkel és hiányosságokkal.

Ez a gyakorlatiasság jellemzi majd a taktikai gyakorlatokat is, ugyanis a lehe- tőséghez mérten „valóságos” tüzeket fo- gunk előidézni. Ezzel egyszerre két célt értünk el: elkerüljük a feltételezés elkép- zelés szerinti megoldását, és hozzászoktat- juk a hallgatókat a tűznél való határo- zott fellépésre és a gyors intézkedésekre.

— Más módszertani változások is lesznek az oktatásban? — tesszük fel a kérdést.

A szakmai kabinet megkönnyíti a tanulást

— Igen. Lényeges változást vezetünk be a megelőző tűzrendészet oktatásában is — válaszol Katrics elvtárs. — Az eddigi gyako- rlatnál eltérően nem gyarak és üzemek, hanem — szovjet mintára —

az anyagok felhasználása szerint ok- tatjuk a megelőző tűzrendészetet.

Ez azt jelenti pl., hogy ha a fa tűzrendé- szetéről beszélünk, akkor az anyag feldol- gozásának megfelelően a fetelepek tűzren- dészetétől a cellulózegyártásig sorba ves- zük az üzemek tűzrendészetét.

Az oktatás mellett különös gondot fo- dítunk az elvtársak nevelésére és általános műveltségének emelésére is — folytatta az iskolaparancsnok elvtárs. — A politikai ok- tatást felemeltük az öthónapos pártiskola szintjére, s ezenkívül több ismeretterjesztő előadást tervezünk, amelyek szélesítik az elvtársak világnézeti ismeretét. A hallga- tók nevelésénél fő célul tűztük ki a szocia- lista embertípus jellemvonásainak kialakí- tását: a hivatássonteret, az öntudatos fe- gyelemre és a kommunista erkölcsösségre

való nevelést. Ennek érdekében decen- tralizáltuk a hallgatókkal való foglalkozást, ami azt jelenti, hogy

a nevelés nem csupán a politikai ne- velőkre hárul, hanem az iskolatörzs minden tagjára.

— Milyen eredményt vár iskolaparancs- nok elvtárs az új oktatási és nevelési mód- szertől?

— Ez most még nem mérhető le ponto- san, de a jelek biztatók. Az elvtársak elő- képzettsége és tanulni akarásuk, valamint a törzs maximális felkészültsége biztosíték ara, hogy a magasabb követelmények elle- nére is elérjük kitűzött célunkat, s az is- kola befejeztével olyan tiszteket bocsátunk ki, akik kommunista példamutatással vég- zik majd területi munkájukat.

Ezután felmentünk a körletbe, s meg- néztük, hogyan tanulnak az elvtársak és egyben tájékozódunk, milyen tervekkel kezdik az iskolaévet.

Fazekas Béla elvtárs — aki a budapesti osztályon tűzrendészeti munkakörben dol- gozott — kérdésünkre elmondta, hogy régi vágya teljesült azzal, hogy az iskolára ke- rült.

— Munkámat eddig is a legjobb tudásom szerinti végeztem — mondotta Fazekas elv- társ —, de sok esetben nehézségek merül- tek fel egy-egy probléma megoldásánál. Bizonyos vagyok abban, hogy az iskola elvégzése politikai és szak- mai tudásom alapos gyarapítását je- lenti,

s új beosztásomban sokkal jobban helyt- állok majd, mint eddig.

— Megvallom őszintén, kissé szorongva jöttem az iskolára — veszi át a szót Mol- nár Géza elvtárs —, mert kísértett az 1949-ben végzett tiszthelyettesi iskola egy- két rossz emléke. Ez azonban már szinte a megérkezésemkor eltűnt belőlem a meleg, elvtársi fogadtatás láttán. Ugy éreztem magam, mintha haza jöttem volna. Ne- kem különösen sokat kell tanulnom, mert mint volt járási kirendelt, eddig jóformán csak a mezőgazdaság tűzrendészetével fog- lalkoztam. Mindig szerettem tanulni, s úgy érzem itt sem maradok le, és év vé- gére jó eredményt mutatok majd fel.

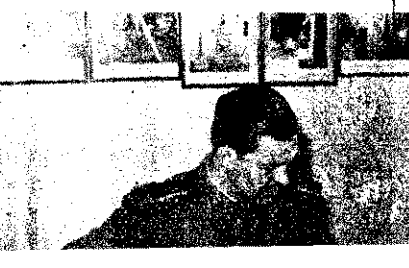
— Bizony meg kell fogni a „tanulás boldogabb végét” — szölt közbe mosolyogva Horváth Imre elvtárs —, mert ha mind- annyian összefogunk a tanulásban, akkor nemcsak egyénileg, hanem az egész iskola is nagyszerű eredményeket érhet el.

Reméljük, hogy ez a lendület és jókedv, amely az iskolaév kezdetén jellemzi az elvtársakat, töretlen marad, s az iskolaév befejezetkor olyan eredményről számolha- tunk be, amely az előadóknak és a hallga- tóknak egyaránt dicséretére válik.

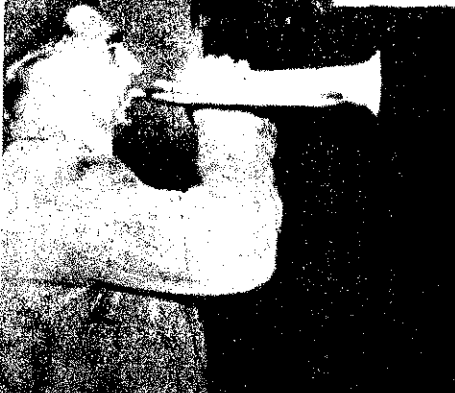
Az elméleti oktatás mel- lett alaki kiképzésben is részesülnek az elvtársak

Fazekas elvtárs elmé- lyülten tanulmányozza jegyzetét — jól felké-

ERŐSÍTSÜK TOVÁBB *községi tűzoltóságainkat!*

Riporikörútunk során újra meglátogattunk néhány községet, amelyek nem olyan „nevezetes” tűzoltó-községek ugyan, mint Jászárokszállás, Kecel vagy Öregcsertő és még jónéhány helység, s nem is olyan jól felszerelték, de ezeknek az apró községeknek a tűzoltóiban is ugyanúgy él a hivatás, a közösség szeretete, mint a már ismertekében és ugyanolyan féltő szeretettel vigyázzák szűkebb hazájuk, községük tűzvédelmét, mint bárhol másutt.

CELLDÖMÖLK II. — vagy régi nevén Alsóság — községi tűzoltóságáról sem beszéltünk még, és ha nem is országos hírnév ez a kis csapat — a Vas megyei elvtársak mégis büszkén emlegetik mint a megye egyik legjobb községi egységét.

Hamarosan előkerül **Süle Imre** elvtárs, a szertáros és készséggel áll rendelkezésünkre. Zöld kőtényét látva, foglalkozása iránt érdeklődünk. Szerényen mondja, hogy kerék- és kocsigyártómester, de azt már némi büszkeséggel teszi hozzá, hogy 20 éve önkéntes tűzoltó.

Amikor a szertárkapukat kinyitja, és belépünk a szertárba, példás rend és tisztaság fogad bennünket, ami arra vall, hogy Süle elvtárs minden szabad idejét feltve örvézt „gondozott-jai”, a szerek között áll. A késmotorok és a többi szerek is ragyognak a tisztaságtól. A szerálmány láttán pedig őszintén szólva meglepődünk. Süle elvtárs mosolyogva válaszol az el nem hangzott kérdésre:

— A kétszázast a lányaink nyerték 1952-ben Pesten, ezeket meg mi hoztuk össze — mondja a többiekre mutatva.

Érdeklődésünkre azt is „bevallja”, hogy a fecskendőn levő szerszámléldát és tömlőtartó rekeszeket ő maga készítette társadalmi munkában.

— Nem igen mertem hozzáfogni — mondja —, mert félttem, hogy nem sikerül úgy, ahogy szeretném, mivel ez már asztalosmunka... (Megjegyezzük, hogy olyan sikerült, senki nem jönne rá, hogy nem asztalos csinálta.)

— Ezt meg — mutat rá a kocsira szerelt orsóra — a motorkezelőnk, **Németh Józsi** készítette.

Jóleső érzés: amerre csak nézünk, mindent az elvtársak gondos kezemunkájának, igyekezetének a nyomát látjuk.

Amíg beszélgetünk, lassan benépesül a szertár. Tűzoltók és „civiliek” vesznek körül bennünket. A parancsnok elvtárs is előkerül. A toborzás iránt érdeklődünk.

— Szerencsére a mi egységünk olyan, hogy nem nagyon volt szükség toborzásra. Négy főt adtunk a Néphadseregnek, de két hét múlva már nem volt hiányunk. Nem dicsekvésképp mondom, de örülünk, hogy azok közt voltunk, akik máshol segítettünk toborozni. Ugyanis kultúrcsoportunk is van, és a toborzás idején a környező községeket jártuk vele: segítőtűk a gyengébbeket, a rászorulókat.

Ilyen tűzoltósága van **Cell-dömölk II**-nek: lelkes, hivatás-szerető. 1949-ben új szertárt kaptak. A felszabadulás óta minden versenyen részt vettek, s a legutóbbi országos versenyben másodikok lettek 800-as szerelésben. Két éven át bírto-kukban volt az oktatásért járó vándorzászló és a szerelési versenyeredményekért járó vándorzászló is. **Horváth Jenőné**, a női csapat egyik tagja a Tűzrendészeti Érem II. fokozatának, a parancsnok elvtárs pedig a III. fokozatának bírto-kosa.

Ahol a párt és a tanács olyan segítséget ad, mint ebben a községben, és ahol az önkéntes tűzoltók hivatásszeretete ilyen eredményeket hozott, ott büszkék lehetnek a község dolgozó tűzoltóságukra, bízhatnak benne, mert ha a szükség úgy hozná, keményen helytállnak, mint eddig.

IZSÁKFA apró község, de szintén olyan tűzoltósága van, amelyre joggal büszkék a Vas megyei tűzoltók. Olyan csapat ez, amelyik szívvel-lélekkel tűzoltó. **Pál Ernő** dolgozó paraszt, a községi parancsnok úgy beszél egységéről, olyan szeretettel és lelkes büszkeséggel, mint a családjáról. Mint mondja, örül, mert olyan ez a kis kollektíva, hogy bárhová elmenne vele.

Hogy ez valóban így van, hamarosan meg is győződhetünk róla. A parancsnok elvtárs parancsára a csapat kürtöse gyülekezőt fúj, és annak ellenére, hogy a kürt hangja nem riasztást jelez, a szertár előtt úgyszólván másodpercek alatt együtt áll a szerelőegység, fegyelm-zetten, tetterre készen.

Üdvözljük az elvtársakat és a bemutatkozásnál örömmel szer-

zünk tudomást arról, hogy az egyik tűzoltó, aki az elsők között érkezett a szertárhoz, nem más, mint **Mészáros Pál** elvtárs, a község párttitkára. S ha már együtt vannak az elvtársak, kéri, hadd mutassanak be egy szerelést. Örömmel engedünk a kérésnek, amely szívből jön, s a kiadott támadási parancsnomán — a gyakorlótömlőkől szerelt sugar végén megjelenik a víz. Az elvtársak örülnek az eredménynek: sikerült a gyakorlat.

Horváth Mihály elvtárs is kimondhatatlanul boldog. 38 éve tűzoltóskodik. Most 62 éves, de a mozgását a fiatalok is megirigyelhetnék. Ő a csapat szertáros. Úgy félti, gondolza a fecskendő, mintha valami kedves élőlény lenne. De meg is van az eredménye: úgy mű-

parancsnokság segítő mformálta ilyenné ezt a közösséget.

GELSESZIGET zala község. Olyan község szegény, ha a fiatalok kö-laki nem tagja a tűzoltó. Alig állunk meg a „s előtt, máris úttörők és r-bak vesznek körül ben-s mint később kiderült — nem valamennyi tűzoltó.

— Csak tizennygy fő irt létszámunk, mi azont-míncketten vagyunk — **Kuti Kálmán** parancsn-társ, aki maga is alig 1 és már három éve v-egységet.

Érdeklődünk, hogyan munka. Kuti elvtárs el-hogy a csapat jórészt f-ból áll. Olyan fiatalokb- valamennyien DISZ-tag-

A Cell-dömölk II-i szertárban

ködött a gyakorlat alkalmával, hogy becsületére vált a gondozójának. **Horváth** elvtárs él-hal a hivatásért. Vizsgázott gépész és kovácsmester. Munkája is van elég, de ha néhány szabad perce van, máris a szertárban szorgoskodik. **Tólos Ferenc**el együtt élénjáró az egységnek.

Izsákfán jó a tűzoltószellem, de meg is becsülik a tűzoltókat a község dolgozó. **Toborzásra** sem volt szükség, elegendő a létszám, sőt még 7 főből álló női csapatuk is van.

Hogy a párt milyen segítséget ad a jó munkájukhoz, arról talán mindennél többet mond az a tény, hogy a párttitkár is élénjáró tűzoltó. S a tanács? A tanácselnök elvtársnő is tűzoltó-családból származik — az édes-apja volt azelőtt a parancsnok —, s nem is olyan régen még ő is tagja volt a női csapatnak.

Úgy gondoljuk, hogy az elmondottak feleletet adnak arra, hogy miért ilyen jó az izsákfai községi tűzoltóság és miért büszke rá a megye állam- tűzoltósága is. Nem a véletlen műve, hanem a becsületes dolgozók hivatásszeretete és a párt, a tanács, valamint az osztály-

— Olyanok a mi fia- akik a tűzoltói foglalko- lett lelkes kultúrmun- egyúttal. Éppen a mű- nap szerepeltünk Gelsé- senyen, és azt mondták- hogy tovább is jutunk- ja a parancsnok elvtárs- Megtudjuk, hogy —- előbbi helyeken — itt- szervezték a területfele- gálatot.

— Csak az a nagy- komorodik el Kuti elvt- nincsen saját helyiség- összejöhetnek, és az- rá a kovácsműhely me- gasztott” és kátránypa- ritott oldalú, apró desz- —, hogy ilyen a szert-

Hát, ami azt illeti, nem az a „kimondott”

— Azelőtt pajtában fecskendő — folytatja- rancsnok elvtárs —, ig- eléggé restelltek is. Tav- ron aztán anyagot sz- mindegyikünk valamit- ki azt adott össze, és í- hoztuk...

A kocsifecskendő is el benne, olyan kicsi s- szél is befúj, aztán, esik, az is megkeresi!

an összeházasított cserepek t a házhoz. Egyszóval minnek való, csak szertárnak. Ezt azok a tűzoltó elvtárs tudják, akik áldozatkész alkadjukkal összeácsolták, s tet köszönet és dicséret il ezért, de úgy látszik, a me, illetve járási tanács nem ti észre, hogy tenni kellene amit az ügyben. Pedig — gyan más községekben — is módot találhatnának egy szertár építésére.

i, akik a helyszínen jár- c, úgy gondoljuk, jobban i kellene becsülni azt az ál- tkésztséget és lelkesedést, lyet a gelszegi községi lltók tanúsítanak a népi va- a tűztől való megóvása t!

SZTEREGNYÉN hiba van: esőben van a csapat, mert iregek nem férnek még a lokkal — hallottuk. Nem tunk hinni a fülünknek! en az eszteregnyi csapat rszág egyik legjobb egysége gy tudtuk — és a tanáccsal kapcsolatuk is minaszertü soha semmi hiba nem t. Ellátogattunk hát a köz- e, és hamarosan meggyő- ünk arról, hogy ha nem is n vészes a helyzet, mint gyan mondták — bizony mégis van.

tanácsházára megyünk, s kcsére még ott találjuk az k elvtársat, a helyettesét, a tűlkár is előkerül. Az el- elvtárs régi ismerősünk, uk róla, hogy szívvel-lélek- lámogatta mindig a község tóit, és éppen ezért őt kér- ük meg, mi az oka annak, nem mennek rendjén a k.

beszélgetés során kiderül, a létszámmal nincsen hi- az megfelel az előírásnak, in — és ez a legnagyobb — az öregek és a fiatalok ti tört ki az egyenetlenség, edig azért, mert a jó mun- t kapott 7 öltöny ruhát ki- ttiék ugyan, de abból csak regelt kaptak. Erre aztán a lok kijelentették, hogy ez helyes, ezért a ruhák vagy djanak a szertárban, és az veszi fel, akire éppen omadtán a választás esik, ha nem így lesz, hát alk- ik már többé a szertár tá- sem jönnek. Több se kel- az öregeknek! No, ha ez an, akkor a fiatalok be ne k a lábukat! — mondták,

ték, sőt még arról is beszéltek, hogy nincs szükségük olyan re- nitenskedő ifjakra, akik az ab- lakon is bekibálták az öregek- re... A bajt még csak tetőzte, hogy a fiatalok közt volt a ta- nácselnök fia is, így aztán odáig ment a dolog, hogy az öregek és a fiatalok ellentéte végül már a tanács és a tűzoltók, job- ban mondva a tanács és a pa- rancsnok személyi ellentétévé fajult.

Szóval, így esett a dolog Esz- teregnyén, s ami a legnagyobb hiba, a személyi ellentétnek a testület vallja kárát. Megmond- tuk mi is a véleményünket, az elnök elvtárs is a magáét, s abban maradtunk, hogy legkö- zlebb újra eljövünk és szaván fogjuk az elnök elvtársat, aki azt ígérte, hogy két héten belül a legnagyobb rend lesz az esz- teregnyi tűzoltóság; mindent rendeznek, és aztán melki a munka öregjének közösen — úgy, mint azelőtt...

KÖVÁGÓORSÓN az összel 7 fiatal vonult be a testület kö- telekéből, így aztán hiányos lett a létszám. A tanács és a parancsnok elvtárs nem sokat késlekedett, hanem „ha már így adódott — mondták — majd mi magunk rendezzük a dol- got”.

A kövágóorsi testület egyéb- ként Veszprém megye egyik legjobb községi csapata. A mi- értre is választ kaptunk, ami- kor megtudtuk, hogy a tanács- elnök elvtárs is községi tűzoltó, sőt még a kismotorkezelői tan- folyamat is elvégezte.

A tanács határozatot hozott, hogy a létszámhiányt a község a maga erejéből oldja meg, mégpedig úgy, hogy minden ta- nács tag 1 főt köteles beszervez- ni a választókerületéből. A ha- tározatot tett követte, és rövi- desen el is vetették a gondját: a toborzás megoldódott — a létszám teljes, mint azelőtt.

— Nincs is nálunk különö- sebb hiba — mondja **Tóth Mi- hály** parancsnok elvtárs — meg- értjük egymást. A baj csak ott van, hogy nincsen vizünk. Fő is a fejünk miatta, és állan- dóan azon törjük magunkat, hogyan szerezhetnénk egy roncs-gépkocsit. Nem baj, akár- milyen rossz is, csak alváza és négy kereke legyen, a többit majd mi elintézzük, elvégre vagy heten vasasok vagyunk. Szóval, egy tartályos fecskendő szeretnénk építeni, hogy a víz-

Tóth elvtárs — a kövágóorsi parancsnok

hiányt így pótoljuk, e. ehhez kérjük a segítséget.

A kövágóorsiak megérdemlik a segítséget, s mi bizunk ab- ban, hogy ahol így a szívükön viselik a község tűzvédelmének biztosítását és ilyen egységes akarat él bennük, ott nincs le- küzdhetetlen akadály: amit akarnak, azt meg is valósítják.

VÖRÖSBERÉNY is Veszprém megye egyik legjobb, úgyneve- zett tűzoltó-községként ismer- retes. A vörösberenyi tűzoltó elvtársak rá is szolgáltak erre az elismerő jelzőre, mert min- denkor megállták a helyüket. Most azonban hiba van — jól- lehet nem a munkával, hanem a létszámmal. Még mindig 8 fő hiányzik a rendszeresített létszámából, és pillanatnyilag úgy áll a dolog, hogy az elvtársak nem is tudnak egykönnyen megbirkózni a problémával.

— Az öregebbjeit még vala- hogy csak összehozzuk — mond- ja **Gerlei Alajos** parancsnok elvtárs —, azonban fiataljaink mind vidéken dolgoznak, ha- vonta csak egyszer jönnek ha- za, így aztán nem tudunk ve- lük mit kezdeni. A másik baj meg az, hogy a gyértelepen dolgozó fiataljainknak sem sok hasznát látjuk, mert ott is igénybe veszik őket, s így jö- hou már nem akarnak részt venni a foglalkozáson.

Azért a hibák ellenére is megy a munka, terveznek az elvtársak.

— Most rendbehozhatjuk a szertart és környékét, aztán pe- dig víztárolót építünk a patak- ra — kapcsolódik a beszélge- tésbe **Pécsi István** elvtárs, a községi tanács elnöke, aki a fi-

karal együtt maga is eljárá- kelkes tűzoltója a testületnek. Egyébként a politikai oktatót is ő vezeti foglalkozásuk alkál- mával. Így aztán még azt sem mondhatja senki, hogy azért van hiba a fiatalokkal, mert rossz a példamutatás, ugyanis az elnök elvtárs maga is fiatal- ember, s a közseg ügyeinek in- tézése mellett a tűzoltóhivatást sem hanyagolja el.

A vörösberenyi fiatalok ta- nulhatnak a példából, s na- gyobb felelősséget érezhetnek községük tűzvédelmének bizto- sításáért.

Március 31-én befejeződött a toborzás. Az eredménye- ket még nem értékeltük, de máris megállapíthatjuk, hogy a toborzásban részvevő elvtársak fáradozása, áldozatkész mun- kája nem volt hiábaváló. Köz- ségi tűzoltóságaink — szerte az országban — megerősödtek, új tűzoltók ezreivel gyarapodtak. Az eredmények mellett azon- ban hibák is mutatkoznak hol- ilyen, hol olyan formában. Ezek a hibák, kisebb-nagyobb hiá- nyosságok arra figyelmeztetnek bennünket, hogy még további feladatok várnak ránk.

A toborzás hivatalos idősza- ka véget ért ugyan, a munka azonban nem fejeződött be. A szervezeti megerősítés tovább folytatódik a legkülönbözőbb formában. Közeledik a nagy erőpróba: a mezőgazdaság tűz- védelmének, a nyári időszak tűzkármentességének biztosítá- sa, melyben felelősségteljes fel- adat hárul községi tűzoltóink ezreire. Erősítsük tehát tovább soraikat, segítsük őket megtíz- telő és szép feladatuk eredmé- nyes végrehajtásában!

Jó tűzoltóegység az iszákfai...

gyakorlatnál is be- bizonyosodott

A vízpermet (köd-) oltás előnyeiről és használatáról

A régi tűzoltótaktika csak a ködöt sugarat ismerte el hatásos oltóeszközként. Permetezett vizet, úgynevezett szórt sugarat csak a tűz eloltása után, a takarítás munkáknál használták. Ez az elv nagy hőértékű, kifejezett tüzeknél helyes is, mert a sugárzó hő felhajtó ereje elragadja a vízpermetet, mielőtt az a tűz fészékéig eljérne. Ezt az elvet azonban nem helyes általánosítani, mert ennek mechanikus alkalmazása esetén nagy vízkárral, lényegesen lassabban végezhető az oltás.

A modern tűzoltótechnika ezért a vizet ma már igen sok esetben nem kötött sugár formájában használja. Az oltásnál ugyanis csak az a vízmennyiség végez hasznos munkát, amely az égő vagy párázó felületen elpárolog, azt lehűti és vízfilm formájában bevonja. Az elcsorgó vízmennyiség tulajdonképpen nem is vesz részt az oltásban és ezenfelül még vízkárt is okozhat.

Vízpermet- és ködképző sugárcsővek

Az oltáshoz szükséges vízmennyiség jobb kihasználása és a vízkár kiküszöbölése érdekében a tűzoltástechnika különböző rendszerű vízpermet- és ködképző sugárcsőveket, berendezéseket alakított ki.

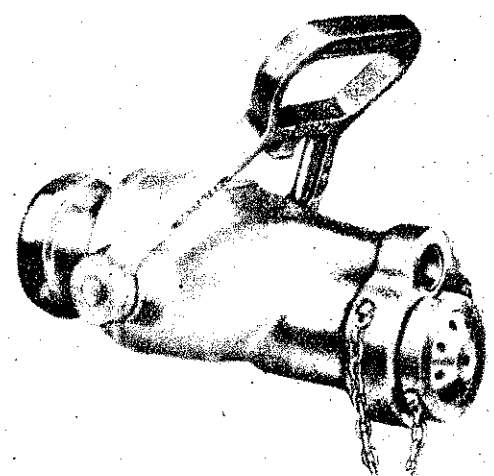
A vízpermet- és ködképző fejek, sugárcsővek a porlasztást kétféle módon, és pedig: ütköztetéssel vagy pergetéssel végzik. Az ütköztetéssel történő vízporlasztás már általánosan elterjedt az oltástechnikában. Ennek az a magyarázata, hogy a furatok és az ütközés beállításával a szórású kúpon könnyebben biztosítható az egyenletes vízelosztás. A pergetéssel működő (rotációs) fejeknél és sugárcsőveknél a vízkúp palástján lényegesen sűrűbben helyezkednek el a vízreszcsekkék.

Az oltó berendezéseknél legelőször a Sprinkler-rendszer használja a permetezett vizet. A szórórózsáknál ugyanis a kiáramló víz a csipkézett terelőtányérnak nekiütközve kétós vízpermetkúpot képez. A terelőtányér csipkézett, szabad felületén áthaladó vízmennyiségéből alakul ki a felső vízkúp, mely a mennyezetet vagy a tetőszerkezetet védi. A tányéron ütköző és visszahulló víz pedig az alsó vízkúpot képezi, amely a rózsa alatti területet védi. Az alkalmazott Sprinkler-rózsáknál 60 l/p vízhasználattal 5—7 m² felület hatásos védelmére lehet biztosítani.

Az állami tűzoltóság szerfelszerelése között a vízpermet-sugárcsővet a legutóbbi

időig csak a puttonyfecskendőnek megfelelő méretben alkalmazták. Ezért a hazai taktika csak a legkritikább esetben alkalmazta a porlasztott vízzel való oltást, és így annak előnyeit sem nagyon ismerte, pedig zárt tüzek oltásánál igen sok előnye van a vízpermet (vízköd-) sugárcsővek használatának.

A nemzetközi tűzoltógyakorlat már hosszú évek óta alkalmazza a vízpermet (vízköd-) sugárcsőveket. Koroljev mérnök 1939-ben Leningrádban kiadott könyvében a következőket írja a vízködről: „A vízködnek tűzoltás céljára való felhasználásával igen gyakran találkozunk. A finoman porlasztott víz a magas hőmérsékletű

Fog Nozzle-rendszerű sugárcső

tűzön azonnal elpárolog és az égés helye feletti a levegőnél nehezebb gőzfelhőt képez, mely betakarja a tűz helyét, és elzárja a levegő oxigénjét. Az utóbbi években a tűzoltásnak ez a módja a vízporlasztó (vízköd-) sugárcsővek különböző fajtáinak alkalmazásával nálunk is meghonosodott. Az ilyen sugárcsővel végzett kísérletek egész sora ennek az oltási módnak az eredményességét igazolja. A népi demokráciák és a nyugati államok tűzoltóságai is a vízpermet-sugárcsővek egész sorát használják.

Hazai kísérletek

A magyar tűzoltóság 1949. évben Fog Nozzle-rendszerű vízköd-sugárcsőveket szerzett be kísérleti célra. Ezek kétágú váltósappal vannak ellátva és kötött, valamint szórt sugarat adók, illetve zárt

állapotban rugózhatók. Az első oltásbáznál azonos nagyságú famáglyák oltáshoz szükséges vízmennyiségeket mérték kötött és Fog Nozzle-rendszerű vízköd-sugárcsővek használatánál. A vízköd-sugárcső alkalmazása esetén feleannyi vízmennyiség kellett az oltáshoz, és a má alatti tálcában az elhasznált vízmennyiség is csak egytized része maradt. Kötött-sugárral végzett oltásnál elle kétszer annyi vízre volt szükség, és a használt víznek is több mint a fele a cába csorgott vissza. Ez a kísérlet be nyitotta, hogy ködsugárcső alkalmazása lényegesen kevesebb víz szükséges, vízkár keletkezésének veszélye is lényegesen kisebb.

A kísérletek során a vízköd-sugárcsővel nedvesített vizet használva is végzett oltást. Ilyen körülmények között a használat további 20—25 százalékkal csökkent. Vízszegény helyeken tehát a rendelkezésre álló vízmennyiséggel a leg hamarabb oltást ezen módszer alkalmazásával lehet elérni.

A további tűzkísérletek — melyek zárt térben végeztek — és a minden tűzoltógyakorlat a vízpermet-oltás előnyeit is bebizonyították. Zárt tűz ugyanis a sugárvezető munkáját nem megnehezíti és akadályozza az átfordított levegő, a füstgáz és a sugárzó vízpermet-sugárcső használata esetében szont a sugárvezető tulajdonképpen függöny védelme mögött hatol előre.

A rendelkezésre álló sugárcsővel végzett kísérletek és a megtörtént ténél szerzett tapasztalatok igazolták, a vízpermet nemcsak zárt térben éghető anyagok, hanem speciális tüzek számára is alkalmas. Használata esetén területeken is lehetővé válik a vízzel oltás, ahol kötött-sugárral nem lehet, veszélyes oltani.

Előnyei miatt a vízköd-oltást a magyar tűzoltóság és tűzrendészet is egyre inkább körben alkalmazza. A Tűzvédelmi Berendezések Gyártó Vállalat 1951-nyarán megkezdte a ködfejek gyártását és egyes helyeken beépített vízköd-berendezések felszerelését.

A vízködoltás alkalmazása

Az új felszereléssel csak megfelelő taktikai ismeretek alapján lehet előnyös sikeres oltást végrehajtani. Emellett merni kell azokat a körülményeket

Vízköd-sugárcső működésben

Szilárdanyag oltásának első hazai kísérlete

ajtákat is, amelyeknél a vízpermet-
rtikája jól alkalmazható.

szélyes szilárd anyagok tüzeinek
kiválóan alkalmas, de csak abban
ben, ha az égő felület a vízközp-
-5 m) kellőképpen megközelíthető.
az esetekben tehát, ha a sugárvezető
-ja ennyire megközelíteni az égő
-vagy tárgyat (pl. tetőtűzeknél),
-kötőtsugar használata szükséges.
-felület túlzott megközelítése is
-os, mert minél közelebről vé-
-az oltást, annál kisebb felületet
-egyszerre oltani.

szélyes folyadékok tüzeit vízzel,
-igárral nem igen lehet oltani,
-a tűzveszélyes folyadékok leg-
-b része könnyebb fajsúlyú, mint a
-zzel befedni és az égést tápláló
-ól elzárni tehát nem lehet a tűz-
-t. A vízköd alkalmazása — a hab-
-mellett — bizonyos körülmények
-lehetővé teszi a vízzel való egyszé-
-ltási mód használatát.

**Vízköd-sugárcső jól véd a hőhatás
ellen**

acsony lobbanáspontú folyadékok
ri oltása nem vezet sikerre, mert a
vízködreszecskek között igen sok
kerül a tűzfelületre. Ezeknek a
ékoknak a gyúléspontja is igen ala-
ezért nem lehet ennél alacsonyabb
a hűteni a vízköddel. A gyúléspont
ban 5—15 C°-kal magasabb a lobban-
ntnál. A mindennapi gyakorlatban
álatos gyúléspont meghatározásnál
bször nem arra az értékre gondol-
ranem az anyagok öngyúlési pont-
mely lényegesen magasabb érték
ul az aceton lobbanás pontja —
°C, gyúléspontja — 8-tól—10 C°, ön-
spontja + 538 C°). Ezt bizonyítja az
tűzoltóegység által végzett oltási
is. Az üzemi egység a kazánok tüze-
z szükséges pakuratórólok védel-
kösugárcsöveket kapott. A parancs-
is az üzem vezetősége — mielőtt a
-aléti szeren elhelyezték volna a su-
-veket — tálcás oltási próbát végez-
-tát kg pakura, hat kg fáradtolaj és
-enzin keverékét meggyújtották és ezt
-lták eloltani. Az oltás természetes
-elenül végződött, mert a keverékben
-nagy mennyiségű benzín (kb. 30%)
-ra leszállította a keverék lobbanás-
-t, hogy az majdnem megegyezett a

nehézbenzinével. Márpedig benzintűzet
nyílt téren vízköddel nem lehet sikeresen
oltani.

Zárt térben az alacsony lobbanáspontú
folyadékok tüze is oltható, mert itt a víz-
ködreszecskek között nem tiszta levegő,
hanem égésgázok lebegnek. Jóllehet itt
sem hűl le az anyag a gyúléspont alá,
azonban a vízköd és a közte levő égés-
gázok mégis lefojtják a tüzet.

Magas lobbanáspontú anyagokat a víz-
köd erős hűtőhatása a gyúlési pont alá
hűti, és ezzel az égés megszűnik. Az ál-
lami tűzoltóság tűzkísérleti telepén 100
m²-nél nagyobb pakuratórfelületet 5 perc
beéigés után 3 percen belül sikerült eloi-
ltani 2 db 200 l/p-es ködsugárcsővel. A víz-
köd-sugárcsöveket a Szovjetunióban is al-
kalmazzák tűzveszélyes folyadékok tüze-
nek oltására. A szovjet taktikai utasítás
szerint a tűzoltóság csak 60 C°-nál magá-
sabb lobbanáspontú anyagok, tűzveszélyes
folyadékok oltására alkalmazhatja a víz-
köd-sugárcsövet.

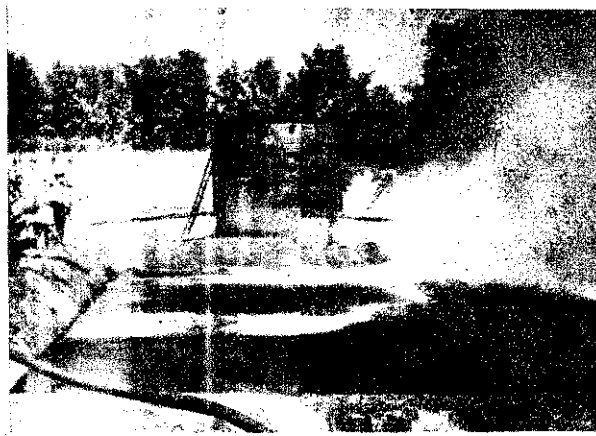
Elektromos tüzek vízköddel való oltása

Áram alatt levő elektromos berendezé-
sek tüzeinek köldtsugárral történő oltása
életveszélyes. Az elektromos berendezések
tüzeinél ezért eddig csak a gázzal történő
oltást lehetett veszélytelenül alkalmazni.
Az elektromos szakszervek és az állami
tűzoltóság 35.000 voltos berendezésen tar-
tott oltási kísérleténél bebizonyosodott,
hogy a vízköddön — nagy ellenállása
miatt — csak milliámpere nagyságrendű
áram folyik át, mely nem veszélyes. Ezzel
a szabadtéri transzformátorok szálló per-
nyétől és portól való letisztítása, ami
hosszú ideig megoldatlan probléma volt,
megoldódott. A jövőben megépítendő per-
nyelemosó berendezések egyben megvaló-
sítják a szabadtéri transzformátorok tűz-
védelmét is. Elektromos tüzeknél, ha a be-
avatkozás kézi ködsugárcsővel történik,
a biztonság miatt — tekintet nélkül a kis
áramerősségre — a lövőkénél földelő ve-
zetéket kell csatlakoztatni a sugárcső-
höz.

Az eddig végzett kísérletek, tüzeseteknél
szerzett tapasztalatok és a nemzetközi
tűzoltóirodalom szakcikkei a vízpermet-
oltás egész sor előnyét mutatták be. Az
oltástechnika és a felszerelések fejlesztése
terén ezen a téren igen komoly lehető-
ségek vannak. A különböző országok tűz-
oltóságai igen sokat foglalkoznak a víz-
permet-oltással, s a magyar tűzoltóságnak
is ki kell használnia a vízköd-oltás beve-
zetésében és fejlesztésében rejlő lehető-
ségeket.

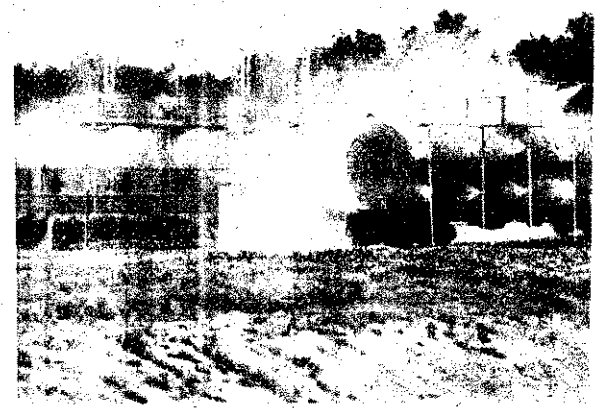
Az elméleti és ipari szakembereknek
foglalkozniuk kell a vízköd-oltás problémá-
jával. Fejlesztieni és tökéletesíteni kell
a szerelvényeket és meg kell kezdeni a
legjobban bevált típusok gyártását. A tűz-
oltóegységek parancsnokainak és sugár-
vezetőinek pedig gyakorlatokon és oltási
próbákon el kell sajátítaniuk a vízpermet-
oltás taktikáját. Ha ez a két feltétel tel-
jesül, mind szélesebb körben el lehet majd
láttni a tűzoltóegységeket vízpermet-
sugárcsővel és az új felszereléssel
még eredményesebben láthatjuk el fel-
adatainkat.

T. Fodor József
tű. őrgy.

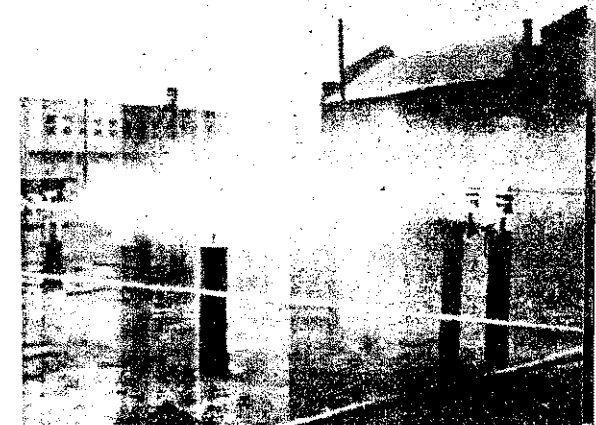
Olajtűz oltása vízköd-sugárcsővel

**Kísérleti célra beépített ideiglenes
vízködoltó-berendezés**

**Lefejtő-telep védelme beépített
vízködoltó-berendezéssel**

**Áramalatti berendezések vízköddel
való oltása**

SZOLGÁLATUNK napi kérdései

A napi foglalkozási rendről

A szolgálat jó ellátása, a továbbképzési színvonal emelésének biztosítása érdekében a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság 1954 augusztus havában szabályozta a napi foglalkozás rendjét. E szabályozás nem a foglalkozási időrev, órához való kötését, hanem a szolgálat és továbbképzés jó végrehajtását hivatott biztosítani.

A rendelet nem merev, hanem lehetőséget ad minden parancsnoknak arra, hogy az előírt foglalkozásokat az egységnek legmegfelelőbb időben hajtsa végre. Az egységparancsnokok tehát gazdálkodhatnak a biztosított idővel az egységük fejlődése érdekében. A rendelet biztosítja hogy a parancsnok egységével napi 5 órán át kulturális és sport tevékenységet, laktanya- és felszereléskarbantartást, értekezleteket, megbeszéléseket folytasson, tehát olyan munkákat végezhesen, amelyek az egység helyi adottságaiból adódnak.

A rendelet rögzíti, hogy az egységek részére előírt napirendi pontokat csak tüzesetek vagy rendkívüli körülmények változtathatják meg, azonban az elmaradt foglalkozásokat a biztosított időn belül pótolni kell.

A napi foglalkozások rendjét — annak ellenére, hogy az számtalan kedvezményt, lehetőséget biztosít — sok egységnél megszegik, nem tartják be. Pl. az egyéni tanulások idejét nem használják fel alapos tanulásra, hanem ezen idő alatt több egységnél az elvtársak főznek és ételt melegítenek, holott a tűzoltói szolgálat ellátásához elengedhetetlenül szükséges szakmai és politikai ismereteiket kellene fejleszteniük. A szakmai gyakorlat lebecsülését bizonyítja az a tény, hogy több egységben — a felügyeleti és járőrszolgálatra hivatkozva — nem tartanak szerelési gyakorlatokat.

Felmerül az a kérdés, hogyan látják el szolgálatukat az egység beosztottjai, ha szakmai képzettségük színvonalának emelése helyett egyéni ügyekkel foglalkoznak, s hogyan hátrítják el a veszélyt egy-egy káreset alkalmával, ha nem képezik magukat megfelelően. A szolgálat ellátásának alapja ugyanis, hogy a szolgálatunkkal kapcsolatos összes ismereteket úgy sajátítsuk el, hogy a legnehezebb kö-

rülmények között is meg tudjuk állni helyünket.

Súlyos mértékben sértette meg a rendelet végrehajtását pl. az egyik alegység, ahol a szombati napokon 8—11 óráig az állami oktatást tartották meg és az elmaradt foglalkozásokat nem pótolták. De van olyan egység is, ahol a beütemezett foglalkozási idő alatt a tűzoltó elvtársak rendszeresen el vannak foglalva az üzem területén elhelyezett vízesbordók feltöltésével vagy a kézi oltókészülékek ellenőrzésével és azok karbantartásával. A tanrend szerint beütemezett foglalkozások így elmaradnak. Persze a foglalkozási naplóban az előírt foglalkozás megtartását rögzítik, s azzal félrevezetik saját magukat, és felsőbb parancsnokságukat is. Helytelen és súlyos hiba, ha a parancsnok a vállalat és a tűzoltóság közötti meglazult kapcsolatot így próbálja helyreállítani, és nem fordít gondot arra, hogy jól képzett tűzoltókat neveljen, akik feladatukat maradéktalanul végre tudják hajtani. Az ilyen egység parancsnoka megelégedzik arról, hogy a tűzoltóság első és legfontosabb feladata az üzem megelőző tűzvédelmének biztosítása és ennek érdekében a beosztottak szakképzett, harcos tűzoltókká nevelése.

Találkoztunk olyan esettel is, hogy az előírt gyakorlati foglalkozásokat arra hivatkozva nem tartották meg, mert az udvar sáros, nedves volt. Előfordul, hogy a beosztott elvtársak nem ismerik a kismotorfecskendő működését, mert nem megfelelő az elméleti oktatások megtartása. Tapasztaltuk, hogy az egységparancsnokok nem foglalkoznak megfelelően az elvtársakkal. Elfoglaltságukra hivatkoznak, s figyelmen kívül hagyják egységük ütőképességét, és taktikai felkészültségét. Az egyik alosztályon pl. rendszeresen, indokolatlanul meghosszabbítják a takarodót. Az elvtársak 21 óra után még sakkoznak,

rádiót hallgatnak és egyéb szórakozással töltik idejüket, de ugyanakkor a kultúrfoglalkozásra fordított idő nem használják ki megfelelően utalunk arra, hogy nagyon sok egységben nem használják fel megfelelően a parancsnokok a kultúrmunkára biztosított időt. Gyakran ötletszerűen alkalmazzák a beosztottakat, a kultúrfoglalkozásra nem kész előre tervet. Előfordultak olyan esetek is, hogy a kultúrmunkára biztosított idő alatt az elvtársak felváltva dolgoztak, vagy a foglalkozás idejét például alvással töltötték. Ebből az is látszik, hogy a tűzoltó elvtársak nem csak a biztosított lehetőségekkel, hanem a kulturális igényeiket kielégíthessék ilyen esetekben arra mutatnak, hogy a parancsnokok elhanyagolják beosztottaik fejlődésének biztosítását.

A fenti példákból megállapítható, hogy egységparancsnokaink többnyire figyelmen kívül hagyták a szolgálatot mindenki számára kötelező utasításait. Pedig legegyszerűbb követelmény, hogy az alegységeken betartsák a foglalkozást és a szolgálatot megfelelően lássák el. Az egységparancsnokok, az ügyeletes tisztok, szolgálatvezetők egyaránt felelősek a rendelet végrehajtásáért és a végrehajtás ellenőrzéséért.

Parancsnokaink egy részénél hangsúlyos a felelőtlenség állapítható meg, a harcosok, nem igényesek beosztottaikkal szemben és sok esetben minden kérdést előttérbe helyeznek a napi foglalkozások és a rendszeres, tervmunka hátrányára. Vannak, akik minden más természetű feladatot előtérbe helyeznek, de a beosztottaikkal foglalkoznak. Megelégednek a beosztottaik neveléséről, úgy gondolják, elegendő a foglalkozás beütemezését a végrehajtás ellenőrzéséről nem beszélni.

A felsorolt példákat figyelembe véve minden parancsnoknak és vezetői beosztásban lévő elvtársnak kötelessége az adott rendeletek, utasítások betartása és betartatása. Eppen ezért minden egységparancsnok vizsgálja meg egységének napi életét, tagolja azt részleteire, s állapítja meg a hibákat és az eredményeket. Támasszon nagyobb igényt egységével szemben, nevelje beosztottait harcos, öntudatos emberekké, hogy a szocializmus építésének védelmében meg tudják állni helyüket. Hazánk és a béketábor védelmére — neveljen minden parancsnok pártához ragaszkodó, elvhű, tántoríthatatlan oltókat!

VÖRÖS ISTVÁN
tű. hdgy.

HAT ÉVTIZED MUNKÁSSÁGA

Az érdi tűzoltóság jubileuma

Szegedi elvtárs a testület munkájáról beszélt

ilis 2-án délután ünnepel-
érdi önkéntes községi tűz-
fennállásának 60 esz-
jubileumát. A megemlé-
e olyan időben került
mikor egész országunk —
nagyobb nemzeti ünne-
április 4-e — hazánk fel-
dulása tizedik évforduló-
megünneplésére készült.
évforduló rendkívüli je-
véget adott e szerény meg-
zésnek, annál is inkább,
a testület hatvan esztend-
ek egy évtizede — leg-
és egyben legterméke-

tagú zenekara indulóval kö-
szöntötte a megjelent vendége-
ket. A fogadás és az egység
megszemlélése után a zenekar
a himnuszt játszotta, majd az
elvtársak vették át a szót: be-
mutató következett. Az egység
támadási gyakorlatot hajtott
végre. A gabonarakártárt támadó
egység gyors és eredményes
szerezése azt bizonyította, hogy
az elvtársak lelkiismeretes,
rendszeres munkát végeztek és
méltóképpen felkészültek az
ünneplésre.

A gyakorlat után a tanács-

gyűjtött pályaudvar hőies vé-
delménél megalapozták a testü-
let jövőjét és hitet tettek az új
élet, népünk életének és va-
gyonának védelmére mellett;
azoknak az elvtársaknak, akik
a legnehezebb időszakról kezd-
ve mindvégig helytálltak, és
akiknek munkássága, segítsége
nyomán új, fiatal, hivatásukat
szerető tűzoltók nevelődtek. Kö-
szönetet mondott a párt, az ál-
larn és az illetékes tűzoltószér-
vek, tűzoltó elvtársak segítségé-
gért, támogatásáért, azért a
támogatásért, mellyel a testüle-

amely a tűzoltóság életében is
bekövetkezett, s arról a megbe-
csülésről, amelyben pártunk,
kormányunk és népünk része-
síti a közösség életét és va-
gyonát védelmező tűzoltóságot.

Elismeréssel adózott mind az
idős, mind pedig a fiatal tűzoltó
elvtársak eddigi munkájáról, s
a fiatalok figyelmét felhívta,
hogy vegyenek példát azoktól az
idős elvtársaktól, akik lelkesé-
désükkel és hivatásszeretetükkel
évtizedeken át az odaadó szol-
gálatteljesítés követésére méltó
példáját adták.

A továbbiakban hangsúlyozta
az önkéntes tűzoltóság jelentő-
ségét, és a községi, mezőgazda-
sági tűzvédelemben betöltött
szerepének fontosságát.

Az egység hatvan esztendő
munkásságát méltatva, annak
a reményének adott kifejezést,
hogy a jubileum további erőt és
lelkességet ad a testület vala-
mennyi tagjának a soronlevő
feladatok végrehajtására, s hogy
ez az erő és lelkesedés a község
tűzvédelmének maradéktalan
biztosításában kamatozik majd.

A kiváló munkát végző el-
vtársak közül az ünnepség során
számosan előléptetésben, többen
pénzjutalomban és dícséretben
részesültek. A megemlékezés
baráti hangulatú összejövetellel
zárult.

Hat évtized munkásságát ün-
nepelték az érdi elvtársak —
fiatalok és öregek együtt, kö-
zöttük olyanok is, akik fél év-
százada tagjai a testületnek.
Megemlékezésüket — a múlt
ötven éve ellenére is — az a
tíz esztendő ragyogta be, amely
szépségével és soha nem látott
eredményeivel az új élet vég-
telen távlatait nyitotta meg. S
ha csupán ezt a tíz esztendőt
ünnepeleik volna is — öt év-
tizeddel, sőt évszázaddal is fel-
érne, mert a független, szabad,
alkotó élet tíz esztendeje volt.

Öregek és fiatalok — együtt ünnepeleik a testület 60 esztendő jubileumát

időszaka — a felszaba-
s óta eltelt történelmi je-
ségű tíz évre esett.

testület félévszázados fenn-
állása nem eredményezett olyan
fejlődést, mint az utóbbi
tized, amely alapvető válto-
hozott az érdi önkéntes
tűzoltóság életében is. Ötven
évtizeden át valóságos kö-
radományból és úgyszólván
tulásból élt ez a kis kollek-
tív, s csak történelmünk for-
pontja és az azóta eltelt
esztendő emelte hivatása
taslatára. Ennek a hatalmas
közösség jelentőségét érezve
zültek az érdi elvtársak hat-
vadás munkásságuk emlé-
etére.

Az ünnepség egyszerű, sze-
ny keretek között zajlott le.
után 5 órakor a tanácsház
terében felsorakozott egység
tagjai, fiatalja és a testület 14

ház nagytermében gyülekeztek
a résztvevők, ahol ünnepi ülés
keretében emlékeztek meg a
több mint félévszázados évfor-
dulóról.

Szegedi János községi pa-
rancsnok elvtárs üdvözölte a
megjelenteket. Röviden méltatta
a szerény ünnepséget és hang-
súlyozta, hogy ez az ünnepség
szerénysége ellenére is igen je-
lentős, mert jelentősé teszi az
a körülmény, hogy egybeesik
felszabadulásunk tizedik év-
fordulójával, amire méltán
büszke a testület minden tagja.
Néhány szóban vázolta az egy-
ség több mint félévszázados
munkáját és külön kiemelte azo-
kat az eredményeket, amelyek
a felszabadulástól eltelt tíz esz-
tendő óta munkájukat jellemzi.
Köszönetet mondott azoknak az
elvtársaknak, akik tíz évvel
ezelőtt, a fasiszták által fel-

veti képessé tették feladata el-
végzésére.

Ezután Lékó László tíf. örgy.
elvtárs, a Pest megyei osztály-
parancsnokság nevében köszön-
tötte az ünnepség résztvevőit.
Rövid történelmi visszapillant-
ás keretében emlékezett meg
arról a nagyfokú fejlődésről,
amely országunk tűzoltóságának
életében az elmúlt évtized so-
rán végbement.

Horváth Károly tíf. szds. elvtárs,
az Országos Tűzrendészeti
Parancsnokság üdvözlését tolmá-
csolta. Beszéde során aláhúzta
a jubileum jelentőségét, majd a
községi tűzoltószolgálat biztosítá-
sának szükségességét hangsú-
lyozva, a továbbiakban lesző-
gezte, hogy a nép vagyonának
védelmére megfizető feladat
minden tűzoltó elvtárs számára.
Beszélt arról a változásról.

Előlikerkült támadási gyakorlatot hajtottak végre az elvtársak

Az áldozatkész és lelkes munkáért Horváth szds. és Lékó örgy. elvtársak átadják a jutalmakat

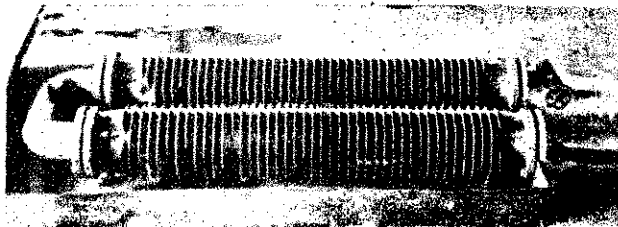
Újítási híradó

A tűzoltógépkocsik készenléti állapotának biztosítása a téli hidegben fokozott gondot okoz. A jelenlegi szertárfűtési módok még nagyobb hideg esetén is biztosítják a szertárakban a néhány fokok meleg hőmérsékletét, ezért a motorok befagyása nem következhet be. Az eddigi központi fűtéseknek azonban hátránya, hogy a gépjárművek motorját közvetlenül nem melegíti. Ezért a motorok csak a szertár alsó légtérében lévő, néhány fokok meleg levegővel egyenlő hőmérsékletűek. Ennek következtében a fűtés ellenére is nehézkes a motorok beindítása. A gyakorlatban ezért a gépkocsi könnyű beindíthatóságát naponta többszöri indítással és járatással biztosítják, ami jelentős üzemanyagfogyasztást és az akkumulátor káros igénybevételét jelenti. Ha pedig a gépkocsi motorját időnként nem járatják, pl. éjszaka, lehűl, akkor a motor csak többször és huzamosabb időn át tartó önindítózással indítható be, ami az akkumulátorok élettartamát jelentősen megrövidíti és a kivevő is késlelteti.

A gépjármű-motorok melegen tartását több egységünkön villamos fűtőtesttel, hőszugárzóval végzik, de ez jelentős áramfogyasztást igényel. Emellett az ilyen fűtési mód a gépjármű-színekben, szertárakban éppen tűzrendészeti szempontból veszélyes, ezért tűzoltóaktanyában történő alkalmazása különösen helytelen és egyáltalában nem példamutató.

Szertárfűtés

A szertárfűtés ezen hiányosságait kűszöbölte ki újításával Kuti György tűz. elvtárs, a Budapesti Tűzrendészeti Osztályparancsnokság 7. számú Önálló őrsén. Az újító a szerállásnál a gépjárműfűtőmotorja alatt fűtőtestet (lásd a képen) helyeztet el. A két bordás csőből készített fűtőtestet két csővezetékekkel kötötte össze a

A talajszinten elhelyezett fűtőtest

laktanya melegvízfűtésének csővezetékeivel. A fűtőtesthez vezetők két csövet a szertár betonpadozatába besüllyesztette és a csövek felett a padozatot ismét lebetonozta. Így a csővezetékek nem idéznek elő zavart a szertárban.

A két bordás csőből álló fűtőtest a padozatba betonozott lábakon fekszik. A két bordás csövet összekötő kettős könyökes-

vön légtelenítő van, hogy üzembelkor a meleg víz áramlásának megakadása érdekében a légtelenítés feltöltés elvégezhető legyen.

Az újító a fűtőtestet védő, illetve lemezzel vette körül. Ennek feladata a nem teljesen tökéletesen záródó szertár kapuk miatt a szertár alján lévő közvetlenül ne érje a fűtőtestet. To a lemez elősegíti, hogy a fűtőtest nagyobb mértékben melegítse a jármű motorját.

Az újítás szerinti szertárfűtőműködés a téli folyamán a gyakori bevált. Az újítás a gépjármű motorjának langyosan tartását és a gyors kivevőbiztosítást, a fűtőtest elhelyezése a gépjármű motorjának gyakori beindítását legessé tette, ami jelentős anyagmegtakarítást jelent, és a kumulátor élettartama kb. megnövekedett. A gyakori indítás legessé válása a motor élettartamát is meghosszabbítja. A motor élettartam növeléséhez az is hozzájárul, hogy a motor beindításakor megindul a megfelelő kenés, mert az újítás a fűtés a motorban lévő olajat is melegíti.

A Belügyminisztérium Tűzrendészeti Parancsnokság ezt a javaslatot újításként fogadta és Kuti György tűz. elvt. 500 Ft újítási díjban részesítette.

SZABVÁNYHÍRADÓ

A szabványhíradó szerkesztői örömmel adnak hírt arról, hogy a tűzoltószabványok gyűjteménye végre könyv formájában is megjelent. A kétkötetes mű nemcsak a tűzoltószabványokat tartalmazza, hanem ismerteti azokat a szabványokat is, amelyek valamilyen vonatkozásban érintik a megelőző tűzrendészetet (pl. széntárolás, villámvédelem stb.). A könyv közkeze bocsátásával még többet ismerik meg a szabványokat és azok gyakorlati alkalmazásánál bizonyára hasznos tapasztalatokat szereznek. Ez úton is megkérünk mindenkit, akinek a megjelent szabványokkal kapcsolatban észrevétele vagy javaslata van, hogy azt írásban

Jelzőtáblák

juttassa el a „Magyar Tűzoltó” szerkesztőségéhez. A 2 kötetes könyv 45 Ft-ért a Szabványboltban (Bp., V., Szent István tér 4. sz.) szerezhető be.

A szabványgyűjtemény kiadásával a Szabványhíradóban ezentúl lehetőség nyílik arra is, hogy szabványjavaslatokat és tervezeteket is ismertessünk. Ezt azzal a céllal tesszük, hogy olvasóink már a szabvány megjelenése előtt megtehessek hozzászólásaikat a javaslatokhoz, illetve tervezetbe. A Szabványhíradót kívánjuk felhasználni a szabványok fejlődésének, módosításának ismertetésére is.

Ennek során felhívjuk a figyelmet arra, hogy az MNOSZ 1042-54. számú „Jelzőtábla tűzoltói vízforráshoz és annak alkalmazása” című szabványról módosítások, illetve bővítések történtek. Ezek az alábbiak:

A tűzcsapjelző táblánál ezentúl azt is jelezni kell, hogy a vízvezetékben ipari víz van-e. Az ipari víz jelölésére a „T” betű előtt egy füstölő gyárképményt ábrázoló fekete jel szolgál. (1. ábra.)

Többek kérésére a kútjelző táblán a „K” betű után számokkal feltüntetésre kerül a kút átlagos vízszintmélysége a

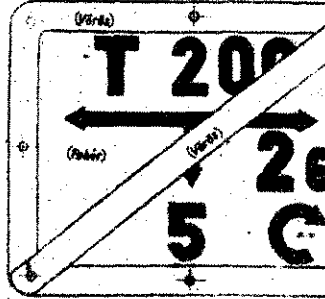
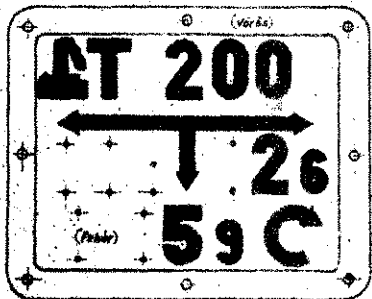
talajszinttől méterben mérve. Az eddigiektől eltérően, a távolságjelzés a tűzcsaphoz hasonló módon történik.

A medencejelző táblánál ugyanúgy, mint a tűzcsapjelző táblánál feltüntetésre kerülnek a távolságok is.

Előfordult, hogy a meghibásodott tűzcsapról a tűzoltóknak nem volt tudomása, s ezért a jelzőtábla alapján a rossz tűzcsapról szereltek. Az ilyen hibák elkerülése érdekében a Szabvány alkalmazza azt a javaslatot, hogy a javítás alatt álló tűzcsap jelzőtáblájára a javítás idejére egy átlós irányban haladó piros csíkot helyezzenek. (2. ábra.)

A szabvány több lényeges előírással bővült. Az „Alkalmazás” című új pontja kimondja, hogy minden földalatti és földfeletti tűzcsapot a tűzoltói vízforrást jelző táblával kell megjelölni. Oltóvíz tárolására szolgáló medencét, kutat és egyéb vízforrást csak akkor kell megjelölni, ha az tűzrendészeti szempontból jelentőséggel bír és megjelölését az I. fokú tűzrendészeti hatóság elrendelte, vagy egyéb szabványok, rendelkezések a kötelező megjelölést előírják.

Felhívjuk a figyelmet arra, hogy a Szabvány hatályáról „Átmeneti intézkedések” pont a következőképpen rendelkezik: E szabvány hatálybalépésekor már üzemben lévő előbb ismertett „Alkalmazás” című pont szerinti tűzoltói vízforrást és szabvány hatálybalépésétől (1955 március 15.) mitől 1 éven belül a Szabvány szerinti jelzőtáblával kell ellátni. E szabvány hatálybalépésekor már üzemben lévő tűz vízforrást, amely az MN 1042-51. 1. mód. vagy MNOSZ 1042-49. szerinti jelzőtáblával már fel van tüntetve, e szabvány hatálybalépésétől számított 1 éven belül Szabvány szerinti jelzőtáblával kell ellátni.

Szilvási Lajos elbeszélése

Mihail Gromov tizede

A kis szobában, amely egyben konyha is volt — így éltek a mi városunkban a munkásemberek — öten álltunk. Valamennyien a kis mufurc kályha köré telepedtünk, és élveztük a meleget. A kályha a szoba ablakfelőli sarkában állt. Apám — akkor már őszbecsüvörös hajú, ötven éves ember — időnként a kályha felé tartotta reumás kezét, és ilyenkor elégedett mosoly futott végig kemény, csontos arcán. Anyám vattás katonakabátot foltozott. Mi ketten, gyerekek ott ültünk anyánk lábánál és fűrgé ujjait figyeltük. Ezeken az ujjakon kirepedezett a bőr, hiszen a mi korán öregült édesanyánk sok-sok évet töltött a mosóteknő mellett, többször mosva a másét, mint a magunkét. És végül az ötödik, aki köztünk volt — Mihail Gromov tizedes, vagy ahogyan mi hívtuk — Miska. Magas, erőscsontú, szélesarcú orosz fiú Vityebszk vidékéről. Örökké mosolygó arca kipirosodott a kályha melegétől. Vastag ujjai között cigarettát tartott és szájából időnként nagy füstgomolyagokat pöfékelt.

Miskát akkor ismertük meg, amikor a mi városunk felszabadulása után — november elején — egy esti őrjárat alkalmával betoppant hozzánk. Nyakában géppisztoly lógott, karján piros karzalag. Apámmal — aki az első világháborúban orosz fogságba került és azóta sem felejtett el oroszul — rögtön szoba elegyedtek...

Miska gyakran adott nekünk egy-egy szögletes katonakenyereket, de sokszor hozott a katonakonyháról ételmaradékokat is. Nagyon kellett ez akkoriban, hiszen még nem volt élet a félig lebombázott városban, nem dolgoztak a gyárak, és amíg a gyenge fahíd fel nem épült, a tisztántúli falvakból sem érkezett élelem. Apám és Miska együtt dolgoztak a hid építésénél. Megszerettük Miskát, aki nem átalította azt sem, hogy néha előjőjön velünk a romházakba fadarabokat szedni. Másképp még befűteni sem tudtunk volna.

A kályhán, a nagy fazékban forni kezdett a víz. Miska felállt, leemelte az edényt.

— Akkor én most megmosakozom, mamácska — mondta anyámnak.

Anyám elővette a nagy lavort, rátette az egyik hokedlira és teletöltötte vízzel. Bele is pacsokolt a kezébe, nem nagyon forró-e. A víz éppen jó volt.

Miska már levetette gimnasztyorkáját, ingét, és nagy élvezettel mosakodni kezdett. Széles felsőtestén úgy futkostak fel-alá az izmok, mintha a bőre alatt önálló életet élnének.

Amikor befejezte a mosást és felénk fordult, a petróleumlámpa sárga fénye megvilágította alakját. Akkor vettük észre, hogy vállán és mellén két sebhely éktelenkedik.

— Hát ezeket hol szerezted? — kérdezte tőle az apám.

Miska tovább törülközött, majd rábökött sebhelyes vállára.

— Ez Voronyezs. Roham közben kaptam.

Ránézett a másik sebhelyre, amelyik a jobb mellén volt.

— Ez Debrecen — mondta halkán. — Járőrben voltunk, és egy német osztagba botlottunk. Öreg, hajlotthátú magyart cipeltek. Mondam a fiúknak, hát hagyjuk ezt? Nem, intenek ők erre. Igaz, hogy tiltva volt nagyobb egységgel harcba keverednünk, de azért csak nekilugrottunk a németnek. Hogy a sebet miként kaptam, arra már nem emlékszem. Csak a tábori kórházban ocsúdтам föl. De az öreg magyart még láttam egyszer a kórházablakból.

Alaposan végigdörzsölte magát a törülközővel. Aztán a gimnasztyorkát rendezgette, igyekezett kihúzogatni a gyűrött vásznát, de az csak makrancosan ráncos maradt.

— Bizony, sztarij Pavel — így hívta az apám —, mindig arra gondoltam, hogy ebben a háborúban valahol otthagynom a fogam, akkor legalább szépen haljak meg. Többször elképzeltem, hogy szembekerülök egy csomó fasisztiával, lövök, amíg golyó van a géppisztolyomban, aztán a gránátjamat vagdalom közé-

jük, és ha minden elfogy, a géppisztolyom tusájával apát ölök, amíg ki nem fogy belőlem a szusz...

Szeme, amely eddig valahová messze nézett, most ismét a kályha felé fordult. Lehajolt, megsimogatva fejem.

— És látod, málcsik — mondta mosolyogva —, életbe radtam. Kivertem a mi földünkről az ellenséget, és elzavartam a magyar földről is. Aztán...

— Aztán, mostmár hamarosan hazamegyek. Sztarij Pavel tudod, mi az: hazamenni. Te már voltál távol a hazától. A szüleitől, a kedvesedtől, mindentől, ami drága...

— Megírták, hogy a kolhozunk romokban hever. Fel kell menni. Szébbé, mint volt. Nyírfák kellene a klub körül. Én is lány...

Felugrott s mindkét kezével megragadta a szék támaszát, majd felénk fordította két nagy, széles tenyerét.

— Látjátok? Ács vagyok. Világéletemben építettem. Én is a jószágú fát. Tetőgerendákat raktam a házak fölé.

Mereven tartotta maga előtt nagy kezét.

— Hazamegyek. Úgy dolgozom, ahogy még sohasem. Én is építünk. És ha kell, megtanulok még más szakmát is, hogy többet tehessek.

Visszaült a székre és új cigarettát kezdett csavarni. Látta, hogy regett a keze. A cigarettá nehezen formálódott ujjai között.

— Ilyen kicsi voltam — mutatott rám —, amikor a kályhát építettük. Most nincs más a helyén, mint üszkös romok. Esküszöm, hogy szébbet építke a réginél.

Anyám megérintette Miska karját. Feléje nyújtotta a kabátot.

— Készen van, Miska — mondta.

— Köszönöm, mamácska — simogatta meg anyám kezét. Felvette a kabátot és kezét nyújtotta apámnak.

— Ne haragudjatok — mondta —, hogy ilyen sokáig talak benneteket.

Láttam, hogy apám küszködik a mondanivalójával, de nem szólt.

— Ugyan... ugyan... — és még jobban megszorította a kezét.

Aztán Miska lehajolt az öcsémhez.

— Ej, ti gyerekek — hangja rekedt volt —, nektek is lesz, nem kell háborúznotok.

— Adja isten, hogy úgy legyen — sóhajtott anyám.

— Úgy lesz, mamácska. Nem engedjük, hogy több háború legyen. Az irmagját is kiirtjuk annak, aki háborút akar. Úgyis sokat beszéltem már. Indulok.

Kifordult az éjszakába. Még hallottam, amint csizmája halkabban kopog az udvar macskakövein.

Ezen az estén szóltanul fektőtünk le. Priccsemen, amint állt az ajtó mellett, sokáig forgolódtam. Nyitott szemmel megnéztem a sötétbe és nyiladozó eszemmel sejteni kezdtem Miska és a sok-sok többi Miska nagyon megérdemli, hogy a híd szeressük. Láttam magam előtt széles mellén a golyó sebhelyét és vállán a söradást.

Nagyon bántam, hogy nem mondtam valami szepet neki, hogy én is megköszönjem, amit azért az öreg magyart ott Debrecen környékén. És elhatároztam, hogy holnap megmondom neki. Meg kell mondanom, Miskának tudnia kell, hogy én nagyon szeretem őt, mert olyan jó ember...

Eszeveszett dörömbölésre ébredtem. Valaki verte az ajtót és kétségbeesetten kiabált:

— Pal! bácsi! Pal! bácsi! Jön a Tiszán a jég! Elviszi a...

Apám izgatottan kapkodva öltözött, idegesen rántott a ruhadarabokból. Anyám azt sem tudta, mit csináljon, megökölt a kezével, amíg apámra az agyonfoltozott kabátot nem vette.

— Mi lesz? Mi lesz? — folyton csak ezt kérdezte.

Apám fojtott hangon válaszolt.

— A híd gyenge. A gerendákat könnyen szétrombolja. Összerántotta magán a kabátot.

— Ha nem lesz híd, nem lesz élelem. A parasztok nekünk jönnek a Tiszántúlról.

— Aztíjti kiugrott az ajtón.

Remegve fektüdtem a priccsemen, és tanácstalanul anyámról, aki kezét tördelve állt a szoba közepén, és szótlanul nézett, szomorú szeméből patakvíz folyt a könny. Anyám odalépett hozzám, és leült a priccsemen. Rám borult és talánul zokogni kezdett. Sovány testét meg-megrázta a zokogás, de hang nem jött ki a torkán...

Vacogni kezdett a foga. Akkor vette csak észre, hogy fel sem öltözött. Sebesen kapkodta magára a ruháit.

Kimegyek apátok után — mondta. — Szükség van ott minden kézre. Te meg vigyázz addig Sanyira!...

Mama! — kiáltottam — én is veled megyek. Nem enged-nyedül!

nyám, aki már éppen kifelé indult, megállt.

Itt maradsz — parancsolt rám —, vigyázz az öcsédre. zef kilépett az ajtón és a kapu felé szaladt. A hajnali szél rogtatta kendője rojtját.

deregve álltam a szoba közepén. Öntudatlanul öltözni kezd-ki kell mennem utánuk, gondoltam. Már tizenkét éves. ott a helyem, ahol a felnőttek. Mindenki ott van most t menteni. És én itthon maradjak? Itt lebzseljek a szo- amíg a felnőttek a hidért küzdenek?...

fűztem a cipőmet és felegyenesedtem. Szemem az ágyra Mit csináljak Sanyival? Odaugrottam az ágyhoz és fel- az alvó gyereket.

Sanyikám! Kelj fel! Öltözni kell!

gyerek dörzsölni kezdte szemét, majd körülnézett.

Hol van mama?

Dolga van. Öltözz fel gyorsan, átvizszlek Kovács néniék-

itettem az ültözködésben, és egy-kettőre készen voltunk- m az ajtót és bekopogtattam a szomszédba. Kovácsék- nyitottam. Kovács néni, gömbölyű asszonyka, sirva ült n. Ijedten nézett fel, amikor beléptünk, s a szemét törül-

Covács néni — mondtam sietve és fogam összeverődött az ól meg a hidegtől — vigyázzon Sanyira, én kimegyek a

laj, fiam, ott van az uram is. Mi lesz, ha elviszi a hidat — kiáltott fel, és magához ölelte az öcsémet.

gyorsan kiugrottam az ajtón, s az utcán úgy rohantam si eszét vesztette. Máskor biztosan megállított volna va- rugodtabb járókelei, de most mindenki sietett. És min- gy irányba tartott: a Tisza-híd felé. A város házánd már meget láttam. Alig tudtam elsiklani köztük. Ahogy em- mindenki komor volt. Az emberek arcára rátelepedett mint az őszi fákra a köd. Az arcokon ott ült a szomorú, rejté kérdés:

Mi lesz, ha elviszi a hidat a jég? Hetekbe kerül, amíg új ritenek.

A MÁV-műhelyiek már csinálják a jégtörő ékeket,

de mi lesz, ha addigra elviszi a jég?...

nehezen mégis odaértem a hídfőhöz. Itt csodálatosképpen ideniült nagy nyugalmat láttam. Nem messze a híd fel-

! Karpov őrnagy állt, a városparancsnok. Mellette az arpov időnként valamit mondott apámnak, aki lefordí-

utasítást, és a körülöttünk állók közül ilyenkor mindig valaki, nyilván, hogy továbbítsa az őrnagy parancsát...

id két lábánál — ezek a "lábak" kalickába rakott nagy eből álltak — orosz katonák dolgoztak. Ék alakban he-

el a gerendákat. Köztük volt Miska is. Kezében nagy uhogtatott, és döngötte a gerendákat.

ként egy-egy katona odajött Karpov őrnagyhoz jelen- ni. Mindegyik csupa víz volt. Egy öreg katona vizes

össze is fagyott.

— Megmentjük a hidat! — Karpov őrnagy összeszorított szá- jul nézett apámra, majd az én vállamra tette kezét.

A híd lábainál szennyes áradatban kanyargott a víz. Nagy jégtáblák torlódtak egymásra, és amikor egy-egy erősebb hullám érkezett, tömpán döngöttek a gerendákat. Félelmetes volt látni a recsegő jeget, és csodálattal néztem Miskát, aki biztos moz- dulatokkal, de minden erejét megfeszítve készítette ez éket.

Karpov őrnagy az órájára nézett.

— Mikor hozzák már a MÁV-műhelyből az ékeket? — kér- dezte apámtól.

Apám éppen válaszolni akart, amikor valaki kétségbeesetten orditozni kezdett, és arrafelé integetett, ahonnan a víz folyt.

Odanéztünk. Úgy éreztem, megfagy bennem a vér. Aztán hirtelen forróság öntött el. A Tiszán óriási jégtorlasz közeledett. Egymásra torlódtak jégtáblákat sodort a zavaros víz.

— Föl — kiáltott Karpov őrnagy a hídlábban dolgozó kato- náknak, és rohanni kezdett a híd felé...

A jégtorlasz úgy közeledett, mint maga a végzet. Karpovék éppen csak léleptek a hídról, amikor a piszkosfehér tömeg nekt- ütöközött a hídlábnak. A híd hosszú teste megreccsent, Behány- tam a szemem, és úgy tűnt, mintha bennem omlott volna össze valami. Aztán lassan kinyitottam a szemem, és... a híd állt. A láb megrongálódott, és nem lehetett tudni, mi tartja még a nagy faépitményt.

Karpov őrnagy tért először magához. Odaintette csuromvízes hadnagyát.

— Ki van a maga szakaszában, aki jó aknász? — kérdezte. A hadnagy gondolkodott.

— Gromov tizedes — szólalt meg kisértetve.

— Hívja ide — parancsolta az őrnagy.

Mihail Gromov tizedes, a mi Miskánk futva érkezett. Ke- ménny megállt, és tisztelgett az őrnagy előtt.

Karpov megfogta Miska karján a kabátot

— A jégtorlaszt — mondta — fel kell robbantani. Akárme- lyik percben jöhet egy másik, és azt már nem bírja el a híd. Így meg nem lehet dolgozni a lábánál. Vállalkozol rá?

Miska egyideig összehűzött szemmel nézte a megrongált hí- dláb körül örvénylő vizet. Aztán felém fordult, rámosolygott.

— Vállalom, őrnagy elvtárs! — Hangja kemény volt, amikor ezt kimondta.

A hadnagy csákányt és egy dobozforma tárgyat, meg egy hosszabb zsinórt adott Miskának. A katona tisztelgett és el- indult. Egy pillanatra megállt előttem, trefásan előrebillentette sapkáját.

— Ne félj, málcsik, — mondta és megsimogatta az arcom, — lesz hid, lesz kenyér is.

Fürge léptekkel indult a híd felé. Eközben jelentették Kar- pov őrnagynak, hogy meghozták a MÁV-műhelyből a vasékeket.

— Rendben van — bólintott Karpov. — Amint felrobbantot- tuk a jeget, felállítjuk a vasékeket.

Ismét a híd felé fordultunk. Miska már ott állt a sérült hídláb felett. Óvatosan átlépett a fakorlátón és ügyes mozdula- tokkal ereszkedett le a gerendákra...

Aztán rálepett a jégtorlaszra. Láttam, amint csákányával lyuk- kat vág a jégben. Mozdulatai gyorsak, de megfontoltak voltak. Bizonyára otthon is így dolgozik majd: fürgén, de okosan.

A jégbe vágott lyukba behelyezte az aknát. Felegyenesedett és felénk intett. Majd megint lehajolt. Meggyújtotta a zsinórt és mázni kezdett felfelé.

Aztán magam sem tudom, hogyan történt. Lehet, hogy az egyik jeges gerendán csúszott meg, vagy rosszul kapaszkodott.

Azt láttam csak, hogy Miska egyszerre meginog és visszazuhan a jégtorlaszra, oda, ahova az aknát helyezte. Abban a pillanat- ban valami villant és a jégtorlasz ezer darabra repült szét.

A felszabadult víz vörös jégdarabokat sodort lefelé. Mihail Gromov tizedes, a mi Miskánk vére festette vörösre a jeget.

Anyám felsikoltott és szeméhez kapta a kezét. Apám és Karpov dermedten álltak. A parton az embertömeg mozdula- lanul meredt a zajló árra.

És a tömeg még akkor is némán állt, amikor visszajöttek a katonák, akiket Karpov vezetett.

— Darabokra tépte a robbanás — mondta rekedten az őrnagy.

Apám lehajította a fejét. Egyik kezével anyám kezét fogta meg, másikkal az én könnyeimet törölte le.

Hosszú évek után Budapestről utaztam vissza a szülőváro- somba, ahol éppen hívatás volt. Ott, ahol egykor a gyenge fahíd állt, most nemes ivelésű, magasba törő vastraverzek sze- geződnek az égre.

Megálltam a hídnál és Mihail Gromov tizedes jutott eszembe. Arra gondoltam, hogy a mi népünk nem állíthatott volna szebb siremléket neki.

Hiszen az új híd két hófehér pillére úgy magastik a Tisza felett, mintha Mihail Gromov két legszebb jellemvonásának állítana emléket: bátorságának és meleg, szerető szívének.

ŐSI ELLENSÉGÜNK ÉS BARÁTUNK - A TŰZ

A gyöngyösi tűzvész

A Mátra lábánál fekvik Gyöngyös városa, egy katasztrófa mélyedésében, melyet három oldalról a Mátra kezűdő hegyvonulatai, egyik oldalról pedig az Alföld végződése, a végtelenség látszó síkság határol. Ezen a környéken igen érdekes a légáramlat viselkedése, amit nagyon jól lehet érezni akkor, amikor a Budapest—Miskolc országúton közlekedünk Gyöngyös felé. Bármilyen jó idő is van, észre lehet venni az Alföld és a hegyvidék találkozásánál fellépő légáramlást, melyet a vidék ismerői úgy hívnak: mátrai szél. Nyáron kellemesen hat a mátrai szél hűvös simogatása, de őszei és télen bizony pirosa csipi az erre járók arcát. A mátrai szél komoly károkat okozott már a város területén, mert részben ennek tudhatók be azok a súlyos tűzkatasztrófák, melyek több esetben csaknem az egész város pusztulását okozták.

Az 1900-as években három komoly tűzvész volt a város területén, melyekre azt mondhatjuk, hogy a város nagy részét elpusztították. 1904. augusztus 16-án tűz ütött ki a városban, mely elhamvasztotta annak jelentékeny részét. 1908. július 14-én hasonló tűzkatasztrófa volt, de méreteiben a legnagyobb és a két előbbi borzalmában is felülmúló volt az 1917. évi tűzkatasztrófa.

Mindenekelőtt le kell szögeznünk, hogy a város siktátorrendszerű beépítése, mely még ma is megtalálható, valamint az ebben az időben meglévő vízháló (mivel vízvezeték csak 1927-ben épült) és a mátrai szél

nagy mértékben hozzájárult az óriási tűzvészhez.

1917. május 21-e emlékezetes nap volt Gyöngyös város lakosainak életében. Az idősebb emberek, kik ezen a napon a városban tartózkodtak, még ma is kétségbeesett tekintettel mesélik el az eseményeket. Ezen a napon a mátrai szél olyan erővel fújt, mint a város felett, mintha mindent el akart volna söpörni maga előtt. Orkánnak nevezhető száraz vihar dühöngött, hatalmas porfellegeket hajtva maga előtt az utcán. Mindenfelől recsegés, ropogás jelezte a vihar fékezhetetlen pusztítását. Délután háromnegyed 5 órakor félrevert harangok kongása vegyült bele a vihar zúgásába, és hatalmas füstfellegek jelenték a vesztelt a gyöngyösi alapítványi kórház környékén (a gyöngyösi kórház jelenleg is ezen a helyen van). Kigyulladt a kórház — hangzott mindenfelől a kétségbeesett kiabálás.

A tűz valóban a kórház területén keletkezett, kigyulladt a régi, rozoga mosokonyha faszindelyel fedett tetőzete. A kórház épületében azonban nem esett kár, mivel a szél ellenkező irányba hordta a paraszat és a lángnyelveket. Az óriási viharban pillanatok alatt terjedt a tűz. Előbb a Felső utcában kezdett füstölni 1—6, egymástól távollevő háznak a tetője, majd hirtelen lángba borultak, de a lángok átcsaptak az utca másik oldalára is. A dühöngő vihar percek alatt lángtengerbe borította a város több részét.

A gyorsan felirasztott tűzoltók a károszt helyére vonulva már 8—10 házat—lángbaborúva találtak. Alig

kezdték el az oltási munkát, már más, közeli és távoli házak is tüzet fogtak.

A fékezhetetlenül tomboló szélviharban a tűz házcsoportokat ugrott át és veszélyesen gyújtogatott mindenütt, úgyhogy fél óra múlva százszámra égtek a házak, és a háborús létszámú tűzoltóság nem tudott természetesen intézkedni a lángtengerben.

A helyzet percenként változott, pillanatok alatt újabb és újabb házakat, utcákat támadott meg a pusztító tűz. A kis létszámú tűzoltócsapat 1—2 kézi mikódöntéssel fecskendővel és kézi eszközökkel a legveszélyesebb helyeken víva kiállástalan harcát.

Az óriási lángtengerben nem lehetett a lakosság segítségére támaszkodni, mert mindenki a saját portáján mentette azt, ami menthető. A tűzoltóság egymaga viszont kevés volt a tűz megfékezéséhez, mert nem volt segítség, akire támaszkodni lehetett volna.

A vész hallatára a diákokból szervezett tűzoltók is a kórházhoz siettek. A lángtenger miatt azonban lehetetlen volt a tűzfészek megközelítése. Az égő, szűk siktátorok között igyekeztek előhatalolni, és vesterlancot alkotva próbálták a tüzet támadni, fékezni, ott ahol lehetett.

A 16 főből álló tűzoltóság nem tudta a tüzességhez kívünni az összes felszerelést, ezért azok egy része a laktanyában maradt. A diáktűzoltók parancsot kaptak, hogy menjenek a tűzoltólaktanyába és hozzák ki az összes fecskendőket, s egyéb felszereléseket. A kórháztól délre eső siktátorokon keresztül igyekeztek a kis diákcsoport a tűzoltólaktanyába. Ekkor azonban már olyan nagy volt a tűzvész, hogy a lángok háztömböket, ugrottak át és mint valami porfelleg, úgy hőkölőlyöttek az utcán. A város negyedrészé már teljesen lángokban állt. Fenyegette a Kossuth utcát, a főteret, sőt a nagytemplomot is. Ezek után az utolsó jelző nem lehetett más, mint az, hogy mindenki mentsen ott, ahol tud és amit még lehet.

A diákcsoport, alig érte el a tűzoltólaktanyát, már az is veszélyben volt. Behatoltak a szertárba, kimentették a tűzoltófelszereléseket és nem veszélyeztetett területen biztonságba helyezték azokat. Nekik köszönhető, hogy a tűzoltófelszerelésekben nem esett kár, mert a szertárból való kivontatás után a tűzoltólaktanya is lángbaborult.

A rémület általános volt, csak a tűzoltók és a diákokból szervezett tűzoltócsapat tagjai nem vesztették el a fejüket, hanem csoportokra oszolva, hol itt, hol ott végeztek testi épségüket sem kímélve, hőiesen, önfeláldozó munkájukat.

Az egyik diáktűzoltó, Szabó Imre két orosz hadifogoly segítségével egy asszonyt és egy kislányt, mentett ki egy olyan pincéből, melynek lépcsője már tüzet fogtak.

A tűz továbbterjedését nem lehetett megakadályozni. A tűz keletkezése után egy óra múlva lángokban állt a fői város, sőt a főteret épületei is. Leégett a főtemplom is, a tűz elolvastotta a két toronytornyokat, a harangok leszakadtak, és a kopár falak maradtak. A tűz romboló munkája éjszakára befejeződött, azonban a végleges oltás nyolc napig tartott. A gyöngyösi és környékbeli tűzoltók 9 napon keresztül éjjel-nappal végezték hőies munkájukat, és csak akkor pihentek, amikor a fáradtságtól vagy égési sebek fájdalomtól kimerülve összeestek. A gyöngyösi tűzoltóság tagjai hősiök voltak, megérdemlik, hogy a magyar tűzoltóság díszkén emlegetse őket. 16 tűzoltó közül 11-nek a háza

porrá égett; miközben az ő h égett, addig ők a másét menték. Gyöngyös egészségének híre mozdult a környék tűzoltói igyekeztek segítségét nyújtani Gyöngyös város népének. Az egy öltőség a városháza védelmére állt. Gyöngyösorszából tűzoltó érkezett 1 fecskendővel a kiskaszárnya körül harcolt: ellen. A markaziak 24 fővel, 1 kendővel a Kossuth Lajos utcán a viszontlátok 12 tűzoltóval, 1 kendővel a Nagytemplom körül dolgoztak. Közreműködtek a tűz oltásában Víznek (8 fő), 1 (18 fő), Karácsond (30 fő), Nagyi (8 fő), Abasár (9 fő), Veresmar (16 fő), Hatvan (12 fő), Gyöngyös (16 fő) községek tűzoltói és sokan mások, mindenünnen az környékről. Azonban minden berli erőfeszítés hiábavaló. Gyöngyöst nem sikerült megtenni. A pusztulás fő oka: a teljesen víz nélküli volt, ami régi köztalálék nem igen törő. A régi feljegyzések azt írják, Gyöngyöst akkor sem lehetett megmenteni, ha minden utcán kon tűzoltók és fecskendők állt volna, hiszen víz nélkül lehet a tűzoltóság.

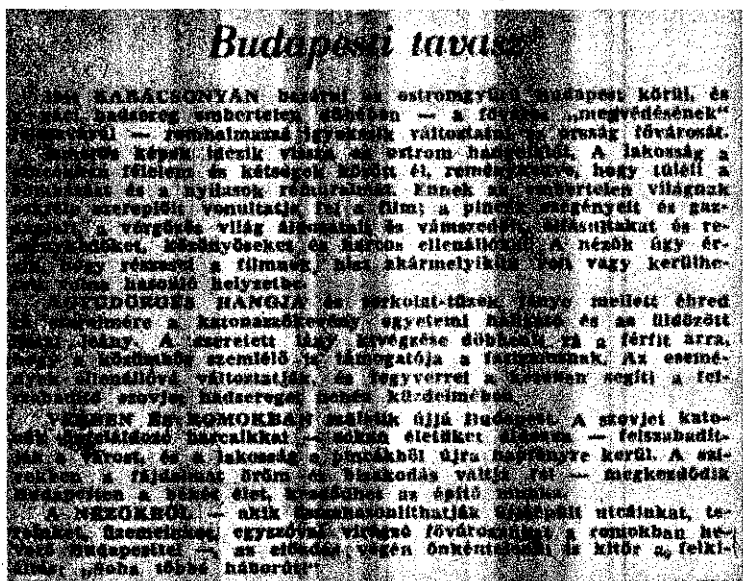
A tűz pusztítása után megégették, hogy 800 ház égett le, léktalanul maradt több mint ember, 11 egyén megégett megfulladt a füstben. Azoknak ma, akik kisebb-nagyobb sértek szenvedtek, számlálhatatlan. A súlyosan sérültek külön kóvonat szállította Budapestre, 122-en virradóra a kisebb házak hamuvá égtek, a nagyobb, emű épületek katasztrófa azonban ezen a napon is folytatódott. A gok dűhösen jártak vad tánc s a tűzoltókon kívül nem igérődött velük senki sem. A h utcákon, közökn és siktátor végig nem volt sehol tető, egy ép fal, mindenütt csak pusztulás, üszök és hamu. A l utak közepén és a tereken a mentett bútordarabokon üstek áldozatai véresre sirt és füstt mart szemekkel, tépet ruhákt vártak, hogy valaki segítsen. A legtöbb családnak csak az radt, ami rajtuk volt.

Január 23-án délután 4 óra különvonaton megérkezett Gyöngyösre a királyi pár. A nép elsőkül hangon kérte a segítséget. A segítségadás annyiban merű hogy a király kítűzte Madár tő, mellé az ezüst érdemkretet, majd a különvonaton viss Budapestre. A hajléktalanok bajajutottakon a népen kívül nem segített. Volt olyan győm polgár, aki még évek múlva l ban az ideglenes patjában l amibe a tűzvész után betelepít Nézzük, mi volt a tűz keletti oka:

Amint mondják, a kórház l konyhájában elmebetegek dűtak, akik venyigélt alaposan tőttek a vízmelegítészhez. A kéből lángok csaptak ki az éppekor uralkodó szélvihar követében fellépő nagy huzat miatt elmebetegek ezt észrevették, dgyon tetézt nekik, s ezért jobban tüzeit. A keménybű csapódó lángokat a szél ráve faszindelyre, ami tüzet fogott, a nagy viharban gyorsan elmasodott. A felleve elfogadha az is lehet, hogy a mosókonyhaterében gyulladt meg az oda tett tüzei anyag, és az gyű meg a tetőt.

Az 1917. évi nagy tűzvész 4 év telt el, s a tűzvész nyomomár csak fényképekben és felzésekben találhatók meg.

A tűzoltóság megőrzött az u számára egy zászlórudat és télig elégett serleget, csak maradt meg a laktanyából. A gyöngyösi tűzvész tanul használjuk fel tüzorrendszeti kánkhoz, hogy hasonló eset többé ne fordulhasson elő a gyar tűzoltóság történelében. Kostelesky S. tű. főgy

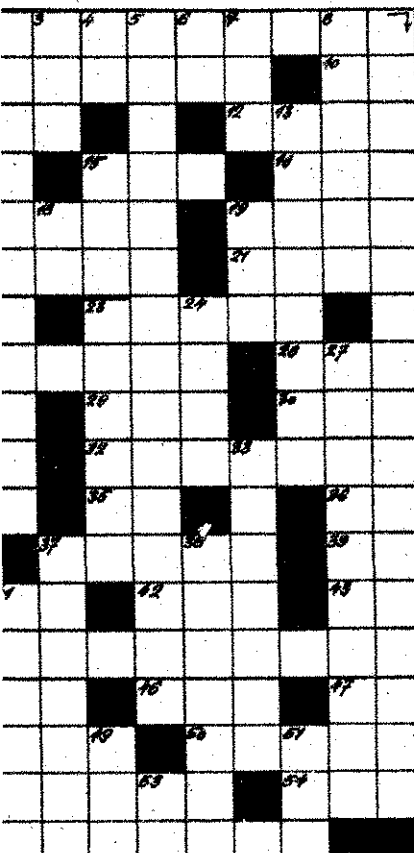
FEJTŐRŐ

VIZSZINTES SOROK:

5. APRILIS 4-ÉN (folyt.: függ. 11. sz. sor.)
 1. toltó. 10. Névelő. 11. EÜF. 12. Lett folyó,
 13. (oroszul: Dvina). 14. Magánhangzótlán
 k. 15. Elvisei. 16. Enkábé!!! 17. Kátrány-
 télelőség. 18. Rendezetten, kevert Anna!?!
 19. pantás, ismert szóval. 21. Takard! 22. Van
 ap is. 23. Az indánok „szerették”!
 24. oroszul (fonetikusan). 25. Szélhárfa. 26.
 hangzótlánul — fás! 29. Nem egészen au-
 30. LRÁ. 31. Babasírás. 32. Változós (is-
 títin szóval). 34. Rendezőgárda. 35. Fán van
 (ány!). 36. Végnélküli sár. 37. Nem ilyen-
 tán Nándor. 40. Nem éppen kedvelt! 42.
 43. Enekhang. 44. Két szó: lejárt a és idő-
 (ék. hiány). 45. Vigyázva. 46. TSR. 47. Nép-
 gli Tanács. 48. Férfinév. 50. Régi fegyver-
 (vissza). 52. Keresztülőköt. 54. Minden
 megne.

FÜGGŐLEGES SOROK:

FÜGGŐLEGES 13. SOR FOLYTATÁSA. 3.
 „fejrevaló” (vissza). 4. AAAAAAA. 5. A
 6. LEGES 11. SOR FOLYTATÁSA. 6. Ka-
 7. Koltán. 7. Takar. 8. Leikesezése, kitartása
 9. 10. 11. A VIZSZINTES 1. SOR FOLY-
 12. SA. 13. A FÜGGŐLEGES 5. SOR FOLY-
 14. SA. 15. Tyúk, dunántúli tájszóval. 18.

1. eleje. 19. NFL. 23. Verset mond. 24.
 25. folyó. 27. Vadállata. 33. Hangszer. 37.
 város, de tengerszoros is! 38. Van ilyen
 41. Jó kedve van, de nem azért, mert
 42. is van a végén. 49. ÓOL. 51. Kavert jog
 (teleleg). 53. Lakos Géza.

3. FEJTÉSÜL a következő sorokat kell be-
 ni: Vízszintes 1. sor; függőleges 2., 5., 11.
 sor.

4. FEJTÉSI HATÁRIDŐ: 1955. április 30.
 HELYÉSEN MEGFEJTŐK KÖZÖTT ne-
 venként jutalmakat sorsolunk ki.

1955. első negyedének helyesen megfejtői:
 ócs László, Hatvan; Rigó Jenő, Lenti; Tóth
 Somogyudvarhely. — sorsolással egy-egy
 jutalomban részesültek.

MIÉRT állhat fenn áramütés veszélye kikapcsolt áramkör esetén is?

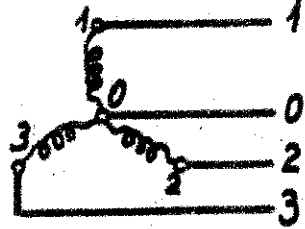
A villamossági alapisme-
 retékből tudjuk, hogy áram-
 körről akkor beszélünk, ha
 az áramforrás két sarkát
 (pólusát) összekötjük a fo-
 gyasztóval. Az áramkör te-
 hát három főreszből áll:
 áramforrásból, vezeték-
 és fogyasztóból. Mindenki
 előtt ismeretes, hogy áram-
 ütés akkor áll fenn, ha az
 áramkör két vezetése az
 emberi testen keresztül ker-
 ült összeköttetésbe, mert
 ilyenkor az áramkötés az
 emberi testen át követke-
 zik be. Ebben az esetben
 tehát az áramütés úgy ke-
 letkezik, hogy az emberi
 test egy olyan zárt áram-
 körbe kerül, amelynek egy
 része az emberi test. Az
 áramütésnek ez a formája
 könnyen érthető, mert az
 áramkörhöz tartozó két
 vezetőt az emberi test zár-
 ja, vagyis az emberi tes-
 ten át következik be a vil-
 lany áramlása.

A most ismertetett áram-
 ütési veszélyen kívül az
 áramütés veszélye fennáll-
 hat abban az esetben is, ha
 az áramkörnek két vezeté-
 ke közül az egyik ki van
 kapcsolva, és az emberi
 test csak a ki nem kapcsolt
 vezetékkel érintkezik. Ilyen
 eset fordulhat elő a gyá-
 korlatban a mindenki által
 jól ismert, bármelyik fajta
 villanylámpa esetében is,
 mert a kapcsoló a kikap-
 csoláskor csak az egyik
 vezetékét szakítja meg.
 Keressük meg az ilyen
 esetben bekövetkező áram-
 ütések okait!

A mai korszerű erőmű-
 vekben, főleg háromfázisú
 generátorokat használnak.
 A háromfázisú áramfejlesz-
 tő gépeknek három, egy-
 mástól független tekercse-
 lése van, vagyis mindegyik
 tekercselésből egy-egy füg-
 getlen áramkör képezhető:
 mindegyik egy-egy kétveze-
 tékes egyfázisú váltakozó
 áramú generátor szerepét
 tölti be. A három egyfázisú
 generátor együttesen alkot-
 ja a háromfázisú generá-
 tort. A háromfázisú gene-
 rátor három tekercsét a
 gyakorlatban ún. nullaveze-
 tékes csillagkapcsolással
 kötik össze. Ennél a kapcsolá-
 snál a három tekercs
 összekapcsolt végét az ún.
 nullavezetékekkel, a három
 tekercs másik végét pedig
 három, ún. fázisvezetékekkel
 vezetik a fogyasztási hely-
 lyekre (lásd az ábrán).
 Ennél az áramrendszer-
 nél tehát összesen négy veze-
 ték van, ezért háromfázisú
 négyvezetékes áramrend-
 szernek hívják. Ha bárme-

lyik fázisvezetékét és a
 nullavezetékét fogyasztóval
 kötjük össze, akkor egy-
 önálló áramkört kapunk. A
 nullavezetékét egyben föld-
 delésre is felhasználják,
 ezért a nullavezetékét le-
 földelik. A földelésnek ezt
 a módját, amikor a földé-
 lés a már leföldelt nullaveze-
 tékekhez történik, nullázás-
 nak hívják.

A most leírtakból tehát
 kiténik, hogy ha a három-
 fázisú négyvezetékes rend-
 szer bármelyik fázisveze-
 tékét és a nullavezetékét
 használjuk fel áramforrás-
 sul, akkor az egyik vezeték,
 a nullavezeték földdel van
 kapcsolatban, mert azt le-
 földelték. Majdnem kivétel
 nélkül ez a helyzet a gyá-
 korlatban használt áramkö-
 röknel, mert ezeknél a há-
 romfázisú áramrendszer fá-
 zisait használják a nulla-
 vezetékkel áramforrásul.

Háromfázisú áramforrás kikapcsolt állapotban

Ha csak egyik fázisveze-
 tékét használják a nullaveze-
 tékekkel, akkor a kétveze-
 tékes egyfázisú áramrend-
 szert nyerik. A kétveze-
 tékes egyfázisú áramrend-
 szerre kapcsolt fogyasztók
 kapcsolói nagobbrészt csak
 az egyik vezetékét szakít-
 ják meg kikapcsoláskor. A
 kapcsoló által megszakított
 vezeték egyaránt lehet a
 nullavezeték vagy a fázis-
 vezeték. Ha a kapcsolót a
 fázisvezetékbe iktatták, ak-
 kor kikapcsolás esetén a
 kapcsoló után lévő bárme-
 lyik vezeték érintkezésekor
 nem történhet áramütés.
 Ha ellenben a kapcsoló a
 nullavezetékét szakítja meg,
 akkor még kikapcsolt hely-
 zetben is létrejöhet az
 áramütés, ha az emberi test
 a fázisvezetékekkel kerül ösz-
 szeköttetésbe. A földön álló
 vagy a földdel összekötte-
 tésben lévő ember ugyanis
 a nullavezetékekkel állandó
 kapcsolatban van, mert a
 nullavezetékét — mint
 megbeszéltük — leföldelik.
 Ha pedig a nullavezetékekkel
 a földön át kapcsolatban
 lévő ember csak egy veze-
 tékhez, a fázisvezetékhez
 ér, akkor zárja az áram-
 kört, és áramütést szenved.

A fenti áramütési veszély
 nemcsak a fázisvezeték
 érintésekor áll fenn, ha-
 nem akkor is bekövetke-
 zik, ha az ember valami-
 lyen szigetelési hiba miatt
 kerül érintkezésbe a fázis-
 vezetékkel. Ez történik pl.,
 ha a fázisvezetékekkel érint-
 kező, rossz lámpafoglatat-
 hoz vagy hibás kapcsoló-
 hoz ér hozzá az emberi
 test. Ugyancsak fennáll az
 áramütés veszélye, ha az
 emberi test vízszágon vagy
 más vezetón át érintkezik
 a vezetékkel.

Az eddig tárgyalt esetek-
 ben előforduló áramütések
 súlyosságát fokozza, ha az
 ember az érintkezéskor jól
 vezető anyagon áll, vagy
 ilyenekkel van kapcsolat-
 ban. Ide tartoznak a beton,
 a nedves padlózat vagy
 víz-, gáz-, gőz és egyéb —
 fémből készült — csöveze-
 tékek vagy más vasszerke-
 zetek. Az áramütés elleni
 védelem miatt szerelésekor
 a szerelő mindig jól szige-
 telte rétegen (gumiszőnyeg,
 száraz fadeszka stb.) áll.

Fokozottan leselkedik az
 áramütés veszélye a tűz-
 oltóra, hiszen a tűzoltó
 rendszerint vízszárral, ví-
 zes tömlővel dolgozik, és
 átmedvesedett talajon, pa-
 dozaton áll, tehát ezeken át
 az áramütésbe kerülhet. A
 víz, a nedvesség az áramot
 jól vezeti, s az áramütés
 veszélyét elősegíti.

A legfőbb értéknek az
 emberi életnek védelme
 ma a legfontosabb. Ezért
 minden tűzoltónak és főleg
 minden parancsnoknak kü-
 lönösen nagy figyelmet kell
 fordítani arra, hogy
 a káresetnél egyetlen tűz-
 oltó se szenvedjen áram-
 ütést. Az áramütés elleni
 védelem nehéz, nagy kö-
 rültekintést igényel, mert
 káreseteknél a nedvesség
 és hibás vagy mognrgáló-
 dott villanyvezetékek miatt
 ezer veszély leselkedik a
 hivatását teljesítő tűzoltó-
 ra. A védekezés egyetlen
 módja: a megbízható áram-
 talanítás. Az áram meg-
 nyugtató kikapcsolása, az
 áramütés lehetőségének tel-
 jes megszüntetése — mint
 cikkünkben röviden igye-
 kezünk rámutatni — nagy
 körültekintést igényel. Az
 eredményes áramtalanítást,
 az áramütés veszélyének
 teljes kiküszöbölését tehát
 csak olyan gyakorlott szak-
 ember végezheti, aki szak-
 ismerete mellett teljes rész-
 letességgel ismeri az
 áramtalanításra váró vil-
 lamos berendezéseket és
 azok kapcsolási módját.

Győre elvtárs beszél

Aktív értekezlet

A Belügyminisztérium Légoltalmi-, Tűzrendészeti- és Bűntetés végrehajtási Parancsnoksága március 18-án együttes aktívalistát tartott a BM Budapesti Főosztály Tűzrendészeti Osztályának kultúrtermében. Az ülésen Győre József belügyminiszterhelyettes elvtárs tartott beszámoló-t. Beszámolója során a három parancsnokság munkáját értékelte a Központi Vezetőség március 4-i, történelmi jelentőségű határozatának tükrében és megszabta azokat a feladatokot, amelyek a részvevő szervekre hárulnak a határozatban foglaltak végrehajtása során. A beszámolózt követő vita során számos hozzászólás történt.

A hozzászólók nagy lelkesedéssel méltatták a Központi Vezetőség március 4-i határozatának jelentőségét és saját munkatervüket eredményeiket értékelve biztositották a legfelső vezetést arról, hogy minden erejükkel érvényt szereznek a márciusi határozati eredményes végrehajtásának.

Propaganda-kiállítás

A szegedi tűzrendészeti alsztály-parancsnokság nagyszabású kiállítás rendezett a tűzrendészeti szabályok ismeretese és ezzel egyidejűleg a tűzkarok csökkentése érdekében. A kiállítás április 3-án nyílt meg és a szépszámú látogatóknak hasznos segítséget nyújt a szemléltető eszközökön keresztül a leg-szükségesebb tűzrendészeti szabályok elsajátítására. Az alsztály diafilmbetéttel és a gépállomások, termelőszövetkezetek részére rendezett előadásokkal is hatáson propagandamunkát fejt ki. A szegedi alsztály kezdeményezése dícséretes és követésre méltó.

A nagykanizsai elvtársak előadásra készülnek

Híreink

Kulturhírek

**AZ ALMÁS-FÜZITŐI ORSPA-
PARANCNOKSÁG** április 4-e méltó megünneplésére a megye valamennyi egységét kultúrversenyre hívta ki. A versenyfelhívás kötelező pontjai: egy szabadon választott színdarab és egy szabadon választott szavalt. Ezen felül bármelyik csoport előadhat néptáncot, kórusművet, stb.
A versenyre április 2-án került sor a tatabányai tűzoltóaktanya kultúrtermében.

A SZOLNOKI ALOSZTÁLY kultúr-csoportja előre megállapított terv alapján járja a községeket, ahol vidámbanban vidámabb előadások-
ka: szórakoztatja a lakosságot. A kultúr-csoport tagjai szabadnapjukból, fáradságot nem ismerve végzik munkájukat, és az eredmény 156 fő új községi tűzoltó elvtárs toborzásában mutatkozik meg.

**A HAJDUNANÁSI ALOSZTÁLY-
PARANCNOKSÁG** kultúrgárdája is sikeresen használta fel előadások színdarabok előadását a községi tűzoltóság toborzásánál. Március hónapban pl. a helyi kultúrterthon helyiségében nagy sikerrel adták elő Molière „Botcsinálta doktor” c. háromfelvonásos vígjátékát.

**A KISKUNFELÉGYHÁZI TÜZ-
RENDESZETI ALOSZTÁLY** a kultúrterület megerősítése céljából az elmúlt hónapokban komoly munkát végzett. Megerősítette kultúrgárdáját új tagok bevonásával, és sok időt fordított a magas színvonalú jelenetek betanulására. Kultúr-csoportjukban a rendőrség tagjai is szép számmal szerepelnek. Ez arra mutat, hogy példás az együttműködés a BM szervei között. Megmutatkozik ez a szakmai munkájukban nyújtott kölcsönös segítségyújtásban is.

**AZ ENCSI TÜZRENDESZETI ALO-
SZTÁLY KULTÚRCSOPORTJÁ-**
NAK működésénél is megmutatkozik a felszabadulás óta eltelt tíz év fejlődése. Elvtársaink számtalan községet látogattak meg toborzó körútkjuk alkalmával és mindenütt nagy sikert arattak műsoros estjükkel. Ezeket az előadásokat felhasználták a megelőző tűzrendészeti jelentőségének méltatására is.

**A KALOCSAI ALOSZTÁLYPA-
RANCNOKSÁG BEOSZTOTTAI JÁ-
RÁSOK területén minden községben megszervezték a rádióhaligatást a helyi tűzoltóság számára. Ennek segítségével Ember György rádiófor-
portját több mint 250 községi tűzoltó hallgatta meg. A riport meghallgatása után megbeszélést annak tartalmát és mondanivalóját, s ez komoly segítséget nyújt az elvtársaknak további munkájuk sikeres elvégzéséhez. Községi tűzoltó elvtársaink büszkén és megaláztatlanul érzik, hogy pártunk és kormányunk törődik velük és megbecsüli önkéntes munkájukat.**

TARDOSBÁNYA KÖZSÉGNEK jól szervezett tűzoltósága van. Az előléti 24 főtől 54 főtől áll a tűzoltóság létszáma, ebből 26 újonc, 8 úttörő és 7 leány. Kultúrgárdájuk nemcsak a községnek, de a környéknek is nyújt kulturális eseményeket.

Kitüntetések

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa hazánk felszabadulásának 10. évfordulóján tűzoltóságunk több tagját külön kitüntetésben részesítette jó munkája jutalmaként.

A 10 éves évforduló tiszteletére rendezett ünnepeken megerősített elvtárs részt vett a Belügyminiszter elvtárs által adományozott kitüntetésben, rendkívüli előléptetésben és dicséretben.

Tűzoltóegységeinken mindenütt ünnepélyes keretek között emlékeztet meg felszabadulásunk 10. évfordulójáról, s az ünnepek befejeztével a kiváló munkát végzett elvtársak különleges jutalmakban részesültek.

Elvtársaink ismét tapasztalták, hogy népünk állama megismeri és elismeri a jó munkát. Ez a tudat lelkesítse és serkenti továbbra is testületünk minden tagját feladatuk maradéktalan ellátására: dolgozó népünk vagyonának tűzraktól való megvédelemére!

Az RM alsztály ünnepségének előlétsége

Társadalmi munkából is kivesszik a részüket, jelenleg pl. az elavult régi szerelt helyett új, korszerű őrzbővel rendelkező szerelést építenek.

A NAGYKANIZSAI ALOSZTÁLY kultúr-csoportja a múlt év novemberében alakult, és munkássága máris az egész járás területén ismeretes. A kultúr-csoport ebben az évben már 14 helyen tartott kultúrpropaganda-előadást. Március 23-án a járás egyik kis községében, Rigyacon szerepelt sikerrel a csoport, ahol tűzoltóvonatkozást egyfelvonásosokkal, jelenetekkel, ének és zenezámmal szórakoztatta a község dolgozóit. Az előadás közönsége lelkes tapsal jutalmazta a műsorban szereplő tűzoltó elvtársak munkáját. A nagykanizsai elvtársak így segítettek a toborzás munkáját, és így is népszerűsítették a járás dolgozó körében a tűzoltói hivatást.

**A HAJDUBŐSZÖRMENYI ALO-
SZTÁLYON** közel két év óta „szunnyadozott” a kultúrterület. A községi tűzoltóságok megerősítésére azonban újra aktív munkához fogott a kultúr-csoport. Több, a tűzoltóság munkáját népszerűsítő színdarabot tanultak be, melyeket nagy sikerrel mutattak be Hajdúvid községben és a területükön levő szocialista szektorokban.

A NYIREGYHÁZI ALOSZTÁLY KULTÚRCSOPORTJA csak egy éve végze aktív kulturmunkát, de szorgalmuk eredményeképpen ma már színjártás-, tánc csoporttal és zenekarral rendelkeznek. Színdarabjaik-

ban a megelőző tűzrendészeti pagálással foglalkoznak, és ez táncszámokkal és egyéb vidám jelenetekkel színesítik. Fárahatás munkájuk eredményét nemcsak költői siker koronázza, hanem jelentős anyagi segítséget is kap az egyes községek tűzoltóságai mára. A kultúr-csoport legteljesebb tagja Vizi József t. tárn., elvtárs aki — bár nem a legfiatalabb osztályhoz tartozik — példakép lehet az ifjúságnak.

Szertörőpítés Kétyen

A kétyi községi tűzoltóság munkáját bizonyítja az a tény, hogy a tanács minden tereit megtája működésüket. A tűzoltótagjai értékes társadalmi munkával segítik a község lakosságát. Így pl. lebontottak egy romhulladékot és egy ócska, elhagyott helyről új szerelést és őrzbőzt építtek, melyhez a tanács villanygítás bevezetésével járult hozzá. Elmúlt évben a község utcáin tetett 2000 db facsemetéjük megfogant és igen szépen fejlődnek.

Tűzoltó-vonat

Újabb tűzoltó-vonatot adtak rendeltetésének a Ferencváros pályaudvaron — március 31-én áradást bemutató követte, ami a Közlekedés- és Postaiügyi Minisztérium részéről Debrecen J. elvtárs üdvözölte a megjelent márciusi Szizeti József elvtárs lett a tűzoltó-vonat megszállás irását. A szerelvény megkezdése után a vonat beszállással bemutató gyakorlatot tartottak.

Üzrendészeti értekezletek

18-án a Pest megyei Osztályparancsnok-életet tartott a gépállomány gazdaságok és területek vezetői és tűzoltó elnökei részére. Az értekezleten megjelent a BM Tűzrendészeti Parancsnok-észtály Horváth Károly a Földművelésügyi Minisztérium Gaál Gyula vezető és Fehérvári János zeti előadó, valamint a tanács és a főosztály ki-

ámolóit az osztályparancsnok tartotta meg, amely-rtette az elmúlt esztendő lasági tűzrendészetének eit. Ez az eredmény korántsem kielégítő, mert dig sok a hiányosság, s a zeti határozatok végre-an előforduló lassúságok. befejező részében az osz-acsnök elvtárs megszabta feladatokat, melyek ma- n végrehajtása ez évben mértékben csökkent a lasági tűzkárstatisztikáját. Amoló után a hozzászólók tak az értekezlet jelentős- és munkaterületek tűz- ti helyzetének megjavítá- ékes javaslatokat tettek.

na megyei osztályparancsn-árncius hónapban értekez- ta össze a megye terüle- cödő szocialista szektorok és tűzrendészeti felelős- zület célja a tűzrendészeti ágak felszámolása és a tu- unka megjavítása volt.

r István t. szds. üdvözlő után Scheffer Jenő t. számolójában rámutatott az eredményekre és hiányos- A beszámoló vita kö- k értékes hozzászólás után küldötte, Vitaris Sán- fhdgy. elvtárs, Vass Jó- s Lajos és Mayer György szeti felelősök részére ki- a miniszterhelyettes elv- almát, 300-300 forintot. Ge- ván tsz-einők és Kiti M- ami gazdaság vezető, az Or- Tűzrendészeti Parancsnok- réretében részesült.

Budapesti Főosztály XIII. Tűzrendészeti Alosztálya zú szünet után — tűzren- értekezletet tartott a kerü- alátvezetői és tűzrendészi

l órnagy elvtárs, a kerület parancsnoka beszámolójá- elmúlt négy év tűzkársta- lának tükrében mutatta be et tűzvédelmi helyzetét. Ez ztíka behívelytörtta az el- dményeket, de felfedte a ságokat is. rtekezleten a BM Országos lészeti Parancsnokság ré- megjelent Horváth Károly s. és a Budapesti Tűzrend- zstályparancsnokság képv- Holdampf Károly t. szds. valamint a megjelentek hozzászólása értékes tmu- dott a kerület tűzrendészeti ének további javításához.

Élsportolóink munka közben

Pártunk határozatai az egész ma- gyar sportkérdésben elsődrendű fel- adatként jelölik meg a nevelés problémáját. Sportvezetőink és ed- zőink legfontosabb teendőiknek egyi- ke a közönségben való nevelés, melynek célja a jó kollektív szel- lem kialakítása. Természetesen emellett szükség van az egyéni ne- velésre is. Vannak még sporto- lóink, akik nem tekintik hivatás- nak a munkájukat, és nem dol- goznak rendszeresen.

Élsportolóinknak a munkában is jó példával kell előljárni, és mielőbb el kell oszlatni azt a — sokszor nem alap nélküli — tévhitet, hogy a sportolók nem szeretnek dolgozni. Egyes munkahelyeken a vezető elvtársak, parancsnokok szinte ijedten veszik tudomásul, ha sportoló beos- zottat kapnak. Kétségtelen, hogy voltak és talán még vannak is rossz munkaberkecsű sportolók, akik a többiek hitét is elrontották.

Nehéz, de szép feladatuk van a nevelés terén a sportkörök vezetői- nek, edzőknek. Ehhez azonban szük- séges az is, hogy testületünkön be- lül a parancsnokok ne általánosít- sanak egyes sportolók személyén keresztül, hanem foglalkozzanak a hozzájuk beosztott sportoló tizol- tokkal, irányítsák őket, szeretessék meg velük a tűzoltói hivatást — szoktassák őket felelősségvállalásra. Adjanak feladatot nekik, és szeret- tettel, szakmai irányítással vezessék a helyes útra a sportoló elvtárs-

kat. Munkatársak is vegyenek részt ebben az emberformáló nemcs mu- kában, és biztosak vagyunk benne, hogy az eredmény nem marad el.

Nézünk meg a testületünk köte- lékében szolgálatot teljesítő élspor- tolóinkat munka közben, hogy vajon milyen a viszonyuk a munkához. Összite adatokat kérünk felelet- seiktől, hogy bemutathassuk őket tűzoltóságunk minden tagjának.

LUZC JÓZSEF t. fhdgy., a Ma- gyar Népköztársaság Erdemes spor- tolója a BP. Dózsa országos baj- nokcsapatának a tagja. Luzc elvt- árs 1948-óta tűzoltó és nem mint sportlót került testületünkhöz, ha- nem 1949-ben kitüntetéssel végezte el a tiszti iskolát. A vizsga után többféle beosztásban szakmai vona- lon dolgozott mindaddig, míg a BM Sportközpont állományába nem ke- rült, 1954-ben ismét a szakmai vona- lra tért vissza és jelenleg a BM Tűzrendészeti Parancsnokság Ki- képzési Csoportjának teljesít szolgá- latot. 1950 óta tagja a Bp. Dózsa kézi- labda-szakosztályának és rendszeres sportmunkája mellett mindenkor eleget tett hivatali beosztásának is. Hetenként háromszor jár ed- zésre, és egy bajnoki mérkőzést játszik, de ez egyáltalán nem gá- tolja szakmai munkáját. Lelkisme- retesen és alaposan végli el a rá- bízott feladatokat. Luzc elvtárs példája bizonyítja arra, hogy a

Lucz t. fhdgy. elvtárs munka közben

munka és a sport kitűnően kiegye- szíti egymást.

MURAI ANTAL t. fhdgy. elvtárs sportlótként került testületünkhöz 1951-ben. I. osztályú tör- és kard- vívó, a magyar válogatott törvívó keret tagja. Már a sportszázadnál kitűnt szorgalmával, és tanulmányi előmenetele az elsők közé emelte. Hosszú időn keresztül tűzrendészeti munkakörben dolgozott, és minden alkalmat megragadott, hogy szak- mai tudását fejlessze. Megszerette a tűzoltóhivatást, és elhatározta, hogy munkájának elvégzéséhez ko- mely szakmai alapot szerez. Önkér- te kérte iskolára való küldését. Jelen- leg a Tiszti Továbbképző Iskolán tanul, és biztosak vagyunk abban, hogy Murai elvtárs a szakmai tu- dásának fejlesztése mellett a pász- ton is megállja a helyét.

SPORTHÍREINK

BUDAPEST

KARCAJ

ASZTALITENISZ:

Befejeződött a budapesti egységek részére kiírt asztalitenisz-csapatbaj- noki verseny. A bajnokság döntő mérkőzésére március hó végén ke- rült sor a XXI. alosztályon. A két veretlen csapat, a XXII. alosztály és a XXI. alosztály került szembe egymással. A nívós és izgalmas küz- delemből végül a XXII. alosztály csapata került ki győztesen, 5:4 arányban nyert és ezzel elnyerte a bajnoki címet is. A győztes csapat tagjai: Mehri János t. fhdgy., Dukics Károly t. fhdgy., Zuporlaci István t. fhdgy. Második helyen a XXI. alosztály, harmadik helyen a VIII. alosztály csapata végzett.

BÍRKÓZÁS:

A országos köztűzfogású birkózó- bajnokság igen erős mezőnyében Klein János t. fhdgy. hatodik helyezést ért el. Reméljük, hogy a fiatal, tehetséges, egyre fejlődő bir- kózónk mind jobb és jobb erede- ményt fog elérni a magyar bajnok- ságon.

RÖPLABDA:

A IX. kerületi alosztály röplabda- csapata fokozatos fejlődésről tesz tanúságot. Az 1954. évi kerületi szabadtéri bajnokságon is csapat között a harmadik helyen végeztek. Téli a kerületi TSS által rendezt Tanács Kupa terem-mérkőzése- ken — melyen 10 csapat indult — az alosztály csapata az első helyet szerezte meg.

A fészabadulási teremversenyen is indult az alosztály és veretlenül az első helyen végzett.

Ezekhez a győzelmekhez szorgal- mas edzéseken keresztül vezetett az út. A csapat tagjai az április 4-i kerületi szabadtéri bajnokságra is készültek. Ezen a bajnokságon két csapatot indított az alosztály.

Az eddigi sikerek részesei a kö- vetkező játékosok: Fox János t. fhdgy. csapatkapitány, Dévényi László t. fhdgy., Czif László t. fhdgy., Hetényi Ferenc t. fhdgy., Belincs István t. fhdgy., Kádás Kálmán t. fhdgy., Benkes József t. fhdgy., Benyó Béla t. fhdgy. és Mak- kos Dezső t. fhdgy.

A karcagi alosztályon élénk sport- élet folyik. A rendőrséggel való szorosabb kapcsolat kiépítése érde- kében sakkesapat-mérkőzést já- szottak egymás ellen, melyet Fettes t. fhdgy., Fazekas t. fhdgy. és Be- reczky t. fhdgy. győzelmeivel 3:0 arányban az alosztály csapata nyert meg.

A Béke termelőszövetkezet asztali- tenisz-csapatával vívott mérkőzés is a tűzoltó elvtársak győzelmével végződött 3:1 arányban.

A karcagi alosztály a kislúszállási tűzoltóalosztályt három sportágban versenyre hívta ki.

Röplabdában a karcagiak kitűnő csapattal rendelkeznek és 3:0 arány- ban, főlegesen győztek.

Asztaliteniszben viszont a kislú- szállásiak bizonyultak erősebbek- nek, amit 4:0 arányú megérdemelt győzelmük is bizonyít.

A sakk csapatversenyt ismét a karcagi alosztály csapata nyerte meg 3:1 arányban.

Osztapenko-emlékverseny

Az Osztapenko kapitány emléke- zetére kiírt 135 km-es hagyományos kerékpárversenyen a Dózsa ver- senyzői ismét diadalmaszkodtak. Több mint 500 induló rajtolt a ver- senyben, melyen a versenyzők répen nemlátott tervszerűséget és bátor kezdeményezést mutattak. Az első

helyet az észszerű erőbeosztással küzdő Dózsa-versenyző: Szabó La- jos t. fhdgy. szerezte meg 38,900 méteres óráatlaggal. Az Osztapenko- vándordíjas csapatversenyt ismét a Bp. Dózsa együttese (Szabó, Ot- vós János t. fhdgy. és Domján Gyula t. fhdgy.) védte.

Az Osztapenko-emlékverseny résztvevői a Kamara-erdőnél

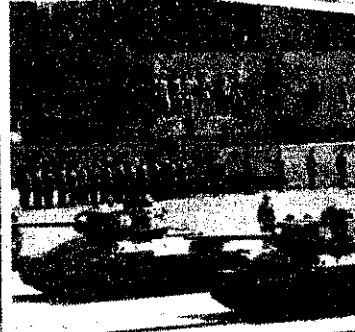

NYAR TŰZOLTÓ

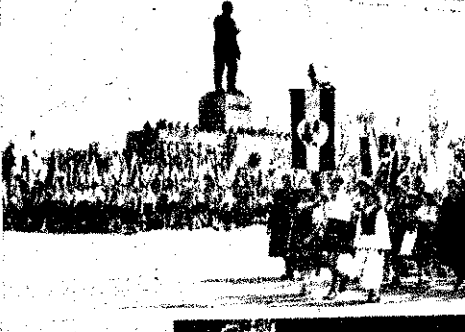
gyar tűzoltóság folyóirata. oszti a szerkesztőbizottság. Felelős szerkesztő: Beszteri Lajos tűzoltó főhadnagy. kiadó: Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó igazgatósága. Szerkesztőség: Bajcsy Zsilinszky-út 7. Telefon: 427-341. TE. bev. számla: 100.905. Csillag Nyomda, Budapest. Felelős: Poroszkó L.

AZ ÉVI ÜNNEPSÉGRŐL

én — ...arulásának 10. évfordulóján
ünk ü ... nája és szeretet érzésével
Népha ... zekelatai díszszemlével, dolgo-
lói pe ... zmulással köszöntötték szabad
és f ... k születésnapját.

MAGYAR TŰZOLTÓ

A MAGYAR TŰZOLTÓSÁG FOLYÓIRATA

6. évfolyam, 5. szám
1955. május

TARTALOMBÓL:

- 1. oldal: Politikai és szakmai vábbképzés befejezése ott!
- 2. oldal: Egy hónap toborzási munkájáról
- 3. oldal: Városi népek tűzoltóságainak sajtójából
- 4. oldal: Hogyan készülünk egyénként a meztelenség tűzvédelmi biztosítására?
- 5. oldal: Munkában a műszaki fejlődés
- 6. oldal: Tűzvédelem a vidéken
- 7. oldal: Megelőző tűzrendészeti feladatok és következtetések

ORVOSPUNKTUS
A pesti dolgozók országos tüzvédelmi és katasztrófavédelmi felvonulása a Székesfehérvárról

KÜLPOLITIKA

Összeesküvés Szíria ellen

Török hadosztályok összevonása a szír határ mentén, a hadosztályok provokációs hadmozdulatai, török repülőgépek által Szíria légitereinek sorozatos megsértése, a török rádió és sajtó dühös kirohanásai, amelyekben még Szíria felosztását is követelik — ez indította a párizsi „Monde” c. lapot a következő kérdés feltevésére: „Vajon Ankara olyan műveltet kísérlet meg keresztülvinni Szíriával szemben, amely sikeres volt a múlt esztendőben Guatemalában?”

Kétségtelen, hogy igen. Az agresszív török fellépés célja: zűrzavar keltése Szíriában, a jelenlegi kormány elűzése és hatalomra segíteni olyan politikusokat, akik készek lennének csatlakozni a török-iraki paktumhoz, s egyben az Egyesült Államok által dédelgetett közel-keleti támadó tömbhöz.

„A számból még nem lesz zárándok”

Egy ilyen blokk létrehozásának biztosítására az imperialisták azt erősítették, hogy az nem kevesebbet szolgál, mint a Közel-Kelet védelmét. „Azzal, hogy a számból még nem lesz zárándok” — hangzik a régi arab közmondás — az imperialisták által szervezett blokk is — a cégértől függetlenül — az marad, ami: a Közel-Kelet járombahajtásának s a világérsz szovjetellenes haditámaszponttá való átalakításának eszköze.

A Közel-Kelet népei jól tudják, hogy mit jelentenek a „védelemről” szóló imperialista frázisok a valóságban. Megtanulták saját bőrükön a gyarmatosítók uralmának sok évtizede alatt. Amerikai és angol monopóliumok termelik ki Irán, Irak és Szaud-Arábia melegségszűzöldjei olajmezőit. Az imperialisták számos katonai támaszpontot tartanak fenn a Közel-Keleten, és egyik nemzetet a másik ellen uszítják, hogy gyarmati uralmukat biztosíthassák.

Új út a régi célhoz

Mind ezek ismeretében nem csodálatos, hogy egy támadó tömb létrehozására irányult imperialista manőverek egész sora szenvedett hajótörést a Közel-Kelet népeinek ellenállásán. A bukott próbálkozások közül különösen kiemelkedik az úgynevezett „Közép-Keleti Parancsnokság” 1951 őszi nyilvánosságra hozott terve. A terv teljes csőddel végződött, s ezért az imperialisták arra kényszerültek, hogy ugyanazon cél elérésére új utakat és jelzőszavakat keressenek.

A módszerváltozás mindenekelőtt abban mutatkozott meg, hogy az Egyesült Államok céljainak kivitelezéséhez fedőszóként Törökországot használták fel. Ankara 1954-ben amerikai parancsra katonai szerződést kötött Pakisztánnal, ez év februárjában pedig Irakkal. (Az utóbbira azért esett a választás, mivel ott hosszú évek óta Nuri Száidnak, az imperialisták kiszolgált ügyvédnek a kormányja van uralkodni.) Ezek után kezdődött meg a további lázas tevékenység: bevonni a Közel-Kelet többi országát is az imperialista blokkba, de kivételképpen Szíriát. Eleinte diplomáciai nyomást gyakoroltak Szíriára. Ebből a célból utazott Damaszkuszba, Szíria fővárosába Menderes török miniszterelnök, aki nem takarékoskodott sem ígéretesekkel, sem fenyegetésekkel, hogy a szír kormányt a paktumhoz való csatlakozásra bírja. Ugyanakkor élénk tevékenységbe fogott a damaszkuszi amerikai nagykövetség is. A diplomáciai nyomás azonban gyengének bizonyult, s emiatt a török kormány „szabad kezet” kapott washingtoni gazdáitól. Ezen a területen is folyamatba tették a már Guatemalában kipróbált gengszter-módszereket.

Miért Szíria?

Szíria, bár viszonylag nem nagy ország (171.000 km², 3,3 millió lakos), mégis fontos helyet foglal el az imperialista tervekben. Ennek oka földrajzi fekvése, s különösen az a tény, hogy keleti határai a Földközi-tengert érintik. Szíria területén keresztül haladnak az amerikai és angol monopolisták által előkészített iraki olaj vezetékek a tengeri kikötőibe. Ezen felül Szíria az Egyesült Államok támadó terveiben egyben fizetség Törökország számára, amely utóbbi az amerikaiak fő bázisa a Közel-Keleten. S a fizetségnek — mint tudnivaló — „biztosított”-nak kell lennie.

Szíria bevonása a török-iraki paktumba annál is nagyobb jelentőségű a háborús blokk-szervezők számára, mert megnyitná a kapukat Líbanon és Jordánia felé is. Az utóbbi két ország álláspontját ugyanis a legnagyobb mértékben befolyásolja Szíria magatartása. Arról van szó a gyakorlatban, hogy Egyiptom mellett Szíria az arab államok között az egyik hangadó az imperialista tervekkel szemben, nagy tekintélye van az arab világban, s mély befolyással rendelkezik szomszédainál.

Szíria különleges pozíciója és ellenállása az imperialista tervekkel szemben tehát az oka az ellene irányuló támadásoknak. Szíria, amely néhány évszázadon keresztül a szultánok igtáját nyögte, és később — az első világháború befejezésétől fogva — a második világháború végéig — a Népszövetség „mandátuma” alatt volt, s annak megbízásából Franciaország igazgatta, megtanulta értékelni a függetlenséget, és megtanult érte harcolni is. Az amerikai imperialisták különösképpen nem tudták „megbocsájtani” a szír népeknek, hogy 1954 elején megdöntötte a diktátor Sisakli ezredes kormányát, aki az imperialisták bábja volt. Nem tudták „megbocsájtani” a szír népeknek, hogy 1954 októberében a parlamenti választások során kibuktatták azt a pártot, amely nem függetleníttette magát az imperialista politikától. Nem tudták „megbocsájtani”, hogy ez év februárjában le kellett mondania annak a kormánynak, amely hajlott a török-iraki paktum felé, s hogy a jelenlegi kormány kijelentette: az ország függetlenségének és semlegességének politikáját folytatja. A szír nép ellenállásának növekedése szemléltető példa a többi arab

ország számára, és keresztüljárható nek az országoknak az imperialista tervekben való részvételét.

A Közel-Kelet népeinek harcával és haladás minden erői szolidári „Ha tovább tart a nyomás és fen politikája a Közel- és Közép-Kelet gaival szemben, akkor ezt az új ENSZ-ben kell megvizsgálni” — a szovjet külügyminisztérium ápril nyilatkozata.

A szöfogadatlan Anglia

Az arab államok ellenállásának seben egyaránt érdekeltve van a zati imperialista hatalom: az I Államok és Anglia. A háborús el letelnek ez a közös frontja azomb zárja ki, hogy ádázul harcoljanak között a vezetés megszerzéséért a ban és a befolyásért a Közel-Kelet lábán. Ezek az ellentétek napfényv tek a török-iraki paktum alkalmál

Mint ismeretes, Washington a hatalmak „nem részvételének elv lett nyilatkozott a közelkeleti pak ban. Ugyanakkor a brit szövetség rúgta ezt az elvet, és április 5-én között a török-iraki paktumhoz. A kormány maga is tisztázta a pakt legét, mivel Anglia csatlakozása a iraki egyezményhez még világosab annak atlanti és gyarmati jellegét emellett London célja is világos: képpen biztosítani akarta magát, az Egyesült Államok teljesen k Angliát a Közel-Keletről.

Az amerikaiak „nem részt ven szava a gyakorlatban ugyanis az tette volna, hogy távoztartják A háborús blokkotól, s ugyanakkor ják az Egyesült Államok uralmát felett. Ezt garantálta volna Tör és Pakisztán jelenléte a blokkba mint az a tény, hogy az Egyesült szállítja a fegyvereket a blokkba országok számára.

Ilyen körülmények között ér francia kormány elégedetlensége a iraki paktummal és ellenzése a S leni agresszív török lépésekkel a hiszen ezek veszélyeztetik a libanoni francia befolyás utolsó r nyait is.

Anglia a török-iraki paktumh csatlakozásával iraki befolyására tartását reméli. Annál is inkább ez, mert a lejárt angol-iraki eg helyébe egy újabb megkötését fel Iraknak. Az új egyezményte az egyiptomi „Al Ahram” c. lap között ezt írja: „Irak hadsere területének teljes ellenőrzését ang adja. Az új szerződés gyakorlatilag az angolok katonai arzenáljának s vonja be, s az ország területét an támaszponttá teszi.”

Az arab országok mindig kedvelt területet voltak az imperialista intriká nek segítségével kormányozták őket évtizedeken keresztül Londonból é ből. Mindig és mindent sikerült elintézni a magukat áruba böcsötött kormi kiadott parancsai, vagy legrosszabb esetben egy ügyes kirobbantott állan Ma ezek a módszerek mindjobban lelepleződnek, s ez az oka annak, hogy szemben az amerikai imperialisták nyíltan a „guatemalai” módszerekhez volt telenek folyamodni, ami arról tanúskodik, hogy az imperialisták pozíciój gy s hogy az arab népek egyre erősebben és fokozódó öntudattal küzdenek fű gükért.

A népert
tűzön-vízen át!

MAGYAR TŰZOLTÓ

A MAGYAR TŰZOLTÓSÁG FOLYOIRATA

MÁJUS 1.

A II. Internacionálé első, alakuló kongresszusán, 1889-ben a kongresszus részvevői elhatározták, hogy 1890 május 1-én nemzetközi munkásünnepségeket rendeznek. A kongresszus határozata leszögezte: „Egy bizonyos időpontban nagy nemzetközi tüntetést kell szervezni, mégpedig oly módon, hogy egyidejűleg minden országban és minden városban egy meghatározott napon a munkások követelik a hivatalos szervektől a napi nyolc órai munkaidő bevezetését és a párizsi nemzetközi kongresszus többi határozatának megvalósítását. Tekintettel arra a tényre, hogy az 1889-es Párizsi Nemzetközi Munkásszövetség 1888 decemberében St. Louisban megtartott kongresszusa már elhatározta egy ilyen tüntetés rendezését 1890 május 1-én, ezt az időpontot fogadjuk el a nemzetközi tüntetés napjául.” — Így ünnepelte meg először Május 1-ét 1890-ban a világ forradalmi proletárlátusa.

Akkor még nem volt szó Május 1. rendszeres, évenként ismétlődő megünnepléséről. Az első Május 1. világméretű sikere azonban a munkásság világszerte természetesnek tartotta, így évről évre megünnepli ezt a napot. Így készültek azután az 11-es Május 1. megünneplésére is, melynek előestéjén Engels következőket írta a „Bérmunka és tőke” új kiadásának előszavában: „Lehetséges oly új társadalmi rend, amelyben a mai osztálykülönbségek eltűnnek... És arról, hogy a munkások mindkét oldalon el vannak tévelygve az új társadalmi rendnek a kiadására... tanúságot tesz majd a holnapi május elseje...”

És valóban tanúságot tett erről, az 1891-es, de az azt követő évek Május 1. is. Így vált ez a nap a forradalmi munkásszövetség nemzetközi harci ünnepévé.

Május elseje munkásünnep, nemzetközi ünnep és harci ünnep. Ezt a hármas jellegét hosszú évtizedeken keresztül megtartotta: harcossorakozó volt és maradt. A nemzetközi munkásszövetség a munkásság érdekében minden elkövetett, hogy megmunkássa, igazi valójából kiforgassa Május 1-ét. Mindenekelőtt nagy nap lényegét, a harcosszellemet igyekeztek kiirtani, meggyilkítani, „szalonképesé” tenni, majálissá változtatni igyekeztek ezt a nagyszerű nemzetközi ünnepet. A világ forradalmi proletárlátusa azonban hiú maradt az első Május 1. harcosszövegéhez, és a burzsoázia véres terrorja, a szociáldemokrácia aljas útjára ellenére minden esztendőben megünneplte, ahogy megünneplte ma is a nemzetközi munkásság harcosszövetségének e nagy ünnepét.

Hatvándíj esztendő telt el azóta, hogy a forradalmi munkásszövetség először emelte magasra a május elsejéi vörös zászlót, elintézte csak a munkásság és annak is csak élenjáró része ment el a zászló alatt, ma viszont sok száz millió munkás, paraszt és felmentési sorakozók fel mögötte. Ez a zászló ma az emberiség hátsó részének a békeért, szabadságért és szocializmusért harcoló népeinek százmillióinak harci lobogója, az ünnep pedig Május 1. — a nemzetközi munkásszövetség felemelkedésének, nagy történelmi hivatása betöltésének jelképévé vált. A május 1. zászló, s az ünnep tartalma azt jelképezi és hirdeti ma, hogy a társadalom önmaga átveszi a hatalmat a munkásság kezébe, a társadalom önmaga kezébe, mert a haladást gátolni lehet ugyan, de megállítani soha!

Ilyen hősi múlt után lett az 1935-i Május 1. a magyar munkásszövetség, a magyar dolgozók hatvanötödik, s az 1919-i Május 1. dicső emlékéhez kapcsolódva — tizenegyedik szabad ünnep. A felszabadulást megelőző években természetesen az volt a Május 1. megünneplésének jellege. Akkor még a munkásszövetség csak kivételről ostromolta a kizsákmányoló, elnyomó

osztályok uralmának várát, és ez a nap volt ennek az ostromnak évről évre megismétlődő ütközete, harci riadója. A felszabadulást azonban a munkásszövetség, a dolgozó nép birtokába vette a hatalmat. Ma Május 1. nem az elnyomottak, az üldözöttek tiltakozásának ünnepe többé, hanem a hatalmon levő dolgozó tömegek törvénybe iktatott ünnepnapja.

Mindamellelt, hogy május elseje megünneplésének jellege a felszabadulással megváltozott, természetesen nem veszítette el hármas jellegét: a megváltozott körülmények között is elsősorban a munkásszövetség ünnep, nemzetközi ünnep és harci ünnep. Valamennyi felszabadulás utáni Május 1. egy-egy politikai tüntetés volt a felosztott földért, a nép tulajdonáért, a haza függetlenségéért. Hatalmas munkásdemonstráció volt a proletárdiktatúra kivívásáért, határozott, egységes kiállítás a népgazdasági tervek, a párt harcai, eredményei, programja mellett, s nem utolsósorban osztatlan állásfoglalás az imperialista háborús úszítók ellen, s a munkások, parasztok, értelmiségiek békeakarata mellett.

Az ezévi május elseje jelentőségét s egyben tartalmát az szabta meg, hogy hazánk felszabadulásának tízedik évfordulója jegyében s a Központi Vezetőség történelmi jelentőségű március 2-4-i ülése határozatának szellemében ünnepeljük. S elmondhatjuk, hogy ez az ünnep tömegdemonstráció volt pártunk politikája, a Központi Vezetőség határozata mellett, kifejezve dolgozó népünk bizalmát, szeretetét pártunk és pártunk Központi Vezetősége iránt. Erre hívják fel figyelmünket s erre mozgósítottak bennünket pártunk Központi Vezetőségének nagyszerű Május 1-i jelszavai, melyek — azon túl, hogy jelszavak — egyben felhívást jelentettek, s ugyanakkor szabatosan, tömören összefoglalták harcunk nagy céljait, feladatait, s megjelölték a győzelem útját.

Az idei Május 1. a belügyi szervek — így tűzoltóságunk — dolgozóit és harcossait is kötelezte, s jobb munkára, színvonalasabb szolgáltatásra serkent. Arra kötelezte, hogy hitet tegyenek pártunk politikájáért, és a márciusi határozat mellett, s egyöntetű bizalommal és szeretettel sorakozunk fel Központi Vezetőségünk mögött. Arra serkent, hogy tovább javítsuk pártvezetőink munkáját, szilárdítsuk egységét s — elsősorban a kommunizmus útjára — mindent tegyünk meg népgazdaságunk, s a most elkövetkezendő időszakban különösen a mezőgazdaságunk tüvédelmének fokozott biztosításáért.

Ez irányú munkánkban egy pillanatra sem feledkezhetünk meg éberségünk fokozásáról, erkölcsi, fegyelmi helyzetünk állandó javításáról, s ugyanakkor a proletárinternacionális szellemnek elmélyítésével a hazafiság és a hivatásszeretet megerősítéséről. Csak így, csak ilyen feltételek mellett tesszünk eleget pártunk, dolgozó népünk, tűzoltóságunk s még messzebbmenően a világ békeszerető emberisége, a világ proletariátusa, s a békeharc támaszainak követelményeinek.

Az egész földgolyót átfogó tábor ünnepelte Május 1-ét. Hatalmas ez a tábor, s hatalmas a szellemi, erkölcsi és anyagi ereje. Fszmél, hangjal nem ismernek földrajzi határokat: a szabad országokban építésre, alkotásra lelkesítenek, a szabadságért és függetlenségért küzdő népekben pedig harci elszántságot gyújtanak.

Ez a hatalmas erő jutott kifejezésre a Május 1-i felvonulásokon, s inteli figyelmünket az imperialista háborús gyújtogatásokra: Van erő, amely féken tudja tartani az imperialista háborús úszítók s azok aljas háborús kísérleteit! És ez az erő a világ békeszerető emberisége — élen a világ proletariátusával — mely a nagy Szovjetunió vezetésével, Lenin és Sztálin zászlaja alatt lankadatlan éberséggel őrzi a világ békéjét.

A POLITIKAI ÉS SZAKMAI OKTATÁS Befejezése előtt!

Nagy tanítónk tanításai, pártunk határozatai minden esetben fontos követelményként jelölték meg az ideológiai és szakmai képzés, felkészültség biztosítását, állandó emelését. Különös élességgel vetette fel ennek fontosságát pártunk III. kongresszusa, amikor határozatában leszögezte, hogy a jelen viszonyok között

„... fokozottabban szükséges, hogy a párt minden tagja feltétlenül megszerezze az eszmei, politikai felkészültségnek azt a fokát, mely munkákra jó ellátáshoz szükséges, mely képessé teszi őt arra, hogy új kérdések felvetésénél gyorsan, helyesen tájékozódjék és megfelelően tudjon határozni.”

Valóban az eszmei, ideológiai képzésre és képzettségre nagy szükségünk van. Különösen nagy szükség van most, amikor pártunk Központi Vezetőségének történelmi jelentőségű március 4-i határozata a jobboldali elhajlás elleni harc fő formájának — a jelenlegi helyzetben — az ideológiai harcot jelölte meg. Kétségtelen; ahhoz, hogy ezt a — elsősorban is a párt sorraiban az elmúlt időben tapasztalható — bizonytalanságot és ingadozást megszüntessük, mindenekelőtt az szükséges, hogy egész párttagságunk — de a pártunkivültek is — világosan megértse pártunk politikájának elvi alapjait s egyöntetűen sorakozzanak fel annak megvédéséért, megvalósításáért. Csakis az eszmei szilárdság lehet biztosítéka annak, hogy pártunk politikáját minden jobb- vagy baloldali torzítástól megvédjük, s csakis ez lehet alapja pártunk megbonthatatlan egységének.

Pártunk politikájának végrehajtása, a szocializmus alapjainak lerakása az eszmei, ideológiai képzettség állandó emelése mellett alapvető feladatként jelöli meg számunkra szakmai tanulóink állandó emelését is. Ezt hangsúlyozta Hegedűs András elvtárs, a Minisztertanács elnöke az országgyűlés legutóbbi ülészakán elmondott beszédében, amikor többek között a következőket mondta:

„Allamunk minden dolgozója növelje szaktudását, és munkaterületének alapos ismeretét, mely tanulmányozása alapján határozott gyakorlati intézkedésekkel szolgálja a haladás ügyét.”

Politikai és szakmai tudásunk színvonalának emelésének egyaránt alapvető, fontos feltétele a rendszeres évi politikai és szakmai továbbképzés, mely tüzőlt elvtársaink politikai és szakmai képzettségének állandó emelésére, szolgálata, gyakorlati tevékenységének szüntelen javítására hivatott. Az 1954/55 továbbképzési évadunk befejezéséhez közeledik. Mindez azt jelenti, hogy mind politikai, mind szakmai továbbképzésünk utolsó szakaszához érkezünk.

Ha eddigi továbbképzési munkánkat vizsgáljuk, megállapíthatjuk, hogy az új szervezés szerint felépült politikai és szakmai oktatás ez évben hozott eredményeket. Megmutatkozik ez a tananyagok és irodalmak színvonalasabb összeállításában, a propagandamunkát és szakmai oktatást végzők alaposabb felkészültségében, s általában a tanulási fegyelem növekedésében, és nem utolsósorban az oktatómunka gyakorlatiasabbá tételében is. Ugyancsak komoly eredmény mutatkozik az oktató- és nevelőmunka sikeresebb összekapcsolásában is.

Helytelen lenne azonban, ha arra az álláspontra helyezkednénk, hogy politikai és szakmai továbbképzésünk érdekében most már nincs is tennivalónk, mivel eddig lényegében jól dolgoztunk, s végeredményben a továbbképzés befejezéséhez kö-

zeledik. Erről szó sem lehet! Meg kell mondanunk, hogy a

hátralevő továbbképzési anyagaink olyan fontos kérdéseket tárgyalnak, amelyek lelkiismeretes tanulást és amellelt eddigi továbbképzési, oktatási munkánk hiányosságainak gyökeres felszámolását állítják parancsnóllag előbénk.

Politikai továbbképzésünk befejező időszakában pl. „A pártmunka kérdései, a pártmunka megjavításának, fellendítésének feladatai. Pártunk új szervezeti szabályzata. A tüzőltótpártszervezetek feladatai” c. anyagot tanulmányozzuk. Hogy ez mennyire jelentős és fontos anyag azt — úgy gondoljuk — nem kell külön hangsúlyozni. Nem kisebb kérdéseket kell átvennünk, tanulmányoznunk, megvitatnunk, mint pl. a pártról szóló klasszikus tanításokat, a pártegység, a pártfegyelem kérdését, a párt szervezeti szabályzatát stb., s ezt kell megfelelően a helyi viszonyokra vonatkoztatnunk. Annál is inkább jelentős ennek az anyagnak a tökéletes megértése, mert komoly segítséget kapunk belőle az ezzel kapcsolatos jobboldali nézetek — a párt szerepének, élcsapatjellegének lebecsülése, tagadása, a pártegység megbontása stb. — ellen folytatott ideológiai harcunkhoz.

Szakmai továbbképzésünk utolsó időszakában elvtársaink zöme a mezőgazdaság tüzőrendszetével foglalkozik. A mezőgazdaság tüzővédelmének eredményesebb biztosítása azt követeli meg a tüzőltóság tagjaitól, hogy a mezőgazdaság tüzőrendszetével kapcsolatos kérdéseket maradéktalanul elsajátítsák és a továbbképzés során szerzett ismereteiket gyakorlati munkájukban hasznosítsák. E továbbképzési anyag nyomán éreznie kell valamennyi elvtársunknak, hogy a mezőgazdaság tüzővédelmének helyes megszervezése, a tüzkármentes betakarítás biztosítása — az ipar tüzővédelmének tökéletes biztosítása mellett — most egyik legkomolyabb harci feladata tüzőltóságunknak.

Szükséges, hogy e fontos továbbképzési anyagok alapos, sokoldalú elsajátítása érdekében az eddiginél még következetesebben biztosítsuk a tanulási fegyelmet. Jóllehet az elmúlt továbbképzési évünkhez viszonyítva, javult elvtársaink tanulási fegyelme, azonban e téren még igen komoly javítani való van egyes egységeinknél.

Még mindig tapasztalható egyes propagandistáinknál és szakmai oktatóinknál a feltűltes felkészülés, hallgatóinknál — elvtársainknál pedig az egyes anyagok alapos elsajátításának elhanyagolása.

Ez kifejezésre jut pl. az előadás- és szemmináriumvázlatok felszínes, hiányos, szakszerűtlen összeállításában, a gyakorlatok lebecsülésében, a hallgatóknál pedig a jegyzetelés elhanyagolásában, a szakmai gyakorlatok lélektelen, kelletlen végrehajtásában stb. Pedig ezek a lazaságok megengedhetetlenek, hiszen különösen most, a továbbképzési év befejezése előtt feltűlteni gátolják ezévi továbbképzésünk sikerét. Parancsnokainknak, politikai munkásainknak, propagandistáinknak és oktatóinknak éppen ezért egyik legfontosabb feladatuknak kell tartaniok a mostani időszakban a tanulási fegyelem maradéktalan érvényesítését, mert csakis így biztosíthatjuk ezévi továbbképzésünk sikeres, eredményes befejezését.

A hátralevő idő tanulási fegyelmének biztosítása mellett igen komoly feladat az évvégi összefoglaló vizsgák jó előkészítése és lebonyolítása. Továbbképzésünkben fon-

tos állások az évvégi összefoglalók és vizsgák, melyek lényegében többhónapos munkánk mérlegét jelentik. A vizsgák a propagandisták, az oktatók, és a hallgatók számára egyaránt lényegesek, éppen ez már most nagy gondot kell fordítani azok előkészítésére. Nézzük, milyen adatok vannak az összefoglalók és vizsgák jó előkészítésével kapcsolatban.

Első és legfontosabb feladat olyan lényeg megteremtése, amelyben minden egyes társ becsületesen, lelkiismeretesen készült továbbképzési év során tanult politikai szakmai anyagok visszazáadására.

Ennek érdekében a parancsnokok, politikai munkások, propagandisták és az oktatómunkát végző elvtársak már most foglalkozzanak ezirányban az elvtársakkal, maguk pedig a tanult anyagok mélyreható átisméltésével, azok gyakorlati alkalmazása módszereinek ismeretével, a vizsgák helyes összeállításával és meggyarazásával segítsék elő a továbbképzési eredményes befejezését.

A politikai továbbképzés összefoglalóra való felkészülést illetően igen fontos hogy a propagandisták — a politikai munkások segítségével — már most összegyűjtsék és át tanulmányozzák azokat a fontosabb elvi kérdéseket, amelyek egyrészt nem egészen világosak elvtársaink számára, másrészt azokat, melyeknek ismételt megbeszélése és végeredményben megértésük alapvetően fontos az egész évi munka teljes megértése szempontjából.

A szakmai vizsgákra való felkészülés egyik legfontosabb feladat pl. az, hogy parancsnokok és az oktatási munkát végző elvtársak vizsgálják meg, hogy működtetettükön melyek azok a legfontosabb szakismeretek, melyekkel az elvtársak cseink teljes mértékben tisztában, és ismételtén magyarázzák meg a legfontosabb tüzőrendszeti és műszaki kérdéseket.

Az összefoglalók, vizsgák eredményes érdekében feltűlteniül fontos, hogy pontosan tanulmányozzák a közeljövőben adásra kerülő — összefoglalókat, vizsgákra szolgáló — utasításokat, s elsősorban parancsnokaink és politikai munkásaink de mellettük propagandistáink és szakmai oktatóink is mindent megtegyenek az oktatásban foglaltak maradéktalan végrehajtása érdekében. A szakmai vizsgákkal kapcsolatban már most felhívjuk a figyelmet arra, hogy az osztályozásnál ne csak a gán adott feleletet vegyék figyelembe, nem feltűlteniül értékeljék az egész év munkáját, a tanult anyagok gyakorlati alkalmazását, az illető elvtársnak a szolgálat ellátásához való viszonyát, fegyelmességét és általában egész szakmai munkáját.

Az összefoglalókra, vizsgákra való felkészülés, azok sikere nagymértékben függ től, hogy elsősorban parancsnokaink és politikai munkásaink, de ugyanakkor propagandistáink és oktatóink is milyen példamutatóan járnak élen általában a felkészülésben. Nekik is számot kell adniok egész évben tanultokról, és nem lehet zömbös az, hogy a maguk munkájukat, tevékenységüket milyen eredményről tesztelték a beosztott elvtársak előtt.

A továbbképzési év befejező szakaszában fontos feladatként kell megjelölnünk a politikai továbbképzésével kapcsolatban az évi továbbképzési propagandistáink helyettesítését.

A jövő évi politikai továbbképzési feladatokra vonatkozóan még nincs kialakult álláspon, azonban feltűlteniül meg kell határozni a propagandisták nap

ÉLENJÁRÓ ELVTÁRSÁK

ámú és fokozottabb igénybevételével. Éppen ezért parancsnokaink és politikai munkásaink — a pártszervezetekkel karöltve — ár most vizsgálják és értékelik propagandistáink, tartalékpropagandistáink és — am utolsósorban — a jól tanuló hallgatók unkáját abból a szempontból, hogy az következő továbbképzési évadban ennyire és milyen mértékben lesznek alkalmasak propagandamunka vitelére. Különösen hangsúlyozzák annak szükségességét, hogy a jól tanuló hallgatók közül már ost kiemeljék azokat, akiket propagandamunkára alkalmasnak tartanak.

A nevelésnek és a jó munkára való ösztönzésnek egyik lényeges feltétele a jól, slyesen alkalmazott dicséret és elismerés. Ennek kifejezésre kell jutnia a továbbképzésben jó előmenetelt és lelkiismeretes mulást tanúsított elvtársak esetében is. Parancsnokaink, politikai munkásaink, propagandistáink és az oktatási munkát végzők — a pártszervezetek bevonásával — ár most mérjék fel, hogy kik azok az elvtársak, akiket — egész évi munkájukat gyelembeféve — akár mint oktatókat, akár mint hallgatókat jutalomban vagy díszretekben lehet részesíteni, fegyelmezett mulásukért s a tanult anyagok helyes gyakorlati alkalmazásáért.

Ezek lennének azok a fontosabb feladatok, melyek a politikai, szakmai továbbképzés befejező szakaszában fontos feladatént állnak parancsnokaink, politikai munkásaink, oktatói gárdánk és végeredményben hallgatóink — tűzoltó elvtársaink — előtt is. Nagy és igen komoly feladatok ezek, melyek eredményes megoldása komoly munkát igényel valamennyi elvtársól. Ez a munka azonban csak akkor járhat eredménnyel, ha elvtársaink a legnehezebbmögí igényeik pártszervezetünk, pártszervezetünk aktívái és általában a kommunisták segítségét. Itt kell lezögeznünk, hogy továbbképzési évünk sieres befejezésében, annak megalapozott lökészítésében igen fontos szerepük van pártszervezeteinknek. Nézzük meg éppen zert, melyek azok a legfontosabb feladatok, melyeket pártszervezeteinknek a továbbképzési év sieres befejezése érdekében meg kell valósítaniuk.

Pártszervezeteink legfontosabb feladata, hogy a továbbképzési év hátralévő időszakának helyes kihasználására, valamint a vizsgákra való alapos felkészülésre mozgósítsák a kommunistákat és rajtuk keresztül az egység valamennyi tagját.

Még kell segítenünk, hogy valamennyi tűzoltó elvtárs súlyának, jelentőségének megfelelően foglalkozzon ezzel a lényeges feladattal. Ennek biztosítása érdekében fontos tennivaló, hogy pártszervezeteink kiövítt vezetőségi ülésen — melyen részt vesznek a pártvezetőségi tagok, parancsnokok, propagandisták — megbeszéljék a továbbképzési év befejezésével kapcsolatos elöttünk álló legfontosabb, konkrét feladatokat. Igen helyes lenne, ha pl. a politikai továbbképzést illetően megbeszélnek az V. témakör egyes elvi kérdéseit — a párt sajátosságai, a pártgyűlés kérdése, a pártfegyelem, a demokratikus centralizmus stb. —, a vizsgákra való felkészülés módszereit, a propagandisták kiválasztásával kapcsolatos tennivalókat, vagy pl. a szakmai továbbképzést illetően a kiadott utasítás, végrehajtásával kapcsolatos feladatokat, melyek megoldásában a pártszervezet komoly mértékben segítheti a parancsnokok munkáját.

Rendkívül fontos, hogy a pártszervezet vezetősége rendszeresen segítse a propagandistákat felkészülésükben, annál is inkább, mivel az V. témakör alapos átvétele csak akkor lehet eredményes, ha azt a helyi problémáknak megfelelően elemezzük. Nagyon helyes módszer, ha pl. a titkár meg-

beszéli a propagandistával, hogy a helyi viszonyoknak megfelelően milyen a pártegység vagy a pártélet állása. Feltétlenül szükséges, hogy a pártvezetőségi tagok, de maguk a parancsnokok is részt vegyenek ezeken a foglalkozásokon, és ott a helyszínen nyújtsanak segítséget az anyag megértéséhez és átvételéhez. Ugyanakkor helyes az is, ha a pártszervezet vezetősége esetenként foglalkozik a szakmai oktatást végző elvtársakkal, s megbeszéljük a szakmai továbbképzési anyag egyes problémáit, azok leadásának módszerbeli és egyéb kérdéseit.

Az említettek mellett komoly feladatként jelentkezik még olyan szellem kialakítása is, melyben valamennyi elvtárs — elsősorban a kommunisták — egyik legfontosabb feladatának tartja a továbbképzési év tanulásban gazdag, eredményes befejezését. Ennek a szellemnek és hangulatnak megteremtésében igen jelentős szerepet kell betölteniök pártaktíváinknak, elsősorban a pártcsoportbizalmiaknak, népnevelőknek és agitátoroknak.

Feltétlenül fontos, hogy pl. a pártcsoportbizalmiak és népnevelők beszéljessenek a hallgatókkal a tanulás fontosságáról, a vizsgák és összefoglalók jelentőségéről, a segítségüket a jó, alapos felkészülésben.

Különösen sokat kell foglalkozniök azokkal az elvtársakkal, akiknél akár a politikai, akár a szakmai oktatást illetően ezideig gyengébb tanulási eredményt tapasztaltak. A rendszeres egyéni foglalkozás és ezen keresztül a jó mozgósító munka feltétlenül eredménnyel jár. Pártszervezeteink fentebb említett tevékenységei természetesen csak akkor járhatnak eredménnyel, ha elsősorban a vezetőségi tagok, de mellettük a pártaktívák, s végeredményben a kommunisták minden vonalon érvényesítik munkájuk, tanulásuk során a kommunisták példamutatást. Mozzgósító munkánk nem lehetne eredményes, ha maguk a kommunisták, az aktívák nem járnának élen a tanulási fegyelemben, az összefoglalókra, vizsgákra való felkészülésben. A legnehezebbmögí biztosítani kell tehát a személyes példamutatást, mert akkor bizonyosak lehetünk, hogy munkánk nem marad eredmény nélkül.

Röviden foglalkoznunk kell még a pártoktatásban tanuló elvtársak munkájával is, hiszen a pártoktatás is befejezéshez közeledik. Az eddigi tapasztalatok azt mutatják, hogy a pártoktatásban részvevő elvtársaink nagyobb része nem a leghelyesebben viszonyul a tanulási fegyelemhez: egyes elvtársak esetében gyakori volt a szemináriumokról, konferenciákról való elmaradás, a felületes felkészülés stb. Ez annál is súlyosabb hiba, mivel a pártoktatásban zömében a vezetői, parancsnoki munkakört ellátó elvtársak tanultak. Ezzel kapcsolatban felhívjuk pártszervezeteink figyelmét arra, hogy még egyszer alaposan foglalkozzanak a hanyag elvtársakkal, s biztosítsák, hogy az eddig elmulasztottakat pótolják, s becsületesen felkészüljenek az évvégi összefoglalókra.

Láthatjuk, hogy milyen nagy és komoly feladatokat kell megoldanunk az elkövetkezendő, mintegy két hónapban a politikai és szakmai továbbképzés befejezését illetően. A feladatok végrehajtása és a siker döntő mértékben a parancsnokokon, politikai munkásokon, propagandistákon és szakmai oktatókon s — nem utolsósorban — pártszervezeteinken múlik. Tétlenségre nincs idő! A feladat az, hogy minden erőnket latbavessük a továbbképzési év sieres befejezéséért, s politikai és szakmai munkánk minőségí megjavításával bizonyosságí tegyünk amellett, hogy bármikor készek vagyunk harcba menni pártunk politikájának megvalósításáért, a szocializmus alapjainak lerakásáért.

PAPP KÁROLY t.ü. hdgy. 1948 óta tűzoltó. Az újoncképző iskola elvégzése után tiszthelyettesképző iskolára került, ahol kiváló eredménnyel végzett. A személyzeti főosztályon kapott beosztást, és ebben a munkakörben igen türelmesen foglalkozik az elvtársak problémáival, és mindenkör készséggel áll rendelkezésükre. Munkája végzése közben mindig szem előtt tartja pártunk és kormányunk célkitűzéseit, és azok szellemében igyekszik feladatát megoldani.

Szakmai munkája mellett állandóan foglalkozik általános műveltségének fejlesztésével is. Jelenleg a nyolcadik általános iskolát végzi, s eddig minden vizsgáját kiváló eredménnyel tette le. A társadalmi munkából is kivesszi részét, mint MSZT-titkár eredményesen mozzgósítja az osztály dolgozóit az egyes feladatok megoldására. Azt vallja, hogy a legjobb mozzgósító erő a személyes példamutatás.

Papp Károly hdgy. elvtársat jó munkájáért több ízben megjutalmazták és legutóbb a Tűzrendészeti Érem I. fokozatával tüntették ki.

Papp Károly
t.ü. hdgy.

Zombori János
t.ü. lörm.

ZOMBORI JANOS t.ü. lörm. elvtárs, aki a szolnoki alosztályon teljesít szolgálatot, hosszú, mozzgalmas tűzoltóműltről számolhat be. Úgysszólván az egész életét a tűzoltóhivatásnak szentelte, s munkáját mindig a község élet- és vagyonvédelmének szolgálatába állította. Már 1922-ben önkéntes tűzoltó volt Szolnokon, majd 1925-ben városi tűzoltóvá nevezték ki.

A felszabadulást megelőző 20 esztendő alatt nem sok megbecsülésben volt része Zombori elvtársnak. Ő is éppúgy ki volt töve az „urak” kényének kedvének, mint valamennyi tűzoltótárs.

A felszabadulással megváltozott a tűzoltóság és ezzel Zombori elvtárs élete is. Most érezte először, hogy fegyelmezett magatartásával, példamutató munkájával valóban a nép vagyonát védi. S amilyen lelkiismeretesen teljesíti szolgálatát, olyan fáradhatatlanul végez pártmunkát is.

A jó munkának meglétt az eredménye: Zombori elvtársat törzsörömesterré léptették elő, s ez évben a Tűzrendészeti Érem ezüst fokozatával tüntették ki.

NÉGY HÓNAP TOBORZÁSI MUNKÁJÁRÓL

A mezőgazdaság tűzvédelmének fokozottabb biztosítása, a községi önkéntes tűzoltóság szervezetének megerősítése és a létszámban mutatkozó hiány felszámolása érdekében a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság 9366—13/7/1954. sz. rendelkezésével 1954. december 1-től 1955. március 31-ig az önkéntes tűzoltóság létszámának kiegészítésére toborzást rendelt el. A toborzást indokoltá tette, hogy a községi önkéntes tűzoltóság az eddigi létszámával és szervezetével a növekvő mezőgazdaság fokozott tűzvédelmét nem tudta kellőképpen biztosítani. Mind az előző évi, mind az idei toborzásban értünk el ugyan jó eredményeket, de sok helyen olyan hiányosságok merültek fel, amelyek akadályozták az utasítás sikeres végrehajtását. Általában azokon a helyeken érték el jó eredményeket, ahol az állami tűzoltóság a megyei, járási, községi társzervekkel és a tömegszervezetekkel együtt harcolt a feladat végrehajtásáért. Lássuk az eredményeket és hiányosságokat!

A Győr megyei

Rábacsanak községben pl. a tanácselnök elvtárs arra a kérdésre, hogy a tűzoltólétszámban mekkora hiány van, és mit tett a létszámhiány feltöltésére, valósággal felháborodott. Így felelt:

— Hogyan tételezhetik fel az elvtársak, hogy a mi községünkben létszámhiány lehet, hiszen a pártszervezet, a községi tanács és a tűzoltóság úgy biztosítja az állandó létszámot, hogy a néphadseregből leszerelt elvtársak hazatérése után jelentkezés alapján a község vezetősége, a tűzoltóparancsnok és az idősebb tűzoltó elvtársak a leszerelt elvtárs előző munkája alapján eldöntik, hogy az illető kiérdemelte-e azt, hogy községi tűzoltó lehessen. Mindeu leszerelt elvtárs megtisztelésnek veszi, ha soraikba léphet.

Bács-Kiskun megyében

Az osztályparancsnok elvtárs a toborzással egyidőben a lakóházak tűzrendészeti felülvizsgálatát is elrendelte. A patronáló elvtársak a munkák elvégzésére egy-egy községben egyfolytában 6 napig tartózkodtak. Maguk mellé vették a községi területfelelősöket és segítettek nekik mind a felülvizsgálási, mind a toborzási feladatok megoldásában.

A toborzás sikerének elérésében nagy segítséget nyújtott a megyei főosztályvezető elvtárs azzal, hogy minden rendőrőrs eligazítást kapott a toborzás fontosságáról, és utasítást kaptak a létszám biztosításának támogatására. Ezenkívül a területen lévő patronáló elvtársak részére a főosztályvezető elvtárs az éjjeli szállást is biztosította.

Bács-Kiskun megyében a megyei pártbizottság, a megyei tanács VB-a, valamint a járási és községi szervek a toborzás elősegítésében a legszorosabban együttműködtek a tűzoltósággal és minden lehető módon segítettek a munkájukat.

Pest megyében

helyesen indította be a toborzást az osztályparancsnokság azzal, hogy személyekre felbontott feladattervet készített, melyben mindenkinek megszabta az elvégzendő feladatait. A társ- és tömegszervezetekkel megbeszélték feladataikat, és ezek a szervek meg a nő elvtársakat is mozgósították a toborzás érdekében. Az osztályparancsnokság és alosztályparancsnokságok a feladatterv végrehajtását állandóan ellenőrizték.

A ceglédi és nagykovácsi alosztályok végezték a megye területén a toborzással kapcsolatban a legjobb munkát. A pártbizottságon és a DISZ-szervezeten keresztül mozgósították a községek fiataljait. A tűzoltó-pártalapszerv és az OTE-tagozat közösen kultúrgárdát szervezett, mely az egész járást bejárta. Ennek eredményeképpen a szükséges létszámot teljes egészében biztosították. A jó eredmény főképpen a tűzoltó-pártszervezet munkájának köszönhető, mely — mint hivatali pártszervezet — helyesen látta a feladat fontosságát, és jól mozgósította az elvtársakat ennek végrehajtására. Az előadások megrendezésében a járási tanács népművelési osztálya hathatós segítséget nyújtott azzal, hogy lehetővé tette a községekben — más rendezvényeket megelőzően —

a tűzoltótárgyú előadások megtartását. A toborzásban élen jártak Bak Ferenc, aki 32 főt, és Merklík Ferenc, aki 20 főt toborzott.

Zsámbék, Purbál, Szigethalom és Abony községekben az osztályparancsnok elvtársak jó munkát végeztek, mert a létszámot még nem is biztosították teljes egészében. Bizunk abban, hogy a mezőgazdasági idényhónapokra már ezek a községek is felzárkóznak a megyei toborzásokhoz, és a tűzvédelem biztosítása érdekében feltöltik a hiányzó létszámot.

A Borsod megyei

Csigánd községben a tanács VB-elnöke, Papp József a toborzás biztosítása érdekében személyes példát mutata, részt vett háziagítáción és így biztosították a hiányzó létszámot.

Korlát és Szükszó községek tűzoltóparancsnokai is jó szervező munkát végeztek és példamutatóan jártak élen a toborzási utasítás végrehajtásában.

Baranya megye

Dunafalva községben Majorosi Mihály tűzoltóparancsnok elvtárs a községi tűzoltóság létszámának biztosítása mellett a megszervezett területfelelősi hálózaton keresztül még a község levő két termelőszövetkezet és az állami gazdaság részére olyan segítséget nyújtott, hogy a szükséges létszámot ott is hiány nélkül megszervezték.

A mohácsi alosztályparancsnokság ugyancsak jó munkát végeztet. Az alosztály kultúracsoportja a járási minden község kultúrelőadást tartott, s ezzel nagymértékben elősegítette a toborzás munkáját. A feladat végrehajtásában élen járt az alosztály szolgálatot teljesítő Sólyom Zoltán t. t. elvtárs, a járási területén egymaga 3 úttörőcsapatot szervezett.

Nógrád megyében

az utasítás kézhezvétele után a megyei tanács VB-a a községeknek felhívást adott ki a toborzással kapcsolatban. A megyei pártbizottság a járási pártbizottságok titkárainak írték felhívást a figyelmét a községi tűzoltók toborzására. Ezek azonban csak adminisztratív intézkedések maradtak, a végrehajtást egyik szerv sem ellenőrizte megfelelően.

Az intézkedések mellett szükséges lett volna, hogy az osztályparancsnok, alosztályparancsnokok és járási kirendelt elvtársak maguk is hatékonyabban közreműködjenek, és gyakrabban munkával segítsék elő a fontos feladat sikerét.

A Békés megyei

az osztályparancsnokság munkáját komoly hiányosság jellemzi a toborzással kapcsolatban. Az osztályparancsnokság területén lamennyi járásban létszámhiány áll fenn. Így többek közt a járási járásban sem biztosították a létszámot — annak hiányára, hogy ott mindössze négy község van.

A toborzást értékelve, megállapíthatjuk, hogy azok a községek, melyek a pártbizottságokkal és társzervezetekkel közösen szervezték, hajtották végre és ellenőrizték a toborzást utasítással kapcsolatos tennivalókat, komoly eredményeket értek el. Ott azonban, ahol az osztályparancsnokság csak a toborzást vagy csak a társzervekkel bízza akarta végrehajtani a feladatot, nem tudtak megfelelő eredményt felmutatni, s így területi védelmüket sem tekinthetik biztosítottaknak.

A toborzással kapcsolatban a továbbiakban az a feladat, hogy a községi tűzoltóság létszámbiztosításának irányát megvizsgáljuk. Azokban a községekben, ahol a létszám még hiány mutatkozik, továbbá azokban, ahol a létszám valamilyen oknál fogva lemorzsolódik, folyamatos tációs és kultúr munkával kell biztosítanunk a létszám bővítését és a községi tűzoltóság teljes létszámának állandó biztosításával látnunk a mezőgazdaságunk fokozottabb tűzvédelmi feladatait.

Molnár E.
t. t.

Örömmel közöljük olvasóinkkal, hogy a népi demokratikus országok közül a román, a csehszlovák, a lengyel és a német demokratikus köztársaság tűzoltóságainak szerkesztőségével kölcsönös lapcserét folytatunk.

A „Prevenirea Incendililor” és a „Paza Contra Incendililor” (román) a „Pożiar-lik” és a „Protipożarni Technika” (csehszlovák), a „Przegląd Pożarniczy” és a „Strażak” (lengyel), valamint az „Unser Brandschutz” (NDK) tűzoltólapok — a „Magyar Tűzoltó”-hoz hasonlóan — a tűzoltóság előtt álló szakmai elméleti és gyakorlati kérdések elszájtításához nyújtanak segítséget és széles körben ismertetik a tűzoltók életét és munkáját.

A szerkesztőségek közötti megállapodás szerint egy-egy cikk közlésével kívánunk elvtársaink szakmai tudásának fejlesztéséhez hozzájárulni és a testvéri országok tűzoltóságainak életét megismertetni.

A román tűzoltóság lapja ez év februári számaiban közölte a „Magyar Tűzoltó” 1954. szeptemberi számában megjelent: „Miért olt jobban a nedvesvíz?” és a novemberi számában megjelent: „Dolgozónk az üzemek tűzvédelméért”, valamint a „Közégségi területfelelőseink munkájáról és feladatairól” c. cikkünket.

Reméljük, hogy a népi demokratikus országok tűzoltóságainak lapjából közölt cikkek megnyerik olvasóink tetszését és a „Prevenirea Incendililor” 1955. februári számából átvett „Elektromos gépek tüzeinek oltása” című cikk szélesíteni fogja elvtársaink szakmai ismeretét.

Elektromos gépek tüzeinek oltása

Villamosgépek és transzformátorok tüzeinek oltása igen eredményesen végezhető vízporlasztás útján.

A porlasztott víz a tűzzel érintkező nagy mennyiségű hőt von el, miáltal átlakul gőzzé és gyorsan elpárolog. Az így elvezetett gőz elzárja az oxigént (levele-t) a tüztől s ezzel a tűz oltása hatásos-á válik. Az elektromos gépi berendezésekben a víz elporlasztása vízporlasztók segítségével történik, amelyek automatikusan működnek. A vízporlasztók különböző típusúak lehetnek. Az elektromos gépi berendezéseknél hatásosan alkalmazhatók a centrifugális porlasztókat. A centrifugális porlasztó a következő részekből áll: a) a test, mely a vezetékhez csatlakozás útjából menetes kiképzésű; b) menetes kiképzett henger (mag); c) porlasztórózsza.

A porlasztó működése a következő: A nyomás alatt lévő víz a vízvezetékben haladva bejut a menetes kiképzett magájába (sáncaiba), s ezen áthaladva, gyorsasága megnövekszik és forgó mozgás-á alakul át. A porlasztórózsza igen kis nyílással van ellátva, úgyhogy a víz a centrifugális erő hatására elporlasztódik, átalakul köddé és kúpszerű alakban terjed tovább. A víz elporlasztása a következő tényezők hatására jön létre: a) a víz nyomása; b) a mag átmérője; c) a porlasztórózsza nyílásának átmérője.

A porlasztás határfoka a következő méretek esetén a leghatásosabb: a víz nyomása 0,4—0,6 atm, a mag átmérője 10—12 mm, a porlasztórózsza átmérője 1—1,8 mm.

A vízporlasztás fokozását a porlasztórózsák nyílásainak csökkentésével, valamint a rózsák számának növelésével érhetjük el. A porlasztórózsák nyílásainak eldugulását kiküszöbölhetjük, ha a berendezésben áramló vizet különböző szűrők segítségével megszűrjük.

Legalkalmasabb a két oldalról történő víztáplálás. Az elektromos gép belsejében egy gyűrű alakú vezeték helyezünk el, melyre porlasztórózsákat szerelünk. A porlasztórózsák elhelyezését és számát — minden géptípusra külön — kísérleti úton határozzuk meg. A porlasztórózsáknak minden esetben biztosítani kell azt a porlasztott vízmennyiséget, amely a keletkezteti

tűzet minden esetben hatásosan eloltja. Általában a víz táplálási ideje ahhoz, hogy a ködképződés létrejöhessen, 1—2 perc. A porlasztott víz táplálása történhet kézi úton, valamint automatikusan. A porlasztók víz-táplálási vázlatja az ábrán látható.

A berendezés a következő részekből áll: 1. víztartály; 2.—3. érintkező szabályozó; 4. nívóvezeték; 5. nyomásvezeték; 6. elektromos szivattyú; 7. villanymotor; 8. gyűrű alakú vezeték; 9. porlasztórózsák; 10.—11. tápvezeték; 12. főtápvezeték; 13. szelep; 14. csatlakozó gumitömítő.

A vízben lévő szennyeződések a tartály alsó részén ülepednek le, s ezek eltávolítása a tartály tisztításakor történik.

A tartalék vízmennyiséget a következő képlet alapján számíthatjuk ki:

$$Q = q \cdot n \cdot t$$

Q = vízmennyiség literben;
q = egy porlasztórózsza vízsükségletének középértéke l/mp;
n = a porlasztórózsák száma;
t = az oltási idő.

Egy olajtranszformátor-tűz oltásának során megállapították, hogy 10 m² felülethez 5 atm. nyomás mellett a vízfogyasztás 20—30 liter, amikor az egész vízmennyiség elborítja a tűz felületét. Általában a gépek tűzfelületének oltásához 10—12 l/m² számítható. Megállapították és kiszámították, hogy a legnagyobb villamos generátorok oltásához 1—1,5 m³ víz szükséges.

A víz táplálási lehetősége különböző megoldású lehet. A porlasztórózsák táplálása történhet egy különleges tűzvezeték, vagy azok elláthatók egy olyan berendezéssel is, mely a szivattyút leállítja abban az esetben, ha a víz nyomása a főtápvezetékben elegendő.

A porlasztórózsák táplálása automatikusan történik, és így a tűz oltása biztosítva van. Az ábrán egy olyan elektromos berendezés láthatunk, mely az elektromos gépi berendezéseknél automatikusan szabályozza a tűz oltását a vízporlasztás útján.

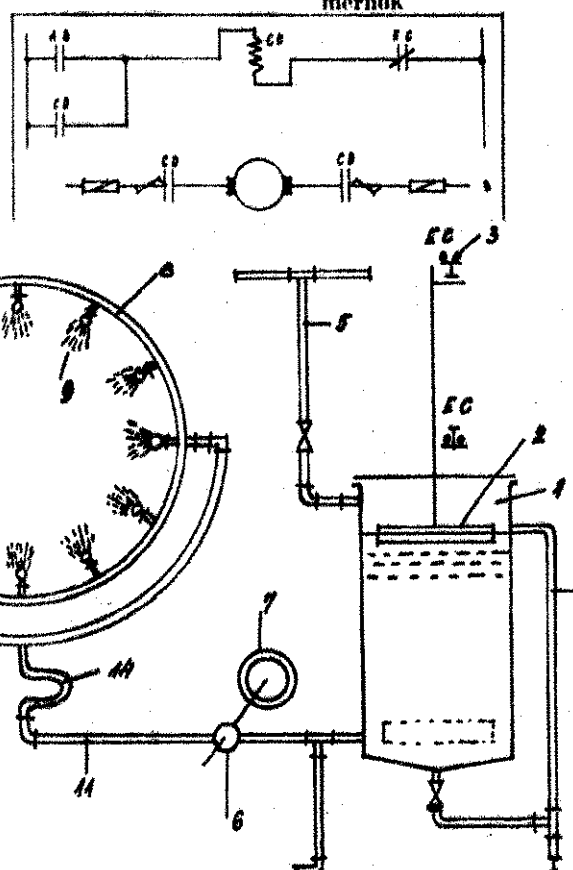
Az elektromos gépeknél támadt tűz esetén automatikusan egy hő- vagy fotocella kapcsol be, aminek segítségével működésbe lép az oltóberendezés. Az indulási impulzus (kapcsolás) az AB-n keresztül van biztosítva (ábra).

Az AB, valamint a CD érintkezők zárása esetén a szivattyú motorja üzembelép abban az esetben, ha a tartályban (1) a víz nívója biztosítja az EC (2—3) érintkezőszabályozó rövidzárását. A motor egyidejű beindulásával a CD érintkezők sőtűződnek (rövidrezárodnak) mindaddig, míg a tartályban a víznívó annyira le nem csökken, hogy az EC érintkezős meg nem szakad.

Az elektromos gépek tüzeinek oltását szolgáló berendezések meglehetősen egyszerűek, s ugyanolyan egyszerű és biztos az automatikus működtető berendezésük is. Az elektromos gépekre könnyen felszerelhetők, s velük automatikusan biztosíthatjuk a keletkező tüzek oltását.

Az elektromos tüzek vízköd-oltásán kívül más, vízzel oltási eljárást is alkalmazunk, pl. a vízszugárral való oltást. A vízszugárral való oltás működése elvileg azonos a lent említett eljárással.

Az elektromos gépek tüzeinek vízzel való oltása esetén a berendezésben vízkár nem történik. A tekercsek kiszáritása és szigetelésének átvizsgálása után a berendezés ismét működtethető. **Pompliu Balulescu mérnök**

Hogyan készülünk megyénkben a mezőgazdaság tűzvédelmének biztosítására?

Írta: Kapta Gyula t. ales., a Bács-Kiskun megyei tűzrendészeti osztály vezetője

Pártunk Központi Vezetősége március 2—4-i határozata megszabta iparunk és mezőgazdaságunk fejlődésének további irányvonalát. A határozat — iparunk arányos fejlesztése mellett — mezőgazdaságunk elmaradottságának megszüntetését, a mezőgazdasági termelés állandó növelését tűzte ki célul. Mezőgazdaságunk fejlesztése, a mezőgazdasági termények és termelvények mennyiségének növekedése fokozott feladat elé állítja a tűzoltóságot is. Ennek tudatában mi, a Bács-Kiskun megyei Tűzrendészeti Osztály dolgozói elhatároztuk:

mindent elkövetünk, hogy megyénkben a mezőgazdasági termények tűzkármentes betakarítását biztosítsuk és népünk anyagi jólétének emelését, a szocializmus építését ezzel is elősegítsük.

Már előző gyakorlati munkánk során beláttuk, hogy mezőgazdasági terményeink tűztől való megóvása nem kampányfeladat, s az ennek biztosítását célzó előkészületi, szervezési és végrehajtási munka ideje nemcsak a nyári tűzveszélyes időszakra esik, hanem egész éven át kitartó, szívós, következetes és állandó munkát jelent.

Az előző évek tapasztalatai során meggyőződünk arról, hogy a mezőgazdasági tűzvédelem megjavításának elengedhetetlen feltétele: a községek és szocialista szektorok tűzoltóságainak szervezeti megerősítése, létszámának legalább a szervezettisértékre való feltöltése.

Ennek a tudatában indítottuk be az előző év őszén a toborzást.

melynek eredményeként 1917 fővel növeltük községi tűzoltóságaink létszámát, és ezzel a tényleges megyei létszám 4005 főre emelkedett. Minden működési területen arra törekedtünk, hogy a rendszeresített létszámon felül létszámtöbbletet is biztosítsunk az esetleges lemorzsolódásokra számítva. Jelenleg a megye 108 községéből 58 községben van jelentős létszámtöbblet, de a toborzást a határidő letelte után is folytatjuk annak érdekében, hogy május 1-ig minden községben legalább 30 %-os létszámtöbbletet biztosítsunk.

Megállapítottuk azt is — s ezt a statisztikai adatok is alátámasztják —, hogy a lakóházi általános tűzrendészeti felülvizsgálat jó végrehajtása nemcsak a lakóházi tüzesetek számát csökkenti, hanem nagymértékben kihat a mezőgazdasági tűzkárstatisztika megjavítására is. Ennek végrehajtása elsősorban olyan értelemben érzéketli hatását, hogy a szűz mezőgazdasági takarmányok megfelelő távtávolságra történő tárolására készítjük a dolgozókat, s ezzel mintegy

előkészítjük a megfelelő távtávolságra történő behordásokat.

Másrészt a lakóházi tűzrendészeti felülvizsgálatok végrehajtása a legjobb propaganda, mert a felülvizsgálatot végzők minden házhoz eljutnak, s egyúttal tűzrendészeti propagandamunkát is fejtenek ki. Emellett olyan értelemben is jelentős, hogy állandó működésben tartja a községi területfelelősi hálózatot, s előkészíti a nyári tűzveszélyes időszakban megnövekedett feladatokat végrehajtására.

Nagy jelentősége van az állami tűzoltóság állandó és folyamatos területfelelősi szolgálatának is a mezőgazdasági tűzvé-

delem megerősítése terén. Hogy a fenti feladatokat el tudtuk végezni, elsősorban annak köszönhető, hogy

az állami tűzoltóság területfelelősi szolgálatát nem szüntettük meg

az 1954. évi betakarítási munkák befejezése után, hanem — bár csökkentett mértékben — folyamatosan fenntartottuk a további időkben is. A fenti előkészítő feladatokat végrehajtása érdekében jársonként 2, megyei viszonylatban pedig összesen 18 vezényelt állami területfelelős tűzoltó elvtárs működik közre, és irányítja a községi területfelelős hálózatot. Az állami tűzoltói területfelelősi szolgálatot május 15-től kezdődően megerősítjük úgy, hogy minden 2—4 községnek és a községhez tartozó mezőgazdasági szocialista szektornak lesz 1—1 állandóan vezényelt területfelelőse.

Nagy gondot fordítunk a céltudatos és rendszeres propagandamunkára,

mint a mezőgazdasági tűzvédelem megjavításának döntő eszköze. A tűzrendészeti propaganda terén ez év januárjától kezdődően időszakonként már konkrét feladatokat adtunk az egyes működési területek részére és állandóan ellenőrizzük e feladatokat végrehajtását. Tömegszervezetek részére tartott előadásokon, filmvetítéssel kapcsolatos előadásokon, kultúrbrigádjaink által tartott műsoros előadásokon, községi „hangosok” keresztül, ezüstkülöcsös tanfolyamokon, traktorvezetői iskolán tartott tűzrendészeti előadásokon, a megyei sajtón, keresztül, a mezőgazdasági szocialista szektorok csoportértekezletein

oktattuk a dolgozókat a mezőgazdasági tűzvédelem rendszabályaira.

A megyei tanács oktatási osztályával együttesen beszédvázlatot állítottunk össze a gyermekjátékokból keletkező tüzesetek leküzdése érdekében, és azt a tanácsok oktatási osztályán keresztül eljuttattunk minden iskolába, napközi otthonba. Helyes kezdeményezés volt egyes iskolákban az, hogy a nevelők dolgozatot írtak a gyerekekkel a tűzvédelem jelentőségéről.

Propagandamunkánkat nagyon gátolja, hogy kultúrbrigádjainknak járműhiány miatt nincs mozgási lehetőségük, továbbá az a körülmény, hogy különösen tsz-ekben az előre bejelentett csoportértekezleteket, taggyűléseket elnapolják, így területfelelős elvtársaink sok esetben 30—40 km-t kerékpároznak hiába.

A BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság rendelkezése értelmében

a mezőgazdaság szocialista szektorainak vezetői és tűzrendészeti felelősei részére március 16-án értekezletet tartottunk,

s ezen megtárgyaltuk a mezőgazdasági szocialista szektorok tűzvédelmének hiányosságait, eredményeit, és megszabtuk az e téren előtűnt álló feladatokat — különös tekintettel a mezőgazdasági tűzvédelemre. Örömmel állapítottuk meg, hogy mezőgazdasági szocialista szektoraink vezetői és megyei irányítói most már sokkal nagyobb jelentőséget tulajdonítanak a tűzvédelem kérdésének. A megyei vezetők mindent megteettek az értekezlet sikeres megrendezése érdekében, s az értekezlet 200-as létszáma, valamint az értekezleten elhangzott felszólalások is azt bizonyítják,

hogy mezőgazdasági szocialista szektorai vezetői kezdik átélni felelősségüket a vezetésük alatt álló objektumok tűzvédelméért.

Március hónaptól kezdve

súlyponti kérdésként kezeljük a községi és szocialista szektorok tűzoltó-felszereléseinek és tartózkodásainak felülvizsgálatát,

minek következményeként intézkedünk hiányosságok pótlásáról, s a meghibásodott felszerelések kijavításáról.

Február óta szorgalmazzuk, hogy a járási tanácsok VB-i foglalkozzanak a közszerűk kijelölésének kérdésével, s egyes községekben állami tartaléktároló igénybevételével, illetőleg ilyen ingatlanok magántulajdonban levő földekké történő elcserélésével oldják meg az állandó közös szerűk kérdését.

Tisztában vagyunk azzal, hogy a géplomások erögépei ez évben sem lesznek ellátva központilag gyártott szikrafogókkal. Eppen ezért

a szikrafogó-problémát már most napirendi kérdésként kezeljük.

Részben a géplomások igazgatóinak javaslatára az előző évben legjobban bevált, házilag készített szikrafogótípusok ábrákkal és részletes leírással megyén minden géplomásának megküldjük a községi érdekekben, hogy idejük legyen a gyakorlatilag bevált házilag készíthető szikrafogókat idejében elkészíteni. Felvettük a kapcsolatot a géplomások megyei igazgatójával abból a célból is, hogy az erögépek részére a vontatóláncot és kaza feckendőt idejében biztosítsa.

Második negyedévi munkatervünk hordozóterébe a mezőgazdasági tűzvédelmi feladatok pontos és maradéktalan végrehajtását helyeztük akként, hogy a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság által adott szempontok alapján az összes feladatok időrendi sorrendben feltüntetett

részletes „mezőgazdasági tűzvédelmi feladattervet” dolgoztunk ki

mind az osztály, mind az alegység részére.

Április 20-án megalakítottuk a Megyei Tűzvédelmi Bizottságot, s ez az alakulás gyűlésen részletes munkaprogramot dolgozott ki mind a sajtó, mind a járási és községi tűzvédelmi bizottságok munkájának maradéktalan ellátására. Egyben megtervezte a járási és községi tűzvédelmi bizottságok május 1-re történő megalakítása érdekében.

Szorgalmazni fogjuk, hogy mind a megyei, mind valamennyi járási és községi tanácsok VB-i — az előző évhez hasonlóan — május hónapban foglalkozzanak működési területük tűzvédelmének kérdésével — különös tekintettel a mezőgazdasági tűzvédelemre, és határozatot hozzanak a hiányosságok kiküszöbölésére, munka megjavítására.

A mezőgazdasági termékek tűzvédelmével kapcsolatos további munkánkat — pártszervezetekkel és társszervekkel leghatározottabban összehangolva — a „mezőgazdasági tűzvédelmi feladatterv” alapján végezzük, pontosan betartva minden végrehajtandó feladatot és határidőt. Mindezt törekvünk arra irányul, hogy a mezőgazdasági termények tűzkármentes betakarítását biztosítsuk.

Munkában A MŰSZAKI-BRIGÁDOK

Dolgozó parasztságunk szerete az országban nagy lendülettel végzi a tavaszi munkát, a vetések előkészítését. Különösen nagy lendülettel folyik e munka, amióta megjelent a Központi Vezetőség március 4-i határozata, amely kimondja: „Biztosítani kell, hogy az 1955. évi terv keretében a mezőgazdaság termelése 1954-hez képest 7,3 százalékkal emelkedjék.” Ennek végrehajtása érdekében a mezőgazdasági gépek gyártásának határidő előtti teljesítésével ipari munkásságunk is parasztságunk segítségére siet.

Ezt az időt kell nekünk, tűzoltóknak is felhasználnunk, hogy — még az aratás-cseplés ideje előtt — a mezőgazdaságunk tűzvédelmét szolgáló felszerelések mindenütt — községekben és szocialista szektorokban egyaránt — üzemképes, kifogástalan állapotban legyenek.

Az elmúlt hetekben meglátogattuk Hajdú-Bihar és Pest megyét, hogy beszámoljunk arról, hogyan biztosították a megye területén levő szerek, felszerelések működőképességét.

— Az elmúlt évek tapasztalataiból okulva, az idén sokkal nagyobb gondossággal készülünk fel a tűzoltószerek és felszerelések működőképességének biztosítására — mondja Hunyadi László tű. szds. elvtárs, Hajdú-Bihar megye osztályparancsnoka. — Már a tél folyamán elvégeztük a motorikus és kézfecskendők nagyobb javításait, s így csak a helyszínen is elvégezhető kisebb javítások várnak a műszaki brigádra.

A brigád tagjai — Löki főtróm., Kardos és Szekeres főtróm. elvtársak — idős, tapasztalt, elsőrendű szakemberek, akik időt és fáradságot nem kímélve végzik a szerek javítását. Egy-egy járás területére tíz munkanapot ütemeztünk be, s bizony az elvtársak ez idő alatt — annak ellenére, hogy nyolcórás szolgálatot teljesítenek — állandóan a területen tartózkodnak. Az ütemterv szerint a műszaki brigád június 20-ig a megye minden községében és szocialista szektorában ellenőrzi, illetve működőképesség állapotba helyezi a tűzoltófelszereléseket.

Ezután kimentünk a területre, hogy a gyakorlatban lássuk a műszaki brigád tevékenységét. Kaba községben éppen munka közben találtuk a brigádot. Löki elvtárs a dugólétra terhelését próbálta, a „szerelők” pedig a kocsifecskendőt javították. Alaposan megvizsgálták mindent; semmi sem kerülte el figyelmüket, valóban lelkiismeretes munkát végeztek. Egyidejűleg az osztálytól kiküldött gazdasági munkakörben dolgozó elvtárs leltárt készítetett az összes felszerelésről.

A pestmegyei elvtársakkal a ceglédi alosztályon találkoztunk. Virág Elek alhdgy. elvtárs, a javítóbrigád vezetője örömmel újságolta, hogy áprilisi tervüket idő előtt teljesítették, és most mindent elkövetnek, hogy még fokozzák ezt az eredményt.

A brigád tagjai befejezték a

colunk egy új szertárért, — mondta Halász elvtárs, a község tűzoltóparancsnoka — de sajnos eddig eredménytelenül. Most végre elértük, — az új tanácselnök ígérete szerint — hogy a második negyedévben új szertárát és őrszobát építenek.

A műszaki elvtársak megvizsgálták a szereket: az egyik kocsifecskendőn bőrözésre volt szükség, a másiknál a szívólélgázánról hiányzott egy csavar. Pótolták a hiányosságokat, majd felhívták a parancsnok elvtárs figyelmét a felszerelések gondosabb kezelésére.

Albertirsán szép, tiszta szertárát találtunk. A brigád azonnal munkához látott, és ellenőrizte a fecskendő működését. Rövid próba után, itt is találtak hibát. A központi szelepházban nem működtek rendesen a szelepek, mert — mint

Munkában a szerelőbrigád

A parancsnok elvtárs kijelentette, hogy nincs semmi hiba kocsifecskendőn, mert csak kénnappal ezelőtt állították be a készletli szernek, míg a kocsifecskendőt javítják.

A műszaki brigád ellenőrzésén azonban — a parancsnok elvtárs állításával szemben — mást állapított meg. A fecskendő egyáltalán nem szívott, a központi szelepházat pedig úgy beszorították a „hozzaértó kezek”, hogy azt alig lehet kiszorítani. A dugattyúk kiemelésén egy csomó falevél került elő, a szelepházban is a levelek góltolták a „készletli szer” működését. A látottak alapján a parancsnok elvtárs elismert, hogy a szer beállításakor meggyőződött meg annak kifogástalan működőképességéről. A elvtársak azután megegyezően gondosan átvizsgálták a fecskendőt, és szakmai tanácsok látták el a parancsnok elvtársat a szer helyes kezelésére vonatkozóan. Ismét felkerült a szerszámok a gépkocsira, az elvtársak folytatták útjukat, hogy mindenütt biztosítsák a szerek működőképességét.

Két megyét látogattunk meg és mindkét megyében is tapasztaltuk, hogy helyes szervezéssel és jó műszaki felkészültséggel készülnek a mezőgazdaság tűzvédelmének biztosítására. Ez a felkészültség, valamint a műszaki brigádok tagjainak szakszerű, lelkiismeretes munkája biztosítják arra, hogy az ország egyetlen községében és szocialista szektorában se maradjon hasznavehetetlen tűzoltószerek.

Löki főtróm. elvtárs létraterhelést végez

szerszámok felrakását, s mi is felszálltunk a gépkocsira és vettük együtt mentünk a járás területére. Utunk első állomása Ceglédbercel, ahol egy nemrég épült, szép, modern tanácsházánál álltunk meg. Szinte alig hittünk a szemünknek, amikor a modern tanácsháza mellett megpillantottunk egy roskadozó „szertárát”. Elképedésünk még nagyobb lett, amikor a „szertár-ajtó” csikorogva kinyílt; láttuk, hogy a drága felszerelésekre négy helyen is csorog a víz a tetőről, sőt a „szertár” tartógerendáját is úgy támasztották alá egy akácfarönkkel.

— Már elég régen har-

utóbb kiderült — egy tűznél szívókosár nélkül dolgoztak a fecskendővel, és egy kis fadarab fennakadt a szelepnél. Virág elvtárs felhívta a tűzoltó elvtársak figyelmét arra, hogy a szerek működését használat után minden esetben ellenőrizni kell. Teszár főtróm., Óri szkv. és Sári tíz. elvtársak a mozgóműhelyben kijavították a hibákat, majd a szívó- és nyomóművel megvizsgálták a szereket és létrapróbát végeztek.

Továbbmentünk Dánszentmiklóásra. Az állami gazdaság tűzoltószertárában egy szépen festett, tiszta kocsifecskendőt és egy 400-as targoncát találtunk.

A Pest megyei elvtársak megmagyarázzák a szakszerű kezelés módját...

...majd a javítás után még egyszer kipróbálják a fecskendő működését.

EGYSÉGEINK ÉLETÉBŐL

A békési és orosházi alosztályon

Néhány hónappal ezelőtt még úgy beszéltek a békési alosztályról, hogy bizony inkább a sereghajtók közé tartozik, mintsem az élvonalba. Nyilván nem ok nélkül illették az egységet ezzel a cseppet sem hízelgő jelzővel, mert az elvtársak maguk is beismerik, hogy imitt-amott sántított a dolog: hiba volt a gyakorlatoknál és a fegyelmi helyzet sem volt a legjobb. Dióhéjban talán ennyit az alosztály múltjáról. S hogy mindezt megemlégtünk, csupán azért tettük, hogy az egység „múltját” összehasonlítsuk a jelenével. azzal, amit ottjártunkkor tapasztaltunk.

Mert meg kell mondanunk azt is, hogy a békési alosztály ma már nem a sereghajtók, hanem az élenjárók közé tartozik. Ezt a tényt nem csupán mi állapítottuk meg, hanem az erre illetékes szervek is. Az is tény, hogy a fejlődés nem máról holnapra történt, és nem is véletlenül. Kifartó, következetes és lelkiismeretes munkának köszönhető, s nem egy vagy két elvtárs nevéhez fűződik, hanem az egész kollektíva dicsőrete. Arról azonban feltétlenül beszélünk kell, hogy az osztályparancsnok elvtárs is részese a dolognak, miután nem hűnyt szemre a hibák felett, hanem — annak rendje-módja szerint — keményen oda-tapintott, ahol a szükség úgy kívánta. Alaposan bírálta, de amikor kellett a dicsőrérettel sem takarékoskodott. S mindezt, amit eddig leírtunk, nem mástól tudtuk meg, mint az elvtársaktól, akikkel a foglalkozás szünetében beszélgettünk.

Valamennyien büszkék az eredményre. s arra a dicsőretre, amelyet a parancsnoksági ellenőrzés során és az osztályparancsnok elvtársól kaptak a legutóbbi taktikai gyakorlat alkalmával. Megérdemelték az elismerést, mert a gyakorlatot — a riasztástól számított 13 percen belül — hibátlanul megoldották. Ehhez azt is tudni kell, hogy a riasztás helye két kilométerre volt, a vízszerszési hely pedig a támadott objektumhoz 300 méterre, s így a 800-ast is közbe kellett iktatni.

Oszintén és elvtársi becsületükre bevallják, hogy előzőleg még az időpontot sem tudták, s bár erős volt a kísértés, mégsem mentek ki előre „begyakorolni”. Biztak erejükben s a lelkiismeretes felkészülésben, éppen ezért kétszeresen büszkék az eredményre.

Andor László szkv. elvtárs azt is elmondja, hogy — a helyismeret birtokában — maguk között már régen főprengtek azon, ha támadási gyakorlat lenne, hogyan tudnák azt a leggyorsabban megoldani. De ez aztán olyan titok volt, hogy még az alosztályparancsnok elvtárs sem sejtette. Meglepetésnek szánták:

— Lássák, hogy szívügyünknek tekintjük az egység jó vagy rossz munkáját,

s hogy harcolunk az utolsók közül való előrekerülésért — teszi hozzá még **Andor** elvtárs.

Mi is együtt örülünk az elvtársakkal az eredményeknek — amely még mindig valósággal hatása alatt tartja őket —, mert a lelkesedésnek olyan fokát tapasztaltuk, s munkájukban, szavaikban a tenniakarás olyan mértékét éreztük, amelynek nyomán csakis eredmény születhet. Éspedig olyan eredmény, amelyben a számszerűség mögött ott van az elvtársak szíve, lelke.

— Azért nemcsak ennek örülünk — kapcsolódik a beszélgetésbe **Baricsa** szkv., alapszervi titkár elvtárs —, hanem annak is, hogy fegyelmi helyzetünk is megjavult. A múlt év decembere óta nem volt nálunk fenyítés. Akkor az egyik elvtárs késés miatt fenyítésben részesült — azóta rend van. A tagyülésünk is foglalkozott a fegyelmi helyzettel, s a párttagokat felelőssé tette a fegyelmi helyzetről.

A továbbképzésben tavaly is jó eredményt értek el, s most sem akarják, hogy lemaradjanak. Az erősebbek segítik a gyengébbeket, s mindez az egész kollektíva eredményben is érződik.

A toborzásban is mindenki kivette a részét. **Suttyó** tőrm. elvtárs például Kétsopronban — 3 nap alatt — 43 főt toborzott. S hogy ez milyen jelentős eredmény, mi sem bizonyítja jobban, minthogy előtte még tűzoltóság sem volt a községben. Egyébként még három termelőszövetkezetet is patronál **Suttyó** elvtárs.

A patronálás munkáját valamennyien szívvel-lélekkel végzik. Mindenre jutott terület, de mindenki állja a sarat becsülettel úgy, ahogyan azt a mezőgazdaság tűzvédelmének érdeke megkívánja.

Sportmunkájukról — úgy gondoljuk — annyi is elég, hogy röplabda csapatuk részt vett a tavalyi III. országos Spartakiádon. Az országos döntőbe került, annak ellenére, hogy bizony a járási osztály csak szóval „támogatja” őket, s az anyagiakkal „takarékoskodik”...

A kultúrunkaok — sajnos — nyoma sincsen, ami viszont nem igen válik az alegység dicsőretére. Az elvtársak — mint ahogy el is ismerik — elkényelmeskedték a dolgot, és ölbetett kézzel várták, hogy majd megalakul a közös kultúr-csoport. Szeretnénk, ha mostani ígéretük valóra válna, s ennek a feladatnak is olyan lendülettel és szívvel fognának neki, mint ahogyan azt a gyakorlati eredmények és a fegyelmi helyzet megjavításának esetében tették.

★

Reméljük, az orosházi elvtársak nem veszik rossz néven tőlünk, hogy mint a megye legjobb egységéről, csak második helyen beszélünk. Csupán azért tettük, miután időrendben később látogattuk meg őket, mint a békési elvtársakat.

Hogy mindjárt az elején kezdjük, el kell mondanunk, hogy a múlt évi továbbképzés során — az orosházi alosztály első helyre került a megyében. Márpedig a megyei elsőség megszerzése nem könnyű dolog, s csak abban az esetben lehetséges, ha az alegység minden tagja — egész éven át — lelkiismeretesen tanul és végzi a továbbképzési feladatokat. Az orosházi elvtársak ezt tették: oktatási napról oktatási napra, alaposan, legjobb tudásuk szerint készülték és mindenben segítették egymást.

A jegyzetekkel sem volt soha semmi baj, az ellenőrzés mindig rendben taláta. — „No, jó” — mondhatná valaki —, könnyű nekik, mert majdnem mindannyian fiatalok, alig van köztük két-három „öreg”... Mi viszont erre azzal válaszolnánk, hogy aki így látja a dolgot, az elfelejti, hogy az orosházi alosztályon — és úgy gondoljuk, minden egységünkön így van — csak korra különböztetik meg egymást az elvtársak, mert a munkában mindenki egyaránt fiatal. Hogy ez mennyire igaz, mi sem beszélésesebb bizonyíték erre, mint — a jó szolgálat mellett — akár a felajánlások teljesítése, akár az eredményes kultúrunka.

Április 4. tiszteletére például 3200 folyó-méter egységes tömlő bekötését vállalták az elvtársak, s a felajánlást teljesítették is. Május elsejére az új laktanya udvarának egyengetését, a laktanya környékének parkosítását és két zászlórúd és zászló elkészítését vállalták, s vállalásuknak már eleget is tettek.

Kultúr-csoportjuk a tél folyamán több esetben szerepelt a járás egyes községeiben és termelőszövetkezeiben, s az erkölcsi segítségen túl, jelentős anyagi támogatást is nyújtott a községi tűzoltóságok részére. **Németh** tőrm. elvtárs — annak ellenére, hogy négy gyermeke van — feleségestől együtt lelkes tagja a kultúr-csoportnak. Ugyanígy **Miszlai** tőrm. elvtárs lánya, továbbá **Balázs** fődgy., **Varga** alhdgy., **Rideg** őrm., **Oszadzszi** szkv., **Ivanics**, **Kakuk**, **Pagyoga** és **Lovas** tiz. elvtársak is fáradhatatlan kultúr-munkások.

S ahogyan az említett esetekben helytálltak az elvtársak, ugyanolyan lelkesedés és jó munka tapasztalható egyébként is, és számos elvtárs megérdemli — noha nem könnyű a választás —, hogy ide írjuk a nevét. Hogy beszéljünk **K. Tóth József** tőrm. elvtársról, a kiváló szolgálatvezetőről, aki élenjár a toborzásban, s pártvezetőségi taghoz méltó kommunista példát mutat. Vagy a két kiváló műszaki munkásról, **Somogyi Imre** és **Miszlai Bálint** tőrm. elvtársakról, s **Makai Ferenc** tőrm. elvtársról, az orosházi „Új élet” tsz. patronálójáról is meg kell emlékeznünk, akit úgy szeretnek a pátronált terület dolgozói, hogy ha egy héttig elmarad, már telefonon reklamálják. És ugyancsak beszélhetnénk még **Pagyoga** tiz. elvtárs munkájáról és úgyszólván valamennyi elvtárséről is.

Ilyen az orosházi alosztály kollektívája: lelkes, szívvel-lélekkel tűzoltó, s amint tapasztaltuk — senkinek sem szállt a fejébe a dicsőség. Érzik az elvtársak, hogy helyt kell állniuk, ezért megbecsülik és ápolják, de tovább is fejlesztik azt az eredményt, ami a közösségé. Ez az eredmény sem máról holnapra született, s ne feledjék sosem: öt esztendővel ezelőtt úgyszólván a mélypontról indultak el, és ennek a fél évtizednek a szorgalmas munkája alapozta meg jelenlegi eredményeiket.

Mi azt kívánjuk az orosházi elvtársaknak, hogy tovább is példás munkát végezzenek, a megye többi egységének pedig azt, hogy kövessék a békési és orosházi elvtársak példáját, s a munka legközelebbi értékelésénél okozzanak nehézséget az osztályparancsnokságnak a megyei elsőség megállapításában.

Csanádpalotán láttuk...

szű, ormótlan, szürke teszt — őskori szörnyeteg beállítását kelti. Az ember azt már csak ócskavasnak nevezte, de nem! Ot-hat erőteljes után éles, robanásszerűt hallat, füstöt okád, és olyan fűlsikettő berrekezd, mint egy vontatómotor. Sebességváltója valóban recseg, nyöszörög. Az alkotmány megrázkóditik, hogy, hogy az ember azt gondolta: „— Na, most esik szét!” — aztán mégsem hullik el, hanem bakugrásszerűen lendül, majd meglassulva, letelepedik, de még most is a pöfögéssel folytatja útját a tanácsház udvarán — időnyergében a boldogan motorgázol. **Túri Józseffel, Csanádpalota községi tűzoltóságának elnökével.**

„Nagy zajra itt is, ott is elcsengetnek egy-egy fej az ablakból, és — ki tudja honnan — a motorok hangjának varázslatos erején — községi tűzoltó elvtársak jönnek elő. Soha azelőtt nem láttuk még őket, most is „csináltak” vannak, ők sem tudják, hogy mi vagyunk, mégis fegyelmesen fogadnak bennünket. Hol a motor, hol pedig az udvaron ide-oda keringő motorra tekintenek, és a szemük szinte csillog a kíváncsiságtól: „— Mondjon nekem, amit akar erre a motorra, mi büszkék vagyunk rá, hogy a miénk!” — ezt olvassuk a sajtólapokból.

„Néhány kör és a csanádpalotai „új” vonulószerre nagy sikerrel megáll benn, az udvar közepén. **Túri elvtárs** megáll, de örömtől sugárzó szemmel, mosolyogva mondja:

„Hát ezt csináltuk... Hát az árától bizony meghökkenünk, mert először tizenkétezerre tartogatta, de azért nem hagytuk. Alkudtunk. Már csak hétézret kért érte, mi meg a hétézer mellett kardoskodtunk annyira, hogy a végén hétézrhétszázért ide adta. Így aztán az egyik nehézségen már túljutottunk, de ott volt a másik: kiderült, hogy nincs is annyi pénzünk, mert a bálai pénz az nem elég! A tanács segített rajtunk és elhozta a motort. Mondanom sem kell, hogy né-

zert nélküli tűzoltó olyanná válik, mint a ló nélküli maradt huszár... Szóval, így jártak a csanádpalotaiak, és törhették a fejüket, hogy mit csináljanak. Az évek múltak, szerük is volt már — lövontatású. Igen ám, de őket ez nem elégítette ki! — Gépkocsit kell szerezni, mindenáron — mondogatták. Könnyű ezt mondani, de honnan és miből — ez a kérdés! Aztán ez is megoldódott. Igaz, hogy ló helyett számár, azaz gépkocsi helyett egy öreg motor lett, de ez már nem lényeges.

Március végé felé fülükbe jutott, hogy az egyik mozdonyvezetőnek egy öreg motorkerékpárja porosodik a padlásán, és őt esztendeje, hogy csak a tyú-

zeti ki: a tyúkok bepiszkították, a mágnes rozsdás volt és így tovább. **Bócsa János** tanácselnök elvtárral mekiálltunk és munkaidő után, sokszor késő éjszakáig csináltuk: javítottuk, festettük, és ládát készítettünk a négyszázas részére, úgyhogy két hét alatt vonulóképessé tettük.

Amíg beszélgetünk, a tanácselnök elvtárs is odajön hozzánk. Fiatal, barátságos elvtárs. Sok minden szóba kerül, a falu tűzvédelme is.

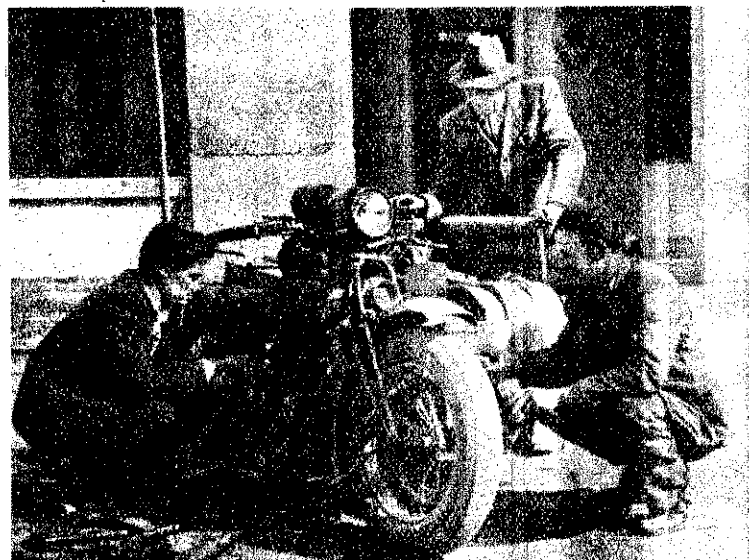
— Azért gondoltuk ezt a motort, mert gyorsan ott vagyunk vele, ahol éppen a szükség úgy kívánja — mondja szerényen és az ő szeme is a „közös szerzeményt” mustrálgatja, majd csak

indul, csak szusszan egy nagyot, meg a kar is lenn marad. Nem ugrott vissza? Majd kézzel! Kerreg egy nagyot a fogaskerék, aztán újra neki.

— Halljátok-e, ez a nyavalya majd akkor hagy cserben benneteket, amikor a legjobban kellene — veti közbe az egyik öreg, **Károly bácsi**, de azért ő is drukkol.

— Megy az majd, **Károly bácsi** — nyugtatja meg **Túri elvtárs** az élelődő öreget, s mint ha összebeszél volna a motorral, az egy hatalmas durranás után beindul, s a már jól ismert bakugrás után nekirugaskodik az udvar hátuljának — mi meg utána a többiekkel, be a szertárba, ahol négyen is körülfogják és leszedik róla a felszerelést. A kismotorfecskendő a tanácselnök meg a tűzoltóparancsnok húzza ki a rögzítőszínből és lehelyezi a kocsifecskendő mellé. A motoron is akad még igazítani való, mert az oldalkocsirögzítő-rúd nagyon becsúszott, és ferdén állt a motor. Mi erről, a többiek a másik oldalról húzzák, **Bócsa elvtárs** meg kalapálja a francia kulccsal, amíg csak úgy nem áll, ahogyan kell. Mindenki dolgozik, mert mindenki tűzoltó, és a szernek menni kell!

Igy ismertük meg a csanádpalotai elvtársakat — ott meszszre Csanád megye déli sarkában, és elhatároztuk: megírjuk ezt a pillanatképet, a palotai tűzoltók szorgos hétköznapijának egy kis töredékét. Azt, hogy ebben a kis közösségben mennyi öntevékenység, mennyi erő és akarat él. Nem akarunk hőszókat „csinálni” ezekből az emberekből, hiszen, amit végeztek, nem hőstett, csupán a közösségért érzett felelősség kézzelfogható bizonyítéka. Ők — a toborzás sikere és a tűzoltói feladat elvégzése mellett — így is készülnek a nagy erőpróbara: gyorsan mozgó szerrel is hozzájárulni ezévi termésünk tűzvédelmének minél eredményesebb biztosítására. S ahol ilyen a községi tűzoltóság szelleme, az ott dolgozók megérdemlik, hogy beszéljünk róluk, s példaként állítsuk őket nemcsak a községi, hanem állami egységeink elé is.

A csanádpalotai tűzoltók vonulószerre

gyakorolják rajta az ülés tudományát.

— Azt is megtudtuk — mondja **Túri elvtárs** —, hogy szívesen el is adná. Most már csak az volt a kérdés: mennyiért. Hát az árától bizony meghökkenünk, mert először tizenkétezerre tartogatta, de azért nem hagytuk. Alkudtunk. Már csak hétézret kért érte, mi meg a hétézer mellett kardoskodtunk annyira, hogy a végén hétézrhétszázért ide adta. Így aztán az egyik nehézségen már túljutottunk, de ott volt a másik: kiderült, hogy nincs is annyi pénzünk, mert a bálai pénz az nem elég! A tanács segített rajtunk és elhozta a motort. Mondanom sem kell, hogy né-

gy beszéd közben itt is, ott is meghúz egy-egy csavart a kezében lévő kulccsal.

Túri elvtárs közben már egy festékesdobozt kerít elő és az éjjeli festegetés hiányosságait tünteti el. Mi a farönkrön ülve beszélgetünk a többiekkel, s onnan nézzük a szorgoskodást. **Asztalos Péter** elvtárs azonban nem nyughat: ha már ő nem dolgozhat semmit, legalább közelről nézhesse, mert igen szereti ezt a motort. Nem ért ugyan hozzá, de nagyon a szívéhez nőtt ez az öreg jószág...

S amikor már minden rendben, **Bócsa elvtárs** áll neki, hogy kipróbálja a masinát. Nekirugaskodik: teljes erejével rálendül a berúgókarra, de nem

Szabvány módosítások

AZ MNOSZ 1034-53 „tetraoltó” kézi tüzoitókészülékekre az utóbbi időben igen sok panasz érkezett a gyártó vállalatból. Több esetben előfordult, hogy a készülékek nem működtek, pedig ellenőrző feszmerőjük az előírt nyomást mutatta. A megindított vizsgálat megállapította, hogy a feszmerő — kivételénél fogva — a fellépő erős korróziós hatásnak nem tud ellenállni és rajta keresztül a készülékből a gáz megszökik. Súlyosbítja ezt a hibát az a körülmény is, hogy a korrózió miatt a feszmerő mutatója nem érzékel a nyomásváltozás bekövetkezését, és hamis jelzést ad. Ezen hiányosság megszüntetése érdekében a vonatkozó szabványokat is módosítani kellett. A módosítás a következőképpen hangzik:

1. MNOSZ 1034-53 „Tüzoitókészülékek. Tetraoltó. Belehajomott gázzal működő kézi tüzoitókészülék” tárgyú szabvány (a 2.100-17/1954. (Sz. E. III. 1.) O. T. sz. utasítással hatálybaléptetve) 1. oldalán az ábra jobb alsó részén a „Manométer” szó a hozzátartozó vonalás ábrázolással együtt törölendő. 2. oldal, 2. fejezet 8. sorában „és a manométeren” szöveget, valamint ugyanezen fejezet utolsó négy sorát törölni kell. — 3. oldal „Figyelmeztetés” fejezet 8. sorában a „vagy” és „manométer” szók között az „a” betű törölendő, és helyébe be kell írni „ha az ellenőrző” szöveget. — 3. oldal, 51. szakasz utolsóelötti sorban („Átvételkor a ... kell mutatni”) szöveg törölendő. — 4. oldal, 8. fejezet utolsóelötti sorában „és a manométer” szöveget törölni kell. — 4. oldal „A szövegben idézett szabványok” fejezetben az „MNOSZ 11201” a hozzátartozó (aláíró) a 2. és 3. sorban lévő szöveggel együtt törölendő.

2. MNOSZ 9780-52 „Tüzoitófelszerelés. Kézi hordozható tüzoitókészülékek. Vizsgálat, átvétel, karbantartás és ellenőrzés” tárgyú szabvány (a 2.100-17/1953. (Sz. E. III. 15.) O. T. sz. utasítással hatálybaléptetve). — 26. oldal, 6. ábra bal alsó részén a „Feszmerő” szó, a hozzátartozó vonalás ábrázolással, együtt törölendő. — 26. oldalán az utolsó két sor, valamint a 27. oldal első sorában „is ellenőrzni kell” szöveg

törölendő és helyébe a következőket kell beírni: „Tetraoltókészülék ellenőrzésénél évente egyszer (lehetőleg a téli hónapokban) a lövőke helyére szerelt ellenőrző feszmerővel használati helyzetben ellenőrizni kell a nyomást.” — 27. oldal 3. bekezdésének első mondata („Szigorúan tilos a készüléket ... csak hosszabb idő után következnie be”) törölendő, 27. oldal 3. bekezdése után új bekezdéssel a következő szöveget kell beírni: „A próba alkalmával a szelep zárása és a lövőke visszahelyezése után a zárás helyességét a szelep vízbemártásával kell azonnal ellenőrizni. Nem kell nyomást vagy helytelen zárású, illetve hibás szeleptű készüléket készenletben tartani tilos. Annak kácsrőléséről gondoskodni kell.” — 50. oldalán az 5.6110., valamint az 5.6207. szakaszokhoz tartozó szöveg törölendő.

A szabványok módosításán kívül egy közlemény is megjelent e tárgyban a Szabványügyi Értesítőben. A közlemény így hangzik: „A feszmerők (manométerek) gyakori meghibásodása miatt ajánlatos az összes, jelenleg készletben tartott tetraoltókészülék működésképeségét, használati helyzetben pillanatnyi nyitással ellenőrizni. Ellenőrzés után a készülék szelepkerekeit erőteljes jobbrafordítással zárni, és a zárás helyességét minden esetben a szelep azonnali vízbe merítésével ellenőrizni kell.”

1955. április 1-től kezdve az előír. nyomás időszaki ellenőrzésére a tüzoitókészülékhez tartozó ellenőrző feszmerőt kell használni, amely a jelzett időpont után a Szerelvény és Gépalkatrészkezelő Vállalat (Budapest, VII., Csányi u. 8. sz.) telepén lesz beszerezhető. A fenti módosítások és a közlemény megjelent a Szabványügyi Értesítő január 17-i számában. Célszerű, ha az elvtársak a módosítás szöveget kitágítottan csatolják a „Tűzrendészeti szabványok” című könyv vonatkozó részéhez.

Felhívjuk az instruktor elvtársak figyelmét, hogy ahol tetraoltók vannak, fordítsanak fokozott figyelmet a feszmerők készült ellenőrzésére.

A Tűzrendészeti Szabványok c. könyv lekötésére került az MNOSZ 6282 számú „palack kezelése, tárolása és szállítása” tá szabvány is. E szabvány egyes pontjai az február 2-i Szabványügyi Értesítő szerint dosultak: A módosítás a következő:

A szabvány eddig eltiltotta a gázipalack szállító járművön személyeknek a tartózkodását. Most így intézkedik:

A 2. kötet 707. oldal 4.2 szakasz, negyedik kezdése után beírandó a következő szöveg:

„Hegesztéssel végzendő külső munkára küldött járművön a gázipalackokkal együtt dolgozók is szállíthatók, a következő előír betartása mellett:

Ugyanabban a térben, amelyben a palackok vannak, kell tartózkodnia a hegesztőnek oly személyeknek, aki jelen szabvány szerinti érvényes bizonyítványja rendelkezik.

Legfeljebb 1-1 db 40 liter irtartalmú palackban szabad oxigént és égőgázt szállítani 40 liter irtartalomnál kisebb palackok megteleitően több, de legfeljebb 5-5 m³ gázmennyiséggel. A palackokat olyképpen rögzíteni, hogy sem egymáshoz, sem tárgyhoz ne üthessenek.

A rögzítőkészülék egyetlen kézmozdulat nélkül, biztonságos tege szabadon elmozdított lehet, ha az esetleges károsodástól megvédi. Kis gázipalackok térszékei ellátott találati és szállíthatók oly módon, hogy tűz esetében a járműről eltávolítható legyen. Teljes elegysúlya, töltött palackok esetében legfeljebb 70 kg lehet. A palackokat nem szabad a jármű alvázára rögzíteni. A jármű ugyanazon részében (terében), ahol a palackok vannak, alját, záros vagy könnyűanyagot szállítani tilos.”

Újítási Híradó

„Legutóbbi számunk „Újítási híradó” rovatában beszámoltunk Kuti György úr. tízeses elvtárs „szertárfűtés” tárgyú újításáról, mely a gépkocsik indítását és az akkumulátorok kímélését jelentősen elősegíti. Ugyancsak ezt a célt szolgálja a Belügyminisztérium Tűzrendészeti Parancsnokság szerződéses alkalmazottjának, Markovics Lászlónak „kombinált transzformátor akkumulátorok töltésére, gépkocsik indítására és elektromos ivhegesztésre” tárgyú újítása.

Markovics László elektrotechnikus által szerkesztett kombinált transz-

Kombinált transzformátor

formátor és egyenirányító berendezést (1. sz. kép) egyaránt lehet táplálni 110, vagy 220 volt feszültségű világítási áramról és 380 volt feszültségű háromfázisú ipari áramról. A bevezetett hálózati áramot a kombinált transzformátor tetszés szerint a szükséges 6, 12 vagy 24 volt feszültségű egyenárammá alakítja át, amely felhasználható gépkocsik beindításához vagy akkumulátorok töltéséhez. A kombinált transzformátorral átalakított áram elektromos ivhegesztésre is felhasználható, ami a berendezés többoldali és jobb kihasználását is lehetővé teszi.

Az akkumulátortöltés és ivhegesztés mellett a kombinált transzformátor legjelentősebb előnye a gépkocsik beindításánál jelentkezik. Mint ismeretes — a lehűlt motorok beindítása — különösen télen — nagymértékben igénybe veszi az akkumulátorokat, melyek a lehűlés következtében amúgy is csak lecsökkent teljesítményt nyújtanak. A kombinált transzformátornak a gépkocsik beindításához való felhasználásának céljára a gépkocsi motorházán kívül érintkezőket kell felszerelni, amelyek a motor önindítójával vannak összekötötten.

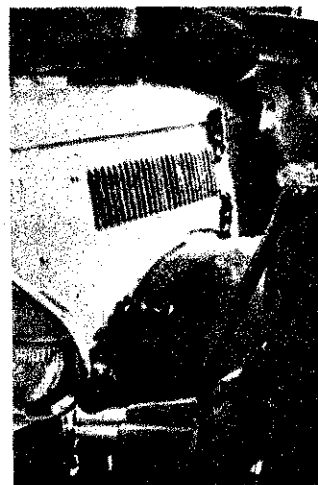
A motor beindításakor a motorházban elhelyezett érintkezőkre kell a kombinált transzformátorból jövő kábelek végén lévő két fo-

gantyút rányomni (2. sz. kép). A motornak ilyen módon történő beindításánál a kombinált transzformátor legalább 90%-os „segítség” nyújt az akkumulátornak, és mindig biztosítja a motor erőteljes körforgatását. Az akkumulátorkímélés következtében a kombinált transzformátor több mint 50%-kal megnöveli az akkumulátorok élettartamát. Ezen az előnyön kívül az újítás a gépkocsik könnyű és gyors beindítását biztosítja, ami a tüzőltető gépjárműveknél elsősorú érdek a tűzkárok csökkentése érdekében. — A tévedések elkerülése végett szükségesnek tartjuk megjegyezni, hogy egy laktanyában elhelyezett összes gépkocsihoz csak egy kombinált transzformátor szükséges. A kombinált transzformátor által átalakított villanyáram ugyanis a transzformátorhoz tartozó kábelrel a szertárban lévő összes gépkocsihoz elvezethető.

Az újítás szerint eddig elkészült 2 kombinált transzformátor a gyakorlatban jól bevált, ezért a Belügyminisztérium Tűzrendészeti Parancsnokság Markovics László elvtársat 2000 Ft újítási díjban részesítette, és a kombinált transzformátorból további példányok készíttetését is tervbevette.

A kombinált transzformátor újításával kapcsolatban Csengeri Pál úr. hdgy. elvtárs 200 Ft díjban részesült. A kombinált transzformátor

első példányának a békéscsabai osztályon történt kikísérlet alatt ugyanis Csengeri Pál előnyösen továbbfejlesztette a beifogatók és a gépkocsin érintkezők kivételét, tovább kombinált transzformátor első sorozati példányára adott részszakvéleményével és módosított vasaitalval ugyancsak elősegít a még fejlettebb, többoldali eredményesebb felhasználásra alkalmas második és további kombinált transzformátoroknál Markovics László által történt megkísérletét.

„Könnyen indul a gépjárműcsakendő”

TŰZESETEK TANULMÁNYOZÁSA

IGY TÖRTÉNT:

23 óra 47 perckor megszólalt a riasztó-csengő két alosztály laktanyájában. Alig egy perc múlva két gépjárműfecskendő szirénája verte fel a város csendjét. A ködös őszi éjszakában tűzhöz vonultak tüzoltóegységeink.

A tüzeset színhelyéhez közeledő egység már messziről látta a pusztító lángokat. A fecskendő valamennyi beosztottja türelmetlenül várta a pillanatot, amikor majd elhangzik a támadási parancs, s megindulhat a harc a dolgozó népünk értékeit pusztító, életét veszélyeztető tűz ellen.

A riasztástól csak 5 perc telt el, mikor az első egység a helyszínre érkezett. Ez az 5 perc végtelen hosszú időnek tűnik azoknak, akik várják a segítséget. Nem csoda, hiszen lángokban állt egy 30 m hosszú, nádfedésű fa tetőszerkezetű épület, és a tűz a vele párhuzamos, ugyanilyen épületet is veszélyeztette.

A helyszínre elsőnek érkező 2500 l/p-es Klöckner-gépjárműfecskendő megérkezett a telepre és a tűz közelében lévő tűzcsapnál megállt. A támadási parancs elhangzása után határozott, gyors mozdulatok következtek, majd a tűzcsap kinyitására hirtelen megtorpanás. Most derült ki, hogy a tűzcsap használhatatlan. Más vízszerezési hely nincs a telepen. A rajparancsnok visszaszerelésre adott parancsot.

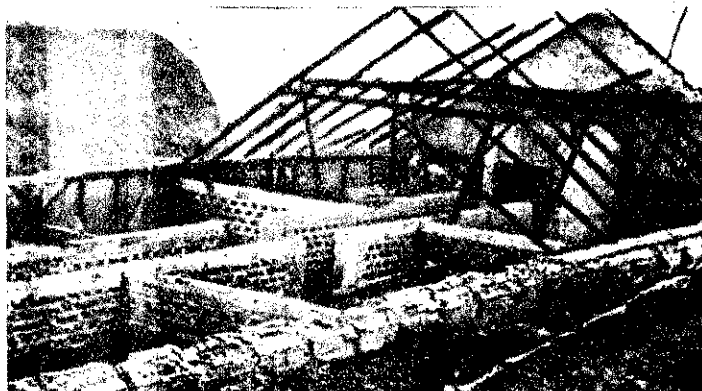
A fecskendőre visszakерült minden felszerelés, minden tüzoltó. A tűz ropogását egy pillanatra túlharsogta a gyors iramban távozó fecskendő motorbűgása. Azután már csak a pusztító tűz ropogása hallatszott a megvilágított éjszakában. A dolgozók arcáról eltűnt a tüzoltóság megérkezésekor felcsillant reménység. Mi lesz most? Már a szomszédos épület is ég. Hát a tüzoltók sem tudnak segíteni?

A tartályos gépjárműfecskendő robotgott az úton visszafelé, s a tüztől az országúton 400 m-re levő legközelebbi tűzcsapnál megállt. Ismét elhangzott a szerelési parancs: „Gépjárműfecskendőről sugarat szerelj! Tűzcsapról, nyomótömlőtáplálással! Osztó az égő épület elé! Rajta!” A tüzoltó elvtársak minden erejük megfeszítésével igyekeztek a parancsot végrehajtani, de 400 méter nem kis távolság.

Szerelés közben megérkezett a második fecskendő. A tüzoltás vezetőjétől kapott parancs értelmében még egy „M”-tömlő-

vezetékét szerelt az előbbivel párhuzamosan a tűz színhelyéig, és ott nyomásfokozás céljából közbeiktatta fecskendőjét.

Pontosan 20 perc telt el az érkezéstől számítva, mire az első sugáron megjelent a víz. 20 végzetes és jóvátehetetlen perc! Ez éppen elég volt ahhoz, hogy az egyik épület majdnem teljesen leégjen, a másik pedig teljes hosszában lángokba boruljon. Újabb két perc múlva már három sugár dolgozott. Késő! A tűz oltása után ebből az épületből is csak az elszenesedett gerendák meredeztek az ég felé. A

A késedelemes beavatkozás következménye

nád tetőhéjazata, a deszkaborítások elégtelenek, sok áru elpusztult, népgazdaságunkat súlyos károsodás érte.

HOGYAN KELLETT VOLNA?

A területileg illetékes rajparancsnok — aki a helyszínre elsőnek érkező és így a tüzoltás vezetője — a helyismeret birtokában és a területtel való jó kapcsolat következtében tudja, hogy a telepen a tűzcsap használhatatlan. „A tüzoltás szabályzata” 265. pontja szerint már vonulás közben megállapítja a szeren elhelyezett nyilvántartásból, hogy a tűzhöz legközelebb levő tűzcsap a tüztől 400 m-re található az úton.

Már vonulás közben parancsot ad a II. részlegnek, hogy erről a tűzcsapról szereljen egy vezetékéből álló táplálást a tűznél dolgozó fecskendőhöz. A segítségre érkező fecskendő a tűzcsapnál iktasson közbe és szerelje meg a második tápláló vezetékét. A fecskendőt a telepen kívül levő tűzcsapnál megállítja. A II. részleg leveszi a kerékes orsót, valamint a tűzcsap megszereléséhez szükséges fel-

szerelést. 200 méter távolságra ismét megáll és letesz 10 db „M”-tömlőt.

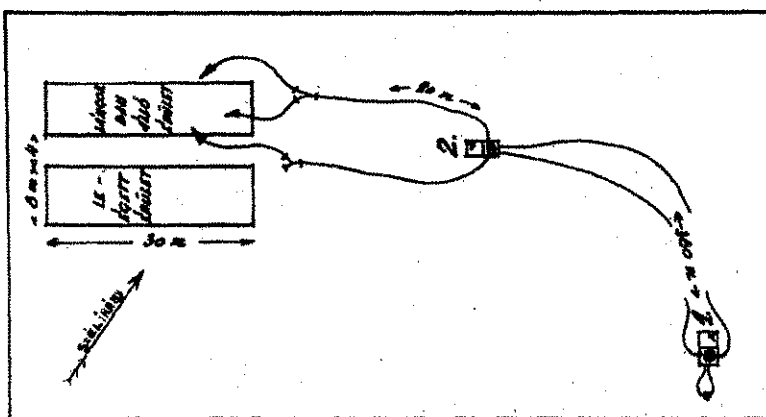
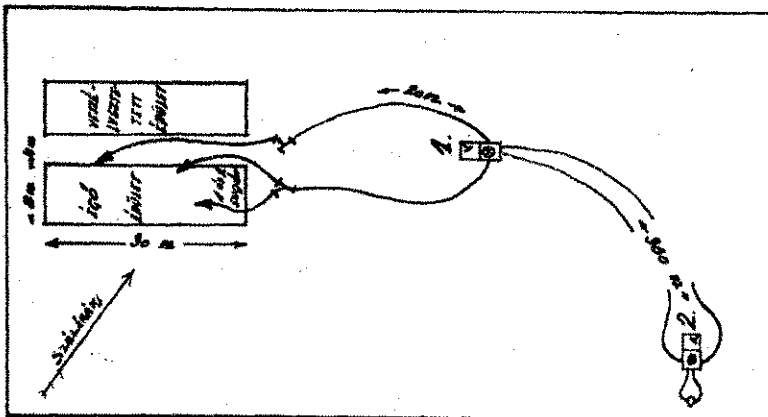
A tűzhöz érkezve, a 269. pont szerint, mielőtt feiderítésre indul, „Sugarat szerelj! Irány utánam! Rajta!” vezényszót ad. Miközben az I. részleg a gépjárműfecskendő tartályának vizét használja a támadáshoz, azalatt a II. részleg megszereli az egy vezetékéből álló táplálást. Így biztosítják a tűz folyamatos oltásához szükséges vízellátást.

A tapasztalat azt mutatja, hogy a gépjárműfecskendő tartályának vizével indított rajtaütésszerű támadással a lángokat a legtöbb esetben le lehet verni, és a táplálás már csak a tűz teljes eloltásához szükséges. A tű azonban a jelen esetben nagyobb méretű volt. Ezért a II. részlegnek az I. részleg által megszerelt osztó szabad ágáról meg kell szerelnie a második sugarat. Mire a II. részleg megszereli a 2. sugarat, a segítségre érkezett egység befejezi a táplálás második vezetékének szerelését és a tűzcsapnál közbeiktatja fecskendőjét. Majd az első fecskendőről megszereli a harmadik sugarat.

Ilyen taktikai módszerrel a helyszínre érkezéstől számított 1—2 percen belül támadhatunk az első 4 perc múlva a második, 8 perc múlva a harmadik sugárral. Ha ennél a tüzesetnél ezt a taktikai módszert alkalmazták volna a kivonult egységek, a tűznek nem lett volna ideje elterjedni.

Vizsgáljuk meg, hogy milyen sugarakkal dolgozhattunk volna az ismert esetben. Három sugárral való támadás esetén a lövőkeméret legfeljebb 18 mm-es lehet, ha legalább 3 légkör nyomással akarjuk működtetni. A vízszállítási táblázat (Tűzoltás Szabályzata 147. oldal) szerint ugyanis egy ilyen lövőkéhez 387 l/p víz, tehát a 3 lövőkéhez 1101 l/p víz szükséges. 1101 l/p víz szállítása a IV. számú táblázat (Tűzo, Szab. 152—153. oldal) szerint 2 db 75-ös kender nyomótömlőn 382 méterre lehetséges, tehát majdnem a tűz színhelyéig, ahol fecskendő beiktatásával a nyomást a kívánt mértékben felfokozzuk.

Az elmondottak világosan bizonyítják a helyismeret, az üzemekkel és egyéb objektumokkal való szoros kapcsolat, valamint a „Tűzoltás Szabályzata” ismeretének és alkalmazásának fontosságát.

1919

KÉT MÁJUS

A proletárforradalom májusi ünnepe Hatszáz ezer proletár vonult föl a vörös Budapest utcáin

...1919 május 1-ének történelmi dátumán először éreztük az igazi május diadalmas boldogságát, amelyről annyi májuson fojtott lázongással álmodott a proletárjogtalanság s a proletárnyomor. Tegnap Budapest hatszáz ezer elnyomottja és kiszákmányoltja megváltását ünnepelte a tavaszi ég kupolája alatt.

Üzenet volt ez a május elseje. A vörös szín tengerében úszó Budapest munkás-százerei, a magyar proletariátus legjobbjai üzenték a kapitalista és imperialista hóhérokknak, hogy hitvány döresség minden erőfeszítésük: a kommunizmus világa feltartóztatathatatlan... törvénytörés, amely elsöpör újjából minden kicsinyes és gonosz emberi mesterkedést...

Emberemlékezet óta Budapest ilyen szépen még nem volt feldíszítve. Az utolsó évtizedek ünnepeitől közül egyetlen egy sincs, amely egyáltalán csak összehasonlítható is volna a proletárállam májusi ünnepének fényével, és melegségével...

Budán a legdíszesebb a Vérmező volt... Lenin szobra ékesítette kijárátát...

A Fürdő utca sarkán impozáns diadalkapu. Felirata: Pusztuljon el a tőke, hogy romjain felelősséjük a világ nemzetközi kommunista társadalmát!... A Deák téri halcsarnok pirosba vont épülete előtt Lenin szobra áll... A városiigeti... millenniumi oszlop helyére gyönyörű vörös obeliszket emeltek s elébe Mára szobra került, jobbra tőle egy vasmunkás, balra pedig egy bányamunkás...

A Keleti pályaudvar és környéke is piros színben úszik. A Baross-szobor helyét vörös oszloptömb foglalja el, amelyen messze láthatóan egy hatalmas szovjetszilas néz a város szíve felé...

A gyülekezés

...Reggel negyedhat órakor nyolc katonazenskar és kétszáz színházi zenész az Internacionále és a Marseillaise hangjaitval járta be az egész várost...

A zenés ébresztő egyszeriben felvillanyozott mindenkit. Röviddel hét óra után a főváros huszonnyolc gyülekezési helyén már megkezdődött a csoportosulás...

A Vérmezőn

Felejthetetlen képet nyújtott a Vérmező. A proletárság láncainak lehullása, a dolgozó nép uralmának elfőlte talán legjobban itt nyert külső kifejezést, demonstratív megnyilatkozást! Mert az, hogy a főlshabadt elnyomottak itt ünnepelethették a világ proletárjainak pirosító ünnepét, itt, a történelmi szomorúságok, vértanúságok és megaláztatások boldogtalan emléké véres mezején — ez maga hangosan kiáltó demonstráció...

Ez mély és felejthetetlen szimbólum: ez az ünnepség itt mély és pirosító bélyeg a történelem szegycintéjén arcán, az örök jel és emlék, hogy a milliók fölébredtek...

A gyári szegénység negyedében

A cifra székesfőváros legszürkébb, legszegényebb fertályában járunk. Ez a hosszú utca, melyet gyárépületek vöröstégla frontjai, ócskavasztelpek kidőlt, bedőlt kerítései, gazverte üres telkek és közbül-közbül kormos, lésztszben szomorú lakóházak szegélyeznek: ez a Váci út, ennek két oldalán fekszik Budapest-gyárváros. Ezekben a füstös, nyomorúság-színű házakban lakik az a munkásság, melynek, minden ingség és kiuzsorázás dacára, izmos karja védi ezt az országot: az ő keze fogja a pörölyt is, mely a kapitalizmus rothadt rendszerét szétzúzza...

...Miközben végig tengernyi ember vonult most a város fele a gyári teatületek hosszú csoportjai, élükön egy-egy tisztas munkással, aki a szervezet aranyrojtos brokát zászlaját vitte; Schlick, Nicholson stb. mérnökkel, tarka vászonblízsos munkás lányokkal, katonákkal, a villamosvasút formaruhás emberrel végérhetetlen tömött sorokban, mind lelkesen, énekelve, közbül egy-egy cigányzenekarral, melyek a léha kocsmák nóták helyett csupa gyűjtő forradalmi dalt játszanak. Százszáznyi vidám a hitben és kemény elhatározottságban égő. Százszáznyi férfi nő, aki ma ünnepele, de holnap künn van a barikádon is, újra vérrel kell megpecsételni a proletariátus győzelmét...

Felvonulás az Andrássy úton

...A gyors egymásutánban, szorosan egymás mögött, de leppeldásabb rendben fől sorakozott munkásság szakszervezeteként, vagy kerületenként vonult föl szervezetének táblái zászlajai alatt.

A bankmunkások ezrei haladtak el először, majd a Mezőgazdák Szövetkezetének alkalmazottai, utánuk a Bőrközpont tisztviselői. Velük egyidejűleg érkeztek a külföldi szocialista hatalmas tömegek is. Élükön a német szocialisták haladtak, alélto egy hatalmas, vörösdíszítésű stráfkocsi egy csomó gyönyörű üdögéit. Mögöttük a lengyel, tót és cseh szocialisták valószínű feltrátngetéggel, hatalmas vörös zászlóval a franciák, piros fehérrel, díszes arabirású táblák alatt a török szocialisták, a nagyobbbrészt a nálunk tanuló török ifjúmunkások...

Jön a Mű-Gépgyár menete, a munkások hőmpölygő sorában óriási stráfszekerek döcögnek. Elöl egy gép sémája, azután aradatban egy alagútból kikanyarodó vasút tűnik fel, mely egy kis vasúti-híd, teljesen kidolgozott részletekkel, utána gyönyörű színes kép: aratólányok festői népviseletben, sarlóval kezükben hatalmas cséplőgépeket kísérnek, a tetején a leghalászköz közt csépellik az aranylő búzát.

Már órák óta tart a felvonulás, a szem belefárad a társzínnek sokaságába és gyors változásába, tengerre folyik és a felvonuló nép, kicsi szigetek benne a szebbnél-szebben... mégis nemes proletáregyszerűséggel feldíszített autók kocsik...

A Margitszigeten

„A Margitsziget a gyermekeké” — ez volt a mai nap programjában. És több mint tízezer proletárgyermek felejtette el a napra a nagy pesti berkaszárnyák nyomasztó levegőtlenességét tömlőcs sívárságát...

A sziget eleje virágfüzerekkel volt díszítve, a bejárat a proletárranya hatalmas szobra dílt, amint reménykedő hálataljes pillantással tekint a magasba, a felkelő új nap felé. A szobor mögött hatalmas, vörössel bevont épület, tetején szimbolummá vált ótágú csillaggal és rajta a sokat ígérő valóra váló feltrattal:

— Gyerekek, tiétek a jövő!

... Mennyi szórakozás és mulatság mindenfelé. Egyszer tíz helyen is történik valami, a kicsiny nézők alig tudnak betenni a látóvalókkal...

A versenypályán vidám sportolás és versenyek... a rögtönzött cirksuszban artisták mutatnak be tüneményes dolgokat: gyerekeknek, a viztorony előtti színpadon az Operaház balladája ejti bámulatba őket, a viztorony tetejéről tárogató-ha verseny szolgál változatul...

Vidám zajtól, csengő kacagástól hangos végig a sziget. Jókedvet csak a gyülekezésre hívó jel szakítja meg. Egy pillanatra szomorúak lesznek, de a következő percben már új felharsan az ének ahogyan vonulnak rendben hazafelé a világ mostoha gyermekei, az új világ dédelgetett kedvencei.

Az esti kivilágítás és tűzijáték

Vörös május elsejére tündéri fényben gyúltak ki a lámpaszemek. Este 9 óra tájban az esti homályba merült Gellőhegy citadellájáról felröppent az első petárda.

Olykor-olykor az emulás és gyönyörködés moraja hallatszik: midőn a komor citadella mélyéből lángoszlopok repültek az ének, tűzkigyók cikáztak a levegőben, csillagok gyúltak fel hültek ki szemünk láttára. Tűzgömbök robbantak, szikrák piros, zöld, lila, aranypernyévé, hullócsillag hullott, tüzes üsti porzott s a tűzijáték cikázó villámai néha egy pillanatra a pallóvilágosságot derítették a budai és a pesti partra s a Duna lassan és csendeszen hőmpölygő hullámaira...

Aczél Tamás

A SZABADSÁG ÁRNYEKÁBAN

című regényéből

regény trombitaszóra öbredt. Először kissé megzavarodott, nem tudta, hol is van, aztán gyorsan felugrott az ágyból selyogva az ablakhoz szaladt. Odalent a zenekar vonult sárgarészkürtökkel, tompán puffogó nagydobokkal... Úgy le, hogy lemegy az Andrássy útra, végignézi a felvonulást, esetleg kisétál a ligetbe. Milyen is az a népnépzés? Ödött...

orsón felülkötött, leszaladt az utcára. A Sas utcában egy erősen megrongált házban, közel a Bazilikához, s így kijutott az Andrássy útra.

széles kábultan, sokáig elragadtatva nézte a széles utat, amely zászlókkal, feliratokkal tarka virágokkal, képekkel, drapériákkal, emberekkel volt tele s a fények, színek e pompájában nem képzelt szépséggel ragyogott.

a látvány megragadta. A járda szélére furakodott s figyelte. Testen végláthatatlan sorokban hömpölygött a tömeg. Újabb és újabb csoportok jöttek színes zászlókkal, hatalmibólakkal.

mindenütt mosolygó arcokat látott, a járda szélén állók tek a menetelők felé, a menetelők hívogatva visszaintsokan leváltak az útszélről s belesodrótak a menetbe, ellenállhatatlan áramával vonzotta magához az embereket.

dráda tovább hullámozott, megállás nélkül. Apró szellő itta a hatalmas vörös és háromszínű zászlókat, a sokaság az épületeken.

időlt a házak ablakai szűfőlésig megteltek kíváncsi fejek. Még a háttérre is jutottak emberek, a fák tetejére, fények tetejére, mint a golyók. A nap már melegen süttött, alig zavarta az embereket. Mindenki részt akart venni ep örömeiben, senki nem akarta elmulasztani az alkalmat. eg nérikék, akik az ablakokban, erkélyeken figyeltek, esernyőket borítottak fejük fölé, a gyerekek levették t, a férfiak nyakkendőjüket, kabátjukat. Olykor hangos hullámozott végig a sorokon.

ha-néha megtorlózott a menet s álldogálni kellett percnyedórákig. Az emberek nyugodtan vártak, amíg újra idülnek a sorok.

vülten nézte a hullámsó tömeget Körülötte már sokan itak, a hőség növekedett, s ez a szokatlan tömeg, amely tonként változott, kifárasztotta, ellankasztotta. De néhány álva felfrissült s oly izgatott lett, hogy szívét a torkában dobogni. Egy darabig még tétozózott, menjen-e a felkkel vagy sem, majd maga számára is váratlanul, lelédjárdáról és odaszaladt egy éppen közeledő csoporthoz.

ány nő ment a menet szélén, kérdően néztek rá, aztán k azt mondta: — No, elvtársam, jöjjön, álljon ide közénk. vesztette a csoportját? — Végig pillantott a fehérblúzos, snyds asszonyon s beállt a sorba. Egyidőig szótlánul me: egymás mellett. Meglepetve tapasztalta, hogy innen a sorok közül, tökéletesen más minden, mint a járda . Onnan, mint kiálláló szemlélő nézte a hullámsó, meg-sokaságot, itt ő maga is beleolvadt, eggyé lett vele. ykekezett, hogy egy útemben lélegezzék, egyszerre lépjen ggel.

iszerre dal harsant. A férfiak gyorsan lekapták kalapukat. Figyelte a dallamot, amelyet mostanában néhány-llott már. Az Internacionálé volt. Minél többször hal-nál jobban tetstett neki ez a nagyszerű himnusz. Magá-losta a dalt, próbálta, formálgatta, mert látta, hogy körü-iamennyien csengő hangon éneklék. A szövegét nem gyekeszett jobbról-balról ellesen egy-egy szót. Valaki háta megzólalt. — Hogy ezt megértük, elvtársak! — Hátra-Középkorú, fekete ünneplőruhás férfi állt mögötte, atottságtól csillogó szemét a fiatal lányra emelte.

— El sem tudja képzelni, elvtársak, milyen is az, ha hangosan, tele torokból az utcán lehet énekelni az Internacionálét. — Egy másik mellette ballagó férfi megjegyezte: — Nem hiszem, hogy már szabad, mondá Arpi?

— Nem hiszem el, öregem. Isten bizony nem hiszem el, hogy ez megtörtént, de ha így van, hát így is marad, ezt többet nem tiltja meg senki. — S öklét a levegőbe emelte fenyegetően. A tömeg nekiódult. Elérték az Oktogont, s túlhaladták.

Most újból felhők jöttek, kicsit eltakarták a napot. Hűvös szél futott végig az úton. A megizzadt tömeg felsóhajtott. Amint közeledtek a Hősök tere felé, a léptek egyre határozottabbak lettek.

Megint hátranézett: a feketeruhás férfi elsodródott a háta mögül újak, ismeretlenek kerültek oda. Fiatal férfi állt mellette, homlokán hosszú, sötét forradás parázslott.

— Te hitted volna ezt, Gyuri? — mondta egy mellette állónak. — hitted volna odakint Voronyezsnét, hogy élve megússzuk? Az ember abban a pokolban nem is tudott másra gondolni, csak a halálra.

A fiú felnézett az égre, mintha ott látta a múltat.

— Emlékezel arra, mikor lebuktunk — kérdezte halkán, vontatottan — amikor a rendőrségre vittek és alaposan elverték? Az anyuk istenit, hogy értették a verést, kicsoda remek, kipróbált eszközök voltak! Volt ott egy csibész törzsofőmester, ha annak elkapnám a frakdját, tudom istenem megkeserülné. — Az arca megrándult...

Elérték a díszemelőnyet, s elhaladtak előtte. Szinte kábultan ment előre. A díszemelőnyen állók vidáman integettek, de a fiatal lány szemén szürke hályog ült. A tömeggel együtt sodródva kiért a Stefánia útra. Semmit sem látott.

A sokaság most már elvesztette figyelmességét, zárt hömpölygéséi, szétáradt, akadtak, akik elváltak a sorokból, voltak, akik tovább mentek, a beszélgetés moraja hangosabb, felszabadultabb lett.

— Láttad Rákost? — kérdezte valaki a háta mögött.

— Láttam — mondta egy asszony. — Ez az ember ült tizenhat évet?

— Ez bizony — felelte a férfi.

— Nem is látszik rajta — mondta a női hang. Ő pedig izgatottan nézte a táblákon Rákosi arcát, milyen kár, hogy nem figyelte meg ott az emelőnyen!

Már egészen felbomlott a rend. A többség befelé fordult, a leégett Iparcsarnok felé. A régen rendezett, szabályos, puha ligetet is szétzúzta a háború. Kivágott fák tönkjei jeleztek a fagyos tél nyomát, itt is, ott is bokrok burjánzóttak fel a valamikor féltve gondozott utak mentén. Az alacsony drótkerítések kidőlték, s a fű elborította az utakat, eltörölte a régi határokat. A festett padok elégték, vagy alhoradtak őket, csak kővázaik mutatták, hogy valaha itt ülni is lehetett. A Stefánia úton azünetelenül ömlött a tömeg. Ez a hatalmas tér is egyszerre megszűkült. A később érkezőknek már a park mélyébe kellett menniük...

Három nap alatt három gyártűz

A múlt rendszer tűzrendészeti helyzetét teljes anarchizmus és a kapitalista érdekeknek megfelelő szellem jellemezte. A tőkésnek nem volt érdeke a gyár vagy üzem tűzvédelmi felszereléssel való ellátása, illetve a megelőző tűzrendészet betartása, mert egy-egy tüzeset alkalmával bús hasznot húzott a különböző biztosítások révén. Ezt mutatjuk be az alábbiakban is, amikor három nap alatt három gyár vált majd teljes egészében a lángok martalékává.

A FERENCVÁROSI DOHÁNYGYÁR ÉGÉSE

A központi tűzorségnek 1904 augusztus 6-án délután 1/23 órákor jelezték, hogy ég a Ferencvárosi Dohánygyár. A tűzoltóság pár perc alatt megérkezett a helyszínre. A tűz a gyárnak a Kinizsi utcára néző raktárépületében keletkezett. Szerencsére, ebben az időpontban nem tartózkodtak munkások a raktárban, mert különben ott

égték volna. A háromemeletes épület ugyanis, amely az Üllői-útig terjedt, állandóan telte volt árukkal. A lángok vad erővel csaptak föl, s a raktárban felhalmozott nagy mennyiségű dohányárú pillanatok alatt hamuvá égett. A tűzvész soha nem tapasztalt hirtelenséggel terjedt, és fél óra alatt elhamvasztotta az egész hatalmas épületet.

A vizsgálat megállapította,

hogy a tűz keletkezését és hihetetlenül gyors terjedését a tűzrendészeti szabályok elhanyagolása okozta. Az egész gyártelepen botránys állapotok uralkodtak tűzrendészeti vonalon. A raktáremeletek padozata vastraverzekre fektetett fagerendákból állott, és a raktárhelyiségben nem akadt sehol egyetlen tűzcsap sem. Az építkezésnél nem törődtek a tűzvédelmi óvintézkedésekkel. A vizsgálat után sem vetették fel a kérdést, hogy ki engedélyezte ezt az építkezést, és kinek a feladata lett volna az ellenőrzés.

Fokozta a veszedelmet, hogy a gyár igen csekély tűzbiztonsági berendezése a rendelkezésre álló néhány tűzoltószert teljesen hasznavehetetlen állapotban volt. A tömlőket csak hosszas keresgélés után kerítették elő, de akkor is hiába, mert a tűzcsapok nem működtek. A padlást csak falépcsőn lehetett megközelíteni, mert még létrákkal sem látták el a gyárat. Külön szerencsétlenséget jelentett a nagy hőség, amely miatt a víznyomás sem volt elegendő, és a tűzoltóság az oltási munkálatokat csak igen nehezen tudta megkezdeni. A raktárak kulcsait is hiába keresték, sehol sem találták meg, és így az épület másik szakaszában elhelyezett árukat nem tudták kihordani. A tűz okául a szörnyű hőséget jelölték meg, ennek a megállapításnak azonban ellen szőtt, hogy a munkások a raktárhelyiségeket, amelyek közül az egyikben a tűz támadt, délután 2 órákor hagyták el, és fél óra múlva már az egész épületrész lángokban állott.

Szerencsére emberáldozatot nem követelt a tűzvész, de elrettentő példáját mutatta azoknak a következményeknek, amelyekkel a megelőző tűzrendészet szabályainak semmibevétele járhat. A ferencvárosi dohánygyári tűzvész és minden kísérő jelensége a maga valóságában jellemzi a kapitalista Magyarország állami üzeminek „boldog — békebeli” állapotát, azokat a viszonyokat, amelyek között a munkások éltek és azt a felelőtlenséget, amellyel emberi életet és anyagi értékeket kezeltek.

NAGY TŰZ A DANUBIUS-GYÁRBAN

1904 augusztus 8-án, vasárnap délelőtt a Danubius-hajógyár külső Váci-út végén levő gyártelepének puhafa-telepe kigyulladt. A gyártelep mellett vezetett el a rendezővonalat vágá-

nya, amelyen a rendező mozdonya, a külső Váci gyárakból összegyűjtött készített gépekkel megvagonokat és kivitte a rendező-pályaudvarra, ahazután továbbították E minden részébe. Ugyan mozdony hozta a nyers a pályaudvarról a gyárak vágány töltése a Dan gyár mellett emelkedett, a mozdonynak nagyobb kellett kifejtetnie, hogy a hész kocscikat elbírja. délelőtt is rengeteg kocsi tatott a mozdony és telje zel haladt a töltésen, a a kéményből kiröppenő től meggyulladt a töltés lán levő száraz gaz, ame talmas lánggal égni kezd egyik nagyobb szikra nagy ívben beröpült a f tól balra elterülő puhafa re, és ettől néhány perc tüzet fogott egy hatalmas rendarokás, sőt a gyár tése is.

Néhány perc alatt mo zett a Wolfner-gyár, a gyár és Újpest város sága, és rövidesen h vizsugarakkal igyekezeti tani a patogva, szikrázv tüzet. Hamarosan megé a budapesti tűzoltóság fecskendői is, és most m den oldalról vizsugarak ték körül a veszedelme de így is 3/4 3 óráig amíg lokalizálni tudták. csére súlyos baleset n tént.

TŰZ A HOFER ÉS SCHRANTZ-GYÁR

Ugyancsak 1904 a 8-án, vasárnap nagy r okozott Kispesten az amely 1/2 3-kor a Hof Schrantz-gyárban tört tűz a gyár udvara mel nagy fatelepen keletkez óriási fakészlet volt, nagy része igen rövid elégett. Egy farakás l csapott fel a láng, ame rövid negyed óra alatt fatelepet lángba borít tűz oltását a gyári t azonnal megkezdte és ti, erzsébetfalvai, val budapesti tűzoltóság k sen megérkezett. Azoi tűzoltóságnak roppant i gel kellett megküzdér volt víz. Csak később vattyúval tudtak a annyi vizet előteremt legalább a lokalizáláh foghassanak. A bajhoz még az is, hogy erős amely az égő fatelepr raktárába vitte a parri idő mulva a raktár, és lakatosműhely is állt. Az utóbbit kivév elpusztult.

A tüzet csak a ké órákban sikerült elol ben több sebesülés i vizsgálat szerint a ti togatás okozta.

DISZELŐADÁS

— Új magyar film —

A DISZELŐADÁS c. magyar film Keleti Márton háromszoros Kossuth-díjas érdemes művész rendezésében egy színház est keretében a legkitünőbb műsorszámokat vetíti a nézők elé. A Hunyadi László nyitánnyal indul a film; az Operaház szimfonikus zenekarát Ferencsik János karmester vezényli. Sennyei Vera a konferanszié szerepében az összehívott közönséget mondja el. A kétórás előadás alatt Csajkovszkij, Erkel, Gounod, Liszt, Strauss, Kodály és még több kitűnő zeneszerző felejthetetlen dallamai csendülnek fel. A világ híres zeneszerzők dalait Kossuth-díjas kiváló művészeink adják elő. A Kék Duna keringőt Gyurkovics Mária, a Faust híres ékszeráriáját Székely Mihály, a Sevillai borbély Figaró-jának közismert ariáját Svéd Sándor énekl.

A balett kedvelőit Csinádi Dóra és Fülöp Viktor Rómeó és Júlia erkélyjelenet-láncaiban, Fásztör Vera és Fülöp Viktor Hári nótájában bűvölk el. Az Állami Népi Együttes táncosnői Kodály Kállai-költésével arat hatalmas sikert.

A könnyűzene kedvelőit az örökifjú Honthy Hanna kedves régi dalaival gyönyörködteti. Egy kedves színpadi jelenet keretében hangulatos dalaival — „Hétre ma várom a Nemzetimél”, „Egy csók és más semmi” stb. — az idősebb nemzedék fiatalágát idézi vissza. Bródi Tamás új dalát a hangversenyzenekar kíséretében Simándi József énekl.

Olimpiai bajnok női tornászcsapatunk Keleti Ágnes vezetésével azt a káprázatos zástóláncot mutatja be, amellyel Németában megnyerte a női világbajnokságot.

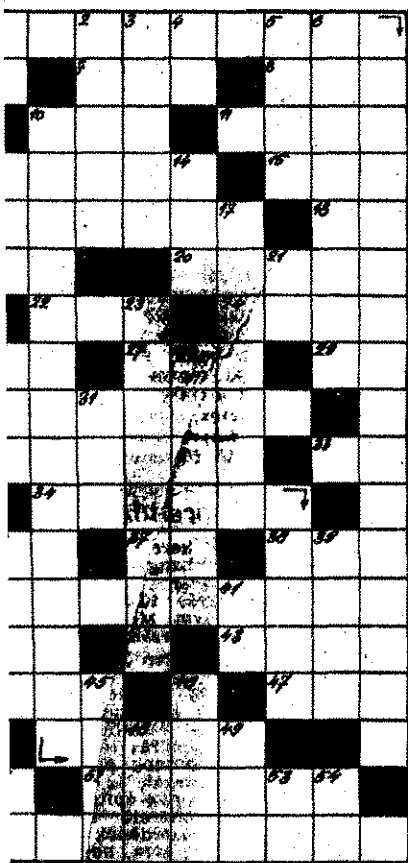
A DISZELŐADÁS egymásután pergő változatos, nívós műsorzámmal kitűnő szórakozást nyújtanak a közönségnek. Hégyi Barnabás, Kossuth-díjas, érdemes művész — a film operatőrje — hibátlan, művészi munkát végzett.

FEJTÖRŐ

VÍZSZINTES SOROK.

AJUS 1. 7. Országos Ellenőrző Bizott. Alá-er 10. FPP. 11. Olyan hosszú palma, vévét már nem is látni! 12. Maró 15. Török fejviselet. 16. Nem tompított zaját. 18. Engemet, latinul. 19. Kádéni! Égen látjuk éjjel, de vissza! 22. Van adász is. 24. Harokocsi. 25. Félig dő. Verona egy része. 29. A növény része. lálékul szolgáló kagylófajta. 32. El- róla. 33. Kérdőnévmás. 34. A FÜGGŐ- 9. ALATT KÜZÖLT CIKKBEN OLVAS- K ERRŐL A TÚZRÓL. 35. Cipésszer- léső betű kettőzve). 37. Enekhang. 38. szrész. 40. Két szó: nem erőszakos és 2. Külföldi ismert női név. 43. Cigány

v". 44. ... tengerpart, ismert óval. 45. ... Rangjelző szóc- Nem ...

VEZETÉSEK SOROK

n. orsz... Orozna. 3. Visszatipegt 7 foly... Északi férfinév (ék felesleg- nevet... MAGYAR TŰZÖLTŐ" VII. YAM... SZÁMÁBAN OLVASHAT- ERRŐL CIKKBET. 10. A CIKKBEN SZÓ ERŐ). ... SUGÁRCSORÓL IS. 13. Van gró... Kevért óta, méghozzá ék. — 17. A kisgyerek igen sűrűn teszi. 21. léme... 23. Heves megyei dohányter- üség... 28. Nem éppen sűrűn. yéből... 36. Esőben „szokás”. 39. zi a... 41. YM. 45. Két szó: régi m és... névmás. 46. Nem gyenge. 48. reá... USA. 51. Elem! 53. Német sze- név... 54. Fém (vissza).

★

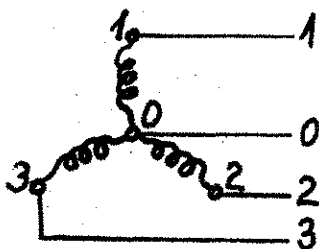
ILDE... RATARIDÓ: 1955. május. 25. FEJTÖRŐ a következő sorokat kell be- : Vízszintes 1a., 34. és a Függőleges 9.

ELYEN MEGFEJTŐK KÖZÖTT ne- m... k... jutalmakat sorsolunk ki.

MIÉRT lehet egy villamos hálózatról különböző feszültségű villamosberendezéseket táplálni?

Lapunk legutóbbi számá- nak „Miért” rovatában fog- lalkoztunk a háromfázisú villamos árammal. A tűz- rendészeti hatósági munka végzésénél és tüzeseteknél gyakran találkozunk olyan villamos berendezésekkel, melyeknél megállapíthatjuk, hogy egy elektromos veze- tékrendszert különböző fe- szültségű villamos berende- zések táplálására is fel- használják. Nézzük meg, hogy ez miért lehetséges?

Legutóbbi „Miért” cik-

1. ábra

künkben már megbeszéltük a háromfázisú áramfejlesz- tő kapcsolását (1. sz. ábra), melynél három fázisveze- ték (1, 2, 3) és egy nulla- vezeték (0), vagyis összesen négy vezeték van. Ezért ezt az áramrendszert négyveze- tékes rendszernek, vagy nullavezetékes háromfázisú rendszernek is hívják.

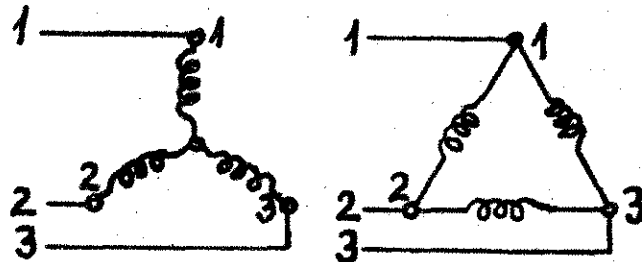
A hazánkban érvényben lévő előírások szerint — megfelelő transzformálás után — a fenti váltakozó- áramú hálózatot 3x380/220 volt feszültséggel alkalmaz- zák. Ez az elnevezés is jelzi már, hogy a hálózat 380 és 220 volt feszültséggel egyaránt használható. Ho- gyan lehetséges ez?

Ha a hálózat vezetékeli közötti feszültségeket viz- gáljuk, akkor azt állapít- hatjuk meg, hogy bárme- lyik két fázisvezeték között a feszültség 380 volt. Ezt a két-két fázisvezeték közötti feszültséget vonali, vagy kapcsolt feszültségnek ne- vezik, de hívják láncolt

feszültségnek is. Ha pedig a nullavezeték és bármelyik fázisvezeték közötti feszül- séget vizsgáljuk, akkor azt tapasztaljuk, hogy itt a fe- szültség 220 volt. Ez a fázisfeszültség.

Ha két-két fázisvezetékét kapcsolunk össze, akkor há- rom 380 volt feszültségű áramkört nyerünk. A nulla- vezeték pedig mindhárom fázisvezetékekkel külön-külön összekapcsolható, és ekkor három 220 volt feszültségű áramkört kapunk. Fentiek- ből tehát kitűnik, hogy a négyvezetékes villamosháló- zatból egyaránt kaphatunk akár 380 volt, akár 220 volt feszültségű három-három áramkört. Ezt fejezi ki a már említett 3x380/220 volt megnevezés.

A fázisvezetékek közül 380 volt feszültségű három- fázisú áramot ipari áram- ként használják fel. Ebben az esetben az ipari fogyasztókat (villanymotorokat) csillag- és háromszögkap- csolással (2. sz. ábra) kap- csolják a hálózatra. Azon- ban ekkor is a 3x380/220 volt jelölést alkalmazzák, mert olyan háromfázisú áramról van szó, amely a

2. ábra

nullavezetékekkel 220 volt feszültséggel is használ- ható.

A nullavezeték és az egyes fázisvezetékek közti 220 volt feszültségű áramot világítási célokra használ- ják fel, mint egyfázisú két- vezetékes áramrendszert. Nagyobb fogyasztású ház- tartási villamos berendezé-

seknél (pl. tűzhely) két fázisvezetékét is felhasznál- nak a nullavezetékekkel ösz- szekapcsolva. Ennek célja, hogy a nagyobb fogyasztás ne egy fázist terheljen, ha- nem a terhelést az egyes fázisok között egyenleteseb- ben osszák el. Az ilyen fogyasztót 2x220/380 volt rendszerűnek nevezik, ami azt jelenti, hogy a nulla- vezeték és két fázisvezeték közti 220 volt feszültség van használatban, de a két fázisvezeték közötti 380 volt feszültség van.

Hazánkban az érvényes előírások a 3x380/220 volt feszültségű háromfázisú áramrendszert írják elő, de vannak még 3x190/110 volt feszültségű hálózatok is. Ezeknek megszüntetése és az egységes 3x380/220 volt feszültségre való áttérés fo- lyamatban van. Az áttérés nemcsak az egységesítést segíti elő, hanem a meglévő vezetéseken kétszeres telje- sítményű elektromos erő- átvitelt is lehetővé tesz.

Ha a fentiekben említett bármelyik négyvezetékes háromfázisú rendszerben összehasonlítjuk a fázis- feszültséget a vonali fe-

szültséggel, akkor azt álla- píthatjuk meg, hogy a fázisfeszültséget $\sqrt{3} = 1,7321$ -gyel kell megszoroz- nunk, hogy megkapjuk a vonali feszültség értékét. Ezzel a szorzószámmal ha- tározható tehát meg az egy villamos hálózatról nyer- hető két különböző feszült- ség közötti összefüggés.

Tökéletes kivitelű makett — Szekszárd látképe

A tűzrendészet 1954. évi munkájának értékelése

Győre József belügyminiszterhez helyettes elvtárs — április 9-án a belügyminisztériumban megtartott értekezlet keretében — értékelte a tűzrendészeti szervek 1954. évben végzett munkáját. A miniszterhelyettes elvtárs — beszámolója során — megállapította, hogy a tűzrendészeti munka igen komoly fejlődési fokot ért el az elmúlt esztendő folyamán, majd a Központi Vezetőség március 3-4. határozatának szellemében meghatározta azokat a feladatokat, amelyek tűzrendészeti szervekre hárulnak. Legfontosabb feladatként a személyi állomány politikai és szakmai képzettségének; a tűzoltástechnika fejlődésének előmozdításának további emelését jelölte meg. Részt vett és felszólalt az értekezleten Egri Gyula elvtárs, a belügyminiszter első helyettese; az MDP Központi Vezetősége Admínisztratív osztályának képviselője pedig Matheidesz István elvtárs jelent meg.

Viszsgázott a gépjárművezetőképző tanfolyam

Április 16-án befejeződött a második gépjárművezetőképző tanfolyam. Az alapfokú tanfolyam hallgatói igen jó eredménnyel vizsgáztak. Az ez évben rendezett két tanfolyamon több mint kilencven tűzoltó-gépkocsi-vezető kapott alapfokú jogosítványt. A következő tanfolyam előrelátásilag ez év harmadik negyedének első felében indul. A tanfolyamparancsnokság erőten is felhívja mindazon elvtársak figyelmét, akik tanfolyamra jelentkeztek, besorozásuk már megtörtént, de a tanfolyamra való behívásukra még nem került sor, hogy az értesítést, illetve a behívót idejében megkapják.

TÜZOLTÓZENEKAR

Egy hónappal ezelőtt alakult meg újra a Békés megyei Főosztály tűzoltózenekara. A zenekar már 16 főből áll, a tagjai valamennyien tűzoltók, akik a megye különböző alegységein teljesítenek szolgálatot. Az együttes április 4-én mutatkozott be először Békéscsabán, azóta rendszeresen koncertezik. Az új zenekar az egyetlen olyan együttes az országban, amely állami tűzoltókból áll, és tagjai nem hivatásos, függetlenített zenészek, hanem — a tűzoltói szolgálat mellett — társadalmi munkából tevékenykednek.

A békéscsabai zenekar próba közben

A Datat együttest — a megyei szervek messzemenő támogatásával — K. Tóth Lajos t. főrm. elvtárs szervezte, karmestere pedig Szabó Mihály t. főrm. elvtárs.

Tűzkísérleti bemutató

Tűzkísérleti bemutatót tartottak április hó 23-án a váci Forté Foto-Kémia gyárban. A bemutatót egyrészt az új oltási módszer kipróbálása, másrészt pedig a dolgozók filmfőzet esetén történő magartásának szemléltetése céljából rendezték meg. A hasonló tűzkísérletek,

Filmfőzet oltásának kísérlete a Forté gyárban

amelyek megrendezését a vállalat teljes mértékben támogatja — az üzemi tűzvédelem tökéletesítését, biztonságosabbá tételét is szolgálják.

FELAJÁNÁSOK

A komáromi tűzrendészeti alosztály beosztottjai átvége Május 1. ünnepének jelentőségét, felajánlották, hogy társadalmi munkával laktanyájuk minden helyiségét kimeresztik, illetve újrafestik, azáltal nemcsak jelentős összeget takarítanak meg a népgazdaságunk, hanem egyben munkahelyüket szebbé, otthonosabbá teszik. Az alegységen két csoport alakult, a ezek verszenben állnak egymással a munka mennyiségi és minőségileg elvégzésében. Vállalták a laktanya előtti rész parkosítását, s ennek keretében rózsákat és jegenezefak ültetését tervezik. Az elvtársak fáradságot nem ismerve dolgoztak felajánlásuk végrehajtásán, és az Április 4-re tett felajánlásukhoz hasonlóan, felajánlásukat határidőre teljesítették.

Marchalon az alosztály beosztottjai Május 1-re a tisztasági verseny keretében felajánlották, hogy laktanyájuk helyiségeit társadalmi munkában — minden anyagi segítség nélkül — kifestik, illetve kimeresztik, az udvar és az utca parkosítását továbbfejlesztik, és új virágágyakkal teszik szebbé a laktanya környékét. Elvtársaink a laktanya nyelét, ahol napjaink nagy részét eltöltik, második otthonuknak tekintik, és felajánlásukkal is arra törekedtek, hogy szolgálati helyén mindenki jól érezze magát.

Hírek

Valóráváltott ígéret

Lapunk januári számában beszámoltunk arról, hogy a szekszárdi alosztályon Berek István t. fő. elvtárs elhatározta, hogy a Tolna megyei osztályparancsnokság részére szakmai kabinetet létesít.

Berek elvtárs elhatározásához számos elvtárs csatlakozott s a közös munka eredményeként április 4. tiszteltetere arányos mértékben elkészítették Szekszárd város kicsernyített mását.

A dombóvári elvtársak — akik szintén csatlakoztak a kezdeményezéshez — sem voltak tétlenek és a dombóvári MÁV Fatelítő Üzem makettjével gazdagították a létesítendő szakmai kabinet anyagát.

A kezdeti eredmények és a lelkesedés biztositék arra, hogy a szekszárdi szakmai kabinet rövid időn belül értékes modellekkel és módszerekkel fog bővülni.

A toborzás nem kampány feladat

Kóka község tűzoltóságának száma 1954 elején mindössze volt. Százaz Vencel t. őrm. elvtárs a XVII. alosztály beosztottja K. lakik, és vállalta, hogy segí nyújt egyrészt a tűzoltóság lényegesen megerősítéséhez, másrészt a közösi taglétszám megnöveléséhez a munkájához a pártzsel és a tanács hathatós segítségét nyújtott, s az eredmény nem maradt el. Jelenleg a község 6 tes tűzoltójának száma 132 fő. borzás munkáját azonban nem pályásterd feladatnak tekintik az elvtárs, hanem célul tűzi, hogy az év végéig 100 főre erőtűzoltótársak számát. Toborzási rálához a közösi tanács hancsmondóját is felhasználja, és oltdóság tagjából alakított csoport is segítséget nyújt pagendamunkához. A kultport — az erkölc sikerek — bevételeiből már 75 főt ívolyrhával és sspkával szfel. A jól végzett munka e nyeközött Kóka közösn linként a szeksmailag is jett az ország tűzoltósága v kultúravezetői mellett azon szakmai képzést sem hanyag Százaz elvtárs, mert minden rendszeres előadást tart s 100 fő bevételeivel a mezőgi megelők tűzrendészetéről.

Szertáratás

Szerén, emberek közt, de lelkesebb, az állattal avatt április 23-án a diósi csapatgyűlésen tűzoltói azt a nyart, március 1. tisz készítette. A tanácsmunka Az Ünnepélyes telen volt a pártiszervezői székára, s ltvézetőse k. székára és Pestmogyai tűzre Tűzre Oszátlányának vezetősége.

Lengyel Andor t. főngy. tűzoltóparancsnok elvtárs ú a megjelenését rövidertette a laktanyájukon, s egy villanyáramlás előhalyibekik át. Berek István elvtárs ígéretet tett arra, hogy tovább minden erővel támogatja, h tekozottabbá teszt, az tűzvédelmet. A Leko őrnagy elvtársnak sok további munkát megjelölt a előléptetésével is. A tűzoltó az építésben szerepet elvtt.

Az Ünnepélyes szertárat lat fejeste be a csapatot so társaink egy szertáratottak el. A csapat elvtárai kaja szolgálati munkájukból üzemi tűzoltók szertáratnak csak így érhető el, hogy áldozatköz munkájukat erként a dolgozókat meg febt berakdlik eredményeiket.

Tűzoltó példamutatás

Hajzer János t. fő. elvtárs a tiszavavérdi Alkaldéda-üzemben teljesít szolgálatot. Április 7-én hazafelé menet a Szorgalmas-tanya felé gyanus füstöt vett észre. Azonnal odasietett, és határozott gyors közbelpelésével, valamint a dolgozók segítségével előlotta a tűzet. Hajzer elvtárs két lakóház és egy nádfoedeles juhakol megmentésével sok ezer forintnyi kártól óvta meg népgazdaságunkat.

Új gépjárműkészítő

Újabb 30 darab Csepel-Dieszel gépjárműkészítőt vett át a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság Anyagi- és Technikai Osztálya. A tiznapos bejárata során a feckendőek mind motorikus, mind pedig egyéb szempontból kiválóan megtelelték a műszaki követelményeknek. Az átvev és bejartott új feckendőket átadták az illetékes alegységeknek.

FELHÍVÁS AZ ELŐFIZETŐKHOZ!

Felhívjuk előfizetőink figyelmét arra, hogy 1954. évi április 1-től kezdődően a kiadásunkban megjelenő valamennyi lap és folyóirat terjesztését a Posta Központi Hirlap Iroda (Budapest, V., József nádortér 1.) végzi.

Kérjük előfizetőinket, hogy a „Magyar Tűzoltó”-val kapcsolatos mindennemű előfizetési, példányszámigénylési vagy egyéb reklamációval a Hirlap Irodához forduljanak.

KÖZGAZDASÁGI ÉS JOGI
KÖNYVKIADÓ

Az újjáépítés...

SPORTHÍREINK

BELÜGYI BAJNOKSÁGOK

Dózsa Sport Egyesület Országos Bajnoksága a BM összes szerkesztői részére az idén megrendezi a bajnokságot a következő sportágakban.

Bajnokság megrendezésének a dolgozók bevonása a rendszeres testnevelési és sportmunka. Azok az elvtársak, akik rendszeres testnevelést folytatnak csak egészségüket védik, hanem fejlődésüket, ügyességüket és állóképességüket is fokozzák, s ennek keretében alkalmasabbá válnak a szolgálat ellátására és könnyebben küzdik le a nehézségeket a munkájukban.

BM bajnokságai egyéni és csapatsportok formájában három fő csoportba kerülnek lebonyolításra: Alapfokú versenyek, melyek a városi hatóságok, valamint pest nagyobb szerveinek dolgozóinak részét képezik.

Középfokú versenyek, melyek az alapfokú versenyek győztes és második helyezettei jutnak az indulásra. Az országos döntők, melyek középfokú versenyek első helyezettjei indulhatnak. Különböző sportágak versenyeinek időpontját úgy állapítottuk meg, hogy a belügyi dolgozók évi folyamatos sportolását övé tegyék.

Alapfokú versenyeket az illetékes vezetők által megbízott háromtagú bizottság rendezi a helyi sportklub vezetőség bevonásával. A középfokú versenyeket öttagú rendezőbizottság állítja fel, melynek elnöke a SE megyei függetlenített bizottság, az országos döntőket a SE országos elnöksége rendezi.

BM bajnokságokban a BM összes szerveinek férfi és női bevonása véltethető. Akiknek II. osztályúnál magasabb mi-

nősítésük. Az I. osztályú versenyek saját sportágukban nem vehetnek részt.

A bajnokságokat a következő sportágakban rendezik meg: asztalitenisz, atlétika, birkózás, kerékpár, labdarúgás, ökölvívás, röplabda, sakk, sportlövészet, torna és úszás.

A BM bajnokságok keretében április és május hónapokban kell lebonyolítani az alapfokú mezői futóversenyeket. A mezői futóversenyekre való felkészülés tulajdonképpen alapot jelent az egész évi sportmunkára, hiszen az állóképesség megszerzését, az akarat-erőlcsei tulajdonságok fejlesztését jelenti. Ezeket a versenyeket tulajdonképpen korábban, március hónapban kellett volna megrendezni, de a szakiatlanul hosszúra húzódó tél csaknem mindenütt késést okozott. Megállapíthatjuk azonban, hogy bizonyosfokú képtelenség is közrejátszott a mezői futóbajnokságok elhalasztásában. Gondoljanak arra az elvtársak, hogy a harci feladatokat, pl. egy tűzoltásról rossz időben is meg kell oldani, nem lehet elhalasztani naputános meleg időre.

Egyes területeken már lezajlottak a mezői futóversenyek és megelégedéssel állapíthatjuk meg, hogy azokon testületünk tagjai szép számmal vettek részt. Szegeden a résztvevők között 28 tűzoltó elvtársat, Hódmezővásárhelyen 15 tűzoltó elvtársat találhatunk. A hódmezővásárhelyi 1-es számú tűzoltó-őrsről 12 fő vett részt a versenyen. Május 24. Szentese 22, Csongrádon 28 tűzoltó elvtárs volt az indulók között.

Felhívjuk a tűzoltó elvtársaink figyelmét, hogy minél nagyobb számban vegyenek részt a belügyi bajnokságokon és erőteljesen folyjanak be a szervező bizottságok munkájába.

Csoma István őrm. elvtárs indult. A szakosztály többi versenyzője betegség, illetve sérülés miatt nem vett részt a küzdelemben. Csoma sikerrel szerepelt, mert nehézségekben nagy küzdelem után megszerezte az értékes első helyet.

VIDÉK

HÓDMEZŐVÁSÁRHELY
A hódmezővásárhelyi elvtársak nemzetközi szabvány szerinti tekepályát építettek. A pálya minden anyagi támogatás nélkül, teljesen társadalmi munkából épült: a lak-tanya udvarán levő kocsiútról — téglafal felhúzásával; és mennyezet építésével — alakították át. Az alap- és lelkismeretes munkát bizonyítja, hogy 15 cm-es törmelék alapra 15 cm-es betonréteget, majd erre 3 cm-es bitumenréteget húztak. Műtán sehonnán nem kaptak támogatást, a szükséges építési anyagok valószínűleg úgy „körüregyűjtés” útján, hogy vállalkosok teljesítését kérték. Így pl. a helyi Mélyfűző Vállalat 4000 forinttal járult hozzá az építkezéshez olyan formában, hogy az előkészítést őszreget majd a pálya elkészülte után pályadíj fejében lejártnak. A pálya csaknem teljesen elkészült, s csupán az öntözési-lyeletek átvezetése, illetve megépítése maradt hátra — mintegy 2500 forint előrelátható költséggel.

A 100 000 forint értékűre becsült sportlétesítmény megépítésében az oroszánréz Varga Tóth Sándor őrm. elvtársat illeti, aki a közmű-veleményeket — beleértve az alapozást, és a betonozást is — végezte és 400 forint saját pénze fekszik a létesítményben; továbbá Cséri Károly őrm. elvtársat, aki az asztalomunkákat készítette; de ifj. Deák József és Csikos Lajos elvtársokról is meg kell említenünk, akik nem tűzoltók, csupán sport-társak, de az összes festési munká-

Szentgáli fődgy. elvtárs verseny közben

Gábor törm. elvtárs edzőjevel gyakorol

Élsportolóink munkaközben

Előző számunkban megkezdődött élsportolóink bemutatását munkahelyükön. Különbösképpen az érdekelj bennünket, hogy sportteredmények mellett miképpen végik el szakmai munkájukat. Folytassuk tehát a névsort!

Szentgáli Lajos tő. fődgy. a Magyar Népköztársaság kiváló sportolója 1950 óta tagja testületünknek. A XIII. alosztályon teljesít szolgálatot tűzrendészeti munkakörben Jobbágyi fődgy. munkatársaként. Üzeme ellenőrzése, felülvizsgálata a feladata s ezt nagy szorgalommal, önállóan végzi. Előjáróit megbecsüli munkáját, és munkatársai mindnyájan szeretik a jó kedélyű sportembert, aki minden alkalmat megragad arra, hogy továbbfejlessze szakmai tudását. Szentgáli elvtárs jó példa arra, hogy a kiváló sportmunka nem zárja ki a szakmai munka jó ellátását, sőt a rendszeres, lelkiismeretes munka a sportteredmények javulásában is megmutatkozik.

Szentgáli Lajos az 1956. évi Melbourne-i olimpián egyik legnagyobb atlétikai reménységünk. A tavalyi Európa-bajnokságon a külföldi szakemberek legnagyobb meglepetésére az eddig még 800 méteres versenyen alig indult jóformán ismeretlen versenyző maga mögé utasította Európa legjobb 800-as futóit. Új magyar és Európa-csúcsa mindössze 5 tized másodperccel maradt el Harbig világcúscától, melyet a szakemberek sokáig megdöntenetlennek hittek. Szentgáli az idei évet már a jövőévi olimpiára való felkészülésnek tekintti. Főleg 400 méteres versenyeken fog indulni, hogy gyorsaságát fokozza. Az idei célkitűzések az erőtartékolást szolgálják, ezért a számszerű eredmények nem döntőek. A fő cél az, hogy az olimpia idejére nyújtsa a legjobb teljesítményt. Edzéseit a sokorsós változatot, régi középtávú futónk, Hires László irányítja. Reméljük, hogy Szentgáli fődgy.

elvtárs testületünk kötelékében végzett hasznos munkája mellett sportvonalon is sok dícsőséget szerzett Népköztársaságunknak.

Gábor Tamás tő. törm. 1953. óta tagja testületünknek. Párbaftörvívó-utánpótlásunk egyik legtehetségesebb tagja. Mindössze 23 éves, ami vivásban igen fiatal kornak számít. Már a múlt évben feljegyelt rá szakembereink, de ekkor fejlődését megakasztotta hosszúságos betegsége. Felgyógyulása után hatalmas akaraterevével és szorgalmas munkával pótolta a mulasztásokat.

Katonai szolgálatának teljesítése után — egy hónap múlva — folytatta újra a tűzoltószolgálatot. A II. alosztályra helyezték, ahol parancsnok a fődgy. beosztásban foglalkoztatja Gábor elvtársat. Érdeklődésünkre azt a felvilágosítást kaptuk, hogy a fiatal sportember komoly gondolkodású, fegyvelzett magatartást tanúsít, és rábízott munkát lelkiismeretesen elvégzi. A szakmai és politikai továbbképzésben rendszeresen és igen aktívan vesz részt. Hivatalos munkájához 100 százalékosan kitaszalja. Az alosztály beosztottjai szeretik, mert közvetlen, barátságos, és nem vonja ki magát semmiféle közös munkából.

Gábor elvtárs a magyar válogatott keret tagja, és eddigi legkiemelkedőbb eredménye, az hogy a Főiskolai Világbajnokságon a párbaftör-csapatbajnokságot nyert együttes tagja volt. Az eddigi sikerek nem kápráztatták el a fiatal versenyzőt, és állandó, csebitudatos munkával dolgozik további fejlődésén, s nemcsak sportvonalon kíván a legelső közre kerülni, hanem szakmai tudását is gyarapítani igyekszik.

Gábor tő. törm. edzéseit kezdet-től fogva Róna Armin, a Dózsa SE mesteredzője irányítja.

BUDAPEST

VIVÁS

OTSE párbaftör-versenyét megjeptezésre a fiatal Gábor s nyerte. Győzelmeinek értékét az a tény, hogy a versenyen is elmozdony indult, köztük a bajnokságot nyert Sákovic, legutóbbi milánói nemzetközi nyert is az első helyet szerezte Gábor tő. törm. ezzel a győvél bebizonyította, hogy leg-párbaftör-csapatunk közé tartozik, éltán kapott helyet a válogatásban.

AKROBATIKUS TORNA

XIII. kerületi Dózsa akrobatikorna-csapatja május 15-én a Honvéd tornacsarnokában országos versenyt rendez, mely-erettel meghívja a tűzoltókat.

BIRKOZÁS

Van SE által rendezett Budapesti birkózó-bajnokságon öbirközőink közül egyedül

GYAR TŰZOLTÓ

gyar tűzoltóság folyóirata. kezdi a szerkesztőbizottság.

Feladós szerkesztő:

Beszteri Lajos tűzoltó főhadnagy.

és kiadó: Közigazgatási és Jogi Könyvtár Igazgatósága.

Szerkesztőség:

I., Bajcsy Zsilinszky-út 7.

Telefon: 427-341.

TE. bev. száma: 100.005.

s Csillag nyomda, Budapest.

Feladós: Poroszká L.

tály csapata került ki győztesen. Második helyen a főosztály első csapata, harmadik helyen a főosztály második csapata, negyedik helyen pedig az Újzsigedi Kendergyár tűzoltócsapata együttese végzett.

Korszerű tekepályát építettek a vásárhelyi elvtársak

EGER

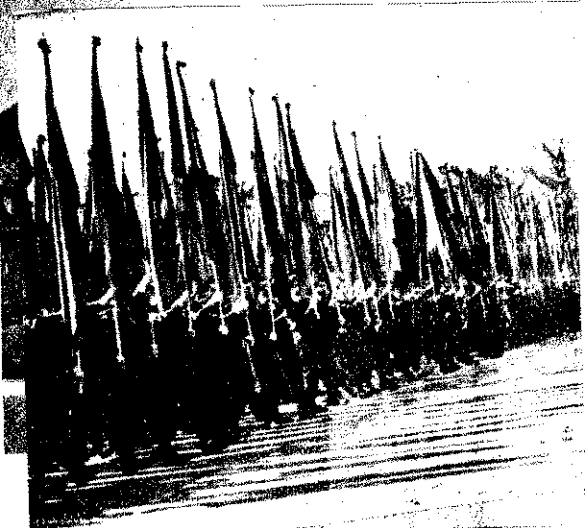
A BM Heves megyei Főosztály MDP csúcsszervezete az alapszervek között röplabda-villámturnát rendezett. A körmérkőzésen hat csapat vett részt, és a színvonalas, izgalmas küzdelmek után a következő sorrend alakult ki: 1. Rendőr alapszervezet. 2. Vegyes alapszervezet. 3. Tűzoltóalosztály alapszervezete. 4. AVH alapszervezet. 5. Tűzoltóalosztály alapszervezete. 6. BV alapszervezet.

Az első három helyezett oklevelet és értékes csapatdíjakat kapott.

SZEGED

Szegeden a Csongrád megyei BM szervek részére röplabda-villámturnát írtak ki. A színvonalos küzdelmekből a szegedi tűzoltó alosz-

A 11. szabad május 1. napján
 népünk egységes, hatalmas tüntetés
 ült a béke és a proletár szabadság
 nagy ügye mellett. Több
 százak színpompás felvonulása
 népe boldog, szabadság
 évfordulójának emlékjét.

MAGYAR TŰZOLTÓ

A MAGYAR TŰZOLTÓSÁG FOLYÓIRATA

Évfolyam 8. szám

1955. június

TARTALOMBÓL

Érő felvétel
adatok sikeres
rehabilitációjáról

szervezetünk 60
éves munkásságát
adatok a mezőgazdaság
védelmében

struktúra
változásról

mezőgazdaság
védelméért

adatok meg
szervezési problémákról

mezőgazdasági
tűzoltóversenyek
röviden

szervezési
kérdésekről

CIMLAPUNK

Lenin 100
évvel Lajos
Károlyi és a
tűzoltóság
szervezési
kérdéseiről

KÜLPOLITIKA

A béke erőinek hatalmas győzelme

A közelmúlt napok a béke erőinek újabb, történelmi jelentőségű győzelmét hozták. Ismét hatalmas diadalt aratott a Szovjetunió vezetése béketábor szilárd, következetes és szívós harca a világ békéje, az alkotó emberi munka feltételeinek biztosítása érdekében. Varsó, a sokat szenvedett hősi város látta vendégül falai között a nyolc európai hatalom küldötteit, akik aláírták a béke védelmét szolgáló barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződést. Aláírták azért, hogy a békéért harcoló százmilliók, akik szívvel-lélekkel, öntudatosan és szervezeten küzdenek, nyugodtan dolgozhassanak a gyárakban, a földeken, a kutatóintézetekben és a munka többi frontján.

A varsói szerződés újabb hatalmas lépés a béke és biztonság megszilárdítására.

Minden becsületes és békeszerető ember tudja, hogy a szerződést aláíró államok elég erősek ahhoz, hogy időben lefogják a háborús örültek kezét, s kicsavarják belőle az emberiséget pusztítással fenyegető gyilkos fegyvereket.

Biztonságunk, békénk érdeke követelte meg ezt a történelmi lépést! „A nyolc állam barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződésének megkötése lerakja a békeszerető államok közös akcióinak megingathatatlan alapját a készülő agresszió elleni visszavágás céljából, az európai béke és biztonság biztosítása céljából” — mondotta Bulgaryin elvtárs, a Szovjetunió minisztertanácsának elnöke a varsói értekezleten.

A varsói értekezleten kötött szerződés minden sora a dolgozó emberiség vágyát fejezi ki.

Minden sora hatalmas gát a békét fenyegető militarista szándékok előtt; fontos lépés a kollektív biztonság elvének valóra váltása útján, jelentősen hozzájárul a nemzetközi feszültség enyhítéséhez és a fegyverkezési hajszá megfékezéséhez. A varsói értekezlet a békeszerető államok erejének, az európai béke és biztonság megteremtésére irányuló szándék hatalmas megnyilvánulása, amely a most aláírt osztrák államszerződéssel együtt új korszakot nyithat meg a nemzetközi kapcsolatok terén.

A varsói szerződés és a nyugati hatalmak párizsi katonai egyezményei között hatalmas elvi különbség van. A varsói szerződés ugyanis a kizárólagosan békés, demokratikus jellegű, s a szerződő felek arra irányuló törekvését hűzza alá, hogy a szovjet javaslatok alapján megvalósítsák az összeurópai kollektív biztonsági rendszert és az általános leszerelést. Ezt fejezi ki az a tény is, hogy a szerződést aláíró államok nem szigetelték el magukat Európa többi országaitól.

A varsói szerződés ugyanis hangsúlyozza, hogy minden ország — függetlenül államrendszerétől — csatlakozhat az egyezményhez.

A szerződésnek egyetlen vezérelve: a béke biztosítása. Az pedig, hogy a nyolc európai állam megalakítja fegyveres erőinek közös parancsnokságát, azt jelenti, hogy a béketábor európai országai még egységesebbé kovacsolják soraikat és szervezetesebbé teszik védelmüket. Ugyanezt fejezi ki a nagy kínai nép varsói megfigyelőjének azon nyilatkozata is, amelyben a legteljesebb támogatásról biztosította a testvéri, európai békeszerető országokat.

Ez a szerződés gátat vet a német imperializmus támadó törekvéseinek, s éppen ezért egyúttal különösen és kifejezetten nemzeti ügyünk is. „Népünk legigazibb nemzeti érdekeit szolgálja az a biztosíték — mondotta Hegedüs András elvtárs a

osztrák nép kitörő örömmel fogja országának szabadságát jelentő Népköztársaságunk dolgozóit mint szülten figyelték az osztrák kérdéskulását, mert egyáltalán nem volt bős számunkra, hogy közvetlen szőségünkben az imperialisták „erődjé” — ahogyan nevezni szerepül-e ki, vagy pedig békés, kultur gazdasági kapcsolatban élő két országos-e egymással.

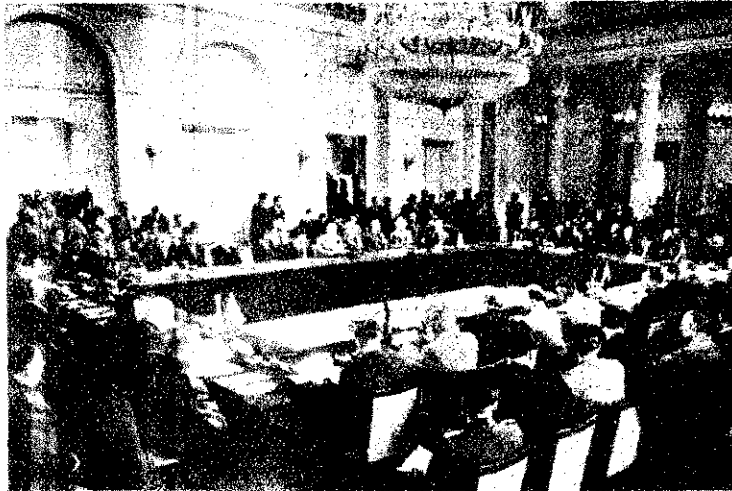
A négy nagyhatalom külügyminreinek bécsi találkozója jelenelőbbre mozdította a nagyhatal legfőbb vezetői közötti tárgyal előkészítését.

Az osztrák államszerződés keserű dást keltett a háborús kalandorokban. Ezt fejezi ki a New York Times a megállapítása is, hogy a szerző megkötése folytán „Ausztia elvesz a Nyugat számára”. A hington Post and Times a többi között így osztrák államszerződés pést jelent előre. A befejezése óta eltelt tíz folyamán a Kelet és között való viszony volt szívélyesebb, mint kell ragadni minden get, amely az Egyesült és a Szovjetunió közötti zéshez vezethet.”

Ugyanakkor azonban sem szabad megfeledke az osztrák államszerződés gazdasági záradékai új leket teremtettek a Nyugat közötti keres számára. „Az osztrák berek olyan kereskedő zódéseket fognak köt jétünióval, amelyek hatalmas méretű gazdasági kapcsolatokat hoznak létre” — jegy: Süddeutsche Zeitung című ny lap. Ausztriának a második vilá előtti hatalmas méretű keresked Kelettel. 1938-ban például az kereskedelem 40%-át a Kelettel reskedelem tette ki. Az állam megelőző időszakban ez 10%-ra dott, azonban a Szovjetunió kö bekepolitikájának eredményeké baddá lett Ausztia most ga is felszabadult az idegen mon uralma alól.

A varsói szerződés és az osz lamszerződés százmilliók állá sát fejezi ki,

mert olyan elvekből indul k megvalósítása helyreállítja a bizalom légkörét. Azt bizonyít béke és biztonság útjában álló az agresszív erők fenyegetése is elháríthatók. A közelmúlt ny nyei a béke erőinek szembeszö meit tarták a világ közvéleme megszilárdították a béke r ügyünk diadalába vetett bizalm

A varsói értekezlet színhelye a megnyitás alkalmával

varsói értekezleten —, amelyet a szerződés nyújt azzal, hogy agresszió esetén a szerződő felek minden rendelkezésükre álló eszközzel az ENSZ alapokmánya 51. cikkelyének megfelelően, haladéktalanul a megtámadott segítségére sietnek.” Hogy ez mit jelent, azt minden becsületes magyar hazafi tudja, mivel országunkat egy emberöltő alatt két ízben rántotta pusztító háborúba a rabló német imperializmus.

Varsó, az osztrák államszerződéssel együtt annak szimbóluma, hogy a népek javát szolgáló kérdéseket tárgyalások útján is meg lehet oldani.

Így Európa jelenleg legbonyolultabb problémáját, a német kérdés rendezését is.

Az osztrák államszerződés példamutatás az egységes Németország megteremtésére. A Szovjetunió nagyszerű javaslatai az osztrák államszerződés megkötésére s azt követően a szerződés aláírása arról tanúskodik, hogy a kölcsönös bizalom és a kölcsönös érdekek tiszteletben tartása feltétlenül meghozza a kívánt eredményt. Az

A népért
tűzön-vízen át!

Nyári tűzrendészeti feladatok sikeres végrehajtásáért!

Alig pár hét választ el bennünket az aratási munkálatok megkezdésétől, a kalászos termények betakarításától. nk és kormányunk határozatai nyomán — az előző évihez t — különösen jelentős mértékben növekedett a kenyér- és vetésterülete. A nyári időszaknak megfelelően tűzrendészerveink egyik központi feladatát képezi a mezőgazdasági termények tűzrendészetének biztosítása.

egységeink pártunk Központi Vezetősége március 4-i határainak szellemében készüljenek fel, és tegyék meg azokat az intézkedéseket, amelyek végrehajtásával a legmesszebbmenően isméri tudjuk kalászos terményeink tűzvédelmét. A márciusi határozat leszögezi, hogy pártunk és kormányunk hathatós segítséget, a falu dolgozó népének mozgósításával el kell érni a gazdaság fellendítése érdekében hozott határozatok sikeres végrehajtását.

Központi Vezetőség határozata, valamint a megnövekedett terület az elmúlt évinél sokkal fokozottabb felkészülést és helytállást követel tűzrendészeti szerveinktől és minden egyes elvtártól — főként az aratás, de különösen a cséplési munkák tűzrendészeti ellenőrzése során. Eppen ezért meg kell kívánni az állampolgári fegyelmet a tűzrendészeti rendelkezések betartásának végrehajtása terén mind az állami gazdaságok, mind pedig a gépállomásokon és termelőszövetkezetekben, yanígy az egyénileg dolgozó parasztnál is.

Ez a komoly feladat végrehajtásához segítséget nyújthatnak azok a területi munkát végző elvtársak, akik a nyári időszakban az aratási és cséplési feladatok tűzrendészeti ellenőrzését végzik. Az ilyen feladatokat ellátó elvtársak — ha tökéletesen ismerik a kalászos termények tűzvédelmével kapcsolatos szabályokat és határozottan, de udvariasan lépnek fel a szabálysértéseket elkövető vezetőkkel és beosztottakkal szemben — meg kell követelni a tűzrendészeti szabályok betartását, kereszttől sokat tehetnek a termények védelméért s ezzel az életszínvonal emeléséért. A tűzkárok kisebb vagy nagyobb összege miatt minden esetben egyben a nemzeti jövedelem csökkenését is jelenti és közvetve vagy közvetlenül az életszínvonal emelését gátolja. Rendkívül fontos tehát, hogy parancsnokok és pártalapszervezetek segítségével jól előkészítsék beosztottakat a nyári termények tűzvédelmére, és a tűzrendészeti feladatok teljes ismeretére, mert az elvtársak csak így tudnak megvédeni a kalászos termények tüztől való megvédésével járó feladatok eredményes végrehajtása során. Pártalapszervezeteinknek és nevelő munkája nyomán elvtársainknak éreznük és meg kell érteni, hogy e nagy és komoly feladatok ellátásával — a dolgozó parasztságunk egész évi munkájának gyümölcsét védelmezve — ugyanakkor pártunk és kormányunk határozatainak eredményes végrehajtását biztosítják.

A kalászos mezőgazdasági termények tüztől való megvédése elképzelhetetlen közszéki önkéntes tűzoltóságaink tevékenységének, dolgozó parasztságunk aktív segítségével és támogatásával. Falvainkban a tűzvédelem elsőszámú előőrségeinként, önkéntes tűzoltóságoknak felkészülésétől, helytállásától függ, hogy a dolgozó parasztságunk hogyan tesz eleget a tűzvédelmi feladatoknak; hogyan szervezik meg a kalászos termények tüztől való védelmét annak érdekében, hogy minden szem gabona részét nélkül juthasson rendeltetési helyére.

Közeljövőben közszéki tűzoltó elvtársaink önfeláldozó, lelkes munkájának legfőbb eredményes időszakát követeljük. A gabona és az egyéb termények betakarításával kapcsolatos tűzvédelmi feladatok ellátásával önként vállalt szolgálatuk eredményesebb cselekedeteit hajtják végre. Ez az az időszak, amely

megköveteli, hogy a továbbképzés és a létszámfeltöltés érdekében végzett szervezőmunka, valamint az allg egy éve szervezett területfelelősi szolgálat gyakorlatban megmutatózó erővé váljon.

Közszéki tűzoltó elvtársaink munkája mellett állami tűzoltó egységeink eddig végzett segítő munkájának eredménye akkor mutatkozik majd meg, ha a nyári termények betakarítása idején hazánk minden községében szervezettel és jól felkészült önkéntes tűzoltók őröknek dolgozó parasztsággal munkája és egész évi eredményeinek biztosítása felelt. A tél folyamán végzett toborzási munkának s a közszéki területfelelősi szolgálat szervezése során végzett agitációnak nem marad el az eredménye azokban a megyékben és járáásokban, ahol fáradságot nem kímélve, mindent megtettek a közszéki önkéntes tűzoltók szervezeti megerősítése és szolgálatának megjavítása érdekében.

Az aratási és cséplési munkálatok megkezdéséig még hátralevő időt a közszéki tűzoltóságok tagjainak — a területfelelősi szolgálat megszervezésén és aktív működésén keresztül — a megelőző feladatok végrehajtására történő fokozottabb bevonására kell felhasználnunk. Azokban a községekben, termelőszövetkezetekben és állami gazdaságokban, ahol biztosítani tudjuk a figyelő és készülségi szolgálat jó megszervezését, s ahol az önkéntes és társadalmi tűzoltók rendszeresen ellenőrzik a berakodást, a közös székük és a cséplés szabályainak betartását, ott feltétlenül számíthatunk a tűzkármentes betakarításra és cséplésre.

A közszéki területfelelősök felvilágosító és propagandamunkája tevékenyen hozzájárul a tűzrendészeti szabályok tudatosításához, és ezen keresztül dolgozó parasztságunk támogatását eredményezi a tűzvédelmi feladatok ellátásában. Ugyanakkor nagymértékben elősegíti a gondatlanságból és a gyermekjátékából eredő tüzesetek megelőzését is. Állami tűzoltóságunk munkája csak akkor lesz eredményes, ha ilyen fokozott mértékben támaszkodik a közszéki önkéntes és társadalmi tűzoltóságokra, s ha a mezőgazdasági termények tűzvédelmi feladatait a falu önkéntes tűzoltóival közösen, a dolgozók széles tömegeinek bevonásával végzi.

Állami és közszéki tűzoltóságainknak a megelőzés mellett az ütőképeség állandó fokozásával harcra készen kell állaniuk az esetleges tüzek eredményes oltására is. Állami egységeink ennek érdekében a továbbképzés és a szerelési gyakorlatok tökéletesítésével, azok normaidejének csökkentésével, de különösen a taktikai gyakorlatok színvonalának emelésével fokozzuk ütőképeségüket.

Rendkívül komoly feladat három megyei és járási tűzrendészeti szerveinkre a közszéki és társadalmi tűzoltóságok ütőképeségének fokozása terén, a június 15-től október 1-ig megrendezésre kerülő versenyek szervezésében. Az agitáció és a mozgósítás révén el kell érni, hogy a nyári hónapokban valamennyi közszéki és mezőgazdasági objektumunk önkéntes és társadalmi tűzoltósága benevezzen a versenyekre és rendszeres gyakorlatokkal készüljön azokra, s ezen keresztül is fokozza egysége ütőképeségét.

Nagy és komoly feladatok megoldása előtt állanak állami egységeink és közszéki önkéntes tűzoltóink! Olyan feladatok előtt, amelyek végrehajtása egyben a nagyobb termés, a több kenyér és a magasabb életszínvonal emeléséért folytatott harc sikerét segíti elő. Lelekesítse elvtársainkat az a tudat, hogy feladataik végrehajtásával — a dolgozók aktív segítségével — támaszkodva — népgazdaságunk erősítését, a szocializmus építését segítik elő.

Horváth Károly
tű. szds.

PÁRTÉLELTÜNK

Pártszervezeteink és politikai munkásaink feladata a mezőgazdaság tűzvédelmében

A Központi Vezetőség 1955 március 2-4-i ülésén hozott nagy jelentőségű határozatát az egész magyar nép nagy lelkesedéssel fogadta és szilárdan, egységbe tömörülve tett hitet e határozat mellett. A tűzoltóság valamennyi tagja is egységesen foglalt állást a történelmi jelentőségű határozat nyomán. Pártszervezeteinknek és politikai munkásainknak az a feladatuk, hogy ezt a lelkesedést megtartva és még tovább fokozva fogjanak hozzá az előttünk álló feladatok megoldásához.

Az ipari tűzvédelem biztosítása mellett döntő feladatként áll előttünk a mezőgazdaság tűzvédelmének biztosítása.

Egyre gyorsabban közeledik az aratási, behordási és cséplési munkák időszaka. E munkák idején egyaránt nagy és felelősségteljes feladatot kell megoldania az állami és a nem állami — önkéntes — tűzoltóságoknak.

A mezőgazdaságban a helyes és jól alkalmazott megelőző tűzrendészeti kérdésekkel el kell érniünk, hogy a mezőgazdasági terményekben tüzeset következtében kár ne keletkezzen. Úgy kell végezni munkánkat, hogy egy szem gabona se váljék a tűz martalékává. Minden körülmények között érvényt kell szerezniünk a mezőgazdaság tűzrendészetét szabályozó rendeletek és utasítások, a mezőgazdasági intézkedési terv, valamint a belügyminiszterhelyettes elvtárs 8. sz. parancsa maradéktalan végrehajtásának. Feladataink eredményes megvalósítása megköveteli, hogy a falvak becsületes dolgozóira, valamint a tűzrendészeti feladatok végrehajtásában érdekelt szervekre és hatóságokra támaszkodjunk és segítségüket kérjük munkánkhoz.

Terményeink tűztől való megvédése harci feladat, s ezért a tűzoltóság minden becsületes tagjának e harc élvonalában kell küzdenie.

Csak akkor tehetjük e harcot eredményessé, ha testületünk minden tagja felismeri és átérzi feladata fontosságát, s valamennyien csatasorba állunk minden egyes gabonaszem megvédéséért.

Pártszervezeteink és politikai munkásaink legfontosabb feladata, a személyi állomány valamennyi tagja alaposan tanulmányozza a mezőgazdaság tűzrendészetét szabályozó rendeleteket és utasításokat. Ismerjék a belügyminiszterhelyettes elvtárs 8. sz. parancsát és a mezőgazdasági intézkedési tervet, mert csak ezen rendeletek és utasítások ismerete alapján tudják a feladatokat eredményesen megoldani.

Pártalapszervezeteink, egységparancsnokaink és politikai munkásaink

a pártaktívák bevonásával tárgyalják meg, hogy mit tettek eddig és mit akarnak még tenni a feladatok jobb elvégzése érdekében. Beszéljék meg a mezőgazdaság tűzrendészetének kérdését, és szabják meg

azokat a feladatokat, melyeket a nyári hónapokban végre kell hajtani. Pártszervezeteink és politikai munkásaink rendszeresen igényeljük a megyei, járási, városi és községi pártbizottságok, megyei főosztályok és osztályok csúciszervezetének, a rendőrség megyei politikai osztályának segítségét és nem utolsósorban a DISZ- és tömegszervezetek segítségét a nagy feladatok megoldásához. Beszéljék meg közösen a feladatokat, és tegyenek hathatós intézkedéseket a mezőgazdaság tűzrendészetére vonatkozóan. Pártszervezeteink és politikai munkásaink szerezenek érvényt a KV 1954-ben kiadott körlevelének, amely felhívja a megyei, városi, járási és községi pártbizottságok figyelmét a tűzrendészeti munka támogatására.

Pártszervezeteink vezetőségi ülésen és taggyűléseken foglalkozzanak ezzel a döntő kérdéssel.

Mozgósítsák a kommunistákat a feladat sikeres elvégzésére. A taggyűléseken a kommunisták tegyenek észszerű és egészséges javaslatokat, hogy ezáltal is eredményesebbé váljék a mezőgazdaság tűzvédelmének megszervezése és végrehajtása. Aktívaértekezleten beszéljék meg a vezetőségi és taggyűléseken hozott, a mezőgazdaságra vonatkozó határozatokat. Biztosítsák, hogy mind a kommunistákat, mind pedig a pártönkívülieket egyaránt bevonják ebbe a munkába. Agitációs és népnevelő munkájukat állítsák a mezőgazdaság tűzvédelmének szolgálatába! Agitációjuk olyan legyen, hogy eredménye valóban előbbre vigye munkánkat.

Pártszervezeteink vezetőségi tagjai és politikai munkásai foglalkozzanak minden tűzoltó elvtárral és jelöljék ki számukra a feladatokat. A pártbizalmi és népnevelő hálózaton keresztül

mozgósítsanak minden elvtársat, hogy a patronázs- és a propagandamunka, valamint a kultúr munka megjavuljon,

továbbfejlődjön, és ebben a munkában minden tűzoltó elvtárs aktívan részt vegyen. Elsősorban a vezetők, az aktívák, a kommunisták járjanak jó példával az élen, mert ez az alapja annak, hogy a pártönkívüli elvtársakat is eredményesen be tudjuk kapcsolni a patronáló- és propagandamunkába. Pártszervezeteink és politikai munkásaink fordítsanak különösen nagy gondot a patronázsmunka kiszélesítésére és segítsék az elvtársakat a felmerülő akadályok leküzdésében. Pártszervezeteinknek tudniuk kell, hogy a patronázsmozgalommal igen szép eredményt érhetünk el a mezőgazdaság tűzvédelmének megszervezésében és végrehajtásában. Csak a patronázsmozgalom segítségével készíthetjük elő megfelelően a tűzoltó elvtársakat arra, hogy a szükséges intézkedéseket ők is meg tudják tenni. Ezen túlmenően alkalom nyílik arra is, hogy az egyes területeken tapasztalt hibákat idejében észrevegyük és idejében megtegyük a szükséges intézkedéseket.

Mindezek mellett pártszervezeteink és politikai munkásainknak arról is gondoskodniuk kell, hogy tűzoltóink milyen eredményes felajánlásokkal tettek hazánk felszabadulásának évfordulójára, továbbá május 1. megünneplésére. Ezt a lelkes és lendületet,

a felajánlási mozgalmat állandóan kell a mezőgazdasági idényre

mert ezáltal segítséget kapunk feladatunk megoldásához. Pártszervezeteink és politikai munkásaink népszerűsítsék a tűzoltó elvtársakat és állítsák őket példaként a mezőgazdasági idényre, mert ezáltal segítséget kapunk feladatunk megoldásához. Pártszervezeteink és politikai munkásaink népszerűsítsék a tűzoltó elvtársakat és állítsák őket példaként a mezőgazdasági idényre, mert ezáltal segítséget kapunk feladatunk megoldásához.

A párt- és politikai apparátusban dolgozó elvtársak politikai felvilágosítójuk révén biztosítsák, hogy valamely tűzoltó elvtárs bekapcsolódjon a munkába végzésébe. A területellenő patronálómunka során nagy gondot fordítsanak arra, hogy a községekben, gazdaságokban, termelőszövetkezetekben, géppálművekben levő tűzoltószerkezetek szerelések mindenkor üzemképes állapotban legyenek.

Kísérjék fokozott figyelemmel a tűzoltó elvtársak és készütségi szolgálat megszerzését és biztosítását,

azt, hogy ezen munka végzésére elvtársakat szerveztek be. Ügyeljenek, hogy politikailag megbízhatók-e, s ha nem vannak-e a tűzfigyelő és készütségi szolgálat feladataival, tennivalóival.

A patronázsmunka során tűzoltóink győződjenek meg arról, hogy a patronáló elvtársak ismerik a munkát és a tűzoltással kapcsolatos feladatokat, s a behordás idején betartják a tűztávlatokat és közös szűrőn a gabona helyes elhelyezését, biztosítják a szűrő tisztaságát és a szűrő őrzését.

A cséplés a legnagyobb tüzeveszélyes mezőgazdasági munkafolyamat

Eppen ezért tűzoltó elvtársaink feladata, hogy a legmesszebbmenően terjedjen ki a kapcsolatos tűzrendészeti előírások maradéktalan biztosítására.

Az elmondottak nem csupán a cséplés hanem fontos politikai kérdések is, mert a tűzoltó elvtársainknak éppen ezért nagy gondot kell fordítaniuk. A kommunisták és a pártönkívüli elvtársak egyikezzel maradéktalanul végrehajtandó rájuk bízott feladatokat. Úgy tudjuk, hogy példamutatásukkal mind a községi tűzoltó elvtársakat, s terményeink tűztől és az élelmezésükért való megvédésével a mezőgazdaság ellátásának további javítását, vagyis országunk gazdasági fejlődésének gyarapodását.

BAKOS SÁNDOR
tű. hdg.

Riport a csehszlovák tűzoltók szovjetuniói tanulmányútról

A csehszlovák tűzvédelem dolgozóinak öttagú delegációja 1954 nyarán négy hetet töltött a Szovjetunióban, ahol tanulmányozta a szovjet elvtársak munkamódszerét. A küldöttség tagjainak a tisztán szakjelentőségű kérdéseken kívül módjuk volt lépteny nyomon megismerni a szovjet társadalmi életet. Ezen — nagyon alapos — megfigyelések eredménye ez a beszámoló, melynek szerzője, a küldöttség egyik tagja egyszerű és érthető módon mondja el a Szovjetunióban szerzett benyomásait és élményeit.

„A szovjet tűzvédelem magas színvonala, szervezetének ötletessége, technikájának kiváló minősége, s mindennek gyökere a szovjet társadalmi rendszerben van — írja a könyv bevezető részében a szerző —, amely lehetővé teszi a szovjet föld életének gyorsiramu fejlődését minden szakaszon... Ezért, ha helyesen akarjuk értelmezni jelszavunkat — „A szovjet tűzoltó a mi példaképünk”, — elsősorban arra kell törekednünk, hogy tanuljuk meg a szovjet polgároktól szeretni hazánkat, minden nap harcolni a világéke arcvonalának megerősítéséért s legyőzni a régi előítéleteket a munkához való és az embernek emberhez való viszonyában.”

Örömmel ragadjuk meg az alkalmat, hogy a csehszlovák elvtársaktól kapott könyvből — folyamatosan — részleteket közöljünk a szovjet tűzoltók munkájáról és életéről, mert ezzel nemcsak olvasóink régi kíváncságát teljesítjük, hanem segítséget nyújtunk ahhoz is, hogy elvtársaink a szovjet tűzoltók életének és munkájának megismerésével tovább gazdagítsák szakmai tapasztalataikat.

I.

Az Állami Tűzrendészeti Felügyelőség feladata és tekintélye

A szovjet elvtársakkal folytatott beszélgetéseinkben nagyon gyakran összehasonlíttottuk a tűzvédelem viszonyait és a tűzvédelem egész rendeltetését a mi országainkban. Tanítóink néhány alkalommal megemlégtettek nekünk, hogy a tűzvédelem és szervezete csak akkor teljesítheti feladatát, ha a szervezeti, műszaki fejlődésével lépést tud tartani a nemzetgazdaság általános fejlődésével. Ovtak a megtorpanástól és az olyan helyzettől, amikor a tűzvédelem nem képes biztosítani a minden szakaszon gyors irammal fejlődő technika biztonságát.

Elmeséltük az elvtársaknak a tavalyi esetet, amikor termelésünk a karácsonyi piacra oly veszedelmesen gyűlékony karácsonyi díszeket adott, hogy közvetlenül a karácsonyi ünnepek előtt újságok és rádió útján kellett óvni a szülőket ezen anyag felhasználásától. Ezt a helyzetet nem tudták megérteni, és mi nem is csodálkoztunk felette. Hisz a Szovjetunióban gyakorlatilag nem lehet semmit sem termelni és eladni, mielőtt nem menne át a tűzvédelmi technikusok vizsgálatán, természetesen, ha oly dolgról van szó, amely a tűzzel érintkezésbe kerülhet.

Mondjunk el néhány esetet, amelyből az olvasó képet alkothat magának arról, hogy mily keményen tartja a kezében az Állami Tűzrendészeti Felügyelőség valamennyi törvényes előírás betartása felett gyakorolt felügyeleti jogát, miként irányítja ténylegesen az egész tűzvédelmet, és miként működik együtt a termeléssel és a tudományal.

A szovjet polgárok sok teát isznak, ez az ital sokkal népszerűbb és elterjedtebb, mint a mi kávénk. Azeelőtt szamovárokat használtak, ma ezt a kellemes italt elektromos és gáz teafőzőkön készítik el, ami bizonyítéka annak, hogy még az erős gyökerű hagyományt is fokozatosan kiszorítja a célszerű technika és annak fejlődése. Az üzem, amely az elektromos, illetőleg gáz teafőzőket készíti, köteles az első gyártmányokat tűzvédelmi technikusokkal megvizsgáltatni, összehasonlíttják az egyes gyártmányokat és vagy ajánlják, vagy pedig elvetik a betervezett első gyártmányokat. A mi esetünkben az üzem két típusú terjesztett be. Az egyik teafőző teljes egészében alumíniumból készült, a másik

nehéz vas aljazzal. Ezt a két „vetélytársat” a laboratóriumban nagyon szigorú vizsgálatnak vetették alá, persze egyenlő feltételek mellett, miközben nagyon ügyeltek a teafőző behatására a szigetelő alvárra, a közeli fára, vagy pedig a normális szobafalra. Különleges elektromos berendezéssel néhány órán keresztül jegyezték a készülék egyes részének hőfokát. Ezen vizsgálatokról szóló feljegyzések nagyon kimerítőek, és maga a vizsgálat sem tartott rövid ideig. A vizsgálat eredményei azonban világosságot derítettek és végérvényesen eldöntötték, hogy a teafőző melyik fajtáját fogják gyártani és eladni. A kíváncsi olvasónak elárulhatjuk, hogy az egész vonalon a könnyű teafőző győzedelmeskedett.

Ha tudatosítjuk, hány tüzeset keletkezik nálunk a fogyasztókészülékek — mint vasaló, főző ki nem kapcsolása következtében — bizonyára elismerjük, hogy az orosz teafőző alapos megvizsgálása a termelés engedélyezése előtt, ugyancsak helyénvaló volt.

További példa, amelyből képet alkothatunk az Állami Tűzrendészeti Felügyelőségnek a szovjet gazdaságban élvezett tekintélyéről, az a gyakorlat, mely szerint az Állami Tűzrendészeti Felügyelőség szervei tűzbiztonsági szempontból az üzemek termelési tervének megváltozása esetében véleményezést adnak.

Vajon látják-e itt az Állami Tűzrendészeti Felügyelőség döntő feladatát? Elmondottuk, hogy a tűzvédelem és szerveinek tekintélye törvényes előírásokra, irányelvekre, a kormány és más szovjet szervek rendeleteire támaszkodik. Bár ez alapvető, de mégsem egyetlen tényező. A másik, a mi számunkra nagyon tanulságos és figyelemre méltó — ha megérti az olvasó, hogy ezzel mire gondolok —, valamennyi olyan szervnek magas szakképzettsége, amely szervek végrehajtják a tűzvédelem törvényeit, és amelyek ezen törvényekre támaszkodnak.

Megállapítani a géppark és termelési berendezés alkalmasságát és biztonságát a termelésnek gyakran különböző nemére vonatkozóan, bizony nem könnyű dolog, amelyet az érvényes törvényre vagy jogszabályra való egyszerű hivatkozással, el lehetne intézni. Ez, a technológussal, az

üzem igazgatójával folytatott viták lent, azt jelenti, hogy minden döntés kell indokolni és meg kell magyarázni megismertük az Állami Tűzrendészeti Felügyelőség jónéhány felügyelőjének szuverén módon ismerik munkájukat letesen ismerik a kerületükben lévő mek technikai problémáit, s akiket csak tisztességű miatt, hanem főként ez a leglényegesebb hiba, amit elkövet és amelynek kiküszöbölése sokkal megkönnyíti munkánkat, mint az való lehangosabb szónoklás, hogy védelmet alábecsülök és mellőzök, dolgozóinknak nem volt alkalmuk zett elméleti és praktikus szaktu művelődés megszerzésére, főként a lés és annak vetületei tűzbiztonság őrzési szakaszát illetően. A szovjet Tűzrendészeti Felügyelőség inspekt végezték a hároméves tűzvédelmi te iskolát, és ehhez még gazdag gyakorlat van a tapasztalatcsere legkülönböző máiban. Ezek tulajdonképpen ép technikusok, elektrotechnikusok és szak egyesemélyben, miközben az speciális problémákat az egyes szből tudósok és specialisták segítségével meg, akik a tűzvédelmi technika gátokat irányítják.

Ilyen kádereket nem sikerül t nagy megzavarni a technikai me alapvető problémáival. Az ilyenek jeseben automatikusan és önkéntesen nak tanácsért és segítségért, illetőli vitatás végett az üzemek.

Igen hiányzik nálunk a tűzvédele nikai értelmisége. Ezen a szakaszo nősképpen megtorpanunk, hogy ne tunk képesek a szakemberek legst: aktívájára támaszkodni, akik az eg: tületekben rendelkezésünkre állan vábbá abban is, hogy nem nevelti legszükségesebb mennyiségű fiatal kust a szervezett tűzvédelmi munka hetséges, hogy most, amikor megis a szovjet tűzvédelem magas színv fokozatosan behozzuk mindazt, ami elmulasztottunk.

Mily eltérően van megszervezve a delmi dolgozók alkotó kezdeménye Szovjetunióban! Elmondok egyet a zül: Évközben magának a tűzvédeli nikanak, azaz a felszerelésnek kérd vagy a tűzvédelmi munkával szoros szefüggő egyéb szakaszon sok te probléma merül fel. A tűzvédelem gátossága ezen megoldatlan feladato zékét könyv formájában megjelen felhívja az összes érdekelteket — nekelőtt a tűzvédelemmel gyako foglalkozókat, továbbá valamennyi kai főiskolát, a bevált újítókat — é az ő segítségüket. Még egy jó szak hátra az év végéig, de a problémák otódót már megoldották! Milyen na ez a kollektív munkának és mit hogy az ilyen technikai kérdésekbe berek tizezeit avatják bel!

Egyáltalában, a kísérleti vizsgálat jet tűzvédelemben nemcsak valamel mányos intézetnek az ügye, mégh intézetük van is. S ez a tűzvédelel fejlődésének fő támasza. Nálunk a l vizsgálatot soha nem látott széles kon szervezték meg.

(Folytatása következik)

Szorgalmasan gyakorlatoznak az elvtársak és utána ugyanígy végzik a szerkarbantartást is

minden hónapban más alegyleteről és munkájáról írni, nem ugyanazt elmondani — ott csaknem mindegyiknek az az feladata —, nem is an könnyű dolog. Ez az probléma. A másik meg hogy nem annyit írhat az em, amennyit szeretne, mert az al terjedelme kíméletlenül árt szab a gondolatoknak... X. alosztályon tett látogatónk után is ezek a gondolatmerültek fel bennünk, ami pedig aztán volna mit írni, zen olyan eleven élet pezseg, csak győznék az oldalal.

Már előljáróban azzal kell denünk, hogy

z alosztály a főváros legobb egységei közé tartozik.

lehet azelőtt is neve volt ent a kollektívának, hiszen a relési gyakorlatoknak olyan eményei születtek itt, amelyvalamennyi egységünk felilt. Azonban ez még nem den! Nem elég az ha egy gység a szolgálatnak csak bizonyos ágára „specializálmagát, hanem mindenben yt kell álnia. S hogy az zstályt ma már a legjobb buesti alegységek között emetik, nyilván nem a véletlen ve hanem olyan szorgalmas zösségi munka eredménye, elyben a pártalapszervezet és olitikai munkások példaadó ékenykedése is érvényesült.

Az egész közösség érezte a dat nagyságát, azt, hogy főosunk és az ország egyik nagyobb, legjelentősebb ipari ületének tűzvédelméért felel, hogy amit az előbb mondotnak, mindaz nem frázispufogás, mi sem bizonyítja joba, mint a megelőzés és a patszolgálat színvonala.

— Ebben az évben eddig 120 zrendészeti határozatot aduk ki, s máris túlszárnyaltuk elmúlt években kiadott hazozatok mennyiségét — mond Kovács Örgy., alosztálypaacsnök elvtárs. Valóban még mszerűleg is tekintélyes

Meglátogattuk a X. alosztályt

mennyiség, s hogy akadt vele munka az is bizonyos, mert jó részt nem apró-cseprő tűzemeckékre adták ki. Mégis eredményt értek el, mert

az alosztály minden hozzáértő és mozgósítható emberre részt vett a feladat végrehajtásában.

Ki ellenőrzéseket végzett, ki pedig a kisebb-nagyobb tűzrendészeti szemlék, bejárások nyomán határozatok készített — egy szóval minden „épkézláb“ ember küzdött az eredményért.

alosztály dicsőségére. Igaz, hogy ebben az évben „csak“ négy fenyítés volt, ez a szám mégis azt mutatja, hogy

még mindig akad az alosztályon renitenskedő is,

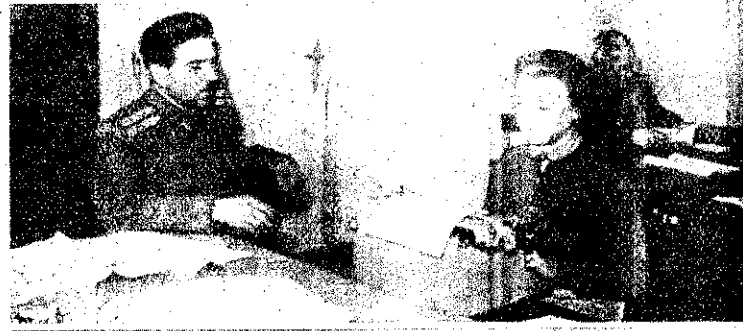
akinél pl. baj van az időérzékkel (vagy mással), rossz az emlékezőtehetsége vagy késik az órája, azaz elkésik a felügyeleti szolgálatból. Sőt olyan „csodaember“ is található, aki néha-néha nem fér a bőrébe, s bánatában borral tágitgatja, hogy valahogyan mégis meg-

A hivatásszeretettel párosult példamutatásban sincsen hiány.

A jó munkát végzők sorában találjuk pl. Tóth Lajos őrm. és Nagy őrm. elvtársakat, de Szabó 3 János, Zajacz Sándor szkv. és Hegedűs Lajos tiz. elvtársakról is mindenki tudja, hogy bátor, önfeláldozó, jólképzett tűzoltók; Milus László tiz. elvtársat is megbecsülik, mert szakmai munkája mellett a politikai munkában és a politikai oktatás terén is élenjár; és senki nem titkolja az alosztályon, hogy az ez évben kiadott szépszámú tűzrendészeti határozat sem készült volna el ilyen gyorsan — a szerény és csendes, de annál jobb munkacéró — Nagy Mária gépipró elvtársnő lelkiismeretes és fáradságot nem ismerő munkája nélkül.

Ilyen tűzoltókkal találkoztunk a X. alosztályon. Olyanokkal, akiknek jelentős szerepük van az alosztály eddig elért eredményeiben s döntő többségében olyan kollektívával, amelynek igen jó a szelleme és amelyben az elvtársak megbecsülik, segítik egymást.

Munkában és szórakozás közben is együtt vannak, építenek és támaszkodnak egymás erejére, tudására segítségére.

A közös munka nyomán készülnek a tűzrendészeti határozatok

Közben a csapatszolgálatot sem hanyagolták el az évek folyamán, s most is igen jó. S amíg a tűzrendészek a megelőzés érdekében tesznek meg mindent, addig a vonulós elvtársak — a kiadott tematika szerint — szorgalmasan végzik a szerelési gyakorlatokat, hogy ütközésségük fokozásával mindig készen álljanak a tűz esetén szükséges feladatok jó és eredményes végrehajtására. Ugy láttuk, hogy az elvtársak helytállására mindenkor számítani is lehet. A támadási gyakorlat alkalmával kapott feladatot gyorsan, biztos kezekkel, fegyelmetten és jól hajtották végre.

A fegyelmi helyzetről szólva, őszintén meg kell mondanunk, hogy az bizony nem válik az

lérjen benne... vagy esetleg a verekedésben keresi a menekvést... Az ilyen emberek neve persze nem a dicsőségtáblára, hanem a kihallgatási könyvbe került, s jómaguk pedig néhány napi „gondolkodási időt“ kaptak...

Hejytelen lenne azonban részünkről, ha a fegyelmi helyzetnek csupán az árnyékos oldalát mutatnánk be, és nem beszélénk arról, hogy e néhány ember kivételével — fegyelmezett elvtársi kollektíva képezi az alosztály életének, munkásságának szilárd alapját. S amíg a fegyelmezetlenséget elkövetők fenyítésben, a jó munkát végző elvtársak dicséretben, elismerésben és jutalomban részesülnek.

Igy élnek ők második otthonukban — a dolgozó népünk megbecsülését kifejező — új laktanyájukban. Eredményeik közösek, s tűzoltó, tiszthelyettes és tiszt elvtársak — az alosztály beosztottainak és vezetőinek — együttes munkáját dicsérik. Ahol — mint ezen az alosztályon is — a szakmai vezetés mindenkor és bátran támaszkodhat a pártalapszervezet, a politikai munkások, a kommunisták és úgyszólván valamenyi elvtárs becsületes, hivatásszeretettel fakadó jó munkájára — ott eredmények születnek; méghozzá olyan eredmények, amelyeknek értéke a tűzvédelem sikeres biztosításában és további fejlődésében gyümölcsozik.

Munka után jól esik a szórakozás: a teraszon folyik a beszélgetés az udvaron pátlog a röplabda

A mezőgazdaság tűzvédelméért

Szabolcs megyei tapasztalataink

A mezőgazdaság fejlesztésének egyik legfontosabb tényezője a mezőgazdasági termények s ezek között is a gabonane-művek vetésterületének növelése és a termés veszteségmentes betakarítása állami érdek, s egyben az egész dolgozó nép életszínvonalának emelését biztosítja. Minden mársa gabona a munkás-paraszt szövetséget, népi államunkat, hazánkat erősíti.

Néhány hét múlva elérkezünk ahhoz az időszakhoz, amikor a tűzoltószerveknek — állami és községi tűzoltóságunknak egyaránt — teljes felkészültséggel kell állniok a gabonane-művek tüztől való megvédése és a veszteségmentes betakarítás érdekében.

A BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság a feladatok elvégzésének egységesítése és sikere érdekében — az elmúlt év tapasztalatai alapján — valamennyi osztályparancsnokság részére intézkedési tervet adott ki, melyben a feladatok határidőre való elvégzésével időrendi sorrendiségben megszabta a tűzrendészeti szerveink előtt álló feladatok végrehajtását.

A Szabolcs-Szatmár megyei osztályparancsnokság alapos felkészültséggel látott a feladatok végrehajtásához.

Az intézkedési tervet felbontották a megye viszonyainak megfelelően, s az osztálytörzs tagjai között felosztották a területet.

— Az osztályparancsnokság munkájának meghatározása és elosztása után — mondja Simon fhdgy., mb. osztályparancsnok elvtárs — az intézkedési tervet még április 20-án megküldtük a járási vezetőknek a terv felbontása és intézkedés végett. Ezzel egyidejűleg felvettük a kapcsolatot a megyei tanács és a megyei pártbizottság vezetőivel is, s ennek eredményeként VB-ülésen megalakítottuk a megyei tűzvédelmi bizottságot, s határozatban rögzítettük a bizottság feladatait. Az erdőgazdaságok megyei központjánál intézkedtünk az erdők tűzvédelmére vonatkozóan, s elkészítettük — és megküldtük az osztályparancsnokoknak és a járási kirendeltetteknek — a cséplésre vonatkozó határozatokat. A járásoknak megküldött előadási vázlatok alapján minden járásban előadást tartottunk a szocialista szektorok vezetőinek, sőt eltünk azzal a lehetőséggel is, hogy az új tanácselnökök és titkárok részére, akik jelenleg a megye székhelyén iskolán vannak, részletes előadást tartottunk a községi tűzoltóságok és tanácsok kapcsolatától és a propaganda fontosságából kiindulva, a cséplésig minden tűzrendészeti kérdéscről. Ezek természetesen csak kezdeti lépések — fejezi be a felvilágosítást Simon elvtárs —, de a társszervekkel való szoros kapcsolatunk és együttműködésünk, valamint a megye valamennyi tűzoltójának lelkes, odaadó munkája biztosítja arra, hogy — az intézkedési terv szellemében — a legminimálisabbra szorítjuk le a mezőgazdasági tüzesetek számát.

Az alosztályok közül eddig a mátészalkai elvtársak végezték a legjobb munkát.

Nemcsak azért, mert a pártszervezet jól mozgósította az elvtársakat a patronálási munkára, hanem azért is, mert — a többi alosztályokkal ellentétben — nem „ragaszkodtak” az intézkedési tervben megjelölt határidők betartásához és több, a későbbi időpontban sorra kerülő feladatot előbb előkészítettek.

Jól fogott az előkészítő munkához a kisvárdai alosztály is, itt azonban egyelőre lemaradást tapasztalhatunk az elvtársak patronálási készségében. A beosztott elvtársaknak csak fele végez aktív patronálási munkát, a másik felének egy része azonban csak immel-ámmal dolgozik s vannak, akik úgyszólván teljesen elzárkóznak e fontos területi munka végzésétől.

— Pedig rendkívül nagy munka vár az alosztályra — mondja Kanyó hdy., al-

A fehérgyarmati alosztály műszaki brigádja munka közben

osztályparancsnok elvtárs —, mert a járás 32 községe közül csak néhány helyen, mint pl. Papp, Dombrád, Komoró, Nyírkarász, Döge, Fényeslitke és még egy-két községben működik jól a községi területfelelősi hálózat, másutt — sajnos — csak papíron szerepelnek a területfelelősök. Sőt, Záhonyban — a tanácselnök passzívítása miatt — még az előírt tűzoltólétszámot sem sikerült biztosítanunk.

— A pártvezetőség is foglalkozott már ezzel a kérdéssel — kapcsolódik a beszélgetésbe Jánvári István törm. elvtárs, az alapszerv titkára —, s a népnevelők, valamint a vezetőségi tagok egyéni elbeszélgetéssel igyekeznek mozgósítani a passzív magatartású elvtársakat a patronálásra. Ezzel párhuzamosan fokozottabb mértékben népszerűsítjük az olyan élenjáró patronáló elvtársakat, mint többek között Czap Károly tizedest, aki két

községe — Ajak és Rétközberenyével — mellett más községek patronálását is látta.

A kisvárdai járásban levő Dombrád községben Györkös Zoltán parancsnok elvtársat, a Vegyes KTSZ elnökét már a járás közepén találtuk. Elfoglaltsága közepes mértékben, de örömmel szakított időt egy kis beszélgetésre. Szerény, de agilis ember, aki a munkájának ellenére sem elbizakodott, hogy jó munkát tudjon végezni a községi tűzoltóság parancsnoka. A községi tűzoltóság vezetői képességét és összefogását szívügyként tekintti.

— A csapat eddigi eredményei elégedettek, hogy jelenleg 42 férfi, 10 nő és 7 gyermek van, ez nem egyedül az életpolitikai demem — válaszol kérdésünkre Györkös elvtárs —, hanem elsősorban Alberti tanácselnök elvtársé, aki maga is a községi tűzoltó. Még hozzá olyan tűzoltó van, aki nemcsak papíron szaporítja a létszámát, hanem minden oktatáson, gyakorlaton részt vesz, s mindig élenjár a példamutatásban. Így azután — talán mondhatjuk — sem kell — kifogástalan a kapcsolatunk a tanáccsal és ennek

a jó kapcsolatnak tulajdonítható eredmények között az is, hogy jól működik a területfelelősi hálózatunk van.

A területfelelősök a tél folyamán rendszeresen ellenőrizték a portákat, ezért a hóhordási engedélyek felülvizsgálásánál nem adódik különösebb probléma. A községi dolgozóinak 90 százaléka tűzoltó, s a községi tűzoltó elvtársak — mondja némi büszkeséggel Györkös elvtárs — Ez nemcsak azért előnyös, mert a műhelyben dolgozók minden időben kéznél vannak, hanem egyben azt is jelenti, hogy pl. a járás területén a munkások által épített terményraktáraknál a községi dolgozók figyelmeztetik a vetőt a tüzoltó felszerelések biztosítására és a tűzvédelmi szabályok betartására is. A feladatok mellett célul tűztük ki, hogy a községi tűzoltóságok — négy évvel ezelőtt még jól működtek, de időközben szétesett — kultúracsapatunkat ismét életre keltjük. Szabó Etelek elvtársnő csapat parancsnoka már tanácsadói tanácsot adott, a kultúracsapatot pedig a pedagógusok vállalták. S minél több legyen a rendezvényből bevételünk, amit majd ruházat beszerzésre fordítunk, négy tagból álló szervezetet is alakítottunk.

A látottak és hallottak meggyőzték minket arról, hogy a dombrádi elvtársak tettek emberei, s a közösség érdekében kifejtett munkásságuk alapján a rendszertől élenjáró községei közé tartoznak.

Az intézkedési tervben megjelölt feladatok végrehajtása terén a fehérgyarmati és a nyírbátori alosztályok eddig legkevesebbet.

Egyik alosztályon sem bontották ki a tervet, s nem jelölték ki felelősöket a részfeladatok végrehajtására. Mindkét

ily parancsnoka szabadságon volt és kinteseik, Korponai József, illetve Ke- György (aki egyben párttitkár is) főmérnök elvtársak nagyfokú tájéko- nságot árultak el az intézkedési terv- foglaltakkal kapcsolatban. Ezt a foglaltságot sürgősen ki kell küszöbölni, különben sem a parancsnok, sem a kintese, egymaga nem képes az alosz- előtt álló sokoldalú feladatot megol- tani. Eredményt csak az elvtársak patro- nális feladatok elvégzésében értek el. A gyarmati és nyírbátori elvtársak ki- nélkül egyöntetűen vállalták a köz- k patronálását és fáradhatatlanul vég- szocialista szektorok ellenőrzését, s en segítséget nyújtanak a községi tőségnek a behordási engedélyek fe- lőrzésében vagy egyéb problémáik oldásában is. A fegyvergyarmati elvtársak lett még műszaki brigádok is szervez- amely felülvizsgálja a községi tűz- ágak felszerelését és a helyszínen itja a meghibásodott szereket.

műszaki brigáddal Nagyszekeres köz- n találkozunk, amint éppen az an épült szertár előtt javította a endőt. Agárdi Ferenc törm. és Va- István tűz. elvtársak munkája szak- mrről tanúskodott és örömmel lát- hogy a tűzoltóparancsnok, Apáti lan elvtárs is ott szorgoskodik az sak körül.

Bizony ráfért már egy kis javítás a endőnkre — mondja Apáti elvtárs ert bizony, amíg a szertárunk nem lt el, csak az udvaron álldogált a Igaz, nincs teljesen befejezve az zés, de a tanács megígérte, hogy az aratás megkezdése előtt teljesen ehozatja a szertárat és az őrszobát. minden biztosítékunk megvan, mert

tanács elnöke, Somogyi Balázs
elvtárs is tűzoltó és így szívén viseli
a tűzoltóság sorsát.

tanács gondoskodására mi is segítség- ilászolunk. A tervbe vett kultúrház költségeihez 5000 forinttal járú- oozzák.

Hogy honnan vesszük elő ezt a — ismétli meg a kérdésünket elvtárs. — A kultúr csoportok elő- nak bevételéből! Tél óta 24 női tűz- k is van, s így a lányokkal már ebben ment a kultúr csoport meg- ssa. A kultúr csoport már eddig is sikerrel szerepelt Porcsalma, Tu- atolcs, Jánk és Fehérgyarmat köz- en s a szereplések számát még fo- akarjuk.

ben Agárdi és Vadász elvtársak be- a javítást. Elbúcsúznak és kerék- on tovább indulnak fontos munká- gzésére: a tűzoltófelszerelések mű- pességének biztosítására.

elvé jártunk a megyében és ta- adataink alapján elmondhatjuk, hogy olcsó megyei elvtársak jól fogtak a mezőgazdaság tűzvédelmének biz- hoz. S ha a munka derekán, az cséplés idején is ilyen lendülete- zik a munkájukat, mint most, az tés időszakában, akkor Szabolcs tűzkárstatisztikájában feltétlenül ra számíthatunk.

Megyei tűzrendészeti értekezlet Szombathelyen

Megyei osztályparancsnokságaink előtt most, mint legfontosabb feladat a mezőgazdaság tűzvédelmének jó előkészítése, alapos megszervezése áll. Olyan munka ez, amelyet idejében kell megszervezni, ha azt akarjuk, hogy dolgozó parasztságunk termése, — jövő évi kenyérünk szemvesztés nélkül kerüljön magtárainkba. Éppen ezért nagyon sok múlik a jó előkészítésen, amely lényegében a későbbi munkánk alapját képezi.

A BM. Vas megyei Főosztály Tűzrendészeti Osztálya május első felében a

Pálfi tű. fhdy. elvtárs beszámolót mond

megyei tanács nagytermében értekezletet tartott, amelyre meghívta a megyei szervek vezetőit, a járási tanácsok elnökeit és mezőgazdasági osztályveze- tőit; a szocialista szektorok — gépállomások, álla- mi gazdaságok és termel- lőszövetkezetek — vezetőit, és mindazokat, akik a mezőgazdaság tűzvédelmének ilyen vagy olyan módon segítői lehetnek. Így péld- ául részt vett az értekez- leten a MÁV tűzrendésze- ti előadója, a „Vas megye” mezőgazdasági rovatának munkatársa és természetesen az érdekelt minisztéri- umok tűzrendészeti elő- adói is.

A beszámolót Pálfi tű. fhdy. elvtárs, a tűzrendés- zeti osztály vezetője tar- totta. A tűzkárstatisztika adatainak összehasonlítása alapján rámutatott arra, hogy a megyében a mező- gazdasági tüzek száma 25 százalékkal csökkent ugyan, a kárérték azonban csak- nem 80 százalékkal emel- kedett, amely feltétlenül arra figyelmeztet, hogy eb- ben az évben sokkal gon- dosabban, körültekintőbben kell a mezőgazdaság tűz- rendését megszervezni és a gyakorlatban végre-

hajtani, mint azt az elmúlt évben tették.

Az 1954. évi mezőgazda- sági tűzrendészeti munkát értékelve Pálfi elvtárs meg- állapította, hogy a megyei tűzoltó szervek jórészt egyedül oldották meg fel- adataikat. Azok a szervek azonban, amelyek sokat se- gíthettek volna a mezőgaz- dasági termények tűzvédel- mében — más irányú elfo- gyaltságra hivatkozva — alig nyújtottak valami segítséget. A megyei tűzvé- delmi bizottság pl. csak éppen megalakult, de az egész ideny alatt egysz- er sem ült össze, hogy tevé- keny részt vállaljon a tűz-

A beszámolóhoz számos hozzászólás történt

szükséges tűzvédelmi és biztonsági felszerelésekkel, mindenekelőtt a traktorok- kat megfelelő szikrafogók- kal. Alakítsák meg minden járásban, minden község- ben a tűzvédelmi bizottsá- gokat és a tűzrendészeti hatóságok, valamint a ta- nács elnökök gondoskodja- nak arról, hogy a bizott- ságok aktívan működjenek. Meg kell erősíteni a felvi- lágosító, propagandamun- kát, s minden lehetőséget felhasználva — különöské- pen pedig a pedagógusok segítségére támaszkodva — el kell érni, hogy dolgo- zóink társadalmi feladat- nak tekintsék a megelőző tűzrendészetet. Széles kör- ben folytatott meggyőző propagandamunkával har- colhatnak a legeredmé- nyesebben a gondatlanság- ból, és gyermekjátékából eredő tüzek ellen.

A beszámolóhoz az érte- kezlet résztvevői nagy számban szóltak hozzá, és elmondták, hogy Pálfi elvtárs megállapításával és bírálatával egyetértének. A felszólalók egyöntetűen hangoztatták, hogy a ma- guk munkaterületén min- den erőfeszítést megtesz- nek, a mezőgazdasági ter- mények tűzvédelme érde- kében.

Az értekezlet végén a BM. Országos Tűzrendé- zeti Parancsnokság nevé- ben Németh József tű. fhdy. elvtárs parancsnok- sági dícséretben és pénzju- talomban, Pálfi fhdy. elvtárs pedig osztályparancs- noki dícséretben részesítet- te azokat a tűzrendészeti felelősöket, akik az elmúlt év folyamán eredményes, jó munkát végeztek.

A legjobb jutalom- ban részesültek

Jay oldották meg a szikrafogó-problémát

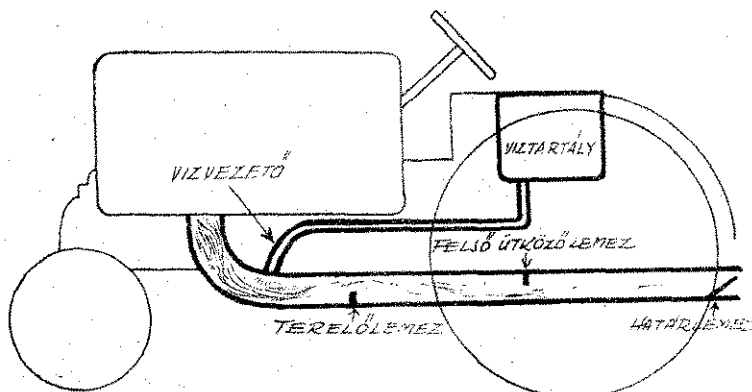
Győr megyében

Szolnok megyében

Győr—Sopron megye területén 1949 óta számos cséplőgép lett a tűz martalékává annak ellenére, hogy az erőgépek bitorbheré-rostából készült szikrafogó-dobbal el voltak látva. Ez a szikrafogó-dob azonban nem felelt meg tökéletesen rendeltetésének. Annak ellenére, hogy a nagyobb szikrákat kicsire összetörte, és azok már nem voltak gyújtóképesek, mégis egymásután keletkeztek a cséplőgéptűzek.

Hogy a cséplőgéptűzeket megakadályozhassuk más megoldást kellett keresni. Kapcsolatot teremtettünk a műszaki vállalatokkal és kértük, hogy tervezzenek egy célnak megfelelő szikrafogó berendezést. A győri Lakatos- és Fémtermékipari KTSZ (Győr, Akác u. 4.) vízbeporlasztásos szikrafogó, illetve szikraoltó készülék használatára tett javaslatot és a próbadarabot is elkészítette. Az oltókészülék rövid leírása a következő:

Egy kb. 10—12 literes tartályból áll, amely a Hofherr-tractork orrbunkolatára kerül felszerelésre. A tartály az orrburkolat vonalát követi, domború, illetve homorított, s két csavar, illetve az alsó részen pedig egy pánllemez segítségével erősíthető fel. A tartály felső részét a belseje felé részösen kiképzett lemezzel készítették, ez a lemez megakadályozza a víz kilocsogását. A részös lemezen van a feltöltőnyílás, melyet üzemmenet közben a szálló anyagok beleesésének megakadályozására ritka szövésű textilneművel kell lefedni. A tartály alján becsavarozható csapréz van. Ez a csapréz ék alakú, szintén csak becsavarható elzáró szerkezettel van ellátva, amellyel az adagolt víz mennyiségét szabályozhatjuk. A csaptól a kipufogócsőig 6 mm belső átmérőjű lefolyócső vezet, amelyet a kipufogócsőbe felülről vezetnek be. A befolyócső végét a kiáramló gázok áramlási irányával ellentétes oldalon ék alakúan leresztették, s ezzel a 6 mm-es kifolyónyílás körülbelül háromszoros nagyságra megnövekedett. Az itt kiáramló gázok a lefolyó vizet magukkal ragadva szétporlasztják s így a kipufogócsőben lerakódott kormot teljesen átátatják vízzel, sőt a kipufogócső mögötti talajrészt is nedvesen tartják.

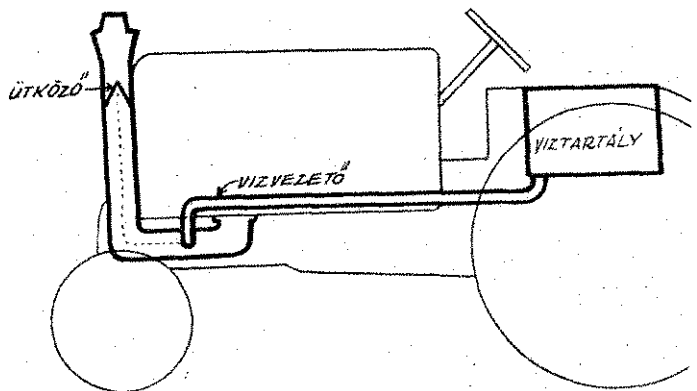
A leírt szikrafogóval a beledi gépállomáson végeztünk kísérletet egy G. 35. mintájú erőgépén. A gép próbajaratása terhelten, üresen és szakaszosan terhelten egyaránt eredményes volt.

Az elmúlt év tapasztalatai alapján módosításokat kellett eszközölni a szikraoltó berendezésen, mert ha a befolyócső túlságosan be volt eresztve a kipufogócsőbe, a felső részre nem került porlasztott víz. A gépállomási igazgatóság kísérletei megoldást hoztak. Megállapították, hogy a kipufogócsőbe bevezetendő csövet — a kipufogógázok örvénylését figyelembe véve — csak bizonyos, kb. 2—3 cm-es mélységre szabad bocsátani; így tökéletesebb a porlasztás, és ugyanakkor a lefolyócső nem közvetlenül kerül bele a kipufogócsőbe, hanem egy valamivel nagyobb keresztmértű csőbe torkollik bele, hogy a víz kiáramlási gyorsasága csökkenjen, s ezzel a porlasztás még tökéletesebb legyen. Hogy a gépkezelők ne léphessék túl ezt a kritikus mélységet, a lefolyócsövet ütközővel látják el, s ezzel megakadályozzák azt, hogy a csövet a kívánt mélységnél jobban leengedhessék.

A módosított szikrafogó, illetve oltó berendezéstől, komoly eredményeket várunk. A szikraoltó berendezés természetesen továbbra is megköveteli az erőgépkezelő gondosságát, mert az ő kötelessége, hogy a tartályban állandóan legyen víz.

Farkas József tű. őrgy.

A Szolnok megye területén levő jászandrás gépállomásokozói hosszabb idő óta kísérleteznek egy hatásos és den tekintetben megfelelő szikrafogó elkészítésén. Az elmúlt folyamán a gépállomás technika, Varga Béla elvtárs által vezetett és a gépállomás három erőgépén a múlt nyári folyóalkalmazott szikrafogóval ez év márciusában a tűzrendésztályparancsnokság és a gépállomások megyei igazgatósága lamint a jászberényi tűzrendészeti alosztály vezetője, a jászjárás tűzrendészeti kirendeltség vezetője és a gépállomás dolgozója jelenlétében próbaüzemeltetést végeztek. A próbameltetés után az az egységes vélemény alakult ki, hogy a rafogó feltétlenül megfelelőbb, mint az eddig használatban

Éppen ezért a tűzrendészeti osztályparancsnokság javaslata: megyei gépállomás igazgatósága elrendelte, hogy 1955 júni 20-ig a megye területén levő valamennyi gépállomáson szikrafogó berendezéssel lássák el az aratási, cséplési és biritási munkálatokban részvevő erőgépeket, melyek gázoló műek. Az utasítás az alsó és felső kipufogórendszerű g egyaránt vonatkozik.

A kísérleten bevált szikrafogó egészen egyszerű meg-előállítási költsége mindössze 130—140 forint. Előnye, hogy kell naponta tisztítani, és az erőgép működését sem gát szikrafogó-berendezés a következő részekből áll:

Egy kb. 20—30 literes víztartály, amely a vezetőülés dalán van elhelyezve. A tartály felső részén feltöltőnyílás részén pedig egy behegesztett, kb. 10 mm átmérőjű, csap látott cső van. A kipufogócsőbe a henger kiömlőnyílása mintegy 15—20 cm-re egy 13 mm átmérőjű csövet helyez mely a kipufogócső belsejébe mintegy 4 cm-re beér. A c tékbe egy 6 mm belső átmérőjű csövet hegesztettek be menettel, melynek felső vége a kipufogócső felső részén n 30—40 mm-re kiáll. A csővezeték és a víztartály csővezet m- vagy hajlékony fémcsővezetékekkel van összekötve. M közben a tartály csapját megnyitják, s ekkor a víz szabad a kipufogócsőbe jut, ahol a kipufogás következtében keletkező nyomás a becsöpögő vizet szétporlasztja. Ennek következt kipufogócsőben állandó gözpára képződik, ami megakad hogy az el nem égett égéstermék (gázolaj) a kipufogócső lerakódjon. Ennek eredményeképpen a kipufogócsőben n kokszerakodás, ami lényegében a tüzet szokta okozni. A ki cső végébe egy kúposan kiképzett perforált csövet is helyez ennek az a feladata, hogy a kipufogósnál mint terelő szer

A szikrafogó berendezés előnye még az is, hogy a ki cső környéke a befolyt víz szétporlasztása következtében doán nedves. Lényeges szempont az is, hogy a traktorosn kell naponta szétszednie és kitisztítania a szikrafogót, arról kell gondoskodnia, hogy a tartályban állandóan leg és arra kell ügyelnie, hogy a csővezeték el ne tömődjön

Véleményünk szerint az ismertetett rendszerű szikrafogó minden tekintetben megfelelő, ezért használatát, illetve tését az állami gazdaságoknak is javasoljuk.

Szilágyi László tű. h

Előre, a TŰZOLTÓVERSENYEK SIKEREÉRT!

rtunk Központi Vezetősége 1955 március 2-4-i határozatában feltárta azokat a hiányosságokat, amelyek hátráltatják a szocializmus építését akadályozs ugyanakkor meghatározta feladatát maradéktalan végrehajtásának illi helyes útját is. A Központi Vezetőség határozata az ipar — ezen belül a zipar — fejlesztése mellett továbbra is hangsúlyozza a mezőgazdaság fejlesztését. Eppen ezért mind az ipar, mind a gazdaság terén nagy feladat hárul a tőzség szerveire: egyrészt az instrukciós területfelelősi szolgálat megszerzésére, hogy a propaganda- és felvilágosítómunka eredményes legyen, ezen kívül jó legyen a megelőző tűzrendészmásrészt a tűzoltóversenyeken kereszteszondoskodni kell arról, hogy a tűzoltócsapatok állandóan ütőképességű állapotban legyenek.

elmúlt évekhez hasonlóan **Belügyminisztérium Országos Tűzrendészeti Parancsnoksága ez évben megszervezte a hagyományossá vált tűzoltóversenyeket.**

ddig megtartott versenyek azt bizonyítják, hogy mind az üzemi tűzoltóság, a községi tűzoltóság körében egyre nő az elmélyültség a versenyekkel szemben. A tűzoltóverseny azonban ma már nem csupán a tűzoltóság tagjait érdekli, hanem az elmúlt év is bizonyítja — hogy a jól megszervezett versenyen a város lakosságának százai tevékenyen részt vesznek a versenyben, nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy a dolgozó nép és a tűzoltóság kapcsolata tovább erősödjék.

idei versenyek előkészítése idején tapasztaljuk figyelmen kívül az elmúlt évek tapasztalatait hibákat, hiányosságokat. A legfőbb versenyen előfordult pl., hogy a versenyre nem volt kielégítő, a versenyre nem álltak hivatásuk máján stb. Ezek és az ehhez hasonló hiányosságok azt eredményezték, hogy a résztvevők versenyeredménye visszaesett és a versenyek nem mindig hozták meg a kívánt eredményt.

üzemi tűzoltóság tagjai, akik népességünk fontos objektumait védik az üzemektől, az elmúlt évben általános felkészültségről tettek tanúbizonyságot a versenyek során. Ez évben 1955. szeptember 15-től október 15-ig ismét összehívjuk a versenyeket egymással. A versenyek célja az üzemi tűzoltóegység — az állami hivatásos tűzoltóság is — részvételével a versenyen, de ezen túlmenően a versenyek szabályozásáról elterjedt a versenyek a versenyen az üzemi társadalmi csapatok is. Az elmúlt évben már a versenyek társadalmi tűzoltóságába hívták a nevezését a versenyre, a szerepük azonban nem volt kielégítő. Pedig rendkívül fontos a versenyen való részvétel, hiszen a tűzrendészet és a tűzoltás nem lehet csak a hivatásos tűzoltók feladata. Ebből a célból ki kell venni a résztvevőket a munkásoknak is, vagy más szövegekből legmesszebbmenőkig társadalmiasítani a tűzvédelmi munkát. Eppen

amelyek hivatásos tűzoltóság nélkül végeztetik üzemüket. Részt vehetnek továbbá a versenyen azok a légtöltési tűzoltóegységek is, amelyek egyidejűleg a társadalmi tűzoltóság feladatait is ellátják.

Nagy lelkesedéssel készülnek a versenyekre a községek, valamint a gépállomások, állami gazdaságok és termelőszövetkezetek önkéntes tűzoltóegységei is. A versenyrendszer szabályzat értelmében 1955 június 15-től augusztus 31-ig minden járásban gyorsasági versenyt kell rendezni. A járási gyorsasági versenyen részt vehetnek az önkéntes községi tűzoltócsapatok, továbbá a mezőgazdasági szocialista szektorhoz tartozó önkéntes tűzoltócsapatok is.

A kiadott versenyrendszer szabályzat már figyelembe vette a múlt évi verseny eredményeit, ezért fenntartja és kiszélesíti a gyorsasági versenyformát, ugyanakkor figyelembe veszi az önkéntes tűzoltók azon kívánását, hogy ez évben megrendezésre kerüljön a megyei versenyforma is. Az új versenyrendszer szabályzat kiküszöbölte mindazokat a hiányosságokat, amelyek még a tavalyi gyorsasági versenyen módosítottak az esetleges visszaélésekre.

A járási gyorsasági versenyt a tavalyihoz hasonlóan a tűzoltócsapatok székelyhelyén kell megtartani.

A versenyen részt vehetnek a községek hivatásos tűzoltói is.

A versenyrendszer szabályzat értelmében 1955 szeptember 1-től 1955 október 1-ig összesen hét megyei versenyt kell rendezni. Ezen a versenyeken a járási gyorsasági verseny 1-3. helyezést elért csapatai vehetnek részt. A verseny formája: iskolaszerű, amelyen a résztvevő csapatok bebizonyíthatják, hogyan sajátították el a gyakorlati szerelés szabályait.

A versenyrendszer szabályzatot a Belügyminisztérium Országos Tűzrendészeti Parancsnoksága már elkészítette. A szervezéssel kapcsolatos tudnivalókat, valamint a szerelési normákat az állami tűzoltóság területi szervein keresztül kell időben közölni fogja az érdekelt csapatokkal.

Az 1955. évi tűzoltóverseny komoly erőfeszítést kíván a rendezőtől és a résztvevőktől egyaránt. A Belügyminisztérium Országos Tűzrendészeti Parancsnokságának feladata, hogy országos viszonylatban megszervezze és irányítsa a tűzoltócsapatok nemes vetélkedését, és gondoskodik arról, hogy az érdekelt időben és minél szélesebb körben megismerjék a kiadott szabályzatot.

Nehéz feladatot ró a verseny az állami tűzoltóság megyei szerveire is, hiszen a gyorsasági versenyt éppen abban az időpontban rendezik, amikor a megyei szervek a mezőgazdaság tűzrendészetének és tűzvédelmének megszervezését végzik. Ennek ellenére nem szabad elhanyagolni a verseny szervezését, hanem össze kell kötni azt a mezőgazdaság tűzrendészeti feladatainak végzésével s azzal párhuzamosan kell eredményesen elvégezniük.

Az állami tűzoltóság járási szervei, amelyek közvetlenül vesznek részt a gyorsasági tűzoltóversenyek lebonyolításában, érezzék át a feladat fontosságát. Készítsék fel alaposan a hozzájuk tartozó üzemi és községi tűzoltókat, hogy azok minél jobb eredményekről adhassanak számot a versenyeken. Az állami tűzoltó elvtársak tegyenek felajánlásokat, hogy a verseny napjáiig patronálják egy-egy üzem vagy község tűzoltócsapatát.

Az üzemi és községi tűzoltócsapatok parancsnokai és beosztottai úgy készüljenek fel a versenyre, hogy csatlóságot ne okozzanak.

Ehhez természetesen komoly munka kell, azonban az olyan tűzoltócsapat, amely egész évben rendszeresen részt vett a kiképzésben és a továbbképzésben, minden bizonnyal jól megállja a helyét a nagy erőpróbában is.

A községi tűzoltóságról szóló 9350—2/1952. BM sz. rendelet meghatározta azokat a feladatokat, amelyeket a tanácsok hajtának végre a községi tűzoltóság eredményes munkája érdekében. E feladatok között szerepel, hogy a helyi tanács köteles a megtartandó tűzoltóversenyekhez minden segítséget megadni a községi tűzoltóknak. Az állami tűzoltóság szervei tehát keressék fel az illetékes helyi tanácsokat, és együttesen vizsgálják meg azt, hogy a helyi tanácsok a maguk vonalán hogyan tudnak hozzájárulni a verseny színvonalának emeléséhez. A községi tanácsok államigazgatási helyzetüknél fogva legközelebb állnak a községi tűzoltósághoz, tehát kötelességük, hogy nevelő munkával elősegítsék községük tűzoltóságának részvételét a versenyeken. Az állami tűzoltóság szervek a feladatok jó és eredményes végrehajtása érdekében minden esetben kérik a helyi pártszervezetek hathatós segítségét is.

Nem sok idő van már az üzemi és községi tűzoltócsapatok nagy vetélkedésének napjáiig, éppen ezért a hátralévő időt azzal kell használni, hogy a legkisebb hibákat is kijavítsuk és gördülékenyebbé, gyorsabbá és szabályszerűvé tegyük a szerelést. A tűzoltócsapatok érjenek el kiváló eredményeket és szárnyalják túl az elmúlt évi szinteket. Mutassák meg, hogy fáradhatatlan munkával készültek a versenyekre.

Üzemi és községi dolgozók, hivatásos és önkéntes tűzoltók! Az üzemek és községek tűzvédelmének biztosítása érdekében, előre az 1955. évi tűzoltóversenyek sikeréért!

Süle Sándor t. hdgy.

előleg minden üzem társadalmi tűzoltócsapata is vegye ki a részét a nemes vetélkedésből,

és ne felejtse el, hogy az üzemben hivatásos tűzoltóság teljesít szolgálatot. Még akkor is, ha meg kell kívánni a részvételt a társadalmi tűzoltóegységektől,

A minisztérium tűzrendészeti előadója eligazítást tart

A tűzvédelem csak úgy valósíthatja meg célkitűzéseit, ha elnyeri a dolgozó tömegek teljes bizalmát és egyre fokozódó támogatását. A felszabadulás óta a tűzvédelem nem csupán egy testület öncélú ügye, hanem mindenkinek elsőrendű közérdekévé vált, mert a termelés zavartalanságát szolgálja, s egyben a termelés, helyeit és eredményeit védi a tűz pusztításától.

A dolgozók bevonása a tűzvédelembe

A tűzvédelem megszervezésének feltételei között első helyen szerepel a dolgozók széles rétegeinek bevonása. A dolgozók részvétele és támogatása a korszerű tűzvédelem legbőségesebb erőforrása. A megelőzés, a tűzoltás és a tűzkezelési munkák megállapításának újszólóván minden előfeltételét megteremthetjük a dolgozókkal való teljes együttműködés révén.

Felszabadulásunk óta ezen a területen is nagy eredményeket értünk el, azonban még mindig igen sok a tennivaló annak érdekében, hogy a tűzvédelem társadalmisítása elérje azt a szükséges szervezeti fokot, amelynél az üzemekben, a mezőgazdaságban, a városokban és falvakban már mindenki érdekeltnek érzi magát a tűz elleni védekezésben.

A 62/1952. MT számú rendelet a hatósági jogkör szabályozásával egyidejűleg megállapítja (3. rész, 9. §, 3. bekezdés), hogy a szervek (vállalatok) tűzvédelmének eredményessége érdekében a dolgozók bevonásával meg kell szervezni a társadalmi tűzvédelemet. A 2139/1954. MT számú rendelet pedig a szakminisztériumok számára szabja meg az üzemi dolgozók kiképzésének és társadalmisításának a feladatát.

A további fejlődés érdekében a Minisztertanács a 2018/1954., valamint az 523/11/1954. számú határozatának 7. §-ában a következőket állapítja meg: „Minden olyan üzemnél (szervnél, vállalatnál), ahol a tűzvédelem biztosítása megkívánja — függetlenül attól, hogy hivatásos tűzoltó mű-

A tűzrendészeti bizottság a helyszínen beszél meg a feladatokkal

ködik-e vagy sem — a dolgozókból üzemi segédtűzoltóságot kell szervezni. Az üzemi segédtűzoltóság létszámát az üzem (szerv, vállalat) igazgatósága és a területileg illetékes I. fokú tűzrendészeti hatóság állapítja meg.”

Az állami tűzoltóság irányítása

Az idézett rendeletek jogszabályi rendezést biztosítanak a tűzvédelem társadalmisításának, ezenfelül azonban a társadalmisítás munkájának szervezetszerűségéről is gondoskodnak az arra illetékes hatóságok. A törvény szelleme szerint a társadalmisítást az állami tűzoltóság irányítja. Ez a szerv hivatott ugyanis arra, hogy a munkában feltétlenül érvényesüljön a szakszerűség és biztosítva legyenek azok a módszerek, valamint a tervszerűség stb., amelyek az eredmények érdekében szükségesek.

Miben nyilvánul meg az állami tűzoltóság irányító szerepe? Mindenek előtt pl. abban, hogy az I. és II. fokú tűzrendészeti hatóságok mindenfajta hatósági eljárásaiknál (évi szemle az üzemekben, alkalmi ellenőrzés stb.) meghívják az üzem, vállalat, szerv tűzrendészeti előadóját azzal a szándékkal, hogy ott a helyszínen állapítsák meg előttük a tudatosításban vagy a dolgozók kiképzésében, illetőleg beszerzésében szükségesnek mutakozó intézkedéseket; továbbá felfedjék az előadók jelenlétében az esetleges hibákat vagy hiányosságokat; megbeszéljék velük a részletkérdéseket és megadják számukra a hibák megszüntetésére, valamint a fejlesztésre vonatkozó irányelveket, útbaigazításokat!

De az állami tűzoltóság irányítását jelenti — a tűzvédelem társadalmisításában — az a tény is, hogy a tárgysorozatban minden egyes ellenőrzés alkalmazásával feltétlenül benne szerepel ez az ügy, amikor a komplexbrigád, vagy az osztályparancsnokság ellenőrző szerve, vagy az osztályparancsnokságtól eljáró ellenőrző személy megvizsgálja a társadalmisítás részleteit és megadja azt a segítséget, amely a megfelelő fejlődés előbbreviteléhez szükséges.

A Belügyminisztérium Országos Tűzrendészeti Parancsnokság irányításával egész propagandahálózat dolgozik a tűzrendészeti hatóságok lépcsőzetes tagozódásának megfelelően. Osztályokon, alosztályokon újszólóván folyamatos filmelőadások kerülnek sorra, amelyek a tudatosítással foglalkoznak. Az Országos Tűzrendészeti Parancsnokság színes és változatos falragaszokat bocsát az alegységek rendelkezésére azzal a szándékkal, hogy egyrészt ezekkel is segítse a társadalmisítás fejlődését, másrészt pedig irányt mutasson a termelés egyes területeihez viszonyítva a helyzetnek megfelelő tennivalókhoz.

A szakirányítás mellett megfelelő támogatásban is részesíti az állami tűzoltóság a tűzvédelmi társadalmisítás ügyét. A dolgozók kiképzésében részt vesznek az állami tűzoltóság tagjai — tisztek, tiszt-helyettesek egyaránt — és átadják tudásukat azoknak, akiknél még teljesen hiányzik a szakértelem, mert esetleg csak most kapcsolódtak be a tűzvédelembe, s így fokozottabban szükségük van az alapos kiképzésre.

Az állami tűzoltóságon kívül más hivatalos szervek is bekapcsolódnak a társadalmisítás munkájába, és pedig a tűzren-

dészeti bizottság. Ezenkívül a rendőrség és a vállalatvezetőknek is kötelességük felvállalni a dolgozók tűzvédelembe történő bevonását és az ezzel kapcsolatos tudatosítást.

A tűzrendészeti előadói szervezet

A tűzrendészeti előadói szervezet szervezeti tagozódásban végzi feladatát a minisztériumokban — a Külügyminisztériumot kivéve — függetlenül a területi előadói szervezettől, a minisztertanácsnál, igazgatóságoknál, kiemelt vállalatoknál, közvetlenül a minisztérium alárendeltségében, majd harmadsorban az ipari üzemeknél és egyéb szervezeteknél.

Járőröznek a társadalmi tűzvédelem érdekében

ség szerint függetlenített, vagy más feladatok mellett ezt a feladatot is végzik. A tűzrendészeti összekötők, előadók (szervek) foglalkoznak a tűzvédelem biztosításával.

A tűzrendészeti előadói szervezet fő kötelessége a dolgozók bevonása a tűzvédelembe, a tudatosítás, Ezen a területen már komoly eredményekről beszélhetünk a minisztériumi tűzrendészeti előadók munkájáról. Ezen a területen már komoly eredményekről beszélhetünk a minisztériumi tűzrendészeti előadók munkájáról. Ezen a területen már komoly eredményekről beszélhetünk a minisztériumi tűzrendészeti előadók munkájáról. Ezen a területen már komoly eredményekről beszélhetünk a minisztériumi tűzrendészeti előadók munkájáról.

Társadalmisításáról

Nem egészen egy év leforgása alatt két, open a tűzvédelmi társadalmisításra vonatkozó kiállítás rendeztek, amelyekben ind a két esetben számtalan változatát utatták be a követendő eljárásoknak. A önyvüipari Minisztérium területén tapasztalták a közelmúltban az ellenőrző sztek a társadalmisítás egy igen szép egyvílvánulását: Egy Váci úti textilárban olyan szakszerűséggel látták el az lenőrző szolgálatot az éjjeli beosztásban vó elvtársak, hogy ez a munka minden ivetelményt kielégít. Az ellenőrzés alimával a társadalmi tűzoltói szolgálat- in levő elvtárs olyan rendszeresen foglal- izott az üzemi renddel, a tűzoltóeszkö- k és felszerelések átvizsgálásával, a vil- mosberendezések ellenőrzésével, hogy t a munkát így csak egy valóban ön- datból fakadó, becsületes gondolkodású, ljes mértékben szakképzett ember végez- ti el. Ennek az eredménynek természet- sen előzményei vannak! Megvan az útja, iképpen jutott el eddig ez az elvtárs. ak — sajnos — mások számára ismer- tlen ez az út, mert a tapasztalatátadás, a tapasztalatszerzés még nem eléggé jlődött ki a társadalmisítás vonalán.

A dolgozók bekapcsolása a további fel- lat, amely rendkívül nagy hozzáértést és vábbi rendszeres szervezést igényel.

A leglényegesebb, hogy a tűzvédelem rsadalmisításánál is a legmesszebbme- en érvényesüljön az önkéntesség elve. yan módszerek szükségesek tehát a szer- zésnél, amelyeknek alkalmazásán ke-

A tűzoltás módját a dolgozóknak is ismerniük kell

sztül a dolgozók valóban kötelességük- ek, társadalmi feladatnak érzékk a tűz- védelmi szolgálatot. Ha ez a tudatosítás egefelel formában sikerül, akkor dolgo- juk nem tehernek érzik, hanem szük- gszerű és fontos feladatnak tekintik a zoltói szolgálatot.

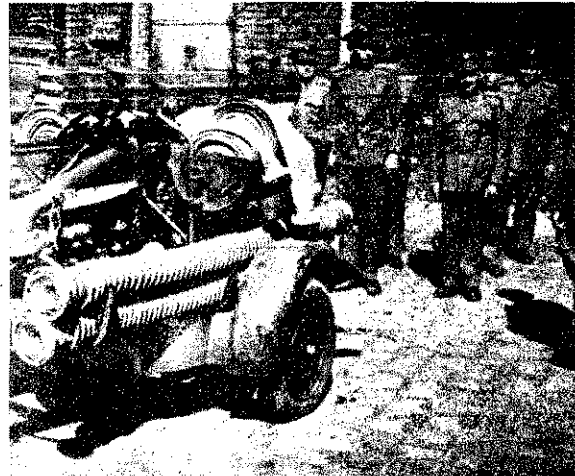
A jelenlegi időszakban a társadalmisítás rülete még nagyobbodik, mert a gabona érésétől kezdve — ipari üzemeinken ki- ll — a mezőgazdasági termelés területén fokozott formában ki kell építeni a tűz- védelemnek ezt a formáját. Az a fontos, gy minél többen részt vegyenek ebben szolgálatban, mert így egyre jobban ki- jeződik a társadalmi tűzoltóság jellege : egyben megoszlik a szolgálattal járó ttelezetség is.

A mezőgazdasági tűzvédelem társadal- misításának egyik szép és követésre méltó példáját láttuk a zombai Vörös Csillag termelőszövetkezetben. A jelzett helyen kb. négy esztendővel ezelőtt — helyi kezde- ményezésre — társadalmi tűzoltóság ala- kult, s ma már 10 fő felnőtt és 7 fő út- törő tűzoltóból áll a szervezet. S hogy ez alatt az idő alatt milyen kiváló munkát végeztek, mi sem bizonyítja jobban, mint- hogy a megye községi tűzoltótestületeit megelőzve, járási versenyt, majd me- gyeit is nyertek, és ma is — továbbképzés szempontjából is — a megye legjobb tűz- oltóegységeként szerepelnek. Olyan fejlett- ségi fokot értek el, hogy bátran vállalkoz- nak a környező tsz-ek társadalmi tűzoltó- ságainak patronálására is, s erősebbek, mint a falu tűzoltóegysége. Eredményei- ket természetesen nem a véletlennek kö- szönhetik, hanem annak, hogy a tsz párt- szervezete — élén Barbóczai József párt- titkár elvtárral — és vezetősége, s a tsz tagsága is megértette a tűzvédelem társ- adalmisításának jelentőségét.

A társadalmisítás néhány gyakorlati kérdése

A dolgozók bekapcsolásának legegyszer- rűbb és legjobban bevált módja az egyéni agitáció útján elért tudatosítás. E mód- szernek számtalan változata van, s kizá- rólag a felelős személy leleményességén és szervező készségén múlik, hogy a legjobb megoldás útját megtalálja. Ez az egyéni agitáció úgy érvényesül a legjobban, ha a tűzrendészeti szervezet állandó jó elvt- ársi kapcsolatban él a dolgozókkal. A tűz- rendészeti szervezet tagjainak meg kell jelenniük a dolgozók rendezvényein, ott kell lenniük a dolgozók megmozdulásain, társadalmi munkaként vállalni kell az üzemi dolgozók megmozdulásainál a részlet- feladatokat. A Diósgyőri Vasgyár üzemi tűzoltóparancsnoka mondta el, hogy a tűz- oltóság tagjai teljesen együtt élnek az üzem dolgozóival. Rendezvényeiken tiszt- séget vállalnak s — képességeikhez mérten — szabadidejükben részt vesznek az elő- adásokon is mint szereplők; egy-egy szép szavaltat vagy más természetű komoly mű- sorszámban való részvétel nem rontja a tűzoltóság tekintélyét, sőt emeli. Termé- szetes, hogy mindent a maga módján kell megfogni! Nem mehet ez a társadalmi munka a tűzvédelmi szolgálat rovására, és nem vállalkozhat a tűzrendészeti szervezet tagja olyan munkára vagy szerepre, ami esetleg ellenkezik a hivatalos álláspont- al. De ha mindezt megfelelő módon in- tézzük és bekapcsolódunk a közösség mun- kájába, komoly eredmények származnak belőle: a dolgozók megbecsülik a velük való együttérzést és együttlétet, s benső- ségesen viszonyozzák ezt.

Arra azonban mindenkor és feltétlenül vigyázzunk, hogy a társadalmi tűzvéde- lem tudatosításával senkit ne zaklassunk. Szükségességét — ötleteink révén — min- dig úgy juttassuk a dolgozók közvélemé- nyébe, hogy érezzék: a tűzvédelem ügye az ő érdekeiket szolgálja, s munkájukat, termelési eredményeik zavartalan növelé- sét segíti. Sok helyen előfordul még, hogy teljesen gépiesen, élettelenül folyik a szer- vezés; elavult falragaszos felírások, köz- helynek minősíthető hangoshíradók és örö- kös ismétlődésekbe bocsátkozó felszólalások révén akarják meggyőzni a kívülállókat a társadalmi tűzvédelemben való részvétel jelentőségéről. Néhol szinte viaszlemezsze- rűnek tetszik a tűzvédelem propagálása. A

Társadalmi tűzoltók kiképzése

dolgozók sem vehetik komolyan az olyan eljárást, amikor pl. egy tűzvédelmi fal- újság már egy hónapja ott porosodik, ron- gyosodik a táblán. De hatástalan az is, amikor hetek óta azonos szöveget mond be a hangos a déli ebédszünetben arra vonat- kozólag, mit kell tenniük a dolgozóknak, hogy a dohányzás, a nyílt láng ne okoz- zon tüzet, vagy miképpen biztosítsák a raktárrendet. Az ilyen esetekből feltétle- nül azt a következtetést vonják le az üzemi dolgozók, hogy az arra leghivatottab- bak sem fordítanak túl nagy gondot a tár- sadalmisítás kérdésére, hiszen különben több szakszerűséggel és gondossággal fog- lalkoznának vele.

Nem kétséges tehát, hogy az ilyen mód- szerek nem érik el céljukat és rendszerint az irányított szervek akaratát is erősen be- folyásolják. De éppen a felsorolt példák igazolják, hogy a változó körülmények és a helyzet adottságai szerint megválasztott módszerek olyan fejlődést eredményezhet- nek, amely minden tekintetben megfelel a követelményeknek.

Felvetődik a kérdés, mi az oka például annak, hogy ebben a munkában úgyszól- ván nem hallani a versenyről. Pártunk megállapítja, hogy a fejlődés és a kitűzött célok elérése nem nélkülözheti a munka- versenyeket. A tűzvédelem társadalmisí- tása sem hagyhatja figyelmen kívül ezt a fő szempontot, hiszen a versenyek hatá- sát az élet minden területén tapasztalhat- juk. Ragadjuk meg tehát ezt a lehető- séget is, és a jövőben induljon meg a tűzvédelem társadalmisításának nemes versenye is.

Termelési eredményeink és jövő fejlő- désünk tűzvédelmét csak a fentiekben vá- zolt módszerekkel vihetjük diadalra. Min- dent el kell követnünk a siker érdekében. A szervező elvtársakat lelkesítse az a tu- dat, hogy pártunk célkitűzéseinek meg- valósításáért csak úgy harcolhatnak ered- ményesen, ha ezen a területen is hiány- talanul teljesítik kötelességüket.

Tűzrendészeti propagandakiállítás részlete

KÉT JUBILEUM

85 éves a keceli tűzoltóság

szerülésben még kezdeti fokon álló szerelési forma inkább a szemnek nyújtott érdekességet, s — némi módosítástól eltekintve — az 1921-es sem sokban különbözött attól. Jóllehet, a törekvés akkoriban is a tűz minél gyorsabb hatásosabb eloltását célozta, a jelenlegi szerelés észszerűsége és gyorsasága mégis tökéletesen érzékeltette az e téren végbement fejlődést.

A FELNÖTTEK GYAKORLATAIT KÖVETŐEN — a 6, 10—12, majd pedig a 15 éves fiatal tűzoltók bemutatógyakorlatainak tapsolt a közönség. Az apró emberkék hasonlóan apró és erre a célra készült szerkekkel végezték gyakorlataikat, s a szerelés hibátlanúsága a gondos foglalkozáson túl azt is tükrözte, hogy a keceliekben ott él a jó tűzoltószellem, s annak ápolása, helyes irányban való fejlesztése már a kicsiknél kezdődik.

A legifjabbak lelkes tapssal jutalmazott bemutatója után a női tűzoltóság egyik raja bizonyította be rátermettségét. Az egyszerű, de festői népviseletbe öltözött tűzoltólányok határozott, gyors szereléssel hajtották végre a feladatot.

MÉG A SZERELÉSI GYAKORLATOK HATÁSA ALATT ÁLLTUNK, amikor a kúrtszó nyomán vonulószerék szirénahangja riasztott fel bennünket. Támadási gyakorlathoz vonultak az egységek. A községi tűzoltóság szereje: — a tartályos gépjárműfecskendő, targoncára szerelt kismotorfecskendő, kocsi- és mozdonyfecskendő, létraszer, műszaki- és mentőszerszámok, ügyszólván másodpercek alatt elfoglalták a gabonaraktárnál kijelölt felállítási helyüket, s röviddel utána 10 motoros és

8 kézfecskendő — 18 sugárral — támasztották az épületet. A gyakorlati bemutató közönségi tűzoltók felvonulása, díszlegzárta be.

AZ ÜNNEPSÉG MÁSODIK RÉSZÉNEK községi kultúrház feldíszített termébe zajlott le. A termet zsúfolásig megtöltötte helyi és környékbeli községi tűzoltó társak részvételével — ünnepi díszlegzárás keretében emlékeztek meg az elmúlt 85 esztendő munkásságáról.

A parancsnok elvtárs beszámolója az elhangzott hozzászólások után — a tűzoltóknak kiváló munkát végző elvtársak a belügyminiszterhelyettes elvtárs, a Tűzrendészeti Parancsnokság és a BM megyei Főosztály és a megyei tűzrendészeti osztály vezetője által adományozott kitüntetésekkel, pénz- és tárgyjutalmakkal dícsérelve oklevelekkel jutalmazták. A kitüntetéseket, jutalmakat Horváth Károly szds. elvtárs a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság Felügyeleti Osztályának vezetője, valamint Kapta Gyula alezredes, a megye tűzrendészeti osztályának vezetője adta át.

A JÓLSIKERÜLT JUBILEUMI ÜNNEPEK vidám hangulatú táncmulatsággal kezdődött. — 85 esztendő munkásságát ünnepelték a keceli tűzoltók. Testületének fennállásának 75 éve egy letűnt világ zajlott le. S amit háromnegyed század múltjuk során soha nem érthettek meg, azt szabad életünk, tiz esztendeje nem adta számukra: a párt és a nép által elismeri és megbecsüli munkájukat. Ilyen év nem eredményezett olyan fejlődést, mint az elmúlt és eredmények gazdag, teremtő tiz esztendő.

Az issákfai tűzoltóság ötven éve

SZOKATLANUL NAGY VOLT A SÜRGÉS-FORGÁS ISSÁKFÁN — ENNEK A HÜVÖS MÁJUSVÉGI VASÁRNAPNAK A DÉLUTÁNJÁN. A kicsi falu apraja-nagyja az utcán szorongott. Hiába barátságosan alkodott az idő, a község dolgozóin nem fogott ki; mégis eljöttek, hogy szem és fültanúi legyenek a községi önkéntes tűzoltóság fél évszázados fennállása alkalmából rendezett jubileumi ünnepségnek.

3 óra körül már megtelt az emelvény előtti térség: öregek, fiatalok, ismerősök és jóbarátok — ügyszólván az egész falu ott volt, sőt az emelvény mellett a szomszédos községek önkéntes tűzoltói is felsorakoztak.

Az emelvényen — a meghívottak között — ott voltak azok az idős és szolgálatot már nem teljesítő tűzoltók, akik közül nem egy több mint fél évszázadon át tagja volt a testület kis közösségének. Eljöttek ők is, hogy együtt ünnepeljenek az utódokkal, azokkal, akik tőlük örökölték a hivatás szeretetét, a közösség élet- és

vagyonvédelmének önzetlen szolgálatával járó felelősségérzetet.

A RÖVID ÜNNEPSÉGET FARKAS EMMA ELVTÁRSNŐ, A KÖZSÉGI TANÁCS VB ELNÖKE NYITOTTA MEG, majd Pál Ernő, a községi tűzoltóság parancsnoka ünnepi beszéd keretében számolt be a testület fél évszázados munkásságáról, amelynek legszebb és legtermékenyebb időszakai — szabad életünk eredményeiben oly gazdag évtizedére esik.

A BM ORSZÁGOS TÜZRENDESZETI PARANCSNOKSÁG NEVÉBEN Németh József t. hdy. elvtárs üdvözölte a jubiláló egységet, majd a BM Vas megyei Főosztály tűzrendészeti osztályának vezetője, Pálfi Adorján t. hdy. elvtárs mondtat beszédet. Az ünnepség során számos községi tűzoltó kapott dícsérelőlevelet, osztályparancsnoki dícséretet, pénzjutalmat és részesült előléptetésben.

Jól sikerült támadási gyakorlattal végződött az ünnepség, majd az Állami Tűzoltóság Központi Zenekara adott hangversenyt a község dolgozóinak számára.

ÖTVEN ESZTENDŐ MUNKÁJÁT ÜNNEPELTÉ AZ ISSÁKFAI TESTÜLET NAJANI „GRÓFI” birtok szolgálatában szellemi és testi utódai fél évszázad távlatából emlékeztek. Elődeik megemlékeztek a vagyonát védtek, s elnyomott, zsákmányolt cselédek voltak; az ötven esztendő múltja emlékező tűzoltók már szabad emberként, a felszabadult, kő élet jegyében ünnepeltek. Amit az évtized nem adott meg az előzők mára azt az elmúlt évtized soha nem pasztalt megbecsülése kárpótolta az évtizedekben, akik igazán emberré váltak a tűzvédelem társadalmisításának megvalósult éharcsói lettek.

SZERETETTEL KÖSZÖNTJÜK A BILÁLO ISSÁKFAI EGYSÉGET, és kívánjuk, hogy a főtiszabadosok és újjáalakult községi tűzoltóság ugyanolyan szívvel-lélekkel, és példamutató önzettségével szolgálja továbbra is az Issákfa község dolgozóinak élet- és vagyonvédelmét, mint azt az elmúlt tiz esztendő folyamán tette.

Községi tűzoltóság parancsnoka átveszi a Belügyminisztérium ajándékát

Május 8-a jelentős nap volt a keceli önkéntes községi tűzoltóság életében. A testület ezen a napon ünnepelte fennállásának 85. évfordulóját. Kevés olyan egység van az ország területén, amely csaknem egy évszázados tűzoltóműttel rendelkezik, s már ez a tény is komoly jelentőséget adott e ritka jubileumnak, amelyre a keceliek igen gondosan, lázas buzgalommal készültek.

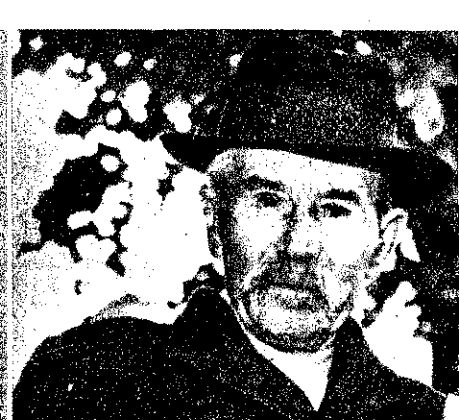
REGGEL 6 ÓRAKOR zenés ébresztő köszöntötte Kecel község dolgozóit, s nem sokkal később — a kora reggeli idő eltelte után — igen nagyszámú közönség jelenlétében is érdeklődésétől kísérve megkezdődött az ünnepség műsora.

Alig egy óra leforgása alatt — a bemutatott különböző szerelési módokat nézők révén — fél évszázad tűzoltóvonalozású fejlődéséről kapott képet az érdeklődők népes tömege. Az 1870-es és a jelenlegi szerelési mód összehasonlítása és az egyes formák alkalmazása révén nemcsak a keceli, hanem az egész községi tűzoltóság életében, munkájában bekövetkezett változások is megmutatkoztak. A 85 esztendő előtti, külsőségekben látványos, de ész-

Pál elvtárs az 50 év munkájáról beszél

A 83 éves Deák Ferenc bácsi, a testület egyik alapító tagja

KÉT KÖLSEG — Két esemény

Somlósöllösön kultúrház épült

Az utolsó évtized alatt már lassan mindennapivá, megkötöttá válik, hogy népi dekráciánk fejlődése során az emberek faluban fény gyűl ki, akiknek egészségüket vagy kultúrházukat építik.

Az országos viszonylatban minnap események ezek, de egy község életében élményt jelentenek. Ilyen esemény színpont volt május 8-án Somlósöllös község is, ahol a közdolgózi kultúrházat avat-

történet úgy kezdődött, hogy a tanács megalakította az avatási bizottságot, melynek tag-

Az ünnepség kezdetére zsúfolásig megtelt a terem a helybeli és a szomszédos községek dolgozóival, akik meglepedéssel — s kissé meghatódva hallgatták Szabó István tanácselnök elvtárs beszédét.

— Több mint 50 éve vágyik a falu népe egy kultúrházra — mondotta többek között Szabó elvtárs. — Amit a múltban az urak csak ígértek, azt most magunk erejéből felépítettük. Köszönet ezért előljáró szerveinknek és mindazoknak, akik ehhez hozzásegítettek bennünket s nem utolsó sorban községi tűzoltóinknak, akiknek oda-

Térzene az új kultúrház előtt

kijelölték a kultúrház helyét és azokat az épületeket, melyek bontási anyagát az építkezéshez felhasználhatják.

A hely és anyag már megvolt, csak a munkaerő hiányzott. Ezenben ez sem okozott nehézséget. Horváth M. Gyula elvtárs, a község tűzoltóparancsnoka a csapat 35 tagja nevében ajánlotta a tűzoltók segítségét, a község dolgozóit pedig az önkéntes fuvarozását vállalták. De nemcsak a falu fogott össze a kultúrház építéséért, hanem más községek is segítséget nyújtottak a munka sikeres megvalósításá-

A megyei tanács a komoly segítségén kívül 100 darab díszes széklet ajándékozott a kultúrháznak. A járás tűzrendészeti kirendeltje, Molnár János elvtárs — azonkívül, hogy 5 munkanapot dolgozott az építkezésen — jól szervezte meg az avatási ünnepséget is. Ehhez természetesen az osztályparancsnokság is hozzájárult azzal, hogy mind az építkezéshez, mind az avatási napján a kultúresportok vendégeit szállítására teherautókat bocsátott Molnár elvtárs rendelkezésére. S a közös munka eredményeként május 8-án készen állott Somlósöllösön a szükséges: az új kultúrház.

adó, lelkes munkája nélkül ma nem ünnepelhetnénk kultúrházunk avatását.

A meghívott vendégek közül Non György elvtárs, a népművelési miniszter első helyettese szólalt fel, majd hozzászólása után Fazekas József tanító elvtársnak az eddig végzett kultúr munkájáért és a kultúrház építésénél kifejtett tevékenységéért „A Szocialista Kultúraért” kitüntetést adományozta.

Az ünnepségen megjelent megyei és járási szervek küldötteinek beszéde után Keeskeméti Sándor tűz. szds. elvtárs szólalt fel, majd Horváth M. Gyula parancsnok elvtársat alhadnaggyá léptette elő és a tűzvédelem terén kifejtett 25 éves munkájáért a „Tűzrendészeti Érem” II. fokozatát adta át. Ezenkívül 21 községi tűzoltó elvtársat részesített dícséretben a kultúrház építésénél tanúsított munkásságáért.

Az ünnepség után kultúr műsor következett, amelynek keretében a nagyszerűen szereplő Doba és Nagyalácsony községek leánytáncosportjai, valamint a veszprémi alosztály kultúr csoportja mellett osztatlan sikert aratott az Állami Tűzoltóság Központi Zenekara változatos műsorával és reggelig tartó táncmuzsikájával.

Szorgalmasan dolgoznak a mórágnyi elvtársak a szertár építésén

Szertárt avattak a mórágnyiak

Amikor megálltunk az új, még befejezetlen, de már tető alatt álló épület előtt — különös érzés fogott el bennünket. Hogy mi váltotta ki belőlünk ezt az érzést, nehéz lenne elmondani. Mert miről van szó? Csupán arról, hogy Mórágyn, ebben a kis Tolna megyei faluban — a helyi pártszervezet, a tanács és a tűzoltóság közös elhatározásából terv, majd pedig tűzoltószertár lett.

Néhány héttel ezelőtt még csak terv volt, ma pedig egy 140 m² alapterületű takaros kis szertár. Még érzik rajta a malter szaga. Még deszkapallók takarják a betont, de már tető alatt áll és rendeltetésre alkalmas. Gondos kezek zöld ágakkal és a május virágaival ékesítették, s az utca felől jóformán csak a kúp alakú tető és a szertár, meg a tornác ásitó sötétsége árulja el, hogy itt épület áll — avatásra készen.

Ezt láttuk május 14-e már estebe nyúló tavaszi délutánján, néhány perccel az avatás előtt, meg azt, hogy a kultúrház udvarán és a szertárhoz vezető utcán unneplóbe öltözött dolgozók, pirosnyakkendős kis úttörők és egyenruhás községi tűzoltók sűrűgtek-forogtak lázas igyekezettel. S amikor a helyi testület és az avatás szereplői — az állami tűzoltóság zenekarának indulója mellett — elindultak a szertár felé, meglevenedtek a kapualjak, s a szertár előtti kis tér néhány perc múlva már kicsinek bizonyult.

Az itthonlevők apraja-nagyja ott szorongott, hogy lásson, halljon valamit. Igazi ünnepi hangulat lett úrrá mindenkin, amikor a szertár előtt elhelyezett asztalnál elfoglalták helyüket a járás és a község vezetői, a megyei tűzrendészeti osztály vezetője, és felsorakozott a községi tűzoltócsapata.

Gyorsan pergett a kis ünnepség. Horváth elvtárs, a községi tanács VB-elnökének megnyitó szavai után Gombor szds. elvtárs, a megye tűzrendészeti osztályának vezetője mondott rövid beszédet, amelyben fejlődésünket és a nap jelentőségét méltatta.

Majd nevek hangzottak el és a tűzoltói munkában kitűnt elvtársak meghatottan vitték át az elismerő okleveleket. Örömteljes érzés fogott el bennünket, amikor Horváth Elemér elvtársnak, a tanács VB-elnökének és Barcsa Ernőné elvtársnőnek, a tanács VB-titkárnak nevét is hallottuk, s a mi elismerő kézszóritásunk is benne volt a dícsérő oklevelet átadó elvtárs kézfogásában.

Az úttörőnek kedves számai után Bercesényi elvtárs, a járási tanács VB-elnöke ünnepélyes külsőségek között átadta a szertárt a helyi tanácsnak, illetve a község tűzoltóságának.

Szertáratavát — csepp a tengerben: óriásléptekkel rohanó életünk történelmet formáló eredményeinek egy piciny töredéke. Olyan, amelyről nem írt a napi sajtó s a rádió hullámai sem röptették világgá a híret. Mi mégis beszélünk róla. Jöjjehet, ötsoros „kishirben” is „elintézhettük” volna, azonban mégsem ezt tettük, hanem — ha nem is terjedősen — papírra vetettük. Mégcsak nem is azért tettük ezt, mert éppen a mórágnyiak építették, s ők kedvesebbek lennének számunkra, mint bármelyik más község tűzoltósága. Azért irtuk meg, hogy mindenki olvassa, s mindenkinek tudomására jusson: ahol a párt, a tanács és az állami tűzoltóság úgy támogatja a lelkes községi tűzoltóságot, mint a Tolna megyei Mórágyn — ott nincs lehetetlen, és a közösség javát szolgáló eredmények születnek.

2311 A szertár ünnepélyes átvétele

Gőzkazánok biztonsági előírásai

MNOSZ 1600 sz. szabvány 4. és 6. fejezete szerint kell kivitelezni.

A 9. fejezet a tüzelőanyagokkal foglalkozik. Ez sok tűzrendészeti vonatkozású részt tartalmaz. A legfontosabb részeit a következőkben ismertetjük:

Szilárd tüzelőanyagok tárolása:

A széntároló részére megfelelő világításról, tűzoltó-vizhálózatról és megfelelő tűzvédelmi felszerelésről kell gondoskodni. A széntárolás és annak ellenőrzése az MNOSZ 18554-53. ajánlott szabvány szerint történik.

A szénpor robbanásának veszélye miatt minden üzemben a helyi viszonyoknak megfelelő külön előírásokat kell kiadni, amelyeknél a következő alapelveket kell betartani:

A nagy gáztartalmú, szilárd tüzelőanyagok por alakban könnyen gyulladnak, és ezért ha levegő hatásának vannak kitéve robbanásveszélyesek. A vas- és a vasbeton széntportároló hombárakat tűzálló vagy félg tűzálló anyagokból, sima belső felülettel és olyan alakúra kell készíteni, amely biztosítja teljes üríthetőséget. A hombárban tárolt szénpor hőmérsékletének ellenőrzése céljából a hombár felső részében hőmérőket kell elhelyezni.

Az égő vagy izzó szénpor oltása (elfojtása) céljából gőz- vagy szénasvó berendezést kell felszerelni. Az oltásnál kerülni kell a szén porzását. Az oltás porlasztott vízzel is végezhető. Ajánlatos a víz felületi feszültségét adalékanyag adagolásával csökkenteni. A szénport kötött vizsgárral oltani tilos!

Folyékony tüzelőanyagok:

Folyékony tüzelőanyagok tárolása általában üzemi- (napl) és tároló tartályokban történik. Az üzemi-tartály a tüzelőberendezés közvetlen ellátására szolgál.

Az üzemi-tartály a kazánházban belül háromféle módon kivitelezhető, épídhöz:

Az MNOSZ 9908 szerinti kivitelben, 5000 liter űrtartalomig; mint gravitációs ejtőtartály, ugyancsak az MNOSZ 9908 szerint kivitelezve, 300 liter űrtartalomig;

az MNOSZ 9908 szerinti kivitelben, 5000 liter űrtartalomig. Ez utóbbi tartályt azonban a

kazánház légterétől közepesen tűzállóan el kell választani. A tartály a padlószinten is elhelyezhető nyírt.

Folyékony tüzelőanyagok a kazánházban kívüli tárolása az MNOSZ 9909 és 9910 szeri vagy pedig a tűzrendészeti hatóság által engedélyezett más módon, az űrtartalom korlátása nélkül történhetik.

Az üzemi tartályt az MNOSZ 9908. és 9909 ben előírt szerelvényeken felül még a következőkkel kell ellátni: túlfolyó-berendezés, hőmérő-berendezéssel; szükség szerinti gőz-fűtő-berendezéssel, ha a folyékony tüzelőanyag besűrűsödése már szobahőmérsékletet is akadályozná annak vezetését és porlasztását és végül hőszigeteléssel, ha a tüzelőanyag hőmérséklete nagyobb, mint 60 C fok.

A kazánházban kívüli tárolás céljára legkevesebb 2 tartály álljon rendelkezésre, amely mindegyike alkalmas legyen kb. 2 hetes tüzelőanyag-szükséglet felvételére.

A zárt térben elhelyezett tartályok közelében alkalmazott villamos világítás feleljen meg MNOSZ 1600. 12.08 szakasza előírásainak.

A folyékony tüzelőanyagokat a közúti vasúti tartálykocsitól a tároló tartályig és onnan az üzemi tartályon keresztül a tüzelőberendezés égőrendszeréig megfelelő zárt csővezetékkel át kell szállítani, amely a folyadék mozgató szivattyúberendezést is magában foglalja. Ha a folyékony tüzelőanyag szobahőmérsékleten vagy ennél alacsonyabb hőmérsékleten már annyira besűrűsödik, hogy a csővezetékben való tovaszállítása, illetve porlasztása nehézségbe ütközik, akkor gondoskodni kell tüzelőanyag fűtéséről, ami gőzzel vagy vízzel történhetik.

A fűtést már a szállító tartálykocsinál megkezdni. Fűtéssel kell ellátni továbbá mind a tároló, mind az üzemi tartályt, mind pedig ezeket összekötő és az égőrendszerhez vezető csővezetékét és ennek szerelvényeit is.

Az üzemi és a tároló-tartályokat, valamint ezek összekötő csővezetékét hőszigeteléssel kell ellátni, ha az olaj hőfoka nagyobb, mint 60 C fok.

Az olajszállító rendszerben alkalmazott villamos motorok és villamos szerelvények felületüknek meg az MNOSZ 4814 követelményeinek Alkalmazható olyan villamos motor is, amely a fenti követelményeket nem elégíti ki, ilyenkor a motort külön légterben kell elhelyezni és tengelyét tömszelencén át kell vezetni a szivattyúhoz.

Nagy hiányosságot pótol a most megjelent „Gőzkazánok és egyéb gőznyomás alatti berendezések biztonsági előírásai” című MNOSZ 4688. számú szabvány. E szabvány a belső gyártott gőzkazánok és egyéb vízgőz-nyomás alatt álló berendezések tervezésénél, gyártásánál és üzemeltetésénél szükséges biztonsági előírásokat állapítja meg. Gőzmozdonyok, hajókazánok nem tartoznak e szabvány alá. Tűzrendészeti vonatkozású a szabványban csak két fejezetnek van. Az 5. fejezet intézkedik a berendezés elhelyezéséről és építéséről, a 9. fejezet pedig a tüzelőanyagok tárolásával és szállításával foglalkozik. Ismertetjük meg az 5. fejezet egy-két lényeges részét:

Új kazánházak nem építhetők lakott helyiségek közvetlen közelében és megfordítva: új és régi kazánházak közelében lakóhelyiségek sem építhetők. Kerülni kell a kazánházban olyan üzemszám mellé telepítését is, amelyben állandóan vagy huzamosabb időn át nagyobb számú dolgozó tartózkodik. A kazánházból ajtó, ablak vagy bármilyen más nyílás a szabadba, vagy csak a kazánház üzemével szorosán összefüggő helyiségre nyílhat. A kazánház fedése általában könnyű szerkezetű legyen, hogy robbanás esetén a nyomás feléle hacsak, ezenkívül azért, hogy az esetleg leszáradó tetőrétegek lehetőleg a legkisebb balesetet okozzák. Ha a kazánház fedésének járhatónak kell lennie, akkor annak teherbírása 200 kg/m² legyen.

A kazánháznak az a szintje, amelyen a fűtőállás van, nem lehet mélyebben, mint a környező szintje. Ha a kazánházban egynél több gőzkazán van felállítva, akkor a kazánháznak legalább két kijárata legyen, amelyek a kazánoktól számított ellentétes irányban úgy legyenek elhelyezve, hogy szükség esetén a kazánház bármely részéből menekülni lehessen. A kijáratok közül legalább egy közvetlenül a szabadba vezessen. A szabadba, valamint a menekülésre alkalmas helyiségre vezető kijáratok kifelé nyíló, belülről le nem zárható ajtóval legyenek ellátva.

A kazánok teteje és a tetőszerkezet legalább része között legalább 1,8 m magas szabad térnek kell lennie mindazokon a helyeken, ahol ezt a kezelés és a közlekedés megkívánja. Vaslemez kéménynél a tetőszerkezet éghető alkatrészeit és a kémény között megfelelő légszigetelést kell alkalmazni. Faszervezetbe beépített vaskéményt „gyűszűn” keresztül kell kivézetni. Szükség- és a vészvilágítást az

Újítási híradó

Motort és szivattyút bejárató pad

A Belügyminisztérium Tűzrendészeti Parancsnokság Országos Karbantartó és Service Műhelye fennállása óta országos viszonylatban végzi a kismotorfecskekendők, valamint a gépjárműfecskekendő-szivattyúk javítását. A nagyüzemi termelésnek megfelelő munkálataik eredményeképpen szinte állandóan vannak nagyjavított motorok és szivattyúk bejárata alatt. Eddig a 20 órát kitevő bejáratot a kismotorfecskekendők összeépítése után a motor üzemeltetésével, gépjárműfecskekendő-szivattyú esetén pedig ugyancsak a szivattyú beépítése

után a motorral történt meghajtással végezték.

A nagyjavítások után szükségessé váló bejárások racionalizálására Pettendi Károly t. h. gy. Fejes István t. h. t. r. és Duzs Károly t. h. t. r. t. r. elvtársak a képen látható „motort és szivattyút bejárató pad”-ot készítették. Az újítás szerinti bejárató pad egyik végén 11 lóerős villanymotor van. A pad másik végére a bejáratásra váró

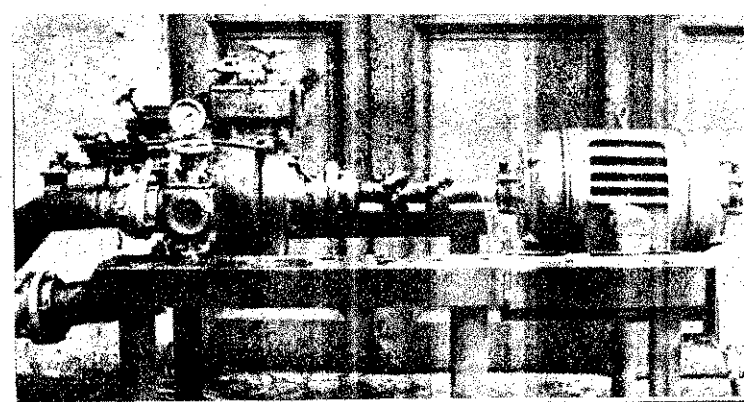
kismotorfecskekendő motorját, szivattyúját vagy gépjárműfecskekendő szivattyút lehet felszerelni. A bejáratásra váró gép tengelyét két kardáncsukló közébeiktatásával hajtja meg a villanymotor.

Az újítás szerinti hideg bejárata az eddigi meleg bejáratásnál lényegesen olcsóbb. A villanymotor áramfogyasztása a robbanómotorok üzem- és kenőanyag fogyasztásával szemben óránként kb. 12 Ft megtakarítást jelent. Az újítás előnye azonban a pénzben közvetlenül kifejezett megtakarításon kívül jelentős egyéb, pénzben közvetlenül ki nem fejezhető népgazdasági eredményben is jelentkezik. A hideg bejárati módjal a motorok bejárata előnyösebb, ami a motorok élettartam-növekedését idézi elő. Az újítás szerinti bejáratajánál a motorok, szivattyúk hangja könnyen és jól megfigyelhető, mert a megfigyelést a robbanómotorok zaja nem zavarja. Ennek eredményeképpen a bejáratajánál kisebb hibák is idejében felismerhetők és kiküszöbölhetők. Ez az előny a bejáratajánál minőségét megjavítja, jelentőségét kidomborítja és a további meghibásodási lehetőségeket csökkenti. Eredménye továbbá az újításnak, hogy szivattyújavítás után a szivattyút nem kell a kismotorfecskekendő vagy a gépjárműfecskekendő motorjával

bejáratni, és ezért a bejáratásra a meghajtott motorok igénybevételére nincs szükség. Ennek — különösen vidéki — gépjárműfecskekendő esetében van nagy előnye, mert a szivattyújavítás, illetve bejárata tartama alatt nem kell a gépjárműfecskekendő a készletéből kivonni, hanem a gépjárműfecskekendő — beépített szivattyú nélkül — készletben maradhat.

A húsz óra hosszát tartó bejáratajánál 8 óras bejáratást végezni a műhelyben a bejárató padnál még a hátralevő időt az eddighoz hasonló bejáratással végzik. A 6 óra hideg bejáratajánál ugyanis elégséges az esetleges hibák felfedezése és a bejáratajánál minőségének megalapozására. A hátralevő idő alatt a bejáratajánál melegen végzik, mert az is elegendhetlen rész a szakszerű bejáratajánál.

A Belügyminisztérium Tűzrendészeti Parancsnokság figyelembe véve az újítás üzemszervi alkalmazásbavételétől eltelt fél év alatt megtakarított és az ismertetett egyéb előnyöket, 900 Ft újítási díjat állapított meg első díjrészként, vagyis az újítók — Pettendi Károly t. h. gy., Fejes István t. h. t. r. és Duzs Károly t. h. t. r. személyenként 300 Ft újítási díjban részesültek. Az újítás szerinti motort és szivattyút bejárató padnak következő felvételre üzemeltetése alatt megtakarításnak, előnyöknek megfelelően az újítók további díjban részesülnek.

A motort és szivattyút bejárató pad

TÜZESEK TANULMÁNYOZÁSA

Orilis 20-án délután 4 órakor távirányítást jelentették, hogy az egyik távirányító kb. 2 km-re nagy tüzet kap. A távbeszélő-ügyletes tűz-megkérdezte, hogy milyen úton lehet a tüzet megközelíteni. A telefonálós ígázott hangon te, hogy jöjjenek csak az országúton, onnan már meglátják, hol iz.

távbeszélő-ügyletes riasztotta az alsztály gépjárműfecskendőjét tüzjelzést azonnal továbbította osztályparancsnokának. Az ilyparancsnokság azután még 6 járműfecskendőt és tömlőszert is tott. Ezzel egy időben az ilyparancsnokság tisztá készen-szolgálata is kivonult.

g, hogy az egységek elindul-ajabb jelzés érkezett az al-lyra: „Eg a juhokol és a tűz áterjedni a kazlakra is. Út-az országúton a következő ott balra le kell térni a tanya és a tanya előtt vezető föld-kei továbbhaladni a tűz helyig”. Az alsztály távbeszélő-letese azonnal továbbította az b jelzést is az osztályra, de gységek már elindultak és a s utírányt nem lehetett velük íni, s csupán remélni lehetett, az alsztály fecskendője — helyismeret birtokában — a s útvonalon fog vonulni. A ségre jövő egységek azonban en bizonytal az országúton inak majd mindaddig, amíg észlelik a tüzet. Ebből pedig s késedelem származik, mert vissza kell fordulniok, hogy jthassanak a következő úton, átvágának a legelőn s akkor dhatnak.

alsztály távbeszélő-ügyletesé-fejében pillanatok alatt fordul- meg ezek a gondolatok és s határozott: az alsztálytól n-re van az országút, ahol a ségre jövő egységeknek néhány mulva vonulniok kell. Azon- eligazított küldött az ország- Szerencsére idejében, s így igazított minden segítségre érkező égrel közölni tudta a helyes íalait. A távbeszélő-ügyletes ékenységének köszönhető, a segítségre vonuló egységek egymásutánban megérkeztek zhoz.

helyszínre elsőnek érkező egy- vonulási ideje is perc helyett re volt, de ezt nem a hely- et hiánya, hanem motorhiba a. Mire az egység megérke- a juhokol már teljesen le- s bennpusztultak a juhok az, hogy ezt nemcsak a kilenc késedelem okozta, hanem a tüzelés is, mert — amint a zsgálat során kiderült — már kor nagy füstöt láttak a kör- sen dolgozók, sőt pár perccel b lángokat is, de arra gon- k, hogy gázt égetnek és így jeleztek a tüzet. Az azonnali zés elmulasztásának másik zés hogy a juhokat őrzet nélkül kák, és így egy elmebetegnek in kívül a helyszínen senki tartózkodott — módjában áll taktokolt felgyújtani. Mire 4 óra- z és jeleztek a tüzet, az akác- gbol és kukoricaszarból épült kol már teljesen lángokban és a juhok is mind elpusz- r.

kor tehát a tűzhöz az első g megérkezett, a juhokol már t, a juhok bennpusztultak z kazal is égett, melynek tüze lyeztette a többi kazlak. Így örendű feladat a tűz kazlakon tovaterjedésének megakadályo- és eloltása volt. Egetlen víz- si lehetőség állt rendelkezésre: ztől 1,5 km-re levő patak.

GYAN LEHET EZT A FEL- OT A LEHETŐ LEGGYOR- AN ÉS LEGJOBBAN MEG- ANI?

füz színhelyére elsőnek érkező z (1-es számmal jelölve) a gép-

járműfecskendő tartályáról szerelt sugárral és a dolgozók segítségével megakadályozza (kazlak letakarása, szikracsapóval való megszállása stb.), hogy a még nem égő kazlak meggyulladjanak, valamint kerekese- orsó előrehúzással elkezdje a tápláló- vezeték szerelését a patak felé.

A másodiknak érkező egység (2-es számmal jelölve) utasítást kap a tüzoltás vezetőjétől, hogy a patak- ról szereljen a tűz felé.

A harmadiknak érkező egység (3-as számmal jelölve), valamint a negyediknek érkező egység (4-es számmal jelölve) és az ötödiknek érkező egység (5-ös számmal jelölve) a háttérparancsnok utasítása szerint elindul a patak felé. A háttérpa- rancsnok a harmadiknak érkező egységet megállítja 300 méterrel előbb, mint ahogy a 2-es fecskendő beosztottjai által kifejtett tápláló- vezeték végződik. Innen a 3-as fecskendő beosztottjai 18 tömlőből álló táplálóvezetékét szerelnek a 2-es fecskendő beosztottjai által

második táplálóvezetékét. A kifej- tetett vezeték az egységek beos- zottjait a fecskendőkre rákap- csolják.

A hetediknek érkező fecskendő (7-es számmal jelölve) tartalékban marad.

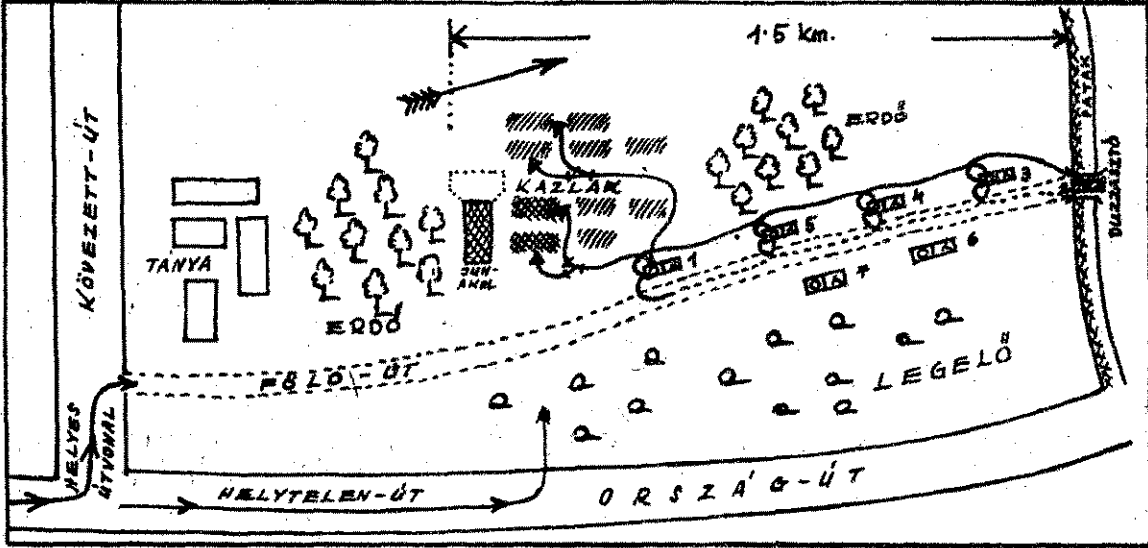
A víz a táplálóvezetékben a 2-es számmal jelölt fecskendőtől 3 atm. nyomással indul a 3-as fecskendő felé. A 3-as, 4-es, 5-ös és 1-es fecskendők gépkészletét nyitott nyomócsukkkal várják a vizet, és átengedik folytani a szivattyún. Mikor a víz átért, lassan foko- zák a nyomást mindaddig, míg a szivóoldalon szívás nem mutatko- zik. Azonnal 8 légkörnél nagyobb nyomást ne adjanak még akkor sem, ha ez nem jár azonnal veszély- llyel, hogy a táplálóvezeték össze- lapul a szivóoldalon, mert a nyomó- oldalon 8 atm.-án felül fokozottan fennáll annak veszélye, hogy a nyomótömlő kiszakad. Kiszakadhat a nyomótömlő 8 atm. nyomás alatt is, ezért fecskendőnként 2-2 be-

egy ki nem fejlődött tüzet egy sugárral eloltani, mint a kifej- lödött sok-sok sugárral.

2. Amíg kisebb a tűz, kevesebb a tűzkár is, tehát népgazdaságunk- érdeke megköveteli, hogy — ha már nem sikerült megakadályozni a tűz keletkezését — a tüzet addig oltassuk el, amíg kicsi.

3. A helyszínen a tüzoltóegység megérkezése előtt a dolgozók és helyi tüzoltók rendszerint már bele- kezdtek a tüzoltásba. Nem mind- egy, hogy ezt szakszerű irányítás mellett vagy csak jószándékkal, magukra hagyva végzik. Ebből a szempontból is előnyös, ha a hely- színen elsőnek érkezett állami egy- ség azonnal átveszi a tüzoltás ve- zetését és a helyszínt egy pillantra sem hagyja el.

4. Az ismertett szerelési mód a nagy távolságra való szerelési gyorsasá teszi anélkül, hogy a beos- zotttakkat feleslegesen kizárassz- taná, mert a kerekeseorsót a fecskendő Viszi tömlőtekítés közben, és, nem

kifejtett; táplálóvezetékig, ahol a fecskendőt közbeiktatják.

A negyediknek érkező fecskendő beosztottjai hasonló módon szerelik meg a táplálóvezetékét a 3-as fecskendő beosztottjai által kifejtett táplálóvezetékig, ahol közbeiktat- ják a fecskendőt.

Az ötödiknek érkezett fecskendő beosztottjai, a 4-es fecskendő beos- zottjait által megszerelt tápláló- vezetékig szerelnek 19 tömlőből álló táplálóvezetékét, és a fecsken- dőt közbeiktatják.

A 2-es, 3-as, 4-es, 5-ös fecskendő beosztottjai a táplálóvezetékét gép- járműfecskendón hagyott; kerekese- orsról fektetik (nem veszik le a kerekeseorsót, hanem a szabaddá tett tömlőveget egy beosztott meg- fogja és a tömlőt a gépjárműfecsken- dőn menetközben forgó orsról fekteti). A tekerestömlőket is menet közben veszik ki a beosztottak és a megfelelő helyen fektetik.

Mikor a 3-as fecskendőt közbe- iktatják, a 2-es fecskendőtől meg- indulhat a víz a tömlővezetékben. A 3-as fecskendő akkor továbbítja a vizet, a 4-es fecskendő felé, mikor annak közbeiktatása befejeződött, a 4-es fecskendőtől a víz akkor indul- hat az 5-ös fecskendő felé, mikor az összes fecskendő közbeiktatása kész. Az 5-ös fecskendőtől azonnal indulhat a víz az 1-es fecskendő felé, amint a közbeiktatást be- fejezték. Ezzel elérjük, hogy a szereléssel együtt jön a víz a tűz felé.

A szerelés közben megérkezett tömlőszer (6-os számmal jelölve) a tűz és a vízszerszési hely közötti 1,5 km-es távolságon kifejteti a

osztottat tekerestömlőkkel, tömlő- bilincsekkel és tömlőfóttokkal a táplálóvezeték mentén fel kell állít- tani, hogy azonnal beavatkozhas- sanak, amint a vezetékben a szakadás előjelei mutatkoznak, vagy vala- melyik tömlő kiszakad.

A szerelés befejezése után a többi beosztott a rajparancsnok vezetésé- vel az osztóknál gyülekezzen.

Mikor a víz megérkezik a tűz színhelyén levő fecskendőhöz, újabb sugarak szerelhetők. Az attól függ, milyen átmérőjű lövőkék és hány légkörös sugarak száükségesek a tűz oltásához.

Szalmakazal oltásához elegendő 16-os lövőke 3 atm. nyomású sugár- ral. 4 ilyen sugárhoz 1169 l/p víz szükséges. Ezt a vízmennyiséget 2 db 75-ös kender nyomótömlő-veze- tékben szállítjuk, tehát egy veze- tékre 580 l/p víz szállítása jut. A nyomásvesztés 100 m-enként 1,6 atm., tehát 400 m-enként 6,4 atm. Így 8 atm. kilépő nyomás mellett 1,6 atm. belépő nyomás marad min- den közbeiktatott fecskendőnél.

Amint látjuk, a táplálóvezeték szerelése nem a vízszerszési helytől a tűz felé történik, — mint ahogyan eddig szokásos volt —, hanem a tűztől a vízszerszési hely felé. Ennek igen sok előnye van. Csak néhá- nyat említnék:

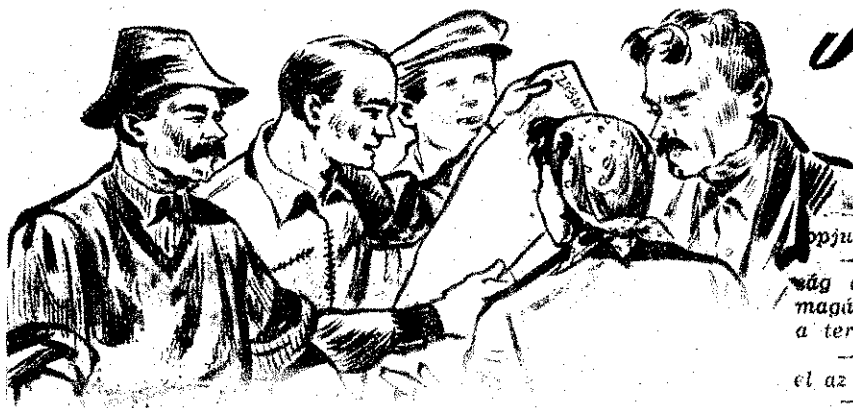
1. Az elsőnek érkező egység — mivel a tűznél marad — azonnal támadhat. A hosszadalmas szerelés helyett alkalmazott gyors támadás a legtöbb esetben olyan sikerrel jár, hogy a tüzet körülhatároljuk, esetleg el is oltjuk, mielőtt még ideje volna kifejlődni. Könnyebb

a beosztottaknak kell húzni, ami különösen földes úton nem kis erő- megterhelést jelent. A tekeres- tömlőket sem kell kézben cipelni, mert a megfelelő helyen a gép- járműfecskendőről menet közben veszik le azokat. Ezzel elérjük, hogy nem a szerelés emésztje fel erőnket, hanem azt a tűz elleni közvetlen harcunk tudjuk hasznosítani.

3. Azáltal, hogy a gépkészletök a vizet a szivattyún előbb átengedik és a nyomást csak azután fokozzák, valamint, hogy gondosan ügyelnek arra, hogy a nyomás 8 atm.-nál több ne legyen, — lényegesen csök- kenel fog a tömlőszakadás veszélye. Azáltal pedig, hogy minden 400 m-es szakaszra két-két 25 tömlő-ört állítunk, akik a legkisebb zavar esetén azonnal beavatkoznak, s így a folyamatos vízszállítás, a tömlő- vezetékét illetően biztosított.

6. Zavar állhat be a vízszállítás- nál azáltal, ha valamelyik fecskendő meghibásodik. Eppen ezért kell a hetediknek érkezett fecskendőt tar- tálékba állítani. Ha ilyen nincs a helyszínen, az feltétlenül bizonyos fennakadást okoz, mert az üzeme- képtelen fecskendőt ki kell iktatni, a távolságot arányosan el kell osztani a megmaradt fecskendők között és a sugarak számának vagy a lövőkék méretének csökkentésé- vel a l/p vízmennyiséget csökkenteni vagyunk kénytelenek, hogy a nyomásvesztés a fecskendők között megnövekedett távolság miatt ne fokozódjon. A feladatot tehát lehetőleg mindig úgy oldjuk meg, hogy legalább egy fecskendő tartalékban maradjon.

György Antal tű. őr.

Új Föld

(RÉSZLETEK A REGÉNYBŐL)

A terv nagy dolog nagyon... — ébred fel ezekkel a szavakkal Sárközi, amelyeket felesége a Kongresszusról hozott már napokkal ezelőtt. Hiszen megvan nekik a tervük, megvan, de olyan terv kellene, amit mindenki láthatna egyetlen szempillantásra. Olyan terv kellene, ami belé tapad az emberek szemébe, hogy többé ne is tudja kitörölni onnan. Olyan terv kell, aki csak beteszi a lábát az irodába, nyomdában tűnjön a szemébe, mégpedig úgy, hogy odakint is lássa a határban, akár a vetőgép után megyen, akár szánt, akár árkot ás, mindég lássa elfelejthetetlenül.

— Anyja, megbeszéltem a vezetőséggel, bemegyek ma a járáshoz, — mondja, mikor öltözködik. — Tudod, a terv végett... — s elmondja, hogyan képzel el a dolgot.

Anyja, Rózsa helyesel. Sárközi bement ezen a napon, bement másnap, s hétfőn reggel már itt van a mérnök Kulcsárral s egy térképet is hoztak magukkal.

A mérnök szépen berajzolta a négyszázholdas búzatáblát, s ezt bekrétázta ezüstözött zöldre. Ilyen a búza, mikor virágzik. Aztán kijelölte a tavaszlat helyét, mennyi lesz a cukorrépa, és hol, mennyi lesz a borsó, az árpa, a tengeri, a lucerna. A parcellákba beírta, hogy ez és ez hány négyszögöl, íromba, mérnöki számokkal s betűkkel, s most mindenki nézni akarja, s látni, de még ez semmi. Hanem az a sok kérdezősködés!...

A térkép egészen felnagyítva, de azért hajszál pontosan készült, krétákkal, vázlatyszerűleg, s csakhamar készen is van. A mérnök felíratot rajzol:

A SZABADSÁG TERMELŐCSOPORT BIRTOKA

A világosság felé tartja, az embereknek mutatja.

— Fejér Sári! Szóljatok csak Fejér Sárinak, adjon néhány rajzszetet, — mondja Sárközi. — Egyelőre az is jó lesz, majd csináltatunk egy keretet a számára...

A mérnök idősebb ember, s úgy nézi művét a falon, mint az a festőművész, akinek végre sikerült megfesteni az ég és a föld legértelmesebb darabját. Ellenben az emberek csak néznek, pislognak szóltalanul. Hiszen, szépnek szép ez így, de van ennek valami gyakorlati értelme egyáltalán? Úgyis tudják, hogy mennyi, s meddig az övéké a határban, minek ide hozni a falra? Hogy ezzel is nagyobb legyen a költség?

Sárközi úgy ismeri már az embereket, mint saját magát, tulajdonképpen nem a térképre néznek ezek ilyen bizalmatlanul, hanem arra, ami ezután következik. Legyenek hát ezen is túl mihamarabb:

— Menjünk tovább, Bördös bátyám!

Bördös előtt papírok vannak, most közöttük babrál. Teszi magát, hogy valami éppen most birizgálja a torkát:

— Khm, khm, kedves elvtársak... — megérkeztek a miniszteriumból az építkezési tervek és költségvetések, amelyeket pontosan akkor kértünk, mikor a Bárány-tanya, vagyis hát a Kőlcsey-tanya rendezését, építését a taggyűlés jóváhagyta. Ezek szerint a tervek szerint... különben itt vannak, nézzétek már magatok is, én már néztem éppen eleget. — Hátradől a széken, zsebéhez kapkod cigarettáért, gyújtóért...

— Mennyi az összes költség? — kérdezi Kossuth Kis Lajos.

— Hogy mennyi? Mingyá csak... A tehenészet istállójának építkezése negyven darab tehenre, ugyanannyi bornyúra, az összesen... kétszázezer forint. A hízlaló építkezése ezer darab disznóra az... százhuszezer forint. Összesen háromszázhuszezer forint.

Megannyiba belédermed a szusz. Csak ülnek, hallgatnak.

— Szóval, alig indultunk meg, máris eladhatjuk a bőrünket az ördögnek, — mondja Hánagy Károly.

— En nem akartam. Tik akartátok, — szól rá Bördös.

— Ki akarta? En akartam? Hát szóljatok már bele elvtársak, hát ki volt az, aki az építkezést a taggyűlésen erőltette? — méltatlankodik Hánagy. Mire aztán Gulyás Béni is vérszemet kapott:

— Sárközi elvtárs beszélte be a gyűlésnek! Hát szóljék valamit Sárközi elvtárs!

— Azt hiszik, hogy mink bolondok vagyunk? Vagy h...
— Ennyi pénz nincs is a világon! — bizony, az intézőbiz...
— Magára maradt. Kicsit fáj, hogy Bördös nem állott határozot...
— Nem értem az egészet, elvtársak. Vajon ki határo...
— Ki gondolta, hogy máris hozzákezdünk?
— Még nem kezdünk, mint ahogy még nem is lehetne...
— Háromszázhuszezer forint... hát honnan, miből?
— Majd a terményből, meg a jószágból.
— Szóval... mink az egész nyarat ingyen dolgozzuk át?
— Dehogy ingyen. Hallgassatok ide. Először is nem ki...
— Már ecesm ne haragudj, de... neked mégse lehet...
— Több nincsen, vagy még annyi se, de... másforma. M...
— én nem tudnám ezt a tervet megcsinálni egészen bizonyosan...
— a mérnök se tudná azt megcsinálni, hogy ezt az egész ép...
— zést megcsinálja annyiból, amennyiből én megcsinálom.
— Hogy akarod megcsinálni?
— Kalákába. Házilag.
— Az emberek egyre csak bizalmatlankodnak, de Bördös...
— megbarátkozni a gondolattal:
— Mit gondolsz, teszerinted így mibe kerülne?
— Énszerintem? En azt hiszem, hogy... ki tudnánk ha...
— pontosan negyvedrésnyi összegből.
— Ezen már érdemes gondolkodni az embereknek is. A fát...
— repet meg lehet vásárolni, lécet, deszkát, cementet, me...
— homok van itt helyben, de mennyi minden hiányzik még ezek...
— Ha a csahosi pusztát negyvenötben Bördös elvtárs el...
— bontotta volna, most lenne téglánk elég! — mondja Há...
— Károly.
— De ehhez már Fűrész Baláznak is van hozzátenniva...
— A téglá? A téglát vetni szokták, hát mink miért nem...
— hetnénk?
— Ahhoz érteni kell! — atánkodik neki Gulyás Béni.
— Kulcsár jóformán most tanulja a mezőgazdaságot,
— munkát, de ha iparról van szó, abban már otthon van, le...
— az kazánkovács vagy téglalegetés:
— A téglalegetés egyáltalán nem ördögi mesterség. Szer...
— valahol egy téglamestert, attól aztán megtanuljuk...
— Vigyázzunk elvtársak, bele ne keveredjünk olyas...
— amivel nem bírnak. Azt még az isten se kívánhatja tőlünk,
— olyant csináljunk, amit nem tudunk — néz széjjel Bördös eg...
— ről a másikra.
— Akkor pedig nem lesz tehenészet az idén, nem lesz...
— lalda, szóval semmi se lesz —, mondja Sárközi.
— De Szitó most aztán csakugyan a sarkára áll.
— Nem sok ember van közöttünk olyan, aki ne látott...
— már közelről téglalegetést. Sárközi elvtárs is, én is dolgoz...
— már téglalegetésnél. Szervezzünk meg egy építőbrigád...
— sunk élére egy felelőst, keressünk egy téglamestert, szed...
— össze tűzrevalót, kórót, szalmát, gezemicét, aztán gyérünk,
— itt van a tavasz.
— Mindjárt egy felelőst, mikor még híre sincs az ég...
— nek!
— Persze. A felelősnek előtte kell járni, nem utána...
— logni.
— Asszony is lehet az, nem csak férfi — mondja Ku...
— Vizsont ez Bördösnek nehezen fér bele a fejébe.
— Asszony? Meg téglalegetés? Hát ki hallott már ilye...
— Sok a dolog elvtársak, ne töltsük az időt — m...
— Kulcsár —, én azt javasolnám, hogy fogadjuk el Sárközi...
— társ indítványát. Nevezzük ki anyja Rózst az építkezés...
— sének és kezdjünk hozzá.
— Helyes. Rendben van. Legfeljebb leállunk, ha nem...
— dogulunk — nyugszik meg Bördös.
— A többiek is helyeselnék, csak Sárközi kapja le a...
— Hogy még majd leállunk, meg minden. Amihez egyszer...
— Rózsa hozzákezd...
— Kint zaj, beszélgetés, kopogás az ajtón, bejön egy...
— Serfőző. Csizmája merő sár, nadrágja csatagos, kezében do...
— Az is sáros félig formán.
— Szabadság! Azért jöttem be, hogy... jó lenne meg...
— azt a búzát.
— A fagy? — riad meg Sárközi, de általában mink...

zen tudták jól, hogy mit beszélnek a faluban. Azért küldték Serfőzöt, hogy nézzen szíjjel odakint.

— Nem a fagy, de meg kellene azt jártni.

— Hogy baronával?

— Persze. Esztleg hangerrel.

— Korai az hé. Dehát megnézzük, majd kimegyünk. Ellen- Kulcsár nagyon szeretné látni a vetést!

— Menjünk ki most, inkább estével pótoljuk az időt.

— Hát akkor menjünk, a fene bánja. — Hagyja rá Bördös s máris feláll, sípkája után nyúl.

A szekerek éppen most akarnak indulni a ganéval — ndja Szító.

— Mindegy, felülünk a tetejére. Na gyertünk...

A szekerek egymásután dűbögnék által a hidon, de a nyers dőn elműik nyomban minden zörej...

A szekerek tovább mennek, de az emberek leszállnak a la sarkán, s mindenki igyekszik olyan helyen megállni, ahol os a gyep, mivel tocsogós s felfakadt. Jobbra végtelenbe ző szántások, vetések, földek, balra vadutazok csillogásával kított legelő, s előttük a négyszáz holdas búzatábla. Ez az iké. Csak dilmak, kicsit mozgolódnak, néznek, aztán Sárközi gindul szó nélkül a búsn, nézi a földet, a búzát, s csizmája ával széjjelrűg egy-egy porhanyós göröngyöt. A többiek ulnak utána, szétszórva, falkában.

Nem tudnának ezek az emberek szólni, ha akarnának se, rt a száj nem tudja kifejezni, amit a szem lát, amit a szív z. A dülő hossza jó háromszáz lépés, a tábla szélessége pedig űlbelül két kilométer és ez így csakugyan a végtelenség érz- serkenti az emberekben. A láthatár mintha a vetésre bo-

— Hiszen az őszi szántást nem kell újra szántani — mondja.

— Nem minden őszi szántást kell, de ahol tarka a föld, vagy legalább is hajlamos a tarkaságra, vagyis a szikre, ott újra szántani kell. Ha nem is mélyen, legalább jó tenyér- nyire.

Addig vitakoztak a télen, addig tervezgettek, hogy ime, itt van a tavasz visszavonhatatlanul és nyakukba szakadt a dolog csőstől.

— Mi lesz már ezzel a gépállomással, Kulcsár elvtárs? — kérdezi Bördös szinte szemrehányón, mintha Kulcsár tehetne róla, hogy van-e a közelben gépállomás, avagy nincs.

— Az nem entőlem függ, Bördös elvtárs. A terv készen van, majd lesz, ha rákerül a sor. Itt van ez a három traktor, üzembe kell állítani. Gépészt, üzemanyagot elintézttem a járdánál.

— Egy gépész van, Katona Sándor.

— No hát akkor meg... akár holnap is hozzá lehet egy traktorral kezdeni...

— Hallgassunk csak, ide, elvtársak! A növényápolás köröt- szedéssel kezdődik, ezt pedig el tudják végezni a lányok, ass- szonyok is! — Az embereket pedig oda lehet tenni mindjárt a téglavetéshez — mondja Kossuth Kis Lajos. Viszont vannak, akik arra gondolnak, hogy ő megteheti ezt az ajánlatot. Hiszen a felesége immár nem való semmire, csak arra, hogy otthon üldögéljen, legfeljebb megfőzi azt a kis ebédet, vagy vacsorát.

— A mi feleségeink is jöhetnek, Szító elvtárs — mondja Pap Jóska Szítónak. Szító egy kicsit meghökken. Odaadta a két lovat, szekeret, s minden gazdasági felszerelést u Szabadság- nak, nem tudja, hogy mit mond az asszony, ha most meg neki is dolgozni kell jönni. De Pap Jóska még többet is beadott, s maga ajánlja fel az asszony munkáját:

— Hogy jöhetnek? Hát persze hogy jöhetnek, de jönnek is! — Azt szeretné ő látni, hogy az asszony gáncsoskodjon. — A fiam is jön. Tizenhat éves lesz már ma holnap. Hát a maga családja, Bördös bátyám?

Bördös olyan szépen tudott szónokolni a Kongresszuson, hogy egy az asszonyok, meg úgy az asszonyok, de más a szónoklás, s más a márciusi szélben körötötvet szedni. Mit mond neki az asszony, ha azt mondja neki legközelebb, hogy aló kifelé a ha- rbal De nem tehet mást, minthogy ő is helyesel. Majd csak megérti az is, ha más asszony megérti.

De ha elfogy a körötó, jön a gyomlálás, aztán a kapálás, majd az aratás, nem szabadulnak fel az asszonyok az egész nyáron. Ami majd csak eligazodik, de ez még nem segített a férfi munkás hiányon. Tehát tag kell, hogy több tag legyen, azt kell valamiképpen elintézni.

— Megkezdjük megint az agitációt, elvtársak — mondja Kulcsár határozottan.

Ez az, amitől fájnak megannyian. Hogy megint nekimeni a falunak, mint az őszi...

— Hiába megyünk addig, amíg a kommunisták nincsenek bent valamennyien a Szabadságban! — mondja az öreg Sike, aki katolikus alapon csatlakozott annakidején.

— Hát mink kuttyák vagyunk? — csudálkozik Kossuth Kis Lajos.

— Nem tik, akik már bent vagytok, hanem a többiek. Nyomban azt vágják az emberhez, hogy ha olyan jó a termelő- csoport, hát miért nincs benne minden kommunista?

Kulcsár hallgatja az embereket, nem könnyű eligazodni ennyi vélemény között. Kérdésön néz Sárköztre.

— Azért, hogy valaki kommunistának vallja magát, még nem bizonyos, hogy az. De még ha az lenne is, nem egyformák az emberek. Sokkal jobban odanőttek a kapott, vagy régi kis földjeikhez, minthogy olyan könnyen el tudnának szakadni től. Dehát... minden megéri a maga idejére. Gyertünk neki a falu- nak, s beszélgetni, agitálni! Hol is van az a névsor, Szító elv- társ?

Szító a fiókban kaparász, kivesszi a falu névsorát, utca as- rint, házszám szerint. Ezt a névsort még Törzsök Vig Lajos álli- totta össze, mikortóljában belépett a Szabadságba. A szerinte bizo- nyos emberek nevei csak egyszerűen megjelölve, a nagygaz- dákké meg az ellenséges érzésüké pedig megkeresztelve. A jon- tosabb embereké pedig aláhúzva.

Elég takaros munka, de azért mégse bízhatják magukat a Vig Lajos ítéletére. Így aztán Szító a neveket sorba olvassa, Bördös, Pap Jóska, Sárközi, Biri, minden név után megteszik megjegyzéseiket, hogy ez talán bejön, de ez a másik még várja, hogyan alakul. Ismernek ezek minden embert. Az egyik ember ezt ismeri jól, a másik a másikat.

Tulajdonképpen ugyanazt csinálják a faluval, mint a mér- nök a határral. Csakhogy a földek helyett embereket, ca- ládotkat vizsgálgatnak meg, s az eredményt nem rajzolják tér- képre, hanem felírják erre a papírosra. Hogy majd ennek alap- ján menjen neki a tagság a falunak.

ta, s a nap is a vetésből kelt fel, s mennél beljebb men- t, annál inkább úgy tetszik, hogy vetés az egész határ, vetés egész világ...

— Csak érhetném el, hogy... ezer hold vetésünk lenne egy ban... — szólal meg Bördös, nem bírja tovább. Nagyon el- kényedett, pedig csakugyan kemény, edzett ember, de már- t elején, kora délelőtt, szélben, négyszáz hold búzavetés köze- en, nem tehet róla, de igen hajlamos az elzékenyedésre. közi is alig tudja magát kiszakítani a Bördös által meg- dított hangulatból:

— Szép a vetés. Most már aztán azt kell megbeszélni, y... mit kell ennek csinálni, vagy nem kell neki csinálni mit egyáltalán?

— Dehogy nem kell. Azonnal lehet baronálni — mondja ő.

Obben a pillanatban csomóra verődnek, mintha csakugyan hozzá akarnának kezdeni valaméhez. Egyik egyet mond, ik mást. Hogy várni kell még, hogy gyenge még a búza yon, s hasonlókát.

— Te mit mondasz, Papp elvtárs?

— En? Baronálni azonnal. Igaza van Szító elvtársnak.

— De előbb le kellene szedni talán a körötötvet, ott, ahol ily tengeri volt.

— Azt is, ezt is. Nem szabad várni az idővel. Ha a barona ehúzza, felemeli.

Mire végigérnek a búzátáblán, rájönnek, hogy mi mindent is csinálni hamarosan! A borsót azonnal vetni, de hogy vet- ienek, ahhoz szántani kell, baronálni is kell, az árpát is i kell, de ahhoz is szántani kell, s mindössze is négy ló- uk van. Ha a teheneket is járomba fogják, mi lesz a tehe- tettel? Ime, megint csak kiúli, hogy mindig több a baj, mint aj. Kulcsár sok mindent könyvit a mezőgazdasághoz, ha nem yakorlatból, de könyvekből:

Robbanás a szegedi Gyufagyárban

1910. április 19-én fél 8 óra körül a szegedi Csillag-börtön tájékán rettenetes detonáció hallatszott. Óriási füstfelhő csapott föl a levegőbe a Gyufagyár felől. Véresfejú munkás szaladt és rémülten kiáltotta: „Felrobbant a Gyufagyár!”

A katasztrófát egy felrobbant vaskazán okozta. A rettenetes súlyú kazánt húsz méter magasra vetette fel a robbanás. Elpusztult a kazánház, a foszfor- és svédosztályal együtt; minden csupa rom volt, összedőltek a falak. A romok alól jajgatás, nyöszörgés és segélykiáltások hangzottak. A helyszínre érkezett tűzoltóság azonnal megkezdte a mentési munkálatokat. Háromórás megfeszített munka után kiszabadították a romok alól az összes munkásokat. Borzalmas látvány volt: tíz halott és több mint húsz súlyosan se-

besült áldozata lett a robbanásnak.

A megindult vizsgálat kiderítette, hogy mindenki tudta ugyan a berendezésodott kazán mégis fűtötték, és tovább dolgoztak a szomszédságában. Munkások között tíz és tizenhárom éves leányokat is dolgoztak napi tizenkét órán át — ötvennyolcvan fillér napi bérért.

Megállapítást nyert, hogy a kazánt az iparfelügyelő több kifogásolta, mire a gyár vezérigazgatója üzemenkívül helyezte üzembe és repedt kazánt. De rövid idő után újra próbálkoztak vele, s a tilalom ellenére újból üzembe helyezték. Az emberélet és a tőkés élet érdekét nem törődtek a munkások életének, testi és lelki egészségének védelmével.

Tűz egy budapesti vegyészeti gyárban

A VI. kerület Szív utca 42. szám alatt levő Fischer-féle vegyészeti gyárban 1910. április 19-én robbanás következett. A gyár egyik alkalmazottja nagy üstben terpentint kevert viasszal. Az üst valamiképpen megbillent, a kiömlő terpentin felrobbant és meggyújtotta a közelben álló, viasszal telt tartályt. A viasz széjjelfolyt, és a láng pár perc alatt végigfutott a hosszú munkatermen. A munkás a tűz láttára riadtan kiugrott az ablakon és rémülten kiáltotta: „Tűz van, mindenki meneküljön!” Húsz leány dolgozott a teremben, akik rémült sikoltással menekültek — ajton, ablakon keresztül. Hamarosan lángban állott az egész munkaterem. Közben az ablakon kicsapódó lángok meggyújtották a tetőt is.

A pár perc múlva megérkezett a tűzoltóság azonnal munkába kez-

dett: a terpentines hordókat elfoltították s a tüzet lokalizálták. A tűz egyébként nemcsak üzemet, hanem a szomszédságakat is veszélyeztette. Kétfelcsúszott munka után sikerült a tüzet eloltani. Ottlétben egy tűzoltó súlyosan megsebesült.

A tüzeset elsősorban azért nem figyelmeztették, mert meglátta, milyen óriási veszedelem jelentenek a lakóházak közé épített, robbanószereket képező üzemek. Persze, a kapitalizmusnak lényegesen olcsóbb volt a munkások életét, mint a tőkés életét. A telek szabályai bizony csak holt betűk voltak, és senki sem törődött velük, milyen borzalmas következményei lehetnek az ilyen esetekben és jogellenes gyakorlata-

A HATALMAS FILMREGÉNY egy népes szovjet család életét veti elénk, melynek minden tagja a hajógyár valamelyik műhelyében dolgozik. A Zsurbin-család életén keresztül a szovjet munkás gazdag eszmei és érzelmi világát mutatja be a film. Egyszerű emberek sorával, nehéz és fröntell, hétéves kislány életével hitelesen ábrázolja a kommunizmust építő szovjet dolgozók alkotóerejét, s a végső győzelembe vezetett hittel. A szovjet munkáscsapat eráját és nagyságát legjobban az öreg Zsurbin alakítása fejezi ki.

A HAJÓÉPÍTÉS ÉPÍTÉSE ez a hatalmas filmregény, melynek keretében a hajóépítés új módszereire való áttérés okoz bonyolult problémákat a Zsurbin-család tagjai között. Az idősebb mesterek félnek az új, a fiatal újítók pedig harcolnak meggyőzésükért, de ez a küzdelem végül is a gyár minden tagjának — ifjúnak és öregnek — közös győzelmével ér véget. Az új munkamódszerek felépített hajót a Zsurbin-család fejezi ki — Matjev szavaival nevezik el, és a film a hajóépítés legszebb pillanataival, a vízreborotolás jelenetével fejeződik be.

A ZSURBIN-CSALÁD TÖRTÉNETE érdekes, lebilincselő filmregény, megoldásában nyomát sem találjuk azoknak a bizonyos — sokszor az életből távol álló — művészi fogásoknak, amelyek nem egy filmalkotás mondanivalóját tolik megérthetők. És a film az életet adja, a valóságot fejezi ki, s harmonikusan foglalja egybe azt a világképet, amelyet a film alkotói a szocialista-realista művészet eszközeinek minden valószínű hibáján felhasználásával elérik varázsolnak.

A V. KOCSETOV HASONLÓ CÍMŰ REGÉNYE ALAPJÁN készült művészi filmalkotás szereplőinek kiválasztása általában sikerült. Ez bizonyítja a Cannes-i nemzetközi filmfesztivál „Aranydíj”, melyet a döntőbizottság a Zsurbin-család szereplőit tüntette ki. A film alkotóinak munkáját értékelve nem szabad megfeledkezni a rendezőről, az operatőrökről és a zenészekről sem, akiknek együttes érdeme, hogy a hatalmas szovjet filmgyártás a Zsurbin-család megfilmesítésével a szocialista realizmus útján új sikereket ért el.

Közel másfél év óta közöljük folyamatosan az „Ősi ellenségünk és barátunk — a tűz” című cikksorozatunkat. Olvasó véleménye alapján kijelenthetjük, hogy e cikkek hasznosak, mert ezekből elvtársaink — nagy vonalakban — megismerik a tűz kártevését és hasznosságát a kőkorszaktól kezdve, egészen a XX. századig. De megismerték — s ez volt a cikkek főbb érdeme — az emberiség tűz elleni harcának szervezeti fejlődését is.

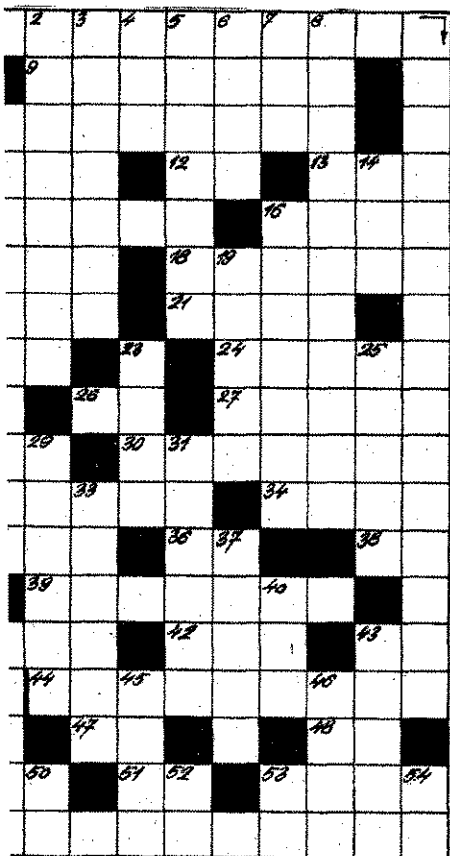
A századeleji gyártüzek leírásában rámutattunk arra tényre, hogy a tűzkezelés leggyakoribb okozója — a katalista érdekeknek megfelelően — a tűzrendészeti szabályok betartása és a tűzvédelmi felszerelések hiánya volt. E cikkek keretében bemutattuk a tűzoltóság munkáját is, amely a helyi irányítás miatt minden esetben volt megfelelő. Cikksorozatunk most befejezzük, s helyette mintegy folytatásként — a múlt havi számunkban megkezdett — „Tűzesetek tanulmányozása” című rovatunkkal folytatjuk a tűzoltóegységek tevékenységének ismertetését.

Hisszük, hogy ezen cikkek — melyek az elvtársak számára és taktikai ismereteinek további növelését segítik elő — egy idő múlva olvashatók lesznek majd, mint előző cikksorozatunk.

FEJTÖRŐ

VÍZSZINTES SOROK:

A következő hónapokban fokozottan előbe kerülő feladatunk (folytatása a függőleges 10. sz.) 9. Az a torreador, aki leszúrja a tót (ismert spanyol szó). 10. Nem közeledő. Ú betűn egy A betű. 12. Vészkiárat. 13. rom — oroszul. 15. Csukja. 16. Névelős szes. 17. VCO. 18. Keleti, hideg, száraz, pusz-erejű szél (ékezet felesleg). 20. EIS. 21. Ma-ba szökell. 22. Fél Dóra. 24. Fűzetem. 26. m éppen barátságos megszólítás. 27. Régiesen ki? 28. Lambert Rezső. 30. Ismert fém tőjték (fonetikusan). 32. Ez hozza moz-ba példái az autót is. 34. AIRY. 35. Nem iszen etruszk. 36. Tör, de az eleje letört. Személyes névmas. 39. A vízszintes 1. és a gőleges 41. alatti feladataink nem ilyenek ytatása a vízszintes 44. sz.). 41. Losvai An-

Pái. 42. Szellemi munkás. 43. Háen. 44. A zintes 39. folytatása. 47. Zoltán László. 48. l. ismert mesefilm. 49. Részvénytársaság. 51. elő. 53. Fém.

FÜGGŐLEGES SOROK:

A rádium bomlásakor keletkező nemesgáz; ul: kisugárzás (ékezet felesleg). 3. A fel-rt folyóvíz ilyen. 4. 00000. 5. Ismert olasz észettudós; elemet is neveztek el róla. 6. kapok. 7. Uszodarész? 8. Van ilyen táv-észülék is. 10. A vízszintes 1. folytatása. 14. egyforma mássalhangzó között egy ma-rángzó. 16. Az egyik földrész. 19. Kevert r? 23. Verne egyik könyvének „kapitá-”. 25. Átmásolt. 29. Tényező; ismert latin al (vissza). 31. E külföldi pénz. 33. Mér-alak, de cirkszi tornaeszköz is (ékezet y). 37. Apácakolostor. 40. NOA. 41. Nem ad megfelekednünk erről a fontos felada-ról sem. 43. Nem viszem! 45. Általában a s teszi a bíróság előtt (vissza). 46. Írószer-1. 50. Varróeszköz. 52. Z. 53. OE. 54. Enge-; latinul.

EGFEJTÉSI HATÁRIDŐ: 1955 június 25.

egfejtésül a következő sorokat kell bekül-: Vízszintes 1., 39., 44. Függőleges 10., 41.

HELYESEN MEGFEJTŐK KÖZÖTT negyed-ként jutalmakat sorsolunk ki.

Miért égett le a Glücksmann-épület?

A montevideói lapok öles címeikkel, képekkel illusztrált oldalakon közölték a múlt év decemberének legnagyobb tüzesetét, a Glücksmann-épület leégését.

Az elpusztult négyemeletes épület a Glücksmann-mozivállalat tulajdona, és Montevideo központjában, a legfontosabb üzletne-gyvedben fekszik. Az épület pincerésében volt a mozi-vállalat nyomdája, a föld-szinten üzletek, rádió- és vetítógépalaktrész-raktárak voltak; az első emeleten a hivatalok, a másodikon javítóműhely és a nagybani eladási-osztály, a harmadik és negyedik emeleten pedig a film- és egyéb mozikel-lékek raktárai nyertek el-helyezést. E raktárakban nagy mennyiségű tűz- és robbanásveszélyes anyagot, többek között több millió méter nitrofilmet is tárol-tak, amely nagymértékben elősegítette, hogy az épület felső három emelete négy óra alatt teljesen kiégett.

Riasztás után a tűzoltó-ság minden késedelem nél-kül kivonult, azonban hosz-szú percekig nem tudott beavatkozni, mert a háló-zatban nem volt víz. A la-kosságot rádió útján kellett felhívni, hogy ne használ-janak vizet. A vízhiány ugyanis Montevideo egyik legnagyobb problémája. Mondanunk sem kell, hogy amilyen a város vízellátása, ugyanígy — a felhalmozott hatalmas mennyiségű tűz-és robbanásveszélyes anyag ellenére — az épületben sem állt semmiféle komoly oltóanyag rendelkezésre. Ezután nem csodálkozhatunk, hogy az épület ment-hetetlen volt, s a keletke-zett tűzkár meghaladja az egymillió pesot.

S amilyen a megelőzés, ugyanolyan volt a nyomo-zás is. A lefolytatott tűz-vizsgálat az általános nyo-mozás eredményeként rö-vidzárlatot, a tűzkeletkezés okát tekintve pedig — az éjjeliőr bemondása alapján — robbanást „állapított” meg...

Láthatjuk tehát, hogy a tűzvizsgálatot lefolytató

szervek igen könnyedén és gyorsan „elintézték” az ügyet. Érthető, hiszen a délamerikai biztosítók job-ban fizetnek, mint Európá-ban... Az illetékesek tehát „megállapították” az okot, arról azonban senki sem beszélt, hogy tulajdonkép-pen miért is égett le az épület, s miért keletkezett ez a hatalmas anyagi kár.

Pedig a miéltre való vá-laszadásnál mi sem köny-nyebb: a tűz igazi oka — a megelőző tűzrendészeti intézkedések teljes hiánya volt! Ez az igazság, s a megállapítást a fennálló körülmények is minden kétséget kizáróan igazolják, nevezetesen:

a) az épület — szerkeze-ténél és telepítésénél fogva — nem szolgálhatott volna ilyen nagy mennyiségű tűz- és robbanásveszélyes anyagok tárolására;

b) ha pedig már enge-délyt adtak az ismertetett anyagok tárolására, a táro-lás módját is meg kellett volna határozni, pl.: az egyes üzemszerek, raktárak tűzbiztos elválasztását; tűz-biztos nyílászárók létesí-tését, megfelelő elektromos berendezés alkalmazását, a raktározható filmanyag mennyiségének megállapí-tását stb.;

c) különleges, megfelelő mennyiségű és értékű oltó-berendezés létesítéséről kel-lett volna gondoskodni.

Csak néhány — ilyen anyagok tárolásánál elen-gedhetetlen — szempontot kellett volna figyelembe venni és előírni, s nem ke-ltezett volna milliós kár.

Nálunk az ilyen eset el-képzelhetetlen. Dél-Ameri-kában viszont mindez ége-szen „természetes”... S hogy mennyire így van, mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy pl. Monte-videóban — a kikötőben és a város szívében egyaránt — hatalmas raktártelepek vannak minden megelőzés és felszerelés nélkül. A legtöbb gyárban és üzem-ben a megelőző tűzrendé-szetnek még a legelemibb előírásait sem ismerik. Az egyik textilgyárban pl. va-

lamennyi munkaterem ki-járatí ajtaja befelé nyílik, és az emeleti munkater-mekben dolgozó, mintegy 200 személy részére egyet-len lépcsőház (1 m szűk, pihenő nélküli lépcsővel) áll rendelkezésre és vész-kijárat egyáltalán nincsen.

Az elmondott néhány példa azt mutatja, hogy Dél-Amerikában — úgy-szólván egyáltalán — nincs megelőzés; nincs szakszerű hatósági előírás; nincs vég-rehajtás és nincs ellenőr-zés! Ezzel magyarázható tehát, hogy csaknem min-den tüzeset súlyos anyagi veszteséget jelent, mert a kigyulladt vagyontárgy tel-jes egészében megsemmi-sül. Ez az állapot okozta a Glücksmann-épület pusztu-lását is.

Ezután méltán vetődhet fel a kérdés: Hát egyálta-lán nem foglalkoznak — ez esetben Uruguayban — a megelőzéssel? Talán meg-lepő, amikor azt válaszol-juk: Igen, foglalkoznak, de az már más lapra tartozik, hogy miképpen! A megelő-ző tűzrendészettel kapcsola-tos intézkedések jogköre ugyanis egy — zömében polgári személyekből álló — bizottság kezében van. Ez a bizottság dönt a meg-előző kérdésében, — s a rendszert tekintve, egy pil-lanatig sem vitás, hogy — az engedélyek és határoza-tok kiadásánál minden esetben a tőkés érdekek ér-vényesülnek. S ha a kia-dott hatósági rendelkezé-ssek netán mégis tartalmaz-nának némi törvényszabá-lyokat, azok betartásától senki nem gondoskodik.

A Glücksmann-épület pusztulásának miéjtjére is-világos és érthető választ adnak az elmondottak. A tűz következtében hatalmas anyagi kár keletkezett, azonban az épülettulajdo-nos tőkésvallalkozást — amelynek Montevideóban kb. 30 mozgófényképszínhá-za van — nem érte károso-dás, mert a biztosító fize-tett. Egyedüli károsult az uruguayi dolgozók tömege, amelynek a számlájára ír-nak minden veszteséget.

HIREK

Újtásokkal a megelőző tűzrendészet fejlődéséért

A Kohó- és Gépipari Minisztérium május hónapban a megelőző tűzvédelem fejlődését bemutató, igen értékes kiállítást rendezett. A kiállítást május hó 13-án a minisztérium egyik földszinti termében Balogh József, a Kohó- és Gépipari Minisztérium tűzrendészeti főelőadója nyitotta meg. Néhány keresetlen szóval üdvözölte a megjelenteket és méltatta a vállalatok tűzrendészeti előadójának lelkes munkáját, mellyel a kiállítás megrendezését lehetővé tették.

A megnyitáson részt vettek a Tűzrendészeti Parancsnokság, a Budapesti Össztályparancsnokság, a Kohó- és Gépipari Minisztérium illetékes vezetői.

A több mint 300 darabból álló kiállítás fényképeken, rajzokon és művészeti kivitelei modelleken mutatja be a minisztériumhoz tartozó üzemek javaslatait, kezdeményezéseit — a megelőző tűzvédelmi új-

szálló-vezeték modelljét mutatta be az Ikarusz Karosszéria Vállalat. A Csepeli Autógyár dolgozó, az alkatrészek benzinnel való mosására zárt edényt szerkesztettek, melyből elszívócső vezet a szobába. Az ózdi Kohászati Üzemek kohóműve az esélytér üzemek kohóműve — tűzrendészeti szempontból minden tekintetben megfelelő — aprókésozattal kidolgozott modelljét állította ki. A tervek szerint az átépítés még ebben az évben elkészül.

A képek és a plakátok a gondatlanság és a hanyagság okozta tűzesetekkel, valamint a tűzveszélyeket kiküszöbölő helyes megelőző módszerekkel ismertetik meg a látogatókat. A kiállítás minden egyes darabja azt bizonyítja, hogy az üzemek részéről tapasztalható kezdeményezés komoly segítséget nyújt a megelőző tűzvédelem tökéletesítéséhez.

A Kábel- és Műanyaggyár tűzoltóságának fiataljai hatt DIZS-brigádokat alakítottak, am Fúrat Sándor nevével viseli. A gád fiataljai a DIZS-kongressz tisztaletére felajánlást tettek vállalták, hogy:

1. a társadalmi tulajdon fokozottabb védelme érdekében felderít az üzem területén rongálódás keltet anyagokat, a így a szabad gondatlanul tárolt alpanyagok megóvják az időelőtti tönkretértdli;

2. a tisztasági verseny elősegítés érdekében az üzemrészekben szemetet és hulladékot felderít és arról a DIZS-alapszervezet értesítik;

3. a fénygyűjtés keretében 50 színesfémpet és 50 kg vasat gyűjtnek; ezen felül az üzem területén talált fémhulladékokról értesítik a vasgyűjtő brigádokat.

Felajánlásuk végrehajtásának tételését a vállalati DIZS-bizottság végzi el.

Jászórokszállás község tűzoltóság május 14-én tartotta meg a 1924-évi továbbképzés záróvizsgáját. vizsga befejezése után bensős keretek között búcsúztatták az az úttörő-tűzoltókat, akik 1931-á alapították meg a község első törő-tűzoltócsapatát.

Garadnay Tibor iskolai igazgató a testület politikai nevelője — csúszta a fiatalokat. Beszéd megköszönte az éveken át vég kiváló munkájukat, melynek eredményeként több járási, megyei egy országos első díjat szere csapatuknak. Ezután Szabó J. szda, a község parancsnoka búcsút a volt úttörőköl, és az a dékók átadása után arra figyelte felte beszédében a fűkát, 1 kshas feléjük el testületüket és hogy önkéntes tűzoltók voltak, élet során bárhová is vetődnek gyenek továbbra is bátor harc a tűzvédelemben.

Az ünnepség végén az úttörő-tűzoltókat elbúcsúzták elvtársaiktól és a tanyától, a szeretettel adták át szereléseiket az új úttörő-tűzoltóknak.

A püspökladányi alosztály csoportja a toborzás befejezése után is tovább járja a község és mindenütt jól sikerült előszal propagálja a tűzrendészet tosságát, a egyben szórakoztat községek dolgozóit. Legutóbb Binyagybejóm és Báránd községei szerepeltek, s annak eredménye számos dolgozóval szaporodott községi tűzoltóságok létszáma.

A kaszinebarcikai alosztály nemrég alakult, de az elvtársak munkája nyomán máris eredményeket értek el a községi tűzoltóság szervezésében. Kiemelt érdemmel Székely Áti elvtárs, aki rövid idő alatt átverte az önkéntes tűzoltóságot sorait több dolgozó bevonásával megerősítette. Egyetlen hiányo-

Dukitsé tñ. fhdgy. elvtárs beszámolót mond

Tűzrendészeti értekezlet

Május 6-án a XXII. kerületi alosztályparancsnokság értekezletet tartott a kerületi ipari jellegű vállalatok vezetői, tűzrendészeti előadói részére. Az értekezleten a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság részéről megjelentek Horváth Károly tñ. szda, a budapesti osztályparancsnokság részéről Holdampf Károly tñ. szda, a kerületi pártbizottság képviselőiben Garami Ernőné elvtárs és Nagy Dező elvtárs kerületi tanácselnökök, továbbá a rendőrség, a légóltalom kiküldöttel, valamint a szakminisztériumok tűzrendészeti előadói.

A megjelenteket Szárai Rudolf tñ. szda. elvtárs üdvözölte. Majd Dukitsé Károly tñ. fhdgy. elvtárs tartotta meg beszámolóját a kerület elmúlt évi tűzrendészeti munkájáról, eredményeiről, valamint a hiányosságokról. Az eredményekről beszéltve, megemlítette, hogy a tűzrendészeti határozatok végrehajtásánál nagymértékű fejlődés mutatkozik, ami nagyrészt a helyes ellenőrzésnek köszönhető. Minden határozat annyit ér amennyit megvalósítottunk belső. A végrehajtás pedig túlnyomórészt a helyes és időben végrehajtott ellenőrzésektől függ. Munkánk eredményességét segíti, hogy a vállalatvezetők elvtársak mindjobban megértik a tűzrendészeti munka fontosságát. Beszédbe befejező részében az alosztályparancsnok elvtárs megemlékezt azokat a feladatokat, melyek végrehajtása ez évben jelentős mértékben csökkenti a kerületi tűzkárostatistikáját.

A beszámoló után a hozzászólók illetve a tűzrendészeti hatóság munkáját és az értekezlet jelentőségével foglalkoztak, majd számos értékes javaslattal járultak hozzá a kerületi tűzrendészetnek további javításához.

Közös erővel az üzem tűzvédelméért

Az Óbudai Textilkécsésű gyárban több ezer forintos költség-gel átépítés kezdődött. Az átépítés teljes mértékben a megelőző tűzrendészet szempontjainak figyelembevételével történik. Az üzemben igen jó az együttműködés a vezetők és a tűzrendészet szervei között, amelynek egyik bizonyítéka a jelenlegi építkezés is.

Részlet a szemléltető eszközökben gazdag kiállításról

tások terén. Az Egyesült Izzó a betongyűrűkből készült földalatti tárolójának kicsinyített mását — mely tűzveszélyes anyagok tárolására alkalmas — mutatta be. A Kiskunfélegyházi Gépgyár csövázás raktára, melyet hulladékananyagokból is elő lehet állítani, nemcsak tűzrendészeti szempontból kifogástalan, hanem népgazdaságunk számára is kedvező, mert előállításra 50 százalékkal olcsóbb. Beszített vaslétrához felszerelt állandó jellegű fel-

A kiállítás anyaga kifejezi azt a munkát, melyet a minisztérium az üzemek tűzrendészeti helyzetének megjavítása terén végzett és ez a munka példaképpül állítható valamennyi minisztérium elé.

Balogh elvtárs, tűzrendészeti főelőadó értékes munkát végzett a kiállítás megszervezésével, mert a kiállítás anyaga komoly segítséget jelent a megelőző tűzvédelem továbbfejlesztéséhez.

Hangverseny Bonyhádon

Az Állami Tűzoltóság fúvószenekara jól sikerült hangversenyt adott a bonyhádi dolgozók részére május 13-án a járási, kultúrházban. A népszerű opera- és operettrezsletéből összeállított műsort a közönség nagy tapsal köszönte meg.

Az esti hangversenyt megelőzően a Bonyhádi Cipőgyár dolgozóinak élizem-ünnepsége alkalmából rendezett műsor keretében szerepelt a zenekar, majd másnap, 14-én a zombai Vöröb Csillag tñ. dolgozóit köszöntötte zenés műsorral.

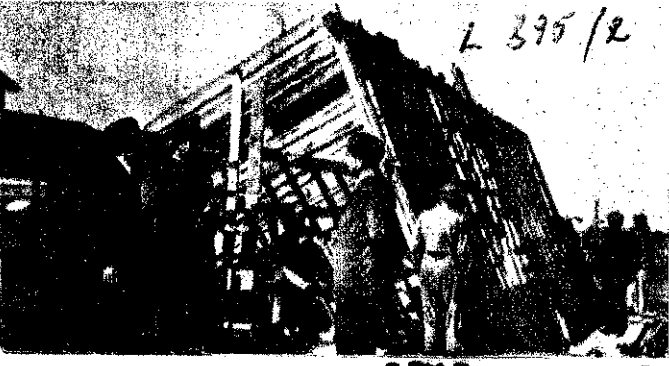
ÚJ SZERTÁR ÉPULT VÁMOSCSALÁDON

A vámoscsaládi községi önkéntes tűzoltóság május 23-án avatta a tűzoltóság új szertárát. A szertár a helyi tanács és termelőszövetkezet építványában nyújtott segítségével nyomán teljesen társadalmi munkával épült. Az új szertár közös erővel történt felépítése a község illetékes szerveinek és a község dolgozóinak a tűzrendészet irányában tanúsított felelősségérzetének újabb bizonyítéka.

L 395/2

A tetőszerkezet többször átépítést igényelően oldották meg

Vámoscsalád társadalmi munkával épített új szertár

a tűzoltócsapat túnyomórészt a dolgozókból áll, mert a parasztek egyelőre idegenek a csapat munkájában való iteltől. A kazincbarcikai elv: azonban nem nyugodtak ebbe, s a pártszervezet segit el ezt a hiányosságot is rön felzámolják.

romáromi alosztály beosztottal idő előtt két nappal fejezték ájus 1. tiszteletére tett mun- ajánlásukat. Ezzel a munka állt meg az alosztályon, ha- minden erővel az egész kollek- a mezőgazdaság tűzvédelmé- biztosításán fáradozik. Terüle- minden szocialista szektor- tartottak megelőző tűzrendé- propagandaelőadást s ehhez inkához jósikerkül, előadásal- kultúrcsoportjuk is nagyban járult.

atronálásban jelenjár Kiss Já- lvtárs, valamint Csányi Ádám aki például Ács községben úították is szervezett, va- t megalakította a csapat tag- a kultúrgárdát.

őszegi tűzrendészeti alosztály tottal az alosztályparancsnok- gyik földszinti helyiségét kül- emmé alakították át, és el- zták, hogy színpadot is épí- . Az elhatározást tett követte, alosztály kollektívája a helyi k támogatásával meg is épí-

községi kultúrcsoport bemutatóelőadása az új színpadon

a színpadot. Az elkészült dot — a városi pártbizottság, ás vezetőinek jelenlétében tűzoltók családtagjainak, hoz- ozóinak részvételével — má- -én este avatták fel. Az ava- megjelent közönséget az al- y kultúrcsoportja színes kis- raj köszöntötte.

omogy megyei osztályparancs- tőbb — a mezőgazdaság

GYAR TŰZOLTÓ

gyar tűzoltóság folyóirata. osztli a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő:

Beszteri Lajos
tűzoltó főhadnagy.

s kiadó: Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó igazgatósága.

Szerkesztőség:

Bajcsay Zsilinszky-út 7.

Telefon: 427—341.

FE. bev. száma: 100.905.

Csillag Nyomda, Budapest.

Felelős: Poroszká L.

tűzvédelmét célzó — intézkedést és utasítást adott ki, amelyek nyomán már komoly eredményeket értek el. Így számos olyan községben — mint például Vörös, Böhönye és Nemesdéd — ahol eddig még nem működött, a községi területfelelősi szolgálat, megszervezték e fontos munkát. Ezenkívül sok községben a községi tűzoltók maguk javították ki és helyezték üzemképes állapotba felszereléseiket; társadalmi munkával szertárgyobbítást vállaltak, tömlőtartó-polcot készítettek, és más egyéb munkákat végeztek, melyekkel mind-mind a mezőgazdaság tűzvédelmének biztosításához járultak hozzá.

A budapesti X. kerületi tűzoltó- alosztályparancsnokság május 12-én tartotta meg a kerület ipari objektumainak igazgatói, tűzrendészeti felelősei és üzemi tűzoltóparancsnokai részére a tűzrendészeti értekezletet.

Az értekezleten az illetékes miniszteriumok tűzrendészeti szervei és a kerületi társhatóságok képviselői is részt vettek. A mintegy 450 fő részvételével megtartott értekezleten Kovács János tű. őrgy. elvtárs, a kerületi tűzrendészeti alosztályának parancsnoka mondott beszámolót. Beszámolójában értékelte a kerületi üzemek tűzrendészeti helyzetét, s a megelőző tűzrendészet területén elért eddigi

eredményeket, és hiányosságokat. Beszède során különösen a tűzvédelem társadalmisításának fontosságát, továbbá a tűzvédelmi bizottságok fokozott jó munkájának, a társadalmi tűzoltóságok szervezésének és kiképzésének, valamint a propagandamunkának a jelentőségét emelte ki.

A beszámolót számos hozzászólás követte, majd a tűzrendészeti munkában kitűnő tűzrendészeti előadókat és felelősöket pénzzutalomban és dicséretben részesítették.

A Veszprém megyei Tűzrendészeti Osztályparancsnokság „Tudatvalók a mezőgazdasági termények megelőző tűzrendészetről” címmel útmutatót adott ki mintegy 1000 példányban az állami, községi tűzoltó- és rendőr-területfelelősök részére. A könyvecske azokkal a megelőző tűzrendészeti kérdésekkel foglalkozik, amelyek a mezőgazdasági termények tűzkártól való megvédésének alapját képezik. A Tűzrendészeti Osztályparancsnokság kezdeményezése komoly segítséget nyújt a területfelelősök részére, mert azokat az intézkedéseket is tartalmazza, amelyeket adott esetben — a termények tűzvédelmének biztosítása érdekében — a helyszínen kötelesek megtenni.

Élsportolóink munka közben

SOMODI LAJOS tű. hdgy. elvtárs mint sporttisztt került 1951-ben testületünk kötelekébe. Elsősztályú sportoló: törvívó utánpótlásunk egyik igen tehetséges tagja. Több versenyen szerepelt sikerrel, s az idén másodikban nyerte el Pécs város bajnoka címét. Eddigi legkömolyabb eredményét a Főiskolai VB-on érte el, ahol a világbajnokságot nyert törőcsapatnak volt a tagja. Egyesületében és a válogatott keretben végzett szorgalmas és lelkiismeretes munkája biztosította további fejlődésének.

A sportszázadtól került jelenlegi munkahelyére a budapesti osztályparancsnokság szolgálati osztályára Várhegyi hdgy. elvtárs. a szolgálati osztály vezetője teljes mértékben elégedett Somodi elvtárs munkájával. A külső, tiszti-ügyeleti szolgálat beosztásait intézi teljesen önállóan és kifogástalanul. A rábízott munkát mindig maradéktalanul elvégzi még akkor is, ha edzés után késő éjszakaiig dolgozott, nehogy munkatársait terhelje az ő munkájával. A külső, tiszti-ügyeleti szolgálatot ugyanúgy ellátja, mint a többi tisztt. Az ahhoz szükséges ún. „színházvizsgán” elméleti és helyismereti szempontból kitűnő eredménnyel vizsgázott. Minden alkalmat megragad, hogy a szakmát — melyet hivatásnak tekint — minél tökéletesebben elsajátítsa. Ünként vállalta, hogy olyan napokon, mikor edzésbeosztása megengedi, a tűzoltási csoport mellett vonuldszolgálatot teljesítsen. Állandóan tanulmányozza a megelőző

Somodi tű. hdgy. elvtárs szolgálatban

tűzvédelem szabályait, de titkos álma a vonulós szolgálat ellátása. Jó szakmai munkájáért az osztályparancsnok elvtárs legutóbb komoly tárgyjalomban részesítette Somodi elvtársat. Várhegyi hdgy. elvtárs a magartatásáról is dicsőreően nyilatkozott, Somodi hdgy. elvtárs fegyelmzett, pontos, soha nem késik, öltözéke mindig tiszta, kifogástalan és edzési idején kívül soha nem hiányzik. Munkatársai becsülik, s a szakmai vonalon komoly tekintélye van. Egyetlen hiányossága a politikai oktatás területén mutatkozik. Reméljük, hogy jobb időbeosztással ezen a téren is pótolja a hiányosságokat.

Somodi hdgy. elvtárs példamutató munkaviszonya, hivatászeretete minden bizonyra hozzájárul ahhoz, hogy sportoló tiszteink: jóhíre tesületünknel tovább erősödjék.

BUDAPEST

VÍVÁS.

Májusban rendezték meg a Dózsa országos 1955. évi vívóbajnokságait minden fegyvernemben. A versenyeken a vidék szép számmal képviselte magát: a 72 indulóból 28 vidéki volt. A vidéki versenyzők fejlődését az a tény is bizonyította, hogy a döntőkbe két pécsi és egy kecskeméti vívó került be. Mind a négy bajnokságot belügyi dolgozó nyerte meg és a helyezettek között is nyolc belügyi dolgozó találunk.

Párbajtőrben 14 induló közül Gábor Tamás tű. törm. került ki győztesen. Második helyen Zékány Antal tű. törm. végzett holverseny után.

Női törben Marvalics Éva r. írnök győzött és Bács Lajosné tű. törm. az ötödik helyezést érte el.

Férfi törben 22 fő indult és színvonalas küzdelem után Somodi Lajos tű. hdgy. veretlenül került ki a döntő küzdelmekből. Második Murai Antal tű. hdgy., negyedik Gábor Tamás tű. törm., ötödik Földi Attila tű. hdgy., hatodik Zékány Antal tű. törm., nyolcadik Kaszás Gábor tű. alhdgy. lett.

Kardban is 22 versenyző mérte össze erejét az országos bajnoki címért. A küzdelemből Murai Antal tű. hdgy. került ki győztesen. A harmadik helyen Gábor Tamás tű. törm., a hetedik helyen Kaszás Gábor tű. alhdgy. végzett.

RŐPLABDA

A budapesti osztályparancsnokság területén — az elmúlt évihez hasonlóan — megkezdődött az alosztályok közötti 1955. évi röplabdabajnokság. Az első játszmák ered-

ményei: VI. alosztály—XXII. alosztály 3:1, Rákosi Művek alosztály—XIII. alosztály „A” 3:1, XXII. alosztály—XIII. alosztály „B” 3:2, V. alosztály—XIV. alosztály 3:0, XV. alosztály—VIII. alosztály 3:1, X. alosztály—IV. alosztály 3:0, XIX. alosztály—17. önálló 0:3.

VIDÉK

KAZINCBARCIKA

Alig fél éve alakult meg a kazincbarcikai alosztály, de az elvtársak sportszeretete nyomán már komoly eredményről számolhat be. Társadalmi munkái röplabda-pályát építettek, s alig kétheti edzés után röplabda-csapatuk benevezett a városi bajnokságba. Május 12-én játszották a Városi Tanács ellen az első mérkőzést melyet fényes győzelemmel 3:0 arányban megnyertek.

Sok sikert kívánunk a kazincbarcikai elvtársaknak, s reméljük, hogy e jó kezdet után még számos eredményről számolhatunk be lapunk hasábjain.

KÖSZEG.

A községi tűzoltó elvtársak lövészszakosztályában élénk munka folyik. A szakosztály tagjai részt vesznek a városi bajnokságban és szép sikerrel szerepelnek. A járási versenyen második helyezést értek el és a felszabadulási lövészversenyen csapatban és egyéniben is első helyezést vívtak ki. A csapat vándorzászlót, az egyéni győztes Gamaut tű. őrm. elvtárs pedig oklevelet kapott. A csapatban Abért tű. törm., Erdősi tű. szkv. és Szolnoki tű. őrm. elvtárs ért el jó eredményt.

Az alosztály beosztottjai lelkesen készülnek a BM-bajnokságra.

A szekszárdi elvtársak rendszeres edzéssel készülnek a BM-bajnokságra

A Varsóból visszafelé utazó magyar kormányküldöttség fogadása a Nyugati pályaudvaron

Lelkeshangú előszóval beszéltek meg a központi dolgozói a varsói értekezlet határozatait

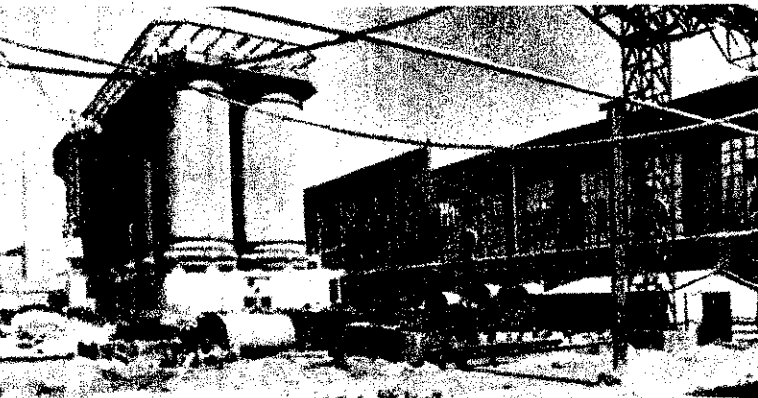
A HÓNAP ESEMÉNYEI képekben

Rákosi Máttyás elvtárs beszéd az Anyák Országos Konferenciáján

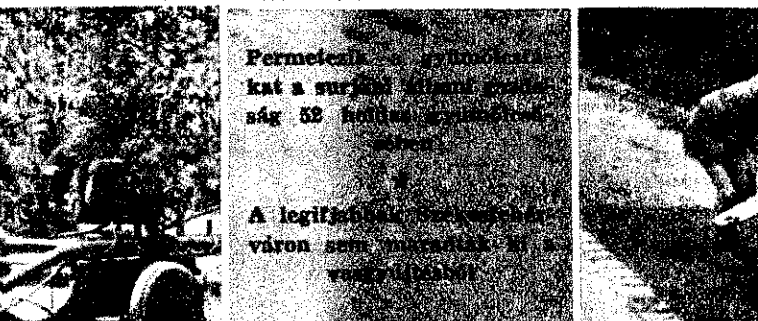

Bensőséges ünnepség kezdetében avatás a Debreceni vasúti pályaudvaron

A derogi szénfel-tömegesítés szerelvény előkészítései az új hídén

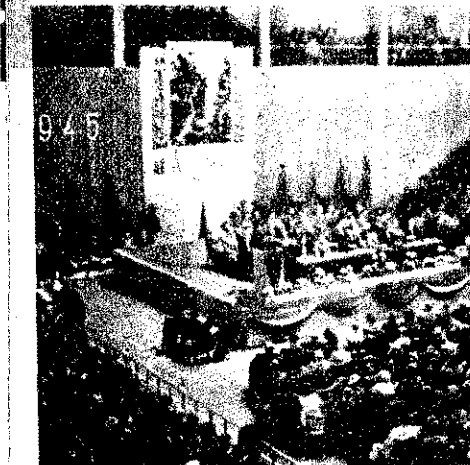

A 400 millió forintos költséggel létesített Ágost Tiszóldi gyár új, légkivárási toronnyal

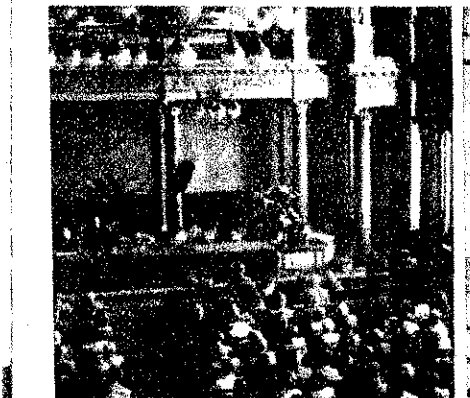

Fermetek és gépjárművek a szénfel-tömegesítés 52 hulladék-kezelő üzemében

A legifjókori szénfel-tömegesítés városi szén-üzemének új üzemeltetése

Nagyváltás a Sportcsarnokban a hitleri fasizmus feletti győzelem 10. évfordulójának alkalmából

Chiller-vezérlőközpont a Magyar Tudományos Akadémia díszteremében

Ünnepély a Gázdüfő-fennállásának 10. évfordulójának alkalmából

Ünnepély a Gázdüfő-fennállásának 10. évfordulójának alkalmából

Ünnepély a Gázdüfő-fennállásának 10. évfordulójának alkalmából

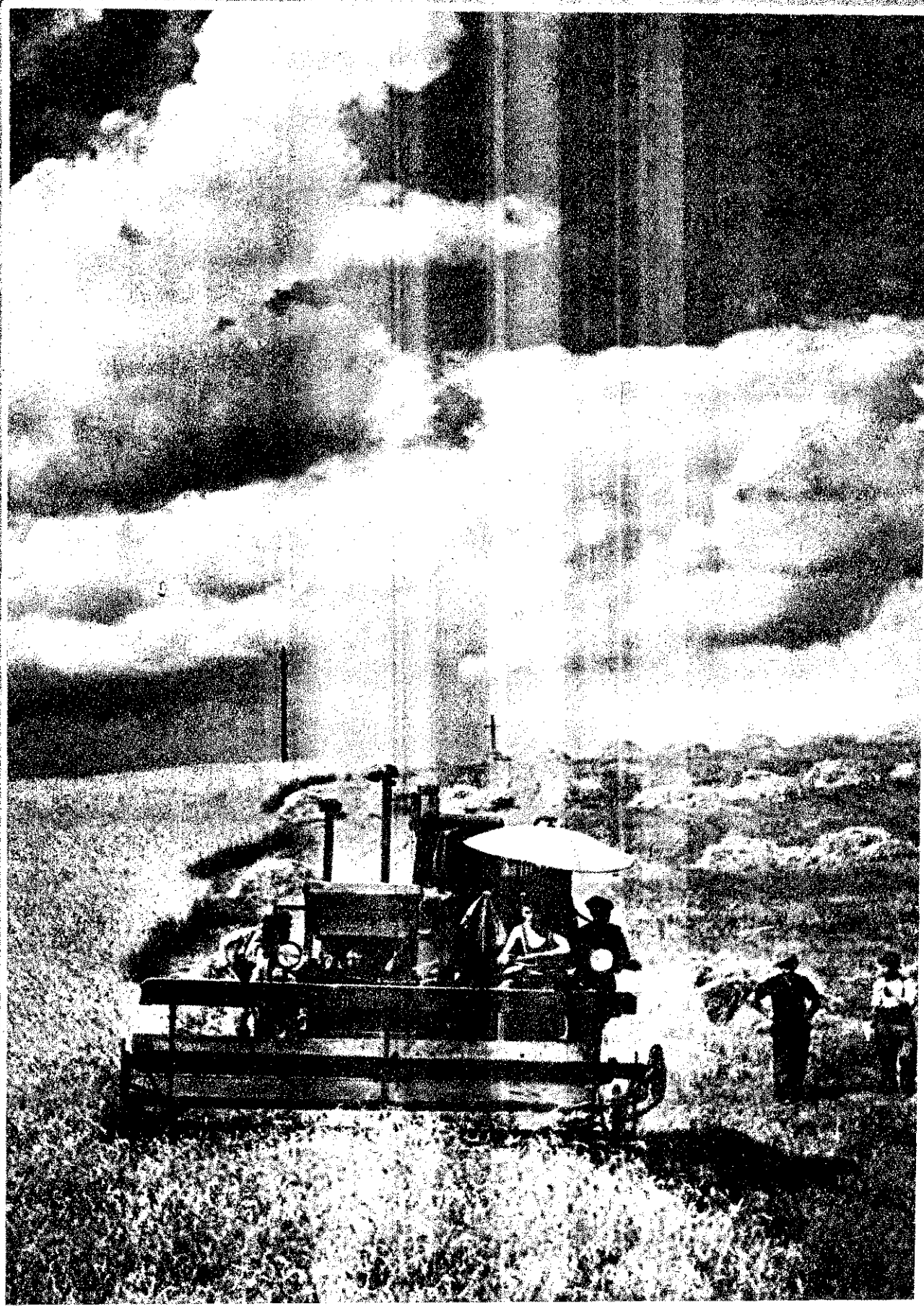
Ünnepély a Gázdüfő-fennállásának 10. évfordulójának alkalmából

MAGYAR TŰZOLTÓ

A MAGYAR TŰZOLTÓSÁG FOLYÓIRATA

Évfolyam: 7. szám
1965. július

TARTALOMBÓL

arc óvonalában
szervezetünk nyújt
mak hathatos segít
get az ifjúság szoci
alista neveléséhez
szertüszget a küder
unkába
tő tűzrendészet
nyári mezőgazda
si idényben
egy példa nyomán
arati népek tűzolto
sáinak sajtójából
erővel a mező
gazdaság tűzvedel
éséről
külön ipari munka
helyszínein
technológiai eljárás
tűzrendészeti
kérdéseiről

CIMLAPUNK

szedőit az aratás
folyik a harcolva
konverunk veszte
mentes betakarít
ást

A népért
tűzön-vízen át!

MAGYAR TŰZOLTÓ

A MAGYAR TŰZOLTÓSÁG FOLYOIRATA

A harc élvonalában

Szerte az országban megkezdődött az aratás. A felszabadulás óta tizenegyedszer arat szabadon a magyar faluk népe. Kemény, megfeszített munka napjai ezek falun. Jókedvűen, vidáman, a gazdag termés és betakarítás nényében folyik a munka. A kombájn jellegzetes bűgásával, a kasza suhogásával összevegyül az aratók vidám — lidog életet tükröző — dala. Termelőszövetkezetiek és yénileg dolgozók, kombájnosok és aratógépkézelők, kaszác és marokszedők versengenek azért, hogy — egyrészt — bizonyul az ország, a megye, a járás vagy község legybjának, és — másrészt — hogy minél előbb eleget tegyek a betakarítás, a begyűjtés kötelezettségének.

A gabonabetakarítás: az év egyik legjelentősegteljebb, legfelelősségteljesebb munkája. A párt Központi Vezetése és a Minisztertanács azt a feladatot tűzte a falu dolgozóira, hogy a fáradságos munkával megtermelt gabonát országon belül, a legkisebb veszteséggel takarítsák be. Gyors és kiismeretes munkára van most szükség! Mindannyiunk szíve érzi a kenyerezést, hogy ilyenkor néhány hét alatt zsákokba kötni, magtárakba szállítani, hogy jövő aratásig ne szenvedjen hiányt egyetlen dolgozó család — és a nagy család: dolgozók országa sem.

Nagy és nemes feladatok végrehajtásáért folyik tehát a harc, és e harc élvonalában — a dolgozókkal együtt — ott zdenek a haza tűzvédelmének őrei: a tűzoltók is.

Nem sokkal ezelőtt még a szervezési, az előkészítő munkák folytak. Nagy gondot okozott szerveinknek a területi felelősi, a figyelő és készletügyi szolgálat helyes megszervezése, az erőgépek felülvizsgálása, a tűzvédelmi propagandamunka szélesítése, és így sorolhatnánk tovább a többi nivalót is. Ezen feladatok végrehajtása még most is hagyga után kívánni valót, de most már másról is szó van: a ületen, a helyszínen — az érett kalásztól dús búzatábközött — kell nap mint nap, óráról órára bebizonyítani készletünk, erőnk és tetteink szükségét. Szívós, yszini harcra van most szükség, melyben a politikai és kmai felkészültségnek párosulnia kell a lelkesedéssel, a ytállással és a következetességgel.

A harc bátor katonái azok a tűzoltók, tiszthelyettes és tiszt elvtársak, akik ott vannak most az első sorokban, s a dolgozókkal, a párt- és tanácsszervek munkatársaival, valamint Belügyminisztérium szerveinek többi harcosával együtt, nappalál téve munkálkodnak a nyári mezőgazdasági munka sikeréért, a párt és a kormány határozatának végrehajtásáért. Sokan vannak ezek az elvtársak! Ott találjuk az országos Tűzrendészeti Parancsnokság és a megyei Tűzrendészeti Osztályparancsnokság instruktorait, a járási tűzrendészeti kirendelteteket, az alosztályparancsnokságok tisztjeit, az öntudatos beosztottait — a patronálókat — s végül, de nem utolsósorban ott találjuk a községek, termelőszövetkezetek, állami gazdaságok, gépállomások önkéntes tűzoltóságának önzetlen, bátor harcosait. Fej fej mellett, vállt vállalva, küzdenek ők most — a tűzvédelem biztosításából eredő sokoldalú, szerteágazó feladatok megoldásán keresztül — azért, hogy egyetlen szem gabona se essen a gondatáságból, elemi csapásból vagy az ellenség aljas kártevéséből eredő tűz martalékául.

Szép, nemes, hazafias, de annál felelősségteljesebb az ő

munkájuk! Nagy célok eléréséért folyik, s maga a munka, a munka lendülete köteleességérzetből, a haza, a dolgozó nép iránti szeretet érzéséből fakad. Elismerésre, dicsőre méltóak ők! Megérdemli-e pl. az elismerést az az önkéntes tűzoltó, aki amellet, hogy cselekvően kiveszi részét a mezőgazdasági munkából és az állampolgári kötelezettség teljesítéséből, — önként vállalva örködik a többi dolgozó terményeiért tűzvédelme felett is? Megérdemli, minden bizonnyal megérdemli, de megérdemlik valamennyien — hivatásos és önkéntes tűzoltók egyaránt.

Felelősségteljes munka, kemény szolgálat ez! Népgazdaságunk fejlődése, dolgozó népünk — saját magunk — jóléte szempontjából, nem közömbös, hogy mennyi drága gabonaszem esik áldozatul a tűz pusztításának. Mindmennyi elégett gabonaszem egy-egy darabbal kevesebb kenyeret jelent. S itt vetődik fel a felelősség, valamennyiünk — de különösen az élvonalban, az aratásnál, cséplésnél működő tűzoltó elvtársak — felelősségének kérdése.

A tűzrendészeti előírások — tűztávolságok, vízkészlet, szikrafogók, behordás, dohányzási tilalom stb. — betartása ellenőrzésének elmulasztása, az erőgépek felületes ellenőrzése, a tűzoltás céljait szolgáló szerek és felszerelések készletbiztosításának elhanyagolása — tág teret, széles lehetőséget nyújt a kártevő tűz pusztításának. Hasonlóan elősegíti a tüzek keletkezését a tűzvédelmi bizottságok munkájának felületes összefogása, elhanyagolása, a következetes eljárások hiánya — a liberalizmus — s nem utolsósorban a tűzvédelmi propagandamunka elhanyagolása. Döntő mértékben függ tehát a tűzkármentes betakarítás a területen tevékenykedő elvtársak munkájától, szolgálati ténykedésétől. Egy csöppnyi lazaság, feleltelenség a tűzrendészeti munkában súlyos — s esetleg több ezer forint — kárt, és jóval kevesebb falatot jelent a dolgozók asztalán. Ezt kell látnia minden tűzoltónak, minden dolgozónak, s ennek szem előtt tartásával kell cselekedniük is.

Nagy a felelősség, nagyok a feladatok is! Most még csak a dolgok elején tartunk, a java hátra van. A munka dandárja ezután jön! Szerte az országban aratnak, s nemsokára kezdődik a cséplés. Most kell bebizonyítanunk, hogy jól előkészültünk a nyári mezőgazdasági munkálatokra, s hogy minden vonalon helyt is tudunk állani.

Lebegjen minden elvtárs szeme előtt a kitűzött cél, a végzendő munka nagyszerűsége, s ne legyen egyetlen olyan tűzoltó, aki érdektelenül, lélektelenül, a szolgálati kötelesek mellőzésével tevékenykedne szolgálati helyén e kemény nyári napokban. A kommunisták és a DISZ-fiatalok álljanak az élre, s szüntelenül igényelve a párt- és DISZ-szervezetek segítségét, ténykedését, kommunista példamutatással és kommunista szívóssággal munkálkodjanak, magukkal ragadva a pártonkívüli tűzoltó elvtársakat is.

Alapos szakmai felkészültségre, nagyszerű szervezőképességre, szívós, kitartó munkára, harcos, következetes helytállásra van most szükség, s mindennek végeredményben a lehető legkisebb kárértékkel járó betakarításban kell jelentkeznie. Ezt várjuk az instruktoroktól, az ellenőrzőktől és patronálóktól, ezt várjuk valamennyi hivatásos és önkéntes tűzoltótól, de ezt várja tőlük a párt, a kormány, az egész dolgozó nép.

Pártszervezeteink nyújtsanak hathatós segítséget az ifjúság szocialista neveléséhez!

A párt vezette ifjúsági szövetség — a DISZ — II. kongresszusán számot adott arról, hogyan segítette a pártot az ifjúság nevelésében és a szocializmus építése gigantikus feladatainak megvalósításában. Bátran elmondhatjuk, hogy ifjúsági szövetségünk az első kongresszus óta szakadatlanul azon munkálkodott, hogy valóra váltsa a párt útmutatását, melyet az első DISZ-kongresszuson adott, s amelyben a szocializmus építésének, az ifjúság nevelésének feladatait meghatározta.

A kongresszuson a 10 éve szabad magyar ifjúság szervezetének küldöttel ülte össze tanácskozni. Olyan ifjúságot képviseltek, amely — az idősebb nemzedékkel együtt — gazdája az országnak.

A kongresszus méltó kifejezője volt annak a ténynek, hogy hazánkban szabad és nagy tettekhez kész ifjúság él és dolgozik. A kongresszuson az ifjúság tanúbizonyságot tett harcos békeakarataról.

A DISZ II. kongresszusán még jobban lelepleződtek azok a káros nézetek, amelyek el akarták szakítani a DISZ-t a párttól. A DISZ egységesen kiállt a párt, a szocializmus ügye mellett és a párt segítségével visszaverte azokat a támadásokat, melyek a DISZ pártvezetése ellen irányultak.

A kongresszus bebizonyította, hogy a magyar ifjúság, a DISZ akkor jár helyes úton, ha követi a párt útmutatásait. A párt szerető gondoskodása, a pártvezetés volt az erőforrása a DISZ eredményes munkájának, eddigi sikereinek és csak az biztosíthatja további sikeres előrehaladását is.

A párt Központi Vezetőségének 1955. évi márciusi és májusi határozata megszabta a DISZ-szervezetek részére az elkövetkező évek feladatait, valamint évekre szóló programot adott, amely biztos irányításhoz, hogy helyes célok felé törekedjenek.

Sztálin elvtárs a Komszomolról szólva, mint a párt segédcsoapatának szerepét így határozta meg: „A Kommunista Ifjúsági Szövetség tartalék, parasztokból és munkásokból álló tartalék, melyből a párt utánpótlást merít.” A Komszomolhoz hasonlóan a mi DISZ-szervezeteink is a kommunistává válás előiskolái, melyekben — mint egy hatalmas kohóban — alakulnak, formálódnak és kiválnak a legértékesebb emberek, sőt nemcsak kiválnak, hanem átesnek a forradalmi munka első tűzkeresztségén, s megedződnek, megacélosodnak.

A mi pártunk a jövő pártja! — tanítja Lenin, a jövő pedig az ifjúságé. A kommunisták mindig nagy gondot fordítottak az új nemzedék nevelésére. A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének a DISZ I. kongresszusához intézett levele és Rákosi elvtárs kongresszusi felszólalása már akkor, a DISZ születésekor utat mutatott. Amikor pedig fejlődésnek indult a Szövetség — a párt Szervezeti Szabályzatába foglalva, a párt törvényei közé iktatták a kommunisták utánpótlását biztosító jogokat. Ettől kezdve nemcsak joga, hanem kötelessége is a DISZ-nek, hogy tagjai közül a legjobbakat a párt sorába javasolja.

A DISZ minden eddigi eredményének forrása, s további fejlődésének alapja a párt vezetése. A párt vezetésevel képes arra, hogy eszményeket adjon az ifjúságnak, s bizton vezesse a szövetséget.

A párt vezetése azt jelenti, hogy a DISZ egész tevékenységével a párt fő irányvonalának diadalra jutását szolgálja. A pártvezetés megköveteli, hogy valamilyen szervezeti küzdjön a párt politikájának megvalósításáért, a pártvezetékek végrehajtásáért; ismertesse és magyarázza meg a határozatokat, s egész nevelőmunkáját a marxizmus-leninizmus szellemében végezze.

A pártvezetés a DISZ-ben csak akkor lehet szilárd, ha a szervezetek messzeemenően igénylik is. A DISZ-vezetők álljanak eleven és mindennapos kapcsolatban a pártvezetésekkel, tárják őszintén és nyíltan a párt megfelelő szervei elé szervezeti életének minden kérdését, támaszkodjanak az eddiginel bátrabban a párt segítő kezére.

A Központi Vezetőség március 4-i határozata alapján pártalapszervezeteink, valamint politikai munkásaink egyik legfontosabb feladata fiataljaink szocialista szellemben való nevelése, a szocialista tulajdonságok kialakítása az ifjúságban, a munka iránti szeretet, a hazafiság, az internacionalizmus elmélyítése, a szocialista erkölcs kifejlesztése. A pártvezetések a vezetőségi üléseken, a taggyűléseken minden problémát, mely az ifjúság szocialista nevelésével kapcsolatos, abból a szempontból vitassanak meg, hogyan tudják elősegíteni a fiatalok nevelését, öntudatuk fejlesztését.

Tűzoltó-pártszervezeteink egyik igen fontos feladata, hogy a fiatal tűzoltó elvtársakat pártunk utánpótlására neveljék, hogy előkészítsék a legérdemesebb fiatalokat a tagjelöltek, valamint a párttagság soraiba való felvételre.

Ezekkel a fiatalokkal ismertessük meg pártunk történetét, és népünk, ifjúságunk boldogulásáért folytatott harcát. Pártszervezeteink adjanak hathatós segítséget a DISZ-szervezetek szervezeti életének megjavításához, s rendszeresen nyújtsanak segítséget a taggyűlések előkészítéséhez, valamint megtartásához. Helyes, ha a pártalapszervezetek vezetősége időközönként beszámoltatja a DISZ-vezetőséget végzett munkájáról és a hiányosságokat feltárva, hathatós segítséget nyújt további munkájukhoz.

DISZ-szervezeteink jó munkájának alapja a pártirányítás, a pártszervezetektől kapott pártmegbízások, azok ellenőrzése, gyakorlati útmutatások és tanácsok. A DISZ-szervezetek csak ott tudnak komoly eredményeket elérni, ahol ez érvényesül. A DISZ II. kongresszusa által lezárított eredmények megtartása, továbbfejlesztése a párt- és DISZ-szervezetek fontos feladata. Pártunk Központi Vezetőségének határozata felhívja a figyelmet az ifjúság közötti munka súlyos fogyatékoságaira és a DISZ-szervezetek fogszor tartalom nélküli, bürokratikus munkájára.

A tűzoltóság DISZ-szervezeteinek alapvető hiányossága a nevelésben van, ez pedig összefügg a szervezeti kérdésekben meglévő hibákkal.

Komoly hiányossághént kell megemlíteni azt a tényt, hogy tűzoltóságunkon pártszervezeteink nem fordítanak kellő figyelmet a fiatal pártönkivüli tűzoltó elvtársak nevelésére.

Tűzoltó-pártszervezeteinknek az ifjúság között végzett nevelőmunka megvalósításának érdekében el kell érniük, hogy minden fiatal tűzoltó elvtársunk se legyen vezetetlen kívül. Pártszervezeteink bátor kezdeményezéssel hozzák létre a DISZ-szervezeteket és ott, ahol kevés fiatal tűzoltó van, hozzanak létre DISZ-csoportot. A vezetők minden esetben kérjék a pártvezetéstől, a parancsnoktól, hogy az egy-egy feladatot megvitassanak, vagy határozassák az egység előtt álló feladatokat, ezzel kapcsolatban elhatározzák meg a DISZ feladatait, dönt is.

DISZ-szervezeteinkben alig tapasztalható a cél tudatos nevelőmunka: a DISZ-szervezeti tagok elszakadtak a pártalapszervezetektől, valamint a DISZ-szervezetek tagjától, s nem ismerik a fiatalok léteit. Megállapítható az, hogy a tűzoltóságban belülről levő DISZ-szervezeteknél álló ilyen hiányosságok egyben a pártvezetékeknek, a fiatalok közötti munkájának hiányosságai is. A pártalapszervezetek tartalmi kapcsolatba lépjenek a pártalapszervezetekkel, a pártalapszervezetekben legyenek a kapcsolatok, és ott a leggyengébb nevelőmunka nem folyik.

Hiányosság mutatkozik a szakmai és parancsnokok részéről a DISZ-feladatok nyújtott segítség terén is. Szakmai vezetőink többsége nem ismeri a DISZ-szervezetek hiányosságait, s közömbös problémának oldása iránt.

Nem kéri a segítséget egy-egy tevékenység megmutató hibák kiküszöbölésére, nem adnak feladatokat és megbízásokat.

A párt- és a DISZ-szervezetek legfontosabb feladata a fiatalok szocialista szellemben való nevelése. Eppen ezért a fiatalokat hazafias, internacionalista szellemben, fejlesszék ki bennük a legértékesebb vonásokat, s neveljenek a párt zászlaját tűzőn-vizen vezető, bátor, életvidám, művelt fiatalokat. Pártszervezeteinknek arra kell nevelni a fiatalokat, hogy a párt politikájának végrehajtásáért folyó harc nemzeti és egyben az ifjúság hazaszeretetének szellemében megnyilvánulása.

Pártszervezeteink neveljék a fiatalokat a munka, a dolgozatvállalásra kész, kötelességteljes ifjakká. A tűzoltókat pedig példaképpé maguk elé a fegyveres harcban való részvételre, a munkás- és parasztpártok, akik mindennapi szorgos munkájukkal igyekeznek előbbrevinni népgazdaságunk fejlődését.

A mi tűzoltóifjaink közvetlen feladatuk, hogy fáradságot nem ismerve részt vegyenek a nyári mezőgazdasági munkák tűzvédelmében. Párt- és pártalapszervezeteink a nevelőmunkán túl hassanak oda, hogy minden fiatal tűzoltó elvtárs tisztán lássa: ha becsületes részt vesz a mezőgazdasági munkák tűzoltóival való védelmében, ezzel segíti pártunk és kormányunk által bízott feladatokat maradéktalanul végrehajtását és nagymértékben hozzájárul a hazánk jövője megőrzéséhez.

TERVSZERŰSÉG ÉS A KÁDERMUNKÁK

A marxizmus-leninizmus arra tanít bennünket, hogy a kádernak igen nagy szerepe van a szocializmus építésében. Napról napra tapasztalhatjuk, hogy ak ott halad jól a munka, ahol politikailag tisztánlátó, szakmailag képzett, ráteremt káderek dolgoznak. Az ilyen káderek természetesen nem nőnek maguktól, az ilyen kádereket csak szívsós, tervszerű munkával lehet kinevelni. Eppen ezért meg kell gondolnunk ezen a területen a kapcsolódás, a tervszerűtlenség, az események utáni illogás, a tűzrendészeti munka magasabb színvonalra emelése és a tűzoltóság fejlesztése érdekében minden vezetőknek igen fontos feladata, hogy ezt a munkát tervszerűen végezzék.

tervszerűség előfeltétele, hogy jól megismerjük a gondjainkra bízott kádereket!

Megismerjük munkájukat, tudásukat, jellembeli tulajdonságaikat, a párt iránti elkötelezettségüket, egyéni problémáikat. Megismerjük a kádereket nem csupán kijelentések, ígéreteik alapján, hanem a munkában elért eredményeik, tevékenységeik alapján is. Ezt pedig csakis rendszeres ellenőrzés segítségével érhetjük el.

A káderek megismerése igen fontos feladat. De csak megismerni a kádereket és elvárni tőlük nem tenni, annyi, mintha megállnánk a fejlődés útján. Sajnos, még sok vezetőre és káderre jellemző, hogy a tapasztalatok egyszerű regisztrálásával, feljegyzéssel elintéztéknek vélik a kádernak. Ez a nézet igen káros, éppen ezért sürgősen meg kell változtatni.

de már megismertük a kádereket, elsőrendű feladatunk, hogy céltudatosan és tervszerűen neveljük őket!

Tanítsuk meg őket a helyes munkamódszerekre, fejlesszük ki jó tulajdonságaikat és faragjuk le a rosszakat.

A káderek tervszerű neveléséhez természetesen ismerni kell a terület káderszükségleteit, s fel kell mérni azt is, hogy honnan és milyen módon kívánjuk betölteni ezeket a beosztásokat. Meg kell határozni, hogy a funkcióban levő káderekben milyen tulajdonságokat, képességeket akarunk kifejleszteni, s a magasabb beosztásba kerülő elvtársakat milyen funkcióra akarjuk alkalmassá tenni. Ha mindezeket tudjuk, az a feladatunk, hogy céljainknak megfelelően tervszerűen neveljük a kádereket.

Ennek megvalósítása érdekében szükség szerint, de legalább évenként alaposan meg kell vizsgálnunk a káderek elkötelezettségét, a munkájukban elért eredményeket és hibáikat. Bíráltnak kell részesítenünk őket és hosszabb időre szóló tanácsokkal, útmutatásokkal kell elősegítenünk fejlődésüket. Ugyanakkor folyamatosan — az ellenőrzéseink során és a munka során — állandóan tanítanunk, nevelnünk kell őket. A fenyegetéseket és dicséreteket is úgy kell alkalmaznunk, hogy azzal is lenyesegessük az elvtársak gy-egy hibáját és fokozzuk munkalendületüket.

Szállin elvtárs műveiben többször figyelmeztetett minket arra — és ezt a gyakorlatban is igazolja —, hogy

egy-egy terület munkájára igen nagy kihatással van a káderek összetétele,

származása, politikai, szakmai iskolázottsága, kora stb. Eppen ezért ezt bizonyos időközönként (félévenként, évenként) meg kell vizsgálnunk. Az eredmények tudatában meg kell vizsgálnunk — a káderek kinevelésének — oda kell irányulnia, hogy tervszerű intézkedésekkel megjavítsuk az összetételt.

Az előrelátó, biztonságos munka megköveteli, hogy — akárcsak a hadseregben — a kádervonalon is bizonyos tartalékokkal rendelkezünk. Ennek hiányában ugyanis bármely pillanatban igen nehéz helyzetbe kerülhetünk. Ha pl. valakit leváltanak, vagy magasabb beosztásba tesznek, a helyébe mindenképpen új káderrel kell beállítanunk, aki meg tudja oldani a feladatokat, s eredményesen tovább tudja vinni a munkát. Ilyen probléma minden területen előfordulhat, ezért

a kádertartalékok kinevelése, gyűjtése, a tervszerűség egyik legfontosabb előfeltétele.

A tervszerűség elképzelhetetlen kádertartalékok nélkül. Nemcsak az üres funkciók betöltésére kell törekednünk tehát, hanem a különböző beosztásokhoz biztosítanunk kell tartalékokat is. Kádertartalékként kezelhetjük azokat az elvtársakat, akik funkcióban vannak, de képességeik és ráteremttségük alapján magasabb beosztást is el tudnak látni; pl. a jó tűzrendész alkalmas lehet alosztályparancsnoknak. Tartalékként kell kezelnünk azokat az elvtársakat is, akik bizonyos iskola (tiszt, tisztihelyettesi vagy pártiskola) elvégzése után válnak alkalmassá a magasabb beosztás ellátására. Tartalékaink közé sorolhatjuk még azokat is, akiket csak bizonyos gyakorlati munka után vehetünk előbbre.

Minden esetben figyelembe kell vennünk, hogy — a lehetőségekhez képest — az adott területről emeljük ki a káder.

Meg kell szüntetni azt a káros felfogást, hogy csak más megyéből „importált” elvtársakkal akarják betölteni a hiányt. Az ilyen gondolkodás ugyanis a legtöbbször kapcsolódáshoz vezet.

A tervszerűség szempontjából igen fontos szerepe van a felvételeknek. Ezzel javíthatjuk az összetételt, s fokozhatjuk az egység ütőképességét, és ami döntő — helyes nevelőmunkával — ezekből az elvtársakból fejlődnek ki a jövő kádertartalékai. Eppen ezért nem közömbös, hogy milyen tudású, jellemű és fejlődőképes elvtársak kerülnek a testületbe. Ahol hanyagul végzik a felvételeket, ott bizony nehezebb lesz a kádertartalékok biztosítása, az elvtársak iskolára küldése vagy funkcióba állítása.

Ha lelkiismeretesen megvalósítjuk ezeket a legfontosabb feladatokat, ezzel egyúttal felszámolhatjuk a sok helyen még meglévő káderhiányt is. Biztonságosabbá tehetjük a testület szakmai működését, és fokozatosan magasabb színvonalra emelhetjük a tűzrendészeti munkát.

Vörös János t. fhdy.

Elenjáró elvtársak

ANDRÁSI JÓZSEF t. törm. elvtárs a múlt évben megtartott vezetőségválasztás óta titkára a ceglédi alosztály pártalapszervezetének, s eddigi lelkes, odaadó munkájával komoly eredményeket ért el az alapszervezet munkájának megjavítása terén. Nehéz feladattal kellett megbirkóznia annál is inkább, mert egyesek — különösképpen a fegyelem megszilárdítása érdekében végzett munkájában — akadályozni próbálták. Jó munkája nyomán az alapszervezet egyaránt komoly segítséget nyújt mind a szakmai munkák elvégzésében, mind pedig a fegyelem megszilárdításában.

Andrási József t. Bolvári Károly t. törm.

Andrási elvtárs a személyes példamutatásával a takarékosági mozgalom kifejlesztésében és az egyéb munkák elvégzésében is mozgósítani tudja az alosztály beosztottjait. Bátran feltárja a beosztott elvtársak hibáit, és segítséget ad azok megszüntetéséhez. Jórészt az ő kommunista jó munkájának eredménye, hogy a területi pártbizottság is elismeri az alapszervezet jó munkáját, és a vezetőséget már többször dícséretben részesítette.

BOLVÁRI KÁROLY t. törm. elvtárs a veszprémi alosztályon teljesít szolgálatot. Munkáját 16 éves szolgálati ideje alatt mindig lelkiismeretesen és kifogástalanul végezte. A rábízott feladatokat ma is legjobb tudása szerint, maradéktalanul hajtja végre. Fegyelmezett magatartásával és a továbbképzésben tanúsított tanulni akarásával példát mutat az alosztály valamennyi beosztottjának. A fiatalabb elvtársaknak szívesen segít az egyes feladatok megoldásánál. Elenjár a patronálásban is: Kádarta és Gyulafirátót községeket rendszeresen látogatja, és szakszerű munkájával közvetlen segítséget nyújtott a községek tanácsainak, illetve tűzoltóparancsnokainak a mezőgazdasági termények tűzkármentes betakarításához.

ELVTÁRSAINK *írják*

A mezőgazdasági termények tűzvédelme minden évben komoly feladatot ró tűzoltóságunkra. Mezőgazdaságunk állandóan fejlődik, és ezzel a fejlődéssel lépést kell tartania a megelőző tűzrendészeti tevé-

kenységnek is. A tüzek keletkezésének megakadályozása érdekében feltétlenül végre kell hajtani a vonatkozó rendeleteket. Természetesen nem elég a rendeletek ismertetése és megmagyarázása, hanem azok végrehajtását ellenőrizni is

kell! Az ország egész területén fokozott mértékben folynak az előkészítő munkák az aratásra, behordásra és cséplésre. Levelezőnk ezekről a munkákról az alábbiakban számolnak be területükről:

be is fejezték. A járás területén 58 he javították ki a tűzoltófelszereléseket. ben a munkában kitüntek Fülöp József t. örm., Horváth Lajos t. örm., Evanics v. és Bálint Ferenc t. örm. alhdgy. elvtár

Abért István levelezőnk írja Kőszeg — Országos érdek, hogy a mezőgazdasági tűzvédelmünket minden körülmények között biztosítsuk. A legutóbbi taggyűlés az alosztályértekezlet is főleg ezzel a dással foglalkozott. Az elvtársak egygúlag elfogadták a jeiszót: „tűzmentes tást és cséplést.”

Területfelelős elvtársaink egy-egy lenőrzőkönyvet kaptak, melyben a vég munkát írásban rögzítik le. Az ellenő könyvben feltüntették azokat a szempontokat, amelyeket a területen érvényesíteni kell. Az elvtársak nagy gondot fordítottak a vízszervezési helyek kiépítésére is.

A patronáló elvtársak közül külön Szolnoki Jenő t. örm. elvtárs dolgozik módszerrel, mert a tanács és a tűzparancsnokok mellett felkeresi a tönk szervezetek vezetőit is, és minden alkalommal megragad, hogy a területfelelős elbeszélgessen. Munkájában mindig előtt tartja az éberség kérdését is.

Papp Flórián t. örm., szegedi levelezőnk a patronáló elvtársak jó munkáját cséri. Kiemeli Vincze Pál t. örm., Bán András t. örm., Vajda István t. örm., Egyházi József t. örm., Tanács Anna t. örm., Kasza Ferenc t. örm., valamint a kisteleki órs beosztottainak és a végzett példamutató munkáját.

A járás területén levő gépállomások vaszi szemléje június 15-én befejeződött. Elkészítették az erőgépek részére szűk határozatokat is, melyeket minden egyes erőgép kezelőjének VI. hó 20-ig adtak.

A községi tanácsok közül kiemelt munkát végeznek Zsombó, Bordány, Cséreg, Balástya és Ásotthalom tanácsai, melyeknek dolgozói személyes példamutató munkát végeznek a tűzfigyelő és tűzkészítési szolgálat megszervezésében.

A mezőgazdasági termények tűzvédelmére való felkészülést nagymértékben segítette az egész megyében megrendezett tűzrendészeti kiállítás is, mely szentető képet nyújtott a helyes berakodás

Hauer Árpád, Babócsa község tűzparancsnoka is felkeresett bennünket levelel. Beszámol arról, hogy munkáját a megyei osztályparancsnokság a téli munkafolyamok rendezésével segítette. Szertárban két motor- és egy kocscifecskendő üzemképes állapotban. Megalkotották a téli tűzvédelmi bizottságot, mely öt főből áll. A bizottság egyes üléseire meghívják a tűzoltó-utcafelelősöket is. Felhasználják hangosbemondót és a dobszót is a n. előző tűzvédelem követelményeinek ismertetésére. Megszervezték a nyári tűzfigyelő szolgálatot a község belterületén és a környékbeli területeken. Hauer elvtársal folytatva a levelet, hogy a megelőzés érdekében mindent elkövetnek; a község zászlójának színe-java ott áll a tűzoltó soraiban és mindenkor kész a pusztulás megelőzésére.

dakocsija, mely bejárta a megye városait és falvait.

A mezőgazdasági, lakóházi tűzrendészettel és a gyermekjátékokkal kapcsolatos megelőző intézkedésekről a megyei sajtóhoz és rádióhoz adtak le ismertetéseket. A sajtó és a rádió 4—4 esetben közölte a cikkeket.

A tűzrendészeti hét alkalmával az önkéntes tűzoltó elvtársak bemutató gyakorlatokat tartottak. A bemutatón fegyelmezett magatartásával, szabályos és gyors szereléssel kitűnt Nagyrovzvágy női csapata, és ezért osztályparancsnoki dícséretben részesült. A tűzrendészeti hét megrendezését a miskolci alosztály oldotta meg a legjobban. A seregszemlén 22 község 25 csapattal vett részt 200 fő községi tűzoltóval.

A miskolci alosztály — igen helyesen — bevonta munkájába a rendőrség területfelelőseit is, akik igen komoly segítséget nyújtottak a tűzrendészeti hét megszervezésében.

Tóth Sándor t. örm. és Berecz István t. örm. elvtársak jól végzett területfelelős munkájukat osztályparancsnoki dícséretben részesültek.

Berezki Gyula t. örm., karcagi levelezőnk elmondja, hogy a mezőgazdasági termények tűztől való megóvása érdekében az elvtársak nagy gondot fordítanak a patronálásra. Az elvtársak vállalták, hogy az V. és VI. hónapban hetenként egyszer kiszállnak az általuk patronált területre, az aratás, behordás, valamint cséplés ideje alatt pedig heti két esetben járnak ki ellenőrizni. Karcag területén 8 megfigyelő van különböző helyeken felállítva. A szolgálat zavartalan ellátása érdekében a tsz-ek előre elkészítik a névjegyzéket és gondoskodnak arról, hogy az elvtársak 48 órával előbb tudomást szerezzenek a szolgálat megkezdéséről.

Annak érdekében, hogy az aratás, behordás és cséplés ideje alatt az ellenőrzés még tökéletesebb és eredményesebb legyen, a járás egész területén felvették a kapcsolatot a területfelelős rendőr elvtársakkal.

Komáromi levelezőnk, Borvendég István t. örm. a mezőgazdasági tűzrendészet terén végzett munkájukról számol be. A járás területén 300 db plakátot adtak ki a tanácsok és a szocialista szektor részére. A propagandaanyag a tűzfigyelő szolgálattal és a belső behordással foglalkozik. Az alosztályon megalakult a műszaki és a tűzrendészeti brigád, mely az aratás és cséplés megkezdése előtt a járás egész területén felülvizsgálta az összes tűzoltófelszereléseket. Ezt a munkát az elvtársak valamennyien önként vállalták szabadnapjukból. A feladatot határidő előtt két nappal

Szalay József t. örm. elvtárs, egri levelezőnk írja: — Osztályparancsnokságunk a mezőgazdasági termények tűztől való megóvását állandóan napirenden tartja. Már az előkészítő munkáknál szem előtt tartottuk az elmúlt év tűzrendészeti tapasztalatait, eredményeit, hiányosságait. Múlt évi jó munkánkat bizonyítja, hogy megyénk a mezőgazdasági termények tűzvédelmének biztosításában országos viszonylatban első helyezést ért el.

Ez év január, február, március hónapjaiban egységparancsnokaink és községi tűzoltóparancsnokaink részére — a helyi viszonyoknak megfelelő példák alátámasztva — oktatást szerveztünk a mezőgazdasági termények tűzvédelmére vonatkozó rendelkezésekről. A mezőgazdasági szocialista szektor, valamint a községek dolgozóit előadások, filmvetítések keretében tájékoztattuk a mezőgazdasági termények tűzvédelmének fontosságáról.

További munkánkban a KV márciusi határozatát tekintettük iránymutatónak. 1955 április 9-én megalakult a megyei tűzvédelmi bizottság, mely egész időszakra megszabta a tennivalókat. A megyei tűzvédelmi bizottság utasításait a megye minden érintett szerve megkapta. Következő lépésünk az intézkedési terv feldolgozása és egységeinkhez való eljuttatása volt. A területfelelős elvtársak munkájukat már április első felében megkezdtek.

Az ellenőrzések folyamán azt tapasztaltuk, hogy egységparancsnokaink megtették a szükséges intézkedéseket, de a kitűzött határidőre nem mindenütt alakult meg a járási tűzvédelmi bizottságok, mint pl. Eger, Gyöngyös és Pétervására városokban. Ugyanezt tapasztaltuk egyes községekben is, pl. Bükkszentmárton, Nagyvisnyó községekben. Néhány községben a berakodási engedélyeken nem tüntetik fel a tűztávolságot. Tódebrő és Poroszló községekben viszont teljesen szakszerűen töltötték és adták ki a berakodási engedélyeket.

Szalay elvtárs levele befejező részében arról is beszámol, hogy a megelőzés mellett igen fontos feladatként kezelik a mezőgazdaság szocialista szektorainak és a községi tűzoltóságok felszereléseinek karbantartását.

Azt is tapasztalták, hogy a járási tanácsok nem mindig rendeltetésének megfelelően használták fel a tűzrendészeti keretet. Ennek következtében a községi tűzvédelem sok helyen hátrányt szenvedett. Ebben az ügyben azonban a megyei tanácshoz fordultak s ennek eredményeképpen a hitelkereteket felülvizsgálják.

Soltész Pálné t. örm., miskolci levelezőnk arról számol be, hogy a nyári tűzvédelem előkészítésének érdekében a tűzrendészeti hét keretében a megye egész területén propagandamunkát fejtettek ki. A tűzrendészeti hét sikerét elősegítette a Tűzrendészeti Parancsnokság propagand-

Mentő tűzrendészet a nyári mezőgazdasági idényben

Dolgozó népünk lelkes munkával készül jövő évi kenyérünk, mezőgazdasági termények betakarítására, cséplésére. E munka jelentőségét sokszorosan aláhúzza a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének ezévi június 8-i határozata. A határozat észleletesen és pontosan meghatározza a mezőgazdaság szocialista szervezésének és a mezőgazdasági termelés fellendítésének további feladatait. A határozat eredményes végrehajtása igen komoly, de egyben igen szép feladatot is jelent a mi számunkra:

Biztosítanunk kell a mezőgazdasági termények fokozott tűzvédelmét!

A mezőgazdasági termények fokozott tűzvédelmének biztosítása döntő módon megelőző tűzrendészeti feladatot jelent, de em szabad másodlagos kérdésnek tekinteni ezen a téren a mentő tűzrendészet kérdését sem. A mezőgazdasági termények tűzvédelmének fokozott biztosításában e két feladat összefonódása szinte szemmel látható és érzékelhető. Gondoljunk csak például egy közös szerű kijelölésre, ahol a legmesszebbmenőkig biztosítani kell a megelőző tűzrendészeti előírásokat, de ugyanakkor ezen előírásoknak betartása már eleve biztosítja azokat a feltételeket, adottságokat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy adott esetben az ott keletkezett tüzeket a legrövidebb időn belül s a legeredményesebben eloltjuk.

A megelőző tűzrendészeti előírások maradéktalan betartásával biztosítjuk a lehetőségeket a mentési munkák eredményes végzéséhez, ahhoz azonban, hogy ez a munka adott esetben a alóságban is eredményes legyen, igen komolyan és

Igen alaposan meg kell szerveznünk a nyári mezőgazdasági idény mentő tűzrendészetét!

gy pillanatra sem szabad megfeledkeznünk arról, hogy a gonatatlanság és más tüzkeletkezési okok mellett dolgozó népünk elnségeli is igyekezni fognak meggátolni bennünket a munka eredményes elvégzésében s a párt- és kormányhatározatok eredményes égrehajításában.

A mentő tűzrendészet megszervezésében, biztosításában a yári mezőgazdasági idényben a következő feladataink vannak:

1. A készenlét biztosítása.
2. A tűzjelzés, riasztás és gyors vonulás biztosítása.
3. A szakszerű, határozott beavatkozás biztosítása.
4. A szervezett tűzoltás, mentés biztosítása.
5. A keletkezési ok pontos megállapítása.

A készenlét biztosítása

A készenlét biztosításának két feltétele van: szakképzett izoltócsapat és kifogástalan műszaki felszerelés. A tűzoltás táradalmasításának eredményeit már jó néhány káreset alkalmával gyakorlatban is tapasztalhattuk. A keletkezett tüzek gyors elítása csak akkor lesz biztosítva, ha az állami tűzoltóság mellett dolgozókat fokozott mértékben mozgósítjuk a tűzoltói feladatok ivégzésére. A társadalmi tűzoltóságok megszervezése, a községi izoltóságok megerősítése elsődrendű feladatunk! Természetesen, emcsak egyszerűen a létszám biztosításáról van szó, hanem a megszervezett tűzoltócsapatok szakmai előkészítése, kiképzése je-nti a feladat jó elvégzését. A kiképzést elméleti és gyakorlati ren egyaránt biztosítani kell, a súlypont azonban az eredményes üködés érdekében főképpen a gyakorlati kiképzésen legyen.

A kifogástalan műszaki felszerelés nem kizárólag motorikus iszerelést jelent, hanem jelenti a meglévő és a készenlétbe be-íflítható összes felszerelésünk ütőképességét, műszaki megbízha-íságát. Feltétlenül gondoskodnunk kell ezeknek a felszerelések-ek időben történő javításáról, állandó felülvizsgálatáról és kar-antartásáról.

A tűzjelzés, riasztás és gyors vonulás biztosítása

A keletkezeti tüzeknél az eredményes és gyors beavatkozás-ak legfontosabb feltétele a gyors tűzjelzés biztosítása. Ennek rdekében feltétlenül meg kell szervezni a tűzfigyelő szolgálatot. zen fontos a figyelőhely helyes megválasztása és a figyelőhely-ek megfelelő híradó eszközökkel való ellátása. A figyelőhelyet al-almassá kell tenni az állandó szolgálat ellátására. A lehetőség-ek képest biztosítani kell a telefonösszeköttetést a figyelőhely és készülség között. Ennek megvalósításához kérni kell a rendőr-ég és az esetleges honvédelmi alakulatok segítségét is.

A gyors tűzjelzés s a szolgálat fegyvelmezett ellátása érdeké-

ben fontos feladat a figyelőszolgálatba bevontaknak megfelelő ki-oktatása és eligazítása.

A riasztás megszervezése és ezáltal a gyors vonulás biztosí-tása már a tűzoltás munkájának megkezdését jelenti. Azzal va-lamennyien tisztában vagyunk, hogy ha ez a kezdet lassú és szervezetlen, akkor semmi biztosítékunk nincs arra, hogy a ke-letkezett tüzet idejében eloltjuk. Itt természetesen nemcsak az állami egységek riasztásáról és vonulásáról van szó, hanem biz-tosítani kell elsősorban a társadalmi tűzoltóságok, a falusi dolgo-zók és a környező községek tűzoltóinak riasztását és vonulását is. E munka megszervezésénél azt kell szem előtt tartanunk, hogy a legrövidebb időn belül — a lehetőséghez képest — a legnagyobb erőket mozgósítsuk a tűz oltására.

A szakszerű, határozott beavatkozás biztosítása

A mezőgazdasági tüzek oltása igen sokrétű feladatot jelent. A kazaltüzek, szerűskert-tüzek, gabonarakart-tüzek, mezőgazda-sági épület-tüzek vagy gépállomás-tüzek oltása nem könnyű fel-adat. Az eredményes működéshez igen komoly szaktudásra van szükség, hiszen ezek a tüzek mind más-más feladatok elé állít-ják a kivonult egységeket.

Az oltás sikere: a tűz keletkezése és a beavatkozás között eltelt időtől, a rendelkezésre álló oltóeszközök használhatóságá-tól, a vízforrástól, s nem utolsósorban az egységek harcckészégé-től és tettekkészégétől függ.

Az eredményre döntő befolyással van az egységparancsnok magatartása és az egységgel való összeforrottsága. A határozott beavatkozás biztosítása érdekében előre fel kell készülnie a kü-lönböző tüzek oltásához; nagyobb mezőgazdasági objektumok ré-szére felvonulási tervet kell készítenie, s rendkívül fontos a víz-források nyilvántartása és az alapos helyismeret.

A szervezett tűzoltás, mentés biztosítása

A szervezett tűzoltás, mentés alapvető feltétele, hogy az egy-ségparancsnok hivatása magaslatán álljon. Egységeit — az ál-lami, a társadalmi és a községi tűzoltóságokat — készítse elő, azo-kat állandóan oktassa a tűzoltás szabályaira, és a mezőgazdasági idény megkezdése előtt több esetben rendezzen támadási gyakor-latokat a nagyobb mezőgazdasági üzemek védelmének biztosítása érdekében. Nem szándékozunk itt ismertetni a különböző tüzek oltási módszereit, de mindenkor tartsuk szem előtt a tűzoltás sza-bályzatának azt az alapvető meghatározását, hogy a tűzoltóegy-ség harci munkájának sikere nagymértékben a tűzoltás vezetőjé-nek szaktudásától, határozottságától függ. Neki kell a helyzetet gyorsan és jól felismerve, meghatározni a beavatkozás irányát, hogy a rendelkezésre álló erőkkel és eszközökkel folyamatosan összpontosított csapást mérhessen a tüzre.

A tűzoltás szabályzata rögzíti, hogy a magyar tűzoltóság fő harcsmódja a támadás. De ugyanakkor nem zárja ki az aktív vé-delem lehetőségét sem addig, amíg a támadáshoz szükséges erő és felszerelés rendelkezésre nem áll. Addig az időpontig feltétle-nül biztosítani kell az aktív védelem és mentesítés munkáját: elsősorban az életmentést, az állatok mentését, a tárgyak men-tését (itt elsősorban a mezőgazdasági gépekre, traktorokra, cséplőgépekre gondolunk).

A keletkezési ok pontos megállapítása

A tűz keletkezési okának megállapítása, annak vizsgálata a tűzrendészeti feladatok ellátásának alapvető kérdéséhez tartozik. Ezen túlmenően a felderítő tűzrendészet helyes és érelyes alkal-mazása fegyver a munkásosztály kezében az osztályharc sikeres vitéléhez.

A felderítési munkálatoknak már a mentési munkálatokkal egyidőben kell megkezdődniük, de természetesen nem hátráltat-hatják a mentési munkálatokat. A tűzoltóság munkája csak ak-kor fejeződik be, ha meg tudta találni és fel tudta tárni a tűz keletkezési okát. Fontos ez elsősorban azért, hogy meg íchessen állapítani a felelősség és a bűnösség kérdését, hogy dolgozó né-pünk ellenségei megkapják méltó büntetésüket. Soha nem sza-bad megfeledkeznünk arról, hogy a látszólag traktorszikráról ke-letkező tűz mögött is ott lehet az ellenség, aki a legagyafúrtabb módszerekkel igyekszik álcázni káros tevékenységét. Ha a tűz keletkezési okát nem tudjuk megállapítani, csak fél munkát vé-geztünk, mert egyben esetleg további lehetőséget adunk az el-lenségnek a gyűjtogatásokra.

Riport a csehszlovák tűzoltók szovjetuniói tanulmányutjáról

II.

Talán nincs egyetlen nagyobb tűzoltótestület sem, amelynek állomásán ne lenne miniatűr laboratórium, ahol vizsgálat alá vehetik az anyagoknak mindenféle fajtát. Ez a szervezett tevékenység a testület munkaprogramjának része. Így az egyik testületben megtaláljuk az építőanyagok tűzállóságának megvizsgálására szükséges legfontosabb berendezéseket, másutt viszont az elektromos fogyasztó eszközöket vizsgálják. Más megelőző laboratóriumban valamennyi használatban lévő villanyfelszerelési eszköz tulajdonságát vizsgálják...

Az egyik meglátogatott testület a mezőgazdasági kiállítás építésének kezdetétől fogva figyelemmel kísérte az építkezési munkálatokat és laboratóriumban ellenőrízte az építéskész által használt szánt valamennyi villanyfelszerelési anyagot. A vizsgálatok eredménye építően kihatott a villanykörték, kapcsolók, kikapcsolók, istállólámpák, fényszórók és egyáltalán minden, a kiállításon használt anyag igénybevételére. A tűzoltók az építkezés folyamán a tűzvédelem szempontjából megismerkedtek az építéstechnikai problémáikkal, előre megismerték a tűzesetek forrásának minden fokozatát: a fontosakat eltávolították, a többieket pedig könnyen megfigyelés alatt tartják. A tűzoltóraj parancsnokával folytatott beszélgetésünk során megtudtuk, hogy milyen nagy figyelmet szentelnek a békélt tulajdonságainak vizsgálatára. Békéltet fontosabb objektumok építésénél csak kis mértékben használnak. A kiállításon is porcelánt használtak helyette, amely jól szigetel és nem gyúlékony. Ezen intézkedésre a tűzesetek statisztikájának figyelemzéstető adatai alapján került sor...

A szovjet tűzoltóknak különleges testületei is vannak, amelyek a régi kulturális emlékműveket védelmezik, ha az ő területükön találhatók, mint pl. a múzeumokat, parkokat, képtárakat... Nagyon fontos tény az is, hogy az üzemek kötelesek termelésük megváltoztatásánál kikérni az Állami Tűzrendészeti Felügyelőség beleegyezését. Mindez azonban csak néhány bizonyítéka a szovjet tűzoltók jelentős társadalomgazdasági feladatának...

Moszkvában a közlekedési milícia nem ad hajtási engedélyt egyetlen gépkocsivezetőnek sem, amíg nem mutatja fel az Állami Tűzrendészeti Felügyelőség igazolását arról, hogy garázsa megfelel az előírt preventív elveknek. Az automobilizmus fejlődésében nagyon helyes és célszerű ez az intézkedés, mert ellenkező esetben az autótakaró fészerek, aluljárók alatt garázsoltatnák, vagy akár az utcákra, mint ahogy az nálunk gyakran történik. Ha valamelyik üzem tehergépkocsit küld ahhoz a szervhez, amelyik a folyékony üzemanyagot árusítja, ez sem mehet a tűzoltók engedélye nélkül. Ilyen esetben az üzemnek és bármilyen más tüzelőanyag-nagyvásárolónak igazolást kell hoznia arról, hogy a kőolaj, olaj vagy benzín elraktározására szolgáló objektumai megfelelnek az érvényes előírásoknak. S az üzemek megtanulták betartani ezt az előírást, még ha az — valószínűleg kezdetben — nem is tetszett nekik. A szovjet társadalom számára azonban az a

körülmény a döntő, hogy lényegesen sikerült csökkenteni a garázsok, gépkocsis- és hajtóanyag-raktárak tűzeseteit...

A Szovjetunióban folyó építkezések hatalmas méretei és gyorsasága kezdetben együttjárt az építőhelyeken a tűzesetek veszélyével, különösen ott, ahol sok gépi eszközt, elektromos energiát és természetesen sok faanyagot használtak. Hogy az ilyen építőhely tökéletesen védve legyen a tűz ellen, az állami szervek elrendelték, hogy mindennemű építőanyag szállításánál fel kell mutatni az Állami Tűzrendészeti Felügyelőség igazolását arról, hogy az építőhelyet felszerelték mindazon szükséglettel, ami a tűzesetek megakadályozására kell...

Nézzük csak tovább a szovjet tűzvédelmi szervek felelősségének és jogkörének további eseteit. Az Állami Biztosítónak nem szabad kifizetnie a tűzeset által keletkezett kártérítést az Állami Tűzrendészeti Felügyelőség írásbeli, olyértelmű igazolása nélkül, hogy a kárt nem a biztosított nagymértékű hanyagsága okozta.

Az állami mozi igazgatója nem kap újabb filmet a kölcsönzökből, amíg az Állami Tűzrendészeti Felügyelőség szervei meg nem állapítják, hogy a mozi a tűzvédelem szakaszán szabályszerűen biztosítva van. Hivatásos vagy műkedvelő színház nem tarthat előadást addig, míg a díszletanyagokat nem vizsgálják meg a tűzvédelmi laboratóriumok műhelyeiben...

Igy sorolhatnám tovább a példákat, amelyek mind azt bizonyítják, hogy a szovjet életben a tűzoltóknak nagyon jelentékeny szava, felelőssége és jogköre van.

Az Állami Tűzrendészeti Felügyelőség szervei az egyes objektumok ellenőrzését többféle módon végzik. Egyrészt összeköttetésben vannak és nagyon szorosan együttműködnek a tervező szervekkel, amelyek kikérlik véleményezésüket, kiegészítő javaslatokat és megjegyzéseiket az egyes tervezeteket illetően, de ugyanakkor instruktoraik már az építkezés alatt is figyelik, hogy a tervezetben foglalt megjegyzéseket betartják-e a valóságban. Ezért mondhatnák fontos és döntő véleményt az átvételi bizottságokban a jóváhagyások alkalmából.

Az Állami Tűzrendészeti Felügyelőség szerveinek együttműködése már az építkezés megindulásától kezdve azzal az előnnyel jár, hogy az épület üzembehelyezése után — akár üzembről, hivatalról vagy lakóházzal van szó — könnyebben lehet figyelemmel kísérni a tűzvédelem műszaki kérdéseit. Így azután a lakóházakban a megelőző tűzvédelmet az Állami Tűzrendészeti Felügyelőség vezetése alatt és azzal együttműködő önkéntes dolgozókra lehet bízni. Az egész rendszer módját nyújt az Állami Tűzrendészeti Felügyelőség dolgozóinak arra, hogy alaposan megismerjék a rájuk bízott objektumokat, főként az újakat...

Elmondok egy esetet, amely a tűzesetek okainak kivizsgálásából folyó tapasztalatok alkalmazásának alaposágáról és következetességéről tanúskodik. Az egyik moszkvai házban — pontosan a lakóknak a városban kívülre történt távozása után 126 órával — tűz keletkezett. A szerv, amely a tűz okát vizsgálta, az égő la-

kasba való behatolásakor fényképfelvételt készített és tekintettel arra, hogy kis tűzesetről volt szó, az ügyel nem fogkozott tovább. A tűzoltóraj csoportjátűzet néhány perc múlva eloltotta. A tűzesetről készített jegyzőkönyv összeállítalkalmával azonban fel kellett tüntetni a kár okát. Ebben a nyomozó szerv felkérve képfelvételek nagytársa segítette, az azt mutatta, hogy az asztal átégett lap vízszintes helyzetben asztallámpa fekk. Rögtön kísérlethez láttak a laboratóriumban. Ugyanolyan típusú asztalt és lámpaszerezték be, mint amelynek körülé, vázát a fényképfelvételek felismerték. Lámpát bekapcsolták a vezetékbe ugyanolyan helyzetben tették az asztallámpára. A tűz a laboratóriumban 125 fél óra múlva következett be. Ez a kísérlet két következtetésre vezetett: Először is a lakás tulajdonosát vonták felelősre azért, hogy lakásának elhagyáalkalmából megfeleltetett az alapbiztonsági előírásokról és bekapcsolt hagyta a lámpát; másodsor: a lámpa előállítója utasítást kapott, hogy váltassa meg a konstrukciót, mert a lánrossz súlypontja és magassága miatt rágált a nehéz tehergépkocsik által előzött házmozgásra. Ime, egy jellempélda arra, milyen helyes következtetéseket von le a szovjet tűzvédelem az esetekből, amikor tűzesetre és ennek következtében a szovjet társadalom károkozására került sor...

Az állami traktorállomásnak az az előtti egyetlen kombájnt, illetőleg traktort sem szabad a mezőkre vagy a földé kiengednie, míg a gépeket nem vizsgál felül az Állami Tűzrendészeti Felügyelőség szerve, hogy meggyőződhessek ar vajon ezek a nagy gépek fel vanna szerelve az előírt tűzvédelmi berendezéssel...

Érthető, hogy az Állami Tűzrendészeti Felügyelőség nem bírná ellátni feladatát önkéntes munkatársak nélkül. Gondjunk arra, hogy a nagyvárosban egy ilyen felügyelőség kerületének közel 350 lakosa van és ezen terület számára a felügyelőnek csak 15 segítőtárs — oktató áll rendelkezésére. Ezért az Állami Tűzrendészeti Felügyelőség felügyelő szervei együttműködnek az önkéntes tűzvéde szervezettel és azok szerveivel, mely a városokban a felügyelőség szakembereinek vezetésével a lakónegyedek és üzemek többségének a megelőző védelmet biztosítják.

Annak ellenére, hogy az Állami Tűzrendészeti Felügyelőség szervei elvégzik a tűzvédelem nagyszerű iskoláit, amely egyenértékűek a többi főiskolával, még mindegyik tovább folytatja általános speciális tanulmányait. Ezek a dolgozóknak többnyire olyan szakaszra specializáló magukat, amely a rájuk bízott terület gazdasági jellegével függ össze. Így pl. egyik a mezőgazdasági gépek védelmével foglalkozó szakmunkáját írja, a másik a gárelleni harc problémájának szenteli magának, a harmadik pedig a tűzvédelemmel kapcsolatos építéstechnikai kérdésekkel foglalkozik stb. Tapasztalataikat azonban mindegyik önzetlenül kicseréli az egész társadalom javára.

(Folytatása következik)

A baráti népek türeltségének sajtójából

Előfordul-e a szalma öngyulladása?

Az utóbbi hetekben több olvasó intézte ezt a kérdést szerkesztőségünkhez. A vezőtlen időjárás viszonyok következtében a gabonát még nedvesen takarították és ilyen esetben többször állapították meg önmelegedést. Heinz Ruttkowski itt közzé teszi és dr. Rotors, a Német Mezőgazdasági Akadémia tudományos munkatársak ezt követő állásfoglalása azt mutatja, hogy a szalma, különösen a zabnak a legveszélyesebb esetben öngyulladás lehet. Ennek ellenére azonban mégis alapos vizsgálat szükséges. Az öngyulladás esetleg fennálló veszélyét megfelelő óvintézkedésekkel, pl. alapos ellenőrzés, hőmérsékletmérés, átrakás, azonnali cséplés stb. által meg lehet szüntetni.

Hogyan keletkezik az öngyulladás?

Az egyik tűzoltóparancsnokság jelentése, hogy az állami gazdaság pajtájában fordított zabszalma már 68 C°-ra felmelegedett és hőmérséklete tovább emelkedett. Az azonnal foganatosított óvintézkedések ellenére a tűz keletkezését nem lehetett megakadályozni.

A közlemény érdemes eszmecserét hozott el arról a kérdéssel: „Hajlamos-e a szalma öngyulladásra?” A felvetés azért, mivel volt — habár kevés — a szalma gyulladására. Másrészt különösen ennek az évnek a nedves nyári hónapjaiban máshelyütt is hasonló megfigyeléseket tettek. Ennek következtében azonnali megelőző intézkedéseket kell foganatosítani, hogy az értékes termény megővődjön a pusztulástól. Egy percre szabad figyelmen kívül hagyni, hogy a szalma az ideiglenes aratás után is mindent megtesz, hogy szándékosan tüzet okozzon, ezt gondatlansággal, öngyulladással idézi elő. Ezért a tűz okának gondos vizsgálata minden esetben szükséges. A fent említett tűz után folytatott vizsgálat azt eredményezte, hogy a szalma öngyulladása lehetséges, azonban csak bizonyos körülmények között. A szénáról azt említték, hogy ha nem teljesen száraz állapotban hordják be, vagy préselve tárolják, hajlamos az öngyulladásra. Ennek oka az el nem halt növényi sejtek és a hő kedvelő mikroorganizmusok életműködése. Hasonló eset a szalmában is bekövetkezhet.

A gabona száraz, különösen levele a szalma időjárás következtében nem érte el a keménységi fokot (cellulózkepződést), ezért az előző években. A különböző mikroorganizmusok tápanyagának (pl. a szén) a gabona száradási folyamata az időidézett csökkenése csak minimális volt, ezért mikrobák lepték el a gabonát. Ez különösen a zabnál és árpánál fordul elő, mivel ezeknek a gabonafajták több levele van.

A szalma az anyagcsere következtében felmeleged le, amely magasabb és sűrűbb tápanyag esetén a kazal belsejéből nem jut ki a külső levegőre. A hő tehát felhalmozódik. Az ezzel kapcsolatos hőmérséklet-emelkedés a mikroorganizmusok felmelegedését okozza, úgyhogy azok növekedéséhez és szaporodnak. Ez a folyamat hőt hoz létre, így a hőmérséklet tovább emelkedik. Míg a mikroorganizmusok egy része a hőérzékenység folytán lassan elpusztul, addig mások életműködése fokozódik és magasabb hőmérsékleten halnak meg. Alacsony hőmérsékleten élő krioofilok (tartamuk +7-től 30 C°-ig) és a közepes

hőmérsékleten élő mezofilok (élettartamuk +15-től 45 C°-ig) ügyszólván előkészítik a termofilok életfeltételeit, amelyek élettartama +55-től 85 C°-ig terjed. Amikor itt az élettartamról beszélünk, akkor ezen a mikroorganizmusok vitalitását (azaz életerejét, életképességét) kell értenünk.

Azt gondolhatnánk, hogy az összes mikroorganizmusok elpusztulásával — kb. 95 C°-on — a hőmérséklet már nem emelkedhet tovább. Azonban ez nem így történik. E biológiai folyamat után a további hőmérsékletemelkedést már vegyi folyamat idézi elő. Ebben az esetben önmagától lassan végbemenő oxidációról (az anyag és az oxigén kémiai egyesüléséről) van szó. Ennél az egyesülésnél az oxidálódó anyagban levő energia egy része hővé alakul át (korhadás, pörkölődés) és a hőmérséklet néhány nap alatt +190—200 C°-ra, illetve +200—300 C°-ra emelkedik. Mivel kívülről egyáltalán nem, vagy csak kevés oxigén kerül a kazalba, az oxigénhiány következtében tűzcsatornák keletkeznek. Ha ezek a csatornák a felületen oxigénnel kerülnek érintkezésbe, akkor lobbanásszerűen meggyulladnak, és a tűz gyorsan elterjed.

Az elmondottakból azt a tanulságot vonhatjuk le, hogy a gabona, illetve a szalma behordására nagy figyelmet kell fordítani.

Mindenekelőtt első követelmény, hogy a gabonát száraz állapotban hordják és rakják be. A behordás utáni legfontosabb megelőző intézkedés a tárolóhely felügyelete és a hőmérséklet ellenőrzése.

A járási tanács mellett működő növényvédelmi kirendeltségek vezetői megbízást kaptak a szalmakazlak felülvizsgálására. Az állandó mérésért és ellenőrzésért természetesen a tulajdonos, illetve az igazgató felelős. Célszerű, ha a szalma öngyulladásánál szerzett tapasztalati adatok rendelkezésre állnak. Ezért elő kell írni, hogy a tűzoltóparancsnokságot (tűzoltóparancsnokot) azonnal értesíteni kell, ha a hőmérséklet eléri vagy túllépi a +55 C°-ot. Az ilyen magas hőmérséklet bekövetkezésekor a gabonát át kell forgatni, s a tűzveszély miatt készenlétben kell tartani a nyomás alatt álló tömlővezetékkel. Az elszenesedett terményt azonnal el kell különíteni a még használhatótól, és le kell hűteni.

A nedvesen behordott terményt késedelem nélkül szét kell teríteni, mert így az összepréselés megakadályozható. Ezt a módszert azonban csak kisebb mennyiség esetén alkalmazhatjuk, de még akkor sem mentesülünk attól, hogy a tárolt terményt állandó felügyelet alatt tartjuk.

Az állandó és lelkiismeretes ellenőrzés, továbbá az óvintézkedések betartása nemcsak az öngyulladás lehetőségét külsőből ki, hanem a gyújtogatók és szabotálók szándékos bűncselekményét is megakadályozhatja, akik az öngyulladás leple alatt akarnak kárt okozni munkás- és paraszt-államunknak. A tűz keletkezési okának megállapításánál éppen ezért gondosan meg kell vizsgálni azt, hogy milyen okból keletkezett a tűz, pontosan betartották-e a szükséges óvrendszabályokat vagy pedig a felelőtlen berakás idézte-e elő a tűz keletkezését.

Gondosan vizsgáljunk meg minden esetet!

A szalma öngyulladásáról eddig még jóformán alig jelent meg szakcikk. Pedig éppen az ideiglenes aratás alatti időjárásviszonyok között könnyen előfordulhat, hogy a behordott termény — különösen a zab — öngyulladásra hajlamos legyen. Ugyanez a megállapítás érvényes a tavaszi árpára is, amennyiben gyomnövényekkel és másodvetésű növényekkel van keverve. Az öngyulladás oka véleményem szerint megegyezik az előző cikkben elmondottakkal.

Az időjárás következtében ebben az évben a terményeket gyakran túl nedves állapotban cséplették. A szalmabálák nedvességtartalmának folytán a normálisnál magasabb, úgyhogy az egyes szalmabálák belsejében sok esetben erős felmelegedés lépett fel.

Amennyiben dróttal összefogott bálákról van szó, úgy az öngyulladás veszélye kisebb, mert az ilyen bálákat egymásra helyezik, ezért viszonylag jól szellőztetett biz-

tosítható. Másrészt azonban a zsineggel összepréselt báláknál előfordulhat, hogy a bálákat felületesen kötik össze. Az ilyen szalmabálák összerakása néha olyan szoros lehet, hogy a bezárt levegő lassan kiszorul, és ugyanaz a folyamat jön létre, mint a frissen behordott szénánál, amely öngyuladáshoz vezethet.

A termények, s ezzel a szalma egyes tüzeinek okáról általános véleményt mégsem lehet mondani. Minden esetet pontosan meg kell vizsgálni. A tüzesetekben ugyanis fontos szerepe lehet a termény fajtájának (legkényesebb a zab), a gazosodás mértékének, az érési foknak, a nedvességtartalomnak a behordás idején stb. Ha ezeket a részleteket pontosan megvizsgáltuk, akkor alkothatunk csak véleményt arról, hogy öngyulladás áll-e fenn vagy pedig más ok idézte elő a tüzet.

(Unser Brandschutz, 1954. november, 4. évfolyam, 11. sz., 23—24. old.)

Kiss elvtárs átvonul a kiállításán

A mezőgazdasági termelés fejlesztéséről szóló párt- és kormányhatározat, valamint a Központi Vezetőségnek a mezőgazdaság szocialista átszervezése és a mezőgazdasági termelés fellendítése további feladatairól hozott határozata célkitűzéseinek megvalósítása érdekében — a nyári mezőgazdasági munkák végrehajtása során ebben az évben el kell érni, hogy a legkisebb veszteséggel minél több gabonát takaríthassunk be. Az ország gabonatermesztésének, a dolgozók kényerének veszteségmentes betakarítása hatalmas feladat és a termelészövetkezetek tagjaitól, a gépállomások és állami gazdaságok dolgozóitól, az egyéni termelőktől, a tanácsok dolgozóitól, valamint a tűzrendészeti szervek és a tűzoltóság minden tagjától fokozott erőfeszítést, nagyobb felelősséget és körültekintő munkát követel.

Tűzrendészeti szerveink szerette az országban alapos felkészültséggel láttak hozzá a gabona tűzkármentes betakarítási munkálatainak előkészítéséhez, s e fontos munkában a községi tűzoltóságokra, valamint a társulatok és szervezetek segítségére támaszkodtak. Az együttes munka eredményeként — kevés kivétellel — elvtársaink mindent elkövettek a mezőgazdaság tűzvédelmének biztosítása érdekében.

A BÁRDIBÜKKI ÁLLAMI GAZDASÁGBAN eddig is minden megtettek a tűzrendészeti szabályok betartásáért, de a vezetőség most olyan tervet akar megvalósítani, amely nagymértékben növeli a gazdaság tűzvédelmét.

— A gazdaság területe és környéke meglehetősen vízszegény vidék — mondja **Kiss István** tűzoltóparancsnok elvtárs —, s adott esetben bizony sok nehézségbe ütközik a megfelelő vízhennyiség biztosítása. Ezért az egyik mélyebben fekvő helyről vízvezeték-hálózattal juttat-

KÖZÖS ERŐVEL A MEZŐGAZDASÁGI TŰZVÉDELME

juk majd el a vizet a gazdaság fontosabb pontjaira.

— Ezzel legnagyobb problémánk, a vízszerezés nemcsak tűzrendészeti, hanem más gazdasági szempontból is megoldódik — kapcsolódik a beszélgetésbe **Németh Mihály** agronómus elvtárs. S hogy mennyire előrelátók vagyunk, azt az is bizonyítja, hogy a most épülő új szertárunk már akkora lesz, hogy abban elfér majd az a 400 l/p-es kismotorfecskendő is, amit — reméljük — hamarosan megkapunk az osztályparancsnokságtól.

A gazdaság megtekintése során **Kiss elvtárs** — aki nemcsak tűzoltóparancsnok, hanem tűzrendészeti felelős is — elmondja, hogy öt éve dolgozik együtt a jelenlegi vezetőség, amelynek tagjai — **Horváth István** igazgató és **Visi Imre** párttitkár elvtársakkal az élen — minden

mezőgazdasági terület felett kell őrködni, hanem emellett nagy gondot kell fordítani az üdülők tűzrendészetére is.

— Az üdülők felülvizsgálása most már nem okoz különösebb gondot — állapítja meg **Prédi József** parancsnok elvtárs —, mert még a nyaralási ideny megindulása előtt — az I. fokú tűzrendészeti hatóság által kiadott határozatok alapján — minden üdülőt felülvizsgálunk a területfelelősök és az esetleges tűzrendészeti hiányszorúkról azonnal jelentést teszünk. Legnagyobb problémánk viszont, hogy az itteni dolgozó parasztek vonakodnak attól, hogy a tűzoltóság soraiba belépjenek, így azután a csapat túlnyomó része iparosokból tevődik össze. Ez természetesen nem jelent hátrányt, de mindenesetre jobb tűzrendészeti munkát végezhetnénk, ha több

— mindenre kiterjed. A pl. két figyelőhely lesz a templom tornyából nézve az egész határt, e „Augusztus 20” tsz-1 építünk egy figyelőt.

— A behordási engedély már kiadtuk — kapcsos beszélgetésbe **Gazda elvtárs** hat háznál azonban elvtársakkal még felülvizsgálni kell tartanunk, mert a tűzoltóság betartása miatt viták hordás engedélyezése, sokat köszönhetünk a társulat elvtársnak, aki minden tőle telhetően nyújt munkánkhoz, s minden tűzrendészeti talanságra kiterjed.

— No, azért nem egészen — hártja el szerdicséretet **Czibola elvtárs** mert az eddig elért eredmények elsősorban a tanács, **Gazda elvtárs** és nem utolsósorban

Elmondja, hogy öt éve dolgozik együtt a jelenlegi vezetőség, amelynek tagjai — Horváth István igazgató és Visi Imre párttitkár elvtársakkal az élen — minden

Elmondja, hogy öt éve dolgozik együtt a jelenlegi vezetőség, amelynek tagjai — Horváth István igazgató és Visi Imre párttitkár elvtársakkal az élen — minden

esetben nagy figyelmet fordítanak a gazdaság tűzrendészetére, s rendszeres vezetőségi értekezleten tárgyalják meg a gazdaság tűzvédelmével kapcsolatos kérdéseket.

A gazdaság megtekintése után **Várszegi** örnagy elvtárs rögtönzött kis ünnepségen nyújtotta át **Kiss elvtársnak** jó munkája jutalmaként a belügyminiszter elvtárs által adományozott „Tűzrendészeti Érem” I. fokozatát. A jelenlévő dolgozók melegen ünnepelték **Kiss elvtársat** és további sikereket kívántak munkájához. Ezekhez a jókívánságokhoz mi is csatlakoztunk, mert a látottak alapján meggyőződöttünk arról, hogy a tűzoltóparancsnok elvtárs valóban jó munkát végez a gazdaság tűzvédelmének biztosítása érdekében.

BALATONBOGLÁRON a tűzoltóságnak nemcsak kiterjedt

mezőgazdasági munkás lenne csapatunkban.

Igazat adunk **Prédi elvtársnak**: bizony jó lenne, ha a tanács nagyobb gondot fordítana arra, hogy a dolgozó parasztek között népszerűsítse a tűzoltóságot és a tűzoltói feladatok elvégzésének fontosságát.

A SOMOGYJÁDI KÖZSEGI TANÁCSNÁL éppen együtt találunk **Gazda Sándor** tűzoltóparancsnok, **Tarró István** tanácselnök és a kaposvári alosztályról **Czibola József** tűzoltó elvtársakat, amint éppen a magasfigyelőhely felülvizsgálására indultak. Velük tartottunk és ütközben a községi tűzrendészeti helyzetéről beszélgettünk.

— Nyugodtan állíthatjuk, hogy eddig minden intézkedést megtettünk — mondja a tanácselnök elvtárs —, mert a tűzvédelmi bizottság figyelme — **Czibola elvtárs** irányításával

működő területfelelősök me, akik a körzetükben náctaggal együtt lelkiismeretesen ellenőrzik a porták propagandamunkát vég

Közben megérkezünk ronyhoz, amely bizony hetősen elhanyagolt állapotban van. **Tarró elvtárs** felhívta a figyelmet a hiányszorúságokra és arra, hogy pár napon belül kiküldjék az ablakok üvegezéséről és az egyéni munkálatakról. **Czibola elvtárs** elvtársakkal, és jóleső érzéssel meggyőződünk, hogy ahol így egymásra néznek, az eredményekben is megmutatkozik az érdekesség, ott jó kezek a község és a határ tűz-

A SZIGETVÁRI TÁLYPARANCSONOK meglehetősen nehéz feladatot a járás 42 községének számos szocialista szervezetének patronálása, illetve ellenőrzése miatt, mert az alosztályi tagjaink között több olyan tűzoltó elvtárs van, akik csak nemrégiben a tűzoltóság kötelékébe kerültek.

A munka azonban egészen megáll, mert a munkások lelkesedése és áldozatos munkája minden vállalt patronálást — személyre négy-öt községre is jutott —, sőt a több elvtársak az új

Czibola tűzoltó elvtárs segítségével Somogyjádiban jól felkészültük a mezőgazdasági tűzvédelmi munkára

rsakkal együtt járják a te-
et s a gyakorlatban adják
ipaszatalkait az elvtársak-

**SZIGETVARI GÉPÁLLO-
SON** Simora László tüz-
elvtárs Tóth István tüz-
észeti felelős elvtárral ép-
tűzrendészeti ellenőrzést
tt, amikor megérkeztünk.

Pár hónappal ezelőtt —
márciusban, áprilisban —
dicsekedtünk volna a gép-
nás tűzrendészeti helyzeté-
— fordulj hozzánk Tóth elv-
— Azóta azonban az
ban kiadott határozat alap-
már sok beruházást nem
/16 előírást hajtottunk vég-

gépállomás tűzrendészeti
pontból valóban kifogásta-
Látogatásunkkor a szakra-
k készítését még nem kezd-
neg ugyan, mert nem dön-
k el, hogy a „Magyar Tűz-
ban között szikrafogó til-
il vagy az osztályparancs-
ág által elfogadott és javá-
tással szereljük-e fel a
ret.

**HOMORUDI GÉPÁLLO-
ON** — Mohács szigetén —
ló rendet észleltünk. Mé-
s József tűzrendészeti fe-
elvtárs az igazgató és a
ltkár elvtársai együtt mien-
elkövet a tűzrendészeti
lyok betartása érdekében,
főből álló tűzoltócsapat
en tagja rendszeresen
vesz a foglalkozásokon,
k azért nem neveznek be
senybe, mert nemrég ala-
k, s a versenyben nincs
gyakorlatuk, mert —
Mészáros elvtárs mondja
vés az önbizalmuk...

osztályparancsnokság által
idott szikrafogó készítését
negkezdtek, és a cséplő-
nyek katonás rendben
znak az udvaron — s
n szekrény mellett ott áll
gy kazalfecskendő.

átottak alapján elmond-
t, hogy a homorudi gép-
ás mindent elkövet, a
és tűzkármentes betaka-
negvalósításáért.

**ÓCSÁRDI GÉPÁLLO-
LA** a Traktorosnap előké-
kor érkeztek. Mindenütt
ek sűrűgtek-forogtak. Az
csoport „szókökutát” ké-
s, a másik az utat javítot-
egyszóval mindenki talál
alót, hogy a Traktoros-
„csinos” legyen a gép-
is.

üzrendészeti felelős, László
társ és a gépállomás fő-
ke, Makai elvtárs fogadott

Darnyi t. törm. elvtárs előadást tart a traktorosoknak, Gyenis és Mike elvtársak pedig ellen-
őrzik a gépállomást

bouunket, s azonnal az „elő-
adóterembe” vezettek, ahol már
teljes létszámban vártak a trak-
torosok. Darnyi t. törm. elvtárs
oktatójellegű — számos helyi
példával színesített — tűzrendé-
szeti előadást figyelemmel
hallgatták a gépkezelők, majd
az előadás végén számos érte-
kes hozzászólással és kérdéssel
egésztették ki az előadást. Míg
Darnyi elvtárs az előadást tar-
totta, közben Gyenis hdgy. és
Mike alhdgy. elvtárs tűzrendé-
szeti szemlét tartott a gépáló-
máson.

SZALÁNTA KÖZSÉGBEN is
megosztották a munkát a pécsi
elvtársak. Gyenis és Mike elv-
társ a tanácsházhoz ment,
hogy a községi parancsnokkal
és a tűzvédelmi bizottsággal
megbeszéljék a soronlevő fel-
adatokat, Darnyi t. törm. elvtárs
pedig a földművelésügyi minis-
teriummal ellenőrizte.

Megdöbbenő, hogy a földmű-
velésügyi miniszter vezetésébe
nyire semmibeveszi a tűzrendé-
szeti szabályok betartását és
milyen felelőtlenül „kezelet” a
darálómalmot. A tűzrendészeti
határozat előírásainak 90%-át
pl. eddig még nem hajtották
végre, bár a végrehajtás határ-
ideje már rég lejárt. Még az
olyan elemi óvintézkedésről
sem gondoskodtak, mint a víz
vagy oltóeszközök biztosítása.
Az pedig már felháborító, hogy
a rossz tető miatt minden eső-
zésekor újra és újra vízben für-
dik a drága berendezés.

Darnyi t. törm. elvtárs alapos
körültekintéssel végzi munká-
ját, majd a jegyzőkönyv ké-
szítésénél záros határidőt szab
a hiányosságok megszünteté-
sére.

BOLY KÖZSÉG tűzoltósága
képzettségével és motorizált
felszerelésével 12 környező köz-
ség tűzvédelméhez nyújt segít-
séget.

— Hosszú utat tettünk meg,
amíg idáig értünk — mondja
Pálfi Ádám parancsnok elvtárs
—, de megérte a sok munkát.
A területfelelősi szolgálat be-
vezetése óta pedig még nyu-
godtabban hajtjuk álomra fe-
jünket. Minden területfelelősün-

ket egy-egy lúccal lattunk el,
amelyben az elvtársak feljegy-
zik az ellenőrző útjukon ész-
lelt hiányosságokat, s azt a ha-
táridőt is, amelyre az illetőnek
meg kell szüntetnie a hiányos-
ságot. A bejegyzések és a hiá-
nyosságok kiküszöbölését ter-
mészetesen személyesen is el-
lenőrzöm. A gyakorlati tapaszt-
alat azt mutatja, hogy amióta
ezt a módszert bevezettük, a
lakosság jobban megszívleli a
területfelelősök tanácsát.

TOLNA KÖZSÉGBEN műkö-
dik az ország egyik legjobban
szervezett önkéntes tűzoltósága.
A nap bármely szakában ke-
ressük is fel a tűzoltóságot, az
országban éjjel-nappal két-két
fő teljesít szolgálatot.

— Ezt úgy tudtuk megvalósi-
tani — válaszol érdeklődésünk-
re Niedzielszki Dezső parancs-
nok elvtárs —, hogy az eltöl-
tött szolgálati időt anyagilag
is honoráljuk. Erre úgy bizto-
sítjuk a pénzt, hogy a tanács
VB-je határozatilag elrendelte,
hogy havonta egy esetben
minden házból egy fő köteles
tűzorségi szolgálatot adni. Ez a
szolgálat azonban havi három
forinttal megváltható, s mi eb-
ből az összegből fizetjük azok-
at a tűzoltókat, akik az ille-
tők helyett szolgálatban van-
nak. Emellett még úgy biztosít-
juk a községi tűzvédelmét —
folytatja Niedzielszki elvtárs —,
hogy a körülbelül másfél év
óta működő területfelelősi szol-
gálat mellett hat körzetre osz-
tottuk a községet és egy-egy
körzetben minden éjjel két fő
tart járőrszolgálatot.

— A jövő hónaptól kezdve
pedig adott esetben — már a
könyező községeknek is gyors
segítségét tudunk nyújtani,
mert akkorra befejezzük a nem-
rég vásárolt tizkerekű
GMC-tartályos gépjármű átala-
kítását — veszi át a szót Orosz
György tanácselnök elvtárs. —
Igaz, hogy sok nehézségbe üt-
között a beszerzés és az átala-
kítás, s a szerződés is át kell
építenünk, hogy az új szer, a
900 l/p-es kismotorfecskendő
targoncával együtt elférjen
bennre, de megérte, mert a jó

megelőző szolgálat mellett most
már biztosítottuk a gyors és
ütöképes tűzoltás előfeltételét
is.

**A ZOMBAI „VÖRÖS CSIL-
LAG” TSZ-BEN** jól felkészül-
tek a tűzkármentes betakarítá-
ásra. Erről a látottak alapján
győződünk meg. A tűzoltópa-
rancsnok-helyettes, ifj. Babar-
cai József elvtárs megérkezé-
sükkor éppen a szérűn tartózk-
kodott és annak feltakarításá-
val és gyomtalánításával kap-
csolatban intézkedett.

— Sürget az idő, mert ha-
marosan nyakunkon az aratás
és a cséplés — mondja Babar-
cai elvtárs. — Éppen ezért már
most gondoskodunk a szérűk
tisztaságáról és a megfelelő
vízkészlet biztosításáról, mert
ha az utolsó pillanatra hagy-
juk, akkor a kapkodó munká-
nak nem sok eredménye lesz.

— A parancsnok elvtárs je-
lenleg villanycséplési tanfo-
lyamon van — jegyzi meg
Szucsány János elnök elvtárs
—, mert ő lesz a gépkezelő a
cséplésnél. Ez részünkre is
megnyugtató, mert így biztosak
lehetünk, hogy a cséplés folya-
mán semmi rendellenesség sem
fordul elő.

A tsz rendezettsége, a fi-
gyelő- és készletügyi szolgálat
megszervezése, a tűzrendészet-
tel való törődés, a szerek kifo-
gástalan karbantartása, vala-
mint a férfi- és az úttörő-
csapat felkészülése valóban azt
igazolja, hogy a zombai „Vörös
Csillag” tsz jól felkészült a ga-
bonaneműek tűzvédelmére.

Három megyében jártunk s
általában mindenütt azt
tapasztaltuk, hogy állami és
községi tűzoltóságaink, vala-
mint a tanácsok és a szocia-
lista szektor vezetői és dol-
gozói jól felkészültek a mező-
gazdaság tűzvédelmének bizto-
sítására. A hátralévő időben az
ellenőrzéseken keresztül el-
 kell érünk, hogy a jó előké-
szület eredménye állandósul-
jon, s a rendezetek és utasítá-
sok maradéktalan végrehajta-
sával testületünk mindenben
hozzájáruljon a veszteségmen-
tes betakarításhoz.

Már a zombai elvtársak is vonulnak...

Készül a zombai elvtársak rendszeresen látogatja területét

Már tisztítják a szérűt a zombai „Vörös Csillag” tsz-ben

AZ ALKALMI IPARI MUNKA Tűzveszélyei

A tűzrendészeti hatóság legfontosabb feladata, hogy meghatározza azokat a szabályokat, amelyek mellett az üzemeltetés minden fajtájánál és részénél megelőzhető a tűz, az esetleg keletkezett tűz pedig a legkisebb károkozással elhárítható és eloltható. Az a lényeg, hogy a hatóság az üzemi élet minden szakaszát és helyzetét alapos vizsgálat alá vegye, mert nincs olyan része, ahol megfelelő szabályozás nélkül, tűz ne keletkezhetne.

Az üzemi munka csoportosítása és az állandó üzemeltetés tűzveszélyei

Az üzemek munkáját tűzrendészeti szempontból általában két részre osztjuk, éspedig: a) az állandó üzemeltetéshez hozzátartozó és b) a rendkívüli helyzeteket, illetve körülményeket szolgáló ipari munkákra.

Állandó munkák: az anyagok be- és elszállítása, a nyersanyag, a félkész- és készáru, valamint a hulladék raktározása, a nyersanyagok előkészítése, a feldolgozás és csomagolás. Alkalmiak az üzemfenntartással, valamint a berendezések és munkagépek javításával, illetve karbantartásával járó munkák.

Az állandó üzemeltetésnél mindenütt előfordulhat tüzeset, mert például a vasúti szerelvények bevonatásához használt gőzmozdonyokból kipattanó szikra tüzet okozhat az üzem udvarán levő gyúlékony anyagok meggyújtásával. Az anyagok raktározásánál, például a tűzveszélyes folyadékok vételezése és lefejtése, a tartályok kinyitása, a folyadékokból eredő gőz a levegővel keveredve stb. olyan helyzeteket teremthetnek, amelyek tüzet idézhetnek elő. Az előkészítő üzemenél az anyagok szárítása ugyancsak tüzet okozhat.

A legnagyobb arányban a feldolgozásnál jelentkezik a tűzveszély, ahol igen sok helyen olyan gőzök, gázok és porok keletkeznek, amelyek a szabadter határára alkalmas hőfok mellett tüzet, sőt robbanást okozhatnak. De ide tartozik még az öngyulladás, a surlódás, az ütés, a villamosberendezések használatánál előforduló hiba (a rövidzárlat) és a hőnfutás is.

A tűzrendészeti hatóságok ezeket az üzemeltetéshez szorosan hozzátartozó helyzeteket kiadott határozataikban, az úgynevezett használati engedélyekben megelőző tűzrendészeti vonatkozásban pontosan és részletesen szabályozzák. Megállapítják például, hogy az ásványolajfinomító vagy oldóanyaggyártó üzem, vagy malom területére gőzmozdonyal és

robbanó motorral működő gépjárművel tilos az áruszállítás. Ezekre a helyekre csak tüzelés nélkül működő vontatókkal vagy egyéb más módon, például csőrlőkkel juttathatók be a vasúti szállítókocsik. Ugyanígy meghatározzák azt is, hogy a szállításban résztvevő dolgozók milyen szabályokat kötelesek betartani.

Hasonlóképpen megállapítja a hatósági határozat azt is, hogy az anyagraktárból a tűzveszélyes folyadékok csak robbanás-gátló szerkezettel ellátott szivattyúval szabad vételezni. Meghatározza továbbá, hogy az anyagok töltését és lefejtését csak felelős személy végezheti. Ugyancsak megállapítja azt is, milyen tűzoltóeszközök és felszerelések szükségesek ennél a munkánál.

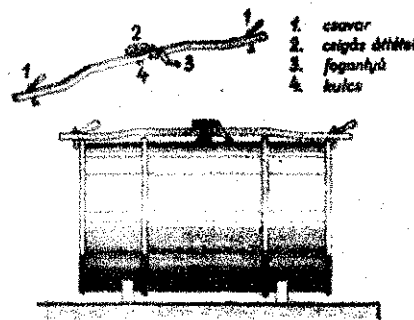
Az üzemeltetésnél meghatározza a tűzveszélyes gőzök, gázok és porok jelenléte esetében azokat a szükséges szellőző be-

Az alkalmi ipari munkánál a padláson, a csatorna vagy a Springberendezés, máskor a fényezőn keletkező fűtőtest kijavítása szükséges, ugyanilyen hegesztéssel, illetőleg fűtőtesttel járó munka fordulhat elő a erőátvitelénél, esetleg egyéb más részénél.

Egyik helyen talán csak felügyelő az ott lévő anyag oltásához alkalmi oltófelszerelés előkészítése szűl. Megtörténhet azonban, hogy a fényező csak a munka leállítása mellett jár a csőrendszer, mert egyébként az üzemet veszélyezteti a javítás. Előfordulhat többek között az is, hogy olykor a fényező javítása válik szükségessé, ha a benzin, tisztaszeszt vagy éhsonló, tűzveszélyes folyadékok tartályonkor gőzölés, öblítés kell ahhoz az edény veszélytelenül javítható. Itt az üzemi káreset mellett a dolgozó élete is veszélyben forog, s ezt a munkát a hatóságnak a legelső sorban figyelembe vennie.

Az alkalmi ipari munka — a fenti példák tanúsága szerint is — először szabályozható, mert a hatóság nem roghatja meg azt, milyen körülmények között folyjon le a javítás. Ezzel ugyanarra megmerevítene a lehetőséget, hogy a különböző üzemek az állítólagos adottságok mellett a merev szabályokat nem tarthatnák be. Ennek nyomán ok indokolja a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság 23—53 BM. Tűk. sz. alatt kiadott utasítást, amely meghatározza, hogy az üzem területén szükségessé váló alkalmi tűzveszélyes ipari munkákat a tűzoltók illetve a tűzrendészeti felelős szervek zottabban ellenőrizzék. A tűzveszélyes munka elvégzéséhez az érdekelt köteles engedélyt kérni a helyi tűzoltótól. Így azután a dolog természetéből következő, hogy az üzemi tűzoltóhatósági jogkör jellegű helyzetet nem lehet volna helyes ugyanis, ha a rendészeti Parancsnokság az I. fokú rendészeti hatóság számára tartotta fenn ezt a jogot, mert sürgős művelet az engedély megszerzése akadályos volna az üzemi termelését, tehát engedélyt volna a termelés érdekében. ezért a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokságnak ezt az utasítását és szerűen úgy kell magyarázni, hogy a hatóság alkalmi munkákhoz minden esetben levő alosztály, az őrsparancsnok vagy az instruktor, s esetleg ezek között — kisebb üzemekben — a rendészeti felelős adja ki az engedélyt.

HORDÓK VESZÉLYTELEN NYITÁSÁRA ALKALMAS ESZKÖZ

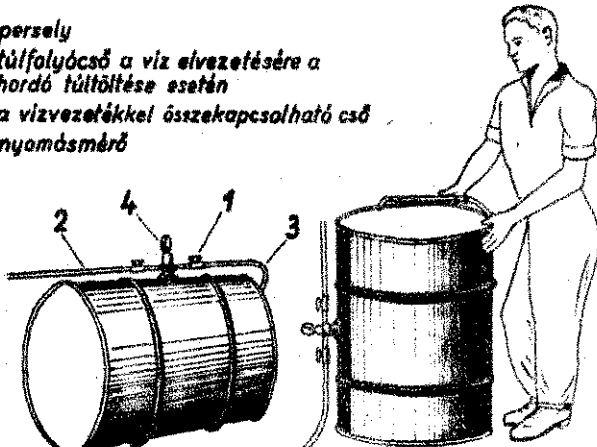
rendezéseket, amelyek az üzemhelyiségek légtérét a robbanási határ alatt tartják. De kikötik ezekben a helyiségekben a dohányzás, a szabad tűz és a nyílt láng használatának a tilalmát is.

Az alkalmi ipari munka tűzveszélye és a kapcsolatos eljárás módja

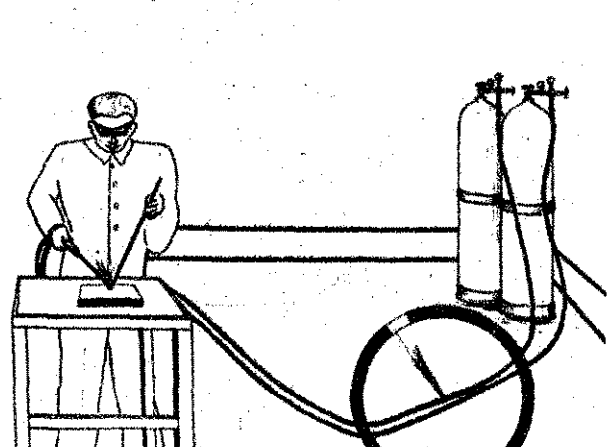
A tűzrendészeti hatóság tehát a helyi adottságok szerint pontosan megállapíthatja az állandó üzemeltetéshez kapcsolatos ipari munkák megelőző szabályait. Más a helyzet azonban az alkalmiszerű eseteknél, amelyek úgyszólván mindig más és más körülmények között folynak le. Nem állapíthatók meg tehát az üzemeltetés használati engedélyében azok az előírások, amelyek a hegesztés, a forrasztás vagy más egyéb javítás különböző változatait szabályozzák.

KÉSZÜLÉK VESZÉLYTELEN HEGESZTÉSHEZ

- 1 persely
- 2 túlfolyócső a víz elvezetésére a hordó túltöltése esetén
- 3 a vízvezetékkel összekapcsolható cső
- 4 nyomásmérő

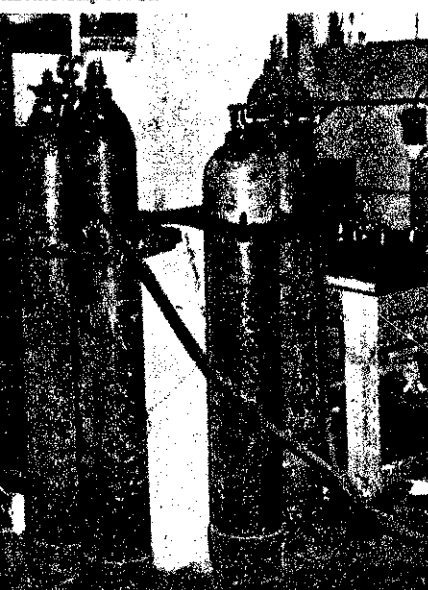
HEGESZTÉS ALKALMÁVAL A KISZAKADT TÖMLŐVEZETÉK KELETKEZIK, -MELY SÚLYOS BALESETET IDÉZHET EL

utasítás mellékleteként egy úrlap pel, amelyen a tűzrendészeti szerv az ezt helyettesítő felelős felsorolja munka elvégzésénél szükséges szabályokat. A szabályok megállapításához az útmutató szerint a tűzrendészeti közeg az felelősével közösen megvizsgálja a munkaszélyes munka helyét és a helyszínt megadja az eligazítást, s azt, hogy a munkán megfigyelés szükséges a munka végénél. Ezt a nyomtatványt 2 (kettő) példányban állítják ki. Az egyik példányt a munkavezető, illetve az üzem felelős kapja abból a célból, hogy ismerje a munkaszélyes előírásokat és a megfigyelési feladatokat a tűzrendészeti szerv felelős irattárába kerül. Az érdeklődő üzem felelős ezen aláírásával igazolja, hogy a tűzrendészeti szerv vagy az üzem részéről megfelelő eligazításban részesült.

Javító munkák és a felhasznált kéziszerszámok, berendezések és szerszámok használati szabályai

alkalmi ipari munkák pontos, módosított és legalaposabb szabályozását követi meg az a számtalan kérés, amely arra vonatkozik, hogy a munkaadóknak a következőkben volt, hogy a munkaadók nem ismerték a szükséges tűzrendészeti követelményeket és nem ismerték tisztában a tűzveszély esetleges következményeivel.

Helytelenül tárolt hegesztő-berendezések

alkalmi ipari munkáknál az eszközök használatánál az idézett miniszteri utasításban az alábbi módszer alapján foglalkozniuk össze a megfelelő tűzrendészeti előírásokat:

A javító munkához felhasznált kéziszerszámok, berendezések és szerszámok használati szabályai.

A munka helyének általános rendezése és az ide vonatkozó előírások megfigyelése.

A javításra kerülő anyagok, berendezések, eszközök vizsgálata, általános ellenőrzése és a szükséges megelőző intézkedések érvényesítése.

A javítást hegesztéssel, forrasztással vagy kovácsmunkával végzik. A hegesztés magas hőfokon égő gázt (acetylén, hidrogén, dissous) és oxigént használnak. Az acetylén-gázt igen sok esetben a hidrogént, a dissousgázt és az oxigént

pedig palackokban tárolják. A forrasztásnál rendszerint kis alakú, egyszerű izzító kályhát vagy benzinlámpát használnak. A kovácsmunkánál hordozható, úgynevezett tábori-fűtőket alkalmaznak.

Mindhárom megoldás rendkívül tűzveszélyes, mert az acetylén fejlesztéséhez szükséges karbid elvizesedve, robbanásveszélyes acetylént fejleszt, s a palackok helytelen kezelése és tartása tűz, sőt robbanás előidézője lehet. A forrasztásnál alkalmazott kályhából a kipattanó szikra meggyújthatja a munkahelyen levő gyúlékony anyagokat. A benzinlámpa a láng mellett még robbanásveszélyes is. A tábori-fűtőből ugyancsak szikra vagy páráz juthat el olyan helyre, ahol az tüzet okozhat.

Az acetylén előállítását, a gázipalackok tartását, raktározását, a hegesztőkészülékek kezelését szabványok határozzák meg. Ezek száma a következő: MNOSZ 6291—92, 15663—15664. Az idézett szabványok teljes részletességgel foglalkoznak a fejlesztőkészülék kivételével, kezelésével, elhelyezésével, tehát minden olyan adattal, amelyek az élet- és tűzveszély megelőzését szolgálják. De felsorolják a szükséges előírásokat a hegesztőberendezés kezeléséhez és a palackok tartásához is. A tűzrendészeti szerveknek kizárólag az a feladatuk, hogy a szabványok érvényesítését ellenőrizzék.

A forrasztókályhánál az a lényeges, hogy a feldőlés ellen rögzítve legyen, a benzinlámpánál pedig a szakszerű kezelés fontos. Ugyanez vonatkozik a tábori-fűtőre is, ahol lényeges, hogy a túlzott tüzezésítés következtében a tűzhely ne szikrázzon a megengedettnél fokozottabb mértékben.

A javító munkánál a tűzrendészeti szakértő azt vizsgálja, mi a hatása a javításnál használatos lángnak vagy a tűznek az ottani környezetre. Rendszerint a gyúlékony anyagok elhordása vagy vízes ponyvával való letakarása, esetleg az ott folyó üzemi munka átmeneti leállítása válik szükségessé. Ugyanekkor azt is meghatározza a szakértő, milyen tűzoltófelszerelés szükséges az esetleg keletkezett tűz azonnali eloltásához. Természetesen meghatározza a felügyelet mérvét és időtartamát is.

A javításra kerülő anyagok, berendezések, eszközök vizsgálata, általános ellenőrzése és a szükséges megelőző intézkedések érvényesítése

A javításra kerülő anyagoknál azt vizsgálja a szakértő, hogy a csőrendszerekben vagy edényekben nincsenek-e éghető porok, gőzök vagy gázok. Ilyen esetekben ugyanis a szakszerű kitakarítás döntő feladat. A tűzveszélyes folyadékok edényeinél és berendezéseinél többszörös alapos kimosás és gőzölés szükséges. Leghatásosabb a gőzzel való öblítés, mert az edényekben az oxidált rétegbe is behatol a folyadék gőze, amely a gőzzel való melegítés következtében innen kipárolog. A ki-gőzölés kb. 5—10 percig tartson, de ezután még az edény kiöblítése is szükséges.

Ha a javítás rendkívül sürgős, az edény széntetrakloriddal is kitisztítható. Ez az eljárás teljesen helyettesíti a gőzölést és az öblítést. Általában egy 2 hl-es hordó ilyen módon való tisztításához 20—25 g széntetraklorid szükséges. Ez a megoldás azonban költségesebb, mint a gőzölés és öblítés eljárás, ezért a szakértő csak végszükségben javasolja.

A hordók és hasonló edények hegesztésénél sokszor okozott már balesetet, illetőleg tüzet az edények kinyitása.

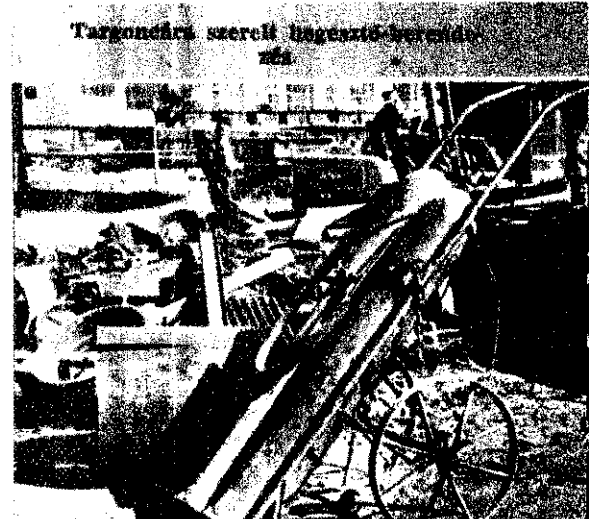

Oxidáns palackok helytelen tárolása

Helytelenül tárolt vasszerszámot (vésőt, kalapácsot, vágót) használtak a megszorult, beoxidálódott csavarmentes záródugó meglazításánál, s az ütések következtében olyan szikra keletkezett, amely a sérülés helyén kiáramló gőzt belobbanította, és a zárt térben robbanásszerű tüzet okozott. A csavarmentes záródugó kinyitásánál igen jól alkalmazható a fogas szorítóval ellátott kulcs. Ezzel a szerszámmal a legfeszesebb, illetve beszorult dugót is veszélymentesen kilazíthatjuk. Egyszerűbb a megoldás, amikor a dugó mellett lassan járó fűrével 15—20 mm-es átmérőjű nyílást fúrunk, melyet vízzel hűtenek, s ezen a nyíláson keresztül töltik meg vízzel a kérdéses edényt. A hordók kinyitásához alkalmas berendezést és öblítő módszert láthatjuk a közleményhez tartozó ábrán, amelyen használatát szovjet szakíró, I. Sz. Rojken javasolja.

Különös elővigyázat szükséges a javításra szoruló edények vizsgálatánál. Ehhez a szabvány pontosan meghatározza az alkalmas lámpát és a hozzávaló vezetékét. Lényeges, hogy a vizsgálólámpának a kapcsolója is robbanásmentes legyen (MNOSZ 1600).

A leírtakban a tűzrendészeti szakértők az alkalmi ipari munkák megelőző tűzrendészeti szabályozásához kaptak általános irányelveket. Ezeket az irányelveket azonban mindig értelemszerűen kell alkalmazni, mert ezek az üzemeltetések olyan sokfélék, s a körülmények annyira változóak, hogy a tűzrendészeti szakértőknek minden esetben külön-külön kell elbírálniuk a szükséges előírásokat. A lényeg az, hogy a tűzrendészeti szakértő a szabályok megállapításánál soha ne hagyja figyelmen kívül a szükséges intézkedéseket, mert az alkalmi ipari munkák, a különféle javítások és karbantartások igen sok veszéllyel járnak, ennél fogva rendszeres szabályozásuk legalább annyira fontos, mint az üzem többi, állandó jellegű munkájára vonatkozó előírások.

Tárgyaszerelés szerelt hegesztő-berendezés

Az iparban egyre újabb utakat keresnek a termelés gyorsítására, a minőség javítására s az önköltség csökkentésére. A Szabad Nép 1955. június 7-én vezércikkében részletesen foglalkozott ezzel a kérdéssel. Többek között ezeket írja: „A minőség javítását jelentősen segítik az új technológiai eljárások és a dolgozók újításai. Egy-két gépgyárunkban például már alkalmazzák az elektrosztatikus festést.” Ezt olvasva, felmerült bennem az a gondolat, hogy nekünk, tűzoltóknak is részt kell kérnünk ebből a feladatból. Ezeket az új munkafolyamatokat tanulmányoznunk kell, hogy megismerésük alapján a munkafolyamatok bevezetésekor megteheszük a megfelelő helyes tűzrendészeti intézkedéseket.

Az új munkamódszerek ismertetésével segítői és támogatói leszünk az ipar fejlődésének. Jelen cikkünkben a meleg és forró szórással és az elektrosztatikus festéssel foglalkozunk. Még kell említeni, hogy a felsorolt eljárások nálunk még csak kísérleti állapotban vannak, sőt egyelőre csak ajánlott eljárások, amelyekkel a magyar iparnak is foglalkoznia kell. Legtöbb tűzrendészeti megállapításunk csak elgondoláson alapszik, de kezdetnek — úgy gondoljuk — ez is segítséget nyújthat a tűzrendésznek és a tervezőmérnöknek.

Meleg szórás

(A meleg festékszórással kapcsolatos problémákat Ellinger Emilnének a Műszaki Élet-ben 1955. március 29-án megjelent cikke alapján ismertetjük.)

A szóró eljárás alkalmazását a fényszórásban a nitrolakkok és a zománcok bevezetése indította meg. A festésnek ez a módja gyors és teljesen kiszorította az ecsetelés kézi műveletét az ipari fényszórásban.

A festékek sűrűn folyóak és szórópisztollyal csak megfelelő mennyiségű (40—80%) hígító hozzáadása után porlaszthatók közönséges hőmérsékleten. Meleg szórásakor a lakk vagy zománc kellő folyékonyságát hígító hozzáadása helyett az anyag hőmérsékletének és esetleg a porlasztó levegő hőfokának emelésével érik el. Első hallásra úgy hangzik, mint ha a meleg szórás tűzveszélyes folyamat lenne, de ez nem így van. Meleg szórás esetében ugyanis az anyag hőmérséklete a pisztolyban körülbelül 35°C , a porlasztó levegő pedig körülbelül 18°C .

A melegítő berendezést, amely a pisztolyban a festék fölmelegítését végzi, tűzbiztosan kell kivitelezni. Amennyiben a melegítés elektromos úton történik, úgy annak kivitele robbanásbiztos legyen.

A meleg szórásnál elpárolgó tűzveszélyes oldószergőzők elszívására ugyanúgy kell gondoskodni, mint a közönséges szóróeljárásnál. Tehát légcserével biztosítanunk kell, hogy a festőhelyiségben az oldószergőzők töménysége mindig alatta maradjon az alsó robbanási határnak.

Szerintünk ez az eljárás nemhogy növelné a tűzveszélyt, hanem ellenkezőleg: csökkenti azt annyiban, amennyiben a festési eljárásához lényegesen kevesebb oldószert szükséges.

Forró szórás

Ennél a festési eljárásnál a lakkot 70°C -ra, a szórólevegőt pedig $25\text{—}30^{\circ}\text{C}$ -ra melegítik fel. A forró szórásnál már nagyobb körültekintéssel kell eljárni, mert a festékek hőmérséklete lényegesen magasabb azok lobbanási pontjánál. Az alkalmazott elektromos berendezések itt is robbanásbiztos kivitelűek legyenek, s a megfelelő szellőzéstől is gondoskodni kell. Mivel ennél a festési eljárásnál körülbelül 40%-kal kevesebb oldószert szükséges, mint a közönséges szóró eljárásnál, nagymennyiségű oldószermegtakarítás érhető el. Az időegység alatt kevesebb oldószert kerül a levegőbe, tehát ennek megfelelően a tűzveszély is csökken. A forró szórás külföldön leginkább a bútoriparban alkalmazzák. Ezzel az eljárással tűkkörfényes bevonat készíthető a bútorokon.

Elektrosztatikus festés

Az eddig ismertetett pisztolyos szórásnál a tűzrendészeti és egészségvédelmi szempontok elszívó berendezést igényelnek. Elkerülhetetlen, hogy az elszívó berendezés csak az oldószergőzőket szívja el; az elszívó levegővel egyidejűleg nagyon sok festékanyag is távozik. Ez nemcsak anyagpazarlással jár, hanem az elszívó kürtő festékekkel való lerakódását is eredményezi. A kürtőt éppen ezért időszakonként ki kell takarítani. Ez a tény munkakiesést jelent a folyamatos üzemi üzemelésnél. Emiatt gyakran előfordul, hogy a szellőző kürtő kitakarítását elhanyagolják, s az begyulladva kellemetlen tüzesetet okozhat. Ezen a kérdésen akar segíteni az elektrosztatikus festés. Ennél úgy történik a festés, hogy a festékszemszcséknek pozitív elektromos töltést adnak, s a festendő tárgyat jól földelik, így az negatív potenciálú lesz. A pozitív töltésű festékszemszcsék — a különmemük vonzásának elve alapján — a festendő tárgyra rakódnak le, s így a festés egyenletes, és veszteség nélkül folyik le. A festési eljárás nem teljesen veszélytelen, mivel a pozitív töltést nagy feszültségű (körülbelül $100\,000\text{ V}$), de kis áramerősségű, egyenárammal érik el. Ha a berendezés nem elég körültekintéssel készül, könnyen felléphet elektromos ívképződés, mely a festék oldására alkalmazott oldószergőzőket meggyújthatja.

A festékszemszcsék elektromos töltését úgy érik el, hogy a festendő tárgy köré a tárgy alakját követő fémrácsot alkalmaznak, s azt szigetelő porcelánlábakra állítják. A festéket kis sebességgel a rácson át az elektrosztatikus térbe juttatják és onnan a festék már a vonzás elve alapján rakódik egyenletesen a tárgyra

Ennél a festési eljárásnál tűzrendészeti szempontokra kevesebb figyelemmel lennünk:

Legfontosabb a festőhelyiség telepítésének robbanóveszélye miatt; a festőhelyiség szellőztetését biztosítanunk kell a szellőzés kialakításánál azonban figyelemmel kell lennünk arra, hogy a lémozgás ne zavarja a vándorló festékszemszcséket.

Az áramátalakító és kapcsoló berendezéseket külön helyiségben kell elhelyezni.

Lényeges kérdés a festendő tárgy földelése. A földelést az MNOSZ 172. sz. rendelettel kell végrehajtani. Fűtőtest, vízvezeték általában földelési célra nem használható. A földelés a jó villámvédelem földelésnél jobb legyen.

A tárgy köré alkalmazott rács oly távol legyen elhelyezve a festendő tárgytól, hogy átívelés ne következhesen elő (körülbelül $100\text{—}150\text{ mm}$). A helyiség fa- vagy műanyagból legyen készíthető, a rácsból olyan távolságra legyen, hogy az veszélymentesen körüljárható legyen.

A festőhelyiség elektromos berendezése robbanásbiztos kivitelű legyen.

Ez a festési eljárás teljesen automatizálható. A tárgyak futószalagon haladnak át a ráccsal határolt pályán. A futószalag a festőhelyiség utolsó részében az infra szárító kemencébe szállítja a festett tárgyakat. A futószalag mozgató motorját, a szellőző berendezés beindítását, a szárító kemence bekapcsolását biztonsági okokból egymással kényszerkapcsolatba kell hozni.

Az elektromos berendezést célszerű úgy elhelyezni, hogy bármilyen üzemi zavarról esetén a teljes berendezés egy gombnyomással áramtalanítható legyen.

A festőhelyiségbe bemenő és ott tartózkodó dolgozók elektrosztatikus töltésmentesítésére is foglalkoznunk kell. A festőhelyiséget szigetelővel (például gumipadlással) kell ellátni és gondoskodni kell a bemenő személy elektrosztatikus töltésének levezetéséről. Erre az óvatosságra azért van szükség, nehogy ívképződés lépjen fel a személy és az elektrosztatikus rács között.

Ezek a felvetett problémák egyelőre csak feltevések, amelyeket kísérletekkel és mérésekkel kell majd ellenőrizni. Velünk való foglalkozás szükségessége azért merült fel, mert egy ilyen kísérleti berendezés megtekintésénél azt tapasztaltuk, hogy az egyenruha fémgombjain igen finom rétegben festék rakódott. Ez a tény azt mutatta, hogy a rácsok keresztül nemcsak a festendő tárgy felé áramlott a festék, hanem a szemlélő ruhájára, illetve fémgombjaira is.

Jelen cikkünkben arra akartunk rámutatni, hogy a tűzoltóknak a technika határait állandóan figyelemmel kell kísérni. Az új eljárásoktól soha sem szabad idegenkednie, hanem a kísérletekbe való bekapcsolódás útján támogatnia kell a fejlesztő tűzrendészeti biztonságát és az általuk elért eredményességét.

Tarján Rezső
tű. alezredes

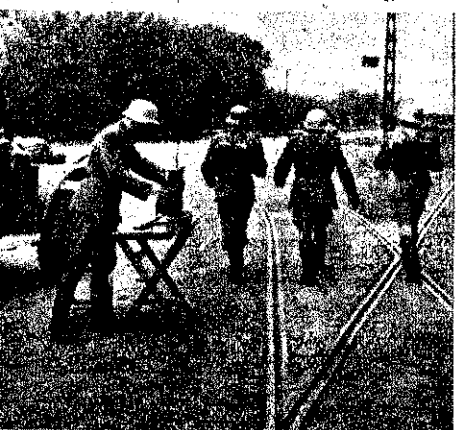

TŰZESetek TANULMÁNYOZÁSA

Vasárnap hajnalban tűz keletkezett egy temeletes lakóépület földszintjén lévő szolóműhelyben. A csiszolóműhely két lyiségből állott, s az egyik helyiségbe kolkolt a hatemeletes épület világítóvarra.

A tűzjelzésre klerkezett egységeket lángnger fogadta. A 10—15 méter szélességű előretörő lángok átcsaptak a szűk lakos tulsó oldalára is és elérték az emeleti lakokat. Gyors beavatkozásra volt szükség.

Az elsőnek érkezett egység parancsnoka gárszerelésre adott parancsot. A vizzerzés a tűztől 100 m-re levő tűzcsapról tétént. A szerelést gyorsan végrehajtott, vizet azonban hiába kért a sugárve-

A tűzoltási csoport a helyszínen a kezdeti munka során

... mert a tűzcsapot nem bírták kinyitni. 3 kinosan hosszú perc telt el, mire gre megindult a víz.

Közben megérkezett a második egység. A szűk utcán végigvonult, hogy megtarja a tűzhöz legközelebb levő tűzcsapot. Az utcában azonban nem volt vízvezeték, y hát nem találhatott tűzcsapot sem. Mial a gépjárműfecskendővel nem tudtak egfordulni a szűk utcában, kénytelenek itak visszatolatni és egy másik utcán levő tűzcsapról szereelni. A rajparancsnoknak ez a tájékoztatása 4 perc sedelmet okozott.

Harmadiknak a tűzoltási csoport érkezett a tűz színhelyére a rohamszerrel. A zoltási csoport vezetője — a parancsnok- g átvétele után — a rohamszer tartályá- l porlasztott sugarat szereltetett. A szere- egy percg sem tartott, hiszen mind- sze egy tekercs tömlőt kellett kifestetni. l porlasztott sugár oltóhatása meglepő lt. A tomló tűz két percn belül ere- t vesztette. Az első és második fecskenk- két-két sugara, amely közben szintén adásba indult, már könnyűszerrel vég- t a tűzzel a két földszinti csiszolóhelyi- gben.

A feladat nehezebb része azonban csak után következett. A felderítés során ki- rült ugyanis, hogy a világítócvár mint y hatalmas kémény, felszállította a tüzet nden olyan lakásba, amelynek ablaka világítóudvarra nyílt, sőt még a hat- eletes épület tetőzetére is. A tűzoltás zetője — emeletenként megállapítva, gy mi ég — feljutott a padlás térbe. adión utasítást adott a háttérparancs- knak, hogy a rohamszer parancsnoka és y beosztott puttonyfecskendővel és ntőeszközökkel jelentkezzen a padlás- ben, a többi egység pedig — a föld- ntől a hatodik emeletig, emeletenként

egy-egy puttonyfecskendővel és kézi esz- közökkel — oltsa el a lakásokban kelet- kezett tüzeket.

A tűzoltás vezetője, miután kiadta a rohamszer parancsnokának a kezdődő te- tőtűz oltására vonatkozó parancsot, le- ment a VI. emeleti lakásba, ahol már ott találta a puttonyfecskendővel eredmé- nyesen dolgozó elvtársakat. Ugyanezt ál- lapította meg az V., IV. és III. emeleten is. Egyedül a II. emeleten talált olyan mé- retű tüzet egy faskamrában, ahova egy „E” sugár szerelését kellett elrendelni.

Nagyobb jelentőségű lakástűz sehol sem volt. Általában a mellékhelyiségek ablakai nyíltak a világítóudvarra, és csak ezekben volt kisebb méretű beégés: ablakkeret, szekrény, láda, polc és tüzelőanyag égett. Ha a lakók nem a szobabútorok, ruha- és ágyneműk kihordásával foglalkoztak volna, hanem a tűzoltással, néhány vödör vízzel maguk is elolthatták volna a tüzet. De — ahogy már ilyenkor lenni szokott — nagy volt a pánik, sok a rémhír, és mindenki fejét vesztve mentett, ami menthető volt, ahelyett, hogy a tüzet oltotta volna.

A lakók megnyugtatása, a hurcolkodásról való lebeszélése és a tűzoltásra való rábe- szélése nem könnyű feladata a tűzoltás ve- zetőjének. Ilyenkor ugyanis minden lakó azt akarja, hogy a tűzoltók először az ő la- kásában oltás el a tüzet. Ilyen és ha- sonló helyzetekben a tűzoltás vezetője gondoljon arra, amit a „Tűzoltás módszer-

A tűzoltás vezetője — rádióon keres- tül — tájékoztat parancsot ad

tana” tanít: „Legyen erős akaratú, hogy nehéz helyzetekben is ő irányítsa az ese- ményeket, és ne azok sodorják őt. Jelle- mezze az önállóság, határozottság és hasza át a sikerbe vetett hit minden cseleke- detét.”

A tűzoltás vezetője azonban — különö- sen nagyobb tüzesetknél — egymaga, segítő társak és híradás nélkül csak igen hiányosan tudja érvényre juttatni a köz- ponti irányítást, a szervezett és eredmé- nyes tűzoltás alapfeltételét.

„A tűzoltás szabályzata” meghatározza, hogy középtüzek esetén a tűzoltás vezető- jének segítő társa a háttérparancsnok és az eligazító tiszt, nagy tüzek esetén pedig a vezetési törzs, valamint a harcsizakaszok parancsnokai.

A tűzoltás szabályzata kötelezi a tűzolt- ás vezetőjét, hogy a beosztott parancs- nokokkal állandó kapcsolatot tartson; az utasítások késedelem nélküli közlésére, ezek végrehajtásának ellenőrzésére híradó eszközöket használjon, illetve hírvívó szol- gálatot, szervezzen és működtessen. A tűz- oltás vezetője ugyanis hírvívó szolgálat

A háttérparancsnok a rádióon veszi parancsot kiadja a rajparancsnoknak

vagy híradó eszközök hiányában parancsait nem tudja eljuttatni kellő időben és mindenhova, ahova szükséges.

Budapesten a tűzoltás vezetője a híradást a tűz színhelyén — hordozható adó- vevő rádiókészülékkel biztosítja. A rádió- készülékek a tűzoltási csoport készenléti gépkocsiján vannak elhelyezve. A tűzoltási csoport minden jelentősebb tüzesethez ki- vonul. A helyszínre érkezéskor az eligazi- tó tiszt az asztalára helyezi az egyik rádiót, a másikat a háttérparancsnok és a harmadikat pedig a tűzoltás vezetőjének híradósa viszi magával (1. kép).

A tűzoltás vezetője rádióon közli a pa- rancsait a háttérparancsnokkal. A háttér- parancsnok a parancsokat kiadja a rajpa- rancsnokoknak úgy, hogy a parancs kiadá- sát saját készülékén a tűzoltás vezetője is hallja. A parancs végrehajtását a tűz- oltás vezetője közli a rádióján. Az eligazi- tó tiszt a beszélgetéseket az időpont pon- tos megjelölésével szóról szóra jegyzi.

A rádió-összeköttetést az ismertetett tűz- esetre alkalmazva, képezzük el, hogy a tűzoltás vezetője éppen a hatemeletes épület padlástérébe érkezik, amikor látja, hogy kb. 2 m²-nyi területen izzik a tető- szerkezet. Rádióon keresztül azonnal utasi- tást ad a háttérparancsnoknak — aki ebb- en a pillanatban éppen az utcán tartózk- dik —, hogy a rohamszer parancsnoka és négy beosztott puttonyfecskendővel és kézi eszközökkel jelentkezzen a padlás- térben. A háttérparancsnok ismétli az adást és a parancsot közli a rohamszer parancsnokával. A rohamszer parancsno- ka és négy beosztott felérkezik a padlás- térbe, ahol a tűzoltás vezetőjétől megkap- ják a további parancsot. A kiadott parancs- ot a tűzoltás vezetőjének rádiósa rádióon keresztül közli. A beszélgetéseket az ud- varban az asztalnál ülő eligazító tiszt — az időpont pontos megjelölésével — jegyzi. (2., 3. és 4. kép.)

Rádió segítségével így történik minden parancs továbbítása, a végrehajtás ellen- őrzése, a tűzoltással kapcsolatos minden intézkedés pontos rögzítése, és minden egyéb a tűzoltással kapcsolatos hírköz- lés — anélkül, hogy hírvívóket kellene le- s fel futtatni a hatemeletes épületben, vagy — ami még rosszabb —, a tűzoltás vezetőjének kellene futkosnia, hogy pa- rancsait eljuttassa az illetékesekhez.

György Antal
tű. őrnagy

Az eligazító tiszt írásban rögzíti a kiadott parancsokat

TŰZOLTÓINK életéből

A tolcsvai községi tűzoltóság ünnepe

Megyénk területén befejeződtek a községi tűzoltóság 1954—55. évi továbbképzésének vizsgái. Az osztályparancsnokság értékelte a vizsgák eredményét, és az első, legjobb eredményt elért Tolcsva község részére ítélte a megye vándorzászlaját.

A vándorzászló ünnepélyes átadására június 19-én, vasárnap került sor. Az ünnepségen megjelent a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság részéről Sági Lajos fhdgy. elvtárs, részt vettek a községi tanács képviselői, az osztályparancsnokság kiküldöttel és természetesen a község valamennyi tűzoltója, az úttörőkkel együtt.

Ser Károly elvtárs, a községi tanács VB-elnöke üdvözölte a megjelenteket, majd Sági fhdgy. elvtárs tartott rövid beszédet. Beszédében többek között hang-

súlyozta, hogy ez az újabb eredmény is bizonyítja azt az összefogást és jó kollektív szellemet, mely a község tűzoltócsapatát eddig is jellemezte.

Ezután Varga Sándor hdy., osztályparancsnok-helyettes elvtárs átadta a vándorzászlót a parancsnok elvtársnak. Solitész Lajos hdy. elvtárs a zászló átvételkor a csapat nevében ígéretet tett, hogy a zászlót nem engedik át más egységnek, s további munkájukkal fokozzák eredményeiket.

Az ünnepély után hosszabb ideig beszélgettünk az elvtársakkal. Szavaikból a tűzrendészetért való odaadás s a hivatás szeretet csendült ki. Felejthetetlen élmény volt, ahogy a két legidősebb tűzoltó — Csontos Lajos elvtárs, aki 80 éve és Szűcs András elvtárs, aki 34 éve tűzoltó — beszélt a fiataloknak a tűzoltó-

helytállásról. Csontos elvtárs vá azokat a nehézségeket, melyekkel a rban kellett megküzdeniök, és beszélt utolsó tíz év fejlődéséről.

A felszabadulás óta valóban sokat lődött a tolcsvai tűzoltóság. Úttörőcs három esetben ért el első helyezést a gyei versenyen, de nem maradt mög a férficsapat sem rádió-, röplabdafels: és 200 l/p-es kismotorfeckendőreményével. Szeretik és ápolják is fe reléseiket: a szertárban minden ragy tisztaságtól.

Elbúcsúztunk az elvtársaktól és azzal érzéssel váltunk el tőlük, hogy a tolc tűzoltóságra mindenkor számíthatun mezőgazdaság tűzvédelmének biztosít ban.

Solitész Pál
tű. tőrm.

Ifjúsági találkozó Nagykovácsiban

A DISZ II. kongresszusát, dolgozó ifjúságunk tanácskozásait az egész ország figyelmé és lelkesedése kísérte. Ez a lelkesedés elsősorban a munka frontján nyilvánult meg: ifjúságunk a termékek tonnáiában és minőségében, valamint példás magatartásával tett hitet a kongresszus nagy ügye mellett.

Szorgalmas munkanapok után ünnepi műsorokon, a kultúra vonalán is kifejezték együtvértartozásukat. Ifjúsági találkozók alkalmával még szorosabbra fűzték soraikat. Különböző vidékek fiataljai cserélték ki a DISZ-mozgalmában szerzett tapasztalataikat, majd a sport területén mérték össze fizikai felkészültségüket. A szabadtéri színpadokon pedig szebbnél szebb műsorszámokkal szóra-

koztatták a találkozón megjelenteket.

Ilyen szép találkozó volt a budai járás DISZ-bizottságának és a nagykovácsi DISZ-alapszervezetének június 19-én, a kongresszus tiszteletére rendezett járási ifjúsági találkozóval egybekötött juniálisa. A fiatalok már a kora reggeli órákban megérkeztek a gyönyörű fekvésű nagykovácsi község határában elterülő erdő szélére. Az ideális környezetben honvéd és tűzoltó elvtársak építették a szabadtéri színpadot és az esti balettműsor csodálatosan szépnek ígérkező színes vízfüggöny-hátterét képező állványt.

A megjelenteket változatosabbnál változatosabb sportversenyekkel és bemutatókkal

szórakoztatták olimpikeink és élsportolóink; majd a járás legjobb DISZ-kultúracsoportjainak színes műsorában gyönyörködhettek a megjelentek.

A délután folyamán a Pest megyei Tűzrendészeti Osztályparancsnokság által rendezett DISZ- és úttörőtűzoltó-bemutató és verseny következtét. Ifjú tűzoltóink vizes támadási gyakorlatát lelkes tappsal jutalmazta a szépszárnú közönség. A jól sikerült támadási gyakorlat után a járási DISZ- és úttörő-csapatok kocsifecskendőszerezési versenyét láttuk, ahol kiváló eredményt ért el a tárnoki önkéntes tűzoltóság DISZ- és a pillisszentivániai úttörő-csapat; jó munkájáért mindkét csapat az Osztályparancsnokság oklevelét kapta.

A kultúrműsor színvonal nagyban emelte az állami oltóság központi zenel amely az egésznapos műsor retében több esetben szer fűvös részlegének műsori: Az esztrád-részleg pedig E Tibor szds. elvtárs vezény: vel a MÁVAG balettkará szebbnél szebb műsorszám kísérte. A balettszámok h ré a reflektorokkal kívül tott vízfüggöny változatos nei tették hatásosabbá. Mé sem ült a balettműsor után hangzott taps, mikor felre tek a szép nap befejezését lentő tűzijáték rakétái. A lálkozóon megjelent tűzoltó társak azzal a tudattal távo: a szép helyről, hogy még rosabbá tették kapcsolata dolgozó ifjúságunkkal.

Kocsifecskendővel a tárnoki DISZ...

...és a pillisszentiváni úttörőtűzoltó-csapat.

HAROM jubileum

Bölcske

us 19-e jelentős nap volt a bölcskei, községi öntűzoltók életében. A testület ezen a napon ünnepe fennállásának negyedszázados jubileumát.

testület tagjai a tanácsházán gyülekeztek és a hekegar kíséretével, pattogó induló hangjai mellett a községi kultúrház udvarára, az ünnepség helyére.

széreny ünnepség egyszerű keretek között zajlott. A felsorakozott egység parancsnoka jelentést Vasas hídgy. elvtársnak, majd Baranyai Lajos, a községi tanács VB elnöke üdvözölte a megérkezett.

ünnepi beszédet Vasas hídgy. elvtárs mondotta. Beszédében a többi között hangsúlyozta a községi tűzoltóság nagyfontosságú és megtisztelő feladatát a megalapítás és a falu tűzvédelmében. Ezután a testület ünnepi ünnepségének jelentőségét és az eddigi eredményes munkát méltatta, majd a legjobb munkát végzők részére átnyújtotta a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság által adott pénzjutalmakat és elismeréseket; az ugyancsak jó munkát végzők pedig osztályparancsnoki dicsérő oklevelet kaptak.

beosztott elvtársaknak Böjtös törm. elvtárs, elvtárs eltségező adta át az előléptetéseket.

án Valentini elvtárs, a járási tanács VB-titkosa szólott az elvtársakhoz, és kérte őket, hogy az elvtársak hasonlóan, továbbra is lelkesen munkálkodjanak a község tűzvédelmének biztosításán majd a jövőben elvtárs, a községi pártszervezet titkára mondván buzdító, lelkesítő szót.

Sándor tűzoltóparancsnok elvtárs megilletőmondott köszönetet a gondoskodásért és a katalinokért.

ünnepség végeztével baráti beszélgetés folyt le a hívott vendégek és a községi tűzoltó elvtársak között; az ünnepi vacsora után pedig vidám táncmulatsággal fejeződött be a bölcskei tűzoltóság negyedszázados jubileumának széreny, ünnepi napja.

Szabadszállás

szabadszállás község önkéntes tűzoltósága május 19-én ünnepelte fennállásának 50 éves évfordulóját.

ünnepségen megjelentek a párt, a tanács és a község képviselői, valamint az osztályparancsnokság elvtársai: Nép Mihály t. hídgy. és Csuka Mátyás t. hídgy. elvtársak.

ünnepi beszédet Nép hídgy. elvtárs mondotta, beszédében a közönség előtt röviden ismertette a községi önkéntes tűzoltóság történetét. Beszédében kiemelte azokat a tetteket és eredményeket, melyek a szabadszállási tűzoltók fél évszázados munkájának alatt érték, majd beszédében befejező részében a jövőbeni jó munkára buzdította az elvtársakat.

ünnepség után Nép hídgy. elvtárs Hidasi József községi parancsnok elvtársnak 32 éves tűzoltói munkáját jutalmaként, Bérczes Emil községi alhídgy. elvtárs pedig a szertárépítésnél kifejtett munkásságát átnyújtotta a főosztályvezető elvtárs dicséretét. A községi alhídgy. és Dóczi István községi elvtárs a szertárhoz vezető bekötőtű építésénél kifejtett tevékenységükért pénzjutalomban, több tűzoltó pedig előléptetésben részesült.

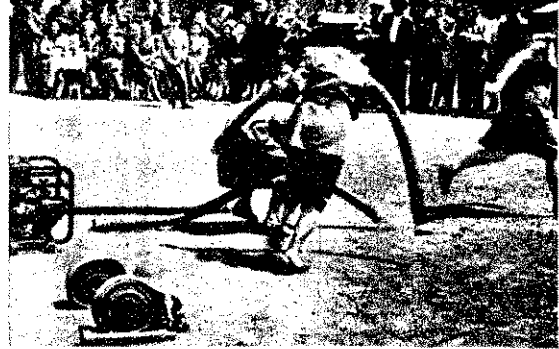
Hidasi József parancsnok elvtárs köszönetet mondott a vendégeknek, majd a csapat nevében ígéretet tett, hogy az elmúlt 50 év hagyományaihoz méltóan mindent megtesznek a község és a határ tűzvédelmének biztosítására.

Polgár

Szembem Tiszapalkonyával, ahol szocialista iparunk büszkesége, a hatalmas erőmű épül — a festői szépségű Tisza parton terül el Polgár község. Takaros kis házak sorakoznak egymás mellett katonás rendben; már csak itt-ott borítja tetejüket nádfedél.

65 évvel ezelőtt, amikor a sok nádfedeles ház között nem is oly ritka vendég volt a vörös kakas, pár lelkes ember (akik közül már senki sem él) alakította meg a tiszapolgári önkéntes tűzoltóegyletet. Azóta sem hagyták kialudni az emberbaráti szeretet és segíteni akarás lángját a polgári tűzoltók, sőt gondosan óvták azt a háború pusztító viharától. 1945-ben újult erővel kezdtek hozzá egy erős községi tűzoltóság újjászervezéséhez. Az azóta eltelt idő alatt a polgári elvtársak számos tanújelét adták hivatásszeretetüknek.

Május 12-én elvtársaink bensősé-

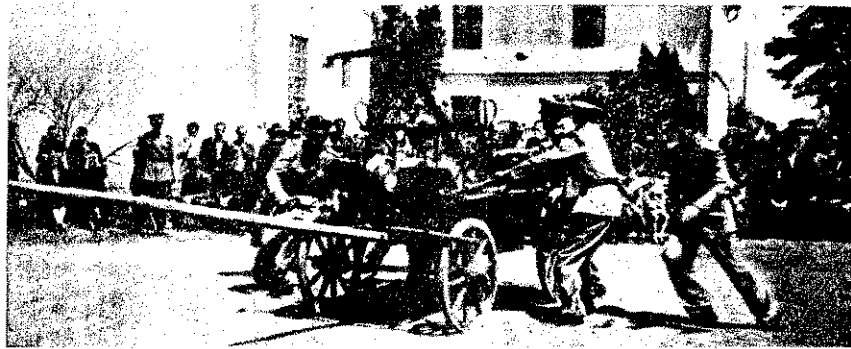

Lendüleles szerelést mutattak be a polgári tűzoltóanyagok

akkor élénjártak feladatuk elvégzésénél és kérte a testület tagjait, hogy kövessék az olyan élénjáró elvtársakat, mint pl. Barna Károly, Barnai Béla, Lukács József, Turóczy Árpád, Oszter Ferenc, Pápai Imre, Szabó Károly, Barna József, Kerékgyártó József, Nagy Gábor, Riga László és Juhász Ferenc.

Ezután Somogyi Ferenc t. hídgy. elvtárs a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság részéről, Hunyadi elvtárs pedig a megyei tűzrendészeti osztály nevében adták át a kitüntetések és előléptetéseket.

Az értekezlet után jól sikerült tűzoltóversenyt rendeztek, amelyen a

A kocsifecskendő-szerelési versenyt a polgáriak nyerték

ges ünnep keretében emlékeztek meg az elmúlt 65 esztendőről. Az ünnepi értekezleten Barna Károly községi parancsnok elvtárs üdvözölte a megjelenteket, majd beszámolójában röviden ismertette a testület 65 éves munkásságát. Ígéretet tett, hogy továbbra is lelkes harcosai lesznek az önkéntes tűzoltóságnak, és minden erejükkel arra törekednek, hogy még jobb munkát végezzenek a község tűzvédelmének érdekében.

A községi parancsnok elvtárs beszámolója után Hunyadi László t. hídgy. elvtárs ünnepi beszédében méltatta a községi tűzoltóság munkásságát, elismerve azt a lelkes és fáradhatatlan munkát, melyet az önkéntes tűzoltó elvtársaink a tűzvédelem terén kifejtettek. Külön kiemelte, hogy a polgári elvtársak a jubileumi évben társadalmi munkával tűzoltószertárt építenek, hogy új otthonukban még jobb munkát tudjanak végezni a község élet és vagyonának megvédése érdekében. Beszédében felhívta a figyelmet a nyári időszakban megnövekedett feladatok maradéktalan elvégzésére, mely a legnagyobb éberséget követeli a község minden tűzoltójától. Befejezésül megköszönte azoknak a lelkes községi tűzoltó elvtársaknak a munkáját,

környező falvak, valamint a helybeli tűzoltóság mutatta be szakmai tudását.

A kocsifecskendő-szerelésben 1. Polgár, 2. Egyek, 3. Tiszagyulaháza csapata lett. A közös ebéd után rövid kultúrmműsor, majd reggelig tartó táncmulatság következett.

Bizunk abban, hogy a polgári önkéntes tűzoltóság továbbra is méltó lesz ahhoz a jó hírnévhez, amelyet eddigi kiváló munkájával megszerzett, s ugyanolyan szorgalommal és önzetlen munkával szolgálja továbbra is Polgár község dolgozóinak élet- és vagyonbiztonságát, mint ahogy azt az elmúlt esztendő során tette.

Hunyadi elvtárs átadja a jutalmat a szerelési verseny résztvevőinek

Néhány kérdés a szabványelőírások módosításáról

Egy esetben már beszéltünk arról, hogy a szabványok nem merev és örökérvényű előírások, hanem alkalmazkodnak a mindennapi élethez. Ez azt jelenti, hogy ha a tűzrendész a szabványokban helytelen előírásokat talál, úgy azok módosítására javaslatot tehet. Jelen híradókban Faragó János t. ú. hogy néhány szabványra vonatkozó megjegyzésével foglalkozunk. Előzetesen kérjük, hogy problémáira csak késve válaszoljunk.

MNOSZ 9799. sz.

KÉRDÉS:

A talajszint alatt milyen tűzveszélyes folyadékot lehet tárolni, milyen módon és milyen mennyiségben? Azért tartom szükségesnek ezzel a kérdéssel foglalkozni, mert a tűzveszélyes folyadékok gázai nehezebbek a levegőnél és a talajszint alatti mélységből nem tudnak eltávozni.

FELELET:

A felvetett kérdés tényleg helytálló, mert a fenti szabvány nem tartalmaz erre vonatkozó előírásokat, tehát a szabvány módosításánál erre gondolniuk kell.

MNOSZ 9942. sz.

KÉRDÉS:

1. A szabvány 9.10. szakasza előírja: „A szabadon álló és az épület tűzfalához csatlakozó zárt kamrák körítő fala közepesen tűzbiztos, (MNOSZ 599) legyen.” Továbbá a szakasz végén kimondja, hogy: „a zárt kamra ajtaja mérsékeltan tűzbiztos (MNOSZ 595) kivételül legyen.” Miért rendelkezik a szabvány úgy, hogy a körítő falak közepesen, az ajtók pedig csak mérsékeltan tűzbiztosak legyenek?

2. A szabvány nem foglalkozik azzal, hogy a zárt kamra padlószintje a külső terepszinthez viszonyítva mennyivel lehet mélyebben, vagy magasabban?

3. Miért nem foglalkozik a szabvány a zárt kamratípusok méreteivel? Megállapításom, hogy a zárt kamrák méretei kivitelezés után igen változók. Helyes lenne megadni a zárt kamratípusok hosszúság-, szélesség- és magasság-méretét.

4. A szabvány egyáltalán nem intézkedik a zárt kamrák villámvédelmével kapcsolatban. Mi ennek az oka?

5. A zárt kamráktól milyen távolságra lehet éghető anyagot tárolni? A szabvány ugyanis erre nem ad feleletet.

6. Közforgalmú útvonalon milyen távolságra lehet zárt kamrák elhelyezni? Ezt a kérdést a szabvány szintén nem érinti.

7. A zárt kamra környéken milyen távolságra engedhető meg a dohányzás és a nyílt láng használata; pl. dohányzás, hegesztés, hulladékégetés és egyéb tűzveszélyes cselekmény?

8. Miért nincs a zárt raktárkamráknak típus-tervük? Az állam igen sok tervezési költséget takaríthatna meg.

FELELET:

A főtett kérdésekre a következőkben válaszolunk:

1. Itt azért van alacsonyabb fokozatú ajtó, hogy robbanás esetén könnyebben felszakadjon. Erősebb kivétel már azért sem szükséges, mivel az ajtó minden esetben a szabadba nyílik.

2. Megállapítása helyes, ilyen szempontból már merültek fel viták. A padlószint nem lehet alacsonyabban a külső terepszintnél.

3. Nem szabványosítási feladat. A tervező intézetek készíthetnek típusterveket.

4. A létesítmények mindig alacsonyabbak, mint a környező épületek, tehát nem kell villámvédelemről gondoskodni. Ha viszont a kamra minden épülettől távol, szabad térségen nyerne elhelyezést, úgy ilyen esetben a villámvédelmi szabvány kötelező.

5. A szabvány tartalmaz telepítési távolságokat, de ilyenek az MNOSZ 15633 sz. szabványban is találhatók.

6. és 7. A szabvány minden változatra nem adhat kikötéseket, a helyzet mérlegelése már a tűzrendész feladata.

8. Lásd a 3. kérdésre adott választ.

MNOSZ 15633. sz.

KÉRDÉS:

A szabvány 9.10. szakasza foglalkozik a zárt kamrákkal, amelyekben a IV. és V. veszélyességű fokozatba tartozó tűzveszélyes folyadékot lehet tárolni. Hiányolom, hogy a szabvány nem foglalkozik a következőkkel:

1. A zárt raktár milyen távolságra közúton levő létesítményektől; pl. üzemtől, raktártól, vagy egyéb tároló.

2. Lehet-e olyan helyiségben IV. és V. veszélyességű fokozatba tartozó tűzveszélyes folyadékot tárolni, ahol felette, tehát a termelőüzem, vagy raktár (pl. más raktár) van? Egyébként a tűzveszélyes folyadék a környező helyiségektől levő helyiségektől közepesen tűzbiztos el van választva.

3. Nem ad feleletet a szabvány hogy a raktáron belül hogyan történjen veszélyes folyadék tárolása.

4. A szabvány 9.10. szakaszának 2. nem írja elő, hogy a zárt raktár kezét nélkül épüljön. Csak azt rögzíti, de tűzbiztos tetőhéjazattal. Adott esetben vitás lehet, a fődöntés.

5. A szabvány nem említi meg a padlózatát, sem azt, hogy az milyen legyen.

6. Hogyan történhet a zárt raktárrel a problémával a szabvány egyébként foglalkozik.

FELELET:

Válaszunk a következő:

Az 1. és 2. kérdésre a 9.10. elsőként feleletet. Ez azt mondja, hogy a rak telepítési szempontjából lakatlan területek távolságától el kell választani. Ugyanakkor kimondja, hogy más rendeltetésű tűzveszélyes folyadékot az MNOSZ 595-ben tárolni lehet.

3. Erre a kérdésre az MNOSZ 9799-ben 3. pontja ad felvilágosítást, a tűzveszélyes folyadék tárolása csak tárolóközépközben, vagy más engedély nélkül történhet. Az V. fokozatú anyagok tárolása nem tilos.

4. Megállapítása helytálló; e pontzik, hogy a tetőszerkezet fődöntés a módosításánál erre feltétlenül ki kellene mondani.

5. Kifogása nem helytálló, mert bekezdésben azt találjuk, hogy „...nak... nem éghető anyagból készült mentes padlóval kell készülnie.”

6. A fűtés kérdésével a 9.05. pont foglalkozik a szabvány. Erre ráakadnánk. A helyes az lenne, ha a szakaszban foglalkozna az összes fűtésre.

Újítási híradó

A tűzoltóiskolákon és a továbbképzés keretében folyó oktatás során beigazolódt, hogy szemléltető eszközökkel sokkal eredményesebb az oktatás. Ennek a gyakorlati tapasztalatnak megfelelően az iskolai és továbbképzési oktatás sikereinek fokozására a Tűzrendészeti Parancsnokság Kiképzési Osztálya számos oktatóablát készíttetett.

Az eddigi szemléltető rajzok kaszírozva kerültek felhasználásra. Az elkészített szemléltető rajzok felkaszírozása azonban meglehetősen sok pénzbe került, mert egy ábra kaszírozásáért 34 forintot kellett fizetni. A kaszírozás ellenére az oktatóablák azonban mégis gyakran bepiszkolódtak, elrongyolódtak, amit főleg az okozott, hogy az oktatóablák kezelése nem mindenkori történet kellő gondtal. A rajzok idő előtti tönkremenését nem utolsó sorban elősegítette az is, hogy az elkészített rajzra gyakran azonnal szükség volt, és emiatt nem volt idő annak felkaszírozására. A kaszírozás elkészültéig ugyanis gyakran 3-4 hetet is igénybe vett.

Szemléltető oktatóablak megvédése

A fenti hiányosságok kiküszöbölésére a „Dózsa György” Tűzoltóiszthelyettes-képző Iskola állományába tartozó Vidor József t. ú. törm. elvtárs, műszaki rajzoló az oktatóablaknak eddigi felkaszírozása helyett ábrakeretet tervezett a táblák megvédésére. Az ábrakeret fenyőfából készül, s két részből áll: mellső és hátsó léckeretből. A hátsó léckeret között merevítő lécek vannak. Ugyanakkor a hátsó kereten van a felüggesztő fül, melynél fogva a keret felakasztható. A hátsó keretnek három csuklópánttal csatlakozik az ábrakeret mellső léckerete. A hátsó és mellső léckeret a csuklópántokkal szemben levő oldalon három kapcsolással rögzíthető egymáshoz. A szemléltető ábrát a két léckeret közé kell helyezni. Ilyenkor a két léckeret a rajzot egymás közé szorítja, és így használható fel az ábrakeretbe helyezett rajz a szemléltető oktatás céljára.

Az ábrakeret gyakorlati alkalmazásánál bebizonyosodott, hogy

az újítás előnyösebb az eddigi kaszírozásánál. A keretben ugyanis nem hullámosodik a rajz, amint ez a kaszírozott ábránál előfordult. A keret olcsóbb, mint a kaszírozás, mert a keret faanyaga, s az elkészítés csak 10 forintba kerül. Az elkészült ábra az ábrakeretbe helyezve azonnal felhasználható, nem kell várni a kaszírozás elkészülésére. Az ábrakeret tartósebb a kaszírozott ábránál, s jobban megvédi az ábrát a szennyeződésektől. Ugyancsak előnye az újításnak, hogy az ábrakeretben az ábrák könnyen, gyorsan cserélhetők. Az ábrakeret belakozva igen tettszelős kivitelű, és így emeli a tantermek szépségét, hatását is.

A szemléltető rajzok bemutatását elősegítő ábrakeret-újítás mellett Vidor József t. ú. törm. elvtárs másik újítása az ábraláda. Az ábraláda célja, hogy a falról lekerül az ábrákat megvédje az elkészítéstől és az elrongyolástól. Az ábraláda fenyőfából vagy réteges lemezéből készíthető. Az ábraláda teje nyitható és ott

helyezhetők be a r ábraládában az ábrák tárolhatók, nem ki és nem szennyeződnek r ákról nyilvántartás fel és az ábrák a ny nak megfelelően ra ládában könnyen r tők, elővehető. Az rajzoknak sérülésme tását is biztosítja, bóli, hogy az egyi vagy egységrol a n lára vagy egységre táskor az ábrák nek.

Az ábrakeret- és újításért az eddig takarítások és egyéttett előnyök után a niszterium Országos szeti Parancsnokság zsef t. ú. törm. elvtársint újítási díjlelejtette. Az újítási díj seze az újítás gyak létől számított egy elért megtakarítás és gyakorlati tapasztala takozó előnyök alimajd megállapításra fizetésre.

RENDELLET AZ ELRESZÉLESKÖTETBŐL

Az első csapatban Sós Mihály az első kaszás, a másodikban Csapó Bandi, a harmadikban Kis Gábor. Most még csak ismerkednek az emberek egymással is, a munkával is. Nem lehet siettetni. A vágást azért nem, mert nedves az alja, a kötést azért nem, mert száradni kell a maroknak, a kereszttezt azért nem, hogy be ne penészedjenek a kévék, mert akkor dohos lesz a búza és keserű lesz a török, nem eszi meg a jószág.

De az aratás az olyan, hogy húzza az embert. Olyan öröm, olyan jó érzés látni, hogy dúl a vastag gaz a kasza előtt, sűrűn hencseregnek a kévék, gyűlnek a kereszttek, hogy hiába mondja Sós Mihály: — Nem kell hajtani emberek, ráér még! — mire észreveszik, már megint erős hajtásban vannak.

Közben pedig mindenki a másiknak a munkáját nézi és a magáéhoz hasonlítja. Ki hogy kaszál, nem keskeny-e a rendje, nem magas-e a torsa, nem szőr-e a kaszája, nem maradnak-e vágatlan szálak, egyenes-e a rendje fala, takaros-e a kévéje, nem nyúlik-e a farka, nem oldódik-e ki a kötele? — ezt kutatják a csurgó izzadság sós levétől összehúzott szemek. Amikor a hosszú rendláb végére kiérnek, a dohányosok rágyújtanak és agyarrá szoritott pipával, vagy a szájuk széléhez ragasztott cigarettával füstölve, hómuk alatt az élével felfelé vagy vállukon az élével lefelé csüngő kaszával, titokban azt szemmértékezik, hogy nem csal-e, nem tágit-e a másik. Az egyik azt lesi, a másiknak a rendje nem keskenyebb-e, mint az övé, a másik meg azt, hogy az övé nem keskenyebb-e mint a másiké. Az igazabb emberek és a büszkébb emberek arra ügyelnek, hogy kevesebbet ne dolgozzanak a többinél, a huncutabbak arra, hogy kevesebbet dolgozzanak, mint a többi, ha lehet. Az igazabb emberek a leg-szebb rendhez szeretnék igazítani a magukét, a huncutabbak meg a leg-kisebbehhez, hogy valahogy egy kasza-vonással többet ne dolgozzanak, mint mások.

Erről persze egyelőre egy szó se esik, még gondolkodni sem igen gondolkoznak rajta, ez csak úgy jön magától, a munkából és az ember természetéből.

Az első baj a Sós Mihály csapatában kezdődött. Major Béni, bivalyerős fiatalember, Sós Mihály unoka-öccse és utána a második kaszás, száztíz centis nagy kaszával és hosszú karjával csupa kivagyiságból nagyobb rendet vág, mint a többiek. Vannak a csapatban ugyanis gyengébb emberek is, akik nem bírják a hajtást. Az egyik azért, mert beteges, a másik mert rosszul él és gyenge, a harmadik, mert öregedő ember, aki egyedül még sokáig bírná a munkát, de itt nehéz a hajtás, a negyedik meg Szabó Miska, süldőlegény és kezdő kaszás, aki beteg apja helyett állt ki. Nem tud még jól se kapálni, se fenni, se kaszálni. Sokfelől, sok utcából, sokféle gazdától verődtek össze az emberek, és hogy ki kicsoda, az csak itt egymás mellett látszik meg igazán.

Béni, amikor visszafelé megyen, a hátrább jövő kaszások rendjét olyan szemmel nézi, hogy azt már nehezen lehet bírni. Még azt is megteszi, hogy némelyiknek a rendjét keresztibe átlépi, hogy megvan-e az egy öl.

— Az első napon azért nem történik semmi, csak apró sáskák vannak úgy estefelé, amikor már a legtöbb embert törtre egy kicsit a kasza. Az első napi aratás még azt is mészelt, aki mindennap dolgozik, mert minden munkához másféle kell, és minden munka más izmokat feszít meg. Azok, akiknek és jódoigúnak érzik magukat, össze-összenéztek és a veres kaszásokra kacintottak: — Minek jön a szövetkezetbe, alibi járja? — ez volt a nézésükben.

A második napon aztán úgy dél felé, amikor a nap már kezdett lenni, a szél volt az ég közepéhez, de még a szokásos kőborpécsek sem enyhítették a tüzet, éppen amikor nyakig erőteljes, nyers gazú rozst vágta, ami csak úgy tekergőzött a gyébb kaszák kaszanyelére, Major Béniből kitért a gög és nem maradt Szabó Miskának:

— Öcsém, hol tanultál te kaszálni?

A szegény fiú, aki úgy dürrückölte a nehéz gázt, mint a borjú az anyja tőgyét, még feltekinteni sem mert a munkától az izzadságot se tudta letörölni az inge újjával, mert az is volna egy kaszacsapásnyi időt, és azért a homlokán, szemében, az orra hegyén, az állán és a nyakán mindenütt csorgó szennyves lé, szégyenkező alázattal pislantott fel a nagy emberre.

— Otthon — mondta csendesesen.

— Nohát, mondd meg apádnak, hogy előbb tanítson kaszálni és csak azután állítson ki maga helyett. Miattad elhúzó a tarlótisztasági versenyt, mert a te sorod közt elbújhat a hathetes malac is.

A lecke csak Miskának szólt, de mások is érthettek belőle. Értettek is, de azzal a keserűséggel tetézve, hogy de jó a akinek a jóisten olyan sok erőt adott, és azzal a szégyenkező zéssel, hogy minek is jöttem én ide, az ilyen gögös emberek mint ez a nagy marha Béni.

Egyetlen ember, az öreg Tóth, a Miska nagybátyja szólt de csak olyan érdeges-szeliden:

— Na, jól van, öcsém, Béni, te is voltál tizenhét évig Senki se tanulja azt az anyja hasában...

Béni a szón kapva vágta vissza:

— Amikor én tizenhét éves voltam, az első kaszást vágtam a rendből, pedig kévé-

nek voltam szegődöttem.

Sós Mihály nem szólott bele, de neki kellett volna igazságoni. Igen, de már ő is öregedő ember, nehezebben is bírja, meg aztán sem bírta a csapatban való részvételt, és az ő rendje sem hibázott ki, mert Szuzsi néni nem neki pénzt új kaszára. — A megessz a szövetkezetteddel — mondta neki —, addig jó volt ez is, ha jön a társaság újat, ha már esz jól! Én nem áldozok rá. Még láttam belőle semmit, csak beszédet, meg a sok gyűlést. Mihály bácsi inkább hallgatott ennek az öreg kaszának a földnek jár már, mert a derekánakánást kapott. Ezért túlságosa felé tartja, hogy csúfságra betörjön az elnök kaszája a gazt így eléggé teknősen kaszál, ser-torsot hagy. Nem szólíthat mást, akinek a kaszája nyí majd még az üres tarlón is het olvasni, amíg a tarlóhátraktorok fel nem szántják. Még tán Major Béni az öccse, az Tóth, meg a keresztkomája, a gyerek apja is régi cimborájá-szen azért vannak itt vele; melyik újját harapja, mindegyik.

Szerencsére közel volt a re-eleje, és Béni egy utolsó dörm-sel, amiben az volt, hogy én dolgozok senki helyett, én nem resek senkinek, a kővér rozsa-tette a dühét és csak azért is, szélesebb rendet vágott.

Ugyanakkor a Csapó Bandi-patában ki is tört a veszekedés.

KUCZKA PÉTER:

Messze volt a föld

Nem volt soha egy talpalatnyi földem, egy szem gabonám nem termett soha. Nem féltém, hogy a vetéseket zölden szétveri a jég szöges ostora.

Nem szántottam és soha sem vetettem, városban éltem. Messze volt a föld. Áru voltam s áru volt a kenyér is, amely az ételem mellé került.

De három éve napi munkám mellett, mint a gazdák, figyeltem az időt, mert bekúsztak a városba a földek, bekúsztak a gyárakba a mezők.

Mint gazda figyeltem a vetésekre, figyeltem, kalászbába hogyan szöki. Van-e a szomszédnak szántani ökre és hogy a szőlőt mikor kötözik.

Gondomná vált, hogy jó-e a vetőmag, aratni kell, éles-e a kasza. Gondomná vált, mit termelnek a gyárak. Gondunkká így vált az egész haza.

Ma új kenyér került az asztalomra. Most szegtük meg. Még párolog. Meleg. Barna a héja s úgy fogom marokra, mint megszorított egy parasztkezet.

(1949)

a munkán, hanem a vizen, de a rossz hangulat, a méreg munkától a levegőben volt. A vízfordó fiúgyerek, a Teancsi nem győzte hordani a vizet, mert mindenki egész tetőkkel nyelte. A bamba gyerek nem is rosszakaratból, róbátlatlanságból minden alkalommal az első kaszásnál kezdte a dülön volt a lajt, és mert minden rendben mindenki a hátulsóknak már nem jutott. A nap sütött, a nyers, nehéz özte az embert, a szájpaddás száradt: gebedésig volt minden. És mert a gyerek minden újabb alkalommal megint csak jén kezdte osztogatni a friss vizet, hátulról káromkodni k:

Az anyád kölyök istenit, beléd mártom a kaszát, ha meze elejére viszed a vizet! — így kiabált Nagy Tóth Jankó, átulso kaszás és Csapó Bandra fordította a szót: — Nem hogy fuvaros meg nyúlörszedő, nem tudja, mi a munkarend. Minek áll akkor előre? Jöjjön csak ide hátra és ge itt, majd eszibe jut, hogy hány rőf, meddig ér.

sak Kis Gábornál nem volt baj. Csendes szívóssággal haladt elől, ügyelt, hogy ne maradjon le a többi csapatától, még b egy kicsit előzse is őket, de a csapatát mindig szemmel a. Még a vízfordó gyerekeknek is megmondta:

— Az előbb itt kezdted, öcsém, most hátul kezd, mert akkor ak sohasem jut friss víz.

a valamelyik kaszás vagy marokszedő zizmált, csúnya munkinált, visszatérőben megállt mellette, s kicsit, de nem, so-hogy fel ne tűnjön, nézte inkáját, valami közömbös zólt neki, vagy azt, hogy — jó a fenéköved — s ilyenkor mber kapva kapott a ált ürügyön: — Nem jó, a itte volna meg a boltost ve-, vagy azt, hogy — Nagyra-a kaszád, nem jó az a gyári hiába, nincs párja a régi-éknek! — Ilyenkor a megfi-ember igyekezett jól csinál-minden erejét és tudását lta. Kis Gábor tudta, hogy

ér a jó szem, mint a rossz A tempót is mértékkel tar-reggel a kapálás után még kaszákkal egy kicsit meg-e a társaságát, de sohasem t szét. Nem engedte, hogy is elmaradozzon, és ha a-tyagjobb erejű volt, mint a és kivagyiságból nagyobb t vágott vagy gyorsabban t s szorította az előtte ja-alkalman odaszólt neki, hogy ne hallja:

Ne erőltessd öcsém, más is érkezzon. aki a csapatjában erősebb r volt, mint Mihályi Fe-és az elkezdte neki sutogni, hogy némelyik kicsi rendet azt mondta neki:

— Nézd Ferenc, ha többet bírsz, mint a többi, ne hányd fel . Ha pedig sajnálod az erődöt, akkor ne vágj nagyobb ren-t mint a többi. A normát mindenki elbírija, valamivel többet t rendnek kell lenni: nem öljük egymást, mint a régi vi-n, az uraság tarlóján. Érted? Ne is kezdj itt veszekedést, annak nem lesz jó vége. Akkor a párt elé megyünk.

Több idején, amikor az asszonyok kijöttek a faluból az éte-szilkékkal, szatyrokkal és köcsögökkel, a marokszedő lá-, akik mind a tagok gyermekei voltak, míg az édesapa szun-t, elmesélgették az édesanyáknak, hogy mi újság, milyen ba-vannak, ki milyen ember. Hogy Major Béni gógós, Csapó kiállhatatlan, nagyszájú és huncut. Csiri Borsos bagós, s lesz a szája, aki utána iszik, hogy az elnök-gazda, az öreg tehetetlen, gyáva, nem tud rendet tartani, nem hallgat rá t, nem tart tőle senki, a csapatja mindig veszekedik. Így ez a Csapó-bandában is. Csiri Borsos, az a kis fekete, görbe-, pipás ember összevezett a nagyszájú Tóth Jankóval, aki gszik, mert utolsó kaszásnak tették és Csiri Borsos (a Csiri dványnev, mert kicsi ember) nekiszaladt a kaszával, hogy di a fejét, nem ijed ő meg, ha megégyeser olyan nagy se- is tette volna, ha meg nem fogják, mert az egy vadember.

Jankó azt mondta neki egyszer, amikor Csapó nem volt b, és helyette Borsos volt az első kaszás, és valamit szólt b, hogy: — Kend akar itt dirigálni, hát kicsoda kend? Egy k-kopács, egy pipabagó! Úgy belerúgok kendbe, hogy leüti reg napot az égről. — Ha Kis Gábor bácsi, aki éppen közel a csapatjával, közbe nem lép, talán emberölés lesz. Eizony. Gábor bácsi, az jó ember, az ő csoportjában jó lenni, ott

mindig dalolnak, tréfálnak, de a munka is halad. Nálunk meg mindig káromkodnak és veszekednek — így mesélgették a Sós-és Csapó-csapatbeli lányok.

Az asszonyok aztán szétvitték a híreket az egész faluba, és otthon azon tették a törvényt a jókútnál, az ablak alatt, a malomban és a piacon, hogy mennyi minden baj van a balószegi szövetkezetnél. Szabó Miska édesanyja, amikor meghallotta, hogy mit mondott Major Béni a fiának, elkezdett átkozódni egy csomó asszony között, hogy szakadna meg, az a marha Béni, a nagy erejével, hogy miként vesztené el örökre, hogy még az ágyra is négykézláb mászna fel, és azt adná a jó isten, hogy olyan kevés ereje lenne, hogy a nadrágot se tudná felhúzni a maga kezével, ha annyira irigyli, hogy az ő beteg ura helyett a fiát küldte ki,

De azért jobb időben, könnyebb gazban, fel-felvidult a nép és elfelejtették a villámlo haragokat. Napközben, ha egy-egy fogással végeztek és közelkerültek egymáshoz a csapatok, a jóismerősök átkiabáltak egymáshoz. Varga Imre a második csapatból átkurjongatott, a kötésnél éppen erősen hajladozó és a lábászárát ragyogtató Szabó Erzsinek, esténkénti táncos cimborájának:

— Te, Erzsi, te Erzsi te, kilátszik a selyemkendőt veszek a babámnak.

Erre Erzsi visszakiaált:

— Onnan ide nem jár a szó, Varga Imre, bolond tokfól!

— Mit kiabálsz te, nem hallok, hogy milyen szépen danolok? — huncutkodott vissza Imre...

Este pedig összejöttek mind a három csapat, s a fiatalabbak néha még nótára, táncra is kerekedtek, kinn a tarló végén, szalonnasütés, vacsorázás után. Az öregebbek meg összeültek beszélgetni, két-három bokorba, de most már összekeveredve, nem a csapatrend szerint, és politizáltak, a falusi szövetkezeti vezetőket bírálgtatták, vagy pedig azt számígtatták, hogy mennyi lesz a termés és jövőre mi mindent kell csinálni a szövetkezetben, hogy jobban legyen, mint az idén.

Hogy Sós Mihály tehetetlen, Csapó Bandi meg huncut, azt már ennyiből is látták. Ez a Csapó azt csinál az öreg Sóssal, amit akar. Ha be-beállnak egy-egy új táblába, és Csapóéknak jó síma föld és könnyűvágó, egyenes gabona jut, akkor jó neki a sorrend, de ha valahol dült búza, vagy aszatos jutna neki, akkor azon erősködik, hogy húzzanak nyilat, kit hogy ér a szerencse, mert az nem igazság, hogy mindig nekik jusson a nehezebbik fogás. Ez persze nem igaz, mert másnak is jut, de ő mindig huncutsággal van teli. Ha könnyű és ritka gazuk van, elapróztatja a kévéket, hogy ne legyen kevesebb keresztjük, mint a többieknek, és reggeli kötelhányásnál, amíg mind a három csapat együtt csinálta a kötelet, ő úgy spekulált, hogy dicsekedhessen vele, hogy az ő csapata legtöbb keresztre vitko kötelet hányt, hogy tizennyolc kötel helyett, tizennégyet-tizenötöt rakatott a lányával egy-egy kötegebe, s majd kévékötéskor derül ki, hogy itt is, ott is hiányzik egy-egy marokhoz a kötel. Ezért hozták be, hogy minden csapat a saját kötelébe kössön. Ha csal, önmagát csalja...

— Így beszélgették meg a csapatok dolgait esti ejtőzködés és pipázgatás közben.

— A Budapesti Közvégőhid üzemi tűzoltósága az üzem főmérnökének támogatásával ötletes vonulószeret készített. Az addig kézi vontatású kismotorfecskeendő-akkumulátoros targoncára szerelték s így állandó jellegű vonulószerhez jutottak. Az akkumulátoros vonulószer hét fő szállítására alkalmas, sőt a hozzátartozó kerekű orsót is magával viheti.

— Az V. kerületi tűzoltóalosztály-parancsnokság a kerület üzemi és intézményi részére tűzrendészeti értekezletet tartott. Az értekezleten mintegy 400 vállalat vezetői és tűzrendészeti előadói jelentek meg. Az értekezleten a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság és a BP. Főosztály képviselői is részt vettek. Az értekezlet keretében Pécz József t. fhdgy. alosztály-parancsnok tartott beszámolót.

— A 4-es önálló órs beosztottai házi szakmai kabinetet készítettek. Céljuk: még eredményesebben elősegíteni a szakmai továbbképzést.

— 125 kiskönyvtárat oszt szét az ÖTE Titkársága azon községi tűzoltóságok között, ahol az aratási és cséplési munkák során a megelőző tűzrendészeti szabályokat a község lakóival legjobban betartatják, és tevékenyen hozzájárulnak a mezőgazdasági termények tűzkármentes betakarításához. A kiskönyvtár a legjobb szovjet és magyar írók válogatott műveiből áll.

— A Borsod megyei Osztályparancsnokság az egész megyében május 22-től 31-ig tűzrendészeti hetet rendezett. A tűzrendészeti hét alatt a kazincbarcikai alosztály beosztottai jó munkát végeztek, mert Beretei, Herbolya községekben és Kazincbarcikaon végzett agitációs munkájuk nyomán 22 fővel emelkedett a kazincbarcikai önkéntes tűzoltóság létszáma.

— A Komárom megyei Acs község önkéntes tűzoltói kulturális ténre is kitűnő munkát végeznek. Számos nagyszerű előadást rendeztek, melynek nemcsak erkölcsi

a tűzoltóság és a falu dolgozóit. Az eredményes munka magyarázata az, hogy a tűzoltók maga is tűzoltó és a párt is mindenben hathatós támogatást nyújt a község tűzoltóinak.

— Az Országos Tűzoltó Egylet Titkársága „Balesetvédelmi úton” adott ki a községi tűzoltók részére. A „Balesetvédelmi mutató” kibocsátásának az, hogy a tűzoltóság tagjai megkapják a tűzoltói munkával kapcsolatos alapvető balesetvédelmi feladatokat s azokat gyakorlati alkalmazzák.

— A kunszentmiklósi községi önkéntes 30 tagú kultúrscsoport nemcsak Kunszentmiklóson, a környező községekben is rendezett propagandát folyó kultúrscsoport tagjai közül dicséretet érdemel Molnár t. fhdgy., aki felelősséggel látja el a családokkal együtt veszélyes kultúrscsoportot.

Tűzoltóhírek Csehszlovákiából

Június 16-án ült össze a Szlovák Nemzeti Tanács, hogy a többi között megvitassa a tűzveszélyek és egyéb elemi csapások elleni harcra kapcsolatos legfontosabb megelőző feladatokat. A tűzrendészeti helyzetet Jelen Oszkár belügyi megbízott ismertette.

A csehszlovák tűzvédelem komoly fejlődési fokot ért el az utóbbi években. A párt és kormány nagyfokú támogatásban részesíti a tűzvédelmet. Az 1954-55. évben pl. az állami költségvetésben 195 millió 995 ezer koronát irányoztak elő tűzvédelmi célokra: tűzvédelmi felszerelésekre és épületek megépítésére.

A Csehszlovák Tűzvédelmi Egylet az Állami Tűzvédelmi Felügyelettel karöltve egyre nagyobb gondot fordít a lakosság fokozott éberségére, elővigyázatosságra történő nevelésére, és az országos versenyek különböző formáival is biztosítja a tűzvédelmi szervezetek és a dolgozók aktív részvételét a megelőzésben. Így pl. igen jelentős „a Csehszlovák Köztársaság legjobb tűzoltóegyesülete” címért indított szocialista verseny vagy — a kassai cséplőgép-gépészek által indított — a „Cséplőgépek legjobb gépésze” cím elnyeréséért folyó szocialista verseny, amelyben az elmúlt évben az összes gép- és traktorállomásokról 4630 cséplőgép-gépész vett részt. A verseny eredményeként — 1953-hoz viszonyítva — 50%-kal csökkent a cséplési munkákhoz következőkben keletkezett tüzek száma.

A tűzvédelmi tömegoktatás is komoly eredményeket hozott: 1954-55 év téli hónapjaiban 84 724 ipari és 70 423 mezőgazdasági dolgozó részesült tűzvédelmi oktatásban Szlovákia területén.

*

A népi demokratikus Csehszlovákia évről évre nagyobb gondot fordít a nép vagyonának megóvására. Ezt szolgálják többek között az egyre nagyobb számú tűzoltóegyesületek is, amelyek feltéve őrzik a nép vagyonát a tűzveszély ellen. Szlovákiában a felszabadulás óta az idén immár harmadszor rendezik meg a tűzoltóegyesületek országos versenyét a „Legjobb tűzoltóegyesület” cím elnyeréséért. Szlovákiában ezidig több mint 2300 tűzoltóegyesület jelentette be részvételét az országos versenyre.

Jelenet a Május 1. Ruhagyár csoportjának műsorából

A 4-es önálló órs beosztottai

ezenkívül gyorsabbá tenni a helyismeret megszerzését. A kabinet nagyfokú segítséget nyújt munkájukhoz, mert — a makett segítségével — a nemrég oda helyezett tűzoltók is sokkal gyorsabban megismerik a gyár területén levő üzemi részeket.

— Kaposfüred községi tűzoltóságát kismotorfecskeendővel jutalmazta a Tűzrendészeti Parancsnokság. Az ajándék kismotorfecskeendőt a hozzávaló tömlőkkel és lajtjal együtt Várszegi Gyula t. fhdgy. elvtárs adta át ünnepélyes keretek között a község tűzoltóinak.

— Szegeden a KÖMI/104. sz. vállalat tűzoltóere június 12-én tűzoltónapot tartott, melyen különböző kismotorfecskeendő- és létraszerelési versenyeken mérték össze erejüket a csapatok. A versenyek után a szegedi alosztály jól sikerült támadási gyakorlatot mutatott be, majd az alosztály és a bv. csapata röpabda-mérkőzést játszott. A jól sikerült tűzoltónap kultúrelőadással és táncmulatsággal végződött, melyen a szegedi alosztály kultúrscsoportja és tánczenekara nagyszerű szerepet játszott.

— A Május 1. Ruhagyár üzemi tűzoltósága, ötletes módon segíti elő a megelőző tűzrendészeti propagandát. Különböző rendezvények alkalmával — rövid kis jelenetekben mutatják be a tűz megelőzésének helyes módját; s a dolgozók tűz esetén szükséges tennivalóját. Az ügyes összekötő szöveget Brezsák István t. fhdgy. elvtárs, az üzemi tűzoltóparancsnoka írta. A közelmúltban megtartott bemutatón a közönség tapssal jutalmazta a jelenetekben szereplő tűzoltókat, akik fáradságot nem kímélve, készültek az előadásra.

eredménye volt, mert a bevételéből tíz öltöny ruhát vásároltak a község tűzoltóinak.

— Cigánd községben kulturális vonalon is eredményesen dolgoznak a tűzoltók. A cigándi önkéntes tűzoltók rendezvények bevételéből szerezték meg egyenruhájukat. Jó munkájukat dicséri az a tény is, hogy hat elvtárs osztályparancsnoki dicséretben részesült.

— Karcagi elvtársaink megértették pártunk és kormányunk célkitűzéseit, amelynek nyomán az ország egész területén folyik a munka, hogy korszerű egészséges lakonyában helyezze el a tűzoltóegységeinket. Tűzoltó elvtársaink társadalmi munkával megszerezték maguk is hozzájárulnak az építő munkához. A karcagi alosztály beosztottai pl. lelkesen részt vesznek abban, hogy Berek község tűzoltói minél hamarabb elérjék kitűzött céljukat.

— Az újkígyósi tűzoltóság nemrég alakított kultúrscsoportjával egyszerűen a község kultúrscsoportjává vált. A közelmúltban beajánlott bemutatkozó előadás a község dolgozóit szűnni nem akaró tapssal jutalmazták a kultúrscsoport szereplését. A kultúrscsoport újabb jeleneinek és színdarabok betanulásával, illetve előadásával fejt ki széleskörű propagandamunkát a megelőző tűzvédelem betartásának tudatosítása érdekében.

— A sajóvelezdi önkéntes tűzoltóság keretében Borsod megye egyik legjobb kultúrscsoportja működik. A téli estéket arra használta fel a csoport, hogy előadások keretében ismertesse a megelőző tűzrendészeti szabályait, majd tűzoltóai rendezésével is erősítette a kapcsolatot

Értesítés

A BM Anyagi és Technikai Osztály Ruházati Osztálya az Elvtársakat, hogy a Ruházati Értekezlet Vállalat (Budapest, Petőfi Sándor u. 12.) a B...-t nem vett, leértékelt egy...-t a leértékelt egyenruházati...-t az új értékű alacsonyabb...-t kaphatnak. A ruházati cikkek...-t a ruházati cikkek leküldés...-t A cikkek vásárlási értékét...-t mint a vásárlás módja...-t számadófelek ruházati szol...-t zottai részletes felvilágosítás!

A ruházat vásárlása képzés ellenében történik. A ruházati cikkek kiadás...-t vállalat budapesti telephely...-t ténik. Vidéken szolgálatot...-t tők a vállalatotól levélben...-t a ruházati cikkek leküldés...-t A cikkek vásárlási értékét...-t mint a vásárlás módja...-t számadófelek ruházati szol...-t zottai részletes felvilágosítás!

Felhívás

Felhívjuk előfizetőink figyelmét a „Magyar Tűzoltó” I. májusi számában a Közegés és Jogkiadó kiadó által megjelent híradás a „Magyar Tűzoltó” folyóiratra nem vonatkozik. Kérjük előfizetőinket, hogy a „Magyar Tűzoltó”-val kapcsolatos mindenféle előfizetési, példányszám-génylési vagy egyéb mációval továbbra is segítségünkhöz (Bp. VI. Bajlinszky-út 7.) forduljanak. előfizetési díjat továbbra is a kócskekken, az Országos Egylet Budapest, VI. Zsilinszky út 7. 100.905-54. teli számlájára kell befizetni.

Helyesbítés

A június 5. oldal 5. sora helyesen így: Budapest a X. IX. és kerületi alosztályok;... A 12. oldal III. hasab 2. b. 27. sora pedig: pl. a Vegyipari Energiatügyi Minisztérium ve...

SPORTHÍREINK

Belügyi bajnokságok

BUDAPEST

ATLETIKA

A VI. Magyar Posztó a Gorkij faszorban gyalogversenyt rendezett. A 20 km-es olimpiai számban a Dózsa versenyzője, Palotai László tű. hgy. 1:37:32 jó idővel győzött Rácz és Lipták előtt.

A Béke Kupa atlétikai viadalon a Dózsa versenyzői legerősebb ellenfelüket, a Bp. Honvéd atlétaegyesületét is legyőzték. Ezzel a győzelemmel jelentős lépést tettek a Béke Kupa ímért elnyerésére.

RÖPLABDA

A budapesti egységek részére kifizert röplabda-bajnokságban a csapatok az alábbi eredményeket érték el: V. Alosztály—VIII. Alosztály 3:1, RM Alosztály-17-es Onálló 3:0, IV. Alosztály—VI. Alosztály 3:1, XIII. Alosztály—XIX. Alosztály 3:0, VI. Alosztály—XIII. Alosztály A csapata 3:0, 17-es Onálló—X. Alosztály 3:2, VIII. Alosztály—XIII. Alosztály 3:0, V. Alosztály—IX. Alosztály 3:0.

A székesfehérváriak szorgalmasan készülnek a BM-bajnokságra

VIDÉK

SZÉKESFEHÉRVÁR

A székesfehérvári alosztályon több sportágban élénk sportélet folyik, és az alosztály beosztottai szorgalmasan készülnek a BM-bajnokságokra is. Röplabdában az alosztály A csapata az alosztály B csapata ellen 3:2 arányban győzött. Játzott az alosztály a sárbogárdi alosztály csapata ellen is, és azt 3:1 arányban győzte le. A tűzoltók egyesített csapata a Pénzügyőrök 3:0-ra verte meg.

Az alosztály asztaliteniszben is összemerte erejét a sárbogárdi alosztállyal. Ebben a küzdelemben is a székesfehérváriak győztek 4:1 arányban. Egyénileg Molnos László tű. hgy. Rács János tű. őrm. és Kalmár György tű. őrm. székesfehérvári elvtársak végeztek az első helyen.

MISKOLC

A Dózsa-sportkör a megye területén röplabda Dózsa-bajnokságot rendezett. A bajnokságon az összes BM szervek csapatai részt vettek. A bajnokságot május hó 16-tól június hó 15-ig bonyolították le. A miskolci tűzoltóság csapata minden mérkőzésen győzött és a megyei Dózsa-bajnokságon veretlenül szerezte meg az első helyet.

EGER

A BM Heves megyei Főosztály MDP csúcsszervezete nyári röplabdatornát szervezett öt csapat részvételével. A torna győztese szép vándorzászlót kap. A megyei Tűzrendészeti Osztályparancsnokság csapata első mérkőzésén 3:0 arányban győzött a Főosztály vegyes csapata ellen.

VITORLÁZÓK között

A gödöllői vitorlázórepülő-táborban

A SZELZÁK HOSSZOKAS TESTE mint óráskigó levágott farka, úgy vergődik fenn a magasban. A szeszélyes, irányát és erejét állandóan változtató szél parányi játékszerként rázza, rángatja, forgatja, cibálja jobbra, balra. Azonban nem elégszik meg ennyivel. Végigszádul a reptér helyenként legyalult talaján, s a futóhomok felhőit maga előtt kergetve — eltűnik, hogy nem sokára megint más irányból kelleme-kenedjen...

Tíz órára talán stabil szelünk lesz! — mondja Takács István r. hgy. elvtárs, a vitorlázótábor parancsnoka, miközben a „plafon”-t (repülőnyelven a felhőalapot nevezik így) kémleli.

A TÁBOR MOST ELED. Tegnap késő estig üzemeltek és addig nem kezdték a napi munkát, amíg az előirt nyolc órát nem pihenték ki. A kis tanya, a tábor szálláshelye és központja lassan melegevénedik. Az itt levők előkészülnék az üzemelésre. Pintér t. biz. elvtárs a tábor egyetlen tűzoltóakója és ezermestere „ejtőernyőt” barkácsol a csőrőlökötől részére.

Motorzűgás törli meg a tábor megütht csendjét és a következő pillanatban apró jeep-kocsik gördül a bejárat elé vidám, jókedvű reptülökkel. Megjött a reggeli Lázás sürgés-forgás kezdődik, a reggeli azonban egyelőre későbbre marad, az utasítás a hangárhoz szólítja az elvtársakat — a tegnapi elmaradást be kell hozni...

A TÁBOR LAKÓI — a „buliót” (szelzákot) és a plafont kémlelve elindulnak a hangár felé, és néhány perc múlva már a gépek ott sorakoznak a hangár előtt. A repülőgépek sorakozót vezényel a balzarnyon; jelentésbeadás és eligazítás következik. Az eligazítás végétől kezdődik a napi üzem.

Máris tolják a Lepkét és a Pillst a starthelyre; hozzák az időmérő asztalt, a rádiót és a vörös négy-szöglet jelző zászlócskákat. Néhány perc és minden készen áll az üzemelésre. Csizmadia elvtárs, a kiképzés (vezetője veszi át a szót. Utasításokat ad, s közben a szél-irányt kémleli. A fel- és leszállás irányát szeretné megállapítani, azonban a szél olyan szeszélyes, hogy végül is a rákétapíztolyához folyamodik. Sajnos az eredmény nem valami kecsesítő; változó erejű és irányú hátszéllel kell dolgozniuk. Mindegy, a munkának menni kell, minden perc drága.

FELTŰNIK AZ APRÓ JEEP, buk-dácsolva hozza a csőrőlököt. A Cinke kerül elsőnek a starthelyre; Takács elvtárs repül be. Szorgos kezek készíthik elő a felszállást, s néhány másodperc múlva indulásra kész a gép.

Az indító zászlója három kört ír le, majd lecsap. Az agregátor kezelője veszi a jelzést. Magasba lendül az indító zászlaja, felbűg a csőrőlök 80 lóerős motorja; izgalmas pillanatok következnek; a gép lassan nekilendül, pillanatokon belül felgyorsul, majd néhány méter után elhagyja a reptér talaját s gyorsan emelkedik. Még fel sem osudhatunk, máris lekapcsol és kétszázon próbál feljebb kapasz-

kodni. A kedvezőtlen szélirány azonban néhány forduló után leszállásra kényszeríti.

ÚJ STARTHELYRE HURCOLKODIK a kis kollektíva. Most a Lepkén a felszállás sora, azonban ez a próbálkozás sem sikerül. Még néhány felszállás, és kereshetik az újabb starthelyet; az idő nagyon mostoha az elvtársakhoz.

Az összevont reggeli és ebéd után a hangár melletti dombra állítják az agregátort, de megint csak oldalzélben kezdik a repülést. Az idő azonban köznyörtelen. Terhes felhőtömegeket hoz a szél, és nem sokkal később villámlik, mennydörög. Félbe kell szakítani az üzemet, Takács elvtárs még viharfront-repüléssel kísérletezik, azonban alacsony a plafon és néhány forduló után visszakerül a tábor. A gépeket biztonságba helyezik, csak a Cinke marad készenlétben.

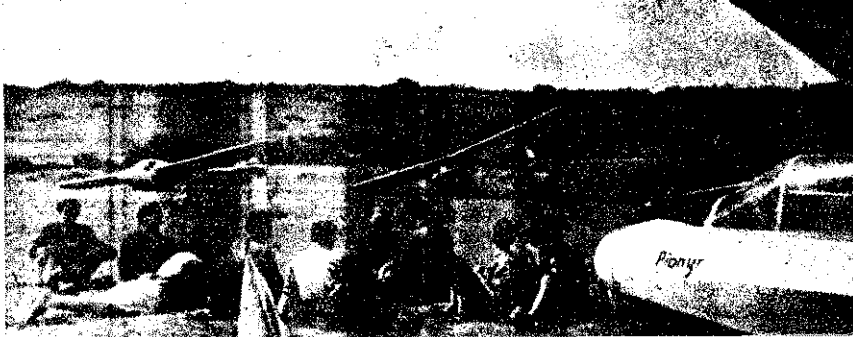
Csizmadia elvtárs kedvetlen a rossz idő miatt, amely bizony még „B”-vizsgáloknak sem való. A felhőtömeg közben átvonul a fejünk felett, s ő parancsot ad a Koma előkészítésére. Újra kezdik a munkát, fáradhatatlanok.

IGY TELIK EL A NAP; sok munkával és az idő miatt mégis kevés eredménnyel. S mi még örülünk ennek a napnak. Bepillantottunk egy repülő-tábor szorgalmas életébe. Új elvtársakat ismertünk meg, a repülés szerelmeseit s olyan sportot, amely kiegyensúlyozott, egész embereket kíván; s amely szépségével, változatosságával rabul ejti az embert. S végül olyan repülőket ismertünk meg, mint Kertész, Takács, Csizmadia, Nagy és Varga elvtársak, akik 3 évvel ezelőtt még a hátukon hordták a gépeket reggel, este; kedvezőtlen viszonyok között, de fáradhatatlanul végeztek a nevelés munkáját, s Kertész elvtársal a reptér parancsnokával az élen következetesen harcoltak az eredményekért.

A FÁRADHATATLAN MUNKA gyümölcsöző: új hangár, komoly géppark, csaknem teljesen kielégítő reptér, technikai felszerelés és kiváló nevelőkollektíva áll a vitorlázórepülést kedvelő belügyi dolgozók szolgálatában. Napról napra gyarapodnak, terveznek s fáradhatatlanul, felkészülten nevelik az új repülőket.

CSAK EGY NAPI FOGLALKOZÁS rövid töredékét tudtuk bemutatni, sajnos, az időjárás szeszélye nem tette lehetővé, hogy nagy eredmények szemtanúi lehessünk. Mindenesetre mozgalmas, kitüzeltekben bővelkedő életet láttunk. Ne gondoljuk azonban, hogy a vitorlázó repülés csak eredménytelen fáradozást jelent! A küzdelmes munka kiváló eredményekben gyümölcsözik. Ezt bizonyítja többek között Navradzky elvtárs 2500 méteres, Nagy elvtárs májusban elért 1800 méteres magassági repülése; Gerber elvtársnak a levegőben egyhuzamban eltöltött 6 óra 25 perces ideje és Csizmadia elvtárs 115 km-es távrepülése is. Olyan eredmények ezek, amelyek megerik a fáradságot, a küzdelmet, mert feljethetetlen szépségükkel mindenért bőséges kárpótlást nyújtanak.

„Csendélet” a táborban — a napi feladatok megbeszélése

GYAR TŰZOLTÓ

nagyar tűzoltóság folyóirata. rkeszti a szerkesztőbizottság. Felelős szerkesztő:

Beszteri Lajos
tűzoltó főhadnagy.

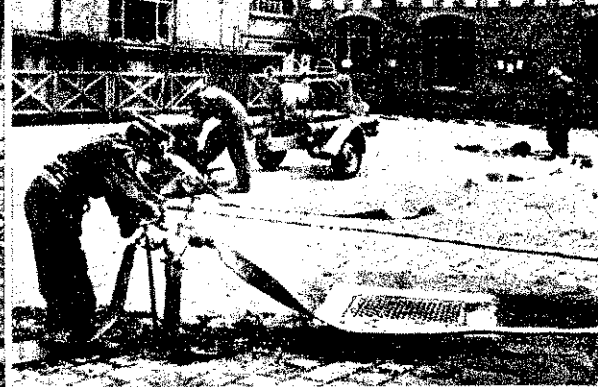
ős kiadó: Közgazdasági és Jogi
Könyvkiadó igazgatója.

Szerkesztőség:
VI. Bajcsy Zsilinszky-út 7.
Telefon: 427—341.
OTE. bev. száma: 100.908.

ős Csillag Nyomda, Budapest.
Felelős: Poroszká I.

Versenyre készül a Goldberger gyár társadalmi nő tüzoltócsapata

Az Óbudai Textilfestőben is sorakoznak a munkások a versenyre

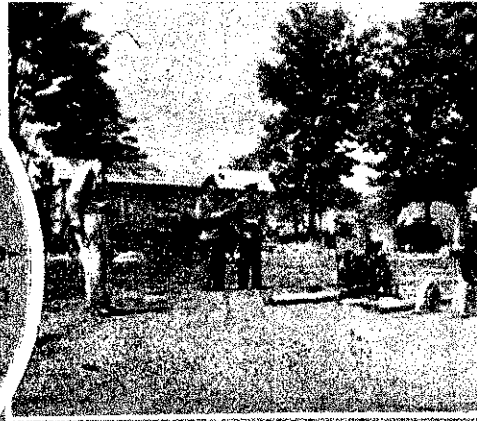

A tüzoltócsapatok Gyárának a versenyre készülnek majd a munkások

A Kecskeméti Miklóspusztai AG társadalmi tüzoltócsapata a napi munka után gyakorlatoznak

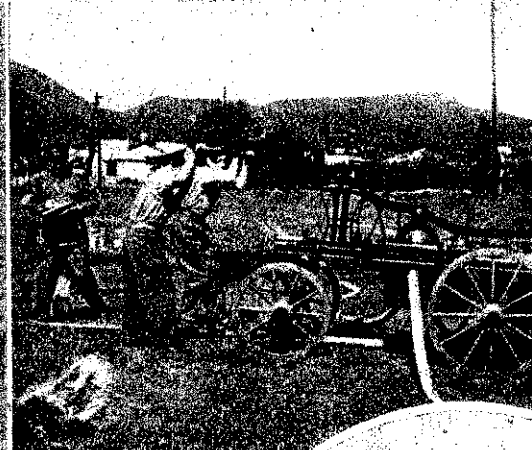
★
Versenyhíradó
 Lázás előkészület folyik a nem állami tüzoltóság körében. Az üzemi, községi és társadalmi tüzoltócsapatok lelkesen készülnek, sőt több helyen már meg is kezdték a nemes versengést — a megyei versenyekre való bejutásért.
 ★

A tüzoltócsapatok Gyárának a versenyre készülnek majd a munkások

Leányfalun a tüzoltócsapatok gyorsasági versenyén a jó felkészülés nyomán a falnői és az almonostói csapatok egyaránt szép eredményt értek el.

Gyors lendülettel sikerrel a versenyen a falnői és az almonostói csapatok egyaránt szép eredményt értek el.

A GENFI ÉRTEKEZLET UTÁN

„Ez az értekezlet úgy kerül be a történelembe, mint új szakasz kezdete a Szovjetunió, az Amerikai Egyesült Államok, Anglia és Franciaország viszonyában, elő fogja segíteni a bizalom megerősödését ezen államok és népei között, s pozitív jelentőségű a többi ország számára is az egyetemes béke megszilárdításának ügye szempontjából.”

(Pravda)

Új szakasz a nemzetközi kapcsolatok alakulásában

Július 18. és 23. között a világ közvéleményének feszült érdeklődése mellett zajlott le a genfi Nemzetek Palotájában, az ENSZ európai székhelyén a négy nagyhatalom: a Szovjetunió, az Egyesült Államok, Nagy-Britannia és Franciaország kormányfőinek értekezlete. Tíz esztendő telt el azóta, hogy az említett négy nagyhatalom kormányfői a genfi értekezletet megelőzően tárgyalással mellett találkoztak.

A szovjet küldöttséget Bulgaryin elvtárs, a Minisztertanács elnöke, az amerikaiak Eisenhower elnök, a franciák Faure miniszterelnök, az angolok pedig Eden miniszterelnök vezette. Valamennyi küldöttségnek tagja volt az illető ország külügyminisztere is. Az üléseken a kormányfők felváltva elnökölték. A megnyitó ülésen a küldöttség vezetői nyilatkozatokat olvastak fel, amelyekben vázolták álláspontjukat a nemzetközi kérdésekben.

A napirenden négy kérdés szerepelt, mégpedig: Németország újraegyesítése, az európai biztonság, a leszerelés s végül a Kelet és Nyugat közötti kapcsolatok fejlesztésének kérdése.

A Nemzetek Palotájából — ahol annakidején az Indokínára vonatkozó megállapodások is megszülettek — mintegy 1500 sajtóképviseelő varta lázas figyelemmel a híreket, kifejezve a világ közvéleményének hatalmas érdeklődését.

A tárgyalások hangja szívélyes volt, és arról adott tanúságot, hogy a béke, s nem pedig a háború van napirenden. Mint Pierre Courtade genfi telefonjelentésében megjegyezte: „A szovjet és az amerikai személyiségek között a szívéllyesség megnyilvánulásai ezúttal jóval bensőségebbek és túllépik a szokásos érdekességet és anekdoták kereteit.”

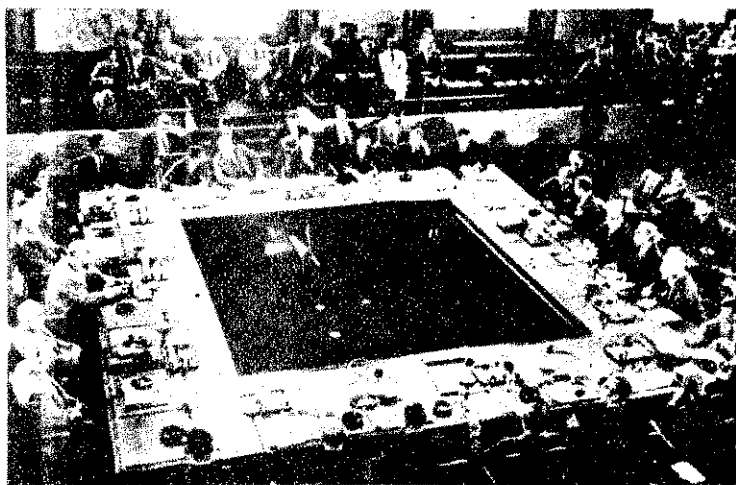
A kormányfők az őszinteség és megértés szellemében folytatott tárgyalásai eredményeképpen megegyezésre jutottak. Kiadott irányelvek utasítások — nyugodtan mondhatjuk, parancsok — külügyminiszterek számára a hidegháború felszámolására. Többszörösen összefoglalva: ez a genfi értekezlet eredménye.

A genfi értekezlet — miután nem dolgozhatta ki egyenként a vitás nemzetközi kérdéseket — a külügyminisztereket bízta meg, hogy az irányelvek gyakorlati formába öntése végett egy újabb, ugyancsak Genfben ez év októberében tartandó konferenciára gyűljenek össze. A kormányfői értekezlet megszabta a külügyminiszterek számára a tárgyalások módszerét is, azaz előírta a nézetek nyílt feltárását, az őszinteséget és a kölcsönös jószándékot. Az irányelvekben bennfoglaltaknak mindazok a javaslatok, amelyeket a kormányküldöttségek előterjesztettek a genfi értekezleten. A javaslatok sok közös vonása mellett olyan álláspontok is felmerültek, amelyeknek le-

küzdése még komoly és igen alapos munkát igényel. Vegyük közelebbről szemügyre az értekezleten szereplő problémákat.

A leszerelés kérdésében egyetértésre jutottak abban, hogy együttműködnek a leszerelés elfogadható és hatékony módszerének megteremtésében.

Kifejezésre jutott, hogy el kell érni minden fegyverzet és fegyveres erő csökkentését és ellenőrzését. Ez lehetővé teszi hatalmas anyagi javak és erőforrások felszabadítását, amit a különböző országok békés gazdasági fejlődésére, a nép jólét emelésére és az elmaradott orszá-

A nagy hatalom kormányfőinek értekezlete.

gok megsegítésére lehet felhasználni. A leszerelés kérdésében az ENSZ leszerelési albizottsága augusztus végén megkezdte tanácskozásait.

Az európai biztonság ügye volt a genfi értekezlet legfontosabb problémája, mivel jelenleg egymással szemben álló államtömrületek viszonyát kell a békés együttműködés útjára vinni. Bulgaryin elvtárs genfi javaslatai lehetővé teszik ennek a célnak az elérését.

A napirend pontjai közül a legkomolyabb véleményeltérések a német kérdésben mutatkoztak, mivel a párizsi egyezmények megnehezítik az újraegyesítést. Nyugat-Németország támadó jellegű katonai tömb tagja, az NDK pedig elhatározta részvételét a varsói szerződés rendszerében. A kormányfők irányelvei megszabják, hogy „A német kérdés rendezését és Németországnak szabad választások útján való újraegyesítését a német nép nemzeti érdekeinek és az európai biztonság érdekeinek megfelelően kell megvalósítani.”

Bulgaryin elvtárs a szovjet kormányküldöttségnek az NDK-ban tett látogatása során hangsúlyozta, hogy a németek közreműködése nélkül lehetetlen megoldani a német kérdést.

A genfi értekezlet nyomán élénk nyugat-langsági tapasztalható a bonni kormánykörökben, mert az egész nyugat-német közvélemény érzi, hogy Genf után nem tartható többé az Adenauer-féle „erőpolitika”. A nyugat-német közvélemény

máris erőteljesen követeli, hogy kormány mielőbb vegye fel a kapcsolatot az NDK kormányával, s közös erővel segítsék elő a német kérdés megoldását.

A Kelet és Nyugat közötti kapcsolatok erősítésére vonatkozólag az irányelvek a minisztereket, hogy tanulmányozzák az intézkedéseket, amelyek elősegítik a népek közötti szorosabb kapcsolatokat, a békés kereskedelem útjainak sorompókat.

Az értekezlet döntései, Bulgaryin társ szavaival élve, új szakasz kezdete a nemzetközi kapcsolatok fejlődésében. Az értekezlet után olyan nemzetközi légkör alakult ki, amelyben nemcsak a béke, hanem az egyetértés határainak minál, s a béke nyelve mindkét nyelvre lett, ami a további tárgyalások alapja. A Pravda ezzel kapcsolatban megjegyzi: „Az értekezlet nyitotta, hogy van reális út a nemzetközi kérdések megoldására, s azt állítani, hogy ezek a kérdések megoldásának csomópontjai alkotnak a régi monda szerint s a béke nem lehet kibogozható csupán karddal szétvárt New-York Times sajtóíró: „Ha valami nyitott értekezlet befejezése után a béke góssá vált, akkor ez a nemzetközi légkör megteremtése. A belgrádi Politika megjegyzi: „Végeért a legrovidebb idő alatt eredményesebb háború nemzetközi értekezlet csökkentette a háború szélyt!”

A genfi értekezlet során annak köszönhetően a szovjet vezetők törhetetlen békepolitika útjára lépnek, s ezen az úton a millió békeharcos lelkeket.

A nagy eredmény nem azt jelenti, hogy nincs szükség a bé-

a tömegek állandó és éber figyelmére. Hiba lenne elhaladni amellett, hogy a háború megkezdésénél minden harc nélkül visszavonulni a lemondanak örült terveikről. Az NDK a hidegháború hatalmas hasznát látta, nem félnek egyszerűen a háború s mindent el fognak követni, hogy a háború csot vessenek a genfi megegyezés korlati megvalósítása elé. A Pravda szerint az amerikai kormány párt néhány jobboldali tagja távol maradt Eisenhower forradalmi Knowland és Bridges szenátorok társasági párt jobboldalának véleménye — mint az angol hírlap megjegyzi — „fagyos csendbe szorult”.

Genf megnyitotta az egész emberiség előtt a békés, a nyugodt jövő távlatait, s ennek nincs is meg minden előfeltétele a kezdet bízta. Tovább kell haladni az úton, hogy az elvi megállapodások megvalósuljanak.

A Szovjetunió megingathatatlan akarata és a népek nagy önkéntes elkötelezettsége a genfi értekezletet s annak nagyjellegű döntéseit. A népek további közeledésére és annak felismerésére, hogy csak az út első szakaszán gyünk ki fogja kényszeríteni az elvi döntések valóságos, élő alakulásának át.

A népért
tűzön-vízen át!

Alkotmányunk ünnepére

Augusztus 20-án ünnepli az ország, a felszabadult magyar nép alkotmánya törvénybeiktatásának hatodik évfordulóját. Néhány évtizeddel ezelőtt ezen a napon, augusztus 20-án nagy magyar költő, Ady Endre egy cikkében többek között így írta a hazáról: „... az ország sorsát kaszinóban intézik, magyar politika teljesen belemerült a reakcióba és egészen kiváltságosok osztályát szolgálja. A nép kivándorol.” Majd a fejezőben így írta: „... Árva, sivár, csúnya őszi kép kietlenedik előttünk... Ide új hit, új erő és új munka kell!”

Alkotmányunk ünnepén minden évben újra és újra meggyőződésünk bizonyosodik be, hogy amiről Ady Endre a nagy író hány évtizeddel ezelőtt álmódott — az új hit, új erő és új munka — megvalósult. Az új hit a dolgozó nép teremtő erejébe tett hit, az új erő, a dolgozó nép ereje, az új munka, a szocializmus építése — megteremtették azt a szabad Magyarországot, amely alkotmányunk hatodik évfordulóján minden eddiginél ragyogóbban bizonyítja növekvő erejét, életképességét.

Ady Endre idejében — de egészen a felszabadulásig — a szocializmus kizárta a dolgozók széles tömegeit az ország sorsának irányításából. Az úri Magyarország csavargónak tekintette a munkást és a választójogi törvényekben jogot sem biztosított számára.

Hazánk, népünk szabadsága 1945 tavaszán sarjadt ki a Szovjet Hadsereg felszabadító harcai, a hitleri fasizmus elleni aratott győzelem eredményeként. A felszabadulás tette lehetővé, hogy a munkásosztály a parasztsággal szövetségben közösen, majd pedig az 1949 júniusi országgyűlési választáson véglegesen kezébe vegye a hatalom gyakorlását. A felszabadulás tette lehetővé, hogy a dolgozó nép saját parlamentjét, majd saját jogait és kötelességeit magában foglaló alkotmányát megalkossa.

„A Magyar Népköztársaságban minden hatalom a dolgozóknak van.” — mondja ki az Alkotmány, és ezzel törvényerőre emelődött, megvalósult népünk több évszázados álma: a hatalom a kezükbe, akik mindig csak dolgoztak, verejtékeztek, véreztek ebben az országban. Alkotmányunk a mi birtokleivelünk arról, hogy hazánk teljes jogú gazdái lettünk. De az alkotmány egyben okán is arról, hogy népünk mindörökké és végérvényesen kiharcolta a hatalomból, az ország sorsának irányításából azokat, akik olyan hosszú ideig kiszajátították a munkások és parasztléteket a munkájának eredményeit. Végérvényesen kiszorították a hatalomból azokat, akik ezt az országot annyiszor elárulták történelmük során, annyiszor vitték gyilkos háborúba. Azeleztől a hatalom és minden, ami a hatalmat jelenti, a régi rend urainak ellenkezője volt a kiszákmányolás, a haszon, a gond nélküli fényűző élet biztosítására.

A felszabadulás óta többé már nem az urak országa ez az ország. Alkotmányunk kimondja: „A Magyar Népköztársaság a munkások és dolgozó parasztléteket állama.” De hogy ez az életben így van, erre ragyogó bizonyíték az országunk tízéves fejlődése, az országunk hatalmas társadalmi, gazdasági és kulturális változásai, amelyek a munkásosztály és a dolgozó parasztléteket, az egész dolgozó nép a párt vezetésével elért.

Pártunk irányító, vezető szerepe, a munkások és dolgozó parasztléteket összefogása volt az az erő, amely megteremtette ezt az alkotmányt, s ez az erő viszi győzelemre a továbbiakban a szocializmus építésének nagy ügyét. Ehhez mutat utat az IDP III. kongresszusának határozata, majd ezt követően a KV 155 március 4-i határozata, amely szétzúzta a párt helyes politikáját elferdíteni törekvő jobboldali, antimarxista nézeteket, megjelölte a párt és az államvezetés előtt álló legfontosabb gazdasági és politikai feladatokat. A KV márciusi határozata félretereléstől leszögezte a szocialista iparosítás és a nehézipar fejlesztésének elsődlegességét, a mezőgazdaság szocialista átszervezésének szükségességét. Igen nagyjelentőségű a szocializ-

mus építése, de a munkás-paraszt szövetség további erősítése szempontjából is a KV június 8-i határozata, amely részletesen megjelöli a mezőgazdaság szocialista átszervezésének, a termelőszövetkezeti mozgalom további fejlesztésének útját.

Pártunk célkitűzései az eddigiek folyamán is megvalósultak, s a munkások és a dolgozó parasztléteket, egész népünk erőfeszítései nyomán megvalósulnak a jövőben is. Ezt elősegíti Alkotmányunk is, amikor nemcsak biztosítja a munkához való jogot, hanem kötelességévé is teszi azt minden állampolgárnak: „Minden munkaképes polgárnak joga, kötelessége és becsületbeli ügye, hogy képességei szerinti dolgozzék”... „... a dolgozók munkájukkal, a munkaversenyben való részvételükkel, a munkafegyelmük fokozásával és a munkamódszerek tökéletesítésével a szocialista építés ügyét szolgálják.”

Alkotmányunk évfordulóján újra meg újra megállapíthatjuk, hogy mindez élő valóság. Nálunk nemcsak, hogy a munkanélküliség nem fenyeget, mint a tőkés országokban — hanem munkahely van. Mindenki szabadon megválaszthatja azt a munkahelyet, ahol dolgozni kíván. Dolgozóink tudják, hogy minden munka, amely a szocializmus ügyét szolgálja: becsület és dicsőség dolga.

Eppen ezért nem véletlen, hogy dolgozóink, a munkások és parasztléteket tíz- és százezrei, minden évben Alkotmányunk évfordulójára — de egyéb ünnepek alkalmával is — munkafelajánlást tesznek és valósítanak meg. A felajánlások, a munkaversenyek segítségével határidő előtt teljesítik a terveket és ezzel meggyorsítják az életszínvonal emelését, a szocializmus teljes felépítését.

Az üzemi és a mezőgazdasági dolgozókhöz hasonlóan — Alkotmányunk ünnepére — tűzoltó elvtársaink a leggyorsabban túlnyomó többségén már megtették felajánlásukat. A felajánlások legnagyobb részben a mezőgazdasági termények tűzvédelmével, a szérűskertek és a cséplés ellenőrzésével, a községi tűzoltók patronálásával kapcsolatosak. Ezeknek a felajánlásoknak megvalósulása igen komoly mértékben hozzájárul a mezőgazdasági termények tűzvédelmének biztosításához.

A felajánlások végrehajtása már megindult. Elvtársaink a vállalatoknak megfelelően járják a községeket, termelőszövetkezeteket, állami gazdaságokat és a gépállomásokat. Pártalapszervezeteink — nagyon helyesen — már most figyelemmel kísérik, aktívaértekezleteken, vezetőségi üléseken értékelik a felajánlások folyamatos teljesítését, és segítséget nyújtanak a felmerülő problémák megoldásához. A hátralevő időszakban még inkább szükség van erre a mozgósító munkára. Állandóan és rendszeresen biztosítani kell, hogy elvtársaink maradéktalanul teljesítsék a vállalt felajánlásukat. De szükséges, hogy a felajánlásokon túl az alkotmányunk ünnepére való készülődés szellemében az egész személyi állományt harcba vigyük mezőgazdasági és ipari tűzrendészeti feladataink végrehajtása érdekében.

Alkotmányunk törvény. Törvény, amely jogokat és kötelességeket ír elő minden állampolgár számára. A jogaink biztosítva vannak és kötelességeinket mindnyájunknak napról napra, óróról órára teljesíteniük kell. Egyik legfontosabb állampolgári kötelességünk a munkafegyelmű betartása, mely a tűzoltói szolgálatban a szolgálati fegyelmet, a fegyelmezett magatartást, a parancsok és utasítások maradéktalan teljesítését jelent. Az évforduló ünnepe, az alkotmány szelleme és pontjainak ismerete minden parancsnok, tiszt, tisztihelyettes és tűzoltó elvtársat buzdítson az eddiginél jobb, szakszerűbb munkára, és szilárdabb helyállásra!

Az új hit, az új erő és az új munka új országot teremtett. Ezt az új országot — mi tűzoltók is úgy ünnepezzük igazán és méltóan, ha a magunk munkaterületén igyekszünk a legtöbbet tenni népünk jólétéért, hazánk boldogulásáért!

Feladataink a mezőgazdaság fejlesztésében

Pártunk Központi Vezetősége 1955. június 8-án határozatot hozott a mezőgazdaság szocialista átszervezésének és a mezőgazdasági termelés fellendítésének további feladatairól. Hatalmas jelentőségű ez a határozat: hosszú évekre megszabja falusi tennivalóinkat a szocialista társadalom felépítésére, népünk jólétének emelésére.

A határozat mindenekelőtt hangsúlyozza, hogy a mezőgazdaságban pártunk előtt kettős feladat áll. A párt III. kongresszusa határozatának megfelelően, a termelőszövetkezeteket számszerűleg is tovább kell fejlesztenünk, mégpedig olyan ütemben, hogy a második ötéves terv végére a mezőgazdaságban is túlsúlyban legyen a szocialista szektor. Ezzel egy időben növelnünk és olcsóbbá, gazdaságosabbá kell tennünk a mezőgazdasági termelést, hogy népünk élelmiszerszükségletét egyre inkább kielégíthessük, s iparunkat is men-
nél jobban elláthassuk mezőgazdasági eredetű nyersanyagokkal. A határozat részletesen felsorolja, mit kell tennünk, hogy e két fő feladatot egyszerre, egy időben megoldhassuk. Sőt rámutat, hogy milyen szorosan összefügg, mennyire elválaszthatatlan egymástól a mezőgazdaság szocialista átszervezése és a mezőgazdasági termelés fellendülése.

A Központi Vezetőség márciusi és áprilisi határozata leleplezte a jobboldali néppellenes nézeteket, s mindenki számára kétségtelenné tette, hogy pártunk és kormányunk egységesen, félreérthetetlenül a mezőgazdaság szocialista átszervezésének ügye mellett áll; hogy a mezőgazdasági termelés fellendítése csakis úgy képzelhető el, ha közben egyre nagyobb teret nyer a mezőgazdaság szocialista szektora. Nem számoltak sem a tényekkel, sem népünk érdekeivel azok, akik szembeállították e két összefüggő feladatot, s miközben a mezőgazdasági termelés fellendítéséről szónokoltak — hátráltatták a mezőgazdaság egészséges fejlődését, fékeztek a mezőgazdaság szocialista átszervezését, tehát gátolták a szocializmus építését országunkban.

Ez a határozat újabb tanúbizonyság arra, hogy a párt és a kormány a mezőgazdaság szocialista átszervezését döntő feladatnak tekintik, mert ez teremti meg annak a lehetőségét, hogy gyorsan növekedjenek a mezőgazdaság termelőeri és a szocialista ipar után kialakuljon a szocialista mezőgazdaság, létrejöjjön hazánk egységes szocialista társadalma. A Központi Vezetőség éppen ezért minden párt- és állami szerv kötelességévé teszi, hogy a rendelkezésre álló eszközzel segítse a meglévő termelőszövetkezetek működését, további megszilárdulását, a dolgozó parasztnak a termelőszövetkezetekbe való belépését, az elengedhetetlen, a kulákok befolyásának visszaszorítását.

Ezt a hatalmas programot csakis egész népünk közös erőfeszítésével valósíthatjuk meg. Munkásosztályunk nagy feladatokat

vállal magára a mezőgazdaság szocialista átszervezéséért és a mezőgazdasági termelés fellendítéséért. Az ipar és elsősorban a nehézipar egyidejű további fejlesztése alapot nyújt arra, hogy elláthassuk a mezőgazdaságot új gépekkel, műtrágyával, növényvédelmi és állategészségügyi szerekkel, építőanyagokkal stb. Ezért helytelen tehát az a jobboldali oportunista nézet, amely lebecsülte az ipar elsődleges fejlesztésének szükségességét. Az ipar támogatása egyik döntő előfeltétele a mezőgazdaság szocialista átszervezésének és a mezőgazdasági termelés fellendítésének.

A mezőgazdaság fejlesztése a tűzoltóság szervei, a tűzoltóság tagjai elé nagy és komoly feladatokat állít. E feladatok nem kevesebbet jelentenek, mint azt, hogy pártunk és kormányunk — mezőgazdaságunk fejlesztésére irányuló — célkitűzéseit színvonalas tűzrendészeti, fegyelmezett tűzoltói munkával kell alátámasztani. Tűzoltó elvtársaink az elmúlt esztendők során évről évre tettekkel adták bizonyosságát annak, hogy szívvel-lélekkel kiveszik részüket abból a nagy és nemes küzdelemből, melyet egész népünk vív a szocialista építés sikeréért. Továbbra is szakszerű és fegyelmezett munkára van szükség, mert csakis így tudjuk maradéktalanul végrehajtani azokat a hatalmas feladatokat, amelyek előttünk állanak.

A mezőgazdaság tűzvédelmének biztosításában tűzoltó elvtársainknak e nagy feladatok végrehajtására való mozgósításában fontos szerepet töltenek be pártszervezeteink és pártszervezeteink aktívái: a kommunisták. Pártszervezeteink feladata mindenekelőtt az, hogy megmagyarázzák a személyi állomány minden egyes tagjának a mezőgazdaság szocialista átszervezésének és a mezőgazdasági termelés gyorsított emelésének szükségességét, politikai és gazdasági jelentőségét; mozgósítsák a személyi állomány valamennyi tagját a párthatározat alapos és részletes tanulmányozására. A párthatározat tanulmányozását mint jelentős lendítő erőt kell felhasználni a tűzrendészeti munka színvonalának állandó emelésére.

A pártszervezet és az aktivisták feladatai között rendkívül fontos az olyan irányú agitáció, felvilágosító munka, melynek

A Központi Vezetőség határozata biztos iránytűje annak a nagy munkának, amely hatalmas lépéssel viszi előre a szocializmus építésének, a népjólét emelésének, hazánk további felvirágoztatásának magasabb ügyét. Szívós, célratoró, minden munkával segítsük a Központi Vezetőség határozatának megvalósítását, vessük minden erőnket, tudásunkat, akaratunkat a mezőgazdaság tűzvédelmének biztosítására.

eredményeképpen valamennyi tűzoltó társ megéri a mezőgazdaság tűzvédelmi biztosító megelőző, mentő és tűzrendészeti munka jelentőségét és kezetesen harcol is annak eredményéért, érvényre jutásáért. Agitáció külön ki kell emelni, hogy a sikerrendészeti munka a Központi Vezetőség júniusi határozatának megvalósításáért s végeredményben dolgozó népünk tűzoltó elvtársaink — hazánk szocialista társadalom felépítésének egyetemes érdekét szolgálja.

A felvilágosító agitációs munka igen nagy gondot kell fordítani a szocialista állomány szakmai és politikai képzésének állandó emelésére való mozgósítására. Meg kell értetni, hogy csakis alapos ismeretű szakmai és politikai ismeret birtokában leszünk képesek elegendő azoknak a követelményeknek, melyeket pártunk, kormányunk és végeredményben egész dolgozó népünk e téren elvár. Különösen megköveteli az alapos ismeret a szocialista társadalom építésének szükségességét ellenőrzéseink, eljárásaink megvalósítására, melynek az eddigiekkel szemben sokkal jobban kell megnyilvánulni a jövőt tervezendő években tűzrendészeti munkánkban, tűzoltói tevékenységünkben semmi helye nem lehet a liberalizmusnak. Ahhoz, hogy munkánk eredményes legyen, s a mezőgazdaság tűzvédelmére biztossá tudjuk, arra van szükség, hogy a dolgozó parasztság szigorú szem előtt tartásával a tűzrendészeti munkát végzőknek a mezőgazdaság minden területén a Pártalapszervezeteink, agitátoraink, a tűzvédelmi munkára neveljék a szocialista állományt.

Pártalapszerveink mozgósítsák az összes tagjait a tűzrendészeti agitációs propagandamunkára! Meg kell szüntetni a tűzrendészeti propagandamunka kanizsár jellegét, mert csak állandó és folytonos felvilágosítás során tudjuk megértetni a dolgozó parasztnak a tűzrendészeti munkájának betartásának fontosságát.

Egy pillanatra sem szabad megfeledkezni arról, hogy a szocializmus építésének jelenlegi szakaszában a falun nem lehet, hanem élesedik az osztályharc. Tűzoltó elvtársaink saját munkaterületükön minden éber harcosai a mezőgazdaság szocialista átszervezésére irányuló munkájukban. Ugyanakkor a dolgozó parasztság a tűzvédelmi munkával segítsék a párt- és tanács-szervek tsz-szervező munkáját.

AL 1954-55. ÉVI TOVÁBBKÉPZÉS Tapasztalatai

Az 1954-55. évi továbbképzés fő célkitűzését az állami tűzoltóság előtt álló adatok eredményesebb elvégzése jelentette. Parancsnokaink és beosztottaink hevesen értékelték a továbbképzés jelentőségét, a továbbképzés új szervezeti felépítését, s a legtöbb egységen felhasználták azokat a lehetőségeket, amelyeket az oktatási tanterv a szakmai ismeretek elsajátítása terén biztosított.

Ez évben először alkalmaztuk azt a helyes szervezési módszert, hogy egységeink oktatási anyagát területük adottságára és helyi körülményeire határoztuk meg, ami fokozottabb mértékben segítette elő a napi gyakorlati munka elvégzését.

Índez a körülmény nagymértékben szolgálta azt, hogy továbbképzésünk a legtöbb egységen egyaránt biztosította a beosztottak és a parancsnokok szakmai fejlődését.

A BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság, valamint a BM megyei főosztályok tűzrendészeti osztályparancsnokságain megtartott módszertani foglalkozások nagymértékben elősegítették a taktikai oktatás terén mutatkozó hiányosságok felszámolását, a taktikai tanulmányozások pedig parancsnokainkat hozzáegyszeresítették hhoz, hogy ezen a területen nagyobb jártassággal rendelkezzenek. A gyakorlati foglalkozások alapján csapatfőnökeink fokozottabb mértékben megismerték területi objektumait, s egyben növelték szakmai felkészültségüket.

A megelőző tűzrendészeti oktatásán keresztül behatóbban foglalkoztak az alosztály, az őrs területén megtalálható objektumok tűzrendészeti előírásaival. Ezek során a beosztottak túlnyomó többsége megfelelő felkészültséget szerzett, s megismerte az üzemre vonatkozó fontosabb tűzrendészeti előírásokat és tűzveszélyes nyomtatásokat.

Az eredmények mellett azonban az elmúlt továbbképzésünket túlnyomórészt még mindig a hibák jellemezték. Ezt az mutatja leginkább, hogy a szakmai ismeretek alaposabb, mélyebb elsajátításában, a szolgálat kifogástalan ellátásában, s a fegyelmet magatartásban nem mutatkoznak meg oktatásunk eredményei.

Öbb egységen — a parancsnokok és a csapatfőnökek helytelen liberális magatartása miatt — a beosztott elvtársak nem megfelelően foglalkoztak az anyagok elsajátításával. Parancsnok elvtársaink nem használták ki kellőképpen azokat a lehetőségeket, amelyeket a továbbképzés az oktatás terén részükre biztosított, sőt egyes esetekben saját személyükben sem jártak elől jó példával a tanulás területén. Nem volt kielégítő az ellenőrző munka sem. Általában keveset ellenőrizték beosztottaik tanulását, s emellett még az egyes ellenőrzések tartalmukban sem ütötték meg a nekvívánt követelményeket.

Nem sikerült biztosítanunk az egyes előadásokra való kellő és alapos felkészülést. Még mindig gyakran találkozhatunk és találkozunk olyan parancsnokkal, csapatfőnökkel, aki nem készült fel az előadásra, helytelen, rossz módszerrel oktat és az egyes előadásokat csak mechanikusan, lélektelenül végzi.

A vizsgák során azt is megállapítottuk, hogy a beosztottak bizonytalanok voltak feleleteiknél. Hiányzott az alapos és szükséges helyismeret.

A feltett kérdésre több elvtárs elmondotta, hogy az általa ismertettől üzemben még nem járt és ismereteit csak az előadás keretében szerezte meg. Ez a körülmény nagymértékben akadályozta a gyakorlati ismeretek elsajátítását és a helyismeret megszerzését. Az oktatás gyakorlatiatlansága eredményezte azt is, hogy azoknál az elvtársaknál nem sikerült elérni a konkrét, alapos tűzrendészeti viszonyok megismertetését, elsajátítását.

A szerelés terén általában javulás mutatkozik azoknál az egységeknél, ahol a parancsnok a foglalkozási terv szerint különös gondot fordított a beosztottak foglalkozására. Az elmúlt továbbképzés azonban e területen sem hozta meg a kívánt eredményt.

Nem értük el a kellő szakszerűséget és határozottságot, sőt több egységen megmutatkoztak a bizonytalanság, a határozatlanság és a szakszerűtlenség is. Kirívó hiányosságokkal és szakszerűtlenséggel találkozunk többek között a sárbogárdi alosztályparancsnokságon, ahol a beosztottaknak az alapfeladatok megoldása is komoly problémát okozott. A szerelés terén általában hibaként vetődik fel az a kérdés is, hogy parancsnokaink nem foglalkoztak kellőképpen a terület sajátosságainak megismerésével a konkrét szerelési gyakorlatok alapos, gyors, szakszerű elsajátításával. Ezeket a hiányosságokat egységparancsnokainknak még a továbbképzési év beindítása előtt, sürgősen változtatniuk kell.

A gyakorlati oktatás hiányosságai a műszaki anyagok oktatása terén is megmutatkoztak. A beosztottak felszínesen sajátították el a műszaki kérdéseket, de észrevehető volt — éppen ennek alapján —, hogy gyakorlati vonatkozásban is bizonytalanok.

A műszaki felelősök, valamint a gépkocsivezetők nem foglalkoztak behatóbban, részleesebben szakanyagukkal. Ezt bizonyítja az a körülmény is, hogy a KRESZ ismerete nem volt megfelelő.

Az elmúlt továbbképzési évünk eredményét nagymértékben akadályozta az is, hogy a továbbképzés beindítása alkalmával mind az egyéni tanulók, mind az iskolászerű oktatásba bevontak — éppen az ellenőrzés elmulasztása miatt — nem fordítottak kellő gondot a tanulásra.

Feltétlenül szükséges, hogy parancsnokaink egységeikre vonatkoztatva és személyekig felbontva, értékeljék a továbbképzés eredményeit és hiányosságait. Mérjék fel azokat a feladatokat, amelyeket az oktatásunk megjavítása érdekében, a legrövidebb időn belül végre kell hajtaniuk.

A továbbképzés szünetét fel kell használnunk arra, hogy az egységeken megmutakozó hiányosságokat a legrövidebb időn belüli felszámoljuk és eredményesen használjuk fel a rendelkezésre álló foglalkozási időt.

Az elmúlt továbbképzési év tapasztalatai arra figyelmeztetnek bennünket, hogy fokozottabb mértékben meg kell javítanunk oktatásunk tartalmi színvonalát. Parancsnokainknak és beosztottainknak több gondot kell fordítaniuk mind a saját, mind a beosztottaink oktatására. Fel kell számolni az oktatásunk területén még mindig megmutakozó liberális magatartást és szigorúan el kell járnunk azokkal szemben, akik akár saját, akár pedig beosztottaik oktatását elhanyagolják.

Élenjáró elvtársak

HAJDU SÁNDOR t. törm. elvtárs a múlt év novemberében került a budapesti XX. kerületi alosztályra. Szakmai és politikai munkáját kiválóan végzi, s ezzel a munkával egyaránt komoly segítséget nyújt mind a szakmai feladatok elvégzésében, mind pedig a fegyelmű megszilárdításában. Az alosztály beosztottai előtt példaképként áll.

Területfelelősi munkáját is lelkiismeretesen végzi: eddig több mint 300 lakóházat látogatott meg a megelőző tűzrendészettel kapcsolatban. A nagy mezőgazdasági idényben minden szabadnapjából — egyszer éjjel, egyszer pedig nappal — szerűskert-ellenőrzést végez. Nagyrészt az is az ő munkájának eredménye, hogy a pártalapszervezet munkája az utóbbi időben megjavult.

A munkában nem ismer fáradtságot, minden esetben hátrán feltárja a hibákat és hiányosságokat, s ugyanakkor segítséget is nyújt azok megszüntetéséhez. Kommunista jó munkájának eredményeként a közelmúltban választotta meg a pártalapszervezet tagos párttitkárnak.

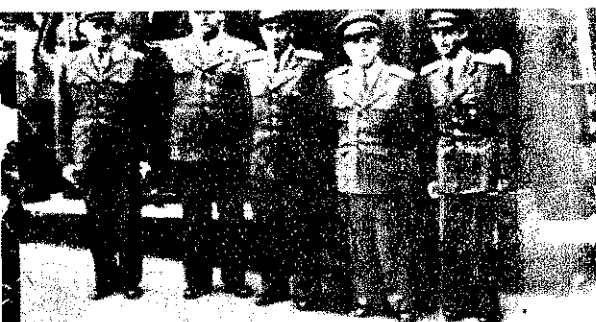

Hajdu Sándor
t. törm.

Veress András
t. törm.

VERESS ANDRÁS t. törm. elvtárs a BM Szolnok megyei főosztály tűzrendészeti osztályfőrszénél teljesíti szolgálatát, mint tűzrendészeti előadó. Munkáját mindenkor lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint fáradságtalanul végzi. Szerénységéért, fegyelmű megmagatartásáért és szakszerű munkájáért előjáró elvtársai egyaránt becsülik.

A fiatalabb elvtársaknak feladattal végrehajtásához mindenkor szívesen nyújt segítséget. Ellenőrzései során nemcsak a hiányosságokat tárja fel, hanem minden alkalommal utat mutat azok kijavítására is. Mint a beható ismeretű titkára eredményesen megmozdítja az elvtársakat a béke megőrzésére, az e téren rájuk háruló feladatok maradéktalan végrehajtására.

A Szovjetunióban járt csehszlovák tűzoltóküldöttség

III.

Bárhová is megy a szovjet polgár, mindenütt figyelmeztetik a tűzveszély elleni harcban szükséges óvatosságra és éberségre. S nem csupán egyszeri vagy alkalmi népszerűsítési akcióról van itt szó, hanem a szóbeli és sajtó útján történő közlés, valamint a szemléltető agitáció erre a célra való rendszeres felhasználásáról.

Az Állami Tűzrendészeti Felügyelőség az önkéntes szervezetek dolgozóival együtt — gyakran rendez beszédleckéket és speciális oktatást is a polgárok részére, melyekre egyik alkalommal az üzemi technikusokat, más alkalommal pedig az üzleti dolgozókat, építési alkalmazottakat, az üzemek igazgatóit, vagy a motorjárművek vezetőit hívják meg — főként a tűzesetek statisztikájának alakulása szerint. Mindezt az egyes körzetekben és azok szakaszaiban rendezik, miközben a beszélgetéseket vidám műsorral tarkítják és rendszerint filmvetítéssel kapcsolják össze.

Nagyobb rendezvények esetén a szabadtéri előadásokat veszik igénybe, ilyenkor rendszerint az egész estét a tűzvédelmi tömegagitációs munkának szentelik. A park nagy színpadán tűzoltótestületek művészi programja szerepel; másutt a tűzvédelmi technika kiállítása látható, a felhasználás egyidejű szemléltetésével. Ilyenkor a park rádióhálózata a szórakoztató és nevelő műsort a park legtávolibb zugába is közvetíti.

A városi és üzemi rádió is rendszeresen foglalkozik a tűzvédelmi anyaggal. Lenin-

A NAGY PÉLDA NYOMÁN

Randák Karol riportja

grában pl. a városi „hangos” műsorán az elmúlt hónapban összesen vagy 18 különböző népszerűsítő tűzvédelmi küldés szerepelt, és az üzemi rádiók is havonként legalább egyszer megszólaltatják mikrofonjukon a tűzoltókat.

Különleges gondot fordítanak az iskolákban a gyermekekkel folytatott és a szülői értekezleteken a szülőkkel tartott megbeszélésekre. Az ilyen megbeszélésekhez az Állami Tűzrendészeti Felügyelőség tájékoztatókat ad ki, s az önkéntes szervezetek előadói és aktivistái ezek szerint dolgoznak.

A sajtóagitáció alapját a sajtó minden ágával való szoros együttműködés, valamint a tűzvédelem szerveinek egyéni sajtótevékenysége alkotja. A napi sajtó a kerületi újságokkal együtt — a tűzvédelmet illető valamennyi alapirányelvet és utasítást rendszeresen közli. Meg kell jegyezni, hogy az általánosan érvényes irányelveket, melyeket az Állami Tűzrendészeti Felügyelőség ad ki, és amelyek a legszélesebb közönséget kötelezik — a párt és a szovjet szervei együttesen hagyják jóvá és ezen jóváhagyás rendszerint az ilyen rendelkezésnek vagy rendeletnek a címében is szerepel. S ezek után természetesen, hogy ez a módszer a tűzvédelem tekintélyét, valamint az irányelvek hatékonyságát, még inkább megerősíti. A sajtótevékenység célja: a polgárok oktatása és részletes tájékoztatása a tűzvédelem minden kérdéséről. Ilyenek például az építkezési alkalmazottak számára kiadott oktató jellegű broszúrák vagy az autótulajdonosok számára készült kiadványok, továbbá a gyúlékony anyagok raktározásáról és a háztáji tűzesetek leggyakoribb okairól szóló közlemények stb. A népszerűsítési eszközök leggazdagabb választékát a szemléltető agitációban láttuk. Ez

mindenütt dolgozik a szovjet polgárok zöme.

A leglátogatottabb utcákon, illetve a zak tetején — a színek ötletes kombinációjával és hatásos változtatásával — nagyon gyakran néhány méteres neonreklámok kötik le a nézők figyelmét. Ezek megtudhatjuk, hogy nem helyes gyújtani a gyerekek kezébe; egy másik helyen pedig a nagy Majakovszkij verseivel figyelmeztetik a neonbetűs sorok a gonddal a dohányosokat, nehogy hanyagsággal tűzveszélyt idézzenek elő.

Minden városban, melyet meglátogatunk láttunk neonhirdetéseket, amelyek arra figyelmeztetnek, hogy tüzeset állásból a „01” telefonszámot kell hívni. A szám az egész Szovjetunió területére csak a tűzvédelemé. A számot a legkülönbözőbb eszközökkel tudatosítják, hogy a polgárok a tüzeset jelentésekor ne se késlekedjenek. Aki nem néz a tetőkre, a forgalmas és élénk utcákon elhelyezett különböző fajtájú figyelmeztetések figyelmeztetik. Ezek főként arról beszélnek, ami a tűzvédelmi megelőzésben a legidősebb. A figyelmeztető feliratok és faliújságokat a színházak és mozik rotermében gyakran változtatják, s úgy nék arra, hogy állandóan érdekesek legyenek, és felkeltsék a közönség figyelmét.

De a távolsági utak jobb oldalán is gyakran olvasható, milyen fontos feladata van a szovjet polgárnak, hogy a közös tudomány megvédje a tűzveszélytől. Mindezt hatalmas figyelmeztető táblákon nem lehet észre nem venni. Az ilyen távolsági táblák valószínűleg a vezetők számára és utasok számára.

A szemléltető agitáció jó eszközei a kis kiállítások, melyeket az Állami Tűzrendészeti Felügyelőség és az önkéntes tűzvédelmi szervezetek rendeznek az üzemi és lakónegyedekben. Összerakható hordozható állványokon mutatják be a veszélyes előidéző okait, valamint a kezezteték elleni harc problémáit. Ezek a kiállítási anyagokat rendszerint az önkéntes tűzvédelmi szervek saját műhelyeikben készítik el.

Ha figyelmesen forgatjuk a színházi műsorát, egészen biztosan találunk benne a tűzvédelmi nevelésre szánt oldalt. Ez nem hirdetés, hanem a tűzvédelmi szervek részéről természetes kihasználásuk nagy példányszámban megjelenő kiadványoknak. De találkoztunk kitűnő tűzvédelmi propagandával a vonatok, autók és gőzösök menetrendjében is. Meglátjuk, hogy mennyi mindenféle módot találunk a tűzoltók arra, hogy a dolgozókat meggyőzzék az együttműködésre és éberségre veljék őket.

A tűzvédelmi szervek által kiadott plakátok nemcsak magas művészi értékűek, de meggyőző erejük is kitűnő. Maguk a művészek is nagyon élénken érdeklődnek a tűzvédelmi megelőzés problémái iránt. Moszkvában megcsodáltunk egy plakátot

Két művészi plakát a szovjet plakátgyűjteményből

A szabálysértési eljárásokról

biztosítjuk a tűzrendészetre vonatkozó jogszabályok érvényrejtését a szabálysértési eljárásokon keresztül is.

A törvényesség kérdése ilyen vonatkozásban feladatként szabja meg, hogy tűzrendészeti vonalon mielőbb számoljunk fel a bírságolás és a felelősségrevonás terén még megmutatkozó liberális szellemet, de ugyanakkor szigorúan tartuk be a szabálysértési eljárásra vonatkozó szabályokat és minden erővel biztosítjuk népgazdaságunk tűzvédelmét. A Minisztertanács rendeleteinek a tűzrendészeti munka, valamint a hatósági jogkör fokozottabb javulását kell eredményeznie.

Az eljárási szabályok szigorú betartása és betartatása alapvető feladatként jelentkezik tűzrendészetünk vonalán. Az eljárási szabályok törvények, melyek tekintetében semmiféle önkényeskedés vagy lazaság nem engedhető meg. A legfontosabb feladatunk e területen most az, hogy a legrövidebb időn belül sajtójtítsuk el és eredményesen alkalmazzuk a rendeletben foglaltakat.

A szabálysértési eljárás fegyver a kezünkben a tűzrendészeti munka megjavítására, és a megelőző tűzrendészeti terén mutatkozó hiányosságok felszámolására. Csak a törvényesség szigorú betartása, bírságoló szerveknek politikai és szakmai képzettsége, határozott, megfontolt intézkedése biztosíthatja a rendelet eredményes végrehajtását.

A szabálysértési eljárás módját és lehetőségét nyújt arra is, hogy a tűzrendészeti szabályok megsértőivel szemben eredményesen alkalmazzuk a nevelő, felvilágosító munkát, s a szabályok megsértőit kiiktassuk a tűzrendészeti előírások betartásának fontosságára.

A pénzbírságok kiszabása, annak megfelelő mértékű alkalmazása komoly feladatot és felelősséget hárít a szabálysértési ügyekben eljáró hatóságainkra. A pénzbírság kiszabásánál minden esetben arra kell törekednünk, hogy a bírság nevelő hatásán keresztül elérjük, hogy a szabálysértés elkövetője a jövőben tartózkodjon a hasonló cselekménytől. Mindezek alapján a szabálysértés során kiszabott bírságot soha ne tekintsük célnak, hanem csak olyan szükséges eszközként, melynek segítségével tűzrendészeti munkánkat megjavíthatjuk.

A szabálysértési eljárással kapcsolatos eligazítások országos vonatkozásban befeljegyződést nyertek. Az eligazításon résztvevő elvtársak valamenyien felismerték a Minisztertanács rendeleteinek és végrehajtásának fontosságát.

Alapos, jó előkészítő és felvilágosító munkával késedelem nélkül hozzá kell kezdeni a rendelet végrehajtásához. Parancsnok elvtársaink fokozott mértékben ellenőrzik és ellenőrzéseikkel segítik I. fokú hatóságaink munkáját. Tanulmányozzák behatóan a Népköztársaság Elnöki Tanácsának, valamint a Minisztertanácsnak rendeleteit, ragaszkodjanak az eligazítás során kapott szempontokhoz, oktasák és neveljék beosztottaikat arra, hogy az előttünk álló komoly feladatot eredményesen és jól oldják meg. Szigorúan tartásuk és tartassák be az eljárással kapcsolatban felmerült törvényességet és igazságot határozataikkal biztosítsák népgazdaságunk tűzvédelmét. (Folytatása következik.)

FÉLIX LÁSZLÓ
tű. szds.

A Népköztársaság Elnöki Tanácsának 1955. évi 17. számú tvr. rendelete megszüntette a kihágás intézményét és a tanács kihágási bíraskodási jogkörét. A tanács végrehajtóbizottságának hatáskörébe tartozó és eddig kihágásként büntetendő cselekmények szabálysértéssé váltak. Ennek a rendelkezésnek alapján 1955. július 1-ével a tűzrendészeti szabálysértés esetén az eljárás a tűzrendészeti hatóság hatáskörébe tartozik. A szabálysértési ügyekben való eljárást a Minisztertanács 32/1955. számú rendelete szabályozza. A rendelet alapételeiben fokozottabb mértékben a törvényességet, s ennek megvalósítása érdekében — az eddigi eljárástól eltérően — az eljárás középpontjába a meghallgatást rendeli el.

A rendelkezés alapján a tűzrendészeti szabálysértés esetén a szabálysértés elkövetőjét meg kell hallgatni, vagy legalább is módot kell nyújtani arra, hogy védekezését, bizonyítékait, kérelmét a szabálysértéssel kapcsolatban előadhassa.

A meghallgatás biztosítja az igazságos határozat (a bírságolás kiszabását vagy az eljárás megszüntetését) meghozatalát. A szocialista eljárás alapelvét tükrözi a rendeletnek az a szabályozása, hogy a meghallgatás nyilvános, valamint az, hogy az eljárás lefolyásáról jegyzőkönyvet kell felvenni.

Az elkövető védelmét biztosítja az új eljárási szabály azon rendelkezése is, amely kötelezővé teszi a bírságoló hatóságnak kioktatási feladatát. Az eljárásban résztvevőket ugyanis figyelmeztetni kell az általuk gyakorolható jogaikra. Ennek alapján az elkövetőt a meghallgatás során figyelmeztetni kell, hogy ellene milyen szabálysértés miatt indult eljárás, meg kell kérdezni, hogy a terhére rótt szabálysértés elkövetését beismeri-e, majd részletesen meg kell hallgatni és módot kell neki adni arra, hogy védekezését összefüggően előadhassa. (Ha a szabálysértést elkövető az idézés ellenére nem jelenik meg, ezzel saját magát fosztja meg attól a lehetőségtől, hogy védekezését személyesen előadhassa.)

Az új eljárási szabályok a bírságoló szabálysértési hatóságot kötelezik arra, hogy a meghallgatás során az elkövetőt a védekezési jogára figyelmeztesse és kioktassa. A kioktatási kötelezettség különösen az elkövető védekezési jogára, bizonyítékainak bejelentésére, a sérelmes határozatok fellebbezésére terjed ki. A rendelkezések szerint a szabálysértés elkövetője a meghallgatás során a meghallgatott személyekhez kérdést intézhet, s további személyek meghallgatására vonatkozólag kérelmet terjeszthet elő.

Végül — de nem utolsósorban — a rendelet az ügyési óvás intézményével is biztosítja az eljárás törvényességét. A törvények megtartása feletti felügyelet során az ügyész a területén működő bírságoló szerveknél felügyel a szabálysértési ügyek intézésének törvényességére. Ennek értelmében a szabálysértési ügy iratait megtekintheti, bármely szabálysértési ügynek felülvizsgálat céljából az ügyészség részére történő átadását, illetőleg megküldését kívánhatja. Tárgyalási joggal részt vehet a szabálysértési ügyben foganatosított meghallgatáson.

A Minisztertanács rendelete a szabálysértési ügyekben foganatosítandó eljárással kapcsolatban arra kötelez bennünket, hogy fokozottabb mértékben szerezzünk érvényt és

egy fiút ábrázolt, amint eltakarja a tűzvész láttán, amely éppen az ő ával folytatott játéka következtében kezezt. A gyufáról szóló rövid jelszón nincs rajta semmi szöveg. Megtud-hogy ezt a plakátot a festőművészeti lémia egyik legkitűnőbb növendéke tta, mint disszertációs munkáját.

szovjet tűzoltóktól — többek között ajándékkul kaptunk több mint 100 plakát álló gyűjteményt, melyből ötvenet oszkvai képzőművészek alkották a tűzoltó szakértők bevonásával. A moszkvai plakátgyűjtemény a maga egészében nem teljesen áttekintést ad a tűzvédelmi megelőzés kérdéseiről és részben az új tűzmegefekezés alapjairól. Egyúttal ebben minden plakát — a kép és a szöveg együttes felhasználásával — ön-ön is igen alapos oktatást nyújt a tűzelem egyik vagy másik speciális kérdésén. A plakátgyűjteményt az üzemek alkalmazottainak oktatására, az önkéntes védelmi szervek tagjainak nevelésére és kiállításokra használják fel. Rendkívül nagy az érdeklődés a gyűjtemény iránt, és olyan üzem a Szovjetunióban, amely rendelkezik volna meg a gyűjteményt. De mellett a házközlelések, iskolák, hivatalok és üzletek a prospektusból származó és az alapján választják ki azokat a plakátokat, amelyek korlátozottabb és speciál- bbb szükségletüknek megfelelnek.

Ilyen tanulságokat nyújtanak ezek a plakátok? A hegesztőt figyelmeztetik arra, hogy kell tudnia, hogy munkájánál ne kezezzék szerencsétlenség, a raktárnok tudja, miként kell elraktározni a gyú-ony anyagokat, az ács- vagy asztalos- hely mestere megismeri, hogy a tűzbiz-óság milyen rendet kíván meg a munká-én. Három vagy négy plakát megszem-ése után pontosan tudjuk pl., hogy mit kell kezelni ezt vagy azt a jelző be-ndezést. Egy plakát megmutatja pl., mi-űzoltókellékeknek kell lennie min-űhelyben, és szükség esetén ezeket ként kell felhasználni. De láthatjuk a olaj barellal való merítésének jó és sz példáját, vagy a „fuser“ villanyzere-övetkezményének egész sorozatát. A szleesebb nyilvánosság számára szánt plakátok szemléltetően oktatják a dolgo-akat arra, hogyan kell használni az ktromos fogyasztókészülékeket és a kü-űböző melegítőttesteket. De oktatják a hányosokat is, hogy hanyagságukból zvés veszélye származhat, sőt némelyik akát a karácsonyfák biztonságáról sem edkezik meg.

Hosszasan sorolhatnám még a tűzvédel- i propaganda példáit. Reméljük, hogy a neto legrövidebb időn belül mi is ki-ünk majd hasonló sorozatot. Lehet, hogy yesek azt gondolják, hogy az ilyen nép-erősítés nagyon költséges és a Szovjet-ű tűzvédelmi szervei számára is jelen-keny anyagi megterhelést jelent. Pedig m így van! A plakátgyűjtemény pl. yűttvéve 150 rubelbe kerül, tehát egy akát 3 rubel. Így aztán érthető, hogy ekkkel a plakátokkal minden üzemben, tétetben és iskolában találkoztunk, me-eket meglátogattunk.

(Folytatása következő számunkban.)

ELVTÁRSAINK *írják*

Kocsis János t. alhdgy. elvtárs, Szabolcs megyei levelezőnk a tűzrendészeti osztályparancsnokság és a megyei gépállomás igazgatósága által a nagykállói gépállomáson rendezett tűzvédelmi ankétóról számol be:

— Az ankétón megjelent a megye gépállomásainak valamennyi főmérnöke, akiknek gyakorlatban mutatták be a Varga András főmechanikus elvtárs által készített szikrafogót. Ez a vízporlasztású szikrafogó annyiban különbözik a más vízmegoldású szikrafogóktól, hogy a kipufogó végére egy 50 cm-es, végével lefelé hajló csövet erősítettek, melybe egymással szemben félkör alakú terelőlapot hegesztettek. Így a víz a terelőtárasák közé jut, mely megakadályozza a koromlerakódást.

Ezenkívül bemutattuk a tűzvédelmi felszerelések szakszerű elhelyezését és foglalkoztunk a gépállomások belső megelőző tűzrendésztével is. A továbbiakban gyakorlatilag érzékeltettük a cséplőszekrény és az erőgép drótkötéllel való összekapcsolását és veszély esetén az asztalok közül a szekrény gyors, szakszerű kivontatását. Bemutattuk még a cséplőszekrényen elhelyezett elektromos motor helyes szerelését is.

Az ankétón részvevő elvtársak nagy tetszéssel nyilatkoztak a bemutatók hasznosságáról. Az osztályparancsnokság által elfogadott szikrafogó használatára a megyei gépállomás igazgatósága valamennyi gépállomás vezetőjét kötelezte. Az egységes szikrafogó alkalmazása jelentősen hozzájárul a tüzesetek csökkentéséhez, s ugyanakkor ellenőrző munkánkat is megkönnyíti.

★

Gradvólt István t. t. t. elvtárs, szőlővárosi levelezőnk írja:

— Elnézést kérek, hogy hosszabb idő óta nem jelentkeztem, de ígérem, hogy a múlt év decemberi levelezőkonferencia határozatainak szellemében ezután havonként beszámolok az alosztály életéről, munkájáról.

A múlt havi OTE-taggyűlést a vezetőség — igen helyesen — a mezőgazdaság tűzvédelmének biztosítására való mozgósítására használta fel. Ezzel az alapszerv is hozzájárult ahhoz, hogy az alosztályon minden elvtárs vállalt patronálást. Különösen jó munkát végeznek: Nagy József t. t. t., Simon József t. t. t. és Szloboda György t. t. elvtársak.

A szakmai vizsgákon tanulságként szűrtük le, hogy a mezőgazdaság tűzrendésztével még behatóbban kell foglalkoznunk, s ezért több elvtárral — a napi szolgálati időben — külön ismertetjük a mezőgazdaság tűzrendésztét szabályozó rendeleteket.

★

Kiss József t. t. t. elvtárs, siklósi levelezőnk elmondja, hogy nagy gondnal és körültekintéssel készültek fel a mezőgazdaság tűzvédelmének biztosítására, majd így folytatja beszámolóját:

— A jó előkészítő munka ellenére is fordulnak elő még hiányosságok a területen. Ilyen hiányosságot találtunk többek között a vajszlói gépállomás erőgépeinél, melyek szikrafogó nélkül csépeltek, vagy a harkányi állami gazdaságban, ahol a kombájnokat nem látták el a szükséges tűzvédelmi felszereléssel.

A tűzkármentes betakarítás érdekében elhatároztuk, hogy mind éjjel, mind nappal gyakrabban ellenőrizzük a területet. Az ellenőrzésben, illetve patronálásban élen járnak Salamon Ferenc őrn. és Huber Dezső őrn. elvtársak, akik úgyszólván minden szabad idejüket a területen töltik. A területen szerzett tapasztalatokat, észrevételeket hetenként értekezleten beszéljük meg, ahol a patronálók egyben eligazításban is részesülnek. Ezzel a tapasztalatadással erősödnek patronálóink, s így fokozottabban biztosítjuk járásunk tűzvédelmét.

★

Varga Károly t. t. t. elvtárs, a nyirbogdányi I. sz. őrsparancsnokságról a következőkről számol be levelében:

— Üzemünk tűzvédelmének fokozott biztosítása érdekében az őrs minden tagja igyekszik a gyártási folyamatot tökéletesen megismerni s a járőrszolgálat ideje alatt ismereteiket mindjebb-
ban érvényre juttatják. Ennek eredményeként sem 1954-ben, sem ez évben üzemünkben tüzeset nem fordult elő.

Üzemünk tűzvédelmének biztosítása mellett nem feledkezünk meg a mezőgazdaság tűzvédelméről sem. Őrsünkön minden elv-

társ vállalta a járás területén egy-egy község patronálását. elvtársak rendszeresen látogatják a községeket, ahol hathatós segítséget nyújtanak mind a tanácsoknak, mind a községi oltóságoknak a mezőgazdasági termények tűzvédelmének biztosításához.

★

Borvendég István t. t. t. elvtárs írja Komáromból:

— Járásunk területén 27 községben adták ki a tanácsok hordási engedélyt. Az alosztály kollektívája elhatározta, ezekben a községekben felülvizsgálja a behordási engedélyt, hogy megfelelnek-e a kiadott 9360—1/1952. BM és a 1—120/1 MT rendeletben foglaltaknak. Az elhatározást tett követte, s elvtársak szabadnapjukon éjt nappalá téve, július 16-ig v. mennyi behordási engedélyt ellenőrizték. Külön meg kell említenem a 64 éves Linka István és az 57 éves Baráth István t. t. elvtársakat, akik fáradhatatlan szorgalmukkal semmivel maradtak el a fiatalabb elvtársak mögött. Nagy munkát vég Csányi Ádám szkv. elvtárs is, aki 200 behordási engedélyt vált felül.

Az áldozatos munkának eredménye is volt. Az ellenőrzé nyomán kiderült, hogy a tanácsok számtalan olyan behordási engedélyt adtak ki, ahol a tűztávolság be nem tartása miatt környezet tüzveszélynek lett volna kitéve. Elvtársaink természetesen a tanácsokkal mindenütt visszavonatták ezeket az engedélyeket, s ezzel nagymértékben hozzájárultak dolgozó nép jövő évi kényerének biztosításához.

★

Köszegi levelezőnk, Abért István t. t. t. elvtárs írja:

— A mezőgazdaság tűzvédelmének biztosítása mellett a gondot fordítunk a gyorsasági versenyen részvevő csapatok készítésére és a versenyek lebonyolítására is. Minden patron foglalkozik községe csapatával és segíti a jobb eredmények résében. Eddig tíz községben 16 csapatnak tartottuk meg a versenyét. A kocsifecskendő-szerelésben eddig Csák község csapat vezet. A java még hátra van, mert nem ritka az olyan köz mint pl. Bozsók, ahol öt csapat vesz részt a versenyen, melyek közül a női tűzoltók 400 l/p-es kismotorfecskendő szerelésben dülnek. Különösen az utóbbi időben érkeztek benevezések úttörő- és női csapatoktól.

Az eddigi eredményekből megállapítható, hogy a köz csapatok általában jól készültek fel a versenyekre. Ez a felkészülés pedig azt bizonyítja, hogy községi tűzoltóságainkra minden bizton számíthatunk a falu és a határ tűzvédelmében.

★

Ceglédi levelezőnk, Nagy Kálmán t. t. t. elvtárs az alábbi ban számol be az alosztályi munkájáról:

— A múlt évben elvtársaink a júniusi határozat szellemében végezték munkájukat azzal az elhatározással, hogy járásunk területén a mezőgazdasági terményeket tűzkármentesen takarítsák be. Az elhatározás valósággá vált, mert 1954-ben egyetlen ménytűz eset sem fordult elő járásunk területén.

Ez évben, a mezőgazdasági termények tűztől való megdése érdekében a szakvezetés és a pártszervezet vezetősége adattervet dolgozott ki, mely irányítója a jó munka elvégzése. Több előkészítő intézkedés mellett újjászerveztük a területfelelősi hálózatot is és ennek eredményeként minden elvtársnak a szükséges szakirányítás mellett végzi a patronálást.

Munkánk jobb és eredményesebbé tétele érdekében a szervezetünk vezetősége határozatot hozott, mely többek között kimondja, hogy a területfelelősök a járás területén lévő párt szervekkel és tanácsokkal létesítsenek szoros kapcsolatot. Tő Jászkarajenő, Ceglédbercel és Dánszentmiklós községek párt szervei és tanácsai eredményes tűzrendészeti munkát végeznek, nem mondható azonban ugyanez pl. Kocsér és Csemő községeknél, ahol még mindig komoly hiányosságokkal találkozunk.

Elvtársaink közül: Temesi József őrn., Dajka János t. t. t., Angyal József t. t. t., Németh János szkv. és Asztalos József t. t. t. elvtársak, akik területüket szabadnapjukból patronálják, jó eredményeket értek el. A szakvezetés és a pártalapszervezet hetenként értékeli a munkát, s a jó eredményt elért elvtársak dícséretben és egyéb jutalomban részesítik.

A mezőgazdasági tűzvédelem szolgálata

Propaganda-gépkocsival Csongrád megyében

**Halló, halló figyelem! Itt a Belügyminis-
térium Tűzrendészeti Parancsnokságá-
propaganda-gépkocsija. Szülők, vigyáz-
gyermekeitekre, zárjátok el előlük
ufát!** — Évek óta szorgalmasan járja
ország területét a tűzoltóság propa-
ganda-gépkocsija azzal a céllal, hogy dol-
gunk figyelmét felhívja a megelőző
tűzvédelmi intézkedések betartására.
Minden szakában járja a megyéket,
ost, az aratás, cséplés idején még fo-
ttabb szorgalommal végzi munkáját a
gazdasági tűzvédelem szolgálatában.
Csongrád megyei úttján — két napra — el-
tűnik mi is a gépkocsit, hogy közelről
épillantást nyerjünk érdekes, értékes
kájába.

tó szó, különös figyelemmel a nyári idény-
re. Egy öreg néni mellett hallgatjuk a
hangos figyelmeztetését. Mikor a hang-
szóró a gyermekekre hívja fel a figyelmet,
Kovács néni bólogatva jegyzi meg:

— Bizony én vigyázok is az unokáimra,
jól elzárom előlük a gyufát, mert nem
akarom, hogy úgy járjunk, mint ahogy a
múlt hónapban jártak Csanádon, ahol a
gyermeknek felgyújtottak egy házat.

Csanádon a tanácsháza előtt állunk meg.
Érdeklődünk, mi lett a múlt hónapban le-
egétt házzal. Röviden tájékoztatnak ben-
nünket, hogy már felépült. És minden kér-
dés nélkül azt is közlik, hogy a figyelő és

Klarafalvan sem sokkal különb a hely-
zet. Szőregen azonban már jobb az együtt-
működés a tanács és a tűzoltóság között.
Itt már mindkét szervnek ajándékozta
küld Királyfalvi elvtárs, aki gépkocsiveze-
tő, rádiókezelő és bennmondó is egyszemély-
ben és fáradhatatlanul végzi munkáját a
rekkenő hőségben.

Másnap útnak Balástyán, Kisteleken és
Csengelén vezetett keresztül. Amerre men-
tünk, mindenütt szorgalmas kezek arat-
ták az aranylő kalászcsoportot. Menetközben
üdvözlöttük a vidám, integető aratókat, fig-
yelmeztetve őket a tűzrendészeti szabá-
lyok betartására.

A felgyői állami gazdaság otthon lévő
dolgozóit is üdvözlöttük, majd Csongrád
felé vettük az irányt.

Útközben Lapsánszki törm. elvtárral
beszélgettünk, aki az érdekesebb dolgok-
ról magnetofon felvételt készít. Bizony, ez
hasznos dolog lenne oly módon, hogy ta-
pasztalatcsere formájában megfelelő hely-
lyen leadnák a felvett anyagot.

Esteledik már, mire a csongrádi Petőfi
TSZ központjába érünk, ahol Szabó Er-
zsébet agronómus fogad bennünket, mert
— mint ahogy mondja — van már mivel
lelkesíteni, és egyben meg is köszönni az
aratók fáradságos munkáját. Máris beül
gépkocsinkba és mutatja az utat aratfelé,
ahol lázas munka folyik. Aratóbrigádok és
a gépállomás kombájnya vágja az érett
gabonát. Kocsink sorra járja a brigádokat,
hogy üdvözlője az élenjáró aratókat, s
egyben figyelmeztesse őket a tűzvédelem
betartására.

Közben besötétedik. A hazafelé tartó
aratók átveszik a hangoskocsi vidám ze-
néjét és vele együtt dalolnak. De jóked-
vűen velük dalolunk mi is. A nap elteltével
örömmel állapíthatjuk meg, hogy kivet-
tük részünket a nagy munkából, ha nem
is aratással, de azzal, hogy lelkesítettük a
dolgozókat s felhívtuk a figyelmüket a
tűzvédelem fontosságára. A csongrádi al-
osztályon búcsúzunk el a propaganda-gép-
kocsi vezetőjétől, Királyfalvi elvtárstól és
ideiglenes segítőjétől, Lapsánszki elvtárs-
tól, akik másnap tovább folytatják útju-
kat a megye területén, hogy jó propa-
gandamunkájukkal segítsék elő mező-
gazdasági terményeink tűzvédelmét.

11 óra délután érkezünk a szegedi osz-
parancsnokságra, melyet — a már jó
megállapított ütemterv alapján —
a Országos Tűzrendészeti Parancsnok-
Felügyeleti Osztálya idejében értesí-

mostoni szds. elvtárs örömmel foga-
bennünket. Mint mondotta — a gép-
egyizben már járt a megye terüle-
is sok segítséget nyújtott, mert nagy-
ékben előmozdította a tűzrendészeti
ek munkáját. Majd bemutatatta megyei
önket, Varga Győző őrm. elvtársat,
eddig jó propagandamunkája révén
rég is ismerősünk. Ezután ismertette
k a napokra felbontott heti útiter-
külön megjelölve azokat a helyeket,
még nehezen megy a megelőző tűz-
észet, vagy ahol különösen elhanya-
k a község tűzvédelmét. Az útiter-
a gépkocsi gazdaságos kihasználását
yelembe vették, s ügyelték arra, hogy
pkocsi lehetőleg ne menjen kétszer
os útvonalon; s ezenkívül pedig éjsza-
mindig a legközelebbi alosztályra vo-
m be.

izben ránk esteledett. S ha már így
nt, hogy nem mehettünk tovább, hogy
s hasznosan töltjük az időt, az al-
ly udvarán szabadtéri filmelőadást
ezett az ugyancsak kíséretünkben le-
apsánszki törm. elvtárs.

ánnap reggel nekivágtunk a szegedi
s egy részének, majd a makói járás
tkezését. Útközben belátogattunk a
si alosztályra is, érdeklődünk a járás
delmi helyzete iránt, aztán útnak
tűnik Csanád felé.

átfalván központi helyen állt meg
ocsink. A nagy meleg és a munka
t csaknem teljesen kihalt az egész
yék, aki itthon maradt, az is hűvösre
lt. A zene azonban, amivel kezdjük,
lát" művel, mert percekken belül elő-
gatja az itthonlevőket. Rövid zene
felhangzott a figyelmeztető és okta-

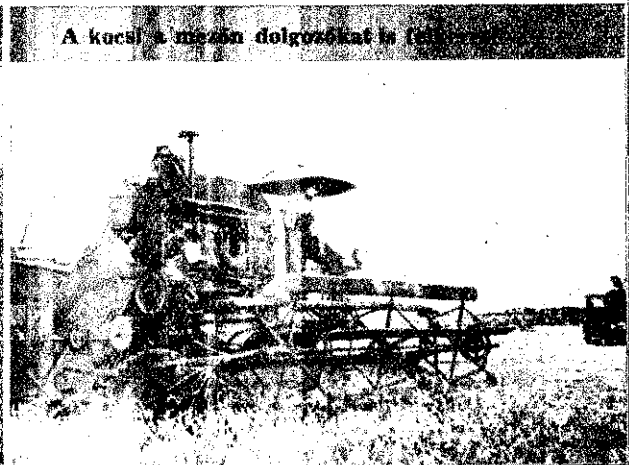

Filmelőadás a szegedi alosztályon

készültségi szolgálat rendben van, amiről
Varga elvtárs meg is győződik.

Csanádpalota előtt az út szélén egy kö-
zös szérúnél áll meg kocsink. Eppen a
legjobbkor érkezünk, mert kellemes ze-
nével szolgálhatunk az ebédjét fogyasztó
cséplőbrigádnak. Varga elvtárs itt sem mu-
lasztja el az ellenőrzést; az észlelt hiá-
nyosságok kijavítására pedig a hangszórón
keresztül hívja fel a figyelmet. A figyel-
meztetés használt, mert a hiányzó vizért
máris indul az egyik kocsi.

Ferencszálláson a tanács elhanyagolja a
tűzvédelmet. A készültségi szolgálat pi-
henő tagjai pl a földre helyezett szalma-
zsákon alszanak, mert a tanács eddig még
nem szerzett részükre ágyakat. Az is hiba,
hogy a figyelő- és készültségi szolgálatra
kerülőket sem értesíti ki időben. A hangos
itt különösen arra hívja fel a figyelmet,
hogy a községi tűzoltóság csak a tanács és
a dolgozók segítségével tudja jól ellátni
feladatát. Segítsük tehát őket munkájuk-
ban, mert csak így lehet biztosítani a köz-
ség tűzvédelmét.

A harántó gépen a törm. elvtárs

A kocsi a mezőn dolgozókat is felhívja

HARCBAN A TÜZKÁRMENTES BETAKARÍTÁSÉRT

zárva, a kulcs sehol, Vegyes érzésekkel nézzük egymást és éppen „felderítő” útra akarunk indulni, amikor valahonnan a mélyből hangot hallunk:

— Imre! te!... Hallod-e?! Eriggy má, osz! hozd a szertárkulcsot Bálint bátyádéktól!...

A hang irányát kutatva, aztán kiderül a „rejtélyes” hang eredete: az egyik néni, a szertár mögötti patak medréről kiáltott, egy pillanatra abbahagyva a szennyesruha püfölését... Aztán az Imre is előtűnik és kulccsal a kezében szélesebben csapja az utca porát.

Kinyitjuk a kaput. A látottaktól még „vegyesebbek” lettek az érzéseink. Mondanunk sem kell, hogy a szertár és a szerek még különleges üvegen nézve sem ragyogtak a tisztaságtól... A kocscifecskendő mögött a földön, egy tekercs nemrég használt tömlő összegabalyítva, s ami aztán mindennek a teteje: a nemrég kapott, új lajtfecskendő üresen kong...
— No, ez szépen „összejött!” — gondoljuk. — De hol a készültési szolgálat!...

Irány a tanácsháza!

Kovács elvtárs, a tanács elnöke hirtelen azt se tudja, melyik kérdésre válaszoljon. Hogy a parancsnokot mossá-e, vagy a készültiségei kezdje: végül is belefog. Így aztán megtudjuk, hogy azért nincs még készültési szolgálat, mert legutóbb a határjárás alkalmával úgy döntöttek, hogy 18-án kezdik csak.

Majd a védő szerepét veszi át (arról sem feledkezett meg), és bizonygatja, hogy Nagy elvtárs, a parancsnok igen rendes ember, és hogy a szertár eddig mindig ragyogott. Arra is igen erősen kér bennünket, hogy „ne nagyon bántuk” a parancsnokot!...

Elhisszük, amit mond és megígérjük, hogy nem „bántjuk” Nagy elvtársat. De azt is megígérjük, hogy (reméljük nem veszi rossz néven tőlünk) megírjuk az esetet. Okuljon belőle! De ne csak ő, hanem mások is. Mert a szerek nem azért vannak, hogy teljék velük a szertár, hanem azért, hogy a közösség vagyonát, a dolgozók kenyerét védjük velük.

Már messziről hallik a kombájn jól ismert búgása a surláni állami gazdaság egyik 150 holdas gézatábláján. Három arató-cséplő gép telhetetlen gyomra fogyasztja az érett kalászatokat, és amint a gép nyomában elmaradózó szalmacsomók és a keréknyomozó sűrűn heverő kőver zsákok mutatják, van is alapja ennek a jó étvágnak: jól fizet a gabona.

Megállítjuk az egyik gépet. Vajon rendben van-e, megfelel-e a tűzrendszert követelményeinek? Nem kell sokat vizsgálnunk, rendben találjuk. Elkészöndünk, nem tartóztatjuk. Nézzük a másikat!

Mint órlási csiga, úgy kúszik felénk. Amikor mellénk ér, megállást írtunk. A vezető arca nagyon ismerős, mintha már láttuk volna va-

lahol, Fekete napszemüvegét levelezi és kezét nyújt.

— Sűveges — csak ennyit mond halkán. S a „rejtély” abban a szempillantásban megoldódik. Már tudjuk, honnan ismerjük. Szemtel szemben állunk id. Sűveges Dániel elvtársal, az országos hírű traktoristával — illetve ő a kombájn üléséből, mi pedig a tarlóról váltunk néhány szót. A gabonáról, a teljesítményről beszélgetünk, s közben a gépet is megvizsgáljuk. Itt sincs hiba, minden rendben van, nem tartóztatjuk hát. További eredményes munkát kívánunk, és kellemes érzéssel távoztunk...

Molnár Zsigmond dolgozó paraszt, a kunhegyesi Lenta TSZ tagja ezen a napon magaszról beszél mindenkiel. Könnyen tehetne, mert ebben a körzetben mindenki más csak egyszerű földi halandó volt, ő meg a 2-es számú magasztályában a soros szolgálattevő.

Most ő volt a látósugarába eső környék meg az e célból összebar-

bírt volna el — tankolni kért. Kíváncsian vártuk, hogyan csúszkál majd.

A kombájn nagy zajjal ugyancsak megállt a gabonátáblától távoloságra. Elkérült a légmenet tömített kis üzemanyag-szivattyú hordó dugója azonban megnakodott, nem akart elfordulni.

— Ilyenkor mivel szokták kiköszölni? — érdeklődtünk „ártatlan” váncsisággal...

— Ott a hidegvágó — vágta Forgács Lajos, a gép vezetője, magyarázgatunk sokat, csak csendesen megjegyeztük, hogy bizony nem lenne épületes csodát... A tömböt már ő is tudta S mintha a dugó is „megérte volna, hogy vezéreljes tréfát játsszon vele úzni — engedett a kérésnek.

Közben a gépet is körülnéztük, rendben találtuk. Néhány másodperc volt csak a gépállás, s mire a tűzhez értünk, már fel is búj-

kácsolt figyelőhely gazdája. Hívhatta volna akárki, ha a lánya addig fel nem megy helyette, a világbért se jött volna le onnan.

Mivel így áll a dolog — hiszen a szabály így írja elő — Várdai töm. elvtárs, a járást kirendelt is fogta magát és felnászott, hogy beírjon az ellenőrző tüzétre. Rövid érdeklődés után, meg a látottak alapján csak jót írhatott. Hibát nem talált sem a szolgálatban, sem pedig a szükséges felszerelésben, mert a kopott, de jó állapotban lévő öreg hantón minden tűzszerszám ott volt, s az eke sem hiányzott.

Arra pedig, hogy a csoport tagjai mint vélekednek a figyelő szolgálatról, Molnár elvtárs, a maga módján szükséges válaszon, de annál beszédesebben válaszolt:

— Lelkiismeretesen ellátjuk, hiszen a mi érdekünk!...

Allig pár centi volt az üzemanyag magassága, talán egy fordulót sem

motor, és a gép újra nekiillem abadászalóki Szabadság TSZ géptáblájának.

A kisújszállási Sallai TSZ-erőgép nem bírta az üzemet kellett cserélni. Jó is, hogy rőlétek, mert ügyis is kellett állítani. A kúpfogó kormog ugyanis „nem tartotta szüknek” az erőgép kezelője, mo hogy ügyis csak próbálták, és szándékoztak vele véglegesepelni... Az azonban úgy lsenkinek sem jutott az eszébe a G-38-os nem rept, hanem dön, sőt gabonátáblák, ker tehát csupa gyülekeony anyag jár, s hogy a csőben levő centis koromréteg-lerakódás éppen ideális és előbb-utóbb okoz...

No, de jött a másik gép és oldódott a probléma. Egyéb tűzvédelemi felszerelések re voltak; víz is volt bőven, s egy kocscifecskendő is; szívó tö összekötve a lajttal. Szükség csak emberek kellett, s ment volna a víz. A gabonál hetősége is kicsi, mert k cséplettek.

Ahogy nézelődünk, egyszerű — mintha a föld alól jött volna ott termelt egy rendőr elvtárs meri mindenki, s a nemvárt közásnak mi is örülnünk mepen Czicze Pál r. szkv-t, a rendőri felelőst ismertük mélyében.

Azt is megtudtuk, hogy S Imre tiz. elvtársal, a tűzoltó letfelelőssel igen jó az elvtár munkatársi viszonya. Mándig

Az ellenőrzés rendben a tűzoltó és magasztályán

Három nap alatt három ízben ellenőrizték a cséplést a Szécsényi Kiserleli Tanácsdász ideligenes szerűjén. A harmadik ellenőrzővel, Hegymegi István tiz. szkv. elvtársal mi is összetalálkoztunk. Mintha előre megbeszéltük volna ezt a találkozást. Alighogy kezét fogtuk Kecskés Sámuel elvtársal, az erőgép kezelőjével, ő is megérkezett. Eppen hazafelé tartott, s ellenőrző körútja utolsó állomásául ezt a cséplést szemelte ki.

Sok dolga nem akadt, mert bárhová is nézett, mindenütt rendet talált. A hiányosságok, amelyeket az előző két ellenőrzés tapasztalt, már megszűntek, s még rossz indulattal sem lehetne hibát találni.

Ha minden erőgépkezelő olyan tisztán látta tűzrendszeti feladatát, s olyan lelkiismerettel és becsülettel hajtaná végre a kiadott rendelkezéseket, mint az öreg Kecskés Sámuel, nem igen lenne hiba.

A megye északi sarkában bújjik meg Zabar. Azok közé a községek közé tartozik, amelyeknek — tűzrendszeti szempontból tekintve — ninccsen széle, csak közepe... Jobban mondva völgyben fekszik és — sajnos — közös szűfűre meg csak gondolni sem lehet. Azaz, hogy hely az lenne, csak a hiba ott van, hogy az meg vizállás, és oda nem rakkodhatnak, mert tönkremenne a behordott élel.

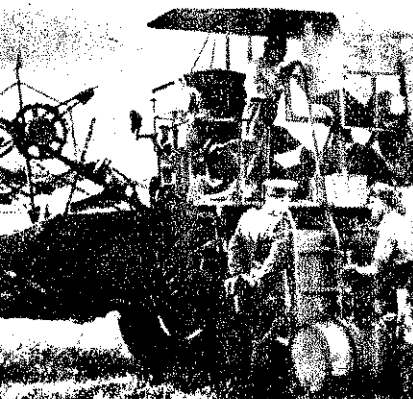
Mivel így áll a helyzet, de cséplni csak kell valahol, hát megoldást kellett keresni. És találtak is. Úgy oldották meg a dolgot, hogy az erre legalkalmasabb helyeken 2-3 gazdának engedélyezték a közös területre való behordást.

— Aztán nem lesz hiba? — kérdezzük Forgács János VB-elnök elvtársától.

— Nem — válaszolja nyomban. — A tűzoltóparancsnokkal magam is személyesen végigjártam valamennyi helyet és a behordást csak abban az esetben engedélyeztük, ha a terület minden tekintetben megfelelt a tűzrendszeti követelményeknek.

Ha minden tanácselnökünk ennyire szívón viseli a tűzvédelem ügyét, akkor a nehézségből is van kivetevő út és jövő évi kenyvertünk tűzvédelme is biztosítottnak mondható.

A ceredi szertárnál egy árva lelkét se találtunk. A szertárkapu

Várdai töm. elvtárs ellenőrzése az üzemanyag-felöltésre...

...és a tűzoltófelszerelés állapotának felülvizsgálására is kiterjed

Negm 149A.

Akadályozzuk meg az engedély nélküli építkezéseket!

Üzemeink — területünk — tűzrendészeti helyzetét állandóan figyelemmel kell kísérni, ha azt akarjuk, hogy az rendben legyen. Az územre hozott tűzrendészeti határozat frott malaszt marad csupán, ha nem harcolunk állandóan az abban foglaltak betartásáért. Ritka az olyan üzem, ahol elmondhatjuk, hogy a tűzrendészeti előírásokat valóban maradéktalanul végrehajtották, s még az ilyen üzemeknél is

folyton harcolni kell a tűzrendészeti határozat végrehajtása nyomán kialakult kedvező tűzrendészeti helyzet állandó fenntartásáért.

Itt elsősorban a közlekedési utak, kijáratok és az oltóeszközök akárcsak ideiglenes eltorlaszolására, a dohányzási tilalom megszegésére, a takarítás elhanyagolására gondotunk, tehát azokra az előírásokra, melyeknek betartása állandó figyelmet és körültekintést követel meg tűzrendészeti szerveinktől és üzemeink dolgozóitól egyaránt. Dolgozóink eléggé tisztán is látják a feladat fontosságát. Van azonban a tűzrendészeti határozatoknak egy olyan előírása, amelynek végrehajtásánál mind a vállalatok, mind a helyi (vállalati) tűzrendészeti szervek részéről sok mulasztás tapasztalható.

A 62/1952. MT sz. (VII. 22.) rendelet végrehajtási utasítása a 9360—2/1952. BM sz. rendelet 11. §. (3) bekezdése szerint: „A határozatban ki kell mondani azt, hogy ha a tűzrendészeti határozat kiadásának időpontjában fennálló tűzrendészeti viszonyokban bármilyen változás (átalakítás, bővítés stb.) következik be, a vállalat (üzem, telep, raktár stb.) vezetője az I. fokú tűzrendészeti hatóságtól szemlét köteles kérni.“ Ez az előírás minden újabb keletű átfogó (nem kiegészítő) tűzrendészeti határozatnak részét képezi, illetve kell, hogy azt képezze. Ennek ellenére

gyakran megtörténik, hogy egyes vállalatoknál engedély, illetve bejelentés nélkül építkezések, átalakítások, rak-táráthelyezések stb. történnek.

Különösen elharapódtak az engedély nélküli építkezések. Ezeknél az a legszomorúbb, hogy sem a tűzrendészeti felelős, sem a tűzrendészeti bizottság, de még a helyi tűzoltóság vezetője sem tudja, hogy van-e építési engedélyjük vagy nincs. Az ilyen eseteknél természetesen a legtöbbször

kiderül, hogy nincs is építési engedélyjük. Budapesti viszonylatban nagyon sok példa van erre. Az alábbiakban néhányat megemlítünk.

A Soroksári Textilművekben (XX. ker.) már több mint egy éve engedély nélkül folytatják egy háromemeletes épület átépítését.

A Csavarárugyárban (XIII. ker.) a műhelyoldalak-épület már 3/4 részben kész volt, amikor az építési engedélykérelem a tanácstól véleményezésre hozzánk érkezett.

A Vegyipari Gép- és Radiátorgyárban (X. ker.) engedély nélkül épült a kúpoló épület és a műhelycsarnok.

A Május 1 Ruhagyárban az emeletépítés kész volt már, amikor az engedélykérelem beérkezett.

A Budapesti Sertésvágóhídon (IX. ker.) hét db kisebb építkezés történt engedély nélkül.

A Maradékfeldolgozó Vállalat (VIII. ker.) pakuratórójának építésénél is hiányzott az engedély.

A Divat Kötöttárugyárban (XIV. ker.) szintén elkészült már a tervezett műhely-épület, amikor az építési engedélyt kérték.

Az engedély nélkül építkező vállalatoknál rendszerint azzal védekeznek az ellenőrző tűzoltóközeg előtt, nem tudtak arról, hogy a náluk folyó építkezésre engedélyt kell kérniük.

Kisebbszámú átalakításoknál (ajtóáthelyezések, falhúzások stb.) ez a védekezés esetleg még elfogadható. Ilyen esetekben elsősorban a helyi tűzrendészeti szerveknek (helyi tűzoltóság, tűzrendészeti felelős és tűzrendészeti bizottság) kellett volna felhívnia a vállalatvezetőség figyelmét az engedélykérésre, illetve a tűzoltóságnak való bejelentési kötelezettségre. Nagyobb építkezéseknél azonban már nem lehet elfogadni az említett kifogást. Az 1937. VI. tv. alapján kiadott Budapesti Építészügyi Szabályzat 450. §-a felsorolja, hogy milyen esetekben kell építési engedély, és ezt az építetőnek is, de elsősorban a kivitelezőnek ismernie kell. A törvény nem tudása senkit sem mentesít a felelősség alól.

Előbb-utóbb természetesen úgyszólamó kiderül, hogy az építkezés engedély nélkül történt, és ilyenkor a vállalat a tűzoltóság felszólítására vagy anélkül is beadja utólagos építési engedélykérelmét, illetve, ha építmény már kész, a fennmaradási engedélykérelmet. A tanács VB építési osztálya az esetek nagy részében a beérkező építési engedélykérelmet szakvéleményes megküldi az illetékes I. vagy II. fokú tűzrendészeti hatóságnak (100 ezer forint ruházási összegig az I. foknak, ezen a II. foknak; ez alól a szabály alól bizonyos esetekben kivétel van). Ha a tanács az építendő épület egyszerű ki-lezése vagy kisebb jelentősége miatt küldi meg az építési engedélykérelmet tűzoltóságnak szakvéleményezésre; úgy hetséges, hogy a tűzrendészeti hatóság az épület elkészülte után szerez arról t-mást. A tanács által tűzoltói szakvélemény nélkül kiadott építési engedélynyomtatványon mindig feltüntetik, hogy az építési szükségesség egyéb hatóság (tűzrendészeti engedélyeket is be kell szerezni). E tűzoltóságtól való utólagos szakvélemény kérés a vállalatok sok esetben elmulasztják. Követendő példaként említhetjük az Autótaxi Vállalatot (VIII., Kerepesi) ahol az építési engedély kézhezvétele is szükségét érezték az utólagos tűzrendészeti szakvélemény kikérésének.

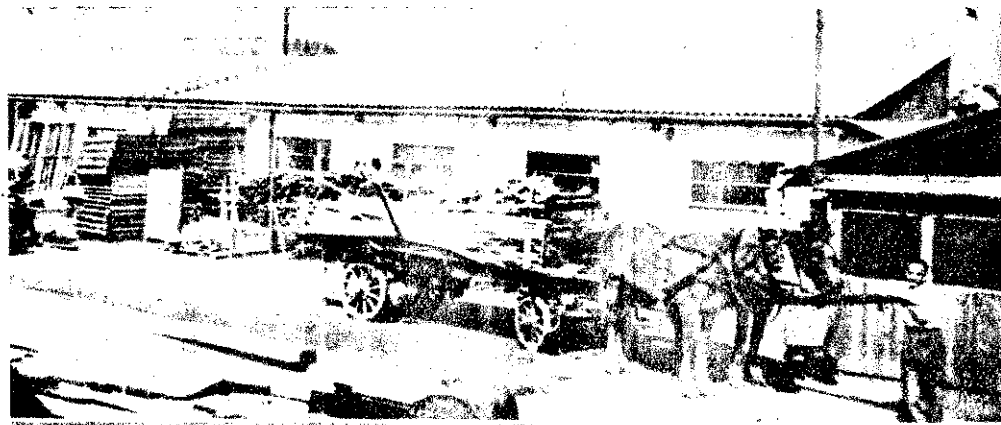
Az utóbbi időben már ritkán fordul elő, hogy a tanácsok építési osztályai előzetes tűzoltói szakvélemény kérése nélkül adták ki az építési engedélyt.

Ez főleg csak a tipustervek alapján történő építkezéseknél fordul elő, ahol a tanács előzetes, egyszerű szakvéleményes megküldésével a BM Országos Tűzrendészeti Parancs által történik.

Az építési engedélykérelemben a vállalat sem jelzi a kerületi vagy a városi Tanács VB-nek, hogy az építendő épület, amelyre az építési engedélyt kérés, már kész vagy félig kész. A tanács csak úgy szerez tudomást, ha az építési ügyben helyszínen eljáró tűzrendészeti közeg ezt vele szakvéleményének megküldésével kapcsolatban közli. A tanács a saját kezdeményezésére vagy a tűzrendészeti szakértő kérésére az építendő épületet 93/1950. (III. 21.) MT sz. rendelet 14. értelmében az 1955. évi 17. tvr. alatti szabálysértésért 1000 forintig terjedő bürtóval sújthatja.

A legtöbb esetben még egészen egyszerűen látszó építkezéseknél is helytelen lehet, ha az engedélykérelemmel kapcsolatban nem mennének ki a helyszínre szemléltetni.

Egyrészt mi sem észlelnénk, hogy az építkezés, amelynek építéséhez az engedélyt kérés, már esetleg kész vagy félig kész, a tanács részét pedig nem látnánk a helyszínen, amelynek adottságait a benyújtott rajz nem mindig tartalmazza. A Budapesti Hírszolgálatnál (III. ker.) pl. a tanács az építendő megbízottjának előadása során — arra lett volna kíváncsi, hogy a tervezett épület az 5 méteres előkert részének megépítése mellett milyen távolságra áll a meglévő gyárépülettől. A probléma azonban egyszerűnek tűnt, és mégsem mentek ki a helyszínre való kiszárazásért, mert ott derült ki, hogy a tanács által kiadott építési tilalom alá vett 5 méteres előkert részén a kiszárazást megelőző földmunkák

Engedély nélkül és szabálytalanul épített épület — le kellett bontani

egy állandó jellegű mérlegházat épít, amely a rajzon nem szerepelt. Az épület elhelyezésénél természetesen ezt a területet is figyelembe kellett venni.

Éssünk oda, hogy az utóbbi időben elpódozott engedély nélküli építkezések zűnjének! Nemcsak azért, mert az edény nélküli építkezés ellentétes a szabályozás rendszerével, hanem azért mert az utólagos tűzrendészeti előírás esetleg jelentős költségbővellet eredményezhetnek, mivel az építményt át kell tani vagy teljesen le kell bontani. Az óra is volt már példa budapesti területen. Megtörténhet az is, hogy az ezéssel az addig fennálló tűzrendéshelyzet nemhogy javulna, hanem

Új munkahely a régi épület pakuratárában

rosszabbodik. A tűzoltóság ilyen esetekben már befejezett tények előtt agtóbbiszor — hogy népgazdaságunk súlyos kiadásokat ne okozzon —, csupán fennálló tényleges helyzetben igyekvünk avítani az utólagos előírásokkal. Előíthatnak azonban olyan esetek is, már említettük, amelyeknél a kialakított tényleges helyzet annyira fokozza az szélyt és a tűzveszélyt, hogy a tűz- g semmi esetre sem járulhat hozzá útmény fennmaradásához. Úgy gon-

ges bizonyítani, hogy egy új épít- lebontása és esetleg más helyen és ormában való felépítése milyen súlyos kiadással jár.

ed ettől megkímélhetjük népgazdasá- t, ha elsősorban mi magunk, a tűz- szet szervei éberrel figyeljük a saját tünkön folyó, illetve kezdődő építési alakítási munkálatokat. Különösen a tűzoltóságra, a tűzrendészeti felelős- a tűzrendészeti bizottság tagjaira kozik ez! Minden változást észre kell unk, ami tűzrendészeti szempontból ós és a vállalatvezetőséget idejében metetni kell az engedélykérésre, a bejelentési kötelezettségre. Ha a metetés nem használ — ami ritkán elő —, úgy azonnal tegyünk jelen- i hatósági jogkörrel rendelkező tűz- szeti szerveknek. Mindig arra gon- uk, hogy az ilyen vonatkozású eljá- kkal is mindannyiunk közös érdekét g gazdaságunk javainak tűzkártól való rását szolgáljuk.

PETHŐ JÓZSEF
tű. fhdy.

Infravörös szárítás — gázzal

A januári „Magyar Tűz- oltó”-ban részletesen fog- lalkoztunk az infravörös szárítás kérdésével. Tűz- rendészeti vonatkozásban azonban csak az elektro- mos sugárzókkal működő berendezéseket ismertettük. Időközben az egyik szer- ző számépgyárunk gázzal mű- ködő infravörös szárító be- rendezést állított üzembe, időszerű tehát, hogy ennek tűzrendészeti vonatkozásai- val is foglalkozzunk.

Az említett helyen szer- ző számnyeleket festenek infrafalakkal, amelynek oldó- szere tűz- és robbanóveszély- es. A szárítás gázzal fű- tött infrasugárzókkal tör- ténik. A sugárzó testek fe- ketére oxidált vaslapok, amelyeket lepkeégek heví- tenek. A gázláng nem érint- kezik a sugárzó vaslappal, hanem azt a füstgáz melegí- ti. A gázlángot egyik oldalon a sugárzó lap, a másik oldalon pedig szige- telő réteg határolja. A füstgázok elvezetését el- szívó berendezés végzi. A sugárzó lap teljesen zárt, csak elul van nyílás az égéshez szükséges levegő bevezetésére és felül a füst- gázok elvezetésére. A hő- mérséklet ellenőrzése elek- tromos hőmérővel történik. A pontos hőmérséklet be- szabályozását gáznomás szabályozó berendezés biz- tosítja.

A tárgyak festése mártó eljárással történik. A festendő tárgyat futószalagra akasztják; a futószalagnak olyan a pályája, hogy a tárgyat a kívánt mérték- ben bemártja a festékbe, majd tovahaladva, a feles- leges festék lecsepeg. A lec- sepegőt helyesen úgy ol- dották meg, hogy a festék visszafolyik a mártókádba. A festőkádnál tűzrendésze- ti szempontból az a köve- telmény, hogy a kád pere- me alacsonyabban legyen, mint a gázlángokhoz bevezet- ő levegőnyílások. Hasz- nálaton kívül a mártókád legyen lezárható fedővel ellátva.

Mártókád — nézetünk szerint — csak ott alkal- mazható, ahol a festéshez

aránylag kevés anyag szük- séges és a festendő tárgy sem túl nagy. A festőkád úrtartalma tehát nem ha- ladja túl a 40—50 litert. Nagy tárgyak esetén a mártókád úrtartalma szük- ség szerint több száz liter is lehet, ilyen esetben mártó eljárás nem alkalmaz- ható, vagy legalább is nem lehet az infraberendezés- sel azonos légtérben.

A mártókád után a tárgy nem kerül mindjárt az infrakemencébe, hanem le- hetőséget adnak az oldó- szer részbeni elpárolgásá- ra. Jó, ha ez a tér az el- szívó berendezésbe be van kötve. A jelenleg ismerte- tett berendezésnél még nin- csen elszívó berendezés.

Az elpárologtató után a tárgy a gázzal fűtött lapok terébe kerül. Itt történik az infrazománc beégetése. A gázláng meggyújtására rögzített gyújtólángot kell alkalmazni, a meggyújtásra a sugárzó lap oldalán pe- dig csillámlappal ellátott tolóablakot. Mivel az oldó- szer gőzei 500 C° körüli hőmérsékleten gyulladnak meg hőhatásra, ezért vi- gyzánni kell, hogy a su- gárzó lap 400—500 C°- nál jobban ne melegedjen fel. A hőfok ellenőrzése elektromos hőmérővel, ki- sebb berendezéseknél szín- váltó festékekkel történik. Több olyan festék van, amely eredeti színét meg- tartározott hőmérsékleten egész más színre változtat- ja; lehűlés közben a szín- változás megfordul.

A kemence felé elszívó berendezést kell alkalmaz- ni. Fontos, hogy az elszívó berendezés a futószalag meghajtó motorjával kény- szerkapcsolatban legyen. Ezek szerint a futószalagot csak akkor lehet beindíta- ni, ha az elszívó berende- zés már működik. Ez azért szükséges, hogy a berende- zést ne lehessen elszívó be- rendezés nélkül működ- tetni.

A kemence után a festett tárgyak a hűtőtérbe kerül- nek. A hűtést befűvott le- vegővel érik el. A hűtés

azért szükséges, hogy a festett tárgy a futószalag- ról leszedhető legyen.

Az elektromos berende- zésekre és a szárító tele- pítésére ugyanazok az elő- írások vonatkoznak, mint az elektromos infraszárí- tóknál.

A nyílt láng használatát és a dohányzást meg kell tiltani! Ez a rendelkezés furcsán hangzik, mert hi- szen a térben nyílt gázláng működik. Ne feledkezzünk meg azonban arról, hogy a nyílt láng meghatározott helyen és magasságban ég, és az óvó rendszabályok ennek megfelelően vannak alkalmazva.

A sugárzó lapok fűtésé- hez szükséges gázvezeté- ken nem elégséges, hogy csak a helyiségben legyen elzáró csap, hanem a helyi- ségen kívül is kell egy fő elzáró csapot alkalmazni.

Mivel a gázzal működő infraberendezésnél a gáz- rész az elektromos résszel nem hozható kényszerkap- csolatba, ezért a kezelő személy részére pontos ke- zelési előírást kell adni, amelyben a berendezés be- indítási teendőinek sor- rendje és a leállítás módja szabályozva van. Nagyobb berendezéseknél azonban feltétlenül szükséges, hogy ez a kényszerkapcsolat meg legyen. A sugárzó lap hőmérsékletének ellenőrzé- sét és a gáznomást a ke- zelőnek az egész működés alatt állandóan ellenőriznie kell, tehát ezek a mérőmű- szerek úgy legyenek elhe- lyezve, hogy azt a kezelő a munka egész ideje alatt el- lenőrizhesse.

Az elmondottakban meg- kíséreltük ismertetni a gázzal működő infraszárító berendezést és kitértünk annak tűzrendészeti kérdé- seire is. Az ismertetett be- rendezés leegyszerűsített és meggyorsította a szer- ző számépgyár festési eljárá- sát, s ezzel nemcsak az ön- költség, hanem a festési el- járás tűzveszélyessége is lényegesen csökkent.

TARJÁN REZSŐ
tű. alezredes

Benzines extrahálás a dohánygyárakban

A tervszerű gazdálkodás és a legújabb műszaki vívmányok felhasználása a dohánygyárak üzemeltetésében a népgazdaság számára igen nagyjelentőségű eredményt hozott. Egy új eljárással, az ún. nikotexüzemből átgőzölés útján kikerülő nikotintartalmú léből benzinnel kiveszik (extrahálják) a nikotint és növényvédőszerként felhasználják a mezőgazdaságban. Ezzel már eddig évente üzemenként kb. 10—15 köbméter olyan folyadékot (nikotinszulfát) állítanak elő, amelyet a mezőgazdaság a lehető legjobb eredménnyel használhat a kártékony rovarok és férgek irtására.

Az új nikotinkivonó üzemmenete

Az üzemeltetés elveiben tulajdonképpen hasonló a növényolajgyárakban alkalmazott benzines extrakciós folyamathoz. Ugyanígy rendszerrel a nikotexüzemből kikerülő nikotintartalmú, elfolyó levet tartályban gyűjtik össze, majd innen szivattyús megoldással vékony üvegszöveken keresztül felülről lefelé vezet irányban nyomtatják át, illetőleg porlasztják el. Ez a porlasztott folyadék egy benzines tartályba kerül, amelybe a benzint alulról felfelé vezető úton, csillagalakú perforált csövön juttatják, és a folyamatot állandóan friss benzinnel pótolják. Az így megszerkesztett berendezésen keresztül a nikotintartalmú lé porlasztott állapotban ellenáramlással érintkezésbe kerül a benzinnel. Ezzel a nikotin kiválik a cseppekből és egyesül a benzinnel. A nikotintól megszabadult cseppek ezután a henger aljára kerülnek, majd az összegyűlt folyadék tovább áramlik az edényrendszernek a benzinelválasztó részlegén keresztül egy gyűjtő tartályba, s végül a benzin teljes kiválása után a csatornába.

A kivonó henger felső részén kiömlő benzin ugyancsak gépi berendezés útján, az ún. vízváltató edényeken át kénsavas hengerekbe jut, innen a kénsav segítségével a nikotintól elválva csőrendszeren keresztül ismételtén visszakerül a kivonó toronyba vagy hengerbe, és ezzel újból ismétlődik az elkezdődött kivonó eljárás. Közben a besznnyeződött benzint leparállással (desztillálás) megtisztítják, hogy a nikotin kivonására ismét alkalmas legyen.

Az új üzemeltetés egy-két éves a magyar iparban. Ezzel a dohánygyár az eddigi helyzettel szemben jelentős mértékben érzékenyebbé vált a tűzzel és egyéb más károssal szemben. Annak ellenére, hogy a nikotinkivonó részleg tulajdonképpen teljesen önállóan és különállóan, il-

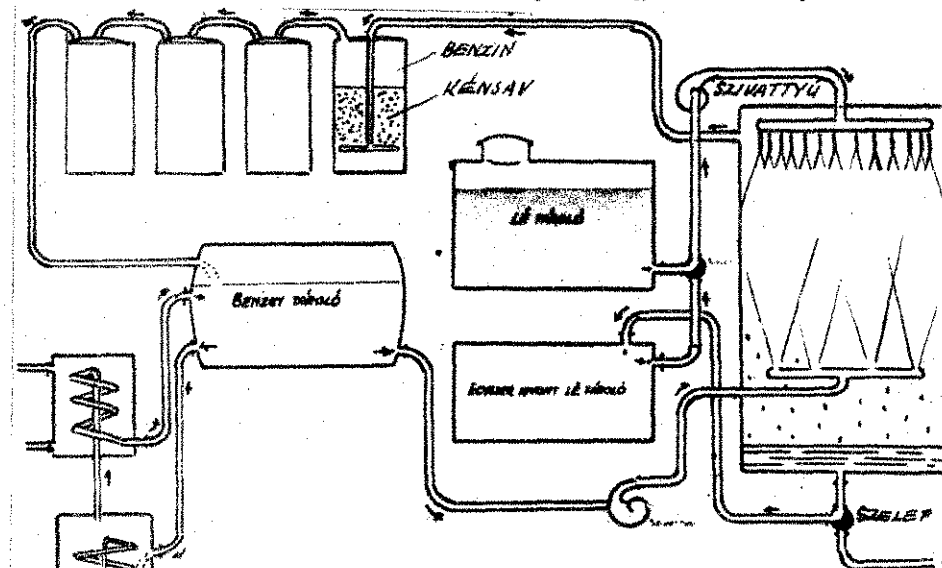
letőleg függetlenül dolgozik, a költségkímélés miatt mégis a dohánygyár telepén létesül. Fontos tudnivaló az, mert munkamenete, felhasznált anyag (benzin) következtében az I. veszélyességi fokozatba tartozik.

A nikotinkivonás során általában közepkeretek között is hozzávetőlegesen 1500—1600 kg benzin kerül be az edényrendszerbe. A berendezésben felhasznált benzin, mint azt már megállapítottuk, egy csillagalakú perforált csövön keresztül részben elporlasztott állapotba jut, ami még fokozza tűzveszélyes voltát. Az üzemeltetéshez szükséges benzin utánpótlására — ilyen 1500—1600 kg felhasználás mellett — hozzávetőlegesen 5—600 kg tartalékbenzin tárolnak a telepen. A jelenleg megépített kisebb üzemek azonban csak a kezdet keretei, s az újonnan létesülő nikotinkivonók már 3—4-szeres tel-

működésének ellenőrzésére szolgáló szerekben — az anyag természetéből — meghibásodás keletkezhet, így tü más esetben kicsepelés, párolgás, sőt párolóban még robbanás is előfordul. A tűz- és robbanásveszélyt még az okozza, hogy a feldolgozás ellenőrzés az edényt kinyitják, s ekkor a benne tisztá benzinnel, vagy benzinnel lé folyadékából a benzingőz kipárolog és üzemhelyiségben a levegővel keverve tűz- és robbanásveszélyes helyzetet remt.

Az extraháló részleg kiegészítő egy vizsgáló laboratórium, amely nem velt a veszélyt az üzemben, mert a gálathoz általában csak jelentélen mennyiségű (legfeljebb 1/2 liter) ar használnak fel.

A dohánygyárak benzines extrahálásán egészen új, változott eljárást követ

DENECSKY-ÉBER

NIKOTINELVONÓ BERENDEZÉS

jesítményre rendezkednek be. Ez azt jelenti, hogy a kivonóba 4—5 köbméter, a tartaléktárolókba 2—3 köbméter benzin kerül. A tárolókban a benzin kamrák, benzinkutas, földalatti, vagy földfeletti tartályban van. Erre nézve a 9942—43, 9909—10. számú szabványok előírásai az irányadók.

A benzines extraháló berendezése

A nikotinkivonó berendezés részei a következők:

- a) a nikotexüzemből kikerülő lé és benzin tárolására alkalmas gyűjtőtartály;
- b) villamos motorral működő szivattyú;
- c) víz- és benzinelválasztó edények;
- d) nyomásszabályozó berendezés;
- e) vezetékek, csapok, műszerek (feszítő- és szelepek).

A berendezés szerves tartozéka a benzinelválasztó (desztilláló) készülék is, amelynek az a rendeltetése, hogy a kivonáshoz felhasznált benzint az üzemeltetés során benne lerakódott idegen anyagoktól (gyanta, és más szennyeződések) megtisztítsa.

A benzines nikotinelvonó üzem fokozottan tűz- és robbanásveszélyes, mert az edényrendszerben, a működést szabályozó csapokban, a szelepekben és a berendezés

tűzrendészeti hatóságoktól. A mezőgazdasági termelés számára készülő nikotinfát lényeges a népgazdaságban. A dohányosok közszükségleti cikkeinek rendű anyaga, ennél fogva az üzemelés szabályozása, a zavartalan működés biztosítása népgazdasági és tervteljes szempontból fontos feladata a tűzoltóknak. Lényeges, hogy a kivonó üzemeltetése esetében megfelelő legyen a tűzveszélyesség, az új helyzet a dohánygyár ne legyen veszélyes a vetlen környezetre, illetőleg a szomszomságra. A telepítés, az építés és a határ szabályainál tehát az legyen a tűzrendészeti hatóság törekvése, hogy az üzemelésnek ez az új változata ne okozzon rendkívüli költségkímélést és emellett jeles mértékben kielégítse a tűzvédelmi követelményeit. A tűzrendészeti szervek alábbi irányelvek alapján állapítsák a szükséges előírásokat.

Az új eljárás tűzrendészeti követelményei

Az első tudnivaló az, hogy a kivonó üzem elhelyezésénél, építésénél és üzemeltetésénél az I. veszélyességi fokozatban előírt létesítményekre vonatkozó szab-

nt járjunk el. Ezeknek figyelembevétel a megelőzés szabályainál a követ-szemponatok a legfontosabbak:

A kivonó és desztilláló (lepárló) üzem-nint a dohánygyáron kívül eső szomsos létesítmények, lakótelepek közötti vlat legalább 80—100 méter legyen. ésítményeknél ez a távolság köny-biztosítható, de a meglévő üzemek-is megoldható a helyzet, mert a régi nygárak rendszerint olyan nagy te-en létesültek, amelyekben a benzines ó üzem számára megtalálható és ki-ntető az a hely, amely a szomszédság-az előbb meghatározott távolságra Ezenfelül a fő-üzemrész (a dohány-), valamint a kivonó részleg és a ártartozó benzintároló között legalább 0 m távolságot biztosítsunk.

A megközelítés különösen a kivonó résznél két oldalról szükséges. Meg-nhet ugyanis, hogy az itt keletkezett alkalmával — a folyadékok égésénél bbiször előforduló nagy füst és forrásá-ktéztében — az egy oldalról való meg-lítési lehetőség mellett a tűzoltás és entés nem biztosítható megfelelően.

A telepítés alkalmával gondoskodni a vízforrásról, amely akkor jó, ha ább a kivonó üzem számára tartalék zérzéssel is rendelkezik.

Az építkezés szabályozásánál lényeges, a kivonó üzem létesítése esetén a nygárakban kizárólag tűzálló anya-használjanak. Az építkezésnél ugyan-az I. veszélyességi fokba sorolt lé-mények szabályai érvényesüljenek, is könnyű tető, lángbiztos és szikrát húzó, valamint folyadékot át nem ztó padlózat. A villamos világításnál 1600-as szabvány fokozottan tűz- és anásveszélyes helyiségekre vonatkozó ásait kell követni. Ugyanez a sza- villamos motorokra és egyéb erő-erendezésekre. Az építkezésnél gon-odni kell a 274. MNOSZ sz. szabvány inti villámvédelemről, valamint a 172-MNOSZ szabványnak megfelelő földel-íl a kivonó üzem olyan berendezései-amelyeknél a benzin átnyomatása kö-éztében esetleg sztatikus elektromos-keletkezhet. A tűzrendészeti szakértő n az ügyben mindenkor vegye igény-iz üzemeltetés műszaki felelősét, s az jékoztatása alapján járjon el.

z életbiztonság érdekében a kivonó nben minden dolgozó számára a leg-ebb kiárat legfeljebb 10 méter tá-ágra essen.

ntos, hogy a benzinnel dolgozó üzem- a fűtés csak szivattyús melegvíz-, ala-nyomású gőz- vagy gőzlégfűtés le- . Ugyancsak lényeges, hogy olyan őző berendezést szereljenek be, amely tteni légteret mindenkor a robbanási r alatt tartja. Erre a célra kizárólag a illátoros szellőztetés alkalmas. tűzoltás számára beépített tűzcsapok dvaron a romhatáron kívül essenek.

Ezzel együtt gondoskodni kell esetleg az üzem arányaitól függően — az önműködő habbaloltó-berendezés beépítéséről is.

5. A használatnál lényeges, hogy a helyiségeket csak a rendeltetésüknek megfelelően, a hatóság által megállapított ke-retek között használják. Ne forduljon elő, hogy az üzemi fejlődés következtében több anyag kerül a feldolgozóba, vagy a tároló-ba, és az átalakítás nem következik be ennek megfelelően.

A kivonó üzemben a szabad mozgás számára előirányzott út mindenkor bizto-sítva legyen.

A kivonó üzem területén a 60 méteres körzeten belül csak tüzelés nélküli, benyo-mott gőzzel működő mozdonyok, csőrő-berendezések segítségével oldható meg az anyagszállítás. Szállító eszközök megálló-hely határát feltűnően jelezni kell. A rob-banómotorokat és nyílt tüzelésű vontató-akat a szállítási határon kívül is szikra-fogóval kell ellátni.

A használatnál fontos, hogy a berende-zés kezelésénél mindenkor vizsgázott szak-értő legyen, aki az esetleg előforduló za-varnál teljesen tisztában van a szükséges tennivalókkal. Amennyiben a szellőző be-berendezéssel a helyiségek meleg levegőjét ismét visszavezetik, ez csak abban az eset-ben engedhető meg, ha a levegőt előzete-sen megtisztítják a tűz- és robbanásveszé-lyes szennyeződéstől.

A kivonó üzem létesítésénél figyelem-mel kell lenni arra, hogy az onnan kike-rülő folyadékkal ne kerülhessen a csator-nahálózatba vagy lefolyóba tűz- és rob-banásveszélyes anyag. Ez a megelőzés kö-zömbösfítő (derítő aknával), vagy a csator-na szájára szerelt benzinfelfogó edénnyel oldható meg.

A kivonó üzemben alkalmazott dolgo-zókat fokozottabb mértékben ki kell ké-pezni a munkájukra, tudatosítani kell a tűzveszélyt és azt, hogy minden tapasz-talt rendellenességet azonnal jelenteni tartoznak felelős vezetőjüknek.

A tűz esetén szükséges azonnali beavat-kozás céljából a kivonó üzemben folyadé-kok oltására alkalmas kézi tűzoltó készülé-keket kell elhelyezni, legalább helyiségen-ként a kijáratoknál, vagy szükség szerint 50—60 négyzetméter alapterület után.

A kézi tűzoltó készüléket úgy kell elhe-lyezni, hogy a dolgozók 10 méter távolsá-gon belül elérhessék. Ugyancsak gondos-kodni kell arról is, hogy a készülékből esetleg kikerülő benzin szétfolyásának el-határolására szükség szerinti mennyiség-ben homok és a szóráshoz alkalmas lapát álljon rendelkezésre. Ennek mennyiségét az I. fokú hatóság esetenként határozza meg.

Fontos a házirend kifüggesztése, amely a kivonó üzem egyes helyein a kötelező magatartást tartalmazza.

Olajos rongyok, kócook, olajossá vált munkaruhák csak tűzbiztos, jól záródó fe-dővel ellátott bádóg, illetve vas edényben

tartíthatók. Ezeket időközönként az üzem-ből ki kell vinni és a kijelölt helyre kell eljuttatni.

A kivonó üzemben a dolgozók vasalt, vagy szeges lábbelit nem viselhetnek. A helyiségeket állandóan tisztán kell tartani.

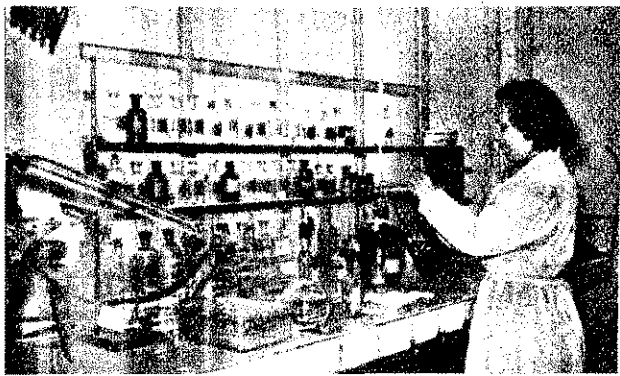
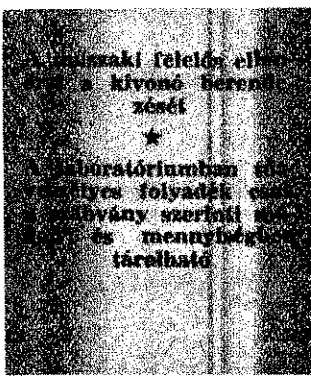
A nyílt láng és szabad tűz használata, valamint a dohányzás ebben az üzemben tilos! Esetleges karbantartásnál csak olyan szerszámok használhatók, amelyek-nél a szikraképződés nem fordulhat elő.

A dolgozókat ki kell oktatni a helyi-ségben elhelyezett tűzoltó eszközök és be-berendezések gyors és szakszerű kezelésére. Ezzel kapcsolatban az a helyes, ha rend-szeres oltási gyakorlaton vesznek részt az ide beosztottak. A kivonó üzem felügyele-téről és ellenőrzéséről is állandóan gon-doskodni kell.

Tennivalók

A tűzrendészeti szerveknek az elmondot-takkal kapcsolatban az a feladatuk, hogy felülvizsgálják a dohánygyárakban most létesült benzinkivonó üzemeket, mert a legtöbb helyen szükségmegoldásként a már meglévő felépítményeket alakítottak át. Ezekben a fent leírt szabályok nem érvé-nyesülhettek teljes mértékben, és így fo-kozottabban fennáll a tűzkeletkezés való-színűsége. A szükséges átalakítás fontos-sági sorrendben következnek. A szakértő mindenkor állapítsa meg, melyik az a hi-ány, vagy hiba, amely a leginkább veszé-lyezteteti az ott foglalkoztatott dolgozók biz-tonságát, az üzemet és a termelést. PI. helytelen lenne, ha a szakértő az üzemi padló kicserélésével kezdené a munkáját akkor, amikor még a szellőztetés is hiány-zik, hiszen ennek a beszerelése előbbre-való, mert a megfelelő szellőztetés mel-lett az üzemhelyiségben a tűz- és robba-násveszély a legkisebb mértékre lecsök-kenhető.

Megfelelő szakszerűség és hozzáértés mellett biztosíthatjuk az üzem ütemtervé-ben a szükséges átalakításokat és elérhet-jük a megkívánt tűzvédelmi előírások meg-valósítását.

SZABVÁNYHÍRADÓ

Szocialista iparosításunkkal kapcsolatban nagyarányú villamosítást hajtunk végre. A villamosenergia-fejlesztő, átalakító, kapcsoló és elosztóberendezések tűzvédelmével az MNOSZ 15688. sz. szabvány foglalkozik. Ez szabvány 1955. július 15-én lépett hatályba, tehát ettől az időtől kezdve kötelező az alkalmazása. Használatánál feltétlenül nézzük meg a szabvány 2. pontját, amely a hatállyal foglalkozik. Ez a pont pontosan megmondja, mely esetekben kell a szabványt alkalmazni és milyen visz-szamenőleges hatálya van.

A 4. pont a megelőző tűzvédelemmel foglalkozik. Tárgyalja a villamos berendezések telepítési kérdéseit. Ebben a fejezetben foglalkozik a szabvány a műszervédelem kérdésével is. Előírja, hogy milyen teljesítmény esetében kell olyan műszereket alkalmazni, amelyek az olaj melegegése esetén vagy figyelmeztető jelzést adnak, vagy a berendezést lekapcsolják. Bár ezek a műszerek a transzformátorok élettartamát hivatottak védeni, közvetve mégis a tűzvédelmet szolgálják.

A 4.32 pont a továbbiakban a szabadtéri transzformátorállomás építési kérdéseivel foglalkozik. Megmondja a telepítési távolságokat, a vagyonvédelmi fal méreteit és a kavicságy kivételében is dönt. A kavicságy olyan nagy legyen, hogy befogadja a teljes olajmennyiséget de megengedett az is, hogy a kavicságyon át lehűtött olaj a szomszédos kavicságyba folyjék át. Kellően lehűtött olaj a kavicságyból közös gyűjtőaknába is vezethető. Közös gyűjtőaknába legfeljebb 4 transzformátor olaja vezethető.

Néhány megjegyzés az MNOSZ 15688. sz. szabványhoz

Hiányosságként kell itt megemlítenünk, hogy a szabadtéri transzformátornál a szabvány nem tér ki arra, hogy a kőgázszagot karban kell tartani, hogy azon az olaj mindig át folyhasson. Amennyiben az telerakódik pernyével, nem engedi át az olajat és nem tölti be tűzvédő hivatását. Erre a tényre a szabvány módosításánál feltétlenül ki kell térni.

A 4.33 pont a belsőterületi transzformátor építési kérdéseivel foglalkozik. A transzformátorok elhelyezését és elválasztását annak teljesítménye szabja meg, s ugyancsak a teljesítmény szabja meg azt a tény is, hogy a transzformátor alá kell-e olajgyűjtő teret létesíteni.

A hűtőlevegő bevezető nyílásának elzárhatóságát csak ott írja elő, ahol állandó kezelő személyzet van, és előír olyan reteszelt, amely a transzformátort a levegőbevezető nyílás elzárása esetén kikapcsolja. Ez az óvatosság azért van, mert a hűtőlevegő elzárása a transzformátor biztos bemelegedését, begyulladását és tönkremenetelét jelenti. Ünműködő nyílászáró szerkezetet csak ott enged meg a szabvány, ahol az állomást szén-savtöltő berendezéssel felszerelték.

Az 5. fejezet az oltóanyagokat és az oltókészülékeket tárgyalja. Ismerteti az oltóanyagok veszélyét villamosvezetés szempontjából. A szab-

vány a porlasztott víz kérdéseivel is foglalkozik és megállapítja, hogy a porlasztott víz lamos áramot nem vezet, tehát feszültség berendezés oltására is használható. Hazánk már készült olyan beépített oltóberendezés, szabadtéri transzformátorok védelmére pont ezt a vizet alkalmaz.

Az 5.2 fejezet tisztázza, hogy a villamos berendezéseknél milyen oltóeszközöket kell szerelőben tartani és szabályozza, mely esz-közöket kell beépített berendezést létesíteni.

A szabvány táblázat ad a villamos oltására alkalmas anyagokról és készülékekről. Az oltóanyag használhatóságát négy fokozatba osztja meg; ezek: kiválóan használható, használható, alig használható, nem használható.

A 6. fejezet a villamos tűz oltási kérdéseivel foglalkozik. Ezt a fejezetet nemcsak a me-gelőző berendezéssel foglalkozó elvtársaknak kell ismerniük, hanem azoknak is, akik tűzoltói vesznek részt.

A 6.3 pont egyes különleges villamos berendezéseken keletkezett tüzek oltási kérdéseivel foglalkozik. Tájékoztatást ad, hogy szigetelt vezetékek, kábeltűz, generátor- vagy motortranszformátor olajtűz esetén milyen módszert és milyen oltási módot kell alkalmazni.

A vázlatos ismertetésből is láthatjuk, hogy a most érvénybe lépett szabvány a villamos berendezések tűzvédelmére jelen sok hasznos tudnivalót tartalmaz. Ismerjük meg a szabványt, és alkalmazzuk előírásait fejlődő népgazdaságunk javára! Lehet, hogy a szabványnak vannak hibái, de emellett feltétlenül fejlődést jel-

Újítási híradó

Feszültség szabályozók javítása

Aki gépkocsival foglalkozik ismeretes előtte, hogy a töltő dinamók feszültség szabályozójánál gyakran fordul elő üzemen-zavar, meghibásodás. A feszültség szabályozók zavarai általában sok bosszúságot okoznak a gépkocsivezetőknek, akik a hibát — majdnem kivétel nélkül — csak próbálgatással kísérik meg kiküszöbölni. Ezeket a javítási kísérleteket általában hosszabb-rövidebb „mérgeledési” és javítási idő alatt — műszerek hiányában csak találmányra — végzik el a gépkocsivezetők, a véletlen szerencsétől füg-

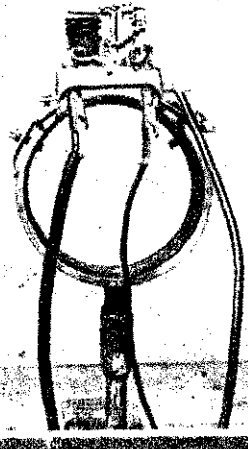
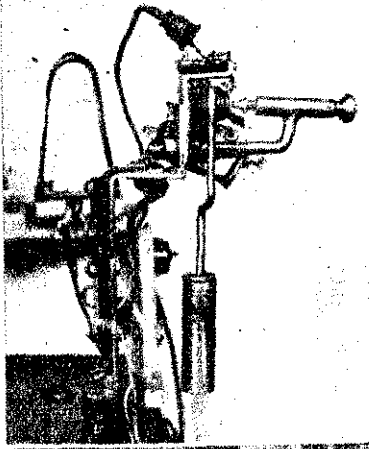
gő kisebb-nagyobb eredménnyel. Az ilyen javítások mellett a feszültség szabályozók zavarai állandóan visszatérő problémát jelent, ami nemcsak a gépkocsivezetők türelmét veszi igénybe, hanem a gépkocsik üzembiztonságát, az akkumulátorok és a gépkocsik egyéb villamosberendezéseinek élettartamát is károsan befolyásolja. Megfelelő számszámok hiányában eddig a Tűzrendészeti Parancsnokság Országos Karbantartó és Szerviz Műhelyében sem történhetett kellő szakszerűséggel a feszültség szabályozók javítása, beállítása. Emiatt a feszültség szabályozók javítására, általában külső szakvállalattal történt. Egy feszültség szabályozó javítása átlag 80—100 forintba került, és huzamosabb időbe telt, míg a műhely kijavítva visszakarta a feszültség szabályozókat.

A fenti hátrányokat küszöbölte ki újításával Duzs István t. t. örm. elvtárs, a Tűzrendészeti Parancsnokság Országos Karbantartó és Szerviz Műhely elektromos részlegének dolgozója. A feszültség szabályozók javítására, beállítására általa ké-

szített műhelyfelszerelés két fő részből áll. Az 1. sz. képen látható állványon történik az állványra helyezett feszültség szabályozón levő érintkezők rugalmasságának beállítása. A megfelelő beállítást az érintkezőre akasztott súlyok segítségével lehet egyszerűen és gyorsan elvégezni. Ugyancsak ezen az állványon — a rugalmasság vizsgálatával egy időben — történik külön sablonnal a feszültség szabályozók hézagolási-nak beállítása is. A fenti műveletek, beállítások elvégzése után a feszültség szabályozót a 2. sz. képen látható állványra helyezik. Ekkor a feszültség szabályozót kábelek segítségével összekötik az elektromos vizsgáló asztallal, illetve annak műszereivel. A kábelek a kábel végeken levő rúgós érintkezőkkel kapcsolhatók a feszültség szabályozóra. Ebben a helyzetben műszerek segítségével történik a feszültség szabályozó pontos működésének beállítása.

A leírt módon könnyedén, rövid idő alatt végrehajtható a feszültség szabályozók szakszerű beállítása. Az újítás szerint beállított feszültség szabályozók

a gyakorlatban megfelelő bizonyultak, ami az újítás választ igazolja. Az újított feszültség szabályozó vitéskoroknál mutatkozó megjavítás alapján a Belügyminis-terium Tűzrendészeti Parancsnokság Duzs István t. t. elvtársat 320 forint újítási díjban részesítette. Ez az összeg azonban csak az újítási díj részlete, mert a teljes újítási díj az újítás gyakorlatba vetésétől számított egy év alatt ért megalkarítás alapján majd megállapításra és ki-tésre.

„ÓSI ALKOTMÁNY”

TÖRTÉNET 1935-BŐL

Húsz évvel ezelőtt játszódott le az alábbi rövid történet egy kis falu úgynevezett „Népkör”-ben. Írója olyan korszak pillanatképeknek töredékét vetíti elének, amelyben a féktelen terror és a nép becsapása az akkori rendszer létalapját jelentette. A rövid történet is tanúbizonysága annak a küzdelemnek, amelyet a dolgozó nép a maga módján folytatott

az „Ósi alkotmány”-ról hazudozó és hasonszórú „népművelők” népbuittó politikája ellen. A mi népünk nem akart hallani az ilyen „Ósi alkotmányról”... S amelyről akkor még csak álmodtak talán, s amelyért legjobbjaink harcoltak — alig másfél évtized múltán, felszabadult életünk öitődik esztendejében élő és életető valósággá lett.

izikért elcserélhető”, s helyébe az „elnök úr” által diktált veget írta fel.

S íme a „Hirdetmény” eredménye. Tele a terem hallással, most már csak az előadó hiányzik. Hét óra után néperccel az is megérkezik. A helybeli „Három örangyal” gyszeriár tulajdonosát érte az a kitüntetés, hogy előadást tart a Népkör tagjainak és hozzátartozóinak az „Ósi Alkotmány”-ról.

Ahogy belép a terembe, az elnök feláll a középső asztal elébe siet és üdvözlí.

— Jóestét kívínoók a tekintetes úrnak, tessék előbbre járni!

A tekintetes úr előbbre jár, s leül közepben, közepre a lámpa alá. A sűrű, erős füst csípi a szemét, marja a torkát, de boldogan mosolyog. Nagyon tetszik neki a „telt ház”. A lassan ül a teremben, csak Magyar né sűg valamit az ülő Bertóknénak. Péter bácsi előszedi tarkakockás zsebkönyvét, megörli homlokát, egyet köhint, feláll, előbb körülnéz, megszólal.

— Tagtársak! Üdvözlöm a megjelenteket, a tekintetes gyszerész urat, aki most előadást tart nekünk. Hallgassuk figyelemmel és... Na, tessék mondani tekintetes úr.

A tekintetes úr is zsebkendő előhúzással kezdte, de ő a homlokát, hanem az orrát törölte meg.

— Tisztelt Hallgatóság! Kedves... — barátaimat akart dani, de eszébe jutott, hogy csak a Népkörben és nem a Kaszinóban van. Kicsit gondolkozott és így folytatta —... ilyen szép számmal eljöttek előadásomra. De — emelte fel a kezét — nem is fogják megbánni. A mi „Ósi Alkotmányunk” tartok ma előadást, arról az alkotmányról, melyre büszke minden jó magyar ember. A mi alkotmányunk ősi alkotmány, nagyon régi alkotmány.

— Elég baj az! — szólalt meg egy hang a terem sarkából. A gyógyszerész dühbe gurult.

— Mi a baj — fordult arra —, ki szólt közbe?

A Berek nagyházi Népkör nagytermében vágni lehetett a füstöt, melyet a körégős petróleumlámpán kívül még vagy húsz pipa s vagy negyven cigaretta is ontott. Voltak vagy százán a nem túl nagy helyiségben. Legnagyobb részben férfiak, de néhány nő és gyerek is volt közöttük. Várták az előadást. A Kör elnöke ugyanis néhány napja az előjáróságtól értesítést kapott, hogy a Körben az Iskolánkvíli Népművelési Bizottság előadást tart „Ósi Alkotmányunk” címmel. Az elnök, Suta-Balogh Péter bácsi az értesítés elolvasása után hivatalos arccal szólt oda Cseri Jósának, aki a Körben a jegyzői tisztet töltötte be.

— Jegyző úr! Írja ki a táblára, hogy: „Hirdetmény! Csütörtökön este 7 órakor a jövő héten előadás lesz. Minden tag jöjjön el, és családtagokat is szívesen látunk!”

— Igenis, elnök úr, felírom — ugrott fel a fiatal kömüves. Különbösen Péter bátyámnak és Jóska öcsémnek nevezte a két ember egymást, de mikor a Kör hivatalos ügyéről esett szó, akkor körbeli tisztségükből származó rangjukon szólították egymást.

A „jegyző úr” fogta a szivacsot, s letörölte a tábláról, hogy „Bárány Istvánnak 200 darab levelestözegeje eladó vagy csutka-

Devecseri Gábor:

AZ ALKOTMÁNY

Nem váratlan ajándék volt, harc hozta, kivívott tiszta teren született, szítani szép tüzeket. Egyszerű szóval szölet, értette a vágyakozó nép, mint ahogy érti dalát, mit maga zeng, a madár; mint ahogy érti saját zúgását bérceen az erdő, égi zenét a vihar, vízcsofogást a patak. S mert vágyunkból nőtt a magasba, magasranöveksznük; s mert ad erőnkhez erőt, tudjuk emelni tovább. Harcos a tábortban s a mezőn, a teremben, a gépnél, védi az álmodat ő, védik a tetteid őt.

Rákos Sándor:

KULTÚROTTHON AVATÁSÁRA

Ez a ház a kösziklára épült. Viharok meg nem dönthetik. Egy nép nővé ereje tartja sarkait s eresztékeit.

Házat, hazát magának épít, szabadon alkot már e nép: szerszámmal, tollal szerzi vissza, mit elvett tőle ezer év.

Csata folyik minden műhelyben, minden barázdán, asztagon; csata, ha felszökik a norma, vagy búza ömlik gazdagon.

Csatahely, harcér ez a ház is. Falára felírta a Párt: kít gyárból, kastélyból kiűztünk, könyvekben se leljen hazát!

Erős bástyánk, megvívhatatlan — de fészkek, otthon, ha a mi új kultúránk szép szava szólal: színműve, tánca, dalal.

Ülünk pattogó kályha mellett télen, míg künn szállong a hó; sakk táblán fontolgatva lépünk (halkítva szól a rádió);

lélegzettelen csendben, várón figyeljük az előadót (jegyzet előttünk, mely megörzi a gondolatot és a szót);

olvasunk, írunk elmerülten; nevetünk (vidám film pereg!), utána sorban megbeszélünk tanulságokat, terveket;

így telnek estéink. Növekszik a közös munka irama, mint gőz ereje: a sebesség vasútunk mozdonyában.

Ilyen nagyléptű forradalmat nem látott még e táj, e föld! Egy hét alatt messzebbre értünk, mint száz évenként azelőtt.

Harcok lépcsőjén egyre feljebb emelkedünk, a Párt segít; elértük s birtokunkba vesszük a tudás fényes termelt...

Ím, itt vagyunk s e falak közt is harcot vívunk majd ezután. Győzelmünk nyomán fény ragyog fel az ember büszke homlokán.

„elnök úr“ is felemelkedett félig a lócáról. Ki vót a közbeszó — mordult ő is a sarok felé. En — jelentkezett Varga Laci, egy fiatal paraszti. Alljon csak elő — dühösködött az előadó. — Hogy mert megjegyzést tenni az ősi alkotmányra? Kicsoda maga? n kommunista.

En?! — felelt csodálkozó arccal a legény. — En csak Gábor bátyámhoz szóltam. Ugyanis a csizmáját mutatta az asztal alatt, hogy le akar szakadni a talpa, arra m, hogy elég baj az. Nem arra az ősi alkotásra vagy mire, a tekintetes úr szavalt. Az más kérem! — szólt az előadó. — De nagyobb figyel-

rek! A fene megesz téged — gondolta magában az elnök — vagy te, az öreg Béresnek nincs is csizmája, bakancs lábán.

Kis incidens után a gyógyszerész folytatta az előadást. Beszél az „Aranybulláról“, a Szentkoronából eredő jogosságról, a turáni magyarság ősi eredetű természetes jogól, s mennél tovább beszélt, annál többen ástítottak és a plafont vagy a bakancsuk orrát.

Ősi magyar alkotmányunk szerint — emelte fel a hangját — a törvény előtt mindenki egyenlő. látszik, hogy ezt a megállapítást nem minden tagja el a Népkörnek, mert hirtelen többen igen hangosan kezdtek. Különösen az öreg Béresre jött rá a köhögés. Ők úr ismét felemelkedett a lócán, s szigorú tekintetet a tagokra.

Kérem a tagtársakat — szólt mérgesen — tartózkodjanak a köhögéstől. — Észrevette, hogy a Kör „szocialistái“, Béres, Vad Mihály, Varga Laci, sánta Tóth András in mosolyognak, és hát ezekkel se jó azért újjat húzni, rstan hozzátette a gyógyszerészhez fordulva:

Sok ember meg van most, teccik tudni, hülvé, olyan z a disznó idő. Na, tessék tovább mondani, tekintetes úr. tekintetes úr“ mondta, s minél tovább folytatta, annál lett a teremben az unalom, s mintha tovább romlott z idő, egyre többen és hangosabban köhögtek. Magyar né szefogta magán a berlinerkendőjét, lábujjhegyen kilopaz ajtón.

Jobb lett vóna — motyogta az utcán — megfőzöni az atydját, míg ezt a sok marhaságot hallgattam. gyógyszerész pedig, mit sem törődve az idő múlásával, s m véve az unalmat, mely egyre jobban rátelepedett a ságra, beszélt tovább. Hangja egyre rekedtebbé vált. Árára aztán végleg berekedt, s „ősi alkotmányunk jegyéz: hazánk jövője dicső és örökkévaló“ — mondatával be-előadását és leült.

Mihály, hozzád a kártyát — kiáltott fel Sós Imre bácsi zunk egy kis filkóst.

Send legyen! — állt fel mérges arccal az elnök. — Kárak a tagtársak eleget ősz óta, meg még kártyázhatnak! — Köhintett egypárat s folytatta. — Megköszönöm mint Népkör nevében a tekintetes úr gyönyörű szép előadását. el máskor is, meg sürűbben hozzánk.

Va, az kéne még — hangzott el egy közbeszó a terem

— Ki beszél már megint, mikor én szólok? — mordult arra Péter bácsi, majd így folytatta: — Kérem a tagtársakat, ha van kérdezni valójuk a témáról, vagy valami indítványuk, hát mondják el.

Deák János, a kerékgyártó azonnal nyújtotta a kezét. A derek bognármester sohasem mulasztott el egyetlen ilyen alkalmat sem, ő mindig mindenhez hozzászólt.

— Úgy tud az ember érvényesülni — szokta hangoztatni —, ha tudja magát kellően diszponálni.

— A tekintetes úr színvonalas előadását — kezdte Deák — igen megszívleljük, és megértettük a szentkorona jogfolyóságát, s ebből kifolyólag én csak azt szeretném megkérdezni a tekintetes gyógyszerész úrtól, hogyhát milyen nehéz lehet az a szentkorona.

A tagok mosolyogtak, a gyógyszerész a kérdést feljegyezte az előtte levő blokkfüzetbe.

— Na, emberek, tessék tovább! — biztatta az elnök a hallgatóságot. Duli Pista bácsi kezdte nyújtogatni a kezét.

— Hát ez meg mit kérdezhetsz? — sutogták a tagok egymás között. Az öreg Duli nem éppen a témához szólt, mert azt mondotta:

— Vettem, szerdán vót két hete, egy lovat Bencsik Gyurkától, a kupectól. Lehel, hogy ismeri is a tekintetes úr. Ott lakik a Nadrázgugba, virágos Kiss János mellett. De a fene a pófáját egye meg — nem az úrnak felelvén —, kehes lovat beszélt rám. A patikás úr okos ember, olyan szípen beszélt most is erről a hogyishijjákrul, hát akkor mondja meg nekem, visszakövetelhetem-e én a pénzem attul a kötözni való Bencsiktől. Köszönöm szípen a meghallgatást.

A gyógyszerész ezt a kérdést is feljegyezte.

— Na, van-e még kérdés vagy indítványozás? — szólalt meg újra az elnök. Béres Gábor bácsi jelentkezett. Az elnöknek egyszerre melege lett. Ez a vén szocialista még elrontja itt a dolgot, valami ostoba kérdéssel. Rossz hire lesz a Népkörnek a hatóság előtt, az pedig elsősorban az elnöknek kellemetlen. Vízont az sem lehet, hogy ne engedje megszólalni. — Röviden, Gábor bátyám! — szólt oda az öregnek. — A tekintetes urat várja már otthon a felesége.

— Agglegény vagyok — súgta fülébe a gyógyszerész. — Hát, akkor meg az édesanyja — próbálta helyreigazítani az elszólast Suta-Balogh.

— A mi elnökünk — kezdte az öreg Béres —, azt mondta, hogy indítványozni lehet, hát én most indítványozok, mégpedig azt, hogy máskor ne olyanról beszéljen nekünk a hatóság, amíhez mink ügysem értünk, hanem arról, hogy lesz-e hát inségmunka, mert nincs kenyér sok szegényparasztnál, se ősi, se új — tette hozzá dühösen és leült.

— Helyes indítvány — kiáltották többen. — Az ülést bezárom — ugrott fel sápadtan Suta-Balogh, az elnök. — Jó, jó — szóltak többen —, de a patikus válaszoljon.

A patikus is felállt, sápadt volt az ő arca is. — Ezek kommunisták — gondolta riadtan —, már csak úgy „per“ patikusnak mondanak tekintetes úr helyett. Rekedten kezdte válaszát.

— Az első kérdés az volt — Deák uram vetette fel —, hogy milyen súlya van a Szentkoronának. Pontosan ezt én sem tudom, de igen nehéz. Több kilogramm — tette hozzá bizonytalanul.

— Nem is lennék én király — szólt közbe Baka Ferkó —, a fene szeretne olyan nehéz kalapban járni.

Röhögött mindenki, csak az elnök, meg a gyógyszerész nem.

— A másik kérdést — folytatta a patikus — Duli bácsi tette fel. Neki azt felelem, hogy esetéről az állatszavatossági törvény intézkedik.

— Hallja, kend — súgta Varga Laci az öregnek —, most már tud kend mindent!

— A harmadik felszólalónak csak azt válaszolhatom, hogy én nem hatóság vagyok, de nem is „patikus“, hanem gyógyszerész úr és provokálni nem hagyom magam.

Az öreg Béresen végigfutott a hideg. Nem jó volna megint csendörkézbe kerülni. Még most is sokszor sajognak a bordái az ősi találkozásuk miatt. Szólásra jelentkezett hát újra.

— Ne tessék haragudni, nem akartam én magát megsérteni, ha nincs kenyér, hát nincs, tavaly télen se vót, mégis kiteleltünk. Dehát azt hittem, hogy hatóság teccik lenni.

A tekintetes úr lehiggadt, zsebrevágta a blokkfüzetét, fejébe csapta zöld vadászkalapját, arcára mosolyt erőltetve, így felelt: — Nincs semmi baj, emberek, egy egészen kellemes estét töltöttünk együtt.

Kezetfogott az elnökkel, s méltóságteljesen kísértált az ajtón.

Suta-Balogh Péter megkönnyebbülten törölte meg izzadó homlokát, s arra gondolt, hogy végződhetett volna ez a mai este sokkal rosszabbul is. Csak Vad Mihály súgta még oda Varga Lacinak.

— Na, komám, nagyot nőtt ma este a fejünk. — Nagyot, komám — bölintott Varga —, fenemód kiművelt bennünket ez a patikus, még néhány ilyen előadást ha meghallgatunk, talán még miniszter is lehet belőlünk...

torony Japánban

1.

Új cikksorozatunkat azzal a szándékkal bocsátjuk olvasóink elé, hogy megismerjék azt a hosszú utat, amelyet a tűzvédelem szolgálatába állított szerkek és felszerelések az évszázadok során a fejlődés terén megtettek. A tűzoltószerkek fejlesztéséből magyar szakemberek is kivették részüket. Éppen ezért a magyar vonatkozású anyagokkal részletesebben foglalkozunk.

Kérjük olvasóinkat, amennyiben új cikksorozatunkkal kapcsolatban észrevételeik, javaslatuk, esetleg a felszerelések történetéhez adatuk vagy anyaguk van, úgy azokat késedelem nélkül hozzák a szerkesztőség tudomására!

Legrégibb adatok

Amióta ember megismerte a tüzet, a tüzgyújtás módját, azóta a tűz végig kíséri az emberiséget fejlődésének útján. A történelem lapjait forgatva, már az ókortól kezdődően találunk feljegyzéseket nagy tűzvészekről. Előző számainkban a legrégebb időktől ismertettük azokat a nagyobb tüzeseteket, amelyekről feljegyzések maradtak ránk. A tűz tehát nemcsak barátja, hanem ellensége is az embernek. Bizonyára mindenkiben felmerült a kérdés: vajon hogyan védekeztek a különböző korok emberei a tűz pusztításai ellen, és milyen eszközökkel, felszerelésekkel igyekeztek gátat vetni pusztító haragjának? Erre a kérdés-

re igyekszünk feleletet adni „A tűzoltószerkek fejlődésének története” című cikksorozatunkban.

1864-ben Széchenyi Ödön a „Tűzoltás körül tett tapasztalatok” c. első eredeti, a magyar tűzoltással és tűzrendészettel foglalkozó munkájában röviden említést tesz arról, hogy Kínában és Japánban találhatók meg a legrégebb adatok és feljegyzések a tűzoltás szervezésével kapcsolatban. A tudomány ma is elfogadja ezt a megállapítást.

Kínában már időszámításunk előtt sok évszázaddal használtak kezdetleges tűzoltó felszereléseket. Ugyanígy Japánban is voltak tűzoltóintézkedések és a tűzoltáshoz szükséges felszerelések az időszámítás előtti időkben.

Kína

Képzeljük magunkat az 1600-as évek Kínájába. Tiencsin városa terül el előttünk. Érdekes, jellegzetes kínai épületeket látunk, amelyek bambuszról és papírból szorosan egymás mellé épültek. Gondolhatjuk, milyen pusztítást végeztetett ilyen tűzveszélyes építkezésnél a tűz.

Figyeljük csak, milyen sűrű füst gomolyog! Lángnyelvek csapnak fel: tűz van! És milyen különös látvány tárul a szemünk elé. A kínai tűzoltók nagy pompával — zenekarral az élen, dobok és tamtamok hangja mellett — vonulnak a tűzhöz, mintha csak valami ünnepségre mennének. Milyen érdekesek a felszereléseik. Az élen haladók vállukra fektetett bambuszrudakon vízzel telt, fából készült dézsákat cipelnek. Többen merítő edényeket, vödöröket visznek, amelyeket akkor már tűzoltó eszközként használtak. Sok lampiont is visznek. Ejjel ezek a színes lampionok világítják meg a tűzhöz vonuló menet útját, amely zászlókkal vonul a tűz színhelyére. Ezekkel a kezdetleges eszközökkel szállnak

szembe a tűzzel. Tűzoltási taktikánk kitartásuk azonban csodálatra Hősies, önfeláldozó munkával meg a tűz tovaterjedését és győzedelmeknek az ősi ellenség felett.

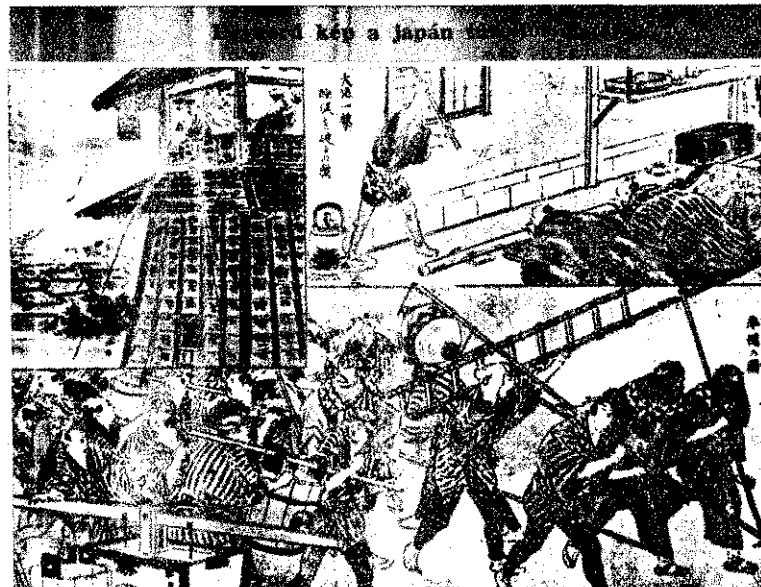
Japán

A japán tűzoltószervezetek története régi időkben hasonló hősiességgel folyt, mint a kínaiaké. A japánok nagyon szorgalmasan szervezték tűzoltóságukat. A legelő családok tagjaiból kikerült tűzoltóvezetők. A főparancsnokok általában polgári voltak. Számos kép maradt fenn a japán tűzoltóság őskorából. Egy kép például a japán tűzoltót ábrázol, az ú. n. „matoi”. A matoi, vallási szimbólumként a japán istenének és jelképe a japán tűzoltószervezetnek. A régi időkben a tűzoltás tényleges oltása és tovaterjedésének akkori viszonyoknak megfelelően egyszerű megakadályozása mellett a matoi útján is igyekeztek megvédeni a tűzvésznek. A matoi például a tűz elleni védekezésre használták, még nem égő házak tetején helyezték el, hogy azokat megóvják a leégéstől.

A japán katonai tűzoltóságot lakóhelyeik közelébe helyezték el. Itt tartották a tűzoltószolgálatot is. Állandó figyelőszolgálat biztosított a keletkezett tűz gyors észlelését. A figyelők bambuszszőlőből épített toronyokban teljesítették szolgálatot. A figyelőket olyan sűrűn helyezték el, hogy a város egészét jól beláthatták.

Egy érdekes kép ilyen toronyokat ábrázol. A toronyban a figyelők egyike tüzet észlel, és a lakószolgálat ügyeletesét riasztja a harang megszólalásával, melynek valószínűleg harang vagy gonggal lehetett.

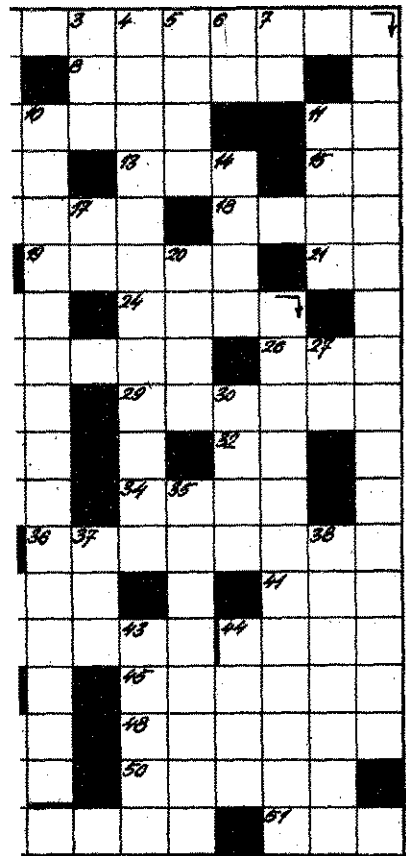
A tűz irányát éjjel különböző lámpákkal, nappal pedig különböző zászlókkal jelezték s egyidejűleg a dobolással hívták fel a figyelőket a tűzre. A kép felső részén látjuk, hogy az ügyeletes a harangszolgálaton alvókat úgy ébreszti, hogy egy fakalapáccsal a padra üt. Továbbiakban az álmukból felébredők készülődését és tűzhöz vonulását mutatja. Jól megfigyelhetjük a figyelők felszereléseiket és eszközeiket. Szembetűnő a felszereléseik zömét kézi szerszámokból álló. A fecskendőket csak az 1700-as évek közepén ismerték meg.

Kép a Japán

FEJTÖRŐ

ZINTES SOROK: 1. A NYÁRI ME-
IDASÁGI MUNKÁK IDEJÉN EGY-
NATIG SEM SZABAD EZT SZEM-
TÉVESZTENÜNK (Folytatás: függ.
lssz. 24; függ. 10, 35.) 8. Jugoszláv
férfinév. 9. A természetjáró és ka-
llkülözhetetlen eszköze. 11. Magán-
lan séf. 12. Nem egészen üres!?
E. 15. Mutató névadás, vissza. 16.
(pl. képet), vissza! 18. Erdélyi ha-
an eredő folyó magyar neve. 19.
férfinév. 21. Tiltakozó szócska. 22.
45. és 21. sorok kezdőbetűi. 25. A
nvas sója. 26. Kis csapat (vissza). 28.
oroszul. 29. Teniszütő-keret. 31.
2. Nagy folyó. 33. Mái? oroszul. 34.
17. és 27. sorok kezdőbetűi és a 32.
sodik betűje. 36. Két szó: nem ép-
ors és szó. 39. Tehát, latinul. 41.
12. Elpusztított; leégetett (vissza!).
ltai növény. 45. Búgó hangja van,
ló-rész?! 48. A kisagyvelő belső
le használatos díszítő elem is! 49.
agei közeg. 50. Mint függőleges 2.,
velőt a szó végéhez ragasztottuk!!!
zett (vissza!).

ÖLEGES SOROK: 2. Sétáló —
si vagy időmérője, de vissza! 3.
za! 5. Kerti szerszámok. 6. Liba-
gy farész vissza! 7. Vass Nándor.
műnkel érzékeljük. 14. Nem ege-
zűv! 17. László Zoltán. 20. Ital
si és vissza! 23. Kéret. 27. Rész-
aság. 30. Van kis és nagy?! 37.
észen aorta. 38. Várron-részlet
y). 40. Rohák Lajos. 43. Ragadozó
névelővel. 44. Rappár, de vissza!
vízszintes 40. szám.

FEJTÉSI HATÁRIDŐ: 1955.
s. 25.

FEJTÉSÜL be kell küldeni a víz-
sz. sort és folytatásait.

LYES MEGFEJTŐK KÖZÖTT
enként könyvjutalmakat sorsó-

MIÉRT kellett felemelni a kézi tűzoltó készü- lékek biztosító szelepeinek nyomását ?

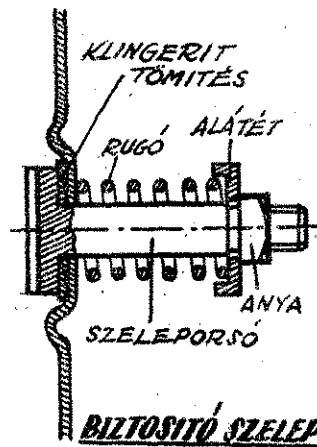
A vonatkozó szabványok előírása szerint a vízzel, habbal és porral oltó kézi tűzoltó készülékeken rugós biztosító-szelepet (lásd a rajzon) kell elhelyezni. A régebbi szabványok azt írták elő, hogy a rugós biztosítószелеpnek 6-8 kg/cm² túlnyomásnál kell működésbe lépnie. A legutóbb módosított szabványok előírása szerint a rugós biztosító-szelepeknek 12 kg/cm² túlnyomásnál kell működnie. Miért vált szükségessé ez a módosítás?

Ennek a „miért”-nek megbeszélések először tárgyaltuk meg, miért van szükség a kézi tűzoltó készülékeken biztosító szelepre. A kézi tűzoltó készülékek gyártásának kezdetén nem alkalmaztak biztosító-szelepet. Ennek hiányában azonban használat közben előfordult, hogy a lövőke vagy az ahhoz vezető cső eldugulásakor felrobbant a készülék acéltartálya. Az acéltartály felrobbanása azért következhetett be, mert a tartálynak új korában 20 kg/cm² a próbanyomása, de használatkor a kézi tűzoltókészülék hajtóanyagát képező szén-savgáz hatására — dugulás esetén — az acéltartályban a próbanyomásnál nagyobb nyomás keletkezhet. Ez pedig a készülék felrobbanását idézheti elő. A felrobbanás különösen akkor következhet be, ha a készülék már régebbi és az acéltartály már rozsdásodásnak indult. Ilyen esetben már 20 kg/cm² túlnyomásnál kisebb nyomás esetén is megtörténhet a tartály felrobbanása.

A készülék felrobbanása nemcsak az oltást teszi lehetetlenné, hanem az oltás helyett még fokozza is a bajt, mert balesetet okozhat. Ilyen balesetek megelőzésére, a legfőbb értéknek az emberi életnek megvédése érdekében a szabványok intézkedtek, hogy a kézi tűzoltókészülék acéltartályára rugós biztosító-szelepet kell helyezni. Mint említettük, az első szabványok szerint a rugós biztosítószелеpnek 6-8 kg/cm² túlnyomásnál kellett működnie. Az első szabványok előírásainak megfelelően a 6-8 kg/cm² túlnyomásnál működő biztosítószелеpek a baleseteket, a készülékek felrobbanását megakadályozták. Ezen túlmenően azonban gyakran bekövetke-

zett, hogy az el nem dugult készülék működésének megindításakor, ha a szén-savpalack szelepet helytelenül gyorsan nyitották ki, működésbe lépett a rugós biztosítószелеp. Ezt az okozta, hogy a készülék használatba vételekor az acéltartály még nagyrészt oltó anyaggal volt tele, és csak kevés hely volt az oltóanyag felett a hajtóanyagot képező szén-savgáz részére. A szén-savpalack helytelenül hirtelen történt kinyitásakor éppen ezért az acéltartályban a nyomás könnyen 6-8 kg/cm² túlnyomás fölé emelkedhetett, amikor is a régi szabvány szerinti biztosítószелеp működésbe lépett.

Az oltó anyagnak a biztosító-szelepen át történő kilövelése a készülék használatját megzavarja, megijeszti, másrészt pedig az oltóanyag egy része felhasználatlanul kárbavész. A legfőbb hátrányt azonban az jelenti, hogy a biztosítószелеpen át kiáramló oltóanyag rendszerint kimozdítja helyéről a biztosítószелеp tömítését. Ennek következtében, ha az acéltartályban a nyomás

már 6-8 kg/cm² túlnyomás alá csökken is, a rugós szelep a kimozdult tömítés miatt nem tud tökéletesen zárni. Emiatt a nyomás lecsökkenése után is áramlik ki oltóanyag a biztosítószелеp kimozdult tömítése mellett. Ez a káros áramlás addig tart, amíg a készülék oltóanyagának teljes mennyisége végleg el nem távozik, a rosszul lezárt biztosító szelepen át, vagyis amíg a készülék kiürült. Ilyen működés pedig a kézi tűzoltó készülékek oltó hatását jelentősen lerontja, mert a részben nyitva levő biztosítószелеp következtében a készülék csak

kisebb nyomással működhetik, másrészt pedig az oltóanyagának egy része kárbavész a biztosítószелеpen át.

A hátrányok kiküszöbölésére szükségessé a biztosító-szelep nyomásának megváltoztatását, ami a legutóbbi szabványmódosítások történt meg 12 kg/cm² túlnyomásra. Az ilyen nyomásnál működésbe lépő biztosítószелеpnek nem fordulhat elő, hogy a szén-savpalack gyors kinyitása-
kor a biztosítószелеp lefújjon, hanem a biztosítószелеp lefújása csak a lövőke vagy a hozzá vezető cső eldugulásánál következhet be. Dugulás esetén a biztosítószелеp továbbra is megfelelő védelmet nyújt a készülék felrobbanása ellen. Az acéltartályt ugyanis a gyártáskor 20 kg/cm² túlnyomással próbálják ki, majd öt évenként 15 kg/cm² túlnyomással ellenőrzik. Mivel a biztosítószелеp 12 kg/cm² túlnyomásnál kezd működni, ez biztosítja, hogy a kézi tűzoltó-készülék tartályában sohasem keletkezhet a próbanyomásnál nagyobb nyomás. Mivel a biztosítószелеp az időszakos nyomáspróba értékénél már 3 kg/cm² túlnyomással alacsonyabb nyomásnál működésbe lép, ez azt is biztosítja, hogy ha a tartály anyaga az időszakos nyomáspróba után rozsdásodás, korrózió következtében veszítene is szilárdságából, a biztosítószелеp akkor is megfelelő védelmet nyújt a készülék felrobbanása ellen.

Az ismertetettek alapján megállapíthatjuk, hogy a kézi tűzoltó készülékek biztosító-szelepeinek nyomását szabályozó szabványmódosítás szükséges és helyes volt. Az új előírás szerinti biztosítószелеp fejlettebb védelmet nyújt, mert továbbra is biztosítja, hogy dugulás esetén a készülék acéltartálya nem robbanhat fel, de egyben kiküszöböli azt is, hogy helytelen használat esetén a biztosító-szelep feleslegesen és károsan lefújjon.

Felhívjuk olvasóink figyelmét arra, hogy a szabványmódosításnak megfelelően a „Tűzoltó felszerelések” c. könyvben a vízzel, habbal és porral oltó kézi tűzoltó készülékeknek 12 kg/cm² értékre helyesbítették az acéltartály próbanyomását.

...szocialista mezőgazdasági beszkövet
...társaság elvtársai a munkáló egység

L 923/9. **Nyolcvanéves a csurgói tűzoltóság**

Július 3-án ünnepelte a csurgói tűzoltótestület fennállásának 80 éves jubileumát. A ritka évforduló alkalmából rendezett szerény ünnepségen a megyei, járási és helyi párt- és tömegszervezetek számos képviselője jelent meg.

A jubileumi ünnepség alkalmából rendezett díszközgyűlést **Kincses Ferenc** elvtárs nyitotta meg, majd a zászlóátadás és az elhangzott szavazat után **Filó László** elvtárs, a községi tűzoltóság parancsnoka mondott ünnepi beszédet.

Beszéde során — többek között — visszapillantást tett a testület elmúlt 80 esztendejének történetére, lelkes és odaadó munkásságára, majd arról a hatalmas változásról beszélt, amelyet az elmúlt tíz esztendő jelentett a csurgói önkéntes tűzoltótestület életében. A továbbiakban hangsúlyozta annak a megítélését és felelősségteljes feladatnak a fontosságát, amely a falu és a mezőgazdaság tűzvédelmében a községi tűzoltóságra hárul.

Az elhangzott beszámolóhoz számosan hozzászóltak. A hozzászólók a testület eddigi s főként az elmúlt tíz esztendőben végzett eredményes munkásságát méltatták, majd további eredményes és jó munkát kívántak a testület valamennyi tagjának.

A hozzászólások után kitüntetések, dicséretetek, tárgy- és pénzjutalmak átadására került sor, majd a fiatalok rövid kultúrmműsorral szórakoztatták a megjelenteket.

A délután folyamán különböző szerelési gyakorlatokat, majd pedig jól sikerült támadási gyakorlatot tartottak a tűzoltóság tagjai.

A szerény ünnepi megemlékezés vidám hangulatú táncmulattal zárult.

...tűzoltóság...
...szervezet...

Élvek

FELAJÁNLÁS

A miskolci alosztályon felajánlást mozgalom indult, melyben minden elvtárs részt vesz. A felajánlás kiterjed a műszaki anyagok karbantartásától és javításától a mezőgazdasági területek patronálásáig, illetve ellenőrzéséig.

Kiss Gy. József főrm. és **Papp Lajos** főrm. elvtárs az írógepek egész évi tisztítását és kisebb javítását, valamint az összes szolgálati könyvek bekötését, **Juhász Mihály** főrm. elvtárs pedig a laktanya ösz-

szes vízvezetékének egész évi javítását vállalta. A patronáló elvtársak felajánlották, hogy az időnyomunka tartama alatt 10 szabadnapot töltenek a területükön.

A mozgalomhoz csatlakozott az osztályparancsnokság műhelyrésze is: az elvtársak a fecskendők kifogástalan és határidő előtti javításával járulnak hozzá a mozgalom sikeréhez.

A vállalások teljesítéséről lapunk egyik számában hírt adunk.

Eredményes munka a XX. alosztály

A Budapesti Tűzrendésztály értékelté a budapestiek egész évi munkáját, mely eredményeként egy kiváló munkája alapján kerületi tűzrendészeti altag el az első helyezést. A jutalmául einyert vándorlulus 25-én, rövid ünnepségen adta át Rázós János t. társ az alegységnek.

Az alosztály „A” és „B” csoportja gyorsasági hívtá ki egymást. A szerény folyamán a tűzoltómagható valamennyi személnél alkalmazták. A versetama négy hét; az augusztus 14-e és 18-a között sor. Az eddig megtartott alkalmával máris komoly nyek születtek. Kovács a háromrészes dugólétra-távolságra 12 mp alatt. Ezek az eredmények arra következtetni, hogy a t. lési számokban is komoly nyek születtek majd.

Példás vállalat

A törökcsentmiklósi úti általános iskola út vállalta, hogy öt napon nappal ellátja a tűzfigy. latot. A példás kezdeméretelka tanítónő lelkes munkájához fűződik, aki lalta, hogy állandó és fellügyeletet gyakorol a ellátásának biztosítása ér pajtások vállalásokkal munkaidéjét takarították. Ve lehetővé tették, hogy szolgálat ellátása helyett munkában vegyenek rész.

Hasonló felajánlást ter zőgazdasági Gépgyár szakkörének tagjai is, a ták, hogy öt éjszakán át tűzfigyelő szolgálatot.

Új zenekar

A BM Csongrád megy lyon, a BM alá tartozó sz gozóból zenekar alakult. működése óta számos es zett kellemes estét min tály, mind a város dolg. A zenekarban minden viselve van, és a karme lelkismeretesen foglalko kar minden tagjával.

Hangverseny Csille

A csillebérci úttörő tá lius 17-én másodikban sze sikerrel az Állami Tűzo ponti Zenekara. Külön taps jutalmazta azokat mokát, melyeket jó tanu talmaként a táborban ü törőtűzoltó pajtásoknak.

A zenekar szerepsévé dagabbá, színesebbé tett áások nyaralásának él. másor végén szinte az együtt énekelte az úttörő a zenekar tagjainak vir veskedtek a kis úttörőp.

Tűzoltónap

A szerencsi cukorgyár üzemi tűzoltósága július 16-án fennállása 66 éves ünnepelésével egybekötött tűzoltónapot rendezett. Az ünnepséget a gyár igazgatója nyitotta meg, majd az osztályparancsnok elvtárs méltatta beszédében a tűzoltóság érdemeit.

Az ünnepélyes megnyitó után **Radi István** főrdy. üzemi tűzoltóparancsnok elvtárs 9 raj szerelési bemutató gyakorlatát vezette le. Legnagyobb tetszést az úttörőcsapat aratta 39 mp-es mozdonyfecskendő-szerelésével.

A bemutató után az alosztályparancsnokság 32 üzemi tűzoltó elv-

társat léptetett elő, az osztályparancsnok elvtárs pedig **Marion László** elvtársat a tűzrendészet terén kifejtett kiváló és fáradhatatlan munkájáért alhadnaggyá léptette elő.

A szerelésben 1-4. helyezést elért rajok értékes díjazásban részesültek, az úttörők pedig 1-1 könyvet és csokoládécsomagot kaptak. Az ünnepség végén a 20 tagból álló tűzoltózenekar indulójára a 34 főből álló tűzoltócsapat fegyvermelzetten vonult el a vendégek előtt, majd a tűzoltó elvtársak családtagjaikkal késő estig vidám szórakozással fejezték be a jól sikerült tűzoltónapot.

Két Pest megyei község munkájáról

Szob község önkéntes tűzoltósága az előző évekhez viszonyítva jelentős eredményeket ért el a tűzrendészet fejlesztésében. Megnyitvánult ez a figyelmű és készségteljes szolgálat szervezésében, a propagandamunkájukban és a felszerelések javításában és karbantartásában egyaránt.

Az eredmény nem véletlen. Elsősorban onnan ered, hogy **Rube Mihály** parancsnok elvtárs szoros kapcsolatot tart a pártszervezettel és a tanóccsal.

Legutóbb ismét jó eredményt értek el a takarékoság terén. Társadalmi munkával újjáépítették a szertárat, az őrszobát és az otthont, amivel jelentős megtakarítást értek el. A munka befejezésekor rövid ünnepséget tartottak, melyen megjelentek a tanács, a párt és a rendőrség küldöttel, valamint a község számos dolgozója.

Az ünnepség az úttörő- és férficsapat jól sikerült bemutató gyakorlatával fejeződött be.

Dunabogdány község önkéntes tűzoltósága szép múltra tekinthet vissza. Az eredményekben gazdag múlt azonban az utóbbi években halványodni kezdett. A tűzoltó elvtársak nem jártak — vagy csak szórványosan — sem az elméleti,

sem a gyakorlati foglalkozásokra, s a létszám is egyre csökkent. Az állami tűzoltóság patronálása és erőfeszítése nyomán mutatkozott ugyan némi eredmény, de ez még mindig nem volt kielégítő.

Gyökeresen megváltozott a helyzet ez évben, amikor az új tanács elnöke, **Gáspár Lajos** és a tanács titkára, **Szigeti Ferenc** elvtársak kézbe vették a tűzoltóság ügyét. Munkájukkal, törődésükkel elérték, hogy ismét fellendült a községben a tűzoltóság élete, s ma már kellő létszámmal rendelkeznek, sőt egy 16 tagú tűzoltózenekart is szerveztek.

Ez a példa fényesen bizonyítja, hogy ahol a tanács foglalkozik a tűzoltósággal, ott eredmények is születtek.

"Rocsó"-kiképzés

Budapesti osztályparancsnokság által szervezett kiképzést tart az újvízi- és vízvezeték-üzemi elvtársak számára. Tűzoltó elvtársak naponta a Duna vizét, szorgalmas gyakorlattal saját maguk a „Rocsó” kezelését.

A kiképzés — alapoz elméleti és gyakorlati oktatásban részesíti az elvtársakat. A tanfolyamon résztvevők a csónak kezelésével, a tűzoltóvonalon is sokoldalúan képezhetők.

A kiképzés célja a vízjártság növelése, majd a motor tökéletes használata. De elvtársaink megismerik a vízből való élet és munkavégzés feltételeit, a csónakban elhelyezkedést.

A kiképzés célja a vízjártság növelése, majd a motor tökéletes használata. De elvtársaink megismerik a vízből való élet és munkavégzés feltételeit, a csónakban elhelyezkedést.

A kiképzés célja a vízjártság növelése, majd a motor tökéletes használata. De elvtársaink megismerik a vízből való élet és munkavégzés feltételeit, a csónakban elhelyezkedést.

Új elvtársak újítása

A Budapesti tűzoltó elvtársak jó munkájának eredményeként egy 400 l/p-es tűzoltócsónakot kaptak targoncával együtt. A targoncával eddig csak a víz felé vonulhattak gyorsan, ha azután akasztották. Ennek a targoncával való újításnak köszönhetően a csónak könnyű borulása miatt a csónakban való munkavégzés erősen csökkenteni kell a munkát.

A tűzoltó elvtársak jó munkájának eredményeként egy 400 l/p-es tűzoltócsónakot kaptak targoncával együtt. A targoncával eddig csak a víz felé vonulhattak gyorsan, ha azután akasztották. Ennek a targoncával való újításnak köszönhetően a csónak könnyű borulása miatt a csónakban való munkavégzés erősen csökkenteni kell a munkát.

MAGYAR TŰZOLTÓ

A Magyar Tűzoltóság folyóirata.

Felelős szerkesztő:

Beszteri Lajos

tűzoltó főhadnagy.

Kiadó: Közgazdasági és Jogi

Könyvkiadó igazgatója.

Szerkesztőség:

Bajcsy Zsuzsanna-út 7.

Telefon: 427-341.

Posta-bev. száma: 100.965.

Csillag Nyomda, Budapest.

Felelős: Poroszlak L.

SPORTHÍREINK

Az ötödik Világifjúsági Találkozó Varsóban került sorra augusztus első felében. A munkában élénk résztvevők között számos magyar elvtársaink és kulturális küldöttségünkön kívül legjobb sportolóink is részt vesznek a VIT sportversenyein. 700 főnyi küldöttség utazik Varsóba, hogy a magyar ifjúság békegyógyát tolmácsolja a világ ifjúságának küldöttei előtt. Legjobb atlétáink, úszóink között számos Dózsa-sportoló képviseli a magyar színeket. Minden sportágban hatalmas küzdelemre van kilátás, mert az egyes országok legjobb versenyzőit küldik harcba a VIT sportversenyein. Reméljük, hogy fiataljaink minden vonalon újabb dicsőséget szereznek a magyar sportnak.

VIDÉK

KÖSZEG

A községi alosztályon komoly sportélet folyik. Az elvtársak a BM-bajnokság megindulása óta szorgalmas edzésekkel készültek a versenyekre. Az edzéseken az alosztály minden beosztottja részt vett. Az egyes sportágakban sok részvétel bonyolították le a versenyeket. A kerékpárosok küzdelemében 12 fő állt rajthoz a 12 km-es útszakaszon. Legjobb eredményt Németh Jenő tíz. elvtárs ért el. A mezői futóversenyen 20 elvtárs vett részt, és az 1500 méteres távon jó átlageredményeket értek el. Az atlétikai versenyszámokra is teljes létszámmal beneveztek és nemcsak beneveztek, hanem részt is vettek. — s a tavalyi eredményekhez képest a versenyeken elért eredmények fejlődést mutattak. A VIT jelvényszerző versenyeken is részt vett az alosztály minden beosztottja. A rendszeres sportolás sikerét bizonyítja az a tény, hogy mindössze két fő nem érte el a megkívánt 1000 pont egységet. Legjobb sportolójuk 1900 pontot szerzett, de az átlag is jóval 1000 pont felett van.

Az alosztály röplabda-csapata az eddig lejátszott mérkőzéseik közül mindössze egyet veszített el. A vereség azonban nem törte le a játékosokat, hanem fokozott akaraterővel és még szorgalmasabban készülnek az országos döntőbe sorsakérelt mérkőzésekre. A versenyekre való felkészülést a parancsnok elvtárs megértése nagymértékben elősegítette. A parancsnok elvtárs azonban nemcsak a lehetőségeket adta meg a versenyeken való jó eredményekhez, hanem személyes példamutatással maga járt az élen. A fentiek azt bizonyítják, hogy a községi alosztály sportélete jó kezében van és az alosztály beosztottjai minden bizonnyal a szolgálat ellátásánál is előnyösen érzik a rendszeres sportolás jó hatását.

TURKEVE

A BM dolgozóiból megalakult a helyi Dózsa labdarúgó-csapata. Szorgalmas edzések igyekeznek áthidalni a kezdeti nehézségeket és kialakítani a csapat egységét. A termelőcsoportok és a gépállomás labdarúgó-csapataival mérkőzések eredményt értek el a gépállomás csapata ellen, ami biztató a városi bajnokságra készülő csapat fejlődése szempontjából.

EGER

A BM Heves megyei Főosztály MDP csúciszervezete által rendezett nyári röplabda torna végetért. Az

osztályparancsnokság a körmérkőzésen az alábbi eredményeket érte el: az ÁVH-t 3:2, a BV-t 3:0, a rendőrség csapatát 3:1 és végül a városi osztályt 3:0 arányban győzte le; ezzel a négy győzelemmel az első helyen végzett, s elnyerte a kiírt vándorzásdíjat. Tűzoltó elvtársaink az egyes mérkőzéseken mutatott játékkal bebizonyították, hogy rendszeres edzésekkel készültek fel a küzdelmekre. Nemcsak jó formáról, hanem egységes csapatszellemről is bizonyosságot tettek a torna lebonyolítása alkalmával. A legnagyobb küzdelmet a tavalyi bajnokokkal vívta a csapat, az egyes szetteket csak igen kis pontkülönbséggel nyerte és csak az utolsó szettben, kemény és szívós küzdelem után 19:17 arányban döntött el a mérkőzés tűzoltó elvtársaink javára. Az ÁVH-nak ezúttal meg kellett elégednie a második hellyel.

BUDAPEST

A budapesti egységek érzéke kiírt röplabdabajnokságban egyre hevesebbek lesznek a küzdelmek. A csapatok rendszeres felkészülése megmutatkozik az egyes mérkőzések szoros eredményein és az egyre javuló játékszínvonalon. Az utóbbi mérkőzések során az egyes csapatok az alábbi eredményeket érték el: XIII/A:X, alosztály = 3:1, IX.: XIII/A = 3:1, XIII/A:IV. = 3:2, XV.:IX. = 3:2, VI.:XIV. = 3:2, V.:VIII. = 3:1, V.:IX. = 3:2, V.: XIII/A = 3:0, IX.:IV. = 3:0, XXII.: VI. = 3:0, XIII/B:IX. = 3:0, RM:17-es önálló = 3:0, VI.:XIII/A = 3:0. Az eddig lejátszott mérkőzések után az V. alosztály csapata vezet az RM és a IX. alosztály együttesei előtt.

Éltsportolóink munka közben

URÁNYI JÁNOS tíz. fhdgy. 1951 óta tagja testületünknek. Egy ideig a sportszázadnál teljesített szolgálatot, majd a XXI. alosztályra került, ahol jelenleg is dolgozik. Alosztályparancsnok, Kubinyi István tíz. fhdgy. Urányi elvtárs szakmai munkájáról a legnagyobb elismeréssel nyilatkozott. Munkahelyén mindenkor pontosan megjelenik, igazolatlanul soha egy percig sem marad távol. Szemlék és bejárások alkalmával a megelőző tűzrendészet vonalán végez komoly munkát, valamint az alosztály adminisztrációjának vitelében. Minden megbízást pontosan és lelkiismeretesen elvéggez. A szakmai kérdések rendkívül érdeklik és állandóan képezi magát ezen a téren. Magatartása fegyelmezett, szorgalmas, öntudatos; kitűnő jellemű tulajdonságával a kollektíva legnagyobb megbecsülését és szeretetét vívta ki magának.

Urányi elvtárs a Magyar Népköztársaság érdemes sportolója, ennek ellenére nemcsak a minőségi sporttal törődik, hanem komoly mértékben emelte az alosztály sportéletét

is. Sportszeretete szoros kapcsolatba hozza a tűzoltóhivatás szeretetével. „Példaképpül állíthatom nemcsak a sportoló tiszt, hanem a többi tiszt elvtárs elé is” — fejezi be jellemzését az alosztályparancsnok elvtárs.

Urányi elvtárs a kajaksporthoz ért el nemzetközileg is kiváló eredményeket. 1938 óta kajakozik, 1954-ben a felszabadulás évében nyerte első magyar bajnokságát 1000 méteres távon. 1947-ben a munkás Euóropa-bajnokságon a 10 000 méteres és 1000 méteres egyesben nyert bajnokságot. 1948-ban a londoni olimpián 1000 méteres párosban harmadik, 10 000 méteresben az ötödik helyezést szerezte meg. 1953-ban a bukkaresti VIT-versenyen a 10 000 méteres párost nyerte meg. A tavalyi franciaországi világbajnokságon a biztosan megnyert 10 000 méteres páros bajnokságtól óvas újtán fosztották meg. Jelenleg a Lengyelországban sorsakérelt VIT-versenyekre készül. Kívánjuk, hogy a szerény és lelkiismeretes sportember mind szakmai, mind sportvonalon további sikereket érjen el.

Beszámoló nagygyűlés a Helsinkii béke-világtalálkozórói és az Anyák Világkongresszusarói a Sportcsarnokban

A MÖHOSZ I. Országos Konferenciájá a MEMOSZ S Elnöki beszámoló A konferencia r

A HÓNAP ESEMÉNYEIN *képekben*

Ünnepség a Lenin Intézet fennállásának ötödik évfordulója alkalmából

Az első gabonát a hazának! — A taksonyi AG-ból megérkezik az első kenyérgabonaszállítmány a Gizella malomba

Az 1935-ös nagy építőkommunista vezetőknek i Munkásmozgalmi Intézetben

Szovjet művészek hangversenye a margitszigeti Majakovszkij Színpadon

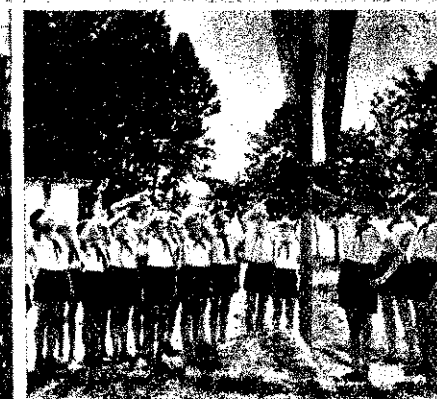
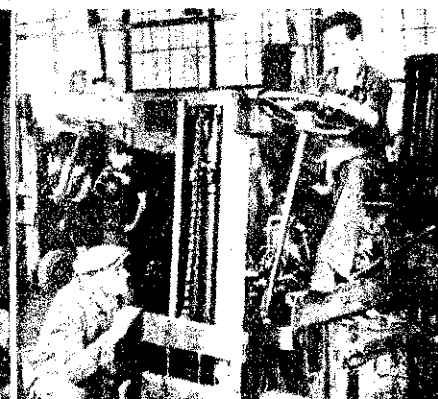
A hazánkban tartózkodó lengyel irók találkozója magyar irókkal a Lengyel Olvasóteremben

Felavították a Tolna megyei I ben a sárköz Népművésze

Újjászították az Elektromos Műszerek és Mérőműszerek Szármának szereszkészítő m helyét

Új elektromos emelőtargonca szerelgyártását kezdte meg a győri Wilhelm Pieck Vagon- és Gépgyár

Vilám élet a halálontl időkben és fird Dolgozók ezrei érdemei Zászlófelvonás a halálontl időkben és fird Dolgozók ezrei érdemei

MAGYAR TŰZOLTÓ

A MAGYAR TŰZOLTÓSÁG FOLYÓIRATA

Évfolyam 8. szám

1955. szeptember

TARTALOMBÓL

Érdeklődés az újabb képzési év miatt

Tagdíj, tagdíj köteleessége — tagdíj rend — tagdíj fizetése

Érdeklődés az újabb képzési év miatt

Érdeklődés az újabb képzési év miatt

Érdeklődés az újabb képzési év miatt

Érdeklődés az újabb képzési év miatt

Érdeklődés az újabb képzési év miatt

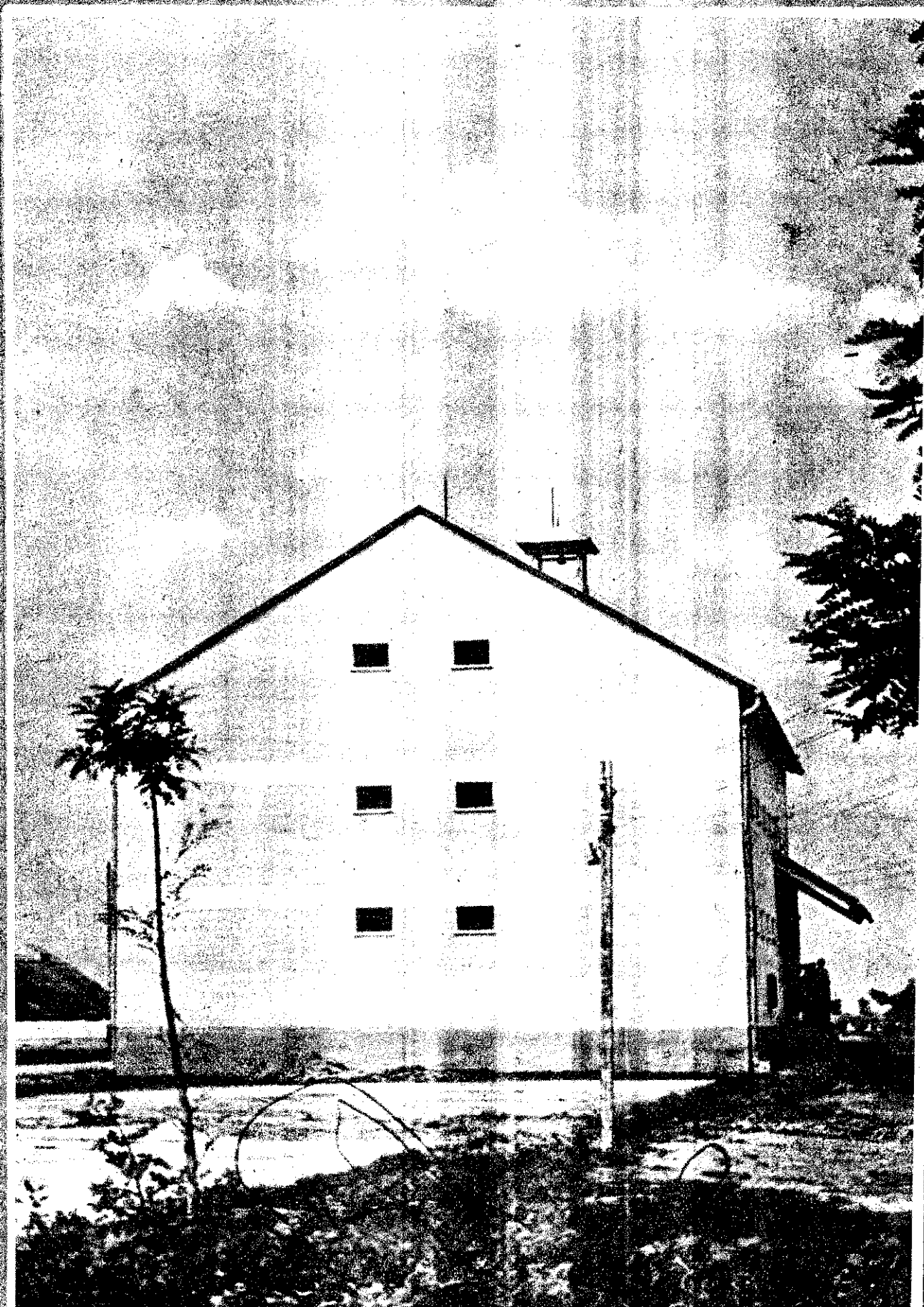
Érdeklődés az újabb képzési év miatt

Érdeklődés az újabb képzési év miatt

CIMLAPUNK:

Érdeklődés az újabb képzési év miatt

ÚJ KORSZAK KÜSZÖBÉN...

Az atomenergia békés felhasználásáról

„Az emberi értelem sok csodálatos dolgot fedezett fel a természetben. és még többet fedez majd fel, s ezzel is fokozza hatalmát a természet felett.”
(Lenin)

AUGUSZTUS 3. ÉS 20. KÖZÖTT ZAJLÓTT LE GENFEN a mai idők egyik legégetőbb és legfontosabb tudományos összefüggése: az atomenergia békés felhasználásával foglalkozó nemzetközi tudományos és műszaki értekezlet. Az értekezlet lenyűgöző méreteire jellemző, hogy 73 ország 1400 tudósa, illetve mérnöke és számos megfigyelője vett részt a megbeszéléseken. Az értekezlet munkájáról közel ezer újságíró, fotó- és filmriporter tudósította a világ népeit, amelyek példátlan érdeklődéssel és rokonszenvvel figyelték a tudósok tevékenységét. S a tudósok alaposan felkészültek a nagy munkára. Együttvéve ezernél több tudományos beszámolót és jelentést terjesztettek az értekezlet elé. A beszámolók, jelentések, összefoglalók és jegyzőkönyvek súlya 200 tonnát tett ki, s hat genfi nyomda éjjel-nappal csak ezeket a tudományos dokumentumokat nyomta.

AZ ÉRTEKEZLET ÖSSZEHÍVÁSA ÉS KÉTSÉGTELENÜL NAGYSIKERŰ MUNKÁJA a nemzetközi feszültség enyhülésének újabb tanújele, amelyhez a kedvező talajt a négy nagyhatalom kormányfőinek genfi értekezlete teremtetten meg. A genfi atomkonferencia egy új világ körvonalait bontakoztatta ki, s az emberi alkotóerőt a maga nagyszerűségében mutatta meg. Az atomkorszak a világ energiaellátását gyakorlatilag korlátlan időre biztosítja, s egyben az ipari termelékenység és a mezőgazdaság terméshozamának ugrásszerű emelkedését, a termékek minőségének gyors javulását idézi elő. Mindezen túlmenően új, hatásos gyógymódok, a betegségek felismerése és leküzdése, valamint a tudományos kutatómunka új lehetőségeit tárja fel — függetlenül az államok társadalmi és politikai rendszerétől. Ebben az új világban — az atomenergia fejlesztésének a korában — megszüntethetők lesznek az eddig lakhatatlan sivatagok, elképzelhetetlen mennyiségben és hihetetlenül olcsón lehet előállítani a villanyáramot; az emberi akarat szabályozza majd a növények fejlődését, gyorsan lehet közlekedni a Föld legtávolabbi pontjai között, s óriási mértékben csökken a betegségek száma és veszélyessége. Így válik a földkerekség áldásává az atom, amelyet az emberiség ellességei éppen ellenkezőleg a népek kiirtására szerettek volna és szeretnének még ma is felhasználni, amint 10 esztendővel ezelőtt a Hirosimára és Nagaszakira ledobott atombombákkal megkezdték.

AZ IMPERIALIZMUS SÖTÉT ERŐI örült terveik elérése érdekében bilincsekbe akarták verni a tudomány eme leírhatatlan jelentőségű felfedezését, s nem akarták belátni, hogy a meglévő energiaforrások helyesebb, gazdaságosabb felhasználása és az újabbak feltárása sürgető feladattá vált. Annál lényegesebb ez a probléma, mert a XII. nemzetközi geológiai kongresszus (1913) hozzávetőleges becslései szerint 100—200 év alatt kimerülnek a meglévő energiaforrások. Hogy mit jelent az atomenergia békés felhasználása, és milyen korlátlan lehetőségeket rejt magában, arra már egyetlen érdekes adat is iránymutató lehet: 1 kg urániumból 6 millió kg ipari barnaköszén energiájával egyenlő mennyiségű hőt nyernek. Az atomkorszak tehát új korszakot jelent, mert szinte korlátlan energiatartalékokat biztosít. Érthető a haladó emberiség felháborodása, amikor a leghatározottabban tiltakozott és tiltakozik az ellen, hogy az atomenergiát háborús célokra használják fel. Az atom- és hidrogénfegyverek teljes eltiltását és hatékony nemzetközi ellenőrzését követelő Béke Világtanács-felhívást e-ideig közel 656 millióan írták alá.

A GENFI ATOMKONFERENCIA az egyetemes béke lehetőségének értekezlete volt. Megmutatta, hogyan élhet az emberiség, ha tovább halad a nemzetközi együttműködés, a kölcsönös megértés útján, s háttérbe szorítva a pusztítás és rombolás erőit, előtérbe helyezi, hogy a tudományos kutatások eredményeit minden nemzet közkincsévé tegyék. S a genfi atomértekezlet azt is bebizonyította, hogy az atomenergia gyakorlati felhasználása lényegében megoldott kérdés. Erre éppen a már egy éve működő szovjet atomvillanyteleppel kapcsolatban szerzett tapasztalatok közzététele szolgáltatta a legfényesebb bizonyítékot, ami az értekezlet leglényegesebb eseménye volt. A Szovjetunió emellett bemutatta az értekezlet részvevőinek a most épülő 50 és 100 ezer kilowattos energiatermelő maglya modelljét is. A Szovjetunió, amely mindig híve volt és lesz az atomenergia békés felhasználására irányuló nemzetközi együttműködésnek, máris több országot — köztük hazánkat is — hatékonyan segíti az atomfizikai kutatásokban, kísérleti atomreaktorok építésében és szakemberek képzésében.

A SZOVJET, AZ AMERIKAI, ANGOL, SVÉD ÉS A TÖBBI TUDÓSOK BESZÁMOLÓI igen érdekes és konkrét eredményekről tettek tanúságot. A gyógyászati

kérdések középpontjában kétségtelesen szovjet tudósoknak a rák elleni küzdelemben elért sikerei s a Szovjetunió atomenergiával dolgozó szakembereinek egészségvédelme terén elért eredmények állottak. Jellemző Ernest Lawrence, amerikai tudós megjegyzése, amely több zött így hangzik: „Elragadtatással szólnom arról a nagyszerű munkáról, amelyet Oroszországban az atomerő békés felhasználásával kapcsolatban végez. Ugyancsak hasonló hangnemben nyilatkozott Francis Perrin, francia tudós, Franciaország atomerőügyi főbiztosa, a genfi értekezlet alelnöke, aki hangsúlyozta a genfi értekezlet a nemzetközi feszültség további enyhülésének, valamint az atomerő békés célokra való további felhasználásának fontos tényezője. Fő éredek az egyetemes béke megszilárdítása. . . gondolom, hogy a legérdekesebb ezeket sokat a szovjet tudósok tartották. . . tősen elősegítették a genfi értekezlet keretét.”

A GENFI ATOMKONFERENCIA

KERE a szovjet politika fáradhatatlan következetes békeharcának egyenes folytatása. Ez az értekezlet is megmutatta, hogy helyes úton járunk, amikor a lélekkel s töretlen hittel támogatjuk a békepolitikát. A genfi atomkonferencia s elsősorban a Szovjetunió és az Amerikai Államok tudósai közötti széleskörű és őszinte eszmecsere eloszlatta a titokosság kódját e sorsdöntő kérdéssel, és mutatta az együttműködés útját. Az értekezleten résztvevő tudósok egyetemesen abban, hogy a nukleáris energiát csak békés célokra szabad felhasználni. Ez a minden haladó gondolkodású embert megelégedéssel töltött el.

De emellett egy pillanatra sem feledkezni arról, hogy a béke elérése nem tette meg le a fegyvert. A fegyverek, — mint Csang Kaj-sek, Li Man, Ngo Dinh Diem stb. — s a háború hasznélvezői minden alkalmat megragadnak arra, hogy az atomerő ne a népek javára, hanem kárára használják fel. Éppen ezért tovább is szorítani kell harcolni a békéért, az atom- és hidrogénfegyverek használatának teljes tilosításáért, hatékony nemzetközi ellenőrzésért s az atomenergia békés felhasználásáért.

HARCUNK EGYÜTTAL LEGYEN

NET a Genfben nemsokára összeülő ügyminiszteri értekezlet számára, ha a kormányfők által rájuk bízott igen fontos politikai feladatokat az emberiség jobban oldják meg.

A népért
tűzön-vízen át!

MAGYAR TŰZOLTÓ
A MAGYAR TŰZOLTÓSÁG FOLYÓIRATA

A továbbképzési év sikeréért!

Az állami tűzoltóság egységein szerte az országban a napokban kezdődött meg a továbbképzés. Ahhoz, hogy az egész tűzoltóság eredményes munkát végezzen pártunk határozatainak végrehajtása érdekében, szükséges, hogy továbbképzésének valamilyen elvtárs olyan jelentőséget tulajdonítson, mint amilyent pártunk feladatul határoz meg számunkra.

Már a továbbképzés megindításánál biztosítani kell valamilyen egységünkön; a tűzoltóság egész személyi állománya vezesse, hogy feladatait csak akkor tudja jól végrehajtani, ha elsajátítja a marxizmus-leninizmus tanításait és állandóan fejleszti szakmai ismereteit. Ezek birtokában minden tisztelet elvtársnak pártunk politikájának megmagyarázójává és hirdetőjévé kell válnia a vele érintkező dolgozó tömegek között is.

A kommunista párt erejének, egységének, politikájának alapvető biztosítékát jelenti, ha a káderek elsajátítják a párt politikájának tudományos, elvi alapjait; ha megtanulják, hogyan alkalmazzák a párt az adott helyzet értékelésében, a feladatok kijelölésében, a párt határozatokban a marxizmus-leninizmus elméletét. Az elmélet tisztaságának védelme — következetes harc mindenfajta oportunistákkal szemben és a burzsoáz, ellenséges ideológiai befolyás ellen, harc a párt politikájának mindenféle eltorzítása ellen — mindenkor alapvető feladata a párt ideológiai munkájának.

Pártunk nagy jelentőséget tulajdonít a politikai és szakmai ismeretek elsajátításának. Ezt a tényt tükrözi pártunk Szervezeti Szabályzata is, mely kimondja, hogy valamennyi párttag kötelessége: „fejlessze szakadatlanul politikai és szakmai tudását, emelje műveltségét, sajátítsa el a marxizmus-leninizmus alapjait.”

A szocializmus építése során a tűzoltóság előtt álló feladatok is állandóan és hatalmas mértékben növekednek. Az iparban az új technika szélesebb körű alkalmazása, a mezőgazdaságban a szocialista nagyüzemi termelésre való áttérés új és új feladat elé állítja az egész tűzoltóságot. E feladat végrehajtásához pedig feltétlenül szükséges a magasabb politikai és szakmai képzettség.

A magasabb politikai és szakmai képzettség szervezetszerű elsajátítását biztosítja új továbbképzésünk, amely az eddigi évtávú tantervektől eltérően, a továbbképzési év megindulásától 3 évi időtartamra előre meghatározza azokat a témaköröket, amelyeket a különböző munkaterületeken és beosztásokban a szolgálatot teljesítő elvtársaknak el kell sajátítaniuk. Az egyes szakágak részére az oktatási tervben évenként előírt szakanyagok ismeretessége szervezetszerűen alakot. A továbbképzés 3 éves rendszere biztosítja a szakismeretek elsajátításának folyamatosságát, s ezáltal emelkedik a tűzoltóság egészének szaktudása, harcalképessége, ütközésképesége.

Egyetlen elvtárs se tévessze szem elől, hogy az osztály-ellenesség sikereinken felbőszül és ellenállása fokozódik. Eppen ezért nekünk is sokkal jobban fel kell készülnünk, mert csak így tudunk osztályharcos szellemben helytállni saját munkaterületünkön.

Most, a továbbképzés beindulásakor állandóan arra kell gondolnunk, hogy pártunk azzal a megismerős feladattal bízott meg bennünket, hogy dolgozó népünk javait az ellenség kártevésétől és a tűz pusztításától megvédjük. E nagyszerű feladatot azonban csak akkor tudjuk megoldani, ha nap mint nap lelkiismeretesen készülünk végrehajtására.

A továbbképzés sikere attól függ, hogy parancsnokaink, politikai- és pártmunkásaink, valamint az oktatási munkát végző elvtársaink mennyiben fogják ezzel kapcsolatban feladatokat helyesen végrehajtani. Igen nagy a felelősségük ezeknek az elvtársaknak. Elsősorban jó vagy rossz munkájukon múlik, hogy egységeink hogyan állják meg helyüket a gyakorlati munka során. Ezt a felelősséget minden elvtársnak éreznie kell!

A hároméves továbbképzési tervben kerül sor a megelőző tűzrendészet módszeres elsajátítására. Ez az anyag többéves hiányt pótol és szilárd alapot ad a megelőző munkakörben dolgozó elvtársak szakmai munkájához. A tűzoltótaktikai kiképzés a Szovjetunió tűzoltóságától átvett módszerek alapján az elkövetkező 3 évben is tovább folyik. Új szakanyag még a vizsgerzés, a műszaki mentés, a tűzrendészeti anyagismeretek, amelyek elsajátítása a megelőző és mentő tűzrendészeti szolgálatunk működésének színvonalát komoly mértékben fogja emelni.

Az eredményes továbbképzés, az elvtársak oktatásával, nevelésével való helyes foglalkozás minden esetben eredményt hoz a gyakorlati munkában is. Ezt a tényt a tűzoltóság egyetlen olyan tagja se tévessze szem elől, aki oktatási munkával foglalkozik, mert csak ebben a szellemben biztosítják azt, hogy a beosztottak lelkiismeretes, odaadó munkát végezzenek.

Az eddigi tapasztalatok azt bizonyítják, hogy ahol megértik a továbbképzés jelentőségét és szükségességét, s ahol a kommunista és a parancsnokok példamutatása nem hiányzik, ott eredményes munka folyik. Egyik alapvető fontosságú kérdés ennek következtében valamennyi egységünkön a kommunista és a parancsnoki példamutatás biztosítása mind az anyagok elsajátítása, mind azok gyakorlati alkalmazása terén. Olyan tűzoltókra van szükségünk, akik nemcsak megtanulják, de a gyakorlati munkában is alkalmazzák a továbbképzés során elsajátítottakat.

A továbbképzés sikerének egyik alapvető biztosítója a jó politikai felvilágosító és nevelőmunka biztosítása valamennyi egységünkön. Nagy feladat vár ezen a téren pártszervezeinkre, politikai munkásainkra, de valamennyi vezető beosztásban levő tűzoltó elvtársra is. Ha az egész tűzoltóság személyi állománya érzékel annak szükségességét, hogy politikai és szakmai ismereteit fokozott mértékben fejlessze, akkor már komoly lépést tettünk előre azon az úton, hogy a tűzoltóság továbbképzését és ezen keresztül gyakorlati munkáját megjavítsuk. A parancsnok elvtársak egy pillanatra se feledkezzenek meg arról, hogy személyükben felelősek azért, hogyan folyik egységükön az oktatási munka, s milyen mértékben rendelkeznek az elvtársakkal a politikai és szakismeretekkel, melyeket gyakorlati munkájuk során alkalmazniuk kell.

A továbbképzés eredményessége érdekében szükséges, hogy minden egységen megvizsgálják, milyen hibák gátolták a nagyobb eredmények elérését az elmúlt évek során. Nézzék meg, melyek azok a helyes módszerek, amelyeket továbbra is alkalmazni kell, illetve tovább kell fejleszteni. Minden helyi adottságot ki kell használni arra, hogy a továbbképzési munka eredményesebb legyen. A fegyelmzett tanuláson keresztül mindenhol biztosítani kell, hogy az elmaradók, gyengébben tanulók segítségével felszámoljuk azokat a komoly lemaradásokat, melyek eddig továbbképzésünk során tapasztalhatóak voltak. A hibák felszámolásának egyik jó eszköze a dicséret és felelősségrevonasok következetes alkalmazása. Ezen a téren is, mint a továbbképzés egész vonalán — fel kell számolni a liberális magatartást, mely sok helyen komoly mértékben gátolta a nagyobb eredmények elérését, a gyakorlati munka színvonalának megjavítását.

Az új továbbképzés, mely három évre ad perspektívát a tűzoltóság számára, csak akkor lesz eredményes és akkor éri el a célját, ha valamennyi egységünkön, valamennyi tűzoltó elvtárs kellő politikai és szakmai ismeret birtokában, fegyelmzett, éber és osztályharcos szellemben végzi a rábízott feladatokat. Az előttünk álló feladat megoldásához a lehetőségek minden egységén megvannak és a sikeres végrehajtás csupán azon múlik, milyen lelkesedéssel, akaratlansággal és kommunista helytállással látunk hozzá a munkához.

Clenjázó elvtársak

TÓTH JÓZSEF t. örm. elvtárs 1944 óta az állami tűzoltóság kötelekében teljesít szolgálatot: gépkocsivezető a gyöngyösi alosztályon. Beosztásával járó feladatait mindenkor lelkiismeretesen, kommunista példamutatással végzi. A továbbképzésben a legjobbak között kell említenünk — erre mi sem heszedesebb bizonyíték, minthogy már több éve és jelenleg is kiváló tanuló.

Területfelelősi munkáját is példamutatóan végzi. Önként vállalta pl. az alosztályhoz legtávolabb eső közleg patronálását és a munkája elvégzéséhez saját motorkecskáját veszi igénybe. Ez is azt bizonyítja, hogy képzettségénél fogva helyesen értékeli a területi munka fontosságát, s amennyiben az szükséges, úgy szabadidejét is szívesen áldozza. Tóth elvtársat a múlt évi gyöngyösi árvízvédelmi munkálatoknál kifejtett jó munkájáért, hőses, bátor, példamutató magatartásáért a Tűzrendészeti Erem I. fokozatával tüntették ki. Rendszeresen végzett kiváló munkájáért és példás magatartásáért már több ízben részesült főtisztviselői és osztályvezetői díjszerzőkben is.

Mint területi nehézbizottsági titkár is igen kiváló munkát végez, amit az a tény is bizonyít, hogy kifejtett munkásságáért az Országos Béketanácsból elismerő, dícsérő oklevelet kapott.

Tóth József
t. örm.

Arvai Miklós
t. szky.

ARVAI MIKLÓS t. szky. elvtárs 1949 januárja óta állami tűzoltó és szintén a gyöngyösi alosztályon teljesít szolgálatot. Mint az alosztály műszaki előadója igen eredményes munkát végez. Nemcsak az alosztály hanem a közlegi tűzoltóságok műszaki felszerelésére is nagy gondot fordít. A kisebb javítási munkálatokat a helyszínen végzi el. Jó munkájával komoly mértékben hozzájárul a közlegi tűzoltóságok ültéképességének biztosításához. Jó kapcsolatot épített ki a helyi tanácsokkal és alapszervezetekkel és ezen a vonalon is mindent elővet annak érdekében, hogy a járás területén ültéképések legyenek a szerelések és felszerelések.

Területi munkája azonban nem csupán a szerelések és felszerelések ellenőrzésében merül ki, hanem — amennyiben ideje megengedi — az időszaknak megfelelő megelőző tűzrendészeti ügyekkel is foglalkozik. Komoly segítséget nyújtott például az aratás és eséplés, valamint a háztáji megelőző tűzrendészet megjavításához. Szívesen foglalkozik a gépkocsivezetők szakmai továbbképzésével is, és a felvetődő problémákra képességéhez mérten mindig megadja a felvilágosítást. Szeretne minél jobb munkát végezni, ezért szeretne műszaki iskolára kerülni, hogy tudását még teljesebben megalapozza.

Arvai elvtárs pártunk tagja és mint pártalapszervezeti vezetőségi tag gyakran foglalkozik az elvtársakkal. Bírálatával és felvilágosító munkájával arra törekszik, hogy beosztott elvtársai munkájukat minél jobba tethessék.

PÁRTÉLET

Minden párttag és tagjelölt kötelessége — a tagsági díj rendszeres fizetése

Az MDP Szervezeti Szabályzatának 2. pontja kimondja: „A párt tagja az, a magáévá teszi a párt célkitűzéseit, politikai irányvonalát és Szervezeti Szabályzatát, részt vesz a párt valamely alapszervezetének munkájában, aláveti magát pártfegyelmének, végrehajtja a párt határozatait, s rendszeresen fizeti a tagsági díjat...”

A kommunisták felismerve a párt történelmi szerepét önként lépnek a párt soraiba és vállalják a párttagsággal járó kötelezettségeket. A párt tagjai ezeket kötelezettségeket, amelyeket a Szervezeti Szabályzat ró rájuk, önként, szabad határozásukból vállalják és önként vetik alá magukat a párt fegyelmének, törvényeinek. A pártkötelezettségeknél ez az önkéntes vállalása a párt egységének, a fegyelmének, harcoképességének sarkköve.

A párt és szervezetei a szükséges anyagi eszközök egy részét a párttagsági díjakkal biztosítják. A tagsági díj fizetése a párthoz való tartozás egyik fontos ismérve. Abból hogy ki hogyan fizeti a tagsági díját következtetni lehet arra, hogy mennyire közel a párthoz, mennyire érzi azt magáénak.

Aki nem igyekszik tagdíját a hónap elején rendezni, hanem megvárja, arról esetleg több hónapos hátraléka gyűlik fel, az ezzel a legtöbb esetben elárulja, hogy nem sokat törődik a párttal, nem érzi, milyen megtiszteltetés párttagnak lenni. Aki a számára előírt tagdíjárulékából igyekszik egy-két forintot „megtakarítani” az valószínűleg egyéb, a tagsági díj fizetésénél nehezebb — kötelességei alól megpróbál kibújni.

A tagsági díj rendszeres fizetése tehát politikai kérdés: a párttagok és tagjelöltek öntudatának, fegyelmének, a párthoz való hűségük és ragaszkodásuk egy fokmérője. Minden kommunistától meg kell követelnünk, hogy becsületesen és őt tudatosan eleget tegyen a párttagsággal járó legelemibb kötelezettségének a tagsági díj fizetésének.

Ha a tűzoltóságnál levő pártalapszervezeteknél megvizsgáljuk a tagsági díj fizetésének kérdését, megállapíthatjuk, hogy komoly eredményeket értünk el ez a téren.

Párttagjaink és tagjelöltjeink zöme megérti a tagsági díj fizetésének jelentőségét, igyekszik kötelezettségének eleget tenni. Legtöbb elvtárs nemcsak a megállapított összeget fizeti, hanem azon felül fizet tagdíjat.

Ezt bizonyítja, hogy országos viszonylatban a tűzoltóságnál — a párttagok és tagjelöltek a Szervezeti Szabályzatban megállapított tagdíjnal 33 százalékkal fizetnek többet. Az országos átlag mellett ki kell emelni a Békés megyei osztályparancsnokságot, mivel a megyében szolgálatot teljesítő tűzoltó párttagok — a megyei átlagot véve alapul — 50 százalékkal túlfizetik a progresszív alapot. Ugyancsak meg kell még említeni Borsod megyét is, ahol a megyei tagdíj fizetés átlaga 50 százalékkal haladja meg a progresszív alapot. Ezek a példák azt igazolják, hogy számtalan olyan egységgel találkozunk — megmondhatjuk, hogy az egységeink zömén — ahol hasonlóan túlfizetik a tagsági díjat.

A tagdíj fizetés általánosságban kedvező képen belül azonban egyes alapszervezeteknél vannak még kisebb hiányosságok. Ezen hiányosságok főként abban nyilvánulnak meg, hogy egyes elvtársak — természetesen nem lehet általánosítani — megelégednek arról, hogy minden hónapban rendszeresen kifizessék a tagsági járulékot, és így egy-két hónapot egyszerre fizetnek ki. Ezen hiányosság azonban elsősorban a pártalapszervezetek vezetőségének a hibájából is adódik, mert a pártalapszervezetek vezetőségének tagjai nem kísérik figyelemmel azt, hogy az alapszervezet tagjai eleget tettek-e a tagsági díj fizetési kötelezettségüknek.

Vannak olyan egységeink, ahol igen rosszul áll a tagdíj fizetés kérdése, teljesen elhanyagolják az ezzel való rendszeres foglalkozást. Így pl. a budapesti alosztály alapszervezetében az utolsó 2 év átlagát megvizsgálva, megállapíthatjuk, hogy az elvtársak tagdíj fizetési átlaga nem éri el a 100 százalékot, azaz az elvtársak nem fizetik meg a progresszív tagdíjat.

Az alapszervezet vezetőségének feladata, hogy felkeresse azokat az elvtársakat, akik nem fizetik rendszeresen a tagdíjat, és elbeszélgessenek velük. A politikai munkát elhanyagolása — mint minden téren — a tagdíj fizetésnél is súlyos hiba, mert a tagdíj fizetés elsősorban politikai ügy.

A gazdasági felelősnek jelenteni kell, hogy kik és miért nem fizettek tagsági díjat. A párttitkár pedig vizsgálja meg, hogy mi az oka annak, hogy egyes párttagoknak meglazult az elemi kapcsolatuk a párttal. A tapasztalat szerint ilyen esetben — legtöbbször — a politikai munka hiányában keresendő a hiba. Ez viszont azt mutatja, hogy a pártszervezet vezetőségének nem elég szoros a kapcsolata párttagokkal és a dolgozó tömegekkel, s ennek következtében a párttagok eltávolodnak a párttól.

Vannak természetesen olyan esetek is — elvéve —, hogy egyes párttagok vagy tagjelöltek — a megfelelő politikai munka ellenére — hanyagságból, ne törődésségből nem tesznek eleget tagdíj fizetési kötelezettségüknek. Pártszervezeteknek egyes — különösen kirívó esetekben — érvényesíteniük kell a szervezeti szabályzatnak azt a pontját, amelynek értelmében:

„Az a párttag vagy tagjelölt, aki három hónapig indokolatlanul nem fizet tagsági díjat, s ez idő eltelté után felszólítás ellenére sem teljesíti azt a kötelezettségét, megszűnik a párt tagja, illetve tagjelöltje lenni...”

Pártszervezeteinknek azonban elsősorban politikai, felvilágosító munkával kell a tagsági díj fizetésénél helyenként előforduló hiányosságokat megszüntetni. Párttagjaink és tagjelöltjeink alaposabb nevelésével kell elérnünk azt, hogy minden kommunista tisztán lássa és pontosan teljesítse alapvető pártkötelezettségét, tagsági díj rendszeres fizetését.

A szabálysértési eljárásokról

TÜZRENDESZETI SZABÁLYSÉRTÉS MEGINDÍTÁSA

A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa 32/1955. MT. sz. rendeletének 17. §-a értelmében „a szabálysértési eljárás feljelentés vagy a bírságoló szerv tudomása alapján indul meg. A tudomásra jutott szabálysértést bárki feljelentheti”. A feljelentés tehát az eljárás megindításának az alapja.

A tűzoltóság a tűzrendészeti szabályok betartása feletti felügyeletet és ellenőrzést gyakorol. A tűzoltóság tagjai feladataik ellátása közben szolgálatuknál fogva ellenőrzik a tűzrendészeti szabályok betartását. Ennek alapján minden tűzoltó köteles a tudomására jutott szabálysértéseket jelenteni.

Az ellenőrző munka biztosítja a hibák és hiányosságok felfedezését és azok kiküszöbölését. Pontos érdek fűződik ahhoz, hogy tűzoltó elvtársaink kellő időben vegyék fel az észlelt hiányosságokat és észrevételeket, valamint megtegyék az intézkedéseket a szabálysértéssel kapcsolatban.

A szabálysértés meghatározása

Annak a kérdésnek az eldöntéséhez, hogy valamely tűzrendészeti szabálytalanság szabálysértés-e, a tűzrendészeti jogszabályok, előírások és utasítások ismerete szükséges. Annak a kérdésnek az eldöntése pedig, hogy valamely konkrét magatartás (tevékenység vagy mulasztás) bírságolást von-e maga után, minden esetben a tűzrendészeti hatóság feladata. Szükséges azonban, hogy tűzoltó elvtársaink szolgálatuk ellátása során ellenőrzéseik alkalmával maguk mérlegeljék, hogy tűzrendészeti hiányosságok esetén szükséges-e a feljelentés megtétele, vagy pedig eredményes és célravezetőnek látszik a figyelmeztetés is.

Ha a cselekmény csekély jelentőségű és a figyelmeztetéssel azonnal kiküszöbölhető, s ezt a szabálysértés elkövetője a figyelmeztetés alapján azonnal meg is szünteti, a szabálysértési eljárás megindítása (elkövető feljelentése) nem szükséges. Vannak azonban olyan esetek, amikor a figyelmeztetés, a rendretesítés nem hozza meg a kívánt eredményt és az elkövető a figyelmeztetés ellenére sem szünteti meg a szabálysértést, sőt hasonló vagy nagyobb mértékben folytatja azt. Ilyen esetben a figyelmeztetéstől már nem várhatunk eredményt, vagy pedig a cselekmény súlya szükségképpen indokoltá teszi az elkövetővel szemben a szabálysértési eljárás megindítását.

Milyen magatartást tanúsítson a tűzoltó a szabálysértési eljárásnál intézkedése közben?

A tűzoltó hivatásánál fogva védi a dolgozó nép vagyontát a tűz pusztításától, s az anyagi javaknak tűztől való védelmén keresztül elősegíti népi demokráciánk fejlődését. Intézkedése és magatartása mindig tükrözze vissza, hogy a dolgozó nép vagyónának védelmezője. Eljárása során érezzék a dolgozók, hogy intézkedései a dolgozók érdekét szolgálják. Ellenőrzése során elsősorban arra törekedjen, hogy nevelje a dolgozókat a tűzrendészeti szabályok betartására és a szabálysértőkkel szembeni eljárással — a nevelés helyes alkalmazásával — tartsa távol a dolgozókat a szabálysértés elkövetésétől. Különösen alkalma nyílik erre a tűzrendészeti járőrnek a járőrszolgálat ideje alatt, az instruktor elvtársnak a szolgálat ellátása

közben, a tűzrendészeti munkakörben foglalkoztatott tűzoltónak a tűzrendészeti határozat ellenőrzésénél az ipar és a mezőgazdaság területén egyaránt.

Szolgálati ténykedésük során a tűzoltóság tagjai mint hatóság közegei látják el feladataikat. Lényeges tehát, hogy intézkedéseiknél a hatósági jelleg kidomborodjon. Fellépésük tehát mindig határozott, biztos, szakszerű és udvarias legyen.

Mit tartalmazzon a feljelentés?

A feljelentés igen lényeges kelléke az eljárásnak. A feljelentés adatai nyújtanak ugyanis elsősorban tájékozódást a szabálysértési előadónak ahhoz, hogy megállapítsa a tényállást, vagyis a konkrét szabálysértést. Az előadó a feljelentésből tájékozódik, hogy ki, mikor, milyen szabálysértést hogyan követett el.

A helyes tényállás megállapítása nélkül a szabálysértési ügyben nem lehet eljárni. Az eddigiekből is láthatjuk, hogy a feljelentésből állapítható meg elsősorban az elkövető személye, az elkövető körülményei, a szabálysértési cselekmény elkövetésének ideje, a szabálysértés leírása és a feljelentő észrevétele a szabálysértéssel kapcsolatban. Ugyancsak a feljelentésből állapítható meg az is, hogy a szabálysértés elkövetésével kapcsolatban milyen bizonyítékok állnak rendelkezésre.

A feljelentés tartalmi szempontból három csoportba osztható:

1. az elkövető és személyi körülményeire vonatkozó kérdések;
2. a tényállás (a szabálysértés rövid leírása: mi, hol és hogyan történt?);
3. a bizonyítékok megnevezése (tanúk neve, foglalkozása és lakása).

Az elkövető és személyi körülményeire vonatkozó kérdések

A feljelentésben fel kell tüntetni az elkövető vezeték- és keresztnévét; asszonyoknál a leánykori nevet is. Fiatalkorúak ellen (12—18 éves) indított szabálysértési ügyben fel kell venni a fiatalkorú törvényes képviselőjének nevét. Fel kell tüntetni az elkövető lakhelyét, születési idejét (év, hó, nap), családi állapotát, jelenlegi foglalkozását, előző foglalkozását, vagyoni állapotát (havi, heti keresete).

A személyi adatok után fel kell tüntetni, hogy az elkövető mikor követte el a szabálysértést (pl. a szabálysértés 1955. szeptember 5-én történt).

A tényállás

A tényállás a szabálysértés rövid leírását foglalja magában, vagyis azt, hogy az elkövető milyen magatartásával, hol, hogyan, mit követett el.

A szabálysértés rövid leírása alapos munkát igényel. A tényállásból világosan ki kell tűnnie annak, hogy az a cselekmény, melyet az elkövető elkövetett, tűzrendészeti szabálysértés, melyet valamely jogszabály, rendelkezés vagy utasítás annak is nyilvánított, s mely egyben az eljárás alapját képezi. Éppen ezért tökéle-

tesen ismerni kell a tűzrendészeti előírásokat, rendelkezéseket, utasításokat.

A bizonyítékok megnevezése

A szabálysértési eljárásban a legtöbb esetben a tanúk jönnek előtérbe, mint bizonyítékok. A szabálysértési eljárás a szabálysértési előadót arra kötelezi, hogy a szabálysértés elkövetését bizonyítsa. Az elkövető ugyanis nem köteles igazat mondani és meghallgatása során elhallgathat bizonyos kérdéseket. Minden esetben elsősorban a tűzrendészeti hatóságnak, a szabálysértési előadónak kell bebizonyítania, hogy a feljelentett elkövette a szabálysértést. Ha ez nem nyer beigazolást, a feljelentett ellen indított eljárást meg kell szüntetni.

Tanúnak olyan személyt kell megjelölni, akinek a szabálysértési ügyről, annak elkövetéséről közvetlen észlelete alapján tudomása van. Olyan tanút kell megjelölni, aki az általunk állított tényeket feltétlenül igazolni, illetve bizonyítani tudja. A tanú megjelölésénél fel kell tüntetni a tanú foglalkozását és lakását is. Végül a feljelentést keltezni kell (év, hó, nap) és alá kell írni.

A feljelentés elkészítése

A feljelentést az ellenőrzés lefolytatása után, a szabálysértés észlelése esetén 48 órán belül írásba kell foglalni és a közvetlen előjáróhoz kell benyújtani. A feljelentést minden esetben írásban kell megtenni és géppel vagy kézzel lehet írni. A feljelentést egy példányban kell elkészíteni. Ha valamely dolgozó hívja fel az ór, járőr, instruktor vagy patronáló tűzoltó figyelmét a más által elkövetett szabálysértésre és a szabálysértés még a felhívás alkalmával is fennáll, ez esetben nem a dolgozó lesz a feljelentő, hanem az általi tűzoltó, aki köteles meggyőződni a dolgozó által felvetett szabálysértésről s amennyiben szabálysértés forog fenn, a figyelmeztetést megtenni, illetőleg szabálysértés miatt a feljelentést folyamatba tenni. Ilyen esetben a dolgozó a szabálysértési ügyben tanúként szerepel.

A feljelentés kiegészítése

Ha a feljelentés nem tartalmazza a szükséges adatokat vagy hiányos, akkor a szabálysértési előadó a feljelentést visszaadja kiegészítő pótlás végett az eljáró tűzoltónak. A visszaadás alkalmával a szabálysértési előadó határidőt jelöl meg a hiánypótlás végrehajtására. Általános szabályként kell megkövetelni azt, hogy amennyiben a szabálysértési előadó az ügy sürgősségére való tekintettel más rendelkezést nem ad, minden ügydarabot 8 napon belül el kell intézni.

A helytelenül és hiányosan, valamint szakszerűtlenül készített feljelentés hosszú, bonyodalmas munkát ad mind a feljelentő, mind a szabálysértési előadó számára. Tűzoltó elvtársaink gondos munkájukkal segítsék elő a szabálysértési ügyek intézését, a tűzrendészeti rendelkezések és utasítások maradéktalan végrehajtását.

(Folytatása következik)

Riport a csehszlovák tűzoltók szovjetuniói tanulmányútajáról

IV.

Hasonló plakátgyűjteményeket adnak ki a mezőgazdaság segítésére is. A kolhozok, gép- és traktorállomások és állami raktárak szükségleteit szolgálják azok a plakátok, melyek bemutatják, miként kell a termést biztosítani, miként kell a mezőgazdaság egyes objektumait a tűzzel szemben védelmezni. Több plakát azt ábrázolja, milyen tűzvédelmi eszközökkel kell felszerelve lennie minden kombájnnak és traktornak. Más plakátok megismertetik a földműveseket a cséplésnél és asztagrakásnál előírt távolságokkal, továbbá annak a különleges berendezésnek a működésével, amellyel az istállóban tartott állatokat tűz esetében szabadon lehet engedni. Van plakát, amely felvilágosítja az olvasót arról, milyennek kell lennie a jó villámhárító berendezésnek, mert a villám a tűzesetek statisztikájában mint gyakori okozó szerepel.

Valóban mindenütt találhatók tűzvédelmi népszerűsítő plakátok. A vásárcsarnokokban, ahova halért vagy húsért megy az ember, éppen úgy, mint a postahivatal helyiségeiben, üzletekben vagy utcán séta közben, esetleg egy újonnan épülő ház bekerített építőhelyén, és a parkokban.

A népszerűsítés és az agitáció leghatékonyabb formája természetesen a film. Gondoljunk csak arra, milyen nagy segítségünkre vannak a filmek egy-egy megbeszélés alkalmával. Eddig a szovjet filmek közül csak a kedves, ötletes bohózatot, a Macskaházat vetítettük. Ez már elég régi film, az ukrán tűzoltók készítették, és a Szovjetunióban bizony már csaknem elfelejtették. Ne csodálkozzunk, hiszen Moszkvában és Leningrádban több mint 20 remek színes és rajzolt játékfilmet látunk oktató tartalommal. Az egyik szebb a másikkal. Az állami filmgyár legjobb

színészei és rendezői készítették a tűzvédelmi szakértők szaktanácsai szerint ezeket a filmeket, amelyeket a szovjet moziban a rendes program kiegészítéseképpen játszanak. Természetesen — éppúgy, mint a népszerűsítő diaszorozatokat — ezeket is ingyen vetítik, s nem kell hozszoan tárgyalni arról, hogy a vetítést engedélyezni vagy számlázni kell-e vagy sem. Ebben is megnyilatkozik a szovjet természetesség. Az állami mozik saját maguk biztosítják tűzvédelmüket és nagyon szorosan együttműködnek az Állami Tűzrendészeti Felügyelőség szerveivel, amelyek állandóan ellenőrzik, hogy a mozik technikai és tűzvédelmi felszerelése milyen állapotban van. Nyilvánvaló tehát, hogy itt is megvan a legszorosabb együttműködés, amely feleslegessé tesz minden tárgyalást és egyezkedést arról, hogy az állami mozikat is fel lehet használni a közönség oktatására. Ezeket a rövid népszerűsítő filmeket gyakran vetítik a lakónegyedekben a lakosság, az üzemekben pedig a munkások számára. Az önkéntes tűzvédelmi szervek népszerűsítő csoportjai az iskolákban és — mint már másutt is említettem — a parkokban is bemutatják.

A tűzoltók számára gyártott kiképző filmek természetesen szigorúan tárgyilagosak, mert szakközönséggel számolnak. A többi propagandafilm leköti cselekménye, nagyszerű kísérezeneje és érdekes témája azonban teljesen leköti a nézőket, s ez a tény biztosítja az oktatás hatékonyságát.

Tanulmányképpen elmondom annak a filmnek a tartalmát, amely valósággal elragadott bennünket. Szülőknek szánták a filmet, amelyben a gyufa a főszereplő. A fiatal házaspár moziba készül. Az asszonynak az előkészület — mint rendesen — hosszú ideig tart, s a férfi türelmetlenül hol az óráját, hol a mozijegyet nézegeti.

Egyszóval minden lehető módon kifejti türelmetlenségét. Idegesen átkutatja zsebeit, kihúzza a zsebkendőjét, hogy letörje homlokáról az idegesség előidézte izzadságot. Eközben zsebéből az asztalra hódol a gyufaskatulya. A feleség, mikor elkészül az öltözködéssel, mint jó anya búcsúzó megcsókolja a hálószobában alvó fiacskáját. Eloltják a villanyt és sietnek a mozihoz, ahol éppen egy rövidfilm vetítésének elejére érkeznek. A fehér vásznon hasonló jelenet játszódik le, mint amely néhány pillanattal ezelőtt a mi fiatal házaspárunk átlát: más az apa és az anya, azonban a rohanás és az idegesség ugyanaz. Hasonló a megható búcsúzás az anyától a gyermekétől is. A mi fiatal házaspárunk sietősen néz egymásra. A vásznon köztük a következő jelenet kezd peregni. Kiderül, hogy a kislány csak színlelte az álmot: szülei távozása után csakhamar leszáll a kis ágycskájáról, meggyújtja a villamot, miközben apja nagy papucsát veszi fel, hogy bemegy abba a szobába, melyben néhány pillanattal ezelőtt idegesen járt-kel a kislány. A kislány csakhamar megtalálja a kis játéktűzhelyét, amelyet nyilván siető leltől kapott ajándékba, és főzőcskével kezd játszani. Megtalálja apja újságját, már csak a gyufa hiányzik, de — hirtelen — a kislány óvatlanságának — arra is rákérül. Meggyújtja a papírost a kis tűzhelyben, a tűz nyomban árcsap az asztalon le, és más tárgyakra. Egy pillanat múlva már láng az abrosz, az állólámpa, a függöny fokozatosan az egész lakás. S mit csinál a mi fiatal házaspárunk a moziban? Abban a pillanatban, amikor a kislány megtalálja a gyufát, a feleség azonnal megkérdezi a férjét, nála van-e gyufája. A férj nem engedi magát zavarni, a kérdést idegesebben fejbólintással intézi el, és tovább köveget a vásznon pergő cselekményt. De ami a kislány felcsapnak a lángok hirtelen kézenragadja az asszonyt, felkelnek, a lehető leggyorsabban igyekeznek kifelé. Még rápillantanak a mozi vásznára és látják, amint a tűzoltók önműködő tokolétra segítségével éppen megmenti a félig megfulladt kislányt. Útközben, mikor a taxin haza sietnek, az anya szinte szeme előtt látja a tragédiát, de férje sem tudja palástolni feszült idegállapotát. A házaspár négyekkel veszi a lépcsőket. Rögtön a hálószobában a kis ágycskához szaladnak. Az ágy alatt a gyermek nincs sehol. Fiacskájukat megtalálják a lakószobában találják meg: édesanyja alszik a szőnyegen, kezében az üres gyufaskatulyával. Mellette gyufából épített a kis vasút kis állomása. Az anya örömmel könnyekkel a szemében emeli fel a fiacskát, csókolgatja. A film utolsó jelenete a kislány családot mutatja, középen a gyermek. A mindkét oldalról záporozó csókok felelőlegesen resztlik a gyermeket, aki a mozi közönség felé fordulva ezt az egyszerű kis mozi jelenetet mondja: „Látjátok, mamák, papák,

cséplésnél a tűzoltóküldött szovjet barátokká

yen nagy a gondotok, milyen nagy az aggodalmatok, hogyha mi gyufához jutunk!" Nem tudom, hogy a film tartalmát jól mondta-e el, hiszen nem vagyok szövegíró, sem rendező, de higgyék el, a film nagyon hatásos és minden apát, nyát nagyon elgondolkoztat. A film hatását tanúsítja az is, hogy vetítése közben nem egyszer előfordul, hogy többen az asztalukhoz meggyőződnie arról, vajon nem dtak-e lehetőséget gyermekeiknek ilyen észélyes játékokra. A film címe "Játék a úzzel".

Egy másik, a „Vidám séta” című film főszerepét elővigyázatlan dohányos fiatalmber játssza, aki kérkedően nem fogadta meg a ház tűzorségének tanácsait. A fiatalmber ismerős lányokkal hajókirándulásra készül s egyáltalában nem hajlandó meghallgatni a ház tűzorségparancsnokáinak — aki figyelemmel kíséri készülődéseiket — tanácsait. Csak abban hallgat rá, hogy az égő cigarettát, amely eddig a gyúaskatulyán volt, a helyére — a hamutáljára — teszi. A kapkodás és idegeskedés közben azonban teljesen megelégedezik a hamutálján levő cigarettájáról. Ellegendő volt a nyitott ajtó által előidézett huzat s a film máris két jelenetre bontódik. Az egyik a tenger partján a kirándulók vidám hangulatát mutatja be — éppen a fiatalmberünk a legvidámabb —, a másik kevésbé örömteli jelenet pedig a nagy tüzet mutatja, melyet a cigarettaköszört a film rendezője kihagyta az eset evelő-büntető részét, de bizonyos idő eltelte után újra megjelenteti hősiünket, mikor — okulva a keserű leckéből — még a munkájába vezető útról is visszair lakására, hogy biztonságát szerezzen arról, vajon eloltotta-e cigarettáját és kikapcsolta-e főzőjét és rádiókészülékét. Ezután munkahelyén is éber és aktívan irtotta be a megelőzés szabályait.

A filmek egy részét a házi tűzvédelmi csoportnak szánták, más filmek a tűzoltók tagjainak mutatják be a tűzesetek kalmából való tökéletes közbeavatást — áztűz esetében, de vannak filmek, amelyek pl. nagy kőolajraktár égésénél a heves taktikai beavatkozást szemléltetik. Az egyes kerületek mindenféle propagandaanyagot, így a filmeket is saját szükségteik és feltételeik szerint adják ki. A legkalkalmasabbakat állami viszonylatban természetesen központilag terjesztik. Bizonyos fajta versenyés alakult ki ezen a területen, ami bizonyára támogatja a tűzoltópropagandisták találékonyságát. A népszerűsítési munkában a tűzvédelem szerzői nagyon szorosan együttműködnek az állami biztossítóval, amely a Szovjetunió nyereségének nagy részét nemcsak az ikéntes tűzoltórajok felszerelésére, de a tüzendekelőtt a tűzvédelem népszerűsítésére fordítja.

Elmondhatjuk, hogy a Szovjetunióban minden szerv és szervezet, amelynek köze van a tűzvédelemhez, tökéletesen együttműködve, rendszeresen nevelel a szovjet tüzoltórajokat, a szovjet haza tűzvédelmi elgáláló törvények és a kormány által kiadott irányelvek következetes betartására.

(Folytatjuk.)

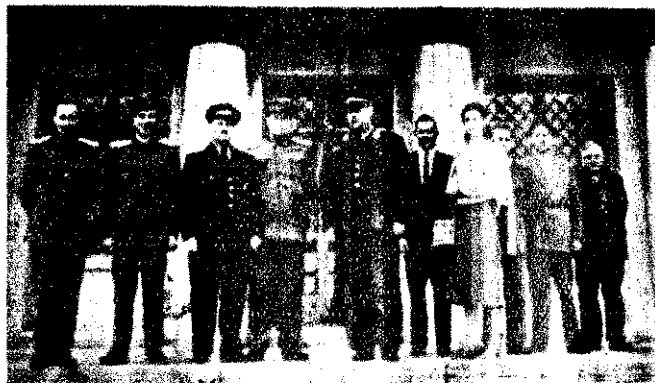
A nemzetközi kapcsolatok elmélyítése útján

A KÖZELMÚLT NAPOKBAN kedves vendégeket üdvözölhetett a magyar tűzoltóság. Két napig hazánkban tartózkodott a Jugoszláviában megtartott Nemzetközi Tűzoltókongresszuson részvevő csehszlovák küldöttség két tagja: Pillmann Antonin és Randák Karol elvtárs, akiknek tanulságos szovjetunióbeli riportját folyamatosan közöljük lapunkban. A legszorosabb elvtársi és baráti

viszi saját országa tűzrendészetének ügyét.

A hivatalos beszélgetéseken túlmenően lehetőség nyílt arra is, hogy kedves csehszlovák vendégeinkkel megismertessük hazánk fővárosának, Budapestnek legfőbb nevezetességeit.

SZERETETTEL FOGADTUK a csehszlovák vendégeinkkel egyidőben hazánkba érkezett Ilija Donceev Penev elvtársat, a Bolgár Népköztársaság Belügymi-

Csehszlovák vendégek (közül ruhában) — útmutatóban megtekintették a Népszabadságot is

légkörben lefolytatott beszélgetések során e rövid idő alatt is tág lehetőség nyílt arra, hogy a leglényesebb szakmai és egyéb természetű kérdésekben kicseréljük tapasztalatainkat, amelyeket felhasználva, a két baráti népi demokrátiás ország tűzoltósága minden bizonnyal előbbre

nisztóriuma Tűzrendészeti Főosztály vezetőjének helyettesét, aki azzal a céllal jött hozzánk, hogy a magyar tűzoltóság munkáját, országunk tűzrendészeti helyzetét tanulmányozza.

Rövid itt-tartózkodása alatt már eddig is több fontos tűzrendészeti kérdést tárgyaltunk meg. A meg-

Látogatás a budapesti osztályparancsnokságon

beszélések során hasznos tapasztalatokat szereztünk munkánk további megjavításához. Bízunk abban, hogy a Donceev elvtársal folytatott további eszmecserék még jobban szélesítik kölcsönös tapasztalatainkat, melyeknek felhasználása feltétlenül gyümölcsözőleg hat a két baráti ország tűzoltóságának további munkájára.

★

HAZAÉRKEZETT a baráti Csehszlovák Köztársaságból a négytagú tűzoltóküldöttség, amely Micskó Rudolf tű. ezredes elvtárs vezetésével három hétig tanulmányozta a Csehszlovák Köztársaság tűzoltóságának szervezeti felépítését és munkáját.

A magyar küldöttség — melyet a csehszlovák elvtársak a legnagyobb szeretettel és szívélyességgel fogadtak — gazdag tapasztalatokkal tért haza. A küldöttség beszámolójának ismertetésére lapunkban a közeljövőben visszatérünk.

A magyar küldöttség tagjai a csehszlovák köztársaságban

TŰZOLTÓINK ÉLETÉBŐL

A csöngői tűzoltóság 75 éve

több mint 13 különböző járási, megyei és országos versenyt, megyei és országos versenydíj tanuskodók, hanem férfi, női és úttörőtűzoltóink jó munkáját elsősorban az a tény bizonyítja, hogy községünkben és a határban már évek óta nem fordult elő tűzeset.

Ezután Pálfi Adorján tífűdg., osztályparancsnok elvtárs beszélt a csoporthoz. Beszéde bevezető részében megemlékezett azokról a tűzoltókról, akik 75 évvel ezelőtt Csöngén megalakították a községi tűzoltóságot, majd hangsúlyozta, hogy községi tűzoltóságainknak soha olyan megbecsülésben nem volt részük, mint most.

— Hiszünk és bízunk benne, hogy ez az eredményekben gazdag 75 év még jobb munkára serkenti az elvtársakat, mely megmutatkozik a to-

vábbképzési anyagok elsajátításában és a terület tűzvédelmének további biztosításában egyaránt.

Pálfi elvtárs ezután átnyújtotta a BM Tűzrendészeti Parancsnokság és az osztályparancsnokság jutalmát a kiváló munkát végző tűzoltó elvtársaknak.

Bognár Mihály elvtárs — aki már 51 éve tagja a községi csapatnak — a megjelent többszáz főnyi lakosság nagy tapsa mellett szót néhány buzdító szót a tűzoltókhöz, s mondott köszönetet a kapott jutalomért.

A beszédek után a csöngői és az ünnepségen részt vevő szomszédos községek tűzoltócsapatai jól sikerült szerelési gyakorlatokat mutattak be. Vacsora után reggelig tartó táncmulatságon szórakozott az ünnepség közönsége.

A zenekar jubileuma

Az Állami Tűzoltóság Központi Zenekar augusztus 13-án bensőséges keretek között ünnepelte meg megalakulásának 18. évfordulóját. Az ünnepséget a BM Tűzrendészeti Parancsnokság képviselője Sebestyén István tífűdg., az Országos Tűzoltó Egyesület részéről Vereczkei János tífűdg., a VI. ker. Pártbizottságtól Sch Elemer elvtárs, a Magyar Rádiótól Szűcs Gyula elvtárs jelen meg. Ezenkívül részt vettek az ünnepségen a BM alá tartozó zenekarok küldöttei, valamint a tűzoltózenekar által felkért MÁVAG és az Autóbuszüzemi fűvószenekarnak vezetői és számos meghívott vendég.

Az ünnepélyt Vereczkei János tífűdg. elvtárs, az Országos Tűzoltó Egyesület titkár nyitotta meg, majd Papp Tibor tífűdg. elvtárs, a zenekar karnagya mondotta el ünnepbeszédét.

Beszéde bevezető részében ismertette a zenekar eddigi munkásságát, majd kiemelte az utolsó öt év eredményét, mely azt bizonyította, hogy a zenekar lényeges fejlődésnek indult.

Különösen erőteljes — a fejlődés 1953-ban kezdődött — az OTE-hoz tartozik, mert ettől az időszektől kezdve nemcsak anyagilag (a hangszerek

Bognár Mihály, legöregebb csöngői tűzoltó

Jelentős esemény zajlott le augusztus 28-án Csöngői községi sportpályáján: a községi tűzoltóság ünnepelte fennállásának 75 éves jubileumát.

Az ünnepséget Varga Jenő elvtárs, a községi tanácselnöke nyitotta meg, Nagy Károly tífűdg. községi tűzoltóparancsnok elvtárs pedig ünnepi beszédében méltatta a testület háromnegyed évszázados működését.

— Kollektív munkával, közös összefogással s az állami tűzoltóság segítségével nemcsak olyan eredményeket értünk el — mondotta többek között Nagy elvtárs —, amelyekről

Járási gyorsasági verseny Bácsalmáson

A járás valamennyi községi tűzoltósága és a szocialista szektor társadalmi tűzoltócsapata részt vett az augusztus 28-án Bácsalmáson rendezett járási gyorsasági versenyen. A „tűzoltónappal” egybekötött verseny a résztvevő csapatok felvonulásával kezdődött, majd az üdvözlő beszédek, rövid műsor és a dícséret átadása után megindult a csapatok között a vetélkedés.

A verseny során kocsi-fecskendő- és 400 l/p-es kismotor-fecskendő szerelésben mérték össze erejüket az egységek felnőtt-, úttörő fiú- és lány-csapatai.

A Kossuth-parkban — szépségű közönség előtt — lebonyolított verseny felnőtt szerelészámánál különösen kiemelkedő eredmény nem született. Csupán a kunbajai úttörő-tűzoltók — a kocsi-fecskendő 33 mp-es hibátlan sze-

relésével — értek el kiváló és elismerésre méltó eredményt.

Az összesített szerelési ered-

A kunbajaiak átveszik az első díjat

mények alapján — a felnőtt csapatok versenyében 1. Kunbajai, 2. Mélykúti, 3. Bácsalmási ÁG.

Az úttörőcsapatok versenyé-

ben 1. Kunbajai (fiú), 2. Bácsalmási (lány), 3. Kunbajai (lány).

A versenyen helyezett elért csapatok értékes díjazásban részesültek.

A díjak kiosztása és az Internacionálé elhangzása után — a bajai alosztály fűvószenekarának indulóira — zárt egységben vonultak a csapatok az alosztály ízlésesen és gondosan előkészített udvarára.

A közös ebéd végeztével megkezdődött a tűzoltónap délutáni műsora, amelynek keretében röplabda-versenyen is összemérték erejüket a benevezett egységek tűzoltói.

Az esti színes kultúrmműsorral és reggelig tartó táncmulatsággal zárult a tűzoltónappal egybekötött járási gyorsasági verseny, amelynek szervezése és rendezése a bácsalmási alosztály vezetőjének és beosztottainak fáradhatatlan jó munkáját dicséri.

Zenekarunk számtalan esetben nyújtotta szórakozást a dolgozóknak

lásával és javításával), hanem erkölcsileg erősödöttünk. A dolgozók széles tömegei már nemcsak a gyakori rádiós szereplése, hanem az ország területén a különböző meknél, vállalatoknál, községekben és városokban tartott hangversenyekről is ismerik zenekarunkat. Köszönet ezért a zenekar minden egyes tagjának, akik fáradtságot nem kimondva, lelkismeretesen, tudásuk legjavát adják hozzá, hogy zenekarunk mind művészeiben, mint vezetőiben, s köszönet felsőbb vezetőségünknek, akik ehhez a munkához biztosítják számunk az előfeltételeket — fejezte be beszédét szds. elvtárs.

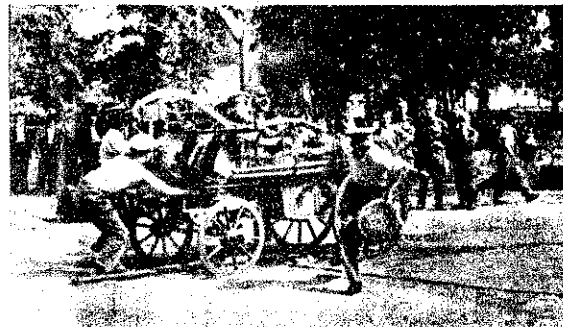
Ezután Királyi László zenész elvtárs, a zenekar párttitkára — mint a zenekar alapító tagja — röviden vázolta a zenekar megalakulásának nehézségeit.

— A háború után — ügyszólván hangszerek és zenészek híján — újból kellett szervezni zenekarunkat —, mondotta Királyi elvtárs, a zenekar akkori tagjai minden nehézséggel küzdve, szívós akarattal elérték, hogy teljes lett a zenekar. Hosszú, tövises utat jártunk meg a mai napig. Számtalan, kézen való, fegyelméletlen, sőt több esetben rájuk megbüvő osztályellenességet kellett távolítanunk, míg olyan egységgé kovácsoltunk, mely képes volt sorozatos zenekarkert elérni. Csak így, ilyen egységesen lehetett elvégezni a munkát és kormányunk által bízott feladatunkat: a szocialista kultúra fejlesztését.

A beszédek elhangzása után a BM Tűzrendészeti Parancsnokság Vezetője megbízta Sebestyén szds. elvtársat a zenekar tagjai jó munkájuk jutalmaként 3 elvtársat sorozott felüléltetésben, 5 elvtársat pénzfutuban, 7 elvtársat pedig dícséretben részesítette.

A kunbajai úttörő 33 mp-es idővel győztek

Lendülettel gyorsaság jellemző a versenyen résztvevő csapatokra

ELLENŐRZÉSEN - egy területfelelős elvtárral

- Tehát, ne csak a szolgálat tására és a szabályos behor- ra ügyeljenek az elvtársak, nem most már a cséplésre lítsák a fő figyelmet, s idázt, amit elmondtam, gon- an vizsgálják meg. Intéz- jenek határozottan. Udva- an, de úgy, hogy dolgozó asztjaink megértsék: a ter- y biztonsága érdekében cség van a tett intézkedésre! ost induljanak útnak az elv- ak!

köszegi alosztály udvarán amely egyébként még min- olyan „barátságos”, ami- nek a „Magyar Tűzoltó” né- y hónapja bemutatata! — c elvtárs, a szabadnaposok része hallgatta figyelmesen alosztályparancsnok eligazít- t. Már teljesen útrakészen- k, a kerékpárokat is elké- tték, ceruza, jegyzetfüzet — hátha szükség lesz rá — ny feljelentési ív, kitöltésre időzés lapul a táskában. t hosszabb útra mennek, egy kis „kosztról” sem fe- eztek meg, valamivel csak lni kell a kerékpározásban iasztott energiát...

Jóska! Igyekezzél ám viz- mert délután próbálunk! — Pösch elvtárs, az alosztály írfelelőse Soós tiz. elvtárs , aki éppen kerékpárja gébe lendült.

Jó, majd igyekszem — zott a válasz, aztán vissza nézve beletaposott a pe- a, s csakhamar elnyelte lát az utca kanyarja.

★

Erőt, egészséget Soós rs! — köszöntött rá a gép- túlkiabálva a traktoros, s messziről barátságosan totta kezét.

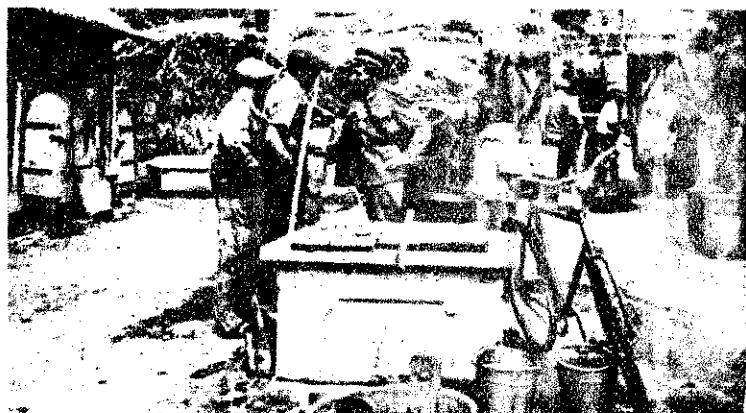
Úgy látszik, valami nincs en, mert feltűnően szívé- n fogad bennünket — je- e meg csendesen Soós rs, miközben odatámasztot- rerékpárunkat a falhoz. — majd mindjárt meglátjuk! akorlott tekintete szinte pillantással átfogta az cséplést, s nyomban meg- a hibákat. Kevés volt a icsapó, nem volt dohány- y kijelölve, a drótkötél félredobva hevert...

Még nincs öt perce, hogy zattam, éppen most indul- meg a géppel — mente- k a gépkezelő, s máris se-

rényen buzgólkodik a drótkötél felerősítésén.

— Legalább háromnegyed órája mennek — felelt rá Soós elvtárs, s mielőtt a traktoros egy szót is szólhatott volna, rámutatott a már csaknem félig elfogyott, de még mindig terjedelmes asztagra. Borostás, nap- barnított arcú a gépkezelő, de azért jól látszott, hogy nyakig elvörösödött, s aztán nagy igye- kezettel folytatta a rendcsiná- lást.

Nem telt bele tíz perc, s az üzemanyagtól az ötödik kerékig minden rendben volt — leg- alábbis a traktoros szerint. De Soós elvtárs még mindig rosz- szállóan csóválta a fejét a vizes- hordók mellett, és egy kézmoz- dulattal odahívta a gépkezelőt.

...vörös arcú a traktoros, s máris hordani fogják a vizet, mert tudja ő, hogy kell, hogyné tud- na, már kezdtek is hordani, de annyi mindent kell egyszerre csinálni... Soós elvtárs szigorú arccal hallgatta a mentegető- zést s csak akkor enyhültek meg vonásai, amikor a ház gaz- dájának buzgó irányításával és közreműködésével két legényke fűrgén hordani kezdte a vizet.

— Mondja Móricz elvtárs, maga szerint mennyi ez a víz?

— Hát — csóválgatta a fejét, hűmmögött, mintha nehéz szá- mitást végezne, aztán bizonyta- lanul kibökte —, lehet vagy 350 liter. De már szóltam is a gaz- dának, hogy hordja meg. Mit csináljak, ha nem teszi!?

Hamarosan előkerült a gazda, s hivatkozott mindenre, a sok dologra, meg arra, hogy milyen nagy gond a masinálás; azt se tudja hol áll a feje, s máris hordani fogják a vizet, mert tudja ő, hogy kell, hogyné tud- na, már kezdtek is hordani, de annyi mindent kell egyszerre csinálni... Soós elvtárs szigorú arccal hallgatta a mentegető- zést s csak akkor enyhültek meg vonásai, amikor a ház gaz- dájának buzgó irányításával és közreműködésével két legényke fűrgén hordani kezdte a vizet.

Mig a vízfordás tartott, Soós elvtárs elkérte a gépkezelő el- lenőrzőfüzetét, s a géptől egy kicsit távol, hogy szót lehessen érteni, alaposan megleckézettette a traktorost. Az bünbánóan hallgatta az oktatást, s látszott az arcán, hogy érti, milyen fe- lelőtlen volt. Fogadta is erősen, hogy ilyesmi nem fordul többet elő. Azért persze Soós elvtárs minden észrevételet beírt az el- lenőrzőfüzetbe, s még búcsúzás közben is figyelmeztette a trak- torost, hogy legközelebb baj lesz!...

A házigazdához is volt néhány szava. A gazda — öt holdon gazdálkodó, nagycsalá- dos, ötven év körüli, jókedélyű parasztember — illő komoly- sággal hallgatta Soós elvtárs szavait. s egyáltalán nem zúgo-

Soós elvtárs területi mon- kara indul...

— mutatott az Irottkő felett vastagodó felhőkre. — Ez az igyekezett a gépkezelőnél is, a gazdánál is egy kicsit a tűz- rendszet rovására megy. S bi- zony érzés kell hozzá, meg nagy tapasztalat azt megállapítani, hogy rosszakaratú, bűnös há- nyagságból vagy pedig valóban a nagy munka lázában feled- keztek meg az előírások be- tartásáról. És csak azokat je- lentem fel, akik tudatosan el- lenszegülnek a rendeleteknek.

A beszélgetés közben meg- tudtuk, hogy három község patronálását vállalta: Lukács- háza, Csömöte és Pusztacsó. Hetenként kétszer nappal, egy- szer pedig éjjel mindhárom községet ellenőrzi és ennek a rendszeres munkának az ered- ménye, hogy a cséplés zavartalanul folyt, s nem igen akadt olyan hely, ahol az előbbihez hasonló sok hiba lett volna. Ismerik is Soós elvtársat mind a három faluban, erről volt alkalmunk meggyőződni a to- vábbi ellenőrzések során. Soós elvtárs fáradhatatlan munká- jával tiszteletet és megbecsü- lést szerzett a tűzoltóegyenru- hának!

★

Sötét este volt már, amikor visszaérkeztünk az alosztályra. Hét cséplőépet ellenőrzött Soós elvtárs, s három helyen meg- nézte, hogyan készültek fel a következő napi cséplésre, s mindegyik községben ellenőriz- te a szolgálatot is. Mit bánta ő ilyen eredményes munka után, hogy Pösch elvtárs szemrehányóan fogadta:

— Jóska, már megint nem jöttél haza időben! Sose tu- dunk miattad világosban pró- bálni...!

Észrevételeit nemcsak az ellenőrző- füzetbe, hanem magának is feljegyzi...

ellenőrzés során a termelőszővetkezeteket is meglátogatja...

s a jól végzett napi munka után visszaér az alosztályra

Gyűlik a kenyérnekvaló a lenti gabonatarlóban

Zala megyében is erősen visszavetette a behordási és a cséplési munka folyamatos, gyors elvégzését a kíméletlen esős idő. S ebben a szokatlan esős időben bizony sokáig cirkáltunk gépkocsinkkal, hogy munkában találjunk egy-egy cséplőgépet. A dolgozó parasztok úgyszólván minden perc száraz időt felhasználtak a cséplésre, de bizony az eső minduntalan megakadályozta ezt a szorgalmas főrekvést.

A megyében való tartózkodásunk idején — a rövid esőszünetek közben — több községet meglátogattunk és érdekes tapasztalatokat szereztünk.

CŐSRNYEFÖLD községben Pál András egyéni gazdálkodó udvarán dolgozott a cséplőgép. Rövid szemrevételezés után megállapítottuk, hogy ennél a gépnél még a legalaposabb vizsgálat sem találhat tűzrendészeti hiányosságot. A gazda a berakodásnál betartotta az előírt fűtávolságot, s Vizi István gépész elvtárs jól ismerte a cséplésre vonatkozó tűzrendészeti előírásokat. Nem is kérdeztük meg, hogy tisztában van-e a fennvalókkal, mert a gép kifogástalan állapota, a vízkészlet biztosítása, a cséplésnél uralkodó rend s az ellenőrzőkönyvben tett előző ellenőrzések bejegyzései beszédesen bizonyították, hogy Vizi elvtárs nemcsak megszívlelte a tűzrendészeti előadásokon hallottakat, hanem azt a gyakorlatban tökéletesen végre is hajtja.

KERKAKUTASON baj volt a készültési szolgálattal. A szertárnál csak egy idős dolgozó

találtunk, aki azt sem tudta megmondani, hogy hol van a fogat elhelyezve. Véletlenül bukkantunk rá az egyik ház kerítésén a táblára, amely azt jelezte, hogy a készenléti fogat az udvarban található. Illetve csak itt kellett volna lennie a fogatnak, mert két kisgyerek szerint édesanyjuk, özv. Kósa Józsefné már egy órával ezelőtt elment a fogattal.

A tanácsházán Kulcsár Irma titkár elvtársnőtől kértünk felvilágosítást a szolgálat ellátásáról. Sajnos, Kulcsár elvtársnő azt sem tudta, kinek kellett volna szolgálatban lennie. Kiderült, hogy a tanács nem készítette el a figyelő és készültési szolgálatot ellátó dolgozók névsorát s csak úgy találomra rendelik ki a dolgozókat.

Ezek után már nem csodálkoztunk a szolgálatot teljesítők hanyagságán, mikor a tanács sem törődik e rendkívül fontos és felelősségteljes szolgálat ellátásával. Annál meglepőbb viszont, hogy Mánfai József szkv. elvtárs, a község területfelelőse az aratás kezdetétől eddig nem intézkedett a készültési szolgálat megszervezése érdekében.

CSESZTREG I-EN közös szerűn dolgozik a gép. Megnyugtató látvány tárul szemünk elé: az asztagok egymástól szabályos fűtávolságra vannak, s minden asztag mellett ott a 200 liter víz és a szükséges kézi tűzoltóeszközök. A gép körül is tökéletes rend uralkodik.

— Már az elmúlt nyáron is dolgoztam ezen a szerűn — mondja Kóos József gépész — de mondhatom, a járásban, jóformán sehol sem találtam ilyen rendszeren rakott asztagokat. Legtöbb helyen rendszerint a kevés vízmennyiség miatt kell porlekednem s húznom az amúgy is drága időt. Itt azonban a beállítás pillanatától az utolsó kévéig nyugodtan lehet dolgozni. Igaz, hogy nem is múlik el olyan nap, hogy Varga Pál tűzoltóparancsnok elvtárs vagy valamelyik községi tűzoltó ne ellenőrizné a szerűt. Így közös erővel könnyebben hajtjuk végre a tűzrendészeti előírásokat.

ZALATÁRNOKON szinte még a vér is meghűlt bennünk, mikor Csőregi Ferenc gazda udvarán megpillantottuk az asztag tövében békésen cigarettázó cséplőcsapatot. Amikor észrevettük bennünket, a súlyos szabálytalanságot még azzal tetézték, hogy a félig-meddig eltaposott cigarettára gyorsan szalmát húztak, és továbbra is ott tanakodtak Pálfi István gépész körül, hogy mi történjen a kiegészítőjezzel. Mire a géphez értünk, az egyik dolgozó hamarosan előkerítette a már korábban levett felső kipufogó szikrafogóját és észrevétlenül igyekezett azt a gép közelébe tenni.

máskor ne veszélyeztessétező nép vagyonát!

Több ilyen esettel és illetlenül gépkezelővel nem kezeltünk a megyében. S Nova, Bak, Tornyiszent, Borsfa, Becsehely, Gelse, és több más községben sen látják el a figyelő szültségi szolgálatot, és kezelők mindenütt betartás cséplésre vonatkozó tűzszeti előírásokat. Ugyanrendben találtuk — több között — a kerkakutasi, zalai, valamint a lenti gabonatarlókat és malmot is, ahol a gépek teljes mértékben vé-

Csesztreg I-en példás rend volt a közös szerűn

Gáldonyi fhdgy. elvtárs azonnal kérdőre vonta az erőgép kezelőjét, aki először — a dolgozókkal együtt — tagadta, hogy szabálytalanságot követtek el, csak amikor előkerültek a még füstölő cigaretták, ismerte be, hogy mindannyian dohányoztak, és hogy szikrafogó nélkül csépltek.

Gáldonyi fhdgy. elvtárs felvilágosította a dolgozókat, hogy e vétkes gondatlanságból milyen nagy kár származhatott volna. A dohányzásból eredő tűz esetén ugyanis nemhogy a cséplőszekrényt, hanem az elromlott erőgépet sem menthették volna meg, nem beszélve a gabona és a környezet veszélyéről...

— Ezt pedig az erőgép kezelőjének feltétlenül tudnia kell — keményedett meg az osztályparancsnok hangja —, s ezért Pálfi elvtársat felelősségre fogom vonni, hogy könnyelműségével

tották a tűzrendészeti határozat előírásait.

Mindez azonban nemcsak előkészítés eredménye — mindenütt akad olyan aki könnyelműen veszi a tűzveszélyes ellátását, vagy olyan géplelő, aki nem tartja be a tűzrendészeti előírásokat, hanem a cséplésre vonatkozó tűzrendészeti határozatot nem elsősorban azok a géplelő elvtársaké, akik nap-naponta a vízben járják a tűzveszélyes és meggyőzővel felvilágosítással — s ha kell, tömegszóval — értetik meg a parasztságunkkal a tűzveszélymentes betakarítás fontosságát.

Minden pillanatban hogy sírvafakad. A képek arckifejezésének ártatlansága valósággal közhelyhez képest. Majdhogynem náljuk, hogy Délczeg szertárnál kérdésével „zavarja”

— Neve?

Alig halljuk a választ, de a helyi a szavakat:

- Pichner Jánosné.
- Mennyi vagyona van?
- Most nincs több négy holdnál.
- Több is volt?
- Igen. Negyven holdunk volt... De felajánlta az erdőszetnek...

Amikor azonban a jövőre kerül a sor, — az é-

Ezt aztán még Pichnerné is hiába tagadta:

üres a fürdőkád...

az edényben hamu...

s íme — az „oltóvíz”...

— hazudik. Azt mondja, kb. 100 forint a havi jövedelme (egyébként földje, háza, és pékműhely a nevén) minden második szavában a galtatást emlegeti...

...ezeg elvtárs persze nem kímél meg. Ismerteti a szertési ügyben történt feltevést: 200 liter helyett 50 liter volt, s ráadásul egyéb tűzvédelmi felsze-

...nézetesen Pichnerné szemérendőri jelentés nem illő, mert 150 liter víz volt azaz minden egyéb szükségköz"... Egre-földre esküszik maga igazáért, sőt talis emleget, akik látták:

Márián Imrét, a DISZ elnökét is behívtuk — az is bizonyítja, minden rendben volt... És miért nem jött el az igazgatóval? — kérdezi Dél-elvtárs.

Nem figyeltem annyira, akkor elhívtam volna — válasz.

Hát mit gondol, mégis mi lentették fel?

Nem tudom, kérem...

már tudjuk és 10 perc Márkón vagyunk az első udvarán. A látvány nem

Keszthelyi gépállomás szikraföld-szabadalma

...ott sem meglepetést, sem dást. Előre tudtuk, mit tartunk, illetve mit nem találunk. Háztáji tűzvédelmi felállítás helyett ugyanis csak követő asszonylányát talál-továbbá egy üres fürdőkáma-lyból „azok a fránya nők éppen tegnap pocskol-... a vizet”, meg egy rozszant teknőt kb 15 liter vízzel. A bizonyos 150 literes gyűjtől is kiderült, hogy nincs 50-nél és az is a pékség vérvéje volt tele.

...szóval éppen eleget látunk ahhoz, hogy kellően meg-... 200 forintos bírság kolását. Az elkövető érzi, vesztett. Nem kíván megbézni sem, csupán 50 fo-... részletfizetési kedvez-...t kér. Megkapja. Össze-

Bauernhuberek portáján csak 3 m széles az udvar, szüpfedésű a ház, az asztag a szomszéd ereszére rakva — mégis kaptak behordási engedélyt...

szedelőzködik, aztán behúzza maga mögött a veszprémi al-osztályparancsnoki iroda ajta-ját...

Ozv. Bauernhuber Gáborné, bándi lakos helyett fia jött el a tárgyalásra. Neveztetet a helyi tanács jelentette fel, miután behordott és nem tartotta be az előírt tűztávolságot, jöllehet behordási engedélyt is kapott.

Kimentünk a helyszínre és megállapítottuk, hogy a tűz- távolságot valóban nem tartották be. De hogyan is tarthatták volna, amikor az udvar szélessége mindössze 8 méter! Így aztán természetes, hogy a 40 kereszt- nyi asztagot a szomszéd házá- tól 1 m-re, a saját szüpfedésű épü- lettől pedig 3 m-re rakták.

Ezt találtuk a helyszínen. Az elkövető fia egyébként őszinte volt, nem köntörfalazott. A kö- rülményeket figyelembevéve és mérlegelve — 50 forintra bírs- ágolták. Az elkövető képviselője megnyugodott, az ügy ilyen- formán mindkét részről lezárt- nak tekinthető.

Mi azonban úgy érezzük, hogy érdemes elgondolkodni ezen az eseten. Két kérdés maradt ugyanis nyitva. Az első az, hogy vajon a fennálló tűzrendészeti rendelkezések értelmében, illetve annak tudatában kérhetette-e az elkövető a behordási engedélyt, és ha megkapta is, behordhatott-e, miután tudta, hogy ezzel szabálysértést követ el. Ha így vizsgáljuk a kérdést, azt kell mondanunk, megérde- melte a bírság kiszabását. Itt van azonban a másik, meglehe- tősen sokrétű kérdés: Milyen jogcímen adott a tanács a ne- vezettnek behordási engedélyt. Megvizsgálta-e vajon előzőleg a helyszínt? S ha igen, akkor miért adott ki behordási enge- délyt? Ha pedig kiadta, akkor utólag miért jelentette fel az illetőt? Ilyen esetben jogos volt-e a bírság kiszabása?

Úgy gondoljuk, itt valahol hi- ba történt, és nem ártana, ha az illetékesek alaposabban meg- vizsgálják a történeteket, mert az ilyen eset — véleményünk szerint semmi esetre sem öreg- bíti a tűzrendészeti hatóság és a tanács tekintélyét, s emellett a törvényességgel is meglehető- sen hadilábon áll...

A május 6-án tartott ellen- őrzés 15 nap határidőt adott arra, hogy a kádártai (Veszp-

rem megye) malom gabonata- rolójának a padlásrészén he- lyezzenek el 1 db 200 literes víz- zelt telet hordót és 2 db vedret. Amikor azonban augusztus 16-án ott jártunk, még hire- hamvát sem láttuk sem hordó- nak, sem pedig vedernek. Egyet- len porral oltó készülék árvál- kodott a padlás közepén, jó tá- vol a kijárattól, pedig 4 vagon gabonát hordtak ide...

— Hiába mondom állandóan az illetékeseknek, nem intézik el a dolgot — mondja Szabó elvtárs, a kis üzem vezetője. Nem mentegetőzük, nem hibás. Ami rajta múlik, ott nincs hiba, rend és tisztaság van minde- nütt.

Nem ártana, ha a helyi ta- nács illetékesei gondolkodnának az eseten, természetesen már csak akkor, ha az előírt felsze- relést biztosították. Addig azon- ban azt javasoljuk, hogy gon- dolkodás nélkül szerezze be a dolgokat! A tűzrendészeti ható- ság nem azért rendelte el azok beszerzését, mert más dolga nem akadt, hanem abból a célból, hogy a már behordott élet biz- tonságban legyen és oda is ke- rüljön, ahova kell...

Már előre megtudtuk, hogy a keszthelyi gépállomás Sárme- léken dolgozó öt erőgépe közül egyenél sincs meg a kazalfecs- kendő az előírt vízmennyi- ség... hogy a szikrafogókraól ne is beszéljünk.

Nem néztük meg valamennyi gépet, csak a Németh Istvánék udvarán dolgozót, s mégis ép- pen eleget láttunk ahhoz, hogy megállapítsuk: a gépállomás fi- gyelembe sem veszi a tűzren- dészeti hatóság előírásait. Vajon mi lehet ennek az oka? A gép- állomás vezetője talán nem érzi a felelősséget, vagy talán úgy érzi, hogy rá nem vonatkoznak az előírások? Arra meg aztán nem is merünk gondolni, hogy a hordók elfogytak, mert — mint megtudtuk — a MEH-nél volt éppen elég, csak el kellett volna hozni. De hova lettek a tavalyiak?...

Mindenesetre nem az a cé- lunk, hogy most bővebben fejte- gessük a kérdést, jöllehet volna rá okunk. Csupán azért írtunk le ennyit is az esetből, hogy jellemezzük a keszthelyi gép- állomás tűzrendészethez való viszonyát. De tettük ezt azért is, hogy az illetékes szervek lássák: hiába tesz meg minden

tőle telhetőt a tűzrendészeti hatóság, s a tűzoltó elvtársak ezrei hiába járkál le a lábukat térdig, ha még mindig akad- nak olyanok, akiknél mindez falrahányt borsónak számít...

A karmacsi tűzoltóparancs- nok, Salamon elvtárs, éppen a készültési szolgálatot ellenőriz- te, amikor a szertárhoz értünk. Amint mondta, a szolgálatot rendben találta.

— Hol az önkéntes tűzoltó elvtárs? — kérdeztük.

— Itt ni — mutatott rá mo- solyogva a parancsnok a kézi- munkázó lányra. — S hogy a csodálkozásunkat látta, hozzá- tette még: — mert nekem „csak” lányaim vannak.

S amint kiderült, nem is ilyen vagy olyan csapat a karmacsi! Nemcsak a község tűzvédelmét vigyázza éberén és jól, hanem a falu hírnevét is öregbíti. Mert — aki még nem hallott róla — a karmacsi kultúrcsoport — amelynek a tagjai egytől-egyig tűzoltók — már kétszer nyert megyei kultúrversenyt.

Ilyenek a karmacsi tűzoltó- lányok. Becsülettel heitálnak a község élet- és vagyonvédelmé- ben és a falu kultúrájának a művelésében is. Büszkék va- gyunk rájuk, valamennyi „le- gény” a talpán! Még ha karma- csiak lennének, akkor is ezt mondanánk, csak férfiember lé- tünkre egy kicsit elvörösöd- nénk... Mert mi azért mégsem hagynánk, hogy Karmacson csak női csapat legyen! Nem hagynánk, csak azért se — és alakítanánk egy férficsapatot is.

A karmacsi szertárnál láttuk

Nehezen égő (triacetátcellulóz-) film használata a mozifilmiparban

A fényképezőiparban hordozóanyagul a múlt század nyolcvanas éve óta a celluloidot használják. Először csak nagy tömbökben, igen rideg minőségben sikerült ezt az anyagot előállítani, amelyből ezután kivágták a fényképezéshez alkalmas lapokat. Amikor rájötték arra, hogy a magasabb forrponyú oldószerek is felhasználhatók a feldolgozás számára, akkor kezdték csak olyan celluloidot gyártani, amely már nem volt rideg és egyre megtehetőbb volt a filmfólia előállítására.

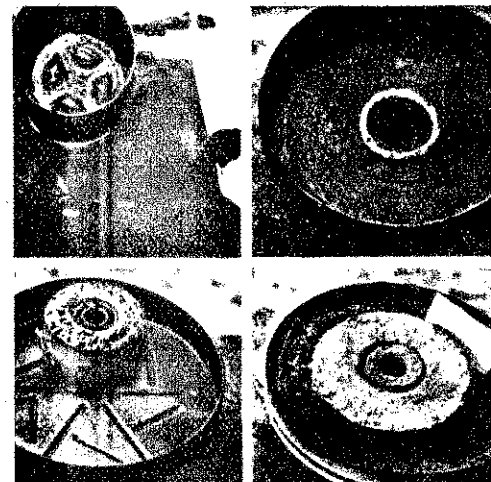
A mozgóképvetítéshez alkalmas film alapanyaga legnagyobb részben nitro- vagy acetilcellulóz (triacetátcellulóz), amelyet legjobb minőségben a gyapot vagy a jó minőségű szulfidcellulózból készítenek. A nitrocellulóz gyártásánál az alapanyagot nátronlúggal tisztítják, utána tömény kén- és salétromsav keverékkel nitrálják, a nitráló savat hideg, majd később meleg, végül forró vízzel, ezután pedig gyengén lúgos oldattal kimossák. A triacetátcellulóz (acetilcellulóz-) filmnél az anyagot ezenkívül még ecetsavhidriddel is kezelik, amely a vizet is kiszorítja a cellulózrostok közül.

A kétfajta film tűzveszélye közötti különbség

A nitrocellulóz-filmek (nitrofilm) rendkívül tűzveszélyesek, mert a cellulózmolekulák igen sok oxigént tartalmaznak. Ez a tény az anyagban levő szén- és hidrogénatomok elégetését okozhatja. Az oxidációhoz az oxigén olyan bőségben van jelen az anyagban, hogy a film emiatt teljesen zárt térben (pl. víz alatt) is elég. Ezzel szemben a triacetátcellulóz-filmekben a cellulózmolekulák szabad hidroxid csoportjait acetilgyök helyettesíti, ezért hiányzik az oxigén, így nincs meg az égés lehetősége.

Amint az a nitrocellulóz-filmanyagok tárolásának, szállításának és kezelésének tűzvédelmi és biztonsági előírásait megállapító MNOSZ 15 656. szabvány is meghatározza, a nitrofilm jellemző tulajdonsága az, hogy az anyagban általában már 90 °C-nál bomlás keletkezik, 140 °C-nál pedig erős hőfejlődés mellett lángrobbanásban. A gyakorlati tapasztalat emellett azt is megállapítja, hogy különösen a kidolgozott nitrofilmmel — az anyagban levő, könnyen párolgó oldószerek hatására —

már sokkal alacsonyabb hőmérsékleten (60—70 °C) is bekövetkezhet az égés. Nagy tömegű film (főképpen hulladékfilm) tárolásánál a helyiség rossz szellőztetése mellett az öngyulladás is előfordul. Ezenkívül a lassú bemelegedésnél széndioxid-, szénmonoxid- és ciángáz keletkezik, amelyek az emberi szervezetre káros hatásúak, sőt életveszélyesek.

A nitrofilmmel már a helytelen kezelés is öngyulást okoz...

Ez a magyarázata annak, hogy a hatóságok olyan rendkívül erős követelményeket állapítanak meg a nitrofilmek raktározására és használatára vonatkozó előírásoknál. A raktározásra kerülő filmanyag mennyiségétől függően meghatározzák az üzem helyét, s ugyanacsak ez a tény dönti el a szükséges tűzálló elválasztás mérvét, az üzem és raktár alapterületi méreteit, az építkezés anyagát és módját. Ezek az előírások minden vonatkozásban a legmagasabb fokú biztonságot követelik meg a fokozott tűz- és robbanásveszély miatt. Itt az előírások költéséghatásai az átlagos üzemi építkezés anyagi szükségleteinél jóval magasabbak.

Mindaddig indokolt volt a filmraktárak és filmszínházak létesítésének ez a magas üzemi költség, mert a triacetát-filmeket nem sikerült olyan fizikai tulajdonságokkal meggyártani, hogy ugyanolyan ellenálló és időálló lettek volna a használatban, mint a nitrocellulóz-filmek. Ma már azonban olyan minőségű triacetát-filmeket állítanak elő, amelyek azonosan ellenállnak a gépi igénybevételnek, s ezért egyre nagyobb tért hódítanak a játékfilmek alkalmazásánál. Mozgóképszínházainkban a 35 mm-es film (normálfilm) vetítéséhez úgyszólván kizárólag triacetát-filmet használnak. Ez a helyzet azonban csak az utolsó esztendőben következett be, mert eddig csak az úgynevezett keskenyfilmmel (16 mm-es) használták a triacetát-filmet.

A triacetátcellulóz-(acetilcellulóz) film előállítása

A cellulóz acetilezése katalizátorok (kén-sav, cinkklorid, perklorosav) segítségével, ecetsavhidroxiddal és jéget keverékkel folyik le. A triacetát minősége a katalizátorok mennyiségétől függ, ennél fogva az

előállítás rendkívül nagy szakértelmet igényel. A film előállításához az így készített alapanyagot oldószerekben old fel, hozzáadják a szükséges lágyító és bilizátor anyagokat, majd szűrés és telenítés után az öntőgépre juttatják. Oldószertül különböző szénhidrogénekkel, kohlókat, észtereket, étereket alkalmaznak. A gyártás szempontjából az a legfontosabb, hogy az oldószerek lehetőleg szilárdnak legyenek, ne változzanak, ne legyenek mérgezők, a feloldott triacetátcellulózzal szemben ne reagáljanak vegyülésképpen, hatástalanok legyenek a fényérzékeny anyagokkal szemben.

Az oldószereket keverék formájában alkalmazzák, ezért előfordulhat, hogy ilyen keverékben alacsonyabb és magasabb forrponyú anyagok vannak. Az oldószerek fajtáját és a keverék arányát a műszaki szakemberek kísérleti úton határozzák meg. A triacetátcellulózhoz a leggyakrabban metilénklorid-etilal vagy metilénklorid-metilalkohol keverékét használják. Lágyító szerként olyan anyagok szükségesek, amelyek a triacetátcellulózot hajlékonyá, lággyá alakítják. Illetve triacetin, trikrosilfoszfát, trifenilfoszfát stb.

Az előkészített triacetátcellulózot úgynevezett dagasztó vagy más néven verőgéppel oldják fel. Az oldószert kb. 6—7 órán keresztül, kis részletekben adagolják a triacetátcellulózra. Amikor oltat elkészült, nitrogéngázzal szűrőken keresztül átsajtoltják nagy tartályba. Itt az anyagban levő levegőbuborékokat vákuummal eltávolítják (légtelenítés). Ezután következik az öntés.

A triacetátcellulóz-filmnek ez a gyártási menete a felhasználás előtt és lágyító miatt fokozottan tűz-, sőt robbanásveszélyes. Ezért azokban az üzemekben, ahol veszélyes gázok a levegővel elkeveredhetnek, szükség szerint olyan szellőztetőrendezéseket alkalmaznak, amelyek az üzemhelyiségben a robbanáshoz szükséges levegőt megakadályozzák. Ezek az önműködően jelző berendezések mutatják az oldószergőz és levegő arányát, s esetleg hangjelzés figyelmezteti a dolgozókat, hogy valószínű üzemhiba folytán a keverék megközelíti a robbanási határértéket és légtelenített oltatot szab

Időszerű film el... ég...

I KÉRDÉSEKRŐL

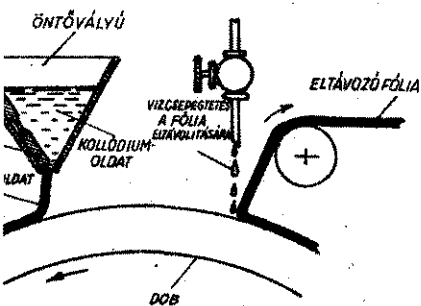
ésen keresztül ráöntik egy fény-
mfelületre, ahol az szétterül. Az
rek elpárolgása után ez a szétterült
lat mint kész fólia leühzható a

möntő üzem a lakkoldat egyenletes
ítása érdekében klimatizáló (hőmér-
és nedvességtartalom-irányító) be-
ással van felszerelve. Ez is lényé-
zzátartozója a védelmi berende-
ek, mert a gyártási biztonság mel-
tüzrendészetnek is elsőrendű köve-
ye az állandó hőmérséklet.

lmszalag gyártásánál tűzrendészeti
ntből fontos tudnivaló még az, hogy
közben a filmanyag igen gyakran
mosan feltöltődik. Ez az elektromos
és a felső réteg öntésénél vagy a
ál, illetőleg a perforálásnál káros
eket okozhat, s ez a tűzveszélyes
jelenlétében a tűz okozója lehet.
űltetés megelőzésére, illetőleg csök-
ére a film felületére feszültséget
ntő anyagokat (zselatin, kazein)
k rá.

Tűzrendészeti előírások

értakból tehát megállapítható, hogy
etátcellulóz (acetilcellulóz-) filmsza-
állítása fokozottan tűzveszélyes,
in az elkészült anyag az eljárás kö-

ztében nehezen égővé válik, tehát a
ilmet raktározó és felhasználó üze-
el szemben a triacetátcellulóz-filmet
rozó és felhasználó üzemek az I. tűz-
lyességi csoport helyett a II. tűzve-
sségi csoportba tartoznak. Rendkívül
ges körülmény ez a tűzrendészeti
sok szempontjából, mert köztudomá-
ny a filmiparban az előállító üzemek
en különállóan létesülnek és nincse-
egy telepen a filmraktárakkal, vala-
a filmet felhasználó vetítőhelyiségek.
Ez a tény új álláspontot eredménye-
a filmraktárakkal és filmszínházakkal
solatos eljárásoknál.

változott üzemeltetés következtében
ösen az alábbi szabályok térnek el az
jektől igen jelentős mértékben:

Az új raktár létesítésénél a filmrak-
s a szomszédság közötti távolságnál
ldigi 100 m-es követelmény helyett a
0 m-es térköz is megfelel. Ez a tény
lykihasználás szempontjából figyelem-
éltó.

A triacetátcellulóz-filmek raktára
etes kivételben is felépülhet, és az
g a felépítmény bármely szintjén is

elhelyezhető. Ezzel kisebb területen bizto-
sfítható és bonyolítható le a raktározás,
ami az üzemeltetést leegyszerűsíti.

3. Az épületek és épületszerkezetek
anyagának tűzállóságával szemben eny-
hőbbek a hatósági kikötések, mert pl. a
nitrocellulózfilm raktáránál a szerkezeti
fal és a tűzfal csak fokozottan tűzálló, a
triacetátcellulóz (acetilcellulóz-) filmrak-
táránál közepesen tűzálló kivételben is
épülhet. Ugyanilyen különbség mutatkozik
a földémszerkezetnél, az ajtóknál és abla-
koknál. Ezek a tények lényegesen lecsök-
kentik a költségeket.

4. A nitrocellulóz-filmnél a jogszabály a
raktározásra kerülő filmanyag mennyisé-
gétől függően meghatározza a raktáralap-
terület egységeit. Ezzel szemben a nehezen
égő triacetátfilm-raktárnál teljesen kielé-
gítő és megfelelő a 25—30 m-enkénti tűz-
falas elválasztás. Ez a változás is a
költségsökkentés és az anyagtakarékoság
lehetőségét szolgálja.

5. A kijáratok száma is kevesebb, mert
míg a nitrofilm-raktáránál minden dolgozó
számára 10 m-en belül szükséges a kijá-
rat, addig a triacetátcellulózfilm-raktár-
nál 30—40 m-es távolság is megfelel.

6. Az 1600-as számú MNOSZ. szabvány
alkalmazásánál anyagi vonatkozásban ha-
sonlóan előnyt jelent az a lehetőség, ha
az üzemben csak a tűzveszélyes helyisé-
gekre és nem a fokozottan tűz- és robba-
násveszélyes létesítményekre vonatkozó
előírásokat érvényesítjük.

7. A fűtés a triacetátcellulózfilm-raktá-
rakban a kívülről kezelhető cserépkály-
hakkal vagy a tüzlégfűtés rendszerével is
megoldható.

8. A szellőztetés biztosítása tűzrendészeti
szempontból nem jön számításba. Itt kizá-
rólag az egészségügyi hatóságok követel-
ményeit kell biztosítani.

A felsorolt pontok a létesítésre vonat-
kozó könnyítéseket ismertetik, de hasonló
a helyzet az üzemeltetésnél, mert a rak-
tározás módja, a szállítóeszközök alkalmá-
zása, a tűzoltófelszerelések mennyisége és
minősége, a felügyelet és ellenőrzés kérdé-
se lényegesen egyszerűbb megoldást köve-
tel a triacetát-film raktározásánál.

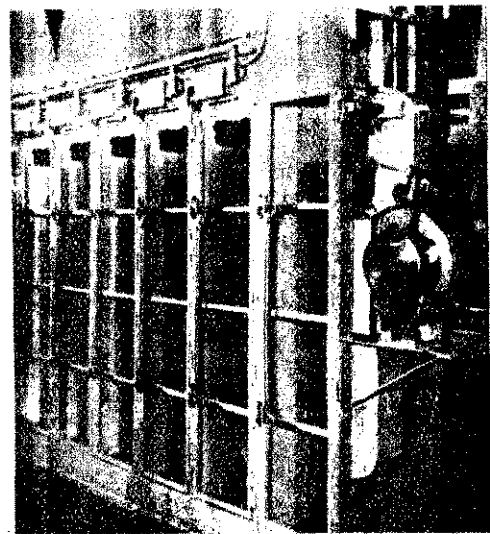
Ugyanez a helyzet a filmvetítésnél is,
ahol a fokozottan tűzálló elválasztás a
filmvetítő-helyiség és a nézőtér között
mellőzhető. A triacetát-film használatánál
megfelel a mérsékelt tűzálló elválasztás
is.

A gépek számára szükséges hely bizto-
sításánál tűzrendészeti szempontból kizá-
rólag az a lényeg, hogy a gépkezelő és a film-
tekereselő szabad mozgása, valamint az
egészségügyi hatóság által személyenként
megszabott légköbméter megléven. Lé-
nyeges a különbség a tűzoltófelszerelésnél
és a felügyelet, valamint az ellenőrzés
meghatározásánál.

A filmgyárból kikerülő filmszalagot a
vetítéshez szükséges fényképek felvételére
használják. A felvétel után az exponált
anyag előhívás céljából a filmlaborató-
riumba kerül, ahol az ún. negatívból má-
solással elkészül a pozitív film. Ez az el-
járás a triacetátcellulóz-filmnél teljesen
veszélytelen. A fényezésnél jelentéktelen
mennyiségben használnak könnyen égő

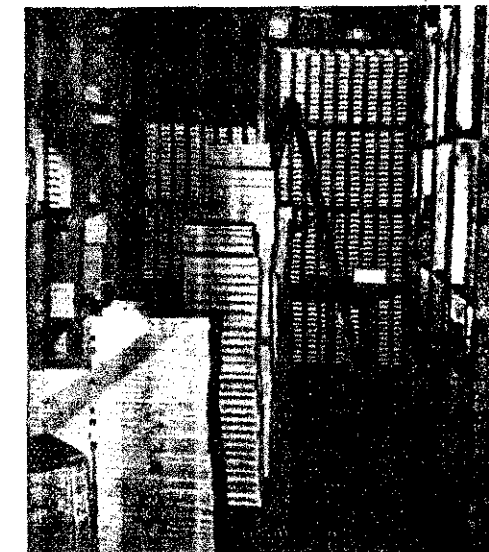
anyagot, azonban ezzel nem fokozódik a
filmraktár és a laboratórium tűzveszélye,
mert ez az egyébként kis terjedelmű rész-
leg teljesen elválasztható az üzem többi
részétől anélkül, hogy ez nehezítené vagy
akadályozná az eredményes és zavartalan
üzemeltetést.

A gyártási technológiának a filmiparban
elért eredménye a tűzrendészet számára is

Triacetátfilm-száritószekrény

jelentős haladást hozott, mert ezzel egy
rendkívül tűz- és robbanásveszélyes üze-
meltetést, illetőleg raktározást szüntetett
meg. Lényege, hogy a jövőben a tűzrendé-
szeti szakértők a változott helyzetnek
megfelelően vizsgálják a filmraktárakat
és filmszínházakat. A beható vizsgálat, il-
letőleg ellenőrzés fontos, mert előfordul-
hat, hogy rendkívüli okokból, pl. a meg-
levő feltételek felhasználása céljából eset-
leg a rendkívül veszélyes nitrofilmet hasz-
nálják fel. Ilyenkor természetesen az, hogy
ezekre az esetekre a szabványban megál-
lapított kikötéseket állapítja meg a tűzren-
dészeti hatóság. Az új létesítményeknél
azonban a tanács végrehajtó bizottsága
számára már a második veszélyességi fo-
kozatba sorolt előírásokat javasolja a te-
lepítés és az építési engedély kiadásához.

A nitro-film-raktárban az elválasztás is módosul

Oltóvízszállítás nagyobb távolságra

Irta: Erich Els

Tűzoltóságunk munkájánál — különösen vidéken — számtalanszor előfordul, hogy a hely vízszegénysége vagy más egyéb ok miatt nagyobb távolságról kell a vizet a tűzoltás helyszínére szállítani. A NDK tűzoltóságának folyóiratából, az „Unser Brandschutz“ 1954 április, május, június és júliusi példányszámaiból átvett cikksorozatunkkal kívánunk ehhez a nálunk is fontos szakmai ismereteket elvtársainknak segítséget nyújtani.

A szövegben előforduló tömlőméretek: A = 110 mm; B = 75 mm; C = 52 mm.

I.

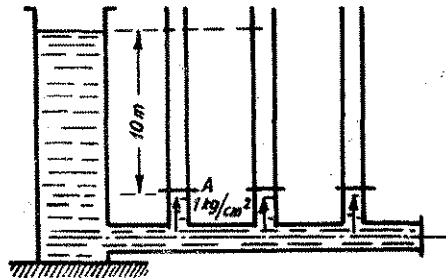
Az elegendő oltóvíz mennyiség biztosítása a tűzoltóság eredményes bevetésének fontos előfeltétele. A tűzrendészeti ellenőrzéseknél éppen ezért az egyes községek és objektumok oltóvízellátására mindig nagy figyelemmel kell lenni, továbbá az oltóvízellátás elégtelenségét azonnal fel kell ismerni és meg kell változtatni, s ezt a bevetési és riadótervekben feltétlenül figyelembe kell venni. Mivel a nagyobb távolságokra történő oltóvízbiztosítás bizonyos időt mindig igénybe vesz, a nagyobb távolságban fekvő kimeríthetetlen vízellátási hely nem teheti feleslegessé az oltóvízmedence építését vagy más oltóvízellátás létesítését.

Magától értetődik, hogy csak az olyan tűzoltóság remélhet eredményt, amely gyorsan kivonul a tűz színhelyére, a tűznél helyesen ismeri fel a helyzetet, célszerűen felhasználja a rendelkezésre álló vízkészleteket és a tűz leküzdését merészen és taktikailag helyesen végzi.

Saját, elegendő teljesítőképességű vízellátási hálózattal rendelkező helyeken legfeljebb csak a vezeték egy részének kicserélése esetén vagy a határoló részekben kell az oltóvíz nagyobb távolságra történő szállításáról gondoskodni. Községekben, hegyvidékeken, erdős vidékeken és nagyon alacsony talajvízszinttel rendelkező vidékeken kormányzatunk az eszközök készenlétbehelyezésével és völgyzáró gátak építésével lényegesen megjavítja a vízellátást. Ennek ellenére a tűzoltóság még ma is gyakran kerül olyan helyzetbe, hogy az oltóvizet nagyobb távolságra kell szállítania, hogy a tüzet eloltsa, és a veszélyt elhárítsa. A tisztek és tűzoltók ép-

pen ezért törekedjenek arra, hogy mindazokat az ismereteket elsajátítsák, amelyek ezeknek a feladatoknak a megoldásához szükségesek. Ehhez tartozik az egyes természettudományi, különösen pedig fizikai törvények ismerete — enélkül minőségi munka nem lehetséges.

Egy gépállomás felülvizsgálatánál riasztották az önkéntes tűzoltóságot. Gyorsan kiérkeztek a tűz megadott színhelyére és az egyetlen föld alatti tűzcsapról állványcsővel egy C-sugarat szereltek. Mivel a

2. ábra

kismotorfecskenő nem kapott vizet, a tűzoltás vezetője az objektumot traktorokkal és értékes aratógépekkel, többek között 2 Sztálinyec 4-gyel együtt feladta. A gyakorlat alapos értékelése többek között megmutatta, hogy a tűzoltóság végrehajtotta ugyan a gyakorlatot, azonban nem a legfontosabb súlyponti objektumon. A használt tűzcsap nem adott vizet, mert nyitva volt az a csatlakozás, amely a korábbi üzomhez vezetett. A tűzcsapról csak egy C-sugarat szereltek, mert a csap feltehetően csak csekély nyomású volt és nem adott több vizet.

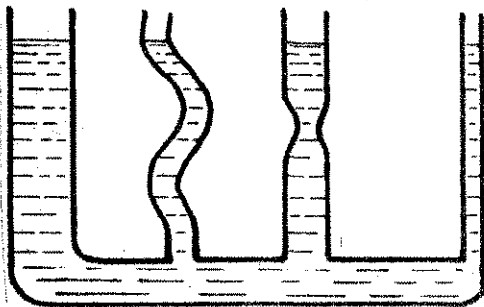
Mostani témánk keretében csak a legutóbbi megállapítással foglalkozunk. A csekély nyomás egymagában még nem akadályozza a tűzoltóság munkáját a tűz leküzdésében, mert ebben az esetben a 800 l/p teljesítményű kismotorfecskenő a nyomás fokozására rendelkezésre állt. Pontosan tudnunk kell, milyen nyomás van és milyen vízmennyiséget szállít a tűzcsap. Ezt gyakorlatilag úgy állapítjuk meg, hogy az osztóig egy B-tömlőt fektetünk ki és egy B- és két C-sugárcsövet helyezünk fel úgy, hogy mindegyik sugárcső még oltási célra alkalmas vízsugarat adjon.

Másik példa: kifejtetett tömlővezeték a gyakorlatvezető megállapítja, hogy 2 m után a manométeren alig vehető és nyomásvesztés, és úgy gondolja, hogy egész megtanult elmélet nem helyes. Megállapítása egyszerűen egy fizikai törvény megállapítása. Amikor ugyanis 3 C-sugarat fektetett ki, az előbb megállapított nyomás ellenére nem kapott oltási célra alkalmas vízsugarat. Mindkét példa mutatja, hogy a tűzoltók bevetésének sikerével, illetve a támadás nagy kétszámjával kell számolnunk akkor, ha a tűzoltást vezető parancsnok nem rendelkezik a szükséges alapismeretekkel és nem veszi figyelembe az oltóvíz biztosításának összes tényezőjét.

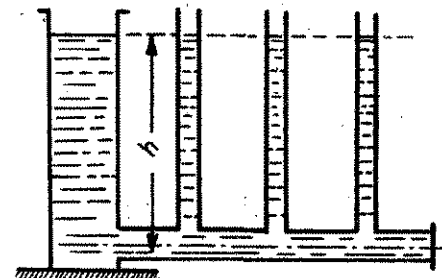
Az emberek akarától függetlenül a természeti törvényeket nem változtathatjuk meg, de mindennapi munkánkban kinttel lehetünk ezekre, sőt tekintet kell is lennünk — tehát ismernünk kell a természeti törvényeket és feladataink érdekében fel kell használnunk őket. Először azokat a folyamatokat vizsgáljuk meg, amelyek a víznek a csatlakozások, szerelvényekben és különösen a tűzoltótömlőkben való mozgásánál felleper-

A legfontosabb fizikai törvényekkel a hidrosztatika (a nyugalomban levő víz által kifejtett erők tana) és a hidrodinamika (a mozgó víz erőinek tan) foglalkozik. Ezeknek a törvényeknek a mesteri uralását a hidrotechnikában (építészet) a Szovjetunióban, a kommunizmus nagy építkezéseinek nagyszerű példái, mint pl. a Dnyeperi vízierőmű Moszkva-csatorna, a kujbisevi vízierőmű a Volga—Don-csatorna, csodálhatjuk meg. Vagy gondoljunk csak a Lenin-hegyen a Lomonoszov Egyetem vízellátására.

Az általunk alkalmazott természeti törvények egyikét a közlekedőedények (csövek) mutatja. Az egymással összekötött edényekben, (közlekedőedényekben) a folyadék szintje az egyes edényekben, ill. csövekben azonos magasságot ér el. Ez a kiegyenlítő hatás a csövek vastagságától

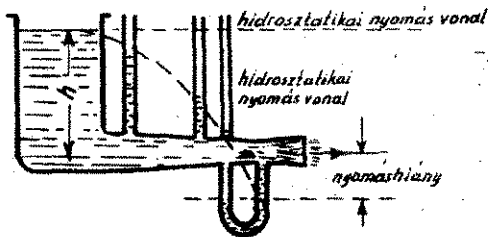
1. ábra

3. ábra

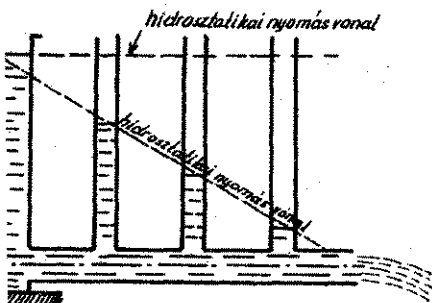

tól függetlenül megy végbe (1. ábra). A lekedőedények elvének alkalmazását vezeték hálózatnál találhatjuk meg. nek az a törekvése, hogy szintje kitűződjék, a tűzcsapokban nyomásként kezelik. Ha a vízszlop magassága az elzárt pont felett 10 méter, úgy ez a pont az „A” pontban 1 kg/cm^2 nyófejt ki, azaz minden négyzetcentifelületre 1 kilogramm nyomás hat (2. ábra). A nyomás a négyzetcentiméterületen kilogrammban (kg/cm^2) vagy

6. ábra

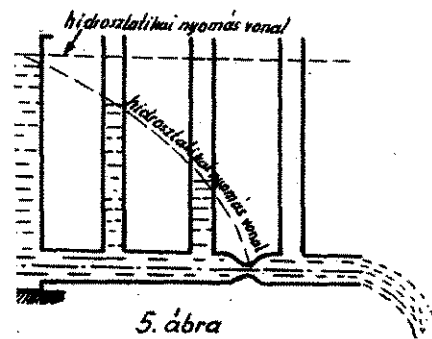
csökken, amely az elfolyás következtében csökkent nyomásnak megfelel. A súrlódási ellenállások legyőzése folytán a nyomás forrásától távolodva, a nyomás csökken. A magassági pontok összekötése megadja a hidraulikai nyomásvonalat, amely az előző, vízszintes hidrosztatikai nyomásvonallal ellentétben a kiömlési nyílás felé csökken (4. ábra).

4. ábra

lpméterben (vom) mérjük. A tűzgnál a vízszlop méterben történő felhasználás.

4. ábra szerinti csőrendszerben a kis (a) le van zárva. A felszerelt állásban a víz a tartály magasságába edik fel. Ha a nyílást megnyitjuk, a víznek a csővezetékben való mozgásban a súrlódási ellenállásokat le yőznie. Ezek a súrlódási ellenállások tkezők:

5. ábra

zben fellépő belső súrlódás; z súrlódási ellenállása a cső belső

y- és keresztmetszet-változásoknál ellenállások (könyökcső, szelep stb.). ellenállás együttes nagysága függ: zetek hosszától; zetek keresztmetszetétől (B- vagy lő); lület minőségétől (gumizott vagy tőmlő); z áramlási sebességétől a csőben ás, vízmennyiség).

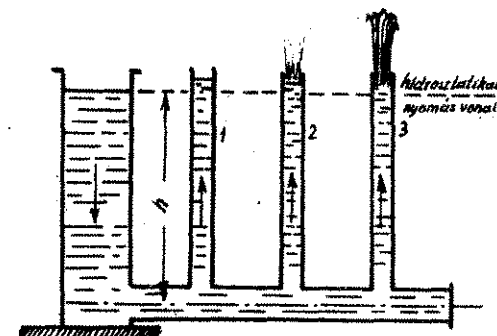
áramlási nyílás megnyitása után a állványcsőben olyan magasságra

A csőhálózat csökkentése, amíg a víz nyugalomban van, nem befolyásolja a nyomást. Ha azonban mozog (a nyílást megnyitjuk), akkor azt látjuk, hogy a csőszűkület mögött már nincs nyomás (5. ábra). Ezt pl. egy tűzcsap kipróbálásánál figyelhetjük meg. A tűzcsapnál a manométerrel eszközölt próba elegendő nyomást mutat anélkül, hogy biztosítékunk lenne arra, hogy elegendő oltóvizünk van. Feltétlenül szükséges, hogy a B- és C-sugárcső alkalmazásával a vízszállítás gyakorlatilag megvizsgáljuk.

A szűkület megfelelő kialakításával a szűk helyen nyomáscsökkenés áll fenn. Ezt a jelenséget a vízszugárvivattyúknál, habkeverőknél és ejektoroknál használják fel (6. ábra).

A folyadékokat — így a vizet is — nem lehet összehúzni. Ez a tulajdonság kellemetlen alakban, az ún. „víztűtés”-nél figyelhető meg — pl. a sugárcső vagy osztó gyors elzárásakor —, amely az értékes tömlőanyag és felszerelés megrongálódásához vezet. Ha a kiáramló vizet hirtelen zárjuk el, akkor az állványcsőben a víz magassága nem a nyugalmi helyzetnek megfelelő magasságra lesz, hanem a víz mozgási energiája a vizet feljebb nyomja (7. ábra). Ezért szükséges az, hogy a tolózárakat lassan zárjuk el.

(Folytatjuk.)

7. ábra

Nyílt levél

BODA MIHÁLYNÉNAK
KÖRMEND

Községi tűzoltóság

„KEDVES” BODA NÉNI!

Szándékosan tettem idézőjelbe a Kedves szót, mert olyan „kedvesen” fogadott Boda néni, hogy ezt bizony hosszú ideig megemlegetem...

Már lassan három hete lesz, hogy először találkoztunk — azóta is csak egyszer láttam —, mégis, ha eszembe jut ez a találkozás még ma sem tudok megfelelő magyarázatot találni arra, mi váltotta ki Boda néniől azt a szinte ellenséges, geciás magatartást. Az az érzésem, hogy egyenesen gyűlöli az állami tűzoltókat, mert ha nem így lenne, aligha támadt volna olyan hevesen ránk. Vagy lehet-e mással magyarázni kifakadását, hogy egy tiszt iskolást, egy leendő tűzoltótisztet nem hajlandó még két hétre sem beengedni a községi tűzoltóság laktanyájába — legfeljebb, ha az osztályparancsnok vagy a tiszt iskolás, vagy mindegy, hogy kicsoda, fizet — s bizonyára minél többet — a takarításért, mert nem hajlandó senki után sem dolgozni. Hiába mondta az osztályparancsnok elvtárs tréfásan is, udvariasan is, hogy erről nincs szó, mert a tiszt iskolás elvtárs után nem kell takarítani, az elvtárs elintézi azt maga is — nem használt a szép szót. Boda néni minden haragját és megvetését bőséges szóáradattal ránk zúdította. „Kedves” fogadtatás volt, mondhatom...

Bevallom, igen rosszul esett Boda néni viselkedése. Nekem más tapasztalataim vannak a községi és az állami tűzoltók barátságáról. Eppen ezért érdeklődtem másoktól Boda néniék felől, s meggyőződtem arról, hogy ebben az esetben sem a mi elvtársainkban van a hiba. En azt hiszem, annak az elvtársnak volt igaza aki — miután elmondtam neki az esetet — csak annyit jegyzett meg: mindenki olyan kalappal köszön, amilyen van neki... A maga kalapja Boda néni csúnya, közönséges kalap, megérett arra, hogy újra, a mi izlésünknek megfelelő kalapra cserélje ki!

Mindezt nem volt alkalmam szóban is elmondani magának, mert a kihelyezés alatt jóformán alig tartózkodtam Körmenden, legfeljebb aludni jártam oda, de nem a laktanyába, hanem a rendőrszre, ahol az elvtársak szeretettel fogadtak. De nem hagyhatom szó nélkül az esetet, és most e levélben kérem arra: higye el, mi — az állami tűzoltóság leendő tisztjei — rendelkezünk annyi öntudattal és fegyelmekkel, hogy megfelelően tudjunk viselkedni a vendéglátó házigazda házábanál. Sajnálom, hogy erről nem tudott közvetlenül is tapasztalatokat szerezni, de beláthatja, hogy ilyen „kedves” fogadtatás után semmi kedvem sem volt „vendégszeretetét” élvezni!

És végül csak annyit: én már nem haragszom a történetekért, csak sajnálom, hogy ilyen emlékek kell a körmendi tűzoltóparancsnok elvtársra és „kedves” feleségére gondolnom...

SUDÁR JÓZSEF
tiszt iskolás.

Erősáramú villamos berendezések létesítése 1000 V-ig

Végre megjelent az MNOSZ 1600-as „Biztonsági szabályzat erősáramú villamos berendezések létesítésére 1000 V-ig” című szabvány. Igaz, hogy eddig is használtuk, de alkalmazása, mivel még nem volt érvényes szabvány, sok vitára adott okot. A kötelező alkalmazásbavétel időpontja 1955. december 15.

Alkalmazáskor minden esetben nézzük meg a szabvány 2. fejezetét, mely a hatályra vonatkozólag ad előírásokat. A fejezet megmondja, hogy pl. bányák esetében az MNOSZ 1611. sz. szabvány előírásait kell alkalmazni; nem tartozik a szabvány hatálya alá a közforgalmi vasút munkavezetéke, gépkocsik, hajók és repülőgépek villamos berendezései sem. A leglényegesebb rendelkezést a fejezet 5. pontja tartalmazza, melyet szó szerint közlünk: „E szabvány hatálybalépése előtt készült villamos berendezésekre — feltéve, hogy azok megfelelnek a létesítéskor idejében érvényben volt előírásoknak — e szabvány előírásai csak abban az esetben vonatkoznak, ha a villamos berendezés lényeges felújításra, vagy lényeges változtatással átépítésre kerül.”

A 3. fejezet meghatározásokat tartalmaz, amelyeket használáskor meg kell néznünk. Itt találjuk meg a tűzveszélyes, robbanásveszélyes stb. helyiségek meghatározásait is.

A 4. fejezet védőintézkedéseket tartalmaz. E fejezet 4.4. pontja a tűz- és robbanásveszélyes elleni általános védelem kérdésével foglalkozik. A 4.6. pont a szükség-, biztonsági- és vészvilágítás kérdését taglalja. Ezen világítások pontos meghatározásait a 13.3., 13.4., 13.6. pont tárgyalja.

A 7. fejezet a villamos-gépek és fogyasztókészülékek kérdésével foglalkozik. Itt találjuk meg az akkumulátorhelyiség, a villamos hőfejlesztők, a reklámvilágítás, gyógyászati készülékek stb. előírásait.

A 8. fejezet a működtető és védőkészüléket tárgyalja. Ebben a fejezetben találjuk meg a biztosítóokra vonatkozó előírásokat, melyekkel a legtöbb visszaélés történik, s amelyek helytelen alkalmazása miatt a legtöbb tüzeset bekövetkezik. A 8.642. pont kimondja „Csak gyárilag behelyezett oivadó száú betéteket szabad használni. Poltozott, áthidalt vagy párhuzamos száúal megerősített oivadó betét alkalmazása tilos”.

A 9. fejezet a kapcsolóhelyiségeket, a 10. fejezet pedig a villamos vezetékeket tárgyalja. A 10. fejezetben a használatos vezetékekről táblázatos összeállítást találunk, mely segítségünkre van a vezetékek kiválasztásánál.

A 11. fejezet a vezetékek elhelyezését tárgyalja.

A 12. fejezet tartalmazza a tűzoltó rés legfontosabb előírásokat. Ebben a fejezetben megtaláljuk azt, hogy a helyiség jellegint, milyen elektromos szerelést kell alkalmazni. Így a 12.07. a tűzveszélyes, a 12.08. a robbanásveszélyes helyiségekben alkalmazandó szerelés előírásait adja meg. A szabvány mellékleteként táblázat van, amelyből a különféle jellegű helyiségek lési előírásait, az alkalmazandó lámpatípusait és fogyasztókészülékeket leolvashatjuk. A táblázat nem kötelező jellegű, hanem csak eszközként szolgál. Ebben a fejezetben találjuk meg a gépkocsiszínek, repülőgéphangár, filmfelvevő helyiségek szerelési előírásait.

A 13. fejezet színházak, mozgóképszínházak előadótermei és hasonló tömegforgalmú helyiségek villamos berendezésének előírásait tartalmazza. Ebben a fejezetben amint már láttuk, megtaláljuk a szükség-, biztonsági- és vészvilágítás követelményeit.

A 14. fejezet a felvonók villamos berendezését ismerteti.

A 15. fejezet az építkezések ideiglenes villamos berendezéseinek előírásait tartalmazza.

A szabvány használatát nagyon megkönnyíti a végén levő betűrendes tárgymutató; a szabvány terjedelmű szabványánál erre nagy segítség is van.

Újítási híradó

Balesetek megelőzése kivonuláskor

A szegedi tűzrendészeti alosztályparancsnokság laktanyája előtt úton villamos közlekedik. Előfordult már, hogy kivonuláskor a tűzoltószert a laktanya előtt elhaladó villamossal összeütközött. Az összeütközés valószínűsége növeli az a körülmény is, hogy a villamosvágányok nem az úttest közepén vannak, hanem a villamos az úttest két szélén, a gyalogjáró mellett közlekedik.

Bár eddig még nem történt komolyabb összeütközés, de az alosztályparancsnokságon szolgálatot teljesítő Rózsa Árpád tú. törm. elvtárs mégis átértékelte, hogy a legjelentékesebb összeütközés is súlyos következményekkel járhat. A tűzoltóság kivonuláskor történő baleset következményei ugyanis nemcsak a baleset színhelyén jelentkeznek az esetleges személyi vagy a gépkocsi és a benne lévő felszerelések megsérülésében. Ezen túlmenően az összeütközés csökkenti a tűzoltóegység ütközésképességét is, mert a tűzoltóság beavatkozása — ha csak néhány perccel is — feltétlenül késedelemet szenved. Ez pedig felmérhetetlen következményekkel járhat. A késedelem mulhat emberek életének és milliós értékeknek megmenntése. Az egység ütközésképességének csökkentését jelentheti továbbá, ha az összeütközésnél a szer beosztottjai vagy a szer és a felszerelések megsérülnek, s

a készenlétből — akár csak rövid időre is — kiesnek.

Ezek a gondolatok vezérelték Rózsa Árpád tú. törm. elvtársat, amikor az összeütközés megakadályozására újítást kidolgozott. Újítása alapján a tűzoltólaktanya elé a gyalogjáró szélére jelzőlámpát helyeztek. Riasztás esetén a piros jelzőlámpát bekapcsolják és erre a jelzésre a villamos — még mielőtt a laktanya elé érne — megáll.

Ötletesen oldotta meg az újító a jelzőlámpa kapcsolását. Az alosztály távbeszélő-ügyeleti szobájából az egység riasztását kézi billentyűs (morzekopogató) kapcsolóval végzik. A kapcsoló alá helyezte el az újító a jelzőlámpa kapcsolóját (mégpedig kétnyomógombos, ikerváltós kapcsolót). A riasztócsengőt bekapcsoló billentyűs kapcsoló nyomókarja alatt van az ikerváltós villanykapcsoló piros gombja. Az ikerváltós kapcsoló ugyanis a piros gomb lenyomásakor kapcsol be. A piros gomb lenyomásakor kiemelkedik a kapcsoló céljára való fekete gomb. Ez a gomb már nem a billentyűs kapcsoló nyomókarja alatt, hanem mellette van.

A riasztócsengő és a jelzőlámpa

kapcsolójának fentiek szerinti elhelyezése lehetővé teszi, hogy a riasztócsengőt működtető kézi billentyű lenyomásakor a billentyű egyben az alatta lévő piros gombot is benyomja. Ezzel bekapcsolja az utcán lévő piros lámpát. A jelzőlámpa kapcsolója egyáltalában nem zavarja a riasztás kapcsolását. A riasztócsengő billentyűs kapcsolójának első lenyomásakor ugyanis egyben — minden külön művelet nélkül — az ikerváltós kapcsoló a jelzőlámpát is bekapcsolja. Az ikerváltós kapcsoló pedig bekapcsolva is marad, és ettől függetlenül a billentyűs kapcsolóval a riasztáshoz szükséges megfelelő csengőjelzést le lehet adni, illetve kapcsolni.

A piros jelzőlámpa bekapcsolásával egyidejűleg a távbeszélő-ügyeleti szobában is meggyullad egy piros színű ellenőrző lámpa. Ennek célja a távbeszélő-ügyeleti figyelmeztetése, hogy a piros jelzőlámpa ég és a tűzoltóság kivonulása után a jelzőlámpát ne felejtse el kikapcsolni. A tűzoltószert kivonulása után a távbeszélő-ügyelet az ikerváltós kapcsoló fekete gombját lenyomja, ezzel eloltja a jelzőlámpát és egyben az el-

lenőrzőlámpát is. A kikapcsoló végző fekete gomb lenyomkor kiemelkedik a kapcsoló piros gombja, a kapcsoló készen áll az esetleges riasztás esetén a piros lámpa bekapcsolására is.

Az újító gondolt arra is, hogy a laktanyában nemcsak a riasztás történik csengőjelzéssel, hanem egyéb jelzéseket is közölnek csengővel. Riasztás nélkül egyéb csengőjelzésekről a riasztószobában nem szabad tudni, mert ez megzavarná a közlekedést és feleslegesen leállítaná a lamosforgalmat. Ezért a távbeszélő-ügyeleti szobában az a csengők kapcsolására már nem egy egyszerű nyomógomb is elhelyezett, amelyet párhuzamosan kapcsolt a csengőbillentyűs kapcsolójával. Ez a nyomógombbal történik a távon kívüli egyéb csengők kapcsolása, amikor is a lamosforgalom leállítására szolgáló jelzőlámpa piros fény gyullad ki, és így nem zavart.

Az újítás szerinti fenti berendezés a gyakorlatban jól alkalmazható riasztószobákban történő villamossal való ütközés. Az újítót, Rózsa Árpád tú. törm. elvtársat a Belügyminisztérium Tűzrendészeti Parancsnokság 300 Ft újítási díjjal részesítette.

TŰZESETEK tanulmányozása

munkaszüneti napon, a késő esti n tüz keletkezett egy ipartelep két-
ben tőzépületének földszinti helyin,
n, ahol több vagon könnyen éghető
áru volt raktározva. A tüzesetet az
eptől kb. 500 m-re levő tűzoltóság
zélő-ügyeletese vette észre. Azonnal
ta az őrséget és továbbította a tűz-
az Osztályparancsnokság felé. Mi-
jelzés az ország egyik legtűzveszé-
ipartelepéről futott be, a tűzoltási
t és hat „érdekelt” gépjárműfecs-
azonnal kivonult.

izoltási csoport parancsnoka — mint
ltás vezetője — az első parancs ki-
hoz szükséges felderítés elvégzése
a háttérparancsnoknak utasítást
hogy a területileg illetékes raj (1
al jelölve), mely 2500 l/p gépjármű-
ndóval érkezett a helyszínre, a fecsk-
tartályáról szereljen sugart és aka-
za meg, hogy az I. emeleten levő
jtartályra a tűz átterjedjen. A 2—3
al jelölt rajok — melyek 1500 l/p
nűfecskendővel érkeztek percen-
a felvonulási tervben megállapított
ási helyükre vonultak, rajparancs-
pedig az eligazító tisztnél jelent-

izoltás vezetője a felderítést folytat-
gállapította, hogy a tűz körülhatároz-
6 sugár szükséges. Továbbá megál-
ta a főcsapás irányát és utasította
érparancsnokot, hogy két osztót he-
sen el az épület jobboldali bejárat-
tehát a tűz terjedési irányával
n — és egy osztót az épület balol-
ejáratához. A háttérparancsnok a
s vezetőjének utasítását a követke-
en hajtotta végre:

2 és 3 számmal jelölt raj parancs-
utasította, hogy a felállítási helyről
essen táplálást az 1 számmal jelölt
rdőhöz.
z 5 és 6 számmal jelölt raj parancs-
az 1 számmal jelölt fecskendőről
essen 1—1 alapvezeték és a jobb-
ajtkához helyezték az osztót.
számmal jelölt raj parancsnokát ut-
hogy felállítási helyéről szereltes-
apvezeték, az osztót pedig a bal-
bejárat előtt helyeztesse el.
izoltás vezetője az osztók helyén az
s rajparancsnokoknak külön-külön
tározta a sugarak támadási irányát
datát.

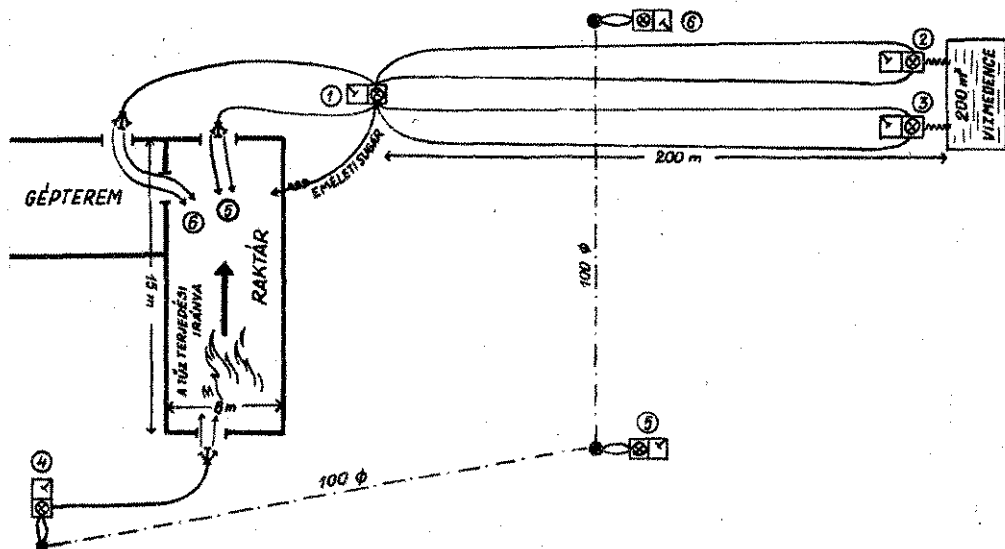
iz már hevesen égett, mikor a tűz-
a helyszínre érkezett. Rendkívül
volt tehát az első beavatkozás, hogy
a gázolaj meggyulladását következté-
vább ne fokozódjon. Ezért a tűzoltás
e helyesen tette, hogy az első ér-
aj részére olyan parancsot adott,
legrövidebb időn belül végre lehet
i: a fecskendő tartályáról szereltetett
t. A sugár, mely mindössze 2 E-töm-
lt, és 3 fő szerelbe, két percen be-
kódott, és megakadályozta a gázolaj
illadását.

igár szerelésével egyidőben a má-
részleg megszerelte a tápláló veze-
2 számmal jelölt gépjárműfecskend-
őnek a rajnak tehát már csak a
nő táplálását kellett megszerel-
légtelenítést elvégeznie és a vizet
ni a tápláló vezetékben keresztül az
mal jelölt fecskendőig, mielőtt az
er víz kifogy a fecskendő tartályá-
az 5 percen belül, mert kb. eddig
tartályban levő víz, ha a sugárve-

zető 14-es átmérőjű lövőkével és 5 atm
nyomású sugárral dolgozik.

A 2 és 3 számmal jelölt rajok további
feladata az volt, hogy három, egyenként
10—10 M tömlőből álló táplálóvezeték
szereljenek a 1 számmal jelölt fecskendő-
höz, annak érdekében, hogy az 1 számmal
jelölt fecskendő kellő vízmennyiséggel
rendelkezzen ahhoz, hogy róla az 5 és 6
számmal jelölt rajok 2—2 sugara kielégi-
tően működhessen.

Mennyi víz szükséges ehhez? Mivel ez
a négy sugár a főcsapás irányában bevetett
támadó sugár, szükséges, hogy a lehető
legerőteljesebb legyen. Ennek az igénynek
kielégítése érdekében legalább 18-as lövő-
két kell alkalmazni, 6 légkönyomás mel-
lett. Ez perkenként $519 \times 4 = 2076$ liter víz
szállítását jelenti. Ha ehhez hozzávesz-
szük még a már működő sugart, mely-
nek vízsüksége 286 l/p. Összesen 2362
l/p vizet kell szállítania a 2 db gépjármű-
fecskendőnek 4 db táplálóvezeték.

A számok bizonyítják, hogy a háttér-
parancsnok helyesen oldotta meg felada-
tát, amikor ilyen módon szereltetett, mert:

1. 200 m²-es vízmedence vize kb. másfél óráig elegendő ilyen fogyasztás mellett, tehát kielégítő mennyiségű.
2. A vízmedencéről dolgozó 2 db 1500 l/p fecskendő bőségesen el tudja látni vízzel a 2500 l/p teljesítményű fecskendőt.
3. A 2500 l/p fecskendő a perkenként 2362 liter vizet fogyasztó 5 db sugart zavartalanul tudja táplálni. Így a fecskendők teljesítménye ki van használva.
4. Az 5 és 6 számmal jelölt fecskendők tartályában vannak arra az esetre, ha működés közben bármelyik fecskendő meghibásodna, s annak helyére beállva, biztosíthatnak a tűzoltás zavartalan folytatását.
5. A vízhálózatról csak egy fecskendő dolgozik (a 4 számmal jelölt) 2 sugárral. Így vízellátása biztosított.

Helytelen lett volna az 5—6 számmal jelölt fecskendőről is sugart szereltetni, mert egy 100-as átmérőjű vízvezetékhalózat csak egy fecskendőt képes kielégítően vízzel ellátni. Helytelen lett volna az is, ha az 1 számmal jelölt fecskendő táplálását a tűzcsapon álló 6 számmal jelölt fecskendőről szereltette volna, mert ezzel megakadályozta volna az úgyancsak tűzcsapáról szerelt 4 számú fecskendő működését. A háttérparancsnok itt érvényesítette azt a taktikai szabályt, hogy inkább

a távolabbi, de biztos, mint a közelebbi, de bizonytalan vízszersési helyet vegyüik igénybe.

Mennyi nyomásvesztéssel jár 2362 l/p víz szállítása 4 db 200 m hosszú M kender nyomótömlőn? Egy vezeték 2362:4 = 590 l/p vizet kell szállítani. Ez 1,6 légkönyomásvesztéssel jár 100 m-ként, tehát 200 m-en 3,2 légkör a nyomásvesztés. Ha a 2—3 számmal jelölt fecskendő 8 atm nyomással dolgozik, az 1 számmal jelölt fecskendőnél a belépő nyomás $8 - 3,2 = 4,8$ atm lesz, ami bőven elegendő ahhoz, hogy a nyomótömlő összelapulásával ne veszélyeztesse a vízszállítás zavartalanosságát.

Helyesen tette a háttérparancsnok, hogy 4 táplálóvezeték szereltetett, mert ha pl. csak 2-t szereltet, a nyomásvesztés 3,2 atm helyett 10 atm-ra emelkedik. Hogy a belépő nyomás legalább 2 atm legyen, az 1 számmal jelölt fecskendőnél a 2—3 számmal jelölt fecskendőnek 12 atm-val kell dolgoznia. Ilyen nyomás a tömlővezeték

tűzoltó igénybevétele miatt igen könnyen tömlőszakadást okozhat, és különösen hosszabb ideig tartó működés esetén veszélyezteti a fecskendő üzembiztonságát.

Nagy tüzesetknél az egységek külön-külön, egymástól függetlenül nem tudnak eredményt elérni. Olyan tüzesetknél, ahol több egységnek kell felvenni a harcot a tűz ellen, az eredményes tűzoltó munka alapja a központi irányítás és az egységek szabályzat szerinti együttműködése. A központi irányítás alapvető feladata az egységek együttműködésének megszervezése és biztosítása. A központi irányításnak arra kell törekednie, hogy egyik raj munkáját a másikra építse fel. Ne külön-külön, egymástól függetlenül, mindig elölről kezdve szereltesse az egységeket, hanem a teljesítmény és a taktikai lehetőségek határain belül használja ki azokat az előnyöket, melyeket a már működő fecskendők nyújtanak. A később érkező rajokat úgy vesse be, hogy azok támogassák az első vonalban küzdők harcát, mert az első érkezők csak úgy támadhatnak bátran és merészen, ha bizonyosak abban, hogy a később érkezők harcukban segítik.

A tűzoltóaktívia ilyen irányú fejlesztésével válik a magyar tűzoltóság fő harci módjává a támadás, amellyel dolgozó néppunk életének és értékeinek fokozottab védelmét szolgáljuk.

György Antal
tű. őrgy.

MEGBÉKÉLES

Részlet Nagy Sándor elbeszéléséből

Hajdú megcsókolta feleségének bágyadt homlokát, aztán kabátot kanyarintva, csattogó bakancsban megetette szerződéses kocáit: majd életlen borotvájával megnyeste fekete burjánmal benőtt állát, hogy aztán marék sóval foldozgassa meg a mázát. Vakító fehér inget húzott vackos bordáira s bakancsait is gyorsan kicserélte vakondfényű ünneplő csizmákra s így, sisaknak vágott fekete kalappal hagyta el a házat. A Fő utca körül már úgy sietett, hogy az még kisebbfajta futásnak is beillett. Mikorra odaért, a gyűlés már állt. Puskás Péter falusi titkár, a gyorsbeszédű, már túl is adott a mondókáján, úgyhogy Hajdú, Juhász vótársát láthatta az asztal fölé emelkedni. Egy barna fiatalember mellett ült, akinek fedetlen fején lángot vetett a nap. Az valamit sügött a füllébe, amire a csoportelnök visszabólintott. Aztán megkezdte beszédét, mely egy-néhány mondatnál nem rúgott többre, de olyan volt, mint a harapófogó: igen belecsípett a falunépbe:

— Kedves Elvtársak! Kedves Falunép! — kezdte. — Itt az alkotmány ünnepe, a népjogok ünnepe. No, de a joggal élni kell. Mi, tévészé tagok pártunk felvilágosítása alapján élünk is vele. Az idén már nagyüzemben termeltünk tizennégy mázsát búzából, de mi a kapasokkal se vallunk szegényt és számtalan más termelvényünk is van nekünk... Nedves a föld, most is olyan, mint a derce... Aki nem hiszi, nézze meg. Már nem vigyorognak úgy rajtunk a kulákok... Háromtíz-ötven forintig kapott nálunk egy-egy tag félesztendőre, a fej-

adagon, takarmányrészen és egyéb juttatásokon kívül. nem hiszi, kérdezze meg őket. De ez csak kezdet, a jövőre? Mert rizst is fogunk termelni. Abból jön ám a székely, akik már nemcsak hatvan családdal toljuk a székely, mi nemcsak magunknak építettünk, hanem a falunépnek is, akik gyaláztak bennünket. Nyitva az ajtó, számára, aki becsületesen dolgozni akar a mi székely-

Nagy taps következett. Bozsó eközben felállt és jelezte az eddig belépetteket, a régi tagokon kívül százhusz nevet újra felszólította a gyűlés részvevőit a belépésre.

Ekkor a községház-tér legsarkából a keletkezett nagy tömegben előtűnt Hajdú István. Csizmája minden lépésnél megmozdított a felhívta rá a figyelmet. Mire az emelvény elé érte, nagy feje tele lett vérrel, vastag homlokere dagadozott, úgy feszült ki a fehér ingből, mint a piros tömlő. A csizmája fagyosabbra változott, hisz az egész falu tudta az ő kérését Juhász Kálmánnal, ő volt a legnagyobb ellenség a kisparasztok között. A tévészé tagok is megijedtek, mi lesz most? Hajdú rekedten megszólalt:

— Belépek, adhatok Bozsó egy belépési nyilatkozatot.

Bozsó a dermedt csendben szélesen elmosolyodott, köménymagok, úgy pattogtak arcán a himlőhelyek.

— Tessék, szomszéd — nyújtotta neki az ívet.

Mindenki várta, hogy valami most történni fog, de Kálmán fejét hatalmas, kék füstfelleg borította el, amitől a pipa csücske látszott ki, Hajdú Pista pedig, mint egy ből készült ostorfa hajolt a tintásüveg kútja fölé és bütykű ujjával körmölte a nyilatkozatot: 8 holdammal.

Még csak az elnöki üdvözlő kézfogás hiányzott, de az összejelkezés lett... Hajdú átkarolta Juhásznak, régi vótársának rövid vállait és sírvajakát, mint egy szopós

— Neked lett igazad, pajtás!

Az elnök is megveregette Hajdú kabáthátulját és nyújtott, a pipa a padlóra csúszott és ott füstölgött a lámpa.

— Nincsen semmi baj sógorom.

Bozsó kezdte meg kacagni őket, de pillanatok múlva egész gyűlés a hasát fogta és megtapsolták a jelenetért. Nap volt az Illimányban, amikor a Szomjas Gerő és a Petőfi-termelőcsoportba.

Ősz jön s a földet fel kell szántani...

ÍRTA: HAJDÚ ZOLTÁN

Korán hajnalban indultunk mindig, nanó kis karéj kenyeret' vágott, befogtuk két rossz, sovány tehenünk, s fejükön a hajnalfény világolt. Bimbó az egyik, Ruzsi a másik. Így hívták két kis sovány tehenünk, sok csát, meg sok hét mondtam rájuk, s zörgött az úton ócska szekerünk.

Az ekeszarvát nagyapám fogta, a barázdában elül mentem én. Lassan kérődzött, s úgy jött utánam a sovány földön két sovány tehen. Apó morgott és szidta az eget, kemény a föld, oszt gyenge a tehen, apró villámok keltek és tűntek el ráncokkal gyűrődött szeme szögletén.

A fordulóban mindig fujtattunk, s a csóka-haddal vívtam nagy csatát. Apó két karját keresztbe fonta, s mint győztes vezér nézte a határt. Messze nézett, s a jövőbe látott: tán lesz idő, hogy nem is lesz szegény! — így szólt, rám nézett, s mesélő kedve csurogni kezdett szája ereszen.

Mesélt arról, hogy szegénynek lenni rosszabb dolog, mint akár a halál, s arról, hogy egyszer majd a miénk lesz — s itt szétmutatott — az egész határ. Hogy honnan tudta, ma sem érthetem, de tudta s mindig róla álmodott, a napl gondok csak úgy ültek rajta, mint fényes tükrön csúnya sárnyomok.

Elvtársaim, ha rája gondolok, eszembe jut, hogy miénk a határ, rajtunk múlik, hogy ne legyen szegény a falu, hogy sorsunk élet legyen s ne halál. Ősz jön s a földet fel kell szántani, s vetni beléje jó élet magot — Apó, tudom, hogy az élen járna, Túrná s ültetné a vig holnapot.

Nagy idő telt el, hogy öregapám szemébe behullt az élet borsá, s könnyel, mint kövér esőcseppek peregték a sárgás muharosra. Nagy idő telt el... ő messze nézett nézzünk mi messzebb, s szemünk látni, hogy a búzából, amit ma vetünk, mi gyúrjuk meg a jövő kalácsát.

Ujjal SÁNDORFALVÁN

Részlet Kovács Béla elbeszéléséből

József tanácselnök olyan kesernyés szájjal ébredt, mintha egész éjjel lapu levelét rága volna. Alig pittyenár ott ült az irodában. Homlokán ráncok sűrűsödtek. Beletúrt a hajába, de az erős szálak nem engedtek az ujjának. Akkor vette észre, hogy meg sem fésül-

oda csendjében most nagyon egyedül érezte magát. Ártéziakút vize locsogott, a kelő napból mind több és ír fürdőzött a lefolyó tócsában. Egy ferde sugár az is betevődött, egyenesen a szoba sarkát célozta meg. En festett tábla állt a sarokban. Tegnap délután ő arancsot, hogy fessék meg őket, most mégis megdöb-önt így szemébe tolokodtak a szegénytelen betűk. A találgatás nyitotta rá az ajtót.

Táblák miatt jöttem, tanácselnök elvtárs... Hová őket? — kérdezte.

Í? Hát a falu két végébe. De ne is a végébe. Az egy-ki az országútra, hogy ország-világ lássa, milyenek Csak olvassa mindenki és újjal mutogasson ránk: t a híresek, akiket kizártak a szabadpiaci forgalom-tartják az állami fejelemet.

na áttüzesedett puskacsövön eregette volna ki, úgy a szavak a csendben. Érezte, hogy menten szétveti ha még tovább nézi a táblákat.

találgatás már vitte is azokat. A kinyílt ajtón lárma a szobába. Király József felpattant, az ajtóhoz lépett. ron egy egész processzióra való ember várakozott. c, férfiak vegyesen, még gyerek is volt közöttük.

az, népgyűlés lesz? — csodálkozott.

d vártunk, Jóska... — szólt a szaporhegyi Csányi Egyszerre körülfojták, mint kiscsibék az anyjukat. József furcsán kezdte érezni magát. Bizakodóan néztek k, hogy megszólaljon. Ilyen bizakodó szemmel néz-ker is, amikor a község szekere rúdja mellé állt. „Meg-rúd, megfarolt a szekér“ — ébredezett benne az is ha előbb még magát szánta, most valami szegény-felhasználóként fel benne. Milyen egyedül érezte magát am, itt meg hogy forrószítja a sok derék szándék! usrgott belé az önbizalom, mint az anyatej a csecsemő Megjött a hangja is, az irányító, kemény hang, amit nek elfelejtettek tőle, mert ő is elfelejtette.

erünk beljebb, elvtársak!

indult meg a sor elején, valamennyien az elnök szobá-ultak. Beszélni kezdett. Csak úgy állóhelyében, az mellől.

a van község, amelyiknek példát kellene mutatnia yi dolgozóparaszt előtt, hát a mienk az lenne. A k szele fűtta itt a homokot, amikor kánikulában l vállra emeltük a kaszát mert nem akartuk éhezve z urak bendőjét. Sztrájkba lépett — emlékeztek n arató, mert úgy kívánta akkor a becsület. Híre is országban ennek a becsületnek. Most meg megcsúfól-és benne a tanács, hibásak a parasztok. A község-nyűgy, mint a tanyasiak.

szí Józsefnek akaratlanul is tapsra verődött a tenyere. i maradt a taps, valaki le is püsszgte, erre még a i kigyúltak az arcán. Hogy jóvátegye az oktalanságát, az elnök szavára:

incs itt helye sok beszédnek! Cselekedni kell, de

ja élesen svitott, de legyűrte a szaporhegyi Farkas nég élesebb hangja:

i maradjak le a piacról, aki mindent beadtam? Azo-essék, akiknek zsírtól csöpög a szájuk, mert hártam de a beadásról mégis megfeledeztek.

lett olyan asszonyi zenebona, hogy a dróton csüngő npa ijedtében himbálozni kezdett a fejük felett.

sszonyok! — kiabálta át a lármat a tanácselnök. — értjük egymás szavát, csak beszélünk össze-vissza, i nem lesz szabadpiac!

attól sem lesz, ha a tanácselnök csak simogat, ahe-ny odacsördítene — replikázott Gyömbér Sándor.

ilán bizony verekedjek is? — húzta el a száját Király rután meg elmosolyodott a képtelen gondolatra.

it, úgy képletesen nem ártana — vágott vissza Gyöm-or, de már az ő szeme is mosolyra hunyorgott.

y József előtt ott feklődött a beadási tv. Gyorsan végig-

szánkázta ceruzáját a neveken. Akiknek szék jutott, köze-
lebb húzták az asztalhoz és leülték.

A tanácselnök hangosan olvasta a neveket. Hosszú lista volt: 54-en nem adták le a hízt, de akadtak olyanok is, akik még a tojásbeadást is elpatópólozták.

Nem jutott messzire a felsorolásban, mert a szaporhegyi Lele Mihályné nevének hallatára Farkas Imréné úgy szisszent föl, mintha darázs csipte volna meg.

— Hát... Ő is benne van a rózsacsokorban? Akkor a batyúkat cipel a szegedi piacra, hogy egy igáslónak is elég volna, de a hízt nem adta meg!... No, majd én kipörölöm belőle. — Egészen belefulladt a méregbe. Vékony, sovány arcán megfeszült a bőr, aztán bíhorszínű lett, mintha parazsat éget-tek volna mögötte...

Király József a fiókba söpörte a kimutatást.

— Végigjárjuk a falut. Én is megyek. Minden ólba bené-zünk, beszélünk minden gazdával. Tíz napon belül meglesz, amivel az államnak tartozunk. Szavamat adom rá.

— Ha mégis híja lenne, nézzenek el hozzám is — emel-kedett szólásra Kakuszi Ferenc. — Nekem csak júniusban kel-lene leadnom, de úgy kipofásodott már az a hízt, hogy akár holnap elvihetik.

Csányi Sándor sem akart lemaradni:

— Elfogyott a kukoricám, vigyék hát az enyimet is. Kec-
meregjünk ki a szegényből.

A tanácselnök melegen megrázta mindkettő kezét.

Félóra se telt belé és csatarendbe verődött egyszeriben hász ember. Párokra osztottak, úgy indultak neki a község-
nek, tanyáknak.

Király József délután a Szaporhegyet járta — amit melle-
leg csak síksághoz szokott szem nevezhet el hegynek. Kék-
vizü sömlyének és a szék fehér turzású foltjai változtatják itt
egymást az arasznyira nőtt tavaszi búzavetéssel.

— Ez a Csányi Sándor — bökött az elnök az egyik küllő-
nősen szép búzatábla felé. — Ez meg a Kakuszi Ferenc —
mutatott egy hosszú árpavetésre. — Ez meg itt Lele Mihályné
— pöckölte meg odább a sziktói kimarjujt földet. — Mert
ilyenek is vannak, szikellek emberek, meg olyanok, akiknek
a gondolkodása, mint a vadvíz. Az a szerencse, hogy több már
a vetés, mint a szék...

Igy keresgélte Sándorfalva szegényében a tanulságot. Ke-
vés ideje jut alváásra jó pár napja. Arca megnyúlt, de a régi
Király József megint. Ha kellett, szépszóval, ha az kellett, a
felelős ember szigorával számoltatta el a gazdákat...

Aprilis 30-án, tíz napra rá, hogy a törvény kirekesztette
a községet a szabadpiaci forgalomból, a kora szürküllettel két
ember lép ki a tanácsházból. A felvég felé tartanak. A hold
teli fénye megcsillan az egyik vállán. Ásó az, az veri vissza.
A község szélén megállnak.

— No, intézzük el a dolgot — mondja a tanácselnök és
belerüg az útszéli tábla oszlopába. — Mégcsak ásó se kell
ennek, úgy látom! — és leteríti az éktelen táblát.

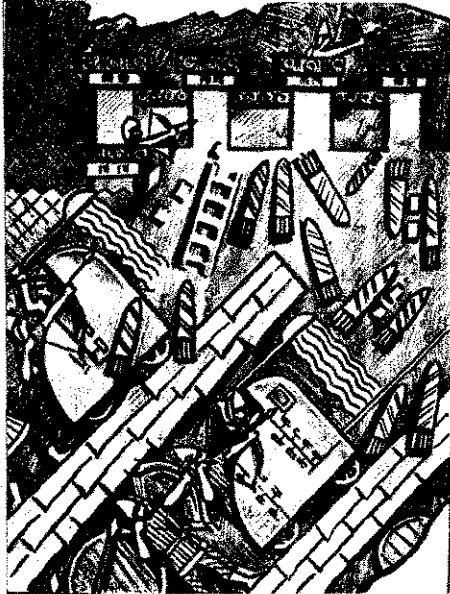
— Gyenge lábom állt a szerencsétlen — vidorodik fel a
hivatalsegéd és — tisztesség ne essék, szólván — odapök egyet
a szegénytáblára: — Nesze neked!

A tanácselnök mosolyogva nézi ezt a gesztust. Őt bizony
kissé megviselték a nappali utak, az átvirrasztott éjszakák.
Csendesesen csak ennyit mond:

— Elviharzott. Tíz nap alatt minden hiányt beadtunk.
Sándorfalva ezt megspórolhattad volna magadnak...

A tűzoltószerek fejlődésének története

talált kéthengeres szivattyúnak szívó és nyomó szelepei is voltak. A szivattyút Heron rajza szerint ismerjük. Arról, hogy szélkazanja volt-e vagy sem, a leírás nem tesz említést. Vitruvius ezt a fecskendőt „Machina Ctesibii”-nek, Ktesibios gépének nevezte el.

Ha Ktesibios nem látta el gépét szélkazánnal, így ezzel kétségtelenül tanítványa, Heron egészítette ki a fecskendőt. Ezt a feltevést több oldalról kétségbevonták ugyan, és azt állítják, hogy a Vitruvius által „catium” elnevezéssel jelölt géprész csupán tölcser és Ktesibios, illetve Heron fecskendőiben a villa alakúan összefutó csövek egyesítésére és a nyomó szelepek elhelyezésére szolgált. Erre a célra azonban nem volt szükség nagyobb tartóra, mint ahogy az a fenti rajzon van, ezért a „catium” szónak „mély tá”, „üst” vagy „kazán” szóval való fordítását teljes mértékben helyesnek fogadjuk el.

Így tehát helytálló az a feltevés, hogy Heron gépén valóban volt szélkazan. Ezt egyébként Vitruvius leírásában is olvashatjuk, melynek szó szerinti fordítása így hangzik: „ebből a kazán veszi fel (a vizet) és a légnyomás segítségével a csöbe hajtja.”

Heron tehát a róla Heron labdájának elnevezett edényt fecskendőjénél alkalmazta, ami mai értelemben a szélkazánnak felel meg. A forduló cső, a gölynyak őse szintén Heron találmánya. A „Kisérletek levegővel” c. könyvében ennek szükségességét a következő szavakkal magyarázza: „mert az egész gép elfordítása túl nehézkes, szükség esetén ezenkívül nagy idővesztéssel is jár.”

Ktesibios és Heron találmányai időnként folyamán feledésbe merültek és azok, akik betekintettek az eredeti görög művekbe, vagy maguk is másoltak ilyeneket, csupán az írott szövegekkel, nem pedig a találmánnyal törődtek, s a rajzokkal sem tudták mit kezdeni. Olyanok pedig, akik ezeket a találmányokat hasznosítani tudták volna (mechanikusok és kézművesek), nem jutottak hozzá a forrásmunkákhoz. Ktesibios és Heron találmánya így nem válhatott a közönség hasznára, mert a különböző és nagyszámú tüzesetekről szóló leírásokban ebben az időben egyetlen fecskendőt sem említettek.

A tűzoltószerek történetét vizsgálva, feltétlenül említést kell tennünk arról is, hogy Európában a római birodalomban találkozunk az első szervezett tűzoltósággal. Történelmileg bizonyított, hogy Rómában az időszámítás előtti 22. évben Marcus Egnatius Ru-

fus aedilisnek (magasrangú állami tisztviselő) rabszolgákból alakított magán tűzoltócsapata volt és ez a csapat a tüzeseteknél a nép hasznára működött.

Ugyanebben az évben Augustus császár rabszolgákból 600 főnyi tűzoltóságot alakított. Ez volt az időszámítás kezdete utáni hatodik évben már 7000 fő számú, katonailag is szervezett tűzoltó- és rendfenntartó csapat magva.

Rómának abban az időben mintegy 1,5 millió lakosa volt, akik a rendezetlen, zsúfolt városban nagyrészt fából épített házakban laktak. A várost még jobban szűkítették a szűk sikátorok és az árusok bódéi. A főzést nyílt tűzhegyeken történt. A világitást fáklyák és nyílt olajlámpák szolgáltatták. Nem csodálkozhatunk tehát, ha gyakran pusztított tűzvész a városban. Az időszámításunk után 64-ben történt — Neró császár gyújtogatásának tulajdonított — nagy tűzvész tanul-

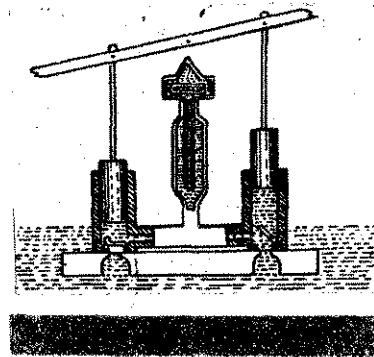
ként alkalmazott mar, amelyet a tűzig vezettel ködtetése úgy történt, l syphonra deszkát tettek deszkára rálépve nyon a vizet. Ezzel a módszer mészetesen nem tudtak jes sugarat előállítani, d rekkal való tűzoltáshoz mégis haladást jelent a módon történő szállítás ve tűzre-juttatása.

Az ásatások során tö gattyús szivattyú is ke ugyan a római időkben, Trierben egy 8 méter r fenekéről kiásott „r melynek rajzát közöljü ban ezekről a leletekről lapították meg, hogy v leg kütszivattyúk voltak tűzoltói célt szolgáltak.

A tűzoltóegységek fe seire a különböző ké és tárgyi emlékek me egyes osztagok elnevez támpontot adnak. A r iusok a syphon kezé aquariánusoknak pedi szerzés volt a feladat említtük meg, hogy l annakidején már igen vízvezeték volt, s ezenk tároló medencék is állt oltalom rendelkezésére gileket (a köztűzoltókai tunból (spanyolfüvből) vedreik után a „gúnynévvel illették. A r rongyokból, takarókt varrt, megnedvesített vitték magukkal a tűz szédos épületek védelm ruvius szerint a cen zsákok és vízes párná s ezeket, valamint a r ecettel itatott, pelyváv töltött, kétszeresen állatbőröket a tűz tov sének megakadályozás keztek felhasználni.

Létrákból, tűzhorgok telekből és különböz eszközökből állottak n mai tűzoltók felszerelé bekben felszereléseik érve a páncélatot is egyeztek a légionárius nák felszereléseivel. A tumi ásatásoknál anyagok rekonstrukció bizonyítja. A páncélz védte a harcost vagy tót az égési sérülése emellett teljes mozgá séget biztosított szár szervezetszerű tűzoltó lett a rómaiaknál fejl először az önkéntes szervezete is.

(Folytatjuk.)

ságaképpen a házakat már köböl kellett építeni, és az utcák szélességét is szabályozták.

Az ismertettett körülmények nagyon is indokolták tették, hogy a tűzvédelem biztosítására tűzoltóságot hozzanak létre. A tűzoltók viszonylag nagy létszáma arra mutat, hogy nem voltak nagy oltóhatást biztosító felszerelések és a tüzek oltásánál főleg kézi eszközöket használtak.

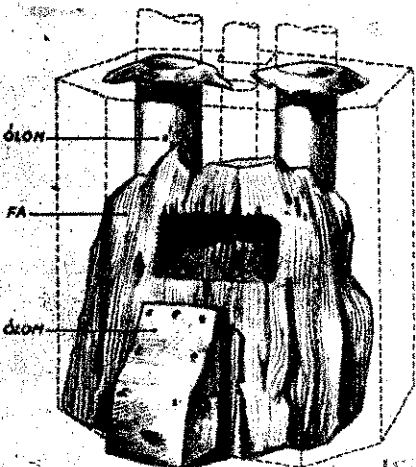
Mielőtt a kézi eszközök ismertetését megkezdénénk, tisztáznunk kell a „syphon” (szifon) fogalmát. A „syphon” elnevezést egyes szakírók Ktesibios gépének tekintették, ezt azonban nem tudták elfogadható módon bizonyítani. Azt az értelmessé kell inkább elfogadnunk, hogy a „syphon” állati bőrből összevarrt zsák volt, olyasmi, mint a sivatag lakóinak víztartó bőrtömlője. A vízzel megtöltött bőrszákhöz csatlakoztatták Traianus császár uralkodása idején az Apollodorus építész által a nyomótömlő őse-

1924. II.

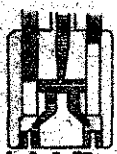
A régi tűzoltóvonatkozású feljegyzések és emlékek között kutatva, eljutottunk egy olyan köemlékhez, amely tudomásunk szerint a legrégebb tűzoltási jelenetet ábrázoló mű, mert mintegy 2800 évvel ezelőtt készült. Ez a köemlék a Ninive melletti Nimrudban végzett ásatások során került napvilágra.

A kőbe vésett relief várostromot ábrázol. A várbeliék égő fáklyákkal igyekeznek felgyújtani a támadók fából készült harcosait. A korabeli „kézi tűzoltókészülék” egy hordó vízből és egy hosszú nyelű, nagy kanálból állt. A képen jól láthatjuk, hogy a támadó harcosok egyike ilyen nagy kanálból öntött vízzel oltja a ledobált fáklyákat. Az eredeti köemléket Londonban őrzik.

Időrendi sorrendben a tűzoltófelszerelésre vonatkozó következő adat az időszámításunk előtti 250. évből való. Egy régi feljegyzést olvasva megtudjuk, hogy Alexandriában Ktesibios olyan készüléket talált fel, amelyet az első tűzoltófecskendőnek tekinthetünk. Vitruvius római író leírása szerint a fel-

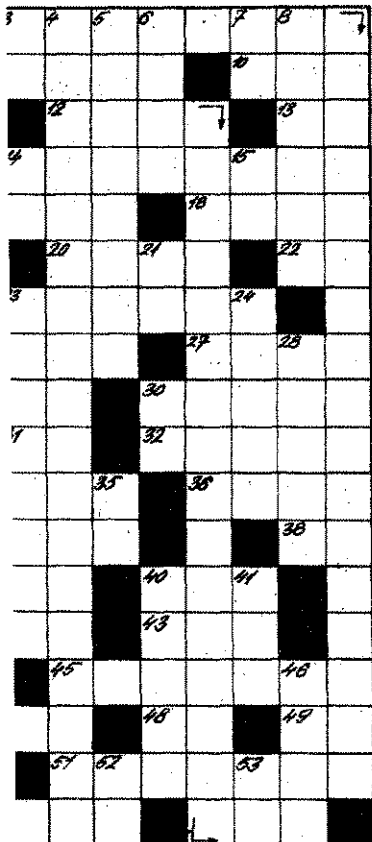
szívó és nyomó szivattyú
A RÓMAI KORÓBÓL
HELYENNYEL: SABLON, METZ MELLETT!

EJTŐRŐ

VIZSZINTES SOROK

NÉPKÖZTÁRSASÁG ELNÖKI
 ÁNAK 1955. ÉVI 17. SZÁMÚ
 NDELETÉVEL HOZOTT INTÉZ-
 (Folytatása: függőleges 11., 4.,
 12. és függőleges 40. sorok). 9. Nő-
 e, névelővel. 10. ...-muri, re-
 darab és film cím. 11. Van ilyen
 . Indulatszócika. 14. Virágcsokor,
 (ék. felesleg). 16. Várhegy és
 y közé eső terület (Rácváros).
 -cséplő gép márkája. 19. Kerget.
 ia város. 22. Kertész teszi (Viz-
 ltt készül a „Magyar Tűzoltó”
 a verj! 27. Nem kell sokat ma-
 neki. 29. Medália (vissza). 30.

kedési eszköz (névelővel). 31.
 lé írják. 32. Nem ezért! 33. Ha-
 i. Fálná. 37. Vércsatorna, ket-
 ötte egy E betű. 38. Névelő. 39.
 is, meg rossz is! 40. Angolszász
 42. Kevert szeg. 43. Felkiáltó
 4. Mutató szó. 45. Tevés csapat.
 vissza! 48. És latinul és fran-
 Kettősbetű. 50. Szamárhang. 51.
 sen (ék felesleg) és tiltó szócika.
 51. sor második szava, de kettőz-

FÜGGŐLEGES SOROK

rt ital! 3. Gábor Sándor. 5. Van
 6- és tengerrész. 6. Háziállatok. 7.
 nk, de visszafelé! 8. Már min-
 fejeződött ez a mezőgazdasági
 t. A betűsor kezdete. 15. Építés-
 sztérium. 17. Névelő. 21. Olasz
 3. Bajor város. 24. Kémiai elem,
 g. 26. Ritka ellentétes kötőszó.
 szmunkahely. 30. Azonos magán-
 34. Trópusi vadállat. 35. Rag.
 A mi vasutunk! 46. ÁNNG. 52.
 53. Gyerekköszöntés!

isül be kell küldeni a vízszintes
 és folytatásait.
 isi határidő: 1955. szeptember 25.

MIÉRT nem nyújt kellő védelmet a vízadagolós traktor-szikrafogó?

A mezőgazdaság szocialista
 átszervezésében egyik legdön-
 több tényező a gépesítés. En-
 nek megfelelően felszabadulá-
 sunk óta egyre több traktor-
 ral gazdagodik a magyar me-
 zőgazdaság. A traktorok mind
 szélesebb és nagyobb számú
 alkalmazása parancsolólag fel-
 vetette a traktorok tűzvédel-
 mi problémáit és ezen belül
 különösen a szikrafogók kér-
 dését. A tűzrendészeti társadal-
 masításának szép eredményét
 mutatta, hogy az ipar és a
 tűzoltóság szakemberei mellett
 a mezőgazdasági dolgozók,
 traktorosok és sokan mások is
 behatóan foglalkoztak a trak-
 tor-szikrafogó problémáinak
 megoldásával. Ennek követke-
 zésében az országban — számos
 újítás alapján — különböző
 rendszerű szikrafogók kerül-
 tek használatba. Ezek között
 meglehetősen nagy számban
 található vízadagolós (viz-
 porlasztásos) szikrafogókat,
 mint ahogy azt a „Magyar
 Tűzoltó” júniusi számában is
 olvashattuk.

Az ország különböző részein
 több gépállomáson is előszere-
 tettel alkalmazták a vízadago-
 lós traktor-szikrafogókat,
 ezért a Belügyminisztérium
 Tűzrendészeti Parancsnokság
 mélyreható vizsgálat alá vette
 ezt a szikrafogótípust. A meg-
 tartott gyakorlati vizsgálatok
 igazolták a Tűzrendészeti Pa-
 rancsnokság és a szikrafogók
 megoldására alakított szakértő
 bizottság megfontolásait, ame-
 lyek alapján eddig sem járult
 hozzá a vízadagolós szikrafogók
 alkalmazásához.

A gyakorlati vizsgálatnál is
 bebizonyosodott a vízadagoló-
 s traktor-szikrafogónak az
 az alapvető hiányossága, hogy
 a víztartálytól a kipufogó-
 csőbe vezető csővezetéknel
 gyakran fordul elő dugulás,
 sőt csőtörés is, ami a traktor
 erős rázása is elősegíti. A
 könnyen és gyakran előforduló
 üzemzavarok esetén pedig a
 traktor szikrafogó nélkül jár,
 ami állandó tűzveszélyt jelent.
 Ugyancsak az alapvető hiá-
 nyosságok közé tartozik, hogy
 a szikrafogó működése a víz
 kifolyásakor szintén teljesen
 megszűnik. Ez lényeges hát-
 rány a többi típusú szikrafogó-
 gal szemben. A többi szik-
 rafogónál nem szűnik meg mű-
 ködni, sőt a lerakódások a
 szikrafogó nyílásait szűkítik,
 ami a szikrafogást fokozza.
 A szűkült nyílások egyben a
 motort is jobban fojtják, ami
 a traktor teljesítményét le-
 csökkenti. Ez pedig figyelmezteti
 a traktorost a szikrafogó-
 n és a kipufogócsőben lévő
 lerakódások eltávolítására. A
 kitisztítás elmulasztása követ-
 kéntében keletkező nagyobb
 lerakódások időnkénti levalása
 ugyanis tűzveszélyt okoz.
 Ilyen figyelmeztető jel azon-
 ban a vízadagolós szikrafogó-
 gónál nincs.

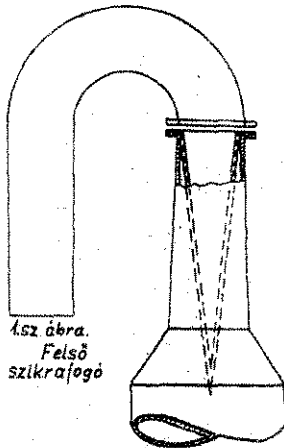
A traktoron elhelyezett víz-
 tartály a vízadagolós szik-
 rafogók 17-18 liter/óra vízfo-
 gasztásához képest meglehető-
 sen kicsi. Tehát a víztartályt
 meglehetősen sűrűn kellene
 vízzel feltölteni. Erre azonban
 a traktorost semmi sem fi-
 gyelmezteti, így könnyen elő-
 fordul, hogy egyéb felelősség-
 teljes munkája között erről
 megfeledkezik. A víz arány-
 lag rövid idő alatt bekövetkező
 kifogyása esetén pedig
 a szikrafogó nem működik, és
 ilyenkor a traktor állandó
 tűzveszélyt rejt magában.

A vízadagolós traktor-szik-
 rafogóval végzett méréseknél
 megállapítható volt ugyan,
 hogy üresjárásakor a kipufogó
 gáz mért hőmérséklete 56 C°
 volt a vízadagolás nélküli 100
 C° mért hőmérséklettel szem-
 ben, azonban a traktor terhe-
 lésekor viszont vízadagolásnál
 a kipufogó gáz mért hőmér-
 séklete 110 C°-ra vízadagolás
 nélkül pedig 140 C°-ra emel-
 kedett. Sőtétben megállapít-
 ható volt, hogy a traktor ki-
 pufogójából vízadagolósor is
 jönnek ki gyújtóképes szikrák.
 A kipattanó szikrák egy ré-
 sze meggyvörös színű, jelen-
 tős része pedig cseresznye-pi-

gyuló anyagot (szalma, papí-
 ros stb.) tartottak. Mivel a ki-
 pufogócső végénél ezek nem
 gyulladtak meg, azt hitték,
 hogy a szikrafogó jóságára ezzel
 igazoltnak vehető. Az ilyen
 szikrafogó-vizsgálat, ha nem is
 rosszulindult, de feltétlenül
 megtévesztő. A kipufogócső
 végéhez tartott tűzveszélyes
 folyadékkal átitatott könnyen
 gyuló anyagot ugyanis telje-
 sen kipufogógáz veszi körül.
 A kipufogógáz pedig különböző
 gáz, azzal tehát éges nem jü-
 het létre, sőt vele az éges
 éppen megszüntethető. Ez ké-
 pezi alapját a gázzal való ol-
 tásnak és különösen a száraz-
 oltó gépjárművel történő tűz-
 oltásnak, ahol éppen a kipu-
 fogógázt, a tűzveszélyes folya-
 dék égéstermékét használják
 fel tüzoltásra. Ilyen vizsgálati
 móddal tehát nem állapítható
 meg a szikrafogó jósága, de
 besötétítés után — mint ahogy
 azt leírtuk — a traktor változó
 terhelésekor egyszerűen előtű-
 nhet a szikrafogók alkalmaz-
 hatósága.

Tudatjuk olvasóinkkal, hogy a
 szikrafogók megoldására ala-
 kított szakértő bizottság munká-
 jának eredményeképpen a Bel-
 ügyminisztérium Tűzrendészeti
 Parancsnokságga, egyetértés-
 ben a Földművelésügyi Minisz-
 térium Gépállomások Főigazga-
 tósága VIII. 63-78/1955. számú
 utasítást adott ki. Ez a trak-
 torokkal kapcsolatos tűzrendé-
 szeti előírások között részle-
 sen szabályozza a traktorok
 szikrafogóját. A felül kipufogó
 traktorok tetéjébe az eddigi
 szikrafogón kívüli az 1. sz.
 ábrán látható szikrafogó kúpot
 kell helyezni és csépléskor te-
 relő csőkönyököt is kell felsze-
 relni. Az alul kipufogó trak-
 torok kipufogócsővébe pedig
 két szikrafogó kúpot kell he-
 lyezni, és a kipufogócső vé-
 gére terelőcsőket kell helyez-
 ni. (2. sz. ábra.) A szikrafogó
 kúpok 3 mm ályukbőségűek.
 A külső szikrafogó kúp csúcs-
 szöge nem lehet nagyobb 20
 foknál.

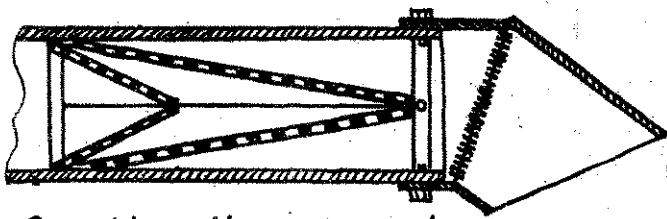
Még a fent leírt, jóváhagyott
 szikrafogókat széles körben
 megvalósították, a vízadagolós
 szikrafogóknál — ezek hiányos-
 ságainak csökkentésére — ad-
 díg is meg kell követelni,
 hogy a kipufogócsőbe, 3 mm
 g lyukbőségű és 20 foknál nem
 nagyobb csúcsszögű szikrafogó
 kúpot helyezzenek.

1.sz. ábra.
 Felső
 szikrafogó

ros színezetű volt. A vízadagolós
 ellenére is pattantak ki
 jelentős számban olyan nagy
 méretű szikrák, amelyek még
 15-20 mp-ig láthatóan izzó ál-
 lapotban voltak. Az ilyen szik-
 rák pedig gyújtóképesek.

A vízadagolás nélküli trak-
 tor vizsgálatok kipattanó szik-
 rák teljes egészében élénk
 cseresznye-piros színűek voltak.
 Ezzel szemben a fentiek szeri-
 nel színváltozás a bepor-
 lasztott víz hűtő hatásának
 tulajdonítható. A bevezetett
 víz hűtőhatása azonban a fenti
 gyakorlati tapasztalatok szerint
 nem elegendő, mert a nagyobb
 méretű szikrákat nem képes
 megfelelően lehűteni, és így
 azok továbbra is gyújtóképe-
 sek, tehát tűzveszélyt jelenté-
 nek.

2.sz. ábra. Alsó szikrafogó

A vízadagolós szikrafogó
 vizsgálatánál szerzett tapasz-
 talatok fent leírt ismerteté-
 séből is megállapítható, hogy
 a traktorok kipufogócsővébe
 történő vízadagolás nem oldja
 meg a szikrafogó-problémát
 megnyugtató módon, mert csak
 kismértékben csökkenti a
 gyújtóképes szikrák szabadba
 jutásának valószínűségét.

Szükségesnek tartjuk meg-
 jegyezni, hogy a szikrafogók
 vizsgálatánál többben úgy igá-
 zolták a különböző szikrafogó-
 k jóságát, hogy a traktor
 kipufogójának végéhez benzín-
 nizzel vagy más tűzveszélyes
 folyadékkal átitatott, könnyen

Helyesbítés

Augusztusi számunk 21. oida-
 lán közölt „Miért kellett fel-
 emelni a kézi tűzoltókészülé-
 kek biztosító szelepeinek nyom-
 mását?” című cikk utolsó be-
 kezdése helyesen így hangzik:
 „Felhívjuk olvasóink figyelmét,
 hogy a szabvány módosításának
 megfelelően a „Tűzoltókészülékek”
 c. könyvben a vízzel és porral oltó
 tűzoltókészülékek leírásánál
 helyesbítették, hogy a készü-
 lék 12 kg/cm² nyomománál
 nyíló rugós biztosító szelepet
 kell elhelyezni.”

ves a bajai alosztály fúvózenekara

vel ezelőtt alakult a bajai fúvózenekara. A 10 tagú ttes annakidején kölcsön-el kezdte meg munkájd a későbbiek folyamán és beíró támogatással — t hangszerekkel rendel-

l fúvóegyüttes egyéves : során számos párt-, tűz- kultúrális jellegű megmoz- rendezvényen szerepelt ko- errel annak ellenére, hogy kezdetben — mintegy 3 át — kapott anyagi segít- azóta saját erejéből tartja át. úttest a bajai helyőrség ak segédkarmestere pat- kinek nagy része van ab- ty egyéves működése so- nényekkel járó fejlődésen szűti a zenekar.

űsörös est Gyulán

2 gyulai tagozata augusz- este vízi- és tűzijátékkal ttt műsoros balett-estet a gyulai parkban. Az elő- t olyan nagy volt az ér- hogy az előadás napjára den jegy elzogyott; a üdhelyeken kívül még zéket kellett biztosítani s is sokan állva nézték vé- adást. A színvonalas mű- ves fővárosi művészek, esek, a MÁVAG balett- s Állami Tűzoltóság eszt- ara szerepeltek nagy sí- jl sikerült rendezvény- ly erkölcsi és anyagi sí-

SPORTHÍREINK

BM-BAJNOKSÁG

A BM-bajnokságok megrendezé- sére elsősorban 1964-ben került sor. A tavalyi évben hat sportágban még csak férfiak vehettek részt a bajnoki címért folyó küzde- lemben, az idén azonban már 9 sportágban — köztük ötben nők is — indulhattak a Belsőminiszté- rium dolgozói. A fejlődést az is mutatja, hogy az idén 130 száza- lékkel többen vettek részt az alap- fokú és középfokú bajnokságokon. Labdarúgásban pl. országos viszony- latban 219 csapat vett részt az alap- és középfokú versenyeken, s a döntőbe jutott négy csapat, kör- mérkőzés formájában dönti el a bajnokság sorrendjét. Röplabdában 280 csapat (férfi és női) indult a BM-bajnokságon, és a döntőben négy férfi és hat női csapat kör- mérkőzés alapján dönti majd el a helyezések sorrendjét. Atlétikában és úszásban a rendezőség kétszer annyi számot iktatott be, mint ta- valy.

A versenyekre való felkészülés révén elérhető, hogy a BM dolgo- zóinak széles rétege ne csak al- kalmoszerűen, hanem rendszeresen és céltudatosan eddze magát, gy- akoroljon — ha nem is versenyzési szándékkal — egészségének meg- óvása, szervezetének felújítása, munkaerejének fokozása és egyú- talan hasznos időtöltés, szórakozás céljából. A tömegek bevonása a rendszeres testnevelésbe egyúttal a minőségi sportot is szolgálja.

RÖPLABDA

Befejezéshez közeledik a buda- pesti egységek részére kiírt röplabda-bajnokság. A 15. forduló után már csak egy veretlen csapat áll a mezőnyben, az V. kerületi al- osztály csapata, s mögötte egy vere- séggel az RM-alosztály következnek. Az utolsó fordulóknak színvonalas küzdelmekben az alábbi eredmé- nyek születtek: V. ao.—VI. ao. = 3:0, VIII. ao.—IV. ao. = 3:0, 17-es önaló—XXII. ao. = 3:0, XIX. ao.: XIII/A ao. = 3:0, XIII/A ao.—VIII. ao. = 1:3, V. ao.—IV. ao. = 3:2, IX. ao.—XV. ao. = 3:2, RM ao.—VI. ao. = 3:2, V. ao.—XIII/A ao. = 3:0, VIII. ao.—XXII. ao. = 3:0, XV. ao.—17-es önaló = 3:0, VIII. ao.—XIV. ao. = 3:0.

Az egyes fordulóknak több mér- kőzés elmaradt. Ez nem válik dí- cséretére sem a rendezőségnek, sem a versenyen meg, nem jelent alosztályoknak. Különösen a XIII. alosztály B csapatának, a XIV. al- osztálynak és a IV. alosztálynak vannak elmaradt mérkőzései. He- lyes lenne, ha testületünk tagjai fokozott mértékben ügyelnének a sportfegyelm betartására.

Lapzártkor értesültünk, hogy az V. ao. utolsó mérkőzését játék nél- küli megnyerte, mert ellenfele nem állt ki. Ezzel a győzelemmel az V. ao. — veretlenül — ismét baj- nokságot nyert.

VIDÉK

KALOCSA

A kalocsai tűzrendészeti alosztály beosztottai komoly gondot fordít- nak a sportélet fejlesztésére. A politikai és szakmai továbbképzés mellett a sporteredmények elérésé- ben is élen kívánnak járni. Felis- merték a sport jelentőségét, tud- ják, hogy a szolgálatban való ma- radékaltalan helytállást nagymérték- ben elősegíti, illetve megkönnyíti a sokoldalú testedzés. A sport meg- kedvelésében nagy szerepe van a- nak, hogy maga a pártszervezet titkára és az alosztályparancsnok jár elől jó példával. Ott találjuk őket a labdarúgó- és a röplabda- pályán is, amint lelkesen kergetik a labdát és buzdítják társaikat. A sportolás eredménye nemcsak a test felújításában és jellemfor- málo, fegyelmező hatásában mutat- kozik meg, hanem elősegíti a bel- ügyi szervek kölcsönös megértését is. A járási osztály Dózsa labda- rúgó csapatában együtt játszik a büntügyi osztály vezetője a nyo- mozó elvtársakkal, és a tűzoltó elvtársakkal. Nagy segítséget nyújt a járási osztály sportmunkájában az osztály helyettes vezetője is. Ez az együttműködés a kölcsönös meg- becslés, a megértés záloga.

A kalocsai járási osztály labda- rúgó csapata a megyei osztályok csapataival játszott körmérkőzés eredményeként a tavaszi forduló- ban a harmadik helyen kötött ki. Nem elégszenek meg azonban ez- zel a helyezéssel, szorgalmasan gy- akorolnak és az őszi fordulóban a táblázat élére akarnak kerülni.

Röplabda csapatuk a tavaszi for- dulóban az első helyen végzett, és ezt a helyezést meg is akarják tar- tani. Ezt heti rendszeres edzések- kel igyekeznek elérni. Az alosztály dolgozói egy második röplabda csapatot is kiállítottak. Ez a csapat a községi önkéntes tűzoltósággal ápolja a kapcsolatot, barátságos mérkőzéseket játszik a községek tűzoltócsapataival. Ezek a mérkő- zések alkalmasak arra, hogy elmé- lyítsék a kapcsolatot a községi tűz- oltóságokkal, s ennek eredménye- ként a szolgálattal összefüggő fel- adatokat is sikeresebben oldják meg.

EGER

A tűzrendészeti osztályparancs- nokság és az egeri alosztály dolgo- zói a helyi Dózsa SE kezdeménye- zésére beneveztek a VIT jelvény- szerző próbákra. A próbák során különösen jó eredményeket értek el tűzoltó elvtársaink a gránátve-

A V. kerületi alosztály csapata a 15. forduló után a bajnokság mezőnyében.

és a 100 m-es síkfutásban. Összesen 26 tűzoltó elvtárs szerzte meg a VIT-jelvényt. Az osztályparancsnokság röplab- da-csapata folytatni kívánja jó szereplését és szorgalmas edzések- kel készíti a városi TSE által kiírt röplabda-bajnokságra.

SZTÁLINVÁROS

A sztálinvárosi alosztály beosz- tottai egyre jobban bekapcsolódnak a sportéletbe. Labdarúgó-csapatuk augusztus hónap folyamán három barátságos mérkőzést játszott. A Sztálin-vasmű iparörsgg ellen két ízben is 4:3 arányban, a Gépgyár rendészeti osztálya ellen 5:2 arány- ban győztek.

A labdarúgás mellett sokan hódol- nak a röplabda sportnak is: 17 elvtárs lépett be a helyi Dózsa sport- kör röplabda-szakosztályába.

SZOLNOK

A BM Szolnok megyei Főosztálya július hó 30-án rendezte meg a BM- bajnokság megyei döntőt a labda- rúgás és röplabda kivételével. A szolnoki tűzrendészeti alosztály dolgozói közül 18 tűzoltó elvtárs vett részt a megyei döntő küzdel- meiben.

A kerékpárversenyben Ignác szkv. elvtárs a második, Kozák tőrm. elvtárs a negyedik, Rékasi tiz. elvtárs pedig az ötödik helyet sze- rezte meg. A nők részére rendezett kerékpárversenyt Czakó Borbála szkv. elvtárs nyerte meg, mögötte Kővári Erzsébet II. o. segédtiszt ért a célba. A lövészversenyen Lu- kovics őrm. elvtárs győzött, Nádas szkv. elvtárs a harmadik, Pályi hdgy. elvtárs a negyedik helyet szerezte meg, Czakó Borbála szk. elvtárs a női lövészversenyt is megnyerte. Csapatversenyben is az alosztály versenyzői győztek. Az atlétikai versenyeken Ignác szkv. elvtárs 1500 méteren és Czakó Bor- bála szkv. elvtárs a női 400-as ver- senyen győzött. A 3000 méteres sík- futásban Seres őrv. elvtárs máso- dik, Kalocsa tiz. elvtárs harmadik helyezést ért el. Az esti úszóver- senyeken Farkas tiz. elvtárs a má- sodik helyet szerezte meg. Vég- eredményben az alosztály dolgozói hét első, hét második, öt harmad- dik, három negyedik, három ötö- dik és egy hatodik helyezést értek el. s a szolnoki alosztálynak 180 ér- tékes pontot szereztek. Legeredmé- nyesebb versenyzőjük Czakó Bor- bála elvtársnő volt, aki egymaga öt első és két második helyezést ért el.

A versenyeken elért sikereknek a versenyzőkön kívül Kerekes Gyula hdgy. elvtárs, sportfelelős, Kucsara Károly ahdgy., alosztály- parancsnok elvtárs és Nyitrai Bar- nabás tőrm. elvtárs is részesei.

A BM-bajnokságon a szolnoki alosztály egyik csapata.

elyi elvtársak segítsége

helyi elvtársak segítsége nrég fejlődött be Vin- és Zalavár községekben zertárak építése, illetve . A két szertár építési és munkálatait teljesen az kollektívája végezte. Az gítség, amelyet az állami a két község önkénte- újtottak, újabb bizonyí- stületi élet minden vona- yilvánuló szoros kapcsó-

BUDAPEST

VIVÁS

A vivók Balaton-bajnokságában tűzoltósportolók kitalónban szere- peltek. A férfi vízivívó-bajnokság döntőjében igen heves küzdelemre került sor. Hármás holtverseny alakult ki az első helyen, és újr- vivás után dönt el a verseny Földi Attila tíz hdgy. javára. Hatodik helyen Murai Antal tíz. hdgy. vég- zett.

A párbajtőr-bajnokságon 46 ver- senyző indult. Már az első forduló- ban meglepetést keltett több is- mert vívó kiesése. A győzelmet — meglepetésre — holtverseny után a fiatal Zékány Antal tíz. tőrm. sze- rezte meg. Itt is holtverseny után dönt el a küzdelem Zékány javára, aki a döntő csörtében 5:2 arányban győzött G. Molnár ellen. A vert mezőnyben találjuk Hennyeit, a ta- valyi bajnokot is.

A Dózsa vívószakosztályának fia- tal tagjai számos versenyen bizo- nyították be fejlődésüket. A vívó- szakosztály sikerének „titka” a kel- tünő nevelőmunka, melynek els- meréseket Gellér Alfréd és Bánfal Benő edzőket 50 éves vívómesteri működésük alkalmával „A magyar sport és testnevelés kiváló dolgo- zója” címmel tüntették ki.

ARÓTŰZOLTÓ

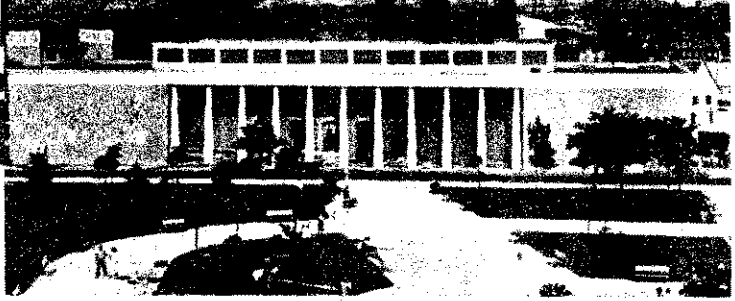
r tűzoltóság folyóirata. l a szerkesztőbizottság. sjeleős szerkesztő: **Beszteri Lajos** izoltó főhadnagy. do: Közgazdasági és Jogi yvkiadó igazgatója. Szerkesztőség: **Ujpesty Zsilinszky-út 7.** telefon: 427—341. bev. számla: 100.905. ilag Nyomda, Budapest. síleős: Poroszká L.

Amit a kökönség már nem lát...

Az Országos Mezőgazdasági Kiállítás megnyitása előtt készült a képekkel.

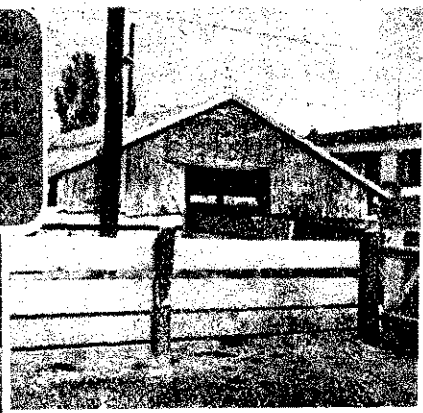
És látnak az ország pavilonjainak látogatói a magyar mezőgazdasági termékek minőségét a kiállítás előtt.

Képeinknek négy nappal a kiállítás megnyitása előtt készültek. Amit itt látunk, az a kökönség mártírjai. Ők ülték az, hogy néhány helytelen megállapítást a komoly munkát, amely a természetben élők és a nagyok felelősséget, amelyet a mezőgazdaságunk hatékony megvalósítására van bízva a közreműködésükkel.

Mindegyik pavilon rendkívül gyönyörű, de a kökönség mártírjai nem zavarták.

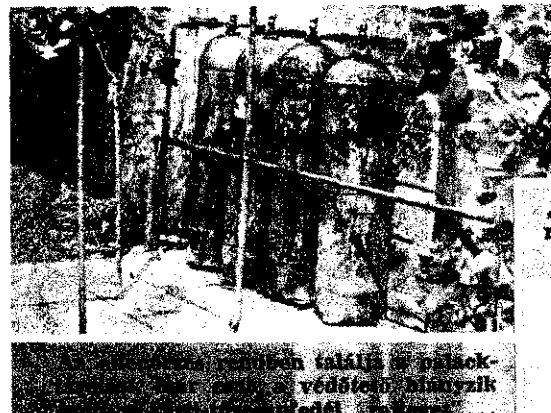
Mindegyik a régi és modern mezőgazdasági termékek, mint a kökönség mártírjai, a nagyok munkái.

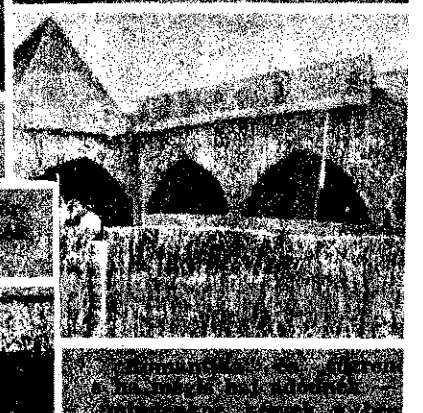
Rendkívül fontos a helyismeret az Őrségben.

A kökönség mártírjai az Őrségben tökéletesen működnek.

A kökönség mártírjai az Őrségben tökéletesen működnek.

MAGYAR TŰZOLTÓ

A MAGYAR TŰZOLTÓSÁG FOLYÓIRATA

évfolyam 10. szám

1955. október

TARTALOMBÓL:

ekkel válaszoltunk a
útvásra

gy erőpróba után —
feladatok előtt

kolánkívüli pártok-
és sikeréért!

ilatunk jó ellátásá-
: alapfeltétele — az
adatos vasfegyelem

gy példa nyomán

abályszértési eljárá-
-ól

sük sorainkat!

rő szakmai kérdő-
-öl

szállítás nagyobb
olságra

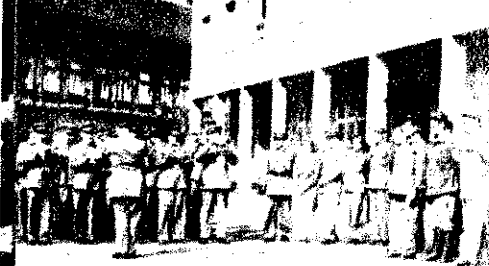

CÍMLAPUNK:

megyei gyorsasági
yeken — községi
iságunk legjobbjai
tek a megyei első-

A tűzoltózenekar számos egységet látogatott meg a jegyzés reggelén

Az Egressy úti általános iskola úttörői köszöntik a XIV. alosztály beosztottait

A VIII/3-as tiszti örsön Kléber tőrn. elvtárs örömmel írja alá az ívet

Még néhány keresetlen szó, s újabb aláírással gyarapodik a jegyzési ív

A November 7 Erőműben szolgálatot teljesítő elvtársak is példásan jegyeztek

A választásunk, A FELHÍVÁSRA

Szeptember 27-ének reggelén az egész ország megmozdult, hogy válaszoljon Népköztársaságunk kormányának felhívására. S már az első órák azt bizonyították, hogy dolgozónk a hazafias kötelesség és a szeretet érzésétől áthatva önzetlen áldozatkészséggel adják kölcsön forintjaikat népünk, országunk felemelkedéséért.

A VI. Békekölcson jegyzőinek soraiban ott találjuk tűzoltó elvtársainkat is. A reggeli röpgyűlések után valóságos versengés indult egységeink között: melyikük tesz előbb eleget a felhívásnak. Nem kellett sok beszéd, mindenki tudta, érezte: tettekkel kell válaszolnia.

A budapesti III. alosztályon elsőnek Kuti örgy., alosztályparancsnok elvtárs jegyzett. 1800 forintos jegyzése után nem volt nehéz dolga a jegyzetőpárnak, mert az elvtársak valóságos egymás kezéből vették ki a tollat, s 8 óra 10 perckor már az alosztály 88 százaléka eleget tett hazafias kötelességének. De nemcsak az alosztály, hanem a hozzátartozó örsök is becsülettel jegyeztek.

A XIII. alosztályon — a röpgyűlés befejezése után — a jegyzetőpárnak nem jutott ideje arra, hogy munkahelyeiken keresse fel az elvtársakat, mert úgyszólván mindenki első alkart lenni a jegyzésben, s többen már a helyszínen írták az ívre azt az összeget, melyet szívből ajánlottak fel államunknak, Dániel örgy. elvtárs 1800, Tukarcz hdgy. elvtárs 900, Dózsa örm. elvtárs 600, Galgóczy szkv. elvtárs 500 forintos példamutató jegyzéssel írta alá az ívet. Külön meg kell említenünk Lévai örv. elvtársat, aki fizetésének 75 százalékával járult hozzá a békekölcsonjegyzés sikeréhez. S amint a jegyzést figyeljük, befut az első örömhír: az alosztályhoz tartozó Láng Gépgyári örs beosztottai — egy fő kivételével — már fél 9-re lejegyezték.

A XXII. alosztályon sem volt hiány a példamutatásban. Dukits hdgy., alosztályparancsnok elvtárs, Száray szds. és Szabó alhdgy. elvtársak voltak az elsők, akik aláírták az ívet s adták kölcsön forintjaikat államunknak. A beosztott elvtársak sem maradtak le. Valamennyien érezték és tudták, hogy amikor a haza javára adnak, a maguk hasznát is szolgálják. Sőt a válasz erre, amelyet kaptak, mindennél többet mond: új laktanyát ad álla-

munk: az építkezést már meg is kezdték.

A XIV. alosztályt a reggeli órákban meglátogatták az Egressy út 69. sz. fiúiskola úttörői, és zenével, énekkel, szavalaatokkal köszöntötték a jegyzésben élenjáró Kiss Sándor, Sólyom Károly, Bakonyi Jenő és sok más elvtársat.

A X. alosztályon is gyűlnek a forintok. Sil József tő. 600, Kovács Géza örm. 700 forinttal jár az élen. A jegyzés alatt az udvaron zene hangzik fel. A tűzoltózenekar pattogó indulókkal teszi lelkesebbé, ünnepeyesebbé a jegyzés napját.

A Tiszti Iskola előadói és hallgatói 25 százalékos túlteljesítéssel 8 órára befejezték a jegyzést. Az ívek aláírásakor egyöntetűen megfogadták, hogy tovább fokozzák tanulmányi eredményeiket, hogy az iskola elvégzése után alapos felkészültséggel önködtessenek népünk élet- és vagyonvédelmére felett.

A VIII. alosztály 3-as számú tiszti örsén 8 százalékos túljegyzéssel jó eredményt értek el. S hogy már 11 órára befejezték a jegyzést, ahhoz Radics Kálmán örv. elvtárs is hozzájárult, aki jelenleg vidéken kórházban fekszik és inturbán hívta fel az örsöt, s jelentette a kölcsönjegyzésben való részvételét.

A székesfehérvári alosztályon a röpgyűlés során számosan felszólaltak. Krasznai tőrn. elvtárs, az egyik hozzászóló többek között a tűzoltóeletről beszélt. Elmondotta, hogy mint régi tűzoltó, a múltban álmódni sem ment arról a nagyfokú gondoskodásról és támogatásról, amelyben pártunk és kormányunk tűzoltóságunkat részesít. Három gyermeke van, és 450 forintot jegyzett. Példája követésre talált a többi nagycsaládos elvtárs között is. Krán, Pataki, Örkényi, Újfalusi és Papp elvtársak is önzetlenül adták forintjaikat a haza javára, a maguk és családjuk hasznára.

A November 7 Erőmű örsén negyed 8-ra már minden elvtárs lejegyzett. Farikas tőrn., örsparancsnok elvtárs 800, Török tőrn., párttitkár elvtárs pedig 700 forintos jegyzéssel járt az élen. Boros, Szabó és Somodi elvtársak 600-600, Dezső elvtárs 550, a többiek pedig 500 forintos jegyzéseikkel bizonyították be, hogy méltók arra a megtisztelő feladatra, amelyet öt éves tervünk szűlött, hatalmas békeművünk — a

November 7 Erőmű védelmének biztosít

Továbbiakban az területéről gyorsan futottak be a

Békés megyében nyai alosztályon mi jegyezte az irányszávanai alosztály pártti re István tőrn. elv munistához méltó tással 800 forintot, dor tőrn. elvtárs forintot jegyzett.

Borsod megyében már 6 óra 30-kor befejezte a jegyzést kal utána a szere sak is eleget tett kötelességüknek.

Több megyében Győr-Sopron, Bács Zala — a tűzoltó el a délelőtti órákban jegyzésükkel a bése mellet.

Szabolcs megyébmás lelkesedéssel, túlszárnyalásával elvtársaink. A nyi osztályon szolgálat Petró László szkv. annak ellenére, h ből hatodmagát tan forintot alkart jegy hosszas „agitálás“ dott bele az 500 f zésbe.

Veszprémben a örsön Musitz János titkár elvtárs — ladjá van! — gy dog, békés jövőjéé tot jegyzett.

A síklósi aloszt mutatón jegyzett zött Somogyi Pál lón Németh Antal ten túljegyezték mot.

A szegedi aloszt latot teljesítő Jenc Tombács szkv. elv értette a békek jelentőségét. Jenov tavalyi 150 forint forinttal, Tombács dig a tavalyi 200 zésével szemben járult hozzá orsz fejlődéséhez.

A mikor e sorok csak a jegi nél tartunk, de az mények azt bizo tűzoltóságunk nem jával vesz részt r véseiben és céljal sításában, hanem halad a párt zetésével a szoci vezető úton — a felemelkedéséért.

A népért
lüzön-vízen át!

A nagy erőpróba után — új feladatok előtt

Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének a mezőgazdaság szocialista átszervezése és a mezőgazdasági ter- fellendítése további feladatairól szóló júniusi határozata osan és félreérthetetlen módon szögezi le azt a tényt, hogy zó parasztságunk számára a felemelkedés egyetlen járható a szövetkezés során létrejövő nagylüzemi gazdálkodás. E mas feladat végrehajtása érdekében a Központi Vezetőség en párt- és állami szerv feladatává tette a mezőgazdaság lista átszervezésének elősegítését, a termelőszövetkezet nek előmozdítását. A határozat végrehajtása terén jelentős valói vannak a tűzoltóságnak is, amelyeket röviden a kö- zökben határozhatunk meg: Ki kell dolgoznunk a nagy- i gazdálkodás védelmét szolgáló tűzrendészeti szabályokat, megelőző tűzrendészet normáinak betartásával megelőznünk eszűntetnünk kell a tűz keletkezésének lehetőségeit, s jól ezeti tűzoltói apparátussal biztosítanunk kell a keletkezett sírájában történő elfojtásának lehetőségeit.

Bellügyminisztérium Országos Tűzrendészeti Parancsnok- gondoskodott arról, hogy e nagy jelentőségű parthatározat hajtása során a tűzoltóság szerveire háruló feladatokat en végrehajthassuk. Az 1955-ös gazdasági évet figyelembe a tűzoltóság előtt az a feladat állott, hogy a mezőgazda- izrendészetét szabályozó jogszabályokban foglalt rendelet- et maradéktalanul érvényre juttassa. Megállapíthatjuk, hogy oltóság központi és helyi szervei e célkitűzést eredménye- zőre is hajtották.

Bellügyminisztérium Országos Tűzrendészeti Parancsnok- a nyári mezőgazdasági munkák megkezdése előtt össze- a végrehajtandó tennivalókat és ennek alapján a megyei ndészeti szervek részére központi intézkedési tervet készít- Az intézkedési terv magában foglalta azokat a kötelezett- et, amelyek a párt- és kormányhatározatokból a tűzrendé- szerveire hárultak.

Előkészítési munka eredményességének egyik alapja volt, hogy a tűzrendészeti szervek mindenütt szorosan együtt- dtek a párt- és állami szervekkel, valamint a tömegszér- kkel. Ez tette lehetővé, hogy szerveink nem elszigetelten tak a tűzrendészet biztosításán. Valamennyi tűzrendészeti ig beazámolt illetékeségi területe tűzrendészeti helyzetéről i tanácsnak, s ugyanakkor megtörtént az illetékes párt- ságok tájékoztatása is.

z eredményes munkát nagyban biztosította a megyei, já- s községi tűzvédelmi bizottságok megszervezése. Megállá- juk, hogy az elmúlt évek tapasztalatait figyelembe véve, a lelmi bizottságok ez évben dolgoztak a legjobban.

tűzvédelmi bizottságok munkája országsszerte nagyban árult ahhoz is, hogy minden dolgozó kellő időben tudó- szerzett arról, hogy a tűzrendészet terén az aratással, he- ssal és csépléssel kapcsolatos munkája során milyen fel- kat kell végrehajtani.

propagandamunka és a tűzrendészeti ellenőrzés terén áldozatot hoztak a községi tűzoltóság tagjai és a községi ság területfelelősei. A nyár folyamán bebizonyosodott, i helyes intézkedés volt a községi tűzoltóság szervezetén a területfelelősi hálózat létrehozása. Községi tűzoltóink reink túlnyomó többségében rendszeresen, szakmai tudá- egjavát adva harcoltak azért, hogy minden portán sza- an történjen a behordás és a cséplés, s hogy egy szem a se váljon a tűz martalékává. E téren edismerés illeti entíván, Eszteregnye, Kerkakutas, Csesztreg, s vala- i jól dolgozó községi tűzoltóság területfelelősei. Jó mun- biztosíték arra, hogy a községi tűzoltóság tagjaira bizton hatunk.

ismeréssel kell adóznunk az állami tűzoltóság beosztottai- s parancsnokainak is. Az ideai jó politikai előkészítő mun- omán soha nem látott méreteket öltött a községi tűzoltó- patronálása. A járási és városi alosztályparancsnokságok

beosztottai és tisztjei a nyári hónapok alatt valamennyi sza- badnapjukat a területen töltötték és a helyszínen adtak segítsé- get a községi tűzoltó elvtársaknak. Ebből a munkából az tize- mi alosztályok beosztottai és tisztjei is eredményesen kivették részüket.

A helyszínen tartott ellenőrzéseket illetően feltétlenül meg- állapítható az ellenőrzések eredményeinek javulása. Ez egyrészt abban mutatkozott meg, hogy az ellenőrzések szám- szerűen megnövekedtek, de megmutatkozott abban is, hogy az ellenőrzések minősége is lényegesen javult. Ez évben már sok- kal kevesebb szabálytalanság volt tapasztalható a nyári idő- szak alatt, mint tavaly. A dolgozó parasztnak a jó propaganda- munka, valamint a területfelelősi szolgálatot ellátó tűzoltók eredményes munkája nyomán időben kérték a tanácsból a be- hordási engedélyt, s a tanácsok a tűzrendészeti körülmények gondos mérlegelésével adták meg az engedélyeket. A gépálló- mások, állami gazdaságok is alaposabban felkészültek a csép- lésre, s ennek tulajdonítható, hogy az idén lényegesen kevesebb cséplőgépet kellett leállítani tűzrendészeti szabálytalanság miatt, mint az elmúlt évben.

Ha összehasonlítjuk a tűzrendészeti és tűzvédelmi intézke- dések végrehajtásának eredményeit, akkor kitűnik, hogy a megelőző tűzrendészeti intézkedések végrehajtásának eredmé- nye jobb volt. Ez nyilván azért történt, mert a területi tűzren- dészeti szervek jobban szorgalmazták ezen intézkedések végre- hajtását. A tűzvédelmi intézkedések végrehajtására viszont már kevesebb gondot fordítottak az ellenőrzést végző tűzoltó elvtár- sak. Ezen a téren — sajnos — liberális magatartást tanúsítot- tak a tűzrendészeti szervek, holott tudniuk kellett volna hogy egyáltalán nem elégséges a megelőző tűzrendészet szabályainak érvényre juttatása, hanem a tűzvédelmi utasításoknak feltétle- nül érvényt is kell szerezni.

A tűzrendészeti hatóságok munkáját rendkívül elősegítette — s ezen keresztül a mezőgazdasági termények tűzrendészeti is fokozottabban biztosította — az Elnöki Tanács 1955. évi 17. sz. törvényerejű rendelete, amely a tűzrendészeti szabálysértési eljárások lefolytatásának jogát a tűzrendészeti hatóságok hatá- skörébe utalta. Tűzrendészeti hatóságaink helyesen alkalmazták e jogkörükön alapuló jogalkat; keményen és erőlyesen léptek fel azokkal szemben, akik felelőtlenül a tűz veszélyének akarták ki- tenni terményeiket és dolgozóitársaik javait.

Összegezve megállapíthatjuk, hogy a tűzrendészeti hatóságok, az állami és a községi tűzoltók munkája nyomán az el- múlt évekhez viszonyítva jobb volt a mezőgazdaság tűzrendé- szeti helyzete. Ezt bizonyítja az a tény is, hogy mind a tűzese- tek száma, mind a bekövetkezett tűzkár értéke kevesebb, mint 1954-ben volt.

A nyári mezőgazdasági idény befejeződött, ami viszont nem jelenti azt, hogy a megyei tűzrendészeti szervek mezőgazdaság- gal kapcsolatos munkája is befejezést nyert. Ellenkezőleg! A megyei tűzrendészeti szerveknek most kell értékelniük azokat az intézkedéseket, amelyek az ideai jó eredményt elősegítették, s a tél folyamán tovább kell folytatniuk a falvak dolgozói között a felvilágosító munkát. A tapasztalatok alapján gondoskodja- nak arról, hogy a jól dolgozó gépállomások, állami gazdaságok és termelőszövetkezetek tűzrendészeti szempontból is kifogástal- anok legyenek. Emellett a járási tűzrendészeti szervek az álla- mi- és községi tűzoltók körében egyaránt fejlessék tovább a jó eredményt biztosító területfelelősi hálózatot. Feladataik végre- hajtásához pedig igényeljük a tűzoltó-pártszervezetek hatáthos segítségét.

Pártunk helyes politikája nyomán egyre erősödnek termelő- szövetkezeteink, fejlődnek gépállomásaink, és állami gazdasá- gaink. A marxizmus-leninizmus tudományával felvértezett tűz- oltóink elsődrendű feladata, hogy a munka frontján minden ere- jükkel harcoljanak a mezőgazdaság szocialista átszervezéséért és a mezőgazdasági termelés fellendítéséért.

Szolgálatunk jó ellátásának alapfeltétele — az öntudatos vasfegyelem

zoltóságunk az előtte álló nagy és tisztelő feladatokat csak akkor tudja meg és kormányunk célkitűzéseinek felelően végrehajtani, ha sorainban az öntudatos vasfegyelem uralkodik; egységei szigorú, katonás rend van, parancsai, tisztjei, tűzoltói nem túrnak meg a felesleges lazaságot, s ha csérfájában akadályoznak minden fegyelmezettellen; és következetesen harcolnak a szemlázítók ellen.

tűzoltói életben az öntudatos vasfegyelemnek azt kell jelentenie, hogy a tűzoltó elvtársaink köteleességüknek értelmében teljesítést, amit a tűzoltóság megkövetel.

állami tűzoltóegységeknél különös fontossága van a fegyelem betartásának.

egységeinket, csapatainkat tűzoltó elvtársaink fegyelmezett munkájának és magatartásának kell erőssé, egységessé tenni.

szem nélkül egységeink, csapataink az elvtársi erejüket, és akár a tűzrendészet akár a tűzoltási munkálatoknál is eredményt elérni. Fegyelem nélkül nincs és nem is lehet eredményező tűzoltóság. Ahhoz, hogy tűzoltóságunk eredményesen és sikeresen harcba lépjen, az egységeinknek biztosságát, elsősorban az öntudatos vasfegyelmet kell megtennünk sorainkban. Az öntudatos vasfegyelem azt jelenti, hogy minden tűzoltó elvtárs lelkiismeretesen teljesíti kötelességét; a szabályzatok, utasítások elvégzi munkáját, és a legjobb tisztség szerint hajítja végre előljárói, felettesi parancsait. A fegyelmezett tűzoltó elvtárs erejével arra törekszik, hogy politikai és szakmai vonalon egyaránt állandóan fejlessze képességét, hogy az előljárói követelményeknek minél jobban megfeleljen és meggyőzőhassa a helytársait a helytársi kötelességük elkövetését.

szolgálatunk fegyelmi helyzetét vizsgálva meg kell állapítanunk, hogy egységeinknél milyen gyakori eset az alaki fegyelem és a szabályzat betartásának megszegése, és hogy mennyit vet a tűzoltóság fegyelmi helyzetére. Tény az, hogy ezt az alapvető hibát még mindig nem sikerül számolni egységeink életében. Ezt okozza az okozza, hogy parancsnok tisztjeink tekintélyes része nem következetesen a hibák felszámolásáért teszi az ilyenfajta fegyelmezetlenséget. Tevékenységük inkább az adminisztratív munkák végzésében merül ki, és nem törekvésüket foglalkoznak személyesen a beosztottak nevelésével. A fegyelmezetlenségéről inkább csak beszélnek a fegyelmezetlenségek megelőzése érdekében — egyesek kivételével — mégis nem sokat tesznek. A beosztottak sőt gyakran igen szívesen átengedik a feladatokat a szolgálatvezetőnek, kevésként a tevékenységére és ténnyel még nem ki, mert munkájuk végzése közben az egységükben megtalálható náluk az öntudatos vasfegyelem keresése, a „haver”-szel a liberalizmus.

vasfegyelemről nem elég csak beszélni, mindannyiunknak pontosan tud-

nunk kell, hogy mit is jelent fegyelmezettnek lenni. Legyünk tisztában azzal, hogy nem az a fegyelmezett tűzoltó, aki „nem csinál semmi rosszat”. A fegyelmezettség azt jelenti, hogy kötelességünket lelkiismeretesen teljesítjük, és a szabályzatok, utasítások szerint végezzük munkánkat. A fegyelem tehát öntudatos tetteket követel!

A tűzoltóegységek fegyelmének kialakításában és megszilárdításában rendkívül fontos szerepük van a parancsnokok elvtársaknak.

A parancsnokoknak éppen ezért át kell érezniük a felelősségüket a fegyelem kialakításáért. Feltétlenül követeljük meg és ellenőrizzük tehát a parancsnokok végrehajtását. Tartsák állandóan szem előtt, hogy minden parancs annyit ér, amennyit végrehajtanak belőle.

Sajnos, meglehetősen nagyszámú és állandó, fokozatos emelkedés mutatkozik fegyelmi statisztikánkban a hanyag, felelőtlen munkából és a szolgálati vétségekből eredő fegyelmezetlenségekről kizabott fenyegetések terén. A fegyelmezetlenségeknek ez a fajtája a fegyvelmezésért számaránknak legnagyobb százalékát teszi ki. Ez a tény azt bizonyítja, hogy testületünkön belül komoly hibák vannak a munkafegyelmet illetően; munkafegyelmünk nemhogy javulna, hanem egyre inkább lazul.

A hanyag, felelőtlen munka és a szolgálati vétségekből eredő fegyvelmezésért állandó növekedésének okait vizsgálva, meg kell állapítanunk, hogy egységeinken gyengének a megelőzéséért folytatott harc. Kétségtelenül igaz ugyan, hogy az idén már több egységünkön javult a fegyvelmezés megjavítására irányuló munka, azonban még mindig nem mentes a kampányszerűségtől, és emellett tartalmában is hiányosságok észlelhetők. Egységeinken hiányzik a fegyelmi helyzet rendszeres, mélyreható értékelése, a fegyvelmezetlenségek okainak mélyreható tanulmányozása és mindezek alapján a fegyvelmezés megjavítására irányuló helyes nevelőmunka alkalmazása. De hiányzik a Szolgálati Szabályzatban lefektetett kötelességek rendszeres tudatosítása is. Ezért azután egységeinken nem ritka jelenség, hogy a fiatal tűzoltó elvtársaink éppen a Szolgálati Szabályzat ismeretének hiánya miatt követik el a fegyvelmezetlenségeket.

A szolgálati vétségek és a hanyag, felelőtlen munkából eredő fegyvelmezés megelőzése érdekében a parancsnokok elvtársak tegyék rendszeres oktatás tárgyává az érvényben levő Szolgálati Szabályzatot.

és a fegyvelmezés megjavítására irányuló rendszeres mélyreható munkájukhoz kérjék a pártszervezetek segítségét. Tartsák állandóan napirenden a belügyminiszter elvtárs 019-es parancsának ismertetését, és következetesen hajtsák végre a 23—141/1954. BM. TÜK. számú, a „Területi egységeink intézkedési terve” tárgyában kiadott utasítást. Egyetlen esetben se legyenek elnézők a fegyvelmezetlenséget elköve-

tőkkel szemben, és véglegesen számolják fel munkájukban a még megmutatókozó liberalizmust.

A parancsnokok elvtársaknak feltétlenül foglalkozniuk kell az ittasságból eredő fegyvelmezés megelőzésével is. Az ittasságból eredő fegyvelmezés ugyanis súlyosan csorbitja az egész tűzoltótestület tekintélyét, s egyben veszélyezteti a szolgálat pontos ellátását is. Annál is inkább törődniük kell ezzel a kérdéssel, mert a tűzoltóság állományában nem ritka jelenség a szolgálatban vagy a szolgálaton kívüli leittassodás. Statisztikai adatok szerint a fegyvelmezés jelentős százaléka ittasságból ered. Súlyosítja ezt a körülményt az a tény, hogy az utóbbi időben a fegyvelmezésnek ilyen fajtája a tisztai állományban is jelentkezett. Több tiszt elvtársat kellett felelősségrevonni azért, mert magatartásával ártott a tűzoltóság tekintélyének.

Fokozott mértékben kell foglalkoznunk a példamutatás hiányosságával, mert ezek nagymértékben károsan befolyásolják fegyelmi helyzetünk javulását és — nem utolsósorban — parancsnokaink, tisztjeink tekintélyének kialakulását a kiadott parancsnokok, utasítások végrehajtása tekintetében. Magától értetődik, hogy a fegyvelmezés megjavításában és a szolgálati jó ellátásában elsősorban a parancsnokok és a tiszt elvtársaknak kell példát mutatniuk. Ahol szolgálatban és magánéletben egyaránt példamutató a parancsnok, ott az egység fegyvelmezése és szolgálati készsége is jó. Ha a parancsnok rendszeresen ellenőrzi a kiadott parancsnokainak végrehajtását, a szolgálati ellátásában sem merülhet fel hiba, mert a szolgálat pontos ellátása, a feladatok megszervezése és a különböző határidők betartása elképzelhetetlen a parancsnokok maradéktalan teljesítése nélkül. A lazaság, a késedelmeskedés vagy a parancsnok „megvitatása” mindenkor veszélyezteti a szolgálati eredményességét. Éppen ezért minden tűzoltó, tiszthelyettes és tiszt elvtárs tartsa állandóan szem előtt, hogy az előljáró parancsnok az a cél szolgálja, hogy a tűzoltóságra bízott feladatokat maradéktalanul végrehajtsuk. Bármely parancsnok hanyag teljesítése az egység munkáját hátráltatja.

A kapott parancsnok maradéktalan teljesítése tehát minden tűzoltónak becsületbeli ügye, s esküben vállalt kötelessége.

Tekintettel arra, hogy a fegyvelmezés megjavítására irányuló munkának állandó jellegűnek kell lennie, a jövőben minden tűzoltó elvtársnak fokozottabban súlyponti feladatként kell kezelni a fegyvelmezés megjavításával kapcsolatban kiadott miniszteri, miniszterhelyettesi és parancsnokai parancsnokok végrehajtását és végrehajtását. A feladatok végrehajtása során mindenkor arra kell törekednünk, hogy tevékenységünkben megvalósítsuk a következetességet és minden vonalon teljes mértékben felszámoljuk a még meglévő hibákat.

Petró Károly
tű. fhdgy.

Riport a csehszlovák tűzoltók szovjetuniói tanulmányútról

V.

A Szovjetunió különböző városaiban jó néhány tűzoltótestületet látogattunk meg. Mindenütt beszélgettünk a tűzoltókkal, figyelemmel kísértük munkájukat és kiképzésüket, megtekintettük szertárukat és a látottakat összehasonlítottuk azzal, aminek odahaza van. Most láttuk csak igazán, milyen sok munka vár még testületeinkre, mit kell pótolniuk, mi azonos nálunk és mi eltérő. Látogatásaink tanulsága egyértelmű volt: a szovjet tűzoltók működésük, nevelésük és kiképzésük tekintetében a legjobb feltételekkel rendelkeznek. A szovjet társadalom minden irányú gondoskodása látható a tűzoltótestületek kiváló minőségében.

Ne higgyék azonban, hogy minden tűzoltószertár új, modern épületben van elhelyezve, amely építészeti megoldásával megfelelne a korszerű tűzvédelem minden igényének. Természetesen láttunk ilyen szovjet tűzoltószertárakat is, de a tűzoltószertárak legnagyobb része még a szovjet állam első éveiből származik vagy még régiebb. Azonban minden épületet úgy karban tartanak, hogy az épület korát sohasem lehetne eltalálni, és csak a parancsnok magyarázatából tudható meg. A rajparancsnok ilyen magyarázatával szokott kezdődni látogatásunk.

Az egyszerű irodában mindig találtunk egy sarkot, ahol a raj által nyert díjak, versenyekben és a jó napl munkában szerzett elismerések voltak kiállítva. Itt és a raj többi helyiségében lennnek a tűzvédelemről szóló történelmi dekrétumából vett idézetek szólnak a látogatókhoz. Más díszítésekkel a tűzoltók büszkén idézik a kormány és állam kiváló képviselőinek kijelentéseit a tűzvédelemnek a szovjet társadalomban betöltött nagy feladatáról, s a tűz elleni harc fontosságáról.

A raj parancsnoka rendszerint elmagyarázta a munkaprogramot, hogy a szertár alapos megtekintésekor már ne legyen szükség kérdésekre és magyarázatokra. Első útunk nem a szertárba vezetett, ahogy azt az olvasó valószínűleg elképzei, hanem a telefonszobába, mert a telefonközpont az állomás központi idege. Ez a helyiség el van látva mind a városparancsnoksággal, mind a tűzoltóraj területén fekvő fontosabb objektumokkal való biztos és gyors kapcsoláshoz szükséges minden berendezéssel. Mindig közvetlenül a garázs mellett van elhelyezve, s ezzel kis ablak köti össze, amelyen keresztül a telefonos a parancs kiadása után figyelemmel kíséri a csoport kiindulását. A ri-asztóberendezés elvezet az állomás minden helyiségébe, kivéve azt, ahol a szolgálaton kívüli testületi tagok pihenőjüket töltik.

A garázsok tágasak, tiszták és a kocsik helyes elhelyezésével célszerűen vannak kihasználva. Egyikben sem láttunk két kocsit egymás mögött állni, mint ahogy az nálunk gyakran előfordul. A kijárat betonozott és lejtős, hogy a téli hónapokban is lehetővé tegye a gyors kiindulást. A motorosított és gépesített berendezés összeállítása a testület kiszállási részlegének nagyságától és gazdasági jellegetől függ. A halványpirosan fénylő gépkocsik egymás mellett sorakoznak állandó gondos készenlétben. Az üzempéltelen kocsinak elvből nincs helye a garázsban.

Ezek a műhelyben vannak. A kisebb javításokat maguk a tűzoltók végzik lakcsoportjukban, míg az alaposabb javítások részére minden nagyobb városban rendelkezésre állanak saját nagy műhelyeik.

Új ZIS és régebbi ZIM kocsik között járkálunk. A parancsnok magyarázza az egyes kocsik rendeltetését, a rajvezetők és a csapat tagjai pedig szintén kíséretünkben vannak, hogy szükség esetén gyakorlati bemutatással kielégíthessék kíváncsiságunkat. S hogy kíváncsiságunk nem volt

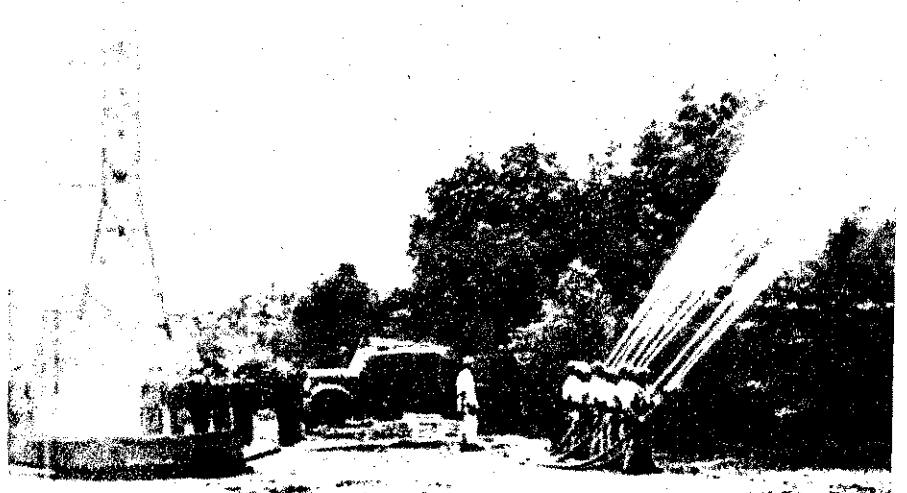
a szigorú célszerűség, és a kiváltsága, amellyel a használatban maradt. Ezzel szemben a korábban Ny-behozott gépek nagyon gyakran sekkel, csilllogó krómmal palástolt fenti tulajdonságok hiányát, és pompájukkal elképzelték a nézőt.

A szovjet tűzvédelmi technika technika általában — rövid idő aldalmas előrehaladást tett meg. Ez is, hiszen minden a szovjetföld m

A szovjet tűzoltók egész évben gyakorolják a versenyszámokat

A moszkvai tűzoltók bemutatják műszaki tudásukat

kismértékű, azt bizonyára el tudják képzei.

Lépten-nyomon meggyőződhetünk a szovjet tűzoltóknak kocsijaik iránti magatartásáról. Bármely alkatrész bemutatása bizonyítja a tűzoltók biztonságát, szeretét és hitét mindabban, ami gumból, fémből, fából és textilből készült, és technikusok, mesterek vezetésével a kiváló szovjet munkások kezéből kikerült a tűzvédelmi biztonság számára. Az olvasó bizonyára visszaemlékszik különböző szovjet gépek gazdasági, bányai vagy közlekedési gépek kiállítására. Jelentős ismeretőjele ezeknek a gépeknek az alaposság,

len gazdagságának és a gépek munkások védelme érdekében. Ezért kapják a szovjet tűzoltók bat abból, amit a szocializmus termelni képes. De a díszítéssel csilllogó krómmal is eljött már a a minőség mellett. Valóban, a szoltókocsik ma már szépek, a tűguk díszítik saját karosszériájú és műhelyeikben. Ezekről a m más helyen számolok be ugy szükségesnek tartom, hogy ezzel sel kapcsolatban tájékoztassam. A szovjet autógyárak csak alváltanak a tűzoltóknak, a több

ERŐSÍTSÜK SORAINKAT!

Mindannyian emlékszünk még arra a felszabadulás előtti átkos időszakra, amikor országunkban a dolgozók ezrei bolyongtak a nélkül. A legkisebb munkaalkalmat is megragadták, bármilyen alacsony munkabért fizették is érte, csak hogy családjukat megthessék az éhenhalástól. Az iparban és a mezőgazdaságban egyaránt nagy volt a munkanélküliség. Azok, akik az üzemekben dolgoztak, állandó rettegésben, bizonytalanságban éltek, mert nem tudták, hogy holnap vajon dolgozhatnak-e még. Ebben az időszakban a dolgozók szinte két kézzel kapaszkodtak a közalkalmazotti állásokért, amelyek viszonylag biztonságos munkalehetőséget tettek számukra. A munkanélküliség réme kényszerítette őket arra, hogy fegyelmetten, pontosan dolgozzanak a tőkés számára.

Felszabadulás óta országunkban győsen megváltoztak a körülmények. Harcban ma már a szocializmust építjük, ez mindenki számára szinte korlátlan munkalehetőségeket biztosít. Nincs olyan ember, aki — ha becsületesen dolgozni akar — ne tudna elhelyezkedni. Sőt, olyan emberek élnek, amikor igen sok területen munkaerő-hiány van. Ilyen körülmények között kell biztosítanunk az államtűzoltóság létszámát, s mindez — főleg az iparvidékeken — komoly és nehézséget jelent. S ha emellett figyelembe vesszük, hogy tűzoltói szolgálata nem denki alkalmán, akkor leszűkíthetjük: a létszám-feltöltés alapos, tervszerű munkát kíván. Márpedig a létszámunkat rövid idő alatt kell feltölteni, mert csak így csíhatjuk hiánytalanul országunk területét.

Valamennyien tapasztalatból tudjuk, hogy a felvétel kérdése igen jelentős, sőt gondnatható — egyik alapja a tűzoltói munka jó vagy rossz ellátásának. Éppen ezért vigyáznunk kell, hogy csak olyanok legyenek sorainkba, akik testületünkkel illelnek; olyanok, akik szeretik a tűzoltói munkát, hivatásnak választják ezt a pályát, megbecsülésnek tekintik, hogy néptől és vagyonától védelmezhetik. Csak ilyen, büntetlen előéletű jelentkezőket vegyünk fel, olyanokat, akik minden körülmény között megállják a helyüket.

felvételnek az legyen az egyik fő követelménye, hogy erős, egészséges emberek kerüljenek hozzánk, mert a zsebetknél bizony sokszor csak megszállt munka árán tudunk eredményt elérni.

felvételnél elsősorban azok jöjjenek elő, akik katonai idejüket már letöltötték, viszont 30. életévüket még nem töltötték túl. Az ilyen elvtársakat a honvédeknél a fegyveremre és az egyenruhájukra viselkedésre nevelték, ami igen könnyíti tanulásukat és könnyebben is alkalmazhatók a tűzoltói életre.

további fejlődésünk érdekében természetesen az általános műveltség szempontjából szabad figyelemmel kivétel nélkül. Éppen ezért csak olyanokat vegyünk fel, akik legalább az általános iskola 6. osztályát elvégezték. Ellenkező esetben azokat felvételre — megfelelő alapképesség hiányában — a legnagyobb jóremény mellett sem tudják megfelelően felkészíteni a tűzoltói szakismereteket, a szakmai és tüzrendészeti tudnivalókat. Az illetékes elvtársak részére rendfokozás-kezdésként — kinevezéskor ösztönző jellegű rendfokozatot — lehet adni. Erre azért, hogy testületünkbe a legmagasabb színvonalú, minden ágából — az iparban és a mezőgazdaságból, a közlekedés területeiről és a kereskedelem vonaláról egyaránt — jelentkezni lehet felvételeire.

Mégis az a helyes, ha elsősorban a jól dolgozó fizemi és községi tűzoltókkal egészítjük ki sorainkat,

olyanokkal, akik már ismerik, sőt megszerették ezt a hivatást, és kedvet éreznek ahhoz, hogy állami tűzoltók legyenek. Ugyanakkor azonban — főként a jelenlegi időszakban — a másik fontos területet, a honvédségtől leszerelt elvtársakat is komolyan figyelembe kell vennünk. A létszámprobléma megoldása nem könnyű feladat. Éppen ezért nem szabad öblötött kézzel várnunk a jelentkezőket, arra hivatkozva, hogy mi már mindent megtettünk a toborzás sikeréért. Az a helyes, ha a parancsnok elvtársak tervet készítenek, s ebben világosan megjelölik, hogy a felvételek érdekében mikor és milyen feladatokat kívánnak megoldani, hol és hogyan akarják a kapcsolatos propagandamunkájukat kifejezni.

A toborzás természetesen nemcsak a parancsnokoknak, hanem minden tűzoltónak is közvetlen problémája és feladata.

Minden különösebb magyarázat nélkül is megérthető ugyanis mindenki, hogy a létszámhiánnyal küszködő egységeken többször kerül rá a szolgálat a beosztottakra, és több feladatot is kell megoldaniuk. Azokon az egységeken viszont, ahol nincs hiány — éppen a más egységeken meglévő létszámhiány miatt — olyan problémák vetődnek fel, hogy ezekről a helyekről áthelyezéseket, vezényléseket kell eszközölni, ami aztán oda vezet, hogy egyes elvtársak hosszabb vagy rövidebb időre elkerülnek családjuktól. Láthatjuk tehát, hogy a toborzási munkából — már a maga érdekében is — valamennyi tűzoltó elvtársnak aktívan ki kell vennie a részét.

A hiányzó létszámot csak úgy tölthetjük fel rövid idő alatt, ha az ipar és a mezőgazdaság területén egyaránt komoly propaganda- és agitációs munkát fejtünk ki. Akkor járunk el helyesen, ha pl. a tüzrendészeti előadásokat összekötjük a tűzoltói szolgálat megismertetésével, népszerűsítésével, s egyúttal mindjárt utalunk a toborzásra is. Folytassunk személyes beszélgetéseket az olyan elvtársakkal, akiket alkalmasnak találunk a tűzoltói szolgálat ellátására, ismertessük meg velük szolgálatunk fontosságát, szépségét, a tűzoltói feladatokat, mert ezzel is elősegítjük a felvételeire való jelentkezésüket.

Tűzoltó-pártszervezeteink igen sok segítséget adhatnak — és kell is, hogy adjanak — ehhez a munkához.

Elsősorban a tűzoltó elvtársaknak a toborzásba való aktív bevonásával támogathatják a parancsnok elvtársakat, sőt ezen a téren felajánlásokat is tehetnek. A pécsi alosztály pártszervezete pl. felajánlhatná, hogy a hivatásvezetést támogatja abban, hogy november 30-ra feltöltse az alosztály létszámhiányát. A Pécsi városi alosztály pártszervezete felajánlása pedig arra irányulhatna, hogy a szakmai vezetéssel karöltve, november 30-ig 15 tűzoltót toboroz a Borsod megyei Főosztály részére. Emellett a területi pártszervezetek segítségével is komoly propagandamunkát fejthetnek ki, és ezzel is elősegíthetik a feladat megoldását.

Feltétlenül hangsúlyoznunk kell, hogy elsősorban maguknak a parancsnok elvtársaknak kell megoldaniuk a létszámhiány feltöltését. Ne várják, hogy majd a felsőbb parancsnokság biztosít embereket, hanem szervezzék meg és komolyan vegyék kezükbe a munkát, s minél rövidebb idő alatt igyekezzenek elérni, hogy egységükön megszűnjön a létszámhiány.

A felvételre jelentkezőt alaposan világosítsák fel. Ösztönözni mondják el, hogy nálunk milyen szolgálatot kell ellátnia, és ezért milyen anyagi juttatásban részesül. Erre azért van feltétlenül szükség, nehogy kinevezésük után esetleg csalódás érje az elvtársakat. Nagyon ügyeljenek arra, hogy a kinevezések ne húzódnak el, hanem a lehető legrövidebb idő alatt készítsék elő a felvételt, és minél előbb nevezzék ki az elvtársakat. A hosszas elhúzódnás ugyanis csüggedést vált ki a jelentkezőben, s általában ez az oka, hogy sokan éppen ez alatt az idő alatt helyezkednek el más munkaterületen.

Az újonnan kinevezettekkel meg kell szeretnünk a tűzoltói hivatást.

Ez pedig nem kis feladat, s éppen ezért különösen nagy gondot kell fordítani rá. Hiába toborozzuk be ugyanis az elvtársakat, ha nem szeretettjük meg velük a tűzoltóságot, és emiatt esetleg néhány hónap múlva már a leszerelésük kéri. Gondoskodjunk az újonnan kinevezett elvtársak mindennemű felszereléssel való ellátásáról, és tegyük lehetővé, hogy a tűzoltói szakismereteket széleskörűen és mielőbb elsajátíthassák. Tanítsuk az elvtársakat — természetesen nem egyszerre, hanem fokozatosan — először a legszükségesebb gyakorlati, majd az elméleti tudnivalókra. A parancsnok elvtársak ne hagyják magukra az újoncokat, hanem foglalkozzanak velük minél gyakrabban, és ha problémájuk akad, mindent tegyenek meg annak megoldása érdekében. Lelkiismeretesen gondoskodjanak arról, hogy az elvtársak minél előbb beleilleszkedjenek a kollektíva életébe, és valóban ott-hon érezzék magukat a tűzoltóságnál.

A létszámhiány feltöltése több területen igen komoly feladatot jelent, de tervszerű és alapos munkával komoly eredményt érünk el. Ha azok a területek, ahol sok a jelentkező, támogatni fogják az iparvidékeket, akkor rövid idő alatt megoldjuk létszámhiányunkat, — s ezzel tovább javítjuk tűzoltóságunk állományát és meggyorsítjuk fejlődésünket is.

VÖRÖS JÁNOS
tű. fhdgy.

Időszerű szakmai kérdésekről

A szénkéneg-visszanyerő megszüntetésének és a műrostnedvesítés módosításának tűzrendészeti jelentősége a műselyemgyártásnál

Üzemeink vizsgálata közben egyre több olyan helyet találunk, ahol műszaki fejlődésünk következtében megváltoznak az üzemi eljárások. Új módszereket iktatnak be, az elavultakat megszüntetik és a szakemberek egyre inkább azokat a megoldásokat keresik, amelyekkel a gyártást megkönnyítik, fokozzák a termelékenységet és csökkentik az üzemi költséget. Ezek a változások közvetlenül érintik a tűzrendészetet, mert az újítások rendszerint enyhítik vagy fokozzák a tűzveszélyt is.

Az újítás általános jellemzése

Ilyen módosítás történt a műselyemgyártásban is, ahol a termelési eredmények fokozása érdekében megszüntették az alapanyag oldásához használt szénkéneg-visszanyerőt, és éppen most fejeződött be egy kísérlet azzal kapcsolatban, hogy megváltoztassák a műrostnedvesítést, amivel ugyancsak leegyszerűsítik a gyártás menetét és felszabadítanak olyan üzemi területeket, illetve erőforrásokat, amelyeket sokkal eredményesebben és előnyösebben tudnak felhasználni, s csökkenteni tudják — a nagy kiterjedésű üzem megszüntetésével — a gyártáshoz szükséges fenntartási költségeket.

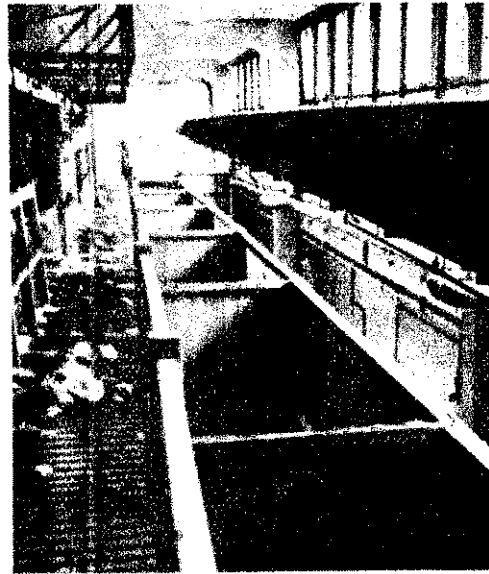
Az üzemi tűzvédelem számára rendkívül figyelemre méltó ez a két változás. Az elsőnek meghatározott esetben arról van szó, hogy az alkali-cellulóz feloldásához és átalakításához naponta hozzávetőlegesen 2000 kg szénkéneget használnak fel.

A felszabadulásunk utáni időkig ezt a nagyon veszélyes és viszonylag nagy mennyiségű (napi 2000 kg) szénkéneget közlekededény-rendszerrel működő gépekkel, szivattyús megoldással ismételt felhasználás céljából visszajuttatták az üzembe. Ezzel — a ma már úgyiszlán teljesen elavult módszerrel — ez a 2000 kg szénkéneg ismételt és egyszerre bekerült az üzembe, s ott igen alacsony lobbánypontjával és erősen párologó természetével a legmagasabb fokú tűz- és robbanásveszélyt idézte elő a visszanyerés során.

Miután a műszaki szakemberek rájöttek arra, hogy a szénkéneg visszanyerésével járó munka és üzemfenntartás messze meghaladja a szénkéneg előállításával járó költségeket, s hogy a szénkéneg-visszanyerés rendkívül tűz-, sőt robbanásveszélyes, kiiktatták ezt az üzemszert. Ezzel annyira leegyszerűsítették a gyártás menetét és csökkentették a tűz- és robbanásveszélyt, hogy ma a gyártás teljes zavartalansága mellett mindössze 83 liter (80 kg) szénkéneg van a cellulózoldó és átalakító géprendszerben. A két mennyiség közötti különbség érzékelteti, milyen előnyt

jelent ez a tűzrendészeti intézkedések meghatározásánál.

A második változásnál az történik, hogy a műrostbontó gépről lekerülő, teljesen száraz, fonásra alkalmatlan műrostot egy úgynevezett kondicionáló géppel 10—15%-os arányban nedvesíteni (kondicionálni) fogják azért, hogy a műrost elnyerje a fonáshoz szükséges rugalmasságot, és megszűnjön a teljesen száraz állapotban mutatkozó törékenysége.

A ferekkeszes műrostnedvesítő nagy üzemi területet foglal el

Ma még a műrost-klimatizálás úgy folyik, hogy a bontógépről lekerülő meglázított műrostot fából épült kamrákban (rekeszekben) tárolják, a helyiséget gőzfűtéssel felfűtik, és az ide rakott laza műrost a helyiség légtéréből veszi fel az előírt 10—15%-os nedvességet. A szárító helyiség alapterülete — egy középüzemben is — meghaladja a 250—300 m²-t. Erősen tűzveszélyes helye ez a műselyemgyárnak, mert a falécezzel rekeszelt üzemszertben igen nagy mennyiségű, egészen piheszerű lazaságban ömlesztett állapotban van a műrost, amely ilyen körülmények között rendkívül könnyen gyúló. Hozzájárul ehhez még az is, hogy a pelyhes műrost ellepeli a fűtőtesteket is, ezért a takarítatlanság és a felügyelet hiánya mellett itt túlmelegedés és gyulladás is bekövetkezhet, mert a fűtőtestek felületi forrósága 80—100 C° körül van. E körülmények mellett az üzem úgy oldja meg a megelőzést, hogy a párasító (kondicionáló) helyi-

ségben sprinkler-rendszert épített egyben állandó felügyeletet állít a testek takarítására. Ezek a tények tették arra a műselyemgyártás szakmájára, hogy olyan megoldást keressenek és sítsanak meg, amellyel sokkal egyszerűbben érhető el a lazítóról lekerülő nedvesítése, és az anyag a bontás ügyszólván közvetlenül bejuthasson lázóba. Ezzel felszabadul a 250—300 nyi üzemi terület, nem szükséges a szükséges zuhanyozó (sprinkler-) rendszer a felügyelet, végül megtakarítják a szekhez szükséges faanyagot, valamint az időt is, amely a mostanáig a műrostnedvesítő eljárásához szükséges (általában 24—30 óra).

Az üzemeltetés vázlatos ismertetése

A két újítás teljes megismeréséhez szükségesnek látjuk, hogy röviden bejuttassuk a műselyemgyártás menetét a vonatkozó lényegét, amiből azután a tűzrendészeti szakértő világos képet kaphat arról, milyen fontos tudnivaló ez a változtatás mit jelent az üzem tűzvédelmi szempontjából.

Magyarországon a műselyem alapanyagául a fenyő-, illetve tölgyfa cellulózt használják fel. Ez száraz állapotban, kb. 1 m²-es nagyságú és 3—4 cm-es vastagságú lap alakban kerül el a gyártásba. A zavartalan termelés érdekében a landóknak 100—150 vagonra való megpakolást kell biztosítani. Ez az anyag izzástermelő, azonban tömbökben való raktározásánál nem jelent veszélyt, mert a raktárban nem teremt meg az elválasztott

A feldolgozás úgy kezdődik, hogy a fenyő- vagy tölgyfa kézikocsihoz, fűtőtestekkel segítségével folyamatosan szállított szükséges mennyiségű (cellulóz) lapot üzem előkészítő részébe. A lapokat a fűtőtestekben feloldják (alkalizálás), duzzasztással ágyúlják, amivel a kalcium-szennyeződések kioldódnak. A folyamat a tűzrendészet szempontjából teljesen veszélytelen.

Az alkalizálás után következik a fűtés, amelynek 3 fokozata van: 1. alacsony, 2. közép, 3. finom fűtés.

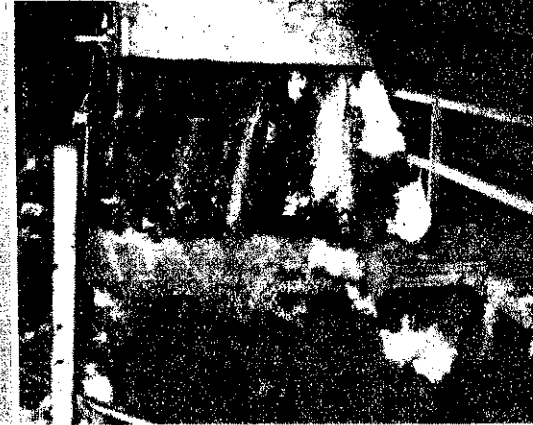
A fűtőgépek egyébként — a tűzbiztonság érdekében — hűtéssel ellátva, úgyhogy a hőmérséklet ne emelkedhessen bennük 26—27 C° fölé. A fűtőgépek hőmérséklet-biztosítása az érlelés céljából is szükséges. Az érlelés kb. 1 óra hosszúra tart. Az érlelés kb. 36—38 óra.

Szükséges tudnivaló még az is, hogy a hőmérséklet-biztosítására önműködően működő

A bontott műrost teljesen laza állapotban tűzveszélyes...

★

...s a rekeszeket azért is állandóan takarítani kell, mert a piheszerű anyag mindent ellep

dó kapcsolókat (relé) alkalmaznak, melyek a hőmérséklet emelkedése szerint vagy bekapcsolják a klimatizáló berendezést.

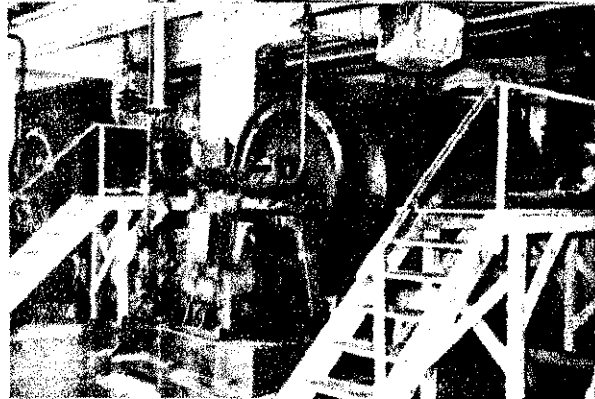
A szénkénegezés lefolyása

z érlelőből az ún. töltőbe kerül az ag, ahol tartályokban lúggal ismételtelen idjék. Innen adagolják a szulfidálóba, melynek az a feladata, hogy az előérle után az alkali-cellulózt az ún. szantó-áttá alakítsa át. Az átalakítás szén-eggel történik, amelyet permetet alak- in nyomtatnak a cellulózra. Eppen ezért az üzemi legbiztonságosabb része, hi- egy szulfidáló tartályba az átalakítás-

63 liter szénkéneget permeteznek be. permetezés következtében a rendkívül nyen párolgó szénkéneget elárasztja a ek belső terét, és nem kiszáradhat ki ezen az sem, hogy a szénkénegegzők üzemhelyiség légterébe jussanak. A vey viszonylagos megelőzését szolgálja, y egyszerre csak egy gépben folyik az lakítás, amivel biztosítják, hogy az mbe egy időben legfeljebb 80 kg szén-

egyéb más nyílással biztosítják a robba- nással szembeni védelmet. Tűzbiztonsági szabály továbbá, hogy olyan padlót alkalmazzanak, amely mentes a szikrafűzéstől (pl. bitumen). Ugyancsak előírás az is, hogy a szénkénegezőben a legnagyobb rend és tisztaság legyen és olyan szellőzőberendezést építsenek be, amely a szénkénegegzők és levegő keveredési arányát a robbanási határ $1/3$ -a alatt tartja. Szabály továbbá, hogy — mivel az oldás hőfejlődéssel jár — a tartály külső köpenyét vízzel hűtik. A tűz- és robbanásveszély csökkentését szolgálja az a hatósági intézkedés is, hogy az oldóban csak egy dolgozó végezheti a munkát. Ezzel biztosítják, hogy egyszerre csak egy gépen történjen az oldás. Az oldógép mellett ugyanis állandóan ott kell tartózkodni. Így az üzemből egyszerre csak az egy géphez szükséges szénkéneget kerül be.

A szénkéneggel vegyített anyagot (szantogenát) ismét lúgos oldó-keverőbe juttatják. Az oldó-keverő után megszabadítják a még benne levő levegőbuborékoktól és az esetleges szennyeződésektől, majd kb. 48 órán át utóérlelik. Ezután a viszkózt

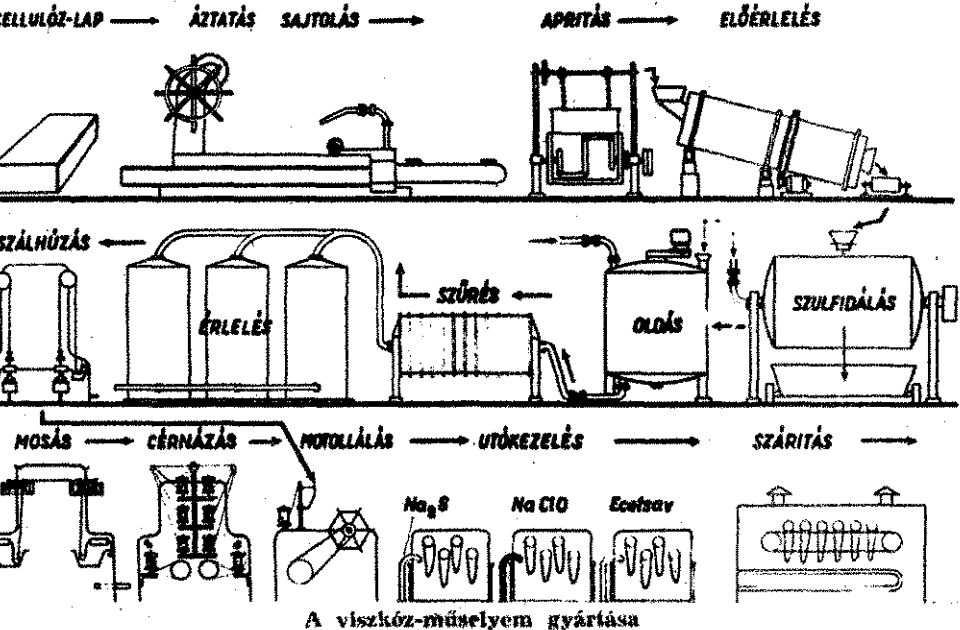
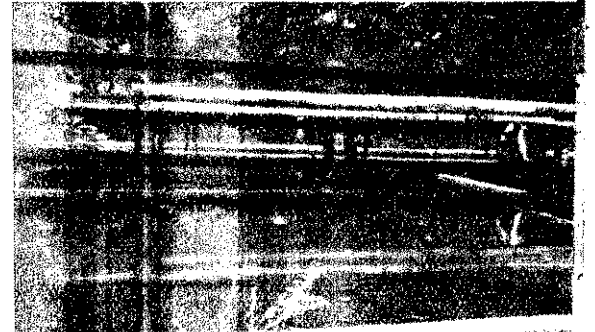
68 liter szénkéneget befogadására alkalmas szulfidáló gép

géppel közvetlenül kapcsolatban álló gépekben is feltételezni kell a szénkénegegzőket, mert a permetezés közben a szénkénege-pára átjuthat az említett helyekre.

A következő fontos tudnivaló az, hogy kiszáradt után a műrost számára szükséges alapanyag a bontógépekre kerül, ahol azt fonásra alkalmas állapotúvá lazítják, és innen a kondicionáló helyiségek faléces rekeszeibe jut, ahol 4—5 méter magas rakásokban tárolják azért, hogy kb. 24 órai tárolással magába vegye a rugalmassághoz szükséges 10—15%-os nedvességet. Ezt a módszert változtatják meg most úgy, hogy a bontógép után beiktatnak egy olyan kondicionáló (párosító) gépet, amely a bontógépről lekerülő, teljesen száraz, fonásra alkalmatlan, törekeny műrostot elárasztja a szükséges nedvességgel, és innen azonnal a bázisba, majd a fonóüzem raktárába kerülhet a kész anyag. Az eljárás sokkal egyenletesebben az anyag minden részére eljuttatja e szükséges nedvességet. Sokkal tökéletesebb ez a permetezés, mint amikor az anyagot magas, kb. 4 m-es rakásokban tárolva tartják, mert a nagy rakásokban még az állandó forgatás mellett sem nedvesedik át olyan tökéletesen és a szükséges mértékben, mint amikor ezt a műveletet egy önműködő gép végzi el.

Az ismertetőt újításokkal kapcsolatosan a közlemény kizárólag olyan mértékben foglalkozik az üzemeltetéssel, amennyire a változott helyzettel ez szükségesnek látszik. Nem tartalmaz pl. semmiféle részletet a szivacsüzemre, a savelőállítóra vagy a vizsgáló laboratóriumra azért, mert ezek a szakirodalomban megtalálhatók. Ennek a leírásnak ugyanis nem az a célja, hogy a tűzrendészeti szakértők ezen keresztül részletesen megismerjék a műselyemgyár telepítési, építési és használati szabályait, mert ezzel a kiképzési anyag foglalkozik. Kizárólag az a lényeges, hogy tudomást szerezzenek arról, milyen újítás, illetőleg módosítás következett be ezen a területen. Rendkívül lényeges ugyanis, hogy a jövőben a megelőző intézkedések meghatározásánál nem kell számolni a 2000 kg szénkéneget visszanyerésével és azzal, hogy a műrost nedvesítéséhez egy kb. 300 m² alapterületű, faléccel rekeszelt és sprinklerberendezéssel felszerelt üzmrészt kell biztosítani.

A szénkéneget-tartályokat vízzel elárasztható medencébe építik be

A viszkózműselyem gyártása

neg kerül. Az átalakult anyag (alkalihilóz + szénkéneget) vegyileg teljesen yesül, s ebben az állapotában nem széyes, mert a szénkéneget önmagától m kerül ki a szantogenáttól.

Az üzemeltetéshez egyébként naponta zövetőlegesen 2 tonna (2000 kg) szén- neg szükséges. Ezt a mennyiséget azon- n — a tartalék-szénkéneggel együtt (kb. tonna) — az üzemtől általában 100—150 ter tüztávolságban, föld alatti, vízzel irasztott medencékben, beépített tartá- kban tárolják. A biztonság érdekében föld alatti tartályokból az üzemeltetés- z szükséges anyag kivételezéséhez a be- ftett csővezeték hőszigetelés céljából rafával vonják be azért, hogy a szén- neg felmelegedését megakadályozzák. öztudomású ugyanis, hogy ennek az yagnak a forráspontja 46 °C, s ezt a mérsékletet a vezetékcsövek szigetelése ktlül a szénkéneget könnyen elérhetné. A szulfidálási idő kb. 2 óra. A szulfidáló em fokozott tűz- és robbanásveszélyére ló tekintettel kizárólag külső világítást kalmazzanak; a szabványnak megfelelően bbanásbiztosan beszerelt motoroknál kü- n szikrafogókat építenek, azoknálkül vgy önyvű tetőszerkezettel, vagy az alap- rület 20%-ának megfelelő ablakkal vagy

kénsavfürdőben kicsapatják, klórozással fehéritik, végül lúggal vagy sóval lágyí- tott vízzel átmosás. Ez az eljárása a mű- rost-, és egyéb más viszkózműselyem- anyag gyártásának.

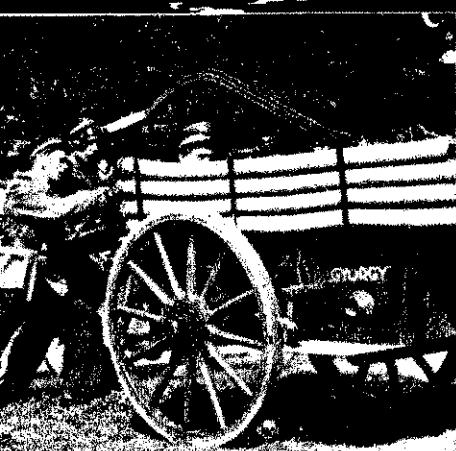
Az újítás tűzrendészeti követke- ményei

A tűzrendészetet legközvetlenebbül érin- tő kérdés a gyártásnál az, hogy az utóér- lelőből kikerülő anyag atmoszával egyide- jűleg a szénkéneget is kimosás a felol- dott anyagból, amely a csatornákon ke- resztül a mosóvízzel együtt egyszerűen kikerül a szabadba. Ebből az eljárásból semmiféle veszély nem származik, mert a feloldás után a szénkéneget fajsúlyánál fogva állandóan a vizes folyadék alján helyezkedik el (1 liter szénkéneget = 1,27 kg), a mosás alkalmával a csatornában is állandóan a víz van a felszínen, s a szén- kénegegző nem áraszthatja el a csatorna légterét. A szulfidálás utáni helyzetben azonban állandóan jelen vannak a szén- kénegegzők az oldógépekben, mert ott minden más anyagtól mentesen teljesen tisztán a szénkéneget permetezik a cellu- lózra. Sőt itt még a szulfidáló helyiséggel szomszédos helyiségekben és a szulfidáló

közösség csapata a kocslifecszkendő-szerelésében nyújtott jó eredményt

Lendület, gyorsaság jellemezte az abasáriak mozdonyfecszkendő-szerelését

A tarnaórsiek mozdonyfecszkendő-szerelése is alapos felkészülésre vallott

EGYEI SÉGÉRT bó rsenyekről

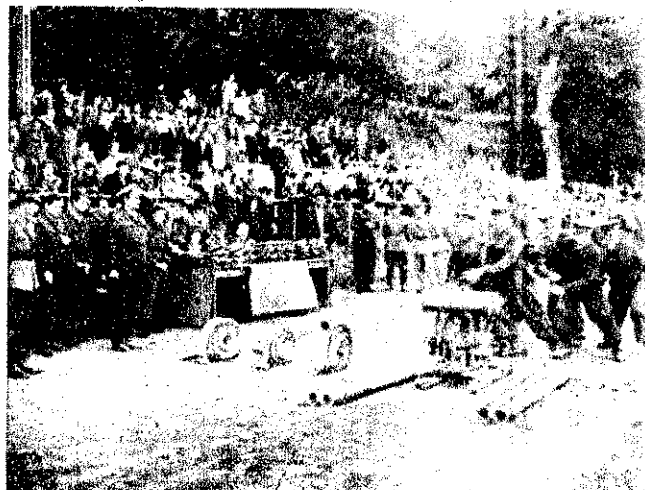
nek az idei, megyei gyors-
keres befejezése után —
el és a szocialista szektor
radhatatlan, vasszorgalom-
rsenyeken megkíndjenek

lelkesséssel párosult ala-
versenyek biztos sikerének
almát jelentő találkozóját.
rancsnokság központi írá-
lltekintő szervezése bíz-
gyelmezett légkörben zaj-
 egyre nagyobb fokú gon-
ányunk községi tűzoltósá-

tűzoltóságunkat jellemző
tűzoltóink és a szocialista
bizton számíthatunk a

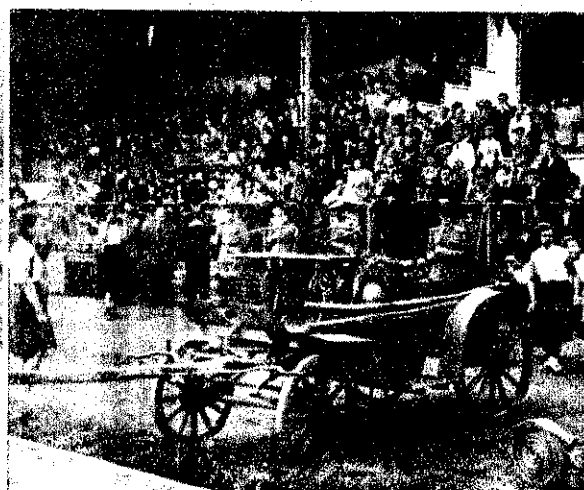
erseny szelleme, amely a
ségi tűzoltóinkban, s új,
s nemes feladatok, tettek
k biztossáért folytatott

erseny más-
ata

400-as kismotorfecszkendő-t szerel a balmazújvárosi községi tűzoltócsapat

A szegedi alosztály vonulós egysége a bemutatógyakorlat során — szerelés közben

Az újrasi úttörő-lánycsapat kocslifecszkendő-szerelésében bizonyította be felkészültségét

Értékes díjat kapott a megyei győztes, királyhegyesi csapat

Teljes „üzemben” a konyha — a nagy erőpróba után jól esik az ízletes ebéd

Véget ért a verseny — vidám hangulatban szórakoznak a résztvevők

A baráti népek türeltségének sajtójából

Oltóvízszállítás nagyobb távolságra

Irta: Erich Els

Néhány fizikai alaptörvény előzetes megtárgyalása után — nagyobb távolságra történő vízszállítás esetén — a gépjárműfecskendők elhelyezésének meghatározásához még néhány alapvető tudnivaló ismerete szükséges, és pedig: a gépjárműfecskendő névleges teljesítménye, a sugár vízszükséglete és a nyomótömlők surlódási ellenállása.

Egy 800 l/p-es kismotorfecskendő elméletileg 800 liter vizet szállít percenként; ez a névleges teljesítménye. Ezt a 800 literet azonban a 800 l/p-es kismotorfecskendő csak bizonyos körülmények között szállítja percenként, mégpedig: 1,5 m geodetikus szívómagasság (ez a szivattyú közepe és a víztükör felülete közötti távolság), 80 v. o.-m teljes manometrikus szállítómagasság (ez a nyomást és szivást mutató nyomásmérő kitérésének összege), valamint 760 higanyoszlop-mm nyomás esetén 0 magasságban, vagyis a tengerszintjének magasságában — az amszterdami vízmércén mérve. Ez tehát azt jelenti, hogy a tűzoltószivattyú pontos vizsgálatkor a vizsgálat időpontjában mért légnyomást is figyelembe kell venni.

Az 1500 l/p-es gépjárműfecskendő névleges vízszállítása tehát 1500 liter/perc, a 2500 l/p-es gépjárműfecskendő pedig 2500 liter/perc. A 2500 l/p-es gépjárműfecskendőnél azonban arra is ügyelni kell, hogy ez a teljesítmény csak abban az esetben érhető el, ha 2 szívóvezetékekkel dolgozunk. Ezek szerint a tűzoltószivattyú vízszállítása is megváltozik, ha a feltételek megváltoznak (például hegyvidéken, ahol a magasabb fekvés következtében a légnyomás alacsonyabb stb.).

A vízszállításra különösen nagy befolyással van a geodetikus szívómagasság. A geodetikus szívómagasság növekedésével ugyanis a vízszállítás állandó csökkenése is együttjár. A 2500 l/p-es gépjárműfecskendő pl. 7,5 m geodetikus szívómagasság és 80 v. o.-m teljes szállítómagasság esetén már csak 1500 liter vizet szállít percenként, két csatlakozó A-szívóvezetéken keresztül. Az 1500 l/p-es gépjárműfecskendő egy szívóvezetékekkel az előbb említett feltételek esetén már csak 750 literet szállít és ilyen feltételek esetén a 800 l/p-es kismotorfecskendő vízszállítása is hasonlóképpen csökken 400 literre percenként.

Helytelen az a gyakori nézet, hogy nagy

szívómagasság esetén a víznyerés a gépjárműfecskendő nagyságától függ. A természeti törvények ugyanis éppúgy vonatkoznak a 800 l/p-es kismotorfecskendőre, mint a 2500 l/p-es gépjárműfecskendőre. A motorkezelőnek azonban mégis van lehetősége arra, hogy az elérhető szívómagasság és a szivás időtartamát befolyásolja. Ilyen esetben azonban a felszerelés állapota is döntő, mert hibátlan légtelennítő berendezéssel, jól tömített szivattyúval, szerelvényekkel és szivótömlőkkel a motorkezelő nagyobb szívómagasságot és gyorsabb vízszállítást érhet el, mint gondozatlan, elhanyagolt felszereléssel. Az elhanyagolt felszerelés-gondozás következményét a tűzoltóság tűz esetén a kár növekedésén keresztül tapasztalhatja.

A munkánktól függő tényezők mellett az elérhető szívómagasság függ még:

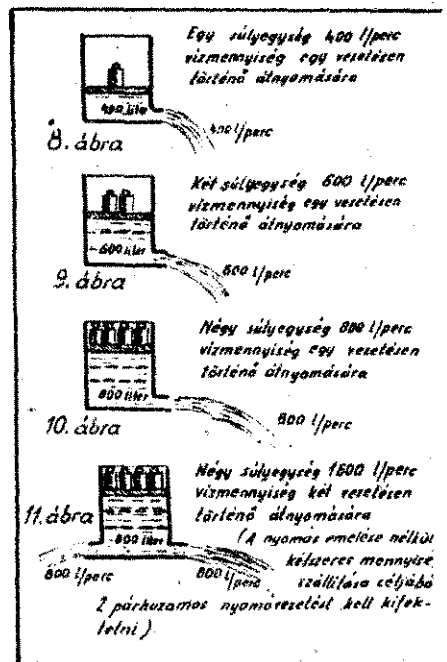
- A víz sebességétől a szivótömlőben;
  - a légnyomástól;
  - a magasságtól;
  - a víz hőmérsékletétől
- és a tömlőfalak érdességétől.

A víz sebességét a szivótömlőben a szívóvezeték átmérője és a szállítandó vízmennyiség szabja meg. Az A-szívóvezeték kedvezőbb, mint a B-szívóvezeték, s a kis vízmennyiség kedvezőbb, mint a nagy vízmennyiség.

A fellépő légnyomás helyett általános szokás szivófolyamatról beszélni. Itt egyszerűen a szívóvezeték légtelennítéséről van szó, s a vizet a víztükörre nehezedő légköri nyomás nyomja a szívóvezetékbe. Mivel a légnyomás (amely a barométeren leolvasható) állandóan ingadozik, a szívómagasság is változik. (Nincs tehát értelme, hogy a motorkezelő nagy fordulatszámmal járassa a motort, mert gyakran kevesebb fordulattal is jobban dolgozik.)

A magasság is olyan tényező, amely lényegesen befolyásolja a szívómagasságot. A névleges vízszállításnál egyébként már említettük a 760 higanyoszlop-mm légnyomást a normál 0-nál. A szívómagasság annál kisebb lesz, minél magasabbra megyünk a tenger szintje fölé. A tenger szintje felett 400 m magasságban az elméleti szívómagasságnál 50 cm-rel kevesebbet kell számolni, a normál 0 (N.N) felett a csökkenés már 1,33 m. Ezt — az egyéb levonandó értékekkel együtt — az elméleti szívómagasságból (10,33 m) le kell vonnunk.

Hogy a víz hőmérséklete és a szívómagasság milyen összefüggésben van mással, egyszerű példával bizonyítható meretes, hogy a forrásban levő vizet általában nem lehet felszívni. A folyóan képződő gőz ugyanis megakadály a légüres, illetve légritkított vagy nyommentes tér létesítést. Ez teljesen ért Hasonló hatása van a víznek — jól kisebb mértékben — már alacsonyabb mérsékletben is. Pl. 20 °C-ú víz es 24 centiméterrel, 50 °C-ú víz es pedig 1,25 méterrel csökken a szívómagasság.

A tömlőfalak érdessége, illetve a belső falának minősége nagyon fontos tényező annak az erőnek a meghatározásához, amely a víznek a tömlőn történő nyomásához szükséges. Ez egyébként den tömlőre vonatkozik. A gumiszőnyerőtömlők között levő különbség lehet, ha arra gondolnak, hogy gépkocsi vagy motorkerékpárral sokkal könnyebb aszfaltos úton haladni, mint gőri úton. — A szűrőkosár és a szívószűrőlelei vagy szennyeződései ugya szívómagasság-csökkenést okoznak.

Ha gépjárműfecskendővel dolgozunk kor az oltóvizet a gépjármű által adott nyomás hajtja át a tömlőn. Ehhez a nyomás szükséges, ezért beszéljünk a nyomásvesztésről. A nyomótömlő fellépő nyomásvesztését képletek segítségével kiszámíthatjuk, és a kapott eredményeket a gyakorlatban ellenőrizzük. Az 1. sz. táblázat adatai 100 méteres tömlő surlódási nyomásvesztésére vonatkoznak (lásd az 1. sz. táblázatot).

A táblázat figyelmes megvizsgálása után nagyon gyorsan emelkedik. Pl. vízmennyiség percenként 400 literre nő (megkétszereződik), a nyomásvesztés négyszeresre emelkedik, s 8–11. ábra igen jól szemléltet. — A gépjárműfecskendők elhelyezésének kiadásakor 80 v. o.-m kiömlő nyomással

Surlódási nyomásvesztés 100 m hosszú tömlőre v. o.-m-ben

Víz mennyiség l/perc	B-nyomótömlő		C-nyomótömlő	
	gumizott	nem gumizott	gumizott	nem gumizott
100	0,25	—	1,6	—
200	1,06	2,1	6,2	13,8
400	3,75	8,0	23,0	49,0
600	8,0	17,0	51,0	105,0
800	13,7	30,0	90,0	—
1000	21,0	46,0	—	—

1. sz. táblázat

hatunk. A legközelebbi nyomásfokozó helyén még bizonyos víznyomásra szüksége, hogy kifogástalanul műhessen. Nagyon kis beömlőnyomás eszé az a veszély következhetik be, hogy a lőkben vákuum keletkezik, és a töm-összehúzódnak, ezért legalább 15 o-m beömlőnyomást kell számolnunk. gépjárműfecskendők között tehát 65 o-m (80 - 15 = 65) használódik el. Ez 5 v. o-m lesz a fecskendők közötti tá-ság kiszámításának alapja. Az utolsó járműfecskendőnek, amely az osztón esztől közvetlenül a tűzhöz szállítja zetet, ugyancsak 90 v. o-m kiömlőnyí-ral kell dolgoznia. A sugárcsónál még v. o-m nyomásnak kell lenni; az osztón ág 7,5 v. o-m nyomáscsökkenést szá-tunk. Ha e két értéket kivonjuk a ki-ömlőnyomásból, még 32,5 v. o-m nyomás rad. Mivel ez a nyomás kb. fele a két másfokozó gépjárműfecskendő között 5 nyomásnak, a sugárcsövek távolsá-ak külön kiszámításától a legtöbb eset-ek tekintethetünk.

az eddig elmondottakból kitűnik, hogyan mőlünk ki a gépjárműfecskendők egy-stől való távolságát. Alapvetően fontos g, s erre ügyelnünk kell, hogy egy mé-terepemelkedés legyőzéséhez 1 v. o-m rmas szükséges. Ha tehát a számítási kaszon belül emelkedő van, akkor ezt rendelkezésre álló 65 v. o-m nyomó-gasságból le kell vonnunk, ha pedig ó, akkor hozzá kell adnunk. A távolságok számítását az alábbi kép-ekkel végezzük:

I. Sík területen:

gépjárműfecskendők távolsága =

$$\frac{\text{reelkezésre álló nyomás} \times 100}{\text{surlódási veszteség}} 100;$$

$$A = \frac{65}{Sv} 100.$$

Példa: Egy tűz eredményes leküzdéséhez B- és két C-sugárcsövet kell haszná-lni. Ezek legkisebbje 800 l/perc. A gépjárműfecskendők távolságának kiszá-lása ebben az esetben:

$$A = \frac{65}{13,7} 100 = 474 \text{ m.}$$

A sugárcsőhöz csatlakozó szakasz 474 : 2 = 237 m (12. ábra).

II. Lépcsőzetesen emelkedő területen:

a gépjárműfecskendők távolsága = 100 x

$$\frac{\text{reelkezésre álló nyomás} - \text{magasságkülönbség}}{\text{surlódási veszteség}}$$

$$\text{röviden: } A = \frac{(65 - Mk)}{Sv} 100$$

Példa: A tűz leküzdéséhez 3 C-sugár szükséges. Nyílt vízveteli helytől 100 mé-terre 20 m magas lépcsőt kell áthidalni. A szivást végző gépjárműfecskendőtől mekkora távolságra állítsuk fel a nyomá-sfokozó fecskendőt?

$$A = \frac{65 - 20}{8} 100 = \frac{45}{8} 100 = 563 \text{ m.}$$

(Lásd a 13. ábrát.)

III. Egyenletesen emelkedő területen:

gépjárműfecskendők távolsága =

$$\frac{\text{reelkezésre álló nyomás} \times 100}{\text{surlódási veszteség} + \frac{\text{magasságkülönbség}}{\text{lejtőhossza}}} 100$$

$$\text{röviden: } A = \frac{65 \cdot 100}{Sv + \frac{Mk}{H} 100}$$

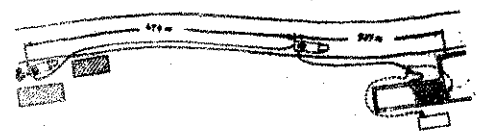
Példa: Az oltáshoz 1600 l/perc víz szük-séges. Két párhuzamos B-tömlőt fektetünk ki. A vízvetelési hely 3200 m távolságra van, s az egyenletes emelkedésű lejtő 2 kérdéses pontjának magasságkülönbsége 48 m.

A számítás csak 1 B-vezetékkel, 800 li-ter vízre végezzük el.

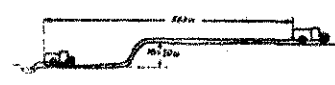
$$A = \frac{65 \cdot 100}{13,7 + \frac{48}{3200} 100} = \frac{65 \cdot 100}{13,7 + 1,5} = 428 \text{ m.}$$

(Lásd a 14. ábrát.)

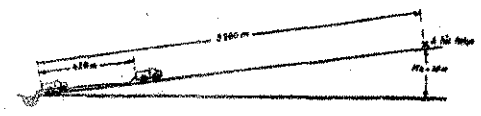
A gépjárműfecskendők távolságát nem kell mindig újból kiszámítani; felhasznál-

12. ábra

13. ábra

14. ábra

hatjuk a 2. sz. táblázat értékeit. A sík te-rületre vonatkozó értékeket minden to-vábbi nélkül megállapíthatjuk a táblázat-ból, s ugyanígy járhatunk el a lépcsőzete-sen emelkedő területre vonatkozó értékek-kel is.

Egyenletesen emelkedő felület esetén, a rovatokban visszafelé kell haladnunk, azaz a távolságokhoz tartozó magasságokat kell kikeresni. Pl. 800 l/perc vizet kell szállítanunk gumizott B-tömlőben egyen-letesen emelkedő területen. A vízvetelési hely 255 m távolságra van (illetőleg 1 gép-járműfecskendő után), a magasságkülönb-ség nem 30 (mint ahogy a 2. sz. táblázat szerint kellene lennie), hanem csak 20 m. A távolságot tehát növelhetjük, mégpedig annyira, hogy a távolság és a magasság nagyjából egyezzen az adott távolsággal és magassággal. Példánkban ez 292 m távol-ság és 25 m emelkedés esetére vonatkozik. Végül a táblázat „emelkedés 100 méteren-ként” rovatai megadják az egyenletesen emelkedő lejtő emelkedésének 100 méte-renkénti értékeit is.

Ez a táblázat többé-kevésbé új. Célja az, hogy egyszerűbbé tegye a nagyobb távol-ságra történő vízzállítás kiszámítását.

(Folytatása a következő számunkban.)

nyomásfokozó gépjárműfecskendők egymástól való távolsága sík, egyenletesen emelkedő és lépcsőzetesen emel- kedő területen B-nyomótömlők használata esetén

Emelkedés méterben a legközelebbi gépjárműfecskendőtől	Gumizott B-nyomótömlő			Kender B-nyomótömlő		
	800 l/perc	600 l/perc	400 l/perc	800 l/perc	600 l/perc	400 l/perc
	Sv = 13,7	Sv = 8,0	Sv = 3,75	Sv = 30,0	Sv = 17,0	Sv = 8,0
emelkedés 100 m-enként						
Sík területen (m)	474	813	1733	217	382	813
5	438	750	1600	200	353	750
10	401	688	1467	183	324	688
15	365	625	1333	167	294	625
20	328	563	1200	150	265	563
25	292	500	1067	133	235	500
30	255	438	933	117	206	438
35	219	375	800	100	176	375
40	183	313	667	83	147	313
45	146	250	533	67	114	250
50	110	188	400	50	88	188
55	73	125	267	33	61	125
60	37	62	134	17	35	62
Függőlegesen	59	60	63	50	55	60

2. sz. táblázat

Az MNOSZ 9790 sz. szabványról

Híradónkban a „Tűzveszélyes folyadékok és anyagok osztályozása, tárolása, szállítása és kezelése” című MNOSZ 9790 sz. szabvánnyal foglalkozunk. Ezzel a szabvánnyal — akkor még mint javaslat — az 1933. november havi számunk „Szabványhíradó” rovatában egyszer már foglalkoztunk. Azóta már érvényes szabvány lett belőle, s miután a tárgyalás közben is sok új részlet bővült, ezért szükségesnek tartottuk, hogy — mint egyik igen fontos szabványunkkal — újból foglalkozzunk. A szabványban általános előírásokat találunk a tűzveszélyes folyadékok és anyagok osztályozására, tárolására és szállítására vonatkozóan.

E szabvány hatálya az összes tűzveszélyes folyadékokra és anyagokra kiterjed, nem vonatkozik azonban a csak nyomás alatt csappfolyós, éghető gázokra (pl. propán-bután) és a szesztartalmú élelmezeti és piperecikketekre (pl. likőr, kölnivíz, stb.).

A szabvány 2. pontja a tűzveszélyes folyadékok osztályozását tartalmazza. A tűzveszélyes folyadékokat lobbánáspont szerint — az eddigi három fokozat helyett — öt veszélyességi fokozatba sorolja. — Minél alacsonyabb valamely tűzveszélyes folyadék lobbánáspontja, annál veszélyesebb.

Az I. veszélyességi fokozatba tartozik — az alkoholféleségek kivé-

telével — az a tűzveszélyes folyadék, amelynek zárttéri lobbánáspontja legfeljebb 21 °C.

A II. veszélyességi fokozatba tartozik az a tűzveszélyes folyadék, amelynek zárttéri lobbánáspontja magasabb mint 21 °C, de nyílttéri lobbánáspontja legfeljebb 55 °C. Ide tartoznak az alkohol (szesz-) féleségek és a legalább 45% szeszt tartalmazó folyadékok is.

A III. veszélyességi fokozatba tartozik az a tűzveszélyes folyadék, amelynek nyílttéri lobbánáspontja 55 °C felett van, de legfeljebb 150 °C.

A IV. veszélyességi fokozatba tartozik az a tűzveszélyes folyadék, amelynek nyílttéri lobbánáspontja 150 °C felett van és 20 °C-nál még alacsonyabb.

Az V. veszélyességi fokozatba tartozik az a tűzveszélyes anyag, amely normál hőmérsékleten nem folyadék, pl. bitumen, paraffin, szalonna, étkezési zsír stb.

A gyakrabban előforduló tűzveszélyes folyadékok és anyagok lobbánáspontját és veszélyességi fokozatát a szabvány I. sz. táblázata tartalmazza. Ebben a táblázatban kb. 88 anyag van feltüntetve.

A szabvány 3. pontja a tárolással és a szállítással foglalkozik és ki-

mondja: tűzveszélyes folyadékok csak szabványos tárolóeszközben vagy más engedélyezett módon tárolhatók. Ebből tehát az következik, hogy bizonyos esetekben nem szabványos tárolóban való tárolásra is adható engedély. Így pl. a pakura vasbeton tartályban is tárolható, abban az esetben, ha a tartály teljesen megfelel az általános tárolási feltételeknek.

A 3. pont a tárolható mennyiségekkel foglalkozik.

Az I., II. és III. veszélyességi fokozatba tartozó tűzveszélyes folyadékok megengedett tárolási módját és mennyiségét a táblázat tartalmazza. Ez a táblázat segítséget ad a tűzrendészeknek, hogy milyen mennyiségű és veszélyességi anyag milyen módon tárolható.

A IV. veszélyességi anyag — szabványos edényzetben — korlátlan mennyiségben tárolható.

Az V. veszélyességi fokozatba tartozó anyag — a tűzrendészeti hatóság engedélye alapján — korlátlan mennyiségben tárolható, de gondoskodni kell arról, hogy az anyag szét ne folyhaason.

A 4. pont a tűzveszélyes folyadékok töltési rendjét tartalmazza táblázatosan. E táblázatból megállapíthatjuk, hogy milyen anyagok tá-

rolhatók egymás után, és anyagok tárolása esetén kell a tely; kigőzögni, kiltisztítani és szűrni más anyag betár előtt. Ezeket a rendelkezéseket zony nem igen tartják be, jó mondva, nem tudnak ezekről előírásokról.

Az 5. pont az elvi, építési és rendészeti engedélyek kérését gyalja. A tűzveszélyes folyadék tárolásával, kezelésével és szállításával kapcsolatos szabvány-elsoznak megfelelő tárolóeszközök azok szerelvényeinek elvi elhelyezése a Belügyminisztérium feladatkörébe tartozik. Nem sznyosított tároló tartály engedzéséhez, új berobbanásgátló szzet alkalmazásához tehát elvi engedély szükséges. Meg kell átanunk azonban, hogy a válla nem igen kérnek elvi engedélyt.

A szabvány függelék a tárolókészletek, telemek, szállító jármű edényzetek szabványainak és a szabvány tartalmát sorolja. A függelék 17 féle tűzveszélyes folyadék tárolására és szállítására vonatkozó szabványt ismertet.

Tűzveszélyes folyadékok és gázok tárolásánál és szállításánál az alapszabályt ismernünk mert csak ennek ismeretében hetünk a tárolás és szállítás sében.

Tarján
tű. al

Újítási híradó

A tűzoltóság felszereléseinek fejlesztése és pótlása során az egyes megyei tűzoltóegységek évente meglehetősen nagyszámú szívó- és nyomótömlő-készletet kapnak. Különösen nagy fejlődést hozott ezen a téren ez az esztendő, ugyanis szocialista iparunk fejlődése, többtermelése lehetővé tette, hogy megindulhatott a községi tűzoltóságok kézi működtetésű fecskendőinek szívótömlő-pótlása. Mindezt igen jelentős lépést jelent a községi tűzoltóságok felszereléseinek felújítása terén. Az elmúlt évek során ugyanis sok községben igen hiányos volt a kézi működtetésű fecskendők szívótömlő-felszerelése és több helyen — a több évtizedes használat következtében — a meglévő szívótömlők között sok hibás szívótömlő is akad.

Az idén nagy számban kiadott szívó- és nyomótömlőbe a csavar-, illetve kapcsolópárok bekötése meglehetősen nagy mennyiségű bekötődrtöt igényelt. Ennek következtében nem minden osztályparancsnokságot sikerült ellátni központi-
lag a kiadott tömlőkészlet bekötéséhez szükséges legendő bekötődrtöt. A bekötődrtöt átmeneti hiányát több osztályparancsnokság saját hatáskörében hidalta át, miután sikerült a tömlőbekötéshez megfelelő drótot szereznie.

A Heves megyei osztályparancsnokságnak azonban a bekötődrtöt beszerzésére irányuló kísérletei nem vezettek sikerre. A tömlők bekötését ennek ellenére az osztályparancsnokság műhelye — Barócsi Ferenc tű. főrm. és Győrfalusi János tű. főrm. elvtárs újításával — sikeresen megoldotta.

Barócsi és Győrfalusi elvtárs a kötések elkészítéséhez a megyei FÜSZÉRT-

Szívótömlők bekötése

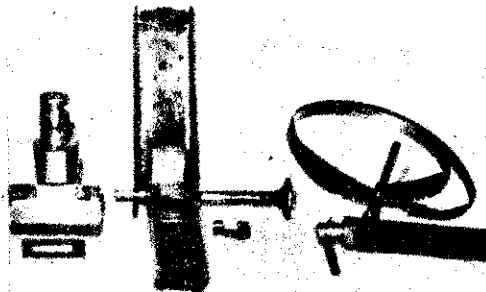
vállalattól cukrosládáról leszedett acélszalagokat szerzett díjmentesen. Az acélszalag azonban még nem oldotta meg a problémát. A kötés elkészítéséhez ugyanis bilincsekre is szükség volt, amely megfeszíti és rögzíti az acélszalagot. Az újítók ezt a feladatot is megoldották. A bilincseket 25 mm széles és 2 mm vastag acélszalag-lemezből készítették. De nemcsak bilincset készítettek, hanem a bilincs szakszerű és gyors elkészítéséhez saját maguk állítottak elő préselő és hajlító szerszámot is. A szerszámok segítségével óránként 200—250 db bilincs készíthető. De még ezzel sem merült ki az újítók leleményessége. A bekötés elkészítésénél ugyanis a bilincshez még egy csavar is szükséges. Az anyacsavarokat beszerezték ugyan, de a csavarokba még hornyot is kellett marni, hogy a horny-

ba illesztett acélszalag a csavar elftásával megfeszíthető legyen. Az a horony elkészítéséhez külön szemot, marót készítettek s az esztergaj ezzel a maróval marták ki a csavarszükséges hornyot.

A fenti és a képen is látható szemok elkészítésével tehát az újítók tövé tették a bekötéshez szükséges csek házilag történő, gépi előállítás így — a műhelyben készített bili és a beszerzett acélszalag segítségével a szívótömlők bekötésének problémá egyszerűen és mégis jól megoldották.

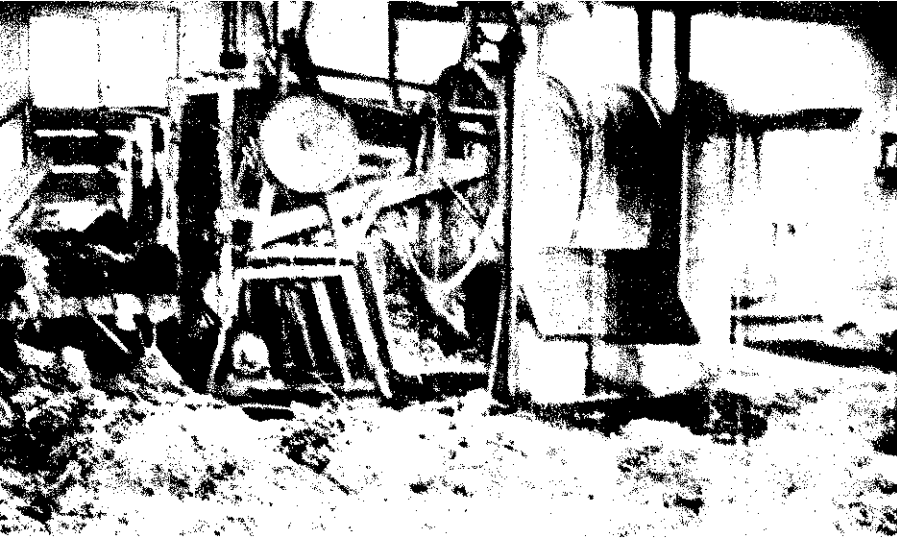
Az ismertetett eljárással a szívó bekötését úgy végezzük, hogy az szalag egyik végét visszahajlítva akasztjuk a bilincs középső fülébe után az acélszalagot felcsavarjuk szívótömlőre, majd pedig a bilincs szélén levő fiúlon át dugjuk a már nyosra készített csavart. A csavar nyába behelyezzük az acélszalag végét és a csavart addig forgatjuk, az acélszalag megfelelően feszes les után pedig — hogy a kötés ne la meg — meghúzzuk a csavar anyag kötés elkészülte után a teljes köté roszdásodás ellen — védőlakkkal ke kenni.

Az újítás Heves megye terület lehetővé tette az összes új szívó bekötését, az új szívótömlők készte állítása pedig elősegítette a község oltóságok eredményesebb mun Ezért a Belügyminisztérium Tűz szeti Parancsnoksága az újítókát rócsi Ferenc tű. főrm. és Győrfalusi János tű. főrm. elvtársat — szem ként 200 Ft újítási díjban részesítte

Szerszámok a tömlőbekötő-bilincs elkészítéséhez

A munkagép és környéke, ahol a tűz keletkezett

★

A szakszerűtlenül bekötött tömlőt a nyomás levágta a sugárcsőről

Éjfél előtt 20 perccel a munkagép „magától” leállt és a gépen dolgozó elvtárs cigarettavékonyosságú füstoszlopot látott felszállni a villanymotor olajkapcsolójából. A dolgozó azonnal a gyár-kapuhoz szaladt és telefonált az ügyeletes villanyszerelőért. A másik gépen dolgozó elvtárs, mikor látta, hogy a szomszéd gép füstöl, leállította gépét, kifutott a helyiségből és kereste az üzemi tűzoltót. Az udvaron hamarosan meg is találta és odavezette a füstölő géphez. A tűzoltó elvtárs a dolgozót a portáshoz küldte a kapcsolóhelyiség kulcsaért. Mikor a dolgozó a kulccsal visszaérkezett, kinyitották az ajtót és elvégezték az áramtalanítást. Ezután mindketten visszaszaladtak a munkahelyiségbe, ahol ekkorra már lángolni kezdett a földön nagy mennyiségben szétszórt fagyapót a gép környékén.

Ezt látva — az üzemi tűzoltó elvtárs a fali tűzcsaphoz futott, kifeltekette a tömlőt, a dolgozó pedig megnyitotta a fali tűzcsap szelepkerekét. Amikor a víz megindult, a nyomás a tömlőt — mely szakszerűtlenül volt bekötve — a sugárcsőről levágta. Erre mindketten a másik fali tűzcsaphoz futottak, amely azonban az előbbihez hasonlóan szintén üzemképtelenné vált.

Azonnal kézi tűzoltókészülékért szaladtak. Mire azonban visszatértek, a tűz a földreszórt fagyapoton a földszinti munkahelyiségben már teljesen elterjedt, sőt a földszintet az emelettel összekötő szállító szalagon — mely szintén tele volt fagyapottal — felhatolt az emeletre is.

Ilyen körülmények között aztán a kézi oltóval való beavatkozás teljesen hatástalan volt. Ezt látva, az üzemi tűzoltó elvtárs kirohant a helyiségből, hogy a tüzet jelezze, a dolgozó pedig a vizeshordóból vedrel próbálta a tüzet oltani. Az üzemi tűzoltó elvtárs futás közben megpillantotta a portást és odakiáltott, hogy jelezze a tü-

zet, ő pedig ismét visszafutott a tűzhöz. A porral oltó kézi tűzoltókészüléket levette a falról és azzal kísérte meg az oltást. Mikor a készülék kiürült, hátrafordult és ekkor vette észre, hogy a portás még mindig nem ment telefonálni. Eldobta a kiürült készülőt, s a portásfülkében levő telefon-

hoz futott és jelezte a tüzet. A tűzjelzés pillanatában az óra már éjfél után 4 perccel mutatott.

Az első tűzoltóegység — amely 2500 l/p teljesítményű gépjárműfecskendővel éjfél után 10 perccel érkezett a helyszínre, — már az egész gyártelepet hatalmas füstfelhőben találta, az emeletes épületben pedig — földszinten és emeleten egyaránt — hatalmas lángtenger tombolt.

A látottak hatása alatt az egység parancsnoka úgy határozott, hogy nem hajt be az ipartelepre, hanem a kb. 200 m-re levő utcai tűzcsapra áll és fecskendő közbeiktatásával egy sugarat a földszinti, egy másikat pedig az emeleti helyiségbe szelrejt. Mikor a víz a két sugáron megindult, és ezzel végre a tűz eredményes oltása megkezdődött, az óra negyed egyet mutatott. A tűz tehát több mint fél óráig pusztított minden eredményes beavatkozás nélkül.

Az elsőnek érkező egység azonnali segítségkérése nyomán gyors egymásutánban

érkező egységek — a tüzet 8 sugárral hamarosan körülhatárolták és kemény küzdelem árán el is oltották.

A kivonult egységek minden erőfeszítése ellenére is ezeket kitevő károsodás érte népgazdaságunkat, mert az üzemi tűzoltó sem a káreset bekövetkezése előtt, sem a káreset alkalmával nem állt hivatás magasztán; az üzem dolgozóí és a portás is — kellő oktatás hiányában — helytelenül jártak el és valamennyien — beleértve az üzem vezetőségét is — súlyos és jövátéhetetlen mulasztást és nagy hibákat követtek el.

Bár az ilyen nagyfokú tájékozatlanság, hozzá nem értés, tehetetlenség és bűnös mulasztás ma már nem jellemzője tüzrendszetünknek, ez az eset mégis előfordult és ha nem tanulunk belőle, máshol is megismétlődhet.

Felkérjük az elvtársakat, írják meg a „Magyar Tűzoltó”-nak, hogy munkaterületükön ezideig mit tettek annak érdekében, hogy hasonló eset ne történhessen, és a cikkből a tanulságot levonva, mit szándékoznak a jövőben tenni a munkahelyek fokozottabb tűzvédelme érdekében.

Írják meg az elvtársak, milyen intézkedéseket tesznek, hogy működési területükön káreset lehetőleg ne következzen be, és hogyan képezik magukat annak érdekében, hogy a bekövetkezett káreset alkalmával szakszerűen járjanak el. Különösen azzal foglalkozzanak bővebben, hogy a dolgozókat hogyan oktatják munkahelyük tűzvédelmére, és ennek érdekében hogyan veszik igénybe a párt és a vállalatvezetőség segítségét.

A legjobb cikket a „Magyar Tűzoltó” jutalmazza és a lap legközelebbi számában közzélni fogja.

A tűz a szállítószalagon át az emeletre is felhatolt...

★

...és a kiérkezett egység már az egész gyártelepet hatalmas füstfelhőben találta

Ködös hajnal

Részlet a regényből

A kis mozgást, felélenkülést, amit Csémi világos beszéde keltett az emberekben, mintha elnyelte volna hamarosan a füst. Egészen megcsendesedtek az emberek. Úgy látszik, olyan volt a nagy mérgeledés, hogy elfújta Csémi bölcs beszéde, mint a gyufaszál fellebbbanását a nagy szél.

— Ezért kár a villanyt égetni — szólalt meg a hosszú hallgatás után egy vénebb ember, Kerecsi Gergely. — Valami más nincs a programban, Márton?

Mindenki csodálkozására Vetési János áll fel.

— Vanni van. Még hozzá komolyabb. Fehérhátról kellene beszélni...

— Na, arról lehet is — legyintett nevetve Lyukas Fesető. — Szikes Fehérhát — mondta széttárt karral, mire a többiek elkezdtek nevetni.

— Az az. Eppen erről a szikes Fehérhátról kellene beszélni. Szóval magunkról. Kezdjük csak az elején. Szóval ide pontosan tizenkét kilométer, az úton. Tisztességes séta früstök előtt. Reggel ki, este haza, testvérek között is huszonnégy. Meg a kinti kis járkáltság, bigézés... szóval takaros. A mi földünk odaiktat összesen négyszázhetven kataszter. Most szeptemberben alakítottuk meg a kövesút túlsó oldalán a Tánccsicsocsoportot, hetven holdon nyolc taggal. A mi oldalunkon csak én, meg Illés Jani bácsi mentünk be, összesen tizenkét holddal. Hát ez nem sok, ugyi. A mi oldalunkon van aztán a nagy gyepek is, egész Szilasig, van egy ezeröttszáz hold. Eddig mindegyike az acattermésben tűnt ki. A major négy kilométer, onnét a város nyolc...

— Nem vagyunk mink pulyák, hogy ilyenekre oktass. Ezt mink is jól tudjuk, te — intett Lyukas Fesető, azért mégis csodálkozva nézett Szabó Samura, aki nagy érdeklődéssel leste Vetési szájáról a szavakat. Mit kell ezen annyit figyelni, gondolta. Ő már unta. Így odakiáltotta. — Valami okosabbat találj ki, Jani. Ezt minden gyerek tudja. Arról beszélj, hogy lehet több bankót rakni a bukszába!

— Hát, ha az orvosságot, amit találtam, megisszátok, meggyógyítjuk egyszerre minden fehérhái bajunkat is, meg... a buksza is kővérebb lesz — vágott vissza azonnal Vetési.

— Halljuk!

— A termelőszövetkezet — nevetett Vetési hátrán a gyülekezetre.

— Na, ez aztán az új! — könnyebbenedett meg mindenki.

Káromkodás csudálatosképpen, sehol se pukkant.

Vetésit meglepte a dolog. Akár a legényt, ha a szorongatott lány az első próbálkozásra nem ellenkezik túlságosan. Titokban arra is gondolt, hogy ma este egészen könnyen megagyabugyalhatják. Mégse. Egyetlen pissenés sincs. Csak a várakozás húzza simára az arcokat.

— Miért most hozod elő? — jött a várvavárt kérdés. Természetesen hátulról, hiszen az ellentmondások csak a sötétben mernek megszületni ilyen fogadtatás után.

— Hogy mért, emberek? Mert még érezhetitek az imatokban, mit érünk külön-külön. Bibictójást. Egy baklövés, oda egy hét... még egy másik, itt a tél...

— Magad nézd meg, mire jutottál a szövetkezetteddel. — jött hátulról megint a közbeszólás. Vetési mérges lett. Mit néznek rajta? A kinti kőnapri ruhájában van, foltos a nadrágja, veresprémű a télikabátja, mi van ezen bámulni való? A többi tán nem ilyen?

— Azt hiszitek, hogy ha szeptemberben valaki belép a csoportba, akkor október végére már díszruhába öltöztetik, mintha kihúzták volna a sorsjegyét? Ezt ép ésszel nem lehet kívánni. Azért elvtársak, ha kint lenne a fenekem a nadrág-

ból, máris kapnék előleget. De te kitől kapsz, koma? Javulok én valamit, két év múlva hasonlított össze magunk. Akkor legénykedjünk, ha már lesz mivel.

Csémi köhintett egyet, Vetési megértette, térjen a tárgyra. — Többről akarok én beszélni ma este, elvtársak. Ha tisztelet meghallgattok, persze. Szóval, először is itt van a nyunkon ez az istenverte tizenkét kilométer. Kaparjuk csak meg hátha leiderül ebből is valami. Tük a városról jártok ki de gízni. Rendben van, jó ez a kis séta, kell is a parasztemberek, mert még elmacskásodna a lába. En azt is elhiszem, hogy kijártok ti, ahányszor csak kell. De megmondom a szemetek mégse mentek ki annyiszor, ahányszor a föld megkívánja. Mert az ember nem gép, elfárad, oszt idehaza marad az aszony mellett. Egye a fene a kapálást! Nem így van?

Páran bólintottak. Es találgatták, honnan okosodott ma ennyire Vetési János.

— Most menjünk csak tovább, emberek. Mennyivel volt jobb, ha kint laknátok Fehérháton? Csinálna mindegyikőtök egy kulipintyót a földje közepére. Már amilyent persze, oszt tud sikeríteni. Hamarosan megindulna a városra császalkád. Ezért, azért. Télen meg külön-külön belepne bennünket a h Gyalog már nem mennének szívesen, de... lovatok van-e. Aztán, mivel szántandótok? Így is sokan morognak, hogy a szövetkezeti traktorral jó a szántás, de... más az lóval? Aztán van költség műtrágyára? Most is annyit termelnétek, min negyvenhatban? A munkátestvérekre meg nem is gondoltok. Vagy tán ökörrrel akartok még sétálgatni öt év múlva is kövesúton, passzizva, félnapokat elácsorogva, mikor az él repülőgépen jár?

Az egész terem dermedt csendben leste az asztal sarkán álló, vörösbőben égő arcú embert, aki két kézzel segített kemény mondatait, mintha lelkéből tépné ki őket.

— Ezért mondom, lássátok, hogy nekünk mindenféleképpen egyetlen orvosságunk van. Az, ha mink Fehérháton, az ottas újjazdák, megerősítjük azt a szövetkezeti palántát, amit most dugtunk a földbe. Ha közös erővel gazdálkodunk mind az öt száz holdon. Vajon, ha minden erőt összeszedünk a Tánccsicsba, akkor is templomegerei leszünk? A sok csepp nyomorúságból egy nagy rakás nyavalya lenne? Dehogy is! Eppen megfordítva. Így lehetünk rendszerű, tényleg szabad emberek.

Kívott egy pohár vizet, megtörölte a homlokát. Egő arca végignézte hallgatóságát. Mindenki mozdulatlanul leste. Ilye még nem hallottak közülük való ember szájából...

— Azt mondtam eddig, hogy a városról nem tudjátok jó megmunkálni a földet. Ez igaz. Azt is mondtam ugyi, hogy mindenki a maga telkére tanyát, vagy kunyhót, vagy mirtudom enmit csinál, akkor egyenként beléfulladunk a sárba. Hát akkor mit csináljunk most?

Megállt, várta, segítsen valaki.

Néma volt a terem. De minden ember szeme úgy csillogott, akár a mozdulatlan állócsillagok. Olyan fényesen csillan tak a szemek, olyan félelmetes csendben. Érezni lehetett, emberek sorsa vajudik a csendben.

— Mit csináljunk? Megmondom. Ne tanyákat egyenként kinlódvá, hanem csináljunk egy új... falut. Értitek? Egy új falut! A pusztára, hol most alig van pár ház. Csináljuk meg a szövetkezet faluját. Nehéz lesz? Hát egyenként nem lenne nehéz a tanyaeptés? Így könnyebb lesz, emberek. Istál lóink már megvannak a túlsó oldalon, a Tokaji-féle tanyában. Itt a gépállomás a majorban. Övzre már tíz családnyi építhetnénk tanyát. Nem is jól mondom. Városi házat. Fürdőszobával, ha akarjuk. Megcsinálnánk a szövetkezet házat is. Ezt elsőnek. Irodának, az első nyárra meg szállásnak is egyben. Három év múlva az egész csoport együtt élne. Külön család házakban. Rajtuk nem fogna ki a munka, én azt mondom. Talán még a régi gazdák is bejönnének a túlsó oldalról...

— Azok nem kellene. Mind olyan kulákpofájú — szólalt valaki.

Csémi Márton felkapta fejét. Tenyerét az asztalra csapta. — Márpedig akárhogy is vakaróztok, előbb-utóbb minden dolgozó paraszt, a régiek is rájönnek, hogy csak szövetkezetben lehet legyőzni a paraszti élet nehézségeit. Ha te, elvtárs, azt hiszed, hogy csak az újjazdák lehetnek a szocialista mezőgazdaság megteremtői, csak ők részesedhetnek áldásaiban, akkor nagyon tévedsz. Vagy azt hiszed, hogy az újjazdák is mind akarják ezt? Mind egy szálgy meggyőződtek ennek az útnak helyességéről? Közületek, ugye egy se akar nagygazda lenni? Nézzétek csak meg Pocsajit, nem olyan, mint a hőrcsög, aki csak magára gondol...

Vetési türelmetlenül váltogatta lábát. Fene ezt a Pocsajit!

is felkerül. Pontosan kedves terve felsorolásában kell akad-
lynak most is Pocsaj! Alig győzte kívárni, mikor fejezi már
Csémi.

Nemcsak szövetkezeti falut csinálnánk ám. Hanem más
szádkodást is, mint eddig. Megnézetnénk, mire jó a földünk.
A gyapotra futja ereje, vagy rizsre? Tudunk, vagy más ipari
műényt honosíthatunk meg... En mondom, szívesen szakítunk
szentséges búza-tengeri váltogatással! De nehogy azt higgyé-
k, emberek, hogy jövő ősze minden bajunk eloszlik! Nehéz-
sége az első pár esztendő, de annál szebb lenne a többi.
Ez szemben azt mondom, ha egyedül kinlódunk, évről évre
nehézben boldogulnánk. Úgy lenne a sorunk, mint a fával.
Árha hallgattok rám, persze. Elültetjük, gondozzuk s kell
ir év, míg jóllakhatunk a gyümölcséből. Igaz, a szövetkezet
első évben is megadja a kenyeret, de az igazi bő termést,
is úgy adná, mint a fa. Persze, meg kell ám dolgozni érte.
z állam se sajnálná a támogatást tőlünk. Csakhát... én úgy
tom, hogy mindez csak álom. Mert ehhez föld is kéne, ember
sok dolgos, összetartó ember...

— Olyan szépen beszélsz, mintha a százesztendő s jövő-
endő olvasnád — nevetett Lyukas Fesető, de mikor mindenki
mosolygott, hírtelen hozzátette: — Azért van ebben valami,
nőberek. Gondolkodni kellene egy sort ezeken...

Vetési üsszenézett Szabó Samuval. Ugyan honnan kapták
a váratlan segítséget? Aholnan nem is gyanították! Ilyen
mi életünk, lám, egy senkinek szemébe nem akad, szürke
ember, az ember, hogy... ha lenne gondolkodni azom a
szövetkezeten...

Szabó Samu nem győzte tovább a váratlan felugrott.
— Igaza van Fesető komának. Eddig én is vártam, hogy
valaki rájöjjön erre az igazságra, de magam szólni ugyan
nem mertem. Tudjátok mért. Valaki még azt mondaná közü-
etek, hogy odakint voltál, beléd verték. Hát Vetési János nem
volt odakint, egész idő alatt Fehérváton kinlódott, mégis ki-
mondta, ahogy kell. Ezért tanácsom én is, beszéljessünk
csak komolyan erről a dologról. Nem viccelve, emberek, mert
én azt mondom, hogy a bőrünkre megy a dolog...

A gazdák nem tudták, merre nézzenek. A kis Vetésit
figyeljék, akitől úgyis tudták, hogy sosem pihentette
a fejét, vagy Lyukas Fesetőn lepődjenek meg. Senki se érti,
honnan vette a merszet ilyen dolgokhoz hozzászólni. Szabó
Samun senki se csodálkozott. Már kiszédtek a keze közül egy-
cét embert, akik mindenféle bolondságokat hazudoztak a Szov-
jetunióról Kőrösfalván. Gyanakodni kezdtek, vajon nem beszél-
tek-e össze ezek hárman?... Vetési meg Samu kommuniszták,
meg lehet őket érteni. De ez a Lyukas? Soha nem politizált ez,
dolgozott ez, izadt, nyögött és hallgatott. Párton kívül álló,
újságot nem olvas hónapszámra. És mégis ilyen?

— Csakhát János bácsi, idehallgassék csak! Én is annyit
kapok, ha szívvel-lélekkel dolgozok, amikor majd az elszámó-
lás lesz, mint mondjuk Billegető komám, akarom mondani Kis
János, aki majd a kapáláskor befekszik a hűvösbe és húzza
a lábort? Miféle számolás lesz ottan? — állt fel Kocsor Varga
Gergely nevű újszaga, aki tavaly ősszel legtöbbet termelt
cukorkrépából s ezért nagy oklevelet, meg pénzt is kapott.

Vetésire nézett mindenki. Hogy felel meg erre a kis okos.
Mert valahogy mindnek ott motoszkált a fejében ez a kérdés.
Soha nem mondták még el így, nagy nyilvánosság előtt, de
éjszakánként nem egynek meggörgette fejét a párnán, mióta
komolyabban beszélnek a kolhozokról, meg a szövetkezetéről a
községben.

Vetési János megdörzsölte szakállát az állán s mosolygott.

— Kis János is annyit visz a zsákban, amennyit meg-
dolgozik. A szövetkezetben levés nem azt jelenti ám, hogy majd
a szövetkezetet pár bolond tagja nyomja az ipart, az okosok
meg hűsölnék. Oszti a végén egyformán kanalazzák le a teffelt.
Jól is néznének ki Tiszta grófi világ lenne. Az meg egyikünk-
nek se kell. Egyszóval, a fizetés olyan, hogy amennyit dolgo-
zol, annyit eszel. Majd megállapítjuk, melyik munkából meny-
nyit végez el egy rendes dolgó ember, nem szaladva, hanem
kidöglés nélkül, az lesz a norma, vagy egység. Ahány nap,
annyi rész. Aki többet csinál a napi munkánál, még többet kap
egy napra. Aki meg nem csinál annyit, kevesebbet. Van papír,
ceruza, számolni is tudunk, mindenki ellenőriz, jól kapja-e a
fizetséget. Így lesz...

Vetési jól megfogta a pillanatot. Egy lélek se ment ki a
teremből, gorombát se kívántak az anyjának, ahogy jónéhány-
szor előfordult már ilyen beszélgetéseken. A megyebizottság
kiküldöttét egyszer majd megagyabugyálták. Most meg Vetésit
hallgatták, aztán... kiszakadt a száj. És ahogyan az árvíz
hullámai egymást kergetik, úgy tolták, szaporodtak a kér-
désék. Vetési állt az asztalnál, minden kérdésre azonnal vála-
szolt. Ahol nem tudott, őszintén megmondta, hogy ehhez kérni
kell a párt útmutatását, hogyan csinálják. Szabó Samu meg,
ahol példa kellett, mindjárt előhúzott egyet abból a duzzadt,
tapasztalatokkal megrakott izsákból, amit ott, a Zaporozsjié-
nyolcvan kilométerre levő Októberi Forradalom nevű nagy
kolhozban szedett tele okos gondolatokkal...

Olyan volt a teremben ülő félszáz ember, hogy a legfé-
nyesebb bálók alatt sem volt annyi örömtől kipirult ember
gyűtt itten, mint amikor a fehérváti újszágák feszegették
bőrjök ismeretlen ajtaját...

Effelkör behallatszott a pápista torony harangütése. Szabó
Samu felállt:

— Mára elég volt. Úgy gondolom, emberek, hogy hát...
belépek.

Mindenki felocsudott. Szabó Samu? Hínyje, ez már kezdti is!

— János, van nálad nyilatkozat?

Erre többen is ráfordultak Samura, úgy ám, hogy Vetési
nyikakanni se bírt a nagy zajban.

— Ne szeleburdiskodd el, Samu! Gondold meg előbb...
Aludj rá!

Ekkor meg Lyukas Fesető emelte fel kezét.

— Én nem bánom, ha bolondnak is mondtok. Én is meg-
próbálok. Így lehet megtudni, tényleg mi a helyes...

Vetési megvakarta a tarkóját, mintha bosszankodna.

— Még illet! Hát nem odahaza felejtettem a nyilatko-
zatokat!

Mondani se kell, készakarattal csinálta így. Nagyon is tis-
tában volt vele: gyors aláírás, gyors visszakoázás. Hadd rágód-
jonak még rajta egy keveset, törjék csak az eszüket. Párszáz
év óta úgyis ez az első eset, hogy a parasztnak módjuk
van saját sorsukról dönteni...

Fő, hogy Lyukas Fesető meg Szabó Samu megtörték a
jeget.

— Nem baj, elvtársak — mondta mosolyogva. — Szundít-
sunk rá egyet. Holnap is nap lesz. Nem lehet az ilyesmit
elsietni. Ez még az asszonyválasztásnál is nehezebb. Én leg-
alább is úgy gondolom. Mer az asszony csak egy életre kerül
az oldalunkra, de ha a közös gazdálkodásba belevágunk, fiatalok,
meg unokáink életét is eldöntjük. Aztán ha akarjátok, beszél-
gethetünk holnap is...

Az emberek felálltak. Nehezen akaróztott a menés. Mintha
megdermedtek volna izmaik, csak topogtak. Igaz, hogy többen
nem álltak elő belépési szándékkal, de azért mindenki úgy
volt vele, hogy jó volt saccolgatni Szabó Samut, aki belevágott,
vagy megnézni Lyukas Fesetőt. Mintha mindkettő más ember
lenne kicsikét.

Hanem Szabó Samu nem szöszmötölt sokáig, máris odakint
kengatta a járdát új sárga csizmájában. Erre aztán mindenki
mintha most ébredne fel, gyorsan szedelőzködni kezdett, s neki-
indultak. Kint kétfelé vált az emberhad, a nagyobbik csapat
a Szécsénykert felé zúdult, a másik meg újavárosra.

A szél felberzenkedett, cseppet sem kímélte a járókelő-
ket. Mindenki behúzza a nyakát. Október vége volt
a naptárban. Igaz, hogy a nappal még szeptember elejét jut-
tatta az ember eszébe, de ilyenkor, éjszaka, vacogott az ember.
Kiváncokozott az ágyba, a meleg dunyha alá, a mélyen alvó
asszony mellé.

Vetésit olyan érzéssel ballagott a Szécsény-kert végére, ahol
özevgy anyja lakott, mint aki jól megmunkált földbe vetette
el a jövő év tiszta magvait. Mint aki biztos a bő aratásban.

Atizoltoszeretek fejlődésének története

III.

A római birodalom

minden nagyobb városában fel-lehettek az önkéntes tűzoltóalakulatok nyomai. A kollégiumok, céhek voltak azok az egyesülések, amelyek az „éjjeli őrség” és a tűzoltás feladatait ellátták. Számos helyen, főleg a faberek (mai értelemben: kovácso) és a centonáriusok (ez a fogalom kb. ma a szabónak felel meg) testületei, kollégiumai viselték a tűzoltással járó feladatok zömét. Bennünket főleg a hazánk területének egy részén elterülő Pannonia viszonyai érdekelnék. Több kőemlék maradt ránk, nem egy köztük világviszonylatban is jelentős lelet, amelyek alapján aránylag elég jól rekonstruálhatjuk Pannonia tűzvédelmi szervezettségét. Megtudjuk ezekből a néma, de

megis sokat mondó kőekből, hogy Apulumban, Sarmisegetusában, Aquincumban, Siscában (Gyulafehérvár, Várhely, Óbuda és Eszék városokban) fejlett tűzoltóélet folyt. Apulumban az időszámítás után 200 körül Marcus Aurélius Chrestus, a testület patronusa a collégium centonariorum részére szólát, azaz székházat építtetett, hogy a testületnek legyen hivatalos helye a gyűlések megtartására. Egész sor tűzoltó és patronus neve is fennmaradt. A köztűzoltók közül: Julius Herculeianus, aki 80 évet élt, Tiberius Julius Bubalus, Geius Galanus stb. neve maradt fenn. A patronusok közül Publius Aelius Valerianusnak maga a testület állított emléktáblát. Sarmisegetusában i. u. 138-ban Marcus Cornicus volt a parancsnok. A testület egyik zászlótartójának a neve Aurelius Marianus volt.

Az aquincumi leletek

közül az egyik ránk maradt kööltár felirata magyarul a következőképpen hangzik: „A legjobb, legnagyobb Jupiter istenségnek üdvéért Claudius Pompeus Faustus, Aquincum város tanácsnoka, volt rendőrszélvélője és polgármestere, a kovácso társulata parancsnokaként és védnökeként vezette a megnevezett társulatot a gyakorlatozásokon, díszfelvonulásokon augusztus 1-e előtt az ötödik napon.”

Képzeltük magunkat Aquincumban és képzeletben vegyünk részt egy ilyen díszfelvonuláson. A mintegy ötezezer lakosú város szűk utcáin emberek sietnek a polgárváros fötere felé. A főtéren ma tartja az önkéntes tűzoltótestület szokásos gyakorlatát és díszfelvonulását. Kürtző harsán: megkezdődött a díszfelvonulás. Elöl a prefectus vigli jön csillogó sisakkal a fején. Mögötte a vexillarius hozza a testület zászlaját. Utána a decurio centennarius (szakaszparancsnok százados) és a principalis, valamint az exercitatorok (gyakorlatvezetők) vezetésével a vigliek (köztűzoltók) következnek. A vigliek soraiban az élen a veteránok, a kiöregedett légionáriusok menetelnek. Még medicusaiuk (orvosok) is velük jönnek. Az egyes csapatok felszereléseiket is magukkal hozzák.

Felszereléseik

általában mindenben meg-egyeznek a hivatásos tűzoltók felszerelésével. A baltások baltáikkal, a létrások különböző létrákkal és rudakkal, a centosok takaróikkal vonulnak fel, az aquarianusok favödreiket a vállukon keresztbe fektetett fémrúdhoz hozzák. Lovaskocsi szállítja a vízzel telt syphot. Ezekből a felszerelési tárgyakból is maradt néhány darab az utókorra (rekonstruált rajzokat közöljük). Megkapó ez a fegyelmezett felvonulás. A 150 fős önkéntes tűzoltótestület tagjai büszkén menetelnek a gyakorlat színhelyére. Felszereléseik után ítélve nem valami biztató következtetést vonhatunk le arra nézve, hogy a tűzeseteknél ez a félkatonás csapat eredményes munkát végezhetne. Igyekeztük a tűzoltás mellett főleg arra irányulni, hogy holt-területekkel gátat vessenek a tűz terjedésének.

Hagyjuk magukra a felvonulókat és nézzük meg

a tűzoltók székházát.

Könnyen megtaláljuk, mert figyelőtornya kiemelkedik a kör-

nyező épületek közül. A ronyban most is helyén figyelő. Öröhről jól látszik a várost és környékét, sőt is van az állandó őrség mert elég egy pillantást núnk a városra, hogy fűjük tűzveszélyességét.

A légiótábor (ahogy a maiak nevezték: canal barakkváros) csaknem tíz fa épületekből áll. A város épületei is sok figyelmet tartalmaznak, az utcák, zsúfoltak. A figyelőtorból nézve szemünkbe tűnik is, hogy a megelőző tűzvészre is fordítottak bizonyos gyelmet, mert a tűzveszélyesebb üzemeket a városfal kívül építtették. A városbátároló medencéket létesít és gondoskodtak arról, h városon belül a víznyerőlyek hálózszerűen áll rendelkezésükre.

A székházról inycsikkal ilatokat hoz felénk a Nagy sütés-főzés folyik, a gyakorlat végére elkész a lakoma, amelyet a tűz közösen fogyasztanak a székház két helyiségéből parancsnok szobáját sárga festés díszíti, s itt elhelyezve a tűzoltók org. A nagyteremben a lakomakészületei folynak.

Az egyik helyiségben a szárok és az istenségek rai láthatók. Az aquincum gárváros tűzoltó-kézműves latának védőistensége egyé Minerva lehetett, mert a ház romjai közül előkerült agyagszobra. Neki raktak be áldozatot a közösmák alkalmával.

A testületi közös lakor

költségeit a belépési díj (személyenként 100 bron: azaz 25 ezüstpézt), a havi díjakból (5 rézpézt, azaz 1/4 ezüstpézt), a tagok barmányából stb. fedezték. A péskor kb. 28 liter jó bort kellett adni. A különféle bpenzék is növelték az egy-pénzvagyont. A lakomák: mázásért 1, sértegetésért einök megsértésért 5 ezüst volt a bírság. A pénz váértékéről képet kapunk, ha-juk, hogy 1 kg sertésűs fél ezüstpézt, egy csizma-paltatása 2 ezüstpézt volt.

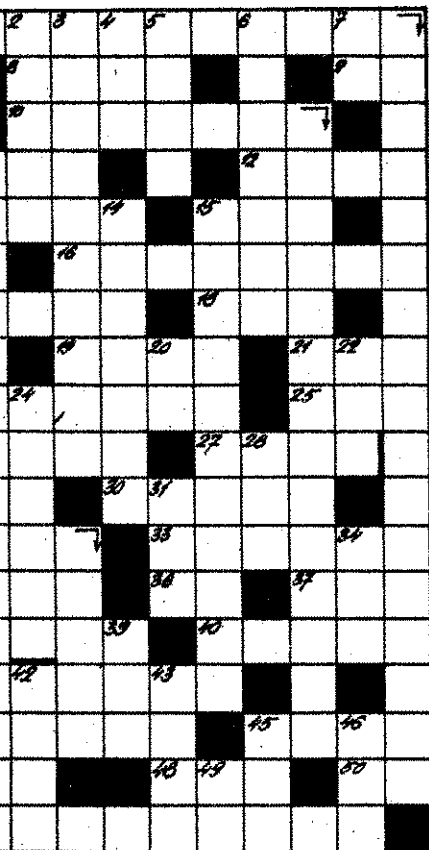
A római birodalom össz-lásával megszűntek a s: kiépített tűzoltóságok is. századok teltek el, míg a szabdában ismét rájöttek emberek arra, hogy a szegységet képező céheket nálják fel a tűzoltó teendő-látására. (Folytatjuk)

VIZSZINTES SOROK

EZEKBEIN A HETEKBEIN KÜLÖNÖSEN TOS, HOGY SZEM ELŐTT TARTSUK EZT! (tartás: függőleges 11., vízszintes 10., függő- 15., 14. és vízszintes 32. sorok.) 8. Név, de más égtáj! 9. Meggyújtották, de ha szan- felnevéünk, látjuk?! 11. Nagy növényt. tucani-rész! 13. Van ilyen időszak is, főleg őszal és őszal. 15. Pegasus-kezdett 16. Két zamat és húzzuk. 17. Jutlatta. 18. Lyukas 19. Visszafüzet (nem fizet)!! 21. Hőmé- van ilyen beosztás. 23. Gyümölcsöt (sajtó- vahl). 25. Enyedi Dénes Károly. 26. Bányas- 27. Másolja. 29. Fának része. 30. Irogat. 31. Addig még nem volt! 35. JNA. 39. Sir. 37. 38. Szervusz, ismert olasz szóval (zal). 40. Bizonyos szerveid útján tudomást

zel róla. 41. Minden forróégyi erdő ilyen zónabélyes). 44. Általában ez hatja a gé- 45. Opera. 47. Leír-közép?! 48. Visszafelé y, de súlyos betegség is lehet! 50. Számár- g (ék. hiány).

FÜGGŐLEGES SOROK

Férfinév. 3. Málnaszörpöt. 4. Visszanéz?! 5. Ilyen szer is. 6. Egy bizonyos időre beoszt- foglalkozások összessége. 7. Kötőző (viseza). Tetejénél 22. Nem ide. 24. A tenger homok. Ással elválasztott részének neve. 28. Morál- 31. Két azonos mássalhangzó között, egy medik. 34. TZE. 39. CNO. 42. Görög mítosz- a, a folyóisten lánya (kettő is van belőle!). Erzékszerve. 45. Vonatkozó névmás. 46. Van vetítógép is. 49. Dátumrag.

egyejtésű be kell küldeni a vízszintes 1. sort és folytatásait.

egyejtési határidő: 1955. október 25. helyesen megfejtők között negyedévenként nyvutalmakat sorsolunk ki.

múltbéli keresztrejtvényünk helyes meg- ése: Megszűnt a kihágás intérménye és tűz- észzeti szabálysértésekben a tűzrendészeti őrség jár el.

MIÉRT

nem szabad az oxigénes légzőkészüléket gázálarccal összeszerelve késznelében tartani?

Az egyes tűz- és egyéb kar- eseteknél a tűzoltónak gyak- ran egészségre ártalmas gőzök- kel és gázzal szennyezett környezetben, légtérben kell hivatását teljesítenie. Álla- munk az emberi élet védel- mére sok pénzt fordít, és en- nek keretében a tűzoltóság is számos oxigénes légzőkészü- lékkel gazdagodott.

A területi ellenőrzések során azonban megállapítottuk, hogy az oxigénes légzőkészülékek késznelében tartását nem min- denütt végzik szakszerűen. Sok helyen nem tartják be az oxigé- nes légzőkészülékek késznel-ében tartására vonatkozó elő- írásokat, utasításokat, pedig az oxigénes légzőkészülékek ese- tében az előírások be nem tartása fokozott felelőtlenség. A nem megfelelő késznelé- ben tartás, a karbantartás el- mulasztása még egyéb tűz- oltófelszerelések esetében is súlyos következményekkel jár- hat, mert a káreseteknél a tűzoltóság beavatkozását meg- béníthatja. Az oxigénes légző- készülék esetében azonban még súlyosabb az eset! Az oxigénes légzőkészülék szak- szerűen karbantartása, táro- lása ugyanis nemcsak azt idéz- heti elő, hogy a készülékkel nem lehet eredményesen be- avatkozni, hanem ezen felül még a készülék viselője is életveszélyes helyzetbe kerül- het.

Az ellenőrzések tapasztalatai szerint sok egységen teljesen összeszerelt állapotban tartják késznelében az oxigénes lég- zőkészüléket. Vagyis nemcsak a légzőkészülék fémházán bel- lül lévő tartozékokat szerelik össze, hanem a fémházán lévő csatlakozócsomókra szerelt légzőtömlőkre is felerősítik a gázálarcot. Ezt az egységeken azzal „indokolják“, hogy ez- zel a „módszerrel“ — szükség esetén — a légzőkészülék gyors használatbavételét akarják elő- segíteni. Ez az elgondolás azonban, amelyet sok helyen a gyakorlatban is megvalósít- tanak — téves. Hogy miért, arra az alábbiakban válaszol-unk:

Az egységeinken használat- ban lévő oxigénes légzőkészü- lékek ú. n. frissítéssel működő készülékek. Ez azt jelenti, hogy a készülék használata közben kilégzett levegőt a kor- szerű készülék az élet fenntartására ismét alkalmassá te- szti. Ezért van az oxigénes lég- zőkészülékekben lúgos szelence, amely a kilégzett levegő szén- sav- és vizgőztartalmát vegyi- leg lekötöti és csak az oxigént engedli át. A lúgos szelence te- hát lekötöti a szénsavat és a víz-

gőzt, ezekkel képez vegyi fo- lyamatot.

Ha a késznelében lévő oxigé- nes légzőkészülék légzőtömlő- re a gázálarcot is felszere- lik, akkor a légzőtömlők moz- gása következtében a külső le- vegő bekerül a készülékbe. Mivel a levegőben van vizgőz (sőt elenyésző mennyiségben szénsav is), ezért a készülékbe került levegőtől a lúgos sze- lence működésbe lép, s a le- vegőben lévő vizgőz és szén- savat lekötöti. Ennek követke- ztében — ha huzamosabb idő alatt is — a lúgos szelence ki- merül. Mivel csak kis meny- nyiségű vizgőz és szénsav ke- rül be a lúgos szelencébe, ezért a kimerülés is csak fo- kozatosan következik be, és mindez anélkül történik, hogy a folyamat megállapítható len- ne. A kevés vizgőz- és szén- sav-lekötés lassú folyamata miatt ugyanis a szelencében lévő lúgdarabkák csak a felüle- ten használnának el. Ezt pe- dig egyszerű rázással nem le- het megállapítani, mert ebben az esetben rázáskor a lúgos szelence még zörög. Így a készülék kezelője azt hiszi, hogy a lúgos szelence még jó, pedig az már kimerült. Ha azután ilyen esetben használ- ják a készüléket, a lúgos sze- lence nem tudja a szénsavat és a vizgőzt lekötöni, s ezért a készülék viselője életveszélyes helyzetbe kerülhet.

Az ilyen esetek megelőzése érdekében tehát szigorúan be kell tartani az oxigénes légző- készülékekre vonatkozó uta- sításokat. Vagyis: ha a késznel- ében szerez megfelelő hely van az oxigénes légzőkészülék el- helyezésére, akkor nemcsak a légzőkészülék fémházán bel- lül lévő tartozékokat kell össze- szerelni, hanem a készülékre a légzőtömlőket is fel kell csavarni. A légzőtömlők ket- tős tömlőcsomójára azonban a gázálarcot nem szabad fel- rakni, hanem a kettős tömlő- csomk nyílását a záró kupák- kal kell lezárni.

Az újabb légzőkészülékeket a hozzájuk tartozó ládában kapják meg az egységek. Mi- vel több gépjárművön nipes megfelelő rekesz a légzőkészü- lék elhelyezésére, ezért ilyen esetben a légzőkészüléket a ládában elrakva tartják készen- lélben. Hogyan kell az oxigénes légzőkészüléket a lá- dában helyesen késznelében tartani?

Természetes a készülék fémházán belüli tartozékokat eb- ben az esetben is teljesen össze- sze kell szerelni. A láda azonban — elegendő hely hla- nyában nem teszi lehetővé,

hogy a készülékre a záró ku- pakkal lezárt légzőtömlőket is felrakjuk. Ezért a légzőtömlő- ket a láda fedelének belsejé- ben lévő tartók közé kell he- lyezni. Mi történjék azonban ekkor a légzőkészülék fémhá- zán lévő, a be- és kilégzőtömlő- höz csatlakozó csomokkal? A légzőkészülékhez nemcsak záró kupak tartozik, amelyel csu- pán a légzőtömlők kettős tömlő- csomkjára zárható el, hanem van két olyan záró kupak is, amely a légzőkészülék fémházán lévő, a be- és kilégző- tömlő csatlakozó-csomkjára fel- csavarható. Ez a két záró ku- pak azonban nem egyforma. Az egyik kupakon kisebb, a másik kupakon nagyobb nyíl- lás, nagyobb lyuk van. De olyan készülék is van, ame- lyiknél a nagyobb lyuk helyett két vagy három lyukat alkalmaznak az egyik kupa- kon. Ezekről azt kell tudnunk, hogy a legkisebb lyukú záró kupakot kell a kilégző-, vagyis a felső csomkra helyezni. Azt a kupakot pedig, amelyiken a nagyobb lyuk, esetleg két vagy három lyuk látható, a belégző-, vagyis az alsó csomk- ra kell helyezni.

Ha a csomkokat nem a fen- tiek szerinti, tehát nem meg- felelő kupakkal zárjuk el, ak- kor a légzőkészülék kipróbá- lásakor a belégzőszelep csill- lámja eltörik. Ugyanis a kis- lyukú kupakon át a készülék- ben lévő levegő, oxigén nem tud megfelelően kiáramlani, eltávozni; a csillámlemezre el- lennyomást gyakorol, és ettől a finom szelep tönkremegy, ahogy ezt a gyakorlatban már több készüléknél tapasztaltuk.

A csomkoknak a leírtak szer- inti lezárása tehát biztosítja a légzőkészülék szakszerű készen- lélben tartását. A záró ku- pakon lévő lyukakon át a légzőkészülékbe levegő, annak nedvesség- és szénsavtartalma nem juthat be, mert a be- és kilégzőszelepet ilyenkor a rugók zárják. A készülékben pedig a be- és kilégzőtömlő nincs rajta, amelynek mozgása következtében a szelepek ki- nyílnának, amikor is lehető- ség nyílnak a levegő beáram- lására.

A légzőkészülékek készen- lélben tartásánál az ismerte- tet készneléti állapot előírá- sait feltétlenül be kell tartani. Az oxigénes légzőkészüléket csak az ismertetett módon lehet szakszerűen késznelében tartani. A szakszerű késznel-ében tartás biztosítja, hogy az oxigénes légzőkészülék min- denkor biztos védelmet nyújt- son használatjának.

Tengerdi szds. elvtárs beszámolóját...

Tűzrendészeti értekezlet a II. körületben

A II. alosztályparancsnokság szeptember 8-án a kerületben levő objektumok vezetői, tűzrendészeti előadói és felelősei részére tűzrendészeti értekezletet tartott.

Az értekezleten megjelent a Bolgár Belügyminisztérium Tűzrendészeti Parancsnokság helyettes vezetője, Doncsev elvtárs, a BM Tűzrendészeti Parancsnokság részéről Horváth Károly t. szds. elvtárs, a budapesti osztályparancsnokság részéről Szijjártó István t. örgy. elvtárs, valamint a kerületi tanács képviselői és számos meghívott vendég.

Hernádi Tibor hdgy. elvtárs megnyitó beszédében ismertette az értekezlet célját, majd Tengerdi Ferenc t. szds. alosztályparancsnok elvtárs ismertette beszédében a kerület első félévi tűzrendészeti helyzetét. Beszédében számos — a tűzrendészeti hatóság és a vállalatok által elkövetett — hiányosságra hívta fel a figyelmet, de ezzel párhuzamosan megszabta azokat a feladatokat is, melyek végrehajtásával jelentős mértékben csökken a kerület tűzkárstatisztikája.

A beszámolót hozzászólás követte. A hozzászólók úgyszólván egyöntetűen méltatták az értekezlet jelentőségét és kérték az alosztályparancsnokságot, hogy több ilyen hasznos értekezletet tartson, mely nagymértékben hozzájárul munkájuk jobb végzéséhez. Számos tűzrendészeti előadó tett a tűzrendészeti munka megjavítására javaslatot, vagy adta át jó munkamódszerét a jelenlevőknek.

A hozzászólásokra Tengerdi szds. elvtárs adott választ és ígéretet tett, hogy a javaslatokat az alosztályparancsnokság a legrövidebb idő alatt felülbírálja és a hasznosakat megvalósítja.

Az értekezlet eredményes volt. Ezt bizonyították azok a hozzászólások, melyekkel a felszólalók értékesebbé tették az értekezletet.

...nagy érdeklődéssel hallgatják az értekezlet résztvevői

HÍREK

KÉT JUBILEUM

A halászi tűzoltótestület szeptember 11-én ünnepelte fennállásának 70 éves évfordulóját. Az ünnepségen megjelent a Bolgár Belügyminisztérium Tűzrendészeti Parancsnokság helyettes vezetője, Doncsev elvtárs, a BM Tűzrendészeti Parancsnokság részéről Horváth Károly t. szds. elvtárs, Farkas József örgy. osztályparancsnok elvtárs, valamint számos meghívott vendég és a község dolgozói.

Az ünnepélyt a községi tanács titkára nyitotta meg, majd a mosonmagyaróvári alosztály parancsnoka, Horváth hdgy. elvtárs ismertette a halászi tűzoltóság 70 éves munkájának eredményeit. Az ünnepségen — jó munkája jutalmaként — számos községi tűzoltó elvtárs pénzjutalomban és dícséretben részesült a BM Tűzrendészeti Parancsnokság, illetve az osztályparancsnokság részéről. Sifter István tűzoltóparancsnokot pedig a Tűzrendészeti Érem III. fokozatával tüntették ki.

A bakonyszombathelyi községi tűzoltók is szeptember 11-én ünnepelték megalakulásuk 70 éves jubileumát.

Délelőtt a Tűzrendészeti Parancsnokság propaganda-gépkocsija hanglemezekkel szórakoztatta a község dolgozóit, s délután úgyszólván a falu apraja-nagyja megjelent az ünnepélyen.

Az ünnepséget Antal József tanácselnök elvtárs nyitotta meg, majd Horváth Ferenc tűzoltópa-

rancsnok elvtárs mondotta el ünnepi beszédét, melynek végén ígéretet tett, hogy a 70 év hagyományához méltóan továbbra is éberrel őrködnek a község tűzvédelme felett.

A BM Tűzrendészeti Parancsnokság jutalmait Cseri József alhdgy. elvtárs, az osztályparancsnokság jutalmait pedig Lyeszkovszki Béla t. szds. elvtárs adta át a községi tűzoltó elvtársaknak.

Az ünnepség után a község férfies nécsapata jólsikerült bemutatót tartott, majd az osztályparancsnokság labdarúgó csapata mérkőzött meg a község labdarúgó csapatával. Vacsora után névös kultúrverseny tette színesebbé a bakonyszombathelyi elvtársak felejthetetlen napját.

Bakonyszombathelyen számos elvtárs kapott jutalmat

Felhívás!

Felhívjuk az elvtársak figyelmét, hogy az Országos Tűzrendészeti Szakkönyvtár Budapestben, a Dagály-utcai laktanyában helyezték el. A könyvtárban megtalálható az eddig megjelent — és ezután megjelenő — a tűzoltósággal és a tűzrendészettel kapcsolatos valamennyi szakmai és műszaki tárgyú irodalom.

A könyvtár elsőrendű feladata az, hogy az iskolai előadók, a területi továbbképzést vezető, illetve a hatósági jogkörrel rendelkező parancsnokok és tisztsek részére a vonatkozó irodalom tanulmányozását lehetővé tegye — szakmai és műszaki ismereteik fejlesztése érdekében.

A könyvtár hetenként egy alkalommal, csütörtökön 13-tól 19 óráig áll a látogatók rendelkezésére. Ez idő alatt az elvtársak az 1945 után megjelent tűzoltósági és tűzrendészeti vonatkozású könyveket és folyóiratokat kölcsön vehetik, a felszabadulás előtt megjelent irodalmat pedig a helyszínen tanulmányozhatják. A vidéken szolgálatot teljesítő elvtársak részére a könyvek kiadását postai úton is eszközöljük, amennyiben a tanulmányozni kívánt tárgykört az elvtársak velünk közlik.

BM Tűzrendészeti Parancsnokság Kiképzési Osztálya

KITÜNTETÉS

Bensőséges ünnepség zajlott le szeptember 4-én Hőgyész községben. A község tűzoltói meleg szeretettel köszöntötték ezen a napon parancsnokukat, Hopp Vince alhdgy. elvtársat.

A több mint félévszázados tűzoltói munkásságából 15 évet parancsnoki beosztásban eltöltő Hopp elvtárs mindig becsületesen és lelkiismeretesen végezte munkáját. Nagy része van abban, hogy az elmúlt évtizedek alatt olyan egységet kovacsolt a hőgyézi tűzoltó elvtársakból, akik megyei viszonylatban a megelőző tűzvédelemben, a tanulásban és a fegyelemben is egyaránt élen járnak.

Jó munkája jutalmaként Hopp elvtársat a Tűzrendészeti Érem II. fokozatával tüntették ki.

Motoroskiképzés

A Nyergesújfalui Viscosa-gyár tűzoltói nemcsak az üzemi tűzvédelmének biztosításában, hanem a sportban is élen járnak. A MCHOSZ motoros és céllovó szakosztályainak keretében már eddig is komoly eredményeket értek el. A szakkörök összejövetelein szoros kapcsolatot építenek ki a dolgozókkal, s ezt is felhasználják a társadalmi tűzvédelem kiszélesítésére.

Köszönet

A tatabányai tűzrendészeti osztály az elmúlt hetekben komoly segítséget nyújtott a Tatabányai Cement- és Mészművelésművek üzemzavarának elhárításához, jó munka elismeréseként a vállalat igazgatója a következő levelel küldte a tatabányai elvtársaknak.

„Mint a Tatabányai Cement- és Mészművek igazgatója, ezúton mondok köszönetet azért a segítségért, melyet üzemünk súlyos üzemzavaránál nyújtottak. Külön köszönet mondok Kertész István szakaszvezető elvtársnak, aki fáradság nem ismerő munkával hosszú ideig kereszttül tevékenykedett az üzemi zavar elhárításában. Ezért neveztet az igazgatói alappól 100 forintos pénzjutalomban részesítem.

Az Önök szemszögéből nézve talán egész jelentéktelennek tűn az segítség, melyet nekünk nyújtottak, mi azonban tudjuk, hogy segítség nélkül cementtermelésünkben komoly kiesés állt volna elő. — Mikó Balázs s. k., vezérigazgató.”

Kultúr hírek

A hajai alosztály egy évvel ezelőtt alakult zenekara a szorgalmas tanulás eredményeként eljutott odáig, hogy nyilvánosan is szerepelhet. Az utóbbi hetekben öt különböző helyen szerepelt a zenekar — többek között a bácsalmi járási gyorsasági versenyen és Bátmonostor községben rendezett tűzoltónapon.

A zenekar működése mellett elvtársak újjászervezték bácsalmi portjukat is és az MNSZ-szervezet karöltve, sok boldog percet szereznek a város gyermekeinek.

Kishódos község tanácselnök Kovács Gusztáv és titkára, Klér Ferenc elvtársak ezúton mondandó köszönetet a nyíregyházi alosztály kultúr csoportjának, amely szeptember 11-én felejthetetlen est szerzett a község dolgozóinak.

A November 7 Erőmű tüsoltó üzemén a közelmúltban 15 fős kultúr csoport alakult. A kultúr csoportot az állami egység beosztottjai és az erőmű segédtűzoltó alakították. A fiatal csoport már megkezdte munkáját és egy M. ricz-vigjátékkal készült a bemutatásra. A kultúr csoport tagjai úg határozta, hogy műsorukat a közeli — mintegy nyolc — községben mutatják majd be.

A Viscosa-ürs motoros szakkör foglalkozás közben

SPORTHIREK

A BM-bajnokságokról

BM-bajnokságok ünnepélyes tására a Bp. Dózsa Megyeri Iyáján került sor. Kilenc versenyzői vonultak fel a zöld gypén, hogy bebizol: a Belügyminisztérium dol: sport területén is megáll: helyüket. Az egyes sport: n színvonalas küzdelmekben

bajnoki címet, Székora Sándor t: törm. pedig nehézsúlyban III. lett. Tűzoltó elvtársaink a BM-bajnok: ságok lezajlása után ne pihenjenek babérjaikon, hanem folytassák rend: szeres edzéseiket, kedveltségük meg minden tűzoltó elvtárrsal a sportot, mert edzett testtel könnyebben állnak helyt szakmai munkájuk: ban is.

☆

Az Országos Spartakiád küzdel: melben is számos tűzoltó elvtársunk vett részt. Tűzoltó elvtársaink sportszeretetére és lelkesedésére jellemző a Népsportban megjelent alábbi kis hír:

„Először azt hitte, aki messziről látta, hogy alacsony termetű legény, még növéseben levő szőke ifjú ember az, aki olyan fűrgén adog: atja a labdát a Hajdú megyeiek röplabda-csapatában. De közelebbről kiderült, hogy a játékos nem szőke, hanem erősen őszül. Barna arcán megfeszített figyelem ült. A csapat egyik legjobbjának bizonyult

Híres elvtárs a győzelmi emelvényen

össze erejüket a verseny: helyenként jó eredmények: erezték meg a bajnoki címet. készütségről tettek tanúságot vidéki dolgozói. Számos baj: got nyertek és sok értékes ést értek el. Legjobban Bara: negye sportolói szerepeltek, a férfiak versenyében a II. szettett pontversenyben a III. végeztek. A nagy érdekli: vart járóversenyt is Bara: negye csapata nyerte meg. Tűzoltó elvtársaink is szépen szerepeltek, több bajnokságot és he: t szerettek. Az atlétikai sa: dól a 100 m-es és a 400 m-es sük: Battancs Lajos t. törm. s meg 11 mp-es, illetve 51,5 idővel. Gránátdobásban Szabó: s t. fhdgy. győzött 75,79 méte: lobással. Női versenyzőink ke: kroszásban tűntek ki. A 10 km- országtúri versenyben Czákó: ála t. szkv., a szolnoki tűz: losztály beosztottja győzött. Itte szintén két szolnoki lány, ri Erzsébet II. oszt. segédtilizt: aloga Julianna ért a célba. Az emberek sportjában, a birkó: m is jól szerepeltek tűzoltó: rsaink. Győrfi Gergely t. őrm. nehézsúlyban, Klein János, t. a nehézsúlyban szerezte meg a

Klein t. törm. elvtárs ne: héz küzdelemben szerezte meg a győzelmet

és nagy része van abban, hogy Hajdú-Bihar megye csapata az első helyért vívott küzdelemben legyőzte Szolnok megyét.

Ungvári Dánielnek hívják, de játékosársai csak „Dáni bácsi”-nak ismerik.

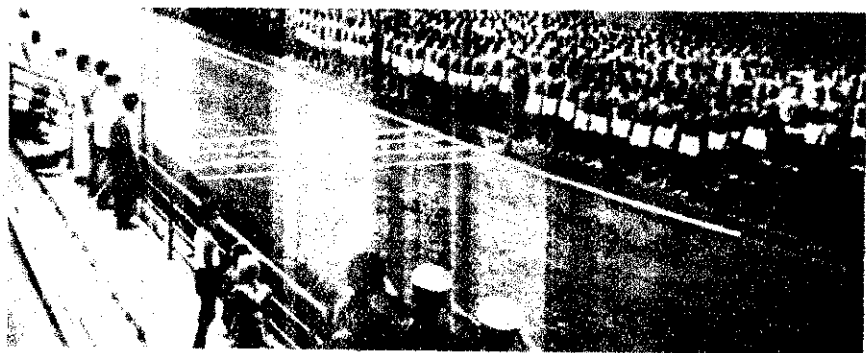
— Negyvennégy éves múltam — mondja —, Derecske községben vagyok állami tűzoltó. Most kerültem Pestre életemben először... de remélem, nem utoljára. A jövő esztendőben megint leaz Országos Spartakiád, akkor is szeretnék itt lenni.

Es Dani bácsi büszkén felhúzza gyönyörű, égszínkék, „Hajdú-Bihar” felírású melegítőjét.”

BUDAPEST

KERÉKPÁR

A XVI. magyar kerékpáros kör: verseny öt napon keresztül nehéz feladat elé állította kerékpár: versenyzőinket. A közel 1000 km-es táv első napján Budapest—Miskolc között zajlott le a verseny. A második versenynapon Miskolctól Debrecenig vezetett az út. A leg: hosszabb a harmadik szakasz volt: Debrecentől Szegedig. Ezután egy

A belügyi-bajnokságokon részvevő csapatok

pihenőnap következett, majd Szegedről Pécsig került sor az út negyedik szakaszára. Az utolsó ver: senynapon Pécsről Budapestig haj: tott a mezőny. A változatos ver: seny befejezése igen érdekes volt. A befutót a Gellért-hegy tetejére helyezte a rendezőség, ami úgyszól: ván kizárta a tömeges befutást. Kerekeseinknek nemcsak az út: vonalak nehézségével, hanem sok esetben az időjárás viszontagságai: vgl is meg kellett küzdeniök. A Bp. Dózsa versenyzőinek — bár értek el értékes részgyőzelmeket — a csapatversenyben ezúttal meg kellett elégedniök a második he: lyezéssel. Mind a csapat, mind az egyéni versenyt a Honvéd ver: senyzői nyerték. Szabó Lajos t. fhdgy. az egyéni összetett ver: senyben a harmadik helyet érte el.

☆

Az 1955. évi kerékpáros hegyi bajnokságban kemény, férfias küz: delem után az egyéni versenyt Farkas András, a Bp. Honvéd ver: senyzője nyerte. Harmadik helyen Kis-Dala József t. azds. végzett. A hegyi csapatbajnokságban a Bp. Dózsa Kis-Dala t. szds. Domján Gyula t. fhdgy., Szabó Lajos t. fhdgy. összeállítású csapatának csak a 3. helyet sikerült megsze: reznie.

BÍRKÓZÁS

A Dózsa SE országos birkózó: versenyt, melyet a Dózsa Eötvös utcai vívótermében két szőnyegen rendeztek meg a közönség óriási

A női kerékpárverseny első három helyezetteje

érdeklődése mellett, tűzoltóbirkó: zóink jól szerepeltek. Klein János t. törm. megnyerte a nehézsúlyú bajnokságot. A döntőben Csoma István t. őrm.-t verte meg Klein. Váltósúlyban Tobak Gyula t. a harmadik helyen végzett.

RÖPLABDA

A Magyar Népköztársasági Kupa 1955. évi döntőjében a Bp. Dózsa a Bp. Vasas ellen — nagy megle:

petésre — tolényesen, 3:0 arány: ban győzött és ezzel a Kupa vé: dője lett. A Dózsa csapatának egyik erőssége Nagy József t. fhdgy., aki a válogatottnak is ál: landó tagja.

AKROBATIKUS TORNA

A Nemzeti Sportcsarnokban ren: deztek meg Magyarország 1955. évi akrobatikus gúla-tornászajbajnok: ságát. A népes mezőnyben a vidékiek is szép számmal képviselték ma: gukat és jól megállták a helyüket. A VIII. ker. Dózsa versenyzői szépen szerepeltek az országos bajnok: ságon. A férfi hatos versenyben a Garzol, Egerer, Csaba, Linka, Csá: nyi, Bozóki összeállítású csapat szép gyakorlataival az első helyet szerezte meg. A férfi egyéni össze: tett versenyben is a VIII. ker. Dózsa versenyzője, Csaba Gyula t. őrm. győzött. A 3. helyen Egerer György t. törm. végzett.

VIDÉK

SZEGED

A tűzoltóelosztály benevezte röp: labda-csapatát a városi bajnokság: ba. A csapat tagjai lelkes edzése: ken készülnek a bajnoki mérkőzé: sekre. Az első fordulóban a helyi Vasas csapatával kerültek össze és biztos, 3:0 arányú győzelmet értek el. Reméljük, hogy a komoly fel: készülés eredményeként a városi bajnokságban jó eredményt ér: nek el.

EGER

Az egeri tűzrendészeti osztálypa: rancsnokság területén tűzoltó elvtársaink a röplabda-sportot ked: velik a legjobban. A II. sz. űrs társadalmi munkával röplabda: pályát épített, és csapatuk az űre: mek közötti versenyben komoly eredményeket ért el.

Az osztályparancsnokság röp: labda csapata az őszi városi baj: nokságra készül. A felkészülés so: rán a csapat edzőmérkőzéseket is játszik. Legutóbb a fősztályi csa: patát győzték le — barátságos mér: kőzés keretében — 3:1 arányban.

Az egeri osztályparancsnok: ság röplabda-csapatja

GYAR TŰZOLTÓ

Magyar tűzoltóság folyóirata. készíti a szerkesztőbizottság.

Felolós szerkesztő:

Beszteri Lajos

tűzoltó főhadnagy.

Ös kiadó: Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó igazgatója.

Szerkesztőség:

L. Bajcsy Zsilinszky-út 7.

Telefon: 427-341.

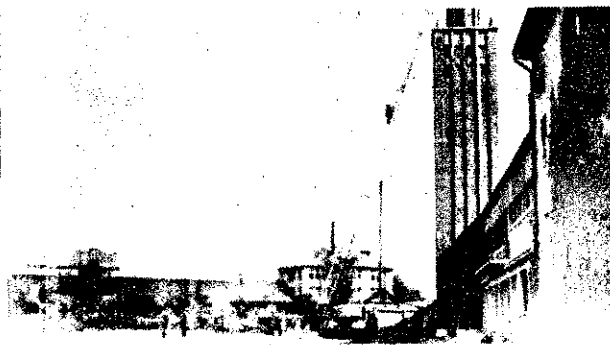
ÖTE. bev. számla: 100.006.

Ös Csalag Nyomda, Budapest.

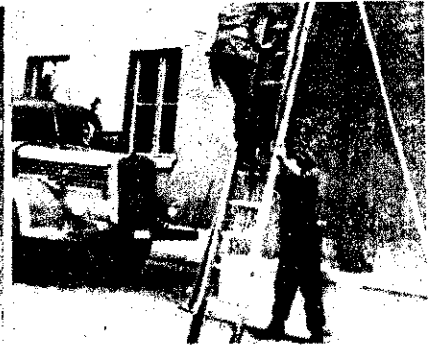
Felolós: Poroszka L.

Eligazítással kezdődik a gyakorlat...

A tolélétra-mászás máris komoly próba elé állítja az elvtársakat...

S 30 méter után már a kilétra sem könnyű dolog

A létramászás után füstszívót szerel az egység...

Összevont gyakorlat Budapest vonulós egységei részére

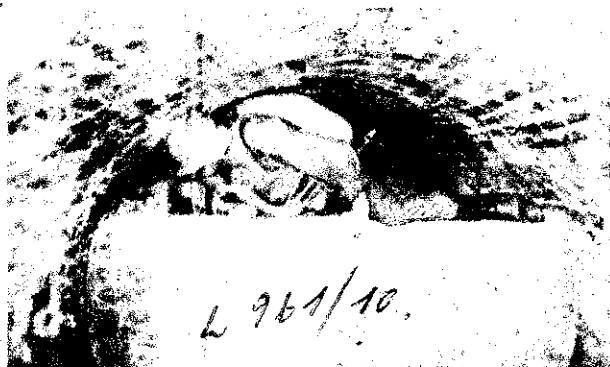
A nagy tűzesetek tűzoltó egységeink súlyos erőpróbát. A tűz elleni harcban csak az az egység tudja megállni a helyét, amelyet a fegyelmezettség és a harcos szellem jellemez. Nagy erőfeszítést igénylő gyakorlatokon készülnek egységeink a tűz elleni harcra. Minden törekvésünk, hogy ezek a gyakorlatok megfeleljenek a valóságnak, mert csak így érik el a céljukat.

Majd a műszaki mentés keret alátámasztást végez

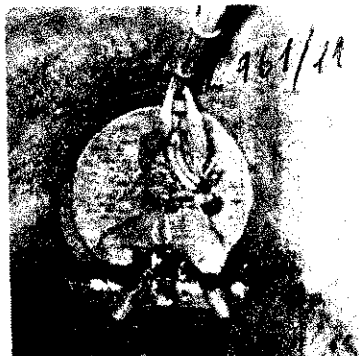
A legnehezebb feladat végrehajtására indul az egység...

A sötét, füsttel teli alagút első akadálya...

Még világosan sem egyszerű, még sötétben!...

„Csalni” nem lehet, mert a csőmaszáron becsap a víz...

Ilyen körülmények között nem könnyű feladat a tűz felderítése sem...

A kemény gyakorlat után újra a szabad levegőn

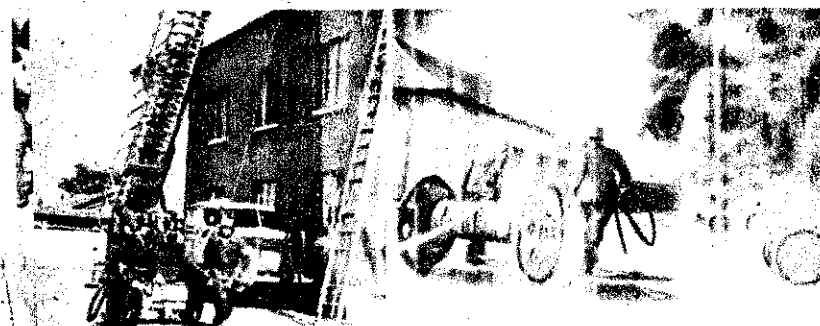

Igyekeznünk kellett, mert végrehajtási időt pontosan feljegyezzük

A kemény gyakorlat tűzoltással fejeződik be...

Teljes erővel tombol a tűz, de a jól irányzott habsugár pillanatok alatt eloltja a tüzet

A tűzoltási csoport vezetője értékeli a végrehajtás munkáját

MAGYAR TŰZOLTÓ

A MAGYAR TŰZOLTÓSÁG FOLYÓIRATA

I. évfolyam 11. szám

1955. november

TARTALOMBÓL:

coljunk a naciona-
ismus és a sovinizmus
egnyilvánulását elleni.

legnagyobb évforduló
mlékére

továbbképzés eddigi
asztalatai

tűzoltó-színjátsczócsor-
rtok feladatai az őszi
téli hónapokban

agy példa nyomán

szabálysértési eljárá-
okról

anaszlevelek kivizsgá-
sának jelentősége

kiváló üzemi tűzol-
ság

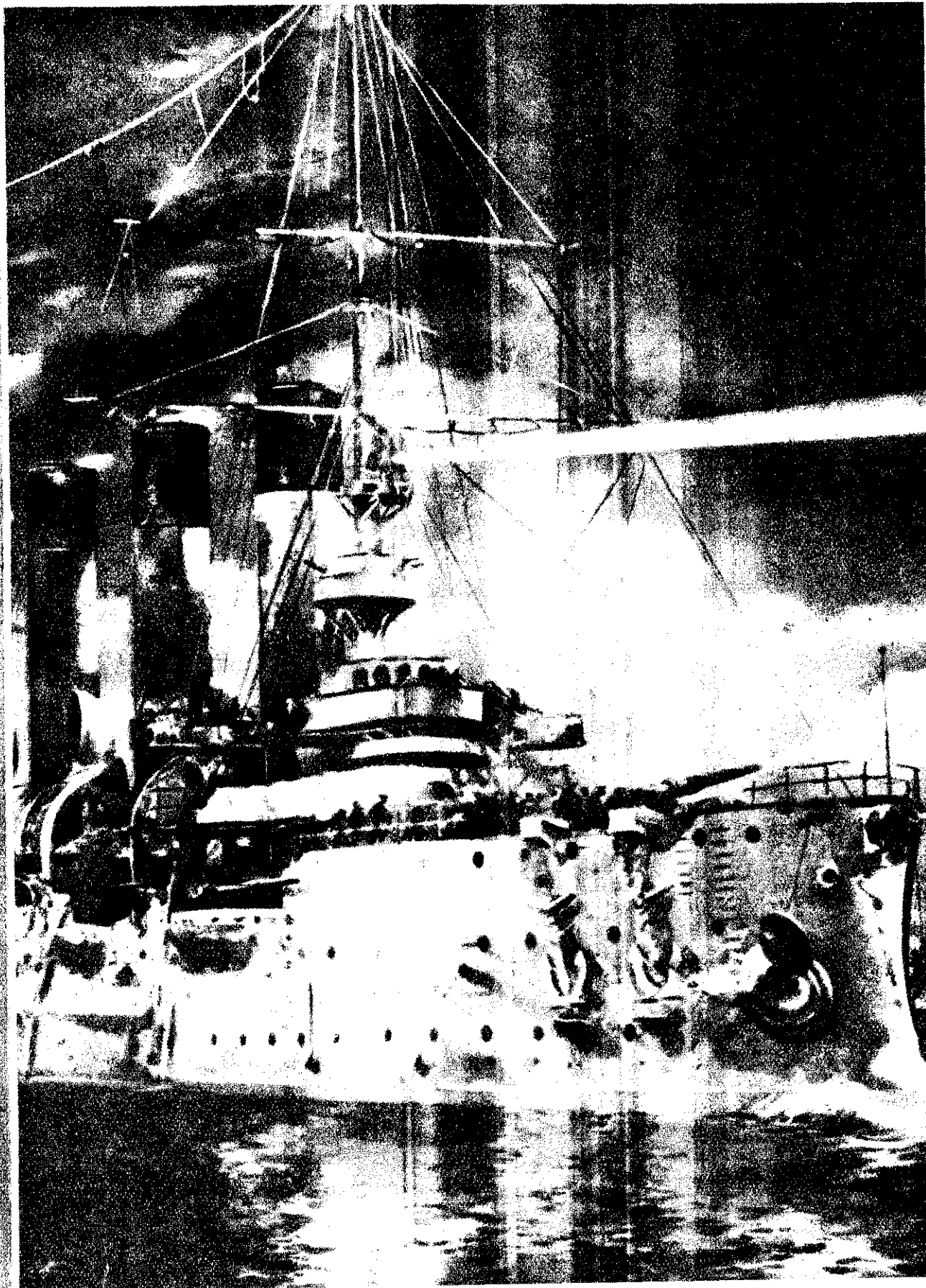
ársaink életéből

szerű szakmai kérdé-
okról

CÍMLAPUNK:

ly Auróra cirkáló ok-
r 25-én a Téli Palo-
irányzott ágyúinak
résével hirdette a vi-
ak, hogy új korszak
lódott: a Nagy Szo-
sta Forradalom kor-
a!" (Párttörténet)
limásin: Az Auróra
áló (akvarell)

Harcoljunk a nacionalizmus és a sovinizmus megnyilvánulásai ellen!

Az MDP Központi Vezetőségének 1955 március 4-i határozata megállapította, hogy „a jobboldali elhajlás egyik legvessebb megnyilatkozása a nacionalizmus és a sovinizmus”, s azt is leszögezte, hogy „elengedhetetlenül szükségesnek tartja a nacionalizmus és a sovinizmus minden megnyilatkozása elleni kíméletlen ideológiai harcot”. Pártunk határozatának megvalósítását a nacionalizmus, a sovinizmus elleni harc szükségessé teszi, hogy ismerjük e reakciós burzsoá ideológia lényegét, megnyilvánulási formáit és célját.

A nacionalizmus álhazafiság, amely a nemzeti önteltségben, faji gőgben, más népek lebecsülésében és a más népek elleni gyűlölet szításában nyilvánul meg. A nacionalizmus és a sovinizmus az egyik legveszedelmesebb ellenséges ideológia, mert egy valóban létező, nagy és magaslatos érzést torzít el: a nép hazaszeretét. Ezt a nemes érzést igyekszik kihasználni a haza és a haladás érdekei ellen — a reakciós osztályok célkitűzésének szolgálatában.

A nacionalizmus veszélyességét és kártevő hatását főként az fokozza hazánkban, hogy az osztályellenség ezen a téren a nemzeti múltunk legsötétebb hagyományaira támaszkodik. Az elmúlt évtizedekben ugyanis a volt uralkodó osztályok nacionalista ideológiával leplezték hazáruul, népellenes tevékenységüket. Ezzel az ideológiával vitték népünket a Szovjetunió elleni gyalázatos háborúba is, amely számunkra csak szenvedést és gyalázatot hozott.

1953 júniusa után a jobboldali elhajlók kártevő tevékenysége következtében felélénkültek hazánkban a nacionalizmus burkolt és nyílt megnyilvánulásai.

Ez a felélénkülés a jobboldali elhajlásból eredt, amely utat nyitott a burzsoá ideológia, a kispolgári gondolkodás befolyása előtt. A felélénkület még az is elősegítette, hogy a jobboldali elhajlók a párt politikáját eltorzító nézeteiket egyes esetekben nacionalista nézetekkel igyekeztek alátámasztani.

A jobboldali elhajlók a mindenáron való nemzeti egységet hirdették. Ennek egyik fő szószólója Nagy Imre volt, aki a Hazafias Népfrent alakuló kongresszusán az egész nemzet egységéről, a 9 és félmillió magyar szívének együttdobbanásáról beszélt. Beszélhetünk-e azonban arról, hogy a kulákok és egyéb osztályidegen elemek szíve együtt jobban a dolgozó tömegekével a szocializmus építéséért, hazánk és a béke erőinek erősödéséért? Nem! A kulákok és egyéb osztályellenségeink szíve nem doboghat a szocializmus építéséért. Ez a nézet csak arra alkalmas, hogy elaltassa a dolgozók forradalmi éberségét, s gyengítse harcukat az osztályellenséggel szemben.

A jobboldali elhajlás tápot adott olyan nacionalista nézeteknek, amelyek népi demokráciánk eredményeinek, sikereinek forrását meghamisítani igyekeztek.

Igyekeztek kisebbiteni a Szovjetunió elméleti tapasztalatainak jelentőségét népi demokráciánk fejlődésében, s eltorzították azt a helyes tételt, hogy a szocializmus építésének szovjet tapasztalatait — sajátosságaink figyelembevételével — fel kell használni. Ezáltal tápot adtak olyan na-

cionalista nézeteknek, hogy népi demokráciánk valamilyen „külön” úton halad, melyre nem érvényesek a Szovjetunió tapasztalatai. Ez legkirívóbban a mezőgazdaság átszervezésével kapcsolatos helytelen nézetekben, a paraszti kisárutermeles lehetőségeinek túlértékelésében és a termelőszövetkezeti mozgalom lebecsülésében nyilvánult meg.

A jobboldali nacionalista nézetek leginkább leplezett megnyilvánulása — nemzeti múltunk értékelésének eltorzításában volt tapasztalható. Itt is egy alapjában helyes felfogást fordítottak el: eltorzították azt a tényt, hogy népi demokráciánk nagyra becsüli, ápolja és feltárja nemzetünk haladó kulturális és történelmi hagyományait. Módszerük az volt, hogy nemzeti múltunk kulturális és történelmi hagyományainak elvtelen és kritikátlan eszményesítését hirdették. Figyelmetlenül hagyták Lenin elvtársnak azt a tanítását, hogy „minden antagonisztikus osztálytársadalomban két nemzet, két kultúra van”. Allandóan egységes magyar kultúráról beszéltek, s elköcsösítették azt, hogy nemzeti kultúránkban vannak nem haladó, idealista-reakciós tartalmú művek is.

Nemzeti múltunk értékelését azáltal is eltorzították, hogy a jobboldali elhajlók képviselői csaknem teljesen kizárták haladó hagyományaink közül a proletariátus forradalmi hagyományait. Sokat beszéltek — helyesen — Kossuth, Petőfi, Táncsics hazafiságáról, de alig említették a munkásmozgalom hőseinek — Sallai, Fürst, Rózsa, Schönhercz stb. — hazafiságát. Ezekkel a burkolt nacionalista nézetekkel előkészítették az utat a nyílt nacionalista nézeteknek.

A nyílt nacionalista nézetek gyakran a határkérdések felvetésében jelentkeznek.

Legtöbbször azt vitatják, hogy a II. világháború után miért nem módosították a trianoni szerződést Magyarország javára. Azok, akik ezeket és az ehhez hasonló határkérdéseket felvetik, figyelmen kívül hagyják azt a tényt, hogy a cseh és a jugoszláv nép fegyverrel a kezében harcolt a hitleri fasiszták ellen, Románia pedig a háború végéleg szintén a fasiszták ellen fordult. Nem gondolnak arra, hogy ezekkel az országokkal szemben Magyarország ellenséges magatartást tanúsított, területeket szállt meg, és hogy Magyarország a végsőkig kitartott a hitleri fasiszták mellett. Mindezen tények után magától értetődik, hogy a békekötés alkalmával nem volt erkölcsi jogunk határkiigazítást kérnünk.

Tisztában kell lennünk azonban azzal is, hogy ezen kérdés feszegetése nem

egyszerűen a nacionalista hangspontán megnyilvánulása, hanem mindig ott lappang a külföldi imperialisták és ügynökök alattomos propaganda, amelynek segítségével a munkásokat szembe akarják állítani szomszédos népi demokráciák népeivel, hogy ezzel gyengítsék a szocialista demokráciák erejét. Ezek a nyílt nacionalista nézetek mutatkoznak meg a párt és a Szovjetunió elleni uszításban, a faji gőgben, a nemzeti kultúrfőlény hirdetésében stb.

Meg kell állapítanunk, hogy ezek a nacionalista és sovinizista nézetek általában nem jellemzők testületünk

azonban egyes egységeinknél, egyes vezetőink megnyilvánulásában — hangosan is, de — megtalálhatók. E vezetőink nem ismerik a történelmi tényeket, tényeket. Nem tudják például Kárpát-Ukrajnát az I. világháború után a trianoni szerződés Csehszlovákiát, azaz azt a magyar uralkodó uralom alá tartozó területet, csak Csehszlovákia törvénytelen felfoglalása következtében foglalta el; van nekik tisztában azzal, hogy Kárpát-Ukrajna felszabadítása után a lakosság túlnyomó többsége ukrán népszer tartott, amelynek eredményeként a Szovjetunióhoz való csatolásukat követően is sorolhatnánk a különböző nacionalista megnyilvánulásokat, amelyek mutatják, hogy sorainkban is felébredtek ezek a káros nézetek.

A reakciós burzsoá ideológiával szemben kíméletlen harcot kell folytatnunk

és éppen ezért:

Fokoznunk kell tűzoltóink politikai ideológiai képzettségét. Pártszervezeteknek, politikai apparátusunknak, munkásoknak alaposabban foglalkozniuk kell az egységeinken nemrég beindult politikai kérdésekkel, s minderről meg kell adniok propagandát, hogy a szemináriumok, konferenciák minél színvonalasabbak legyenek.

Egységeinken fokoznunk kell a politikai felvilágosító és nevelőmunkát, a mélyítést a munkában a már kialakult szocialista hazafiság és a társinternacionalizmus érzését. Ezzel huzamosan fokoznunk kell tűzoltársaink politikai éberségét, s le kell tartsunk minden reakciós nézetet, pártunk politikáját elferdíteni igye-

Ezen fontos feladatok együttes megoldásán keresztül elősegítjük pártunk határozatának megvalósítását, erősítjük, gyorsabbá tesszük tűzoltóságunkat, s így pártunkat és egész népi demokráciát erősítjük.

A néperért
tűzön-vízen át!

MAGYAR TŰZOLTÓ
A MAGYAR TŰZOLTÓSÁG FOLYÓIRATA

A legnagyobb évforduló emlékére

Százmilliók ünneplik minden évben a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulóját. Harmincegy éve annak, 1917. október 24-én éjjel a Forradalmi Katonai Bizottság parancsolt az Auróra cirkálónak, hogy vonuljon a Téli Palota elé, az ideiglenes kormány tartózkodott. Az Auróra parancsnoka íva alacsony vizállásra hivatkozva, megtagadta a parancsot. Forradalmár matrózok azonban megmérték a folyó mélységét, íva, hogy a parancsnok áruló, letartóztatták és nyomban el-
ltak a megadott irányba. S az Auróra ágyú rövidesen a bur-
hatalom urainak utolsó menedékére, a Téli Palotára szege-
ek. Egész éjszaka tartott a forradalmi csapattestek és a vő-
árdista osztagok felvonulása a forradalom központjához. A
kásosztagok a pontosan megállapított terv szerint megszáll-
a telefonközpontot, az állami bankot, a postahtivatalt, a pá-
dvarokat és a legfontosabb intézményeket.

A petrográdi proletariátus fegyveres felkelése — Lenin és
lin zseniális irányításával — természetesen, a legnagyobb szer-
tséggel folyt le. A bolsevikok vezető művészete, a népi tö-
kés bátorsága, forradalmi lendülete és fegyelmezettsége ered-
yeképpen október 25-én estére a Téli Palota kivételével az
z város a felkelők kezén volt. Azután az Auróra cirkáló
ának dőreje megadta a jelt; s a vörösgárdisták, forradalmi
nák, matrózok a bolsevikok vezetésével hatalmas lelkeses-
el indultak harcba. Megkezdődött az ostrom az ideiglenes
mány utolsó menedéke ellen.

Az Auróra ágyúdörgésére meginduló rohamot már nem
tudta megtörni a körömszakadtáig védekező ellenforra-
lások ellenállása. Október 26-án éjjel a felkelő munkások,
nák és matrózok elfoglalták a Téli Palotát, az utolsó orosz-
igi burzsoá kormány végső menedékét. Másfélszázad óta állt
z óriási épület mint bevehetetlen erőd, mint a nemesi, fői-
ri burzsoá hatalom megingathatalanságának jelképe. És
a petrográdi munkás-, katonai- és matrózcsapatok az épület
sajogú gazdáiként léptek a kevély, pompázatos falak közé-
rőt az Októberi Forradalom, s jogukba léptek az ország igazi
ái: a munkások és a dolgozó parasztok.

De az Októberi Forradalom nem csupán Oroszország népei-
életét változtatta meg alapjaiban. Az Októberi Forradalom
csak „nemzeti keretekre” korlátozódó forradalom, hanem el-
ban nemzetközi, az egész világ számára nagy jelentőségű
adalom: gyökeres fordulatot jelentett az emberiség történel-
m, fordulatot a régi kapitalista világból az új szocialista
felé. „Az Októberi Szocialista Forradalom — írja Sztálin
irs — szétzúzta a kapitalizmust, elvette a burzsoáziától a
elési eszközöket, s a gyárakat, üzemeket, a földet, a vasuta-
és a bankokat az egész nép tulajdonává tette... Megterem-
a proletariátus diktatúráját, s az óriási állam vezetését a
kosztály kezébe adta, amely ily módon uralkodó osztállyá
Ezzel az Októberi Szocialista Forradalom új korszakot nyit-
az emberiség történelmében: megnyitotta a proletárforradal-
korszakát.”

A kapitalista világra a Nagy Októberi Szocialista Forrada-
dalom győzelme volt az első csapás, amely alapjaiban meg-
ta a tökéletes rendszer uralmát. A második csapás a II. világ-
rú után érte a kapitalista világrendet, amikor a népi demok-
k kiszakadtak a kapitalizmus rendszeréből.

A harmadik csapást a kínai forradalom győzelme mérte a
alista világrendre. A kínai forradalom győzelmével ötszáz-
s nép szabadult fel, a világ népességének egynegyede, és
alapjaiban megrendítette az egész gyarmattartó kapitalista
szert.
A népi demokráciák és a Kínai Népköztársaság a Szovjet-

unió példája nyomán országukban megdöntötték a tőkés és
földesurak hatalmát, — győzelmesen építik a szocializmust és
egy-egy erődöt alkotnak a béke frontján. Beigazolódtott a sztálini
tanítás: „A gyarmatok és függő országok zavartalan kiszámá-
nyolásának és elnyomásának kora elmúlt. Eljött a gyarmati és
függő országok felszabadító forradalmainak kora, ez országok
proletariátusának ébredési kora, a forradalomban való hegemo-
niájának kora.”

Napjaink nemzetközi eseményei is napról napra igazolják
ezt a tanítást. Fényes bizonyítéka ennek az ez évben megtartott
bandungi értekezlet, amely az ázsiai és afrikai országok megmoz-
dulása, összefogása volt a gyarmatosítás politikája ellen. De iga-
zolják napjainkban még az indonéziai választások eredményei,
Marokkó függetlenségi harca és általában az ázsiai, afrikai ese-
mények is. Egymásután indulnak harcba a népek a gyűlölt im-
perialista iga lerázásáért. Reng az egész gyarmati világ a hódítók
lába alatt, recseg-ropog az imperializmus korhadó épülete. Októ-
ber világít, mutatja az utat ma már mindenütt a földön, ahol el-
nyomott népek harcolnak szabadságukért és függetlenségükért.

Hatalmas jelentőségű a Nagy Októberi Forradalom a világ-
béke szempontjából is. Az Októberi Forradalom győzelme
tette lehetővé, hogy ma már szervezett békemozgalom áll szem-
ben a háborús úszítókkal. A szervezett békemozgalom világméretűvé
fejlődött, és élén a Szovjetunióval és a népi demokráciák-
kal, soraiiba tömöríti az egész világ haladó, békeszerető ember-
ségét.

Az Októberi Forradalommal bebizonyosodott a marxizmus-
leninizmus eszméinek hatalmas forradalmasító ereje, megkezdő-
dött a leninizmus gyakorlati megvalósításának, a kommunista
ideológia uralmának korszaka. Az Októberi Forradalom az egész
világnak megmutatta, hogy a marxista-leninista világnézet dia-
dala, a kommunizmus diadala ugyanolyan elkerülhetetlen, mint
a kapitalizmus pusztulása.

Ezért van óriási jelentősége a marxizmus-leninizmus eszmé-
nek, az egész világon ezért fordítanak nagy gondot a kommunista
pártok — így a mi pártunk, az MDP is — a marxizmus-leninizmus
elméletének elsajátítására. A marxizmus-leninizmus volt az a
biztos irányult, amely pártunkat a szocialista építés minden terü-
létén vezette. Az Októberi Forradalom győzelmes eszméje, a
marxista-leninista világnézet ereje tesz képessé bennünket a napi
feladatok, a nehézségek megoldására. Mennél jobban, mennél ala-
posabban elsajátítjuk ezeket a tanításokat, annál jobban meg-
tudjuk állni helyünket az életben.

Október forradalmi elméletének, a marxizmus-leninizmus-
nak állandó tanulmányozásával, a továbbképzési utasítás
maradékaitalan végrehajtásával, az ország tűzvédelmének fokozot-
tabb biztosításával a szolgálat ellátásával köszöntjük mi tűzoltók
is október emlékkét, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom év-
fordulóját.

A világ dolgozói bizakodva tekintenek a jövő elé. Igaz ügy-
kért harcra lelkesíti őket az Októberi Forradalom emléke, a
marxizmus-leninizmus legőzhetőetlen tanítása, amelyet áthatnak
a derűs optimista eszmék, s amelyet a néptömegek erejébe vetett
mélységes hit jellemez. A népek Marx-Engels, Lenin és Sztálin
zászlaja alatt a kommunista és munkáspártok vezetésével hősi
útjuk minden nehézségét és akadályát leküzdve, diadalmasan
nyomulnak előre a béke és a szocializmus győzelmé felé.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom születésének 38.
évfordulóján — a világ népeivel együtt — a magyar nép
is hűséggel és szeretettel üdvözlí felszabadítóját a nagy Szovjet-
uniót!

A TOVÁBBKÉPZÉS EDDIGI TAPASZTALATAI

Az 1955/56. évi szakmai továbbképzést azzal a célkitűzéssel indítottuk be, hogy ezen keresztül növeljük személyi állományunk szakmai képzettségét. Az ez évben beindított továbbképzés első része a hároméves továbbképzési tervünknek. A szakmai továbbképzés beindítása óta két hónap telt el. Az elmúlt két hónap tapasztalatai azt mutatják, hogy parancsnokaink egy része helyesen látott hozzá a továbbképzési feladatok megvalósításához. Helyesen ismerték fel a továbbképzés jelentőségét, s a lényegesebb anyagok oktatását megfelelően ütemezték be. A parancsnokok ellenőrző munkájának tudható be, hogy a csapattisztek a kiadott módszertani útmutatónak megfelelően készültek fel az egyes előadásokra. A csapattisztek által készített vázlatokat a parancsnok elvtársak egy része ellenőrizte, és amennyiben szükségesnek mutatkozott, azokban javítást is eszközölt.

Mindezek a körülmények korántsem jelentik azt, hogy valamennyi parancsnokunknál sikerült elérni, hogy az oktatás kérdésével a fenti módon foglalkozzanak. Az eredmények ellenére ugyanis meg kell állapítani, hogy oktatásunk hiányosságai még mindig a parancsnokok liberális, nem megfelelő hozzáállására vezethetők vissza. Egyes parancsnokok még mindig nem veszik ki részüket megfelelő mértékben az oktatásból. Nem ellenőrzik saját egységeiket az oktatás vonalán, nem fordítanak kellő figyelmet a havi, illetőleg heti tanrendek összeállítására, s nem ismerik megfelelő mértékben a kiadott módszertani utasítást. Mindez arra vezethető vissza, hogy parancsnokaink egy része ma sem foglalkozik kellő súllyal az oktatás kérdésével. Egyesek elfelejtik, hogy nem kis mértékben parancsnokainktól függ továbbképzésünk sikeres megvalósítása. Ennek tudható be, hogy az oktatás terén a két hónap során csak azokon az egységeken tapasztalható fejlődés, ahol a parancsnok személy szerint jó példát mutat és beosztottaitól megköveteli a kiadott utasítások maradéktalan végrehajtását.

A tanrendek elkészítése, a heti, illetőleg a napi foglalkozások beütemezése az elmúlt évhez viszonyítva jobbnak mondható. A tanrendek elkészítésének kérdésével egységparancsnokaink tisztában vannak, s ilyen irányban igen ritkán vetődik fel probléma. A tanrendek tartalmi színvonalában azonban hiányosságok tapasztalhatók. Számos egységen nem tervszerűen állítják be az elméleti és gyakorlati foglalkozásokat. Ebből adódik, hogy a napi foglalkozások során több egységen 3, esetleg 4 órában állapítják meg a szerelési

gyakorlatot, más napokra pedig csak elméleti foglalkozásokat ütemeznek be.

Az 1955/56. évi továbbképzés egyik lényeges célkitűzése a tűzoltó csapatkiképzés terén fennálló hiányosságok felszámolása. Ennek érdekében a kiadott módszertani útmutatóban meghatároztuk, hogy az egységparancsnokok egy hónapra előre jelöljék ki a szerelési gyakorlatok témaköreit és válasszák ki azokat a gyakorlatokat, amelyek adott esetben elősegítik az egység eredményes beavatkozását. Ezeknél a gyakorlatoknál vegyék figyelembe a helyi körülményeket, valamint a rendelkezésre álló felszereléseket. A gyakorlati foglalkozások megtartása terén kétségtelenül van fejlődés. Ennek ellenére a fennálló hiányosságok miatt a szerelési gyakorlatok még mindig nem hozhatják meg a kívánt eredményt. A szerelési gyakorlatoknál nem használják ki megfelelően a rendelkezésre álló időt, és a csapattiszt elvtársak nem elég igényesek a szerelés helyes és gyors végrehajtása terén. Hiányosság az is, hogy a létramászási gyakorlatot nem ütemezik be az utasításnak megfelelően s nem fordítanak kellő gondot a versenyszerelésekre. Mindezek a körülmények azt bizonyítják, hogy a gyakorlatok kérdésével sokkal behatóbban, sokkal elmélyültebben kell foglalkoznunk. A gyakorlatok kérdését már a tematika elkészítésénél tegyük vizsgálat tárgyává, határozzuk meg a gyakorlatok témakörét, a gyakorlatok beütemezését idejét, s különös gondot fordítsunk a gyakorlatok levezetésére, valamint a gyakorlatok megtartása utáni versenyszerelésekre.

A szolgálati szabályzat oktatásával azt kívánjuk elérni, hogy ezen keresztül is növeljük a tűzoltó elvtársakban a szolgálati fegyelem megtartásának fontosságát, s az egységeken megszilárdítsunk a szolgálati fegyelmet. Ezért utalunk különösen arra, hogy a szolgálati szabályzat oktatását egységparancsnokaink mindig a helyi körülmények és viszonyok alapján oktassák. Lényeges, hogy a szabályzatot ne önmagában oktassák, hanem az egyes kérdésekre vonatkoztassák a Fegyelmi utasítás, valamint a KTBTK megfelelő részét. Különösen gondtal foglalkozzanak az egységen előforduló fegyelmezetlenségek kérdéseivel. Ezeket a célkitűzéseket azonban eddig még nem minden egységnél sikerült megvalósítani. Egységparancsnokaink egy része a szolgálati szabályzat oktatásánál nem vette figyelembe a fenti szempontokat, s a szolgálati szabályzatot különválasztotta a KTBTK és a fegyelmi utasítás anyagától. Több egységen mechanikusan dolgozták fel a szolgálati szabályzat témaköreit, egyes helyeken pedig olyan kérdé-

sekkel foglalkoztak — mint pl. a kiszabható fenytés, az előjárók telessége —, amelyek egyáltalán nem tartoznak a beosztottakra.

A műszaki anyagok oktatása ugyancsak a helyi felszerelések része volt a legfőbb célkitűzés. A sok tartalmi színvonal azonban helyeken még mindig kifogásolható tartják be a kiadott módszertani szempontjait, s ennek tudható az előadások nem hozzák és nem ják meg a kívánt eredményt.

A beosztottak felkészülése az alkalmasságra, és a jegyzetek még nem minden esetben felelnek meg a követelményeknek. A kiadott nem elég mélyrehatóan, nem eszaki tanulmányozzák, s a felkészítés nem elégséges minden esetben. A tekintetében, a beosztottak túlságosan az alakosságokra törekszenek, arszólva, hogy sok esetben s megkegyezik az órs beosztottainak. A csapattisztek, parancsnokok fordítanak figyelmet a jelekre. Tény az, hogy a jegyzet magában nem csak eszköz és módszer hoz, azonban feltétlenül nagy elősegíti az elvtársak felkészülését.

Az elmúlt két hónap további tapasztalatai arra köteleznek, hogy mind az egységparancsnokok beosztottak fokozottabb mértékben foglalkozzanak az oktatás kérdésével, az eredményeket tovább kell fejleszteni a javításhoz, az oktatás terén tovább kell haladni. Parancsnokaink fokozottabban vegyék ki részüket az oktatásból, az adatok elvégzéséből: ellenőrizzék az egység oktatási, műszaki elvtársaink pedig a rendelkezésre álló anyagokkal és saját magasabb szakmai ismeretekkel. Az ellenőrzés során az egységeknél hiányosságokat sürgősen felfedeznünk, s ennek érdekében meg kell követelni a teljeskörű utasításban foglalt feladatokat. A továbbképzés kezdeti lazaságát számolása legyen. A továbbképzés elvtársakat feltétlenül részeseiben, a továbbképzésükkel elvtársakat, parancsnokokat vonjuk felelősségre, büntessük. Az iskolászerű oktatásban a tanítók mellett fokozott gondot fordítsunk az egyéni tanulók továbbképzésében, hogy az egyéni tanulók számára adjanak tanúbizonyítványokat számolókon.

A tűzoltó-színjátszócsoporthoz feladatai az őszi és téli hónapokban

ÁLLAMI ÉS KÖZSÉGI TŰZOLTÓEGYESÜLETEINKNÉL egyre több öntevékeny színjátszó csoport — kultúrgárda — alakul. Ezek a színjátszó csoportok hathatós segítséget nyújtanak a kultúrforradalom kiszélesítéséhez, segítik a népművelés munkáját és egyben nagymértékben alátámasztják a tűzrendészeti szakszolgálat fontosságát.

Ha egyesületi tagságunk kulturális munkáját vizsgáljuk, megállapíthatjuk, hogy különböző évek között legfontosabb és leghatásosabb a színjátszás, melynek ereje elsősorban a nevelő hatásban rejlik. Azt is megállapíthatjuk viszont, hogy a művelődéspolitikának ezt a fegyverét, még nem irányítjuk elég hatásosan és hasznosan a tűzoltói hivatás megszeretetésére, a tűzoltói szolgálat jó ellátásának segítésére, a fegyver megszilárdítására és a tűzrendészeti szabályok megelőzésének propagálására. Például mindez kulturális munkánk legfontosabb feladatai közé tartozik.

SZÁMOS SZÍNJÁTSZÓ CSOPORTUNKNÁL a megfelelő színvonaligényesség mellett több esetben hűzódózat tapasztalhatunk a mai tárgyú magyar, szovjet vagy egyéb daraboktól. Sőt, helyenként még az egyfelvonásosoktól, a komoly jelenetektől mereven elzárkóznak. Néhány színjátszó csoportunknál pedig határozottan kispolári jellegű, giccses terjesztő múltba fordulást, a könnyű műfajok (operett, kabaré) burjánzását, a silány „hagyományok” visszacsempézésének kísérletét észlelhetjük a „közönségigény és szórakoztatás” címén. Ezek a hibák elsősorban azért fordulhatnak elő, mert az országos és megyei tűzoltószervek irányító, tanácsadó és ellenőrző munkája hiányos.

HOGY AZ ILYEN HIBÁKAT ELKERÜLHESSÜK, minden egyesületi titkárnak s kultúr-csoport-vezetőnek elsődleges feladata, hogy a kultúr-csoport munkájáról két-háromhavonta jelentést küldjön a megyei tagozat titkárnak és az Országos Tűzoltó Egyesületnek. A jelentésekben tüntessék fel a rendezvények számát, az összeállított műsorszámok, előadásokként a közönség létszámát, s számoljanak be az elért erkölcsi és nyelvi sikerről is.

AZ EDDIG BEÉRKEZETT JELENTÉSEK AZT BIZONYÍTJÁK, hogy számos helyen művészi szinten is igen jól működnek színjátszó csoportjaink. Pl. a bajai OTE-tagozat bábjátzó csoportja a nyár folyamán is számos előadást rendezett. Zenekarok tűzoltóversenyeken, különböző ünnepélyeken és parasztyűléseken szórakoztatták és szórakoztatják a dolgozókat. Jól dolgoznak — többek között — a pécsi, a kaposvári, a zirci, a debreceni és a nyíregyházi OTE-tagozatok színjátszóit is. Erősödik a békéscsabai OTE-tagozat tűzoltózenekara is, számos tűzoltóverseny és egyéb tűzoltómegmozdulás alkalmával szerepel.

Szaporodik a községi tűzoltóegyesületek színjátszó csoportjainak száma is. Igen sok esetben rendezett már nívós kultúr-estet pl. az abasári, a bakonyi, a békéscsabai, a tolcsvai, a homoródi és a taktaszadai tűzoltóegyesület színjátszó csoportja. Az országos községi tűzoltóegyesület színjátszóinak rendezvényei pedig nemcsak erkölcsi hanem anyagi sikert is hoztak: az előadások bevételeiből a helyi tűzoltóegyesület tagjait tűzoltóruhával látták el, sőt még arra is jutott, hogy a nyáron háromnapos kirándulásra megtekintették Budapestet.

IGEN FONTOS, HOGY A SZÍNJÁTSZÓ CSOPORT ELEN OLYAN VEZETŐ ÁLLJON, aki szereti a művészetet, de ugyanakkor ért a színjátszók tanításához is. Közégekben leghelyesebb, ha a színjátszó csoport vezetésére a pedagógusok közül kerülnek fel valakik. Pedagógusaink általában szívesen is vállalják a fáradságos és nehezes feladatot.

Nagy gondot kell fordítani a műsor összeállítására, hogy az irodalmilag és művészi szinten is izlées, nívós és nevelő hatású legyen. Soha nem szabad megelégedni a tűzrendészeti propagandamunkáról sem, ezért az irodalmi műsorok mellett a meglévő tűzoltó-műsorfüzetekből megfelelő jelenetet, vagy verset kell beiktatni a műsorba.

Rendkívül fontos feladat a meglévő színjátszó csoportok megerősítése és azoknál a tagozatoknál, ahol még nincsen színjátszó csoport megszervezése. Amennyiben a tűzoltóság létszáma kevés, családtagokat, ismerősöket és barátokat vonjunk be a színjátszó csoportokba.

KÜLÖNÖSEN NAGY JELENTŐSÉGŰ A SZÍNJÁTSZÓ CSOPORTOK MUNKÁJA AZ ŐSZ ÉS A TÉL FOLYAMÁN. A községek dolgozói ugyanis az őszi és téli hónapokban még jobban ráérnek és szívesen járnak a kultúr-házakba, a rendezvényekre. Ilyenkor van a legnagyobb lehetőség arra, hogy helyes műsorpolitikával a községek és városok dolgozóit a tűzrendészeti szabályok megtartására nevelhessük.

Ehhez azonban igen türelmes és szívós munka kell, s ezt csak abban az esetben tudjuk maradéktalanul elvégezni, ha megértjük a kultúr-munka jelentőségét, és nem becsüljük le a színjátszók munkáját. Éppen ezért fontos, hogy a parancsnok elvtársak mindenben segítsék és rendszeresen ellenőrizzék a színjátszók munkáját. Adjanak lehetőséget arra, hogy műsorukat más városokban és községekben is bemutathassák. De segíteni kell a színjátszók munkáját a politikai helyetteseknek és a tűzoltó-alap-vezetők párttitkárainak is.

A HELYI TŰZOLTÓEGYESÜLETEK HALADÉKTALANUL FOGLANAK KEZDŐKÉNT A KULTÚRMUNKÁHOZ, szervezzenek színjátszó csoportot, táncsoprotot, s ahol erre lehetőség van, énekkart és zenekart is. Tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy rendezvényeik nívósak és irodalmilag is értékesek legyenek. Rendezvényeikkel segítsék a tűzoltóság népszerűsítését és a tűzrendészet munkáját!

A színjátszómozgalom a művészeti tömegmozgalom legfontosabb ágának kell tekinteni, éppen ezért valamennyi tűzoltó elvtárs ennek megfelelően vegyen részt a kultúr-csoport munkájában.

Élenjáró elvtársak

BALINT FERENC t. örm. elvtárs a budapesti VII. kerületi alosztályon teljesít szolgálatot. Mint sugárvezető, beosztásában — gyakorlatoknál és káreseteknél egyaránt — kiválóan megállja a helyét és fegyvelmezett magatartásával példát mutat az alosztály minden beosztottjának. Munkájában, cselekedeteiben megmutatkozik hivatás-szeretete. Szakmai tudása igen alapos és komoly érdeme, hogy a továbbképzési anyagok elsajátításában szívesen segíti a fiatalabb elvtársakat.

Bár az idősebb korosztályhoz tartozik, a kollektív munkában mégis, mindenkor az elsők között van, s társadalmi munkát is szívesen végez. Csendes, őszinte és közvetlen magatartása miatt elvtársai szeretik és becsülik. Jó munkája jutalmaként már többször részesült jutalomban és dicséretben.

Bálint Ferenc
t. örm.

Karsai Mátyás
t. őrv.

KARSAI MÁTYÁS t. őrv. elvtárs szintén a VII. kerületi alosztály beosztottja és egyben a legfiatalabb tűzoltója is. Fiatal életkora és aránylag rövid szolgálati ideje ellenére máris az alosztály élenjárói között van. Szolgálatát pontosan, lelkiismeretesen és munkáját fiatalos lendülettel látja el, s káreseteknél is nagyfokú bátorságról tesz tanúságot.

A lakóházak tűzkárstatisztikájának csökkenése érdekében fáradhatatlan agitációs munkát végez a megelőző tűzrendészet propagálásában. Fegyvelmezett, szolgálatkész magatartásával és bátor helytállásával az idősebb elvtársak szeretetét és megbecsülését is kivívta. Példamutató, elvtársi magatartásáért a pártalapszervezet tagjelöltnek javasolta. Jó munkájáért és a továbbképzésben elért kiváló eredményéért jutalomban és dicséretben részesült.

Riport a csehszlovák tűzoltók szovjetuniói tanulmányútajáról

VI.

A szemlével még egyáltalán nem végeztünk. Csak nem hagyhatunk ki olyan társashelyiséget, ahol sakkasztalokat, billiárdasztalt és film-vetítővásznat találunk? A legényszállót már említettük: ezt rendszerint a laktanya legfelső emeletén találjuk. A közös lakoszobák ragyogó tisztasága valószínűleg szanatóriumi vagy üdülői termékre emlékeztet: virág az asztalokon, függöny az ablakokon, sok gyönyörű kép a falakon, hangszóró és kedves meghittség mindenütt...

A készültségi műszak hálójának katonás egyszerűsége, bőrrrel bevont fekvőhelyekkel ellentétben a legényszállás ágyai elváltak látva mindennel, ami a nyugodt pihenéshez szükséges. Beszéltünk a gyönyörű szállás egyik lakójával. Sem őt, sem miniket nem zavart, hogy beszélgetés közben borotválkoztak. Később megmutatta az ágyát, és közben azt is elárulta, hogy este színes esztráddal egybekötött divatbemutatóra megy egy leánnyal. A leányka éjjeliszekrényen lévő fényképét feltűnés nélkül, de kíváncsian néztük meg.

Ha benézünk még a kádakkal ellátott mosdókba is, elmondhatjuk, hogy már mindent láttunk, ami az épületben van. Menjünk tehát ki és nézzük meg mindazt, amit elmulasztottunk, amikor nagysietve kiszálltunk a szép ZIM-kocsinkból.

Először a szertárépület bejárata előtti parkot nézzük meg. Ebben a gondosan karbantartott és a gyakorlatok folyamán öntözött kis parkban ott láthatjuk a testület legjobb dolgozóinak fényképével és nevével ellátott dicsőségtáblát. Ahol nincsen park — de ilyen testület kevés van — ott ezt a dicsőségtáblát vagy a társashelyiségben; vagy közvetlenül a bejárat mellett helyezik el. A park másik részén a fák alatt vannak a korlátok, nyújtók, ping-pongasztalok, gyűrűk stb. Ezenkívül röplabda-pálya — nagyobb testületeknél kosárlabdapálya is — és a testületek többségénél gyakorlótér is épült a versenyfeltételek gyakorlására. A tűzoltóroham begyakorlására és a tömlők szárítására szolgáló háromemeletes torny természetesen minden testületnél megtalálható.

A sport elválaszthatatlan kelléke a szovjet tűzoltók nevelésének és kiképzésének. Mindez azonban nem öncélú rekordhajhás-

zás, hanem egyik eszköze a testi képességek fokozásának, amely a tűzvédelmi munkában gyakran döntő, de mindig jelentős. Gyakran kedvünk támadt arra, hogy asztaliteniszt vagy röplabdát játsszunk a szovjet tűzoltókkal. Sőt, Kievdő a legjobb úton voltunk egy Prága—Kiev nemzetközi mérkőzés kialakítására. De az ukrán nap 40 fokos hősege olyan hátrányt jelentett számunkra, melyet vendéglátóink és kihívóink is beláttak, s végül is ők beszéltek le bennünket a játékról. Jó is volt ez így, mert — lelkesedésünk és „harcos” elszántságunk ellenére — bizonyára kikaptunk volna az erős, napbarnított ukránoktól.

Némelyik laktanya mellett gyümölcsöst, s benne a konyha számára veteményeskeretet is találtunk. A charkovi testület kertjében lévő egyik meggyfának olyan étvágygyal estünk neki, hogy embermagasságnyra, sőt magasabban egy szem sem maradt rajta abból a gyümölcsből, amely fanyarkás savanyú ízével segített eloltani szomjúságunkat. S ha már a szomjúságról beszélünk — éppen a trópusi hőség okozta nehézségeinkre való tekintettel — elismeréssel kell adóznunk a szovjet tűzoltók vendéglátói figyelmességének. Minden testületnél, amelyet meglátogattunk, hűtött gyümölcslevet és ásványvizet készítettek számunkra. A Szovjetunióban töltött idő alatt egyébként is igen sokat ittunk ezekből az izletes italokból.

A szemle befejezése után rendszerint elbeszélgettünk a tűzoltótestületek tagjaival. Sok kérdés merült fel mindkét részről. Az ilyen beszélgetések ismét meggyőztek bennünket a szovjet népek nemzetünk iránti szeretetéről. A baráti kézfogások, egy-egy őszinte „scsasztivo” búcsúzás, a csehszlovák tűzoltóknak küldött sok száz üdvözlés — a szeretet egyéb megnyilvánulásával együtt — mindez a szovjetföldön tett vándorútunk boldogító és örömteli keretét alkotta. Ritkán hagytuk el valamelyik tűzoltóaktanyát pompás virágcsokor nélkül.

Hivatásos tűzoltóink bizonyára rossz néven vennék a szerzőtől, ha nem számolna be a tűzoltótestület napi munkaprogramjáról. Ezt szándékosan a végére hagytam, a tűzoltóaktanya berendezésének és felszerelésének leírása után.

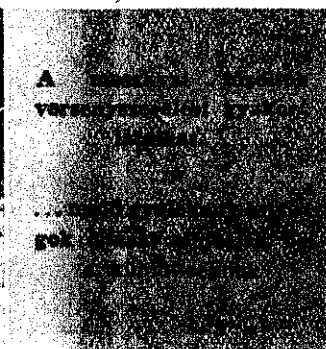
A műszakok reggel 7 órakor váltják egymást. A délelőtti beosztásban 4 órai harci

kiképzés szerepel, ezt megelőzően politikai félóra, amelynek tartalmáról bel- és külpolitikai eseményekről és egyórai pihenésből áll. A tűzoltók feladata, a tűzoltóképzési és sportkiképzése. Ennek keretében a versenyekre és egyéb rendezvényekre, gyakorolják a rtervszerűen felhasználnak mind a csapat fizikai képességének. Mindez természetesen szakképzés mellett történik. A takarodóig általában szervezett sor (film, televíziós vetítés, sa szerepel a napirenden, vagy a pá a komszomol-szervezet munkájá az idő, miközben a többiek a l ségekben gondoskodnak művelő szórakozásukról. A műszak sz órás és utána 48 óra szabad idő amelyet a tűzoltók saját elgond rint használnak fel egyéni ügye sére.

A Szovjetunió tűzvédelmének szerepe, amely kiterjed minden úz zetre, hivatalra, szabad idejébe: a szovjet tűzoltót a színházakl ságokon vagy filmelőadásokon va szolgálatról. Szabad idejével min rendelkezik, miután mindenben 24 órás szolgálata igényes köv nek.

Végül még egy érdekesség, az demli az összehasonlítást a mi v kal. A tűzoltóaktanyák és sze vetlen közelében fekvő bérhá szertár fekvésétől függően — tűzoltók családjai lakják. Ez mindenütt van így, de ahol m szükséges feltételek, ott fokozs zetik. Az új bérházakat érti lasztják a szertártól. Egyébkér szervek már a lakáskiutalásné arra, hogy a tűzoltók minél köz nak munkahelyükhöz. Ennek a megoldásában is visszatükröz berről való gondoskodás, amel szovjetföld egész életét. Remél; a példa rávezeti a mi közigaz veinket is a tűzvédelem sz kapcsolatos helyes álláspontra.

(Fol

SOKAT VÁRUNK TŐLEM ODAHAZA GYAKORLATI MUNKÁNK MEGJAVÍTÁSÁBAN

Ilja Doncsev elvtárs nyilatkozata a „Magyar Tűzoltó”-nak

Mint már hírt adtunk róla, Ilja Doncsev elvtárs, a bolgár tűzrendészeti Parancsnokság vezetőjének helyettese huzamabb idő óta hazánkban tartózkodik. Itt-tartózkodása során számos egységen járt, s az elmúlt napokban munkánk tanulmányosa céljából szerkesztőségünket is meglátogatta. A látogatást elhasználva, a hazánkban való tartózkodására és tapasztalataira vonatkozó beszélgetést folytattunk Doncsev elvtárral.

Elsősorban megkérdeztük Doncsev elvtársat, milyen céllal kezeti hazánkbá?

— Utazásom, illetve Magyarországon tartózkodásom célja: megismerni a magyar tűzoltóság szervezeti felépítését. Tudvalevő, hogy az Önök országa sokkal fejlettebb, mint miénk. S mivel nálunk is rohamosan fejlődik az ipar, kívánunk vagyunk, milyen Önöknél tűzoltóság szervezeti felépítését.

Nagy érdeklődéssel tanulmányoztam, hogyan szervezték meg a községi tűzoltóságot. Figyelemmel kísértem az önkéntes tűzoltóság kiképzését, s általában azt, hogyan történik a továbbképzése, és milyen segítséget kap az állami tűzoltóságtól.

Igen érdekelt, hogyan, milyen technikai felszereléssel rendelkezik az állami tűzoltóság, s tüdőnképpen az, hogy a tűzoltók hogyan tudják felhasználni a gyakorlatban ezt a technikai felszerelést. Különösen érdekel, hogyan szervezik a gyakorlatokat. Ezzel kapcsolatosan tanulmányoztam az egyes objektumok tűzjelző berendezéseit is, ovábbá azt, hogy az egyes szakminisztériumok területén hogyan szervezték meg a megelőzést.

— Mi a véleménye a látottakból, illetve a magyar tűzoltóságról?

— A magyar tűzoltóságról az a véleményem, hogy igen jól szervezett. Igen tetszett az egyes eladatok olyanszerű megoldása, amelyet például a csapatszola-
lat és a megelőzés vonalán tapasztaltam.

A felügyeleti vonalon igen helyesnek találom, hogy minden objektumnak megvannak a tűzrendészeti előadói, akik a szakminisztériumon belül a megelőző tűzrendészet kérdéseivel foglalkoznak.

Az is tetszett, hogy minden

üzemben működnek a tűzvédelmi bizottságok, s foglalkoznak az üzem tűzvédelmi kérdéseivel.

Nagyon komoly gyakorlati jelentőségét látom annak, hogy a tűzrendészeti szervek az ob-

Doncsev elvtárs a hevesi VIII. kerületi alváltály beosztottjai között.

jektumok tűzrendészeti előadóival időnként a tűzrendészeti helyzetet értékelő értekezleteket tartanak, s ennek a lényegét főként abban látom, hogy így minden szakminiszter tájékoztatást kap területének tűzvédelmi helyzetéről. Azt is nagy jelentőségű ténynek tartom, hogy időnként az egyes minisztériumok kollégiumai is megvitatják a tűzvédelem kérdését.

Igen jónak találom, hogy az egyes minisztériumok tűzrendészeti propaganda- és agitációs filmeket készítenek, s véleményem szerint a gramofonlemezek is igen hasznosak, mert élő tűzvédelmi agitációt lehet velük kifejteni.

Tapasztaltam, hogy az önkéntes tűzoltóság vonalán szervezett versenyek is igen szép eredményeket értek el, s ez szintén megnyerte tetszésemet.

Nagyon jónak találom a szolgálati osztály területén a tűzesetek tanulmányozásának módszerét, s azt a komoly kísérleti munkát, amely a terv- és műszaki osztály vonalán folyik a tűzoltószerek és anyagok fejlesztése érdekében.

Bevallom, általában az tet-

szett a legjobban, hogy amit láttam, azt a gyakorlatban nálunk is alkalmazhatjuk.

— Hogyan tölti be hivatását a bolgár tűzoltóság, s milyen módon biztosítja a bolgár népgazdaság tűzvédelmét?

— Nálunk nem léteznek a megelőzésnek olyan formái, amelyek Magyarországon már megvannak, azonban a fő feladat nálunk is a megelőzés minden vonalra történő kiterjesztése. Ennek értelmében a tüzesetek megelőzése céljából az objektumok területén is a megelőzésre irányul a legfontosabb tevékenységünk. A mi alaptevékenységünk nem a tűzoltásban, hanem azon a téren nyilvánul

Doncsev elvtárs nyilatkozik a „Magyar Tűzoltó”-nak.

meg, hogy milyen ténykedést, milyen rendszabályokat dolgozzunk ki a tüzek megelőzésére, s ezen a téren már komoly eredményeket értünk el. A tűzoltóság személyi állománya nálunk is sajátjának érzi az általa védett objektumokat, s ez a körülmény a megelőzés és a mentő tűzrendészet vonalán egyaránt megmutatkozik.

Eredményeinktől függetlenül — igen sokat tanulunk a Szovjetunió és a népi demokratikus országok tapasztalataiból. S mint már mondtam, én is abból a célből vagyok itt, hogy tanulmányozzam, milyen tapasztalatokkal rendelkezik a magyar tűzoltóság. Összegezve: az a célunk, hogy a Szovjetunió és a többi népi demokratikus ország tapasztalatai alapján rohamlép-
tekben kiküszöböljük azokat a hiányosságokat, amelyek a tűzoltóságunknál még megtalálhatók. Azok a levelek, amelyeket a bolgár tűzoltó elvtársaktól kaptam, azt bizonyítják, hogy igen várnak. Sokat várnak tőlem odahaza gyakorlati munkánk megjavításában.

— Mi a véleménye tűzoltóságaink jövőbeni kapcsolatáról?

— En úgy gondolom, az összes népi demokratikus országok részéről az az irányzat, hogy az eddiginél jóval szorosabb kapcsolatot tartsunk fenn egymással — fejezte be nyilatkozatát Ilja Doncsev elvtárs.

Bolgarországban a Heves megyei gazdasági versenyen nagy érdeklődéssel tárgyaltak a megelőzés kérdéseiről.

A pénzbírságot kiszabó határozat

A meghallgatásos eljárás lezáró intézkedése a határozathozatal. A határozathozatal alapos szakmai ismeretet, éles politikai tisztánlátást, gondos munkát követel meg. A határozat akkor kielégítő és megfelelő, ha helyesen értékeli az elkövető magatartását és helyesen alkalmazza a vonatkozó jogszabályokat.

A tűzrendészeti szabálysértési hatóság csak abban az esetben hozhat pénzbírságot kiszabó határozatot, ha szabályszerű eljárást folytat le, melynek eredményeképpen megállapítja, hogy az elkövető magatartása a tűzrendészeti szabálysértést megvalósította és a pénzbírság-kiszabás mellőzésének vagy a szabálysértési ügy áttételének nincs helye.

A pénzbírságot kiszabó határozat hozatalának elsődleges feltétele tehát a szabályszerű eljárás lefolytatása, és az eljárási szabályok szigorú betartása (a feljelentés áttanulmányozása, a meghallgatásos eljárás előkészítése, a meghallgatásos eljárásról való értesítés stb.). A pénzbírságot kiszabó határozat hozatalának másik feltétele, hogy az a magatartás, melyet a feljelentett elkövetett, valóban tűzrendészeti szabálysértést valósított meg.

A határozat elkészítésénél egyaránt különös gondot kell fordítani az alaki és tartalmi kérdésekre. A határozatot a kiadott „Elsőfokú pénzbírságot megállapító határozat” nyomtatványon kell elkészíteni. A határozat rendelkező részében fel kell tüntetni az elkövető nevét, foglalkozását, lakását, az eljárás megindításának alapját, az elkövetett szabálysértést, annak helyét és idejét. Hivatkozni kell továbbá azokra a jogszabályokra, amelyek az elkövető magatartását szabálysértéssé nyilvánították. A rendelkező részben kell megállapítani a pénzbírság összegét, valamint fel kell tüntetni a befizetésre vonatkozó utasításokat.

A kiszabható pénzbírság mértékét a 32/1955. MT sz. rendelet 12—14. §-ai szabályozzák. A rendelet alapján a pénzbírság felső határát az szabja meg, hogy a szabálysértést milyen helyen elhelyezkedő jogszabály állapítja meg. Minél magasabb helyen helyezkedik el a jogszabály (vagyis, hogy a magatartást az Országgyűlés, az Elnöki Tanács, a Minisztertanács, a Megyei Tanács; a Városi, városi kerületi, járási, községi tanács nyilvánította szabálysértéssé), a kiszabható pénzbírság mértéke annál magasabb.

A 62/1952. MT sz. rendeletről eltérően a szabálysértési eljárás során kiszabható bírság tekintetében a rendelet nem tesz különbséget az első- és másodfok által kiszabható pénzbírság legmagasabb összegénél és egységes jogkört biztosít mind az első, mind a másodfok részére. A rendelkezés értelmében:

10 Ft-tól 500 Ft-ig terjedő pénzbírságot szabhat ki a tűzrendészeti hatóság, ha a szabálysértést

törvény,

törvényerejű rendelet, illetőleg

megyei tanácsi rendelet állapítja meg.

10 Ft-tól 300 Ft-ig terjedhető pénzbírságot szabhat ki a tűzrendészeti hatóság, ha a szabálysértést

járási, járási jogú, városi, fővárosi (városi), illetve kerületi tanács állapítja meg.

10 Ft-tól 100 Ft-ig terjedhető pénzbírságot szabhat ki a tűzrendészeti hatóság szabálysértés esetén, ha a szabálysértést

a községi tanács rendelete állapítja meg.

Korábban, 1955. július 1. előtt miniszteri rendeletben megállapított tűzrendészeti szabálysértéseket a kiszabható pénzbírság mértéke szempontjából minisztertanácsi rendeletben megállapított szabálysértéseknek kell tekinteni, ennek alapján a kiszabható pénzbírság mértéke 10 Ft-tól 500 Ft-ig terjedhet.

A pénzbírság megállapításánál a jogszabály csak az első (legalacsonyabb) és a felső (legmagasabb) bírságolási összeg határait állapítja meg. Ezzel a rendelkezéssel a jogszabály módot kíván nyújtani a bírságoló szervnek, hogy a szabálysértési hatóság a szabálysértés súlyának és az elkövető személyének figyelembevételével az egyéniesítés alapján találja meg és szabja ki a legmegfelelőbb bírság összegét.

A pénzbírság kiszabását sohasem szabad célnak tekinteni, mert a bírság csak eszköz arra, hogy a szabálysértés elkövető-

jét ezzel a visszatartó erővel is neveljük és a jövőben tartjuk hasonló magatartás elkövetésétől.

A pénzbírság kiszabásánál figyelembe kell venni az elkövető személyi és családi körülményeit, anyagi helyzetét, a szabálysértés természetét, valamint az elkövetés körülményeit, azaz a szempontokat, amelyek lényegesen befolyásolják az állapítandó bírság összegét. Az elkövető személyi és családi körülményeinél figyelembe kell venni az elkövető osztályhagyományi viszonyait, keresetét és jövedelmét. A szabálysértés természeténél értékelni kell a szabálysértés súlyát és annak súlyosságát. Feltétlenül figyelembe kell venni, hogy az elkövető milyen magatartást tanúsított az elkövetéskor, valamint a magatartásokról.

A pénzbírság megállapítása alapos politikai és szakmai felkészültséget követel meg. A pénzbírság kiszabása és a bírságolási eljárás alkalmazása fegyver a tűzrendészeti hatóság kezében az osztályellenséggel folytatott harcban, melynek során ezekkel az elkövetőkkel szemben fokozottabb mértékű bírságokat alkalmazunk a jogszabályokban lefektetett bírságolási lehetőségeket.

A pénzbírság csak akkor felel meg a bírságolás céljának, ha a különböző anyagi helyzetben levő elkövetőknek súlyú hátrányt jelent.

A pénzbírság — természeténél fogva — anyagi hátrányt okoz azonban minden esetben a nevelő célzatot kell figyelembe venni. A helytelenül alkalmazott pénzbírság nem érheti el az elkövetőt és az elkövetőben nem váltja ki azt a hatást, pedig a bírság kiszabásával éppen elérni igyekszünk. Ez derül a 32/1955. MT sz. rendelet 42. §-ának 2. bekezdéséből a pénzbírság kiszabásával kapcsolatban úgy, hogy a pénzbírság szabását a szabálysértés megállapítása esetén is mellőzni lehet olyan esetben, ha az elkövetett szabálysértés csak csekély súlyú és emellett a mellőzést az elkövető körülményei indokolják. Ilyenkor az elkövetőt figyelmeztetni kell a szabálysértés helytelenségére, de egyben közölni kell vele a pénzbírság mellőzésének indokait is és fel kell hívni őt a helyes magatartás érdekében az elkövetőt a pénzbírság kiszabása helyett fel kell tüntetni a magatartásának helytelenségére: részletesen meg kell mutatni arra, milyen magatartással követte el a szabálysértést és ki kell oktatni, fel kell hívni a figyelmét, hogy a jövőben tartózkodjon az ilyen és hasonló magatartástól. A pénzbírság mellőzése ebben az esetben a szabálysértési előadó figyelmét kell hívni.

A helytelenül alkalmazott pénzbírság — mint mondani szokás — nem éri el a nevelő célzatot és az elkövetőben nem váltja ki a hatást, amit a bírság kiszabásával elérni igyekszünk. A helytelenül alkalmazott pénzbírság arányban nem álló, csekély súlyú és emellett a mellőzést az elkövető körülményei indokolják. Ilyenkor az elkövetőt figyelmeztetni kell a szabálysértés helytelenségére, de egyben közölni kell vele a pénzbírság mellőzésének indokait is és fel kell hívni őt a helyes magatartás érdekében az elkövetőt a pénzbírság kiszabása helyett fel kell tüntetni a magatartásának helytelenségére: részletesen meg kell mutatni arra, milyen magatartással követte el a szabálysértést és ki kell oktatni, fel kell hívni a figyelmét, hogy a jövőben tartózkodjon az ilyen és hasonló magatartástól. A pénzbírság mellőzése ebben az esetben a szabálysértési előadó figyelmét kell hívni.

A túlzott bírságolás az elkövetőt méltánytalanul sújtja, mert a megbírságolt a bírságolási összegben csak azt a részt látja, amely őt a bírság kifizetésével terheli. Az a túlzott magas pénzbírság tehát a nevelő célkitűzést sem valósíthatja meg.

A túlzott bírságolás az elkövetőt méltánytalanul sújtja, mert a megbírságolt a bírságolási összegben csak azt a részt látja, amely őt a bírság kifizetésével terheli. Az a túlzott magas pénzbírság tehát a nevelő célkitűzést sem valósíthatja meg.

Pénzbírság kiszabásánál fordítsunk különösen gondot a határozat kihirdetésére. A kihirdetés során hívjuk fel a dolgot a nevelő célkitűzés érdekében a tűzrendészeti szabályok betartásának fontosabb megbírságoltat pedig figyelmeztessük magatartásának legrosszabb következményeire, valamint arra a veszélyre, hogy cselekvésük ilyen következményekkel járhatott volna. A pénzbírság mellőzése mellett az elkövetőkkel szemben minden esetben a nevelő célkitűzést kell szem előtt tartani, mert csak így érhetjük el, hogy a dolgot a tűzrendészet fontosságát, amivel nagymértékben járulnak népgazdaságunk tűzvédelmének biztosításához.

(Folytatása köv...

A panaszlevelek kivizsgálásának jelentősége

Nem kell bővebb magyarázat annak megértéséhez, hogy dolgozó népünk alulról jövő bírálata mind erőteljesebb kibontakozásának, véleménynyilvánításának milyen jelentősége van mind állami, mind gazdasági szerveink munkájának megjavításában. Számtalan példát sorolhatnánk fel, melyek világosan bizonyítják, hogy az állampolgárok bejelentései eredményeképpen olyan körülmények kerültek napvilágra, melyek nagymértékben akadályozták az egyes párt- és kormányhatározatok maradéktalan végrehajtását, vagy pedig lerántották a leplet egyes szervek vagy személyek törvénysértő, az állampolgárok jogait semmibe vevő magatartásáról, intézkedéséről.

Az ilyen és hasonló jelenségek az ország életének valamennyi területén figyelemre méltó esetekre hívták fel a figyelmet, amelyek mellett egyébként észrevétlenül elmentünk volna. Ezek a jelenségek logikusak, érthetőek és visszatükrözik azt, hogy népünk sajátjának érzi az országot, mert aktívan és rendszeresen támogatja a pártot és az államot abban, hogy munkáját szakadatlanul tökéletesítse. Nem véletlen tehát, hogy — jelentőségének megfelelően — Népköztársaságunk törvényt alkotott, amely megadja a lehetőséget az ilyen irányú jogok gyakorlására és egyben biztosítja az eljárást azokkal szemben, akik a dolgozókat akadályozzák az ilyen irányú jogaik szabad és széleskörű gyakorlásában.

A lakosság bejelentéseinek intézéséről szóló 1954. évi I. törvény kimondja:

„az állam és gazdasági szervek kötelesek gyorsan és körültekintően megvizsgálni a lakosságtól érkező bejelentéseket és hibák vagy sérelmek megállapítása esetén kötelesek azokat késedelem nélkül megszüntetni.

Az állami és gazdasági szerveknek az állampolgárok bejelentéseit és azok alapján lefolytatott vizsgálatok eredményeit fel kell használni munkájuk tökéletesítésére.”

A hibák és fogyatékoságok megszüntetése és egyben a munka megjavítása szempontjából különös gondot kell fordítani e törvény azon fontos tételére, mely köteleessé teszi, hogy az ügyek jellegét és sajátosságát szüntelenül tanulmányozzunk annak érdekében, hogy több azonos vagy hasonló tárgyú bejelentésből, vagy panaszból az egyes ügyeken túlmenően — a hibák közös okára — következtetést vonjunk le. Mindenekelőtt le kell tehát szögezni, s ezt tudni és látni kell, hogy a bejelentések és panaszok lelkiismeretes intézésének nagy jelentősége van. Ez törvény által megszabott köteleességünk, amelynek maradéktalan végrehajtásáért egész népünknek tartozunk felelősséggel.

Előzőleg már utaltunk arra, hogy az egyes bejelentések fontos jelenségekre hívják fel a figyelmet, s a munka megjavítása és tökéletesítése szempontjából pozitív tényezőkként hatnak.

Ha megvizsgáljuk az eddigi bejelentéseket, panaszokat, melyeket kiűl álló dolgozók vagy személyi állományunk egyes tagjai a tűzrendészet előbbrevitele vagy pedig saját személyüket ért sérelem megszüntetése érdekében tették, meg kell állapítanunk, hogy mindezek hasznosak, értékesek voltak, s amellet, hogy köteleességünk, érdemes is volt velük foglalkozni.

Érdemes volt annál is inkább, mert a panaszok elemzésének tapasztalatai megmutatták, hogy nem egy esetben hibát követtünk el, és az elvtársaink személyét ért sérelem több esetben jogtalan volt. Ilyen hibák különösképpen a nevelőmunka, a tűzoltói hivatás elmélyítése, megszeretése, az elvtársak egyéni problémáival való nemtörődomség terén fordultak elő. Igazolják ezt a tömegével beérkező lezerelési, illetmény- vagy egyéb anyagi természetű panaszok kivizsgálásának tanulságai.

Eddigi tapasztalataink alapján meg kell azonban állapítanunk azt is, hogy

személyi állományunk többségére az jellemző, hogy általában csak személyüket ért sérelem esetén fordulnak felsőbb vezetőkhoz, szervekhez.

Tévedés ne essék, ez nem hiba, hiszen ehhez minden elvtársnak joga van, a baj csak az, hogy nagyon elenyésző azoknak a bejelentéseknek, alulról jövő jelzéseknek a száma, melyek az egész közösségi, a népgazdasági érdekek előbbrevitelét, a munka ésszerűsítését vagy megjavítását célozzák. Ez a jelenség egyáltalán nem megnyugtató. Nem lehet, hogy akárcsak egyetlenegy elvtársnak is az legyen a véleménye, hogy „nem az én dolgom, tehát nem törődöm vele.” Valamennyiünknek éreznünk kell, hogy „a párt a mi pártunk, az ország ügye, tehát a mi ügyünk”. És ebből adódva, becsületbeli köteleességünk a véleménynyilvánítás. Minden olyan jelenségre reagálnunk kell, mely nézetünk szerint egészségtelen irányban halad, vagy ilyen következményekkel járhat. Elvtársainknak ezt látniuk kell és ilyen irányú kötelezettségüket egy pillanatra sem szabad szem elől téveszteni. Emellett természetesen soha ne feledkezzünk meg arról, hogy a személyes panaszokat nem szabad lebecsülnünk. Minden jóindulatú bírálatra, panaszra adjunk választ, még ha nem fedi is teljesen a tényeket, s esetleg nem is tudjuk nyomban orvosolni.

Meg kell állapítanunk, hogy

egyes szerveink részéről is tapasztalhatunk fogyatékoságokat a beérkezett bejelentések vagy panaszok megvizsgálása, a hibák felkutatása esetén,

amikor intézkedésre kerül sor. Több esetben nem tartják be pl. a törvény által megszabott 30 napos határidőt. Nem ritka jelenség az sem, hogy a panaszot egyáltalán nem vagy csak késve értesítik a vizsgálat eredményéről. Előfordul, hogy olyan panaszok érkeznek, melyek így kezdődnek: „Elnézésüket kérem az elvtársaknak, hogy panaszommal Önökhöz fordulok, de kénytelen vagyok, mert már több esetben írtam egyes vidéki szerveinknek,

azonban arra sem érdemesítették, hogy válaszoljanak.” Élesen fel kell vetni az ilyen és hasonló esetek súlyosságát. Egyrészt azért, mert az ilyen eljárás önmagában véve is törvénysértő, másrészt, mert érthetően megrendíti az állami szervekbe vetett bizalmat a bejelentést vagy panaszt tevőkben.

Egészségtelen, sőt törvénysértő az a kialakult gyakorlat is, amely a BM OTP Személyzeti Osztályán is több esetben előfordult, hogy egyes bejelentéseket vagy panaszokat a panaszban közvetlenül érintett szervek küldték meg kivizsgálás céljából. Ez a módszer egyáltalán nem helyes, nem célravezető, mert ilyen esetekben nem nagyon várható kellő alaposág, körültekintés és tárgyilagosság. Vidéki szerveinknél is előfordulnak hasonló esetek, éppen ezért mielőbb sürgősen fel kell számolni ezt a helytelen gyakorlatot.

A bejelentések és panaszok megvizsgálásában és az e téren meglévő intézkedésekben mutatkozó hiányosságok és fogyatékoságok megszüntetése érdekében fontos feladatunk az említett és egyéb hibák kiküszöbölése és az alaposabb, lelkiismeretesebb munka. Legfőbb irányelvként pártunk politikájának, államunk törvényeinek következetes érvényesítését kell szem előtt tartanunk. Nagy gondot kell fordítanunk arra, hogy

a panaszok és bejelentések kivizsgálása során nyert tapasztalatokat tudatosítsuk, azokat hasznosítsuk, ismétlődő hibák esetén megfelelő következtetéseket vonjunk le és ezek alapján megtegyük a szükséges megelőző intézkedéseket.

Ez egyformán vonatkozik mind a panaszost ért sérelem orvoslására, mind pedig az esetleges felelős személyek megállapítása esetén a megfelelő felelősségrevonások alkalmazására.

Elengedhetetlenül fontos, hogy mindezeket a tapasztalatokat hasznosítsuk az ilyen tárgyú munkák során, mert a panaszok és bejelentések lelkiismeretes, gondos vizsgálása, a sérelmek orvoslása — amellet, hogy munkánk tökéletesítését szolgálja — hathatósan elősegíti pártunknak és államunknak a dolgozókkal való kapcsolatalt és elmélyítést is. A dolgozókkal való kapcsolat elmélyülése pedig egyik alapfeltétele az országépítő munkánk során született eredményeink további fokozásának. Erre utal a Szabad Nép 1955. október 16-i számában megjelent „Hallgassuk meg a tömegek szavát” c. cikk, amely többek között megállapítja: „Létező népi demokráciáknak és harcolnunk kell azért, hogy a tömegek beleszólhassanak, s beleszóljanak az állam, az üzem, a falu ügyeinek vezetésébe.”

Napi feladataink megoldása során soha ne feledkezzünk meg arról, hogy munkánkat ilyen vonatkozásban is meg kell javítanunk, mert ez is hozzájárul sikereink fokozásához, eredményeink gazdagításához.

Kovács Mihály t. író.

ELVTÁRSAINK ÉLETÉBŐL

Harmincéves az üllői tűzoltóság

Az üllői községi önkéntes tűzoltóság október 2-án ünnepelte fennállásának 30 éves jubileumát. Kétszeres jelentőségű volt ez a nap, mert az ünnepi emlékezés egybeesett a mezei gyorsasági versennyel, s a jubiláló egységet az a megtisztetés érte, hogy az osztályparancsnokság a megye legjobb községi tűzoltóságainak seregmenőjét is Üllőn rendezte.

A jubileumi ünnepség a gyorsasági verseny megnyitójának

keretében zajlott le. Bartalos Tivadár főhígy., a községi tűzoltóság parancsnoka rövid ünnepi beszédben emlékezett meg a testület háromévtizedes munkásságáról, s különösen arról a nagyfokú fejlődésről, amelyet szabad életünk elmúlt egy évtizede jelentett a község tűzoltóságának életében. Elismeréssel adózott azért az állandó támogatásért, amelyben pártunk és kormányunk részesíti a községi

tűzoltóságot, s azért a segítségért, amelyet az állami tűzoltóság nyújt a községieknek.

A Tűzrendészeti Parancsnokság és az osztályparancsnokság dicséretben és jutalomban részesítette a jubiláló egységet, s az ünnepség során számos elvtárs is előléptetésben és dicséretben részesült. A jutalmat, elismeréseket és előléptetéseket Lékó Örgy. elvtárs, az osztályparancsnokság vezetője adta át.

A szakmári tűzoltóság 60 éves jubileuma

A szakmári községi önkéntes tűzoltók életében jelentős nap volt október 9-e: a község tűzoltói ezen a napon ünnepeltek a testület 60 éves fennállását.

Az egésznapos ünnepség a szovjet hősök emlékművének megkoszorúzásával kezdődött, majd a filmszínházban ünnepi gyűlésen emlékeztek meg a község dolgozóiról és tűzoltóiról a testület több mint félszázados munkásságáról.

Az ünnepi gyűlést András Ferenc, a községi tanács VB

elnökhelyettese nyitotta meg, majd Sebők István alhígy., községi tűzoltóparancsnok mondott ünnepi beszédet. Sebők elvtárs — többek között — az elmúlt 60 évről, a tűzoltóság múltbeli elmaradottságáról beszélt, majd összehasonlította a múlt és jelen tűzoltóságának helyzetét. Hangsúlyozta, hogy a községi tűzoltóság politikai és szakmai felkészültség tekintetében az elmúlt 10 év során olyan színvonalra emelkedett, amely azelőtt elképzelhetetlen volt, és soha olyan gondoskodásban és megbecsülésben nem részesült, mint

a felszabadulás óta eltelt évtized alatt.

Az ünnepség során Kapta alezredes, osztályparancsnok és Hajas hígy., alosztályparancsnok elvtárs dicséretben, előléptetésben és jutalomban részesítette a kiváló munkát végző tűzoltókat.

A megemlékezés után a jubiláló egység a sportpályára vonult, ahol bemutató-szereléssel, majd a malomnál megrendezett támadási gyakorlattal bizonyította be szakmai felkészültségét. A jól sikerült jubileumi nap közös ebéddel, illetve esti táncmulatsággal zárult.

A fajszi és a tarcali tűzoltóság 85 éves évfordulója

A fajszi elvtársak október 23-án ünnepelték testületük alapításának 85 éves jubileumát. Az ünnepség a szovjet hősi emlékmű koszorúzásával kezdődött, majd a tanácsház nagytermében tartották meg az ünnepi díszgyűlést.

Az ünnepségen megjelentek a járási és községi szervek képviselői, a tűzrendészeti hatóságok küldöttel, valamint a meghívott vendégek mellett — nagy számban — a község lakói.

A díszgyűlést Mészáros István községi tanácselnök nyitotta meg, majd Vincze Lajos alhígy., községi tűzoltóparancsnok mondott beszédet az elmúlt 85 esztendő munkásságáról. Elismeréssel emlékezett meg beszédében azokról az „örög” tűzoltókról, akik évtizedeken át önzetlenül védtek a község vagyonyát a tűz pusztításától, s ma is hasznos tagjai a testületnek. Beszéde végén köszönetet mondott a tűzrendészeti szerveknek azért a segítségért, melynek eredménye a testület tagjai fejlődésében és végső fokon a tűzkártatisztika csökkentésében mutatkozik meg.

Ezután a járási pártbizottság titkára, Nagy József elvtárs üdvözölte a jubiláló testületet, majd a BM Tűzrendészeti Parancsnokság részéről Horváth Károly tű. szds. elvtárs méltatta az évforduló jelentőségét és az önkéntes tűzoltó elvtársak fáradszaktalan lelkes munkáját. Kapta Gyula tű. alezredes, osztályparancsnok elvtárs rövid, lelkesítő beszédet mondott, melyben további harcos munkára hívta fel a testület tagjait.

A délutáni órákban az Állami Tűzoltóság Központi Zenekara hangversennyel tette nívósabbá az ünnepséget, mely reggelig tartó táncmulatsággal fejeződött be.

★

A tarcali önkéntes tűzoltó elvtársak ugyancsak 85 éves jubileumukat ünnepelték. Az október 9-én tartott ünnepségen a párt-, a tanács és a tűzoltószervek küldöttel mellett két község tűzoltósága és a község számos dolgozója jelent meg.

A tanácselnök, a községi tűzoltóparancsnok és az osztálypa-

rancsnok beszéde után Tarcal és Szendrő község tűzoltócsapatai — a nagyszámú közönség elismerő tapsa mellett — jól sikerült gyakorlattal bizonyították be felkészültségüket.

A bemutató után Reszler János tű. szds., osztályparancsnok elvtárs nyújtotta át a Tűzrendészeti Parancsnokság dicséret-ökleveleit, majd 16 elvtársat előléptetésben és több elvtársat pénzzutalomban, illetve könyvjutalomban és osztályparancsnoki dicséretben részesített. Jutalomban részesült többek között Nagy Károly — egyike a legrégebb alapító tagoknak —, aki 83 életéből 55 évet fordított embertársainak élet- és vagyonvédelmére. Sikerle Mihály 36 éve tagja a községi tűzoltótestületnek s ez idő alatt mindig élenjárta a szolgálat teljesítésében.

Ebéd után az izsófalvi önkéntes tűzoltóság kultúracsoportja szórakoztatta az ünnepség résztvevőit, majd vacsora után reggelig tartó táncmulatsággal ért véget a tarcali tűzoltó elvtársak nagy ünnepe.

Lékó Örgy. elvtárs üdvözli a jubiláló egységet.

...majd a legjobb tűzoltóknak átadja a jutalmakat.

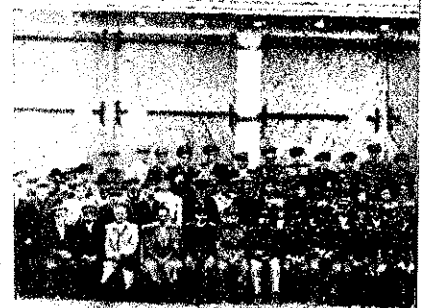

Vincze Lajos parancsnok elvtárs a 85 év munkájáról beszélt.

Horváth szds. elvtárs a testület legjobbjainak átadja a jutalmakat.

A jubiláló szakmári tűzoltó testület kórusátvaja.

A népgazdaság műszaki fejlesztésének tűzrendészeti követelmény

A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa 1070/1955. (VIII. 7.) számú határozatával elrendelte az Országos Műszaki Fejlesztési Tanács létrehozását. A Műszaki Fejlesztési Tanácsnak — a rendelet értelmében — az a feladata, hogy az egész népgazdaság és ezen belül elsősorban a nehézipar fejlesztésének érdekében a termelés minden területén gondoskodjon a legújabb technikai vívmányok legszélesebbkörű alkalmazásáról, a korszerű gyártási eljárások bevezetéséről, az üzemekben lévő gépek és berendezések korszerűsítéséről, és a termelés megszervezésének megjavításáról.

Az üzemi műszaki fejlesztés eredményei

A Műszaki Fejlesztési Tanács megkezdte irányító és szervező munkáját. Alig néhány hét telt el, és a termelés minden területén, az üzemekben eddig talán még sohasem tapasztalt arányú szervezkedés és mozgalom indult meg azért, hogy elinduljon a kezdeményezés és a munka a különböző gyártások korszerűsítéséért, a termelés egyre jobb eredményéért és a népgazdaság további felvirágoztatásáért.

A napisajtó úgyszólván állandóan foglalkozik a műszaki fejlesztés legújabb sikereivel, de a szaklapok is tájékoztatják olvasóikat azokról az újításokról, amelyeknek bevezetése egyre gazdagabbá és fejlettebbé változtatja népgazdaságunkat.

A „Szabad Nép” arról ír, hogy a Pamuttextilművek két dolgozója olyan újítást vezetett be a fonalfestő-műhelyben, amellyel egy tároló és egy kiegészítő tartály segítségével folyamatosan változtatták az eddigi szakaszos műveletet. Az újítás következtében 80 000 forintos importanyag-megtakarítást értek el, és a munkához 12 ember helyett csak 7 ember szükséges. Egy másik helyen a Csepel Autógyár futószalagos rendszeréről olvasunk. Itt a kisipari módszer helyett ezerszáma gördülnek ki az ipar és kereskedelm részére a különböző típusú tehergépjárművek.

Az „Ifjú Technikus” a következőket közli: „A MÁVAG-ban szovjet tapasztalatok alapján készítették el a petróleumvágó első példányait. Ezeknél a vágási előmelegítő lánghoz nem gázt, hanem petróleumot használnak. A petróleumot a pisztoly fejében gázosítják el. Ezzel a módszerrel ki lehet küszöbölni a robbanásveszélyes acetilénpalack használatát, de a petróleum — különösen az olajvidékeken — sokkal olcsóbb, hozzáférhetőbb és könnyebben szállítható is, mint az acetilén.”

A „Magyar Tűzoltó” legutóbbi számában olvashattuk, hogy a műselyemgyárban egy most született újítás következtében több száz négyzetméter üzemi terület szabadul fel, és a közeljövőben feleslegessé válik

egy üzemszék sprinkler berendezése, valamint faretkesz-beépíttessége is, mert a gyár technikusai a műrost nedvesítését leegyszerűsítették.

A műszaki fejlesztés és az újítások tűzrendészeti jelentősége

A felhozott példákat kivétel nélkül az elmúlt két és fél hónap ipari életéből vettük. Ebből arra következtethetünk, hogy a tűzrendészeti szerveknek behatóan kell foglalkozniuk ezekkel az életbevágó tényekkel.

A műszaki életnek ez a nagy tömegmozgalma azonban megköveteli, hogy az elfogadott műszaki fejlesztési tervek, a bevált újítások bevezetése ne szenvedjen senki hibájából késedelmet, hanem a lehetőség határain belül meg is valósuljanak. Ennél a kérdésnél kell a tűzrendészeti hatóságoknak olyan szervezett munkát végezniük, hogy közreműködésükkel segítsék, ne pedig késleltessék, vagy esetleg megnehezítsék az üzemi dolgozók nagy harcát.

A Pamuttextilművek festődéjében bevezetett új eljárásnál azonnal meg kell állapítani, hogy az új tartályok beállítása mennyire befolyásolja az üzemszék légtérének nedvességtartalmát, és hogyan oldható meg a szabadmozgás. Azt is vizsgálni kellett továbbá, hogy milyen anyagot használnak fel a festők oldásához. Ennek a vizsgálatnak az eredménye, szerint határozta meg a tűzrendészeti hatóság a villamos berendezés szabályait, a szellőztetés esetleges mérvét, a szabad mozgás számára szükséges területeket és a zavartalan üzemeltetéshez nélkülözhetetlen fonalmentességet.

Anyagi és biztonsági szempontból különösen a villamos berendezés helyes megállapítása lényeges, mert pl. az 1600. számú MNOSZ szabvány 12.01 pontja alapján a száraz helyiségekben „minden szabványos szerelési anyag használható, az alkalmazásra kerülő szerelési módot a mechanikai igénybevétel, az épület szerkezete, a gazdaságosság és az esztétikai körülmények határozzák meg.” Ezzel szemben ugyanennek a szabványnak a 12.04 pontja lerögzíti, hogy a nedves vagy páras helyiségekben egyrészt csak olyan villamos berendezést szabad alkalmazni, amely az üzemeltetés miatt nélkülözhetetlen, másrészt megállapítja a szabvány, hogy a vezetékek kábelszerűek, vagy a helyiségen, illetőleg falon kívül tömített védőcsőbe szereltek legyenek. Ez az új meghatározás csak példaképpen érzékelteti, mennyivel költségesebb a nedves helyiségek villamos berendezése. De emellett a szabvány még hat pontban sorolja fel azokat a különleges előírásokat, amelyeket a kapcsolók, biztosítók, csatlakozók, lámpatestek,

fogyasztókészülékek beszerelésénél figyelembe kell tartani a tűz- és életbiztonság érdekében.

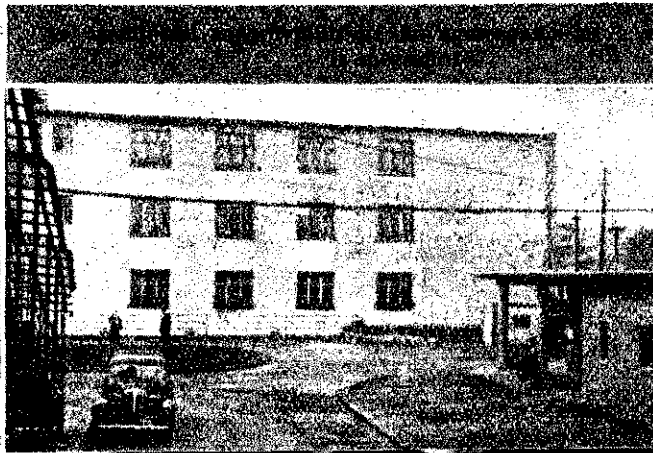
A MÁVAG-gépgyárban bevezetett kerülő petróleumvágó esetében az is idetartozik, hogy pl. az új hegesztési rendszer 200 pisztolyos bevezetésénél závetőlegesen 800—900 m³ petróleum helyezéséről kell gondoskodni azokban az üzemekben, ahol ez az új eljárás bevezetésére kerül. Nem nagy ez a mennyiség, különösen akkor, ha számításba vesszük a hegesztéshez szükséges ennélfelül elhelyezése. De mégis foglalkozni kell a kérdésről, mert elfordulhat, hogy az új eljárás bevezetése után hatósági intézkedés, különösen szabály nélkül a legmagas rendfokozatban az üzem udvaránál kell a petróleumot. Tudnunk kell, a petróleum mellett a benzint is alkalmazzák a hegesztéshez, amely viszont tűzveszélyesebb, mint a petróleum. Ugyanakkor azonnali hatósági előírást igényel a szakképzett személy alkalmazása a kábel, valamint a petróleum vagy a benzint elcsöpögésével szembeni védelem is. A követelmények mind az üzem tűzvédelmi szolgálják és azonnali intézkedésre kényszerítenek. Nem tűr haladékosan ugyan az újítás bevezetése, mert — a szakértők becsülése szerint — országos szinten 8—10 millió értékű anyag-megtakarítást jelent, ami nem zömbös a népgazdaságra nézve. A tűzvédelmi hatóság eljárásának elmulasztása viszont bármikor olyan károkat okozhat, amelyek esetleg hosszabb időre szüntethetők, ezért a fontos munkát, s ezért a felelősök miatt a tűzrendészeti hatóság a felelős.

A Csepel Autógyár futószalagos rendszerénél elsősorban az átadásra kerülő gépjárművek átmeneti elhelyezéséről, elsősorban a folyamatos elszállítás megoldásáról kell gondoskodni, amely a munkában kiküszöbölődik az a veszélyesség, ami károkat okozhatna, elhatárolását és a támadás helyes felállítását. Ez az állapot is azonnali intézkedést követel.

Tűzrendészeti követelmények az újításoknál

Az üzemi műszaki fejlesztéseknél, mint az újításoknál tehát azonnali intézkedés szükséges amiatt, hogy az újítások sok haladéktalanul bevezethető legyjenek és az üzemeltetésben semmiféle hiba ne fordulhasson elő. Ide tartozik a tűzvédelmi igazgatás is, amelynek fő feladata az üzemi biztonság szolgálata. A munkaszervezés a tűzrendészeti hatóság ve-

Az újítások telepítése nemcsak az anyaghiány miatt akadályozta, hanem a hiányzó munkásokat is.

a feladata. Azonban ha a vezetők ezt a feladatot — elszigetelten — magukra bírnak majd megoldani, igen sok hiátság mutatható szabályozásaiknál. A legfontosabb, hogy a döntő szerep a hatóságok vezetőire hárul, a vezetők azonban nem nélkülözhetik a beosztottak segítségét. Emellett a tapasztalatszerzés ügye sürgetően megköveteli, hogy a hatóságok munkájuknál igénybe vegyék a beosztottak s emellett az olyan szervek segítségét, amelyeknek kétségtelen befolyása van egy meghatározott termelési területére és tájékozottságukkal hozzájárulhatnak a hatósági szervek jó munkájához. A szervezés éppen ezért háromrészletű legyen:

1. az üzemvezetőséggel való közvetlen kapcsolat, 2. az alárendelt szervek és beosztottak bekapcsolása, 3. az irányító szervezettségének folyamatos igénybevétele.

Az üzemvezetőséggel való állandó kapcsolat révén elsősorban az üzemi alapszerv feltétlen támogatását kell nyernünk ahhoz, hogy hatósági intézkedéseink az újítások üzemi végrehajtásáig maradéktalanul érvényesüljenek. Annyira az üzemvezetőséggel való kapcsolat elengedhetetlen, hogy a műszaki fejlesztési tervek elkészítésénél, valamint az újítások bevezetésénél ne kerüljön a vezetőség figyelmét a tűzrendészeti követelmények érvényesítése és a tűzrendészeti szakértői vélemény beszerzése.

Az alárendelt szervek és beosztottak bekapcsolásával az újítások és műszaki fejlesztési tervek számára biztosíthatjuk az alábbi szempontokat, amelyek az üzemi helyi adottságainak és változó körülményeknek a legjobban megfelelnek, és csak a területen szolgálatot teljesítő társasági helyi tapasztalatai alapján állíthatjuk meg mindenkor az üzem körülményeinek és a termelés érdekében megfelelőbbnek.

Az irányító szervek segítségével idejében értesülhetünk azokról a felsőbb hatóságok rendelkezéseiről és utasításokról, amelyek egy meghatározott terület műszaki fejlesztésének, vagy egy adott újítás elfogadására és bevezetésére vonatkoznak; pl. a szakminisztériumok irányú rendelkezései vagy határozatai. Előkészíthetjük intézkedéseinket úgy, mire sor kerül a bevezetésre, addigkár teljesen felkészülhetünk az előálló új helyzet tűzrendészeti megoldására. Az irányító szervekkel való kapcsolat természetesen azt jelenti, hogy a hatóságok folyamatos érdeklődésük útján biztosítják az idejében történő értesülést. Vagyis a rendes, minden hivatalos érintkezésen felül a tűzrendészeti hatóságok külön megkeresik a hatóságokat, hogy egy ilyen természetű intézkedésről megfelelő időben tudomást szerezzenek.

Új létesítmények, meglévő üzemeltetések megváltozása

A műszaki fejlesztések és az újítások megfelelő tűzrendészeti szabályozásával kapcsolatos fontos tudnivaló, hogy az esetek legnagyobb részében a hatóságok már meglévő üzemekben folyamatos termelési helyzettel állnak szemben, úgy, hogy a fejlesztés vagy az újítás egy-egy munkafolyamat megváltoztatását, egy-egy új gépet esetlegesen beállítását stb. eredményezi. Igen kevés az olyan esetek száma, amikor teljesen új létesítmény megépítésére kerül sor. Ez a megállapítás azért lényeges, mert a már meglévő helyzetek módosított szabályozása rendkívül sok rugalmasságot, hozzáértést és határozottságot követel annak az érdekében, hogy a hatósági eljárás ne zavarja a folyamatosságot, ne okozzon zökkenőt, és mégis érvényesüljenek az élet- és tűzvédelmi követelmények.

Nem lehetünk megalkuvók, de szem előtt kell tartanunk azt is, hogy merevségünkkel ne akadályozzuk a termelés zavartalanlását és eredményét. Viszont minden körülmények között biztosítanunk kell a termelés tűzvédelmét, mert ingadozásunkkal esetleg még több kárt okozhatunk.

Más a helyzet a teljesen új létesítményeknél. Ilyenkor következetesen, sorrendben megállapítjuk a telepítés, építés és üzemeltetés szabályait és a létesítmény átadásánál ellenőrizzük ezeknek a pontos érvényesülését. Itt az a lényeges, hogy a létesítésre vonatkozó, ún. dokumentációs okmányok alapos áttanulmányozása után a helyszínen, az érdekelt részvételével rögzítsük a feltétlenül szükséges követelményeket. A jó szakértelem és az üzemi érdekek figyelembevétele természetesen nélkülözhetetlen, azonban mégis más az új létesítményeknél történő intézkedés, mint a már meglévő módosítása. Nagy a különbség a kettő között, de ez nem indokolja, hogy bármilyen indokkal meghátráljunk az újításokkal vagy műszaki fejlesztésekkel kapcsolatos tűzrendészeti korszerűsítések előtt.

A tűzrendészeti hatóságok tennivalói

Az eddigiek megállapítása után azt kell vizsgálnunk, hogy ha a jó munka érdekében a tűzrendészeti hatóságok már megszerverték az üzem vezetőségével való ilyen irányú szoros kapcsolatot, s biztosították számukra az alárendelt szervek és beosztottak jó helyi tapasztalatain felépülő segítségét és elnyerték a felsőbb irányító szervek állandó támogatását is, milyen módszerrel kell kidolgozni az egyes esetekre vonatkozó előírásokat.

Az a helyes módszer, ha mindkét esetben — tehát az új létesítményeknél éppen úgy, mint a módosításoknál — egyaránt vizsgálat alá vonnák minden olyan szempontot, amely a telepítéssel, építéssel és használatával kapcsolatos. Ez a vizsgálat nem

azt jelenti, hogy pl. egy üzemeltetési eljárás megváltoztatása esetében hosszadalmasan foglalkozzunk a telepítéshez tartozó megközelítés vagy a vízforrás ügyével, de semmiesetre sem helyes, ha ezeket a szempontokat teljesen figyelmen kívül hagyjuk. Megtörténhet, hogy az új eljárás lényegesen nagyobb mennyiségű, könnyen gyúló anyag tárolását igényli. Az ilyen esetben természetesen meg kell vizsgálnunk a megközelítés lehetőségét és a meglévő vízforrás mennyiségét is. Lehetséges az is, hogy egy új út meghatározása, vagy egy bővíző kút létesítése válik szükségessé. Helytelen lenne tehát, ha csak azt vizsgálnánk, hogy az új helyzet milyen változást igényel a feldolgozás közvetlen környezetében, pl. az elektromos berendezésben, vagy a dohányzás és nyílt láng, illetőleg a szabad tűz használata ügyében.

A tanulságokat levonva tehát az új létesítményeknél és a módosításoknál egyaránt a következő sorrendben kell vizsgálnunk a tűzrendészeti követelményeket.

1. Legelsősorban a szabad mozgás, a megközelítés és ezzel teljesen egyidejűleg az életvédelmi, tehát a dolgozók kijutási lehetőségeit ellenőrizzük az új adottságok mellett.

2. Az eddigi vízforrás mellett megállapítjuk, nem szükséges-e, hogy újabb vízvételi lehetőségekről gondoskodjunk.

3. Megvizsgáljuk az építkezés anyagát, a meglévő szerkezet tűzállóságát, és megállapítjuk, hogy ezek megfelelnek-e a változott körülményeknek, s az új helyzet nem követeli-e meg a feltétlen változtatásokat. pl. egy elválasztó fal lebontását vagy megépítését, vagy egy tűzálló ajtó beiktatását.

4. Elégséges-e a meglévő kijárat az ott foglalkoztatott dolgozók számára?

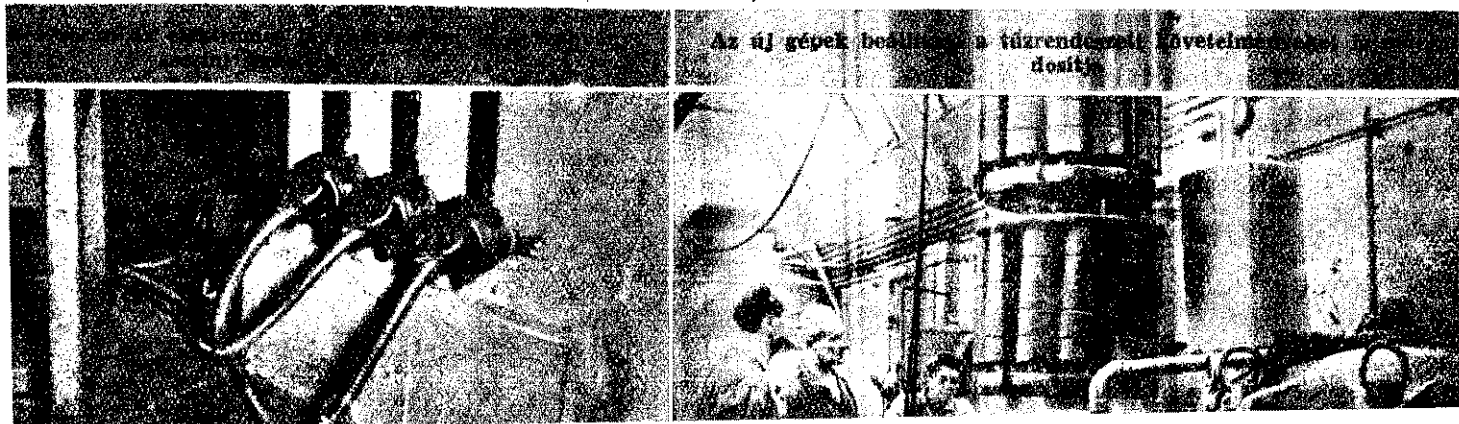
5. Milyen mértékben felel meg a villamos berendezés, a fűtés, a szellőztetés, a tűzjelzés, a beépített tűzoltóberendezés az új követelményeknek?

6. Vizsgálni kell, hogy az eddigi nyersanyag, a félkész és készáru és a feldolgozásból eredő hulladékok, továbbá a segédanyagok raktározása megfelelő-e, s nem szükséges-e változtatás.

7. Meg kell állapítanunk a dohányzás, a nyílt láng, a szabad tűz használatának lehetőségeit a megváltozott üzemi viszonyokkal kapcsolatban.

8. Meg kell határozni az új házirendet, a dolgozók szükség szerinti átképzését, a társadalmi új mérvét, a szakértők alkalmazásának szükségét és végül az ellenőrzés új megoldását és mérvét.

Az ilyen sorrend betartása mellett semmiféle szükséges intézkedés nem kerülheti el a tűzrendészeti hatóság figyelmét, s így az üzem számára elkészül majd az új határozat, amely a változott viszonyok között teljesen kielégíti az üzem tűzvédelmét.

Az új gépek beállítása a tűzrendészeti követelmények módosítása

Az önműködő záporberendezésekről

A korszerűen felépített, tűzveszélyes anyagokat tároló, felhasználó, feldolgozó és előállító üzemekben — általában ahol erre szükség van — mindenütt megtalálható az önműködő záporberendezés (sprinkler).

Mint általában mindennek a világon, ennek a kitérő oltóberendezésnek is vannak fogyatékosságai. Legnagyobb hibája az, hogy a szóró rózsákból a tűz eloltása után is szóródik a víz mindaddig, amíg a vezeték főszelepét el nem zárják. Ennek folytán, ha valahol tüzeset fordul elő, a vízkár, amelyet az üzem, malom, raktár stb. anyagban és felszerelésben szenved, legalább olyan nagy, de néha még nagyobb, mint a tűz által okozott tényleges tűzkár.

A vízkárt az idézi elő, hogy az üzemi, malmi, raktári stb. dolgozók általában sem elvben, sem gyakorlatban nem ismerik a sprinklerberendezést. Nem tudják többek közt, hogy a záporberendezés tűz után hol zárható el, és így gyakran bekövetkezik az a szakmailag megengedhetetlen eset, hogy a víz a tüztöltés tényleges befejezése után is tovább ömlik, s mind vastagabb rétegekben fedi be a padlót (födémét) s esetleg átsorog, átiszvárog az alsóbb helyiségekbe is.

Nem vitás, hogy ennek nem szabad megtörténnie, s ha mégis bekövetkezik, ez az okozott felesleges káron túl, közvetve a tüztöltés tekintélyét is csorbítja.

Eppen ezért örömmel és szakmai elismeréssel kell üdvözölni azt a kezdeményezést, amely már 1950-ben az önműködő záporberendezések általános tanfolyamszerű ismertetését tűzte ki célul. A hallgatók részére nemcsak előadást (szöveget), hanem jó műszaki rajzot is adott, amely pótolja az e téren megállapított hiányt. Tudomásunk szerint ez volt az első eset, amikor nálunk a sprinklerről tudományos jellegű tanfolyamot tartottak, amelynek során a tüztöltőknél és biztosítóknál kívül mások is részt vehettek ilyen kiképzésen.

Az érdeklődés azóta sem állt meg az önműködő záporberendezések vonalán, s a szabványok területén is mérőföldes lépést tett tüztöltésünk. Mivel a textilipart is közvetlenül közelről érdekli ez a kérdés, egészen természetes, hogy mi tüzrendészeti előadók is figyelemmel kísérjük az e téren történeteket, és a hazai tüzrendészeti viszonyok javulása mellett sem feledkezhetünk meg a külföldi szakirodalom megismeréséről. A „Magyar Tüztöltő” egy alkalommal már közölte egy cikkünket, s most ismét foglalkozunk ezzel a kérdéssel is. Véleményünk az, hogy írásunk a textilipari üzemekben túl nemcsak bennünket textíleseket, hanem az egész népgazdasági életet is érinti — természetesen tüzrendészeti vonatkozásban.

A felvetett kérdésre bátran és határozottan kell válaszolnunk, hogy a vízkárokat megszüntethessük, illetőleg annyira lecsökkenthessük, amennyire az csak lehetséges. Meg kell mondanunk, hogy a szakemberek és az üzemek, raktárak dol-

gozóinak ilyen irányú rendszeres képzése útján erre van mód és lehetőség. Felmerül azonban a kérdés: hogyan történjék ez a leghatásosabban?

Régi közmondás: más kárán tanul az okos! Tanuljunk hát mi is abból a tűzesetből, amely az egyik textilgyárban történt. A történet rövid: a tűznél működött az önműködő záporberendezés, de mert oltás után nem tudták megtalálni a főszelepet (amely összekötést létesít a berendezés csőhálózata és az állandó nyomás alatt levő vízvezeték csőhálózat között), nagyobb lett a vízkár, mint a tűzkár! A főszelephez tartozó tolattyúval ugyanis valamennyi vízforrás elzárható.

A vállalat vezetői értekezletet hívtak össze, és alaposan megtárgyalták, mit kell tenniük, hogy még egyszer ne forduljon elő ugyanaz a hiba.

A határozat alapján a műszaklak elkészítették az egész üzem önműködő záporberendezését tartalmazó épületi alaprajzot. Ezen feltüntették a főszelep és a vízleeresztő szelepek (a víz leeresztésére tűz után, javítási vagy átalakítási munkálatoknál, vagy időszakos üzemszüneteltetésekkel keletkező fagyveszéllyel van szükség) helyét. Ennek ismeretében, ha az oltást befejezték, a főszelep elzárható, vagy a vízleeresztő szelep pedig megnyitható, s ezzel a vízkár ténylegesen minimálisra csökkenthető.

Az alaprajz kiegészítő része a főszelep vagy vízleeresztő szelep fényképe. A szelepet jellegzetes adottságaival (pl. a 22. sz. fonóép. melletti oszlopfal vagy a lejárati ajtóval együtt) fényképezzük le, nagyítsuk fel, s üveges keretben helyezzük el az üzemszélszékben. A fénykép a környezetből rendszerint eleget mutat ahhoz, hogy a dolgozó és a tüztöltő nyugodt körülmények között, amikor még nincsen tűz, jól kiismerje magát az alaprajzon és munkahelyén egyaránt; sőt gyakorlati megismeréssel párosulva, alkalmas arra is, hogy baj esetén is magabiztosságot adjon.

Célszerűségből az alaprajzon megszámozták a szelepeket, s a fényképeken ugyanazokat a számokat alkalmazták, amelyeket az alaprajzon alkalmaztak. Így mindenki teljesen pontos képet kaphat az üzem önműködő záporberendezéséről. Az előkészítés jelentő alaprajz és fényképek azonban nem elegendők az eredmény elérésére. Szükséges, hogy a rajzot és fényképeket megtöltsék élő tartalommal. Ezt szolgálja az oktatás.

Az oktatás során minden dolgozónak megmutatják saját üzemszélszék alaprajzát, mert erről minden tüzrendészeti tudnivalót jól megismerhet. Így a szelepek helye éppen olyan ismertté válik, mint az üzem bármelyik más termelési vagy biztonsági berendezési tárgya. Külön-külön megmutatják a dolgozóknak a főszelep, a vízleeresztő szelepek helyét, az ezek kezelésére vonatkozó alaprajz, fényképek, táblák elhelyezését. Különös gondot kell fordítani a főszelep helyének megismerésére, amelyet általában az

üzemi épületen kívül szoktak elhelyezni. Eppen ezért ennek helyét fokozottan kell megjelölni és ismertetni, tűz esetén még az esetleg megjedő kaválatóknál se keletkezhessenek kapcsolatban zavar.

A szelepek helyének megjelölésére engedhetetlenül szükséges az alábbihoz hasonló szövegű táblák alkalm

FŐSZELEP!

Az elzárás a tolattyúknak az mutatóval egyező irányú forgatással történik.

FŐSZELEP!

Tüztöltés közben nem szabad zárni!

Nyitás

Z

VÍZLEERESZTŐ SZELEP!

Tüztöltés befejezése után eresz a csőben maradt vizet!

Ha tűz van, az önműködő záporberendezés egyik szelepét sem szabad addig elzárni, amíg az oltás nem fejezték! A 13. sz. főszelep elzárása után a 13-as vízleeresztő lepet kell azonnal kinyitni, a a láncfűtő üzemszélszékben a 48 gépnél található!

Az alaprajzok, a fényképek s a kéltörténet elméleti és gyakorlatias a leghatásosabb eszköz arra, régebbi és az új dolgozókat meggyőszük a tűz esetén és a tűz után valókkal. Célszerű és helyes ezzel kapcsolatban gyakorlatot is végeztetni, alaprajz, a fénykép hamarabb lehet, s az elhangzott oktatás is ösztönöz erejét, viszont a gyakorlat megismert szelep helye már egyszerű vagy kezelés alapján tudatossá vá

Még egy kérdés tisztázása is szükséges: miként kezeljük a tüztöltés tüzrendészeti berendezéshez tartozó dokumentációt?

Helyes és nélkülözhetetlen tovább az üzemszélszék tüzrendészeti berendezés tartalmazó alaprajzokat, fényképeket dokumentációszerűen gyűjtjük, s azt, ha nincs tűz, a gazdasági vagy műszaki vezető tüztöltőparancsnoka (instruktora) magánál, aki tűz esetén átadja a társ vezetőjének. Ha másképp oldható meg a kérdés, célszerű dokumentációt a portán őriztetni — szetszerűen zárt borítékban s lehet —, hogy azt az oltást irányító igénybevehesse.

TEXTILIPAR
TÜZRENDEZÉSEI E

Oltóvízszállítás nagyobb távolságra

Irtó: Erich Els

III.

eddig között két anyagban a téma fontosabb alapfogalmaival foglalkozunk. Ezek az ismeretek teszik lehetővé, a nagyobb távolságra történő oltóvízszállítás megszervezésénél a gyakorlatban előforduló sokféle lehetőséget hennél oldjuk meg.

fecskendő távolsága, a bevetett ármű-fecskendő, kismotor-fecskendő-tömlőszállító járművek, tömlők és szökök száma, továbbá a bevetésre kees tartalékba helyezendő erő nagysága — a vízvételési helytől a tűz helyéig vezető út hosszúságától és különbségétől, továbbá a bevetési n szükséges vízmennyiségtől függ. Dejűleg figyelemmel kell lenni a bevetési időtartamára is, hogy szükséges ellátásról, elhelyezésről, a tétl erőkről, járművekről, szerkezetekről és olaj tartalékaról stb. gondoskodni, vagy a tömlővezeték esetleges átváltását elvégezzük stb.

gylük fel, hogy egy tűznél az eredményesebb érdekében egy B és négy C r szerelése szükséges. A tűz színe és a vízvételési hely közötti távolság 2000 méter; szintkülönbséget nem áthidalni. Határozzuk meg a fecskendő számát, egymástól való távolságot és a tömlőmennyiséget gumizott B tömlővel használatára esetén!

számításnál a következő értékeket figyelembe vesszük:

B és 4 C sugár;
10 m sík vidék;
vizet B nyomótömlő;
vízvételési hely: nyílt víz, a geodetikus vízvmélység 2 m, a megközelítés 1/p teljesítményű gépjármű-fecskendővel lehetséges, a tömlővezetékeken 400 liter és négyszer 200 liter, t percenként 1200 liter vízmennyiséget szállítani.

megoldás:
szükséges vízmennyiséget egy tömlőn keresztül nyomjuk a tűz színe felé. A surlódási nyomasvesztés 1 liter/perc esetén gumizott B nyomótömlőben 100 m tömlőhosszúságnál kerekül 30 v. o.-m. A nyomásfokozó fecskendő között rendelkezésre álló 65 v. nyomás esetén

$$A = \frac{65}{30} \cdot 100 = 212 \text{ m adódik}$$

(legalább 1500 liter/perc teljesítményű gépjármű-fecskendő és 2000 m B tömlő (ehhez tartalék gépjármű-fecskendő és 10 százalék tömlőtartalék) szükséges (15. ábra).

fontos, hogy a gépjárművek szükséges vízmennyiséggel rendelkeznek. Az ilyen megoldás hátránya azonban mégis nyilvánvaló. Ugyanis a bevetés időtartamára gépjármű-fecskendő szükséges. Egy ármű fecskendő kiesése nem pótolható egy vagy két 800 l/p teljesítményű kismotor-fecskendővel, hanem tömlővezetékkel kell az előző és a követ-

kező fecskendő között kifektetni (15. ábra alul).

II. megoldás:

A szállítandó 1200 liter/perc vízmennyiséget két gumizott B nyomótömlő-vezetékre osztjuk el, azaz a távolság kiszámításánál egyenként 600 liter/perc névleges vízmennyiséget veszünk. A 2. táblázat szerint (október havi számunk 15. oldalán) 813 m fecskendőtávolság adódik, a sugártávolságra 374 m marad; ezt a nyomásfokozó fecskendőnél 800 m-re, minden további nélkül a sugártávolságnál pedig 400 m-re kerekíthetjük.

Ennek a megoldásnak az előnyei a következők:

Az oltóvíz-szükséglet biztosítására csak három (2500 vagy 1500 liter/perc teljesítményű) gépjármű-fecskendő és 4000 m B nyomótömlő, + 10% tartalék) szükséges (16. ábra).

Mind egyik gépjármű-fecskendő a távolság megváltoztatása nélkül két, 800 liter/perc teljesítményű kismotor-fecskendővel pótolható.

A második B nyomótömlőhöz szükséges B nyomótömlők kiszállításáig az első vezetékén keresztül három C sugár részére adhatunk vizet. A második B nyomótömlő a vízszállítás megszakítása nélkül kifektethető.

Ha két vezetékkel fektetünk ki, akkor a tömlők a vízszállítás megszakítása nélkül is kicserélhetők. Fontos természetesen, hogy a tűzoltás vezetője tudja, hogy a csere ideje alatt csak fél vízmennyiség áll rendelkezésre és ennek megfelelően kell irányítania a tűz oltását.

Ugyanennél a példánál egyenesen emelkedő vidéken, 72 m szintkülönbségnél a következő megoldás szükséges:

Mivel a vízvételési hely és a tűz színe közötti szintkülönbség ismeretes, a 100 m-re történő átszámítást a következő képlet szerint végezzük:

$$\text{Emelkedés magasság szorozva 100-zal} \\ 100 \text{ m-re} = \frac{\text{a vízvételési hely és a tűz színe közötti távolság}}{2000}$$

Példánknl:

$$\frac{72 \cdot 100}{2000} = 7200 : 2000 = 3,6 \text{ adódik}$$

Száz méterre tehát 3,6 m emelkedést kell számítani. A 2. táblázatból (október havi számunk 15. oldalán) 600 liter/perc szállítási esetén 583 m fecskendőtávolság felel meg.

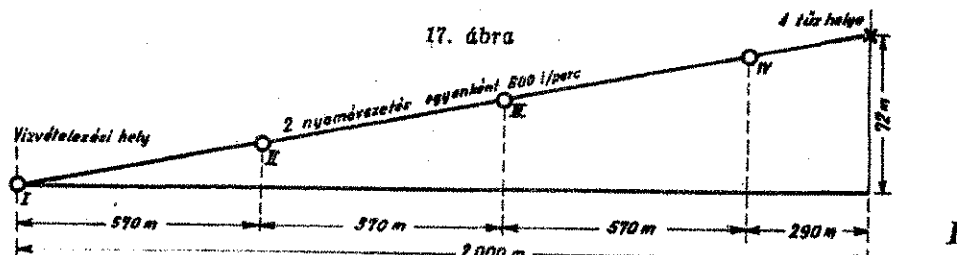
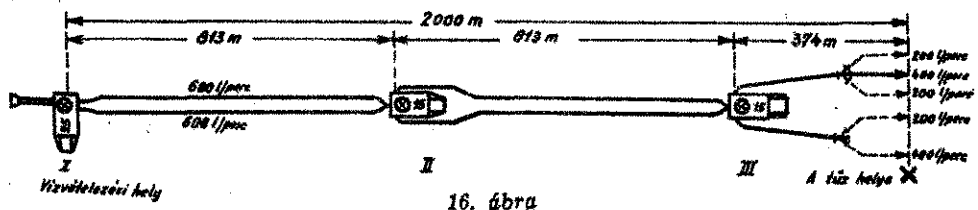
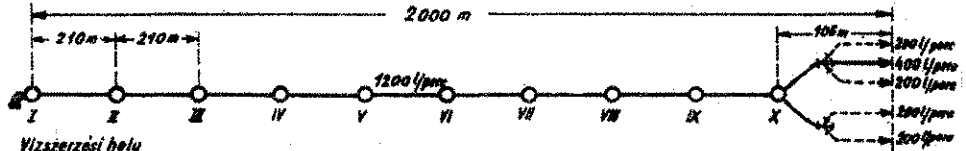
A 17. ábrán bemutatott vázlat elkészítésével négy fecskendő adódik. Ennek 311 m sugártávolság marad. Az 583 m fele 281,5 m a 281,5 és 311 közötti különbség csekély mértékben kihat a sugár nyomására (kb. 1 v. o.-métert tesz ki, amely gyakorlatilag jelentéktelen). Ez legjobban úgy egyenlíthető ki, hogy a fecskendőtávolságot 570 m-re, a sugártávolságot pedig 290 m-re vesszük.

Nem szükséges — és nem is lehetséges —, hogy a nagy távolságra történő oltóvízszállítás megszervezésénél a kapcsolási módok összes előfordulható lehetőségével foglalkozunk. Fontos azonban, hogy az önkéntes tűzoltók és a parancsnokok — az eddig között anyag alapján — ne elméleti példákkal foglalkozzanak, hanem értékeljék ki a már meglévő bevetési tervek vagy az olyan gyakorlati bevetéseket, amelyeknél az oltóvíz biztosítása nem volt megfelelő.

Változatos vidéken, pl. a sík, egyenesen emelkedő és lépcsőzetesen emelkedő vidéken egy tömlőútvonalon belül mindenkor a legközelebbi telepítési helyeket lehet meghatározni.

Áttekinthetetlen terepen a fecskendő telepítési helyét grafikus eljárással kell meghatározni. Erre a módszerre később még visszatérünk.

(Folytatása a következő számunkban.)

Műszaki tanácsadó

Tűzoltószerkek előkészítése a téli időnyre

A Téli Időszak nemcsak a gépjárművek esetét, nehezíti meg, mint ahogy arról launk „Miért” rovatában olvashatunk, hanem a tűzoltószerkek készenléti állapotban való tartását is jelentősen nehezebbé teszi.

A téli időszakban a készenléti állapot, illetve tűzoltóság gyors és biztos kivonulása érdekében a készült gépjárműveken elsősorban a gépkocsi időszakai vizsgálatának elvégzése szükséges. A téli időny megelőző időszakai vizsgálatot fokozottan ki kell terjeszteni a gépjármű motorikus állapotára, főként a kompresszió, a fékek és a villamos berendezések (különösen az akkumulátorok) ellenőrzésére. Nem szabad megfeledkezni a téli időnyvel kapcsolatos felszerelések: hűtőtakaró, hólapát, hólánc stb. előkészítéséről sem.

Az első kivonuló szer riasztásterü vonulóképességét tartós hideg esetén is biztosítani kell. Ezt akár a többi tűzoltószer rovására — egyéb üzemeltetésből a jó akkumulátor áthelyezésével — de el kell érni.

A Téli Biztos Indulást döntő mértékben befolyásolja a motor kompressziója. Ha az időszakai vizsgálatnál a hengerekben a sűrítési végnymomás nem éri el az előírt minimális értéket, akkor szelepszorítást és szükség esetén újragyűrdzést kell végezni. A tűzoltóságnál előírt gépjárműtípusoknál a sűrítési végnymomás értéke — mely érték alatt téli hőmérsékleten a motor indítás bizonytalan — az alábbi:

MÁVAG M 69 benzínmotornál	5 att
Rába Super 95-97 benzínmotornál	5 att

Csepel B 350-es B 413 benzínmotornál	5 att
GMC benzínmotornál	5,5 att
Dodge Weapon benzínmotornál	5,5 att
Csepel D 350-es D 413 Diesel-motornál	25 att
Klöckner 4 és 6 hengeres Diesel-m-nál	22 att

A KENŐOLAJ HELYES MEGVÁLASZTÁSA a téli hidegben fokozott jelentőségű a motor indítása és üzembiztonsága érdekében. A könnyű téli motorolaj alkalmazása téli időnyben megkönnyíti, biztonságosabbá teszi a motor indítását. Téli olaj használata kiküszöböli a nyári olajoknak a hidegben mutatkozó olajdermedés miatti kenési zavarait, ami fokozza az üzembiztonságot.

A könnyű téli sebességváltóolaj alkalmazása is nagy jelentőségű, különösen a többtengely-meghajtású (Csepel K 300-as, Csepel 130-as, GMC, Dodge Weapon) gépkocsiknál. Ezeknél a könnyű téli sebességváltó-olaj nemcsak a motor és a gépjármű indítását könnyíti meg, hanem egyben növeli a gépkocsi gördülékenységét is. Téli időben természetesen a kiegyenlítőműben is ilyen olajat kell használni.

A könnyű téli olajok alkalmazása közben mutatkozó gyakorlati előnyök kihasználása érdekében feltétlenül szükséges, hogy a gépkocsi nyári olaját november 15-ig téli motor- és sebességváltó-olajra cseréljük ki.

A Téli Hideg fokozottan igénybe veszi a motor hűtőberendezését is. Az a hűtő, amely a nyári melegben még széleskörűen is elvezeti a motor által termelt káros meleget, a téli hidegben nyilván túlhűt, amit még a gyakori

erős légáramlat is fokoz. A nagy hőmérséklet különbségek áthidalására szolgáló az „ej” gépkocsikon alkalmazott különböző hűtőnyélk. Egyes gépjárműveken (Rába, MÁVAG, Klöckner) azonban nincsen beépített hűtőnyél, ezeknél a túlhűtés ellen hűtő-takarót kell alkalmazni. A elmúlt tél folyamán több előfordult, hogy hűtőredőny nélkül gépkocson nem volt meg a hűtőtakaró, és több Csepel gépkocsi hűtőredőnyre hiányzott vagy hiányzott. Igen súlyosak ezek a hiányosságok, a hűtőredőny vagy hűtőtakaró nélkül — a hideg alatt a hűtő első része befagy. Ebben esetben azután elakad a hűtővíz cirkulációja, aminek következtében a hűtővíz a külső hőforrásra is felforr, és a motor üzemképtelenné válik. A telet megelőző időszakai vizsgálaton ezért feltétlenül ellenőrizni kell a hűtőredőnyek épségét, használhatóságát, illetve hűtőtakaró meglétét, jószágát. Szükség esetén ezek javításáról vagy pótlásáról feltétlenül gondoskodni kell.

A HÜTŐBERENDEZÉSEK fagyveszély kapcsolatban meg kell említenünk még a MÁVAG és Klöckner gépjármű-fecskendő hűtését is. Ezeknél ugyanis a fagyveszély terjed az összekötő csővezetékre, sőt gárára a tűzoltószivattyúra is. A gépjármű fecskendő viztelenítésénél éppen ezért a hűtés csővezetékeinek és a tűzoltószivattyú viztelenítését is fokozott gondot kell végezni.

(Folytatjuk.)

Újtási híradó

A léghabsugárcső rögzítése

A tűveszélyes folyadékok gyártása és felhasználása terén mutatkozó fejlődésével párhuzamosan jelentős mennyiségű léghabsugárcső felszerelési gazdagodott tűzoltóságunk. A múltban a tűzoltóság túlföldről szerezte be a léghabsugárcső felszereléseket, de az utóbbi időben szétszórtabb helyszerelesek már hazai gyártmányúak, melyek egyben a magyar ipar újabb sikerét jelentik. Az új gyártmányok fejlődésének törvénye, hogy az új termékek alkalmazása közben szerzett gyakorlati tapasztalatok szabják meg a további tökéletesítések szükségességét, irányát és módját. Ez történt a léghabsugárcső esetében is.

Az új habsugár-felszerelések gyakorlati használata közben derült ki, hogy a habfolytató és a hosszabbító csővön levő csavarszorító bilincs rögzítését módosítani kell. Előfordult ugyanis, hogy a habfolytató vagy a hosszabbító cső elvált

a léghabsugárcsőtől, mert a meglévő bilincs nem biztosított tökéletes rögzítést. Ennek a hiányosságának a megszüntetése nemcsak a tűzoltóság illetékes műszaki szakkáderait és a gyártó vállalat szakembereit foglalkoztatja, hanem tűzoltó elvtársainkat is, amit semmi sem bizonyít inkább, mint az, hogy ketten is újítással küszöbölték ki a fenti hiányosságot.

A Budapesti Oszályparancsnokság 14. számú önkéntes szolgálat teljesítő Kozsoltványi Imre tűz. örm. elvtárs, a következőképpen oldotta meg a hosszabbító cső biztonságosabb rögzítését. A hosszabbító cső végén a belső ütközőtől a bilincs vége felé 30 mm-re lyukat alkalmazott. A hosszabbító csővön a lyukra felhegesztett egy 1/2 colos csavarszorítót is. A csavarszorító csavart szárnyas anyá meghúzásával történik a rögzítés. Ebben az esetben az újítás szerinti becsavart szárnyas anyába ütközik a habsugárcső végén levő perem (vezetőgyűrű), amely megátalja a szétcsúszást. Szétszereléskor a szárnyas csavart meg kell lazítani, s egy kicsit ki kell csavarni. Hogy ilyenkor ne lehessen egészen kicsavarni a szárnyas csavart, ezért az újító a csavart végét kalapáccsal kissé kiperemezte. A peremezés következtében a szárnyas csavar nem tud kirúgni sem.

A léghabsugár-felszerelések fenti hiányosságát az almásfüzitő tűzoltóparancsnokságon Rajki Zoltán tű. örm. elvtárs is kiküszöbölte. Az újítás szerinti habsugárcső és a hosszabbítócső összeszerelése, illetve rögzítése kapcsolással történik. Erre a célra a 78-05 nyomóólmű-kapocs kapocs-tesztét használta fel az

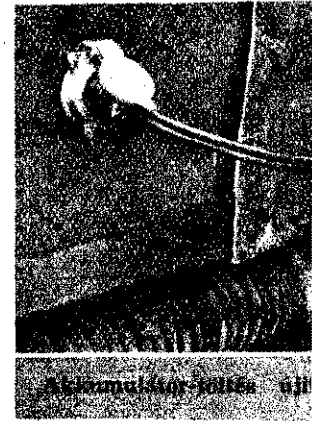
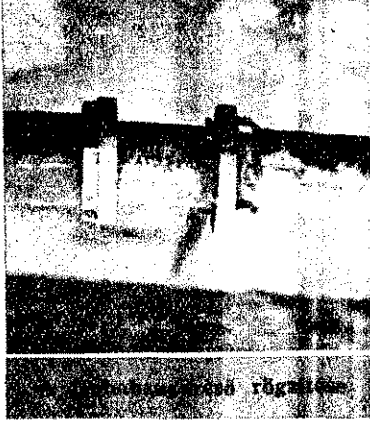
újító. Az egyik kapocs-tesztet a hosszabbító cső végére, a másikat pedig a habsugárcső végén levő második peremre (vezetőgyűrűre) szerelte fel. A kapocs-tesztet zégecs és hegesztés erősíti a léghabsugárcsőhöz, illetve a hosszabbító csőhöz. A hosszabbító csőnek a léghabsugárcsőre való ráhúzója és az újítás szerinti kapcsolással való rögzítése meggyorsítja és biztonságosabbá teszi a léghabsugár felszerelést.

A Belsőbiztonsági Tűzrendészeti Parancsnokság mindkét javaslatot elfogadta helyi újtásként és az újítást 30 illetve 100 Ft újítási díjban részesítette. Mindkét újítás előbbrevítte ugyan a léghabsugár-felszerelésnek fennálló hiányosságok kiküszöbölését, de országos viszonylatban való megvalósításuk csak további tökéletesítés után alkalmas. A Tűzrendészeti Parancsnokság illetékes szakkáderai és a gyártó ipar szakemberei az újítások felhasználásával folyamatosan kísérleteznek a léghabsugár-felszerelések hiányosságainak intézményes kiküszöbölésén.

Rajki Zoltán tű. örm. elvtárs egy másik újítással is elősegítette a tűzoltóság jobb munkáját. Az örs Diesel-üzemű gépjármű-fecskendőjének akkumulátorát gyakran kell az akkumulátorpótlóhoz kapcsolni. Az újítás megvalósítását ezért csak úgy tudták eszközölni, ha az akkumulátor pótlóáról leszerelték a kábelcsatlakozást és ezek helyére kapcsolták a töltőkábeleket. Ez a folyamat a kivonulást hátráltatta, mert riasztáskor a gépkocsi indítása előtt vissza kellett helyezni az akkumulátorokra a sarukat. Rajki

örm. elvtárs újításával úgy bővítette ki ezt az akadályt, hogy gépkocsi mindkét akkumulátor pótlóáról kábelét vezetett ki a kocsal oldalához. A kábeleleülésket széle alatt vezetett csőben vannak, s a gépkocsi lára erősített négy-sarkú dugó aljzatban végződnek. A feltejt dugaszoló-aljzat szikres vízmentes. Töltéskor csak az mulatór töltőkábeleinek végén dugaszolót kell bedugni a dugó aljzatba. Ekkor a gépkocsi két akkumulátora a kábelcsatlakozás nélkül máris töltésen. Riasztáskor viszont a gépkocsi veszteség nélkül indítható, minden szerelés nélkül — cs dugaszolót kell kihúzni a gépkocsi aljzatból.

Az újítás a gyakorlatban is vált, ezért Rajki Zoltán tű. elvtársat a Belsőbiztonsági Tűzrendészeti Parancsnokság újítási díjjal jutalmazta.

TŰZESETEK tanulmányozása

Hozzászólások a megelőzés kérdéséhez

któber havi cikkünkben egy tüzeset leírásával kapcsolatban felkértük olvasóinkat, írják meg szerkesztőségünknek, milyen intézkedéseket tesznek, hogy működési letükön lehetőleg ne következzen be káreset, s ismertessék, hogyan képezik maguannak érdekében, hogy esetleges bekövetkezett káreset alkalmával szakszerűen tudnak el. Hangsúlyoztuk: különösen azzal foglalkozzanak bővebben, hogyan oktatják dolgozókat munkahelyük tűzvédelmére, és ennek érdekében hogyan veszik igénybe a vállalatvezetőség segítségét. A témához sokan szoltak hozzá. A beérkezett ekből néhányat az alábbiakban közlünk.

**Szerdi Ferenc őrm. elvtárs,
Diósgyőri Vasgár instruktora**
ír munkájáról:

Elsősorban alaposan áttanulmányoztam a kiadott továbbképzési anyagot, s felkészülök a havonként megtartott konferenciákra. Az így elsajátított elméleti tudásomat úgy viszem át a gyakorlatra, hogy igyekszem teljes mértékben ismerni az üzem gyártási technológiáját, az ezzel kapcsolatos tűzveszélyes munkafolyamatokat, üzemegységeinként a villamosberendezések használatát és állapotát, a tűzjelző és kézi tűzoltókészülékek elhelyezését, egyszóval minden olyan körülményt, mely feladatom elvégzéséhez feltétlenül szükséges. A helyismeret és az üzemgyártási technológiájának megismerésével a kérdéseim sokkal szakszerűbbé válnak, különösen a megelőző tűzrendszert illetően.

A tűzkeletkezés megelőzése természetesen társadalmi feladat. Ennek érdekében a vállalatvezetőség segítségével — szándékosan propagandamunkát végzek a dolgozók között. Az üzemrészekben, az irodákban és egyéb jól látható helyeken kifüggettettem a tűzoltóság telefonszámát és az üzem és irodai dolgozókat, kapusokat, őröket kioktattam a tűzjelzés módjáról. Munkán kívül munkaszüneti napokon a kapusokkal és az őrökkel elbeszélgetek a rájuk vonatkozó tűzrendészeti kérdésekről, munkaszüneti napokon pedig — általában munkakezdés előtt — a dolgozókat oktatom munkahelyük megelőző tűzrendészeti szabályainak betartására. Elsősorban itt mutatkozok meg az üzemvezetőség segítségére. A motoros részleg üzemvezetője pl. egy hétre elbeosztotta a műhely dolgozóit, úgy, hogy minden nap más-más dolgozót oktatottam 8 órától felhétig a szükséges üzemrendészeti ismeretek elsajátítására.

A párt- és az üzemvezetőség segítségével abban is megnyilvánul, hogy minél előbb gyűlés vagy értekezlet előtt lehetőse-

get adnak arra, hogy rövidebb, hosszabb propagandaelőadást tarthassak. Ezek közül legjelentősebb a havonta tartott termelési értekezlet, melynek megkezdése előtt minden alkalommal 30 perces előadásban ismertetem — üzemegységekre bontva — a legszükségesebb megelőző tűzrendészeti tennivalókat.

Sokat írhatnék még a megelőző munka fontosságáról, azonban hozzászólásomban csak a legszükségesebbeket említettem meg. Még egyszer hangsúlyozom azonban: jó munkát csak úgy végezhetünk, ha megismerjük a gyártás technológiáját, tisztában vagyunk a helyismerettel és jó kapcsolatot tartunk a dolgozókkal.

**Csornyák József őrm.
a nyírbogdányi I. sz. őrsről**

levelében több általános kérdéssel foglalkozik, de a legfontosabbnak ugyancsak a dolgozók oktatását, a propagandamunkát tartja, s arról a következőket írja:

— A tűzoltóság egymaga képtelen elvégezni a megelőzés nagy munkáját. Tapasztalataink szerint a tüzesetek keletkezésének kb. 80 százalékát a dolgozók veszik észre, s ezért a dolgozók oktatásánál nemcsak a megelőző szabályok betartására kell nagy gondot fordítanunk, hanem minden dolgozónak ismernie kell a tűzjelzés lehetőségeit és a rendelkezésre álló kézi oltókészülékek használatát. Ennek érdekében tehát még jobban fokoznunk kell a propagandamunkát és különösen a személyi agitációt, mely eddigi munkánk során a leghatásosabbnak bizonyult.

**A Terményraktározási Vállalat
(Budapest) üzemi tűzoltóőrse**

kollektíven vitatta meg múlt havi cikkünket és levelüket is kollektíven írták. Idézzük a levélből:

— Mi, üzemi tűzoltók a megelőző tűzrendészeti szabályok betartása érdekében

A közölt levelek tartalma — és a beérkezettek nagy száma is — azt bizonyítja, hogy állami és üzemi tűzoltóink egyaránt érzik a megelőző tűzrendészeti munka fontosságát. A levelekből az is kitér, hogy elvtársaink — helyes módszerekkel — minden lehetőséget felhasználnak propagandamunkájukhoz, s ezzel nagymértékben hozzájárulnak a tűzvédelem társadalmiasításához.

szoros kapcsolatot tartunk a dolgozókkal. Tudatosító munkánkhoz nagy segítséget nyújtanak a társadalmi tűzoltó elvtársak is, akik nemcsak arra ügyelnek, hogy a tűzrendészeti szabályokat betartassák, hanem munkahelyeiken oktatásban is részesítik dolgozótársaikat.

Feladataink maradéktalan elvégzése érdekében lelkiismeretesen végezzük járőr-szolgálatunkat és állandóan fokozzuk politikai és szakmai tudásunkat, hogy adott esetben azonnali beavatkozással elölthassuk a keletkezett tüzet, illetve az állami tűzoltóegység megérkezéséig megakadályozzuk a tűz továbbterjedését.

**Kelemen Albert tórn.
a Kőszegi Textilművek üzemi őrséről**

hosszan számol be az üzem fejlesztéséről, illetve korszerűsítéséről, majd levelét így folytatja:

— Célunk az, hogy a dolgozókat megtanítsuk a kézi oltókészülékek helyes használatára és a tűzoltásban való eredményes beavatkozásra. — Az üzem fejlődésével ugyanis állandóan bővül a dolgozók létszáma is, és mi az új dolgozókkal már a munkába lépés előtt ismertetjük az általános tűzrendészeti szabályok betartásának fontosságát. Ezt a felvilágosító munkát — a különböző értekezleteket és a dolgozókkal való személyes beszélgetéseket felhasználva — természetesen menet közben is folytatjuk.

A kézi oltókészülékek kezelésének és a tűz eloltásának oktatása azért rendkívül fontos, mert üzemünkben a mindenütt lerakódó pihe nagymértékben elősegíti a tűz tovaterjedését, amit csak az azonnali beavatkozás akadályozhat meg. Erre a munkára pedig csak az olyan dolgozó képes, aki nem veszíti el lélekjelenlétét, ismeri a kézi oltókészülékek használatát és tisztában van a tűzoltással járó feladatokkal. Fáradtságos munkánk legnagyobb jutalma, hogy az elméleti és a gyakorlati oktatások eredményeként ma már a tűzhöz való kiérkezésünkkor — a legtöbb esetben — a dolgozók közlik velünk, hogy a tüzet eloltották.

BÉKÉS ISTVÁN: A FORRADALOM MEGIRATLAN HŐSKÖLTEMÉNYEIBŐL

morajlás naphosszat nem hallgat el — de senki nem tudja: jelent. Végre, késő este — így beszéli a kortársi krónika — érkezik a forradalom híre. És ekkor egy öreg, vasasból lett gyar honvédbaka összeszedi huszonkét legkeményebb fogolyt és éjnek évadján, dermesztő fagyban megindulnak Pusztino. A pusztinói állomáson egy zsúfolt vonat pöfög. Vajon merrudul...? A huszonkét magyar felcsillanó szemmel hallja: Mos felé...! Útközökre, kocstetőre, hátságóra kapaszkodva jutna a nagy, idegen városba, órákig kóborognak a havas utcákon, végre a Tagánka-téren pihenőt tartó vörösgárdisták csapatalálnak. A fegyverek gúlában, s a tér közepén tróntalan üstökből jóféle ételszag gőzölg. A magyar hadifoglyok nézik a forradalom harcosait, de mielőtt még megértethetnék gukat, az egyik eléjük lép és tört német nyelven a kond hívja őket: tartsanak velük. — Köszönjük! — bólintanak közelebb mozdulnak. — De puskát is adjatok, mert mi nemc főtötből, de a harcaikból is részt kérünk... Azért jó hozzátok...!

Harmincyolc esztendeje...

A végtelen Oroszországban — a Fehér-tengertől a Fekete-tengerig, a Dnyesztertől a Csendes-óceánig hadifoglyok millióit várják a szabadulást. A rjazanyi, voznyeszenszki, szamarai, omszki, petropavlovszki, krasznofarszki, irkutszki táborok drótsövényei mögött, s túl a Bajkálon: Csitában és a távoli Amur partján; Habarovszkban és a Japán-tengerre sarkaló Vlagyivosztk barakjaiban és sok más kisebb-nagyobb rab-telepen az első ragadozó világháború ötszázezer magyar katonája sínylődik.

Igaz: a félmillió sínylődő között van jónéhány tízezer előkelő pléhgalléros-aranycsillagos tiszt is, akiknek a cár és a császárkirály kegyéből és gondosságából fűtött szállás, fizetés, külön koszt jár. Ők kapják s lopják el a vöröskeresztes „szerzetadományokban” érkező ruha, fehérnemű, lábbeli, cigaretta, csokoládé, konzerv zömét-javát és az osztrák-magyar armádia kiváltságosainak gögyjével, önzésével, komizságával teszik maguknak — száz és százezer „magyar testvérük” romlása árán — elviselhetővé a fogolyéletet.

A többiek — kétkézi munkások, parasztok, egyszerű emberek — a félmillióból majd félmillió — éhségtől, fagytól, járványoktól megtizedelve azon töprengenek, hogy vajon kiért és ki ellen kellett fegyvert fogniok, milyen gonosz lélek, miféle sátán juttatta őket máhelyükből, földjeikről, asszonyuk, gyermekük, kedvesük mellől ide, ahol semmi keresnivalójuk sincsen, ahol termékeny munka helyett meddő robot, öröm helyett keserűség, élet helyett tengődés, halál vár rájuk...?!

Egy napon — most lesz harmincyolc esztendeje — vihar-szelek zúgnak át a drótsövényeken.

Szabadulás...!

Gyári munkán, földéken dolgozó foglyok hozzák az első híreket. Minden táborban akadnak olyanok, akik már ráeszméltek, hogy nem a másféle mundérba bújtatott, más nyelven beszélő szegényember, hanem maga a rablőháború és a háború akármilyen nyelven beszélő rablója — az igazi ellenség. Itt is, ott is felérsődik a suttogó tiltakozás, a megtaposított hangja felcsattan, s mind többen gyülekeznek azok köré, akik meg tudják magyarázni, hogy sem a háború, sem a béke nyomorúsága nem örök törvény, s hogy a kevés kiszípolozó erőszakos kényszerének a rengeteg megkínzott együttes ereje egyszer s mindenkorra véget tud vetni.

Villámszárnyakon cikázik a szózat mindenkéhez:

Föld! Kenyér! Szabadság! Béke!

Lenin szava, az Auróra ágyújának dörgése végighömpölyög az összeroppanó cári birodalom hegyein-völgyein, síkjain, erdősegein.

Ötszázezer magyar hadifogoly közül százezer megérti, hogy a maga földjét, a maga kenyerét, a maga szabadságát és a maga békéjét akkor védi meg, ha fehér banditák, külföldi beavatkozók és minden rendű-rangú elnyomó és kizsákmányoló ellen vérrel-vassal is győzelemre segíti a Nagy Októberi Szocialista Forradalomban születő új világot. Százezer magyar hadifogoly most nem kurtavas, nem statárium, börtön és bitó kényszere alatt ragad fegyvert, hanem szíve és elméje legbensőbb parancsára sorakozik a vörös lobogó alá, hogy megvédje a forradalmat.

★

Valamennyiükről hőskölteményt lehetne írni!

Egy októbervégi reggelen a voznyeszenszki táborba távoli ágyúdörgés moraját hozza Moszkva felől a szél. A mély, öblös

Két csajkával is bekanalaznak az ebédből, aztán egy mulva a proletársereggel az egyik junikerekől nyüzsgő hádfoglalására indulnak. Az épület ablakaitban géppuska ropog tog a tömördek acélgolyó, mint a sűrű jégeső. A szünteleni hamozó forradalmárok sorában véres rendet vág a halál. De tagnak meg, nem tágtanak. Lépésről lépésre közelebb nyálnak az ellenség fészkéhez, míg a fehérek utolsó puskája is gát. A háztömb összelőtt oromzatán vörös lobogó leng és szonkét magyar vérével pecsételte meg forradalmi hűségét

★

Ligeti Károly Sándor...

Az apja a budai Ganz-gyárban volt lakatos, a fiát is kitanítatták, s ezért a katonaságnál karpaszományt, majd tiszti rangot kapott. Mint zászlós került fogságba, de a tisz „nem tűrték meg maguk között”. Ligeti zászlós „nagyon jó a száját”, s még a Szibéria felé vezető úton kitétték a tisz gonból. Ott szorongott hatvanad-hetvened magával a „na embernek — hat lónak” való gördülő börtönben, a sötét, nyes barakokban és ha beszélni kezdett, a legénység s san itta minden szavát. Ligeti Károly a foglyotáborban a fc lom viharadara volt. Omszokban, az Októberi Forradalom zelmes napjai után megszervezte a hadifoglyok nemzetköz osztagait, és mikor ellenforradalmár földesurak s a beo zók fehér bérenchada Szibéria fűvárosára tört, a párt sz szóltotta a magyar hadifogly szegénynépet a forradalom mére:

„Fegyverrel!

Minden ember, minden magyar munkás a Vörös H soralba, minden magyar paraszt a mi vörös gárdánkba...

Dózsa György a vezérünk, minden parasztoké, minden kásoké, akiknek bölcsője a magyar nyomorúságban ringo:

Ide, a mi vörös lobogónk alá! A munkások és paraszto zeteközi jelszava van rajta: földet a parasztnak, a munkó gyárat, békét a világ valamennyi felszabadított kizsákm jának...

Éljen a magyar Vörös Hadsereg!”

1918 március elején az omszki hadifogoly-csoport lapc A címe: „Forradalom”. A szerkesztője, leglángolóbb cü írója: Ligeti Károly.

Május végefelé Kolcsák generális kitűnően felszerel hadserege közeledik a város felé. Ligeti Károly, akinek tai és lelkesítésére a hadifoglyok ezrei léptek a vörös gárdáb maga áll a frontra készülő csapat élére. A sokszoros szán anyagi túlerő felőrlé Omszk védőt és a város június 6-án Ligeti az utolsó pillanatokban kimentti makacsul harcoló, sen megfogyatkozott vörös gárdáját az ellenség rájukzáru rújéből és Toboldok felé vonulnak, hogy az ott harcoló for csapatokhoz csatlakozzanak. Menetközben, Kartasev alatt, lás egy tiszti banda kezébe juttatja őket. Hazjón viszik Irtisen, de egy vörös alakulat útjukat állja és Ligeti Ka fehérek ronccsá lött lábbal visszaviszik Omszka. A bö elképzeltetlen éhezés és kényszeredés vár a forradalm Ligeti Károlyt a város legmocskosabb tömlőcében őrzik. Mc

elmentésre közeledő vörös seregek dübörgését, alig zonszolja gát de a szíve boldog várakozással dobban. Kolcsak utalmának első éjszakáján, mielőtt a vörös csapatok a városba hatoltak na, a fehér banditák másfél száz forradalmárt kihajtottak az szki tömlőcökből a város szélére. Ligeti Károly akkor is csak vörösök fegyvereinek távolból felvillanó torkolattüzeit leste, deor a vereségük miatt őrzöngő vadállatok rávetették magukat védetelen foglyokra és felkoncolták őket.

Omszokban, a város közepén, testvéri sírban pihennek a kivég- forradalmárok. Emlékművükön és a szabad népek emlékeze- en arany betűkkel csillog Ligeti Károly Sándor neve...

★

A magas falkerítéssel és drótsövényvel körülfalt, hatalmas urjedésű tomszki fogolytábor „rebelliset” közül hamarosan állik egy debreceni parasztfiúból lett tartalékos tiszt. Elsők őt vágja le parolnyájról a kiváltásokat biztosító tiszti csilla- lerázza magáról a hadifogságban is szigorúan őrzött „csá- ri és királyi” Kaszárnyafegyelmet és szembe fordul a gondosan entartott háborús szellemmel.

Szilágyi Imrénék hívják. Mil- t szenvedése és nyomorúsága, tiktó ellentét a kivételezettek kisemmizettek között, amely a nton és a hadifogságban sem ul el, felnyitja a szemét. Elő- r csak az Osztrák-Magyar Mo- chia tisztikarának konok és chendi katonásdjia ellen lázad, már 1916-ban résztvesz a szo- lista fogolycsoport munkájában az 1917/18-as évek forgatagá- t, magukkal ragadják az orosz- zági forradalom eseményeit. A uszki bolszevik szervezet még Októberi Forradalom győzelmé- t, a szocialista csoporttal nt, Szilágyi Imrét is kiemeli áborból és a városban helyezi. A debreceni parasztfiúból szer- ő lesz, gyűléseket készít elő, ik alapítója a nemzetközi vö- gárdának. A toll nehezen for- kézésben: de amikor 1918 ele- il a tomszki hadifoglyok ma- r, német és cseh nyelven meg- nő forradalmi helyzetet adnak Szilágyi Imre technikai előké- ésben, lebonyolításban, ter- tésben százféléképpen haszno- a magát. A hadifogolyzerve- nek Moszkvában 1918 áprili- an összehívott konferenciáján épviselt a tomszki magyarokat. hetetlenül hangoztatja, hogy a ifogoly forradalmároknak ki l venniök részüket az oroszor- gi proletariátus fegyveres vé- mi harcából a belső ellenforra- om és a nemzetközi beavatko- : ellen.

A szebb, jobb jövőjért, a szabadságért örök tűzben égő Szi- yi Imre Moszkvából visszatérve fogcsikorgató dühvel hallja, y az Antánt zsoldjába állott ellenforradalmi csapatok elfog- ák a nagyszibériai vasútvonalat s az elágazáson fekvő Tomasz- zete tarthatatlanná vált. A hadifoglyok forradalmi szervezete ágyi Imrét egy vörösgárdista szakasszal a tajgára küldi ki, y a tomszki szárnypomát elágazásánál figyelje az ellenforra- márok hadmozdulatait és támadásuk esetén — Tomszki kiürí- mek fedezésére — harcolva vonuljon vissza.

A forróvérű alföldi magyar ezt a feladatot nem tudta parancs- ant teljesíteni. Képtelen volt belenyugodni abba, hogy a for- lmi csapatok még egy szük frontszakaszon is meghátráljanak. or a töltésen túl feltűntek a fehérek, a minden áldozatra el- t forradalmár kardot rántott és kis csapatát rohamra indí- a. A túlerő felőrölt a vörösgárdistákat, de az a néhány ma- r, aki életben maradt közülük, megőrizte az utókor számára ágyi Imre és harcostársai regébe illő hősiességét.

★

Es Zalka Máté, akiből később a spanyol szabadságharc legen- Lukács tábornoka lett...! A spanyolországi Huesca hőse a v felszabadításáért vívott csatában és Perekop bevehetetlen-

nek hirdetett vasbeton erődjének megvételénél mutatta meg: mire képes a magyar forradalmi vitézség...

A lengyel háború után a Krim felszabadítása megoldhatatlan feladatnak látszott. Perekopot erős tüzérség védte, a tengerről a fehér hajóhad ágyúi ásitottak a part felé. A forradalmi hadve- zetőség úgy döntött, hogy midőn apálykor sekélyebbé válik a ten- ger vize, a part felől hátba kell támadni az erődöt és rohammal kell elfoglalni. A vaksötét éjszakában, fegyverüket fejük felett tartva, négy óra hosszat gázoltak a hol térdig, hol derékig érő hullámokban a vörös vitézek. A három parancsnokló ezredes egyike a lengyel frontról Vrangel ellen vezényelt Zalka Máté volt. Hősies viadal után, hajnaltájban, sarlós-kalapúcsos lobogót lenget Perekop betonja fölött a szél. Zalka Máté akkor össze- szedte az ellenségtől zsákmányolt lovakat, vízi-katonái egy szóra huszárú változtak, lóháton száguldottak keresztül a Krim fél- szigetet, s még idejében érkeztek, hogy résztvehessenek Szevasz- topol megvívásában.

★

Es a Csapajev divíziójában harcoló szaratori vörös lovasezred magyarjai... Es a Kujbisev és Kirov által vezetett XI. hadsereg

Magyar vörösgárdista huszárak lovasrohama fehér-korok tüzérség ellen (Csigédi Mihály tustrajza)

magyar harcosai, akik tisztán látták, hogy „az egész világ proletariátusának egy ugyanazon érdeke van” és a bakui kőolaj forrásainál is a földkerekség valamennyi dolgozójának szabadságát védik... Es a Bajkálon túl, ahol Szemjonov atamán fehérei ellen harcol- nak... Es az Első Szamarai Kommunár Csapat... Es az asztra- hányin atamosztagokon lovashárom magyarja, akik, amikor Bab- borikim atamán agyonlövözték őket, a tanácsok közöttársasá- gát éltetik... Az öreg Kerekes és Dózsa, a szibériai tajgók vak- merő partizánjai... Es az Irkutszk, Szamarkand, Taskent körül elpusztult magyar vörösgárdisták... Es akiket az Amur-folyó jejes hullámai nyeltek el... Ezer meg ezer névtelen, magyar forradalmár...

Harmincnyolc esztendeje, hogy a győzelemre vivő harcok zászlaja alá sorakoztak. Megemlékezések, néhány szük- szavú feljegyzés, egy-két szívbemarkoló költemény, elbeszélés, apróbb-nagyobb ismertetések és egy munkában levő tudományos dolgozat őrzik emléküket. Es őrzik a történelem, őrzik az élők szíve, őrzik a beteljesült valóságot.

Hőskölteményt kellene írni róluk. Az emberiség jövőjét építő magyar önfeláldozás csodálatos hőskölteményét.

Atizoltoszerkek fejlődésének története

IV.

Ktesibios és Heron találmányai a római birodalom bukását követő időkben feledésbe merültek. Azok a papok, tudósok, akik a régi görög műveket tanulmányozták, nem ismerték fel ezeknek az eszközöknek a gyakorlati jelentőségét, míg azok a kézművesek, akik ezeket hasznosították volna, nem jutottak ilyen művekhez.

A népvándorlás nemcsak a római birodalom államszervezetét, hanem városait is romokba döntötte. Azok a városok, amelyek fennmaradtak, kiterjedtek voltak, nagy területen feküdtek, így a nagyobb tűzvesztek ezekben a városokban alig fordultak elő.

Az Európában folyó hadjáratok azonban arra kényszerítették a megtámadott népeket, hogy városaikat kisebb területre vonják össze és erős kőfallal vegyék körül. Ezek a falak később megakadályozták a városok növekedését. Hely hiányában a házakat a rendelkezésre álló szűk telkeken 3-4 emelet magasságig építették. A házak általános építőanyaga a fa volt, sőt ipari városokban a fából készült házak zsúfoltságát még azáltal is fokozták, hogy az utcákat fabódékkal építették be.

A követ, mint építőanyagot ritkán használták. Kőből csak a középületeket, a templomokat, a várrosházát és a várakat építették. De eleinte még ezeket az épületeket is nádval, sással, számmával, majd zsindellyel fedték. Természetesen a lakóházak fedésére is ezeket az igen tűzveszélyes anyagokat használták.

Ebben a tűzveszélyes környezetben a tüzelés szabad tűzhelyeken történt. A tüzelőtereket eleinte nem látták el kéménnyel, a füst a tetőn keresztül távozott el. Természetes, hogy ha ilyen építkezési mód mellett, és ilyen tűzrendészeti viszonyok között egy ház kigyulladt, akkor egész utcasorokat pusztított el a tűzvész vagy nem ritkán az egész városra kiterjedt. A városok szaporodásával és növekedésével jobb, tartósabb, ezáltal költségesebb építkezési módokat valósítottak meg, így szükség-

gessé vált a tűzrendészeti vonatkozású rendelkezések megalkotása, amelyek az építésmóddal és a tűzrendészet egyéb kérdéseivel kapcsolatban tartalmazták előírásokat. Ezek az ún. „tűzi rendelkezések” a tűzoltóeszközök kezelését és használatát is szabályozták. A legrégebbi „tűzi rendelés” Augsburg városban, az 1276. évből maradt fenn. Hazánkban igen lassan terjedt el a tűzbiztosabb építkezés. Ennek az

kürttel, haranggal, később jövészekel riasztottak, de leggyakrabban csak abból a célból, hogy a lakóvok gondoskodjanak saját biztonságukról és ingóságaik megmentéséről.

A keletkezett tűz szervezett ke-retek között történő oltása abban az időben igen nehéz feladat volt, mert hiányoztak azok a hatáso-eszközök és felszerelések, amelyekkel eredményesen vehették volna

dókbán szállították a vizet hőz, és ezekből szivták fel fecskendőbe és így juttat-tűzre. Azonban még ezek-eszközökkel sem lehetett a jól megközelíteni, így a tősa, a tűz tovaterjedésének akadályozása legtöbbször csakban merült ki, hogy az ép-zal szomszédos, még nem a tűz által veszélyeztetett tetejét leszedték.

A középkori „tűzi rendelés” építészeti és megelőző tűzre-előírások mellett, mindink-tűzoltók kötelességével fo-előírásokká váltak. A kezdetén a lakosok különfé-elérésére, csoportokba, ún-be tömörültek. Később kizárólag az iparosok és dők szervezeteivé váltak-céhek — szervezett erőken vékenyen vettek részt a leni küzdelmeiben. Ahol kőfallal, bástyákkal, őrtor-vették körül, ott a céhek ségévé tették azok karbar-és ellenséges támadás eseté-szűkre kijelölt falak, bást-tornyok védelmét.

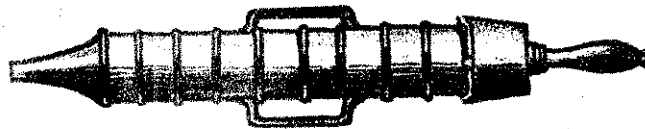
A különböző mesterségek külön-külön szervezett képeztek, s a céhszabályok számára fejelemet és felté-gedelmességet írtak elő. A böző céhek — mint pl. a t-szabók stb. — hivatalukat külön városrészen folytat-tűz esetén könnyen, s erőként vonulhattak ki, rok, bognárok, edényelvetket, putnyonokat vitték színhelyére, a sör- és páli-vizet hordták, a lakatoso-vácsok a tüzet támadták kőművesek és ácsok pedig-tást végeztek — mindan-céhmesterek irányításával.

Hazánkban a céhek jövi-ben alakultak ki, de a tő-vaszó felhasználásuk a kő-hasonló volt. A hazai váro-tal kiadott tűzi rendelkez-tere pontosan meghatáro-egybe, céhek feladatait. Esztengomban (az 1738-ba-„tűzi rendelés” szerint) a sok fejszékekkel, a csizma-zel felt kamakkal működ-re: „a szappanos, serfő-csás úkegyelmék lovalku-rekkel és láttal vizet v-tozni fognak két forint-terhe mellett.” Székaste (1739) tűz esetén a mész-bőröcszerek a víz vezet-tak kötelezve, a német-suszterek, szijgyártók, cs-szűcsők, szabók tűzolto-és más vizesedényekkel meg-s a nádfedők húztál-főket, ha az szűkséges kőművesek, ácsok, aszta-vácsok, lakatosok pedig-és tűzhorgokat kézelték.

Kézifecskendő 1557-ből

Rézből készült angol kézifecskendő 1669-ből

volt az oka, hogy az ország terü-lete állandó hadszíntér volt, melyet hol a tatárok, hol a törökök, hol a labancok pusztítottak el és fosz-fogták végig. A lakosság épp-ért nem mert értékesebb épüle-teket emelni, különösen az alföldi városokban, amelyeket az ellensé-ges támadásokkal szemben nehe-zen lehetett megvédeni.

A tűzveszélyes építkezés másik oka nálunk az volt, hogy kő-anyag nem igen állott rendelkezé-re, hanem messze földről kellett hozatni, ami az építkezést nagyon költségessé tette. Így azután pl. Debrecenben még 1639-ben is csak 17 nagyobb és 15 kisebb kőház, továbbá 27, részben fából, részben kőből épült ház volt, a többi mind fából építették és nádval fedték.

A városok „tűzi rendelkezései” a tornyokban elhelyezett örök fel-adatává tették, hogy a város el-lenségének kímélése mellett az esetleges tűzek keletkezését is fi-gyeljék. Ezek az örök tűz esetén

fel a küzdelmet a gyorsan kifej-lődő tűzvészekkel szemben.

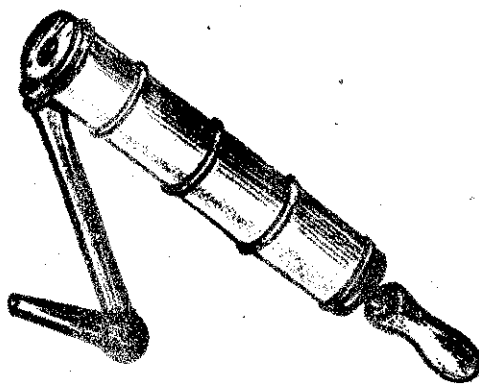
A középkorban a tűz oltására eleinte fából, számból (ezeket kátrányozták) és később bőrből készült vedreket, pontóeszközöknek pedig horgokat, kapacsokat, baltákat, kalapácsokat használtak. Ez utóbbiakat, mint oltóeszközöket általában gyakrabban alkalmazták, mivel a vedrekkel való tüzoltás igen nehézkes volt. A tüzoltási eszközöket a házakon vagy a ka-puk alatt vastartókon helyezték el (Stornó-ház Sopronban). Tűz ese-tén hosszú vederláncok szállították a szükséges vizet. Persze, mire vedrek a tüzoltás helyére érke-ztek, a víz már kilócsant és a vedrek csaknem üresek voltak. A tetőtűzek könnyebb megközelítésé-re támasztólétrákat használtak, amelyek kezelése azonban megle-hetősen nehézkes volt. Ezekkel a tüzoltóeszközökkel — ha figyelem-be vesszük az akkori tűzrendészeti viszonyokat — szél esetén ügyzöl-ván lehetetlen volt védekezni.

A városok fejlődése, növekedése és az ezzel együtt járó növekvő kiterjedésű tűzvesztek arra kény-szerítették az embereket, hogy felszereléseket alkossanak, amelyek segítségével az oltóvizet megfelelő távolságra juttathatják.

Igy alakult ki az egyszerű kézi-fecskendő, amely vörös- vagy sár-garéből készült. Ez 60, 80, sőt néha 100 cm hosszú henger volt, s egyik vége szűk szájrészen végsződött. A fecskendő űrtartalma 3-4 liter volt, és a hengerben fogantyú se-gítségével légmentesen záró rudat mozgattak. Az első ilyen fecskend-ő 1409-ből származik. Ebben az időben már szántáppal ellátott ká-dakban, majd szekerekre tett hor-

Kézifecskendő használat közben

Fából készült kézifecskendő 1450-ből

FEJTŐRŐ

VIZSZINTES SOROK:

A LETSZÁMHYAN FELTOLTESÉNEK K FÖNTOS SZEMPONTJA (Folytatás: leges 10., 35., 12. és vízszintes 11. sorok):
 ncs benne semmi! 3. Mutatózó (vissza):
 ar ilyen föld is, 13. Helyhatározó: 15.
 éppen kedves elősdi, 17. Nem javítt! 19.
 ; kell a vasat útni, míg ilyen, 21. Juttatam
 vissza! 23. Tiltó szócska, 24. Enni adok
 i, 27. CNL, 29. Izmuszalagot, 30. Nép, 32.
 énynek és aszfalnak általában van, 33.
 heti, 34. EWN, 36. Nagy folyó, 37. Két
 megye és vonatkozó névmás, 40. Növény
 a), 42. Ezen jár a féllábú ember, 43. Női
 dssa és ék nélkül, 45. Másold! 46. Macs-
 ragadozó állat, 48. Visszaess?! 49. Min-
 ip látható, vagy legalábbis érezzük, hogy
 51. Tisztítószermárka, 53. Fém, 54. Rag,
 . 55. Régi pénz névelővel, 57. Földközi
 ri sziget, de irni is lehet vele! 59. Ezek-
 a hónapokban, majd nem minden nap lát-
 (névelővel), 61. Fűszer.

2	3	4	5	6	7
8					9
	11		12		
14		16	18		
	19	20		22	
	24	25	26		
	28	29			
	31	32			
		34			35
	37	38			39
	41	42			
	44			45	
	48	49		50	
50		51	52	53	
	55			56	
	59			60	
				61	

FÜGGŐLEGES SOROK:

Visszaüti 3. Nagy szelet, 4. BEÜ, 5. A
 lyás teszi, 6. Mássalhangzó, fonetikusán, 7.
 hóhonyos teszi, 14. Őszi és tavaszi vizelet.
 Mint a 2. sor, 18. Kevert ital, 20. Férfinév.
 Személyes névmás, 26. Formóza, 28. Csen
 felesleg), 31. Számjegy, 38. Most van
 za), 39. Főleg nyáron kívánjuk, 41. Mappa-
 44. q. 47. Én, 50. Útmutatás, 52. Nép, 55.
 lélyes névmás (névelővel), 56. Régi űrmér-
 (ék. hiány), 58. Személyes névmás, 60. Da-
 s Sándor.

megfejtésül be kell küldeni a vízszintes 1. sz.
 és folytatással.

megfejtési határidő: 1955. november 25.

Itt negyedévi keresztrejtvényünk helyes
 fejtése; július: Biztosítani kell a készült-
 és a figyelőszolgálat jó megszervezését; A
 k; Területfelelős szolgálat, Augusztus:
 tesége vagy felelőtlenség a tűzrendészeti
 kában súlyos kárt és kevesebb kártól je-
 a dolgozó asztalán, Szeptember: Megszűnt
 hágas intézménye és tűzrendészeti szabály-
 sekben a tűzrendészeti hatóság jár el.

1955 III. negyedévének helyes megfejtői:
 Bogár László t.ú. törm. Pápa; Székely Imre
 sáhdgy. és Takács Béla t.ú. törm. Budapest.
 orsióissai egy-egy könyvjutalomban része-
 nek.

MIÉRT jár több gonddal ősszel és télen a gépkocsik vezetése ?

A jelentős mértékben meg-
 növekedett közúti forgalomban
 a gépkocsivezetés mindig
 egész embert követel. Ez a
 követelmény különösen a tűz-
 oltóság kéréséhez vonuló gép-
 kocsjaira vonatkozik, ame-
 lyeknek — mint ismeretes —
 mindig sürgős az útja.

Az őszi, de különösen a téli
 idény a gépkocsivezetőt még
 fokozottabban igénybe veszi.
 Ebben a két időszakban gyak-
 ran nyálkás, sáros, hó- és jég-
 réteggel borított úton kell
 haladni a gépkocsijával, s
 ilyen útviszonyok mellett a
 vezetés bizonytalanná válik.
 Még a jól karbantartott gép-
 kocsi biztonsága is csökken,
 mert az ép futófelületű gu-
 miabroncsok is könnyen meg-
 csúsznak, és a fékút is lényeg-
 esen hosszabb lesz. Érthető,
 hiszen a gumiabroncsok ke-
 vesébé tapadnak az úthoz, s
 az elindulásnál, kanyarokban
 és különösen fékezésnél igen
 könnyen bekövetkezik a gép-
 kocsi megcsúszása, „farolása”.

A rosszabb útviszonyok mel-
 lett a korlátozott látás is ne-
 hezíti a közlekedést. Ezt nem-
 csak az okozza, hogy az őszi
 és téli idényben a nappali vi-
 lágosság ideje rövidebb, ha-
 nem az eső, a hó és főleg a
 köd által csorított látásviszo-
 nyok csökkentik a biztonsá-
 gos vezetést.

Az időjárás miatti nehezebb
 terepviszonyok és ezek követ-
 keztében a fékek bizonytalan
 eredményű használata, vala-
 mint az előbb ismertetett, lá-
 tást gátló körülmények a gép-
 kocsi vezető testi erejét és
 idegrendszerét is fokozottabban
 mértékben igénybe veszik.
 Ráadásul még az ablaktörő
 csaknem állandó használata is
 idegesítőleg hat a gépkocsi ve-
 zetőre főként azért, mert az a
 használat ellenére sem bizto-
 sítja teljesen a szélvédőüveg
 csapadék- és páramenteségét.
 Ezek az okok tehát érthetővé
 teszik, hogy a gépkocsivezető
 gyorsabban fárad, holott ép-
 pen ilyenkor lenne a legna-
 gyobb szükség a fokozottabb
 figyelő- és gyors cselekvőké-
 pességére.

Az ismertetett körülmények
 mintegy kötelezően írják elő
 az őszi és téli időszakban a
 biztonságos vezetés előírásai-
 nak és a sebességhatározások-
 nak szigorú betartását. Sikos
 és sáros úton a KRESZ 15
 km/óra, sűrű ködben pedig
 csak 5 km/óra haladási sebes-
 séget enged meg. A KRESZ
 forgalommeghatározása szerint
 az a sűrű köd, amely miatt
 10 méternél nagyobb távol-
 ságra nem lehet látni. A tűz-
 oltóság tüzoltási és műszaki
 mentési szolgálatot teljesítő
 megkülönböztetett járművei —
 a KRESZ értelmében — ugyan-
 túlépnek a sebességhatározá-
 sásokat, de csak abban az
 esetben, ha a személy- és va-
 gyonbiztonságot nem veszé-
 lyeztetik. Azonban a fenti út-
 viszonyok mellett a személy-
 és vagyonbiztonság, valamint
 a tüzoltóság feladata általa-

ban szükségessé teszi a sebes-
 séghatározások betartását. In-
 kább hosszabb vonulási idő
 alatt, de biztosan érkeznek
 meg a tüzoltószerek a kérésre,
 mintsem gyorsabban miatt be-
 következő baleset folytán egy-
 általan ne jusson el a kár-
 helyre.

Az őszi és téli útviszonyok
 különösen útkeresztjeződésben,
 úttorkolatban és útelágazás-
 ban történő áthajtás, illetve
 kanyarodás esetén jelentenek
 nagy veszélyt. A szükségesé
 válik fékezés, bekanyarodás
 ugyanis a gépkocsi hirtelen
 megcsúszásának, farolásának
 veszélyével jár és könnyen
 balesethez is vezethet. Eppen
 ezért az országos, első, másod-
 rendű főutvonalak előtt fel-
 tetlenül meg kell állni; egyéb-
 ként a KRESZ az alóli a tűz-
 oltóság megkülönböztetett jár-
 műveit sem mentesíti. A las-
 sítás lehetőleg motorfékekkel
 történjen, s ha ez nem elég-
 séges, akkor a gépkocsi fék-
 berendezését csak óvatosan,
 kismértékben és lassó fokoza-
 tassággal szabad használni. Az
 egyenrangú útvonalak keresz-
 tetésére előírt 15 km/óra se-
 bességet és a kanyarodásra
 vonatkozó 5 km/óra sebesség-
 korlátozást is feltétlenül be-
 kell tartani, és erre a se-
 bességre történő lelassítás is
 csak a fenti óvatossággal tör-
 ténhet.

A balesetek megelőzése ér-
 dekében — a nehéz, sőt rossz
 út- és látásviszonyok mellett —
 a követési távolságra is
 fokozott gondot kell fordítani.
 Mivel az őszi és téli idényben
 a látási viszonyok miatt a
 gépkocsi előtt haladó jármű
 észrevétele és esetleges féke-
 zésének észlelése nehezebben
 történik — a csúszós út miatt
 a féltávolság is jelentősen
 megnő. A KRESZ is előírja,
 hogy csúszós úton a követési
 távolságot — a megváltozott
 út- és fékezési viszonyok ará-
 nyában — meg kell növelni.
 Gyakorlatilag ez a normális
 útviszonyok mellett két-há-
 romszoros követési távolság
 betartását jelenti. A KRESZ
 szerint a tehergépkocsikra vo-
 natkozó követési távolság ér-
 téke normális útviszonyok
 mellett a következő: 15, 20,
 30, 40, 50, 60 km/óra haladási
 sebességnél 3, 11, 21, 30, 40,
 60 méter a követési távolság.
 A KRESZ szerint normális
 útviszony: a sík, száraz és jó
 állapotban levő beton-, asz-
 falt-, kockakö- vagy maka-
 dámút.

A megnövekedett követési
 távolsággal együtt az előzőkor
 és megállásakor szükséges oi-
 daltávolságot is meg kell em-
 líteni, miután a sikos úton
 a megcsúszás veszélye
 előzőkor és megálláskor is
 fennáll, éppen ezért ilyenkor
 még a normális útviszonyok
 esetén szükségesnél is na-
 gyobb oldaltávolságot kell tar-
 tani.

Az őszi és téli időszak út-
 viszonyai a balesetmentes köz-
 lekedés egyik alaptörvénye —
 az egyenletes vezetés. Ez azt
 jelenti, hogy a megcsúszás
 megelőzése érdekében a kor-
 mányt hirtelen elfordítani,
 hirtelen gázt adni vagy hir-
 telen fékezni nem szabad. Ez
 az alaptörvény csúszós lejtők
 esetében fokozottabban mérték-
 ben érvényes. Ilyenkor akár
 felfelé, akár a lefelé haladást
 a motornak állandó fordulatszá-
 mon tartásával kell bizto-
 sítani, mégpedig sebességvál-
 tás nélkül.

A téli hónapokban gyakran
 váltóznak a csapadék és a hő-
 mérséklet a mindkettő lényeg-
 esen kihat az útviszonyokra
 is. Pl. az olvadási követő
 fagy esetén történő havazás-
 kor — a jeges útszakaszok
 borító vékony, jaza hórétteg na-
 gyon csúszós. Ebben az eset-
 ben tehát a hórétteg sem ja-
 víítja a gumiabroncsok tapad-
 ásának hatásfokát, ezért a
 csúszás veszélye továbbra is,
 sőt, fokozottabban mértékben
 fennáll.

Az ismertetett őszi-téli ve-
 zetések elkerülésének legfőbb
 szabályaként tehát a fokozott
 óvatosságot és a sebesség le-
 esékkéntét kell lerőgzíteni.
 Csúszós utakon a biztonság
 főtvénye: a normális útvi-
 szonyoktól eltérően lényege-
 sen kisebb sebességgel történő
 haladás, az egyenletes veze-
 tésre vonatkozó alaptörvény
 betartása mellett.

Az őszi és téli közlekedésre
 vonatkozó vezelési előírások
 mellett a gépkocsi biztonsági
 berendezésének állapotával is
 foglalkozniuk kell. Különösen
 a fékek kell gondosan beállít-
 tani, hogy a négy kerék féke-
 zése egyenlő mértékben tör-
 ténjen, mert a négy kerék
 egyenlőtlen fékezése sikos
 úton megcsúszáshoz, baleset-
 hoz vezet. A fékek működése ér-
 dekében — sárban, fagyban
 egyaránt — a fék szerkezeti
 részeit sűrűn meg kell tisztí-
 tani a rárakodott sártól, hó-
 tól és jégtől, nehogy a fék-
 rendszer beragadjon.

A közlekedés látási nehézsé-
 geinek leküzdése érdekében a
 gépkocsi lámpáinak is tökéle-
 tesen kell működniük. A két
 első lámpa pontos beállítására
 és egyidejű működésére nagy
 gondot kell fordítani. Nem za-
 bad megelégedezni az ablaktör-
 ő hibátlan működésével sem.
 Ugyancsak gondoskodni kell
 a gépkocsi hátsó világításának
 és a féklámpa működésének
 rendszeres ellenőrzéséről is.

Ha a gépkocsivezető elvtár-
 sak az ismertetett szempontok
 szerint végzi munkáját,
 nemcsak a népgazdasági szem-
 pontjából jelentős megtakarí-
 tást eredményező balesetmen-
 tes közlekedést segítik elő, ha-
 nem — tüzoltósági járművek-
 ről lévén szó — a baleset-
 mentes közlekedés egyúttal
 a tüzoltóság eredményesebb
 munkáját, és a tűzkarok csök-
 kentését is elősegíti.

Tanfolyam részvevői gyakorlat foglalkozáson

Üzemi tűzoltó-tanfolyam

Október 10-én ünnepélyes keretek között indult a kétéves üzemi tűzoltó-tanfolyam levelező-tanfolyam. A tanfolyamot Kálmán István tű. alezredés elvtárs, a BM Tűzrendészeti Parancsnokság helyettes vezetője nyitotta meg, majd megkezdődött az első foglalkozás.

A Tűzrendészeti Parancsnokság azzal a céllal szervezte meg a tanfolyamot, hogy emelje a nem állami (üzemi) tűzoltóságok politikai és szakmai képzettségét, mert ezzel párhuzamosan erősödik üzemünk tűzvédelmének biztosítása is.

A tanfolyamon résztvevők negyedévenként előadásokat, hallgatnak, útmutatásokat és ütemtervet kapnak, melyek megkönnyítik a félévenkénti beszámolókra és írásbeli dolgozatokra való felkészülést, majd az elsajátított anyagból évenként vizagálnak.

A tanfolyam elvégzése minden olyan nem állami (üzemi) tisztre kötelező, aki eddig még nem végzett tiszti tanfolyamot. Erre annál is inkább szükség van, mert a fennálló rendelkezés értelmében 1958-tól nem lehet üzemi tűzoltó-tiszti az, aki nem rendelkezik a tiszti tanfolyam elvégzését igazoló oklevéllel.

Tűzrendészeti értekezletek

A KOHÓ. ES GÉPIPARI MINISZTERIUM október 5-én tartotta a minisztérium alá tartozó üzemek első félévi tűzrendészeti helyzetének értékelését.

Az ünnepségen megjelentek: a Bolgár Belügyminisztérium Tűzrendészeti Parancsnokság helyettes vezetője, Parancsev elvtárs, a Belügyminisztérium Tűzrendészeti Parancsnokság részéről Dankó István tű. szds., Horváth Károly tű. szds. és Varga Ferenc tű. szds. elvtárs, valamint az üzemek tűzrendészeti előadói, illetve üzemi tűzoltóparancsnokok.

Az értekezletet Balogh József elvtárs, a minisztérium tűzrendészeti főelőadója nyitotta meg, majd a rendezési osztály vezetője, Sárvári Simon elvtárs mondotta el beszámolóját. Beszédében többek között — üzemekre felbontva — a tüzkárstatisztika tükrében mutatta be az üzemek jó, illetve kevésbé kielégítő tűzrendészeti munkáját. A beszéd befejeztével összefoglalta az első félévi munka eredményeit, és rámutatott a munkában meglévő fo-

HIREK

A Budapesti Műszaki Egyetem — a megelőző tűzvédelemért

Figyelemre méltó megelőző tűzrendészeti munka folyik a Budapesti Műszaki Egyetemen. Nemrégiben állandó tűzrendészeti propaganda-plakátkiállítás nyílt az egyetem aulijában. A pályázati felhívásra készült ötletes plakátok szemléltetően érzékelték a megelőzés jelentőségét. A közeljövőben újabb pályázatot hirdetnek a jelenlegi anyag bővítése céljából, s elhatározták, hogy a legjobban sikerült pályamunkákat a BM Országos Tűz-

rendészeti Parancsnokság rendelkezésére bocsátják sokszorosítás és terjesztés végett. Azt is tervezték, hogy a kiállítási anyagot bizonyos idő után más-más üzemnek adják át a tűzrendészet fontosságának széleskörű propagálása céljából. Szilágyi József elvtársnak, az egyetem tűzrendészeti előadójának kezdeményezése nyomán — az említett munkával egyidejűleg — olyan katalógus összeállítását kezdték meg, amely valamennyi eddig is-

mert tűz- és robbanásveszélyes anyag tűzrendészeti szempontból szükséges tulajdonságait tartalmazza, s a katalógus alfabe rendszerezése, az egyes anyagok lobbánási pontjának és robbanási határainak, továbbá a leghatásos oltóanyag egyidejű megjelölés feltüntetésével — nemcsak egymás, hanem országos viszonyú is — komoly segítséget nyújt a megelőzési szerveknek a megelőzés érdekében.

A Műszaki Egyetem tűzvédelmi plakátja

ELTARTÓK TISZTI A VIZSÁGI ÉRTÉKELÉS ÉS TISZTI

Víztorony épül Jászárokszálláson

Jászárokszálláson a falu vízellátása megjavításának érdekében víztoronyt építenek. Szabó János tűzoltóparancsnok elvtárs felismerve az új vízszervezési hely elnyújt és a községi tanácsal folytatott megbeszélés alapján a víztoronyra egy olyan töltőcsapot szerelnek, melyről a tartálykocsik gyorsan feltölthetők.

Tűzrendészeti hét Borsod megyében

A Borsod megyei Tűzrendészeti Osztályparancsnokság október 18-tól 24-ig tűzrendészeti hetet rendezett a megye területén. A tűzrendészeti hét sikerének érdekében, a megelőző tűzrendészet széleskörű propagálására felhasználták a megyei rádiót, a megyei sajtót és a BM

Tűzrendészeti Parancsnokság propagagépkocsiját is. Nemcsak kiemelt fontos munkából a színjátszócsoporthoz, a területi tisztek, sőt még a rendőr területi tisztek sem, akik fáradságot nem mérve járták a területet és val ismertették a megelőző tűzrendészeti szabályok betartásának szükségességét és fontosságát.

A jól megszervezett propaganda munka nagymértékben hozzájárult a megelőző tűzvédelem népszerűsítéséhez, másrészt a társadalmi szemlélet erősítéséhez.

Hangverseny Kiskunhalason

Az OTE kiskunhalasi tagozata október 5-én este 7 órai kezdéssel sikertűz hangversenyt rendezett a kulturális háznál. A hangverseny első részében az állami tűzoltóság zenekara szerepelt, a második részben pedig Békési László és Szalay László énekmondók nagyszerű fellépése nyújtott mélynyomatot a szépségművészet közönségének.

A DÉLMAGYARORSZÁGI ROSTKIKÉSZÍTŐ VÁLLALAT vajhátli üzemében október hó 13-án értekezlet

A Délmagyarországi Rostkikészítő Vállalat vajhátli üzemében október hó 13-án értekezletet tartottak az üzemi tűzrendészeti felelősök és üzemi tűzoltóparancsnokok részére.

letet tartottak az üzemi tűzrendészeti felelősök és üzemi tűzoltóparancsnokok részére.

A beszámolóban Abraham Imre elvtárs, központi tűzrendészeti előadó vázolta a vállalat 10. üzemének tűzrendészeti helyzetét. Ismertette a vállalat tűzrendészeti fejlődését, beszélt a tűzrendészeti hatóságok és a vállalat viszonyáról, az üzemi tűzoltók szerepéről, a megelőző tűzrendészet és a propagandamunka fontosságáról, az üzemi tűzrendészeti összekötőhálózat feladatáról és a tűzrendészeti beruházások állásáról, illetve felhasználásáról.

Monostori János tű. százados, a BM Csongrád megyei Főosztály tűzrendészeti osztályparancsnoka beszédében többek között felhívta a vezetők figyelmét a tűzrendészeti problémákkal való törődésre, valamint a propagandamunka és a tömegkapcsolatok kiépítésének fontosságára. Majd átadta a BM Tűzrendészeti Parancsnokság dícsérő oklevelét Béres Sándor vállalati igazgatónak, Vetró József és Dér István üzemi tűzoltó alhadgy. elvtársaknak. A vállalat vajhátli és eperjesi tűzoltóorszt pedig osztályparancsnoki dícséretben részesítette.

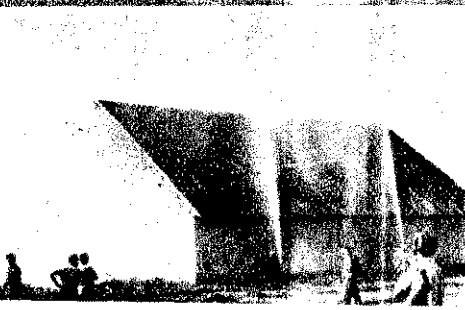
Béres Sándor igazgató elvtárs ezután dícsérő oklevelét nyújtott át a nagylaki és újszegedi állami tűzoltóorszt részére, majd Abraham Imre, dr. Arany Sándor, Oláh Lajos, Jenel Sándor és Kopasz István elvtársakat pénzzutalomban részesítette.

Az értekezleten számos hozzászólás hangzott el. Az értekezlet befejezése után a résztvevők üzemlátogatáson vettek részt és megtekintették az üzemi és hódmezővásárhelyi alosztályok és a vajhátli üzemi őrs közös gyakorlatát.

Béres Sándor igazgató elvtárs dícsérő oklevelét nyújtja át a nagylaki és újszegedi állami tűzoltóorszt részére

Állami és üzemi egységek közös gyakorlatát megvitatják az értekezlet résztvevői

Felhívás

TÜZOLTÓ ELVTÁRSAK!

A felszabadulás óta hazánkban is a népe a föld, a gyár — és a népe repülés is.

Amíg a múlt rendszerben ezt az eléggé költséges sportágat csak a kiváltságos osztályok gyermekei sajátították ki maguknak, addig ma minden orvosilag alkalmas elvtársat — férfit és nőt egyaránt — szeretettel várunk sorainkba.

Novemberben alapfokú tanfolyam indul, és ennek sikeres elvégzése után kezdődik a gyakorlati vitorlázórepülő-kiképzés. Az érdeklődők jelentkezzenek, mert kötelező repülőorvosi vizsgálaton kell átesniük. A beírási díjak 18-20 év közötti gyermekeket motorosrepülő-gép-vezetői kiképzésre várjuk. Követelmény: repülőorvosi alkalmassági és érettségi bizonyítvány; továbbá a jelentkezőnek kötelezettséget kell vállalnia a havvéd-légióerőknél való továbbszolgálatra.

Repülőklubunknak ejtőernyős köre is van, ahol szívesen látjuk a Bátorak sportjá-^{ra} jelentkező elvtársakat.

Jelentkezni lehet: Bp., VI., Széchenyi út 93 szám. (Dózsa-székház) Búdosint 8. — Takács István r. fhdgy. elvtársnál.

Minden repülésre vágyó elvtársat szeretettel vár a

Dózsa Sportrepülő Klub Vezetősége.

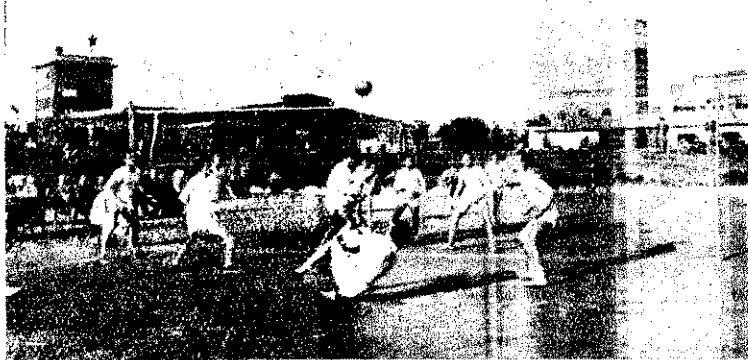
A sportkört vezetősek újraválasztása előtt

Rövidesen sor kerül a Dózsa SE sportkörében a vezetőség tagjainak megválasztására. A vezetőségi lasztás nagyon fontos állomás a sportkörök munkájának eredményességét vizsgáljuk, azt tapasztaljuk, hogy mindazok a sportkörök, melyek vezetősége jól dolgozott, fejlődésről tettek tanúságot. okban a sportkörökben viszont, ol a vezetőség rosszul szervezte a munkáját, a szakosztályok sem ikdtek megfelelő eredménnyel. régi vezetőségek tagjai közül son lemorzsolódtak, sokan pedig ik névleg szerepeltek a vezetők zött, és aktív munkát egyáltalán m végeztek. Sok sportkörben — pen ilyen okok miatt — még ma csak egy-két ember végzi a veés felelősségteljes munkáját. Ez megoldás semmiképpen sem ha és rendszerint meg is látzik sportkör szakosztályainak munján. Nézzük meg azonban az am másik oldalát is! Sok helyen yanis az elnökség tagjai nem pták meg a szükséges segítséget politikai szervektől, a szakmai zetésétől, sem pedig a pártalaprvektől.

A sportkörök munkáját vizsgálva gállapíthatjuk, hogy a szegedi, e iri és az esztergomi sportkörök jó munkát végeztek a vezetőség lön örömmel szolgál, hogy az ttergomi sportkör elnöke — Sza-tű, alhdgy. elvtárs — testületünk ja. Nem dicsekedtük meg ezzel mben a székesfehérvári, a vespri i és az egri Dózsa sportkörök zetésének munkáját.

A sportkörök jövő évi munkájá- r szempontjából rendkívül fon- hogy megfelelő körültekintéssel zítsek elő az elkövetkezendő vá- zításokat. A politikai szerveknek, szakmai vezetőknek és a helyi tszervezeteknek határozott támo- ást kell nyújtaniuk az előkészít- munkájához. Olyan vezetőséget l választani a sportkörök élére.

melynek tagjai áldozatkész szakem- berekből állnak. Elsősorban olyan leikes aktívakra van szükség, akik eddig is bebizonyították, hogy al- kalmasak ifjúságunk sportéleti és politikai vezetésére, illetve nevelé- sére. A gyakorlatot, tapasztalt veze- tők mellett azonban gondot kell fordítanunk a fiatalok és nők be-

A Dózsa SE országos bajnok- és kupavédő csapatának a döntő mérkőzésén

vonására is. Azokat az elvtársakat tehát, akik az elmúlt időszakban megfelelő munkát végeztek, meg kell erősíteni biztosságukban, azokat pedig, akik nem dolgoztak megfelelően, le kell váltani és pótolni kell friss, fiatal erőkkel. Az alapszervekre hárul az a feladat, hogy mielőbb mozgósítsák azokat a tag- jaikat, akiknek nincs pártmunká- juk.

A vezetőségválasztás mellett kü- lönös gondot kell fordítani a tagto- borzás kérdésre is. A BM dolgo- zóinak csak igen kis része tagja a Dózsának, és még kevesebb azok- nak a száma, akik aktívan sportol- nak a Dózsa sportkörökben. Pedig a BM dolgozóinak legnagyobb részét fizikailag is helyt kell állniuk mun- kahelyükön. Igen fontos lenne te- lőt számukra a rendszeres tested- zés. A Dózsa sportkörök tagjainak alig 50 százaléka BM dolgozó. A sportcsoportok száma örvendetesen nő, taglétszámuk is emelkedik, de tagjainak mindössze 5 százaléka tagja a Dózsának. A BM bajnoksá- gokon pl. igen nagy tömegek vet- tek részt, de ezeknek is csak el- enyésző része Dózsa-tag.

A tagságnak az a feladata, hogy lelkiismeretesen felkészüljön a ve- zetéségyválasztásra, teljes létszám- mal megjelenjen a választáson és véleményét nyilvánítson, hiszen szá- vazataik döntik el a vezetőség ösz- szetételét, amely kihat az egész jó- vő évi munkára.

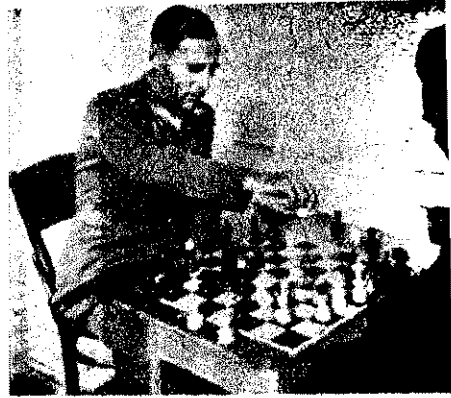
BUDAPEST

ATLETIKA

A 20 km-es országos gyaloglóbaj- nokságot a Gorkij-fasorban rendez- ték meg. A versenyen valamennyi számottevő gyalogló indult. Az első helyért nem alakult ki komoly küzdelem, mert Rácz Zoltán, a Bp. Dózsa versenyzője 2 és fél perccel előzte meg klubtársát, Palotai László tő, hdgy. elvtársat, akit ugyancsak egy Dózsa versenyző, Ferenczi kö- vetett csaknem 2 perc hátránnyal. A győztes Rácz táv közben 15 km- nél már új országos csúcst állított fel és csaknem két perccel megjaví- totta a 20 km-es országos csúcst is.

RÖPLABDA

Az országos röplabda-bajnokság döntőt a Sportszarnok szabadtéri pályáin bonyolították le. A bajnoki címet férfi vonalon meglepetésre a Bp. Dózsa csapata szerezte meg, amely veretlenül került ki az or- szágos döntő küzdelmeiből. A Dózsa röplabdázói az idén a Magyar Nép- köztársasági Kupában is győztek.

A sakkversenyen résztvevővel a sakkot játszó játékos

VIDÉK

SZOLNOK MEGYE

A megyei osztályparancsnokság Karcagon egésznapos sportver- senyt rendezett az alosztályok rész- vételével. Több sportágban — asz- tallenisz, röplabda, sakk — csapat- verseny keretében mérték össze erejüket az alosztályok. Az egész napon át tartó versenyeken az al- osztályok beosztottai színvonalas küzdelmeket vívtak a helyezésekért. A népes mezőny és az eredmények azt bizonyítják, hogy tízoltó elv- társaink szeretik a sportot, szíve- sen vesznek részt az edzéseken, mert tudják, hogy edzett testtel szolgálatukat is jobban elláthatják.

Röplabdában Karcag csapata ne- héz küzdelemben győzött Kisúj- szállás ellen, és ezzel a győzelmé- vel megszerezte az első helyet. Asz- talleniszben viszont a kisújszállá- siak nyerték meg a tornát. Szelle- mi tornában a tőrkevelek jelesked- tek, mert a sakkcsapat-versenyből ők kerültek ki győztesen.

Az osztályparancsnokság az első három helyezett csapatot díjazás- ban részesítette. Reméljük, hogy ez a siker további munkára ösztönzi tízoltó elvtársainkat — mind a sportolókat, mind a verseny szer- vezőit.

EGER

A BM Heves megyei Főosztály Túrendezeti Osztályparancsnokság október folyamán ismét megren- dezte a már hagyományossá vált őszi röplabda-bajnokságát. A festői Mátrafüreden mérték össze erejü- ket az egri, hatvani és gyöngyösi egységek csapatai. Tavaly a gyön- gyösi elvtársak szereztek meg a győzelmet és egy évig védői voltak a vándordíjnak. Idén a csapatok nagy harcot vívtak az elsőségért, s minden játékos hatalmas becsvágy- gal küzdött a győzelemért. Az egyes mérkőzések a következő eredményekkel végződtek: Gyöngyös—Eger 3:0, Hatvan—Gyöngyös 3:0, Hatvan—Eger 3:2.

A hatvaniak tehát egy évre visz- szaszereztek a vándordíj védésének jogát. A csapat megérdemelte az első helyet, mert a jó játéktudás mellett minden tagja kitűnő küzdő- szellemről is tanúságot tett.

Mátrafüreden rendezték az őszi röplabda-bajnokságot

AGYAR TŰZOLTÓ

magyar tűzoltóság folyóirata. arkesztől a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő:

Beszteri Lajos
tűzoltó főhadnagy.

első kiadó: Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó Igazgatója.

Szerkesztőség:

VI., Bajcsy Zsilinszky-út 7.
Telefon: 427-341.

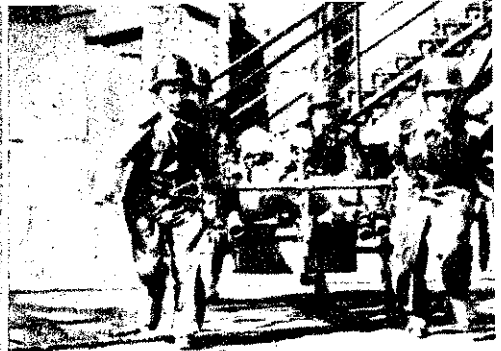
OTE-bev. száma: 100.905.

ős Csaljag Nyomda, Budapest.
Felelős: Poroszká L.

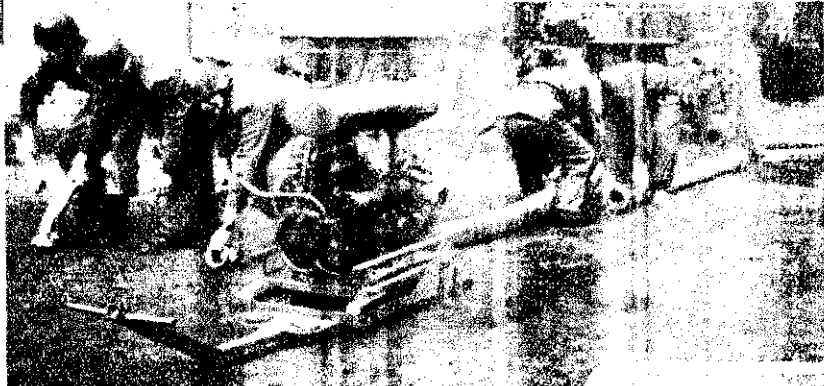

A II. és III. kerület közötti versenyből a Goldberger-gyárak kerültek ki győztesen

A IV. és XV. kerületi versenyen a 400-as kismotorfecskeendő szerelésben az Újpesti Bőrgyár csapata lett az első

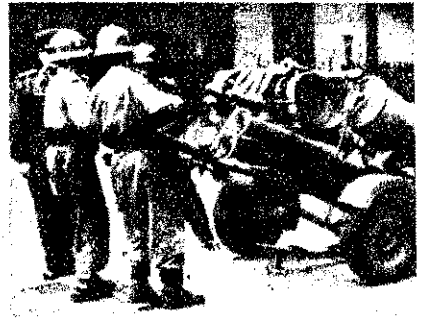
A 800-as kismotorfecskeendő szerelésben a Rákospalotai Bőrkonfekció tűzoltói lettek a kerület legjobbjai

A kerületek versenyének első zettjel értékes díjazásban

Befejeződött a budapesti üzemi tűzoltók gyorsasági versenye

A közelmúltban fejeződött be Budapesten az üzemi, nem állami tűzoltóegységek gyorsasági versenye. Az alapos felkészültséget kívánó komoly erőpróba a főváros kerületeiből mintegy 264 üzemi hivatásos és társadalmi csapat mérte össze tudását, erejét. A részvevő csapatok 800-as, 400-as kismotorfecskeendő, illetve vízvezetéki sugár szerelésben versenyeztek. A gyorsasági verseny során számos kiemelkedő eredmény született, amely a fővárosi üzemi tűzoltóinak lelkiismeretét, alapos felkészültségét, gyorsaságát és az egészséges versenyzélményt bizonyítja. A verseny értékelésének eredményeként — 72 egység kapott értékes díjakat. Képriportunkban az egyes kerületek győztes egységeit mutatjuk be olvasóinknak.

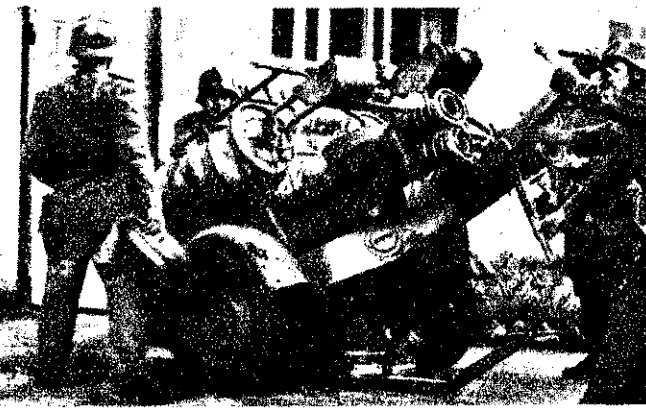
A VI., VII., VIII., XVII., XV. kerületek versenyében az Autolat tűzoltóegység érte el a legjobbat

A X. kerületi versenyen a Budapesti és Kábelgyár csapata első díjra

Az Elektromos Művek társadalmi tűzoltósága 800-as és 400-as kismotorfecskeendő szerelésben egyaránt első lett az V. és XIII. kerületi egységek versenyében

A Martinvágóhid őrsje jó felkészüléssel biztosította a IX., XX., XXI. kerületi csapatok között az első helyezést

A Budapesti Műszaki Egyetem üzemi tűzoltósága jó eredménnyel biztosította első helyezését a XI. és XXII. kerület gyorsasági versenyén

A XIV. és XVI. kerület gyorsasági versenyén a Temetkezési Vállalat társadalmi tűzoltósága bizonyult a legjobbnak

MAGYAR TŰZOLTÓ

A MAGYAR TŰZOLTÓSÁG FOLYÓIRATA

XII. évfolyam 12. száma

1955. december

A TARTALOMBÓL

... munkával kapcsolatos
... vezetőfeladatokra!

... munkája

taktikai gyakorlatok
jelentőségéről

... érti nem érvényesül
minden esetben
A Tűzoltás Szabály-
szabály a tűzoltók általános
szabály

... nagy példa nyomán

... ber György: Otthon
... hátszón

... biztonságos gépkocsi-
vezetés néhány fontos
tűzveszély

... szerű szakmai kérdé-
sokről

... rendezési kiállítás
... kétszobán

CÍMLAPUNK:

... kétszobán tűzrendé-
... ti propaganda-kiál-
... tás egyik részlete. Az
... ekes és tanulságos
... lítás a Békés me-
... i tűzoltók kiváló
... alkáját dicséri.
... (1. a 12-13. oldalon.)

PÁRTÉLET

Jó munkával készülünk a vezetőségválasztásokra!

A Központi Vezetőség nemrégiben nyilvánosságra hozta határozatát „az alapszervezeti pártvezetőségek és a pártok, valamint a revíziós bizottságok beszámolási kötelezettségéről, a pártvezetőségek, a pártszervek és a revíziós bizottságok lasztásáról...”

Pártunk Szervezeti Szabályzatának, a pártélet marxista—leninista elveinek megfelelően a KV határozata alapján újjá-választják pártunkban a pártvezetőségeket és a pártválasztmányokat. Ez a választás pártszervezeteink — így a tűzoltó-pártalapszervezetek — elé hatalmas és sokoldalú feladatokat állít. A feladatok nagyságát és sokoldalúságát növeli az a körülmény, hogy a beszámolók, a vezetőségválasztó taggyűlések és pártértekezletek előkészítése, lebonyolítása népi demokráciánk fejlődésének abban a szakaszában történik, amikor dolgozó népünk befejezi az 1955-ös népgazdasági tervet és nagy lendülettel kezd hozzá a második ötéves terv első éve célkitűzéseinek megvalósításához.

Az előkészítés és végrehajtás feladatait illetően, nagyon fontos, hogy:

1. felmérjük és figyelembe vesszük az elmúlt vezetőségválasztás tapasztalatait;
  2. a KV határozata alapján helyesen megszabjuk, konkretizáljuk a politikai munka irányvonalát és vitelét;
  3. helyesen válasszuk ki az új vezetőségi tagokat;
  4. messzemenően biztosítsuk minden feltételét annak, hogy a párttagok élhessenek a Szervezeti Szabályzatban lefektetett jogaikkal;
  5. jól szervezzük meg a végrehajtást.
- A beszámolók és vezetőségválasztó taggyűlések sikeres előkészítését és lebonyolítását rendkívül segíti az elmúlt vezetőségválasztás tapasztalatainak figyelembevétele és felhasználása.

Általában megállapítható, hogy az 1954-es vezetőségválasztások a tűzoltó-pártalapszervezeteknél is eredményesen zárultak. A legtöbb helyen javult a politikai munka szélesedett a bírálat szelleme, érvényesült a pártdemokrácia elve; általában jó volt a vezetőség kiválasztása és ezen keresztül javult a pártvezetőségek összetétele. Mindez a párt- és szakmai munka bizonyos javulását eredményezte.

Hiba volt azonban, hogy egyes helyeken késve fogtak a feladat végrehajtásához, valamint az, hogy a szervezési feladatok megoldása mögött háttérbe szorult a politikai munka. Több helyen a vezetőség kiválasztását célzó kéadermunka sem volt jó. Mindezek következtében a vezetőségválasztás időszakában több helyen nem volt eléggé színvonalas a párt- és szakmai feladatok végrehajtását célzó politikai munka s ezért a munkában sem következett be kellő javulás. Túlságosan sok vezetőségi tagot — köztük jól dolgozó vezetőségi tagokat is — figyelmen kívül hagytak az új vezetőség megválasztásánál.

Nagy jelentőségű feladataink végrehajtása szervezeti munkát követel. Eppen ezért helyes, ha a vezetőséggel vezetőik bevonásával ütemtervet készítenek a vezetőségválasztások előkészítésével és lebonyolításával kapcsolatban; az megjelöli a különböző értekezletek, eligazítások, viták (például vezetőségi ülés, taggyűlés, pártcsoportértekeztetés stb.) általában azt, hogy mit és hogyan akarnak csinálni. Az ütemterv legyen vezérfonala a pártalapszervezetek, a párt mintegy kéthónapos gyakorlati tevékenységének.

A mostani vezetőségválasztásnál feltétlenül figyelembe kell venni és fel kell használni ezeket a tapasztalatokat. Az itt felvetett tapasztalatok természetesen csak általánosak; helytelen lenne tehát, ha azokat a helyi sajátosságoktól függetlenül alkalmaznánk. Pártvezetőségeink éppen ezért alaposan vizsgálják meg saját alapszervezetük viszonylatában az elmúlt évi tapasztalatokat, s csak azután használják fel munkájukban.

A vezetőségválasztás sikere alapvetően a jó politikai munkától függ. A Központi Vezetőség határozatának szellemében széleskörű politikai munkával tudatosítani kell a párt valamennyi tagjával a választások jelentőségét és el kell érni, hogy minden párttag aktívan vegyen részt a beszámolók megvitatásában, a vezetőségek és a különböző pártszervek megválasztásában.

Fontos feladat tehát a választások jelentőségének megmagyarázása s ezzel párhuzamosan olyan politikai munka vitele, amely elősegíti, illetve biztosítja pártunk politikájának, népgazdasági terveinknek s ezen belül a tűzoltóság előtt álló feladatoknak maradtalan végrehajtását.

Nagyon ügyelnünk kell arra, nehogy a választások öncélúvá váljanak. Ezzel kapcsolatban rendkívül fontos, hogy a választások előkészítése és lebonyolítása időszakában — agitációs munkánk során — ismertessük elvtársainkkal a párt- és a kormány célkitűzéseit, az 1956. évi népgazdasági tervet, a tűzoltóság előtt álló legfontosabb feladatokat s egyben mozgósítsunk azok végrehajtására. Különösen sokat kell foglalkoznunk a tűzrendészeti és tűzoltói munka problémáival, a szolgálati és munkafegyelem kérdésével, a vezetés kérdésével s az e téren tapasztalható hiányosság felszámolásával. A politikai munka terén el kell érniünk továbbá, hogy a párttagság ideológiai és politikai képzettsége erősödjön, a kommunisták aktivitása növekedjen s a párttagok és a tömegek közötti kapcsolat minél inkább szélesedjen.

Nagyon alapos előkészületet követel meg a vezetőségi tagok helyes kiválasztása. Olyan elvtársakat kell javasolni, akiket a párttagok és párttagok kívüliek egyaránt megbecsülnék és szeretnek, példamutató munkafegyelmükért, állampolgári kötelezettségük teljesítéséért,

akik nagy gondot foglalkoznak a dolgozókkal, gondoskodnak róluk, akiket tisztelnek szerény magatartásukért, példás magánéletükért.

A múlt évi választások során több al-

egységünk pártalapszervezeténél vényesült a KV határozatának aminek következtében olyan elvtársak bekerültek a vezetőségekbe, akik nem voltak érdemesek. Ez a kiválasztás után kedvezőtlenül érintette a pártvezetőség működését. Nagyon ügyeljünk tehát, hogy a jövőben csak a legjobbak kerüljenek a vezetőségekbe, olyanok, akik a fokozottan megnövekedett munkát megfelelően és lelki szilárral, vezetésre alkalmas, s elvtársak. Vigyázzunk arra, nehozzánk a régi, jól dolgozó vezetőségeket kicseréljük, mert a vezetőségi tevékenységnek nagyarányú kicserélése a vezetési színvonalának emelését dályozza a pártmunka hatékonyságát.

A pártvezetőségek újjáválasztásának feltételül biztosítanunk kell a párttagok élhességét, hogy a párttagok élhessenek a Szervezeti Szabályzatban lefektetett jogaikkal. Ennek érdekében erőteljesen kell lépni minden olyan szemben, amely gátolja vagy rontja a párttagok életét. Már az előkészítési időszak gondot kell tehát fordítanunk a tagsággal ismertessük a Szervezeti Szabályzatnak a jogokra és kötelességekre vonatkozó részét s ezzel különösen a jogok és kötelességekét.

A vezetőségválasztó tagok bontakoztassuk ki az őszinte, harcos kommunista önbírálat szellemét és mielőbbi pártvezetőségek, a pártalapszervezetek példát a pártszervekben és önbírálatban.

A párt vezetőségeinek új mindenekelőtt a párttagság új azonban, hogy a jelöltek kiválasztása és a beszámolók összeállításában a végzett munka értékelésében fontosnak számíthat a párttagok közötti kapcsolatban DISZ-tagok — vélemény

Az előkészületek során külön gondot kell fordítanunk a beszámolók összeállítására. A beszámolóban elemezni kell a vezetőségek működését a megválasztás, de különösen határozat óta. Összegezzük az elmúlt évi munkát, a hibákat, a sikereket, bátran tárjuk fel a hibákat s megfogalmazzuk a feladatokat. A párt vezetőségeinek ez irányú munkájában akkor lesz helyes és jó, ha a megválasztott vezetőségi tagok a megválasztás után a végzett szakmai munkát megvizsgálják a pártszervek munkájában, a pártvezetőség munkájában, a marxista—leninista kollektív vezetési és tagvezetési kérdéseit és feladatait, az előkészítésével párhuzamosan gondosan állítsuk össze a határozatokat.

A népért
tűzön-vízen át!

MAGYAR TŰZOLTÓ
A MAGYAR TŰZOLTÓSÁG FOLYÓIRATA

SZÁMADÁS

Az év utolsó hónapjában feltétlenül vissza kell tekintenünk a munkával, feladatokkal teli esztendőre. Elsősorban azért van szükség erre, hogy a jó gazda gondosságával számadást tegyünk tevékenységünkről. Meg kell vizsgálnunk, hogy mit valósítottunk meg célkitűzéseinkből s milyen feladatok maradtak elvégzetlenül. Az elért eredmények és az elkövetett hibák mellett meg kell állapítanunk azt is, hogyan erősödött szervezeti egységünk és az 1955-ös év milyen alapot biztosít az 1956-os év célkitűzéseinek megvalósításához. Ez a vizsgálódás tehát szüköszerű követelmény.

Az 1955-ös év politikai életünkben eredményekben gazdag volt. Gazdag azért, mert a dolgozó nép egységes akarásával irított el azokat. Eredményeink továbbfokozásával építjük szocialista hazánkat. Magától értetődik, hogy — mint az elmúlt években is — tűzoltóságunk derekasan vette részét a munkából.

A tűzoltóság munkája nem szigetelhető el az ipar és a mezőgazdaság, a kereskedelem és a közlekedés, valamint a közbiztonság tevékenységétől. A tűzoltóság tagjainak tűzrendészeti, tűzvédelmi felkészülését elválaszthatatlanok népgazdaságunk szakadatlan fejlesztésétől és ezzel népi demokratikus államrendünk politikai célkitűzéseinek megvalósításától.

A tűzoltóság tagjai ebben az évben is arról tettek bizonyosságot, hogy lelkesedéssel követik pártunk irányvonalát. Elvtársaink különösen nagy odaadással tanulmányozták pártunk Központi Vezetőségének történelmi jelentőségű márciusi határozatát. Megállapíthatjuk, hogy ez a tanulmányozás nem önmagáért való volt. A határozat hatásán keresztül tudta csak a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság 1955. évi célkitűzéseit, feladatait — a népgazdaság által adott lehetőségek mellett — csaknem maradéktalanul végrehajtani. Ez a határozat mozgató erő volt minden egységünkél. A márciusi határozat nyomán országos viszonylatban erősödött tűzoltó elvtársaink öntudata, kitartása.

A márciusi határozat nyomán tűzoltó elvtársaink mintegy felvértezve fogták meg a megelőző és mentő, tűzrendészeti feladatokat elvégzéséhez, s a tűzrendészet iradalmisításának kiszélesítéséhez.

A feladatok elvégzésének hajtómotora a pártalapszervezetek, a kommunista párttagok voltak. Elsődleges célkitűzésük szerepelt a tűzoltóság emeljei állományának politikai öntudatának fejlesztése és a szakmai ismeretek invonáinak szakadatlan emelése. Pártunk márciusi határozata a lehető legnagyobb mértékben biztosította, hogy ezen területen komoly eredményeket érhetünk el. A BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság jó eredményekkel tudta szorosítani a politikai helyettesek munkáját. A politikai munkások segítségével moly fejlődés mutatkozott a tűzoltóalapszervezetek tevékenységében. A pártalapszervezetek tagosága mind a politikai, mind a szakmai célkitűzések megvaló-

sítása érdekében egyaránt rendkívül hasznos segítséget adott.

A szakmai munkánk színvonalának emelése érdekében szakkádereinket politikailag is tovább erősítettük. Országos viszonylatban jelentős azoknak az elvtársainknak a száma, akik a pártbizottságok segítségével sikerrel fejezték be a különböző fokú pártiskolákat. A pártiskolák mellett minden elvtársunk számára biztosítottuk a politikai továbbképzést. A politikai színvonal emelése mellett gondoskodás történt arról is, hogy a „Petőfi” Tűzoltó Tisztképző Iskola újabb vezető szakkaderekkel erősítse a tűzrendészeti munka területét. Az üzemi tűzvédelmi szolgálat erősítésére a „Dózsa György” iskolából folyamatosan kerültek ki az instruktorok. Az iskolaszervi oktatásban be nem vont elvtársaink számára fejlettebb kiképzési módszerek segítségével hároméves továbbképzést szerveztünk. Emellett mind több szakkönyv rendelkezésre bocsátásával igyekeztünk a szakmai feladatok színvonalának emelését fejleszteni. Megszerveztük és az elvtársak használatába adtuk az országos tűzrendészeti szakkönyvtárat, s a technikai színvonal emelése érdekében rendszeressé tettük a szakirodalmi tájékoztatást. Az állami tűzoltó elvtársak szakoktatása mellett az üzemi tűzoltó elvtársaink segítségét nyújtottunk a levelező tiszti továbbképzés megindításával s gondoskodtunk az üzemi és községi önkéntes tűzoltóságok szakmai színvonalának fejlesztéséről is. A különböző szaktanfolyamoknak tűzrendészeti, tűzvédelmi anyagokat biztosítottunk, s ezzel is azt a célt juttattuk kifejezésre, hogy a termelők és a termelési irányítók tűzkármentesen folytathassák munkájukat.

A megelőző tűzrendészeti szolgálat fejlődése érdekében a községekben és az üzemekben egyaránt sikerrel folytattuk a tűzrendészet társadalmisítását. Ennek eredményeként egyre inkább terebélyesedett a községi területfelelősi szolgálat. Mind több a jól dolgozó községi önkéntes tűzoltóságok száma, aminek hatását — különösen a nyári időszakban — a mezőgazdasági termények tűztől való védelme terén tapasztalhattuk. Az üzemekben, a Minisztertanács határozata nyomán, szervezett „Tűzvédelmi bizottságok” mindinkább komoly segítséget nyújtottak a tüzek keletkezésének megelőzésében. A társadalmi tűzoltóság létrehozásában és a tűzrendészet társadalmisításában. A BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság által irányított tűzvédelmi tudatosító munka különösen a mezőgazdasági tüzkárok megelőzése terén hozott jó eredményeket. Nem lenne teljes a jellemzés, ha a megelőző tűzrendészeti feladatok további erősítését vizsgálva, nem foglalkoznánk két igen fontos ténnyel. Az egyik a Szovjetunió gyakorlatából merített tapasztalat alapján szervezett instruktori szolgálat, amely az üzemek tűzrendészetének fejlesztésében máris jelentős és kedvező eredményeket biztosított; a másik az Elnöki Tanács fővárosi rendelethez, amely a szabálysértési ügyekben a tűzrendészeti hatóságot szabálysértési eljárás joggal ruházta fel. A megelőző tűzrendészeti tenni-

valók végzésénél elmondhatjuk, hogy a tervezett módszerek alkalmazása mellett jó alapokra helyeztük a társadalmi és személyi tulajdon tüzkárosodásának megelőzését is.

A mentő tűzrendészet területén is szembetűnő a fejlődés. Pártunk segítségével 1955-ben is többet tettünk egy esztendő alatt, mint a múlt szegyeenteljes Horthy-rendszere 10 év alatt együttvéve. A BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság az eddigi tapasztalatok figyelembevételével kialakított egy új gépjárműcskendőtípust, a községi önkéntes tűzoltóság igényének megfelelően megoldotta a szivattyús lajtfecskendő tökéletesítését. Mindezek a tények kedvező helyzetet teremtenek a tüzek hatékonyabb eloltása terén. A tűzoltási szabályzat megalkotása jelentős fejlődést biztosított a tüzek elleni eredményesebb beavatkozás érdekében.

A felsorolt eredmények mellett rá kell világítanunk azokra a hibákra is, amelyek tevékenységünket hátráltatták. Sok hibát találunk még például a parancsok, utasítások maradéktalan és határidőre történő végrehajtásában. Vagy, ha eddigi munkamódszereinket vizsgáljuk, akkor meg kell állapítanunk azt is, hogy még ez évben sem számoltuk fel munkánk kampányjellegét. Hiba volt, hogy ha valamely fő feladattal foglalkoztunk, más feladatok szinte elkerülték figyelmünket. Nem kielégítő még egységparancsnokaink határozott, szilárd, magasabb színvonalú vezetése sem. Ezek a körülmények okozták, hogy fegyelmi helyzetünk még mindig nem szilárdult meg kedvezően. Ezen a területen egyhelyben topogást vagy időszakonkénti rosszabbodást tapasztalhattunk. A derék és becsületes, jó munkát végző tűzoltó elvtársaink mellett még ma is meglehetősen magas a rossz munkát végző tűzoltó elvtársak száma, s ebből a szempontból alig van csökkenés. Ez pedig döntő akadálya annak, hogy munkánkat mielőbb egészségesen megjavíthassuk. Ezen a vonalon eredményeket csak akkor érhetünk el, ha a káderekkel való foglalkozás terén fokozzuk tevékenységünket. A kádermunkában hibákat mutatkozott, hogy még mindig nem sikerült gyökeresen felszámolnunk a formalizmust. Meg kell állapítanunk azt is, hogy a hivatásszeretet nem mélyítettük el eléggé elvtársainkban. A tűzoltóság szüntelen fejlődésének — többek között — egyik fontos tényezője az is, hogy szakmai és gyakorlati továbbképzésünket fokozzuk — ennek ellenére ezen a területen is találtunk még számos hiányosságot.

Az év végéig közel egy hónap áll még rendelkezésünkre ahhoz, hogy az ez évre előirányzott feladatainkat végrehajtsuk. Ennek érdekében használjuk ki az időt terveink maradéktalan teljesítésére. Hogy a magyar tűzoltóság szervezete társadalmi, községi önkéntes, üzemi és állami egységet úgy zárják le ezt az esztendőt, hogy becsülettel jelenthessük szerett pártunknak, kormányunknak: tűzrendészeti feladatainkat és szolgálatellátásunkat maradéktalanul oldottuk meg a dolgozó nép összességének, épülő szép hazánk további megerősödésének érdekében.

Eljünk a lehetőséggel

— tanulmányozzuk a Tűzrendészeti Szakkönyvtár anyagát!

Pártunk és kormányunk hatalmas összegeket fordít a dolgozók általános és szakmai tudásának fejlesztésére. A több tízezer kötetes könyvtárintézmények mellett minden üzemnek, műszaki, gazdasági érdekeltiségnek saját — a szakmáját érintő — könyvtára van. Ezen könyvtárakban a dolgozók hozzájuthatnak a számukra újat mondó, és az őket érdeklő irodalomhoz. Mindezért Pártunk és Kormányunk nem kér mást, mint érdeklődést. Nem kér mást, mint azt, hogy a dolgozók szakmai tudásuk és általános műveltségük emeléseivel még jobban elősegítsék hazánk gyarapodását, a szocializmus építését.

Néhány hónappal ezelőtt megnyitott az Országos Tűzrendészeti Könyvtár. A „Magyar Tűzoltó” közölte a felhívást, amely ismertette a könyvtár jelentőségét, s az ott található könyvek témakörét. Sajnos, tűzoltóságunk tagjai nem éppen „kiegíthetetlen tudásvágygal és érdeklődéssel” fogadták a könyvtár megnyitását. Az történt ugyanis, hogy a Dágya utcai tisztbelyettesi iskola helyiségében elhelyezett könyvtárat eddig mindössze 15-en keresték fel Budapestről és egy alkalommal — levélben — vidékről.

A tűzoltó elvtársak közömbössége, rendkívül helytelen és káros, mert a könyvtárban rendelkezésre álló vasipari, gépipari, elektrotechnikai, textilipari, vegyipari stb. szakkönyvek a mindennapi munkájukban feltétlenül segítségükre lennének. Nézzenek tehát az elvtársak egy pillanatra magukba, és vallják be, hogy hány-szor gondolták tűzrendészeti hatósági jogkörük gyakorlása vagy egyéb más eljárásuk alkalmával: „De jó lenne erről vagy arról a gyártási technológiáról többet tudni, s akkor biztosan határozottabb lennék az üzem vezetőivel szemben...” vagy: „De jó lenne ismerni ennek az anyagnak a tűzzel, vízzel stb.-vel szembeni viselkedését, mert akkor nem kelne mindig és teljesen az üzem mérnökeinek véleményére támaszkodnom...”

Sok esetben előfordul, hogy egyes elvtársak az eljárásaiknál tanúsított felületes tudásukkal inkább hagyják megcsorbítani a tűzoltóság tekintélyét, egyedül küszködnek és végül tipushatározatot készítenek egy-egy üzemről, egy-egy újonnan épülő gyárról — ahelyett, hogy az idevonatkozó szakirodalmat tanulmányoznák.

Mindez azt bizonyítja, hogy elvtársaink közömbösek az állam gondoskodásával szemben. Pedig hatósági jogkört gyakorló parancsnokok és tiszttek, területi továbbképzést vezetők, sőt iskolai előadók is jól felhasználhatják a könyvtár szakmai és műszaki ismereteik fejlesztésére.

Tűzoltó elvtársaink tehát ne sajnálják a fáradságot, keressék fel az Országos Tűzrendészeti Szakkönyvtárat — olvassák, tanulmányozzák a tűzoltósággal és a tűzrendészettel kapcsolatos szakirodalmat, mert ez komoly segítséget nyújt munkájuk elvégzésében.

A taktikai gyakorlatok jelentősége

A tűzoltóság feladata és munkavégzésének területe rendkívül széleskörű, hogy az üzemek, létesítmények tűzvédelmét biztosíthassuk, elegendhetően mélyen, hogy a parancsnokok és a beosztott tűzoltók egyaránt a követelmények megfelelően emeljék politikai és szakmai tudásuk színvonalát.

Ha gyakorlati munkánkat figyelmesen megvizsgáljuk, azt tapasztaljuk a megelőző tűzrendészeti munka javulása mellett a mentő tűzrendészeti munka színvonala jócskán elmaradt. Feladatunk, hogy ne csak a megelőző tűzrendészeti munkát végezzük el szakszerűen és lelkiismeretesen, hanem rövid időn belül a tűzrendészet terén is rohamos fejlődést kell elérnünk.

A BM OTP a mentő tűzrendészeti munka megjavítása érdekében a következő évben könyvet ad ki, mely a taktikai kiképzés módszereivel foglalkozik. A társulat részletesen tárgyalja mindazokat a szempontokat, amelyek a kiképzés terén e nem voltak szabályozva, és módszerben ad komoly segítséget parancsnokaink. A taktikai gyakorlatok során akkor érhetünk el jó eredményt, ha parancsnokaink maradéktalanul végrehajtják a kiadott utasításokat és szempontokat.

A taktikai gyakorlatok jelentősége elsősorban az, hogy — megfelelő kiképzés és gyakorlatozás után — sokkal szakszerűbb lesz a beavatkozás, és ezáltal lényegesen csökken a károsodás. A gyakorlatokon keresztül érhető el továbbá, hogy a parancsnokok, mind a beosztott tűzoltók begyakorolják az elméletben tanultakat és azokat a tűz-, valamint a károsodások alkalmával fel tudják használni a nyesebb munka végzése érdekében.

Melyek azok a főbb hibák, amelyek a taktikai kiképzések alkalmával előfordulnak? A hiányosságok csúfjai már a tematikában megtalálhatók. A felületlen szelektált tematika kihatással van az egész évi munka menetére. A jó munka függ a helyi viszonyoknak megfelelő témakörök kiválasztásától, a parancsnokok lelkismeretes felkészülésétől és attól, hogy beosztott tűzoltóink érdeklődését, figyelmüket milyen mértékben tudják felkelteni.

A taktikai gyakorlatokat elméleti foglalkozások előzik meg (előadás, előtanulás és osztályfoglalkozás). Parancsnokaink nagyon sokszor ezekben az elméleti foglalkozásokban csak „szükséges rosszat” látnak. Ezt abból is megállapíthatjuk, hogy parancsnokaink több esetben nem készítik el az előadás vázlatát, vagy tervszerűtlenül vezetik le az osztályfoglalkozást. Igen sokszor előadásvázlalatot készítenek a gépirónó elvtársakkal úgy, hogy a rendelkezésre álló irodalomból kinyerik az anyagot. Ez a módszer nem jó, sőt megengedhetetlen! Parancsnokaink komolyan a taktikai kiképzést és azok elméleti foglalkozásait tekintsék a taktikai gyakorlatok előfeltételeinek, alapjainak.

Mint már említettük, az elméleti taktikai foglalkozások előkészítői a taktikai gyakorlatoknak. Hogy a támadási gyakorlat sikerüljön, ennek feltétele még az, hogy milyen szerelési gyakorlatokat ütemezzünk be és azokat hogyan hajtsuk végre. Vegyük figyelembe parancsnokaink, hogy milyen téma szerint lesz a következő gyakorlat és a támadási gyakorlatok előtt olyan szereléseket ütemezzenek be, amelyek a gyakorlattal szorosan összefüggenek, s amelyeket a beosztott tűzoltók is tudniuk. Ilyen módszerrel a szerelési gyakorlatok is előkészítői lesznek a támadási gyakorlatoknak, mert beosztott tűzoltóinkat megtanítjuk az adott téma a felszerelésekkel való helyes bánásmódra.

A támadási gyakorlatok levezetésével kapcsolatosan még több hiányosságot tapasztalhatunk. A támadási gyakorlatok (begyakorló, ellenőrző) sokszor egy és ugyanabban a helyen különböznek a szerelési gyakorlatoktól. Ez érthető is, mert a taktikája udvarán nem lehet megtanítani azt, hogy egy-egy üzemben, létesítményben milyen nehézségek fordulhatnak elő, nem lehet szert tenni az üzemre vonatkozó helyismeretre stb. Parancsnokaink nagy része arra hivatkozik, hogy menni kell az üzembe, de nem tudják biztosítani a híradást, s így mi lesz, ha valahol tűz keletkezik. A megoldás pedig egyszerű: a támadási gyakorlatokat olyan tűzveszélyhelyzetekben kell megtartani, amelyekben indokolt. Ezek az üzemek viszont mindig rendelkezzenek távbeszélővel.

Ahhoz, hogy mentő tűzrendészeti munkánk színvonala emelkedjen, elégtelen követelmény, hogy minden támadási gyakorlatot üzemben, létesítményben tartunk meg. Amennyiben ezt biztosítottuk, akkor — a helyi viszonyok és a támadási gyakorlatok figyelembevételével — mindig lesz mód a gyakorlat bonyolultságának növelésére. Az üzemben tartott gyakorlat során mind a parancsnokok, mind a beosztott tűzoltók megszerezik a szükséges helyismeretet és a gyakorlatokat is kedvvel hajthatják végre.

A helyesen levezetett támadási gyakorlat sokszor fényt derít nemcsak a támadási gyakorlatok levezetésére, hanem a megelőző tűzrendészeti hiányosságokra is. Ebből az következik, hogy a támadási gyakorlatokat igyekezzünk minél előbbettké, a valóságot minél inkább megközelítőkké tenni, abban az esetben mind nagyobb jelentőségűek lesznek a gyakorlataink.

A taktikai gyakorlatok sikere azonban nem csupán a parancsnokok általános tudásától és szakmai tudásától függ. Sok esetben tapasztaljuk ugyanis, hogy a beosztott tűzoltóink nem viszonyulnak jól az oktatás kérdéséhez. Márpedig a taktikai gyakorlatoknak sem mindegy, hogy ismerik-e a területen levő üzemeket és rendelkeznek-e a szükséges szakmai ismeretekkel. Annál inkább fontos ez, mert beosztott tűzoltóinknak igen gyakran ütemképpen kell dolgozniuk, ezért nem mindegy, hogy a beosztott tűzoltók hogyan tesznek eleget.

A beosztott tűzoltó elvtársak jegyzeteljék le és tanulják meg mindazt, amit a parancsnokuk megkíván, s amit egyre fokozódó kötelességük végrehajtásához előír. A gyakorlatokat mindig vegyék komolyan és soha ne riadjanak a nehézségektől.

A parancsnokok lelkiismeretesen tanulmányozzák át a taktikai ismeretanyagot, és a gyakorlatok tematikáját, a kiadott irodalmat és utasításokat, s azok alapján végzik a taktikai kiképzést. Azokat a feladatokat, amelyek a második öt éves terv részünkre megszab, csakis a mentő tűzoltóság munkájának színvonalának emelése érdekében, javításával oldhatjuk meg szakszerűen a gyakorlatok során.

Miért nem érvényesül minden egységnél „A tűzoltás szabályzata” a tüzek oltásánál?

Az Országos Tűzrendészeti Parancsnokság az egységek eredményesebb beavatkozása érdekében — a gyakorlati tapasztalatok összegyűjtése alapján — 1935 januárjában kiadta „A tűzoltás szabályzatát”. A szabályzat fő célja, hogy a tűzoltás szakkeresésének megjavításán keresztül — az egységek irányításával összefogott erők és eszközök célzatos felhasználása mellett — a tűnkárosodás csökkentésével még hasznosabban segítsük népgazdaságunkat.

A taktikai gyakorlatoknál és a tűzesetnél a beavatkozásban meglévő hibák mellett arról győződhettünk meg, hogy elvtársaink magukévá tették a tűzoltási szabályzat célkitűzéseit. Ennek nyomán mentő tűzrendészeti tevékenységben keresztül ez évben is csökkentették a károsodás mértékét. Mindez arról tanúskodik, hogy elvtársaink harckészsége megőrződött, s a tüzek oltásánál a támadási harcmodor egyre inkább jellemzővé vált. Ez a tény a tűzoltási szabályzat legteljesebb eredménye.

A szabályzatot a leghasznosabbjában a budapesti osztályparancsnokság területén alkalmazták. Ez nemcsak a kárérték csökkentésében, hanem a tüzek szakkeresés oltásánál is megmutatkozott.

Az eredmények a jól működő egységeket megerősítik, a gyengébbeket pedig jobban munkára serkentik. A hibák feltárisásával érzékelhetőbben lehet a munkát javítani.

A tűzoltási szabályzatban foglaltak számos egységünknek munkamódszerré váltak, de emellett találatok olyan egységparancsnokok is, akik nem követték a szabályzat betartásában.

Minden parancsnok elvtársnak látnia kell, hogy a továbbképzési utasítás — a taktikai gyakorlatokra utaló részének — „hanyagolásával, a tűzoltási szabályzatban foglaltak mellőzéseivel nem lehetséges a tűz eloltása „még abban az állapotban sem, amelyben a kiterjedés időpontjában volt”. Más szóval: a mulasztást elővető parancsnok elősegíti a növekvő árosodást, így méltatlanná válik a társadalmi tulajdon és a dolgozók személyi tulajdonának megfizető védelmére.

A tüzek oltásánál tapasztalható hibák köre a gyakorlati kiképzésre vezethető vissza. Többször tapasztalható, hogy az egységparancsnokok a gyakorlat levezetésére való felkészülést, a gyakorlatok levezetését és levezetését átadják másoknak anélkül, hogy a gyakorlatot levezető felkészülését ellenőriznék. Pedig nem elég tervek formális „látatkozása”, mert ezek elvtársaink munkaminősége nem fejlődik.

A támadási gyakorlatok színvonala általában azért alacsony, mert egyes parancsnokaink csak látszatra folynak bele az ilyen irányú munkába.

A támadási gyakorlatok megtartásánál árvalítottunk a kezdeti nehézségeken. Mind kevesebb azoknak az egységparancsnokoknak a száma, akik „objektív” okokból hivatkozva, elhalasztanák a tervbe vett gyakorlatot. Ellenben még mindig elég gyakran tapasztalható ezen a területen a „naradi” gondolkodás. A támadási gyakorlat tervezésénél alapvető hiba, hogy parancsnok elvtárs meg szokásból érejen „nem merik” igénybe venni a teljes erállománnyal s csak egy szent vetnek be feladat megoldására. Nem ritka az olyan osztott tiszti elvtárs sem, aki támadási gyakorlatok alkalmával egy rajnál többet még nem dolgozott. Ezek a körülmények tovább veszélyt rejtenek magukban, mert árvalatják, hogy az egység beosztottjai a

káreset leküzdéséhez szükséges részletes tapasztalatokat megszerzzék, s így nem válik lehetővé, hogy az egység bonyolult feladatot végezzen, de végso fokon a parancsnok sem szerzhet reális benyomást az egysége ütőképességéről.

Több egységnél megvizsgáltuk a támadási tervek készítését, ellenőriztük a gyakorlatvezető felkészülését s a gyakorlatok levezetését.

Találtunk olyan — a parancsnok által jóváhagyott — támadási tervet, amely mellett, hogy csak egy feltevést tartalmazott, mind a feltevésben, mind a megoldásban, szakszerűtlen volt.

Például Borsod megye egyik elosztályánál egy gépalomás asztalosműhelyének tűzét feltételezték fel, ahol — a feltevés szerint — a felderítést megakadályozta az ajtón kivágódó szűrőráng. Megoldásként a feltételezett tüzet porral oltó kézi tűzoltókészülékkel oltották el. A támadási tervek készítésénél több esetben is megállapítottuk, hogy nem veszik figyelembe a tűzoltási szabályzat előírásait. Az irreális feltevések, a hibás megoldások nagymértékben rontják a beosztottaknak a feladatokhoz való hozzáállását.

A jó támadási gyakorlatoknak előfeltétele, hogy a „Tűzoltás módszertana” c. szakkönyvben és a „Tűzoltás Szabályzatában” foglaltakat a tűzoltó, a tiszthelyettes és tiszti elvtársak maradéktalanul elsajátítsák.

Amíg ezen a területen az elméleti felkészülés nem előzi meg a gyakorlatot, addig a tüzek oltásánál a szakszerűségben sem lesz tapasztalható mélyreható változás.

A támadási gyakorlatok végrehajtásánál hiányosságként merül fel több egységnél a helyismeretben való járatlanság. Ennek következménye a bizonytalan, kapkodó és célszerűtlen munka mind a tűzoltásvezető, mind a beosztottak részéről. A hiány forrása az, hogy a taktikai tervet készítő elvtárs nem a helyszíni tanulmányozása után állítja össze a tervfeladatot. Így több esetben csak a gyakorlat levezetésénél derül ki, hogy lényeges körülményeket nem vettek figyelembe.

Le kell sügerezni, hogy a helyismeret megszerzése mind a támadási gyakorlatok levezetésének, mind a tüzek szakszerű oltásának alapfeltétele.

Több egységparancsnoknál visszatérő jelenségeként mutatkozik, hogy a támadási gyakorlatok megtartását csak ellenőrzi, de magát a gyakorlatot nem vezeti le. Ennek következménye, hogy az alacsonyabb beosztású tisztek, tiszthelyettesek nem tudnak megfelelően fejlődni, egyszerűen azért, mert nincs kitől tanulniok. Ugyanakkor az ilyen parancsnok egyre bi-

összegezve: pártunk novemberi határozata is arra utal, hogy — pártossággal és még nagyobb odaadással épülő szép hazánk fejlődése érdekében — hársítunk el utunkból az akadályozó körülményeket, tanuljuk meg a károsodás leküzdésének fegyverét használni és váljunk a szakmánk mestereivé.

A tűzoltási szabályzat eszköz, amelyben foglaltakat a rendszeres gyakorlatok alkalmával kell megtanulni, s ahol a tüzek oltásánál nem érvényesül a szabályzat, annak oka az, hogy a támadási gyakorlatok levezetésénél sem követelték meg.

Pártunkat és népünket azzal segítjük a politikai és a gazdasági célkitűzések megvalósításában egyaránt, ha a szakmánk mestereivé válunk. Számunkra ez most a legfontosabb!

zonytalanabbá válik az egység irányításában. Ilyen esetet tapasztaltunk például Heves megye egyik elosztályánál, ahol a parancsnok az elmúlt évben csak „láthatatlanul” volt jelen a támadási gyakorlatoknál, arra hivatkozva, hogy jelenléte megzavarja a beosztottakat. Az ilyen érvelés hamis, mert a tűzoltásnál nem lehet a beosztottak munkáját parancsnok irányítása nélkül elképzelni.

A felsorolt hiányok fő akadályai annak, hogy a tűzoltó elvtársak a fokozott követelményeknek megfelelően a lehető legjobb hatásokkal végezhessek el mentő tűzrendészeti feladatukat.

A tűzoltási szabályzatban foglaltak begyakoroltatásának hiánya hátrányos és káros helyzetet teremt a tüzek oltásánál. Ennek alátámasztására csak egyetlen tüzeset példaként kívánjuk megemlíteni. A Fejér megyei osztályparancsnoknál területén — üzemi tűzoltósággal rendelkező vállalatnál — rakbirtúzt kellett kezelni. Az üzemi tűzoltósági parancsnok nem ismerte a tűzoltási szabályzatot, s a szakismeret hiányában egységét „passzív védelemre” állította be. A helyszínre érkező állami tűzoltóegységek parancsnokai sem tettek intézkedést — annak ellenére, hogy 6 rajnál is több dolgozott — a vezetési törzs kialakítására. A tűzoltás vezetője nem tájékozódott a rendelkezésre álló erők mennyiségéről, a létszámhelyzetről, s nem volt tájékozott a beavatkozás különböző mozzanatairól. A károsítást helyett nem osztották fel harci szakaszokra és a helytelen beavatkozáson sem változtattak. Így irányítás nélkül a rajok — becsülettel dolgozó beosztottal — nem tudták kintakítani a fő csapás irányát, s mindezen lényeges hibák következménye az igen magas összegű károsodás volt.

A fennálló hiányok megszüntetése érdekében az egységparancsnokoknak — különösen az osztályparancsnokoknak — keresniük kell a lehetőséget, hogy minél több gyakorlatot vezethessenek le, mert csak ezáltal válik szakszerűvé és magabiztossá tűzoltásvezető-munkájuk. Ugyanakkor a szabályzat betartása biztosítja, hogy a tűzoltásvezető ne az események után kullogjon, hanem irányítson és előzze meg a fejleményeket.

Meg kell jegyezni valamennyitűnknek Sztálin elvtárs 1935. májusában mondott tanítását: „Azelőtt azt mondtuk, hogy a technikától függ minden... Ez igen helyes. De ez még korántsem, távoztól sem elegendő. Ahhoz, hogy a technikát mozgásba hozzuk és fenélig kihasználjuk, olyan emberekre van szükségünk, akik meg tudják tanulni és teljes hozzáértéssel ki tudják használni ezt a technikát. A technika a hozzáértő emberek nélkül holt dolog. A technika az olyan emberek kezében, akik urai a technikának, csodákat művelhet és kell is, hogy műveljen. Ezért kell a régi jelszót... most új jelszóval felváltani, ezzel a jelszóval: minden a káderektől függ. Ez most a legfontosabb...”

VII.

Kievben az Ukrán Szovjet Szocialista Köztársaság fővárosában viszonylag csak rövid ideig tartózkodtunk, de a műsor mégis nagyon gazdag volt és jelentékenyen hozzájárult ahhoz, hogy a Szovjetunió tűzvédelméről teljes képet nyerhettünk. Eddigi ismereteinkhez ugyanis még további részletes tájékoztatást kaptunk az önkéntes tűzvédelmi szervezetek életéről és munkájáról, melyeknek a tűzvédelem rendszerében nagyon jelentős szerepük van.

A kievi elvtársak, az Állami Tűzrendészeti Felügyelőség és az Önkéntes Tűzvédelmi Szervezet dolgozói az Állami Tűzrendészeti Felügyelőség klubhelyiségeiben ünnepi búcsúestet rendeztek tiszteletünkre. A klubhelyiség tágas termét az utolsó székig megtöltötték a tűzvédelem dolgozói és családtagjai. Az Ukrán Szovjet Szocialista Köztársaság belügyminisztériumához beosztott tűzvédelmi szervezet igazgatóságának parancsnoka küldöttségünket szívélyes szavakkal mulatta be az ünnepi estély részvevőinek. A bemutatás után kölcsönös ajándékesere következett. Gyönyörű csokrokat, Kiev város albumait és Ukrajna Oroszországgal való egyesítésének 300 éves évfordulójára kiadott jelvényeket kaptunk ajándékba a kievi tűzoltóktól. Megköszöntük a szíves fogadtatást, a felejthetetlen vendégszeretetet és a viták, tanácskozások alkalmával szerzett értékes tapasztalatokat. Ezután a tűzvédelem igazgatósága parancsnokának és az önkéntes tűzvédelmi szervezet városi választmányáa elnökének átadtuk ajándékainkat és a mintatűzoltó-jelvényt. A rengeteg ajándék közül, melyeket a Szovjetunióban kaptunk, ime néhány: A leningrádiak olyan kamposlétára kicsinyített mását ajándékoztak a csehszlovák tűzoltóknak, amilyen a rohamosztatok gyakorlata folyik; a kieveiktől viszont — akik három részből álló tolélőtra segítségével a hármasdiák emeletre való feljutásban a kettes csoport öszszövetségű rekordjának birtokosai — ennek a létrának gyönyörű modelljét kaptuk meg. A kievi bajnokkettős ideje 15 másodperc, és eddig még nem múlták felül őket.

A hivatalos rész után Kiev város tűzoltó-művészegyüttesének műsoros fellépése következett, melyet külön erre az alkalomra állítottak össze a nagyszámú művészegyüttes gazdag műsoranyagából. A Szovjetunióban sok hasonló együttes van, minden nagyobb városban legalább egy. Műsorukat a polgárok tűzvédelmi nevelésére irányítják és mindig a hallgatóság érdeklődési köre szerint állítják össze. Eljárnak a gyárakba, fellépnek a kultúra és

pihenés parkjaiban, s el-ellátogatnak — főleg az aratás előtt — a kolhozokba is. De szerepelnek iskolákban is, és a városi lakosság számára gyakran nagy tereken adják elő műsorukat. Az együttesek művészi színvonala magas. Műsoruk tarka és érdekes anélkül, hogy bármit is engedne abból az eszmei harciasságból, mely szükséges ahhoz, hogy a kormány és a párt által a tűzvédelem számára előírt feladatok teljesítésére megnyerjék a tömegek cselekvő segítségét. Ebben tehát lényegesen különböznek a mi együtteseinktől, amelyek feladataiknak csak egy részét látják el azzal, hogy fellépéseik művészi szempontból megfelelnek.

Az együttes vezetője üdvözölte a csehszlovák küldöttséget és mindannyiuk legszívélyesebb üdvözetét tolmácsolta a csehszlovák tűzoltóságának. A kétórás műsor gyorsan pergett. Szellemes bemondó kapcsolta egybe a megelőző tűzvédelemről szóló népszerűsítő számokat. Nagy sikere volt a komikusnak és a bűvésznek, valamint egy tűzoltó testvérpárnak, akik mesteri módon bántak a harmonikával. De kitűnőek voltak a többiek is. Az egyik örmeester baritonhangja pl. olyan kiváló, hogy nálunk bizonyára megállná helyét bármelyik operaszínpadunkon. Az önkéntes tűzvédelmi szervezet városi titkárságának egyik hivatalnoknője kedves alt hangján költeményt szavalt Nyugat-Németország lakóainak az amerikai megszállókkal szemben érzett gyűlöletéről. Nagy sikere volt annak a számnak is, amelyben a bűvész bemutatta a felelőtlen és fegyelmezetlen dohányost. Partnerének minden figyelmeztetése után elhajtja ugyan a cigaretát, de csak azért, hogy bűvészi csel útján ismét égve láthassuk a szájában. A jelenet egy énekkettőssel fejeződik be, mely élesen bírálja a fegyelmezetlen dohányosokat. Emellett a saját munkájuk bírálata is fontos helyet kapott a műsorban. A komikus pl. bírálta a tűzvédelmi hirdetmények egyikét, amely szárazsága miatt nem keltette fel a közönség figyelmét és ezért hatás nélkül maradt. Vajon, hogyan bizonyította be a művész, hogy az Állami Tűzrendészeti Felügyelőség irányelvei veszedelmesen „szárazak”? Az irányelveket tartalmazó körlevélből zacskót készített és ebbe vizet töltött. Amikor a vizet ki akarta önteni a zacskóból, kiderült, hogy a zacskó üres. A közönség zúgó tapsa mellett azután megállapította, hogy a szárazság miatt élvezhetetlen körlevélnek nemcsak a közönség, de még a víz is áldozata lett...

A táncegyüttes néhány ukrán táncra következett a műsorban, majd az énekegyüttes szerepelt, mely többek között elénekelt a „Tancuj, tancuj, vykrucaj” című szlovák népdalt. Ezt a dalt az

Alexandrow-együttes tette népszerűvé. Számtalanszor hallottuk, így pl. a leningrádi Kirov-stadionban tünk labdarúgó-mérkőzésre, a rápett meg vele bennünket, majd kovban az Intourist szállodájában csora közben játszott a nagyon szíves zenekar, sőt egy szólólista el is énekelt. A mostani műsorban is viharos tempóban talmazta a dalt, úgyhogy több mint meg kellett ismételnem.

Az egyes műsorszámokat öszszelemes bevezetőkből megtudtuk a tűzesetek fő előidézői, amely mindig gondot okoznak a kievei tűzoltóknak. Ezek közül itt is — nemcsak nálunk — első helyen állnak a gyerekek. Róluk szól a kedves szám, de erről beszélt a műsor is, amikor az Állami Tűzrendészeti Felügyelőség egyik felügyelője általános nagyszerű zenekar fellépését konferálta. Ez az együttes is beosztott műsorába néhány cseh népdalt helyezett, ilyen pillanatokban mindig figyel bennünket az egész műsor, hogy vajon milyen hatást vált ki a műsor. Ilyen kedves, meglehetősen környezet és légkör volt a klubban. Elmondottam már, hogy szovjet emberek milyen nagyszerűek a déglátók. Mindegyik szinte volt az alkalmat, hogy ellesse valaki a kíváncsagunknak legalább a lehető leggyorsabban sithesse. Itt is tanúi voltunk a kelésnek, amely jellemzően a kievi tűzoltók szíves vendége. A teremben nagy hőség volt, a talában ebben az időben Ukrajna. Az első sorba ültettek bennünket ablakkal szembe, amelyet nem lehet kinyitni. Vágyakozó pillantásokat tettünk az ablak felé és megpróbáltunk amit legyezőnek használhattunk igyekeztünk szenedésünket erőtleníteni. A szünet alatt a parancsnok a jeges limonádéra csaltak ki beültetés és a terembe való visszatérést megállapítottuk, hogy az első sorban a székek — nagy fáradságú úgy rendezték át, hogy friss kerültünk, mely a nyitott ablakvetlen közelről áradt be. Ezen a feletti zavarunkat a terem műsoráról kedves mosollyal kísérték.

A legnagyobb meglepetést végére hagyták. Egy tűzvédelmi kulat örmeistere lépett fel a színpadra — egy a sok ezer közül, aki a szlovákiaiában a hitleri katonasággal harcoltak és akik megszállt városok zánkat a fasiszta rabszolgaság bűnténye a szovjet ember öszszelomása volt a hazaszeretetről, mely amely egyben a csehszlovák tűzvédelmi a szovjet tűzoltókkal öszszekötött hiddá válik.

(Folytatása következik.)

OTTHON ABASÁRON

Tűz van az abasári borban, színe is hasonlít a gyenge áng rózsás pírjához. A kőolaj ínyét meglepi a magáttikáló bor, és aki csak egy értelmű kortyra bátorkodott, gyorsan lehajítja az egész pohár-ávalót. Mondják, hogy hajdani égi időkben tűzokádó hegycsúcsok voltak itt a Mátra karéjában, amikor a Föld elhagyta a csikóvéket, ezek a vulkánok megjuhászkoztak, alábbragyogtak a virtussal. A tűzük azonban nem hamvadt el, csak éppen jószágos tűzzé változott a borban fészkel, az abasári mektárt gyűjti meg.

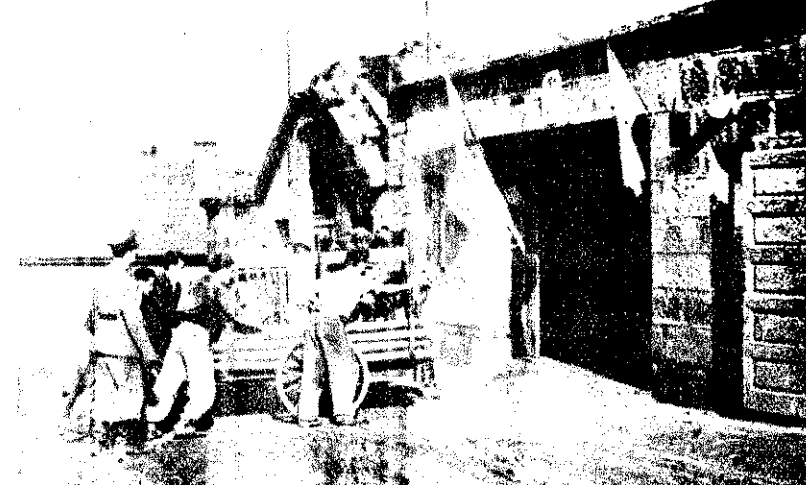
Először február derekán csószoltgattuk Eperjesi Jánossal a pince félhomályos mélyén az abasári ízeit. Két hold szőlőermése nyugodott a glédában a csikó gőnci hordókban s az első szőlő pohár után mondta el a vendéglátó az abasári tűz

a bortermő, a Pipis, a Cibika, amott a Pusztapallag és a Rókus dűlői mutatták magukat. Innen vigyázták Abasár vagyónát, erről a kicsinyke dombról — az önkéntes tűzoltók.

Es jól vigyázták. Krónikáján van az ő több évtizedes munkájuknak, és ez a történet telis-tele tűzoltódicősséggel. Otthonokból, szérük alól, kazalokból üzték ki a garázda tüzet, amely olykor lázadva belekapott a tetőkbe, szalmába, szérük kincésébe.

Megnéztük közelebről is az otthont, bár alig fértünk az asztal körül, fal melletti lócákon ülő és erre-arra állingáló emberek között. Sokan voltunk, legalábbis úgy tűnt, mintha sokan lennének. Kicsi volt az akkora család otthonának, mint az abasári tűzoltóság.

Szerettük, igaz, de azért nem volt olyan nap, hogy el ne mond-

Az ünnepet követő napon a testület tagjai beköltöznek új otthonukba

ezt maguknak. Aki bátran szembezáll a tűz fúriával, nem torpan meg az építés férfias feladata előtt sem. Hozzáfognak nemsokára, és majd ősz táján levelet kapok tőlük, hogy elkészültek. Akkor ne tétováz-zam, jöjjenek el hozzájuk a házatavásra.

Október közepén már kez- zemben volt a meghívó, ez adta

Otthont kapott az önkéntes tűzoltóság, ami azt jelenti Abasáron: új otthont kapott a falu. Majdnem egyenlőségjelet tehetünk a tűzoltóság és a falu közé. Annnyira összefonódott ez a ket-tő, annyi szál fűzi össze, annyira nélkülözhetetlen a falu életéből, hogy nem tűzds ez az egyenlőségjel. Erről beszélt az avatóünnepen az abasári párt-titkár s hozzátette, ami minden közelj és távoli vendég kíván-sága volt: — Legyen ez köz-pontja a mi falunk kulturális életének.

Úgy mutatkozik, hogy az lesz, kultúrközpont.

Tavasz óta tanulgat, gyakorol egy kis muzsikustársaság: ifjak, idősebbek, zenekart szer- tésnek alapítani. Mert van- nak itt régi muzsikusok, külö- nösen az Új Élet termelőszövet- kezet öregei értik a hangszerek művészetét, de elkelve egy ifjak- ból álló zenekar is. Amelyik megtanulná az új dalokat és mai nótákat játszana a táncosok lába alá.

Lesz itt táncestély is a köze- ledő Farsangon és a nap cse- desebb óráiban olvasó emberek ülnek majd körül a tűzoltóotthon asztalát. Itt a könyvtár, van választék jó olvasmányban. Vereczkei János tűzoltóőshad- nagy adta át az avatási ünnep végén az abasári könyvtár ki- egészítésére szánt újabb könyv- ajándékokat. Felcsillanó szemmel fogadták a könyvekkel teli jó- kora csomagot, és percek múl- tán már kézben volt mindegyik kötet.

Kétszer jártam Abasáron, de elmelegyek majd harmadszor is — jövőre... Amikor majd az emeletet avatjuk...!

A tűzoltószertár — a községi kultúrház alapja

A községi tanács elnöke átadja rendeltetésének az új szertárt

örténetét, a kialudt vulkánnal és a kigyúlt borral...

— Tűzes falu ez — állapítom meg tanulmányul, de ezt a megajelentést Eperjesi mindjárt megcáfolta.

— Éppenhoggy nem tűzes. Job- ban ráillene az a nevezet: tűz- oltók falva!

Meg is magyarázta, miért. Nagy a becsülete az önkéntes tűzoltóságának ezen a környéken és az abasáriak különösen je- keskednek a tűzvédelemben. Majd minden családban akad valaki — férfi, ifjú, lány, gye- rek — aki részt vesz a tűzelhár- títás és oltás közös munkájában. Erős családba tömörültek ezek az önkéntesek, és otthonukban egy hét alatt szinte az egész falu megfordul.

Ez az otthon a szertár tőszom- ruzásában egy dombocsa te- tején húzódott meg, tetejéből egy hosszú pillantással végig- látható nézni a buckás-hegyes Gyöngyös-melléki tájon. Szi- vorúan emelkedett a Sári hegy,

ták volna: — Kinőttük ezt az otthont, elkelve egy nagyobb...!

Egy akarattal voltak ebben is, mint minden egyben. Kellene egy új szertár, meg terem- nyi szoba nekik, ahol ké- nyelmesebben gyűlhetnének össze, többen megjárnának.

Akkor — februárban —, már túljutottak az otthon áhításán és a panaszokon. Elhatározták, hogy az új szertár és otthon megépül, méghozzá az idei ősz- re. A szüreti mulatságot már itt lehet majd megtartani...

Eperjesi János akkortájt oda- vetett rajzon meg is mutatta, hogyan tervezik. A kilátódomb alsóbb lejtőjén emelnék a kö- zösség házát, szertárt, kultúrter- met. Ez lesz készen őszig. Az- tán jövőre megint nekilátnak és emeletet húznak a tetejébe: műsoroknak, előadásoknak, színpaddal és öltözőkkel.

Jól megnéztük ezt a ceruzás terverajzot, dicsértük és csodál- tuk azt a lelkesedést is, ahogyan a helybéliek fogadkoztak, hogy a maguk erejéből felépítik ők

Micskó ezredes elvtárs elismer-ően nyilatkozott a jó munkáról

tudomra, hogy nem késlekedtek az abasáriak. Október harmin- cadikán meg ámulva és must- rálgatva nézegettem sokadma- gammal a vörösköves épületet, amely minden porcikájában, téglájában az önkéntes tűzoltók alkotóerejét, hivatásuk szere- tetét dicsőítette. Pestről tűz- oltózenekar érkezett az avatási ünnepségre és teherautókon, személygépkocsikon a távoli vendégsereg: Micskó Rudolf ez- redes elvtárs, tűzoltótisztek és hőmpölyögve a helybéli lakos- ság. Sokan voltunk, de amikor az ünnepségre szólították a kö- zönséget, mindenki elfért oda- bent. Még a tűzoltózenekarnak is jutott hely, a báméskodó kis- gyerekek is kaptak egy jókora sarkot — nem szorongott senki, elfértünk.

Ünnep volt ez a falunak, olyasféle, mint amikor önmagát ajándékozza meg valaki. Sok munka kellett az építkezéshez, de most büszkén mutathatnak a rangos házra, elmondhatják: — Mi építettük!

A biztonságos gépkocsivezetés NEMHÁNY FONTOS KÉRDÉS

visszakapcsolni. Ha vissza is kapcsolnak, ezt már legtöbb esetben későn teszik — s ezzel is újra, meg újra megkínózzák a motort. Egyébként az a legszomorúbb, hogy a kiképzők közül is igen sokan azt vallják, hogy ez a módszer helyes, mert kímélik vele a motort. Sőt, a „kínzásról” homlokegyenest ellenkező, persze ferde nézeteik vannak! Azt a vezetőt nevezik motorgyilkosnak, aki minden egyes sebességi fokozatba való kapcsolás előtt annyira meghúztatja a motort, illetve a gépkocsit, hogy kapcsolás után a motor kedvezőbb fordulatszámmal minden erőltetés nélkül tudja tovább fokozni sebességét. Mivel a fordulatszám így az átlagosnál, a megszokottnál jobban felfokozódik, a tévhitben élők azt mondják: „Bőgetik a motort”... Valójában pedig ez a helyes, és döntő fontosságú, hogy a vezető erős kanyarban vagy emelkedőn idejében visszkapcsoljon és ne várja meg, míg a kocsi annyira lelassul, hogy visszakapcsolás után a motor jó ideig kínlódjék, amíg a kedvező fordulatszámot elérve, a kocsi újra felgyorsulhat.

Kevesen veszik figyelembe a motornak azt a jellegzetes tulajdonságát, hogy csak fordulatszámon felül van kellő forgatónyomatéka és ez a forgatónyomaték a maximális fordulatszámot megközelítő értékig emelkedik. Ennek a következménye tehát, hogy a kocsi súlyával terhelt, illetve az azt húzni kényszerülő motor normális körülmények között egyáltalán nem „szenved” és „nem pörög túl”, még akkor sem, ha a fordulatszámot időnként a maximumot megközelítő értékig fokozzuk. Persze, szükségtelen minden sebességi fokozatban ennyire növelni a fordulatszámot, de a vezetőknek ezzel kapcsolatos helytelen módszerén feltétlenül változtatni kell.

Ennek — a magyarázaton kívül — az az egyetlen célravezető módszere, hogy a halásukat szoktassák hozzá ahhoz az egészséges hanghoz, amit a kellő fordulatszámmal járó motor ad. Szoktassuk le a vezetőket a valóságos kínzásról és arról a tévhitről, hogy az egészségesen forgó és húzó motor „bög” (természetesen mindez nem

vonatkozik a terheletlen motorra).

Még egy érv a tévesen „kímélete” hitt vezetési mód ellen: Az alacsony fordulatszámmal járó motor átlagon melegszik, ezzel szemben sem a víz az olaj nem kering benne kellő sebességgel, tehát éppen akkor csökken a hűtési hatás, amikor legnagyobb szükség lenne rá.

Kanyarvétel

A kanyarvétellel és befordulással a kocsik hadilábon állnak. Nem a szabálytalan végrehajtott befordulásokról, hanem a kanyarvételről van csak szó, hanem arról, hogy a vezetők nagy része kanyarba hajtáskor a kormány, a sebességváltó, és nemkülönben a fék használatával kapcsolatban a legképtelenebb műveletet végrehajtja.

Vegyünk pl. egy 40 km-es sebességre kanyarhoz érkező tehergépkocsit és nézzük meg a vezetőt. A gázt csak közvetlenül a kanyar előtt veszi le; a kanyarba még nagyon érzi a sebességet, tehát kez és egyidejűleg kinyomja a tehergépkocsit. Közben a kocsi — akaratlanul — kissé kihúzódtott az útról. A kanyar kellős közepén tehát hirtelen visszarántja a kormánykereket, s így „ügyesen” megbillentette a kocsit, van a nehezén és sebessége is lecsúsz kb. 15 km-re, most felengedi a tehergépkocsit és jól beletapos a gázba a motor pár méterre keresztül remegni kezd és miután végleg egyenesbe áll, már nem köti le teljesen a figyelmeztető kormányzás bonyolult művelete, „meggyelmez” a már végsőket vonagló kocsit és visszakapcsol... Ilyen és hasonló „mutatvánnyal” már nemcsak az esetben kápráztatott el bennünket a zetszerű vezető. Az ismertett példák összesűrített hibák gyökeresen hatók, kiküszöbölhetők a következő gondolat betartásával: „Nem hajthatok kanyarba elég lassan és nem hagyhatok a kanyar utáni gyorsan, hogy hirtelen ne következhesse.” Ez a megállítható irányt szab a kanyarral kapcsolatos talánosabb feladatok betartására, nemcsak a kanyar előtti visszakapcsolás, hanem a kanyar utáni fokozatos sebességváltás végrehajtására.

Sok vezető — még több éves gyakorlat után is — hajlamos a kanyarban a sebességváltásra és állandó problémája, hogy visszakapcsolást a kanyar előtt végrehajtsa. Ez abban jut kifejezésre, hogy három megoldást következtelenül alkalmaz, rendszertelenül alkalmazza. Bár a szabályt nem szabhatunk, de a kanyar utáni sebességváltást meg akarunk tenni az előbbi jellemzőkkel, akkor általában a kanyarba hajtás előtt, esetleg közben kell visszakapcsolni.

Tengelykapcsoló-használat és feladat

A tengelykapcsoló használatánál a fordulók hibák közül csak egyet említeni kell.

A gyakorlati tapasztalatok azt bizonyítják, hogy a helytelen vezetési mód már sok meghibásodást és gépjármű-balesetet okozott. Cikkünkben — e hiányosságok kiküszöbölése érdekében — azokról a leggyakrabban előforduló hibákról beszélünk, amelyek általában a hiányos tudású vezetőket jellemzik. Az a célunk, hogy gépkocsivezető elvtársaink okuljanak az ismertett esetekből, ne kövessenek el hasonló hibákat, s végül — de nem utolsósorban — a helyes vezetési mód alkalmazásával is növeljék gépjárműveik élettartását.

Sebességkapcsolás

A helytelen vezetési mód leginkább a sebességi fokozatok kapcsolásánál nyilvánul meg. Egyes gépkocsivezetők felkapcsolásnál — különösen a magasabb sebességi fokozatban — nem húzzák ki eléggé a kocsit, s így minden egyes fokozattal való továbbhúzás esetén erőltetik, megkínózzák a motort. Pedig a kínzásnak a motor határozott jeleit adja (remegés, csörgés, kevés vonóerő). Ez a rendszeres kínzás, erőltetés természetesen nem marad következmények nélkül. Az erőltetett motorban a dugattyú nekiszorul a hengerfalnak és ennek következtében fokozott mértékben kopog mind a kettő. Az oválisra kopott hengerek tehát főképpen az ilyen vezetési mód szülöttei. De a fő- és forgattyúcsapágyak, dugattyúcsapszegek is többet szenvednek és hamarabb tönkremennek.

Ezek a hibák azonban nem jelentkeznek azonnal és így kevesen vesznek rólok tudomást. A vezetők általában örülnek, ha a közvetlen sebességi fokozatba kapcsolhatnak és igyekeznek is minél ritkábban

Szabálytalan kanyarvétel, amely így végződött...

kor, mikor a legnagyobb szükség lenne rá, hanem a kocsit felfekvése is igen veszélyessé válik, különösen csúszós, nyálkás úton. A fékezéshez kapcsolatos legfőbb szabály, amit sok vezetőnek meg kell négy tanulnia, hogy minél ritkábban, minél kevesebbet, minél rövidebb ideig és minél kevesebb erővel nyomjuk a féket, minél jobb. A szaggatottan végrehajtott fékezéssel se essünk túlzásba. Teljesen felesleges úgy fékezni, hogy az utasokat előre-hátra rángatással bosszantsuk, a kormányt, illetve felszerelést hintáztassuk és minden egyes taposáskor a megcsúszás veszélyének tegyük ki a kocsit. Különösen veszélyes ez a művelet a nagy súlyú gépjárműfecskekendők esetében.

A szaggatott fékezés akkor helyes, ha azt a gépkocsin ülők észre sem veszik. Lejtőkön azonban határozottan ragaszkodunk a motorfékhez.

A gázadás

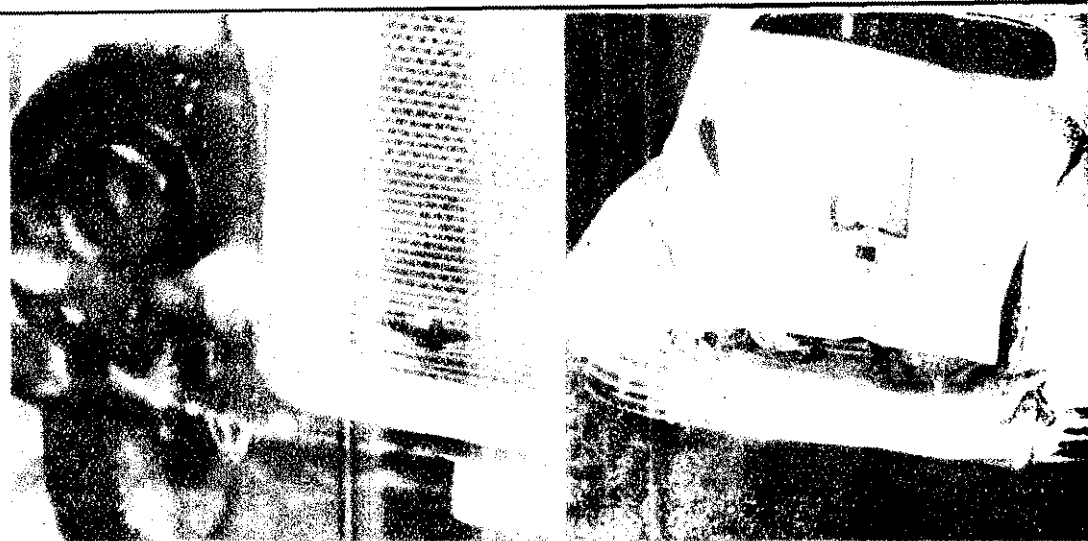
A gázadással kapcsolatban, legkevesebbet szorítható, de igen elterjedt hiba a gázadás túlzott benyomása, sok esetben impulzív nyomogatása. Okozója az elmulasztott visszakapcsolás vagy az egyes sebességi fokozatok kapcsolása előtti kellő fordulatszám hiánya. A sebesség növelések ez a legrosszabb módja és a motor számára megengedhetetlen kínzó eszköz. Zoklássuk a vezetőket arra, hogy bizonyos sebesség, fordulatszám eléréséhez, fékmentes megtartáshoz csak annyi gázt adjanak, amennyi szükséges. Gyakorlatilag a gázadás mértéke akkor helyes, ha a kívánt sebességet és fordulatszámot a legkevesebb, s egyben mellékzörejeketől mentes motorhanggal érjük el. A kezdő és rossz vezetőnek egyik jelzője a gáz durva kezelése: nála nincs átmenet, vagy sok gázt ad vagy semmit; s a gázt nem fokozatosan adja, hanem hirtelen. Ennek következtében nem is tud egyenletes ütemet tartani. Fel kell hívni a figyelmet, hogy a hirtelen hirtelen emelkedése és csökkenése egyaránt káros a motorra nézve.

Kürthasználata

A kürt igen szükséges és hasznos felzerelés, de igen sok vezető helytelenül használja. A szenvedélyes dudálók — rendszerint kezdők — önkéntelenül is felvívják magukra a figyelmet. Az ellenkező jellegűt pedig azok képviselik, akik inkább fékeznek, mint hogy kürtöljenek. Vigyázzunk meg a vezetőket arról, hogy idejükben kürtölni olcsóbb, mint fékezni és hibázni... Hívjuk fel a figyelmüket a kürtjelzés elmulasztásából eredhető balesetekre, s arra, hogy baleseti tárgyalásokon igen sokszor a kürt használata vagy elmulasztása dönti el a vezető sorsát.

Irányjelzés

Az irányjelzőt sok vezető csak befordulás alkalmával használja. Rá kell szoktatni őket arra, hogy az irányjelzőt minél olyan alkalommal használják, amikor kocsival a menetiránytól jobbra vagy balra eltérni kívánnak. Előzés megkezdése előtt fontos, hogy az irányjelzőt jóval a végrehajtandó mozdulat megkezdése előtt használjuk.

A kocsit vezetője kanyarvételénél nem számolt a síkos úttel: íme az eredmény...

Visszapillantó-tükör

Hasonló a helyzet a visszapillantó-tükörrel. Különösen tehergépkocsinál követeljük meg, hogy a vezető a tükröt beállítsa és használja. Forgalmas úton fontos, hogy a vezető, időnként bepillantson, de olyan esetben mindenkor szükséges, midőn az úttest hosszirányától jobbra vagy balra kíván kitérni, illetve elindulni.

Éjjeli vezetés és terepjárás

Az is szükséges, hogy a vezetőket hozzá szoktassuk az éjjeli behatásokhoz. Az éjjeli utakat különösen vezetőink oktatására használjuk fel. Ilyenkor ugyanis fokozott jelentőséget nyer a gépkocsis sebességének, a motor működésének hallás után való érzékelése.

Gépjárműveink kímélése állandó feladat. Ennek érdekében alaposan meg kell ismerni járműveink képességeit és azokat helyesen kell felhasználnunk.

Itt említtük meg, hogy a terepjárás is pl. ismeretlen sok vezető előtt. Ebből származik azután a sárban, homokban elakadt vezető tanácstalansága. A gyakorlatlan vezető első sebességi fokozatba kapcsolva addig túrátatja a motort, míg a kerekek teljesen be nem ássák magukat. Ha még a beásás előtt idejében „tettérjük” a személygépkocsi-vezetőt, segíthetünk a „kevesebb gázt” jelszóval. Sokszor ez a „bűvös” szó is elég ahhoz, hogy a kocsit meginduljon. Ha így sem sikerül, kapcsoljunk hátramenetbe és kevés gázzal induljunk, s így visszafelé, lendülettel igyekezzünk a veszélyes részt leküzdeni. Általában ilyen esetekben a veszélyes rész eredményes leküzdése érdekében igyekezzünk a lehető legalacsonyabb fordulatszámmal és a lehető legmagasabb sebességi fokozattal haladni. Minden esetben arra törekedjünk, hogy a kerék kapaszkodék és ne pörögjön. Ha a kerék gyorsan pörög, akkor a tapadási erő a talajnak a kerékkel érintkező részéről nem terjed tovább, hanem ezt a talajréteget kiszakítva, kidobálva a kerék helyben forog.

Igen hatásos módszer a hintáztatás is. Ezt a tengelykapcsoló ütemes felengedésével és egyidejű gázadással végzzük, s így, a lengéseket állandóan növelve, a kocsit kilép a kátyúból.

Minden elakadásnál azonnal szálljunk ki a kocsiból, hogy lássuk, mi akadályozza

a mozgást és szükség esetén idejében hozzáláthatunk az áshoz, mielőtt a kerekek a laza sáros talajba besüllyednének.

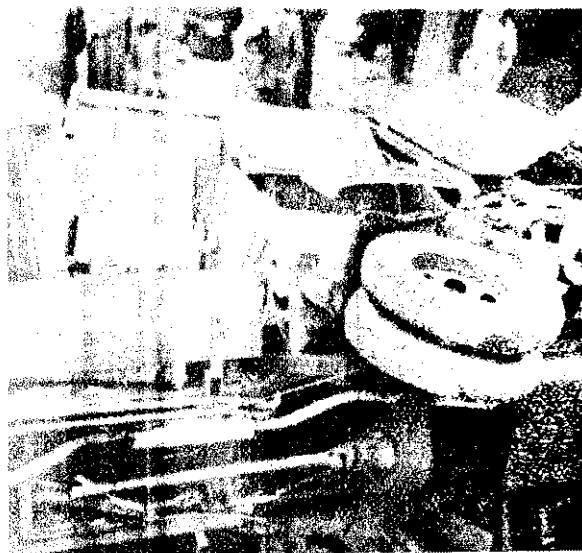
Gyakran láthatunk csúszós úton, terepen „faroló” és „hátra arc”-ot végrehajtó gépkocsit. Ilyen esetben fékezés és gázvétel nélkül a farolás irányába állítjuk, illetve fordítjuk a kormányt és fokozatosan gázadással hozzuk egyenesbe a kocsit.

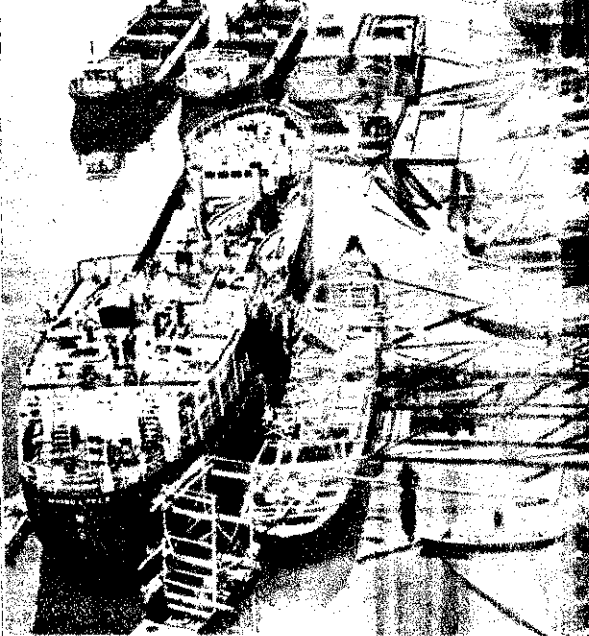
Néhány fontos szempont

A vezetés legfontosabb alapelveinek tárgyalása során azt is meg kell még állapítani, hogy sok esetben maguk a kiképző oktatók (gépkocsi-előadók) is tájékozatlanok. A hiányosság megszüntetése érdekében ajánlatos lesz tehát számukra a testületünkkel használatban lévő gépkocsi-típusokkal bizonyos kilométerszám vezetéstől kötelezővé tenni. Ez azután nemcsak a jogtalan vezetés következtében keletkezett balesetek számát csökkenti majd, hanem sokkal hatékonyabbá teszi a vezetőket továbbképzését is. Ugy gondoljuk, hogy cikünk, amely a felsorolt és testületünkkel országos viszonylatban tapasztalható hiányosságokat, s azok megszüntetésének módját ismertette — segítséget ad majd gépkocsi-vezetőinknek a továbbképzéshez s annak a felelősségteljes feladatnak a végrehajtásához is, amelyet a gondjainkra bízott gépjárművek biztonságos vezetése, állandó üzembiztonsága és élettartamának növelése jelent.

Balogh János
tű. hdgy.

Óvatos vezetésnél ez sem így végződött volna...

A hajógyárban az év minden szakában építik a tengerjáró hajókat és folyami uszályokat

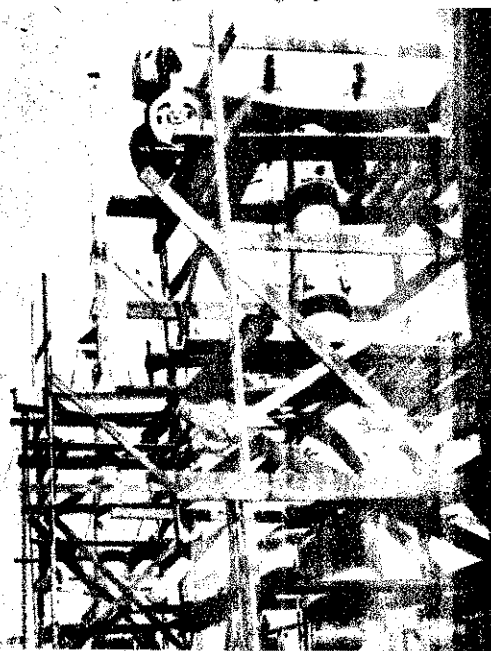
A tűzrendészeti hatóságok feladatai a hajók tűzvédelmében

Ipari termelésünk, mezőgazdaságunk és kereskedelmünk célkitűzéseinek sikere jó részt attól függ, mennyire biztosítjuk a kitűzött feladatok megoldásához a nyersanyag, félkész- és készáru pontos és megbízható szállítását. A szervezett anyagmozgatást belföldi és nemzetközi vonatkozásban a vasúti hálózat, a tehergépjármű-készenlét és igen jelentős részben a vízi közlekedés biztosítja.

A vízi közlekedés szerepe

Vízi járműveink körülményei teljesen eltérők minden más közlekedési helyzettől, mert egyrészt a teher- és személyszállító hajók beépítettségükkel és méreteiknél, valamint a szállított anyagok nagy mennyisége miatt rendkívül nagy értéket képviselnek, másrészt tudnivaló róluk az is, hogy ezek a valóságos úszó üzemek az év legnagyobb részében — itthon a Duna különböző szakaszain, az ország határain kívül pedig esetleg a tengeren — a parttól távol, minden szárazföldi, közvetlen kapcsolattól elszakadva élnek. Ezek a tények

Az építésnél használt gyúlékony anyagok és tűzveszélyes munkafolyamatok fokozott megelőzést igényelnek

fokozottabban megkövetelnek minden olyan megelőző intézkedést, amely a biztonság és a zavartalan üzemeltetés érdekében szükséges. A hatósági intézkedések között talán az első helyen kell szerepeltetni a tűz elleni védelem alapos megszervezését, mert az előbb megállapítottak miatt a hajón tartózkodók — az ún. telfelő kivételével — mindenkor magukra vannak utalva, ezért úgyszólván teljesen a megelőző tűzrendészettel és a szervezett készültséggel kell kiküszöbölni a keletkező okokat és biztosítani az elhárítás minden lehetőségét.

A tűzrendészeti hatóságok feladata

Az érdekelt tűzrendészeti hatóságok feladata, hogy munkaterveikbe a hajók tűzrendészeti szabályozását is beiktassák, mert megállapítható, hogy ezen a területen — indokolatlanul — az irányítást és ellenőrzést jelentős részben a közlekedésügyi minisztérium tűzrendészeti előadói, illetőleg felelős szervezete látja el.

A hatósági jogkört szabályozó 62/1952. MT. számú rendelet nem vonja ki a tűzrendészeti hatóságok hatásköréből a hajók tűzrendészetét, ennélfogva az a helyes, ha tűzrendészeti szerveink a hajóépítő vállalatok üzemi megelőző szabályainak megállapítása mellett, az épülő és javításra kerülő hajóknál is meghatározzák a helyes intézkedéseket. Munkájuknál vegyék igénybe a hajók építész-szakembereit, mert csak segítségükkel állapíthatják meg mindenkor a változó követelményeknek legmegfelelőbb előírásokat. Nem vonatkozik ez a megállapítás a külföldi megrendelésekre, amelyeknél az érdekelt államok külképviselete biztosítja azokat a szakvéleményeket, amelyek otthoni viszonyaikat legjobban kielégítik.

A hajókra vonatkozó tűzrendészeti munka egyrészt a telelőbe való beállítás, másrészt a szokásos évi javítás és karbantartás miatt éppen most válik időszerűvé. De hatósági ütemterveinkben szerepeltetni kell ezen felül a hajók tűzrendészeti szabályozását azért is, mert fejlődő közlekedésünk egyre fokozódó igényei és az ipar állandóan növekvő követelményei miatt üzeminkben folyamatosan épülnek a különböző típusú teher- és személyszállító hajók.

A hatósági munka rendszere

A tűzrendészeti hatóságok munkája általában két részre osztható: I. az építés, illetve a létesítés tűzrendészeti biztonsági irányelvei; II. a használat szabályai.

A létesítés szabályozására igen jó útmutatásul szolgál a Moszkvában 1950-ben megjelent „...hajók tűzvédelmi berendezéseinek és felszerelésének előírásai” című tengeri regiszter. Ennek megállapításai értelem szerűen alkalmazhatók hazai használatunkban levő és újonnan épülő folyami hajóinknál is. A regiszter kizárólag az építkezésre nyújt útbaigazítást, a használat előírásait itthoni gyakorlati tapasztalatainkból kell rendszerbe foglalni úgy, hogy ezek a legcélszerűbben megfeleljenek hajóink biztonságának.

A létesítés irányelvei két csoportba tartoznak:

1. az általános szabályok;
2. különleges előírások.

*Általános szabályoknak minősülnek azok, amelyek minden típusú hajónál egyaránt alkalmazhatók. Különleges előírásoknak

nevezzük azokat, amelyek egy-egy fajta helyzetére vonatkoznak.

ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK

a) Minden olyan faanyagot, amely laszfalak, lépcsők vagy mennyezet járja, illetőleg borítására szolgál, látesíteni kell. Különösen fontos ez állapítás akkor, ha a fából készült borított szerkezeti rész a tűzálló e tást szolgáló falhoz csatlakozik.

b) Hőszigetelés céljára általában nehezen lobbánó és égő anyagok hatók. Belső berendezéseket olyanból kell készíteni, amelyek legalább sékelten tűzállónak minősíthetők.

c) A lakások úgy épüljenek, hogy talik közvetlenül a fedélzetre vezet. A közös részekből vezető ajtók nyílnak olyan megoldással, amely bad közlekedést és mozgást nem lyozza. A kabinajtók befelé nyílnak alagutak részekből, a gépházból és házból legalább két kijáratot biztos. Kisebb létesítményeknél az egyik céljára a felülvilágító nyílás is m de fontos, hogy az ilyen nyílásokhoz közelítő hácsó vagy járda vezesse nyílás ablaka belülről könnyen r legyen.

d) A kijáratok, lépcsők általában denütt tűzálló anyagból készüljenyeges, hogy az ajtók mindenkor mjenek annak a tűzállóságnak, amehozzá tartozó falak számára is m telünk.

e) A raktárakat és olyan helyis amelyekben általában szabad tüzelilyen természetű munka folyik (pl. ház, konyha) tűzállónak el kell válas

f) A hajókból lehetőleg gőz-va legvízfűtés használható. A fűtőtest talában úgy kell beépíteni, hogy az den könnyen gyülő anyagot (pl. borítás) legalább 5 cm távolságra nek. Egyéb melegítő berendezése úgy alkalmazhatók, ha azok rögzítezben állíthatók fel, és használatvellenül tüzet nem okozhat. Kgyülő folyadékkal üzemeltethetőgyéb más szabad tüzelésű kályha sitésnél a hajókon nem használhat

g) A szellőzőcsatornákat úgy kelteni, hogy a tűz ezeken keresztül a részből a másikba ne terjedhessen tűzálló elválasztásra szolgáló falal részről a szellőzőcsatornát csak v ségben alkalmazhatjuk. Ebben az tolózáras, vagy más szerkezetű s kell felszerelni a szakaszos elhatárjából. A tolózárak zárószervezeit álló fal mindkét oldalán el kell h. A szellőzőcsatornákat tűzálló a kell építeni.

h) A hajókon csak villamos világ alkalmazható. Kivételes esetben a t szeti hatóság a gyertya, illetőleg cses használatát is megengedheti. az úszó járműveken azonban, ar tűzveszélyes folyadékokat szállítan nyílt vagy egészen nyitott világít általában nem használható. A berendezésekre az MNOSZ 1600. s vány előírásai az irányadók. Ola gyertyamécses alkalmazásánál az hgy azok rögzítetten legyenek el és minden könnyen égő anyagtól 1 m távolság válassza el ezeket.

i) A füst- és kipufogócsöveket sz rak, nyersolajtartályok falaitól leg cm távolságra kell vezetni úgy, hog vek kettős falúak legyenek, a k között pedig legalább 8 cm légréteg

zakmai kérdésekről

A füst- és kipufogócsövek beépítésénél ugyancsak legalább 35 cm-es térköz szükséges, és emellett a fa szerkezeti részt vagy más könnyen gyúló anyagú borítást a füst- és kipufogócső mentén azbeszt vagy más hőálló szigetelővel (üvegyapot-paplan) kell borítani.

j) A gőzkazánokat úgy kell beépíteni, hogy a kazán és a szénraktár fala között a legkisebb térköztávolság legyen. Minden szénraktár olyan hőmérvével és szellőzőberendezéssel legyen felszerelve, amely mellett a megengedhető hőmérséklet állandóan ellenőrizhető, az esetleges elgázosodás pedig a szellőztetéssel szükségszerűen megszüntethető. A gőzcsöveket raktárakon itvezetni nem szabad. A fa válaszfalakon való átvezetésnél tűzálló burkolatot vagy legalább 10 cm-es hőszigetelő légréteg szükséges.

k) Üzemanyag céljára szolgáló tüzelőanyag folyadékok csak a tűzrendészeti szabályban meghatározott edényekben, illetőleg tartályokban szállíthatók. Ezek számára olyan helyiségek kell kijelölni, amelyek legalább függőleges irányban vízfalakkal vannak elválasztva. Robbanóanyagok szállításánál az érdekelt minisztérium határozza meg a szükséges előírásokat. Általában az a helyes, ha a könnyen égő vagy obbanó anyagok raktára a hajótér legzártsós részén van elhelyezve.

KÜLÖNLEGES ELŐÍRÁSOK:

a) A tűzrendészeti intézkedések rendszerbe foglalása érdekében az a helyes, ha a hajókat általában szakaszokra osztjuk. Ezek a szakaszok a következők: gépház, üzemanyagraktár, konyha, utastér, egyéb raktár, fedélzeti felépítmények; tankhajókál ezenkívül a szivattyúház.

Ezeket a szakaszokat a hajók üzemeltetési lehetőségei szerint függőlegesen és vízszintesen tűzállóan elválasztjuk egymástól. Amennyiben a hajókat nagyobb akománnyal (vasúti kocsi, gépjárművek stb.) szállítására használják, akkor a tűzálló falas elválasztás helyett más, erre a célra alkalmas ideiglenes megoldást kell alkalmazni úgy, hogy ezzel a rakományban esetleg keletkezett tűz szakaszokra korlátozható lehessen. A hajó egyes szakaszait külön-külön legalább 2 kifelé nyíló kiáratot kell beépíteni a fedélzet felé. Az ajtók lehetőség szerint önműködően csúszódóak legyenek.

b) A hajó üzemanyagául felhasználásra kerülő tüzelőanyag folyadékok tárolására szükséges edények és tartályok alkalmaságát, a beépítés módját az I. fokú tűzrendészeti hatóság állapítsa meg a folyamrendészeti szerv területileg illetékes vezetőjével egyetértően.

A napi folyamatos fogyasztásra szükséges mennyiségben felül üzemanyag a ép- és kazánterekben nem tartható. A tartályokat a felmelegedéssel szemben védeni kell. A tartályok feletti részén más anyagraktárakat nem szabad beépíteni. A meghibásodás ellenőrzése céljából a tartályokat kívülről feltűnő zínű festékekkel kell befesteni.

c) A gőzkazánok füstcsöveit és a motorok kipufogócsöveit szikramentes és állandóan jól tömített tisztítónyílással kell felszerelni. A kipufogócsöveket és edényeket útszerűen szolgáló köpenyekkel vagy légrétegű azbeszttel kell szigetelni. A szigetelés mindenkor olyan mérvű legyen, hogy a felület a hőmérséklet az 55–60 °C-ot ne adalhatta meg. Azokat a géptereket és azánterekeket, amelyeket folyékony üzem-

anyaggal tütenek, szellőzőberendezéssel kell felszerelni.

d) Tüzelőanyag folyadékokat csak külön erre a célra épült hajókon szabad szállítani.

Használati szabályok

Az építésre, illetőleg a létesítésre vonatkozó előírások megállapítása mellett a hajók tűzvédelméhez hozzátartozik a használat pontos szabályozása. Elsősorban az a lényeges, hogy a hajók megelőző intézkedésénél is a 2139/1954. számú MT. rendelet szellemében járjunk el. Ennek értelmében elsősorban ki kell jelölni a felelős személyt, aki a tűzrendészeti szabályok végrehajtását biztosítani köteles. Az a leghelyesebb, ha minden üzemben lévő hajón, a hajóparancsnok, a telelőben vagy a gyári javításban álló hajókon pedig a telelőparancsnok irányítja a tűzvédelmi intézkedéseket. A vezető helyettesei az ügyeletes tisztiek.

A vezető személyek mellett lényeges előfeltétel a hajókon a társadalmasítás tökéletes megszervezése. Ennek érdekében ugyancsak a fent idézett rendeletre való hivatkozással meg kell szervezni elsősorban lehetőség szerint 5 főből álló, de ha nincs rá mód, akkor 3 főből álló tűzrendészeti bizottságot. Ez a tűzrendészeti bizottság — az üzemek életéhez hasonlóan — gondoskodni köteles minden olyan anyagi és erkölcsi előfeltételről, amely a hajó tűzbiztonságát szolgálja. A tűzrendészeti bizottság vezetője a parancsnok. Tagjai azokból a műszaki szakemberekből tevődnek össze, akik a beépített berendezéseket tökéletesen ismerik, kezelni tudják és kármentes alkalmával a legalkalmasabbak a mentés irányítására.

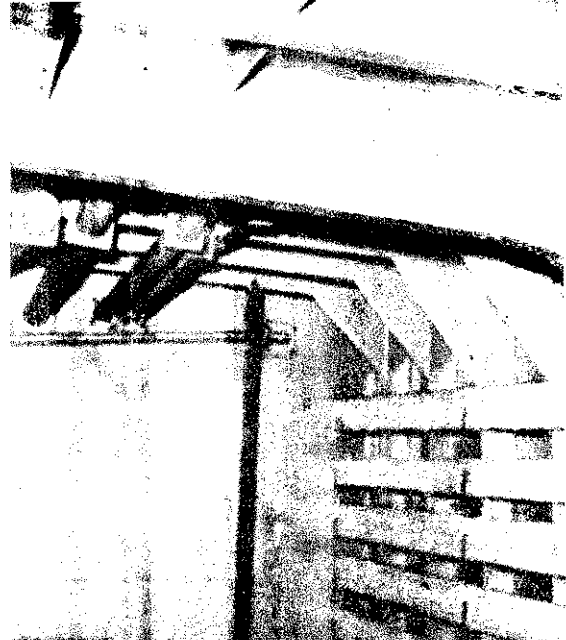
A szabályok érvényesítéséhez szükséges szervezet felállítása után következnek azok az intézkedések, amelyek a megelőzést szolgálják. Ezek között első helyen áll a szabad mozgás részére szükséges utak, helyek meghatározása. Fedélzeten, folyosókon, raktárakban a kisegítő egységekben, konyhában, gépházban és általában a hajó minden részén meg kell találni annak a módját, hogy a zsúfoltság ne akadályozza meg az odajutás lehetőségét.

Meg kell határozni helyenként a dohányzás, nyílt láng és szabad tűz használatának a lehetőségét. Ennek a területnek a meghatározása és a dohányzásra engedélyezett rész kijelölése csak a hajó vezetőjének a közreműködésével eszközölhető.

Minden hajórészben el kell helyezni azokat a kézi tűzoltóeszközöket, amelyek az ott keletkezett tűz eloltására a legalkalmasabbak. A hajó dolgozóit ki kell képezni és a kiképzést folyamatosan folytatni kell olyan értelemben, hogy a hajó minden dolgozója tisztában legyen azzal, hogy mi a tennivalója adott esetben a mentésnél. Meg kell állapítani minden hajórész házirendjét, amelyben feltűnően fel kell sorolni az ott tartózkodók számára kötelező magatartást.

A hajó tűzvédelmi szabályainak a végrehajtását és betartását állandóan ellenőrizni kell. Erre elsősorban a tűzrendészeti bizottság tagjai hivatottak.

A felsorolt előírások közül a létesítésre vonatkozó részt különösen az új építésnél kell feltétlenül érvényesíteni. Meg kell vizsgálni azonban, hogy a javításnál és a telelőben való beállításnál nem szükséges-e egy olyan átalakítás, amely minden különösebb anyagi befektetés nélkül megoldható. Ez elsősorban az elválasztásra, az ajtók szikramentesítésére, az anyagok elhelyezésére vonatkozik.

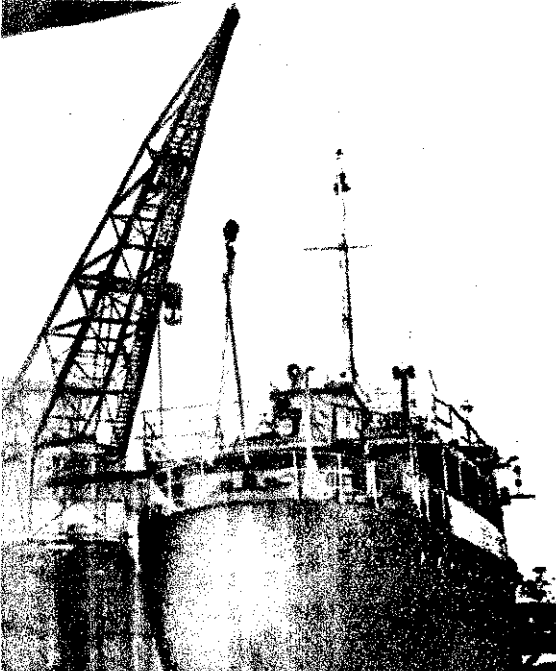

A hajótér raktárát vízszintes és függőleges irányban is tűzállóan választják el egymástól

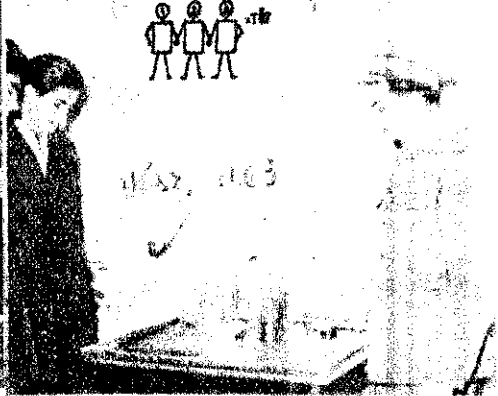
A használati szabályai egyaránt érvényesítendőek minden egyes úszó járművön, mert csak ezek pontos betartása biztosítja a tűzvédelmet.

Befejezésül hangsúlyozzuk, hogy ebben a közleményben csak vázlatos tájékoztatót nyújtunk az érdekelt tűzrendészeti szervek számára. Például a beépített tűzvédelmi berendezéseket esetenként határozza meg a tűzrendészeti hatóság szakvéleményében, mert ez a közlemény — terjedelme miatt — nem alkalmas arra, hogy részletesen foglalkozzon a sprinkler, a hab- vagy a beépített szénsavoltó szükségességével; azt a helyszínen, a szállított anyagok fajtajától függően kell megállapítani. Az egyes berendezések és beépítések részletes szakszerű elbírálása azonban esetenként helyszíni vizsgálatot és szakértői véleményt igényel. Lényeges az, hogy a tűzrendészeti hatóságok munkaterveikben szerepeltesék a hajók tűzrendészeti szabályozását is, mert ezek a járművek egyenként is sok milliós értéket képviselnek, a keletkezett károk pedig rendkívül káros jelenténeket népgazdaságunkban és tervteljesítésünkben egyaránt.

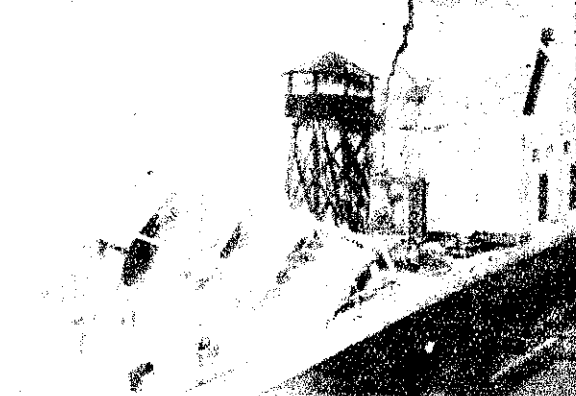
A hosszú, gondos munka eredményeként újabb tengerjáró hajóval gyarapodott népgazdaságunk

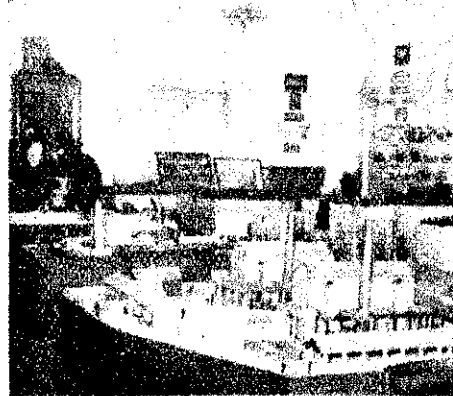

Először bemutatja az anyagok egymásra való hatását

Ötletes készülékek szemléltetik a túlbiztosítással járó tűzveszélyt

A kiállítás egy értékes részlete: előtér gyár hő másával

lakóház tűzrendészetét bemutató kiállításon anyagból sokat tanulhatnak a látogatók

kiállításnak ehhez a részéhez — úgy hisszük — nem kell sok magyarázat

megye különböző helyein szolgálatot teljesítő elvtársak megtekintették a kiállítást

tűzesetekről készített eredeti fényképek a tűzoltókat mutatják be oltás közben

— HALLÓ... HALLÓ... FIGYELEM! A Belügyminisztérium Békés megyei Tűzrendészeti Osztálya tűzrendészeti kiállításon mutatja be a dolgozóknak a tűz pusztító hatását és az ellene való védekezés lehetőségeit. Minden állampolgárnak kötelessége a tűz elleni védekezés. Ezért ne mulassza el megtekinteni a Vigadóban rendezett tűzrendészeti kiállítást, mely reggel 8-tól este 8-ig nyitva van! — ezt a felhívást hallottuk a hangszórókból Békéscsaba utcáin, amint éppen a kiállítás megtekintésére indultunk.

Amikor a terembe léptünk, újszólóan gyökeret vert a lábunk, annyira lenyűgözött benyomást a kiállítás mérete és gazdag anyagának rendezettségére. Alig múlt 8 óra néhány perccel, de már közel 30 látogató gyönyörködött a kiállítás szobnól szebb makettjeiben. Csatlakoztunk az egyik csoporthoz, melyet Kakuk tiz. elvtárs — az orosházi alosztály egyik beosztottja — kalauzolt és szakszerű magyarázatával tette könnyebbé a kiállítás anyagának és céljának megértését.

A kiállítás az éghető anyagok mintadarabjainak felsorolásával, a különböző anyagok egymásra való hatásának érzékeltetésével és az ebből levezető öngyulladás bemutatásával kezdődik. Egy táblán az elektromos vezeték és biztosítók fajtáit láthatjuk, és elmeséljük a túlbiztosítás következményeit. A másik asztalon a tetőszerkezetek impregnálásáról és a különböző tetőfedések bemutatásáról szemléltethetjük. Közvetlenül mellette a riasztó eszközöket helyezték el a kúrtól kezdve az önműködő riasztó berendezéséig. Egy kis modell szemléltetőn ábrázolja a raktárban keletkező tűz jelzését gombnyomásra és önműködő berendezéssel, s egyidejűleg a tűzoltó őrszobán a jelzőtábla is mutatja, hogy a raktár melyik részében keletkezett a tűz.

A terem egyik oldalának egész hosszát a tűzoltóanyagok és felszerelések foglalják el. Ezek között megtalálhatjuk a pohár víztől kezdve a kézi tűzoltókészülékeken keresztül a tűzoltóság felszerelését is egészen a 800 l/p-es késmotorfecskendőig.

Tűzrendészeti k

A sarokban szemléltető plakátokkal, rajzokkal és makettel hívják fel a látogatók figyelmét a hanyagságból, gondatlanságból eredő tűz pusztításának megelőzésére és a lakóházi tűzrendészet szabályainak betartására. Igen egyszerű, ötletes és kifejező az a beállítás, amikor a gyermekkosziban ülő kisgyermek az előtte levő asztalra helyezett petróleumlámpát a terítővel húzza maga felé. S hogy a szülők még jobban meggyőződjenek a gondatlanságokból eredő — gyermekjáték által okozott tűzesetek elkerüléséről, a rendezőség nem feledkezett meg az asztalra helyezni két-három olyan helyi újságot sem, amelyek tartalmas cikkeket közölnek a gyermekek játékból keletkező tűzesetekről és azok megelőzéséről.

A terem többi részét a művészi kivitelű makettek töltik meg, amelyek kivétel nélkül a megye tűzoltói készítettek kollektíven. Ezek között egyformán szerepel a mezőgazdaság és az ipar tűzrendészetének bemutatása.

A békéscsabai elvtársak hatalmas méretű terepszalonnal illusztrálták a helyes és helytelen falutelepitést s ezenkívül még az Olajtű Vállalat kicsinyített mását is elkészítették.

A sarkadi alosztály beosztottjai a Kendergyár, a Cukorgyár és egy gépállomás makettjével tették gazdagabbá a kiállítás anyagát.

A szeghalmi alosztály korrászertű gabonataroló-modell épített.

Az orosházi elvtársak sem maradtak el: a Növényolajipari Vállalat makettjét küldték el a kiállításra.

A dévaványai őrs az újonnan épített rizshántoló mását készítette el.

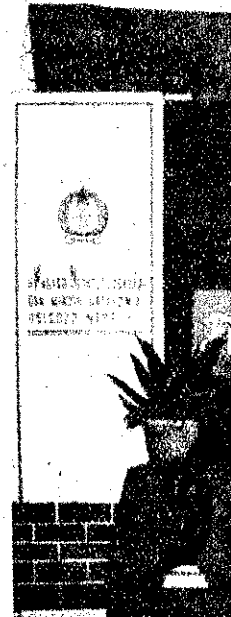
A szarvasi alosztály a régi, látványos fergatott kálshántoló modelljével járult hozzá a kiállítás sikeréhez.

Az I. sz. őrs tagjai készítettek el a kiállítás egyik remekművét, a Békéscsabai Tégelgyár mását.

Az alosztályhoz tartozó két őrs az István-malom, illetve a

Baromfifeldolgozó Vállalat díszét készítette el.

A mezőhegyesi elvtársak a legtermékenyebb Kendergyár, a Kő és egy helyes, illetve módon telepített, a terepszalonnal elkészített vasút mentén történelmi és helyes

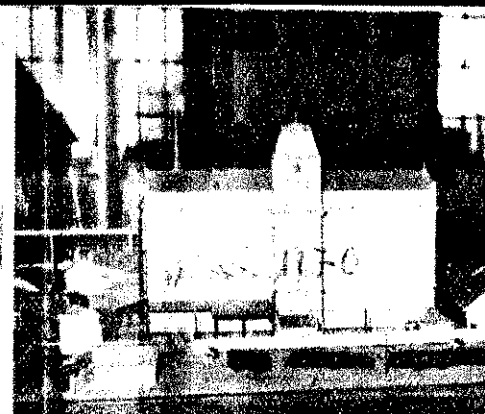

Ezek a kollektív mezőgazdasági, illetve legű modellek hű, másai az illetékes illetékesen levő üzemhez, fáradságos munkával kezdték meg, illetve szerzőkkel legbüszkébbek a Békéscsabai elvtársak — minden megítélés nélkül hozzájárultak a méreteiben hatalmas oktatási anyaggal kiállítás.

A kollektív munka több egyénileg készített tűzoltóságát dicséret makettjébe a kiállítás.

K. Tóth József tűzoltó alosztály beosztottja

...és hdgy. elvtárs a helyes tanyateleptést
magyaránza

Ez a makett a vasút menti aratás helyes és
helytelen módját ábrázolja

Az István-malom a kiállítás egyik leg-
művészebb makettje

BÉKÉSCSABÁN

...kelt helytelen és helyes
...kóvács portáját készítette
...an ötletesen, hogy a ma-
...l. híven tükrözi a kerék-
...s nyílt melegséssel járó
...zély lehetőségeit.

s egyéb nyeresémtárgyat, me-
lyeket a különböző országos és
megyei tűzoltóversenyek során
kaptak jó munkájuk bizonyíté-
kál a megye egységei.

Amíg végignéztük a kiállítást, szinte észre sem vettük, mennyire benépesedett a terem. A látogatók között nemcsak üzemi dolgozókat, dolgozó parasztokat, háziasszonyokat, ipari tanulókat és iskolágyerekeket láttunk, hanem tűzoltókat is, akiket az osztályparancsnokság hozatott fel szolgálati helyükről a kiállítás megtekintésére.

Benéztünk még a kiállítási terem előtti ügyesen elválasztott mozihelyiségbe is, ahol Benczecz Mihály szlov. elvtárs vetíti — reggeltől estig — a propagandafilmeiket.

A látogatókönyv aláírásakor megkértük Osvári Tibor elvtársat, a városi tanács elnökhelyettesét, mondja el véleményét a látottakról.

— Ez a kiállítás elsősorban abban különbözik az eddigi Csabán rendezett kiállításoktól — mondotta Osvári elvtárs —, hogy nemcsak képekkel és grafikával igyekszik a témát megérteni, hanem olyan szemléltető anyagokkal, melyek mindennél beszédesebben győzik meg a dolgozókat a tűzrendészeti szabályok betartásának fontosságáról. A kiállítás ötletes összeállításából következő látogatottság arra enged következtetni, hogy városunkban a jövőben jelentős mértékben fog csökkenni a tüzesetek száma.

Végiglapoztuk a látogatókönyvet, melyben számtalan hasznos véleményt és javaslatot találunk.

Viznyiczai János, a Sütőipari Vállalat dolgozója így nyilatkozott:

— A vállalati vezetőknek és tűzrendészeti megfigyeltaknak különösen tanulságos a kiállítás, mert sok gyakorlati tanácsot ad.

Gaál Lászlóné, békészsabai lakos a következőket írta:

— A tűzrendészeti kiállítás kitűnően szemlélteti a tűzkezelési lehetőségeket és a ve-

lők szembeni védekezést. Emellett a tűzoltó elvtársak kimértül és világosan megmagyaráznak mindent. Csak díszéret illeti a kiállítást és a rendezőseget is!

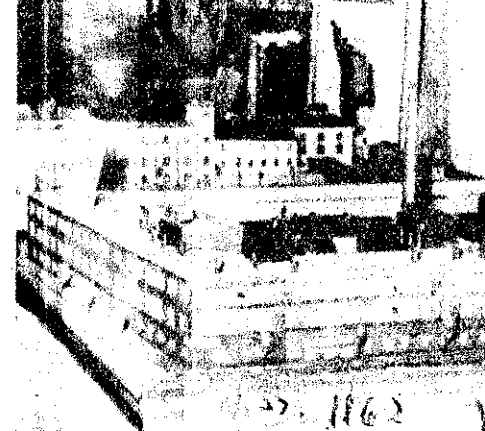
Alk Sándor örgy. politikai helyettes elvtársat kértük fel ezután egy-két kérdésünk megválaszolására. Alk elvtárs elmondotta, hogy a kiállítás rendezésének ötlete először Szegeden jutott eszébe. Az osztályparancsnok elvtársul és az osztálytörzs egy-ikét dolgozójával megtekintették a csongrádi elvtársak által rendezett kiállítást és megfogadták, hogy annak tapasztalatai alapján — a hiányosságokat leszűrve — Békéscsabán is rendeznek hasonló kiállítást.

— Az elhatározást tett követve — folytatta Alk elvtárs —, s már a legközelebbi alosztály- és őrsparancsnoki értekezleten ismertettük az elvtársakkal terveinket. Az egész megyében megindult a munka. Az anyag olyannyira sokszorozott, hogy kiállítási bizottságot kellett szerveznünk, melynek vezetője Csengeri Pál fhdgy. elvtárs lett. Hogy jól választottunk, ezt a kiállítás sikere bizonyítja. Nem volt könnyű munka a kiállítás összeállítására, de elvtársaink lelkesedése nem ismert akadályt. S az a tény, hogy november 8-tól 18-ig (látogatásunk napjain) több mint nyolcezren tekintették meg a kiállítást, továbbá a látogatókönyvbe írt észrevételek, javaslatok azt bizonyítják, hogy érdemes volt még hónap fáradságos munkáját összesítve kiállítani. Ez a kezdeti siker azt mutatja, hogy feltétlenül számíthatunk a megye lakosságának további érdeklődésére és a megyében — Békéscsaba után — még több helyütt is megrendezhetjük a kiállítást. Munkánk legnagyobb elismerése az lesz, ha a kiállítással elérjük célunkat és a jövőben a megye általános tűzvédelestatistikája jelentősen csökkenni fog.

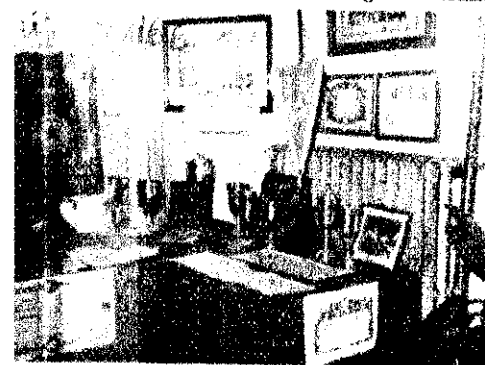
A Csongrád megyei elvtársak voltak a kezdeményezés főbírói és rövid idő alatt a Békés megyei elvtársak is követték példájukat. Reméljük, ez a példamutatás újabb lendületet ad elvtársainknak, úgyhogy hamarosan több, az ország más részén rendezett tűzrendészeti kiállításról is hírt adhatunk.

Kakuk Izsides elvtárs a látogatók egyik portyjával a Kötőtárugyár makettje előtt

Ez a makett a Békészsabai Ruhagyár parancsnokának és társadalmi tűzoltóságának munkájának

A versenyeken szerzett díjak és oklevélek a megye tűzoltóinak jó munkáját bizonyítják

Gulyás Ernő elvtárs bejegyzte észrevételét a látogatókönyvbe

...ktromos berendezéssel is
...velte a makettet.

...gyarics Jenő üzemi tñ.
...y. egymaga készítette el a
...csabai Kötőtárugyár mo-

...nár Lajos üz. tñ. fhdgy.
...társadalmi tűzoltóság se-
...ével — a Békészsabai
...szétaszédhető és kivi-
...t makettjét készítette el
...állítás számára.

...endezőség a makettek és
...elések mellett számos
...i fényképet, rajtot, pla-
...sót tűzokozó és tűzben
...gett tárgyakat is kiállított.
...em sarkában az egyik oszt-
...ízlésesen elrendezték a
...e első tűzoltó-csoportszár-
...valamint több oklevelet

A BARÁTI NÉPEK TŰZOLTÓSÁGAINAK sajtójából

Oltóvízszállítás nagyobb távolságra

Irta: Erich Els

IV.

Miután tárgyaltuk már a nagyobb távolságra történő oltóvízszállításnál a fecskendők egymástól való távolságának meghatározását számítási útján, s megismertük a táblázat használatát, további lehetőség az, hogy a fecskendők távolságát grafikus (rajzoltási) eljárás segítségével állapítsuk meg. Nehéz terepviszonyok esetén ugyanis ez a legbiztosabb eljárás.

A RAJZOS MEGHATÁROZÁSRA legcélszerűbb a milliméterpapír használata. A vízszintes tengelyre a nullpontból kiindulva a fecskendő felállítási helye és a vízvételzési hely közötti útszakasznak megfelelő távolságot rajzoljuk be 1:10 000 méretarányban (a rajzon 1 cm a valóságban 100 m-nek felel meg). A függőleges tengelyt a nullponttól 1:1000 méretarányban osztjuk be, azaz 1 cm 10 m terepszintkülönbségnek, illetve 10 v. o. méter nyomómagasságnak felel meg. Ha a terep olyan, hogy az egyes tereppontok mélyebben fekszenek, mint a vízvételzési hely, akkor a függőleges tengelyt a nullpontból kiindulva lefelé is megfelelően beosztjuk.

Az így elkészített diagrammba (18. ábra) most a nyomáscsökkenési jelzővonalakat rajzoljuk be. Ezt a következő három tényező szabja meg:

- a rendelkezésre álló nyomás,
- a használt tömlőfajta. (B vagy C nyomótömlő: gumizott vagy kendertömlő),
- a szállítandó vízmennyiség.

A nyomáscsökkenési jelzővonalak 80 v. o. méter kiömlőnyomásnál és a 15 v. o. méter beömlőnyomásnál rendelkezésre álló nyomómagasság (= 65 v. o. méter) esetén a függőleges tengelyen 65-nél kezdődnek. Az egyes végpontok a vízszintes tengelyre kerülnek és a „Magyar Tűzoltó” októberi számának 15. oldalán közölt 2. táblázatból („sík terep” oszlopa) kell megállapítani. Ezek tehát a fecskendők távolságai sík terepen. A 19. ábrán a nyomáscsökkenési jelzővonalakat 800, 600 és 400 l/perc esetre rajzoltuk be. A gumizott B nyomótömlő jelzővonalát folytonos vonallal, a nyerskender B nyomótömlőt pontvonallal (eredményvonallal) húztuk meg. Mivel a súrlódási nyomásvesztés 600 l/perc, vízszállítás esetén gumizott B nyomótömlőben

egyenlő a 400 l/perc vízszállítás esetén a nyerskender B tömlőben fellépő nyomásvesztéssel, ezért a vonatkozó nyomáscsökkenési jelzővonalak egybeesnek.

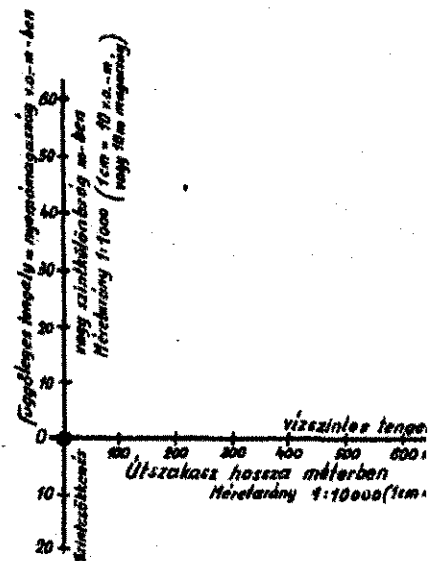
A fecskendők távolságának megállapítása végett most az útvonal szintvonalát kell a diagrammba rajzolni. Ezt a szintvonalat a vízvételzési helytől az I. fecskendőig terjedő szállítási útvonal egyes pontjaiból és ezeknek a pontoknak megfelelő szintkülönbségéből állapítjuk meg. Az útszakaszokat a gyakorlatban a gépkocsi kilométerszámlálója segítségével vagy a kifektetett B nyomótömlők számával mérhetjük meg.

A szintkülönbségeket magasságmérő, barométer (1 vonal = 11 méter) segítségével mérjük meg, vagy becslés útján állapítjuk meg. A megállapított távolságokat a vízszintes, a szintkülönbségeket pedig a függőleges tengelyre mérjük fel.

PÉLDAKÉPPEN a 19. ábrán egy útszakasz szintvonalát rajzoltuk meg. Az áttekinthetőség végett a méretbeosztást (mint azt a 18. ábrán ábrázoltuk), itt nem rajzoltuk meg. Ez a milliméterpapírról leolvasható, illetve lemérhető. A 19. ábrán lévő út szintvonalát a következő útszakaszokból és szintkülönbségekből adódik:

- 0 pont = az I. fecskendő álláspontja (vízvételzési hely);
- 1 pont = a vízvételzési helytől 200 m távolságra, szintkülönbség a vízvételzési helyhez viszonyítva 15 m;
- 2 pont = a vízvételzési helytől 450 m távolságra, szintkülönbség a vízvételzési helyhez viszonyítva 20 m;
- 3 pont = a vízvételzési helytől 550 m távolságra, szintkülönbség a vízvételzési helyhez viszonyítva 25 m;
- 4 pont = a vízvételzési helytől 750 m távolságra, szintkülönbség a vízvételzési helyhez viszonyítva 35 m;
- 5 pont = a vízvételzési helytől 950 m távolságra, szintkülönbség a vízvételzési helyhez viszonyítva 40 m.

A 0–5 pontok összekötésével megkapjuk az út szintvonalát. Az út szintvonalának és a nyomáscsökkenési jelzővonalak metszéspontjait mérőlegessel a vízszintes

18. ábra.

tengelyre visszük, amely a fecskendő megfelelő távolsága. Ebben a példában:

Gumizottan B-nyomótömlőnél

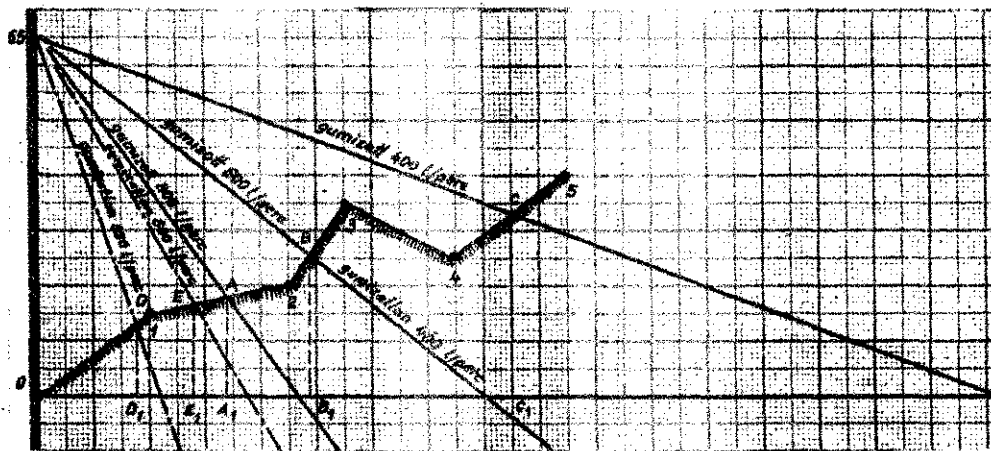
- és 800 l/p. vízszállításnál: 0 — A szakasz = 345 m távolság a vízvétel hely és a II. fecskendő között;
- 600 l/p. esetén: 0 — B₁ útszakasz = m távolság az I. és II. fecskendő között;
- 400 l/p. esetén: 0 — B₂ útszakasz = m távolság az I. és II. fecskendő között.

Gumizottan B-nyomótömlőnél

- és 800 l/p. esetén: 0 — D₁ útszakasz 175 m távolság az I. és II. fecskendő között;
- 600 l/p. esetén: 0 — E₁ útszakasz = m távolság az I. és II. fecskendő között;
- 400 l/p. esetén: 0 — B₂ útszakasz = m távolság az I. és II. fecskendő között (ami megfelel a 800 l/p. esetén gur B nyomótömlőnél számított távolságnak, mert a nyomáscsökkenési jelzővonalak azonosak).

Ha tehát az elkészített diagrammunkat rajzoljuk a nyomáscsökkenési jelzővonalakat, akkor az út szintvonalának bejével az adott metszéspontokon leolvasható a fecskendők egymástól való távolsága a szállítandó vízmennyiségnek rendelkezésre álló nyomótömlőnek megfelelően.

A KÖVETKEZŐ PÉLDÁBAN a fecskendők távolságának meghatározását 1:25 000 méretarányú térkép segítségével végezzük el, amely a szintvonalakat tünteti. Az ilyen térkép jeleinek majdata a térkép első szélén mindig található. Itt csak a szintvonalak rázátával foglalkozunk. A dombokal kadekókat, árkokat, a terep gyüvren és egyenletlenségeit szintvonalakkal rajzolják. Minél kisebb a szintvonal közötti távolság, annál meredekebb emelkedés azon a helyen. A szintvonalat a tenger szintjétől mérik. A víz meghúzott szintvonalak között 20 m különbség van, míg a vékonyan ki

19. ábra

onalak 5 m-es emelkedést ábrázolnak. gy vagy több vonalkázással még finobb felosztást érhetünk el.

Most nézzük meg példánkat (20. ábra). z erdei útdűlőben (a térkép délnyugati élein) feltételezett tűz oltásakor meg kell állapítani a fecskendők távolságát 800 l/p vízzállításhoz, gumizott B nyomótömlő alkalmazása esetén. A legközelebbi vízfőzészeti hely a városi erdőben lévő halastó (jobboldalt fenn).

Először a térképen meghatározzuk a vízfőzészeti hely és bizonyos jellegzetes pontok közötti távolságokat és ezeket a pontoknak megfelelő szintkülönbségeket a szintvonalak segítségével (1 cm a 1:25 000 léptékarányú térképen 25 000 cm vagy 250 m a valóságban; A 20. ábrán a méretarány 1:10 000, tehát a térképen 1 cm a valóságban 100 m-nek felel meg).

A vízfőzészeti hely tengerszint feletti magassága 160 m; ez a nullpontunk. A legközelebbi jellegzetes pont az északra leágazó földút, amely 280 méterre van a vízfőzészeti helytől. Ezen a ponton a 7,5 m szintvonal halad keresztül.

Diagrammra rajzolva, a 21. ábrán látható szintvonal adódik. Most a nyomáscsökkenési jelzővonalat rajzoljuk be gumizott nyomótömlőre vonatkozóan l/p vízzállításhoz. Ennek a vonalnak és az út szintvonalának a metszéspontja megadja az első nyomásfokozó fecskendő, tehát II. fecskendő felállítási helyét, amely vízfőzészeti helytől 325 m távolságra a földút elágazásától 45 m-re) van. Az első jelzővonalra húzott párhuzamosok metszéspontjai megadják a többi nyomásfokozó fecskendő számát és távolságát.

A sugárcsőig terjedő útszakasz ellenőrzésére az utolsó fecskendő (a 21. ábrán a V. pontban) álláspontjáról mint nullpontról húzzuk meg a jelzővonalat, amelyet az V. pont felett függőlegesen 32,5-nél emeljük meg (ez a sugárcső szakaszán rendelkezésre álló nyomás, hogy még 40 v. o. méterrel kapjunk a sugárcsőnél) és a vízszintesen 237-nél (474 felénél) fejezzük be. A tűz helye a jelzővonalon van, úgy a nyomás a sugárcsőnél 40 v. o. méterrel tesz ki; ha a háromszögön belül fekszik, akkor sugárcsőnél kapott nyomás nagyobb, ha a nyomás nem éri el a 40 v. o. méterrel. A sugárcsőnél kapott nyomást úgy állapítjuk meg pontosan, hogy a tűz színhelyéről a sugárcsőnél rendelkezésre álló víznyomás megelőző jelzővonalára megfelelően húzzuk. Ebben az esetben az utolsó fecskendő kiömlőnyílásánál levő 80,0 v. o. m-ből kivonjuk az osztóban fellépő 7,5 v. o. m surlódási nyomásvesztést, valamint a tűz színhelyéig felhasznált 30,0 v. o. m nyomást, s így a sugárcsőnél 42,5 v. o. m nyomást kapunk.

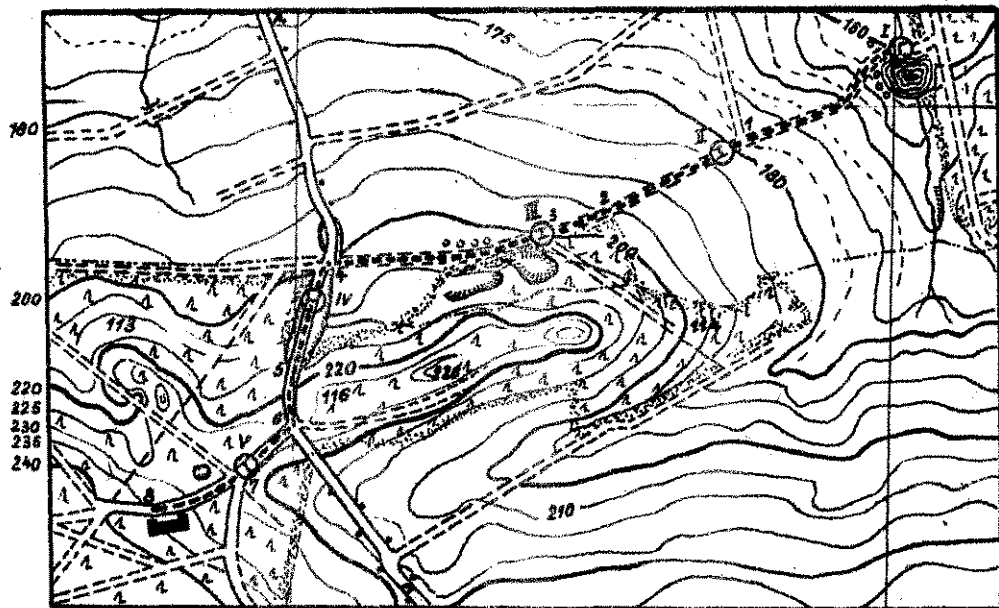
Ha a sugárcsőnél fennmaradó nyomás túl kicsi a tűz eredményes leküzdéséhez (ahol az égő objektum magasságát is figyelembe kell venni), úgy további nyomásfokozó fecskendőt kell beiktatni. A további eltérést ezután ki tudjuk egyenlíteni.

A megállapított távolságok alapján a bevetési terv a következő lesz:

BEVETÉSI TERV:

Objektum: erdei nyaraló.
Megközelítés: A — B országút.
Oltóvízviszonyok:
1. Házi vízellátás: 1 C sugár; 12 perc.
2. Halastó a városi erdőben.

Nagyobb távolságról 800 l/p esetén B umizott tömlővel, 5 gépjárműfecskendő vagy 800 l/p kismotorfecskendő 1700 m umizott B nyomótömlő.

20. ábra

- A fecskendők felállítása:
I. Vízfőzészeti hely; halastó.
II. 325 m-re a vízfőzészeti helytől, 45 m-re az északra elágazó földút után.
III. 655 m; az erdei út elágazása déli-keleti irányban.
IV. 1080 m; A — B országút bevágása, 70 m-re az útkereszteződéstől.
V. 1505 m; 15 m-rel a nyaralóba vezető erdei út elágazása előtt.
Az utak gépjárművel minden évszakban járhatók.

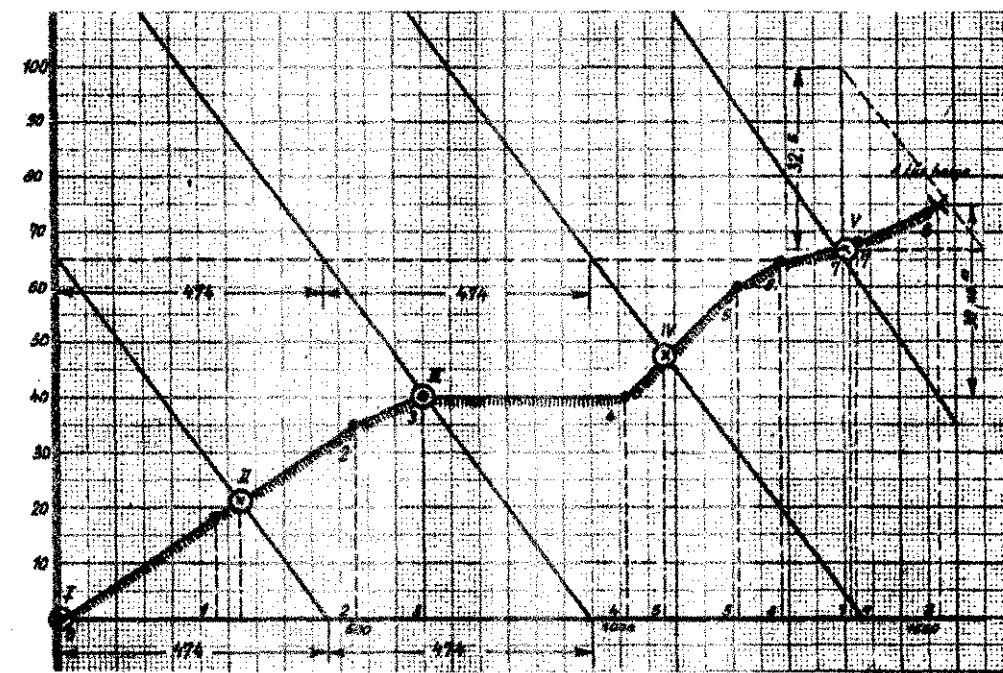
A bevetési terv szerint az egyes értékek alapján megállapításával nagyobb idővesztés nélkül nagyobb távolságra is kifogástalanul működő oltóvízzállítást valósíthatunk meg és ezzel biztosíthatjuk a gyors és hatásos tűzoltást.

Ezzel cikkünkben befejeztük azoknak a legényegesebb alapfogalmaknak az ismertetését, amelyek a nagyobb távolságra történő oltóvízzállításhoz a fecskendők egymástól való távolságának kiszámításához szükségesek. Meg kell még említeni, hogy a gyorskapcsolású csövek (Lanninger-

csövek) alkalmazása esetén a csövek nagyobb átmérője következtében előnyösebb értékeket kapunk, s ezáltal a fecskendők távolságát, illetve a vízzállítást növelhetjük.

Minden parancsnok egyik legfőbb feladata, hogy ezeknek az alapfogalmaknak és a helyi körülményeknek a figyelembevételével biztosítsák a gyors beavatkozást minden előfeltétellel. A gyakorlat azt mutatja, hogy általában nem az objektív nehézség (rossz tömlő és hasonló) okozza a tűz késedelmes eloltását, hanem tisztjeink és tűzoltóink elégtelen kiképzése és képzettsége.

A cikksorozatban közölt anyaggal az egész tűzoltóság, minden bajtársunk számára hozzáférhetővé igyekeztünk tenni mindezt, amely alapja az ilyen bevetések jobb előkészítésének és lefolytatásának. Az eddiginél alaposabban kell értékelni az ilyen bevetéseket, hogy a közölt tapasztalatok segítségével a gyakorlatból gazdagítsuk az elméletet. Mindannyian nagy felelősséggel tartozunk hazánk tűzvédelmének biztosításáért, mert csak együttesen tudjuk nagy feladatainkat megoldani.

21. ábra.

Újítási híradó

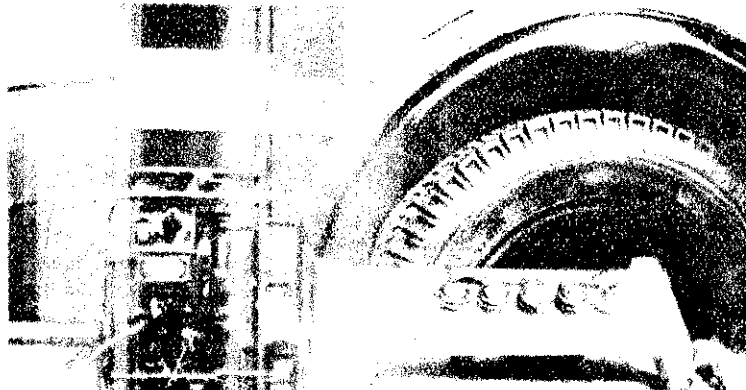
Az áramfejlesztő-kismotor beindításának meggyorsítása

ták a gyakorlatban, mert erre a célra nem volt a gépkocsikon megfelelő áramkivezetés, csatlakozás és kábel. Ezt a problémát oldották meg újításukkal a

SZERNEK ABBÁ AZ OLDALSZEKRÉNYÉBE, ahol az áramfejlesztő-kismotor van, az akkumulátorról vezetékkel vitték hátra, melynek végére dugaszoló-aljzatot (konnektort) erősítettek. Az áramfejlesztő-kismotor beindításakor ezt a dugaszoló-aljzatot és az áramfejlesztő-kismotort indítókábellel

kell összekötni, s míg a motor beindul, az áramfejlesztő indigombját lenyomva kell tartani. Beindulás után az indítógombot elengedve, az indítókábel ki kell húzni csatlakozásaitól, s az áramfejlesztő-kismotor szükség esetén — most már tisztes szerinti helyre vihető; alkalmazás helyén pedig csak az áramfejlesztőre kell kapcsolni a fényszóró vezetékét. Újítók külön kapcsoló-, elosztó táblát készítettek arra a célra, hogy több fényszóró használásának szükségessége esetén egyes fényszórókat az elosztótáblán lévő dugaszoló-aljzatra lehessen kapcsolni. Ebben az elosztótábla fővezetékét kell az áramfejlesztő-kismotor dugaszoló-aljzattal kapcsolni.

AZ ÚJÍTÁS IGEN JÓL IVALT A GYAKORLATBAN, mert egyrészt megkönnyíti meggyorsítja az áramfejlesztő-kismotor beindítását, másrészt pedig feleslegessé teszi az emberi erő igénybevételét. A I. üyminiszterium Tűzrendészeti Parancsnokság az újítót Janovai János t. őrm. és Vranek Antal t. őrm. elvtársat személyenként 100 forint tási díjban részesítette.

Áramfejlesztő-kismotor a csatlakozó vezetékkel és elosztótáblával

szegedi tűzrendészeti elosztó-üyparancsnokságon szolgálatot teljesítő Janovai János t. őrm. és Vranek Antal t. őrm.

AZ ÚJÍTÓK A TŰZOLTÓ-

szoló-aljzatot (konnektort) erősítettek. Az áramfejlesztő-kismotor beindításakor ezt a dugaszoló-aljzatot és az áramfejlesztő-kismotort indítókábellel

A TŰZOLTÓSÁG MŰKÖDÉSE SORÁN igen gyakran nélkülözhetetlenek a világító eszközök, mert csak ezek segítségével lehetséges sötétben is biztosítani az eredményes beavatkozást. A tűzoltóság különböző világító eszközei között az áramfejlesztő-kismotor ezt a célt szolgálja. A használatban lévő egyes áramfejlesztő-kismotorok olyan rendszerűek, hogy a motor beindítását nemcsak emberi erővel lehet eszközölni, hanem erre a célra a gépkocsi-akkumulátor 12 voltos árama is felhasználható. Ezek az áramfejlesztők ugyanis nemcsak áramtermelő gépek, hanem egyben villanymotorként is használhatók. Ha tehát az áramfejlesztő gépbe bevezetjük a gépkocsi-akkumulátor 12 voltos áramát, az áram az áramfejlesztőt, mint villanymotort működteti, ez pedig megforgatja a meghajtó benzínmotort. Ha azután a meghajtó benzínmotor beindult, „begyullad”, akkor ez forgatja tovább az áramfejlesztő gépet, amely most már világítás céljára termel áramot.

AZ ÁRAMFEJLESZTŐ-KISMOTORNAK ezt a beindítási módját eddig ritkán alkalmaz-

Műszaki tanácsadó

Tűzoltószerkelet előkészítése a téli időnyre

A gépkocsi üzembiztonságát döntő mértékben befolyásolja a gépjárművek villamos berendezéseinek állapota. A téli időszakban a gépkocsi villamos berendezései fokozott igénybevételnek vannak kitéve, éppen ezért — a téli időny beköszönése előtt — a gépkocsi villamos berendezéseit alaposan felülvizsgálni.

A gépkocsi üzembiztonságának, a villamos berendezések működésének legfőbb alapja a jó akkumulátor, amely a téli üzemban — a hidegben hosszabb ideig tartó indítások miatt, különösen fokozott mértékben van igénybe véve. Erthető tehát, hogy legelőször is az akkumulátor felülvizsgálása szükséges.

A gépkocsi akkumulátorának használhatóságát állapotát a gépkocsivezető állít jól fessert cellavizsgáló voltmérővel és savsűrűség-mérővel kell megvizsgálni. A cellavizsgáló a fogantyújára szerelt villa alakú érintkezőhöz kapcsolott állandó értékű ellenállásból és 0 közép-

állású voltmérőből áll; a savsűrűség-mérő pedig üszó folyadékmérő, amely felhő végén gumilabdával ellátott üvegcsőben van.

A cellavizsgáló műszerrel az akkumulátort először cellánként kell megvizsgálni. A műszer villás érintkezőjének egyikét a vizsgált cella pozitív, másikat pedig a negatív kivezetőjéhez kell hozzányomni (3. sz. kép), és ilyen módon az akkumulátor minden celláját meg kell vizsgálni. Ha a vizsgálatnál a műszer 1,8-2 voltot mutat és ezt a feszültséget 1 percg tartó mérés során is tartja, akkor az akkumulátor vizsgált cellája jó állapotban van; az akkumulátor feltöltöttsége akkor megfelelő, tehát az akkumulátor használható.

A cellavizsgáló egyébként — az üzemképessége, feltöltöttsége mellett — az akkumulátor esetleges feltöltöttségét is megállapíthatjuk. Ha a cellavizsgáló során a mérés kezdetén a cellavizsgáló 1,8 V-ot mutat, de az 1 percg tartó mérés végére a feszültség értéke 1 V körüli értékre esik le, akkor az akkumulátor feltöltötten, s amennyiben a mérésnél minden cellánál ezt állapítjuk meg, akkor az akkumulátort fel kell tölteni.

A cellavizsgáló műszerrel az előbbiekben kívüli az akkumulátor esetleges használhatatlanságát is megállapíthatjuk. Ezt akkor mondjuk ki, ha a vizsgálat során a cellavizsgáló voltmérő a nullaállásból nem mozdul ki. Ilyenkor a vizsgált cella feltöltetlen hibás, zártos, vagy pedig egyáltalán nincs benne akkumulátorsav. Ha az akkumulátornak akár egyetlen cellájánál is bekövetkezik a használhatatlanság megállapítása, az akkumulátor már akkor is alkalmatlan a további használatra és töltésre.

Ha a vizsgálat során az összes cella hibának minősül, az akkumulátort feltöltetlenül újra kell lemeresíteni. Amennyiben az akkumulátor már több mint másfél éve van használatban, és egy vagy két cellája hibás, már akkor is célszerű újramezcsélni.

Az akkumulátor vizsgálatánál az akkumulátorsav, az elektrolit savsűrűségét is ellenőrizni kell. Teljesen töltött akkumulátornál a savsűrűség 32 Baumé-fokos. Ha a savsűrűség nem éri el a 27 Baumé-fokot, akkor az akkumulátort tölteni kell.

Amennyiben az ismertetett műszerek nem állnak rendelkezésre a vizsgálatához, akkor a következő egyszerű gyakorlati módon vizsgálhatjuk meg az akkumulátort. A gépjármű

országúti fényszóróit bekapcsoljuk és gyű, valamint gázadagolás nélkül önindítószánk. 10 másodpercen át történő önindítás után nem csökken lényegesen a fényszóró fényereje, akkor az akkumulátor jó. Ellenben a 10 másodperces önindítás alatt a fényesség csökken, s a fényesség a fényességmérőből valószínűleg az akkumulátort újra kell tölteni.

Töltés közben is következtethetünk az akkumulátor állapotára. Ha a cellák pezsogését figyeljük. A jó akkumulátor töltésénél úgy minden cella egyformán pezsog. Ez a pezsogás teljes töltést jelzi, amikor a cellavizsgáló cellánként 2,75 V feszültséget állapíthat meg. Ha viszont a töltésnél nem egyformán pezsog a cellák pezsogása, akkor a töltéshez képest kevésbé vagy töltötten pezsogó cella feltöltési hibás. Ha pedig valamelyik cella egyáltalán nem pezsog, akkor az akkumulátort ne töltsük tovább, hanem javíttassuk meg.

Cellavizsgáló műszer

A savsűrűség ellenőrzése

Akik az új élet útjára léptek...

A Dömök-család az új élet útját választotta

Olyan „vendégmarasztaló” ez a sárbogárdi sár, hogy az ember alig bírja szusszal. Már napok óta esik az eső. Az ilyen időre mondják azt, hogy „a jó kutyát is kár kiverni”... Azt sem kell kétszer mondani, hogy az ilyen idő aztán senkinek sem tetszik, de különösen a sárbogárdi „Vörös hajnal” TSZ tagjainak okoz sok kellemetlenséget, mert minduntalan keresztülhúzza számításukat. Délelőtt is silózni akartak, azonban az eső bezavarta őket, s hogy hasznosan teljék az idő, hát kukoricát válogatnak a magtárban. A helyiség langyos levegőjében hamarosan eloszlik az idő okozta bosszúság és érdeklődésünk nyomán megered a szó.

Néhány esztendővel ezelőtt még kulák tanyaközpont volt ezen a helyen, s ma már a közös gazdálkodás útjára lépett sárbogárdi dolgozó parasztok, a „Vörös hajnal” tagjainak a büszkesége. A szorgos munka eredményeként évről évre gyarapodtak, erősödtek és a környéken is példaként emlegetik őket. Persze, nem máról holnapra ment a dolog és nem is éppen zökkenő nélkül. Baj is akadt még. Különösen a munkaerő körül mutatkozott hiba: eleinte nehezen jöttek a tagok, valahogyan nehezen szánták rá magukat a belépésre. Aztán lassan ez a probléma is megoldódott, mert egyre többen értették meg, hogy a boldogulás, az új élet útja egyedül a közösben van, no meg az sem éppen mellékes, hogy a csoport híre már a közös föld határán is túlnőtt. S akik aztán csak később jöttek — az elszámolás láttán egy kicsit szítták is a fogukat, amiért nem előbb gondolták meg a dolgot.

Dömökék is így jártak. Egy évvel ezelőtt Dömökné még hallani sem akart a tsz-ről. De ahogyan múlt az idő, egyre inkább foglalkoztatta őt is megérjtét is a belépés gondolata. S a gondolat, meg a látottak példáján mind jobban megérett. Délelőtt bennük és augusztusban aztán mindketten beléptek: az asszony rendes tagként, a férj pedig — miután állami tűzoltó — 4 holdjával pártoló tagként övette. Bánja is most már Dömökné, hogy nem előbb léptek be

a közösbe. Érthető, hiszen jóformán még meg sem melegedtek a csoportban, még zárszámadás előtt állnak, s eddig is 198 kg búzát, 270 kg kukoricát, 61 kg árpát, 172 kg burgonyát és 22 kg cukrot kaptak 32 munkaegység után, s még valamennyi pénzt is kapnak majd. S hát, ha már előbb beléptek volna! — csak búzából 20 mázsát kapnának...

A beszélgetés során észre sem vesszük, mennyire eljárt az idő, s azt sem, hogy közben az eső is elcsendesedett. Lassan szédelőzködünk, elköszönünk a

Telnek a zsákok — bő kukoricatermés volt a sárbogárdi „Vörös Hajnal” TSZ-ben

csoporttagoktól és a Dömök-házaspárral együtt nekivágunk az alkonyatnak. A sár most még inkább marasztal bennünket, de észre sem vesszük, Dömök elvtársat hallgatjuk, nézzük. Nem fogy ki a szóból, csak úgy árad belőle. Egyre csak a közösről, az ottani életéről beszél, s olyan lelkesen, olyan meggyőzően, hogy szinte hihetetlennek tűnik, hogy ez az ember egy esztendővel ezelőtt még hallani sem akart arról, hogy az asszonya, no meg, hogy ő a csoport tagja legyen. Úgy beszél a mellettünk elterülő földről, érezzük, hogy az övé is.

— Ezen a területen már én dolgoztam — mutat a szépen zöldülő búzavetésre. — Én voltam a gépfaros, és a traktorossal együtt vigyáztunk is ám, hogy szép sorjában legyen a vetés, nehogy a tagság megszidjon bennünket!...

Beszéltünk, mire a Dömök-tanyára érünk. Két kis leány-

csemete fut elénk, boldogan ölelik szüleiket. A meleg konyhában gyorsan megindul a barátkozás. Az egész napos eső és fázás után jólesik a kellemes meleg, a konyha meghitt egyszerűsége, s a látottak után ezt a kis családi kört már el sem tudnánk képzelni Dömök nagymama és rokkája nélkül.

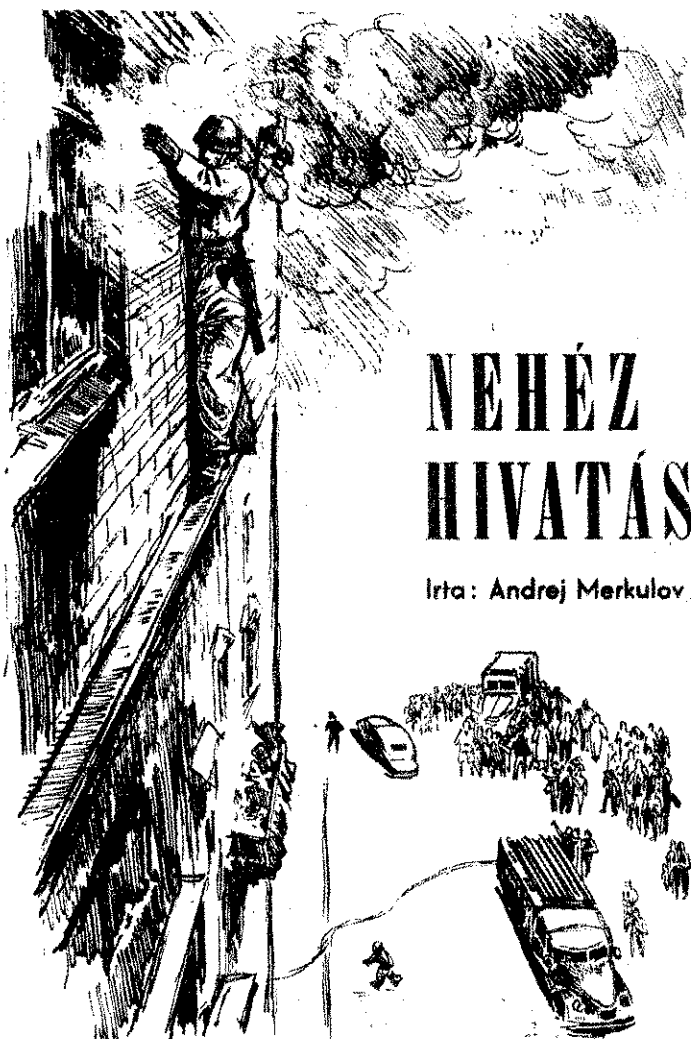
Újra felvesszük a beszéd fonalát. Erről is, arról is szó esik, aztán megint csak oda kanyarodunk vissza, ahol a magtárban elkezdtük: ismét a tsz-ről beszélgetünk, meg arról, hogy azelőtt hogyan ment az életük so-

övet elvégeztük, így aztán mindig későn éret be a termés, éppen hogy csak lett belőle valami. Mondtam is a fiainak: nem élet ez így, változtasson rajta... Így már jobb lesz — folytatja és a sarokban levő telt zsákokra mutat —, ezeket már a közösből hozták... — Úgy mondja, „a közösből”. S milyen egyszerű ez a szó, olyan nagy jelentőségű! Azt jelenti, hogy az új életnek hatalmas, az emberi gondolkodást teljesen átforgató ereje van. Ez az idős asszony, akinek élete javarészt a mást hízaló robot emésztette fel, s aki egy esztendővel ezelőtt még szintén hallani sem akart a közösről — most azt mondja: a „közösből” és azt érzi, a „miénkből”... Mert tudja, érzi, hogy nemcsak a fiáé, meg a menyéé az a közös, hanem az övé is — ugyanúgy a gyerekeké. meg mindenkié, aki megértette, hogy ezen az úton kell járnia.

Dömök szakaszvezető és családja megértette, hol a helye: választott. S ha még egyszer döntenie kellene, akkor is ugyanezt az utat választaná feleségével együtt. De nemcsak Dömökék döntöttek így: ezt az utat választotta Gyarmati alhdgy. elvtárs felesége, Szamancék örm. elvtárs családja s Papp szkv. elvtárs és családja is. Egyikük sem bánta meg. Mert aki látja és megérti a közösség erejét, s maga is annak alkotó elemévé válik, az az ember a boldogulás, az új élet útjára lépett.

Dömök szkv. elvtárs (jobb szélén) a „közös” eredményeiről beszél

NEHÉZ HIVATÁS

Írta: Andrej Merkulov

Vaszilij gyakran emlékezett vissza arra az időkre, amikor még vidám és fiatal volt. Ebből a házból indult el a háborúba. Akkortájt szívesen üldögélt esténként a lányok között az udvarban és harmonikázott. Vidáman, gondtalanul élt, a gyárban megbecsült segédmunkásként dolgozott, s előtte állt az élet... És milyen furesza most, hogy olyan hosszú idő után visszatért a negyedik emeleti kis lakásba. Szegény anyja meghalt — a lakás üres és elhagyott. Bizony Vaszilij is megváltozott. Megférőfiasodott, mozgása megfontoltá vált, nyugodt, magabiztos lett. Rendet csinált a lakásban, majd megállt anyjának megfakult fényképe előtt... Utoljára 1943-ban látta, amikor két nap szabadságon itthon volt. Nézte, nézte a kedves, felejthetetlen arcot... Aztán felöltözött. Felvette kitüntetésekkel díszített zubbonyát, a törött tükrök előtt megfésülte világosszőke haját, megpödrölte hetyke bajuszát. Még egyszer belepillantott a tükörbe. Bizony a háborúból már nem Vaszilja, hanem Vaszilij Platnyikov árkász-szakaszvezető, komoly férfi tért vissza, akit az élet sok mindenre megtanított.

Amikor Vaszilij visszatért a háborúból, gyakran lement az udvarra és leült a padra. A szomszédok persze körülvették. Nők, öregasszonyok ültek mellette, meg Zsenyka Zaszlovna, a fél-lábú hadirokkant is odajött, s a padot gyermekek vették körül. Egy alkalommal még két leszerelt katona is odavetődött.

Vaszilij azon az estén figyelt fel először Nyurára. A többiek között ült és hallgatta a beszélgetést. Vaszilij többször ránézett és csodálkozott magában: csak nem Nyurka? Hiszen amikor a frontra ment, még csíri kislány volt. Hogy megnőtt! Sötét szeméből mély melegség sugárzott. Sötétbarna haja két fonatban pihent a vállán. Nyurka állandóan csak Vaszilijt nézte.

Este, amikor Vaszilij hazaballagott, bizony senki sem várta. Edesanyja már nem jön többé haza, nem igazítja meg a paplant. Igaz, már le is szokott erről. Eddig mindig pergő események között élt, itthon azonban minden más. Különösen ma érezte ezt. Vaszilij az ablakpárkányra ült. Egyik cigarettát a másik után szította. S mikor lefeküdt, sehogyse jött álom a szemére.

Reggel, ahogy kilépett az udvarra, szembe találkozott Nyurával. A lépcső mellett éppen favágáshoz készülődött.

— Segítek neked — mondta Vaszilij. A lány elpirult és szó nélkül átadta a baltát.

Azután szerelmes, szép napok következtek. Nyura szerette őt olyan mély volt, hogy nem kért tandócsot senkitől és férjhez ment Vaszilijhoz. Azóta mindene lett az erő, a szőkehajú párja.

Nyugodt, csendes ember volt Vaszilij, s legjobban a gyerekeket szerette. Fizetés után mindig hozott egy kis cukrot és szétosztotta a házban lakók gyermekeit között. Nyura is szerette a gyermekeket, így hát nagyon-nagyon boldogok voltak mikor kislányuk megszületett.

Nyura eleinte nem szerette férje foglalkozását. Előfordult, hogy a szolgálatból égési sebekkel, kis sérülésekkel tért haza. Ilyenkor aztán napokig nem tudott aludni, amikor Vaszilij a gálatban volt, annyira féltette.

De hogyan is lett Vaszilij tűzoltó? Leszerelése után, amikor letelt a szabadságideje, s Nyurával megtartották a lakodalommal azonnal elment a Járási Katonai Bizottsághoz, hogy tandócsot kérjen, milyen foglalkozást válasszon.

— Maga ugye árkász volt? Akkor gyorsan tud mászni, jól tud a baltával is bánni... — mondta az őrnagy a katonai parancsnokságon, majd megkérdezte: — Oltott már tüzet? Tűzoltókra van szükségünk a leszerelt harcosok soraiból, nagyon komoly és szép hivatás. Gondolkodjék, vállalná-e?

Vaszilij összeráncolta homlokát és visszaemlékezett a harcokra.

— Bizony, előfordult, hogy tüzet is oltottunk. Szívesen lalomból hát a munkát, nincs szokatlan ez nekem — mondta a tűzoltónak.

Mióta Vaszilij a tűzoltóságnál dolgozik, már többször kapott jó munkájáért jutalmat, dícsérelt oklevelet és ingyen üdülést is részesült. A dícsérelt oklevelet a falra akasztották, az üdülést pedig Vaszilij otthagya és hazatért, ahol Nyurával együtt ünnepelték meg a győztes nap ünnepét. Közben Nyura is fejezte a tanfolyamot, és arra gondoltak, milyen jó, hogy egy gyermekük lesz.

Amikor Nyura már szülés előtt állt, Vaszilij elkísérte szülőgőthöz. Harmadik nap szolgálatban volt, és arra gondolt, biztosan ezen a napon szül Nyura.

Öszintén szólva, kissé nyugtalanodott, és nagyon sajnálta Nyurát. Lehet, hogy nincs minden rendben, hogy ilyen későn szül. Csak ne legyen valami baja! De hát ilyen a nők s ezen nem lehet segíteni — gondolta.

— Ugye szereted a gyerekeket? — kérdezte barátja, Platnyikov.

— De még mennyire! Nagy öröm a gyerek! Ha Nyura járt volna tanfolyamra, már három is lenne. De vártunk, a tanulást is lehetővé kellett tenni az asszonynak... — mondta büszkén Vaszilij.

Hirtelen megszólalt a riasztócsengő... Néhány másodperc múlva már mindenki az udvaron volt, s felugrált gépkocsira. Vaszilij mindig élvezte ezt a gyorsaságot, a katonai életre emlékeztette — mint a páncélosoknál, amikor telen jön a parancs: „Gépkocsira!” A gépkocsi riadószíri száguldott végig az utcákon, s az útkeresztezéseknél és merész ívben kanyarodott. Minden forgalom leállt, amikor a tűzoltókocsi haladt. Egy ötemeletes ház előtt álltak meg, már nagy tömeg gyűlt össze. Az ötödik emelet ablakán nyelvek csaptak ki. Úgy látszik, megkéstek a tűz jeléért mert a tűz már a tetőt is veszélyeztette. A kapkodásban maradt a tűz a lakásból egyre inkább terjedt a tűz. A lakás házi falakon meggyulladt a festék, úgyhogy a lakás megkésztése teljesen lehetetlenné vált. Vaszilij az utcán a fecske mellett állt és figyelte a lángokat, amelyek az ablakon keresztül kicsaptak és látta a füstöt, amely már a szomszéd ablakából áradt. Egyszerre csak kétségbeesett sikoltásra figyelmes, s látta, hogy egy fiatal nő összeesik. A tömeg mozdult. Mindenki kiabált: — Gyermeket felejtettek be! Abban a lakásban be van zárva egy kislány!... Már látni a füstöt, mindjárt az is égni fog — hallatszott a tömeg közlő A lépcsőház is ég, nem lehet felmenni a lakásba!... Horz Szegény asszony bevásárolni volt és most ott ég a kislány.

Vaszilij felnézett — a füst egyre erősebben gomolygott a lakás ablakán, ahol a gyermek bent maradt. Még dolni sem lehetett arra, hogy mi lesz, ha elkésznek. A parancsnok izgatottan nézett a karórájára, hogy mikor jön már a kocsival a toliból.

— Engedje meg, én megpróbálom — jelentkezett Vaszilij a parancsnoknál.

— Hogy ér oda? Lehetetlenre vállalkozik! — A szomszéd lakásból, a másik lépcsőházon át... — kányon! — felelte nyugodtan Vaszilij.

— Ha akar, menjen, de úgy hiszem, hogy már késő: meggyulladt már a füstben. Vigyázzon magára, ügyeljen denre, Platnyikov! — adta meg az engedélyt a parancsnok majd újból felnézett. A dolog reménytelennek látszott. K

latni kellett az egyik legkiválóbb tűzoltója életét. De hátha mindjárt megérkezik a gépkocsi...

Vaszilij két tűzoltóval felzaladt a lépcsőn. A felső emeleten a holmik a lépcsőházban heverték, de a lakás be volt zárva. Úgy látszik, a kapkodásban becsukták az ajtót. „Érdekes emberek vannak, nehéz helyzetben azonnal elvesztik a fejüket” — gondolta Vaszilij. A kulcsért már nem volt idejük elmenni, gyorsan betörték az ajtót és bementek. Az utolsó szobában Vaszilij az ablakhoz lépett. Kinyitotta és kinézett. Lent nagy tömeg állt és az élénkpiros színű tűzoltó-gépkocsi. Vaszilij egy pillanatig sem habozott, kilépett a párkányra. Szélessége egy lábtalpnyi volt mindössze. Még fogta az ablakot!

Tíz métert kell mennie a párkányon a sima fallal szembe fordulva. Vaszilij lassan elindult. Nem szabad lenézni! De ő tudja, hogy lent áll a tömeg, és a csöndben mindenki őt figyeli. Ő pedig csak a téglafalat látta maga előtt. A felúton megállt, hogy pihenjen, de rögtön rádőbbsent, hogy nem töltheti háiba az időt. Továbbment. A körmei alól, amelyekkel — teljesen hozzászorítva magát a falhoz — a falba kapaszkodott, folyt a

vér. Egyszerre csak úgy érezte, mintha valaki váratlanul erősen arcúl ütötte volna ostorral. Az éles fájdalom végigfutott egész testén. Megtorpant és ez a megtorpanás majdnem végzetessé vált. A lába egy másodpercre mintha elvesztette volna a támaszpontot. De fogcsikorgatva mégis fenntartotta magát, s a levegőben lógva, majdnem csak a lábujjaival kapaszkodott a fal kis kiugrójába. Egy szikra volt, ami arcába vágott. Még jó, hogy nem a szemébe. Néhány keserves méter még és elérte az ablakot. Megkapaszkodott a párkányban s érezte, hogy túl van a veszélyen. Az ablak befelé nyílt. Kezére húzta a vastag kesztyűt és betörte az ablakot, aztán kinyitotta és beugrott a szobába. S ekkor mintha sóhajtsát hallott volna — a több ezer ember sóhaját. Ebben a szobában nem volt annyi füst, mint a többiben. Vaszilij végigszaladt a szobákon, de a kislányt nem találta. Az ajtón keresztül hallotta, hogy tombol a tűz a lépcsőházban. Mindent átkutatott a három szobában és a konyhában. Az egyik szobában ott állt a kislány ágya és az asztal tele játékokkal, de a kislány sehol. Végre az első szobában, ahová beugrott és most visszajött, észrevette, hogy a hosszú függöny mögött valami mozog. Felemelte a függönyt... és ott állt egy feketeszemű, édes öt éves kislány. A gyermek ijedten lapult a falhoz. Vaszilij rámosolygott, s a kislány rémüllete egyben feloldódott. Értéklődéssel fogta meg Vaszilij kabátgombját.

— Mi most ugye kímásznak az ablakon? — kérdezte a kislány.

— Természetesen — mondotta Vaszilij —, szépen lemegyünk együtt. — Ezután az ablak melletti fűtőtesthez kötötte magát, a kötél másik végét pedig övéhez erősítette. Majd karjába vette a kislányt és a gyermekkel együtt leereszkedett s egy emelettel lejjebb az ablakon keresztül bemászott egy lakásba, és onnan leszaladt a lépcsőn.

A kijáratnál már várták őket. A kislány édesanyja ott állt a főbejáratnál, alig tudták visszatarítani, hogy a tűzbe ne rohanjon. Vaszilij átadta neki gyermekét. A nő szinte nem is nézett Vaszilijra, sírva-nevetve ölelte magához a kislányt.

Vaszilij ezután a helyére sietett, ahol a riadó ideje alatt tartózkodni kellett. Azután tovább mentek az udvarba, mert a tűz továbbterjedt. Közben megérkezett a gépkocsi a toló-

létrával. Vaszilij a fecskendőnél dolgozott, az udvarban a létrua tetején. Az ablakból kitörő füst csípte a szemét, s a hőség a ruhán keresztül is égette a testét. Nagy küzdelembe került a tűz megfékezése.

A gyermek anyja közben magához tért és kereste Vaszilijt, de nem találta sehol.

— Mindnyájan egyformák vagyunk, válasszon ki egyet közülünk — tréfálkoztak a tűzoltók.

A gyermek anyja a parancsnokhoz sietett és megkérdezte Vaszilij nevét. A parancsnok megmondta a nevet, azután kótvásztott egy kicsit a zsebében és a kislánynak ajándékozta nikkelezett cigarettatartóját. A kislány mosolygott és nagy érdeklődéssel nézte a tűzoltóbácsikat.

A mikor a tűzoltók visszatértek, s az ügyeleti szolgálat befejeződött, Vaszilij hazaszaladt, gyorsan megmosakodott, felöltözött és máris sietett Nyurához. Utközben már nagyon izgatott volt. A szülőotthonban a táblához sietett. És a kék táblán — ahol a fiúk szerepeltek — ott látta Nyura nevét, sőt még a kisfiú súlyát is: 3,8 kg. Hát derék egy fiú! Világos, hogy Nyura nem bírta első nap megszülni. Vaszilij nem tudta, hová legyen örömben.

Másnap Vaszilij szabadnapos volt. Atment tehát a szomszédjához, Sztjepánhoz, aki lakatos volt az üzemben, s most ő is éppen szabadnapos volt. Sztjepán felesége — rendes, kedves asszony — jó barátságban volt Nyurával, most ő vette magához a kis Tányát és vigyázott rá.

Vaszilijnak hirtelen eszébe jutott az a néhány perc a párkányon. De éppen csak említette.

— Nehéz szolgálatom volt tegnap — mondotta —, egy kicsit megpörköltem a szemöldökömet, meg a körömöm is letört...

— Nehéz a te munkád, Vaszja! De szép!... — bólogatott megértően a lakatos.

Másnap Vaszilij elment Nyuráért a szülőotthonba. Vigyázva vette kezébe a fiát és csak nézte, nézte, aztán nagy-nagy szeretettel megcsókolta feleségét. Nyura kutatóan nézett rá és ijedten kérdezte:

— Mi történt a szemöldököddel? Meg a kezed is össze van verve! Mi történt?

— Oh, semmi az egész — legyintett —, hamarosan meggyógyul — mondotta Vaszilij, mert nem akarta elrontani az asszony kedvét.

De Nyura mégis hamarosan megtudta az esetet, mert néhány nap múlva becsöngetett hozzájuk egy ismeretlen nő, akinek a gyermekét Vaszilij kimentette az égő házból. Megtudta Vaszilij címét és mindenképpen valami ajándékot akart adni Vaszilijnak.

— Maga is anya — mondotta az asszony Nyurának —, megérti tehát, hogy mit tett férje, Vaszilij Platnyikov, a hős tűzoltó. Engedje meg éppen ezért — tette még hozzá —, hogy a kislányának elhozhassak egy alvobabát. Azaz nem is én adom, hanem a kislányom.

Tánya meghúzta az anyja szoknyáját.

— Anyu, fogadd el a babát. Na, igazán!

A két asszony összemosolygott...

Másnap elhozták a babát és Tánya azonnal a szoba egyik sarkába szaladt vele. Néhány pillanat múlva már hallották is, ahogy cénnavékonyasága hangozskáján altatódalt énekelt...

A gyermek megmentéséért Vaszilij kitüntetését kapott.

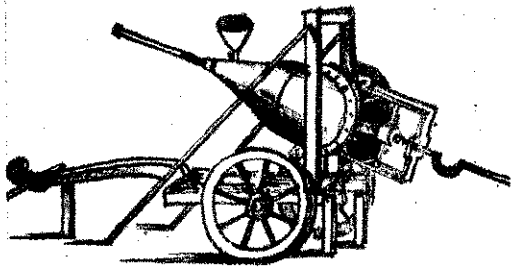
Mikor ismerősei megkérdezték, hogyan mentette meg a gyermeket, szerényen csak ennyit mondott:

— Nagyon szeretem a gyermekeket. Itt a házban is, ha megjövök a munkából, máris körülvesznek... A tűzoltósághoz is azért mentem, mert amikor a járási katonai bizottság munkába küldött, s megkérdezték, hogy oltottam-e már tüzet, hirtelen visszaemlékeztem arra, hogy a háború alatt egy égő iskolát oltottunk, amelyben gyermekek voltak. Azóta is fülemben cseng a szegény, szenvedő gyermekek sikoltozása... Így van ez! És olyan a mi foglalkozásunk: ha tűzön kell keresztül menni, akkor tűzön megyünk keresztül...

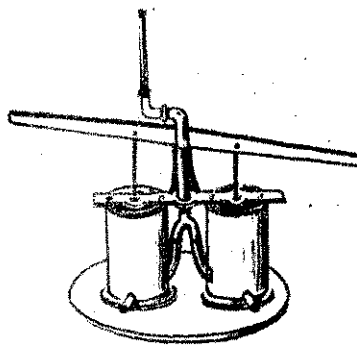
(Gonyok, 41. szám, 1955. október 9.)

Fordította:
Poczongó Miklós

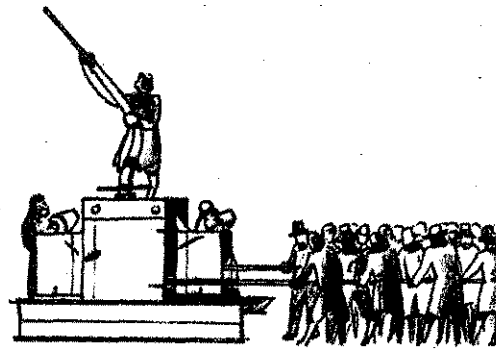

1. ábra

2. ábra

3. ábra

A tűzoltószerek fejlődésének története

Múlt számunkban a vízpuskákkal foglalkoztunk. A későbbi fejlődés során ugyanezt az elvet használták fel a nagyobb, kerekre szerelt fecskendők készítésénél. Jakob Beszoni 1578-ban készített egy hordozható fecskendőt (1. ábra), amelynek rajza és leírása a „Theatrum Instrumentarum et machinarum” című, Lyonban 1628-ban megjelent könyvben maradt ránk. Ez a fecskendő tulajdonképpen a vízpuska nagybővített megoldása. A rajzon kerekre állvóan elhelyezett, nagy átmérőjű hengert látunk, amelybe hosszú sugárcsővel előtöltött tölcser illeszkedik. A kézi fecskendővel szemben ez a fecskendő oly nagy, hogy a kar nyomóereje nem volt elegendő a működtetésére, ezért a dugattyút csavarmenttel ellátott tengely segítségével kellett előre-nyomni. A csavarmentes tengely végén fogantyút helyeztek el. Amikor a dugattyút hátrahúzták, akkor a sugárcső és a dugattyú között üres tér keletkezett. Ezt az üres teret a sugárcsőön elhelyezett tölcser segítségével vízzel töltötték meg. Ezután a beöntésre szolgáló nyílást elzárták és a dugattyút a fogantyú segítségével a sugárcső felé csavarták előre, így a hengerbe bezárt vizet a dugattyú által előidézett nyomás a sugárcső nyílásán keresztül sugárcsőre lökte ki.

A fecskendők azonban a továbbiakban mégsem ebben az irányban fejlődtek. Már Jakob Beszoni fecskendője előtt hatvan évvel találkozunk a kerekre szerelt fecskendő említésével: Augsburg város építési elszámolásában szerepel Anton Platner aranyműves találmányaként. Platner találmányáról nincs se leírás, se rajz, így nem lehet megállapítani, hogy új találmányról van-e szó vagy a csaknem két évszázaddal ezelőtti, időközben elfelejtett alexandriai találmány felújítása. A költésélszámolásból azonban megállapítható, hogy ez a fecskendő nagyon hasonlít Ktesibios fecskendőjéhez, tehát szélkázán nélküli nyomófecskendő volt. Abból, hogy a fecskendőhöz tartozó kerekéről

pótszámadás maradt ránk, arra következtethetünk, hogy nagyobb kézzel mozgatni (4. ábra). Ezeknek a fecskendőknek golyanyakuk volt, de lélekázánjuk szívó- és nyomótümlőjük nem. A szélkázán hiányában a fecskendők nem adtak folyamatos sugarat, hanem lökészerűen, szakaszonként nyomták a vizet, úgyhogy csak a nyomás alatt volt viszonylag nagy sugártávolság, míg a második (szívási) ütemben a sugár megszakadt.

Ezen a hibán a kéthengeres fecskendők sem segítettek, ezért a sugárcsővel ellátott fecskendők szükségesek ahhoz, hogy a sugárcső megfelelő mozgásával mindig más irányba állítsa a sugarat, hogy a vizet a szükséges pontra juttassa. Ezt a tökéletlenséget csak a szélkázán bevezetése küszöbölte ki.

A szélkázán jelentős fejlődés volt, mert segítségével már folyamatos sugarat lehetett biztosítani. (Amint tudjuk, a szélkázán Heron már időszámításunk előtt feltalálta.)

A középkorban a szélkázán első említésével Perrault francia építőmester 1684-ből származó írásában találkozunk. Az ismertető fecskendőknek csak egy hengere volt, ennek ellenére mégis folyamatos vízszugarat adott. Ennek a fecskendőnek, valamint a Vitruvius által leírt Ktesibios-féle fecskendőknek és Heron találmányának összehasonlításából világosan láthatjuk, hogy a Perrault által leírt gép (5. ábra) csak Vitruvius helyesen megértett adatai alapján elkészített modell lehetett. De kifűnik az is, hogy a Heron által i. e. 240-ben szerkesztett nyomófecskendőnek már volt szélkázánja. Meg kell azonban említenünk, hogy más adatok szerint Párizsban 1699. előtt nem volt fecskendő ezért feltehető, hogy az említett kézfecskendő csupán fizikai kísérletek céljára szolgált.

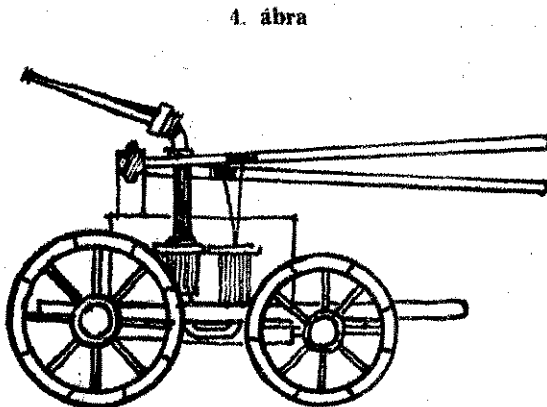
A szélkázánt a híres francia fizikus, Mariotte említi ismét 1686-ban (6. ábra). Könyvében azonban nem tesz említést arról, hogy a szélkázán tűzoltófecskendők építésénél is hasznosították. Az akkori viszonyok figyelembevételével ez érthető is,

hiszen az ilyen tudományok és modellek nem kerültek fecskendők építésével a kézművesekhez. Így történt, hogy még hosszú időn keresztül a szélkázán nélküli fecskendők megállapítása, hogy Heron alkalmazta először a fecskendőknek ezt a jelentősítését.

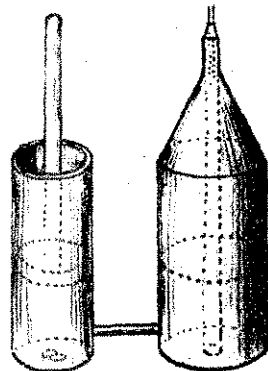
A szélkázánnal ellátott fecskendők csak a 18. század kezdetén terjedtek el. Németországban 1719. évből találjuk meg a tűzoltófecskendőben alkalmazott első írásos említést Angliában 1760-ban említett fecskendő, amely folyamatos sugarat adott. Ebből arra lehetettünk, hogy addig Arsenius ismerték a szélkázánt.

Bár a fecskendő működését a szélkázán alkalmazásával a legteljesebb mértékben megismertették, továbbra is hiányzott, hogy a nyakú fecskendő hatótávolsága nem korlátozott volt. Ezen gondot lehetett volna orvosolni kisebb fecskendők építésével, amelyeket let bejébe vihettek, vagy tovább építményekben alkalmazva már előzőleg elhelyezett fecskendőkkel. Ilyen fecskendőt láthatunk a 7. ábrán, amely szélkázános kivitelű fecskendő, a fecskendőknek a legidejében azonban nem sikerült megvalósítani.

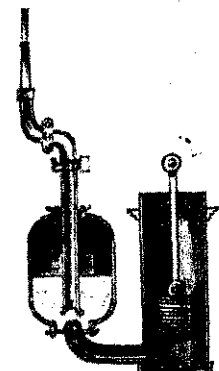
A vízellátás dezsák és vezérlésével történt: ezekkel a fecskendőkkel a vizet a fecskendőkbe lehetett vezetni. A golyanyakú fecskendők hatótávolságának korlátlan mértékben befolyásolták, korlátozták az általi tevékenységét. Amint a fecskendő helyét tudták vizággal elérni, a víz is tudták eljuttatni. Mivel az időben — tehát a 17. században — az építkezés általában nem volt álló, és az egyes épületek egymás mellé épültek, így eszközként csak bontó szerkezet tudták megakadályozni továbbterjedését.

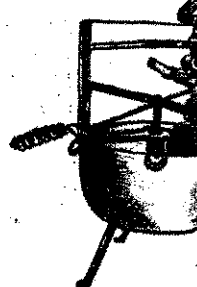
4. ábra

5. ábra

6. ábra

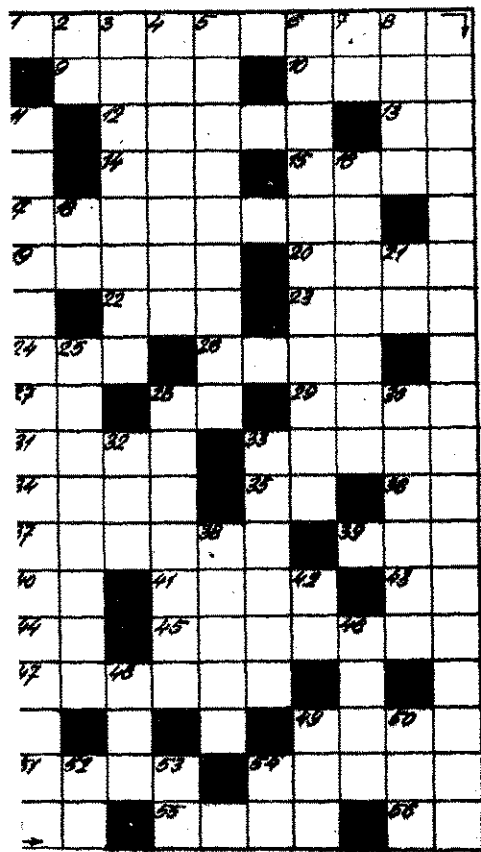
7. ábra

FEJTÖRŐ

VIZSZINTES SOROK

1. A TŰZOLTÓ GÉPJÁRMŰVEZETŐK LEGYONTOSSÁB FELADATA A TELI HONAPOK BÀN (Folytatás: függőleges 11. és 9. sorok). 9. Cevert répa. 10. Leánynevű becézve. 12. Haragzik. 13. Mászathangzó nélkülü kerti szerszám. 4. SÉA. 15. Két szó: kötöző latinul vagy olajul és igen, oroszul. 17. A „Téli Vilmos” szerzője (fon). 19. Okos. 20. Gyilkolná (ék. felesleg). 22. Dunamenti város keverve. 23. Átnásól vissza. 24. Nagy templom. 26. Vég nélkülü sznak. 27. Edényrészt. 28. Azonos mássalhangzó. 29. A leggyorsabb gépek. 31. Férfi uhadarab. 33. Mezőgazdasági szerszám. 34. Van ilyen „kert” is! 35. Rag. 36. TV. 37. A nonda szerü város, melyet kénköves eső s öldrégés pusztított el. 39. Baráti ország pénzemének többese. 40. Nem elég éber! 41. Minton bétan csak egyszer van. 43. Magánhangzótan évszak. 44. Étkezésköz (ék. hiány). 45. Háromzó: parancsolója, juttat és 43. sor. 47. Arab

szágokban elterjedt érem, kép, mely viselőjét a hiedelem szerint minden rosszfól megvédi. 9. Nem igaz történet (vissza). 51. Lovagol. 54. Nem drága (ék. hiány). 55. ... (?????) 56. 16d.

FÜGGŐLEGES SOROK

2. Kiss Rezső. 3. Erzsényes, patkányfélekhez irtozó állat. 4. Távolagsmegállapítóm. 5. Izik. 7. Téli sport. 8. Van ilyen fal is. 16. Magyar gyenes fuvola. 18. Csont és száj, latinul. 21. Íutatószócska. 25. Meghatározott helyre hajítom (ék. felesleg). 28. Álnokul és állhatatosan. 30. A labdarúgóportban van „ilyen labda” is! 32. Iem egészen kedves. 33. Szó és víz is lehet! 38. Átor vagyok. 42. Igen, oroszul. 46. A tőkések bróme” (vissza). 48. Parancsoló-e? 49. Majdnem ikésétt! 50. Csapadék. 52. Gő. 53. Tábor Béla. 1. A 12. sor első és a 20. sor utolsó betűje.

Beküldési határidő: 1955. december 25. Megjéjtésül be kell küldeni a vízszintes 1. ort és folytatásait és a vízszintes 55. sort.

Műt, havi keresztjérvényünk helyes megéjtése: A toborzás nemcsak a parancsnokok, hanem minden tűzoltónak is közvetlen feladata. A helyesen megéjtők között negyedévenként önyvjutalmakat sorsolunk ki.

MIÉRT

kell a selejtezést alapos körültekintéssel, szakszerűen és takarékosan előkészíteni?

A tűzoltófelszerelések igénybevétele a felszerelések természetes elhasználódásával jár: egyes felszerelések a fejlődés következtében elavulnak, esetleg műszaki vagy egyéb hibák miatt hasznavehetetlenné válnak.

Természetesen a takarékoság elveinek legszigorúbb betartásával — a vonatkozó utasításoknak megfelelően — csak az olyan mértékben használhatatlanná vált tűzoltófelszerelést szabad kicselezni, amelyet már javítással sem lehet használhatóvá tenni, vagy pedig olyan esetben, ha a javítási költségek aránytalanul magasabbak lennének, mint a felszerelés beszerzési ára.

A selejtezés során a Tűzrendészeti Parancsnokság selejtező bizottságai megállapították, hogy az osztályparancsnokok műszaki és anyagi előadói, alegységparancsnokai sok esetben nem tartották be a selejtezés alapelvét, és számos olyan felszerelést javasoltak kicselezésre, amelyek még szinte javítási költség nélkül is használhatóvá tehetők. Az ilyen megtörtént esetek közül felsorolunk néhány olyan kirívó példát, amelyek érzékeltetik a selejtezés alapos, körültekintő, szakszerű és a takarékoság szükségességének mértékét.

Súlyos hiba volt például a teljesen jó, majdnem egészen új pultonyfecskenő kicselezésre való javaslása, melynek csupán az volt a hibája, hogy a szárnyszivattyú szelepei leragadtak és ezért nem lehetett használni. A javítása ugyanis még pénzbe sem kerül, hiszen csak karbantartását, ápolását kell elvégezni, és máris kiváló tűzoltóeszköz lesz a kicselezésre javasolt pultonyfecskenőből. Nem sokkal enyhébb „tévedés” az az eset sem amikor olyan szűrőkösör is akadt a kicselezésre javasoltak között, melynek minden része teljesen ép volt, csak 4 csavarja hiányzott, melyek a védőrácsot, illetve a lyugatott szűrőlemezt tartják a szűrőkösörhöz. De olyan szűrőkösör is javasoltak kicselezésre, amelynél csak a csontkapocs egy körme törött le, tehát a csontkapocs egyszerű kicserélésével újra használhatóvá válik a szűrőkösör.

Állványcsőnél és sugárcsőnél is előfordult hasonló eset. Az egyik sugárcsőnek például a szabályozható lövőkéje, a másikat pedig a csontkapcsa volt törött. A helyzet „érdekessége”, hogy mindkettőt kicselezésre javasolták, holott egyszerű cserével egy jó sugárcsővet lehetett volna összeállítani a kettőből. Sőt, még erre sem lett volna szükség, mert a selejt között egy kettétörött sugárcső is akadt, melynek szabályozható lövőkéje és csontkapcsa ép volt, s így a két alkatrész átépítése révén mindjárt két sugárcsővel kevesebbet kellett volna kicselezni.

Az előbbiekhöz hasonlóan, nem kevésbé felhívó munkára vall az a kicselezési javaslat is, amely olyan osztókra és állványcsővekre vonatkozik, amelyeknek csak szelepkerekei voltak törött. Az esetet még súlyosbítja, hogy ugyanott — „egyéb okból” — olyan osztót és állványcsövet is javasoltak kicselezésre, melynek szelepkerekei teljesen épek voltak, tehát a szelepkerekek egyszerű átrakása szükségtelenné tette volna az osztó és állványcső kicselezését. De annak a föld alatti tűzcsapkulcsnak a javítása sem jelentett volna sokkal nagyobb munkát és költségesebb javítást, melynek függőleges és vízszintes módja egyaránt ép volt, s csak a hegesztésnél vált el a tűzcsapkulcs két része.

A szívó- és nyomótömlők selejtezésének előkészítésénél is megmutatkoztak a takarékosággal kapcsolatos felelősségérzet hiánya. Pl. olyan szívótömlőt is javasoltak kicselezésre, melynek a tömlő ép volt, csupán az egyik szívótömlőkapocs egy körme hiányzott. Ugyancsak a felületlen munka, vagyis a vízzel való megnyomatás elmulasztásának következménye volt az olyan szívótömlők selejtezésének javasolása is, melyeknél csak a szívótömlőkapocs hibásodott meg. De számos nyomótömlőt is nyomáspróba nélkül hoztak selejtezési javaslatba, s éppen ezért — a selejtezésnél megtörtént eredményes nyomáspróba után — sok nyomótömlőt nem is kellett kicselezni. Ugyancsak helytelen volt az is, hogy olyan nyomótömlőket javasoltak a selejtbe, amelyekből csak

egy-két kis lyukon át szivárog a víz. Itt természetesen már a nyomótömlők javításának kérdése is felvetődik, hiszen ezek a tömlők egyszerűen és eredményesen javíthatók. A nagyszámú selejt-nyomótömlő ugyanakkor nemcsak a tömlőjavítás elmulasztását tükrözi, hanem azt is, hogy a tömlők használatánál, mosásánál és szárításánál még sok a szakszerűtlenség annak ellenére, hogy ezekkel a kérdésekkel már több továbbképzési tananyag is foglalkozott.

A kézi működtetésű kocsis- és mozdonyfecskenőkről is beszélnünk kell, mert ezek közül is nem egy esetben javasoltak selejtezésre olyanokat, melyek dugattyúbőrözéssel, a léggázjavításával, esetleg új kerékekkel javíthatók. De itt már jóval többről van szó! Még kell érteni ugyanis, hogy az új lajtfecskenők elsősorban a mezőgazdasági szocialista szektor tűzvédelmére, a hiányos felszerelésű községi tűzoltóságok megerősítésére készülnek, nem pedig a még javítható állapotban lévő kocsis- és mozdonyfecskenők lecserélésére.

Úgy gondoljuk, a fentebb példákban is látható, hogy a selejtezés előkészítésénél egyes helyeken alaposan megelégedtek a takarékoságról és az egyéni felelősségről. Olyannyira, hogy ha a példákban említett felszerelések kicselezését nem akadályozzák meg a Tűzrendészeti Parancsnokság selejtező bizottságai, úgy a selejtezésnek ez a módja már a népgazdaság érdekeit sértő hűtlen vagyonkezelés tényét is kimerítette volna — holott ilyen bűncselekmény ellen minden becsületes tűzoltónak, de különösen minden vezetőnek harcolnia kell.

Azokon az osztályparancsnokságokon tehát, ahol a selejtezés még nem történt meg, a műszaki és anyagi előadó késedelem nélkül vizsgálja felül a selejtezésre javasolt cikkeket, vajon nincsenek-e közöttük hasonlóak. Az alegységparancsnokok és az osztályparancsnokok illetékes előadói pedig okuljanak az elrejtett példákban, és a jövő évi selejtezés előkészítésénél akadályozzák meg a hasonló esetek előfordulását.

H I R E K

A MŰZSI TŰZOLTÓSÁG 30 ÉVE

Kultúrhírek

Október 23-án szerény, de bensőséges ünnepséget tartottak a műzsi tűzoltó elvtársak. Ekkor ünnepeiték testületük fennállásának 30 éves évfordulóját.

Az ünnepségen megjelent Scheffer Jenő hdgy., osztályparancsnokhelyettes, Csöglei István hdgy. alosztályparancsnok elvtársak, valamint a helyi pártszervezet és a tanács vezetői mellett a község számos dolgozója.

Az ünnepséget, amelyet a kedvezően időjárás miatt a tűzoltóotthonban tartottak meg, Farkas Botond útdíró pájtás nyitotta meg „Szeretnék vonulós lenni” c. vers szavallatával.

Az ünneplő beszédet Tolnai Lajos tűzoltóparancsnok elvtárs mondotta. Beszédében ismertette a testület megalakulásának körülményeit és

háromévtizedes munkásságát, majd köszönetet mondott a testület minden tagjának azért az áldozatos munkáért, mellyel a község tűzvédelmének biztosításához hozzájárultak.

Ezután Sát György iskolaigazgató — aki már 30 éve tanít a községben — beszélt a szeme előtt fejlődő tűzoltóságról és arról a lelkes munkáról, mely a testületet jellemzi.

A beszédek elhangzása után Scheffer hdgy. és Csöglei hdgy. elvtársak átadták a kiváló munkát végző községi tűzoltó elvtársaknak az osztályparancsnokság, illetve az alosztályparancsnokság jutalmát.

Az ünnepség Parrag István útdíró pájtás „Magyar tűzoltó” c. szavallatával fejeződött be. Vaesora után a műzsi elvtársak vidám kultúrmissorral szórakoztatták az ünnepség résztvevőit.

Az OTE vezetősége a tél beáival minden második csütörtök műsoros estét rendez az Orsz. Tűzoltó Egyesület klubhelyiségében. A műsorokban — a tűzoltózenekar mellett — felváltva szerepelnek a városi színészek és a kultúr csoportok. Az előadások csak tűzoltó elvtársaink szórakoztatását, hanem a baráti kapcsolatok elmélyítését és kultúrgényeik lesztését is szolgálják.

Az OTE vezetősége szeretné várja a klubnapokra tűzoltó társainkat és családtagjainkat.

A marcali alosztály beosztottjai eddig is jó kollektív szellemmel, a nyáron megalakított kultúr csoportot, mely ügyszolgálatjáról minden községben nagy sikerrel szerepelt.

Most tovább bővült a kultúr csoport: már tánczenekart is alakítottak a marcali elvtársak. De a szórakozásokról sem feledkeztek meg, mert az őz folyamán tekerlyát építettek, sőt egy asztali is készítették. Úgyhogy szabad jükben kellemesen szórakozhatunk.

A nyíregyházi alosztály kultúr csoportja háromfelvonásos vígjáték készült a tűzoltó-bezáratózók gyermekek karácsonyi szórakozására. A felnőtt- és gyermekcsoport sem maradt tétlen: újkok betanulásával járul hozzá a tűrműsor sikeréhez.

Nagykálló község önkéntes tűzoltóságának kultúr csoportja már is sok sikert aratott. Legutóbb november 13-án szerepelt nagy sikerrel. A kultúr műsorban sohasem lekedeznek meg a megelőző tűzvédezt propagálásáról, s egymind szorosabb kapcsolatot tartanak a tűzoltóság és a lakosság között.

Harc a tűzkárok ellen

Az Állami Biztosító vezetősége felismerve a megelőzés rendkívül fontosságát — „Harc a tűzkárok ellen” címmel hanglemegszorozásztetését határozta el. Az egyes mezekben a BM Tűzrendészet parancsnokság szakmai irányításával riportszerűen mutatják hogy a dolgozók gondatlansága a gyermekek játéka következtében milyen súlyos tüzesetek, tűzkeletkezhetnek a mezőgazdasági területen és a lakóházakban. portek anyagát az ország külföldi részein előforduló konkrét esetből a helyszínen állítják össze. Rádió legjobbjai riporterrel.

Reméljük, hogy az Állami Biztosító kezdeményezése értékes segítséget nyújt a megelőző tűzvéde munkájához.

Hangfelvétel az egy általános iskolában

Az új Csepel-gépjárműfecskendő

Új Csepel-gépjárműfecskendő

Az eddigi Csepel-fecskendők első sorban vidéki használatra készültek — nagy víztartállyal és kevés létezámu legényesség szállítására voltak alkalmasak. Az új Csepel-fecskendő városi vonulásra készült, ahol a vízvezeték-hálózat nem teszi szükségessé a különlegesen nagy víztartályt. Négyhengeres 85 LE-s Csepel-Dieselmotor van beépítve a fecskendőbe, víztartálya 1000 literes és szivattyúja 1000 l/p-es.

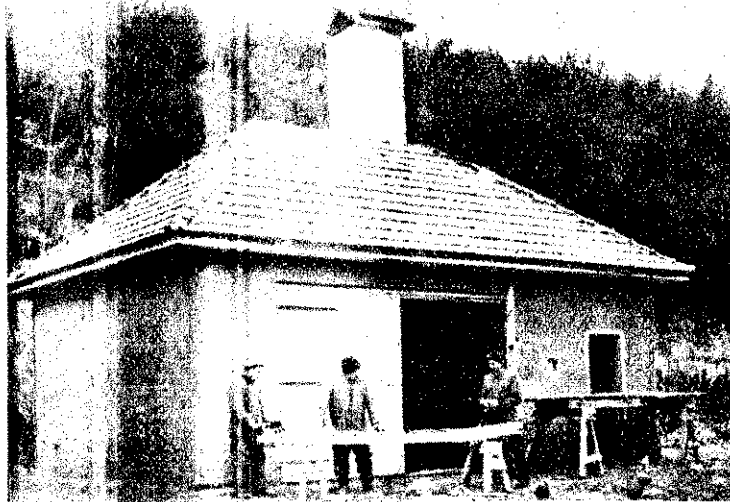
A gépkocsiban három sor pad van, ami 11 fő szállítására alkalmas. Tejetén kihúzó létrát helyeztek el, és a kisebb víztartály lehetővé teszi, hogy több felszerelést helyezzenek el benne. A kocsi irányjelzője is korszerű, vibrálás, aminek a régl, lengő irányjelzővel szemben az az előnye, hogy javítási költségekben is megtakarítást jelent.

Az új Csepel-fecskendőt most járatják be és rövidesen üzembe helyezik.

Lakóházak tűzrendszere

A bácsalmási elvtársaknak sok gondot okoztak az elég gyakori lakóházi tüzesetek. Ezek leküzdése érdekében felmérték a járás területén a lakóépületek mennyiségét, tűzveszélyességét és beépítettségét mezőgazdasági jellege szerint. Figyelmbe vették természetesen az elmúlt évben végzett ellenőrzések tapasztalatait és a községben működő területfelelősi szolgálat eredményességét is. Ezek alapján felosztották a járást az alosztály beosztottai között. Az olyan községekben, mint Málykút, Kunbaja, Bácsszőlős, Madaras és Tataháza, ahol jól működik a községi területfelelősi szolgálat, magától értetődően kevesebb munkával jár az Állami tűzoltók ellenőrzése. Külön említett érdemel Málykút és Kunbaja, ahol a pártszervezet és a tanács vezetői nemcsak elvileg támogatják a területfelelősi szolgálatot, hanem gyakorlatilag is részt vesznek a lakóházak ellenőrzésében.

A Kábelgyári tűzoltóság anyagminta-szekrénye

A tápiósápi községi tűzoltószertár

Szemléltető továbbképzés

A Kábel- és Műanyaggyár üzemi tűzoltósága alapos felkészüléssel látott hozzá a továbbképzés tanulmányozásához. Az oktatásban két fontos szempontot tartanak szem előtt: az üzem termelési technológiájának és a tűzrendészeti hatóság által kiadott határozatnak tökéletes megismerését.

Az üzem termelési technológiájának megismerésében már az elmúlt évben is nagy segítséget kaptak a vállalat vezetőségétől. Az üzemegységek vezetői ugyanis előadásokat tartottak a termelés különböző formáiról és az azokkal kapcsolatos tűzveszélyről. Ezt a módszert most azzal bővítették ki, hogy az üzemben készült anyagokból — nyersanyagokból, félkész áruból és készáruból egyaránt — egy-egy mintadarabot gyűjtöttek össze, s a gyártás technológiájának tanulmányozásakor ezek a szemléltető mintadarabok nagymértékben elősegítik az üzemmenet tűzveszélyességének megismerését.

Az üzem új, nagy terjedelmű alapos tűzrendészeti határozata magával hozta az ellenőrzés módszerének változását is. Az elvtársak üzemegységként felosztották az üzemet, úgyhogy mindenki más-más üzemszertér felelős. Minden területfelelős írásban megkapta a területre vonatkozó előírásokat, s ez nemcsak az üzem tökéletesebb megismerését segíti elő, hanem a jobb ellenőrzés nyomán fokozottabban biztosítja az üzem megelőző tűzvédelmét is.

Új szertár épült Tápiósápon

A napokban készült el Tápiósápi községben Pest megye egyik legsebbebb tűzoltószertára. Trepák Mihály tu. alhdgy., községi tanácsnag javaslatára a tavasszal kezdték meg az új szertár építését. A község dolgozói — a tanács segítségével — több ezer forint értékű társadalmi munkával segítették az építkezést. Az új szertár már teljesen megtelei a fejlődő község igényeinek.

Értesítés

Az ellenőrzések, valamint a bejelentések során a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság tudomására jutott, hogy egyes vállalatok levonást eszközbőlnek az üzemi tűzoltók egyenruházata után, s ugyanakkor más vállalatoknál nincsen levonás.

Az intézkedések egységesítése érdekében a Parancsnokság megkezdte a Szakszervezeti Társadalombiztosítási Központot, amely a Pénzügyminisztériummal egyetértve úgy határozott, hogy 1955. december 1-től kezdődően az üzemi tűzoltók egyenruhájának értékének kétharmad része után a 3%-os nyugdíjjárulékot kell fizetni.

A fenti 3%-os nyugdíjjárulék megállapítása azért történt, mert a 3420—1/1951. (PK. 1952. 4. sz.) PM sz. rendelet 3/b) pontja alapján az egyenruhák értékének kétharmad része az 1%-os kereseti adó alapjául is szolgál, csak a vállalatok túlnyomó része elmulasztotta a rendelet alkalmazását.

SPORTHÍREK

Vezetőségválasztás

VIII. kerületi Dózsa SK november 3-án tartotta vezetőségválasztó ülését. A taggyűlésen Rázsó s zds. elnökölt. Az érdeklő jellemző, hogy csaknem az tagtség megjelent. A régi vezetőség nevében Garzol Sándor töl. számolt be az elmúlt év munkáról. Beszámolójában röviden alkotta a magyar sport általános helyzetével és részletesen ismerte pártunk decemberi határozatának sportvonalát. A vezető munkáját értékelve megállapította, hogy az eredmények mellett sok hiányosság tapasztalható. Mondta, hogy a szakosztályok nem k szervezeti életet. Ebben természetesen a szakosztályok vezetői bások. Kivételként említette az akrobatikus tornaszakosztályt, mely-eredményessége a helyes vezetés igazolja. Beszámolójában rá-utott a nevelés fontos kérdésére, hangsúlyozta, hogy a fegyelműlés és a sportszerűtlenségek őleg a labdarúgó szakosztálynál károsan befolyásolták a csapat épülését.

Amos hozzászólás hangzott el, amelyekben az elvtársak elismerték elhangzottak helyességét, és j-ataikkal igyekeztek irányt mu-ia a jövőre. Simon Béla elvtárs. Dózsa SE képviselője hozzászólá-án fokozottabb támogatást ígert portkörnek.

tagság végül elfogadta a vezetőség lemondását, majd a jelöl-ottság javaslatára egyhangúlag választotta az új vezetőséget — ke György Örgy., Szűjjártó yán Örgy., Holdampf Károly yán Örgy., Nagy József ögy., Feltendi oly ögy. és Garzol Sándor y. személyében.

Kiváló a sportban — kitűnő a tanulásban

szellemi és testi kultúra együtt- fejlesztésében kitűnő tanul-ak részére kiírt „Egészséges, ed-és test az alapja a magasfokú llemni kultúrának” elnevezésű lke vándordíjat első ízben ad-: ki. A Budapesti Orvostudomá-ly Egyetem Tanácsa rendkívüli ltvános tanácsülésen tűntette a vándordíjjal a tanulásban és rtban egyaránt kiváló ered-nyei elért Temes Judit orvost- Kausz István ötödéves orvos-ahallgatót.

Temes Judit és Kausz István be-sonyoltotta, hogy a tanulás és a rt nem összeférhetetlen; mind-ttőben lehet kitűnő eredményt rni. Jó munkájuk szolgálaton ldeképtül minden sportolóknak!

MAGYAR TŰZOLTÓ

magyar tűzoltóság folyóirata. szerkeszti a szerkesztőbizottság. Felsős szerkesztő: Beaszeri Lajos tűzoltó főhadnagy. Felsős kiadó: Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó Igazgatósága. Szerkesztőség: VI. Bajcsy Zsilinszky-út 7. Telefon: 427-341. OTE. bev. számla: 100-000. Irás Csalag Nyomda, Budapest. Feltöltő: Poronics L.

Sportolóink oktatása

Pártunk Központi Vezetősége decemberi határozatában a testnevelési és sportmozgalommal kapcsolatban kemérte a felszabadulás óta elért fejlődést és eredményeket. Rámutatott a hibákra is — többek között — a nevelés terén abban je-öltötte meg a hiányosságot, hogy a sportolók között az általánosnál el-terjedtebb a burzsoá gondolkodás és magatartás. Ezek a tünetek ká-rosan befolyásolták a sportszakképzés munkáját.

A decemberi párthatározat szel-lemében a Dózsa vezetősége is na-pirendre tűzte az oktatás kérdését. A Dózsa élsportolói eddig sem szak-mai, sem politikai vonalon nem ré-szesültek kellő képzésben. Ennek részben az volt az oka, hogy a po-likai és a szakmai oktatásra rend-zerint csak a munkaidő után ke-rült sor, amikor legtöbb élsportol-ónk edzésre járt. Ebből viszont az következett, hogy szakmailag sok-szor még az alapismereteket sem sajátították el a BM szerveknél sz-olgalatot teljesítő elvtársaink és po-likai képzetlenségük természetesen kihatott eredményeikre is.

A Dózsa SE Országos Elnöksége úgy döntött, hogy ezen a helyzeten változtatni kell, és éppen ezért köz-pontosította a budapesti élsportolók szakmai és politikai oktatását. Ok-tatási bizottságot alakítottak, amely

sportolók. Szakmai vonalon minden állomány tagjai külön tanulnak: pl. tűzoltó élsportolóink jelenleg a „Tűzrendészeti szabálysértési eljá-rás”-t tanulmányozzák. Sportszak-mai téren a sportszervezés, a sport-történelem és a sportegészségügy az oktatás anyaga. A politikai szemé-lytanulmányokon a marxizmus-leniniz-mus alapjai első évfolyamát hallgat-ják élsportolóink. A Budapesti Dó-za 100 élsportolója hét szeminá-riumon vesz részt az oktatásban. Két szemináriumon a tűzoltó elv-társak tanulnak néhány be-s elv-társal együtt.

Október 17-én indult meg az ok-tatás és május elején fejeződik be. Az eddigi eredmények azt bizonyít-ják, hogy hétről hétre nő az érdeklődés a hallgatóság körében. Az ok-tatás nevelő jellegét biztosítja az egyes kérdések konkrét megvita-tása. Így pl. élsportolóink megvi-tázták a Gödöllői Dózsa vesztege-tési ügyét. A vezetőség szintén feltárta az elkövetett hibát, és a sportolók — sok hozzászólás után — egyöntetűen elítélték a sportszertül-ten magatartást.

A nevelési célt szolgálják a film-előadások is. November 21-én bemu-tatták a hallgatóknak a „Különös ismertetőjele” c. magyar filmet. A bemutatott filmmel kapcsolatban a vezetőség pályázatot hirdetett a

Elmélyülten hallgatják az előadást a Dózsa élsportolói

kidolgozta az oktatás szervezeti fel-építését és tematikáját. Megállapí-tották, hogy a sportolók elfoglalt-ságát tekintve a hétfői nap a leg-alkalmasabb az oktatás céljára, ezért a jövőben minden hétfőn 14 és 17 óra között tartják meg az elő-adásokat a Dózsa székházában.

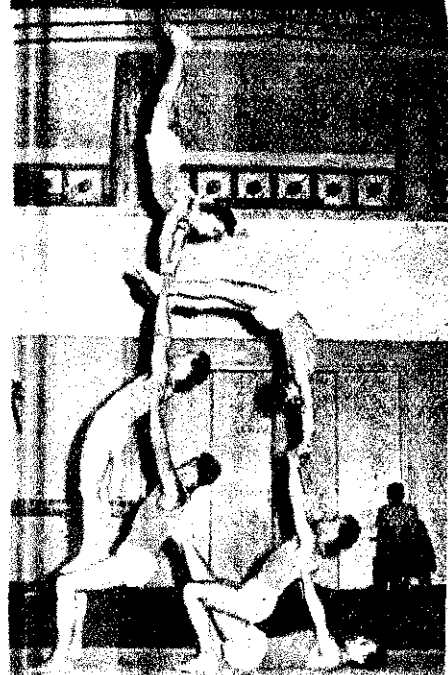
Az oktatás három anyagból tevő-dik össze: szakmai, sportszakmai és politikai előadásokat hallgatnak a

film eszmei és politikai méltatására. Gyöte József belügyminiszterhe-lyettes elvtárs értékes díjakat tűzött ki a győztesek jutalmazására.

Az oktatás során különösen az at-léták tűntek ki, akik nemcsak teljes létszámmal jelennek meg a szemé-lytanulmányokon, hanem aktívan hozzá is szólnak a felmerült kérdésekhez. Örömmel állapítottuk meg, hogy a két tűzoltó-szeminárium részvevői is az atlétákéhoz hasonló magatartást tanúsítanak.

Megállapíthatjuk, hogy a Dózsa vezetősége nagy gondot fordít pár-tunk Központi Vezetősége decem-beri határozatának végrehajtására.

Örömmel tapasztalhatjuk, hogy élsportolóink is szívügyüknek tekint-ik szakmai és politikai fejlődésük kérdését. Biztosak lennénk tehát abban, hogy ez a fejlődés kedvezően befolyásolja sporteredményeiket is.

Akrobatikus tornaszaink egyik legszebb gyakorlata

AKROBATIKUS TORNA

A VIII. kerületi Dózsa akrobatikus tornaszaj teljes számmal részt vet-tek a Szikra országos versenyén és szép eredményeket értek el. Az I. osztályú férfi hatosban a Garzol-, Egerer-, Csaba-, Velez-, Bánki-, Bozoki összeállítású csapat az első helyen végzett. Ugyancsak első lett az I. osztályú férfi párosban a Garzol-Egerer kettős is. De az I. osztályú egyéni verseny első három helyét is a szakosztály tagjai sze-rezték meg. Csaba nyerte az egyéni versenyt, mögötte Egerer és Bozoki végzett. A III. osztályú férfi hár-masban a Burkus-, Rozsák-, Veszely hármas szintén első helyezést ért el.

RÜPLABDA

Az V. osztályú rüplabda csapata a budapesti egységek részére kiírt rüplabdabajnokság megnyerése után nem pihent babérait, hanem szorgalmas edzésekkel készült a két idényre. Részt vett az V. ker. pártbizottság által rendezett sportakadémia terem-rüplabda torná-ján. A tornán részvevő csapatok körmérkőzést vívtak egymással. Az V. ker. csapata jó formáról tett tanúságot, mert minden mérkőzé-sét megnyerte. A Textil ellen 2:1, az OTSB ellen 2:0, a SZÖVOSZ ellen 2:0, a Gyógyszertár ellen 2:0 és a Minisztertanács Titkársága el-len ugyancsak 2:0 arányban győ-zött színvonalas mérkőzéseken — a lelkes tűzoltó csapat.

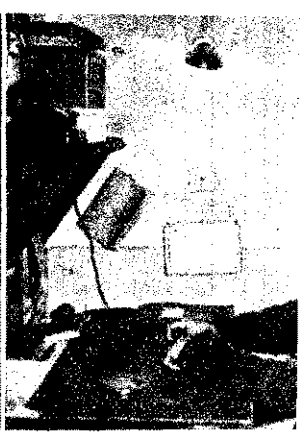
☆

A VIII. kerületi Dózsa sportkör megalakította rüplabda-szakosztá-lyát. A szakosztály vezetését Jász-berényi Ferenc fő. ögy. vette a kezébe. A IX. kerületi TSB által rendezett 1955. évi Tanács Kupa te-remrüplabda-tornán a szakosztály már két csapattal vesz részt. Az „A” csapat eddigi négy mérkőzését mind megnyerte, a „B” csapat pedig egy vereséget szenvedett.

Boldogán mosolyognak a kupagyőztes vizilabda-csapat tagjai (középen Sárkány Miklós edző)

Az őrsg felvonult — jelentik a hírközpontnak

A színház átvizsgálása előtt elgazitják az őrseget

A jelzőtábla a szilönböző helyein elriasztócsengők mutatja

Ahol nincs helyprobléma, mert a „Jószívű” jegyszedők „élelmesen” megoldják...

...de úgy látszik, arra nem gondolnak, hogy a pótsekkkel zsúfolt nézőtér adott esetben milyen veszélyes!

Ez is „ügyes” csak „éppen” sa mert az impreg azért írják elő, h bélyegzés láb

Ahol az öltöző szétvesztik” a k ral

Amíg a közönség szórakozik, éber tűzoltószernek viyázzák a színpadi cselekményt

Szocialista kultúránk fejlődéséhez tűzoltóságunk is nagy mértékben járul hozzá azzal, hogy a hatósági előírások mellett tűzoltó felügyeleti szolgálattal is biztosítja a megelőző tűzrendészeti szabályok betartását, illetve a dolgozók zavartalan szórakozását.

Az elmúlt hetekben több budapesti színházat látogattunk meg, hogy néhány felvétel tükrében bemutassuk olvasóinknak: színházaink vezetősége mennyiben tesz eleget a tűzrendészeti hatóság előírásainak és tűzoltóink hogyan látják el színházaink tűzvédelmének fontos feladatát.

Tapasztalataink és a közölt képek azt bizonyítják, hogy tűzrendészeti hatóságainknak — a színházak vezetőségével karöltve — még igen sok a teendőjük színházaink tűzvédelmének biztosításában.

Eltorlasztották a diszletraktár vészkijáratát: „kis szépséghiba” ugyan, de mi felelőtlenségnek nevezzük!...

Asért olyan diszletraktárt is találtunk, ahol így biztosítják a kőnlekedési utat

Vége az előadás „szenvédélyes” nem ártana job mert a ruhatár után sem do

